This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

A 469316

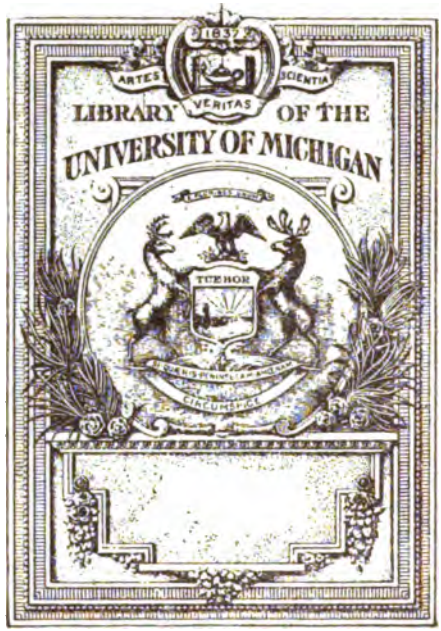
1837
ARTES
VERITAS
SCIENTIA
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR

Ad pag. 20.

Fig. 3.

Bremæ Ao MDCLXXXVI. ult. Maji Hora VIII. matut. observ. à C. B.

1. Sol verus. Ejus altitudo 37. 35'. 2. 3. etc. Parelii.

Fig. 4.

Fig. 1.

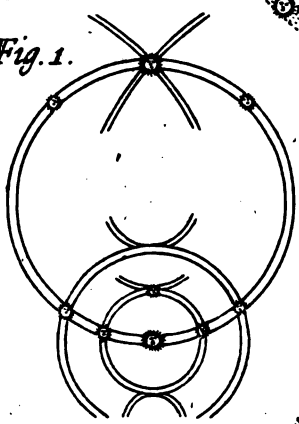

Fig. 2.

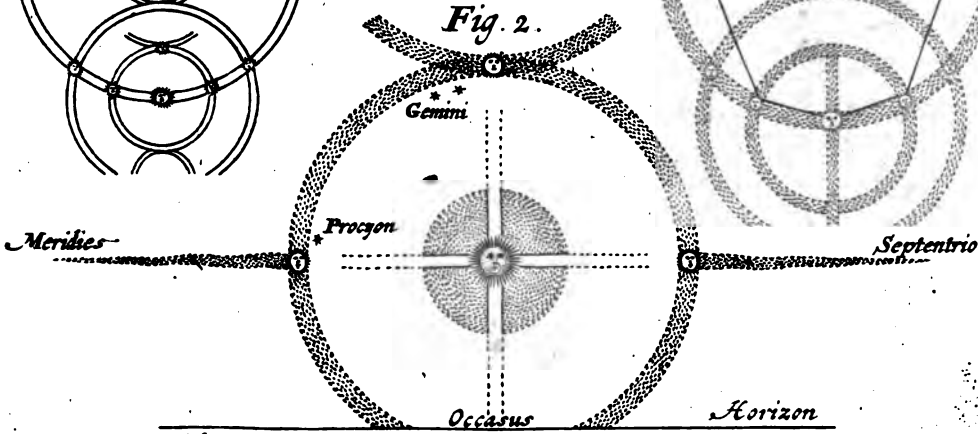

Paraselenæ Gedani Ao 1660. die 17. Decembris observatæ à Io. Hevelio, et delineatæ in libro de Mercurio in Sole viso post paginam 172.

JO. ALBERTI FABRICII,
D. PROF. PUBL. ET H. A. GYMNAS. RECTORIS,

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ

LIBRI V. PARS ALTERA, SIVE VOLUMEN SEXTUM,

QUO GRÆCI AUCTORES ANNALIUM, ET HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ AC BYZANTINÆ, NEC NON EROTICI SCRIPTORES RECENSENTUR.

ACCESSIT

PRÆTER LEONIS IMP. NAUMACHICA, ET CARMEN HELIODORI DE CHRYSOPOEIA AD THEODOSIUM IMP. ALIAQUE ALIORUM INEDITA HACTENUS MONUMENTA, AUCTORIS DISSERTATIO, QUA PROBATUR *CRUCEM* QUA IN COELO VISA DEUS USUS EST AD *CONSTANTINI M.* ANIMUM PERMOVENDUM, FUISSE PHOENOMENON (PERINDE UT IRIDEM) NATURALE, IN HALONE SOLARI.

HAMBURGI,
SUMTU THEODORI CHRISTOPHORI FELGINERI.
MDCC XXVI.

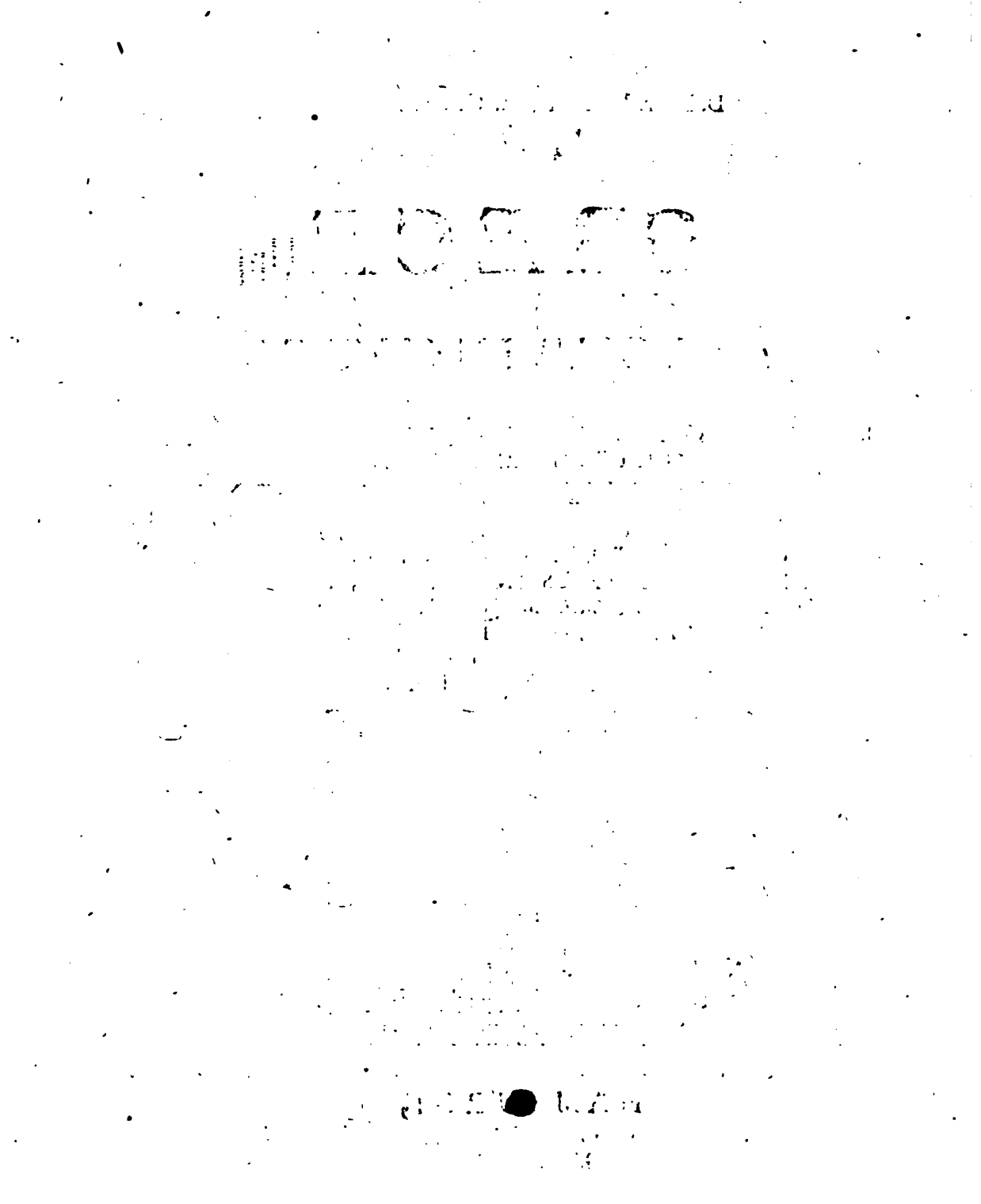

NOBILISSIMO VIRO

ZACHARIÆ CONRADO AB UFFENBACH,

J. U. Doctori Conſultiſſimo,

S. D.

JO. ALBERTUS FABRICIUS.

Liceat quæſo mihi TE, VIR AMPLISSIME, haud invito, Nomen Tuum omni Laude florens libro huic meo teſſeræ ſyſtaticæ inſtar præfigere, atque oblatione præſentis Voluminis, quod Tibi ſacrum eſſe volo, tanquam teſtimonio publico, meæ in Te obſervantiæ & amoris mei firmare fidem, memoriamque mei apud Te, magnis terrarum intervallis disjuncti recentare. Nemo eorum qui Virtutes Tuas perſpectas habent, ac Te noverunt, ſibi imperare poteſt, ut Te non amet colatque inter decora Francofurti

406666

Tuæ atque ornamenta longe clariſſima: Nemo ex illa Urbe ad nos venit, qui non idem eruditionem Tuam, humanitatem & pronam juvandi Literas voluntatem celebret laudibus, atque commemoret libenter. Neque tam omnes expetunt oculis animisque uſurpare apparatiſſimum illum librorum in Bibliotheca Tua delectum, & copiam, quæ non mediocri ſumtu judicioque non minori Tuo amplificatur quotidie, & rariſſimis monumentis locupletatur; quam Te, adeo inſtructi ac pulchri Muſarum ſacrarii æditimum, & theſauri librarii ſcientiſſimum Dominum ac cuſtodem, doctrina & ingenio ac variorum itinerum uſu præſtantem convenire & alloqui. Memini ipſe quantam ex colloquio Tuo voluptatem ceperim, cum in hac Urbe mihi daretur frui honore Te videndi coram, cujus per literas jam fueram humanitatem expertus, & amicitiam quam abſentes jam inter nos junctam pridem

dem habebamus, cum præſente magis conglutinandi, ſtrictiusque ſanciendi. Geſtiit inde animus monumento aliquo publico teſtatum omnibus facere, quanti virtutes Tuas æſtimem: quod cogitanti mihi alia inſuper cauſſa ſe ſuggeſſit, quæ hocce Volumen ut Tibi dicarem, me facile potuit impellere, effecitque ut quod ex parte jam per ſe Tibi proprie debebatur, totum jam à me jubeatur eſſe Tuum jure merito. Sane haud ingratum, ſpero, erit doctis cognoſcere, quale ſit Cerimoniale illud Aulæ & Eccleſiæ CPolitanæ, quod locuples opus Conſtantini Porphyrogeniti juſſu & auſpiciis conditum, ac necdum luci publicæ donatum, à Te MStum aſſervatur, & cujus notitiam atque argumenta benevole à Te mihi communicata huic libro * cujus magna pars in recenſendis Hiſtoriæ CPolitanæ ſcriptoribus verſatur, inſerui, eoque veluti purpureo limbo telam meam exornavi. Quod vero omnes eru-

* Pag. 599. ſeq.

diti mecum à Te uno ore flagitabunt, quod invidere Tu illis pro Tua in literas voluntate neutiquam potes, omnem rogo impendas operam, ut quam primum bees Orbem literatum tam egregio thesauro, patiarisque scriptoribus Byzantinis addi opus luce dignissimum, ac singularis pretii, è quo ad Historiæ pariter latifundia amplificanda, & ad cognoscenda penitius linguæ Græcæ labentis nondum satis recluſa adyta, cognitionemque jucundam Antiquitatis, nova insignia haud dubie auxilia & adminicula nobis poterimus polliceri. Ita prosperi Tibi sint laudum Tuarum conatus & ex voto fluant, diuque felix sis ac sospes, ut cum communi utilitate conjuncta felicitas Tua prosperet rem literariam ac publicam pulcherrimis successibus. Vale. Scripsi Hamburgi, Calendis Maji, A. C. CIↃ IↃ CC XIV.

AD

AD LECTOREM.

Cum ſcriptorum Gracorum à temporibus Conſtantini M. copia non permiſerit mihi hoc volumine omnia complecti, quæ ad librum quintum abſolvendum ſuperant, rogandus à me es, quisquis illorum amore duceris, ut ſerena interim fronte accipias quæ jam Tibi à me exhibentur. Ut autem videas quid adhuc reſtet, reliquatoremque me ad breve temporis ſpatium æque ac patienter, ecce Tibi indicem capitum proximo ſtudio, ſi conatibus meis porro benigniter adſpiret optimum Numen, tecum deinceps communicandorum:

1. De Dionyſio Thrace, Hephæſtione, Apollonio Dyſcolo, Herodiano & aliis Grammaticis Græcis editis, ineditis atque deperditis.
2. De Libanii Rhetoris ſcriptis & quædam illius hactenus inedita, cum verſione ac notis Rev. Viri, D. Godfridi Olearii.
3. De Juliano Imp. ejusque libris adverſus Chriſtianos, & aliis ſcriptis editis, ineditis, & deperditis, ſubjuncto elencho trecentorum amplius pro Chriſtianæ Religionis veritate ſcriptorum, veterum ac recentium.
4. De S. Epiphanio & aliis qui adverſus hæreſes ſcripſerunt: ac de ſcriptis Græcis Hæreticorum quarti à CHriſto nato ſæculi, & poſteræ deinceps ætatis.
5. De Gregorio utroque, Nazianzeno & Nyſſeno, ac de duobus Baſiliis, Magno & Seleucienſi.
6. De Apollinari, Nonno, Georgio Piſide, Emanuele Phile & aliis Poëtis Græcis Chriſtianis.
7. De Cyrillo utroque, Hieroſolymitano & Alexandrino, atque Patriarcharum utriusque Sedis notitia Chronologica atque Alphabetica.
8. De Themiſtio Euphrada ejusque Orationibus & ſcriptis in Ariſtotelem, atque Index ſcriptorum in illis laudatorum.
9. De Johanne Chryſoſtomo, & ſeries Chronologica atque Alphabetica Patriarcharum Antiochenorum.
10. De S. Macario, & aliis quarti ſæculi ſive qui exſtant, ſive qui intercidere, Græcis ſcriptoribus.
11. De Aſterio, Syneſio, Thedorito & aliis ſæculi quinti ſcriptoribus Græcis editis & deperditis.
12. De Theone & Pappo Alexandrinis, & de aliis Mathematicis quos ſuperioribus Voluminibus indictos prætermiſi. Index ſcriptorum à Theone & Pappo allegatorum.
13. De Anaſtaſio Sinaita & aliis ſcriptoribus Græcis qui floruere ſæculo poſt CHriſtum natum ſexto,

)( )(14. De

14. De ſcriptis Syriani, Procli, Marini, Olympiodori, Simplicii & aliorum Græcorum Platonis & Ariſtotelis interpretum non Chriſtianorum, atque indices ſcriptorum qui ab iis laudantur.

15. De ſcriptis Johannis Philoponi atque aliorum Chriſtianorum Philoſophi interpretum, nec non index ſcriptorum in Philoponi commentariis allegatorum.

16. De S. Maximo & aliis ſæculi VII. ſcriptoribus, atque de Joanne Stobæo, & Antonio Meliſſa. Index ſcriptorum ab his laudatorum.

17. De Joanne Damaſceno & aliis ſcriptoribus Græcis ſæculi VIII. Index ſcriptorum qui in Damaſceni parallelis aliisque ſcriptis allegantur.

18. De Theodoro Studita, Photio Patriarcha CPol. & aliis ſcriptoribus ſæculi IX. cum indicibus ſcriptorum ab illis laudatorum.

19. De Magno Etymologico, Svida & aliis Lexicis Græcis editis atque ineditis, de quibus libro IV. dictum à me non eſt. Indices ſcriptorum in iisdem & in Mœridis Atticiſta allegatorum.

20. De Joanne Tzetza ſcriptoribusque Græcis ſæculi X. XI. XII. & XIII. Index ſcriptorum qui in Tzetzæ Chiliadibus laudantur.

21. De Andrea Presbytero, Euthymio Zigabeno, Macario Chryſocephalo, Niceta, Oecumenio, Olympiodoro aliisque qui Catenas commentariorum in libros ſacræ Scripturæ ſive editas ſive ineditas ex SS. Patribus concinnarunt. Indices ſcriptorum in illis catenis allegatorum.

22. De Georgio Palama, Barlaamo, Maximo Planude & aliis ſcriptoribus ſæculi à CHriſto nato XIV.

23. De Gennadio Scholario, Georgio Gemiſto Plethone & aliis ſcriptoribus Græcis ſæculi XV. XVI. & XVII.

24. De Confeſſionibus & documentis de fide ac dogmatis ritibusque Eccleſiæ Græcæ, & ſyllabus Græcorum qui contra ſuorum placita ad Occidentis Eccleſias propius acceſſerunt.

Hiſce capitibus abſolutis licebit mihi demum, quod jampridem cupio, progredi ad librum ſextum ſive ultimum, quo juris utriusque ſcriptores Græcos, Legum Canonum Conciliorumque auctores & interpretes, nec minus Medicos, Chirurgos, ac Chemicos exponam, perſequarque ſuppoſititios quosdam & alios ſcriptores in prioribus voluminibus prætermiſſos, & non dictas alibi à me auctorum Græcorum collectiones: quo facto totum opus indicibus neceſſariis inſtruere, colophonemque ei imponere fas erit. Nunc quo cognoſcas neque huic, quod præſens tibi offero, volumini argumentum dignum ſtudio tuo deeſſe, en tibi ſumma ejus capita brevi tabella deſcripta:

Index eorum, quæ hoc Volumine ſexto ſive LIBRI QVINTI parte ſecunda continentur:

Caput III. De Conſtantino Magno Imperatore, ejusque Orationibus, Epiſtolis & edictis. De Confeſſione & Donatione quæ ſub Conſtantini nomine feruntur. p. 1.

Dona-

Donationis ipsius exemplum Græcè & Latine. p. 5.
Digressio brevis, qua disputatur Crucem quam in cœlis vidisse se juravit Constantinus M. fuisse Phænomenon naturale in halone solari. p. 8.
Caput IV. De Eusebio Cæsareensi, & aliis Historiæ Ecclesiasticæ atque Chronicorum scriptoribus. Acacii plures. Eusebii scripta edita, inedita atque deperdita. Indices scriptorum in Eusebii præparatione Evangelica (p. 37.) & Historiæ Ecclesiasticæ libris allegatorum p. 63. Epistola Eusebii ad Carpianum, Græce & Latine. p. 97. Alii Eusebii amplius sexaginta. p. 105.
Scriptores Historiæ Ecclesiasticæ Græci deperditi. p. 112.
De editis, Philostorgio p. 114. Socrate p. 117. Sozomeno p. 121. Theodorito pag. 124. Evagrio pag. 125. Theodoro Lectore p. 128. Nicephoro Callisto. p. 130.
Chronicorum Scriptores Græci deperditi p. 135. & inediti. p. 157.
Chronicorum post Eusebium, Græci editi Joh. Malalas, ab Joanne Antiocheno diversus p. 138. Chronici Alexandrini sive Paschalis auctor p. 142. Scripta ad calcem illius Chronici vulgata à Cangio p. 143. sqq. De Dorotheo Tyrio aliisque Dorotheis p. 145. Chronicon Georgii Syncelli pag. 149. Theophanis Confessoris p. 151. Nicephori Patriarchæ CPol. p. 153. Georgii Hamartoli pag. 154. Hippolyti Thebani pag. 155. Georgii Cedreni, ibid. Jo. Zonaræ p. 156. Michaëlis Glycæ, ibid. & Constantini Manassis. p. 157.
Indices scriptorum à Jo. Malala p. 139. Cedreno & Zonara p. 159. Georgio Syncello ac Theophane p. 177. Chronico Alex. & Mich. Glyca p. 205. laudatorum.
Caput V. De Byzantinæ sive CPolitanæ Historiæ scriptoribus p. 219. Corporis Byzantini quod è Regia Lupara Parisiis prodiit, conspectus p. 221. Nova ejus editio promissa p. 228.
Philippi Labbei Protrepticum. p. 229.
Excerpta de Legationibus. p. 230.
De Dexippo Herennio p. 231. Eunapio 232. Petro Magistro p. 234. Prisco Panite p. 235. Malcho Philadelphiensi p. 236. Menandro Protectore. ibid. Zosimo pag. 605. Olympiodoro Thebano p. 237. Candido Isauro p. 239. Theophane Byz. & Nonnoso. ibid. Hesychio illustri p. 240. alii Hesychii p. 243.

De Procopio Cæſareenſi pag. 246. Index ſcriptorum ab eo laudatorum p. 265. alii Procopii pag. 258. Catalogus ſcriptorum ex Bibl. Segvieriana (hodie Coisliniana) propediem vulgandorum p. 253. ſeq. in notis.

De Agathia Myrinenſi p. 260. Index ſcriptorum ab eo citatorum. cap. 263.

De Paulo Silentiario p. 279.

De Theophylacto Simocatta p. 280. Index ſceiptorum ab eo laudatorum p. 290. alii Theophylacti p. 284. Theopylacti Bulgaror. Epiſcopi Inſtitutio Regia & alia ſcripta p. 285.

De Nicephoro CPolitano Patriarcha p. 295. Conſpectus operum ejus ab V. C. Anſelmo Bandurio junctim edendorum p. 624.

Nicephori Gregoræ ſcriptorum notitia tradita à Viris doctiſſ. Bernardo de Montfaucon & Joanne Boivin. pag. 300. De Nicephori Gregoræ Hiſtoria Byz. p. 318. Index ſcriptorum in libris XXIV. Hiſtoriæ ejus laudatorum p. 324. Somnium Gregoræ tributum p. 322.

Varia fragmenta & monumenta vetera notis Clariſſ. Boivini ad Gregoram inſerta pag. 323. Tomus tertius & quartus à Boivino promiſſus. p. 322.

De Nicephoro Blemmida, pag. 341. Bryennio p. 343. Chumno & aliis Nicephoris p. 299. 341. 344.

Scriptores poſt Theophanem p. 348. Anonymus de vita Leonis Armeni & quatuor proximorum Imperatorum p. 349. Conſtantinus Porphyrog. de vita Baſilii Maced. ibid. Anonymus de Leone Philoſopho & aliis Imperatoribus usque ad Romanum juniorem p. 350. Joannis Monachi Hieroſol. Joannis Cameniatæ, Demetrii Cydonii &c. ibid. Simeonis Magiſtri Annales & Georgii Monachi vitæ Imperatorum pag. 352. Index ſcriptorum à ſcriptoribus poſt Theophanem laudatorum p. 354.

De Leonis Sapientis aliorumque Oraculis res CPol. ſpectantibus pag. 363. Alia Leonis Imp. ſcripta p. 367. Leo Philoſopus à Leone ſapiente Imp. diverſus pag. 366. De Leonis Imp. Tacticis. pag. 368. Ejus Naumachica nunc primuh edita Græce & Latine. p. 372. De aliis Leonibus qui Græce ſcripſerunt p. 279.

De Joanne Scylitze, Thraceſio, Curopalata p. 386.

De

De Anna Comnena p. 390. Index ſcriptorum ab ea laudatorum. p. 394. De ſcriptis Alexii Comneni aliorumque Comnenorum p. 392.

De Joanne Cinnamo p. 396.

De Niceta Acominato Choniata, p. 401. Fragmentum de ſtatuis CPolitanis, Græce & Latine p. 405. Argumenta librorum theſauri Orthodoxæ fidei, Græce & Latine pag. 420 Index ſcriptorum in Nicetæ Choniatæ Hiſtoria Byz. laudatorum. pag. 435. Alii Nicetæ pag. 429. 430. De Nicetæ fratre Michaële Acominato p. 402.

De Georgio Acropolita p. 448. Index virorum illuſtrium ab eo memoratorum p. 452.

De Joële Chronographiæ ſcriptore & Joanne Canano p. 456.

De Georgii Pachymeris Hiſtoria Byz. pag. 458. & aliis ſcriptis editis p. 465. & ineditis p. 468. De ſapientia Indorum, quam Poſſinus Pachymeræ priori volumini ſubjecit p. 460.

De Joannis Cantacuzeni Imp. Hiſtoria Byz. pag. 458. & aliis ſcriptis. p. 473. Matthæi Cantacuzeni ſcripta p. 474.

De Laonico Chalcocondyla p. 474.

De Georgio Codino p. 476. Index ſcriptorum in ejus Antiquitatibus CPol. allegatorum p. 481.

Matthæi Μοναχὸς εἰκτῆς καὶ θύτης (ita in MS. Vindob. * pro Μοναχὸς ἰατρὸς) & aliorum de officiis aulæ CPol. p. 479. De ſcriptis ineditis à Lambecio ad Codinum allegatis p. 485.

De Emanuele Chryſolora. pag. 484. Joanne Anagnoſta &c. pag. 486.

De ſcriptis Conſtantini Porphyrogeniti Imp. p. 486. Index ſcriptorum in libris de thematibus & adminiſtrando Imperio allegatorum pag. 518. Κεφαλαιωδῶν ἐκθέσεων opus, ejusque tituli, atque inde ſervata excerpta de legationibus pag. 230. excerpta Peireſciana. pag. 490. Hippiatrica p. 493. Index ſcriptorum in Hippiatricis laudatorum p. 494. Geoponica p. 500. Index ſcriptorum in Geoponicis laudatorum pag. 506. Ceremoniale MS. pag. 598.

* Vide Lambecium VIII. pag. 469.

De Simeone Metaphraſte pag. 509. Ejus encomium ſcriptore Michaële Pſello. pag. 511. Alia Metaphraſtæ ſcripta pag. 541.
De Philippi Solitarii Dioptra p. 542.
De Ducæ Hiſtoria Byz. p. 543.
Anonymi varii rerum Byz. ſcriptores p. 544. 549. 550.
De Imperio Orientali V. C. Anſelmi Bandurii pag. 545. De Hieroclis Synecdemo pag. 545. Agapeti ſcheda regia pag. 546. De Baſilii Macedonis capitibus exhortationum p. 548.
De ſcriptis Athanaſii Patriarchæ CPol. p. 558.
De Eudocia Macrembolitiſſa ejusque Ἰωνιὰ MS. p. 563.
Anonymus de Hippodromo CPol. p. 579.
De ſcriptis Georgii ſive Gregorii Cyprii, Patriarchæ CPol. pag. 579.
De Zoſimo ejusque Hiſtoriarum libris p. 581. alii Zoſimi p. 588.
De Georgio Phranze p. 591.
De Joſephi Geneſii Hiſtoria Byz. MS. p. 596.
De Cerimoniali MS. Conſtantini Porphyrogeniti quod exſtat Francofurti ad Mœnum apud Nobiliſſimum Virum D. Zachariam Conradum ab Uffenbach. p. 598.
Scriptores quidam alii inediti ad Hiſtoriam Byz. facientes. p. 667.
Scriptores deperditi Hiſtoriæ Byz. p. 668.
De Franciſci Combefiſii faſciculo Originum rerumque CPol. pag. 671.
De Frid. Sylburgii Saracenicis p. 673. Scriptores Græci adverſus Muhamedanos p. 675.
De Martini Cruſii Turco Græcia pag. 676. Catalogus MSS. quorundam CPol. p. 676.
Appendix ad Turco Græciam p. 688.
De Leonis Allatii συμμίκτοις p. 689.
Catalogus Epiſcoporum Byzantinorum qui ante Conſtantinum fuiſſe incerta fide feruntur p. 691.

Con-

Conſpectus Chronologicus Imperatorum & Patriarcharum CPol. à Conſtantino M. usque ad captam CPolin á Turcis, annotatis ſubinde præcipuis qui ſingulorum res expoſuere ſcriptoribus. pag. 693.

Catalogus Patriarcharum CPol. à capta per Turcas Urbe usque ad A. 1708. p. 730.

Catalogus Alphabeticus Imperatorum omnium pag. 751. & Patriarcharum CPol. pag. 734. tempore quo præfuerunt ad ſingulorum nomina annotato.

Godfridi de Villeharduin Hiſtoria CPoleos à Gallis Venetisque A. C. 1204. captæ Hiſtoria Gallice ſcripta pag. 746. Cangii Hiſtoria CPolitana ſub Imperatoribus Gallis pag. 747. Alii ſcriptores de illo argumento & de Europæorum in Palæſtinam expeditionibus. pag. ibid. Cangii Hiſtoria Byzant. duplici commentario illuſtrata ſive familiæ Byzantinæ, & CPolis Chriſtiana: & gloſſarium duplex ad ſcriptores mediæ Græcitatis & Latinitatis. pag. 749. Anſelmi Bandurii* opus promiſſum de Imperatorum CPol. numiſmatibus pag. 751.

Martini Hanckii de Byzantinarum rerum ſcriptoribus pag. 751.

Rud. Cappelli Byzantina. 752.

INDEX ALPHABETICUS Scriptorum de quibus præſenti volumine hactenus dictum eſt. pag. 753.

Caput VI. de Heliodoro, Achille Tatio, Longo, Euſtathio, ſive Eumathio, Theodoro Prodromo & aliis Scriptoribus Græcis eroticis, editis, ineditis ac deperditis. pag. 768. V. C. Maturini Veiſſierii la Croſe Epiſtola ad V. Clariſſ. Jo. Chriſtoph. Wolfium de libris Athenagoræ tributis de vero amore, & de ara Doſiadæ. pag. 784. Heliodori carmen Jambicum ad Theodoſium Imper. nunc primum Græce editum è MS. Biblioth. Regiæ Pariſ. pag. 774.

INDEX Homonymorum, in ſex Voluminibus hujus Bibliothecæ hactenus diſcuſſorum. pag. 814.

Unum

* A. Decio qui A. C. 249. imperio eſt potitus, ad Palæologos usque numiſmata Imperatorum Latina Græca Ægyptiaca, prodierunt Pariſ. 1718. 2. Vol.

Unum adhuc eſt quod te velim, Lector Benevole, de ſcriptore ad calcem Bibliographiæ antiquariæ, ante anni ſpatium à me edito, Codex MS. membranaceus, qui Carmen non contemnendum de ritibus Miſſæ mihi ſub nomine Mauritii Senonenſis venditabat, verba dedit mihi, perſuaſitque ut illud quoniam editum non memineram, Bibliographiæ meæ annecterem atque tibi legendum offerrem. Ab eo tempore ex auctione Bibliothecæ egregii viri & cum viveret mihi amici Theodori Janſonii Almeloovеenii nactus ſum fragmenta Caroli M. & Rabani aliorumque de veteris Eccleſiæ ritibus, Wolfgango Lazio curante excuſa Antwerpiæ A. 1560. 8. in quibus idem carmen ſed ſine nomine auctoris & parum emendatum vidi exſtare pag. 112. hoc ticulo: Incipiunt verſus de Myſterio Miſſæ, in vetuſtiſſimo Codice, incerto auctore: quos ob antiquitatem, cum plerique ſint manci, aut ubique non conſtent, mutare conſulto noluimus. *Poſtea allatum ad me è Belgio eſt volumen Operum Hildeberti, Cenomanenſis primum deinde Turonenſis Epiſcopi, ſæculo duodecimo, eodem quo Mauritius vixit clari, editum Pariſiis A. 1708. fol. & Antonii Beaugendre, Monachi Benedictini opera expolitum: in illo pag. 1135. reperio idem carmen ſub Hildeberti nomine accurate recenſitum ad Codices ſex MSS. atque editionem Hildeberti Pariſienſem A. 1548. Exſtat etiam ſub Hilberti nomine in Bibliothecis Patrum Pariſienſibus univerſis, nec non in Colonienſi T. XI. & Lugdunenſi T. XXI. Ediderat quoque pridem Melchior Hiſtorpius in collectione ſcriptorum veterum de Officiis Catholicæ Eccleſiæ anno 1568. fol. Et ante omnes Antonius Gernardus, Canonicus Leodicenſis, cum ritu celebrandi S. Miſſæ officium juxta morem diœceſis Leodicenſis. Ex emendationibus vero quas vir doctus Chriſtophorus Auguſtus Heumannus Actis Eruditorum Lipſienſibus Anni ſuperioris MDCXIII. p. 542. ſeq. fecit inſeri, ſunt quæ conſenſu Codicum conſtanter repudiantur, & ſine quibus ſenſus pulchre conſtitit, ut primo ſtatim verſu, vocabulum* piorum *quod jubet reponere pro* priorum *quod eſt in omnibus editis ac MSS. & inſtituto ſcriptoris optime congruit, & verſu 549. confirmatur. Sunt nihilominus etiam quæ ſcite excogita ſunt, nec temere repudianda, ut quod verſu 31. vir Clariſſimus legit:*

Ille ſtat à dextris, quia quæ fuit antea inanes
Exſecrata Deos, gens quaſi dextra fuit.

Similiter verſu 73. recte monet legendum eſſe probat, *& verſu 158.* actor *pro* auctor *quod poſterius etiam novo Hildeberti editori placuiſſe video. Vale.*

BIBLI-

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ LIBRI V. PARS ALTERA.

CAPUT III.
DE CONSTANTINO MAGNO, IMPERATORE.

Conſtantinus M. 1. *Ejus Orationes, Epiſtolæ & edicta.* 2. *Confeſſio & Donatio ſuppoſita Conſtantino.* 3. *Diſſertatio ſive Digreſſio qua probatur crucem quam vidit in cœlo Conſtantinus, fuiſſe Phænomenon naturale Crucis in Halone ſolari.* 4.

1.

C. Flavius Valerius Aurelius Claudius CONSTANTINUS, cognomine *Magnus*, Flavii a) Valerii Conſtantii Chlori F. natus Naiſi Daciæ opido A. C. 274. A die

a) Ita vocatur in numis, ut apud Triſtanum T. 3. p. 395. qvanqvam alii, ut Aurelius Victor Julium Conſtantium appellant. Conſtantini M. numos illuſtrarunt præter alios, qvi numiſmata Imperatorum edidere, Cangius in familiis Byz. atqve Alexander Wilthelmius S. I. in Actis Sanctor. T. V. Maji 21. p. 22. ſeq.

die 27. Febr. Parenti in Imperio succesſit A. C. 306. 25. Jul. Uxorem habuit *Minerviniam* Criſpi matrem, eaqve defuncta Herculii filiam Flaviam Maximianam *Faustam*, ex qva Constantinum, Constantium & Constantem, Constantiamque & Helenam genuit. Idem poſt viſam in Cœlo Crucis inſigne Chriſtiana ſacra amplexus & victoria de Maxentio potitus eſt A. C. 312. Hinc Maximino à perſeqvendis Chriſtianis deſiſtere coacto, & victo etiam Licinio nihil ab eo intermiſſum qvod ad Eccleſiam CHriſti ornandam amplificandamqve & ſtudia litterarum fovenda b) facere poſſet. Unde à Græcis ἰσαπόστολος vel ὁ ἐν βασιλεῦσι c) Ἀποστολικὸς dicitur & ſolenniter colitur ejus memoria die XXI. Maji. Non ineleganter etiam à Theodorito in Hiſtoria religioſa p. 768. appellatur Chriſtianorum Zorobabel, qvi fideles è captivitate liberavit & templa eis reſtituit. Deniqve multis pace & bello præclare geſtis, morti vicinus ab Euſebio Nicomedienſi non procul Nicomedia in Achyrone villa baptiſmum d) ſuscepit, & paucis diebus poſt diem obiit ſacro Pentecoſtes feſto 22. Maj. A. C. 337. Feliciano & Titiano COSS. cum regnaſſet 30. annos, menſes novem, dies 27. vixiſſetqve annos 63. menſes duos, & dies 25.

II. Exſtant ejus *Epiſtolæ* complures ab Euſebio & aliis ſervatæ, qvæ à doctiſſimo Caveo in Hiſt. literaria ſcriptorum Eccleſiaſticorum diligenter recenſentur. Ejus obſervatis pauca hæc ſi placet addes. *Epiſtolæ ad*

b) Aurel. Victor in Epitome cap. 41. de Conſtantino: *Commodiſſimus rebus multis fuit: Calumnias ſedare legibus ſeveriſſimis, nutrire artes bonas, præcipue ſtudia litterarum: legere ipſe, ſcribere, meditari, audire legationes & querimonias provinciarum.* Confer Euſebii Orat. de laudibus Conſtantini pag. 361. ubi de Scholis ab eo conſtitutis.

c) Vide Valeſ. ad Euſeb. IV. 60. de vita Conſtantini, & Mich. le Qvien ad Damaſcenum T. 1 pag. 630.

d) Baptiſmum alterum, qvem à Silveſtro Epiſcopo Romano ſuscepiſſe lepra obſitum Conſtantinum, acriter adverſus Tentzelium τὸν μαχαίτην diſputat Clariſſimus Schelſtratenus, fabulis adſcribunt non modo Proteſtantes, ut præter laudatum Tentzelium parte 2. diſſ. ſelectar. Abraham Scultetus in diſſ. antiBaroniana de baptiſmo Conſtantini Romano, Neoſtadii 1607. 4. ſed pleriqve etiam in Romana Eccleſia eruditi viri, ut Benedictini ad Ambroſium T. 2. pag. 1209. Tillemontius T. 4. Hiſt. Imperator. pag. 634. Papebrochius in Actis Sanctor. T. V. Maji 21. pag. 14. ſq. & Conradus Janningus in Apologia pro Papebrochio, qvæ præmittitur Actis Sanctorum T. 1. Junii pag. XVI. ſeq.

ad Athanasium fragmentum pro Ario recipiendo e) habet etiam Socrates lib. I. cap. 27. & Sozomenus II. 22. *Edictum primum pro pace* Christianis concedenda, qvod Græce Eusebius refert X 5. Hist. servavit latine Lactantius lib. de mortibus persecutorum c. 48. *Epistola ad Ecclesias de Synodo Nicæna* legitur etiam apud Theodoritum lib. I. Hist. Eccles. cap. 10. *Epistola ad Arium & Arianos* qvam producit Gelasius in Actis Concilii Nicæni III. I. supposititia videtur Casaubono in Casaubonianis pag. 143. Prodiit hoc rescriptum etiam seperatim Paris. 1595. 8. Ab *Epistola ad Synodum Tyriam* qvam habent Eusebius IV. 42 de vita Constantini, & Theodoritus lib. I. Hist. cap. 29. diversa est qvæ exstat apud Socratem lib. I. cap. 34. Sozomenum II. 28. nec minus in Tripartita III. 7. & apud Nicephorum VIII. 50.

Oratio ad sanctorum cœtum, ad calcem librorum Eusebii de Constantini vita legitur Græce è latino versa, non ab Eusebio, sed ab alio interprete, ut ipse lib. IV. cap. 32. de vita Constantini diserte innuit.

Similiter à nescio qvo è latino Græce versa est brevis *Oratio ad Synodum Nicænam de Pace*, quam idem Eusebius III. 12. exhibet. Prolixiorem qvæ occurrit apud Gelasium II. 7. legit etiam Theodoritus, ut ex ejus lib. I. cap. 7. Historiæ colligitur.

Edicta qvam plurima Constantini illustrant Jac. Godofredus ad Codicem Theodosianum, Franciscus Balduinus JCtus in suo Constantino Basil. 1556. & Argent. 1612. 8. & qvi ad tempora qvælibet sua revocant Annalium scriptores, ac præcipue Tillemontius Tomo IV. Historiæ Imperatorum. Cæterum edictum qvod sub Constantini nomine vulgavit Nicolaus Cusanus lib. III. Concordiæ Catholicæ cap. 35. Honorio ac Theodosio vindicat, & integrius edidit Sirmondus ad Sidonium pag. 245.

c) Neqve tamen Arii hæresin ideo probavit Constantinus, de qva nondum ei satis liqvebat, sed speravit se ita dissidiorum semen in herba suppressurum. Confer ejus Epistolam Irenicam ad Alexandrum & Arium, apud Eusebium II. 64. sq. de vita Constantini, & ad illam B. Balthas. Bebelii exercitationem Historico Theolog. Argentorat. 1663. & Nic. Vedelium de prudentia Veteris Ecclesiæ pag. 202. 267.

III. *Confessio* Constantini ad Silvestrum Episcopum Romæ, quæ latine exstat ad calcem recognitionum, aliorumque scriptorum Clementi Rom. suppositorum, Colon. 1569. fol. pag. 471. perinde ut Acta Silvestri, spuria est.

Donatio qvæ eidem Silvestro à Constantino facta fertur, Romanæ etiam Ecclesiæ doctissimorum virorum ſ) judicio ac consensu itidem est commentitia. Primus ejus meminit Æneas Parisiensis, qvi circa A. C. 854. scripsit, libro adversus decem objectiones Græcorum T. 7. spicilegii Dacheriani pag. 111. inde Isidorus Mercator, Hincmarus Rhemensis, Petrus Damiani, Leo IX. Ado, aliiqve. Editiones ejus admodum diversæ feruntur, una qvam habent Acta spuria Silvestri, qvamqve Anselmus Lucensis Collectioni suæ Canonum lib. IV. cap. 32. DEus dedit lib. IV. c. 2. Ivo Carnotensis parte 5. decreti cap. 49. & Gratianus parte 1. decreti dist. 96. c. 14. latine inseruit, licet in antiqvioribus Gratiani Codicibus legi negat Antoninus ArchiEpiscopus Flo-

ſ) Primus prolixa & diserta Oratione ejus falsitatem ostendit *Laurentius Valla*, qvæ & seperatim excusa est plus simplici vice, & cum Ulrici Huttenì præf. in Ortuini Gratii fasciculo rerum expetendarum ac fugiendarum apud Londinenses recuso, & in Simonis Schardii syntagmate tractatuum de Imperiali jurisdictione legitur. Æneæ Sylvii aliorumqve plurium testimonia Vallæ suffragantia produxit Flacius in Catalogo testium Veritatis, & Rob. Cocus in censura Vett. scriptorum, qvibus adde Baronium ad A. C. 324. n. 118. seq. & 1191. n. 52. seq. Isaacium Habertum ad Ecclesiæ Græcæ ἀρχιερατικὸν pag. 24. Jo. Morinum in Historia Gallice edita liberatæ per Constantinum Ecclesiæ, deqve origine ac progressu potestatis sæcularis Romani Pontificis c. 8, Petrum de Marca III. 12. de Concordia Sac. & Imperii & VI. 6. §. 6. Antonium Pagi ad A. 324. n. 16. Tillemontium T. 4. Hist. Imperator. pag. 226. Petrum Josephum Cantelium Hist. urbium metropol. parte 2. diss. 2. cap. 2. n. 7. & præcipue Natalem Alex Sec. IV. diss. 25. Qvos facile opposueris Aug. Steucho lib. de donatione Constantini, Lugd. 1545. Jac. Gretsero de mumificentia Principum in sedem Apostolicam, Ingolstad 1610. 4. pag. 86. seq. & Apologia pro Bellarmino cap. 21. & Nicolao Schaten in Carolo Magno Romano Catholico lib. 2. cap. 6. Ex Protestantibus de falsitate donationis hujus videndi Jo. Henelius in Otio Uratislaviensi cap. 22. Gisb. Voëtius T. 2. dispp. select. pag. 869. seq. Jac. Usserius de Ecclesiarum successione & statu pag. 60. Jo. Rainoldus Colloqvio cum Hardro pag. 227. seq. Franciscus Hottomannus in bruto fulmine Sixti V. pag. 128. 151. seq. & novissime Rev. D. Jo. Andreas Schmidius in Historia Sæculi IV. fabulis variorum in rebus Constantini M. maculata, Helmst. 1712 &c. *Edictum seu fictum seu depravatum, adeoque indignum qvo Silvestri Pontificis Historia augeatur*, inqvit Papebrochius, propylæo ad Acta Sanctor. T. 2. April. pag. 1.

Florentinus parte 1. hist. tit. 8. cap. 2. §. 8. *Theodorus* autem *Balsamon* Græce versam exhibet in scholiis ad Photii Nomocanonem tit. VIII. in Bibl. Canonica Justelli T. 2. pag. 929. seq. Illa Balsamonis versio una cum altera *Matthæi Blastaris* edita etiam est à Marqvardo Frehero A. 1610. 4. additis animadversionibus. Longe prolixior est qvam vertit è Græco latine & Julio II. Pontifici inscripsit *Bartholomæus Picernus* de Monte arduo. Hæc præmissam habet, qvam modo memoravi fictitiam Constantini *confessionem*, atqve post editionem Colon. 1515. sæpius lucem vidit & D. Joach. Hildebrandi dissertationi de donatione Constantini Imp. præmissa Helmst. 1661. & 1703. atqve Balthasaris Gvalteri diatribæ elencticæ de Imp. Constantini baptismo, donatione & legatione ad Concilium Nicænum, Jen. 1618. 12. pag. 67. seq. inserta legitur. Atqve *Augustinum Steuchum* arguit Jo. Bodinus lib. 1. de Rep. cap. 9. pag 221. Græco sermone donationem Constantini scripsisse, ut fucum faceret: *sed fraus*, inqvit, *facile ex ipsius oratione & antiquitatis cognitione confutatur.* Alia Græca versio (*Constantini Harmenopuli*, ut notat Nesselius parte 2. Catalogi MSS. p. 27.) exstat in Bibl. Cæsarea & Lambecio lib. V. pag. 244. lib. VI. p. 35. 38. memoratur, sed qvoad sensum eadem est cum illa Balsamonis, cujus idem p. 237. mentionem facit. Hanc ipsam è Codice Regis Christianissimi Græce & latine exhibet Julius Cæsar Bulengerus, lib. 2. de Imperio Romano cap. 6. pag. 318. & qvoniam brevis est, hoc etiam loco exstare non erit, puto, Lectori ingratum, injucundumve.

Θέσπισμα ἅγιον μεγάλου κωνσταντίνου, περὶ τοῦ πάπα ῥώμης. Θεσπίζομεν * πᾶσι τοῖς σαλεάτας, καὶ τῇ συγκλήτῳ τῆς ἡμῶν βασιλείας, τὸν ῥώμης ἐπίσκοπον καὶ ἀρχιερέα τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ κυρίου μου πέτρου, πλείονα τῆς βασιλείας ἔχειν ἐξουσίαν καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καὶ πάντων πολλῷ πλέον ἢ τὴν βασιλέα τιμᾶσθαι καὶ σέβεσθαι κεφαλήν τε εἶναι τῶν τεσσάρων ἀρχαίων θρόνων, κρίνεσθαί τε περὶ αὐτοῦ, καὶ ψηφίζεσθαι τὰ τῇ ὀρθοδόξῳ συμβαίνοντα πίστει. δωρούμεθα γὰρ τῷ παλαιῷ μου τῷ μακαρίῳ σιλ-

Edictum, ac effatum divinum magni Constantini de Pontifice Romano. Omnibus Provinciarum rectoribus, & Senatui R. Imperii, Romanum Pontificem, successorem Sanctorum Apostolorum, & Domini mei Petri, majorem qvam Imperatorem habere potestatem per universum orbem adversus omnes, (deest καὶ) *& plusqvam Imperatorem coli & honorari, caputqve esse qvatuor antiqvarum sedium, & ab eo judicari, & decerni qvæ orthodoxæ fidei conveniunt, Edicimus: Donamus enim Patrimeo Beato Syl-*

* MS. Vindobonense addit, σύν. *Decernimus una cum omnibus Satrapis & Senatu Imperii nostri.* Sic & Codex Baroccianus 149.

σιλβέστρῳ καὶ τοῖς αὐτοῦ διαδόχοις τὸ ἡμέτερον παλάτιον, τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διάδημα ἐκ λίθων τιμίων καὶ μαργάρων συγκείμενον, τὸ κυκλῶν τὸν τράχηλον ὡμοφόριον, τὴν πορφυρᾶν χλαμύδα, τὸν κόκκινον χιτῶνα, καὶ πάντα τὰ βασιλικὰ ἐνδύματα, τὰ τῶν βασιλικῶν ἵππων ἀξιώματα, τὰ σκῆπτρα, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς βασιλείας κοσμήματα, καὶ τὴν δόξαν ἅπασαν τῆς ἡμῶν ἐξουσίας. Ἡμεῖς δὲ τῷ κλήρῳ τοῦ ἁγιωτάτης ῥώμης καθιερωμένους, κοσμεῖσθαι κελεύομεν ὡς ἐξαπλησίως τῇ συγκλήτῳ ἡμῶν ἐνδύμασιν, ἵππους ἐποχουμένους, ὑθόνας ὑποκειμένους λευκάς. ὡς δὲ καὶ τὰ ὑποδήματα τούτων ὑθονίων εἶναι πεποιημένα λευκῶν, καὶ ὃς ἂν αἱρεθῇ κληρικὸς, ἐκ τῆς ἡμῶν συγκλήτου γενέσθαι τοῦτον πρός τινος μηδαμῶς ἐμποδίζεσθαι. ὅτι γε μὴν τὴν ἐκ χρυσίου στεφάνην φρενίτιδος ματαιότητι ὁ πατήρ μου ὁ ἅγιος σίλβεστρος ἐδωρήσατο, ταῦτά σοι τὸν ὑπέρλαμπρον χῶρον σημαίνοντα τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν, τῇ ἁγίᾳ κεφαλῇ αὐτοῦ ἰδίαις χερσὶν ἐπεθήκαμεν. ἡμεῖς στρατωρας ὀφφίκιον ὑπελθόντες, καὶ τὰ χαλινὰ αὐτοῦ κατέχοντες, τῆς αὐλῆς τῶν ἱερῶν αὐτοῦ ἐξήλθομεν ἀναπλόρων, αἰδοῖ καὶ φόβῳ τοῦ κυρίου μου τοῦ ἁγίου σωτῆρος ὁμοῦ καὶ πέτρου τῶν χρησίμων ἡμῖν καὶ θεοφίλων νενομίκαμεν, ἐκτῆναι μὲν τὴν πόλεως ῥώμης, καὶ τῶν δυτικῶν ἁπάντων χωρῶν τε καὶ πόλεων τῷ ἁγιωτάτῳ πάπᾳ, τῷ δὲ τὸ βασιλείας κράτος πρὸς τὰ τῆς ἑῴας μέρη μετενεγκεῖν, καὶ τὴν ἐν καλλίστῳ τῶν ὑφ' ἡλίῳ τοῦ βύζαντος πόλιν καταλαβεῖν, καὶ ἐν αὐτῇ ἱδρύσασθαι τὰ βασίλεια, ἄδικον οἰηθέντες ἐξουσίαν ἔχειν τὸν ἐπὶ γῆς βασι-

Sylvestro, & successoribus ejus nostrum Palatium, diadema capitis lapillis pretiosis & gemmis intextum, epomidem quæ collum cingat, chlamydem purpuream, coccineam tunicam, & omnia regia vestimenta, ephippia quibus equi regii insternuntur, sceptra, & reliqua imperii ornamenta, & gloriam omnem meæ potestatis. Eos autem qui in clerum Romanum allecti sunt, ornari jubemus iisdem quibus Senatus noster vestimentis, (lego ἐξαπλησίους) equo vehi, albis vestibus tegi. Ita & calceos eorum fieri ex pannis albis, & eum qui lectus sit clericus, à nemine impediri posse, quo minus sit Senator. Quando vero coronam auream pater meus S. Sylvester, qua est humilitate & moderatione respuit, hac ornamenta quæ sanctam resurrectionem, & superillustrem locum significant (lego καὶ τὴν ἁγίαν) sancto ejus capiti imposuimus. Nos stratoris officium obeuntes, & frena ejus equi tenentes, ex aula palatii exivimus, reverentia & metu Domini mei S. Petri. Maxime autem utile & amicum DEO esse duximus cedere urbe Roma, & omnibus occidentis locis ac urbibus sanctissimo Papæ, & robur imperii transferre ad ortum, & capere Byzantium urbem optimo sub sole situ, & eo sedem imperii ponere: iniquum existimantes ut Imperator in eo loco summam potestatem habeat, ubi Christiana fidei cœlitus principium nobis fuit. Cum hæc manu propria scripserimus, & reliquiis Domini mei Petri imposuerimus, jus-*

jurando

* Emendationes hæ sunt interpretis Bulengeri.

σιλίας, ἔνθα καὶ ἀρχὴ τῶν χριστιανῶν θρησκείας ἐκ τῶν ἱερῶν ὑπῆρξεν ἡμῖν. ταῦθα ταῖς ἰδίαις χερσὶ γράψαντες, καὶ τῷ νικητῇ δι' εἰκόνος μᾶλλον ἐπιθέμενοι πατρὶ, πίστεις ἐνόρκους ποιήσασθαι, ἃ μὴν ὅλως ἀθρόησαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἡμέτερον δεξαμένοις κράτος φυλάττειν ἀσφαλῶς παρεγγυήσασθαι πρὸς τὸν πατέρα ἡμῶν πάντων, καὶ τοὺς αὐτοῦ διαδόχους.

jurandum damus, non modo nos ſervaturos quæ ſanximus, verum & noſtros ſucceſſores, ut ſancte ac religioſe ſervent, obſtringimus, idque juncti patri noſtro Papæ, & ſucceſſoribus ejus pollicemur.

IV. Claudam hoc caput diſſertatione de literis qvas in cœlo legiſſe creditur Conſtantinus Imperator, ἐν τούτῳ νίκα, & de Cruce qvam vidiſſe ſe † juravit, & juranti libenter credimus. Qvamvis autem digreſſio iſta paullo alienior ab argumento Bibliothecæ hujus Græcæ videri poſſit, tamen exiſtimavi hoc non inopportuno loco ſatisfacere me poſſe deſiderio illorum, qui ſententiam ſuper illa re meam, à communi nonnihil abhorrentem, argumentis confirmatam videre voluerint. Eſt autem de Cruce Conſtantini diatribe ante ſeptem annos a me edita, & reſpondente Nobiliſſimo Viro *Chriſtoph. Woltereck* Glukſtadienſi, publice in Gymnaſio Hamburgenſi defenſita qva probavi Crucem qvam in Cœlo vidit Conſtantinus Imp. fuiſſe phænomenon Naturale, qvale in halonibus non Lunaribus modo ſed etiam Solaribus conſpiciendum ſe ſubinde, licet haud ita freqventer offert: nec mediocriter in ſententia mea confirmatus ſum, cum poſtea intellexi idem non abſurdum viſum Reverendo Helmſtadienſium Theologo ac Philoſopho, Mathematicas inprimis diſciplinas egregie docto, D. Jo. Andreæ Schmidio in diſſ. de Luna in Cruce viſa, Jenæ 1681. atqve in Hiſtoria Seculi IV. fabulis maculata, Helmſt. 1712.

Exer-

† Nolim igitur rem totam pro aſtuto Conſtantini commento & ſtrategemate habere cum V. C. Jacobo Tollio, qvi notis ad Lactantium c. 44. de moribus perſecutorum: *ſtrategema*, inqvit, *hoc Conſtantini non minus fuit, quam illud Philippi Macedonis fuit quo ſacrilegos Phocenſes protrivit.* & ad c. 46. *Non minus egregium hoc Licinii ſtrategema atq; illud, de quo ſupra, Conſtantini. Eodem ferme aſtu uſus Serturius apud Plutarchum: nec Scipionis in templum Jovis ſeceſſus, aut Numæ ad Deam Egeriam aditus diverſi generis ſunt.* Et præf. ad Gallicam Longini verſionem: *Mais moy - trouvant que le Roy Antigonus ſucceſſeur d' Alexandre le Grand s'eſt ſervy du même ſtratageme, feignant d' avoir veu au ciel une pentagone, qui eſt le ſymbole du Salut, avec ces paroles, in hoc ſigno vinces, & qu'il le fit peindre aux boucliers de ſes ſoldats, & gaigna ainſi la bataille: trouvant auſſi, qu'un Roy de Portugal a eu la même viſion que Conſtantin, & qu'il a par là remporté la victoire ſur ſes ennemis, j'ay voulu que je conſidere tous ces miracles comme de ſineſſes myſtiques des grands Capitaines.*

Exercitatio Critica,

qva diſputatur, Crucem, qvam in Cœlis vidiſſe ſe juravit Conſtantinus Imp. fuiſſe Phænomenon Naturale in Halone Solari.

Præfatio.

SAnctus STEPHANUS jamjam coronandus Martyrio, per imbrem ſaxeum intuetur cœlos apertos, Divinam gloriam videt, ac JESUM, veluti paratum in ſui auxilium, lætus contemplatur ſtantem * à dextris DEI. Act. VII. 55. At Magnus CONSTANTINUS ingreſſus Imperium Romanum, & coronam capiti firmaturus ſuo, pro CHriſto nudam crucem in cœlo conſpicit, & in hac jubetur vincere. Stephanus ſub tecto ** clariſſima fidei acie in cœlum penetrat, & jam incipit DEUM videre qvalis eſt: Conſtantinus contrà ſub dio clauſum ſuſpicit cœlum, de qvo crucis imago, res mira ſed vacua, ad oculos corporis ejus demittitur. Jam vides mi lector, præſtantiorem fuiſſe ac

* Accurate rem putando hoc *ſtare* ad Dextram DEI, non magis ſitum certum corporis denotat, qvam qvod alibi dicitur *ſedere*. Nihil enim aliud hæc verba ſignificant, quam CHriſtum etiam ſecundum humanam naturam participem eſſe throni ac Majeſtatis Divinæi, mperiique in creaturas ac ſingillatim in Eccleſiam. Sic non Hebræi tantum ſed Græci quoque & Latini paſſim utuntur verbis incedere, ſtare, venire, pro eſſe. Vide quæ viri Docti ad Gen. XV. 2. *orbus incedo*. Neqve alio ſenſu Virgilius I. 50. Æneid. *Aſt ego qua Diſum incedo Regina*. Idem V. 68. *Aut jaculo incedit melior Lebinusque ſagittis*. Seneca Epiſt. LXXI. *quærimus ſæpe eos, quibuſcum ſtamus* i. e. ſumus, ſive verſamur. Manilius IV. 547. *Judex extrema ſiſtet ſitaque meisque*. Siſtet i. e. ſtabit, quod iterum poſitum pro erit, ut pluribus ſcriptorum teſtimoniis ad eum locum docuit illuſtris Huetius.

** Auguſtinus cap. 42. de cognitione Veræ vitæ: *Concio illa, in qua Stephanus ſtans CHriſtum conſpexit, in domo aliqua fuit, cujus tecti culmen ipſius corporeus oculus penetrare minime potuit. Conſtat igitur quod non oculo corporeo, ſed intuitu interioris hominis CHriſtum non incorporeo ſed in intellectuali cælo viderit.* Conſer D. Philippi Nicolai Ἐ μανατήτ Opera Latina T. I. pag. 258.

ac diviniorem imaginem oblatam Stephano morienti, qvam Constantino imperanti ac jam triumphaturo. Addes fortasſis, qvanto præſtantiorem, tanto qvoqve certiorem, fideqve digniorem. Ita eſt profecto, neqve enim humana teſtimonia comparanda divinis ſunt. At ſi me audis, non ſtatim hinc, qvod faciunt multi, crucem illam à Conſtantino viſam totam callidis adſcribes commentis, Politicæqve regnaturientis fraudi, ſed vere oblatam ipſius oculis, credes tot teſtibus antiqvis, Conſtantino deniqve ipſi, ſaltim jurato: neqve tamen illico propterea eam ſtupebis tanqvam rem miraculis proprie accenſendam. Hoc præſentis diatribæ eſt inſtitutum, hæc ratio, qvam ſi probavero tuæ æqvitati, non temere de hoc argumento poſt tot viros egregios in arenam deſcendiſſe videbor. Si non probavero, certe ero verecundior his, qvi non dubitant veterem hiſtoriam omnem meris ſuſpicionibus ſuis conculcare, ac Conſtantinum principem Eccleſiæ Patronum ſola conjectura fraudis ac perjurii reum agere.

Argumentum Diſſertationis.

Teſtimonium Conſtantini ipſius de Cruce in cælo viſa, apud Euſebium. §. 1. *Ætatem teſtimonium dubium.* 2. *Lactantii & aliorum, qvi ſomnii ſolius meminerunt, nullum.* 3. *In omnibus antiqvis nihil pro cruce in cælo viſa præſidii.* 4. *Philoſtorgii, aliorumqve Euſebio ſuffragantium teſtimonia.* 5. *De loco, anno ac die viſæ in cælo crucis.* 6. *Non fuiſſe hoc commentum Politicum Conſtantini.* 7. *Neqve tamen fuiſſe miraculum proprie dictum, ſed crucem in Halone ſolari viſam fuiſſe à Conſtantino & exercitu.* 8. *Huic ſententiæ ex aſſe favere deſcriptionem Euſebii, formam & materiam crucis, tempus, ſpectatores.* 9. *Præcipue alias cruces ſimiliter in cælo viſas & pro miraculo habitas, qvarum decem amplius exempla afferuntur.* 10. *De cruce qvam in cælo vidit Waldemarus ſecundus Daniæ Rex, unde ordo Equitum Dannebrogæ. De cruce viſa ab Electore Saxoniæ Friderico Sapiente, ejusqve Fratre Johanne. ibid. De literis qvas crucis adjunctas vidit Conſtantinus, In hoc vince.* 11. *Error ridiculus de Nicæ Etymologici M. auctore ex verbis ἐν τούτῳ νίκα ortus. ibid. Locus Philoſtorgii, de lucido circulo qvem ſuo tempore in cælo per aliqvot menſes obſervatum ſcribit, manifeſte vicem illuſtratus.* 12.

I.

DUas res admirandas Constantino Imperatori accidisse refert Eusebius, qvæ neutiqvam sunt inter se confundendæ. Una eaqve prior vigilanti contigit, altera ac posterior dormienti. Vigilans primum crucem in cœlo vidisse Constantinus traditur: postea dormienti apparuisse CHRISTUS, cum cruce, præcepisseqve, hoc ut in hostes tanqvam præsidio ac militari signo uteretur. Posterioris solius meminit auctor Chronici Orientalis fol. 57. *Anno decimo septimo Imperii Constantini apparuit ei in somnio signum Crucis, audivitqve vocem sibi dicentem: porta hac signum, vinces hostes tuos.* De priori imagine Crucis, qvæ vigilantis sese obtulit oculis, potissimum hac dissertatione solliciti erimus, itaqve ante omnia de eadem adscribenda sunt Eusebii verba. Ita vero ille lib. 1. de Vita Constantini cap. XXVIII. cum narrasset Constantinum Maxentii tyrannidi frangendæ occurrere parantem, idolorum agnita rejectaqve vanitate atqve impietate, vero DEO Patris sui (Constantinus enim Chlorus jam favere Christianis cœperat) adhærere constituisse. *Hujus ergo opem implorare cœpit, omnis atqve obsecrans, ut seipsi noscendum præberet, ac præsentibus negotiis adjutricem manum porrigeret. Hæc precanti ac supplici ac postulanti Imperatori admirabile quoddam à DEO missum apparuit.* Θαυμαστὸν τις ἐπιφανεῖναι θεοῦ δόξαν ἐσπουδάσθη, ἣν τάχα μὲν ἄλλῳ λέγοντος ἀρρᾴθυμον ἂν ἐπὶ πίστει ἔσχε, αὐτὸς δὲ ὁ νικητὴς βασιλεὺς τοῖς ἐν γραφῇ διηγουμένοις ἡμῖν μετὰ ταῦτα χρόνοις ὕστερον χρόνος, ὅτε ἠξιώθημεν τῆς αὐτοῦ γνησιωτέρας ὁμιλίας, ἐξαγγείλαντος, ὄρκοις τε πιστωσαμένου τὸν λόγον, τίς ἂν ἀμφιβάλοι μὴ οὐχὶ πιστεῦσαι τῷ διηγήματι; μᾶλλον δ' ὅτε καὶ ὁ μὲν ταῦτα χρόνος ἐπῆλθε τῷ λόγῳ παρέσεσθαι τὴν ἀσφάλειαν. *Quod siquidem ab alio quopiam diceretur, haud facile quis fidem esset habiturus. Verum cum ipse Victor Augustus nobis, qui hanc Historiam scribimus, longo post tempore, cum videlicet in ejus notitiam & familiaritatem pervenimus, id retulerit, & SERMONEM SACRAMENTI RELIGIO FIRMAVERIT, quis post hæc fidem huic narrationi habere dubitabit? Præsertim cum id quod subsecutum est tempus, sermonis hujus veritatem testimonio suo confirmaverit.* Ἀμφὶ μεσημβρινὰς ἡλίου ὥρας ἤδη τῆς ἡμέρας ἀπειλουμένης, αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν ἔφη ἐν αὐτοῦ ἐφανῶ ὑπερκείμενον τοῦ ἡλίου σταυροῦ τρόπαιον ἐκ φωτὸς συνεστάμενον, γραφῆναί τε αὐτῷ συνῆφθαι, λέγουσαν, τούτῳ νίκα. *Horis diei meridianis, sole in occasum vergente, crucis tropæum in cœlo ex luce conflatum, Soli superpositum ipsis oculis*

se

se vidisse affirmavit, cum hujusmodi inscriptione: hac vince. Θαύμασε δ' ἐπὶ τῷ θεάματι κρατῆσαι αὐτόντε καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν, ὃ δὴ στὰν ὁμοῦ πορείαν, συνεπετόκει θεωρὸν γίνεται θαύματος. *Eo viso & seipsum, & milites omnes qui ipsum iter facientem sequebantur, & qui spectatores miraculi fuerant, vehementer obstupefactos.* In hoc luculento testimonio, qvod ad verbum repetit Sozomenus lib. 1. cap. 3. & Hist. Tripartita lib. 1. cap. 4. videmus Eusebium non modo ea se scribere profiteri, qvæ ex Constantini ipsius ore coram accepit, sed qvæ jurejurando etiam ille confirmaverat, & qvæ non solus Constantinus sed totus exercitus suis viderat oculis, ex qvo multi, tum cum ista Eusebius scriberet, adhuc fuerunt haud dubie in vivis. Confer Jacobum Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 23. seq.

II. *Artemius* his anumerandus merito esset, cujus testimonio plerimum tribuit Cæsar Baronius ad annum Christi CCCXII. num. 21. si modo Acta Artemii, quæ apud Surium ad Octobris diem vicesimum leguntur, pro sinceris & nulla parte suspectis possent à viris doctis admitti. Narratur enim in illis Actis Artemius, Præfectura Augustali à Juliano Imperatore ideo, qvod Christo nomen dedisset, exutus, inter alia in hanc sententiam ad Julianum verba fecisse: *At CHristum declinavit Constantinus ab illo vocatus* (non ab hominibus neqve per homines sed ἐξανέθεν sive de cœlo vocatum Constantinum scribit etiam Theodoritus lib. 1. Hist. cap. 2.) *quando difficillimum commisit prælium adversus Maxentium. Tunc enim ei in meridie apparuit signum crucis, radiis Solis splendidius, & literis aureis belli significans victoriam. Nam nos quoque ipsi adspeximus, cum bello interessemus, & literas legimus: quinetiam totus quoque id est contemplatus exercitus, & multi hujus sunt testes in exercitu Tuo.* Verum per me qvisqve ut volet, ita huic Artemii testimonio addet vel demet fidem, probe enim notum est qvantum in confingendis vel interpolandis ejusmodi Martyrum actis sibi permiserit falsa multarum ætatum pietas. Confer quæ de Cruce Constantini in Actis Apocryphis S. Quiriaci T. 1. Maji p. 445. & in Actis S. Silvestri T. 5. Maji pag. 19.

III. Solet etiam pro confirmanda hac re ad Lactantium provocari, sed ille de cruce in cœlo visa tacet, solum somnium commemorat, libro de mortibus persecutorum cap. XLIV. *Commoni-*

tus est in quiete Constantinus, ut cœleste signum DEI notaret in scutis, atq; ita prælium committeret. Fecit ut jussus est, & transversa X. litera summo capite circumflexo Christum in scutis notat, quo signo armatus exercitus capit ferrum. Posfit qvidem videri à Lactantio dici *cœleste signum DEI*, qvasi in cœlo ostensum à DEO & in cœlo à Constantino visum: verum qui hoc in dubium vocaturus esset, facile posset afferre loca plura scriptorum Græcorum, Latinorumqve, qvibus sine illo respectu ad Constantini visionem crux vocatur signum cœleste, qvoniam de cruce veteres plerique interpretabantur locum Matthæi XXIV. 30. ut docuit vir eruditissimus Gerh. Joh. Vossius in Thesibus Theologicis pag. 228. seq. Somnium qvoqve solum, qvod miror, commemorat non Johannes modo Malala in Chronica Historia lib. 2. pag. 2. *κὴ ἐλκυσθεὶς εἰς ὕπνον εἶδεκατ' ὄναρ ἐν τῷ ἠρατῷ σταυρὸν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, ἐν τούτῳνίκα. κὴ ἀναγνὺς τὸ ἐπιγεγραμμένον ἐν τῷ σταυρῷ, δυπνίσθη, κὴ ἀναστὰς ἐποίησε σίγνον σταυροῦ* &c. *Somno deinde correptus, per quietem vidit crucem in cœlo, cui inscriptum erat: In hoc vince. Perlecta autem inscriptione, è somno expergefactus est. Surgens itaque &c.* Sed qvoqve antiqvior longe Rufinus lib. IX. historiæ Eccles. cap. 9. & ex eo auctor Hist. Miscellæ XI. 7. tum Nicolaus Primus Papa in responso ad consulta Barbarorum cap. 33. Abbas Urspergensis in Chronico, & Haymo Halberstadensis VIII. 4. Hist. Eccles. *Cum igitur anxius Constantinus & multa secum de imminentis belli successu sollicite pervolveret iter agens, atque ad coelum sæpius oculos elevaret, & inde sibi divinum deprecaretur auxilium, vidit per soporem ad Orientis partem signum crucis igneo fulgore rutilare. Cumque tanto visu fuisset exterritus, & de novo perturbaretur adspectu, astare sibi vidit angelos, dicentes: ἐν τούτῳ νίκα, id est in hoc vince.* Illud de angelis legas etiam in Historia Tripartita lib. 1. cap. 4. e Sozomeno pag. 404. edit. Valesii. At alias insuper fabellas adjungit Theodoricus Engelhusius pag. 63. Chronici. *Hic Constantinus sexto anno regni sui, cum gens Barbarorum congregata super Danubium paratu ad bellum foret contra Imperium Romanum, cum timeret multitudinem, audivit in somnis, militiare, sed respice sursum & vide. Intuitus ergo in cælum, videnique Crucem in claro, & desuper scriptum titulum, in hoc vinces, bellavit & vicit. Post victoriam convocans sacerdotes idolorum, cum adhuc paganus esset, quærebat ab eis, cujus DEI esset hoc signum? Et dixerunt quidam, hoc signum cœleste DEI est, & evangelizarunt ei fidem CHristi. Mittens igitur ad Eusebium Episcopum urbis Romæ, baptizatus est.* Eruditis constat baptismum Constantini Romanum non minus commentitium esse, qvam

qvam Eusebium urbis Romæ Episcopum jam anno ante visam à Constantino crucem obiisse. Itaqve ad alia pergamus.

IV. Claudius Molinetus Canonicus Regularis Congregationis Gallicanæ, in Ephemeridibus Parisiensibus Anni MDCLXXXI. Ephemeride undecima, p. 130. sq. inferendam dedit dissertationem de veritate crucis à Constantino visæ, confirmata ex numis antiquis. Etsi vero elegantia sunt nec inficianda qvæ ibi affert de labaris, cruce & Monogrammate CHristi notatis, qvale etiam occurit in Optatiani Porphyrii (Constantini æqvalis) Panegyrico tabula IX. & XVI. edit. Velseri: & qvalia etiam observata sunt in numis aliisqve monumentis à Baronio ad A. CCCXII. num. 23. seqq. Lipsio lib. III. de cruce cap. 15. Antonio Augustino dialogo 1. de usu numismatum, Cangio de inferioris ævi numismatis §. 24. & in familiis Byzantinis tabula IX. itemqve * aliis; nullus tamen extat numus, nullum vetus monumentum, qvo crux in cœlo à Constantino visa diserte confirmetur. Qvanqvam non negaverim, Constantinum numis crucem in cœlo visam insculpi curavisse, sive τῷ βασιλικῷ τῆς πολιτείας νομίσματι τά, τε οὐρανοφανὲς σημεῖον ἢ σωτηρίῳ σταυρῷ καὶ θεανδρικῷ χριστῷ χαρακτῆρα ἐν αὐτῷ μὴ ἢ ἰδίᾳ ἀναστυπώσασθαι, ut ait Joh. Damascenus in Synodica ad Theophilum pag. 112.

V. Non desunt tamen scriptores veteres qvamplurimi, qvi Eusebii narrationi de cruce in cœlo, non per somnum, sed à vigilante conspecta Constantino, suffragantur, licet nonnulla ejus paulo aliter referunt. Philostorgius lib. 1. c. 6. ansam conversionis Constantini ad Christianam fidem narrans fuisse victoriam de Maxentio reportatam, addit, circa eandem, καθ' αὐτὴν, apparuisse τὸ τῷ σταυρῷ σημεῖον ἢ ἀκροτολαῖς ἐπιμήκυς ὂν ὅπλον, αἰγλῃ αὐτὸν καταλαμπούσης ἢ ἀστέρων αὐτὸν κύκλῳ περιθεόντων ἰδέᾳ τροπαίου ἢ πρὸς γράμμα τοῦ χαρακτῆρα ῥυθμιζομένων. Τὸ δὲ ἄρα ῥωμαϊκὸν ἑλληνὶ φωνῇ, ἐν τούτῳ νίκα. *Signum crucis in Oriente longissime protensum, luce quadam admirabili eam depingente; & stellis undique circa eam currentibus instar cœlestis arcus, & literarum formam exprimentibus. Porro litera latino sermone hæc verba designabant: In hac vinces.* Philostorgii vestigia legunt Nicephorus VIII. 3. Cedrenus & Zonaras in Annalibus. At Socrates lib. 1. Hist. cap. 2.

* Vide B. D. Dorschei pentadecadem diss. pag. 251. 252.

ἐν τοιαύτῃ τοίνυν ἀμφισβητήσει γυγχάνοντι, καὶ πῦρ αἷμα τοὺς στρατιώτας ὁδεύοντι, συμβῆναι θαυμασίαν τινὰ καὶ λόγου κρείττονα θεάσασθαι. Περὶ μεσημβρινὰς ἤλιου ὥρας, ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινούσης, εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ σταυρὸν φωτὸς σταυροειδῆ, ἐφ᾽ ᾧ γράμματα ἦν λέγοντα, ἐν τούτῳ νίκα. Τοῦτο φανὲν τὸ σημεῖον τὸν βασιλέα ἐξέπληξεν. Ἀυτός τε τοῖς ὀπαδοῖς σχεδὸν ἅπασιν ὁμοῦ φθαλμοῖς ἠρώτα τὴν παρόντας, εἰ καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς ἀπολαύουσιν ὄψεως. Τῶν δὲ συμφασκόντων αὐτῷ, ἀναῤῥώννυτο μὲν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ βίᾳ καὶ θαυμαστῇ φαντασίᾳ. *Porro, dum in ancipiti deliberatione versatur Constantinus, forte illi cum militibus iter facienti admirabilis quadam & quæ omnem dicendi vim superet visio oblata est. Horis enim meridianis cum jam dies vergeret in vesperum,* lucis columnam instar crucis *in cælo videt, cui inscripta erant* (Nicephorus VII. 29. eandem rem è Socrate referens, interserit verba: γράμματα Ῥωμαϊκοῖς δι᾽ ἀστέρων ἐντυποθέντα literis latinis per stellas ex simili luce expressis) *hæc verba: In hoc Vince. Hujusmodi signo statim obstupefactus est Imperator. Nec jam suis ipse oculis satis fidens, interrogavit eos qui aderant, num & ipsi idem signum vidissent. Quibus idem sibi quoque visum esse testantibus, Imperator quidem confirmatus est divina illa ac mirabili visione.* Ex hoc Socratis loco emendandus Svidas in Μαξέντιος, ubi male προφητικὸς excusum pro σταυροειδὲς, εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ σῦλον πυρὸς σταυροειδὲς γεγραμμένον, ἐν τούτῳ νίκα, καὶ γέγονε χριστιανός. *Vidit in cælo lucis columnam crucis formæ, scribentem, in hoc vince, & factus est Christianus.* Gelasius Cyzicenus in Historia Concilii Nicæni lib. 1. cap. 4. celebrans quantopere DEUS adjuvaverit Constantinum δείξας αὐτῷ τὸ σωτήριον ξύλον σταυρὸν σύμβολον φωτοειδῶς ἐν τῷ οὐρανῷ, *ostendens ei salutare Crucis signum ex lucis splendore in cælo figuratum,* additis literis quibus visionis usus ac vis significaretur, τούτῳ νίκα, *hoc vince*: subjungit, istud nec Græcis nec Judæis fabulam videri debere, cum multa ex utrorumque libris incredibiliora proferri queant, quæ tamen ab illis creduntur esse verissima. Scriptor Anonymus Actorum Concilii Nicæni, quæ ex codice Regis Christianissimi & Segvieriano edidit Combefisius Historiæ Monotheliticarum pag. 576. Photius autem Cod. CCLVI. retulit sub titulo πολιτείας τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Μηλετίου. Φάντας καὶ Ἀλεξάνδρου p. 765. συμπλακεὶς μάχῃ (πρὸς Μαξέντιον ὁ Κωνσταντῖνος) τὰ πρῶτα μὲν ἐγγὺς γίνεται καὶ λαβὼν τὸ ἧττον. Φανέντος δ᾽ αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ ἡλίου σταυροῦ φωτὸς σῦλου ἐγκεχαραγμένου, καὶ γράμματος τῆς αὐτῆς ὕλης εὐαγγελιζομένης τὴν νίκην, ἔλεγε δὲ τὸ γράμμα, ἐν τούτῳ νίκα. συμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις καὶ ἐκ πολέμου καὶ ἐκ τυράννου σκυλεῦσαι τὸ κράτος.

Com-

Commissa cum Maxentio pugna parum abfuit quin vinceretur Constantinus. Crucis demum in cœlo apparente figura, insculpta illa immateriali lumine atque literis ex eodem lumine annunciantibus victoriam, dicebat enim scriptura: in hoc Vince, cum hostibus congressus belli pariter & tyranni vim frangit. Duo hic cum Maxentio commissa prælia supponit scriptor, addit enim; πρὸ δὲ τῆς συμπλοκῆς τὴν θείαν ὄψιν εἰς ἡσυχαίαν χῆμα μορφώσας καὶ χρυσοκολλήτοις λίθοις ἀρμόσας, ἐδίδου φέρειν τοῖς προϊππεύουσι. *Ante vero prælium* (alterum puta) *quam viderat ostensam crucem trophæi instar efformans, gemmisque auro insertis concinnans, iis ferendam dedit qui equitatui præibant:* Michael Glycas parte IV. Annalium pag. 247. ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἡνίκα κατὰ Μαξεντίου ἐστράτευε, λόγος εἶδεν ἐν οὐρανῷ τὸν ἥλιον σταυρὸν ἐφ' ὧ νεύσαντα, εἶτα ῥαθυμήσαντα καὶ καθ' ἑαυτὸν ὁρμήσαντα ὕπνου, καὶ κατ' ὄναρ ὑπὸ ῥάβδου πληγῆναι τὰς μυκτῆρας, καὶ ἐκεῖθεν αἷμα ἐξιὸν τὸν σταυρὸν ἐν ὀδύνῃ χαράξαι. *Quo tempore Constantinus Magnus copias contra Maxentium ducebat, signum Venerandæ Crucis in aëre conspexit, indeque cum hoste congressus victor discessit. Tum vero negligentior factus, ubi rursus in hostem prorupisset, victus est, quo detrimento accepto quendam in mœrorem incidit & consopitus est. Hoc per quietem visus est sibi nares virga quadam verberari. Moxque de naribus sanguis promanans in veste linea notam crucis expressit.* Auctor Chronici qvod Alexandrinum vulgo vocant, & præstantissimus Cangius in editione sua inscripsit Chronicon Paschale, pag. 280. κηρύσσεται κατὰ τῶν δυσσεβεστάτων Τυράννων Μαξιμίνου, Γαλερίου καὶ Μαξεντίου, ὤφθη αὐτοῖς κατ' αὐτῶν ἀπερχομένοις πολεμῆσαι, Φῶς οὐρανόθεν ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ μέσον, καὶ ὑποκάτω ἀπὸ Φωτεινῶν γραμμάτων ταῦτα, ἐν τούτῳ νίκα, καὶ φανερώτατα. *In impiissimos Tyrannos Maximinium, Galerium, & Maxentium* (Constantino) *bellum moventi, cum in eos prælio decertaturus progrederetur, fulgens in cœlo Crucis signum in medio apparuit, in cujus infima parte* (ita malo reddere hunc locum qvam cum eruditissimo Cangio: *crucis signum apparuit, in cujus media & infima parte*) *fulgidis & manifestis characteribus scriptum erat, in hoc Vince.*

VI. Obtulit sese crux videnda Constantino post prælia cum barbaris commissa, de qvibus Nazarius in panegyrico c. 18. subdio in Castris, cum Romam obsideret, An. Christi CCCXII. die septimo Kal. Novembris. Hoc recte colligit Stephanus Baluzius, vir supra laudes, è Lactantio, qvi somnium Constantini, qvod Eusebius mox insecutum esse post visam in cœlo crucem affirmat, perspicue ad illum

locum

locum & ad illud tempus retulit. *Dimicatum, & Maxentiani milites prævalebant, donec postea confirmato animo Constantinus & ad utrumque paratus* (urbem obsidendum & prælio decernendum) *copias omnes ad urbem propius admovit, & è regione pontis Milvii consedit. Imminebat dies, quo Maxentius Imperium ceperat, qui est ad sextum Kalendas Novembris, & Quinquennalia terminabantur. Commonitus est in quiete Constantinus &c.* Non igitur audiendi sunt ii, qvi conjecturis qvibusdam levibus ducti hanc visionem contigisse existimant Augustoduni cum in Galliis Constantinus versaretur, vel ad Vesontinam Civitatem, ut contenderit Patriæ * suæ hanc gloriam vindicaturus Petrus Franciscus Chifletius Vesontionensis, in dissertatione edita Parisiis Anno MDCLXXVI. & Tillemontius Tom. IV. Historiæ Imperatorum Gallicæ editæ pag. 573. seq.

VII. Multo minus audiendos putaverim, qvi cum Jacobo Oiselio in thesauro numismatum antiqvorum pag. 463. totum hoc negotium de cruce ostensa Constantino referunt ad pias veterum fraudes, sive cum Jacobo Tollio in notis ad Lactantium & in præf. ad Gallicam Longini versionem ab acutissimo Boilavio Despræo concinnatam habent pro stratagemate non minus scito, qvam fuit illud Philippi Macedonis, qvo Phocenses templi Delphici spoliatores protrivit, jussis militibus suis coronas laureas DEI insigne sumere, atqve ita veluti DEO duce in prælium pergere, teste Justino VIII. 2. Vel Antiochi illud cognomento Soteris, qvi cum Galatis prælium conserturus, Alexandrum M. professus est sibi adstitisse per somnium, ac κελεύειν σύνθημα πρὸ τῆς μάχης δοθῆναι τῇ στρατιᾷ τὸ ὑγιαίνειν, præcepisse tesseræ loco dari militibus suis vocabulum ὑγιαίνειν ** sive *valere*, qvo facto insignem illam de hoste victoriam retu-

* Egregium Dan. Papebrochii monitum T. 5. Actor. Maji pag. 20. *Laudandum est, enim vero ornanda patriæ studium, sed nescio an ulli moderandum magis quam Historico, nisi enim id fecerit, quanto fuerit eruditior, tanto promptior erit ad patrias traditiones quascunque animosus fidentisque propugnandas, nec poterit quam sint ea male fundata agnoscere.*

** G. I. Vossius IX. 36. de Idololatria, & Stephan. Le Moyne p. 89. ad Varia sacra, Pentagonum impertitum esse ab Antiocho militibus affirmant, nescio qvo auctore, licet constat Pentagonum esse symbolum τοῦ ὑγιαίνειν. Nisi forte colligunt hoc è numo qvem dat Pierius Valerianus lib. XLVII. de Hieroglyphicis Ægyptior. cap. 37.

retulit, ut narrat Lucianus pro lapsu inter salutandum Tom. I. pag. 499. seq. Vel Antigoni, qui Alexandro in regno Macedoniæ successit, atq; exercitui suo persuasit vidisse se in cœlo pentagonum Salutis Symbolum cum verbis ἐν τούτῳ νίκα, illoqve scuta militum suorum ornavit. Vel denique Regis primi Portugalliæ Alphonsi Henrici, qui (ex relatione Anno 1596. demum publicata) traditur Anno 1142. conflixisse cum incredibili Maurorum multitudine, CHristum vidisse in cruce splendida promittentem sibi victoriam, & futura familiæ suæ fata prædicentem. At enim ab his omnibus longe diversa est qvæ Constantini oculos perstrinxit cœlestis crux, qvia non solus eam vidit Constantinus, sed totus exercitus, τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν, teste Eusebio eam oculis usurpavit, & est admirata. Itaqve hæc res Constantini qvidem, sed non solius fide nititur, cum multi qvi exercitui illi interfuerant, Eusebio scribente adhuc superstites, eum facile potuissent mendacii convincere, nisi vere hoc de ipsis prodidisset. Utqvi nec Zosimus Ethnicus, qvi diu post scripsit, Constantini nomini infestissimus, hoc velut à Christianis falso proditum exigitat, sed abominatus, plane prætermittit, & loco ejus ostentum nocturnum muros urbis Romæ opplentium memorat lib. II. cap. 16. Qvemadmodum Nazarius in Panegyrico cap. 14. de cœlo missos in subsidium Constantini auxiliatores refert: *Elegebant verendum nescio quid umbones coruſci, & cælestium armorum lux terribilis ardebat, tales enim venerant ut tui crederentur. Hæc ipsorum fermocinatio, hoc inter audientes ferebant: Constantinum petimus, Constantinum imus auxilio.* Silentium vero Aurelii Victoris minus miramur, tam exiguo in compendio, cum è Christianis crucem visam prætermiserint etiam Sulpicius Severus, atq; in Historia sua ipse Eusebius, contentus dixisse Constantinum τῆς ἐκ θεοῦ συμμαχίας ἀπῃρτῆσθαι *divino adjutum auxilio*, hostes fudisse, & deinde victorem Romæ imagini sive statuæ suæ cum cruce appositisse hanc hypographen: τούτῳ τῷ σωτηρίῳ σημείῳ τῷ ἀληθινῷ ἀλέγχῳ τῆς ἀνδρείας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀπὸ ζυγὸς τυραννίδος ἐλευθερώσας &c. *Hoc salutari signo, quod vera virtutis insigne est, vestram urbem Tyrannicæ Dominationis jugo liberatam servavi.* lib. IX. 9. Neqve Constantini fidei, qvi juratus Eusebio crucem visam à se in cœlo affirmavit, vel hilum detrahere potest Zosimi calumnia, qvi lib. II. cap. 27. ait solenne ipsi fuisse jurisjurandi religionem violare, τὰς ὄρκων πατήσας, ἦν γὰρ τοῦτο αὐτῷ σύνηθες, nam illo ipso in loco qvo Con-

C stanti-

ſtantinum perjurii reum peragit, falſo hoc à Zoſimo & ex præconcepto adverſus Conſtantinum odio fieri palam eſt, cum Licinius, qvem contra fidem ſacramenti occiſum Theſſalonicæ qveritur, res novas interim denuò ſit molitus, teſte Socrate & aliis. Et qvoniam nonnulli, neſcio qvo ſtudio, malunt uni Zoſimo Ethnico Conſtantinum proculcanti credere, qvam mille Chriſtianis, audiant & alterum Ethnicum, Praxagoram Athenienſem, qui in libris de Conſtantino, qvos legit Photius cod. LXII. fatetur, ὅτι πάσῃ ἀρετῇ καὶ καλοκαγαθίᾳ κεχρημένῳ εὐτυχήμασι πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευκότας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὑπερέβαλετο. *Quod omni virtutum & honeſtatis genere, omnique adeo felicitate omnes omnino qui ſe antecefſerunt Imperatores facile obſcuravit Conſtantinus.* Argumentis cæteris, qvibus totum hoc de viſa cruce negotium præſidenter nimis inter commenta adſcripſerunt viri qvidam docti, diatriba ſingulari Witebergæ anno 1706. edita ſatisfecit Clariſſimus doctrina atqve ingenio, Vir & Collega meus conjunctiſſimus Jo. Chriſtophorus Wolfius, Wernigerodenſis: itaqve hoc in loco nihil aliud addo, qvam Centuriarum Magdeburgenſium ſcriptores à Molineto * præter rem referri inter eos, qvi narrationem illam Euſebii plane in dubium vocant adqve adſpernantur. Centuria enim qvarta duobus in locis, capite ſecundo & tertio decimo, ita illam referunt, ut pro vera habuiſſe ſe non obſcure teſtentur.

VIII. Qvemadmodum autem vere crucem in cœlis viſam à Conſtantino fuiſſe, non ſine cauſa, ut opinor, mihi perſvadeo, ita ex altera parte vix ac ne vix qvidem aſſentior iis, qvi per ſingulare miraculum hoc à DEO factum opinantur. Neutiqvam ſane, qvod dubitem de divina potentia, qvis enim ſtupor eſſet exiſtimare, DEum, qvi cœlum & terram, qui ſolem & ſidera condidit, eundem ſi velit non poſſe etiam crucem lucidam præter conſvetas naturæ leges producere, atqve in cœlis tropæi inſtar ſuſpendere. At viciſſim leges Naturæ tanta mihi ſapientia & tam conſulto à ſummo Numine ſancitæ videntur, tanta qvoqve eſt cordatorum omnium judicio poſt ſtabilitam utriusqve fœderis Eccleſiam miraculorum non inſiciandorum raritas, ut qvi narrationibus qvibuscunqve incredibilibus divinæ ſtatim omnipotentiæ magnitudine volunt fidem adde-

re,

* Ephemerid. Pariſ. Anno MDCLXXXI. p. 131. edit. Amſtelod.

re, iis occinendum sit illud Ciceronis 2. divinatione, qvod potuisset DEus illos qvoqve, qui nihil non credunt, minus superstitiosos reddere, si voluisset. *Nihil est, inquiunt, qvod DEus. efficere non possit. Utinam sapientes eos effecisset, ne omnia cum superstitiosa sollicitudine & miseria crederent.* Præterea, si ex naturalibus causis, & usu vitæ de re aliqva constat, non minus temere recurritur ad miraculum, qvam imperiti qvondam Astronomiæ populi, & majorum nostrum memoria Americani, Eclipses tanqvam prodigia à Deorum indignatione profecta exhorruerunt. Cum igitur narratio de cruce à Constantino visa ejuscemodi sit, ut non admodum conveniat aliis visionibus divinis, & per miraculum factis: Saulo enim cum in Paulum Apostolum & vas electum convertendus esset, non nuda crux, sed Christus ipse, qvem persecutus erat, apparuit, ne de S. Stephano repetam qvod in præfatione jam dixi: Cum porro crux illa ex phænomeno Naturali commode ac perspicue possit explicari: cum phænomenon illud Naturale sit adeo rarum, ut longe facilius qvam Eclipses potuerit in admirationem rapere Constantinum, militesqve spectantes, & miraculi speciem illis objicere: cum deniqve ævo Constantini non adeo magna, certe non per vulgus, fuerit peritia intimior Physices, Opticesqve & Astronomiæ: non video qvi possit absurditatis vel impudentiæ argui opinio, qva verisimillimum mihi videtur, Crucem Constantino ejusqve exercitui in Cœlo oblatam, fuisse admirandum ejusmodi phœnomenon naturale, qvo Crux lucida in Halone solari cum parheliis conspici solet, neqve magis ideo adscribendam miraculis, qvam qvod Dio Cassius inter prodigia, eversionem Reip. Romanæ portendentia, temere retulit τὸν ἥλιον ἐν τρισὶ κύκλοις φαντάζεσθαι δοκῆσαι, ἔπειτα αὐτῶν στέφανόν τινας περιέχοντας, *solem triplicem visum & coronâ ignea circumdatum.* Xiphilin. pag 33. edit. Rob. Stephani.

IX. Notum est Astrophilis, plerosqve Halones solares & parhelios, * uti lunares qvoqve & paraselenas, sine cruce ap-

* Confer descriptiones Halonum Solarium & parheliorum factas à Gassendo, Cartesio, Hevelio, Hugenio, tum qvæ exhibentur in Transactionibus Philosoph. Anglicanis A. 1670. pag. 1065. seq. In Actis Erud. T. 2. supplem. p. 229. sq. & Anno 1694. Mense Jul. p. 320. In Novis lit. Maris Baltici A. 1701. p. 175. seq. & 1702. p. 116. In Observationibus Historicis Hamburg. A. 1699. pag. 150. Memoires de Trevoux 1701. II. pag. 342. Galleria di Minerva T. 3. p. 263. &c.

parere, ac præcipue circa ſolares coronas & parhelios cruces eſſe rariſſimas, qvo magis miranda res Conſtantino viſa merito fuit, cum hodieq; multi ſunt, qvos facile credo per omnem vitam ne parhelios qvidem ne dum crucem in halone ſolari vidiſſe. Neq; enim aëre ſemper tranqvillus, neq; nubes tranqvillo aëre ita ſunt freqventiſſime comparatæ, ut ſpecularibus veluti & glacialibus granulis cylindricis ſemipellucidis turgidæ, Solis imagines tam fulgidæ reddere, & circa eas arcus, è qvibus inchoatis fere cruces conſtituuntur, circumſcribere poſſint. Fieri illud tamen nonnunqvam, & naturæ legibus
Tab. I. fieri, res eſt Phyſicorum & Aſtronomorum filiis teſtatiſſima, ut pa-
Fig. I. tet vel ex figura Halonis ſolaris, qvam è Transactionibus Philoſo-
2. 3. 4. phicis Anglicanis Anno 1670. editis numero LX, hic adjunxi, & cui præter alteram à celeberrimo Hevelio & tertiam à Rev. Viro Caſpare Buſſingio obſervatam addidi, etiam qvarto loco unam Halonis lunaris, non minus crucem in ſe conſpicuam habentis, qvam de nocte VII. Cal. Februarii Anno MDCLXXXIV. ipſe oculis uſurpare me memini Lipſiæ admodum adoleſcens. Jam ſi Euſebii deſcriptionem Crucis à Conſtantino viſæ accuratius inſpiciamus, huic ſane Phænomeno naturali Halonis ſolaris nihil non in ea favere intelligemus, Formam, Materiam, Tempus, Spectatores. Diſerte enim ait fuiſſe ὑπερκείμενον τῷ ἡλίῳ σταυρὸν τρόπαιον, *crucis tropæum ſoli ſuperpoſitum*, ut ſolem vel parhelium decuſſatim ſcinderet, qvemadmodum in appoſita figura videmus: Deinde ait Euſebius *conſtitiſſe ex luce*, ἐκ φωτὸς συνιστάμενον, neqve enim ex alia re cruces in halonibus ejusmodi conſtant, qvam ex luce ſolis mirifice refracta in nubibus, perinde fere uti calix è vitro ſub radiis ſolis in aëre libratus, halonem qvendam in menſa ſuppoſita deſcribit. Nec fides habenda Eutychio Tom. I. Annal. pag. 423. & aliis, narrantibus *Crucem è ſtellis fulgentem* Conſtantino per ipſum meridiem apparuiſſe. Porro addit Euſebius, apparuiſſe crucem illam in cœlo ἀμφὶ μεσημβρινὰς ἡλίου ὥρας ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινούσης *horis diei meridianis*, * *ſole in occaſum vergente*. Qvis vero neſcit, hoc ipſum eſſe tempus ſolenne, qvo conſpiciendos ſe Halones Solares

* Joh. Columbus Vir Clariſſ. in notis ad Lactantii cap. 44. de mortibus perſecutor. p. 216. docet, meridiem vocari non raro veteribus, tempus qvod poſt medium diem eſt, ſive qvod non longe antecedit occaſum ſolis. Atqve ita intelligendum eſſe hoc loco Euſebium, oſtendunt verba, ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινούσης, die jam in veſperum inclinante. Itaq; in Originibus CPol. Combefiſii p. 26. eſt περὶ δειλινόν.

res præbent hominibus, non minus qvam tempus matutinum. Aristoteles III. 6. Meteorolog. ubi de parheliis, virgis &c. γίνονται δ', ὥσπερ εἴπομεν, περὶ τὰς δυσμὰς καὶ περὶ τὰς ἀνατολάς. *Contingunt autem, ut diximus, circà occasum & circa ortum solis.* Neqve autem tempus ortus vel occasus tam arcte hic computandum est, qvin horas aliqvot ortum seqventes, vel antecedentes occasum complectatur, qvemadmodum usus & exempla parheliorum visorum demonstrant. Deniqve qvod non Constantinus solus, sed etiam exercitus illam crucem viderunt, hinc maxime credibile est, non fuisse istam visionem ejusmodi miraculosam, qvalis contigit Paulo divinitus perculso, comitibus ipsius nihil spectantibus: sed vero naturale fuisse phænomenon, nonminus militum qvam Constantini oculis obvium, qvo ipso tamen velut iride, DEus ad rem singularem signandam uti potuit.

X. Probabiliorem hanc sententiam, ni fallor, reddunt vel maxime exempla consimilia, nam & sæpius accidisse ejusmodi in cœlo visum, & prodigii instar ac miraculi divini attonitos reddidisse mortales accepimus, ut vel omnia illa negare, vel præter verisimilitudinem adscribere miraculis, vel Constantini pariter ac cæteras, qvas jam commemoraturus sum, cruces in cœlo visas, de phænomeno naturali explicare cogamur. Prætereo qvod Nicephorus non magna fide scriptor, Constantino ipsi iterum iterumqve postea crucem in cœlo visam, sive narrat, sive fabulatur. Semel in obsidione Byzantii, VII. 47. Hist. *Vesperi diei erat, & Imperator langvidus, & mœstus inopia consilii continue oculos in cœlum intendit, atqve ibi rursum, itidem ut Romæ, qvum contra Maxentium bellum gereret, scripturam stellarum ordine atque distinctione conformatam vidit hoc sic significantem: Invoca me in die tribulationis tuæ, & liberabo te, & glorificabis me* (ex Psal. L. 15.) *Stupore igitur percitus rursum oculos in cœlum sustulit, atqve iterum καὶ σταυρὸς πάλιν ἄνωθεν ἀστράσιν ἐκπεποιημένος· ἐν ἰδεᾳ καὶ χρόᾳ τοιαύτῃ διαγραφόμενος, ἐν τούτῳ τῷ σημείῳ πάντας νικήσεις τοὺς πολεμίους. Crucem stellis ficuti antea effigiatam in cœlo, & inscriptionem circum eam conspexit, cujus hæc sententia erat: In hoc signo hostes omnes vinces.* Iterum deinde, cum adversus Scythas pugnaturus esset Constantinus, Danubio per pontem saxeum junctо VII. 49. *Istrum fluvium, qui Danubius qvoque dicitur, ponte saxeo junxit: eoqve transito, Scythicam gentem qvæ ultra id flumen coluit, sibi subjugavit. Quo tempore*

ei denuo in cœlo Τὸ σωτήριον ὅπλον *salutiferum illa armatura apparuit, victoriamque eam, sicuti & antea, conciliavit, sive uti malim reddere, fidem reportandæ victoriæ fecit,* τὴν νίκην ἐμηχάνατο. Confer si placet Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 30. seq.

Melioribus testibus nititur, qvæ sub Constantio Imp. Anno Christi CCCLI visa est crux in cœlo, Nonis Maji, qvam ita describit Cyrillus Hierosolymitanus in Epistola ad Constantium περὶ τοῦ ἐν οὐρανοῖς φανέντος σημείου τοῦ σταυροῦ pag. 306. editionis præclaræ viri præstantissimi Thomæ Milles: ὁ μακάριος σταυρὸς φωτὸς μεμαρμαγμένῃ ὑπερβάλλοντος ἐν Ἱεροσολύμοις ὤφθη. Ἐν γὰρ ταῖς ἁγίαις ταύταις ἡμέραις τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς νόναις Μαΐαις περὶ τρίτην ὥραν παμμεγέθης ὁ σταυρὸς ἐκ φωτὸς κατεσκευασμένος ἐν οὐρανῷ ὑπεράνω τοῦ ἁγίου Γολγοθᾶ κατὰ μέσον τοῦ ἁγίου ὄρους τῶν ἐλαιῶν. *Beata crux lucis radiis refulgentem visa est Hierosolymis. Sacris enim hisce Pentecostes diebus, Nonis Maji circa horam tertiam diei* (ex nostra computandi ratione circa octavam matutinam) *permagna Crux ex luce facta in cœlo super sanctum Golgatha; ad usque montem extensa olivarum apparuit.* Meminit & Eutychius T. 1. pag. 475. seq. Chronicon Orientale fol. 57. Paschale p. 292. In Græcorum Horologio pag. 413. ad VII. Martii. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ σταυροῦ ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ περὶ ὥραν γ' τῆς ἡμέρας ἐπὶ Κωνσταντίου βασιλέως ἀπὸ τοῦ ἁγίου κρανίου ἐκτεταμένου ἕως τοῦ ἁγίου ὄρους τῶν ἐλαιῶν. In Ephemeridibus Moscorum qvas figuris sive iconibus illustratas edidit Papebrochius ante T. 1. Maji, ad diem Maji septimum *memoria Crucis apparentis tempore Constantini* licet in icone apparitio Constantino M. facta repræsentatur. Vide & Jac. Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 45. sq. Imperatorem non ipsum vidisse hanc crucem, sed ex aliorum relatione, & ex Cyrilli Epistola, certiorem de hac re factum, tradit Sozomenus IV. 5. At enim Hierosolymis qvidem non vidit, verum in castris contra Magnentium pugnaturus vidit, si credimus Philostorgio III. 26. Ὁ μὲν δὴ Κωνσταντῖος ἐγκρατὴς τυραννίδος γίνεται, παραταῦτα τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ ἐπὶ μέγιστόν τε προφανέντος καὶ καταπληκτικωτάτας αὐγὰς ὑπερασπάσαντος τὸ τῆς ἡμέρας φῶς. Ὤφθη δὲ ἐπὶ τῶν Ἱεροσολύμων περὶ τὴν τρίτην ὥραν μάλιστα τῆς ἡμέρας, ἑορτῆς τῆς λεγομένης Πεντηκοστῆς ἐπισκαμβούσης. Ὁ δὲ θεοχαράκτου τύπος ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ λεγομένου κρανίου μέχρι καὶ τοῦ ἐλαιῶν ὄρους διῆκεν ὡράτο, ἴριδος μεγάλης σχῆμα τρόπον παντοχόθεν αὐτὸν περιλαμπούσης. Ἐδήλου δὲ ἄρα ἡ μὲν ἴρις τὴν τοῦ σταυροῦ τιμὴν καὶ ἀναληφθέντος εὐμένειαν,

ὁ δὲ

ὑ ἢ στέφανος τὴν ϗ βασιλέως νίκην. Τὸ ἢ σελαγοφόρον ἐκεῖνο καὶ σεβασμιον θέαμα υἱὸν τὸν ἐπὶ τροπαιούχῳ θέατον ἀνδρὸς &c. *Et Constantinus quidem victoriam de Tyranno* (Magnentio) *reportavit, cum signum Crucis illic quoque visum esset ad longissimum spatium protensum, & diurnam lucem splendidissimis ad stuporem usque radiis longe superans. Apparuit autem Hierosolymis circa horam tertiam ejus diei, qua vulgo dicitur Pentecoste. Porro hoc signum divinitus pictum à Calvariæ monte usque ad montem olivarum pertingere videbatur, magna Iridis instar Corona illud undique ambiente. Et Iris quidem CHristi crucifixi & in cælum assumpti clementiam designabat: Corona vero Imperatoris victoriam. Porro splendidum illud ac venerandum signum, ne militum quidem oculos effugit, sed ab utroque exercitu clare conspectum; Magnentium quidem & eos qui à partibus illius stabant, utpote dæmonum cultui addictos, supra modum terruit: Constantium vero & iis qui cum illo erant, invictam quandam fiduciam addidit.* At vero tempus prælii adversus Magnentium commissi parum cum tempore * visæ crucis convenit, siquidem Idatii Fasti cum Magnentio Constantinum ad Mursam conflixisse testantur IV. Kal. Octobris (Anno Christi CCCLI, Sergio & Nigriniano Coss.) quod confirmat Julianus Imp. confectum illud bellum testatus λήγουσης ἤδη τῆς ὀπώρας, *autumno jam desinente.* Orat. I. pag. 38. In iisdem Fastis ad 3. Kal. Februarii ejusdem Anni traditur, apparuisse in Oriente signum Salvatoris, quod die Pentecostes apparuisse præter jam laudatos referunt acta Anthemii apud Surium XX. Octobr. & Baronium ad Annum CCCLIII. num 23. Auctor Chronici Alex. tum Theophanes, Cedrenus, Glycas, & Nicephorus IX. 32. Auctor Historiæ Miscellæ XI, 20. *Tunc Constantius Imperator Gallum patruelem suum Cæsarem fecit, cui nomen suum imponens Syriam Antiochiæ habitandam destinavit, ut paries per eum custodirentur Orientales. Qui ad Antiochiam veniente, circa Orientem signum apparuit in cælo die Pentecostes. Columna namque sub specie crucis in cælo visa est* (στύλος σταυροειδὴς ἐν τῷ οὐρανῷ φανεὶς Socrati II. 28. Hist.) *speciem luminis habens extensam à Golgotha usque ad montem Olivarum: in circuitu autem ejus Coronæ erat velut Iridis speciem habens. Hoc & Constantius Gallus vidit.* Iisdem fere verbis è Socrate rem refert Tripartita V. 5. Memnit & Sanctus Hieronymus in Chronico, ex Pontaci editione: *Syriæ populis crucis signum & maximo inspicientium terrore in Orientali plagâ apparuit.*

Anno

* Confer Illustris Ez. Spanhemii notas ad Julianum pag. 244.

Anno CHristi CCCLXIII. cum Julianus Imp. Hierosolymas instaurari jussisset, non modo *metuendi globi flammarum prope fundamenta, crebris assultibus erumpentes fecere locum, exustis aliquoties operantibus, inaccessum*, ut præter Christianos scriptores testatur Ammianus Marcellinus XXIII. 1. sed crux qvoqve in cœlo visa terruit hostes Christianorum, ut his verbis refert Gregorius Nazianzenus invectiva in Julianum secunda non longe ab initio pag. 112. ὃ δ' ἐπὶ τούτῳ προσδεξάτερον καὶ περιφανέστερον, ἔστη φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ τὸν σταυρὸν περιγράφον, καὶ τὸ πρότερον ἐπὶ γῆς ἀτιμαζόμενον τοῖς ἀνθρώποις τὸ σχῆμα, νῦν ἐν οὐρανῷ δόντων πᾶσιν ἐπίσης, καὶ γίνεται τρόπαιον τῷ Θεῷ τὸ κατὰ τῶν αἰσθήσεων νίκης, τρόπαιον παντὸς ὑψηλότερον. Πρὸς ταῦτα τί φήσουσιν οἱ τοῦτον τοῦτο σοφοί; *Qvod autem hoc etiam mirabilius clariusqve fuit, lux in cœlo stetit, crucem in orbem describens, ac nomen illud & figura qua in terra prius impiis contemtui fuerat, in cœlo nunc omnibus æque ostenditur, Deoque victoriæ de impiis relatæ tropæum efficitur, tropæo omni sublimius & præclarius. Ad hæc porro qvid dicturi sunt hujus sæculi sapientes?*

Eneconi, Graciæ, cognomento Aristæ, filio, qvi primus Arragoniæ ac Navarræ Regis nomen assumsit (Anno CHristi DCCLVIII. ut ad illum annum notat Antonius Pagi num 12.) idem plane qvod Constantino accidit, si credimus Lucio Marinæo Siculo, allisqve rerum Hispanicarum scriptoribus. Cum enim adversus Mauros prælio decertaturus esset, visum & illi in cœlo crucis signum est, qvo fretus primo statim impetu incredibilem vim hostium fudit protrivitqve. Hæc ipsa crux deinde ab Enecone armis insculpta, hodieqve sempiternæ memoriæ ergo in Arragonici Regni insignibus cernitur.

Anno qvoqve CHristi DCCLXXIV. rubra CHristi crux in cœlis post solis occasum apparuit, ut notatum * Chronologo Saxoni ad illum annum, pag. 61. cujus loci indicium debere me fateor indicio Nicolai Gurtleri Viri Clarissimi in Historia Templariorum num. LXXVIII. Edidit illud Chronicum Edmundus Gibson Oxon. 1692. 4to.

Dodechinus abbas, qvi Chronicon continuavit Mariani Scoti, atqve in Joh. Pistorii collectione scriptorum rerum Germanica-

* In eodem Chronico ad A. DCCCVI. *Hoc ipso etiam anno XI. Non. Junii Crucis signum ostensum est in luna quodam Mercurii die sub Aurorem. Postea item hoc anno 3. Kal. Septembris mirabile Crucis signum fuit circa solem.*

nicarum legitur, Ad Annum Christi MCXLVII. pag. 473. *Quum Episcopus & omnis populus Clerusque* (Merseburgensis) *qui ad diem festum convenerant, adstarent, quasi iris in cœlo apparuit, ac in medio truces ostensæ sunt.*

Robertus de Monte, in appendice ad Chronicon Sigeberti Gemblacensis ad A. C. 1177. p. 662. edit. ejusdem Pistorii; *In nocte Sancti Andreæ factus est ventus vehemens, & in ipsa festivitate & in prædicta vigilia apparuit lux, mane veniens ab Oriente usque ad Occidentem, qua die pugnaverunt Christiani cum paganis apud S. Georgium de Ramula. Putabat enim Saladin, qui duxerat uxorem Naraadin jam defuncti, quod posset capere urbem Hierusalem defensoribus destitutam, quia Comes Flandrensis duxerat fere omnes Christianos milites ad obsidionem Harenc. Sed tamen Rex Hierusalem & Patriarcha & alii religiosi Viri habentes paucos milites, & servientes; per virtutem sanctæ Crucis vicerunt innumerabilem exercitum paganorum, cujus crucis longitudo à terra ad cœlum paganis apparuit, sicut ipsi dixerunt.*

Matthæus Paris ad A. C. MCCXVII. sub Richardo III. p. 202. *Sub hic quoque diebus mense Majo, feria scilicet sexta ante Pentecostên, exercitus fuit provinciæ Colonienſis in obsequium Salvatoris. Nam in villa de Bebenhrisia, apparuit in aëre triplex forma Crucis: una coloris candidi adversus Aquilonem, altera versus Meridiem, ejusdem Schematis & coloris: tertia medii tolore colorata, habens crucis patibulum, & formam hominis in eo suspensi brachiis elevatis & extensis cum infixione clavorum in manibus & pedibus & capite inclinato: Et hæc media fuit inter alias, in quibus corporis humani effigies non apparebat. Alia vice & alio loco, in villa scilicet Frisia, quæ Fuserbuse appellatur, Crux apparuit juxta solum crocei alei coloris, & hanc plures quam priorem viderunt. Tertia apparuit in villa de Dolleham, in qua B. Bonifacius martyrio coronatus est: ubi in festo ejusdem Martyris, cum multa hominum millia convenissent, visa est Crux magna & alba, ac si lignum trabis ex transversa alterius trabis artificialiter construeretur. Movebatur autem paulatim ab Aquilone ad Orientem, & hanc plurimi homines conspexerunt.*

Nescio sitne hisce adjungendum; quod biennio post, Anno MCCXIX. Waldemarus II. Daniæ Rex, in prælio cum Livonis amissa aqvila sive vexillo suo vidisse fertur descendentem ad se de cœ-

lo albam crucem rubro circumdatam cingulo, qva Vexilli loco usus, non modo militum suorum jam terga dare hosti incipientium ordines feliciter restituit, sed etiam Livonorum aciem acerrimo conflictu perrupit, atqve egregiam ad suos, fusis infidelibus, reportavit victoriam, ac præterea multis eorum, ut Christo nomen darent auctor fuit. Possit aliqvis inde conjicere, halonis solaris cum cruce non ita pridem in Cœlo visi ectypon Regem fieri curasse, atqve vexilli loco divinitus dati militibus suis commendasse. Cum vero res tam feliciter & ex voto succesisset, Rex non modo Danebrogicum ordinem Eqvestrem instituit, à cœlesti illo labaro, qvod Danebrogam vocabant, appellatum, & cruce illa symboli & insignis vice donatum, sed & in insignibus qvoqve Regni Danici Crucem inde candidam in solo rubeo jussit comparere, ut narrant Jo. Isaacius Pontanus Chorograph. Danicæ pag. 770. & Tho. Bartholinus in diss. Historica de Equestri Ordine Danebrogico.

Thomas Brabantius, à Monasterio in Artesia, ubi Canonicus Regularis fuit, Cantipratanus vulgo cognominatus, libro secundo Apiarii capite 3. sibi qvoqve crucem ejusmodi in cœlo conspectam refert anno CHristi MCCXLVI. *Ego fidelium novissimus, antequam pissimus Ludovicus, Francorum Rex, anno ab incarnatione MCCXLVI. crucem transmarinam susciperet, crucem in cœlo ex clarissimo & sidereo lumine vidi, nec recolo me decentius & operosius formatam crucem unquam sub aliqua materia vel signo vidisse.*

Deniqve ut recentius qvoqve exemplum subjungam, Philippus Melanchthon in Oratione de Johanne Duce Saxoniæ, Tomo 2. Declamationum pag. 738. *Eo*, inqvit, *anno, qvo primum mense Novembri edita sunt Reverendi Viri D. Lutheri propositiones de indulgentiis,* (notum est hoc factum fuisse Anno MDXVII.) *cum ex templo Wimariæ in Natali CHristi duo Fratres* (Fridericus Elector & Johannes) *& Filius Dux Johannes Fridericus una post mediam noctem, ut magna in utroque erat reverentia erga res divinas, egrediuntur cum frequenti comitatu, vident supra arcem, cœlo sereno, fulgentem crucem purpuream satis magnam & perspicue expressa figura. Ibi cum diu starent attoniti spectatores, Fratres colloqui de Religione cœperunt, & eo signo portendi futura certamina de doctrina & domus Saxonicæ pericula vaticinati sunt.* Vix dubito qvidem, hanc Crucem Principibus gloriosæ me-

memoriæ de nocte visam, aliam fuisse qvam qvalis in halonibus lunaribus offerre se solet, & qvalem Figura 4. expressam vides, ac prope persvadeo mihi, lectorem æqvum, si hæc exempla cum Constantini Cruce cœlesti contulerit, minus mihi vitio daturum esse, qvod illam qvoqve nihil aliud qvam naturale ejusmodi phænomenon crucis in halone solari fuisse, audeam affirmare.

X. Non deerunt tamen, qvi huic sententiæ vel maximè opinabuntur obstare, qvam Cruci superadditam similiter Eusebio juravit Constantinus γραφὴν, *Hoc vince.* Qvis enim unqvam in halone solari ejusmodi literas conspexit, qvis sine absurditate tam admirandam Scripturam cœlestem causis tribuet naturalibus? Eqvidem si mihi persvaderem, de literis expressis in cœlo à se visis, sive Græcis sive Latinis (neqve enim consentiunt inter se scriptores, qui Eusebii locum perperam ut mox ostendam acceperunt) Constantinum istud vere affirmasse, ne dubitarem qvidem de miraculo, qvoniam neqve nugivendulorum gerris de Alphabeto naturali cœlesti apud Gaffarellum fidem habeo, neqve literas hominum invento & consilio significantes, à Natura sola sibi relicta tam apposite conjungi credo: qva enim qvæso ratione in cœlo per causas naturales ad significandam rem tam conceptam coire, & secundum regulas Grammaticas constrvi posse hos characteres aliqvis non plane plumbeus existimaret? Si vero circa literas hasce fraudis haberem Constantinum suspectum, & qvanqvam juratum, tamen haud dubitarem verba dedisse Eusebium lectoribus, cum literas illas in cœlo Constantinus vidisse se affirmavit, Eusebius scripsit: qvo demum colore possim reprehendere eos, qvi universum visum callidis commentis audaçter accensent, & universam narrationem pro falsa atqve incredibili explodunt? Vide igitur qvomodo Eusebii verba intelligenda esse censeam. Ait nimirum ex ore Constantini, tropæo crucis cœlestis σωτηρίας γραφὴν, λόγισαν, τῷτῳ νίκα adjunctam fuisse picturam, indicantem, in hoc ipsi esse vincendum. Qvalis qvæso hæc fuit pictura? Coronam fuisse respondeo, qvalis solet esse halonum solarium, Coronam, inqvam, symbolum notissimum Victoriæ. Non opus est docere eruditos, γραφὴν rectè à me transferri hoc loco picturam, & picturam rectè posse dici λόγων sive innuere. Minime autem coactam esse hanc interpretationem de corona, victoriam per Crucem promittente, docet Philostorgius, qvi III. 16. agens de

altera cruce cœlesti visa Hierosolymis, ἐδήλου ἡ ὄψις, inquit, ἡ μὲν τοῦ Χριστοῦ σταυρωθέντος καὶ ἀναληφθέντος εὐμένειαν, ὁ δὲ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΗΝ. *Et Iris quidem CHristi crucifixi & in cœlum assumti clementiam designabat*, CORONA vero IMPERATORIS VICTORIAM. Sic S. Nazianzenus de Corona in cœlis apparente Orat. IV. Tom. I. p. 112. ὅτου τὸ τοῦ χριστοῦ νίκης ὁ στέφανος. *Hæc victoria CHRISTI corona erat.* Habemus igitur illud τούτῳ νίκα in cœlo expressum γραφῇ, symbolo & pictura Coronæ, atqve inde intelligimus, qvam non modo ridicule, sed etiam contra Eusebii mentem Constantini visum interpretati sint pleriqve de literis, vel Græcis vel Latinis cœlo inscriptis τούτῳ νίκα, vel ἐν τούτῳ νίκα, *Hoc vince*, *in hoc vince*, qvas vel stellis vel luce divina expressas sibi temere persuaserunt. Non mirum autem in labaris, numis & aliis variis monumentis antiqvis verba ipsa deinde inscripta potius cum Cruce vel Christi Monogrammate, etiam superstite Constantino, qvam coronæ symbolum conspici qvia illis clarius hoc, qvod volebant, qvam per Symboli ænigma indicabatur. Adeo autem vulgare fuit olim labari vel crucis figuram cum verbis τούτῳ νίκα passim appingere, ut libris qvoqꝫ vetustis ne sacri qvidem argumenti, qvin imo Tabulæ lusoriæ apud Gruterum pag. MXLIX. 1. inscripta reperiantur. Neqve aliam originem habet virorum qvorundam doctorum error sane festivus, qvi scriptorem Græcum Magni Etymologici Nicam appellant, nomen inter Grammaticos veteres Græcos admodum incognitum. Cum enim in fronte codicis, qvi fuit apud Angelum Politianum, appictum esset labarum verbis ἐν τούτῳ νίκα, literis ἐν τούτῳ ex altera parte detritis ac deletis, hæ qvæ supererant νίκα, egregiam istam de auctore libri Nica conjecturam viris præstantissimis suppeditarunt, ut ex Emerico Bigotio, qvem Is. Vossius hoc docuerat, accepisse se refert Ægidius Menagius cap. LXXVI. Anti-Bailleti. In vetusto Codice scriptorum laudati Nazianzeni similem inscriptionem notasse se testatur Montfauconus V. C. pag. 251. Palæographiæ Græcæ.

XII. Moneamne mantissæ loco Astrophilos etiam de loco altero insigni Philostorgii, qvo aliud Phænomenon cœleste mirandum nobis enarrat, cui lux afferri poterit ex observatis Virorum præstantissimorum nostræ ætatis, qvibus talia propius cognoscere, atqve domos superas scandere cura fuit. En Philostorgii verba XII. 8.

Ἐκλαο-

Ἐκλείποντι ᾧ τῷ ἡλίῳ φέγγος τι κατὰ τὸν οὐρανὸν συνανεφαίνη κώνου σχῆμα ἐοικυῖαν, ὃν, τινες ἐξ ἀμαθίας ἀστέρα κομήτην ἐκάλουν. Καὶ γὰρ ὢν ἐκεῖνος ἐοικότως, οὐδὲν ἦν κομήτου ἐναργέστερον. Οὐδὲ γὰρ τὸ φέγγος εἰς κόσμον ἐπέβαινεν, ὥστε ἀστέρι ὅλως εἰκάσαι, ἀλλ' οἷον λύχνου τις μεγάλη φλὸξ ὑπῆρχε καθ' ἑαυτὴν φαινομένη, μηδενὸς ἀστέρος θεραπείαν αὐτῷ τοῦ μορφὴν ὑπολεχόντος. Ἀλλὰ γὰρ καὶ τῇ κινήσει παρηλλάττετο. Καὶ γὰρ κινηθεὶς ἅπαξ ὁ ἥλιος τῆς ἰσημερίας αὐτίκα, ἐκεῖθεν τὸν τῆς ὑετοῦ ἀρκτου ἰσαγραμμὸν ἔσχαλον ἀστέρα ὑπερενεγκὼν ἡρέμα πρόβαινε πορευόμενος ἐπὶ δυσμάς, ἐπεὶ δὲ διαμέτρει τὸν οὐρανὸν, ἀφανὴς ἦν, πλείους τεσσάρων μηνῶν ἐξανυσθείσης αὐτῷ τῆς πορείας. Ἡ δὲ παρουσία τοῦ Φέγγους μὲν εἰς μῆκος μέγα αὐξανόμενον, εἰς ἐκβαίνειν τὰς τοῦ κώνου λόγους, νῦν δὲ πρὸς τὸ ἐκείνου μέτρον συνεστέλλετο, καὶ ἄλλα δὲ παρεῖχε παράδοξα θεάματα, δι' ὧν τὰ τῶν συνήθων φασμάτων ἐξηλάττετο Φύσεως. ἤρξατο δὲ ἀπὸ μέσου θέρους χειδόν τι μέχρι τῆς τοῦ μετοπώρου τελευτῆς. *Eo ipso tempore, quo sol defecit* (sub Theodosio Juniore Anno CHristi CCCCXI. die XIX. Julii) *fulgor quidam in cælo apparuit, coni similitudinem referens, quem nonnulli pro imperitia Cometam vocarunt. In his enim quæ fulgor ille nobis ostendit, nihil erat simile Cometæ. Nam neque in comam desinebat lux illa, neque illam omnino stellæ speciem præferebat. Sed velut lampadis cujusdam ingens flamma per se ipsam subsistens videbatur, nulla subtus stella ellychnii speciem præferente. Sed & motus ejus longe diversus fuit à motu Cometarum. Motâ enim primum aberta solis æquinoctiali, inde ultimam stellam in cauda Ursæ minoris transgressa, paulatim ad occasum processit. Postquam verò universum Cælum permensa est, tandem disparuit, cumeursus ejus plus quam quatuor mensibus duraſſet. Porro ejus vertex, nunc quidem in magnam longitudinem acuebatur, adeo ut coni modum ac mensuram excederet, nunc vero ad coni mensuram redibat. Alias præterea prodigiosas species oculis subjecit, quæ à vulgaribus signorum natura illam differre ostendebant. Cœpit autem à media æstate & ad exitum ferme autumni perseveravit.* Ne longior sim, tantum adnotabo simile admirandum ac rarissimum Phænomenon ante hos tres & viginti annos observatum esse ab illustri Mathematico Joh. Dominico Cassino, & accurate descriptum ac delineatum in Ephemeridibus Parisiensibus Anni MDCLXXXIII. pag. 131. Occurrit etiam in Actis laudatissimis Eruditorum Lipsiensibus ejusdem anni p. 174. unde descriptionem integram petet qvi deliciis ejusmodi ducitur, conferetqve qvæ in iisdem Actis Anni MDCXCIV. pag. 58. de non plane diversa cœlesti luce ex observatione V. C. Georgii Christophori Eimarti traduntur.

AUCTORI LUCIS DEO GLORIA.

CAPUT IV.

DE EUSEBIO Cæsareensi, & aliis Historiæ Ecclesiasticæ atqve Chronicorum Scriptoribus Græcis.

De Eusebii vita & doctrina. 1. Ejus scripta Græce edita. Chronicon. id. Præparatio Evangelica. 2. Index plenior scriptorum in illo opere laudatorum. id. Demonstratio Evangelica. 3. Historia Ecclesiastica. 4. Index scriptorum & virorum illustrium in illa memoratorum accuratus. id. De Martyribus Palæstinæ. 5. contra Hieroclem. 6. contra Marcellum. 7. de Ecclesiastica Theologia. 8. Epistola de fide Nicæna. 9. de locis Hebraicis. 10. Commentarii in Psalmos. 11. in Canticum Canticor. 12. De vitis Prophetarum. 13. in Esaiam Commentarii. 14. Canones Evangeliorum cum præmissa ad Carpianum Epistola, quæ Græce & Latine exhibetur. 15. De dissonantia Evangeliorum ad Marinum. 16. Oratio de Constantini M. laudibus. 17. Libri IV. de vita ejusdem Constantini. 18. Fragmenta ex libris de vita Pamphili Martyris. 19. Ex collectione veterum Martyriorum. 20. Epistola ad Constantiam Augustam. 21. Quæ Latine tantum exstant, liber primus Apologiæ pro Origene. 22. Opuscula XIV. à Sirmondo publicata. 28. Alia spuria Silvestri I. Papæ. 24. Scripta inedita. 25. deperdita. 26. Alii Eusebii amplius quinquaginta 27. Alii Scriptores Græci Hist. Ecclesiasticæ deperditi. 28. Alii qui integri vel ex parte exstant, Philostorgius. 29. Socrates. 30. Sozomenus. 31. Theodoritus. 32. Evagrius. 33. Theodorus Lector. 34. Nicephorus Callisti. 35. Chronicorum scriptores Græci deperditi. 36. Alii qui exstant. 37. 38. 39. 40.

I.

EUSEBIUS *Pamphili* Presbyteri Cæsarienſis ac Martyris non filius vel fororis filius nec servus, sed amicus a) singularis (ut ab eo nomen tulerit) natus circa A. C. 264. frater vel consobrinus Eusebii Nicomedienſis.

a) Hieron. Epist. 65. & c. 81. de S. E. Photius Cod. 13. Hanckius de script. Hist. Byz. pag. 4. Sic C. Avianum Philoxenum Aviani nomen ab amico suo Flacco Aviano consecutum scribit Cicero XIII. Epist. 35. Etiam Judas Jacobi & Petrus Damiani dictus utrqve à fratre.

dienſis, b). Dorothei fortaſſe Evnuchi presbyteri Antiocheni diſcipulus, *Cæſareæ* Palæſtinæ, qvæ prius Turris Stratonis appellabatur Epiſcopus ab A. C. 315. ad 339. vel 340. qvo diem obiit major ſeptuagenario. Vir Conſtantino Imp. charus qvem genere etiam longius * contingebat, & ſua ætate eruditiſſimus fuit, ac Baſilii de Spiritu S. cap. 29. judicio ἀληθῶς πολυμαθείας ἀξιόπιστος, atqve ſic à Nicephoro Gregora lib. XIX. Hiſt. pag. 592. vero elogio appellatur, τῶν τότε λογίων πρῶτος. De illius vita, de qva liber Acacii c) poſt Euſebium Epiſcopi Cæſareenſis, & librorum ejus heredis interci-

b) *H. Valeſius de vita & ſcriptis Euſebii ex Epiſtola Arii apud Epiphan. LXIX. 6.* Cæterum Dorotheum illum (de qvo Euſeb. VII. 32. Hiſt.) Baronius ad Martyrolog. V. Jun. male confundit cum Dorotheo Tyri Epiſcopo. Vide Acta Sanctor. T. I. Junii pag. 435.

* Hoc inde colligo, qvia Euſebius Nicomedienſis, noſtri Euſebii frater Julianum Imp. genere contingebat, teſte Ammiano XXII. 9.

c) Acacius *Cæſareenſis* Epiſcopus vitam Magiſtri ac deceſſoris ſui Euſebii ſcripſerat teſte Socrate II. 4. Male Agapius legitur pro Acacio in Hiſt. tripartita IV. 3. licet clarvit etiam Agapius Cæſareenſis Epiſcopus, ſed is ante Euſebium fuit, eumqve in clerum adſcivit, & deinde ſucceſſorem habuit. Inter alia Acacii hujus ſcripta ſperunt *libri XVII. in Eccleſiaſten*, Hieron. Catalog. cap. 98. συμμείκτων ζητημάτων ſive ut idem Hieron. Epiſt. 152. ad Minervium & Alex. T. 3. p. 125. librum qvartum laudans appellat, συλλεκτῶν ζητημάτων *libri VI. id. Epiſtola & ſcripta nomine Synodi CPol. A. 360. concepta.* Philoſtorg. IV. 12. *Fidei formula* in Synodo Seleucienſi A. 359. edita qvam ſervavit Epiphanius LXXIII. 25. & Socrates II. 40. Ἀντιλογία *adverſus Marcellum Ancyranum.* Epiph. LXXII. 5-9. ubi inſignes ex illo libro fragmentum. Acacio etiam tribuit Tillemontius qvod *de fide adverſus Scabellium* ſub Euſebii nomine edidit Sirmondus. Vide Tillemont. Tom. VI. memor. Hiſt. Eccleſ. part. 2. p. 111. edit. Bruxell. Acacii hujus fragmenta qvædam occurrunt in catenis editis & MSS. Alius fuit, licet ejusdem ætatis Acacius *Tarſi* Epiſcopus de qvo Philoſtorg. V. 1. Alius presbyter & Archimandrita *Beroeenſis* cujus & Pauli Presb. *Epiſtola ad Epiphanium* qva cum A. C. 375. adſcribendum contra hæreſes invitavit, cum Epiphanii reſponſione, hujus panario præmittitur. Neſcio idemne Acacius Beroëenſis Epiſcopus circa A. C. 431. annos 110. natus cujus *Epiſtola bina ad Alex. Hierapolitanum* leguntur in variar. Epiſtolarum volumine ad Concil. Epheſinum ſpectantium in editione Chriſtiani Lupi (A. 1682.) & Steph. Baluzii (nova collect. Concilior. A. 1683.) cap. 41. & 55. ſed in Jo Garnerii (auctar. Opp. Theodoriti A. 1684.) cap. 30. & 44. & *Confeſſio fidei*, edit. Lupi ac Baluz. cap. 221. Garneri cap. 178. *Epiſtola ad Cyrillum Alex.* T. 5. Opp. Cyrilli parte 2. & in Actis Concilii Epheſini T. 3. edit. Labbei pag. 382. De Acacio *Melitenes* in Armenia Epiſcopo & Neſtorii oppugnatore videndus Caveus ad A. 431. Hujus *homilium* in Synodo Epheſina habitam & Neſtorii hæreſi oppoſitam Combef-

tercidit, nolo repetere qvæ multis erudite tradiderunt præstantes Viri Abraam Scultetus, * Henr. Valesius, d) Martinus Hanckius e) Gvil. Caveus f) Tillemontius g) & Jo. Clericus h) ne de aliis * in præsenti memorem. Tantum profiteor me assentiri viris doctis, qvi agnoscunt varia qvidem in Eusebii scriptis esse de dogmatibus qvibusdam, qvæ durius & parum commode dicta videntur, tamen Mysterium SS. Triadis & ὁμοούσιον Filium ex Patris essentia Deum de Deo genitum ἀϊδίως agnovisse, atq; adeo ab hæresi propria Arii fuisse alienum, diserertq; rejicere eos qvi CHRISTUM κτίσμα vel ἐξ οὐκ ὄντων dicere ausi sunt, lib. 1. de Eccles. Theolog. c. 9. lib. 3 c. 2. p. 150. sq. qvæ loca jam laudat Socrates II. 21. & qvanqvam homœu-

sii

besius latine exhibet in Bibl. sua Concionatoria ad festum Annunciationis. Ad istum Acacium Epistolas Petri Episcopi edidit doctissimus Muratorius Patavii 1709. 4. in Analectis Græcis, qui pag. 306. observat plures hujus nominis Episcopos illo tempore claruisse, Episcopum *Cæsareæ*, Episcopum *Hellados*, Episcopum *Scopensium*: Plures enim olim A. C. 450. ut Episcopum *Amidenæ minoris*, Episcopum *Ariarathiæ*, Episcopum *Cyzici*, Episcopum *Provinciæ*. Fuit & Acacius *Armeniæ præsidius*, cujus in Justiniani Novella 31. mentio. De Acacio Patriarcha *Constantinopolitano* ejusq; ad alterum epistola exstat, idem Caveus ad A. C. 471. Vide & Photium Cod. 42.

* Parte 3. modestiæ Patrum.

d) H. Valesius Histor. Eccles. Eusebianæ non modo præmisit commentationem suam de Eusebii vita & scriptis, sed etiam testimonia veterum pro Eusebio & contra Eusebium magno numero adjunxit.

e) Martinus Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. cap. 1.

f) Gvil. Caveus in Chartophylace & Hist. literaria, atqve Vitis Patrum Anglicæ editis Latineqve & Belgice translatis, T. 2. & in Epistola Apologetica adversus Jo. Clericum Lond. 1700. 8.

g) Tillemontius Tom. VI. & VII. memor. Hist. Eccles.

h) Jo. Clericus in Vita Eusebii T. 10. Bibl. Universal. pag. 380. seq. & in Epistolis Criticis Epist. 2. Cum qvo Eusebium Arianismi arguunt (ne veteres Valesio & ad Zonaram p. 30. Cangio laudatos memorem) Petavius lib. 1. de Trinitate c. 11. & 12. Rich. Montacutius ad Euseb contra Marcellum, Ancyranum, H. Noris diss. de V. Synodo c. ult. p. 105. ut Sandium aliosqve omittam. Defendunt vel excusant Valesius, Bullus, defens. fidei Nicænæ pag. 392. seq. 442. seq. 478. seq. 517. seq. B. Calovius in Confessione Martyrum T. 2. Opp. anti-Socin. p. 519. Florentinius ad Hieronymi Martyrolog. p. 71. seq. Caveus diss. & Epistola contra Jo. Clericum, Petrus Molinæus contra Perronum III. 2. &c.

* Ut Jo. Christophori Ernesti, Keulâ Schwarzburgici, in duabus de Eusebio dissertationibus, Witeberg. 1688.

sii vocabulo i) primum uti veritus est, tamen re maturius perpensa deinde id probasse, & damnationi Arii in Synodo Nicænâ, bona fide subscripsisse. Neqve adeo negasse Spiritus S. divinitatem, sed modo cum à Patre & Filio distinctum & à filio proficiscentem docuisse. Vide lib. 2. de Eccles. Theol. c. 5. sq. Cæterum cum magno fructu usus Bibliotheca Pamphili, cujus indicem * etiam vitæ Pamphili inseruit, & alteram quam in Ælia urbe sive Hierosolymis ab Alexandro Episcopo conditam testatur lib. VI. Hist. cap. 20. Veteris Historiæ omnis, Ecclesiastice maxime, & aliarum rerum scitu dignissimarum tam præclara servavit monumenta, licet non semper fortasse accurate satis exposita, ut scripta ejus quæ jam referam, pleraqve ad nos pervenisse, & in tam bonorum impiorumqve librorum naufragio non simul periisse, singularis felicitatis esse arbitrer.

2. *Chronicon* sive Παντοδαπὴ ἱστορία, *de cunctis temporibus Historia*, ut titulus Operis k) latine transfertur in Epistola Augustini 35. ex qua loco etiam constat non ubiqve obvios jam tum fuisse Chronici Eusebiani Codices. In libros duos divisum fuit ab auctore, quorum priorem inscripsit χρονογραφίαν, posteriorem κανόνα. Atqve hanc *Epitomen* vocat Hieronymus. In priore ex Manethone, Apollodoro, Phlegonte, Josepho, Africano aliisqve origenes & successiones resqve memorabiles variarum gentium ab Orbe condito per varia capita persecutus est: in posteriore omnia serie unâ ad annos suos relata digessit ab Anno l) vocationis Abrahami, h. e. ante

i) Hinc Athanasio dicitur prius fuisse σωφρόνως τῇ Ἀρειανῇ αἱρέσει ἀντιτεχνάσας ἐν αὐτῇ τῇ Νικαίᾳ συνόδῳ γεγράψαι τοὺς ἰδίους διαβεβαιωμένους, ὅτι καὶ τῶν παλαιῶν τινας λογίους καὶ ἐπισκόπους καὶ συγγραφεῖς ἐγνωκέναι περὶ τοῦ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ Θεότητος τῷ ὁμοουσίῳ χρησαμένους ὀνόματι. Epist. ad Africanos T. I. p. 721. Confer Eusebii Epist. ad Cæsareenses, apud Socratem lib. I. cap. 8.

* Vide lib. VI. Hist. cap. 32.

k) χρονικὰ συγγράμματα sua memorat Eusebius in Esaiæ XIII. 17. χρονικοὺς κανόνας X. 9. præparat. p. 484. & lib. I. Hist. Eccles. cap. I. Ἀρχαιολογίαν καὶ ἀρχαιολογικὴν ἱστορίαν vocat Anastasius Sinaita qv. 41 & 65. *temporum Historiam* Augustinus II. 39. de Doctrina Christiana. *Digestionem temporum* Hieron. I. in Rufin. χρονογραφίαν Epiphanius sub extremum libri de ponder. & mensur. *Chronicorum Historiam* breviarium MS. Ecclesiæ Lemovicensis, Valesio laudatum. Alia veterum loca titulos Chronici Eusebiani varie referentia notavit Scaliger ante Græca Eusebii, Chroniconqve Hieronymianum, Hanckius pag. 87. seq. de scriptoribus rerum Byz. & Allatius ad Eustathii Hexaëm. pag. 13.

l) Eusebiani Chronici Epocham initium capere a Cal. Sept. sive autumno anni ante CHRISTUM natum 2017. Periodi Jul. 2697. disputat Petavius lib. IX. de doctrina temporum cap. I.

CHRISTUM 2017. ad vicennalia usqve Constantini M. A. C. 325. Laudat præter alios Eustathius Antiochenus in Hexaëmero sub init. cui Eusebius vocatur *ἀγίων τις*, ut ab Ecclesia Gallicana diu illum cultum pro Martyre, notat Janningus in Apologia pro Papebrochio, præfixa Actis Sanctor. Junii T. I. pag. XVII. seq.

Græcum opus Eusebii intercidit, præter fragmenta & lacinias qvas recentiores Chronologi servarunt, Syncellus imprimis, & Cedrenus, Chroniciqve Alexandrini sive Paschalis scriptor, ne de aliis jam dicam: nam ut vere Josephus Scaliger, *qvi post Eusebium scripserunt, omne scriptum de temporibus aridum esse censuerunt, qvod non hujus fontibus irrigatum esset.* Ex illis Græca ut potuit collegit ediditqve & illustravit doctissimis notis idem *Scaliger*, sed non modo Syncelli & Chronici Alex. tum temporis nondum editorum apographis parum emendatis m) usus est, sed etiam varia ad Eusebium retulit, qvæ parum credibile n) est ab illo scripta fuisse. *Latine* vertit & Vincentio cuidam ac Gallieno inscripsit *Hieronymus*, ita ut hinc inde ex Latinis præcipue scriptoribus qvædam adderet o) alia omitteret, ac deinde Chronicon ad A. C. 378. (Valente sextum & Valentiniano secundum COSS.) continuaret. Codices latini Chronici Eusebiani, oscitantia librariorum mire inter se variant, & sæpius nec inter se nec cum Historia facile possunt conciliari. Confer Henrici Dodwelli diss. 2. ad Irenæum. §. 2. Henr. Valesius pag. 10. ad Eusebii Hist. vetustissimos Codices laudat Acutianum, Lipsii & Ortelii. Laudat qvoqs vetustissimam editionem Mediolanensem, qvam nec Pontacus nec Scaliger viderit. Consuluit tamen *Arnoldus Pontanus* Episcopus Vasa-

ten-

m) Il. Vossius in auctario castigatt. Georgii Hornii pag. 370. *Mira apographum Syncelli qvod Scaligero transmissum fuit, raptim & vitiose admodum descripsisse Casaubonus noster ait, alium, ideo plurimi possim in hoc opere tam in annis qvam in nominibus errores fuere commissi.* Multis hoc docet Jacobus Goarus notis ad Syncellum pag. 504.-528.

n) Vide Conringium de Medicina Hermet. pag. 21. & 30. Steph. le Moyne prolegom. ad Varia S. * 32. 2. b. Hanckium de scriptoribus Byz. pag. 92. seq.

o) id. pag. 93. seq. 96. seq. Jo. Andreas Bosius diss. ad periocham Josephi de CHRISTO. cap. 2. §. 7. seq.

ſenſis præter Codices MSS. duodetriginta, editiones octo, p) atqve ex illis præclaram ſuam concinnavit, in qva mirum ſtudium atqve induſtriam non dubitavit etiam Scaliger Epiſt. 104. atqve alibi omnibus laudibus proſeqvi, editorisqve doctrinam candorem modeſtiam & diligentiam celebrare. Et omnium correctiſſima vocatur Jo. Morino pag. 277. Exerc. Bibl. Prodiitqve notis Pontaci & caſtigationibus illuſtrata una cum Proſperi Chronico, Burdigalæ 1604 fol. ſed raro hodie reperitur. Neqve ubivis obvia altera *Auberti Miræi*, poſteriorem tantum partem à CHRISTO nato exhibens, additaqve habens Chronica Sigeberti & Anſelmi Gemblacenſis, Antwerp. 1608. 4. conſer B. Ittigium de Bibliothecis Patrum pag. 743. Cæterum ob præclaras accesſiones atqve doctiſſimas notas freqventiſſime in manibus eruditorum verſatur editio *Scaligeri*, q) altera præcipue ac poſtuma Amſtelodamenſis A. 1658. fol. qvæ Alexandri Mori præfationem & Scaligeri commentarios ad latinam Hieronymi interpretationem & Græcam Euſebii emendatos & tertia parte auctiores (qvam prior editio Lugd. Bat. 1606. fol.) exhibet, & libros tres Iſagogicorum Chronologiæ Canonum ejusdem Scaligeri ſubjunctos habet. Chronico Euſebiano ſubjecta ſunt Hieronymi de qvo dixi ſupplementum & *Proſperi Tironis* ab A. C. 379. ubi deſiit Hieronymus, ad A. 444. *Victoris* Tunnunenſis Chronicon ab A. 445. ad A. 565. *Joannis* Abbatis *Biclarienſis* ab A. 565. usqve ad annum Mauritii octavum A. C. 593. *Idatii* ab A. C. 379. ubi Hieronymus deſinit ad 428. *Marcellini Comitis* ab A. C. 379.

p) Veteres Chronici Euſebio Hieronymiani ante Pontacum editiones ſunt Mediolanenſis curante Bonino Mombricio circa A. C. 1475. Veneta 1483. fol. Pariſ. 1512. 4. apud Henr. Stephanum avum, cum continuatione Matth. Palmerii ac Multivallis, & Baſil. 1529. fol. edente Jo. Sichardo cum Chronicis Proſperi, Caſſiodori, Hermanni Contracti & Matthæi Palmerii. Hinc cum aliis Euſebii ſcriptis, & Proſperi ac Matthæi Palmerii Chronico Baſil. 1542. 1548. 1559. 1570. fol. Pariſ. 1581. fol. *Alphonſi Toſtati* commentarius in Euſebii Chronicon, Hiſpanica lingva, Salmanticæ prodiit ſumtu Franciſci Ximenii Cardinalis A. 1506. fol. qvinqve Voluminibus.

q) Recenſetur à Labbeo T. 1. de ſcript. Eccleſ. pag. 302. & Tho. Ittigio lib. de Bibliothecis Patrum p. 745. ſeq. Emendationes Salmaſii ex Codd. Palatinis IV. cum Conr. Sam. Schurtzfleiſchi ἐπαναθέσει ad Euſebii Chron. obſervationibus edidit frater Clariſſ. D. Henr. Leonhardus Schurtzfleiſchius Wireb. 1712. 4. in notitia Principalis Bibliothecæ Vinarienſis, in qvam editio Lugd. Bat. 1606. manu Salmaſii notata pervenit ex Bibliotheca Gudiana. Inter Codices Iſ. Voſſii cum MSS. collatos Colomeſius n. 1. memorat Chronicon Euſebianum editionis Scaligerianæ, qvod cum MSS. commiſit Cornelius Tellius.

ad A. 534. & Veteris ſcriptoris ſive interpretis incerti excerpta latina Chronologica ex Africano, Euſebio & aliis, vulgata è Codice Bibl. Puteanæ. Poſt hæc ſequuntur Græce quæ Scaliger velut Euſebiana collegit ac digeſſit. Anonymi ἐπιτομὴ χρόνων (Chronici Alex. vel Faſtorum Siculor. nomine vulgo venit) ab Adamo ad annum Heraclii viceſimum, A. C. 629. ex Codice Iſ. Caſauboni. Nicephori Patriarchæ χρονογραφία. Deniqve ſequitur ἱστορίων συναγωγὴ & Ὀλυμπιάδων ἀναγραφή, non veteris ſcriptoris, ſed ut recte viri docti notarunt, ipſius Scaligeri, qvi illam ex ſcriptoribus editis & ineditis collegit ac digeſſit, etiam Latinis, qvorum loca Græce transtulit & hiſce collectaneis inſeruit.

Reprehendit Euſebius hinc inde Africanum, ipſe vicisſim reprehenſus eſt ab Aniano, Panodoro, Georgio Syncello & aliis, interdum etiam ubi ipſi erant reprehendi: Diodoro etiam Tarſenſi de qvo Svidas, præcipue à Scaligero & aliis Chronologis recentioribus.

2. Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως προπαρασκευή 1) *Præparatio Evangelica* ad Theodotum Epiſcopum Laodicenum *libri XV.* ſive collectio pulcherrima argumentorum variorumqve notatu dignisſimorum monumentorum ac teſtimoniorum ex ſcriptoribus externis (magnam partem hodie deperditis) qva animus lectoris præparetur ad demonſtrationes de veritate Evangelii CHRISTI ex ſacris literis tanto facilius imbibendas, admittendasqꝫ. *Latine* vertit & Nicolao V. Pontifici inſcripſit *Georgius Trapezuntius* ſed cujus interpretationem valde mancam ac confuſam eſſe merito qveritur Allatius de Georgiis p. 375. & Petavius XIV. 11. de incarnatione §. 2. *Trapezuntius latina ſua verſione non tam Euſebio lucem attulit, quam eo fœde laniendo, addendo ac depravando juſtam de ſe querelam poſteris reliquit.* Confer Voſſium de Hiſt. Græcis pag. 70. & Jo. Rainoldi Cenſuram Apocryphorum librorum T. 1. pag. 803. Prodiit latina Trapezuntii verſio Tarviſii 1480. fol. Hagenoæ 1522. 4. Colon. 1539. fol. & inter Euſebii opera Baſil. 1542. 1548.

1) Euſebius ipſe VI. 10. præparat. pag. 280. ὧν δὴ καὶ μάλιστα ἡμῶν δεῖ εἰς τὴν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως προπαρασκευήν. Adde lib. XV. cap. 1. ubi poſt expoſitam horum librorum anacephalæoſin ait jam ad demonſtrationem Evangelicam tanqvam nobilius argumentum ſe progredi. Τοῦτο δὴ ἂν σὺν Θεῷ λέγοι τὸ ἀληθείας ἡμῖν ἐπισφραγισθήσεται, ἅ μοι τὸ προπαρασκευῆς ἐνταῦθα μοι πεπραγμάτευται. Μεταβὰς ἤδη ἐπὶ τὴν ἐνδελεχεστέραν ὑπόθεσιν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως &c. libros XV. προπαρασκευῆς Evangelicæ memorat etiam Hieron.

1548. 1559. 1570. fol. & Pariſ. 1581. fol. ſed in libris qvatuordecim ſupplevit *Jo. Thomas Freigius* & qvi ſchòlia etiam addidit *Jo. Jacobus Grynæus*: librum decimum qvintum vertit *Marcus Hopperus*.

Græce primus vulgavit Rob. Stephanus Pariſ. 1544. fol. typis Regiis. Deniqve *Franciſcus Vigerus* Rothomagenſis S. I. presbyter ex duobus Codicibus Bibl. Regiæ, qvorum altero Stephanus uſus fuerat, & Variis lect. Codicis Montacutiani Græca recenſuit, novamqve meliorem verſionem ſuam & notas addidit Pariſ. 1628. fol. qvæ editio *Græcolatina* recuſa eſt Lipſiæ (licet titulus Coloniam præfert) 1688. fol. Exſtant etiam hi libri MSS. in Bibl. Florentina, & Veneta S. Marci (ubi tres Codices hujus operis, teſte Clariſſ. Montfaucono p. 42. Diarii Italici) aliisqve. In Codice Bibl. Regiæ in fine trium priorum *librorum* numerus στίχων adſcriptus eſt, ut notavit idem Montfauconus in palæographia Græca pag. 276. In Catalogo MSS. If. Vosſii num. 197. annotat Colomeſius exſtare librum præparationis nonum, ex qvo multa reſtitui poſſint in editis depravata. Habuit & Tho. Gale libros hos emendatos ex membranis antiqvis. Diſpoſitionem operis, librorumqve ſingulorum qvindecim argumentum breviter exponit Euſebius libri XV. capite 1. teſtatus, ut dixi, ſe inde ad *τὴν ἐπιλεγομένην ὑπόθεσιν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως ad anguſtiæ argumentum, Demonſtrationem Evangelicam* progreſſurum.

Index Scriptorum in Euſebii præparationis Evangelicæ libris laudatorum, concinnatus à me ad paginas edit. Græcolatinæ Pariſ. & Lipſ.

Abraham Arithmeticam & Aſtrologiam Chaldæos docuit. 418. 419. inſtituit *Φαραὼθ* Ægypti Regem ac Phœnices. 420.

Abydenus. *ἐν τῷ Ἀβυδηνοῦ γραφῇ.* 414. ſq. *ἐν τῇ λεχθείσῃ περὶ τῶν Ἀσσυρίων γραφῇ.* 416. 456. ſeq.

Academicorum ſucceſſio. 726. à Platone diſſident. 732.

Acuſilaus. 415. Argivus 478. multa caſtigat in Heſiodi genealogiis. ibid. Plato eum ſecutus in Timæo 497.

ἐν αἰσθητοῖς ἐνεργεῖν. 420.

Æacus 579. Æaci preces 463.

Αἰγυπτιακοὶ λόγοι p. 83. 87. 92. seq. 115. seq. 184. 330. Αἰγυπτίων ἀκριβὴς χρόνων ἀναγραφή. 493.
Æmilianus Rhetor, Epitherſis Grammatici F. 206. 207.
Ænesidemus 758. Alexandriæ clarus 763. ἐν τῇ ὑποτυπώσει ἰσότιμα δίζησι τρόπους. 760. συγχύσεις Ænesidemi 761.
Æſchines 462.
Ad Æſchinem Socraticum, Xenophontis Epiſtola 744. seq.
Æſchyli Euphorionis F. verſus 689. 681. à Platone reprehenſi 643. 647.
Africanus Ἑξήτῳ χρονογραφιῶν 487-491.
Agis 498.
Alcæus (junior) λυδίων ἰάμβων, ᾧ ἐπιγραμμάτων ποιητὴς παρῴδησε τοὺς Ἡφόρου κλοπὰς ἐξελέγχων 467.
Alcinoi Apologus 563.
Alcmæon 847.
Alexander Aphrodiſienſis ἀνὴρ ἐν μάλα ἀξιοφανεῖ ἐν τοῖς εἰς Φιλοσοφίαν λόγοις, ἐν τοῖς περὶ εἱμαρμένης 267-271.
Alexander Polyhiſtor 421. 422-426. 429. 431. 453. 454. 489. πολύνους ὢν καὶ πολυμαθὴς ἀνὴρ, τοῖς τὰ μὴ πάρεργον τὸν ἀπὸ παιδείας καρπὸν πεποιημένοις ἕλλησι γνωριμώτατος, ἐν τῇ περὶ Ἰουδαίων συγγράφει 418.
Alexinus ὁ ἐριστικός 791. ejus ἀπομνημονεύματα. ibid.
Τὰ Ἀλφιχιακά. 92.
Amelius Platonicus 540.
Ammonius 205.
Amphiarai oraculum 469.
Amphilochi oraculum 215. 469.
Amphion 495. 499.
Anaxagoras Clazomenius, Hegeſibuli F. 504. 27. 362. 855. 753. 755. 509. 836. 837. 838. 844. 847. 849. 851. Anaxagoræ φυσιολογία. 855. ἐν τοῖς περὶ ἀρχῶν λόγοις 750. qvæ Socrates in eo reprehendit, id. ſq. ejus diſcipuli Pericles, Euripides & Archelaus 504.
Anaxarchus Diogenis Apolloniatæ diſcipulus 758.
Anaximander 22. 836. 837. 838. 846. 847. 848. 851. Mileſius 748. 754. Praxiadæ F. 504.
Anaximenes 837. 22. 839. 845. 509. 850. 320. Mileſius 748. Euryſtrati F. 504.

Anaxi-

Anaximenem Ephorus descripsit 464.
Andron ἐν τῷ Τρίποδι περὶ Πυθαγόρου & Φιλοσόφου τὰ περὶ τὰς προῤῥήσεις
Anticlides νόστοι 157. (ἱστορικὸς 464.
Antigonus Caryſtius Pyrrhonis æqvalis, ejus vitam ſcripſit 762. ſeq.
Antimachus Homeri plagiarius 467. Vide & infra, Callimachus Colophonius.
Antiochus qvintæ Academiæ princeps 727. Mneſarchi Stoici auditor 739.
Antiochus Hiſtoricus de rebus Siculis 478.
Antipater (Stoicus) Carneadis adverſarius 738.
Antiphanes περὶ εὑρημάτων 476.
Antiphanis Comici ἀνωνύμης ex Menandri δαιμονίῳ deſcriptus 467.
Antiphon 838. 815.
Antiſthenes 728. Socratis diſcipulus; Herculeo vir animo 816. (Ἠθικὰ δόγματα 797.)
Apelliconis Teji libri 793.
Apio Poſidonii F. αὐτηγοτάλως Γραμματικῶν, ἐν τῇ πρὸς Ἰουδαίων βίβλῳ, ἣ ἐν τῇ τελείᾳ τῶν ἱστοριῶν 490. qvinqve libros Αἰγυπτιακῶν ſcripſit. 493. Apio gente Ægyptius, cognomine Pliſtonices in qvarto Αἰγυπτιακῶν ἱστοριῶν 496. ſeq.
Apollodorus χρονογράφος 498. Grammaticus 492. in Chronico 498.
Apollonius Tyanenſis ἐν τῷ περὶ θυσιῶν 150.
Apollonius Grammaticus 464. Rhodius, in Argonauticis 498.
Aratus ἐν τοῖς Φαινομένοις ἐπιγραφομένοις 674.
Arceſilaus 257. 730. ſeq. Πιτανάτης 733. ſecundæ conditor Academiæ 726. audivit Polemonem, 731. & Crantorem Platonicos, tum Theophraſtum, Diodorum Dialecticum & Pyrrhonem 729. nec non Menedemum, ibid. Pyrrhonius 731. 736. ejus cum Zenone Citieo controverſia 732. 733.
Archelaus 504, Archelai Φυσιολογία 855.
Archilochus circa Olymp. XXIII. clarus 492. Parius 256. 687. ab Oraculo laudatus 227. 228.
Arctadis περὶ συμπτώσεως de fortuita ſcriptorum idem tradentium convenientia 466.
Arete Ariſtippi filia 746.
Areus (Ἄρειος) Didymus. Ejus Epitome (dogmatum Philoſophicorum) 817. ſeq. 820-822. περὶ τῶν αἱρετικῶν πλάνων 545.

Ari-

Aristæus sive Aristeas Proconnesius. Arimaspiorum carminum auctor 495.
Aristeas Argivus 499.
Aristarus sive Aristeas sub Rege Ptolomæo Philadelpho, ἐν βιβλίῳ περὶ ἑρμηνείας τῶν Ἰουδαίων νόμων 453. seq. 349-355. 370-375. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων. 438.
Aristarchus Mathematicus 848.
Aristarchus Grammaticus 492.
Aristippus ἐν πρώτῃ Ἀγκαδικῶν 499.
Aristippus Cyrenæus 24. 854. 718. 728. Lacydæ discipulus 736. Socratis, 763. seq. ubi plura de Aristippo.
Aristippus nepos, μητροδίδακτος 764.
Aristo Chius 854.
Aristobulus Hebræus ἐν ἑρμηνείᾳ τῶν ἱερῶν βίβλων ad Ptolemæum (Philometorem) Regem 323. seq. 375-378. Aristotelicam cum patria Philosophia conjunxit, idemque est cujus 2. Maccabæor. (1. 10.) mentio 375. Peripateticus ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τὸν Φιλομήτορα. 440. ἐν τῶν βασιλεῖ Πτολεμαίῳ προσφωνηθέντων 663-668.
Aristocles Peripateticus 798. περὶ τῆς Πλάτωνος Φιλοσοφίας 510. ἐν τῷ ἑβδόμῳ περὶ Φιλοσοφίας 790-793. 816. ἐν τῷ ἐγκλίτῳ. 756-770. male 510. ἐν ἑβδόμῳ συγγράμματι περὶ Φυσιολογίας pro Φιλοσοφίας.
Aristodemus περὶ εὑρημάτων 476.
Aristophanes 458. (lege ex Josepho Ἀριφάνης).
Aristophanes Comicus 585.
Aristophanes Grammaticus 492. ἐν ταῖς τῶν διαλόγων Μενάνδρου τε καὶ ἀφ' ὧν ἔκλεψεν ἐκλογαῖς 465.
Aristoteles 268. 269. 409. 410. 512. 718. 728. 754. 758. 794. 815. 818. 835. 836. 842. 843. 844. 845. 846. Φύσεως γραμματεῖον. 810. Epistolæ ad Antipatrum 793. scripta Moralia πραγματεῖαι ἐνδημοῦντα καὶ Νικομάχειοι καὶ μεγάλων ἠθικῶν ἐπιγραφόμεναι, judice Attico Platonico μικρόν τι καὶ ταπεινὸν καὶ δημώδες περὶ τὰ ἀρετῆς Φρονεῖν 795. non melius Epicuro sentire de providentia 799. seq. ejus à Platone dissensus 794-812. animus entelechia 811. seq. ejus περὶ εὑρημάτων 476.
Aristotelis calumniatores ab Aristocle confutati. 791. seq. tributa falsò ipsi ab Hermiani poëmata 791. & Epistolæ contra Atheniensium civitatem 792.

Ari-

Aristotelici 136. 739.
Aristoxenus Musicus ἐν τῷ βίῳ τῷ Πλάτωνος 791.
Arius Didymus. Vide supra, Areus.
Arius Heracleopolites 41. infra in Epeis.
Arsepedonaptæ Ægyptiorum sapientes 472.
Artapanus ἐν τοῖς Ἰουδαίοις 420. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων 429. lq. 431.
Asbolus 495.
Asclepiades Medicus 773.
Asitus Vitas Philosophorum accurate scripsit, & libros Theodoti, Hypsicratis & Mochi ex Phœnicia lingva convertit Græce 493. Sed pro *Asito* legendum *Latus*.
Asteriæ oraculum 225.
Atlas Astronomiæ repertor 419.
Τὰ Ἀτλαντικὰ συγγραφάμενοι 498.
Atticus Philosophus Platonicus contra Aristotelem, & de ejus à Platone dissensu 794-811. 509. seq.
ἐν τῷ περὶ τοῦ καθόλου ψυχῆς 813. (ubi pro ἀπὸ τῶν αὐτῶν legendum ἀπὸ τῶν Ἀτλαντικῶν.) usque ad 816. τοσαῦτα ἀπὸ Ἀτλαντικῶν.
Bacchylides Lyricus 679.
Bardesanes Syrus ἐν ᾧ φησιν ἡ χαλδαϊκὴ ἱστορία ἑλληνικὰς, ἐν τοῖς πρὸς τὰς ἑταίρους Ἀμαλάγους 273-280. Christianus 279.
Berosus 417. 455. seq. 848. Chaldæus ἱστορικὸς συγγραφεύς. 413. 414. Babylonius 488. Beli sacerdos 493. ὁ παρὰ χαλδαίοις πεπαιδαγωγημένος. 415. Ἀντιοχῷ τῷ μεγάλῳ Σέλευκον τρίτον τῶν χαλδαίων ἱερέων ἐν πεπαιδευμένοις καταστῆσαι, καὶ τὰ περὶ τῶν βασιλέων ἀκριβέστερον. 493. Berosi usus Jobas. ibid.
Bion Sophista 731.
Brachmanes sapientes Indorum 275. 278. 410. 431.
Cadmus Milesius 469. 473. 478. 484. 494. Græcarum literarum repertor 499.
Cæcilius 465.
Callias de rebus Siculis 478.
Callietes Stoicus 464. 468. (ticus 492.
Callimachus 99. 673. 677. Cyrenæus ἐν τοῖς Ἰάμβοις 753. Gramma-
Callimachus Colophonius 491. lege Antimachus.
Callisthenes Historicus 464.
Carneades tertiæ Academiæ conditor 726. 736. 737. seq. Arcesila præceptore sollertior 738.

Casſianus ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐξηγήσεων 496. mirum qvid ſibi velit interpres, qvi reddit *in primo Pontificalium.*
Caſtoris hiſtoriæ 488. Syriacas reſcripſit 489.
Cayſtrius 464. forte Evelpis Caryſtius.
Cebes qvi à Platone loqvens inducitur 554. 558.
Cephiſodorus Rhetor, Iſocratis diſcipulus, calumniator Ariſtotelis 792. 732.
Cercylus ἐν Ζείτῃ 498.
Chæremon 92. 103. 118. ὁ ἱερογραμματεύς. 198.
Charondas 619.
Χαλδαίων ἀναγραφαί 458.
Chamæleon Peripateticus 492.
Charmides qvartæ princeps Academiæ 726.
Chœrilus Poëta antiqvus 412.
Chryſippus 187. 206. 255. 257. 260. 262. 263. 264. 265. 267. 818. 820. 823. ſucceſſor Cleanthis 816. Stoicus 262. ejus πλοῦς ἢ Ἰσθμικὸς (vel Ἰστρικὸς) βιβλίον 464.
περὶ εἱμαρμένης 136. 137. 138. 139. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ εἱμαρμένης βιβλίῳ 262.
Cleanthes 261. 818. 820. 821. 823. 839. 847. Zenonis Cittiei ſucceſſor 816. ἐν Ζηνὶ πυθομένῳ 679.
Clearchus Peripateticus ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ὕπνου βιβλίῳ pag. 409. ſeq. (ex Joſephi I. contra Appion. pag. 1047. edit. Lipſienſ.) 410.
Clemens Alex. ὁ θαυμάσιος Κλήμης ἐν τῷ πρὸς Ἕλληνας προτρεπτικῷ 175. ſq. ἐν τῷ πρώτῳ Στρωματέων 410. ſeq. 475. ſeq. 496-500. Πέμπτῳ 668-691. ἐν ἕκτῳ στρωματεῖ. 461-463. 548. 549.
Cleodemus vates ὁ προφήτης, ὁ ἢ Μαλχᾶς, ἱστορῶν τὰ περὶ Ἰουδαίων 422.
Cleombrotus 205. 206.
Clitomachus tertiæ Academiæ conditor, 726. Carneadis ſucceſſor 739.
Conon 548. ubi male Κόμων.
(Corybus & Melitides, ſtulti 761.)
Crantor Platonicus πρεσβευτικὸς 729. 731.
Crates Grammaticus 492.
Creophylus 619.
Crates 846. Diogenis Cynici ſucceſſor 816. 729.
Cteſias, infra in Pollio.

Cyclici

Cyclici Poëtæ in quibus Θεογονίαι & Γιγαντομαχίαι & Τιτανομαχίαι. 99.
Clydippus Mantinenſis περὶ ἐνυπνίων 476.
Cynici 136. 139.
Cyrenaici 764.
Dædalus 480. 481.
Daimachus Hiſtoricus 464.
Damaſus. infra, Hellanicus.
Demaratus ἐν πρώτῃ τραγῳδουμένων 157.
Demetrius 184. 205. 206.
Demetrius Phalereus 351. 354. 458. 664. de Judæis 422. 439. 445.
Demetrius Geometra 464.
Democritus Abderita 23. 205. 255. 257. 320. 480. 487. 836. 837. 842. 844. 845. 847. 850. 852. 720. 731. 749. 754. 773. 782. annos quinque apud Ægyptios verſatus 482. Leucippum audivit 504. 758. ejus ſcriptis uſus Pyrrho 763. maluit cauſam unam rerum naturalium reperire quam Rex eſſe Perſarum. 781. ὑποθηκῶν ἀρχόμενος. 782. Βαβυλωνίων λόγους πρώτους συνταξάμενος 472.
Demodocus 495.
Demoſthenes 462. an Hyperides ejus plagiarius? 466. ἐν τῷ κατὰ Ὀνητορος. ibid. κατὰ Κόνωνος, αἰτίας. id.
Διατριβαὶ Hebræorum 513. 574.
Diagoras Melius 753.
Dialectici 510.
Dicæarchus de anima 810.
Didymus vide Areus.
Dinarchus ἐν τῷ πρώτῳ κατὰ Κλεομήδους, αἰτίας. 466.
Dioclis Cnidii Διαιτηταί 731.
Diodorus Siculus: ejus Βιβλιοθήκης ἐπιτομή 19. 27. 44. 88. 488. 489. ex libro I. 480-482. liber III. & IV. 52. liber XX. 160. ſeq.
Diodorus Sophiſta 729. 730. 731.
Diogenes 839. 844. 849. 852. Apolloniates 25. Metrodori diſcipulus 758.
Diogenes Cynicus, Antiſthenis diſcipulus & ſucceſſor 816.
Diogenianus 136-139. Peripateticus, περὶ ἁμαρτιῶν contra Chryſippum 261-267.

Dionyſius (Alexandrinus) *ἐν τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Σαβέλλιον.* 333. ſeq.
Ex Dionyſii Epiſcopi *περὶ φύσεως* contra Epicurum. 772-784.
Dionyſius Argivus 498.
Dionyſius Halicarnaſſ. *αἰτῆς τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας αἰτιᾶται τὴν γεγραφὴν ἀφαιρεθεῖσαν ἐκθέμενος.* 158-160. *ἐν τοῖς χρόνοις* 497.
Dionyſius Olynthius 492.
Diphilus Comicus 683. ſeq. 690.
Dorotheus *τῆς ἑβδόμης Ἰταλικῶν* 157.
Δωσίδας 157.
Draconis leges 479. 496.
Drymon 495.
Ecophilus. infra, Herophilus.
Ecphantus Pythagoreus 850.
Eleatica ſecta 471.
Empedocles Agrigentinus 24. 320. 676. 838. 839. 841. 843. 844. 845. 849. 851. 852. 720. 725. Metonis F. 749. ſeq.
ejus *ἐπη.* 185. 187. 206. *φιλόσοφος ποιητής.* 685.
Enoch Aſtrologiæ inventor. 419. idem cum Atlante, ibid.
Epeis *Ἐπεὺς* Ægyptius Hierophanta & Hierogrammateus, ab Ario Heracleopolita Græce verſus 41.
Ephorus 415. Cumæus 492. an plagiarius 464. ſeq. infra Lyſimachum. Caſtigat Hellanicum, reprehenditur ab Timæo 478.
Epicharmus Pythagoreus Poëta. 674. Comœdiæ princeps 721. *ἐν τῇ πολιτείᾳ* (dramatis hoc nomen) 682.
Epicurus 836. 837. 839. 842. 844. 845. 512. 552. 24. 137. 257. 261. 823. 718. 754. 773. 779. 782. 799. 800. 682. Democritum ſecutus 749. & Ariſtippum 763. ſeq. 768. Xenocratis & Nauſiphanis auditor. 768. alii ajunt præceptorem habuiſſe neminem. id. Socratis fatum veritus 783.
ἐν τῇ περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων Ἐπιστολῇ. 791. *ἢ ἐκ τῶν ἑτέρων Ἐπικούρου θεωρούμενα* 781.
Epicurei 136. 139. ab Epicuro ſuo neutiqvam diſſentientes 727. ſeq. confutantur 769. ſeq.
Epicuro non melius de providentia ſenſiſſe Ariſtotelem 799. ſeq.
Epimenides Cretenſis qvi Spartam migravit 495.
Ἐπιμενίδου καθαρμοὶ 226.
Epitherſes Grammaticus, Æmiliani Rhetoris Pater. 206.
Eraſiſtratus 852.

Eratosthenes 849. Grammaticus 492.
Eretrici Philosophi 728.
Evander, Lacydis discipulus, Academicus 736.
Eubulides ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους βιβλίῳ 791.
Euclus Cyprius 495.
Eudoxus Mathematicus 480. 482.
Evelpis Carystius 155.
Evemerus Historicus 458.
Everterus Tegeates, Atheus 753.
Evgrammo Cyrenæus Musæi librum totum περὶ θεογονιῶν pro suo venditavit. 462.
Evmolpus ἐν παναγυρικῷ 27.
Evpolemus 430. 482. 455. 458. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων ἢ Ἀσσυρίων 418. ἐν τῷ περὶ τῆς Ἠλίου προφητείας 447.
Euripides Τραγῳδὸς 157. ὁ Σωκράτους ἀλοητρίβης τῆς φιλοσοφίας ἐκτετρόν. 227.
oraculo laudatus 227. 228. 229. σκιαμαχία φιλόσοφος. Anaxagoræ discipulus 504.
ejus versus 242. 258. 259. 466. 679. D. (ex Euripidis Antiope) 681. Μεταλλίτης. 20. 466. Sisyphum inducens 753. ἐν σατυρικῷ δράματι 681.
Eusebius suum περὶ τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν philosophiæ scriptum allegat 310. seq. χρονικὸς κανὼν pag. 484. Dispositio & Argumentum librorum de præparatione 788. seq. Εὐαγγελικὴν ἀπόδειξιν promittit 789. seq. 856.
Ezechiel ὁ τῶν Τραγῳδιῶν ποιητὴς 436-439. ἐν τῇ ἐξαγωγῇ 439-442. 443. ἐν τῷ ἐπιγραφῇ τῷ ἐπιγεγραμμένῃ ἐξαγωγῇ 444-446.
Hecatæus 415. Abderita ἀνὴρ φιλόσοφος. αἱρεῖ περὶ τῶν περσῶν ἱστορεῖν. ἰδίαν βίβλον ἀφορᾷ τῇ περὶ Ἰουδαίων ἱστορίᾳ. 468. seq. (ex Josephi I. contra Apion. pag. 1049. edit. Lipsiens.) βιβλίον περὶ Ἀβραάμου 417. ὁ τὰς ἱερείας συναγαγὼν ἐν τῷ κδ΄ λόγῳ περὶ Ἰουδαίων 680. Sophocle junior. ibid.
Hecatæus Milesius. infra, Herodotus.
Hellanicus 415. 476. 498. ejus βαρβαρικὰ νόμιμα ex Herodoto & Damaso (an Damasippo) descripta 466. in Genealogiis differt ab Acusilao 478. castigatur ab Ephoro ibid. res Atticas scripsit 489.

Heracleo 206.
Heraclides 839. Ponticus 850. ejus ὄγκοι 773.
Heraclitus 320. 399. 462. 472. 528. 676. 681. 837. 838. 847. 848. 849. 720. 748. 772. 816 821. 723. 729. 748. 772. ad ejus dictum πόλεμος πάντων ῥοώδης alluditur 819. Ἡρακλείτειοι 723.
Herculea dogmata 797. Antisthenes Ἡρακλειτικὸς ἦν καὶ τὸ φρόνημα Herculeo vir animo 816.
Hermogenes 458. alius qui loquens à Platone inducitur 515.
Herodotus 462. 466. Halicarnassensis 491. libro II. 490. Hecataeum Milesium descripsit, ibid. infra in Pollio. reprehenditur ab omnibus 478.
Herophilus 852. ita legendum pro Ἠρόφιλος interpreti Eorophilus.
Hesiodus 39. 86. 184. 214. 466. 475. 486. 662. 663. 673. 726. 780. 499. 500. 620. 677. 680. 688. 693. 662. 663. 694. ex Hebraeis profecit 667.
ejus versus 164. 643. fabulae de Diis, à Platone reprehensae 641.
Genealogiae ab Adamo 478. Ἡσιόδου σοφία 235.
Hestiaeus 415. 416.
Hieronymus Aegyptius ἱστορικὸς συγγραφεύς 415. ὁ τὴν ἀρχαιολογίαν Φοινικικὴν συγγεγραφὼς 414. 415.
Hippasus Metapontinus 748.
Homerus 486. 184. 232. 262. 263. 467. 638. 662. 673. 674. 675. 730. 765. 486. 481. 498. 499. 500. 579. 593. 805. seq. 823. fabulae ejus de Diis à Platone reprehensae 641. 646. versus 674. 677. 682. 688. 693. 731. 739. 748. 754. 757. 781. Tragoediae princeps 785. 618. seq.
oraculo laudatus 227. oraculum de ejus patria 229. ex Hebraeis profecit 667. seq. Ὁμήρου τοῦ θεοῦ 211.
Ὁμηρίδαι 723. Graeci nihil Homerico poëti antiquius habent. 478. 491. seq. qui antiquiores Homero ferantur. 495.
ὁ πρωτεὺς 85. 88. 89. 90. 158. 594. è Rep. ab Homero ejectus 619. seq.
Horus Samius 495.
Hyperides πρὸς Διώνδαν, & περὶ τῶν ἐλευθέρων δούλων 466. Demosthenis aequalis. ibid.
Hyperochides 409.
Hypsicrates scriptor Phoenicius quem Graece vertit Asius 493.
Ἰάδες Μοῦσαι 725.

Jam-

Jannes & Jambres Ἀιγύπτιοι ἱερογραμματεῖς 411.
Icetes. vide Oecetes.
Iliadis parvæ autor. 498.
Jobas de Assyriis scribens, Berosо usus est 493.
Jonica secta 471.
Flavius Josephus scriptor Judæus
ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Ἀρχαιολογίας 413-415-417. 418-422. 455. 456-458. ἀπὸ δὲ πρώτης μερικῆς τῶν Ἰουδαίων ἀρχαιότητος 500-502. ἐν δευτέρῳ συγγράμματι 361.-370. 476-479.
Isæus ἐν τῷ περὶ Κίρωνος κλήρῳ describit Isocratis Trapeziticum 466. Ilitis 495.
Isocrates 462. ejus Areopagiticus 464. in agone Mausoleo à discipulo Theopompo victus. ibid. Trapeziticum ejus exscripsit Isæus 466.
Ister ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀιγυπτίων ἀποικίας 499.
Lacydes Arcesilæ successor, propter avaritiam dictus ὀνοσκελὴς 834.
Lætus. vide supra, Asitus.
Latinus: ejus sex libri περὶ τῶν ἐκ ἰδίων Μακεδόνων 465.
Leo ὁ Ἁλὰ περὶ τῶν κατ' Ἀιγυπτίων θεῶν πραγματευσάμενος 499.
Leucippus 844. 850. Zenonem Eleatem audivit 758. 804.
Lini versus 668. ex Hebræis profecit. ibid. circa Trojana tempora vel paullo ante floruit 469. 470. 500. ante Homerum 495.
Longinus 464. περὶ ψυχῆς 822. seq. (confer Longipum Jac. Tollii pag. 252. seq.)
Lyco qui se Pythagoricum appellat 792.
Lycophron 467.
Lysimachi libri duo de Ephori furtis. 467.
Lycurgus 619. 590. 500. 509. Spartiata. 480. ex Ægyptiis profecit 482. Ejus leges 221. 369. 496. ipsi datum Oraculum 214. seq. 369.
Lyricus 674. (Pindarus.)
Lysias 462.
Mæoras 464.
Magi Persarum 471.
Manetho (Μανέθως) 88. ὑπομνήματα ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων μετενεχθέντα συγγράμματα. 44. ὁ τὴν τῶν Ἀιγυπτιακῶν πραγματείαν ἀναγεγραφώς. 415. Græce Ægyptiam Historiam scripsit è sacris interpretatus monumentis 500. δευτέρα Ἀιγυπτιακῶν id. seq.
Mathematici 846. 847. 849.
Maximus 464.

Maximus ὁ χριστὸς ἀληθῶς, ἐπὶ Θεοδοσίου ἀνὴρ, ἐν λόγῳ καρπὸν ἤνεγκε. 337-346.
Megaclides Peripateticus 492.
Megarenſes Philoſophi 728. 756.
Melampus 480. 481.
Megaſthenes συγγραφεὺς, ὁ Σελεύκῳ Νικάτορι συμβιώσας, ἔγραψε περὶ τῶν Ἰνδικῶν 480.
Megillum loqventem inducit Plato 632.
Melanippides Lyricus 680.
Meliſſus 724. 756. 757. Parmenidis diſcipulus 720. 758. 504.
Μήλων, ὁ τὴν συσκευὴν τῶν Ἰουδαίων γράψας 420. lege Μόλων, atqve intellige Apollonium Molonem, de qvo Joſephus.
ὁ μελισσοτὸς (Pindarus) 674.
Menander Comicus 682. ſeq. 688. ſeq. plagiarius 465. ejus δεισιδαίμων. ſupra in Antiphane.
Menander Pergamenus Hiſtoricus 493.
Menedemus 729.
Mentor Carneadis diſcipulus 738.
Mercurius Triſmegiſtus 36. 46.
Metrodorus 718. 836. 847. 850. 851. Chius 24. 766. 846. Neſſæ diſcipulus 758. Democriti 765. γράφων περὶ φύσεως, id.
Philoſophus & Propheta Miteſſus 136. (Thales).
Mnaſeas 414. 458. Scepticus 731.
Mneſarchus Pythagoræ F. 504.
Mneſarchus Stoicus 739.
Mochus ſcriptor Phœnicius qvem Græce Aſitus * transtulit 493.
Molus, Μόλων 415. leg. ex Joſepho Μόλων. Vide paulo ante Μήλων.
Monimus ἐν τῇ Θεοφράστου συναγωγῇ. 157.
Muſæus 469. 480. 498. 500. (Moſes) 411. 662. Orphei Magiſter 432. 495. Ἐρμῆς dictus, ibid. Vide & ſupra in Eugrammone Cyrenæo. Theologorum antiqviſſimi Linus, Muſæus, Orpheus 470.
Myrſilus Lesbius 159.
Naſiphanes Pyrrhonis diſcipulus. 768.
Νεανιστῆρες Ἰωνες. 852.
Neſſus Democriti auditor. 758.
Nicagoras cognomento ἑρμῆς; Alexandri M. tempore 791. alius Nicagoras Sophiſta. 464.

Nicō-

* lege, Latum.

Nicolaus 415. Damascenus. ἱστορικὸς συγγραφεὺς 413. ἐν τῇ τετάρτῃ. 417. ἐν τῇ ἐνενηκοστῇ καὶ ἑκτῇ βίβλῳ. 414.
Nicomachus Aristotelis F. 793.
Numa Pythagoreus 410.
Numenius Pythagoreus 410. 411. ἐκ τῶν περὶ Πλάτωνι ἀπορρήτων. 650. seq.
ἐν τοῖς περὶ ταγαθοῦ. 536. 537. 538. 539. 543. πρώτῳ περὶ ταγαθοῦ. 411. 819. 544. ἐν δευτέρῳ. 525-527. ἐν τῷ πέμπτῳ 544.
ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς τῶν Ακαδημαικῶν πρὸς Πλάτωνα Διαφορᾶς. 727. seq. 737. seq.
Nymphodorus Amphipolitanus ἐν τρίτῳ νομίμων βαρβάρων 499.
Oecetes Pythagoreus 849. (al. Icetes)
Oenomai Cynici γοήτων φωρά. 209-213. 234. 254-261.
parodiæ ad Oracula p. 231. 233.
Oenopides Chius 480. 482.
Onomacritus, Olympiade XL. clarus. Vide Orpheus.
Oracula 123. 124. 125. 145. seq. 159. 168. 175. 188. 190-196. 200. 205. 209-212. 214-227. 229. 230. 232. 233. 237-241. 255. 256. 257. 260. 261. 391. 412. 413. 456. seq. 463. 469. ubi Amphiarai, Amphilochi &c. mentio. 472. 689. Iavorum hominum commenta 131. seq. 213. 290. etiam confessione ipsorum ἱεροφαντῶν, θεολόγων καὶ προφητῶν in tormentis 135. Peripateticorum, Cynicorum & Epicureorum 136.
Origenes ὁ θαυμάσιος ἐν τοῖς εἰς Γένεσιν ἐξηγητικοῖς 280-295. 334-336.
Orpheus 27. 184. 462. 662. 469. 470. 480. 495. 498. 500. Mosis discipulus 432.
Ὀρφικὰ ἔπη. 83. 89. 100. seq. 102. 106. 107. 108. 771. 684-687. 688. 690. 839.
Θεογονία. 47. seq. ἐν ποιήμασι τῶν κατ' αὐτὸν ἱερὸν λόγον αὐτῷ λεγομένων 664-666.
ab Ægyptiis Theologiam suam hausit Orpheus 103.
Ὀρφικοὶ καθαρμοί. 226. Orpheo tributa, scripta sunt ab Onomacrito Athenienſi 495.
Oſtanes 202. ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ὀκτατεύχῳ. 42.
Pallas ὁ ἄριστα περὶ τῶν ἐς Μίθρα συναγομένων μυστηρίων 156.
Parmenides 838. 843. 850. 852. Eleates 23. 790. 720. 718. 723. 724

756. Xenophanis auditor. 758. 504. Παφιδιλης ὁ μίγας. 680.
Periander 509. (ejus versus, ibid.
Pericles Anaxagoræ discipulus. 504.
Peripatetici 136. 324. 718.
Phemius 495.
Phemonoë prima oracula cecinit 499. seq.
Pherecydes 41. Σύριος. 465. 470. 478. 500.
Philammon 495.
Philarchus 156. 164.
Philemon Comicus 687.
Philippus 206. 207. alius hoc nomine p. 278.
Philistus de rebus Siculis 478.
Philo qvartæ Academiæ princeps 726. Clitomachi successor 739.
Philo Byblius. Φοινικικὴ ἱστορία ex Sanchoniathone 156. seq. libri novem Sanchoniatonis ad Abibalum Regem Berytiorum ex Phœnicio Græce redditi 31. libri tres περὶ Ἰουδαίων ἱστορίας, 32. περὶ Ἰουδαίων. 40. Ἐθνῶν * ὑπομνήματα 41.
Philo ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ Ἱεροσολύμου. (versibus Heroicis) 421. 452. sq. ἐν τῇ Ἰδέᾳ τῶν περὶ Ἱεροσόλυμα. 430. hic est Φίλων ὁ περιβύτερος. 458.
Philo Hebræus 331. 378. 546-548. τὰ εἰκῆ πατρόθεν ἀκριβῶν 323. seq. ὁ τὰ Ἑβραίων πεπαιδευμένος. 704.
ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν εἰς νόμον 384. seq.
ἐν τῷ περὶ γεωργίας προοιμίῳ 323.
ἐκ τῆς πρώτης ζητημάτων καὶ λύσεων 323. 324.
ἐν τῇ ὑπὲρ Ἰουδαίων Ἀπολογία 378-381.
περὶ τῆς προνοίας 336. seq. 385-400.
περὶ τοῦ πάντα σπουδαῖον ἐλεύθερον εἶναι 381-384.
ἐκ τῆς πρώτης συγγραμμάτων ὧν ἐπιγράψειν ὑποθήκων, 351-361.
περὶ τοῦ τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι φιλεῖν ἐπιτίθεσθαι. 533. 534.
Philochorus 490. Athenienſis 492. res Atticas ſcripſit 489.
Philolaus Pythagoreus 836. 843. 750.
Philomelus Scepticus 731.
Philoſtephanus περὶ εὑρημάτων 476.
Philoſtratus Alexandrinus περὶ τῆς τοῦ Σοφοκλέους κλοπῆς 465.
Phlegontis hiſtoriæ 488.
Οἱ ἀναγραφόντες τὸν ἱερὸν πόλεμον τὸν ἐν Φωκίδι. 392.
Phocylides 687. Phœ-

* Vigerus explicat, *Chronica*, ab עתות: Montacutii Codex ἠθικῶν.

Polybii historiæ 488.
Polyhistor. 421. Vide supra, Alexander.
Porphyrius περὶ ἀγαλμάτων 97. 98.
ἐν τῇ πρὸς Ἀνεβὼ (Nauwabò 740.) τῶν Αἰγυπτίων Ἐπιστολῇ 92. 192. 197-199. 741.
nescio an etiam 100-102. 108. 109. 110. 111-117.
περὶ τῶν πρὸς Βοηθὸν πυθομένων 554-556. 812. seq.
περὶ τῶν τοῦ ἡμιαίχου ἀνιόντος 28. 93. (idem refpicit pag. 144. Dε ἐν ἑτέροις) 147. seq. 149. 150. 151-153. 155. 156. 166. seq. 171-173. 403-407.
ἀπὸ ζῴων τῆς Φιλολογίας ἀφορμῶν 464-468.
περὶ τῆς ἐκ λογίων Φιλοσοφίας 123. 124-143. 144-147. 168. 174. 189. (ἀπορρήτων κρύπτειν ἀνθρώποις ἀγαθὸν 144. 189.) 192. seq. 203. 204. 234. 236-241. 741. seq. ἐν τῷ πρώτῳ 412. seq.
ἐν τῇ καθ' ἡμῶν συστάσει five in opere adversus Christianos, 178. 189. τὴν καθ' ἡμῶν ἀλωβολὴν πεποιημένος 234.
ἐν τετάρτῳ τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑποθέσεως 31. 485.
Posidonius 844.
Prodicus Chius 619.
Prometheus sapientiam deferens ad homines 539.
Pronætides (al. Protænides) Atheniensis 495.
Prosenes. Περσῆς Peripateticus 464. 467.
Protagoras Abderita 718. 723. 766. 620. Democriti discipulus 504. 758. pro Atheo habitus. Ejus περὶ θεῶν σύγγραμμα 722. 766. Socratis ætate vixit. 504. ejus dictum μέτρον πάντων χρημάτων ὁ ἄνθρωπος. ibid. ex libro ejus de ente quædam hausit Plato 468.
Protarchus 629. 770. 771.
Ptolemæus Mendesius Sacerdos τὰ Αἰγυπτίων ἀπὸ καθ' ἡμᾶς ἱερῶν 497. 498. τὰς τῶν βασιλέων πράξεις ἐν τρισὶ βίβλοις ἐκθέμενος 493. ἐν τοῖς χρόνοις id. seq.
Pyrrho 790. 718. 719. 730. ab Democrito edoctus 731. hoc est libris ejus usus 763. discipulus Anaxarchi, Eleus, nihil scripsit. 758. 763. ubi plura de eo. Metrodorum secutus 765.
Pythagoras 619. 487. 727. 728. 753. 754. 837. 841. 843. 845. 851. 852. 187. 320. 362. 411. 462. 834. 669. 673. 510. 500. 772. 834. 478. Samius 480. Xenophanis & Anaxagoræ tempore 504.

à Judæis multa hausit 411. 664. Pythagoræ τετρακτύος σοφία 754. Pherecydis discipulus. 470. alia de eo, ibid. seq.
Pythagorei 671. 549. 839. 844. 488.
Pythagoras Rhodius 193. 196.
Pythocles ἐν τρίτῳ περὶ ὁμονοίας 157.
Rhadamantus 662.
Sacrorum librorum versio Græca ante Alexandrum M. & Persas de- (victos 410.
Salomonis Regis Epistolæ, ad Vaphrem Ægypti & Suronem (Hiramum) Tyri Reges 448. seq.
Sanchoniathon 485. Vide supra in Philone Byblio.
Scammon Mytilenæus de inventis 476.
Seleucus Theologus 155.
Septem Sapientes 496. 500. unius è VII. sapientibus versus, ἐντὸ μὲ Φορφύλα &c. 520.
Severus Platonicus περὶ ψυχῆς 700. 701.
Sibylla 495. 678. 681. 416.
Οἱ τὰ Σικελικὰ συγγράψαντες 390.
Σικελικὴ Μῦσα 725.
Simonides 466.
Socrates 25. seq. 225. 462. 673. 754. 510. seq. 852. 816. 847. 854. 855. 856. res Hebræorum curiosè rimatus 664. tres Deos docens 728. ex Pythagoræ fonte hausit. ibid. Archelai discipulus, Protagoræ ætate vixit 504.
Solon 471. 500. 509. 619. ἐν ταῖς ἐλεγείαις. 688. Atheniensis 480. ex Ægyptiorum institutis in suas leges transtulit. 482.
Sophistæ Græcorum 495.
Sophocles 680. bis 687. seq.
vide & supra, Philostratus Alex.
Speusippus, Platonis successor 726. 727.
Stesimbrotus Thasius 491.
Stilpo 729. 756.
Stoici 102. 362. 676. 838. 839. 841. 842. 844. 845. 846. 847. 849. 850. 851. 852. 816. seq. usque ad 835. 668. seq. 670. 671. 674. 718. 755 772. 836. 837. factiones inter Stoicos. 728. à Scepticis maxime impetuntur 723 à Carneade 737. 738. Philone Academico 739.
Strato Peripateticus περὶ ἐνεργειῶν 476.
Suronis, (Hirami) Tyriorum Regis Epistola ad Salomonem 449.

Synal-

Synallus Aristippi discipulus 764.
Ὁ τῆς Συρίας χρονομέτρης ἐν τῇ πρώτῃ 452. infra, Thallus.
Σύρων ἀναγραφαί. 458
Taautus Phœnicius. 31. 39. seq. Ejus κοσμογονία, ὑπομνήματα, ἱερογραφαί, quibus usus Sanchoniaton. 34. 41.
Tatianus 497. ἀπὸ τῶν πρὸς Ἕλληνας. 491-496.
Telavges Pythagoræ F. 504.
Teracles (Telecles) 482.
τερατοσκόποι 224.
Thales Milesius 22. 320. 747. seq. 850. 849. 847. 845. 838. 619. 510. 509. 504. 754. 471. 478. 503. ubi plura de eo. Septem sapientum antiquissimus 496.
Thalli historiæ 488. Syriacas res scripsit 489.
Thamus Ægyptius 206. seq.
Thamyris 495.
Theagenes Rheginus sub Cambyse clarus 491.
Theano Pythagoræ uxor 504.
Thearidas ἐν τῷ περὶ Φύσεως 690.
Theocriti Chii Epigramma in Aristotelem & Hermiam 793.
Theodectes tragœdiarum scriptor. 355. in Alcmæone 466.
Theodorus 482. alius 603. seq.
Θεοδώρειοι Philosophi 731.
Theodoto Episcopo Laodiceno libros περιπαρασκευῆς Eusebius inscripsit.
Theodotus 458. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων (versus Heroici) 426-429. adde Grotium ad Joh. IV. 5.
Theodotus scriptor Phœnicius qvem Græcè Asitus sive Lætus potius vertit. 493.
Theognis 574.
Theologi Veteres 187. 788. &c.
Theophilus 452. 458.
Theophrastus Eresius 28. 29. 148. 150. 151. 404. Nicomachum Aristotelis filium educavit. 793. ab Arcesila auditus 729. 731. ejus περὶ εὑρημάτων 476.
Theopompus 354. 462. an Ephoro præferendus 464. seq. in undecimo de Philippo descripsit Isocratis Areopagiticum. ibid. in undecimo Ἑλληνικῶν, Xenophontem, illius ἐμψυχον καὶ ἐναγὲς affectato dicendi genere corrumpens 465. vide & p. 467.

Thucy-

Thucydides 462. 479.
Timæus Locrus ἐν τῷ Φυσικῷ συγγράμματι 681.
Timæus Tauromenites ἐν ταῖς ἱστορίαις 791. de rebus Siculis 478.
Timo Phliasius in Sillis. 895. 729. 763. ubi plura de eo. Scepticus. 731. Pyrrhonis discipulus. 758. omnes præter Pyrrhonem lacerat. 759. ἐν τῷ Πύθωνι 761. ejus versus ὃς ἂν δὴ Πυῤῥωνί γ' ἑρίσειεν βροτὸς ἀλλῷ. 761 versus alii Timonis ibid. & 762.
Timochares ἀπὸ τῶν περὶ Ἀντιόχου 452.
Tragœdia. 645. 684.
Triptolemus 662.
Tyrtæus 575.
Vaphris Ægypti Regis Epistola ad Salomonem 448.
Xenocrates 187. 206. successor Speusippi 726. 727.
Xenocratis discipulus Epicurus 768.
Xenocrates Carthaginiensis. 681. Xenocrates Stoicus 846.
Xenophanes 510. 836. 837. 839. 842. 847. 848. 849. 850. Pythagoræ & Anaxagoræ tempore. 757. 504. Eleaticæ sectæ princeps. 471. Colophonius. 23. 678. sed. 790. 718. 725. 753. 756.
Xenophon 678. ἐκ ἀπομνημονευμάτων 853. seq. 743. seq. Epistola ad Æschinem. 744. seq. Ἑλληνικά. 465.
Τίμιοι, αἰδοῖ καὶ τῶν τελετῶν ἀπόῤῥητα 91. ἐπαοιδαί. 271. 330. &c. Φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί &c. 97. 118.
Zeno Melissum audivit 758. 504. ubi plura de eo. Eleates 23. 756. 509.
Zeno Cittieus, Cratetis successor, auctor Stoicorum 816. 820. 821. 823. 846. 671. 728. audivit Polemonem 731. Xenocratem, Cratetem Cynicum, Stilponemqve, & Heracliti scripta diligenter evolvit (ita enim intelligo τῶν λόγων μετέσχε τῶν Ἡρακλειτείων, non ut interpres *Heraclitum audivit*, qvod temporum ratio non patitur) 729. contra Arcesilam & Platonem scripsit 732. 733.
Zeno Myndius 71.
Zeno junior, successor Chrysippi 816. 820.
Zenodotus Grammaticus 492.
Zethus 499.
Zopyrio 458.
Zopyrus Physiognomon 270.
Zoroaster 184. 484. ejus ἱερὰ συναγωγὴ τῶν Περσικῶν 42. idem cum Ere Armenii 675.

3. Εὐαγγελικὴ ἀπόδειξις *Demonstrationis Evangelicæ* ex viginti libris, decem: primus * nimirum (initio mutilus) usque ad decimum itidem extremâ parte truncum. Hujus operis, quo veritatem Christianæ Religionis ex sacris litteris & Vet. Test. maxime adstruit, & Vaticinia de CHRISTO colligit atque interpretatur, Codices MSS. rarissimi sunt, Montfauconique judicio s) videntur omnes descripti ex membranaceo codice antiquo, qui exstat in Bibl. Regis Gallix: nam omnes sunt perinde in fronte mutili, & ab eadem voce incipiunt, atque in eadem desinunt. Libros viginti memorat Hieronymus c. 81. Catalogi, & Photius Cod. 10. Librum XVIII. laudat Hieron. præf. in Hoseam, testatus illo libro Eusebium de Hosea quædam disputasse. Aliud Eusebii opus fuit ὁ καθόλου στοιχειώδης εἰσαγωγὴς pluribus constans libris, cujus sextus, septimus, octavus, & nonus, exstant adhuc MSS. sub titulo *Eclogarum Propheticarum de CHRISTO* libris IV. Hos enim libros in Bibl. Vindobonensi superesse testatur Lambecius lib. 1. p. 139. sq. & lib. 3. p. 75. Ex eadem Lambecio apponam hæc. libri quarti Eclogarum Propheticarum: ἀλλὰ γὰρ ἐν τέτταρσι καὶ τὴν τῶν ἐκλογῶν ὑπόθεσιν ἐν τῷ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΕΝΝΑΤΩΙ τούτῳ συγγράμματι πεγράψαντες, ἐν τῷ ΔΕΚΑΤΩΙ τοῖς ἀπὸ τῶν αἰθέων αἰρέσεων τὸν λογισμὸν ἀποβαλλομένοις ἑτέραν ἀρμόττουσαν ἔφοδον πορεύσεσθαι πειρασόμεθα. Mentio hujus operis in Eusebii Hist. Eccles. lib. 1. cap. 2. ubi opus illud à Demonstratione Evangelica distingvit: ἀλλὰ γὰρ ἐν ἑπτὰ ὑπομνήμασι τὰς περὶ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ΠΡΟΦΗΤΙΚΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ συναγαγόντες, ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΤΕΡΟΝ τι τὰ περὶ αὐτοῦ δηλούμενα ἐν ΕΤΕΡΟΙΣ συνησαμεν, τοῖς εἰρημένοις ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκεσθησόμεθα. Doctiss. Blondellus lib. de Episcopis p. 45. ait Eusebium in Demonstratione allegare Historiam suam, sed lib. VI. cap. 13. pag. 273. ad ἱστορίαν quidem suam hoc est ad notitiam & experientiam provocat, Historiæ autem Ecclesiasticæ à se scriptæ neutiquam meminit. Verba sunt: εἰ γοῦν τι δύναται καὶ ἡ ἡμετέρα ἱστορία, καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς τὴν πάλαι βεβωμένην Σιὼν ζέυγεσι βοῶν

* Primi libri argumentum perspicue exponit Eusebius XV. 1. præparat. p. 790. & cap. ult. p. 856. qvod cum eo qvi in hodiernis codicibus primus est, congruit. Atq; cæteros novem continuo ita ab auctore fuisse subjunctos atq; connexos, ex ipsis librorum exordiis, in qvibus numerus etiam subinde libri cujusq; exprimitur, patet.

s) Montfauconus Diar. Italic. pag. 12. 42.

Thucydides 462. 479.
Timæus Locrus ἐν τῷ φυσικῷ συγγράμματι 681.
Timæus Tauromenites ἐν ταῖς ἱστορίαις 791. de rebus Siculis 478.
Timo Phliasius in Sillis. 355. 729. 763. ubi plura de eo. Scepticus. 731. Pyrrhonis discipulus. 758. omnes præter Pyrrhonem lacerat. 759. ἐν τῷ Πίθωνι 761. ejus versus ἐκ ἀν δὴ Πυῤῥωνεί γ' ἐρίσειεν βροτὸς ἀλλ' 761 versus alii Timonis ibid. & 762.
Timochares ἀπὸ τῶν περὶ Ἀντιόχου 452.
Tragœdia. 645. 684.
Triptolemus 662.
Tyrtæus 575.
Vaphris Ægypti Regis Epistola ad Salomonem 448.
Xenocrates 187. 206. successor Speusippi 726. 727.
Xenocratis discipulus Epicurus 768.
Xenocrates Carthaginiensis. 681. Xenocrates Stoicus 846.
Xenophanes 510. 836. 837. 839. 842. 847. 848. 849. 850. Pythagoræ & Anaxagoræ tempore. 757. 504. Eleaticæ sectæ princeps. 471. Colophonius. 23. 678. sed. 790. 718. 725. 753. 756.
Xenophon 678. ἐν ἀπομνημονεύμασιν 853. seq. 743. seq. Epistola ad Æschinem. 744. seq. Ἑλληνικά. 465.
Ὑμνοι, ἀοιδαὶ καὶ τῶν τελετῶν ἀπόῤῥητα 91. ἀναιδεῖ. 271. 330. &c. Φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί &c. 97. 118.
Zeno Melissum audivit 758. 504. ubi plura de eo. Eleates 23. 756. 509.
Zeno Cittieus, Cratetis successor, auctor Stoicorum 816. 820. 821. 823. 846. 671. 728. audivit Polemonem 731. Xenocratem, Cratetem Cynicum, Stilponemqve, & Heracliti scripta diligenter evolvit (ita enim intelligo τῶν λόγων μετέσχε τῶν Ἡρακλειτείων, non ut interpres *Heraclitum audivit*, qvod temporum ratio non patitur) 729. contra Arcesilam & Platonem scripsit 732. 733.
Zeno Myndius 71.
Zeno junior, successor Chrysippi 816. 820.
Zenodotus Grammaticus 492.
Zethus 499.
Zopyrio 458.
Zopyrus Physiognomon 270.
Zoroaster 184. 484. ejus ἱερὰ συντάγματα τῶν Περσικῶν. 42. idem cum Ere Armenii 675.

Εὐαγγελικὴ ἀπόδειξις *Demonstrationis Evangelicæ* ex viginti libris; decem: primus * nimirum (initio mutilus) usque ad decimum itidem extrema parte truncum. Hujus operis, quo veritatem Christianæ Religionis ex sacris litteris & Vet. Test. maxime adstruit, & Vaticinia de CHRISTO colligit atque interpretatur, Codices MSS. rarissimi sunt, Montfauconique judicio s) videntur omnes descripti ex membranaceo codice antiquo, qui exstat in Bibl. Regis Galliæ: nam omnes sunt perinde in fronte mutili, & ab eadem voce incipiunt, atque in eadem desinunt. Libros viginti memorat Hieronymus c. 81. Catalogi, & Photius Cod. 10. Librum XVIII. laudat Hieron. præf. in Hoseam, testatus illo libro Eusebium de Hosea quædam disputasse. Aliud Eusebii opus init τῆ καθόλυ στοιχειώδους εἰσαγωγῆς pluribus constans libris, cujus sextus, septimus, octavus, & nonus, exstant adhuc MSS. sub titulo *Eclogarum Propheticarum de CHRISTO* libris IV. Hos enim libros in Bibl. Vindobonensi superesse testatur Lambecius lib. 1. p. 139. sq. & lib. 3. p. 75. Ex eodem Lambecio apponam hæc. libri quarti Eclogarum Propheticarum: ἀλλὰ γὰρ ἐν τέταρσι κεφ τὴν τῶν ἐκλογῶν ὑπόθεσιν ἐν τῷ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΥ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΕΝΝΑΤΩΙ τούτῳ συγγράμματι ἀναγράψαντες, ἐν τῷ ΔΕΚΑΤΩΙ τοῖς ἀπὸ τῶν αἰθέων αἰρέσεων τὸν λογισμὸν ἀποβαλλομένοις ἑτέραν ἀρμόττουσαν ὁδὸν ἀναχωρῆσαι πειρασόμεθα. Mentio hujus operis in Eusebii Hist. Eccles. lib. 1. cap. 2. ubi opus illud à Demonstratione Evangelica distingvit: ἀλλὰ γὰρ ἐν ὑπομνήμασι τὰς περὶ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ΠΡΟΦΗΤΙΚΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ συναγαγόντες, ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΤΕΡΟΝ τι τὰ περὶ αὐτοῦ δηλώματα ἐν ΕΤΕΡΟΙΣ συστησάμεθα, τοῖς εἰρημένοις ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκεσθησόμεθα. Doctiss. Blondellus lib. de Episcopis p. 45. ait Eusebium in Demonstratione allegare Historiam suam, sed lib. VI. cap. 13. pag. 273. ad ἱστορίαν quidem suam hoc est ad notitiam & experientiam provocat, Historiæ autem Ecclesiasticæ à se scriptæ neutiquam meminit. Verba sunt: εἰ γὰρ τι δύναται καὶ ἡ ἡμετέρα ἱστορία, καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς τὴν πάλαι βοωμένην Σειρὴν ζεύγνυσι βοῶν

* Primi libri argumentum perspicue exponit Eusebius XV. 1. præparat. p. 790. & cap. ult. p. 856. quod cum eo qui in hodiernis codicibus primus est, congruit. Atq; cæteros novem continenter ita abinvicem fuisse subjunctos atq; connexos, ex ipsis librorum exordiis, in quibus numerus etiam subinde libri cujusq; exprimitur, patet.

s) Montfaucon. Diar. Italic. pag. 12. 42.

ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνδρῶν ἀριμήνῳ ὀφθαλμοῖς παρειλήφαμεν. Uberiorem ἐξήτασιν locorum Prophetiarum de Vocatione Gentium facturum se promittit lib. 2. Demonstrat. pag. 53. qvæ in præsenti ὅτε ἀναλέγειν ὅτε ἐμμενέον καιρός. pag. 48. Illa ἐξήτασις perinde ut decem ultimi Demonstrationis libri intercidere. Et dubito an diversi ab editis existent in Bibl. Vaticana, licet in Sealigeranis legas: *il y a au Vatican les dix derniers livres d'Eusebe, mais les Italiens sont fi jaloux, qu'ils ne les voudroint pas prester.*

Latine vertit *Bernardinus Donatus Veronensis*, dicavitq; interpretationem suam Paulo tertio Pontifici. Prodiit ejus versio Venetiis primum, hinc Colon. 1542. fol. & cum aliis Eusebii Operibus Basil. 1542. 1548. 1559. & 1570. fol. additis Scholiis *Jo. Jac. Grynæi* & Paris. 1581. fol. Nonnulla in ejus versione castigat Jacobus Billius in observationibus suis sacris, & Georgius Calixtus §. 54. diss. qvod Filius DEI Patribus V. T. in propria hypostasi non apparuerit, notat Donatum pleraqve de CHRISTO durius & licentius ab Eusebio dicta sic esse interpretatum, ut emolliret. Atqve ob similem causam omisisse qvædam, monet Possevinus in apparatu sacro.

Græce typis nitidis Regiis è Codice Regio edidit primus Rob. Stephanus. Paris. 1545. fol.

Græce & Latine cum Donati versione, & variis lectionibus & castigationibus brevibus Paris. 1628. fol. additis libro Eusebii contra Hieroclem, duobus contra Marcellum Ancyranum, & tribus de Ecclesiastica Theologia. Hæc editio repetita est Coloniæ (sive Lipsiæ potius) 1688. fol.

4. Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, *Historiæ Ecclesiasticæ Libri X.* * e qvibus ultimum dicavit Paulino. t) qvi Tyri atqve inde per sex menses Antiochiæ post depositum Eustathium Episcopus fuit. Absolutum opus Crispo u) adhuc superstite, qvem X. 9. βασιλέα φιλαν θρω-

* Apud Theophanem p. 5. pro τὴν ὀκταβίβλον, legendum τὴν ὀγδόην βίβλον, ut Combefisius etiam in notis animadvertit. Adde Hanckium p. 100. de scriptoribus Byz. Fallitur enim Jacobus Goarus, qvi putat Theophanem ad opus Eusebii qvo veterum Martyrum acta collegerat respicere idqve octo libris constitisse.

t) Hunc Paulinum ἱερώτατον vocat Eusebius Lib. X. cap. 1. Senem jam fuisse patet ex p. 317. d. De illo multis Hanckius p. 106–113. contendens ante Eustathium sedisse Antiochiæ & paulo ante Concilium Nicænum diem obiisse. Sed veriora videntur, qvæ habet Antonius Pagi ad A. C. 340. num. 21.

u) Idem Hanckius. p. 103. seq. & Papebrochius T. 3. Act. Sanctor. April. p. 108. Pagi ad A. C. 326. n. 18. 19.

λαυθρωπότατον, & mox θεοφιλέστατον καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπαινον appellat. Quanquam vero Hegesippus, & Africanus, quodam modo Eusebio præiverant, Papias quoque & Justinus ac Clemens Alexandrinus, Irenæus aliique varia in scriptis suis annotaverant, quæ ad Historiam Ecclesiæ & Hæreseum facerent, justum tamen Ecclesiasticæ Historiæ corpus nemo ante Eusebium condidit, unde merito sit, ἐκ πρώτου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας primum aggressum esse hoc argumentum. Dedixit autem illud a Christianissimi primordiis usque ad Licinium a Constantino M. superatum extinctumque, & pacem Ecclesiæ redditam A. C. 324. Indices capitum ab ipso Eusebio præfixos docet Valesius. Τὴν καθόλου ἱστορίαν, *Historiam universalem* Ecclesiasticam vocat opus suum Eusebius lib. VIII. cap. 2. pag. 294.

Latine vertere voluit Hieronymus, * scripturus Historiam Ecclesiasticam, qui etiam libro de Scriptoribus Ecclesiasticis pleraque omnia repetiit ex Eusebio, licet translata liberius nec semper satis accurate. Vertit Eusebii Historiam *Rufinus*, sed ita ut varia passim, librumque decimum x) integrum propemodum omitteret, alia adderet atque interpolaret, & ipse libros duos novos subjungeret y) producentes Historiæ telam ad Theodosii M. obitum usque, sed incertis quibus scatent & parum credibilibus narrationibus judicio & fidei Eusebii neutiquam respondentes. Rufini versio dicata Chromatio Aquilejensi Episcopo, & jam Augustino lib. de cura pro mortuis c. 6. laudata, quæ lucem vidit Rom. 1474. 1476. fol. Mantuæ. 1479. fol. Paris. sine temporis nota, literis Longobardicis, ex emendatione Goffredi Boussardi 8. Lugd. 1523. 8. Paris. 1541. fol. & Basil. 1523. 1528.

* Hieron. in vita S. Malchi: *Prius exercere cœpi in parvo opere, & veluti quendam rubiginem linguæ abstergere, ut venire possim ad latiorem historiam. Scribere enim disposui, (si tamen librum Deus dederit, & si detractatores mei solitum fingentem me & clausum persequi desierint) ab adventu Salvatoris usque ad nostram ætatem, id est, ab Apostolis usque ad hujus temporis faciem, quomodo & per quos Christi Ecclesia nata sit & adulta, persecutionibus creverit, martyriis coronata sit, & postquam ad Christianos Principes venerit, potentia quidem & divitiis major, virtutibus minor facta sit.*

x) Rufinus Epist. ad Chromat. *Sciendum est, quod decimus liber hujus operis in Græco, quoniam parcarum habet in rebus gestis, per reliqua omnia in Episcoporum panegyriis tractatibus nihil ad scientiam rerum occupatus, omissis quæ videbantur superflua, historiæ, si quid habuit, nono conjunximus libro, & in ipso Eusebii narrationis dedimus finem. Decimum vero & undecimum librum nos conscripsimus. &c.*

y) De horum duorum Rufini librorum Græca versione dixi infra in Socrate.

ex recensione Beati Rhenani, cum Hist. Tripartita, cui in edit. 1539. fol. accedunt liber Nicephori XVII. incerto interprete, Victor Vitensis de persecutione Vandalica, & Græce primum tunc editi libri V. Hist. Ecclesiasticæ Theodoriti. Prodiit iterum Rufini versio cum Hist. tripartita Basil. 1539. 1568. Francof. 1588. Iidem Basil. 1542. 1548. 1559. 1570. fol. cum *Jac. Grynei* scholiis, inter alia Eusebii opera. Novam versionem composuit & Eduardo VI. Angliæ Regi dicavit *Wolfgangus Musculus*, editam cum versione librorum de vita Constantini, Historiæque Socratis, Sozomeni, Evagrii ac Theodori Lectoris & Dorothei Tyrii, & quem Camerarius transtulit Theodoriti. Basil. 1549. 1557. 1562. 1611. fol. Omisit Rufinus etiam præteritum librum de Martyribus Palæstinæ, quamobrem perinde utob alios nævos à Valesio reprehenditur. Tertia versio Historiæ Eccles. Eusebii, item Socratis, Theodoriti, Sozomeni & Evagrii, auctore *Jo. Christophorsono* Cicestrensi Episcopo, prodiit Lovanii 1570. & Coloniæ 1570. & 1581. cum *Suffridi Petri* annotationibus, fol. & Paris. 1571. fol. quam licet *latinissimam* vocat Montacutius. T. 1. Orig. p. 264. tamen multis in locis infeliciter reddere Eusebium & Baronio errandi ansam passim dedisse, multi jam observarunt, quorum judicia collegit Martinus Kempius in Bibl. Theologica p. 509. sq. & B. Tho. Ittigius præf. ad Hist. Eccles. seculi 2. p. 3. sq. Vide & D. Dorschei diatyposin Concilii Nicæni p. 4. Librum de Martyribus Palæstinæ Christophorsonus in octavum Historiæ librum transfudit. Quartam versionem *Meredithi Hanmeri*, illius qui Chronicon Hiberniæ edidit, haud vidi, neque editam puto. Quinta *Henr. Valesii* prodiit, Græcis Eusebii omissis, Paris. 1678. fol.

Græce Eusebii, Socratis, Theodoriti, Sozomeni & Evagrii Historiam Ecclesiasticam elegantissimis typis ex Codd. Regiis edidit Rob. Stephanus Paris. 1544. fol. Confer laudati Ittigii librum de Patrum Bibliothecis p. 727. sq.

Græce & Latine eosdem scriptores vulgarunt Genevenses, addita Jo. Christophorsoni versione & Suffridi Petri annotationibus. Anno 1612. fol. quæ editio quia parum emendata est, ideo nihil ea flagitiosius prodisse ait Montacutius p. 187. apparatus ad Origines Ecclesiasticas.

Ab eo tempore Eusebii Historia, liber de Martyribus Palæstinæ, libri IV. de vita Constantini, cum Constantini Oratione ad Sanctos

ctos & Eusebii in Constantinum Panegyrico insignem accepit lucem à præclara industria eruditissimi viri *Henrici Valesii*, qvi Græca recensuit ad MSS. binos Regiæ Bibl. qvibus Rob. Stephanus usus fuerat, tertiumqve optimum Mazarinianum, scholiis etiam græcis hinc inde illustratum, qvas notis suis plerasqve Valesius inseruit, & quartum Nic. Fucketii, tum varias lect. e Turnebi, Vulcobii & Savilii Codicibus: tum novam & accuratiorem * versionem notasqve doctas atqve omnibus Historiæ Eccles. studiosis legendas addidit, deniqve præter diss. de vita Eusebii & scriptis, & veterum de Eusebio in utramqve partem testimonia, præmisit Petri de Marca Epistolam ad se scriptam de originibus Christianismi in Gallia, qvo de argumento conferri etiam possunt Andreas Saussæus de Mysticis Galliæ scriptoribus p. 279. sq. & 300. sq. & auctor novæ dissertationis de tempore introductæ in Galliam Christianæ religionis (de qva Ephemerides Parisienses A. 1703. p. 1071.) præcipue Joannes Launojus in Epistola Petri de Marca dispunctione. Dissertationes Valesius notis suis subjunxit has qvatuor 1) de tempore Dominicarum usqve ad A. C. 325. 2) de uno tantum non duobus templis a Constantino Hierosolymæ conditis. 3) Ad Jac. Usserium, adversus illius sententiam de perdita versione LXX. Interpretum & Hexaplis Origenis. 4) De Martyrologio qvod Rosweidus edidit, & perperam pro veteri genuino Romano Martyrologio jactavit. Prodiit Eusebius Valesii Græce & latine Paris. perqvam nitide A. 1659. fol. apud Antonium Vitré, & ex Valesii chirographo paucis qvibusdam in versione mutatis atqve pluribus additis qvæ uncinis inclusa sunt in animadversionibus exsecundis Valesii curis, apud Petrum le Petit, Paris. 1677. fol. Exinde ad priorem edit. recusus Moguntiæ ut habet titulus, sive Francofurti potius 1672. fol. & ad posteriorem editionem Parisiensem, Amstelod. 1695. fol. typis Francofurtensibus Wustianis. Paginæ Eusebii qvod vehementer dolendum in hac postrema haud respondent. Obiit Valesius Parisiis, Nonis Maji A. 1676. Vitaqve ejus à fratre Hadriano scripta ad Ludovicum Nublæum, post Parisiensem editionem recusa Lipsiæ 1680. 8. cura nobilissimi Viri Fridi. Ben. Carpzovii, atqve in vitis selectorum

* Non desunt qvidem in hac etiam versione sui hinc inde lapsus, a viris doctis partem ab eo tempore notati, sed propter plurima qvæ rectissime atqve eruditissime vir summus vidit & expressit, laudem semper maximam feret ab æqvis & cordatis lectoribus, tedium veniam ob qvantulascunqve hallucinationes.

aliqvot virorum a Guil. Bateſio collectis & Londini A. 1681. & 1704. 4. editis p. 719. & ante Euſebium Vaſeſii edit. Amſt. 1695. fol.

Germanice Euſebii & Rufini atqve tripartitam hiſtoriam cum continuatione usqve ad A. C. 1545. edidit D. Caſpar Hedio, Argentorati apud Jo. Hervvagium 1545. fol.

Belgice prodiit Dordraci 1613 fol.

Anglice per Samuelem Parkerum verſos & in Epitomen redactos Euſebii libros X. Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ, didici ex Novellis Reip. litterariis A. 1703. menſe Auguſto, pag. 229.

Gallice Claudio Seyſſelio, Archi-Episcopo Taurinenſi interprete, qvæ verſio laudatur in Morlerii ſpeciminibus literariis (eſſais de literature T. 1. pag. 35.) Noviſſime ex interpretatione Lud. Couſini. Pariſ. 1675. 4. Hunc Euſebii, Socratis, Sozomeni ac Theodoreti locos aliqvot ſubleſta fide vertiſſe arguit Paulus Colomeſius in Obſervatt. ſacris. p. 61.

Euſebii Hiſtoriam integram propemodum in ſuum opus transſcripſit Nicephorus Calliſtus, unde Valeſius ad ſingula Euſebii capita numeros Nicephorianos in margine annotavit. Totum qvoq; ut jam dixi Catalogum ſuum ſcriptorum Eccleſiaſticorum, paucis exceptis, ex Euſebii Hiſtoria concinnavit transtulitq; Hieronymus, neqve enim alioqvi puto ab illo Hiſtoriam ipſam Euſebii integram latine translatam, licet hoc aliqvis ſuſpicari poſſit ex his ejus verbis lib. 1. in Rufin. *Laudavi Euſebium in Eccleſiaſtica Hiſtoria, in digeſtione temporum, in deſcriptione ſanctæ terræ, & hæc ipſa opuſcula in latinum, vertenti meæ linguæ hominibus dedi.* Etiam Hieronymo verſionem Euſebianæ hiſtoriæ tribuit Bridefertus Rameſienſis in gloſſis ad Bedam de temporum ratione cap. 28. Sed illam Rufini eſſe conſtat. Qvo ſenſu autem Apocryphis accenſeatur Hiſtoria Euſebii in Gelaſiano decreto, diſputant Jo. Pearſonius 1. Vindic. Ignatii p. 48. & Matthæus Larroqvanus in Obſervationibus ad Perſonianas Vindicias pag. 35. ſeq. Vide & Baluzium ad Antonium Auguſtinum de emendatione Gratiani pag. 446. (717. ſeq. edit. Maſtrichtianæ,) ubi confutat Carolum Molinæum, qvi de altero Euſebio Pamphili & altera Hiſtoria Eccleſ. cogitavit. Sane multis exemplis patet, in illo decreto Apocrypha vocari non modo ſcripta ſuppoſita Auctoribus

ribus per hæreticos & falsa, sed etiam vera & certissima non hæreticorum modo manifestariorum, sed qvoqve eorum scriptorum, qvorum doctrina non per omnia Ecclesiæ probata erat, uti Eusebius Arianismi suspectus fuit apud multos, & Colluthianorum atqve Meletianorum z) familiaritate male audivit.

INDEX accuratus Scriptorum, Episcoporum & aliorum Virorum illustrium, Hæreticorum qvoqve memoratorum in Eusebii Historia Eccles. & libris de vita Constantini,

Adornatus à me ad paginas editionis Græcolatinæ Valesianæ Parisiensis & Moguntinæ.

ABdus Abdi F. (Rufino Abdias.) 34.
Abercius sive Avircius Marcellus. 179.
Abgarus, infra Agbarus.
Acacii & Strategii Comitum literæ ad Constantinum. 59.
Achæus, judex. 263.
Achillas presbyter Alexandrinus, scholæ catecheticæ præfectus. 289.
Acta Apostolorum Apocrypha. 97. Vide Andreas, Paulus, Petrus.
Acta falsa de Christianorum ἀθεμιτυργίαις. 350. seq.
Acta Pilati 40. seq. in Christianorum confictaodium, & pueris ediscenda data. 350. 352. τὸ πλάσμα τῶν κ. Σωτῆρος ἡμῶν ὑπομνήματα χθὲς καὶ πρώην διαδεδομένον. 27.
Acta Passionis Carpi, Papuli & Agathonicæ. 163.
Adauctus, Rationalis & Procurator Imperatoris, Martyr sub Diocletiano. 304.
Adrianus Manganæensis, Martyr sub Maximino. 341.
Ædesius Philosophus Apphiani frater, Martyr. 326.
Αἰγυπτίων μάλιστα, Θεοπρέπου &c. 445. 449. Geometriæ, Astronomiæ & Arithmeticæ inventionem sibi tribuunt Ægyptii. 645.

Ælia-

z) Confer Tillemont. T. V. memor. Hist. Eccles. part 1 p. 156.

Ælianus qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samosatenum. 279.
Ælius Publius Julius, Develti in Thracia Episc. 187.
Æmilianus præfectus Ægypti. 257. 258. 259. 260.
Æmilius Frontinus, Asiæ Pro COS. 185.
Julius Africanus. 18. Ejus *Epistola ad Aristidem* περὶ συμφωνίας τ᾽ ἐν τοῖς ἁγιαγγελίοις γενεαλογίας. 20-23. alia ejus scripta. 230.
Agabus Propheta N. T. 41. 42. 46.
Agapius Cæsareæ Palestinæ Episcopus. 288.
Agapius Martyr sub Diocletiano. 321. 327. alius 322.
Agathobulus cognomine διδάσκαλος, scriptor Judæus ante Philonem. 287.
Agathonica, Martyrium passa. 136.
Agbari Edessæ Regis *Epistola ad CHristum.* 32.
Agrippæ Castoris contra Basilidem. 120.
Agrippinus Episcopus Alexandrinus, 141. 174.
Albinus Procurator Judææ, Festi successor 66.
Alcibiades Martyr Montanista 167. 168. Forte pag. 179. pro Μιλτιάδην legendum Ἀλκιβιάδην, uti pag. 183. Ἀλκιβιάδης pro Μιλτιάδης.
Alexander Episcopus Cappadociæ atqve inde Hierosolymæ sive Æliæ 210. 212. 228. 248. ubi Bibliothecam instruxit. 222. Confessor CHristi, in carcere mortuus 234. Huic Alexandro Clemens Alex. librum de Canone Ecclesiastico adversus Judaizantes nuncupavit 214. Ejus Epistola ad Antinoitas. 212. ad Antiochenses 212. 213. ad Demetrium 222. ad Origenem 216.
Alexander Episcopus Romæ 115. 117. 170.
Alexander Phryx, Medicus & Martyr 183. alius 239. alius 261. alii duo, Ægyptius & Gazæus (A. C. 304.) 321.
Alexander Montanista, Pseudomartyr. 185.
Alexandrina schola. 175. 280. 285.
Alpheus Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 319.
Ambrosius, à Valentini secta ab Origene revocatus 218. Origenis ad scribendum ἐξωδιωκτης 224. ei librum de martyrio dicat Origenes 228. Confessor sub Maximino. 228.
Ammia Philadelphensis, Prophetis Nov. Test. 183.
Ammon Berenicensis Episcopus, ad qvem scripsit Dionysius Alex. Epistolas contra Sabellium 277.

Am-

Ammon Martyr, ſub Decio. 240.
Ammonarium, virgo martyrio ſub Decio coronata. 239. Alia hoc nomine. id.
Ammonianus Martyr, ſub Decio. 239.
Ammonius Philoſophus, Origenis præceptor ex Chriſtiano Ethnicus teſte Porphyrio 220. Euſebius tamen huic Ammonio tribuit librum de conſenſu Moyſis & JEſu, aliaqve ſcripta Chriſtianum auctorem teſtantia. 221.
Ammonius præfectus Alexandrinæ, Martyr ſub Diocletiano. 308.
Anacletus ſive rectius Anancletus, Epiſcopus Romæ. 87. 92. 170.
Anatolius Alexandrinus, Epiſcopus Cæſareenſis 288. inde Laodicenus 284. ſeq. ubi de ejus multiplici eruditione. Ab Alexandrinis rogatus ſcholæ Ariſtotelicæ recturam in ſe ſuſcipere. 285. Ejus Canon Paſchalis. 286. ſq. Iſagoge Arithmetica libris decem. 287.
Andreas Apoſtolus 71. Ejus Acta Apocrypha. 97.
Anicetus, Romæ Epiſcopus. 124. 125 127. 141. 142. 171. 193.
Annales & commentarii publici Edeſſenorum. 31. ſq.
Annianus Epiſcopus Alexandrinus. 66. 87.
Anteros Epiſcopus Romæ 229.
Anthimus Epiſcopus Nicomedienſis, Martyr. 297. 307.
Antinous. 121. Antinoi Prophetiæ. 122.
Antipater Herodis Aſcalonitæ F. 19. 22.
Antoninus presbyter, Martyr ſub Maximino. 333.
Anulinus Africæ Procos. 391. 393. ad eum Epiſtola Conſtantini M. 390. altera 394.
Apelles hæreticus 177. multis libris ſcripta ſacra Veteris Teſt. inſectatus. 178.
Apionis & Petri diſputationes. 110.
Apio Judæorum adverſarius. 43. liber ejus contra Judæos. 85.
Alius Apio Chriſtianus ſcriptor in Hexaëmeron. 195.
Apocrypha ab Hæreticis ſuppoſita. 143.
Ἀπογραφαὶ, cenſuales tabulæ 355.
Claudius Apollinaris 141. 169. 187. Epiſcopus Hierapolitanus 146. 149. 169. Ejus Apologia pro Chriſtianis ad Verum Antoninum. 146.

146. alia ſcripta 149. contra Montaniſtas 179. 186. Hæc ſunt γράμματα qvæ memorantur. 187.
Apollonia martyrium paſſa. 237.
Apollonides (ex Artemonis hæreſi) ſacras Scripturas corrumpit. 198.
Apollonius ſcriptor adverſus Montaniſtas. 184-186.
Apollonius Martyr. 189. ἐπὶ παιδείᾳ καὶ φιλοσοφίᾳ βεβαπτισμένος. Oratio ejus Apologetica ad Senatum dicta. ibid.
Apollophanes Philoſophus. 220.
Apoſtolica vox, γίνεσθε δόκιμοι τραπεζῖται. 253.
Apoſtolicus preſbyter S. Irenæo laudatus. 173. S. Clementi Alexandrino. 215.
Apoſtolorum Acta Apocrypha. 97. διδαχαί id.
Apphianus Martyr, ſub Maximino. 322-325.
Aqvila Confeſſor, ſub Valeriano. 261.
Aqvila Ponticus qvi libros V. T. Græce vertit, 173. 217.
Aqvila Præfectus Ægypti 204. 207.
Arabianus, Chriſtianus ſcriptor, 195.
Arabum Pſychopannychitarum error ab Origine confutatus. 238.
Archelaus Herodis Magni F. 27.
Archiva Edeſſena. 32.
Ares, Martyr ſub Maximino. 335.
Ariſtidis Apologia pro Chriſtianis. 116. ſeq.
Ariſtion, vir Apoſtolicus. 111. ejus ἐξηγήσεως τῶν τοῦ Κυρίου λόγων à Papia laudatæ, 112.
AriſtoPellæus, ſcriptor. 118.
Ariſtobulus, ex Paneade, ſcriptor Judæus 215. unus è LXX. Interpretibus. 287. ejus βίβλοι ἐξηγητικαὶ τῶν Μωυσέως νόμων ad Ptolemæos, Lagi & Philadelphum. ibid.
Ariſtoteles. 197. Ariſtotelica ſchola Alexandriæ. 281.
Artaxerxis temporibus clarus Esdras. 174.
Artemas. 282.
Artemonis hæreſis, 195. ſq.
Aſclepiades Antiochiæ Epiſcopus. 212. 223.
Aſclepiodotus Theodoti coriarii, hæretici diſcipulus. 197. ſacras Scripturas corrupit. ibid.
Aſclepius, ſectæ Marcionitarum Epiſcopus, Martyr ſub Maximino, 335. ſq.
Aſterius Urbanus, ſcriptor, 182.

Aſty-

Aſtyrius Senator Romanus, Martyr. 264.
Ater (al. Aſter) Ægyptius, Martyr. 239. ſq.
Athenodorus, Gregorii Thavmaturgi frater, Origenis diſcipulus, Eccleſiæ alicujus in Ponto Epiſcopus. 230. 263. 278.
Attalus Pergamenus. Martyr. 157. 161. 162. 163. 167.
Atticus, Vir Conſularis. 104. alius Epiſcopus Synnadenſis in Phrygia. 222.
Auctoris neſcio cujus (Rhodonis forte) libri tres contra Montaniſtas 179-183. Alius contra Artemonis hæreſin. 195.
Avilius Epiſcopus Alexandrinus. 87. 90.
Avircius Marcellus. 179.
Aurelius Cyrenius, infra Cyrenius.
Avtolycus ad qvem Theophilus Antiochenus ſcripſit. 146.
Auxentius Martyr ſub Maximino. 329.
Babylas Epiſcopus Antiochenus. 229. Confeſſor Chriſti, in carcere mortuus. 234.
Bacchius Juſtini Martyris avus. 126.
Bacchylides 144. forte idem cum Bacchylo, de qvo mox.
Bacchylus Corinthiorum Epiſcopus. 190. Ejus Epiſtola de Paſchate. 191.
Barcabbas & Barcoph, Baſilidis Prophetæ. 120.
Barcochebas. 118. 122.
Bardeſanes Syrus. 151. Ejus errores & ſcripta. ibid.
Barnabas. 30. 38. Ejus Epiſtola. 214. 215. ſpuria. 97.
Juſtus Barſabas, vir Apoſtolicus. 112.
Bartholomæus Apoſtolus. 175.
Baſilicus Marcionita. 177.
Baſilides Alexandrinus, Hæreticus 119. Ejus libri XXIV. in Evangelium. 120.
Baſilidiani. 142. Eorum Prophetæ, ſupra in Barcabbas.
Baſilides Martyr. 207, 208.
Baſilides Pentapolitanus Epiſcopus, ad qvem ſcripſit Dionyſius Alex. 277.
Benjamin, Epiſcopus Hieroſolymitanus.
Beryllus Boſtrenorum Epiſcopus & ejus ſcripta. 212. error. 231.
Beſas Martyr, 239.
Biblias martyrium paſſa. 158. ſeq.

Bibliotheca Æliæ urbis. 222. Pamphili Martyris. 238.
Blandina martyrium passa, 157. 161. 164.
Blastus hæreticus. 178. 287.
Bolanus qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samosatenum. 279.
Cæcilianus Carthaginiensis Episcopus 391. 394. ad eum Epistola Constantini M. 393.
Cajus duo, Episcopi Hierosolymitani. 176.
Cajus adversus Artemoniem, 195. contra Proclum Montanistam Ζήτησις sive Διάλογος 67. 99. 100. 103. 222. sq.
Cajus Episcopus Romanus. 284.
Cajus Martyr 183. alius Cajus. 236. 260. 261.
Calliſtio ad quem Rhodon scripsit. 178.
Calliſtus Episcopus Romanus. 223.
Candidus in Hexaëmeron. 195.
Capito Episcopus Hierosolymitanus. 176.
Carpocrates hæreticus 120. Carpocratiani. 142.
Carpus Martyr. 136.
Cassianus Hierolymorum Episcopus. 176.
Cassiani χειρογραφία. 215.
Cassius Tyri Episcopus. 194.
Cataphrygum hæresis. 149. 178. 179. sq. 186. 222. infra, Montanistæ.
Catharos se ipsi appellabant Novatiani. 242.
Catholicæ Apostolorum Epistolæ. 215.
Celadion Episcopus Alexandrinus. 125. 141.
Celerinus Confessor sub Decio. 242.
Celsus Iconii in Pisidia Episcopus. 222.
Cephas (Galat. II. 9.) diversus à Petro Apost. unus è LXX. CHristi discipulis 30.
Cerdo Episcopus Alexandrinus. 90. 115.
Cerdo hæreticus, Romæ, Marcionitarum auctor. 124.
Cerinthus hæreticus. 99. sq. ejus ἀποκαλύψεις 100. illi tributa à nonnullis Apocalypsis Johannis. 273. communi balneo cum eo uti Johannes noluit 100. 128.
Chæremon Diaconus. 257. 258. 261.
Chæremon Nili urbis Episcopus, cum conjuge relegatus. 240.

Chæ-

Chæremon Stoicus. 220.
Ad Chreſtum Syracuſanorum Epiſcopum Conſtantini M. Epiſtola. 391.
CHriſto tributa ad Abgarum Epiſtola. 32. CHriſti dicta qvæ in Evangeliis non leguntur, 108. 186. ξένα ἀγράφα λαὶ καὶ διδασκαλία, libris Papiæ inſertæ. 112.
Chryſophora. 195.
Clarus, Ptolemaidis in Syria Epiſcopus. 194.
Clemens 116. Alexandrinus 175. Pantæni diſcipulus 214. presbyter 213. ſcholæ Catecheticæ Alexandrinæ præfectus 208. aſſertor Divinitatis CHriſti 196. Præceptor Origenis. 208. de ejus ſcriptis 214. ſeq. Ex Hypotypoſeon ſive Inſtitutionum Divinarum libris 63. 65. 215. 216. Ex libro V. 30. VI. 38. 53. VII. 38. 46. ſeq.
Stromatum libro I. 175. 176. 208. III. 101. 102. VII. 102.
Libro de Paſchate 147. 215.
Liber, Quis dives ſalvetur, 91-94.
Clemens Epiſcopus Romæ 74. 87. 90. 106. 170. male confunditur cum Flavio Clemente Conſule. 89. Epiſtolam ad Hebræos Græce vertiſſe à qvibusdam traditur. 110. 227.
Ejus Epiſtola ad Corinthios. 88. 110. 142. 145. 170. 215.
Epiſtola ſecunda. 110.
πολυετῆ καὶ μακρὰ συγγράμματα heri & nudius tertius Clementi ſuppoſita, Petri & Apionis diſputationes. 180.
Cleobius Judæus hæreticus. 242. Ebionæi. ibid.
Conon Hermopolitanæ Eccleſiæ Epiſcopus, ad qvem ſcripſit Dionyſius Alexandrinus. 247.
Conſtantini M. Oratio de pace ad Synodum Nicænam. 489. Oratio ad Sanctorum cœtum 567. ſeq. Epiſtolæ & edicta. Vide infra Epiſtolæ. Statuæ ejus inſcriptio. 359. ſq. Epiſcopus ἔνδον τῶν. 537.
Coracio Chiliaſmi aſſertor à Dionyſio Alex. confutatus. 272.
Cornelius Epiſcopus Antiochenus. 141.
Cornelius Epiſcopus Romanus, 234. 245. 247. 250 Ejus Epiſtola ad Fabium Antiochenum de condemnatione Novati (Novatiani) 242-245. Aliæ ejus Epiſtolæ. 242.
Cornutus Stoicus. 220.
Creſcens Philoſophus. 136. 137. Alius Creſcens à Paulo Apoſt. miſſus in Gallias. 74.

Crispus Parentis Constantini in expeditione & victoria adversus Licinium Comes. 398. 399.
Cronion Eunus Martyr. 238.
Cronius Philosophus. 220.
Culciani Præfecti Ægypti sub Maximino, & Christianorum hostis supplicium. 366.
Cyprianus Episcopus Carthaginiensis, rebaptizandos hæreticos docuit. 251. Ejus Epistolæ. 242.
Aurelius Cyrenius Martyr. 187.
Aurelius Cyrenius, Præfectus sub Gallieno. 262.
Cyrus Rex Persarum. 408.
Cyrillus Episcopus Antiochenus. 284.
Δαιμονίοις περισπάσασις. 317.
Dalce. 134.
Damas Magnesiæ ad Mæandrum Episcopus. 107.
Decii Imp. edictum contra Christianos. 238.
Demetrianus Episcopus Antiochiæ. 248. 251. 263. 277. ejus filius Domnus. 282.
Demetrius Episcopus Alexandrinus. 190. 202. 204. 205. 209. 216. 221. 222. 228. 229.
Demetrius presbyter. 261.
Demetrius Judæus scriptor. 215.
Despotyni, Servatoris nostri cognati 23.
Didymus ad quem scripsit Dionysius Alex. 260. 266.
Diocletiani edictum contra Christianos à Christiano quodam detractum & publice discerptum. 296. *Esti non vellet*, inquit Lactantius cap. 13. de mortibus persecutorum, *magno tamen animo.*
Diodorus ὁ τὰς βιβλιοθήκας ἐπιτηρήσας. 646.
Dionysia Martyrium passa. 239.
Dionysius *Areopagita* primus Athenarum Episcopus. 74. 144.
Dionysius *Corinthiorum* Episcopus. 74. 141. Ejus Epistolæ variæ. 143. sq. ad Athenienses. 74. 143. 144. ad Ecclesiam Romanam. 68. 144. 145.
Dionysius Origenis discipulus, 229. scholæ catecheticæ præfectus ibid, inde *Alexandrinus* Episcopus. 232. 261. 278. 289. ὁ καθ' ἡμᾶς 100. (Confer Dodvvelli diss. ad Irenæum pag. 227.) Ejus Epistolæ *de baptismo*, I. ad Stephanum Episcopum Rom. 251.

251. II. ad Xyſtum Epiſcopum Rom. 252. III. ad Philemonem presbyterum Rom. 253. IV. ad Dionyſium presbyterum (poſtea Epiſc.) Romanum. 254. V. ad Xyſtum Epiſcopum Rom. 254. VI. ad eundem. 255. Alia Epiſtola ad Dionyſium Rom. de Luciano. ibid. Epiſtolæ *Paſchales*. 266. ad Alexandrinos compresbyteros. 266. 268. 269. ad fratres per Ægyptum conſtitutos ibid. ad Hieracem Epiſcopum. 266. ſq. ad Flavium. 266. aliæ, ibid. Ejusd. Epiſtolæ ad *Cornelium* Epiſcopum Rom. 247. 248. ad *Domitium & Didymum*. 260. 266. ad *Fabium* Antiochenum Epiſcopum. 236. 241. 246. Ad Antiochenſem Eccleſiam. 279. Adverſus *Germanum* Epiſcopum. 235. 257-261. ad *Hermammonem* & fratres in Ægypto conſtitutos. 250. 255--257. 269. 270. ad *Novatum*. 247. Epiſtola de ſabbato 296. alia περὶ γυναικὸς ibid. aliæ Epiſtolæ. 266. 269. 277. liber ſecundus de promiſſionibus contra Nepotem, 100. 270. -- 276. alia ejus ſcripta. 247. 248. 277.

Dionyſius ad qvem ſcripſit, qvisqve ὁμώνυμος vocatur à Dionyſio Alex. 252. poſtea Epiſcopus *Romanus* 254. 277. 279. 283. eidem libros contra Sabellium Dionyſius Alex. inſcripſit. 277.

Dionyſius *Tripolitanus*, Martyr. 321. Alius Dionyſius Martyr. 322.

Dionyſius ὁ τοῦ τὸ ὕπαιθρον. 547.

Dioſcorus Confeſſor. 239. alius presbyter. 261.

Dius presbyter Alexandrinus, Martyr ſub Diocletiano. 308.

Dius Epiſcopus Hieroſolymitanus. 211.

Docetæ. 214.

Dolichinus Epiſcopus Hieroſolymitanus. 176.

Domitius ad qvem ſcripſit Dionyſius Alex. 260. 266.

Domninus Martyr ſub Maximino. 328.

Domnus Cæſareæ Cappadociæ Epiſcopus. 263.

Domnus Demetriani Epiſcopi F. Epiſcopus Antiochenus. 281. 284.

Donatiſtæ innuuntur. 473.

Dorotheus Evnuchus, presbyter Antiochenus, Hebraice peritus, qvem ſacras Scripturas in Eccleſia interpretantem Euſebius audivit. 284. Baphii apud Tyrum Procurator, ibid. & 292. Martyr 296. 297.

Doſitheus hæreticus. 142. Doſitheani. ibid.

Dracilianus, præfectorum Prætorio Vicarius ſub Conſtantino. 500.

Duſa-

Dusares ab Arabibus cultus. 645.
Ebionæi. 99. 173. 218.
Elevtherus Diaconus. 142. deinde Episcopus Romanus. 125. 142. 153. 168. 170. 171. 189.
Elias Martyr sub Maximino. 335.
Elpistus. 144.
Encratitarum hæresis. 149. seq.
Ἐναθᾶς Scythopolitana, passa martyrium sub Maximino 333. sq.
Τὰ ἐν τῷ ἐναγχ μαθήματα. 287.
Vettius Epagathus, Martyr. 195. sq.
Epistolæ Imperatorum, *Hadriani* ad Minucium Fundanum 122. 123. 148. *Antonini Pii* ad Larissæos, Thessalonicenses, Athenienses & omnes Græcos pro Christianis 148. *M. Antonini* de legione fulminatrice 169. ad commune Asiæ pro Christianis. 126. 189. *Gallieni* ad Dionysium & reliquos Episcopos. 262. *Aureliani* contra Christianos 283. *Diocletiani* 294. 296. 298. 328. 360. 364. *Galerii Maximiani* palinodia 345. 346. pro Christianis 315. qui. 437. *Maximini* contra Christianos 323. seq. 333. 350. 357. 365. Ejusdem ad civitatem Tyriorum 352. seq. ad Sabinum præfectum prætorio, pro Christianis 347. seq. Edictum in gratiam Christianorum. 360. sq. 363. sq. 438. mentio & 352. Edictum *Licinii* contra Christianos 392. *Constantini & Licinii* pro Christianis 388. seq. 360. 362. 367. 370. 388. seq. *Constantini & Licinii* Edicta contra Maximinum 366. *Constantini* pro Christianis post victum Licinium 399. ad Anulinum de bonis Ecclesiarum restituendis. 390. ad eundem de immunitate Clericorum 394. ad Alexandrum Episcopum Alexandrinum & Arium presb. per Hosium missa. 473-478. ad populum Antiochensem 516. seq. ad Cæcilianum Episcopum Carthag. 393. ad Chrestum Syracusanorum Episcopum 391. sq. ad Ecclesias, ante Synodum Nicænam 486. post Synodum Nicenam 491-494. ad Eusebium Cæsariensem Episcopum 465. alia 518. tertia 543. qvarta ad eundem de conficiendis sacris Codicibus, ibid. Lex de hæreticis. 520. seq. aliæ 451. seq. 455-463. 464. 482. seq. Epistola ad Macarium Hierosolymorum Episcopum. 499. 500. 501. ad eundem & reliqvos Episcopos Palæstinæ. 509. seq. ad Miltiadem Episcopum Urbis Romæ & Marcum. 391. ad Provinciales Orientis edi-

edictum ex Græco versum latine. 466-471. ad omnes Provinciales de restituendis bonis Christianorum. 455. seq. ad Saporem Regem Persarum. 530. seq. ad Theodotum, Theodorum & reliqvos Antiochiæ congregatos. 519. ad Synodum Episcoporum in urbe Tyro. 546. 547. Constantini Epistola ad Ursum Rationalem Africæ memoratur 393.

Sabini præfecti prætorio sub Maximo Epistola ad Præsides provinciarum Orientis pro Christianis, ab Eusebio Græce è latino versa, 347. seq.

Epistola Synodica Concilii *Antiocheni* ad Dionysium Romæ & Maximum Alexandriæ Episcopum & reliqvos Episcopos contra Paulum Samosatenum 279. seq. Concilii *Gallicani*. 191. Martyrum *Lugdunensium* ad Eleutherum Episcopum Romæ. 168. Epistola Synodica Ecclesiarum *Osdroënæ* provinciæ de celebratione Paschæ. 191. Episcoporum provinciæ *Palæstinæ*. 191. 194. Ecclesiarum *Ponti*. 191. Concilii *Romani*. 191. Epistola Ecclesiæ *Smyrnæorum* ad Philomelienses & reliqvas Ecclesias. De martyrio Polycarpi. 128-135. eorundem de martyrio Pionii. 136. *Viennensis* & *Lugdunensis* Ecclesiæ ad Ecclesias Asiæ & Phrygiæ. 154--165. 166. 167. seq.

Epimachus Martyr. 239.

Eros Episcopus Antiochenus. 141.

Esdras librorum Propheticorum, Artaxerxis tempore restitutor. 174.

Essæi. 143.

Evangelium secundum Hebræos. 97. 113. 143. ab Ebionæis solum receptum. 99. Syriacum 143. Ἀλῆ τετραμμένον Tatiani 150. Vide & Matthiæ, Pauli, Petri.

Evarestus Romæ Episcopus. 106. 115. 170.

Eubulus Manganæensis. Martyr sub Maximino. 341.

Euclidis Geometria. 197.

Evelpis laicus in Ecclesia Larandensi concionatur, 222.

Eumenes Episcopus Alexandrinus. 118. 125.

Cronion Eunus, Martyr. 238.

Evodius Episcopus primus Antiochiæ. 91. post Petrum. 106.

Euphranor ad qvem ſcripſit & cui librum de tentationibus dicavit Dionyſius Alexandrinus. 277.
Euphronius presbyter. 519.
Eupolemus judæus. 215.
Euporus ad qvem ſcripſit Dionyſius Alexandrinus. 277.
Euſebius Diaconus 257. domo Alexandrinus. 284. 285. 286. poſtea Epiſcopus Laodicenus. 261. 284.
Euſebius Cæſareenſis, uſus Bibliothecâ Æliæ urbis ab Alexandro Epiſcopo inſtructa, 222. 284. & Bibliotheca Pamphili, cujus indicem inſeruit libris de Pamphili vita. 231. Euſebii χρονικοὶ κανόνες 4. libri de Demonſtratione Evangelica. 10. Eclogarum Propheticarum libri. ibid. Orationes. 405. 542. 550. De Martyribus Palæſtinæ. 308. d. Antiqviorum Martyrum paſſiones. 135. 136. ubi de Pionio, & 153. 169. 189. Apologia pro Origene ab Euſebio & Pamphilo communi ſtudio elaborata. 232. Liber II. illius operis 224. 232. liber VI. 233. De vita Pamphili, libri tres 231. 288. 308. 336. ἱστόρηται δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῶν νέων γενόμενος. 301. Antiochenum Epiſcopatum repudiat. 516. 518.
Eutychianus Epiſcopus Romæ. 284.
Eutychius qvi interfuit Synodo Antiochenæ contra Paulum Samoſatenum. 279.
Fabianus Epiſcopus Rom. 229. Martyr. 234.
Fadus, Φάδος, Procurator Judææ. 49.
Fabius Epiſcopus Antiochenus. 234. 236. 242. 248. 262.
Fauſtinus Confeſſor ſub Valeriano. 261.
Fauſtus 236. 260. idem forte Fauſtus Diaconus & Confeſſor ſub Valeriano. 257. 258. 261. ab poſtea Martyr. 261.
Fauſtus presbyter Alex. martyr ſub Diocletiano 308.
Felix Epiſcopus Rom. 283. 284.
Feſtus Procurator Judææ. 61.
Firmilianus Cæſareæ Cappadociæ Epiſcopus. 228. 247. 251. 252. 263. 278. 279. 280.
Firmilianus Præſes Palæſtinæ. (A. C. 308.) 330. 341. 337. 333. ejus ſupplicium 342.
Flavianus Præſes Palæſtinæ. 318.
Flavius ad qvem ſcripſit Dionyſius Alex. 266.
Florinus presbyter Rom. hæreticus. 178. 187. 188.

Flo-

Florus Procurator Judææ. 68.
Æmilius Frontinus Asiæ Pro-COS. 185.
Ad Minucium Fundanum Asiæ Pro-COS. rescriptum Hadriani, 122. seq. 148.
Galenus 197.
Galilæi. 17. 143.
Gallieni Imp. rescripta pro Christianis. 262.
Georgius presbyter. 519.
Germanicus Martyr 129.
Germanio Episcopus Hierosol. 211.
Germanus Episcopus ad qvem scripsit Dionysius Alex. 257. 260.
Germanus Martyr sub Maximino 333.
Gordius Episc. Hierosol. 211.
Gorgonius procurator provinciæ sub Ethnico Imp. Christianus. 292. martyr sub Diocletiano 297.
Gortheus hæreticus Judæus à qvo Gortheni. 142.
Serenius Granianus ProCOS. Vide Serenius.
Gratus Asiæ ProCOS. 180.
Gregorius (alio nomine Theodorus) Origenis discipulus, Ecclesiæ in Ponto Episc. 230. 263. 278.
Hadriani Imp. edictum Judæos vetans Hierosolymam reverti. 118. rescriptum ad Minucium Fundanum. 122. seq. 148.
Hegesippus 87. 88. 89. seq. 103. 104. 105. 121. seq. 125. 141. videtur à Judæis ad Christianos accessisse 143. qvinqve libris traditiones Apostolicas ὑπομνηματισάμενος. 121. ubi locus ex illo opere: & plura 142. 143. ἐν τῷ πέμπτῳ ὑπομνήματι 63-65.
Helcesaitarum hæresis simul nata simul exstincta 232.
Helena Adiabenorum Regina. 49. 50.
Helena Augustæ Constantini M. mater. 504. 505. 506.
Helena Simonis Magi. 50.
Helenus Tarsi Episcopus 247. 251. 252. 278. 279.
Heliodorus Laodiceæ Episcopus 251.
Hemerobaptistæ. 143.
Heraclas 217. presbyter 222. Plutarchi Martyris frater, Episcopus Alex. Origenis discipulus 204. 228. 229. 232. 253. 254.
Heraclides procurator prædiorum Imp. Constantini 393.
Heraclides Martyr, Origenis discipulus. 206.

Ad Heracliti Philosophi dictum πάντα ῥεῖ καὶ οὐδὲν μένει alluditur 613.
Heracliti Christiani scriptoris εἰς τὸν Ἀπόστολον 195.
Herais catechumena martyrium perpessa. 206.
Hermæ Pastor 72. 97. 173.
Hermogenes hæreticus 146.
Hermophilus (ex Artemonis hæresi) sacrarum Scripturarum corruptor. 198.
Hermon Episcopus Hierosol. 289.
Hero Origenis discipulus, martyr. 206. alius Ægyptius 239.
Hero Antiochenus Episcopus. 108. 141.
Herodes Magnus 18. 19. 24. Junior. 29. 42. Irenarcha. 131. 134.
Hesychius Ægyptius Episc. Martyr sub Diocletiano 308.
Hieracas Ægyptius Episc. ad qvem scripsit Dionysius Alex. 266.
Hierax qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samosatenum 279.
Hippolytus 222. 248. ejus liber de Pascha & alia scripta 223. seq.
Historici non Christiani, οἱ ἀπόθεν τῶ καθ' ἡμᾶς λόγω συγγραφῆς. 89. 116. 154. 169. ἰδιός τις αὐτῶν συγγραφεύς. 268.
Homerus. 319. 608.
Βρέσιον ab Hosio missum ad Cæcilianum Carthag. Episcopum. 393.
Hosius Episcopus Cordubensis. 393. 487.
Hyginus Episcopus Romæ. 123. 124. 125. 171. 193.
Hymenæus Hierosolymorum Episcopus. 263. 278. 279. 289.
Hyrcanus. 19.
Jacobi Epistola 66. 97. Jacobus Justus Episcopus Hierosol. 38. seq. 63. 74. (ubi & de altero Jacobo) 86. 117. 142. Ejus cathedra 265. sq.
Ignatius Antiochensis Episcopus. 91. 173. Ejus Martyrium & Epistolæ. 106. sq. 110. locus ex Epistola ad Rom. 107. ad Smyrnæos. 108. Epistolarum ad se missarum meminit Polycarpus, easqve una cum aliis qvas potuit invenire, ad Philippenses misit 109.
Incerti auctoris adversus Cataphrygas lib. I. 179. II. 181. III. 182.
Incerti auctoris contra Artemonis hæresin. 195.
Ingenuus, Ἰγγένης, sub Decio Martyr. 240.
Joannes Apostolus. 90. 91. sq. cum Cerintho noluit eodem uti balneo. 100. 128. bene Græce scripsit. 276. Ejus Evangelium. 94.

94. ſq. 172. 216. 226. 227. Epiſtola prima. 274. 275. ſecunda & tertia. 96. 97. 227. 274. Apocalypſis. 96. 97. 146. 172. ſq. 186. 227. 255. 271. 272. 273. forte Joannis presbyteri. 111. 273. ſq. 275. dictio ἀπὸ αἱρέσεως ἐλληνίζουσα. 276. Acta Apocrypha. 97. ſepulchrum. 102. ſq. 191.

Joannes presbyter Vir Apoſtolicus. 111. utriusqve Joannis ſepulchrum Epheſi. 111. 275. ejus παραδόσεις à Papia laudatæ 112.

Joannes Epiſcopus Hieroſol. 117.

Joannes Lector memoria excellenti, Martyr ſub Maximino. 343. ſq.

Joſephus Barſabas Vir Apoſtolicus. 112.

Flavius Joſephus 287. 215. Ejus laus & ſcripta. 84. ſq. Hiſtoria. 17. 20. 27. 42. 50. 65. 68. 75. 81. Veritatis ſtudium. 49. Antiqvitatum lib. XVII. 25. XVIII. 18. 27. 28. 29. 30. ubi teſtimonium de CHriſto, & 43. ſeq. XIX. 47. ſq. 49. XX. 60. ſq. 65. ex Antiqvitatum Epilogo (ſive de vita ſua) 86. De bello Judaico lib. II. 18. 25. ſq. 45. 61. V. 76. ſq. VI. 78-80. 82-84. contra Apionem. lib. I. 85.

Joſephus Epiſcopus Hieroſol. 117.

Irenæus. 142. 143. 215. Presbyter Lugdunenſis 168. Epiſcopus. 170. Eccleſiarum Galliæ præcipuus 191. auditor Polycarpi. 170. 188. pacis ſtudioſus 191. Ejus libri qvinqv adverſus hæreſes. 171. 98. 108. 110. 119. 120. 124. lib. I. 51. 98. 100. 119. 120. 124. 150. II. 91. 171. III. 91. 100. 124. 127. ſq. 170. 172. IV. 141. V. 88. 110. 141. 172. Epiſtola ad Florinum de Monarchia. 187. 188. contra Marcionem. 146. 172. de Ogdoade. 177. Epiſtola Synodica ad Victorem Epiſcopum urbis Romæ. 192. 193. Alia ejus ſcripta. 187. 194. CHriſtum Deum & hominem confitetur. 196.

Iſchyrion Martyr, ſub Decio. 240.

Iſidorus Ægyptius Martyr. 233. ſub eodem.

Judas Galilæus 17. 18.

Judæ Apoſtoli Epiſtola. 66. 97. 214. 215.

Judas ſcriptor de LXX. hebdomadis Danielis. 208.

Judas Epiſcopus Hieroſol. 118.

Judæorum in Chriſtianos odium & maledicta. 140. ſeptem hæreſes. 64. 142. Judaicæ διατριβαὶ 143.

Juliana à qva Symmachi commentarios Origenes accepit. 218.

Julianus Epiſcopus Alex. 174. 190. 202. alii duo Epiſcopi Hieroſol. 176.
Julianus Apameenſis Epiſcopus. 182.
Julianus Martyr. 238. alius Cappadox ſub Maximino. 340. ſq.
Ælius Publius Julius, Develti Coloniæ Thraciæ Epiſcopus. 187.
Juſtinus. 98. 105. 173. aſſertor Divinitatis CHriſti. 196. ejus ſcripta. 139. ſq. γραφὰς κατὰ Μαρκίωνος & σύγγραμμα. 125. 144. adverſus omnes hæreſes. 125. priore Apologetico 50. 122. 125. 126. 136. 137. ſq. ſecundo Apologetico 122. 123. 125. 126. 136. 137-139. dialogo adverſus Tryphonem. 140.
Juſtus Epiſcopus Alexandrinus. 117.
Juſtus Barſabas vir Apoſtolicus. 112.
Juſtus Tiberienſis, Hiſtoricus. 86.
Jacobus Juſtus Epiſcopus Hieroſol. Vide ſupra, in Jacobus. Alius Juſtus Judæus, Hieroſol. Epiſcopus. 106. 117. alius Junior, itidem Epiſcopus Hieroſol. 117.
Lætus præfectus Ægypti. 447.
Latronianus Conrector Siciliæ. 392.
Leonides Origenis pater, Martyr. 201.
Levi, Epiſcopus Hieroſol. 117.
Libri Veteris Teſt. 149. 225. Novi. 97.
Liber qvem cœlo delapſum jactabant Helceſaitæ. 234.
Licinii edicta contra Chriſtianos. 434. ſq. Vide & ſupra Epiſtolæ. Ejusdem Oratio 446. 451.
Linus Romæ Epiſcopus. 71. 74. 87. 91. 170.
Longinus Philoſophus. 220.
Lucæ Evangelium Paulo Apoſtolo probatum. 73. 226. Lucas Pauli Evangelium litteris mandavit. 172. traditus à qvibusdam Græce verſiſſe Epiſtolam ad Hebræos. 110. 215. 227.
Lucianus Antiochenus presbyter, Martyr ſub Maximino. 307. Ejus oratio Apologetica, dicta Nicomediæ præſente Imperatore. 307. 351. De Luciano Epiſtolam ad Dionyſium Romanum ſcripſit Dionyſius Alexandrinus. 255.
Lucius Martyr. 139.
Lucius Epiſcopus Romæ. 250. ſq.
Lucius qvi in Synodo Antiochena Paulum Samoſatenum condemnavit. 279.

Lucius presbyter. 261.
Lucuas Judæorum Dux. 116.
Lupus Ægypti præfectus. 115.
Lusius Qvietus, dux exercitus Romani. 116.
Macar Martyr. 239.
Τὰ Μακαβαϊκὰ Σαρβὴθ Σαρβανὲλ. 226.
Macrianus. 270. ἐπὶ τῶν καθόλου λόγων τῆς βασιλείας Catholicus sive Rationalis Imperatoris. 256. Hic ibidem dicitur ἀρχισυνάγωγος τῶν ἀπ' Αἰγύπτου μάγων, qvod instar Magorum Ægypti Moysi resistentium, præstigias superstitiosas Valeriano svasit.
Malchionis, Sophisticæ Scholæ apud Antiochenos præfecti & presbyteri Christiani contra Paulum Samosatenum disputatio. 278. 279.
Malchus Martyr sub Valeriano. 261.
Manes hæreticus. 283.
Manichæi. 284.
Marcella martyrium passa, unà cum filia Potamiæna. 287.
Marcellus Confessor sub Valeriano. 258. ex fratribus Romanis. 257.
Marcellinus Episcopus Rom. 284.
Marcianus S. Irenæi frater. 104.
Marcianus hæreticus Doceta. 213. 214.
Marcion Ponticus, hæreticus. 125. 128. 144. 146. 150. 173. 177. 224.
Marcioniſtæ. 143. eorum dissidia. 177. auctor Cerdo. 124. plures Martyres habere se jactabant. 182. Mulier ex illa secta martyrium passa sub Valeriano. 262. Asclepius Episcopus sub Maximino. 335.
Marcius Turbo, Dux exercitus Romani. 116.
Marcus Episcopus primus Alexandrinus. 66. Ejus Evangelium 95. 96. à Petro Apostolo probatum. 53. 216. Marcus Petri interpres. 95 96. 112. seq. 172.
Marcus Episcopus Alexandrinus junior. 125.
Marcus Hierosolymorum Episcopus. 119. 176.
Marcus ad qvem Constantini M. Epistola. 391.
Marcus hæreticus. 124.
Maria CHristi mater. 23. 24. alia Maria, 79. 80.

Mari-

Marinus Martyr. 263.
Marinus Tyri Episcopus. 251. alius 391.
Masbothæi, Judaica hæresis. 142. 143.
Maternus. 391.
Matthæus. 226. ejus Evangelium. 95. seq. 113. 172. 175.
Matthias Apostolus 30. 31. 38. Evangelium ei suppositum. 97.
Matthias Episcopus Hierosolymitanus. 117.
Maturus Martyr. 157. 161.
Maximilla, Montani Prophetis. 178. 180. 122. 186. laqveo gulam sibi fregit. 181.
Maximinus Episcopus Antiochenus. 146. 186. alius Hierosolymitanus. 176.
Maximini Imp. edicta. Vide supra Epistolæ.
Maximus Bostrensis Episcopus. 278.
Maximi liber, unde malum, & qvod materia creata à DEo sit. 195.
Maximus qvem compresbyterum vocat Dionysius Alex. 257. 258. qvi in Episcopatu Alexandrino post Dionysium successit. 264. 278. 279. 289.
Maximus presbyter Romanus, Confessor sub Decio. 242.
Maxys, tribunus militum sub Maximino. 334.
Mazabanes, Episcopus Hierosol. 234. 251. 263.
Melcatharus à Phœniciis cultus. 645.
Meletius ponticarum Ecclesiarum Episcopus. 289. Vir in omni genere doctissimus, propter eloqventiam vero *Mel Atticum*, μέλι τῆς Ἀττικῆς dictus. Eusebio per septennium notus. id.
Meletiani. 472.
Melito 141. 215. Sardianus Episcopus. Ejus Scripta. 146. seq. ex libro de Pascha. 147. ex Apologetico ad Imp. Verum. 127. 147. 148. ex ejus eclogis S. Scripturæ ad Onesimum. 148. seq. CHristum DEum & hominem confitetur. 196.
Melito Evnuchus. 191.
Menander hæreticus. 98. 119. μανανδριανισταί 142.
Mercuria martyrium passa. 239.
Meruzanes, Episcopus Armeniorum. 247.
Metras Martyr. 237.
Metrodonus Marcionis sectæ presbyter, Martyr. 135.

Mil-

Miltiades Montaniſta 179. Vide ſupra, Alcibiades.
Miltiadis Montaniſtarum adverſarii liber qvod non deceat Prophetam in ecſtaſi loqvi. 183. alia ejus ſcripta. 184. aſſertor Divinitatis CHriſti 196.
Ad Miltiadem Epiſcopum urbis Romæ, & Marcum, Conſtantini M. Epiſtola. 391.
Moderatus Pythagoricus. 220.
Modeſtus, ſcriptor. 141. contra Marcionem. 146.
Montanus hæreticus. 149. 168. 180. 183. 184. laqveo gulam ſibi fregit. 181.
Montaniſtæ plures ſe jactabant habere Martyres. 182.
Mopſus à Ciliciibus cultus. 645.
Moſes presbyter Rom. Martyr ſub Decio. 245.
Muſæus ſcriptor Judæus, poſt Philonem ac Joſephum laudatus. 287.
Muſanus ſcriptor. 141. contra Encratitas. 149.
Myſteria gentium. 621.
Narciſſus Epiſcopus Hieroſol. 176. 190. 194. 210. 211. 212.
Narciſſus ad qvem Conſtantini M. Epiſtola. 519.
Natalis Confeſſor, Theodotianorum Epiſcopus. 196. ſeq.
Nemeſion Ægyptius, Martyr. 240.
Neon Epiſcopus Larændenſis 222.
Nepos Epiſcopus Ægyptius Chiliaſmi aſſertor à Dionyſio Alex. confutatus. 270. ejus ἔλεγχος Ἀλληγοριῶν. 271. Pſalmi. ibid.
Nicæna Synodus 486 ſeq.
Nicetes, Herodis Irenarchæ Pater. 131. 134.
Nicolaitæ. 101. Nicolai dictum: ὅτι καταχρᾶσθαι τῇ σαρκὶ δεῖ. ibid.
Nicomachus Iconii Epiſcopus. 278. 279.
Nicomachus Pythagoreus. 220.
Nilus Ægyptius Epiſcopus & Martyr ſub Diocletiano. 308. 343.
Novatus (rectius Novatianus) Eccleſiæ Rom. presbyter. 241. ſeq.
Novati φίλοι μοι. 248. πανταχοῦ σοῦ, 251.
Numenius Philoſophus 220.
Obandes ab Arabibus cultus. 645.
Olympiadum ſcriptores. 46.
Oneſimus Epheſiorum Epiſcopus. 107.
Oneſimus ad qvem excerpta ſ. Eclogas S. Scripturæ ſcripſit Melito. 148.

Oraculum de Domino terrarum ex Judæorum finibus proditurο. 84.
Oraculum duplex Apoſtolis redditum de ipſorum Hieroſolymis commoratione 75. 186.
Oracula Jovis Philii. 349. qvibus deceptus Maximinus. 363.
Oratio Panegyrica ad Paulinum Tyri Epiſc. dicta. 371-388. de ædificatis & reſtauratis templis poſt reſtitutam Chriſtianis pacem.
De Origene. 201. ſeq. 208. ſeq. 216. ſeq. 218. ſeq. 234. ſeq. vendit λόγων ἀρχαίων συγγράμματα. 205. Philoſophos veteres illuſtravit 219. presbyter 209-224. ejus auditores 263.
Hexapla. 217. Tetrapla. 217. Epiſtola ad Leonidem patrem, qva eum ad Martyrium ſuſtinendum hortatur puer, 204. ex alia Epiſtola. 221. Epiſtola ad Philippum Imp. & Severam Auguſtam. 233. Commentarii in Sacras Scripturas 224. 225. 230. 231. 233.
Ejusdem Tom. III. expoſitionum in Geneſin 71. Tom. IX. 225.
Expoſitio primi Pſalmi 225. 226. Homilia in Pſalm. LXXXII. 233.
Tom. I. Expoſitionum in Matthæum. 226.
Tom. V. Expoſitionum in Evangelium Joannis. 226. Tom. XXI. 229.
Homiliæ in Epiſtolam ad Hebræos. 227.
Libri de principiis. 225. de reſurrectione libri duo. 225. στρωματεῖς decem. 225. liber de martyrio ad Ambroſium & Protoctetum. 228. Epiſtolæ variæ 235. 229. ultra centum 233. ad Africanum de Suſanna. 230. Acta in Synodo contra Beryllum. 232. in Synodo contra Arabes Pſycho-pannychitas. 233. ad Fabianum Epiſc. Rom. & alios Epiſcopos de recta fidei ſuæ ratione. 233. pleniorem Indicem ſcriptorum Origenis dederat in Vita Pamphili 231. Ad Origenem ſcripſit librum de martyrio Dionyſius Alex. 247.
Orpheus. 650.
Zoticus Otrenus. vide Zoticus.
Pachymius Ægyptius 254. Epiſcopus Martyr ſub Diocletiano. 308.
Palma Epiſcopus Amaſtrianorum. 144. 191.
Pamphilus Cæſareenſis presbyter. 288. ſeq. Martyr ſub. Maximino ibid.

ibid. 231. 308. 329. 336. 338. 339. 340. 341. una cum Eusebio Apologeticum Origenis composuit. 232.
Pantænus ex Stoico Philosopho præfectus Scholæ Christianæ Alexandrinæ 175. 208. 214. 216. 221.
Papias Hierapolitanus Episcopus 53. 106. Ejus qvinqve libri λόγιων κυριακῶν ἐξηγήσεως. 110. Ex proœmio librorum ipsius. 111. alter locus è libris Papiæ 112. σφόδρα σμικρὸς τὸν νοῦν. ibid.
Papyrius. 191.
Papulus Martyr. 136.
Paternuthius Martyr sub Maximino. 343.
Patricius Vicarius Prætectorum. 393.
Paulinus Laicus concionatur Iconii. 222.
Paulinus cui librum X. Historiæ dedicat Eusebius. 369. Tyriorum Episcopus. 372. Idem laudatur 376. & 385.
Paulus Antiochenus, vir disertus sed hæreticus qui Alexandriæ docuit Origenis tempore. 203.
Pauli Apostoli Actus Apocryphi 72. 97. Epistolæ. 226. rejectæ ab Ebionitis 99. Helcesaitis 234. Epistola ad Hebræos 72. 110. 194. 215. seq. 223. 227. locus ex illa Paulo tributus à Dionysio Alex. 227. Paulus ante Petrum nominatus 265. quanquam in habitio in versu ordo conspicitur.
Paulus Jannitensis, Martyr sub Maximino. 336.
Paulus Samosatenus 195. 284. Episcopus Antiochenus 277. damnatus in Synodo 278. sq. & depositus. 282. Ducenarius quam Episcopus vocari maluit. 280. ἐπιτιμίοις ἀναγκαίοις τὸν κρίνειν ἀγορεύειν ἅμα βαδίζειν δημοσίᾳ καὶ δορυφορεῖσθαι. ibid. Ejus Psalmi. 281.
Alius Paulus qui Samosatenum condemnavit in Concilio Antiocheno. 279.
Servilius Paulus Asiæ ProCOS. 147.
Alius Paulus 236. 260. Alius Paulus Martyr. 330. 331. seq. ubi piæ ejus antemortem preces.
Pausis Ægyptius Martyr (A.C. 304.) 321.
Peleus Ægyptius Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308. 343.
Perennis Judex. 189
Petri Apostoli Epistola secunda. 72. 97. 227. Actus Apocryphi 72.

Evangelium 72. 97. 213. Prædicatio 72. Revelatio sive Apocalypsis 72. 97. 215. Uxor passa martyrium. 102.
Petri & Pauli Martyrium. 75. sepulchrum Romæ 67. seq.
Petri & Apionis Διάλογοι Clementi Rom. suppositi 110.
Petrus Alexandrinus Episcopus 289, & Martyr 290. 308. 351.
Petrus Asceta, Ἀψέλαμος dictus, ex vico Anea in agro Eleutheropolitano, Martyr sub Maximino. 335.
Petrus Imp. Diocletiani cubicularius, Martyr. 297.
Alius Petrus 236. 260. 261.
Pharisæi. 143.
Phileas Episcopus Thmuitanus, Martyr sub Diocletiano. 302. 308. in Philosophia & externis literis doctissimus. 302. Epistola ad fratres Thmuitas. 302-304.
Philemon quem συμπρεσβύτερον vocat Dionysius Alex. 252. presbyter Romanus. 258.
Philetus Episcopus Antiochenus. 223. 224.
Philippi Apostoli filiarumque ejus sepulchrum. 102. 103. de ejus filiabus. 109. 112. 183. 191. ubi & de Philippo, defuncto Hierapoli.
Philippus Asiarcha 132.
Philippus 141. Gortynensis in Creta Episcopus. 144. Ejus contra Marcionem. 146.
Philippus Episcopus Hierosolymitanus. 117.
De Philippo Imperatore κατηχηθέντι, quod Christianus fieri cupiens ab Episcopo jussus fuit prius pœnitentiam agere, idque fecit. 252.
Philo Judæus. 43. 215. 287. Petro Apostolo familiaris 53. Ejus scripta. 58. τὰ κατὰ Γάϊον Ἰουδαίους συμβάντα libris qvinqve. 43. Legatio ad Cajum Imp. 44. seq. Liber de Virtutibus 45. de Vita contemplativa, 54-57.
Philoromus Procurator Alexandrinus, Martyr sub Diocletiano. 302.
Picentius (Πικέντιος) ter sub Maximino Consul, & persecutor Christianorum. Ejus supplicium 366.
Pierius presbyter Alexandrinus, 289. Concionibus Ecclesiasticis laudatissimus. id.
Pilatus 27. 40. 46. Ejus acta supra, Acta.
Pinytus Gnossiorum in Creta Episcopus. 141. Ejus Epistola ad Dionysium Corinthium. 144.

Pio-

Pionius Martyr. 135. seq.
Pius Episcopus Romanus. 125. 171. 193.
Plato 220. σωφρονίσατος. 590. 577.
Plinii ad Trajanum Epistola de Christianis. 105.
Plutarchus Martyr, auditor Origenis. 204. 260.
Poëtarum fabulæ 578.
Polybius Trallianorum Episcopus. 107.
Polycarpus 100. 127. seq. 188. Episcopus Smyrnæus 106. 107. 134. 191. cum Johanne Apostolo familiariter versatus. 193. cum Aniceto Romæ Episcopo. ibid. Ejus Epistola ad Philippenses. 198. 128. plures Epistolæ. 188. Martyrium 128-135. Preces. 133.
Polycrates Ephesiorum Episcopus 190. Epistola ejus ad Victorem Episcopum Romæ. 102. 191.
Pontianus Episcopus Romanus. 224. 229.
Ponticus Martyr, frater Blandinæ, 164.
Porphyrius Pamphili famulus. Martyr, sub Maximino. 339. 340.
Porphyrii Philosophi in Sicilia celebris, libri tres adversus Christianos. 219. seq.
Potamiæna martyrio clara. 207. seq.
Pothinus Lugdunensis Episc. & Martyr. 159. seq. 170.
Potitus Marcionita, 177.
Primus Alexandriæ Episcopus 115. 117. alius Corinthiorum, 142.
Prisca 184.
Priscilla Montani Prophetis. 178. 180. 187.
Priscus Justini Martyris Pater. 126.
Priscus Martyr sub Valeriano. 261.
Probus Martyr sub Maximino. 335.
Procopius Cæsareensis Episcopus Martyr sub Diocletiano. 318.
Proculus qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samosatenum. 279.
Prophetæ & Sacerdotes simulacri Maximini. 367.
Protoctetus Presbyter Cæsareensis, cui librum de Martyrio dicavit Origenes. 228.
Protogenes qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samosatenum. 279.
Proverbium οἰκος ὁ λόγος, τοῦος ὁ τρόπος. 205. ἀδὲ μάχης ὄνυχος. 311.

Pſalmi Therapevtarum Philonis. 55. 57. ψαλμοὶ τῶν ὁσίων ἀδελφῶν 196. 271. 281. 349. 371. Pſalmi Pauli Samoſateni. 281.
Ptolemæus Martyr. 138. alius ſub Decio. 240.
Ptolemæus Lagi. 173. 174.
Publius Epiſcopus Athenienſis & Martyr. 143.
Pythagoras Moſen imitatus. 590. Pythagoreorum ſilentium qvinqvenne imitatus Baſilides. 120.
Pythii Apollinis oracula 467. 468. 627. Vide ſupra Oracula.
Qvadratus. 109. Publii in Epiſcopatu Athenienſi ſucceſſor, 143. Propheta 183. Ejus Apologeticon pro Chriſtianis, ad Imp. Hadrianum. 116.
Luſius Qvietus. Vide ſupra, Luſius.
Qvinta martyrium paſſa. 237.
Qvintus Phryx, temere ſe offerens Martyrio cui ſuſtinendo erat impar, 129.
Qvirinius (Κυρήνιος) Præſes Syriæ. 18.
Reticius in Gallia Epiſc. 391. 392. a
Rhodonis liber ad Calliſtonem, Marcioni oppoſitus. 177. Commentarii in Hexaëmeron 178. ad Tatiani Præceptoris ſui qvæſtiones reſpondere voluit ibid. varios libros ſcripſit, 177.
Romanus Cæſareenſis Diaconus & exorciſta, Martyr Antiochiæ (A. C. 303.) ſub Diocletiano 320. De hoc etiam Euſebius lib. 2. de reſurrectione. T. 1. Opp. Sirmodi p. 66. ſeq.
Romulus Subdiaconus Dioſpolitanus Martyr (A. C. 304.) 321.
Ἡ κατὰ Γωσὸν παροικία. 213. Eccleſia in Rhoſſo Syriæ opido.
Rufus Martyr. 108.
Οἱ κ' Σαβέλλιον αἱρετικοί. 252. Dionyſii Alex. contra Sabellium Epiſtolæ. 277.
Sabinus Præfectus Ægypti. 235. 260. Alius Præfectus Prætorio ſub Maximino, 347. 348. ejus Epiſtola. 347.
Sacrorum librorum V. T. nomina Hebraica & Græca. 225. ſeq. Sacri libri in foro exuſti. 293. 379. edicto Diocletiani. 294. 318.
Sadducæi 143.
Sagaris Epiſcopus. 191. Martyr, 147.
Salomonis Proverbia, σοφία παναρετος. 143. 149.
Salomonis Sapientia 173. 194. 214.
Samaritæ, 143.

San-

Sanctus, Σάγκτος, Diaconus Viennenſis & Martyr. 157. ſeq. 161.
Barbari Saraceni. 241.
Saturnilus Antiochenus, hæreticus. 119. 150. Saturniliani. 142.
Sejanus Judæos acerbe perſecutus. 44.
Seleucus Martyr ſub Maximino. 339. ſeq.
Senatus Rom. decretum de Deo non niſi qvem ipſe probaſſet recipiendo. 41.
Seneca Epiſcopus Hieroſolymitanus. 117.
Septuaginta interpretes. 173. ſeq. 217. aliæ Græcæ librorum V. T. verſiones. ibid.
Serapio Epiſcopus Antiochenus. 190. 212. Ejus Epiſtola ad Caricum & Ponticum, contra Cataphrygas. 186. ſeq. liber de Evangelio Petri & alia ſcripta. 213. Alius Serapio Martyr. 237.
Serapion lapſus. 246.
Serenii Graniani, Aſiæ Pro Cos. litteræ ad Hadrianum de Chriſtianis non temere occidendis. 122. 123.
Serenus Origenis diſcipulus, Martyr. 206. Alter eodem nomine. ibid.
Servilius Paulus, Aſiæ ProCos. 147.
Severus hæreticus. 150. Severiani. 150.
Sexti liber de reſurrectione. 195.
Sibylla Erythraea. 591. ſeq 597. Ejus Acroſtichis. 592.
Sidonius Confeſſor ſub Decio. 242.
Simeon Cleopæ filius, Epiſcopus Hieroſol. 142. 87. 91. 106. 117. ejus Martyrium. 103. ſeq.
Simon Magus. 39. ſeq. 50. (ubi inſcriptio ſtatuæ, Simoni Deo Sancto) ſeq. Ejus diſcipulus Menander. 98. 119. Magicæ illius præſtigiæ. 120.
Simoniani. 51. 142.
Jeſu Siracidæ liber. 214.
Socrates Philoſophus. 576.
Socrates Epiſcopus Laodicenus. 284.
Sotas Anchialenſis Epiſc. dæmonium Priſcillæ ejicere voluit. 187.
Soter Epiſcopus Romanus. 141. 142. 144. 151. 153. 171. 193. Ejus Epiſtola ad Corinthios. 145.
Stephanus Protomartyr. 38.
Stephanus Epiſcopus Laodicenus. 288.

Ste-

Stephanus Episcopus Romanus. 251. 252.
Sylvanus Episc. Emesenus, Martyr sub Diocletiano. 308. 328. 351.
Sylvanus Gazæ Episcopus, Martyr sub Maximino. 308. 328. 343.
Symmachi Ebionæi versio Græca sacrorum librorum. 217. alii ejus Commentarii. 218.
Syneros Marcionita. 177.
Synodi ob controversiam de Paschate. 190. seq.
Synodus contra Arabes Psychopannychitas. 233. Contra Beryllum 231. Contra Montanum. 181. Contra Novatum. 242. ibid. Synodi de Paschate celebrando. 190. 191. De hæreticis rebaptizandis. 254. In caussa Cæliciani. 391. Synodus Antiochena qva firmare qvidam Novati schisma conati sunt. 247. Alia contra Paulum Samosatenum. 277. contra eundem alia. 278. Synodus Nicæna. 486. seq.
Ἐκ τῶ κ͞ῦ ἑβραίων εναγγελιω καὶ τῶ Συριακῶ nonnulla profert Hegesippus. 143.
Tatianus Encratitarum Auctor. 194. 150. Ejus adversus Gentes. 137. 151. 214. sq. τὸ διὰ τεσσάρων. 150. Qvæstionum liber qvas resolvere instituit Rhodon ejus discipulus. 178. Tatianus assertor Divinitatis CHristi. 196. Pauli Apostoli Epistolas elegantioribus verbis reddere aggressus. 151. πολύ τι πλῆθος συγγραμμάτων, *magnam multitudinem scriptorum* reliqvit. ibid.
Telesphorus Episcopus Romanus. 118. 123. seq.
Telesphorus ad qvem scripsit Dionysius Alexandrinus. 277.
Tertulliani legum Rom. periti. 41. Apologeticus ad Senatum urbis Romæ. 169. Græce è latino versus. 41. 67. 90. 105. 169. 170.
Thebutis hæreticus. 142.
Thecla junior, martyrium passa sub Maximino. 321. 327.
Thelymidres Episcopus Laodicenus. 247. 251.
Themison 182. Montanista. 148. seq. Episcopus. 141.
Theoctistus Cæsareæ Palæstinæ Episcopus. 228. 248. 251. 263. Ejus Epistola ad Demetrium Episcopum Alexandrinum. 222.
Theodorus Ægyptius Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308.
Theodorus qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samosatenum. 279.
Theodorus Laicus, Synnadæ in Phrygia concionatur. 222.
Theodosia Tyria, passa martyrium sub Maximino. 328.

Theodotio Epheſius 173. 217.
Theodotus Epiſcopus Laodicenus, 288. Medicæ artis peritiſſimus, ibib.
Theodotus in Phrygia cum Montano & Alcibiade pro Propheta habitus. 168. 181.
Theodotus coriarius, hæreticus. 196. Scripturas ſacras corrupit. 197.
Theodotus argentarius, coriarii diſcipulus. 169.
Theodulus Martyr ſub Maximino. 340.
Theonas Epiſcopus Alexandrinus. 289.
Theophili Antiocheni 141. ad Autolycum, & alia ſcripta. 145. ſq.
Theophilus Epiſcopus qvi in Concilio Antiocheno Paulum Samoſatenum condemnavit. 279.
Theophilus Cæſareæ in Palæſtinæ Epiſcopus. 190. 194.
Theophilus miles, Martyr ſub Decio. 240.
Theophraſtus Philoſophus. 197.
Theotecnus Cæſareæ Palæſtinæ Epiſcopus. 263. 278. 279. 288.
Theotecnus Curator Antiochiæ. 349. Præſes Provinciæ ſub Maximino. 367. Ejus ſupplicium. ibid.
Therapevtæ Philonis. 54. 55. ſeq.
Thomas Apoſtolus, 33. 71. Ejus Evangelium Apocryphum. 97.
Thraſea Martyr. 186. Eumeniæ Epiſcopus. 191.
Timæus Epiſcopus Antiochenus. 284.
Timolaus Ponticus, Martyr. 321.
Timotheus Martyr, Gazæ ſub Diocletiano. 321.
Timotheus Pauli Apoſt. diſcipulus, Epiſcopus Epheſinus. 73.
Timotheus. 235. Dionyſii Alexandrini Epiſcopi filius, 277. cui libros περὶ φύσεως Pater inſcripſit. ibid.
Titus Cretæ Epiſcopus. 73.
Tobias Epiſcopus Hieroſolymorum. 117.
Τραγικὸς ἀκοὴ μεῖζον. 334.
Marcius Turbo, vide Marcius.
Tyrannio, Tyri Epiſcopus, Martyr ſub Diocletiano. 307. 308.
Tyrannus Epiſcopus Antiochenus. 284.
Valens Epiſcopus Hieroſolymitanus. 176.
Valens Diaconus Hieroſol. Martyr ſub Maximino. 336.
Valentina Cæſareenſis, ſub Maximino paſſa martyrium. 331.

Valentinus hæreticus. Romæ. 124 150. 187. Valentiniani. 142.
Valentini sectator per aliqvod temporis Bardesanes. 151.
Valerius Gratus, Judææ Procurator. 28.
Vates & poeta qvidam Ethnicus Imp. Decium ad persecutionem accendens. 236. Confer Jo. Pearsonium Annalibus Cyprianicis, pag. 11. & Henr. Dodvvellum diss. XI. Cyprianica Sect. 56.
Vettius Epagathus, Martyr. 155. seq.
Victor Episcopus Romanus. 190. 191. 195. literæ de Paschate. 191. 192. non eadem cum Artemone sensit. 196.
Virgilius ἐξοχώτατος τῶν καθ' ἡμᾶς τὴν Ἰταλίαν ποιησάντων. 593. Ex Ecloga ejus qvarta versus qvidem Græcis versibus translati. 593-597.
Ulpianus Tyrius, Martyr. 325.
Urbanus Confessor. sub Decio. 242.
Urbanus Episcopus Romæ. 223. 224.
Urbanus præfectus Palæstinæ (A. C. 304.) 321. 324. 329. ubi de ejus supplicio. Successorem habuit Firmilianum. 330.
Asterius Urbanus, scriptor. 182.
Urbicius Judex. 138. 139.
Ursus, Rationalis Africæ. 393.
Xystus Episcopus Romanus. 117. 118. 171. 103.
Xystus alter itidem Romæ Episcopus. 252. 262. 277.
Zabdas Episcopus Hierosolymitanus. 289. Ζαβδᾶς.
Zacchæus Episcopus Hierosol. 118.
Zacchæus Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 319.
Zamolxis à Getis cultus. 645.
Zebinas Eleutheropolitanus, Martyr sub Maximino. 333.
Zebinus Episcopus Antiochenus. 224. 229.
Zeno Matyr, sub Decio. 240.
Zenobius presbyter Sidonius, Martyr sub Diocletiano. 307. seq. Medicus præstantissimus. 308.
Zephyrinus Episcopus Romæ. 195. 196. 197. 261. 222. 223.
Zosimus Martyr. 108.
Zoticus Otrenus presbyter. 179. 186.
Zoticus Episcopus Comanensis. 182.

5. Περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μεμαρτυρηκότων, *De martyribus Palæstinæ* in persecutione Diocletiani & Maximini ab A. C. 303. ad 310. passis

a) liber

a) liber, in editione Græca *Rob. Stephani* & Græcolatina *H. Valesii* cum ejus versione libro octavo Historiæ Ecclesiasticæ subjicitur: à Rufino & Musculo prætermissus, à *Christophorsono* pro parte libri octavi editus, & à *Suffrido Petri* scholiis illustratus. Hunc latine ex Valesii versione cum notis suis *Theodoricus Ruinartus* inseruit Actis Martyrum * selectis, pag. 330-352. Paris. 1689. 4. A *Vincentio Marnerio* translatus, fuit apud Jo. Bollandum; ut ipse testatur præf. ad T. 1. Act. Sanctorum Januarii pag. 45. b. Librum illum tanqvam ab opere Hist. Eccles. diversum promittit Eusebius VIII. 13. pag. 308. οἷς γε μὴν αὐτὸς παρεγενόμην; τότε καὶ τοῖς μεθ' ἡμᾶς γνωρίμως διὰ τέσσαρα συγγράμματα γεγραφῆς.

6. Liber *contra Hieroclem.* Bithyniæ ex Vicario Præsidem & postea Alexandriæ b) ἔπαρχον, πρὸς τὰ ὑπὸ Φίλοις ἐκτεθέντα εἰς Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα ἀφ' ἑαυτῆς Ἱεροκλεῖ ὡς ἀληθῆ θεῖσαν αὐτῷ τε καὶ Χριστῷ σύγκρισιν. Auctor & consiliarius Diocletiano ad faciendam persecutionem fuit ille Hierocles teste Lactantio c. 16. de mortibus persecutorum, & *libros duos ad Christianos* scripsit, ut idem refert lib. 5. cap. 2. Institutt. divinar. (λόγους φιλαληθεῖς πρὸς τοὺς χριστιανοὺς inscripsisse colligas ex eodem atqꝫ Eusebio,) qvibus inter alia ostendere voluit Apollonium vel paria cum CHRISTO vel etiam majora fecisse. Primus Eusebii librum, qvem Photius Cod. 39. ἀνασκευαστικὸν βιβλιδάριον πρὸς τοὺς ὑπὲρ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως ἱεροκλέους λόγους vocat, *Græce* edidit Aldus cum Philostrati Apollonio Venet. 1502. fol. & 1535. 8. *latine* vertit *Zenobius Acciajolus* Florentinus Ord. Prædicatorum, præmissa ad Laurentium Medicem Epistola, Colon. 1532. 8. cum Philostrato de vita Apollonii, atqve sæpius inter Eusebii opera junctim latine edita, ad calcem librorum de Evangelica demonstratione. Pessime à Florentino interprete versum esse hunc librum, notavit Pearsonius præf. ad Hieroclem. *Græce & latine* cum Acciajoli versione, & variis lect. è Codice Regis Galliæ à *Federico Morello*

a) Vide Hanckium de scriptoribus Byz. pag. 118. & D. Christianum Kortholtum de persecutionibus Vet. Ecclesiæ pag. 468. Δεκάτῃ χρόνου durasse illam persecutionem notat Eusebius VIII. 15. Hist. cum post octavum annum aliqvantisper remisisset. id. 16.

* Acta illa Martyrum selecta viderunt etiam lucem Gallice, Droueto & Malpertuio interpretibus, Paris. 1708. 8.

b) Vales. pag. 177. ad Euseb. Epiphan. LXVIII. 1. De Hierocle juniore cujus commentarius in aurea carmina exstat, aliisqve ejus nominis dixi lib. 2. cap. 12. §. 7. & de Philostrati opere lib. 4. cap. 24. §. 2.

ipsum nescio qvis componere ausus fuerat. MS. habuit Eusebii libellum & Hieronymi versionem Tho. Galeus. Memoratur etiam in Catalogo MSS. Angliæ Tom. 2. pag. 247. in ædibus Jacobæis n. 850. Eusebius de locis Hebraicis cum multis emendationibus. Et Jo Pearsonius præfat. erudita in LXX. Interpretes laudat Codicem Bonfreriano meliorem. Præmiserat Eusebius huic libello *topographiam terræ Judææ & distinctas tribuum sortes, ipsius quoque Hierusalem, templique in ea cum brevissima expositione picturam*, ut ex Hieronymi præfatione constat, sed illa jampridem interciderunt. Nescio topographiamne illam intelligat Hebed Jesu, qvando in Catalogo librorum Haldaicorum pag. 18. memorat Eusebii librum *de figura Mundi*.

II. Commentarios eruditissimos in Psalmos 150. scripsisse Eusebium nostrum testatur Hieronymus in Catalogo cap. 81. & Svidas. Illos *latine* interpretatus fuit *Eusebius Vercellensis* ut idem Hieron. auctor est Epistola 89. ad Augustin. & cap. 96. Catalogi, atqve contra Vigilantium, ubi docet hæretica, hoc est qvæ Arianam * hæresin sapere videbantur ab interprete prætermissa. Allegatur Eusebius in Psalmos à Gelasio de duabus Naturis, Theodorito apud Anton. Agellium in Psalm. 88. & in Catenis editis ac MSS. in Psalmos. Primus Eusebii ὑπομνήματα sive *Commentaria in Psalmos* CXVIIII. ex tribus Codicibus Perroniano, Segvieriano & Colbertino, collatis etiam Catenis MSS. atqve editis in Psalmos eruit & cum latina versione sua atqve erudita præliminari dissertatione edidit *Bernardus de Montfaucon* in nova collectione Patrum Tomo I. Paris. 1706. fol. Latina versio Eusebii Vercellensis, & Græca ipsa in Psalmos posteriores 31. interciderunt. Multa in hoc opere fragmenta occurrunt interpretum Aqvilæ, Symmachi & Theodotionis. Allegatur etiam *Origenes* in Psal. 119. pag. 723. & in Psal. 4. *Asterius* pag. 28. Eusebii εὐχαὶ sive ὑποθέσεις *argumenta brevia in Psalmos* ex codice vetusto Barberiniano edita fuerant in Tomo VI. Bibliorum polyglotton Londinens. pag. 137. seq. Fragmentum in Psalmum 86. fuit apud Tho. Galeum. Etiam in Catalogo MSS. Bibl. Mediceæ video memorari Eusebium in Psalmos. Præfatiunculas duas, alteram περὶ ψαλμάτων, alteram ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τῶν ψαλμῶν memorat Lambecius III.

* Tale est, qvod in verba Psalmi CX. 1. *Dixit Dominus Domino meo*, affertur in Synodi septimæ sive Nicænæ Act. 6. sect. 5, T. 3. Binii pag. 662. qvod in Montfauconi editione haud legitur.

III. pag. 24. & 29. Commentarios illos ſcriptos ab Euſebio circa A. C. 337. notat Montfauconus in Epiſtola de Therapevtis p. 151.

12. Ex Commentariis *in Canticum Canticorum*, fragmenta Græce edidit *Jo. Meurſius*, cum Polychronii Diaconi ἐξηγήσει & Mich. Pſelli ἐμμετρίᾳ verſibus ſcripta Politicis. Lugd. Bat. 1617. 4. Totum qvidem illum Commentarium ſub Euſebii nomine, ex Codice Bibl. Palatinæ editum Euſebii non eſſe, perſpicuum eſt, in qvo occurrunt fragmenta *Athanaſii* pag. 18. 32. 39. 51. *Didymi* pag. 19. *Gregorii Nyſſeni* pag. 11. 14. *Philonis Carpathii* pag. 13. ſeq. 32. 34. 39. 44. 52. ſeq. & *Theophili* (an *Theophylacti*) pag. 37. Confer Lambecium III. pag. 77. & Raynaudum de bonis ac malis libris pag. 138.

13. Περὶ τῆς τῶν βιβλίων τῶν προφητῶν ὀνομασίας, *De vitiis Prophetarum*, Euſebii ἀποσπασμάτιον ex antiqviſſimo codice Rupefucaldino (qvem hodie ſervat Bibliotheca Collegii Jeſuitar. Pariſ.) Græce edidit, latinamqve verſionem addidit *Jo. Carterius*, ante Procopii Gazæi Commentarios in Eſaiam. Pariſ. 1580. fol.

14. *Commentarios in Eſaiam* libris decem ſcripſiſſe Euſebium Hieronymus teſtatur cap 81. Catalogi, & Svidas, igitur emendandum qvod libri qvindecim memorantur in Hieronymi præfat. ad Eſaiam. Illos magnam partem ex Codice Perroniano & Catenis MSS. regiis reſtituit, Græceqve cum verſione & præfatione ſua primus edidit ſupra jam mihi laudatus *Bernhardus de Montfaucon* in nova collectione Patrum Tomo 2. Pariſ. 1706. fol. Ex hoc Euſebii opere multa ad verbum transtulere Hieronymus (qvi etiam ubi Euſebius ab Hebræo doctore aliqvid edidiciſſe ſe ſcripſit, idem veluti de ſe teſtatur) Procopius Gazæus & Catenarum Græcarum in Eſaiam auctores Joannes Drungarius, Andreas presbyter aliiqve. Fallitur enim Lambecius qvi III. pag. 41. Catenam MS. in Eſaiam memorans, ubi Euſebius laudatur, ait ſine dubio intelligi ejus libros Eclogarum Propheticarum de CHRISTO. Etiam in his Euſebii commentariis freqventer laudantur fragmenta veterum interpretum Aqvilæ, Symmachi ac Theodotionis. Cæterum non diffitendum ad pleraqve Prophetæ capita non tam Euſebii commentarios integros, qvam prolixiora ex illis excerpta tantum ſervata eſſe. Diſtinctio etiam in libros & commentarius in caput totum 61. periit. Neqve ab Euſebio videtur eſſe clauſula: ὅτι καὶ ἡμεῖς ἀξιωθείημεν ἐν ταῖς παρ' ἐκείνου εὐχαῖς καὶ προσδοίας πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν. Cæterum monendus eſt lector Commentarios in

Eſaiam

Esaiam, qvi feruntur sub nomine Basilii Cæsareensis, etiam Eusebio perperam tribui in nonnullis Codicibus, ut Thuano qvi hodie est Colbertinus 2596.

15. *Canones* sive indices decem Harmoniæ *Evangeliorum* cum præmissa *ad Carpianum Epistola*. De his dixi lib. IV. cap. 5. §. 20. Videndus etiam Rich. Simon Lib. HI. Hist. Criticæ N. T. pag. 427. seq. & lib. 3. pag. 90. Jo. Millius prolegom. ad N. T. pag. LXX. qvi & ipse Canones una cum Epistola ad Carpianum Græce Novo Testamento à se edito, Erasmi & Rob. Stephani exemplo præfixit. Latine veteribus qvibusdam Bibliorum Codicibus præmittitur, atqve inde vulgata est in Orthodoxisgraphis & à Josepho Maria Thomasio, unde à Marcianæo in divina qvam vocat Bibliotheca prætermissam miror, licet Canones ipsos Novo Test. recte præmisit, ex testimonio ipsius Hieronymi præf. ad Damasum in qvatuor Evangelia: *Canones quoque quos Eusebius Cæsareensis Episcopus Alexandrinum secutus Ammonium, in decem numeros ordinavit, sicut in Græco habentur expressimus.* Idem Hieronymus cap. 55. Catalogi, & ex eo Isidorus Hisp. VI. 15. Origg. ait Ammonium Evangelicos Canones excogitasse, qvos postea secutus sit Eusebius Cæsareensis. Verum Canones illos neutiqvam excogitavit Ammonius, sed tantummodo Harmoniæ Evangelicæ auctor fuit, ita compositæ ut fundamenti loco Matthæus substerneretur, eiqve deinde annotarentur capita parallela ex cæteris Evangelistis, intexerenturqve aliorum Evangelistarum narrationes ab Matthæo omissæ. Hinc ut aliorum etiam trium Evangelistarum series & cum cæteris Evangelistis comparatio constaret, Eusebius testatur se decem hosce Canones excogitasse & composuisse. Sed qvid vetat ipsam Eusebii Epistolam, cum brevis admodum sit, & in pluribus editionibus Bibliorum & Hieronymi, in qvibus Canones * ipsi tamen leguntur, prætermissa, hic infra ponere una cum veteri latina versione. Græce MS. haberi Neapoli in Bibl. Augustinianorum notavit Mabillonius T. 1. Musei Italici pag. 110. Laudat hosce Canones Eusebianos Cassiodorus cap. 7. Institutt. divinar. Et freqvens illorum usus fuit in Ecclesiis Orientis pariter & Occidentis, ut ex Codicibus MSS. Bibliorum in variis versionibus notarunt Viridocti.

Eusebii

* In Codice Vindobonensi hoc adjectum legitur scholion: Κανόνες δὲ προσηγορεύθησαν διὰ τὸ εὐθὺς αὐτῶν καὶ ἀκριβεῖς. ὥσπερ γὰρ ἰθυλοίσι τινὶ γραμμαῖς ταῖς ἰδίαις εὐθύνει χρώμενοι οὐκ ἐῶσι τὸν νῦν παρεμπλακῆναι τῇ ἀκροατῇ ἀλλὰ πρὸς τὴν ὁμοφωνίαν ἄγουσιν αὐτὸν τῶν ἐναρμονίων φωνῶν τοῖς Εὐαγγελισταῖς.

Εὐσέβιος Καρπιανῷ τῷ ἀδελφῷ ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ μὲν ὁ Αλεξανδρεὺς, πολλὴν ὡς εἰκὸς φιλοπονίαν καὶ σπουδὴν εἰσαγαγόμενος, τὸ διὰ τεσσάρων ἡμῖν καταλέλοιπεν εὐαγγέλιον, τῷ κατὰ Ματθαῖον τὰς ὁμοφώνους τῶν λοιπῶν εὐαγγελιστῶν ἀπάσας ἀθροίσας, ὡς ἐξ ἀνάγκης συμβῆναι τὸν τῆς ἀκολουθίας εἱρμὸν τῶν ἰδίων διαφθαρῆναι, ὅσον ἐπὶ τῷ ὑφεῖναι τὴν ἀναγνώστεως, ἵνα μὴ σωζομένου καὶ τῶν λοιπῶν ἑκάστου τε καὶ εἱρμοῦ, εἰδέναι ἔχοις τὰς οἰκείας ἑκάστου εὐαγγελιστοῦ τόπους, ἐν οἷς κατὰ τῶν αὐτῶν ἠνέχθησαν φιλαληθῶς εἰπεῖν, ἐκ δὲ πονηροῦ δὲ προσειρημένου ἀνδρὸς εἰληφὼς ἀφορμὰς, καθ' ἑτέραν μέθοδον κανόνας δέκα τῶν ἀριθμῶν διαχαράξαί σοι τὰς ὑποτέλαγμένας. ὧν ὁ μὲν πρῶτος περιέχει ἀριθμοὺς ἐν οἷς τὰ ἁπλούστερα εἰρήκασιν οἱ τέσσαρες, Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς, Ιωάννης. Ο δεύτερος, ἐν ᾧ οἱ τρεῖς, Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς. Ο τρίτος, ἐν ᾧ οἱ τρεῖς, Ματθαῖος, Λουκᾶς, Ιωάννης. Ο τέταρτος, ἐν ᾧ οἱ τρεῖς, Ματθαῖος, Μάρκος, Ιωάννης. Ο πέμπτος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Ματθαῖος, Λουκᾶς. Ο ἕκτος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Ματθαῖος, Μάρκος. Ο ἕβδομος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Ματθαῖος, Ιωάννης. Ο ὄγδοος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Μάρκος, Λουκᾶς. Ο ἔνατος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Λουκᾶς, Ιωάννης. Ο δέκατος, ἐν ᾧ περὶ ἕνων ἑκάστου αὐτῶν ἰδίως ἀνέγραψεν. Αὕτη μὲν οὖν ἡ τῶν ὑπο-

Eusebius Carpiano Fr. in Domino S.

AMMONIUS quidam Alexandrinus, magno studio atque industria, unum nobis pro quatuor Evangeliis dereliquit. Namque trium Evangeliorum sensus exceptos, omnes similes contextus Matthæi Evangelio quasi ad unum congestos, annexuit: ita ut eorundem quantum ad tenorem pertinet lectionis, sequens jam stylus interruptus esse videatur. Verum ut salvo corpore, sive textu cæterorum hic Evangeliorum propria & familiaria loca, in quibus eadem similiterque dixerunt, scire possis, ac verè differere, accepta occasione ex prædicti viri studio, alia ratione decem numerorum tibi titulos designavi. Quorum primus, quatuor in se continet numeros, in quibus similia ab universis dicta sunt, Matthæo, Marco, Luca, Joanne. Secundus, in quibus tres, Matthæus, Marcus, Lucas. Tertius, in quibus tres, Matthæus, Lucas, Joannes. Quartus in quibus tres, Matthæus, Marcus, Lucas. Quintus in quibus duo, Matthæus, Lucas. Sextus in quibus duo, Matthæus, Marcus. Septimus, in quibus duo, Matthæus, Joannes. Octavus in quibus duo, Marcus, Lucas. Nonus in quibus duo, Lucas, Joannes. Decimus, in quibus singuli de quibus-

ὑποδεδεγμένων κανόνων ὑποθέσις, ἡ δὲ σαφὴς αὐτῶν διήγησις, ἔστιν ἥδε. ἐφ' ἑκάστῳ τῶν τεσσάρων εὐαγγελίων ἀριθμός τις πρόκειται καὶ μίσθω, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ πρώτου, εἶτα δευτέρου, καὶ τρίτου, καὶ καθεξῆς προϊὼν ἐπὶ ὅλοις μέχρι τοῦ τέλους τοῦ βιβλίου. καθ' ἕκαστον δὲ ἀριθμὸν ὑποσημείωσις ἀλλὰ κανονοβάρους πρόκειται, δηλοῦσα ἐν ποίῳ τῶν δέκα κανόνων κείμενός ὁ ἐπιθυμὸς τυγχάνει· οἷον εἰ μὲν α, δῆλον ὡς ἐν τῷ πρώτῳ· εἰ δὲ β, ἐν τῷ δευτέρῳ· καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τῶν δέκα. εἰ δὲ ἀναπτύξας ἐν τισὶ τῶν τεσσάρων εὐαγγελίων ὁπωσοῦν, βουληθείης ἐπιστῆναι τινὶ ᾧ βούλει κεφαλαίῳ, καὶ γνῶναι τίνες τὰ παραπλήσια εἰρήκασι, καὶ τοὺς οἰκείους ἐν ἑκάστῳ τόπους εὑρεῖν ἐν οἷς τῶν αὐτῶν ἠνέχθησαν, ἧς ἐπέχεις ὡσαύτως ἀναλαβὼν τὴν προκειμένου ἀριθμὸν, ἐπιζήτησας τε αὐτὸν εὐθὺς ἐν τῷ κανόνι οὗ ἡ διὰ τῶν κανοβάρεως ὑποσημείωσις ὑποβέβληκεν, εὕσῃ μὲν εὐθὺς ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους τῶν κανόνος προγραφῶν, ὁπόσοι καὶ τίνες παρῶνται, πλήσια εἰρηκασι. ἐπισήσας δὲ καὶ τοῖς τῶν λοιπῶν εὐαγγελίων ἀριθμοῖς τοῖς ἐν τῷ κανόνι ᾧ ἐπέχεις ἀριθμῷ ὡσαυτως κειμένοις, ἐπιζητήσας τε αὐτοὺς εὐθὺς ἐν τοῖς οἰκείοις ἑκάστου εὐαγγελίου τόποις, τὰ παραπλήσια λεγομένας εὑρήσεις.

busdam propriè scripserunt. Et qvidem subjectorum titulorum id est argumentum, clara vero eorum narratio hæc est: Etenim per singula loca Evangeliorum qvidam numerus videtur appositus, paulatim incipiens à primo, deinde secundo, postremo tertio, & per ordinem librorum ad finem usqve progrediens. Itaq; per singulos numeros supputatio, per lineæ distinctionem invenitur inserta, significans cui de decem titulis appositus numerus assignetur. Veluti siqvidem primum, certum est in primo. Si vero in secundo, & eodem modo usqve ad decem. Si igitur evoluto uno qvalicunq; cum qvatuor evangeliis, cuilibet capitulo velis insistere & rescire qvi similia dixerint, & loca propria agnoscere singulorum, in qvibus eadem sunt prolocuti ejusdem sensus qvem tenes, relegens propositum numerum qvæsitumq; eum in titulo qvem demonstrat tituli subnotatio, continuò scire potes ex suprascriptionib⁹, qvas in fronte notatas invenies: qvi aut qvot de his qvæ inqviris similia dixerint. Veniens etiam ad reliqva Evangelia per eundem numerum, qvem continent, videbis appositos per singulos numeros, atq; eos in suis propriisq; locis similia dixisse reperies.

16. Περὶ τῆς τῶν Εὐαγγελίων Διαφωνίας, *De Evangeliorum diaphonia* scripsisse Eusebium testatur Hieronymus in Catalogo cap. 81. & ex eo Svidas: *Librum refolationum contrariorum quæ sunt in Evangeliis*, vocat Hebed Jesu in Catalogo librorum Chaldaicorum. Atqve in Sicilia inventos libros Eusebii tres de diaphonia Evangeliorum scribit Latinus Latinius T. 2. Epistolar. pag. 116. Sed nemo fuit adhuc qvi in lucem illos proferret. Græca Catena MS. in Marcum, de qva Rich. Simon lib. 3. Hist. Crit. pag. 89. laudat Eusebium ἐν τῷ πρὸς Μαρῖνον * περὶ τῆς δοκούσης ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις περὶ τῆς ἀναστάσεως Διαφωνίας. Hujus scripti fragmentum servavit Anastasius Sinaita qv. CLIII. Alia fragmenta duo Græce & Latine edidit Combefisius in Auctario Novo Paris. 1648. fol. T. 1. pag. 781. 783. unum qvod ex Ambrosii Mediolanensis, Monachi Cassinatis versione etiam tesse Sixto Senensi exstat in illud: ὀψὲ σαββάτων, *sero Sabbatorum*. Alterum περὶ τῶν ἐν μνημείῳ ἀγγέλων, *de Angelis ad monumentum visis*. Voluerat hæc qvoqve edere Holstenius teste Lambecio lib. 1. de Bibl. Vindob. pag. 112. sed morte præventus omisit. Eusebii *de triduo sepulturæ Domini* memorat Labbeus Bibl. nova MSS. pag. 184. Exstant & illius nonnulla in Catenis ad Evangelistas editis & ineditis, qvorum pleraqve ex eodem ut videtur opere repetita. Ex Catenis in Lucam plura Eusebii latine exhibet idem Combefisius in Bibl. Concionatoria. Ex Eusebio Pamphili ad Marinum occurrunt fragmenta in Anastasii Sinaitæ qvæst. IX. & CXLVIII. sed illa alterius sunt argumenti. Clariss. Caveus memorat Eusebium *de Evangeliorum dissonantia ad Stephanum*. Qvæ vero *de symphonia* sive *concordia Evangeliorum in Genealogia CHRISTI* Eusebius Africanum secutus scripsit, exstant lib. 1. Hist. Eccles. cap. 7. iisqve usus Ambrosius in 3. Lucæ.

17. Λόγος τριακονταετηρικός, *Oratio de Constantini M. laudibus* in ejus tricennalibus dicta A. C. 335. CPoli, ut Eusebius ipse testatur IV. 33. & 46. de vita Constantini. Meminit & in Proœmio Libri I. ubi addit se etiam in vicennalibus Constantini laudes ejus in Nicæna Synodo, ut lib. 3. c. 11. etiam docet, concelebrasse. Sed ille qvidem εἰκοσαετηρικὸς ὕμνος sive Panegyricus intercidit. In Codice MS. Collegii Trin. Cantabrig. Oratio illa, Caveo teste, in duas partes dispescitur, qvarum posterior incipit à capite IX. Hanc Orationem cum descriptione Martyrii sive templi Hierosolymitani à Constantino conditi do-

 nario-

* Ex Eusebio πρὸς Μαρῖνον fragmentum in Codice Vindob. de qvo Lambecius T. IV. pag. 173.

nariorumqve ejus, sed qvæ temporum injuria intercidit, & Constantini Oratione ad sanctorum cœtum ex latino Græce translata Eusebius ut lib. IV. cap. 46. testatur, libris de vita Constantini subjunxit. Primus Rob. Stephanus cum illis edidit Græce, latine vertit *Christophorsonus* atqve inde *Valesius* qvi notis etiam illustravit.

18. *De Vita Constantini M.* jam A C. 337. defuncti *libri IV*, * qvibus ait se de industria omittere conflictus & prælia, res fortiter gestas, tropæa ac triumphos, Leges & præclara instituta, & tantum tradere μόνα τὰ πρὸς τὸν θεοφιλῆ σωτῆρος βίον, qvæqve ad DEI cultum pertinent. lib. I. cap. II. unde titulum operis fecit περὶ τοῦ θεοῦ βίου τοῦ μακαρίου Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, ut notat Valesius p. 256. Cæterum falli Jac. Gothofredum ** qvi hos libros ab Eusebio scriptos esse negavit pag. 273. ad Philostorg. & in Epist. ad Andream Rivetum sub nomine Jacobi Pacidii edita, facile ex ipso opere & Socratis, Sozomeni, Photii, Gelasii aliorumqve veterum testimoniis demonstrarunt Martinus Hanckius de scriptoribus Byz. pag. 81. seq. Jo. Andreas Bosius de Pontificatu maximo Imperatorum Rom. p. 63 seq. & Valesius pag. 216. Omni etiam destituta verisimilitudine Sandii conjectura, qvi in nucleo Historiæ Eccles. p. 48. Macarii Hierosolymitani esse hariolatur, Παντηγυρικὴν ὑψηγορίαν usum Eusebium multi annotarunt, neqve tamen fides historica illi propterea in rerum summa deneganda. Primus hos libros Græce cum Historia Eccles. edidit Rob. Stephanus, Paris. 1544. fol. pro qvinto libro numerans Orationem ad Sanctorum cœtum, qvæ Constantini M. est, non Eusebii. Latine primus qvatuor libros (non tres primores tantum ut scribit clariss. Hanckius pag. 86. de scriptoribus Byz.) *Joannes Portesius* vertit. Hinc *Wolfgangus Musculus*, nec minus *Jo. Christophorsonus* qvi Portesii versionem non viderat notante Valesio pag. 216. sq. Hujus Christophorsonianæ versionis cum liber qvartus casu qvodam amissus esset, qvartum *Nicolaus Carrus* supplevit. Deniqve idem *Henricus Valesius* Græca ad Codices MSS. castigavit, versionem meliorem notasqve doctissimas adjunxit. Editiones latinas & Græcolatinas, qvia Historiæ Ecclesiasticæ hi libri subjungi solent, supra num. 4. annotatas videre licet. Tantum monebo in editionibus qvibusdam latinis brevia *Jo. Jac. Grynæi* & *Suffridi Petri* scholia adjuncta esse. Gallicæ qvo-

qvæ

* Male *libri VI.* excusum in Clariss. Jo. Molleri Homonymoscopia pag. 461.

** Jac. Godofredo assensus B. Dorscheus in diaryposi Concilii Nicæni de S. Cœna p. 3.

qve interpretationis instar est, qvod auctore *Joanne Morino* prodiit opus: Histoire de la delivrance de l'Eglise Chrestienne par l'Empereur Constantin, Paris. 1630. fol.

19. *De Vita S. Pamphilii Martyris* scripsisse se testatur lib. 6. cap 32. Eusebius, & lib. 7. Hist. Eccles. c. 32. p. 288. & de Martyribus Palæstinæ cap. 11. ubi *tribus libris* distinctum à se opus illud fuisse refert, qvod confirmat etiam Hieronymus in Catalogo cap. 81. & adversus Rufin. pag. 135. ubi libros elegantissimos appellat, Hujus ut putat operis genuinum ἀπόσπασμα τὸ de Pamphili Martyrio Græce ex MS. Codice Mediceo Regis Christianissimi descriptum exhibet Papebrochius T. 1. Act. Sanctorum Iunii p. 64-74. cum latina versione. Latina illa ex Eusebio an Metaphraste dederant Lipomanus & Surius 1. Junii, & Valesius pag. 178. ad Euseb.

20. Τῶν ἀρχαίων μαρτύρων συναγωγήν, *antiquorum Martyrum collectionem* scripsisse se Eusebius testatur in Hist. Eccles. lib. IV. cap. 15. pag. 136. & lib. 5. proœm. pag. 153. & cap. 21. pag. 189. Ex hoc opere præclaro, & qvod integrum ad nos haud perveniisse dolendum est, multa supersesse videntur, in vitis Patrum latine sub Hieronymi nomine editis, & in Simeone Metaphraste, qvi Græco stylo Sanctorum vitas & Martyria condidit. Fragmentum ex hoc opere Eusebiano dare se credidit Papebrochius *narrationem de Decem Martyribus Ægypti*, Græce è MS. Vaticano cum Gvil. Sirteti versione T. 1. Act. Sanctor. Junii pag. 420. seq. Sic *Acta martyrii S. Luciani* apud Surium & Bollandum ad 7. Januar. latine edita, Usserius apud Caveum suspicatus est Metaphrastem petiisse ex Eusebio. Integram ejus μαρτύρων ἀναγραφὴν in Bibl. Scoriacensi superfuisse affirmat Franciscus Bivarius ad Pseudo Dextri Chronicon ad A. C. 308. Atqve *Libros tres* Martyrum Eusebii nondum de Græco versos ibi extitisse, ex indice ejusdem Bibliothecæ A. 1579. didicit & ad Baronium scripsit Lindanus, ut narrat Baronius ad Martyrolog. 23. Sept. *Viginti libris* constitisse illud opus tradit scriptor Actorum S. Silvestri apud Lambecium T. 8. p. 321. Libris undecim, ejusdem Silvestri Acta à Combefisio edita. Confer de eodem opere Eusebiano Bollandum præf. ad T. 1. Act. Sanctor. Januar. pag. XVI. & XLV. & Henschenium

* Docet ibi Eusebius, illo se in opere exhibuisse πίνακας sive indices librorum tum Origenis tum aliorum scriptorum Ecclesiasticorum, qvos Pamphilus summo studio Bibliothecæ suæ adornandæ collegerat.

nium T. 2. Aprilis. pag. 539. Baronium diſſ. Marryroloigo Romano præmiſſa cap. 5. 6. & 7. & Matthiam Frid. Beckium ad Martyrologium Eccleſiæ Germanicæ. pag 5. ſeq.

21. *Epiſtola ad Conſtantiam Auguſtam*, Licinii uxorem, laudata ab Iconomachis in Actis Synodi Nicænæ ſecundæ Act. V. pag. 608. & VI. pag. 661. T. 3. Binii (Labbei T. VII.) & à Nicephoro Conſtantinopol. Patriarcha impugnata. Eam pleniorem Græce è MS. Regio edidit V. C. Jo. Boivinius in notis eruditis ad Niceph. Gregoram pag. 795. Spuriam & Euſebio ſuppoſitam eſſe non dubitat Petavius XIV. 9. dogm. Theol. de incarnatione. Sed Euſebio recte à laudato Boivinio vindicatur. In iisdem Actis Nicænæ Synodi affertur etiam aliqvid pag. 608. & 662. ex Epiſtola Euſebii ad Euphrationem ſive Euphraſionem & ad Alexandrum Alexandrinum.

Latine tantum exſtant:

22. *Apologia pro Origene liber primus* ex Rufini verſione, inter Origenis atqve Hieronymi Opera ſæpius ſub Pamphili nomine editus. Et ſane ex voluminibus ſex (tot enim Apologia illa libros complexa eſt) Pamphilum una cum Euſebio priora qvinqve compoſuiſſe, ſextum ab Euſebio additum eſſe teſtatur Photius Cod. 118. Conſer Euſebium ipſum VI. 33. Hiſt. & qvæ de hoc opere Tillemontius T. 5. Memor. Eccleſ. parte 3. pag. 60. ſeq. & 357. ſeq. Hebed-Jeſu autem in catalogo librorum Chaldaicorum p. 19. memorat Euſebii *librum Apologeticum pro homine qvodam Origeniſta, qvi exponebat Scripturas per allegorias, & coarguebatur hoc nomine à Theodoro.* De Antipatri Boſtrenſis ἀντιῤῥήσει τῆς εὐσεβίου ὑπὲρ τῆ Ὠριγένους ἀπολογίας, dicam infra in Antipatro.

23. *Opuſcula XIV.* à *Jacobo Sirmondo* edita ex duobus MSS. Monaſterii Herivallenſis & S. Cornelii Compendienſis, T. 2. Var. Opuſc. Pariſ. 1643. 8. unde recuſa ſunt in Bibl. Patrum edit. Lugd. 1675. Tomo IV. & inter Sirmondi Opera T. 1. Pariſ. 1696. fol.

Adverſus Sabellium liber ſive potius Homilia *I. & II.* In harum priore Marcellus Ancyranus perſtringitur his verbis pag. 10: *Pater qui genuit non pœnitetur de bona progenie, non deperat ſuum filium.*

Invi-

Iuridemus fabulas gentium, & iterum easdem inducimus, non nos sed qui ausus est Galata. Deum enim non vocem genuit sed Filium, non sermonem sed Virum, non dictum sed DEum. In posteriore sæpius laudatur *memoria beati viri*, per qvem Valesius intelligit Pamphilum, editores operum Sirmondi verisimilius Agapetum Eusebii decessorem.

De resurrectione & ascensione Homilia I. & II. in qvarum posteriore prolixe celebratur S. Romanus, de qvo Eusebius cap. 2. de Martyribus Palæstinæ, & Homilia Eusebii Gallicani T. VI. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 671. Prudentius peristeph. hymno X. Martyrologia 18. Nov. &c.

De incorporali & invisibili DEO, atqve incorporali anima & spirituali cogitatu hominis Homiliæ VI.

De eo qvod ait Dominus Matth. X. 34. *non veni pacem mittere in terram.*

De Mandato Domini Matth. X. 37. *qvod dico vobis in aure, supra tecta prædicate.*

De operibus bonis & malis, Homilia I. & II. ad 2. Cor. VIII, 9. seq.

Hæc opuscula ex Græco versa esse variis argumentis colligitur, neqve Eusebio Cæsareensi indigna sunt, eiqve tribuuntur à Sirmondo, Valesio, du Pinio aliisqve. Neqve placet opinio Clariss. Cavei, qvi incerta conjectura mavult referre ad Eusebium Emesenum.

24. *Acta Sylvestri Papæ* ad Eusebium auctorem referuntur in qvibusdam Codd. & à Ratramo libro 4. contra errores Græcorum. *Sed error ex multis manifestus arguitur*, inqvit Baronius ad Martyrolog. 31. Dec. *cum & Gelasio teste acta Sylvestri incerto auctore sint scripta.* Confer. Wilh. Ernesti Tenzelii diss. selectas pag. 304. seq. Exstant latine apud Mombritium Tom. 2. Et alia ex Metaphraste apud Lipomannum Tom. 5. & Surium ad 31. Dec. Edidit & Combefisius Acta Silvestri & Constantini, è qvibus disputationem adversus Judæos præsente Constantino à Silvestro & Zambre habitam repetit in Bibl. Concionatoria T. 2. ad Dom. I. Qvadragesimæ. Ex illis hausere Zonaras ac Cedrenus, & in Chronicis MSS. Georgius Hamartolus & Simeon Logotheta. Vide Canglum ad Zonaram pag. 28.

25.

25. *Inedita.*

Libri IV. Eclogarum Propheticarum, de qvibus supra n. 3.
Fragmentum de mensuris ac ponderibus. MSS. Is. Vossii n. 179.
De Morte Herodis, MS. in Bibl. Basil.
Praefatio ad Canticum Mosis in Exodo. Lambec. III. pag. 35.

26. *Scripta Eusebii deperdita.*

Praeter multas partes operum, de qvibus jam dictum est, *Ecclesiastica praeparationis libri*, in qvibus *Eclogae*. Phot. Cod. XI. ubi numerus librorum excidit.

Ἡ καθόλου εἰσαγωγή. supra n. 3.

Ecclesiastica Demonstrationis libri. Phot. Cod. XII. Colomesius qvatuor libros fuisse putat, qvia qvatuor libri *Eclogarum Propheticarum* exstant MSti in Bibl. Vindobonensi: sed in calce libri qvarti illarum Eclogarum diserte tradit Eusebius, hunc esse librum operis nonum. Et Eclogas Propheticas verisimilius habeat aliqvis pro parte τῆς καθόλου εἰσαγωγῆς, ut notavi supra num. 3. Laudatur Eusebii Ἐκκλησιαστικὴ ἀπόδειξις in Jure Graeco-Romano pag. 295.

Contra Porphyrium pro Christiana religione libri XXX. Svid. de qvibus tantum viginti ad se pervenisse ait Hieronymus cap. 81. Catalogi. Horum tribus postremis confutasse qvae contra Danielis Prophetias argutatus idem Porphyrius fuerat, testatur idem Hieronymus ad Danielem. Alibi libros XXV. numerat, Epist. ad Magnum Oratorem. Laudat & Socrates III. 23. p. 200. Hoc opus Romae adhuc servari, nimis temere multi credunt, inqvit Holstenius de Porphyrii scriptis pag. 63. Apollinarem iis, qvae Eusebius & Methodius contra Porphyrium scripsit, praefert Philostorgius VIII. 14.

Ἐλέγχοι καὶ Ἀπολογίαι *Confutationes & Apologiae* pro Christiana religione adversus Ethnicorum objectiones, *libri duo*, atqve alii libri duo ejusdem argumenti & sententiis verbisqve propemodum iidem, (forte altera priorum ἔκδοσις.) Phot. Cod. 13. Fallitur Valesius qvi libros contra Porphyrium cum his libris confundit. Nec minus fallitur Clariss. Caveus, qvi cum his confundit Apologeticum Eusebii pro fide sua, de qvo supra num. 9.

Oratio de basilica Hierosolymitana Servatoris Sepulchro, ac de *donariis* ibi dedicatis, qvam licet prolixiorem stans Imperator Constantinus auscultavit. Euseb. IV. 33. de vita Constantini.

De

De Feſto Paſchali liber eidem Conſtantino dicatus, complexusqve μυσικὴν ἀναλυσιν τῆς τῆς ἑορτῆς λόγου, ſive rationes Cycli novendecim annorum & hiſtoriam controverſiæ de Paſchate. Euſeb. IV. de vita Conſt. cap. 34. & 35. ubi Imperatoris ad Euſebium Epiſtola qva ipſi gratias agit, & meminit latini interpretis, qvi ſcripta ejus in latinam linguam transferat. Euſebio ad componendam ἐννεακαιδεκαετηρίδα occaſionem dederat S. Hippolytus ſua ἐνναεκαιδεκαετηρίδι, teſte Hieronymo cap. 61. Catalogi. Atqve ita capiendus Iſidorus Hiſp. VI. 17. Orig. & Beda de temporum ratione. cap. 42.

Περὶ τῆς τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν πολυπαιδίας ſcripſiſſe ſe teſtatur Euſebius VI. 8. præparat. Evangel. pag. 310. idem optus in qvo Baſilius de Spiritu S. cap. 29. legiſſe ſe ſignificat, ἐπαναφέρματα περὶ τῆς τῶν ἀρχαίων πολυγαμίας.

Epiſtolæ quamplurimæ, præter illas de qvibus ſupra num. 21. in qvibus omnibus Arianorum ſe fautorem prodere arguunt Acta Concilii Nicæni Act. VI. T. 3. edit. Binianæ p. 662. veruntqve ipſi vitio, qvod licet Synodo Nicænæ ſubſcripſerit, & ποτὲ μὲν τὴν ἀλήθειαν ὑποκρινόμενος ἀναδείκνυται, *nonnunquam veritatem ſimulare deprehenditur*, tamen non veniam publice petierit de ſcriptis ſuis eaqve retractaverit, & pro Epiſtolis ſpeciatim ſuis λόγον ἀπολογίας non compoſuerit, vulgaveritqve.

Sermonem de defectu pluviæ memorat Hebed Jeſu in Catalogo librorum Chaldæorum. n. 20.

XXVII. *Alii Euſebii, amplius ſexaginta.*

Euſebius ex *Alexandrino* Diacono Epiſcopus Laodicenus, tertio ſæculo clarus, de qvo ſupra cap. 1. pag. 275.

Euſebius Epiſcopus Alexandriæ cujusdam in Aſia, qvarto ſæculo, cujus Homilias qvasdam ineditas viri docti laudant, ut jam dicto loco retuli.

Euſebius Alexandrinus Rhetor, de qvo Eunapius in Proæreſio p. 125. neſcio idemne Euſebius Sophiſta, cujus μελέτας ſive declamationes memorat Photius Codice 134.

sunt variorum scriptorum latinorum, Hilarii Arelatensis, Eucherii Lugd Fausti Regiensis qvi & ipse *Eusebius* dictus; Cæsarii, Maximi Regiensis vel Taurinensis, Gregorii M. Isidori, Bedæ. Vide Tillemontium pag. 128. Edm. Albertinum de Evchariſtia pag. 877. Combefiſium in Bibl. Concionatoria T. 1. in recenſione auctorum pag. 12. & 18. Labbeum T. 1. de Script. Eccleſ. pag. 297. 310. Eliam du Pin Bibl. Eccleſiaſtic. T. 4. p. 175. & Latini Latinii Bibliothecam ſacro-profanam T. 1. pag. 114. ſeq. ubi caſtigationes qvædam ad illas homilias exhibentur. Aliæ ſunt homiliæ CXLV. in Evangelia feſtosqve dies, in Bibliotheca Concionatoria Lugd. 1588. & Combefiſiana, atqve una cum prioribus editæ Pariſ. 1575. 8. & Tom. VI. Bibl. Patrum Lugd. qvæ Schottus potius pro Bedæ vel Rabani collectaneis ex B. Auguſtino, Gregorio aliisqve Patribus habere ſe affirmat, inter Brunonis Aſtenſis A. 1151. defuncti opera prodierunt Venet. 1651. f. Nonnullas qvæ Eucherium Lugd. auctorem habent, edidit Jo. Livinejus Antwerp. 1602. 8. De Vita hujus Euſebii Emeſeni à Georgio Laodiceno Epiſcopo ſcripta vide Socratem II. 9. & Sozomenum III. 6. Nicephorum IX. 5.

Sub Euſebii *Epiſcopi* nomine exſtat latine à Carolo Fabiano verſa oratio *de commemoratione ſanctorum* ex edit. Thomæ Galleti, in ſupplemento Bibliothecæ Patrum Pariſienſi A. 1639. T. 1. pag. 826. In hac refertur, qvid Euſebius Epiſcopus neſcio qvis reſponderit Alexandro roganti, qvem fructum ferant qvi ſanctos ac beate defunctos colunt.

Euſebius Epiſcopus in Synodo CPolitana A. C. 360. depoſitus cum Euſtathio & Eleuſio. Philoſtorg. V. 3.

Euſebius Epiſcopus, ad qvem plures exſtant Epiſtolæ Iſidori Peluſiotæ.

Euſebius Epiſcopus cujus Opus adverſus Andream συλλογὴν ſive incluſum memorat Photius Cod. 162. Vide infra, Euſebius Theſſalonicenſis.

Euſebius *Eunuchus* ſub Conſtantio Imp. Vide Godofredum pag. 199. ad Philoſtorgii IV. 2. & in Proſographia Codicis Theodoſ. p. 359.

Euſebius *Gallicanus*. Vide ſupra in Emeſeno. *Plauſtra ſermonum* ab eo compoſita ait Honoratus Maſſilienſis, ſive qvisqvis auctor vitæ Hilarii Arelatenſis, apud Henſchenium ad V. Maji Tomo 2. Atqve hunc Baronius atqve Schottus putant notari ab Hartmanno;

no, Rabani Mauri discipulo, cujus in poëmate qvodam apud Canisium T. V. Antiqv. Lect. laudantur Episcopi *Martinus*, *Proclus*, *Cæsarius*, *Eusebiusqve*.

Eusebius Gennadio cap. 35. memoratus ante Vigilantium; qvem oppugnavit Hieronymus. *Eusebius*, inqvit, *scripsit de crucis Domini mysterio, & Apostolorum, præcipueque Petri constantiam virtute crucis, indeptam.*

Eusebius Episcopus *Heracleensis*, qvi subscripsit Concilio Ephesino.

Eusebius Pater S. *Hieronymi* Stridonensis, qvi & ipse integro nomine Eusebius Hieronymus appellatur.

Eusebius *inclusus*, à Constantio Imp. Ariano, vide Martyrologia 14. August. Romæ ejus nomine Ecclesia dedicata est.

Eusebius *Laodicensis* Episcopus, supra in Eusebio Alexandrino. Alius Eusebius Laodicensis presbyter, qvi in Concilio Chalcedonensis vices Macarii Episcopi Laodic. gessit.

Eusebius Episcopus *Larissenus*, qvi interfuit Synodo CPolitanæ sub Menna. A. C. 536.

Eusebius *Lycia* & Pamphiliæ præses sub Constantino M. Cod. Theodos. lib. 13. tit. 10. de censu lege 2.

Eusebii Martyres complures in Martyrologiis memorantur, qvos singillatim referre nihil attinet, uti nec eos, qvi in Gruteri Inscriptionibus sunt obvii.

Eusebius *Magnesiæ* Episcopus, qvi subscripsit Concilio Ephesino.

Eusebius *Mediolanensis* præfectus. Vide infra, Eusebius præfectus.

Eusebius *Mediolanensis* Episcopus, Ennodio celebratus, qvi Synodo Chalcedonensi suffragatus synodidas literas scripsit ad Leonem Papam. De eo Baronius ad Martyrolog. Rom. 12. August.

Eusebius *Monachus*, cognomine μακρὸς sive Longus, cujus meminit Nicephorus XI. 37. & XIII. 10. Hist. Nescio idemne qvem apud Carras philosophatum scribit. XI. 40. vel ad qvem scribit S. Nilus lib. 1. Epist. 136 edit. Allatii. Certe alius de qvo mentio in Theodori Studitæ lib. 2. Epist. 24.

Eusebius *Myndius* sive Myndo Cariæ oppido oriundus, Ædesii discipulus. Eunapius in Maximo pag. 69.

Eusebius *Nicomediæ*, Eusebii Pamphili frater vel consobrinus, Berytiprimum, tum Nicomediæ Episcopus, deniqve circa A. C. 340. in locum deposti Pauli Confessoris evectus ad sedem Constan-

tinopolitanam à Conſtantino Imp. Nicomediæ teſte Zonara Julianum educavit (poſtea Imperatorem) *quem genere longius contingebat*, ut narrat Ammianus XXII. 9. Luciani Martyris diſcipulus, atqve inde Collucianiſta Ario apud Theodoritum pag. 21. Hiſt. Cujus Arii magnus licet fautor, pacem tamen cum Julio Rom. urbis Epiſcopo & communionem cum Eccleſia Catholica ad obitum usqve retinuit, ut obſervat Valeſius ad Socratem pag. 181. Confer Bulli defenſionem fidei Nicænæ. pag. 515. Nihil ejus hodie exſtat præter Epiſtolam ad Paulinum Tyri Epiſcopum apud Theodoritum lib. 1. cap. 6. & qvæ de altero libello ſive Epiſtola coram Synodi Nicænæ Patribus producta Ambroſius lib. 3. de fide cap. 15. ac Theodoritus lib. 1. Hiſt. cap. 8. Tum libellus pœnitentiæ ſive ſatisfactionis qvo ad Epiſcopos miſſo A. C. 328. ſedi ſuæ Nicomedienſi reſtitutus eſt, apud Socratem 1. 14. Sozom. II. 16. Tripartit. II. 17. & Niceph. VIII. 43. licet illam Palinodiam ſuppoſititiam eſſe contendit auctor Apologiæ portus Regii, Gallice editæ A. 1669. parte IV. pag. 32. ſeq. neqve habet qvæ objectionibus ejus reſpondeat Tillemontius in Memoriis Hiſtor. Eccleſ. T. VI. parte 3. pag. 926. ſeq.

Euſebius Epiſcopus *Nicopoleos*, qvi Concilio Epheſino ſubſcripſit.

Euſebius *Novatianus*, qvem de partibus Aſiæ ad ſe veniſſe ſcribit Caſſiodorus cap. 5. divin. lect. ubi mira de ejus eruditione, licet ſub qvinſtam ætatis annorum calorum uſu penitus privati.

Euſebii *Officiorum Magiſter* ſub Anaſtaſio Imp. memoratus Theodoro Lectori lib. 2. Hiſt. pag. 559.

Euſebius *Palatinus* nullus eſt, ſed duo Martyrum Afrorum nomina ſunt Euſebius & Palatinus. Vide Bollandum T. 1. Martii p. 366.

Euſebius Epiſcopus *Peluſii*, qvi Concilio Epheſino ſubſcripſit.

Euſebius *Phœnix*, qvi ſcripſit contra Manichæos. Vide ſupra, Euſebius Emeſenus. Meminit Epiphanius. T. 1. pag. 638. Theodoritus lib. I. de hæret. fabulis cap. 28. & Niceph. VI. 31. Hiſt.

Euſebius Mediolanenſis *præfectus* ſub Honorio Imp. Paulinus in vita S. Ambroſii. Vide ſupra, Euſebius Comes. Ad hunc Euſebium Symmachi Epiſtolæ, VIII. 34. IX. 52.

Euſebius *presbyter* Alexandrinus, qvi interfuit Concilio Nicæno. Geſtaſ. II. 3. de actis Concilii Niczni.

Euſebius *presbyter* ad qvem ſcribit Iſidorus Peluſiota lib. 1. Epiſt. 10.

Euſe-

Eusebius presbyter Nicænus, qvi una cum Constantino presb. interfuit Concilio Chalcedonensi, & Episcopi Nicæni Anastasii vices gessit.

Eusebius Episcopus *Romanus* A. C. 310. de qvo Martyrologia XXVI. Sept. Jactatas sub ejus nomine ab Isidoro Mercatore Epistolas explodit David Blondellus in Pseudo Isidoro p. 403. seq.

Eusebius lector Romanus, infra in Vercellensi.

Eusebius Episcopus *Samosatensis*, fidei Catholicæ adversus Arianos strenuus propugnator, & à Valente Imp. missus in exilium, post cujus mortem ab Ariana muliere, qvæ è tecto in transeuntis caput tegulam immisit, fuit occisus A. C. 379. De eo multa Theodoritus in Hist. Eccles. & Baronius ad Martyrolog 21. Junii. Tillemontius Tomo VIII. Memor.

Eusebius *Sardus*. Vide infra, *Vercellensis*.

Eusebius *Scholasticus*, Troili Sophistæ discipulus, qvi heroico versu libris IV. Græcè scripsit *Gaiaida* sive de bello Arcadii contra Gaiæum Gothum. Vide Socratem VI. 6. & Nicephorum XIII. hist. Eccles. cap. 6. pag. 362.

Eusebius Episcopus *Sebastiæ* Palæstinæ. Vide Godofredum ad Philostorgium pag. 244.

Eusebius Sophista. Vide supra Alexandrinus & Arabius.

Eusebius *Seleuceboli* in Syria Episcopus, qvi interfuit Synodo Chalcedonensi.

Eusebius *Seleuciæ* Syriæ Episcopus, qvi subscripsit conciliabulo Seleuciensi. Epiphan. LXXIII. 26. T. 1. pag. 874.

Eusebius Episcopus *Thessaliæ*, qvi Andream Monachum, Aphtartodocetarum hæresi addictum, brevi ante primum paræneſi, deinde decem libris confutavit, de qvibus videndus Photius Cod. 162. de hunc Eusebium exstat Epistola Gregorii M. lib. IX. 69. de perversitate ejusdem Andreæ Monachi, ex qva Episcopum Thessaliæ fuisse constat, qvod Photius tacuit, Episcopum modo fuisse testatus. Alii pro *Thessaliæ* Episcopo legunt *Thessalonicensis*, qvod probatus Clarissimo Cavco ad A. C. 602.

Eusebius Tyri Episcopus, qvi Synodo qvintæ interfuit. A. C. 553.

Eusebius Episcopus *Valentianopolis*, defensor Joannis Chrysostomi.

Eusebius Sardus, ex Romanæ Ecclesiæ lectore *Vercellensis* Episcopus, qvi Calendis Augusti colitur. De eo nolo repetere qvæ

ad

ad A. C. 354. præclare idem Caveus, tantum addo Vitam ejus ab antiqvo auctore scriptam, legi apud Ughellum Italiæ sacræ Tomo IV. & Commentariorum Eusebii Cæsareensis in Psalmos ab Vercellensi latine translatorum meminisse Hieronymum adversus Vigilantium his verbis: *Sit in culpa ejusdem confessionis Vercellensis Eusebius, qui omnium Psalmorum Commentarios haretici hominis vertit in nostrum eloquium, licet haretica præterviens, optima quaque transtulerit.* Deniqve Epistolas in exilio scriptas ad Presbyteros & plebes Italiæ, & ad Patrophilum, legi etiam in supplemento Bibliothecæ Patrum Parisiensi T. I. pag. 627. & in editione Bibliothecæ Lugdunensi Tom. V. pag. 1227.

XXVIII. *Scriptores Græci Hist. Ecclesiastica deperditi.*

Hegesippus * libris V. de successione Apostolicæ prædicationis, de qvo opere dixi supra cap. 1. pag. 188. seq.

Judas & *Julius Africanus* in finis Chronographiis, de qvibus itidem dixi pag. 199. & 296. Apud Eusebium vero VI. 13. & Hieronymum in Catalogo cap. 38. legas *Cassiani χρονογραφίας* mentionem fieri in Clementis Stromatis, qvam in opere illo Clementis non reperio, nisi intelligantur *ἐξηγητικὰ* Cassiani hæretici qui laudatur à Clemente testis uti de antiqvitate Philosophiæ Hebræorum disserit.

Philippi Sidetæ Presbyteri, qvi post sæculi V. initia claruit, *χριστιανικῆς ἱστορίας* sive Historiæ Christianæ ab Orbe condito ad suam ætatem libri XXXVI, sed longe pluribus ac mille propemodum tomis, singulis enim libris argumentum, tomi integri magnitudine præmiserat, & librum unumqvemqve *λόγους* sive *τόμους* XXIV. iterum distinxerat, qvod voluminosum opus auctori Historiæ Tripartitæ XII. 3. *multum visum est habere confusionis, nec satis prodesse legentibus*, uti magis etiam constat ex Socratis VII. Hist. cap. 27. Nicephoro XIV. 29. & Photio Cod. 35. Fragmentum

* Ante Hegesippum, à Sozomeno in præf. laudatur inter scriptores Hist. Ecclesiasticæ *Clemens*, neqve improbabile est, qvod Valesio placere video, respici ab eo opus recognitionum Clementi Rom. tributum, licet Clemens etiam Alexandrinus in Stromatis & deperdito Hypotyposeon opere plura ad Historiam Ecclesiasticam primorum temporum facientia observavit. Non obstantibus autem Clementis, Hegesippi, Judæ & Julii Africani scriptis, vere tamen Eusebius pag. 4. Hist. ait πρῶτον ἐς τῆς ἱστορίας ἐπιβῆσαι, primum argumento huic explicando & Historiæ Ecclesiasticæ scribendæ animum applicuisse.

tum hujus Philippi insigne de Scholæ Alexandrinæ successione vulgavit illustravitque V. C. Henr. Dodwellus ad calcem dissertationum in Irenæum, Oxon. 1689. 8. Aliud fragmentum Acta disputationis de CHristo, in Perside Christianos inter Gentiles ac Judæos habitæ, cui ipse Philippus interfuit, complexum, habetur MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio lib. V. pag. 137. qui tamen fallitur lib. IV. pag. 179. ubi ad hunc Philippum refert fragmentum de tinctura æris Persici & ferri Indici. Nam verba βαφὴ δ' αὐτῷ Πέρσας ἐξευρημένη χαλκῷ γραφεῖσα ἀπὸ ἀρχῆς φιλίππου, tincturam jam tempore principatus Regis Macedonum Philippi descriptam significant, ut recte notavit Cotelerius T. 3. monument. pag. 598.

Eusebius presbyter Hierosolymitanus, è cujus Historia Ecclesiastica locus de Theodoro Mopsvesteno circa A. C. 428. defuncto affertur in Collatione V. Synodi V. habitæ CPoli A. C. 553. T. 2. Binii parte 2 pag. 71.

Johannes * Presbyter Ægeates scripserat à depositione Nestorii & Theodosii junioris temporibus Historiam Ecclesiasticam libris decem. Ex his qvintus (solos enim priores qvinqve legisse se testatur Photius Cod. XLI.) desinebat in depositione Petri Fullonis A. C. 483. Idem est ὁ Διακρινόμενος in Originibus CPol. Combefisii pag. 24. 28. 33. cum Eusebio allegatus, & Joannes Diacrinomenus ex cujus Historia Ecclesiastica affertur nonnihil à Theodoro Lectore lib. 2. Hist. Eccles. p. 563. & ex eodem ut videtur Theodoro in Synodo VII. Act. 5. T. 3. Binii pag. 609. seq. Vocabant enim se Diacrinomenos ** qvi à Chalcedonensis Synodi decretis recedebant, & Dioscorum sectabantur. Hic vero Johannes non in ista tantummodo Historia sua, sed etiam alio peculiari opere Synodum Chalcedonensem oppugnavit, ut refert idem Pho-

* Hunc Joannem diversum puto à Joanne Rhetore, cujus Historiam laudat Evagrius licet cum eo eundem facit V. C. Mich. le Qvien ad Damascenum T. I. pag. 369. nec minus diversus est haud dubie à Joanne Antiocheno Malala, cum qvo confundit Combefisius in Origg. CPolitanis pag. 59.

** Nicetas lib. IX. thesauri Διακρινομένους ὠνόμασαν ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ μὴ τυπτίσθαι τοῖς δογματισθεῖσι παρὰ τῶν ἐν χαλκηδόνι συνελθόντων πατέρων. Adde Cotelerium Tomo 3. monument. Eccles. Græc. pag. 641. & Cangium pag. 51. ad Zonaram.

Photius Cod. XLI. & LV. ubi hæreticum Neſtorianum † appellat, calami lapſu credo, qvem Eutychianum volebat dicere.

Baſilius Cilix una cum Theodoro Lectore citatur in Græco ſcholio ad Evagrii III. 21. is nempe à qvo Hiſtoriam Eccleſiaſticam libris tribus ſcriptam teſtatur Photius Cod. XLII. à Marciano Imp. usqve ad tempora Juſtini Thracis, qvæ libro tertio perſecutus fuit. Eundem Cilicem Baſilium Presbyterum Antiochenum Anaſtaſio imperante clarum & fautorem Neſtorianiſmi libros XVI. dialogi in morem ſcripſiſſe adverſus Jo. Scythopolitanum *Μανιχαϊσμὸν* (qvo nomine tum temporis hæreſin Eutychis perſtringebant) defenſorem refert idem Photius Cod. 107. & 95. ex qvo diſcimus opus illud inſcriptum Leontio cuidam *ὁσιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ πατρὶ*, colloqventesqve inductos Lampadium, Taraſium & Joannis propugnatorem Marinum. Qvod ſi idem eſt Baſilius cujus Svidas in *Ἀρχέλαον* & *Βασίλειον* meminit, ut ſane ætas qva vixit ſvadet, factus deinde Irenopoles, in Cilicia Epiſcopus, ſcripſit etiam eodem Svida teſte adverſus Archelaum presbyterum *κολλυρείας*.

Ex *Philonis* Philoſophi Hiſtoria Eccleſiaſtica profert nonnulla Michael Glycas, Annal. pag. 282. ſeq.

Neſcio cujus *Amerionis* Hiſtoria Eccleſiaſtica inter Codices Græcos MSS. Bibl. Scorialenſis memoratur apud Poſſevinum in Appendice ad Apparatum ſacrum, qvi etiam *Zacharia* Rhetoris Hiſtoriam Eccleſiaſticam MS. CPoli, ex Verderio annotat. Sunt & qvi *Theodori Metochita* citent Hiſtoriam Eccleſiaſticam, inqvit Labbeus in protreptico de ſcriptoribus Hiſt. Byz. pag. 51. qvam mihi nondum vidiſſe fas fuit.

XXIX. PHILOSTORGIUS. ex Boriſſi pago Cappadox, Carterii Eunomiani a) & Eulampii (cujus pater Anyſius presbyter

† Fuit & Chronographus cui *Neſtoriano* nomen, qvi Hiſtoriam ſuam ad Leonem junior. perduxit. Chronicon Paſchale pag. 324. *καθὼς Νεστοριανὸς ὁ σοφώτατος χρονογράφος ἕως Λέοντος, συνεγράψατο.* Eadem habet Jo. Malala II. pag. 85. qvi Neſtoriani etiam meminit pag. 11.

a) Philoſtorgius ipſe IX. 9. qvi teſtatur Eulampium matrem perſvaſionibus ſuis patrem Anyſium fratresqve & alios propinqvos ab homouſii profeſſione ad Eunomii ſectam deduxiſſe. Alius Philoſtorgius *ἄρειος ἰατρὸς* ſub Valentiniano & Valente, de qvo noſter VIII. 10. Alius cujus meminit Arrianus III. 17. Epicteti æqualis diſſertationum.

byter erat) filius, Eunomianus & ipsè, atqve tum cum Eunomius Cæsarea A. C. 388. pelleretur, viginti annos b) natus. Hic semi-Arianos non minus qvam Catholicos graviter passim perstringit, Arianos vero & Eunomianos defendit, celebratqve libenter, & effert laudibus, unde diu est qvod Historiam ejus non Historiam sed *Encomium Hæreticorum & criminationem atqve vituperationem Orthodoxorum* inscribendam esse monuit Photius c) Cod. XL. Atheum vero dictum fuisse Philostorgium male colligunt viri docti ex hoc Epigrammate perperam accepto, qvo Eunomianus qvidam laudare utiqve, non proscindere opus Eunomiani hominis voluit:

ἱστορίην ἐτέλεσα, θεῷ d) *χαρίτεσσι σοφῇσι.*
Πράγματ' ἀληθείης τοιχὶ ὑφηνάμενος.
Historia telam bene Numine dante peregi,
Contexens opere plurima vera meo.

Scripsit *Historia Ecclesiastica* * ab controversiæ Arianæ initiis sive ab A. C. 300. usqvè ad A. 425. qvo Valerianus Junior Honorio successit, Volumina duo, qvorum singula in τόμους, λόγους sive libros sex distincti erant, ut adeo in universum *libri* essent *duodecim*. Horum primæ literæ si conjungerentur, nomen auctoris referebant, cujusmodi ἀκροστιχίδας e) operibus suis intexuere olim Epicharmus & Heraclides Ponticus, atqve Philostorgii exemplo Nicepho-

 rus

b) Idem X. 6.

c) Photius: *ἡ δὲ ἱστορία, τῶν αἱρετιζόντων ἐστὶν ἐγκώμιον αὐτῷ, ὥσπερ καὶ τῶν ὀρθοδόξων διαβολὴ καὶ ψόγος μᾶλλον ἡ ἱστορία.* Atqve iterum: *ἴσασι δὲ ταυτὶα σχεδὸν ἅπασι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς. Ἐξαίρει τοὺς Ἀρειανίζοντας ἅπαντας, λοιδορίας πλύνει τοὺς ὀρθοδόξους, ὡς εἶναι τὴν ἱστορίαν αὐτῷ μὴ ἱστορίαν μᾶλλον ἀλλ' ἐγκώμιον μὲν τῶν αἱρετικῶν, ψόγον δὲ γυμνὸν καὶ κατηγορίαν τῶν ὀρθοδόξων.*

d) Jacobus Godofredus, qvi in prolegomenis ad Philostorgium fuse atqve erudite de illo scriptore, & de ejus eruditione in ompi genere literarum disserit, legit *στέλεσα ἀθέῳ*, putatqve esse Epigramma hominis Catholici, cui Eunomiano proprium nomen. Sed Godofredum refellit Jo. Pearsonius notis ad Symbolum Apostolicum pag. 309. edit. latinæ.

* Hinc Nicephoro audit ὁ Ἐκκλησιαστικὸς lib. XII. 29. Hist. qvem alioqvi tanqvam hæreticum solet vocare *θεομισῆ invisum Deo* lib. I. pag. 35. & lib. VII. cap. 19.

e) Vide Mureti Varias Lect. IX. ult. Menagium ad Laërt. p. 227. Vossium Hist. Græc. II. 20. Vetus Epigramma apud Jac. Godofredum pag. 17.

rus Calliſtus, è latinis Ennius, Commodianus, Damaſus aliique. Opus ipſum Philoſtorgii diu eſt qvod intercidit: ſed præter brevem de eo notitiam judiciumqve ac cenſuram in *Photii* Bibliotheca Cod. XL. obviam, ejusdem Photii ampla ex ſingulis duodecim libris excerpta ſervata ſunt, qvæ habuit Venetiis Diegus Hurtadus, Geſnero teſte, & primus ex codice Bongarſiano Græce edidit, & capitibus diſtincta cum verſione ſua & uberrimis doctisqve annotationibus & prolegomenis indiceqve locupletisſimo in lucem protulit *Jacobus Godofredus*, Genev. f.) 1642. 4. Eadem excerpta MSS. editis longe emendatiora habere ſe teſtatus eſt Bochartus Tom. I. lib. 2. Hierozoici cap. 55. Atqve Bocharti codicem Valeſio à ſe communicatum refert Stephanus le Moyne notis ad Varia ſacra pag. 379. Itaqve ad eum & Scoriacenſis codicis lectiones paſſim provocat *Henr. Valeſius*, nec minus ad emendationes, qvas Codici ſuo Lucas Holſtenius adſcripſerat. Edidit laudatus Valeſius Philoſtorgii excerpta emendatiora cum meliore verſione ſua notisqve ad calcem Hiſtoriæ Theodoriti, Evagrii & Theodori Lectoris Pariſ. 1673. fol. qvæ editio recuſa eſt Moguntiæ ut habet titulus ſive potius Francofurti 1679. nam qvæ Amſtelodamum A. 1695. in fronte præfert, illa ipſa Moguntina eſt, novo titulo ornata. Præter *fragmenta* Philoſtorgii ex Nicetæ lib. V. theſauri, ex Johanne Antiocheno (cujus locum primus attulit Salmaſius p. 407. ad Solin.) Svida & Photio à Jac. Godofredo producta, nova etiam ex Svida à ſe obſervata Valeſius editioni ſuæ ſubjunxit. In notis Valeſii Godofredus freqventisſime reprehenditur, interdum etiam ſatis acerbe, ut pag. 130. ubi imperitiam ejus in legendis Græcis exemplaribus & pag. 136. ubi Græcæ lingvæ in illo imperitiam caſtigat. Verum audiendus ſane erat Godofredus, vir bene doctus & multis nominibus præclare de literis meritus, qvi in prolegomenis pag. 57. ſeq. veniam à lectore æqvo ſibi pollicetur his verbis: *Novi ipſe, qvam in multis contextus ipſe inemendatus exeat, qvam multa qvoqve deſiderari poſſint in prima hac Interpretatione, qvot denique mendæ ubi-*

> Γράμματα δώδεκ' ἔχει Φιλοστόργιος, ὄνομα καλόν,
> Τέτρακα δὴ κ' γράμμα λόγος ἀνεγράψατο τούτους,
> Ἑξάδιμος πρώτου ἀπὸ γράμματος, εἶτ' ἐν ἐφεξῆς
> Καὶ διὰ τ' ἄλφων ἀρχῆς ἰὸν ὄνομα γράψας.

f) Male 1634. excuſum in Eliæ du Pin. Bibl. Scriptorum Eccleſ. T. 4. pag. 77. Godofredi Diſſertationes in Philoſtorgium theſaurum ſinceræ totius Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ vocat Claudius Sarravius Epiſt. 45.

ubique irrepserint. Verum & mihi & Typographo veniam sperare licet, non unâ ratione: Ipsa primum scripti hujusce ratio id sperare jubet. Notum iis, qui in Manuscriptis versantur, quam inemendatis bis uti plerumque contingat, cujusmodi certe fuit is quo nos usi sumus ex illustrissima Bernatum-Bongarsiana bibliotheca, humanitate Viri Doctissimi Clarissimique D. Luithardi *mihi concesse: Notum deinde, quantus labor in hujusce modi eclogis, fragmentis, ἀποσπασματίοις, quorum series interrupta, probe statim in capita dissecandis, inque Latinum vertendis versetur: quando multa sepe aliunde adsumi oportet ad eorum sensum probe adsequendum, multum certe manu animoque versanda illa, priusquam de fine & scopo cujusque, sensime liquido constare possit. Adde quod Photii censuram judiciumque à Philostorgianis distinguere sæpe operosum erat. Altera excusationis ratio est, ipsa editionis festinatio, quam impatiens rei literariæ juvandæ studium nobis extorsit. Nam ut in studiis illud volupe, cum ex abdito quid erui primum datur, ita illud ipsum ilico in publicum sine ulla comperendinatione deprimere in summa voluptatis mea parte ipse ponere soleo. Hinc igitur festinatio illa, non sine vitio aliquo: sed quam opinor præstiterit optimum quique tam lentis nominibus hominibusque, qui longa expectatione alios torquere solent, adque scientiæ suæ auctoritatem pertinere putant, si reperti à se soli quam diutissime incubent. Quare pro scuto mihi illud.*

Da veniam subitis, non displicuisse meretur.
Festinat, Cæsar, qui placuisse tibi.

Postrema excusationis nostræ ratio est, quod Philostorgii sive malu Photii contextus una cum versione à me subito effusa, absente me Legationibusque assidue fungente, vel Consulare munus obeunte, typis mandata sunt: qua alioquin sub oculis meis constituta prælo satrem currente emendare accuratius, subque limam revocare attentius potuissem. Etiam à *Stephano Clerico* Philostorgium recensitum, & in eo non pauca, quæ & Godofredum & Valesium præterierunt observata, notat filius Joannes Clericus præfat. ad parentis sui patruique que Davidis Clerici quæstiones sacras Amst. 1685. 8.

XXX. SOCRATES CPoli a) natus atque educatus, Grammaticos ibi audivit Ammonium atque Helladium b) ambos à CHristi nomine alienos, & ob templa Idolorum A. C. 389. Timasio

a) Socrates ipse V. 16. b) Idem ibid. ac Photius Codice 28.

sio & Promoto COSS. destructa c) profugos Alexandria, atqve CPoli commorantes. Postea Troilo Sophistæ in Rhetoricis operam dedisse non sine caussa Valesius d) conjicit. *Scholastici* e) cognomen facit ut causas eum in foro egisse noscamus. Novatianis faviſſe ſe non uno prodit loco, f) qvod & Jacobus Billius animadvertit lib. 1. Obſervatt. ſacr. cap. 26. etſi propterea ipſum fuiſſe *καθαρὸν* ſive Novatianum, parum eſſe credibile, contra Nicephorum g) aliosqve qvi illud affirmant, pluribus diſputat laudatus Valeſius, præcipue illo pugnans argumento, qvod Socrates VI. 20. & 23 Novatianos hæreticis annumerare non dubitavit, & perpetuo Eccleſiæ & Catholicis ſolet eos opponere.

Scripſit *Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ* ad Theodorum, h) qvem *ἱερὸν Θεοῦ ἄνθρωπον* vocat, *libros VII.* ab Anno I. Olympiadis CCLXXI. CHRISTI 306. qvo Conſtantinus Imperator eſt renunciatus, ad Annum II. Olympiadis CCCV, Conſulatum Theodoſii junioris XVII. i) Annum CHriſti 439. *Ruſini* k) primo fidem ſecutus, poſtea ex

c) Socrates loco laudato, Sozomenus VII. 15. Theodoritus V. 21. ſeq. Triparita IX. 27. Nicephorus XII. 25. Marcellinus in Chron. &c.

d) Valeſius in Socratis vita.

e) Scholaſtici, Rhetores dicti ſunt, tum etiam advocati ac legisperiti. Vide Valeſ. ad Socratem pag. 77. Cangii gloſſaria & qvæ viri docti, ad Petronium Hanckius de Romanarum rerum ſcriptoribus pag. 178. ſeq.

f) Ut qvando Novatum ſ. Novatianum Martyrio functum ſub Valeriano ſcribit IV. 28. qvod diſerte negant Eulogius apud Photium Cod. 182. & Pacianus lib. de pœnitent. Confer Jo. Felli Epiſcopi Oxonienſis notas ad Cypriani Epiſt. 61. p. 145.

g) Nicephorus Lib. I. cap. 1. & lib. XI. cap. 14.

h) Gregorius M. VI. 31. Epiſt. ait Sozomeni Hiſtoriam Eccleſiaſticam ab Apoſtolica ſede non recipi, qvod *Theodorum* Mopſveſtiæ laudat. Hinc Jo. Jacobus Hofmannus in Lexico univerſali putat à Gregorio per memoriæ lapſum, Sozomenum nominatum eſſe pro Socrate. Videtur itaqve Hofmannus exiſtimaſſe Theodorum hunc cui opus ſuum Socrates inſcripſit, & qvem laudat II. 1. & IV. 48. eſſe Theodorum Mopſveſterum. Sed is jam A. C. 430. obierat, & Socrates Theodorum ſuam poſt A. C. 439. alloqvitur.

i) Socrates ipſe VII. ult. Ait autem Hiſtoriam ſuam complecti Annos 140. numerum rotundum ita præferens accurato, qvi eſt 133.

k) *Ruſini* libros duos Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ, qvos ab Arii initio ad Theodoſii M. obitum productos non accurato valde ſtudio, atq; ut Valeſio in vita Socratis videtur, memoriter compoſuit, inſcripſitqve Chromatio Aqvilejenſi Epiſcopo, è latino *Græco* ver-

ex melioribus in qvæ incidit monumentis emendavit qvæ perperam ille tradiderat, & librum primum ac secundum, qvibus pleraqve Rufini expresserat, de integro novos fecit. Passim qvoqve ostendit multum se tribuere *Sabino* Macedoniano l) à qvo & ipso subinde deceptum viri docti, arguunt. Merito tamen judicii & industriæ laus ei relinqvitur, qvam pro cæteris argumenti illius scriptoribus Socrati Valesius vindicat. Socratem libenter sequitur Sozomenus, ne de Nicephoro dicam, qvi integrum prope in Historiam suam transtulit. *Grae-*

verterunt *Gelasius* Cæsareensis & *Cyrillus* Hierosolymitanus, si credimus Photio Cod. 89. Rufini Historia usum se fuisse testatur Socrates lib. 2. cap. 1. nec diffitetur in libro primo & secundo Historiæ suæ, vestigiis ipsius prius institisse. Sed postea Athanasii scripta & clarorum illa ætate Virorum Epistolas nactus, intellexit pleraqve à Rufino tradi perperam & falso, itaqve totum sibi librum primum & secundum non dubitavit ἀνωθεν ἀνατυπῶσαι *novos ei de integro dictare*, atqve locupletare libello depositionis Arii, & Imperatoris Constantini Epistolis. Socratem usum fuisse Græca Rufini versione contendit Henr. Dodwellus de jure Laicorum sacerdotali pag. 278. Theodoritum Petavius in diatriba de potestate consecrandi p. 83. atqvi ambo unum locum Rufini diversimodo interpretantur, itaq; saltim alteruter ipsorum sinctus ipse loco interpretis fuerit. In Actis septimæ Synodi sive secundæ Nicænæ, actione prima T. 3. edit. Binianæ p. 494. afferuntur qvædam Græce ex Rufini Historia Ecclesiastica, verum qvæ non apud Rufinum sed Socratem lib. 2. cap. 27. & 38. iisdem verbis leguntur, ut etiam Valesius observavit. At enim qvod ab illo viro doctissimo est omissum, in iisdem Actis pag. 491. producitur Græce locus prolixior ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Ῥουφίνου πρεσβυτέρου Ῥώμης ad verbum translatus ex Rufini lib. 1. Hist. cap. 28. seq.

l) Godfridus Hermantius præf. ad vitam S. Athanasii: *Plusieurs celebres auteurs de nostre siecle avoient déja remarqué un tres grand nombre de fautes dans l'histoire de* Socrate, *dont* Sozomene *n'a presque esté que la copiste. Et en effet cet Historien aiant suivi en plusieurs rencontres un ancien auteur nommé* Sabin, *de la secte des Macedoniens, il ne faut pas s'etonner, qu'il se soit égaré sous la conduite de ce guide, que l'on peut presumer raisonnablement, n'avoir pas esté fort fidelle.* De Sabino illo Macedonianorum Heracleæ in Thracia Episcopo, cujus συναγωγὴν τῶν συνοδικῶν sive *Actorum Synodicorum collectionem* (à Concilio Nicæno usqve ad Valentis tempora, sub qvo vel sub Gratiano scripsisse videtur) laudat Socrates pag. 22. 31. 92. 95. 146. 182. 204. 224. 231. Illam MStam Cpolitanæ hos centum & qvinqvaginta adhuc annos latuisse ex Verderio notat Possevinus in Appendice ad apparatum sacrum. Plura de Sabino vide apud Tillemontium Memor. Hist. Eccles. Tom. VI. parte 2. p. 504. seq. Stephanum le Moyne ad Varia sacra p. 783. & B. Ittigii Historiam Concilii Nicæni p. 38. seq. ubi refellit Sandium qvi in nucleo Hist. Eccles. p. 166. Sabino illi tribuit συναγωγὴν καὶ ἔκθεσιν τῶν ἁγίων πασῶν συνόδων, qvam Ravius ex oriente secum attulit, atq; Usserius refert ad Photium Tyri Episcopum, qvi interfuit Concilio Chalcedonensi. Anonymum vocat Seldenus pag. 68. 89. ad Eutychii Origines Alexandrinas.

cum toto domo ſua Chriſtianam fidem amplexum eſſe, & poſtea ingenio & doctrina, atqve interpretandis ſacris literis b) valuiſſe. Ipſe vero, ſcholaſticus ſive causidicum agens CPoli, c) moleſtias fori diſpunxit commentando aliqvid ac componendo, & non diu ut videtur poſt Socratem * ſcripſit, ac Theodoſio Juniori Imp. dedicavit *libros IX. Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ* ab A. C. 323. ad 439. ** ſive à tertio Conſulatu Criſpi & Conſtantini Cæſarum, usqve ad Conſulatum XVII. jam dicti Theodoſii. Hoc cum ipſe Sozomenus perſpicue d) teſtatur, certum eſt libros plures ab eo ſcriptos non eſſe qvam hodie exſtant, neqve poſtremum librum ulterius ab auctore productum qvam nos hodie habemus. Nam inventio reliqviarum Zachariæ Prophetæ qvæ capite ultimo libri IX. narratur, contigit Conſulatu Theodoſii Junioris decimo ſeptimo, e) ut Marcellinus in Chronico teſtatum reliqvit. Qvod porro Gregorius M. lib. VI. Epiſt. 31. *In Hiſtoria*, inqvit, *Sozomeni, de qvodam Eudoxio qvi Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ Epiſcopatum arripuiſſe dicitur, aliqva narrantur. Sed ipſam quoque Hiſtoriam ſedes Apoſtolica ſuſcipere recuſat, qvoniam multa mentitur, & Theodorum Mopſveſtia nimium laudat, atqve usqve ad diem obitus ſui magnum Doctorem Eccleſiæ fuiſſe perhibet.* Non dubium eſt Theodoritum f) pro Sozomeno dicere voluiſſe, cum in Theodorito iſta legantur V. 39. Sic Svidas in Ἀγαπητὸς pro Philoſtorgio allegat Euſebium: In Actione 1. Synodi ſeptimæ pro Socrate citatur Hiſtoria Eccleſiaſtica Rufini, & in jure Græco Romano pag. 295. pro eodem Socrate Sozomenus.

b) Sozomenus lib. V. cap. 15. p. 617. διέπρεπε δὲ ὁ ἡμῖν πάππος ἐν ταῖς ἐξηγήσεσι τῶν ἱερῶν γραφῶν εὐφυΐς τε ὢν καὶ οἷος γυμνάσαι ἃ δεῖ, καὶ καλλόγων μετρίως ἡγεμὼν, ὡς καὶ ἀριθμηνῆς μὴ εἶναι ἄμοιρος.

c) Idem lib. II. cap. 3. pag. 446. οἷα τε Ἀκυλίνῳ ὑπῆρξεν ἀνδρὶ εἰς ἔτι νῦν ὑμῶν σωφρονεῖν δοκοῦσι καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις δίκας ἀγορεύουσι &c.

* Valeſius Sozomeni vita, Cavens in Hiſt. literaria, Elias du Pin T. 4. Bibl. ſcriptor. Eccleſ. pag. 80. ubi hallucinationes qvasdam Sozomeni notat.

** Male in Kœnigii Bibl usqve ad A. 1423.

d) Sozomenus in præfat. pag. 397.

e) Confer Combefiſii Bibliothecam Concionatoriam T. 1. p. 16. 17. & T. 7. p. 582.

f) Melch. Canus XI. 6. Locor. Theolog. pag. 544. Combefiſius T. 1. Bibl Concionatoriæ pag. 16. 41. Valeſius ad veterum teſtimonia de Sozomeno, Garnerius in auctario Theodoriti pag. 192. Licet aliud viſum Baronio ad A. 434. num. 4. & ad Martyrolog. Rom. 23. Dec. Voſſio de Hiſt. Græcis, Miræo in Bibl. ſcriptorum Eccleſ Raynaudo in lib. contra Cyriacos ſive Dominicanos & Paſchalio Qvesnello diſſ. 2. ad Leonem M. pag. 258. Agnoſcit etiam Gregorii de Sozomeno cenſuram Anaſtaſius Bibl. in præfat. Hiſt. Eccleſiaſticæ.

nus. Qvid itaqve incredibile, hallucinatam similiter Gregorii memoriam, *cujus quidem tamen tanta non est* g) *ut ad ipsius nutum vel Sozomenum vel Theodoritum manibus excutere debeamus. Certe hæc de Sozomeno Gregorii M. censura non impedivit, qvin in Concilio Florentino sess. 2. & hucusque magnus illius Historia usus inter eruditos fuerit, ut Petrus Gussanvillæus ipsamet ad illam Gregorii Epistolam observat.* Novatianis perinde ut Socratem faviſſe, multi notarunt, unde ejusdem cum illo fuiſſe ſectæ ſcribit Labbeus T. 2. de Script. Eccleſ. p. 372.

De Hiſtoria Tripartita *Epiphanii* Scholaſtici qvi tamen ex libro Sozomeni ultimo nihil in illam retulit, & de verſionibus latinis *Wolfg. Muſculi*, & qvi morte præventus tres poſtremos libros *Suffrido Petri* transferendos reliqvit, *Johannis Chriſtopherſoni*, atqve accuratiſſima *Henrici Valeſii*, nec non de Græcis & Græcolatinis Sozomeni editionibus verſioneqve Gallica, jam dictum eſt in Socrate, cui ſemper jungi ſolet, & cujus veſtigiis libenter videtur inſiſtere, licet nusqvam nominet, & non raro recedat ab ejus ſententia, plura etiam ab eo omiſſa ſuppleat, & de Monachis atqve Eremitis utpote inter Monachos verſatus & ab eis inſtitutus * velut in grati animi documentum haud pauca attexat Socrati præterita. Socratem judicio, Sozomenum ſtyli elegantia qva Xenophontem referre voluit, præſtare viri docti obſervant. Valeſius ad Græca emendanda præter Codicem Regium, qvem expreſſerat Rob. Stephanus, conſuluit etiam meliorem Fuketianum, atqve Varias lectiones ex Codice Allatiano Theodori Lectoris, qvi Socratis, Sozomeni qvem τὸν μακάριον Σωζόμενον vocat, & Theodoriti Hiſtoriam in compendium miſit.

Scripſerat Sozomenus etiam *libros duos de rebus ab adſcenſu Chriſti usque ad Licinii exauctorationem*, ut ipſe in præfat. Hiſtoriæ ſuæ p. 401. teſtatur, ex Clemente, Hegeſippo, Africano & Euſebio maxime compendium iſtud compoſuiſſe ſe teſtatus. Sed illus non amplius exſtat.

Petrus Lambecius ab eoqve perſvaſus W. E. Tenzelius Sozomeno tribuunt etiam *irriſionem Gentilium* qvam ſub *Hermiæ* nomine habemus. Sed de illa parum veriſimili doctorum Virorum conjectura vide ſi placet qvæ notavi cap. 1. pag. 96, 97.

g) B. Ittigius præf. ad ſelecta capita Hiſtoriæ Eccleſ. ſæculi ſecundi §. VI.

* Valeſius in notis pag. 99.

Fuit & alius Sozomenus Præfecti domesticus ad qvem Isidori Peluſiotæ Epiſtola 300. libri I. Alius item junior, Presbyter Piſtoriensis, & Florentiæ educatus, qvi latino sermone scripsit Chronicon ab Orbe condito usqꝫ ad A. C. 1292. testatus se adjutum benevolentia Vespasiani librarii, urbis Florentinæ civis, qvem laudat in fine Voluminis prioris. Vide Mabillonii iter Italicum pag. 174. qvi hoc Chronicon MS. duobus magnis Voluminibus evolvit in Abbatia Fesulana.

XXXII. THEODORITUS Cyri, civitatis in Syria, Episcopus circa A. C. 458. defunctus, præter alia scripta (de qvibus alibi) composuit * A. C. 450. ineunte, *libros qvinque historiæ Ecclesiasticæ*, in qvibus veluti suppleturus omissa à Socrate ac Sozomeno, eam similiter perducit ab hæresi Arii usqve ad principatum Theodosii junioris. Neqve plures libros, nec longius productam Theodoriti Historiam legerunt Evagrius, Epiphanius Scholasticus, Photius Cod. 31. Nicephorus &c. qvanqvam Gennadius de Script. Ecclesiast. cap. 89. libros decem memorat, qvos produxerit à fine Historiæ Eusebii & vicennalibus Constantini M. ad suum usqve tempus, usqve ad imperium Leonis senioris sub qvo & mortuus sit. Sed sive falsus fuit Gennadius ut Valesio videtur, sive qvinqve libros posteriores alius nescio qvis Theodorito subjunxit vel supposuit, qvæ est sententia Jo. Garnerii in Auctario, ubi de Theodoriti scriptis pag. 249. seq. sane ipse sub extremum libri qvinti testatur se in morte Theodori Mopsvestæni A. C. 429. Historiam suam claudere. Eqvidem qvæ Theodorus lector & Johannes Damascenus lib. 3. de imaginibus ex Theodorito referunt, juniora sapiunt tempora & in qvinqve illis libris haud leguntur, ut Garnerius etiam de juniore aliqvo Theodorito Historico cogitaverit, qvem suspicatur Episcopum Cariæ Alindensem qvi interfuit Synodo CPol. sub Menna A. C. 536. sed illius scripta si qvæ fuere, non potuere Gennadio Massilienſi cognita fuisse. Meminit Historiæ suæ Ecclesiasticæ Theodoritus ipse lib. IV. hæreticarum fabularum cap. 1. & 2. Consilium autem qvo Garnerius p. 193. putat à Theodorito scriptam Historiam & hæreticarum fabularum libros, ut sub veteribus nominibus adversarios suæ ætatis perstringeret, merito parum verisimile videtur B. Ittigio præf. ad Hist. Ecclesiasticæ sæculi secundi capita pag. VIII. seq. Claudit opus Index Episcoporum

* Confer Ellam du Pin T. 4. Bibl. scriptorum Eccles. pag. 94.

porum in Patriarchalibus ſedibus Romæ, Antiochæ, Alexandriæ Hieroſolymorum & CPolis, qvem Sirmondus ſed minus emendatum edidit, & Jo. Heſſels apud Robertum Cocum multo poſterioris ſcriptoris eſſe ſcribit.

Primus Theodoreti Hiſt. Eccleſiaſticam edidit *Græce* ex Codice bonæ notæ Beatus Rhenanus ad calcem Hiſtoriæ Euſebio Ruſinianæ & Tripartitæ, adjunctis Victoris Vitenſis libris III. de perſecutione Vandalica & Anonymi excerptis ex Nicephori Calliſti Hiſtoria, incerto interprete. Baſil. apud Hieron. Frobenium 1535. fol. Inde cum Euſebio & aliis lucem vidit Græce Pariſ. 1544. fol. typis Rob. Stephani Regiis duobus Codd. MSS. uſi.

Latine poſt *Epiphanii* Scholaſtici abbreviationem, vertit *Joachimus Camerarius*, cujus interpretatio Juſto Jonæ dicata prodiit primum A. 1536. ab eo tempore ſæpius, etiam inter alia Theodoreti opera, vulgata latine: perinde ut cum aliorum Hiſt. Eccleſiaſticæ ſcriptorum verſionibus *Jo. Chriſtophorſoni* interpretatio recuſa eſt, ut ſupra in Socrate dixi, ubi etiam de editionibus, verſionibusq; Germanica & Gallica *Hiſtoriæ Tripartitæ*, & de *Henr. Valeſii* verſione latina ſcriptorum Hiſt. Eccleſiaſticæ, qvæ ſine Græco textu & notis prælo evaſit. Pariſ. 1677. fol.

Græce & Latine cum *Jo. Chriſtophorſoni* verſione inter ſcriptores Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ vulgata eſt iterum Genev. 1612. fol. Inde cum interpretatione nova *Jac. Sirmondi*, ſive ex Camerarii potius & Chriſtophorſoni conflata, qvi ad eosdem binos Codices Bibl. Regiæ qvibus uſus Stephanus fuerat, Græca recenſuit, legitur in luculenta editione Operum Theodoriti Pariſ. 1642. fol. Tomo tertio. Deniqve *Henr. Valeſius*, Græca caſtigavit ad Varias Lectiones Codicis Saviliani, qvas Uſſerius, atqve ad Hiſtoriam Tripartitam Theodori Lectoris, cujus *διϛογιῶν* Allatius ad eum miſit. Addidit etiam verſionem novam, cum Sirmondianam ferri in qvibusdam in locis non poſſe obſervaſſet, & cum eruditis notis ſuis Theodoritum ita vulgavit præmiſſum Hiſtoriis Evagrii, Philoſtorgii & Theodori Lectoris. Pariſ. 1673. fol. recuſum Mogunt. 1679. Amſt. 1695. fol.

Gallice poſt antiqviorem *Martini Matthæi*, Prioris in Monaſterio Novo apud Pictavos interpretationem, vertit *Ludovicus Couſinus*, Valeſii fere veſtigiis inſiſtens, Pariſ. 1576. 4. una cum Evagrio.

XXXIII. EVAGRIUS Epiphanienſis a) Syrus, Scholaſticus b) & ipſe, ſive (perinde ut Socrates & Sozomenus) cauſſarum in foro Patronus c) Antiochiæ vixit, atqve Gregorio Epiſcopo Antiocheno d) charus fuit, à Tiberio Conſtantino Imp. etiam auctus qvæſtura, & à Mauricio Tiberio Codicillos honorariæ præfecturæ e) conſecutus. Scripſit in eadem ut credibile eſt Antiochenſi urbe, & ſexagenario propior abſolvit f) *Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ libros ſex* à temporibus in qvibus Socrates & Theodoritus deſierant, ſive ab Epheſina Synodo qva damnatus eſt A. C. 431. Neſtorius, ad annum usqꝫ Mauricii Imp. duodecimum g) qvi annus cœpit A. C. 593. die XIII. Auguſti. Allegat ſubinde Hiſtorias qvibus uſus eſt Rhetorum, *Priſci*, *Euſtathii* Epiphanienſis, *Zachariæ*, *Procopii* & *Johannis* qvi in Juſtini ſenioris anno ſeptimo Hiſtoriam ſuam claudebat.

a) Evagrius III. 34. Τὴν ἡμεδαπὴν ἐπισκόπων ἐπιφάνειαν, ἣ τὸν Ὀρόντην ποταμὸν ἔχει. Hinc apud Nicephorum pro Εὐαγρίου ὁ ἐπιφανὴς, Valeſius legit ὁ Ἐπιφανίτης.

b) Photius Cod. 29. ἀνεγνώσθη Εὐαγρίου σχολαστικοῦ, ἀπὸ Ἐπαφρᾶ μέχρι Θεοδώρου τοῦ Ἀναστασίου τοῦ κατὰ τὴν κοίλην Συρίαν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία ἐν τόμοις ἕξ.

c) Antiochiæ vixiſſe ex pluribus Evagrii locis recte Valeſius obſervat, qvod vero ex primariis Antiochiæ civibus hunc ſcriptorem fuiſſe colligunt viri docti ex eo qvod lib. VI. cap. 8. refert totam civitatem diem nuptiarum ejus feriatum habuiſſe, eique fauſta apprecatam eſſe, hoc in Valeſii qvidem verſione reperio, ſed Græca alium puto habere ſenſum. Ait nempe Evagrius nuptias ſe celebraſſe cum virgine ſponſa die novilunii, qvo tota civitas feriabatur, non certe propter Evagrii nuptias ſed ob ſolenne novilunii tempus. Ἐμοὶ κατὰ τὴν ἔνην καὶ νέαν ἡμέραν τοῦ ὑπερβερεταίου μηνὸς γάμου παρὰ ἑνὸς συμφώνου Θεοῦ, καὶ τῆς πόλεως ἑορταζούσης καὶ δημοσίᾳ πανήγυριν ἀγούσης ὥσπερ τι τὴν πομπὴν καὶ τὴν παστάδα. Igitur παστὰς non de thalamo nuptiali neqve πομπὴ de nuptiali pompa intelligi debet, ſed de epulis & pompa qvibus novilunium celebrare mos erat.

d) Evagr. lib. VI. cap. 7. & ult. ubi propter relationes nomine Gregorii Epiſcopi Antiocheni ſcriptas, ab Imperatoribus duplici dignitate auctum ſe teſtatur.

e) Idem lib. VI. cap. ult.

f) Lib. IV. cap. 29. ait Evagrius ſe iſta ſcribere anno ætatis ſuæ 58. Idem libro III. cap. 33. refert ſe ſcribere anno Antiochenorum 641. His ſi detrahas annos 48. qvibus æra Antiochena Chriſtianam prævertit, habes A. C. 593. Cœpit enim æra Antiochena à confirmata illis à Julio Cæſare avtonomia menſe Octobri Anno U. C. 704. Vide Henr. Noris de Epochis Syro Macedonum pag. 159.

g) Confer Valeſium in Evagrii vitâ, & Henricum Noris diſſ. de qvinta Synodo, paragr. 3.

clausit, (vide IV. 5.) nec non *Zosimi*. ** A fabulosis narrationibus non nimis alienum esse Evagrium scribit Casaubonus Exerc. XIII. 31. ad Baron. pag. 258.

De editionibus & latinis interpretibus *Musculo*, *Christophorsono* & *Valesio*, Gallicoqve *Cousino*, videri possunt qvæ jam in Theodorito dixi, cujus Historiæ Evagrius subjungitur. Tantum addam, qvod Valesius ad Græca emendanda præter Regium Codicem qvem Rob. Stephanus expresit, usus est variis Lect. Codicis MS. optimi Florentini in Bibl. Laurentiana, in qvo Socrates etiam continetur: & Codice altero non valde vetusto qvidem, sed minime tamen contemnendo Dionysii Telleri, Archiepiscopi Rhemensis.

Scripsisse præterea se Evagrius lib. VI. cap. ult. testatur *alterum volumen*, ἕτερον τοῦτο, in qvo ἀναφοραὶ, ἐπιστολαὶ, ψηφίσματα, λόγοι τε καὶ διαλέξεις: *relationes*, (Gregorii Episcopi Antiocheni nomine scriptæ) *Epistolæ*, *decreta*, *orationes & disputationes*, aliaqve. In hoc opere puto etiam extitisse *gratulationem* (ejusdem forsan Gregorii scriptam nomine) ad Mauricium Tiberium *de nato Theodosio filio*.

Philippus Labbeus in Bibl. nova MSS. pag. 92. refert se vidisse tractatum Evagrio Scholastico adscriptum περὶ διαφόρων λόγων, distributum in capitula qvinqvaginta. Sed verisimillimum est, alterius esse *Evagrii Pontici*, cui etiam recte vindicat Combefisius in Bibl. Concionatoria qvæ in Catena ad Lucæ X. de eo qvi incidit in latrones, & ad Lucæ XIX. de minarum distributione, Evagrio Scholastico perperam Corderius tribuit. Ponticus etiam intelligendus, qvi in aliis Catenis Evagrius allegatur, ut in Jobum, in Proverbia, in Catena MS. in Acta &c. De illius Evagrii Pontici scriptis vide Casimiri Oudini supplementum de Scriptoribus Eccles. pag. 48. seq. & doctissimum Caveum ad A. C. 380. atqve adde Suidam in μοναχός. Ejus μοναχικὸν respicit etiam Socrates VII. 17.

Huic

** Alios Historicos complures laudat V. cl. *Chorerum*, *Theologum*, *Epharum*, *Dionysium* Halic. *Polybium*, Megapolitanum, *Aslanum*, *Diodorum* Sic. *Diaeum* Cassium, *Heradianum*, *Nicostratum* Trapezuntium Sophistam, *Dexippum*, *Eusebium* qvi ab Octaviani, Trajani & Marci rebus exorsus Historiam ad Imp. Cari obitum produxit; *Arianum*, *Asinium Quadratum*, *Jamnium* tiyem ac cognatum suum & *Agathiam*.

Huic Evagrio ſcripta nonnulla, qvæ ſub S. Nili Aſcetæ nomine leguntur, tribuenda eſſe non diffitetur Joſephus Maria Svareſius pag. 613. ad Nili opuſcula à ſe edita teſtatus in MSS. Codicibus ſcripta amborum ita miſceri confundiqve, ut ægre diſcerni qveant. Idem confirmat Cotelerius notis ad T. 3. monumentor. Eccleſiæ Græcæ pag. 544. ſeq. Evagrii ſcripta ab diſcipulo ejus *Rufino* verſa latine plerosqve in Occidente lectitare, uti Græca eos qvi in Oriente habitant, ſcripſit Hieronymus ad Cteſiphontem. Plura etiam verſa à ſe teſtatur *Gennadius* de Script. Eccleſ. cap. 11. Idem eſt Evagrius Monachus *Scithenſis*, cujus Aſcetica & Ethica, Gnomas de Paſſionibus animæ rationalis, & ad Anatolium de peccatis principalibus & περὶ ὀκτὼ λογισμῶν memorat Labbeus loco laudato. Alius fuit Evagrius, Epiſcopus *Antiochenus*, à qvo vitam Antonii de Græco Athanaſii verſam, qvæ etiamnum exſtat, (vide ſupra cap 1. pag. 303.) memorat Hieronymus Epiſt. ad Florentium & cap. 125. de ſcriptoribus Eccleſ. Alius cujus *altercationem Simonis Judæi & Theophili Chriſtiani* laudat Gennadius cap. 50. & ex eo Honorius Auguſtod. p. 427. Alius Epiſcopus *CPolitanus* à Valente Imp. actus in exilium. At apud Marcianum Capellam p. 2. pro Evagrio Citharista legendum Oeagrius.

XXXIV. THEODORUS ἱστοριογράφος Κωνσταντινοπόλεως laudatur à Joanne Damaſceno lib. 3. de imagg. pag. 386. editionis inſignis Leqvihianæ, qvi p. 380. præterea ἀναγνωστὴν ſive *Lectorem* CPoli fuiſſe refert, qvod firmant etiam Nicephorus lib. 1. c. 1. Hiſt. Auctor ἐπιτομῆς χρονικῆς in Combefiſii Originibus CPol. pag. 19. cui vocatur θεόδωρος χρονογράφος ἀναμφιβόλως ἀναγνώσματων & Suidas, qvi Theodorum vocat τὸν ἀπὸ ἀναγνωστῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Hic Juſtino & Juſtiniano ut videtur imperantibus clarus *duobus libris* ſcripſit *Compendium Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ* Tripartitæ ex libris *Socratis*, *Sozomeni ac Theodoriti* qvod exſtat à vigeſimo anno Conſtantini M. usqve ad obitum Conſtantii. Nam qvamvis lucem hactenus non vidit, Græce tamen MS. fuit apud Allatium, qvi edere voluit, cujus codicis variis lectionibus Sam. Tennulii, Profeſſoris Noviomagenſis, manu deſcriptis feliciter uſus eſt Valeſius ad eluendas veterum illorum Hiſtoriis meudas, qvi etiam proœmium Græce ac latine publicavit poſt præfat. ad Theodor. Neſcio an Allatii ille liber deſcriptus fuerit è codice Veneto S. Marci, cujus mentionem faciunt Poſſevinus & in Catalogo MSS. Venetorum

torum Thomasinus. Certe videtur extrema parte mancus fuisse, qvia Historiæ telam non usqve ad extrema junioris Theodosii pertexuit.

Præterea composuit & ipse suo marte *Historiam Ecclesiasticam libris* itidem *duobus*, ab extremis temporibus Theodosii junioris, in qvibus desinunt Socrates, Sozomenus & Theodoritus, ad Justinum Imp. Seniorem usqve. Hi libri duo ipsi qvidem jam dudum est, qvod intercederunt. Exstant tamen ex illis ἀπὸ φωνῆς Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου * excerpta, *Nicephoro Callisto* dictante servata. Græce prodiere cum Eusebii & aliorum Historia Ecclesiastica, ex codice Regio (qvo solo etiam Valesius usus) Paris. 1544. fol. *Latine* vertit *Wolfg. Musculus*, cujus interpretatio, ut Bibliothecas Patrum & alias latinas Historicorum Ecclesiasticorum editiones supra in Eusebio recensitas mittam, exstat etiam in Græcolatina Genevensi 1612. fol. Novissime cum versione & præclaris notis *Henr. Valesii*, qvi fragmenta etiam Theodori alia ex Svida, Theophane, Damasceno & Synodo septima subjunxit, ad calcem Theodoriti, Evagrii ac Philostorgii de qvorum editionibus jam dixi. Addendum & Historiæ Ecclesiasticæ ἀποσταυρωτήριον de expositionibus fidei, qvod è Bibl. Vaticana produxit & cum versione sua edidit Josephus Maria Svaresius ad S. Nili opuscula pag. 614. Tum qvæ è Theodoro Lectore afferuntur in Originibus CPolitanis à Combefisio illustratis. Ubi vero Damascenus III. de Imaginibus pag. 375. laudat τόμον sive librum Theodori Historiæ Eccles. qvartum, secundus horum venit intelligendus, qvia priores qvos memoravi duos compendii ex Socrate Sozomeno ac Theodorito simul computavit, perinde ut Svidas, qvi à Constantini temporibus ad Justinianum pertexuisse historiam Theodorum scribit. Ita in actione I. Synodo VII. T. 3. edit. Binianæ p. 494. ubi laudatur liber qvintus, Valesius ad Theodorum pag. 580. monet πρώτου pro πέμπτου esse legendum. Alius locus producitur in eadem Synodo septima, sive Nicæna secunda, Actione V. pag. 609. seq.

* Valesius putat ne Nicephorum qvidem, plura alioqvi inde in Historias suas derivaturum, integris Theodori Libris, sed excerptis istis solummodo usum esse, eqve cuidam dictasse, atqve ideo dici, ἀπὸ φωνῆς Νικηφόρου, uti Leontii liber de sectis à Theodoro Abbate dictatus amanuensi suo, inscribitur ἀπὸ φωνῆς Θεοδώρου τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἀββᾶ.

XXXV. NICEPHORUS CALLISTUS XANTHOPULUS, Callistides sive *Callisti Xanthopuli* F. Historiam suam obtulit Andronico Palæologo Imperatori jam seni, a) qvi A. C. 1327. septuagenario major obiit: ipseqve testatur eam se in juventute scribere aggressum, absolvisse cum annum ætatis 36. nondum emensus b) esset, adjutumqve Bibliotheca S. Sophiæ CPoli c) in qva florem ætatis transegit. Michaëlis Palæologi Imperatoris & Andronici nepotis meminit in catalogo Imperatorum CPol. d)

Λαμπρὸς Μιχαὴλ, Παλαιολόγος τρίτος.
Δύσις βασιλεὺς καὶ λόγιος καὶ πεπαιδευμένος.
Ἀνδρόνικος παῖς, σωφροσύνη τῶν χαρίτων.

Qvin ad Imp. Joannis Cantacuzeni tempora perveniſſe atqve adeo circa medium ſæculi XIV. adhuc vixiſſe, ex Catalogo Patriarcharum, de qvo infra, cognoſcas. Exſtant *Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ libri XVIII.* (neqve plures tunc libros ſcripſiſſe ſe pag. 38. b. Nicephorus ipſe auctor eſt) à nato CHRISTO ad interitum usqve Phocæ h. e. ad A. C. 610. ex Euſebio, Sozomeno, Socrate, Theodorito, Philoſtorgio, Theodoro lectore, Baſilio Ciliæ, Evagrio (qvos pag. 35. nominatim laudat) aliisqve contexti. Igitur qvæ poſt argumenta librorum XVIII. ſeqvuntur Græce pag. 42. argumenta libri XIX. & ſeqventium usqve ad XXIII. & mortem Leonis Philoſophi ſive A. C. 911. ab alio auctore an Nicephoro ipſo additam nec amplius exſtantem Hiſtoriæ continuationem reſpiciunt, & ab interprete latino Jo. Langio ſunt rejecta ad calcem operis. Qvemadmodum porro ob ſtyli elegantiam *Thucydides Eccleſiaſticus* hic Nicephorus audit Clariſſ. Schurz-

a) Nicephorus in dedicatione Hiſt. Eccleſ. ad hunc Andronicum pag. 20. καί σε ἀιομαι ἀλλὰ ταῦτα ἢ ἐς μάκιστόν σοι βιώσιμον προσγενέσθαι. itaqve pag. 7. ἄνθος ὥρας non reddendum *ætatis flos & vigor* ſed *flos temporis*. Ibi p. 24. d. ὁ Ἀρίστιππος male redditur *Ariſtippus*, cum vertendum ſit *Ariſtippi F.* nempe Plato.

b) Lib. 1. cap. 1. pag. 43.

c) Lib. 1. cap. 1. pag. 37.

d) Apud Philippum Labbeum in Protreptico Hiſt. Byz. p. 34. nam qvi ibi de junioribus Imperatoribus ſeqvuntur verſus, ab alio fuerunt additi, itaqve neqve in altero Codice Regio, neqve in illo qvo uſus Jo. Langius, leguntur.

Schurzfleischio, ita à B. Johanne Gerhardo ob fabulas e) qvas miscet, *Theologorum Limum* appellati video pag. 238. Methodi studii Theol. Illius tamen pannis purpuram qvandoqve intextam ex bonis qvi periere scriptoribus, recte monet Labbeus T. 2. de S. E. p. 102.

Prodiere libri illi XVIII. qvorum primæ literæ nomen Νικηφόρος Καλλίστος referunt, ex *Jo. Langi* Erphurdiensis versione *latine* Basil. 1553. fol. & ex altera ejus recognitione ibid. 1561. fol. cum ejus scholiis, tum Antwerp. 1560. Paris. 1562. 1573. Francof. 1588. fol. Paris. 1566. 8. duobus Vol. Sed & *Gallice* interprete *Jo. Gillote*, Paris. 1567. fol. Deniqve *Græce & latine* Paris. 1630. fol. 2. Vol. cum Langi versione, per *Frontonem Ducæum* ut habet titulus recognita, sed Combefisius in Bibl. Concionatoria *Langi*, inqvit, *recognoscenda versione & castigandis notulis qvæ passim adspersæ sunt, majorem Ducæi diligentiam voluit, ni forte typographi in eum liberaliores fuere, ejusqve præfixo nomine voluerunt libri pretium augere.* Græca à Ducæo descripta sunt è Codice qvo olim usus Langus, & qvi unicus creditur hodie superare, qviqve ex Matthiæ Corvini Bibl. Budensi direptus olim à Turcis, at CPoli redemtus ab homine Christiano devenit in Bibl. Cæsaream f) Vindobonensem, ubi hodieqve asservatur. Dicata editio Græcolatina Cardinali Richelio est, cum Imperatori (ut versionem suam Langus) oblaturum se illam Ducæus promisisset, ex cujus Bibliotheca Codicem Græcum acceperat. Vide Lambecium lib. 1. p. 158.

Alia Nicephori hujus scripta sunt:

Σύνταγμα *de templo & miraculis S. Mariæ ad fontem* uno à CPoli stadio, qvod lib. XV cap. 26. Nicephorus se scripsisse testatur, adhuc exstat MStum in Bibliothecis Cæsarea & Vaticana. De Cæsareo Codice Jac. Gretserus ad Codinum p. 282: *Extat Viennæ in Cæsarea Bibl. fortassis unicum totius Europæ exemplar, cui nisi cito succurratur, (vidi enim & percucurri allatum Monachium & huc Ingolstadium) penitus à blattis tinei, corrodetur: & jam nunc aliqvot locis ab aqvis pessime acceptum est, ita ut multis legi nequeant, præsertim sub finem.* Vide & Nesselium parte V. p. 153. 154. Vaticani Codicis meminit Lambecius ad Codinum pag. 199. & Allatius de Simeo-

e) Confer Casaubonum Exerc. 1. in Baron. sect. 17. Camerar. ad Joh. XI. 1. Bezam ad Act. I. 13. & Blondelli pseudo Isidorum p. 37. Possevinum in Apparatu &c.

f) Confer Lambecium de Bibl. Vindob. lib. I. pag. 108. seq. 152. seqq. & lib. VIII pag. 55.

meonum ſcriptis pag. 88. De templo illo & fonte miraculis celebri videndus Cangius in CPoli Chriſtiana lib. IV. pag. 183. ſeq. Extat & in eodem Bibl. Cæſareæ Codice Nicephori *Acoluthia* ſive *officium feſti Dedicationis templi hujus*, & *Canon* ſive *hymnus* cum antiqvis notis Muſicis.

Catalogus Imperatorum CPolitanorum, verſibus Jambicis, Græce è Codice duplici Regio, in Labbei protreptico Hiſt. Byz. pag. 34. In Codice qvem Jo. Langus evolvit, & qvalis Græce editus Baſileæ 1536. 8. ad calcem Epigrammatum ſacrorum Theodori Prodromi, qvemadmodum & in altero Regio, deſinit Catalogus hic in Andronico juniore. Cæteros ad Conſtantinum Palæologum usqve, recentior, ut fit, manus addidit.

Catalogus Patriarcharum CPolitanorum, verſibus Jambicis Græce in eodem Labbei protreptico pag. 35. ſeq. & ad calcem Epigrammatum Theodori Prodromi. Deſinit in 141. Calliſto, qvem Patriarcham conſtituit Jo. Cantacuzenus, ut ipſe Imperator narrat IV. 17. Hiſt. Seqvitur apud Labbeum alius Catalogus neſcio qvo auctore, non ſcriptus verſu ſed ſola nomina 149. Patriarcharum referens, ad Joſephum usqve, qvi Florentiæ in Concilio generali obiit non diu ante urbem captam à Turcis. At *ſeriem Patriarcharum CPol. omiſſione ſoluta fuſius conſcriptam*, (qvam è membranis Bibl. Regiæ pariter vulgaſſe ſe ſcribit Labbeus T. 2. de S. E. & pagina etiam 34. protreptici Hiſtoriæ Byz. laudata, confirmatqve H. Warthonus appendice ad Hiſt. literariam Cavei) nusqvam reperio. Series Patriarcharum CPolitanorum ſub Nicephori CPolitani nomine ſæpius edita deſinit in Patriarcha 82. Ignatio Evnucho, ut in Nicephori ejus ſcriptis dixi.

Ad calcem Epigrammatum Theodori Prodromi, Græce exaſorum Baſil. 1536. 8. præter jam dictos Catalogos binos Imperatorum Patriarcharum CPol. occurrunt * ejusdem Nicephori Cal-

* Nota in his eſſe omnia illa, qvæ vel ſibi haud viſa Nicephori ſcripta ex Gvil. Eiſengrinii Catalogo Scriptorum Eccleſiaſticorum memorat Poſſevinus in apparatu, & præclarus Voſſius de Hiſt. Græcis pag. 308. Nota etiam Nicephorum Xanthopulum male à Calliſto diſtingvi in indice ad Meurſii gloſſarium Græcobarbarum. Nota tertio, in Rev. Jo. Gotfridi Olearii Bibliotheca ſcriptorum Eccleſiaſticorum Jen. 1711. 4. T. 2. p. 8. ridicule excuſum *Nicephori Catalogum meretricum Imperatorum CPol.* pro *Catalogo metrico*.

Callisti Xanthopuli *versibus Jambicis* descripta πάσης τ̃ θείας γραφ̃ης σύνοψις.

Τὰ μ̃ετ̀α Μακκαβαϊκὰ μέχρι Χριστ̃ου κ̀αὶ αὐτ̃ης ἁλώσεως Ἱερουσαλήμ.
Ἅλωσις Ἱερουσαλὴμ ὡς ὁ Ἰώσηπ(ος) ἱστορ̃ει.
Ἀσυρίων, Περσ̃ων, Αἰγύπτ̃ου, Σύρων, Μήδων, Ἑλλήνων ἅπαντες.
Ἀθηναίων κ̀αὶ Κρητ̃ων ἄρχοντες.
Ῥώμης βασιλε̃ις.
Ἑβδομήκοντα ἑρμ̃ηνευται.
Εὐαγγελιστ̀αὶ κ̀αὶ Διάκονοι.
Αἱ μυρροφόροι κ̀αὶ μαθήτριαι Λόγου.
Οἱ παλαιότατοι ἐν λόγοις Ἐκκλησίαν sive *Catalogus SS. Patrum Ecclesiæ* qvem adscribere integrum, qvia brevis est, non gravabor:

Οἱ παλαιότατοι ἐν λόγοις Ἐκκλησίαν,
Μέγας Διονύσι(ος) Ἀρείου πάγου,
Μέγας Ἀθανάσι(ος) Ἀλεξανδρείας,
Τὸ πνευματικὸν ἑρμ̃ηνευτ̃ου σ̃ωμα,
Ὁ Γρηγόρ(ιος) νὺς τ̃ων θεολ̃ων ἡ τερπνότης,
Γλ̃ωττα μέλι ῥέουσα ἑρμ̃ηνευτ̃ου Χρυσοστόμου,
Ἡ δαψιλὴς ἑρμ̃ηνευτ̃ου Νυσσ̃ης παιδαυσία,
Ὁ βαθύνους Κυριλλ(ος), Αἰγύπτ̃ου κλέ(ος),
Καὶ λεπτὸς εἰς ἅπαντα Μαξίμου λόγ(ος),
Ὁ τ̃ου Κλίμακ(ος) ἡ μεσάτ̃ου βάσις,
Νεῖλ(ος) προφανῶς κ̀αὶ ὁ τ̃ου Νείλου σ̃ωμα,
Θ Σύρ(ος) Ἐφραὶμ ἡ παντάνυξις λόγων,
Πανηγυρικ̃ων παλαιικ̃ων βιβλία,
Καὶ Μεταφραστ̃ου ἡ γλυκύῤῥοος χάρις,
Ἐν οἷς πᾶσι πέφυκεν ὑπερεξέχων
Ὁ χρύσους ῥ̃ους ἡ γλυκυζέουσα βένθος,
Ὡς ἄφθονον μάννα τε παντὸς ἐκτρέφον,
Καὶ νέκταρ ἀθάνατον ἐκρέον πόθοις.

Οἱ τ̀α μέλη πλέξαντες ὑμνων ἐνθέων, *Catalogus brevis Hymnographorum Ecclesiæ Græcæ*, qvem & ipsum integrum exhibui, in Catalogo Melodorum Græcorum, ad calcem Allatii de libris Ecclesiasticis Græcorum.

Συνοπτικὴ σύνοψις ἁγίων χρόνου sive *Menologium Sanctorum* breve, *versibus* (perinde ut qvæ jam memoravi) *jambicis*.

meorum ſcriptis pag. 88. De templo illo & fonte miraculis celebri videndus Cangius in CPoli Chriſtiana lib. IV. pag. 183. ſeq. Extat & in eodem Bibl. Cæſareæ Codice Nicephori *Acoluthia* ſive *officium feſti Dedicationis templi hujus, & Canon* ſive *hymnus* cum antiqvis notis Muſicis.

Catalogus Imperatorum CPolitanorum, verſibus Jambicis, Græce è Codice duplici Regio, in Labbei protreptico Hiſt. Byz. pag. 34. In Codice qvem Jo. Langus evolvit, & qvalis Græce editus Baſileæ 1536. 8. ad calcem Epigrammatum ſacrorum Theodori Prodromi, qvemadmodum & in altero Regio, deſinit Catalogus hic in Andronico juniore. Cæteros ad Conſtantinum Palæologum usqve, recentior, ut fit, manus addidit.

Catalogus Patriarcharum CPolitanarum, verſibus Jambicis Græce in eodem Labbei protreptico pag. 35. ſeq. & ad calcem Epigrammatum Theodori Prodromi. Deſinit in 141. Calliſto, qvem Patriarcham conſtituit Jo. Cantacuzenus, ut ipſe Imperator narrat IV. 17. Hiſt. Seqvitur apud Labbeum alius Catalogus neſcio qvo auctore, non ſcriptus verſu ſed ſola nomina 149. Patriarcharum referens, ad Joſephum usqve, qvi Florentiæ in Concilio generali obiit non diu ante urbem captam à Turcis. At *ſeriem Patriarcharum CPol. orationi ſoluta fuſius conſcriptam* (qvam è membranis Bibl. Regiæ pariter vulgaſſe ſe ſcribit Labbeus T. 2. de S. E. & pagina etiam 34. protreptici Hiſtoriæ Byz. laudata, confirmatqve H. Warthonus appendice ad Hiſt. literariam Cavei) nusqvam reperio. Series Patriarcharum CPolitanorum ſub Nicephoro CPolitani nomine ſæpius edita deſinit in Patriarcha 82. Ignatio Evnucho, ut in Nicephori ejus ſcriptis dixi.

Ad calcem Epigrammatum Theodori Prodromi, Græce exuſorum Baſil. 1536. 8. præter jam dictos Catalogos binos Imperatorum Patriarcharum CPol. occurrunt * ejusdem Nicephori Cal-

* Nota in his eſſe omnia illa, qvæ velut ſibi haud viſa Nicephori ſcripta ex Gvil. Eiſengrinii Catalogo Scriptorum Eccleſiaſticorum memorat Poſſevinus in apparatu, & præclarus Voſſius de Hiſt. Græcis pag. 308. Nota etiam Nicephorum Xanthopulum male à Calliſto diſtingvi in indice ad Meurſii gloſſarium Græcobarbarum. Nota tertio, in Rev. Jo. Gotfridi Olearii Bibliotheca ſcriptorum Eccleſiaſticorum Jen. 1711. 4. T. 2. p. 8. ridicule excuſum *Nicephori Catalogum meretricum Imperatorum CPol.* pro *Catalogo metrico*.

Callisti Xanthopuli *versibus Jambicis* descripta πάσης τ̀ θείας γραφῆς σύνοψις.

Τὰ μ̀ν γὰ Μακκαβαϊκὰ μάχες Χριστῦ καὶ αὐτῆς ἁλώσεως Ἱερουσαλήμ.
Ἅλωσις Ἱερουσαλὴμ ἐς ὁ Ἰώσηπος ἱστορεῖ.
Ἀσυρίων, Περσῶν, Αἰγύπτου, Σύρων, Μήδων, Ἑλλήνων ἄναχτες.
Ἀθηναίων καὶ Κρητῶν ἄρχοντες,
Ῥώμης βασιλεῖς.
Ἑβδομήκοντα ἑρμηνεῖς Χριστῦ μυσταγωγοί.
Εὐαγγελισταὶ καὶ Διάκονοι.
Αἱ μυροφόροι καὶ μαθήτριαι Λόγου.

Οἱ καλλύναντες ἐν λόγοις Ἐκκλησίαν sive *Catalogus SS. Patrum Ecclesiæ* qvem adscribere integrum, qvia brevis est, non gravabor:

Οἱ καλλύναντες ἐν λόγοις ἐκκλησίαν,
Μέγας Διονύσιος Ἀρείου πάγου,
Μέγας Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας,
Τὸ πνευματικὸν ἑρμηνείας στόμα,
Ὁ Γρηγόριος νὺς τῶν θεολόγων ἡ τερπνότης,
Γλῶττα μέλι ῥέουσα ἑρμηνεῖ Χρυσοστόμου,
Ἡ δαψιλὴς ἑρμηνεῖ Νύσσης παιδαυσία,
Ὁ βαθὺς Κύριλλος, Αἰγύπτου κλέος,
Καὶ λεπτὸς εἰς ἅπαντα Μαξίμου λόγος,
Ὁ τ̀ Κλίμακος ἡ μελέτης βάσις,
Νεῖλος προφανῶς καὶ ὁ ἑρμηνεῖ Νείλου στόμα,
Ὁ Σύρος Ἐφραὶμ ἡ παλίνυξις λόγων,
Πανηγυρικῶν παλαιικῶν βιβλία,
Καὶ Μεταφράστης ἡ γλυκύῤῥοος χάρις,
Ἐν οἷς πᾶσι πίφυκεν ὑπερεξέχων
Ὁ χρύσεος ῥῆς ἡ γλυκύζουσα βρύσις,
Ὡς ἄφθονον μάννα τε παίσας ἐκτρέφον,
Καὶ νέκταρ ἀθάνατον ἐκρέον πότοις.

Οἱ τὰ μέλη πλέξαντες ὑμνων ἐνθέων, *Catalogus brevis Hymnographorum Ecclesiæ Græcæ*, qvem & ipsum integrum exhibui, in Catalogo Melodorum Græcorum, ad calcem Allatii de libris Ecclesiasticis Græcorum.

Συνοπτικὴ σύνοψις ἁγίων χρόνου sive *Menologium Sanctorum* breve, *versibus* (perinde ut qvæ jam memoravi) *jambicis*.

est à notissimo scriptore Flavio Arriano, cujus libros de bellis Trajani adversus Parthos respicit, de qvibus dixi lib. 4. c. 8. De *Brunichio* nihil habeo hoc loco qvod notem, cujus libri hæc fuit inscriptio teste Malala T. 1. pag. 239. ἐκθεσις Βρυνιχίου Ῥωμαίων χρονογράφου. Pro *Bottio* sive *Buttio* legendum *Brutius* Historicus & Chronographus Hieronymo etiam Syncelloqve & Paschalis Chronici auctori laudatus. Confer Eusebii Chronicon Græcum edit. Scaligerianæ pag. 44. & Scaligeri notas pag. 205. *Clemens* intelligitur Historicus & Chronographus à Clemente Romano non minus qvam Alexandrino diversus, de qvo Svidas: Κλήμης ἱστορικός. ἔγραψε τὰς Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας, καὶ πρὸς Ἱερώνυμον περὶ τῶν Ἰσοκρατικῶν χρημάτων, καὶ ἄλλα. Hieronymus ille alius omnino à Stridonensi, fueruntqve illo nomine etiam inter Græcos non obscuri doctrina atqve ingenio viri. Laudat hunc Clementem Cedrenus pag. 19. qvi σοφώτατον vocat, Anonymus Combefisianus in Originibus CPol. pag. 32. Hesychius framento in CHristi natalem, Svidas & Etymologicum Magum in Ζάλην, ac Svidas iterum in Ἥρας ϗ & Παλίμβολος. *Domninus* * freqventer laudatus à Malala & sapientissimi Chronographi celebratus nomine, Clariss. Bentleio Epist. ad Jo. Millium pag. 73. videtur fuisse Episcopus Antiochenus, & Historiam produxisse usqve ad Justiniani tempora. *Eustathius* non alius est ab *Eustathio* Epiphanensi, qvi in sua χρονικῇ ἐπιτομῇ Historiam omnem duobus voluminibus complexus est, uno usqve ad excisam Trojam, altero ad annum duodecimum Anastasii Imp. ut auctor Evagrius III. 37. & VI. ult. qvæ sæpius illum laudat. *Eutropium* intellige notissimum Historiæ breviatorem latinum, qvem Græce verterunt Capito Lycius, & cujus qvoqve ætatem tulit interpretatio, Pæanius. *Eutychianum* allegat etiam Georgius Codinus in Origg. CPol. vocatqve Protosecretarium & Grammaticum. *Licinium* intellige *Macrum* Historicum Romanum, Dionysio Halic. Plinio aliisqve laudatum, de qvo copiose Vossius lib. 1. de Hist. lat. cap. 10. *Magnum* Chronographum videtur laudare etiam Chronicon Paschale pag. 379. ἐν ᾧ μεγάλῳ χρονογράφῳ. sed Malalæ T. 2. pag. 17. audit Μάγνος ὁ χρονογράφος ὁ Καρρηνὸς,

* Alius Domninus Origenis discipulus, memoratus Palladio in Hist. Laufiaca p. 108. Alius hoc nomine Philosophus, Syrus, de qvo Svidas è Damascio in vita Isidori.

1267. eum composuit, deberi hunc libellum, recte postea agnovit ipse editor Humfredus Hodius. Vide ejus letter to a friend, concerning a collection of Canons, Oxford. 1692. 4. pag. 42.

Beatus Rhenanus Basil. 1535. fol. Rufini Hist. Ecclesiasticæ & Historiæ tripartitæ Epiphanii Scholastici pag. 590-615. subjunxit *Historiam Ecclesiasticam à Nicephoro Græco Monacho conscriptam & incerto interprete jam olim latine versam*, qvæ velut continuatura Tripartitam incipit à temporibus Theodosii junioris, definitqve in morte Anastasii, qvem impium vocat & à qvibusdam fulmine divino percussum tradi scribit. Non modo brevius longe singula persequitur qvam Nicephorus Callistus libris XIV. XV. XVI. sed & aliter nonnulla refert, ut alium illum fuisse Nicephorum sit necesse, licet Callistus etiam Monachus fuisse viris doctis videatur. Vide qvæ de his Collectaneis Jacobus Billius lib. 1. Obs. sacr. cap. 16.

De Excerptis è *Theodori Lectoris* libris duobus Historiæ Ecclesiasticæ, qvæ titulus profitetur accepta *ἐκ τῆς Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου*, dictum supra in Theodoro.

XXXVI. *Chronicorum Scriptores Græci deperditi.*

De *Julii Africani*, & *Hyppolyti* Chronicis jam dixi supra cap. 1.

Diodori Tarsensis χρονικὸν διορθρίβιον τὸ σφάλμα Εὐσεβίου καὶ Παμφίλου περὶ τῶν χρόνων memorat Svidas in Διόδωρος. Laudat etiam Diodorum illo, ut puto, in opere Theodorus Lector & Nicephorus Callisti.

Aniani & *Panodori* Monachorum Ægyptiorum; centum annis Eusebio juniorum Chronographiæ, Georgio Syncello laudantur, qvibus & ipsi Eusebium non raro castigaverant, aliqvando etiam cum ipsi potius, ut Scaliger ad Eusebium docuit, essent reprehendendi.

A Joanne Malala plures laudantur Chronographi, *Arianus*, *Brunichius*, *Bottius* seu *Buttius*, *Clemens*, *Didymus*, *Dominus*, *Eustathius*, *Eutropius*, *Eutychianus*, *Licinius*, *Magnus* Carrensis *Nestorianus*, *Pausanias*, *Theophilus* & *Timotheus*. Sed facile apparet ab ipso Chronographos appellari Historicos qvoscunqve. Nam *Arrianus* qvidem non alius illi est

distingvatur dictus νέος sive junior) Chronographus Photio supparem, memoratur à Labbeo in protreptico Hist. Byz. p. 48.

Πύρων Pyron vel Pyrrho Chronographus non aliunde notus mihi qvam ex Glycæ annalibus pag. 82. & Anastasii lib. 7. anagogicarum contemplationum in Hexaëmeron p. 895. D. T. IX. Bibl. Patrum edit. Lugd.

XXXVII. *Chronographi post Eusebium, Græci editi.*

IOANNES Antiochenus, cognomento MALELAS, * diversus ab altero ** *Joanne*, Monacho *Antiocheno*, itidem Chronographo atqve similia passim tradente, & similibus delectato fabulis, *** ex cujus Historia Chronica ab Adamo nescio qvousqve producta habemus Constantini Porphyrogennetæ excerpta, qvæ non ultra Phocæ tempora procedunt, atqve ex Peiresciano Codice Græce & latine cum notis edita sunt ab Henr. Valesio Paris. 1634. 4. Malelæ vero Histo-

* Malelas sive Malalas, i. e. Rhetor, Sophista, Scholasticus, vel qvi Rhetoris munus gerebat in Ecclesia Antiochena. Rectius porro in nom inandi casu dici Malelas qvam Malela vel Malala, docet Rich. Bentleius Epist. ad Millium pag. 78 seq. licet antiqvissimos Latinos Græca nomina in as definentia solitos in A pronunciare ut Æneæ & Anchisæ, testatur Qvintilianus lib. 1. cap. 5. Confer Claudii Dausqvei Orthographiam T. 1. pag. 59.

** In Præf. ad excerpta Peiresciana pag. 5. scriptores, è qvibus illa digesta sunt, ita recensentur: εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν ὑποδιαγεγραμμένων χρονικῶν,

α' Ἰωσήπου Ἀρχαιολογίας,

β' Γεωργίου Μοναχοῦ (Hamartoli intelligé)

γ' Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Μαλέλα χρονικῆς

δ' Ἰωάννου Ἀντιοχέως χρονικῆς ἱστορίας &c. Hic Joannes à Malela ut videtur diversus, vocatur Monachus pag. 853. Τέλος τῆς ἱστορίας Ἰωάννου Μοναχοῦ. Codini, & utriusqve Tzetzæ de eo testimonia notavit laudatus Hody prolegom. ad Malalam, qvi alia præterea ex ejus Chronico excerpta & ipsam Chronographiam atqve περὶ ἀρχαιολογίας (nisi hæc idem enim illa, aut ejus pars est) notas integram exstare in Gallia, laudariq; à Nic. Alemanno ad Procop. Allatio ad Eustathii Hexaëmeron, Salmasio ad Solin. & Historiam Augustam, Cangio ad Chron. Paschale &c. Fuit etiam, anteqvam ad CPolitanam sedem efferretur, Antiochenus presbyter Joannes Chrysostomus, cujus nomine apud Arabes Chronicon ferri, eidem Hodio observatum, qvi plures Joannes Antiochenos recenset, atqve uberius de illis tradere instituit in diatriba de scriptoribus Græcis variis cum prophanis tum Ecclesiasticis, maxime ex Codd. MSS. sed qvæ lucem non vidit.

*** Multa qvoqve similia & non raro iisdem verbis leguntur in Malala, Chron. Paschali, Cedreno & aliis.

Hiſtoria Chronica ſive Chronicon, Damaſceno pridem III. de imagg. Tomo. I. p. 368. & Tzetzæ Chil. V. Hiſt. 29. 30. laudatum, qvod ab orbe condito ad obitum Juſtiniani I. Imperatoris ſive A. C. 566. progreditur, MStum in Bibl. Bodlejana inter Codices Barocianos evolverunt viri docti Montacutius, Uſſerius, Seldenus, Jo. Gregorius, Pearſonius, Gvil. Lloydus aliiqve. Hinc ex eodem MSto cum verſione & notis *Edmundi Chilmeadi* prodiit Oxonii, typis Sheldoniani theatri A. 1691. 8. Opus ab auctore diſtributum fuerat in libros XVIII. Sed primus liber cum ſecundi parte deſideratur, itaqve ab editore defectus ille ex Georgio Hamartolo ſuppletus. Præmiſſa etiam erudita *Humfredi Hody* prolegomena, qvi Malalam ad noni ſæculi initia detrudit, qvem tamen non adeo diu poſt Juſtinianum floruiſſe Clariſſimo Caveo lubens aſſentior. Poſt Indicem vocum Græcobarbararum qvæ in Cangii gloſſario Græco vel plane non vel aliis ſignificatione reperiuntur, ſeqvitur præclara Epiſtola ad Jo. Millium, qva Vir egregius *Rich. Bentleius* non Malalæ ſolum ſed & aliorum plurium ſcriptorum Græcorum loca illuſtrat emendatqve.

Index Scriptorum à Jo. Malala allegatorum ad paginas edit. Oxonienſis.

b. *partem poſteriorem*, * *ſupplementum ex Georg. Hamartolo præmiſſum denotat.*

Acta Apoſtolorum Apocrypha (Clementis recognitiones) 329.

Æſchines Philoſophus 240.

Africanus Chronographus 63. 74. 83 88. 111. 112. 201. 351.

οἱ ἐκθέμενοι τὰ πάτρια Ἀλεξανδείας τῆς μεγάλης 284.

Apollonius ὁ σοφώτατος ἱστορικός 97. ubi tamen videntur innui Apollonii Rhodii Argonautica.

Apollonius Tyanenſis, ejusqve τελέσματα. 342. ſeq.

Archilochus ὁ σωφώτατος 82.

Arrianus Chronographus (de Trajani expeditione contra Parthos) 358.

Ariſtoteles 240.

Ἀστρολόγων Aſtrologus Domitiani. 346. Svetonio, Zonaræ & aliis Ἀστρολογείων.

Αὐλέας ὁ σοφώτατος. 73. 174. ſub qvo nomine Æſchylum latere, clariſſ. Bentleio perſvaſum.

Berenicæ (Veronicæ) hæmorrhouſæ libellus ſupplex ad Herodem Regem. 306.

Brunichius, Chronographus Romanus 239.
Buttius ſ. Bottius (lege Bruttius) Chronographus 39. 326. 340.
Callimachus ὁ σοφὸς ἐν τοῖς Ἑτησίοις. 221. leg. Αἰτίοις.
Caſtor Hiſtoricus 200.
Cephalion ὁ συφιστὰτος Ἐσφαλίων. 46. 52. 58. 181. 209.
Chaſax Hiſtoricus 99. 221.
Clemens Chronographus 39. 295. 298. 309. 312. 366. b. 155.
Cyrillus Epiſcopus. 69. ſeq. ἐν τοῖς κατὰ Ἰουλιανόν. 30. 240.
Daniel 200. de Bel & Draconе 20.
Debborius Philoſophus τελεσθὴς 344.
Demarchus 52. lege Dinarchus, & Poëtam hoc nomine non Rhetorem intellige. Vide Bentlei Epiſt. ad Millium p. 72.
Democriti φιλόσοφου συγγραφή. 104.
Deucalio diluvii particularis hiſtoriam expoſuit 85.
Dictys 134. 148. 168. 152. 155. 168. 172. 322.
Didymus ὁ σοφώτατος Δίδυμος, ὁ ἰσομικὸς χρονογράφος. 99. 106. 212.
Diodorus (Siculus) 64. 83.
Dionyſi ſ. Bacchi Epitaphium 52.
Dionyſius Hiſtoricus 243.
Dionyſius Areopagita 325.
Domitianus Imp. Philoſophus dicitur 340. 346.
Dominus Chronographus 109. 181. 265. 303. 345. 356. 372. ſeq. 377. ſeq. 392. 393.
Euripides. b. p. 61.
de Antiopa 58.
in Bacchis 51.
Cyclope 148. 149.
de Danae 39.
(in Hippolyto.) 109.
(Iphigenia in Tauris.) 174.
Meleagro 210.
Oedipo 63.
de Paſiphaë. 106.
(in Sthenebœa.) 104.
Euſebius Pamphili 63. 68. 85. 191. 243. 251. 265. 295. 330. 337. b. 155.
Euſtathius Chronographus b. 115.
Eutropius Chronographus. b. 24. Romanorum Hiſtoriographus, in Hiſtoria ſua Græcam in lingvam traducta. 267.
Eutychianus Chronographus b. 21.
Florus Livii epitomator. 270.
Ganymedis Epitaphium 99.
Hermes Trismegiſtus 29.
Herodotus 29. 200.
Hippocrates 105.
Homerus 26. 152. 149. 168. 183.
Jamblichus Philoſophus in Daphne vitam degens 414.
Joannes Epiſcopus 69.
Joſephus in Antiqvitatibus 69. 319. de bello Judaico 337.
Irenæus 203. 351.
Iſiodus (aliis Heſiodus) ex Japheti

ti posteris, Græcarum literarum repertor 70.
Julianus Chaldæus, sive Astrologus & Magus 369.
Justiniani Imp. ad Indos legatus (Nonnosus) b. 194.
Licinius (Macer) Romanus Chronographus 229.
Livius Historicus 226. 233. 270. 277.
Lucanus Poëta 290.
Lucianus 93.
Lycurgus vir sapiens 52.
Magnus Carrensis, Chronographus, b. 17.
Marci Antonini Museum, Antiochiæ 369.
Manetho Historicus 27. 71.
Nestorianus Chronographus b. 11. usqve ad Leonem juniorem Imp. 85.
Ninus 93. ubi de Marsya Musico, qvem Philosophum vocat. putem pro *Nino* legendum *Linus*.
Oracula 27. 79. 90. 114. 298. &c.
* Origenes 12.
Orpheus 88. 91. 92. ubi & versibus ejus qvibusdam ἑρμηνεία sive interpretatio subjicitur.
Palæphatus 26. 38. 48. 63. 75. 101. 267. oportet librum Palæphati pleniorem habuisse, qvam hodie exstat, cum pleraqve qvæ ex illo Malalas affert, in nostro hodie incassum qværas, ut monui l. 1. Bibl. Græcæ c. 21.
Paridis Hymnus in Venerem, nuncupatus Cestus, & Oratio in eam Encomiastica 115.
Pausanias ὁ σοφώτατος χρονογράφος 44. 251. 260. 320 Neqve hæc in Pausania nostro legas qvæ ex Pausania Malalas attulit.
(Petissonius Pharao, Ægypti Rex, cognomine Comœdus; nisi nomen, qvod utiqve videtur, corruptum 76.)
Phidias Corinthius 149. idem Φειδάλιος dicitur 52
Philochorus 52.
Philostratus (de Sapore Rege Persarum) 393.
Phlegon Athenensis 310.
Plato de legibus 105. γράφων πρὸς Τίμαιον περὶ θεῶν. 240.
Plinius Romanus Historicus 226.
Plutarchus χερρονήσιος 66. pro χαιρωνίτης 66. 67.
Polybius Historicus 200.
Porphyrius ἐν φιλοσόφῳ αὐτοῦ χρονογραφία 67.
Priscus Thrax de bello contra Attilam scripsit. b. 60.
Pythagoras Samius Arithmeticam scripsit. 201. de bello Cyrum inter & Samios. ibid.
Rheginus, apud qvem nomina τῶν ἀποθεωθέντων 64.
Sallustii Historia Catilinaria. 266. seq.
Servius Romanus scriptor (in Virgilium) 206. 229.
Sisyphus Cous, 148. 152. 167.

Sophocles 47.
Sotades (Σωτάτης) de nominibus planetarum 27.
* Symmachus interpres Græcus Bibliorum V. T. 7.
Tatianus Chronographus 312.
Thales (forte Thallus) Hiſtoricus 200.
Theophilus Chronographus 32. 71. 105. 200. 269. 284. 295. 325. b. 155. 156.
Tiberium Epiſtola ad Trajanum Imp. de ſuppliciis Chriſtianorum 356.
Timotheus Chronographus 92. 200. 202. 295. 299. 155. 156.
Perſarum βαϛαγαϛὶς ſive bajuli, qvi poſt baptiſmum Timotheus dictus eſt, narratio de Manichæis affertur b. 178.
Tranqvillus (Svetonius) 39.
Virgilius Poëta 168. 206. 277. 374. in clypei deſcriptione 283.
Xenophon, 240.

Farraginem Hiſtorico Chronologicam, qvam è Codice MS. Auguſtanæ Bibliothecæ ſub nomine CHRONICI ALEXANDRINI vulgavit Græce & Latine cum notis *Matthæus Raderus* S. I. Monachii 1624. 4. deniqve ſub veriore titulo *Chronici Paſchalis*, nova meliore verſione & eruditis notis illuſtratam à *Carolo du Freſne* habemus Pariſ. 1688. fol. Idem Freſneus ſive Cangius nonnullas affert obſervationes *Jo. Baptiſtæ Hautini* ſive Altini, qvi & ipſe Chronici hujus editionem videtur molitus fuiſſe, rei Chronologiæ apprime peritus. Præterea ex MS. Codice & Holſtenii obſervatione duos illius operis notat fuiſſe auctores, unum qvidem rerum ab orbe condito ad A. C. 354. (Conſtantini 17.) alterum vero qvi illud ad annum usqve viceſimum Heraclii continuavit. Index Imperatorum qvi usqve ad Imperatorem Conſtantinum Monomachum A. C. 1042. pertingit, ab alio eſt, idqve in ipſo titulo diſerte innui teſtatur Is. Caſaubonus p. 243. Epiſt. *Antiochenum libentius Chronicon vocaverim*, inqvit Henricus Valeſius p. 39. ad Euſebium & ad Theodoritum pag. 21. ſeq. cum qvo facit Stephanus le Moyne notis ad Varia ſacra p. 131. Plurima qvoqve eadem leguntur atqve iisdem verbis in Chronico Joannis Antiocheni Malalæ. *C. Politanum Chronicon* appellat Uſſerius pag. 75. prolegom. ad Ignatium, illamqve convenientiorem eſſe inſcriptionem diſputat etiam Reineſius II. 17. Var. Lect. Cæterum Raderus auctorem domo *Alexandrinum* fuiſſe collegit ex iis qvæ de Jeremiæ cineribus Alexandriam juſſu Alexandri M. deportatis leguntur pag. 366. & qvod Georgii ſucceſſor Petrus Alexandrinus

nota

nota in fronte libri appoſita opus illud commendavit, atqve inde Chronicon Alexandrinum Raderus inſcripſit: qvanqvam in eo potuit falli, & qvod de *Maximo* Monacho qvi Heraclio imperante vixit, velut de Chronici hujus auctore cogitat: qvemadmodum & ejusdem plerasqve emendationes & conjecturas ſibi non probari teſtatus eſt Cotelerius T. 3. monumentorum Eccleſiæ Græcæ pag. 608. unde ſæpius correctione indigere illud opus notavit Jo. Gregorius capite 36. Obſervationum ſacrarum: & parum accuratus interpres Raderus dicitur ab Henrico Warthono ad Uſſerium de ſcripturis ſacrisqve vernaculis pag. 349. Ex hoc ipſo opere petita ſunt qvæ *faſtorum Siculorum* nomine laudant eruditi, qvoniam Codicem MS. in Sicilia Hieronymus Surita reperit, unde ab Antonio Auguſtino perlatus eſt Romam: indidem faſtos Conſulares excerpſit ediditqve Sigonius & Panvinius, & Græce ac Latine Sylburgius tomo tertio Hiſt. Auguſtæ. Longe plura ex Codice ſuo, qvi deinde ad Sylburgium pervenit, & ab hoc per Hœſchelium redemtus, Bibliothecæ Auguſtanæ * illatus eſt, excerpſit Iſ. Caſaubonus, communicavitqve cum Joſepho Scaligero, qvi illa paſſim laudat nomine *Chronici Caſauboniani*, & edidit Græce ad Chronici Euſebiani calcem, præfixo titulo ἐπιτομὴς χρόνων, ut paulo ante in Euſebio dicere me memini. Ex Malala in illud Chronicon multa deportata eſſe notavit Henricus Noris de Epochis Syro Macedonum pag. 203. idqve magis credo qvam qvod Clariſſ. Hodius prolegom. ad Malalam putat illa hunc ex Chronico deſcripſiſſe. Multa etiam iisdem verbis leguntur in Topographia Chriſtiana Coſmæ Indoplevſte, unde *Coſmam* illum auctorem Chronici ſuſpicatus eſt Allatius Lib. de purgatorio pag. 942. Uſſerius vero & alii incerta conjectura *Georgii Piſidæ* tribuunt, Caſimirus Oudinus *Georgio Alexandrino* à qvo vitam Chryſoſtomi ſcriptam habemus. Non Alexandriæ tamen ſed CPoli ſcriptum eſſe illud Chronicon probat Henſchenius exegeſi prælimināri ad Tom. 3. Act. Sanctorum Martii pag. VII.

Subjunxit Cangius Chronico Paſchali ſelecta qvædam vetera Monumenta ad rem Chronologicam facientia, qvorum ſyllabum hîc à me addi, non erit ſpero ab præſenti loco alienum.

1. Χρόνων ἀριθμησις καὶ ὁμάδες, pag. 404-408. *Temporum compendiaria* per Patriarchas & Reges *putatio* & ſumma, ab Adamo usqve ad Con-

* Vide Cavei Hiſt. literar. in Georgio Piſida.

Constantinum & Romanum scripta circa A. C. 960. ex Scaligeri VII. de emendat. temporum p. 742. sq. & Petavii Uranologio * p. 190. seq. ad calcem Computi S Maximi Martyris. Similem putationem vulgavit Frid. Sylburgius ad calcem Zosimi, in scriptoribus Græcis Historiæ Romanæ minoribus. Francof. 1590. fol. apud Wechel.

2. Δήλωσις τῶν ὑποκειμένων κεφαλαίων, πότε ἢ ἐπὶ τίνων αὐτῶν ἕκαστον ἐπληρώθη pag. 408. 409. *Explicatio insigniorum quorundam eventuum*, qvando & sub qvo singula contigerunt. Ex eodem Scaligero pag. 745. & Petavio pag. 193. cujus latina versio est à Cangio adjuncta.

3. *Imperatorum Romanorum Catalogus ab Augusto ad Constantinum Monomachum*, pag. 410-412. qvi Chronico Alexandrino in editione Raderiana pag. 438. seq. insertus legitur, sed in Codice Holstenii recte exulat, & juniorem agnoscit auctorem.

4. *Liber generationis ab Adam usque ad Alexandrum Severum*, p. 413-421. latinè ex veteri versione, & editione Henrici Canisii Tom 2. Antiqv. Lect. & altera Philippi Labbei ad fidem Codicis MS. Collegii Paris. S. I. recognita in Bibl. nova MSS. Paris. 1657. fol. pag. 298. Non absurde suspicatur Cangius breve hoc Chronicon deberi *Hippolyto* Portuensi, Confer qvæ dixi supra cap. 1. p. 205.

5. *Fragmentum duplex Chronici Eusebiani* è Codd. Regiis 2431. fol. 17. & 2919. & Colberteo 1350. Græce cum Cangii versione pag. 421-423. de CHristo nato anno mundi 5501. & de ratione anni mensiumqve Græcorum, Ægyptiorum & Hebræorum.

6. Ἡσυχίου εἰς τὴν γέννησιν pag. 424. Græce & Latine *Hesychii fragmentum ex Homilia in Natalem CHristi* ex iisdem Codd. Vulgavit idem fragmentum Humfredus Hody prolegomenis ad Malalam, è Codice Bodlejano. Oxon 1691. 8. & Caveus in Hist. literaria scriptorum Eccles. ubi de Josephi Hypomnestico, ad A. C. 420.

7. *Ex Anonymo de CHristi nativitatis & passionis annis.* Græce & Latine pag. 424. 425. Ex Cod. Regis Galliæ 2431. fol. 172.

8. Σύν-

* Utor editione Amstel. 1703. fol. qvæ Antwerpiæ nomen præfixum habet.

Συγγραμμα Ἐκκλησιαστικὸν * Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου, περὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, προφητῶν καὶ μαθητῶν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἑβδομήκοντα μαθητῶν. *Procopii presbyteri cum latinis commentariis Dorothei Episcopi Tyri de LXX. Domini Discipulis, Patriarchis CPolitanis, & de duodecim Apostolis* ex Codd. Regiis 2760. & 2819. Græce & Latine pag. 426-436. Non repetam qvæ de hoc pseudo Dorotheo, scriptisqve ei suppositis Vossius in Historicis Græcis, aliiqve monuerunt, sed tantum de editionibus ejus Opusculorum pauca annotabo. Dorotheus *de Prophetis & discipulis Domini* ex versione *Wolfg. Musculi* primum vidit Tu-

* Hic Dorotheus in Martyrologiis & Menologiis V. Junii celebris, cæteroqvi vix ulli veterum memoratus, Martyrium consummasse dicitur sub Juliano, anno ætatis suæ 107. vide Theophanis Chron. p. 19. & 41. & Anastasii Bibliothecarii Hist. Eccles. p. 27. seq. De altero antiqviore Dorotheo Diocletiani Evnucho & inde presbytero Antiocheno atqve Martyre (è qvo duos præter rem facere videtur Clariss. Caveus) Vide Acta Sanctorum T. 1. Junii p. 435. Alius Dorotheus Tyri Episcopus, qvi cum aliis Episcopis scripsit Epistolam de fide ad Leonem Imp. in Concilio Chalcedon. T. 2. edit. Binianæ p. 385. Alius Dorotheus sive Theodorus Heracleæ Episcopus Arianus de qvo Valesius ad Philostorg. IX. 13. Alius Dorotheus Archimandrita Palæstinus sæculo VI. exeunte clarus, de qvo & de opusculis ejus, qvæ exstant Asceticis dictum Volum. X. hujus Bibl. p. 160. seq. Alius Dorotheus Thebanus, de qvo Palladius in Hist. Lausiaca, & alter item junior Chiliocomensis, qvos ab Archimandrita distingvere jubent Acta Sanctor. T. 1. Junii pag. 592. Alius Dorotheus Nestorii acris sectator, & Martionopolitanus in Mœsia Episcopus, qvi interfuit Concilio Ephesino & cujus Epistolas qvasdam vulgavit Christianus Lupus. Alius Dorotheus Alexandrinus, Monachus qvi Imp. Anastasio Apologiam pro Concilio Chalcedonensi obtulit, qvam ob concussam pro Eutychis hæresim Ecclesiam Tragœdiæ nomine, ut narrat ad A. C. 502. Theophanes, inscripsit. Alius denique Dorotheus & longe junior Monembasiensis Metropolita, cujus Historia ab orbe condito ad captam à Turcis CPolin lingva Græca vulgari vidit lucem Venet. 1631. 4. Mihi est editio recentior excusa ibid. 1684. 4. Hujus Dorothei vestigiis insistere Matthæum Cigalam notat Allatius ad Georgium Acropolitam p. 221. 263. Omitto alios ab Ecclesia alienos, ut Dorotheum Sidonium de qvo dixi lib. 3. cap. 20. Ascalonitam (nisi is idem cum Sidonio) & Atheniensem de qvibus Vossius in Hist. Græcis, Dorotheum Rhetorem, Plutarchi in ejus symposiacis inducitur æqvalem, Dorotheos JCtos, Medicosqve, de qvibus alibi.

lucem latine post Eusebium, Socratem & alios Hist. Ecclesiasticæ scriptores, Basil. 1557. 1598. fol. tum una cum Sulpicio Severo Paris. 1560. 12. edente Jacobo Fabro, Doctore Sorbonico: atqve iterum cum Salviano, Maximi homiliis, Paciano de pœnitentia, Sulpicii Severi Historia & Haymonis Halberstad. Epitome Hist. Eccles. prodiit Rom. 1564. fol. ex edit. *Petri Galesinii*, qvi etiam notas adjunxit. Nec minus in Bibliothecis Patrum, Paris. A. 1575. Tom. 2. & A. 1589. atqve 1654. T. 7. & Colon. A. 1618. atqve Lugd. A. 16 7. T. 3. Codicem MS. Græcum à latinis his editionibus non leviter discrepantem, qvi exstat in Bibl. Vindobonensi, commendat Lambecius lib. 3. pag. 50. seq. Ac similis plane Codex est ex qvo Cangius suum Dorotheum edidit, qvemadmodum & ille è qvo Cavevs in Hist. literaria vulgavit A. 1688. ea qvæ vidit in Latinis editionibus deesse, maxime de Patriarchis CPolitanis, qvæ & ipsa nullam mereri fidem fatetur Papebrochius T. 1. Act. Sanctor. Junii pag. 392. seq. Vide & pag. 436. Pars *de Prophetis* non modo in Cangii & Cavei sed etiam in Vindobonensi illo Codice desideratur, neqve hactenus Græce prodiit, suppleri tamen potest tum ex Codice altero cujus idem Lambecius facit mentionem lib. 3. pag. 173. 174. qvi plane geminus videtur esse illi qvo Musculus usus est, nisi qvod Chronologiam Patriarcharum CPolitanorum narrationibus de Prophetis subjunctam habet: tum ex iis qvæ de Prophetis eadem fere leguntur in Chronico Paschali pag. 146. sq. & è libro qvi inter Epiphanii Opera extat de Vitis Prophetarum. Etiam in Chronico MS. Simeonis Logothetæ non dissimilia legi testatur Cangius ad Chronicon Paschale pag. 505. Dorotheum Epiphanii interpretem vel imitatorem vocare solet illustris Huetius, qvi errores qvosdam ejus perstringit in Demonstratione sua Evangelica. Qvæ *de Apostolis* sub ejusdem Dorothei nomine leguntur, conferre operæ pretium est cum iis qvæ de eodem argumento ex Codicibus Bibl. Regiæ 1067. 1789. & 1026. attulit Cotelerius ad Constitutiones Apostolicas lib. 2. c. ult. Præcipue cum Hippolyti synopsi de duodecim Apostolis, qvam Dorotheo præferre non dubitat Emanuel Schelstratenus in Antiqvitate Ecclesiæ illustrata Tomo 2. diss. 1. qvæ est de locis ubi CHristus & Apostoli fidem prædicarunt. *Describitur etiam*, inqvit Clariss. Cangius, *in alio Codice Regio* 2951. *fol.* 233. *syntagma* Τοῦ Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου περὶ τῶν ἁγίων Ἀπο-

Ἀποστόλων, πῶς ἕκαστος αὐτῶν ἐκοιμήθη, καὶ ποῦ (leg. πῶς) καὶ πῶς ἐτελεύτησαν, καὶ τὰ ἅγια αὐτῶν σώματα πῶς κεῖται, καὶ ἐν ποίοις τόποις, cui quidem ſyntagmati ſubjiciuntur nomina & Epiſcopatus LXX. Diſcipulorum. Verum nihil aliud fere continet quod non habeatur apud Dorotheum, & in illius ſerie XII. Apoſtolorum, ac illâ quæ præfigitur Commentariis Oecumenii. Hippolytum de XII. Apoſtolis Græce & Latine cum notis edidit Combefiſius in auctario novo Tomo 2. pag. 831. atqve ſimilem *de LXX. Diſcipulis* ſub Hippolyti nomine (Thebanum intellige, Chronici Sæculo XL. ſcriptorem) habuit Sirletus, laudavitqve Baronius ad Martyrolog. 9. April. & alibi, ut dixi ſupra cap. 1. pag. 212. Craſſiores qvasdam hallucinationes hujus Pſeudo Dorotheiperſtringit David Blondellus libro de Epiſcopis & presbyteris pag. 104. ſeq.

9. Τῶν ιβ Ἀποστόλων αἱ πατρίδαι, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν γεννησάντων pag. 437. ſeq. *Duodecim Apoſtolorum patriæ, eorumque nomina ex quibus ſunt nati.* Ex Cod. Reg. Hoc ἀποσπασμάτιον Græce & latine ediderat loco jam laudato Cotelerius.

10. Τοῦ ἐν ἁγίοις Θεοδωρήτου, Ἐπισκόπου Τύρου περὶ βαπτίσματος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς Θεοτόκου pag. 438. *Ex S. Theodorito Tyri Epiſcopo de baptiſmo SS. Apoſtolorum & Deiparæ.* In Codice altero Vindobonenſi poſt Dorothei ſynopſin ſeqvitur idem hoc fragmentum ſed ſub nomine *Sophronii* Hieroſol. ſub qvo Græce & latine illud exhibet Lambecius lib. 3. pag. 52. ſeq.

11. Fragmentum ex *Faſtis* Cuſpinianeis Conſulum Rom. in omiſſorum ſpecimen, pag. 439.

12. Deſcriptio Conſulum ex qvo primum ordinati ſunt, *Faſtorum Idatianorum* lemmate hactenus edita, ad MS. exemplar Collegii Pariſ. S. I. recognita, & cum Arnaldi Pontaci, Epiſcopi Vaſatenſis editione collata, pag. 439-450.

13. *Faſti Græci* ab A. C 138. ad A. 362. pag. 451-455. ex Cod. Saviliano & editione V. C. Henrici Dodvvelli, in appendice ad diſſertationes Cyprianicas, Oxon. 1684. 8. primum editas, & deinde Cypriano Jo. Felli ſemel iterumqve recuſo ſubjectas.

14. Fasti Græci alii ex apographo Is. Vossii ab A. C. 222. ad A. 630. pag. 456-463. Ex edit. ejusdem Dodvvelli.

15. Fragmentum Fastorum ab A. C. 205. ad A. 354. pag. 463-466. ex Ægidii Bucherii Doctrina temporum, Antvv. 1634. fol. pag. 247. seq.

16. Ex temporibus Gallieni, qvis, qvantum temporis *præfecturam Urbis* administraverit ab A. C. 254. ad 354. pag. 466. ad 468. ex eodem Bucherio pag. 236. seq.

17. Catalogus *Pontificum Rom.* usqve ad Liberium pag. 468-470. in qvo Consules passim simul memorantur, qvemqve Jo. Cuspinianus totum in fastos suos transtulit, atqve ediderat qvoqve Bucherius pag. 269. seq.

18. *Paschalis* centum annorum laterculus ab A C. 312. ad A. 411. pag. 470. 471. ex eodem Bucherio pag. 259. seq. ubi emaculatus datur.

19. Laterculus *fastorum Consularium* * ab Ausonii & Olybrii Consulatu ad XVII. post-Consulatum Basilii, pag. 472. seq. ex Cod. Colbert. 240. & ex editione Arnoldi Pontaci post notas in Eusebii Chronicon.

20. Laterculus alter brevis Consulum, post Chronicon Cassiodori Senatoris. Pag. 473. Ex eodem Codice Colbertino.

21. Methodus qva invenitur cujusqve mensis qvæcumqve dies, & in qvam septimanæ feriam incurrit, & in qvem annum incidit bisextus. Græce & latine pag. 474-479. Ex Commentario *Heraclii* Imp. in προχείρους Ptolemæi κανόνας, ex edit. H. Dodvvelli V. C. ad calcem diss. Cyprianicarum.

22. Variæ lectiones ad binas Epistolas Dionysii Exigui de ratione Paschæ p. 479. seq. Ex variis Codd. MSS. Regio, Colberteo & Petaviano.

23. De

* Hisce fastis Consularibus omnino addendi qvos è Codice Bibl. Cæsareæ edidit illustravitqve Henricus Noris ad calcem Operis eruditissimi de Epochis Syro Macedonum Lipsiæ 1696. 4. atqve Græv. una cum ejusdem Norisii Epistola Consulari inseruit Tomo XI. thesauri Antiqvitatum Romanarum

gis Persarum, aut Ducis Arabum, verum post Persas in Palestina potentium, denique ex ordine, quinque Episcoporum præcipuorum seu Patriarcharum, Romani, Constantinopolitani, Hierosolymitani, Alexandrini & Antiocheni *ordo & anni continentur. Tabulas autem istas magna cum diversitate non tantum præfixas annis non fuis, sed etiam mendosissime conscriptas esse, & plurimis hiare locuiis, ac portentosis prorsus annorum, præsertim Patriarchalium supputationibus scatere, cum ipsemet Goar agnoscat fateaturque: mirum est, aut ipsum, aut, qui defuncti Goaris laborem eduxit in lucem, Combefisium potuisse sibi persuadere, ab auctore Theophane esse: qui variorum autorum sententias & numeros secutus sit varios, opusque proprium urgente persecutionis necessitate non recensuerit, proindeque exigere à lectore suo posit, ut, qui dormitantem Homerum patitur, Theophanem quoque lapsum erigat, corrigatque: cum nimirum succedentes & ad invicem cohærentes numeros in sequiores transponit annos, seu etiam conjunctos annos in disjita canonia desultorie transfert: aut eidem viro nunc pauciores, mox plures diversis canoniis assignat annos: vel cum ejusdem viri pauciores anni, plus occurrunt canonia: aut cum summa quapiam ætatis æquales loculos sive Canonia quibusdam omisiis non accepit: vel denique cum numero ejusdem anni repetito, confusio inferatur non mediocris.* In eadem exegesi prælimiuari pag. X. seqq. mendas qvasdam, librariorum socordia Theophani adspersas & ab aliis non observatas Henschenius eluit.

De Theophanis continuatoribus, Leone Grammatico aliisqve dicam proximo capite, inter scriptores Byzantinos, nunc age cætera Chronica celebriora qvæ Græce lucem viderunt paucis persequamur.

XXXIX. NICEPHORI Patriarchæ CPolitani A.C. 828. defuncti Chronologiam compendiariam ab orbe condito ad suam usq; ætatem, latine jam circa A.C. 872. vertit *Anastasius Bibliothecarius*, cujus Historia Ecclesiastica ex Syncello, Theophane & Nicephoro collecta & *Joanni* urbis Romæ Diacono inscripta prodiit è Codice Vaticano latine cum notis *Car. Annibalis Fabrotti* inter scriptores Hist. Byz. Paris. 1649. fol. Ex ejusdem Anastasii versione Chronologia Nicephori legitur in Bibliothecis Patrum, Paris. 1589. 1644. & 1654. Tomo septimo: Colon. 1618. Tomo nono, & Lugd. 1677. Tomo XIV. pag. 72. cum commentario *Antonii Contii*, primum edito Paris. 1573. 4. qvem LXX. Interpre-

auctor est se Chronico suo complecti velle res ab Orbe condito gestas usqve ad A. C. 800. Certe Syncellus morte præventus non ultra Diocletiani tempore pervenit, teste eodem Theophane, qvi continuavit, & Mich. Glyca, ac Georg. Cedreno. qvod & titulus operis indicat: Γεωργίου τοῦ Μοναχοῦ χρονικὴ ἱστορία ἀρχομένη ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ ἐκτεθεῖσα μέχρι τῆς Διοκλητιανοῦ. Josephus Scaliger qvi opere illo MS. usus est & ex illo pleraqve in Eusebium suum, minus licet emendata qvandoqve, ut notat Salmasius pag. 99. Epist. descripta derivavit, qveritur illud ab antiqvario qvi descripsit multis partibus mutilatum esse, & qvæ scriptor toties promittit, ea nusqvam comparere Epist. CLX. & CLXI. ad Marcum Velserum, à qvo alium codicem Venetiis asserendum exspectabat. Titulus Codicis ἐκλογὴ χρονογραφίας συνταγεῖσα ὑπὸ Γεωργίου μοναχοῦ Συγκέλλου γενομένου τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Διοκλ. Qvamqvam vero Jacobus Goarus contendit integrum Georgii opus ad nos pervenisse, tamen Philippus qvoqve Labbeus notis ad Glycam ex Georgio qvædam allegantem, qvæ in illo haud leguntur, annotat pag. 367. *Ex ista periocpe aliisque quibusdam Lector discet, non esse integrum Georgii Syncelli Chronicon, suisque partibus omnibus absolutum, quod è Codice MS. Bibliothecæ Regiæ à R. P. Jacobo Goaro Ord. Prædicatorum typis Regiis prodiit, sed quædam adhuc in eo desiderari, ex aliis, si qua forte occurrant uberioribus membranis supplenda.* Allatius qvi de Georgio Syncello multa erudite animadvertit diatriba de Georgiis, pag. 323. seq. & Possevini, Vossii atqve aliorum hallucinationem qvi cum Georgio Hamartolo, de qvo mox, confundunt, castigavit, pag. 327. & 334. memorat Codicem Mediolanensem hoc

Monastica vita, mundoque contemto, CHristi se lebi jugo & suavi sarcina mancipabit. Præterea contra hæreticos incessanti agone desudans, multis verberibus, Mundi Principibus contra Ecclesiæ vitium sævientibus, diversisque pœnis affectus est. Sic ergo stigmata CHristi in corpore suo portans, tam pro fidei suæ constantia, quam pro multarum virtutum insignibus, sanctæ memoriæ Tarasii *Regiæ urbis Præsulis* Syncellus *effectus est. Sed ne multa prosequar, sufficere arbitror ad præconium ejus, quod à sede approbatus sit Apostolica, quando scilicet Vicarii ejus una cum CCCL. Patribus in Nicæa urbe secundo convenientes universalem Synodum celebrarunt: Siquidem & laus ejus in eadem septimo & sancto Concilio reperitur.* Laudat Syncellum etiam Jo. Scylitzes, Mich. Glycas, Joannicius Cartanus Allatio pag. 325. de Georgiis memoratus, aliiqve. Etiam Tzetzæ Chiliad. 2. hist. 33. Γεώργιος ὁ χρονικὸς laudatur antè Joannem Antiochenum. De aliis Georgiis Chronicorum scriptoribus infra dicam.

hoc titulo: Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφόρων χρονογράφων, καὶ ἑζηγήσεων ἀναγκαίων καὶ ἀναπόδεικτα ὑπὸ Γεωργίου μοναχοῦ καὶ Συγκέλλου. Sed in illo perinde ut in altero cujus meminit Reinesius Epistolis ad Nesteros pag. 171 & in quo res ab Adamo ad Imperium usque Michaelis cum Theodora matre, cujus initium cum A. C. 841. coincidit, enarrantur, lucubrationes Georgii Hamartoli & Logothetæ ac Theophanis cum Syncelliana videntur confudi. Idem Labbeus in Protreptico de Scriptoribus Byzantinis promisit Chronologiam Syncelli vulgandam ex MS. Bibl. Regiæ Paris. collato cum Vaticano quem descripserat Holstenius & cum Mazarinianis, addita latina versione *Jo. Baptistæ Hautini*, sive *Altini*, quem Nic. Rigaltii levirum, Syncelli molitum esse editionem, ad eundem Regaltium Romæ A. 1630. scripsit Josephus Mariæ Suaresius, in Epistola quæ legitur T. 4. Operum Sirmondi pag. 663. At neque illa versio neque editio Altiniana vidit lucem, sed *Goarus* Syncellum cum versione sua & notis publicavit Paris. 1652. fol. usus Codice MS. Regiæ Bibl. scripto A. C. 1021. quem Corinthi peravit Jo. Abramus A. C. 1507.

Syncelli Chronicon ab A. C. 285. (Diocletiani 1.) ad 813. (Leonis Armeni 1.) continuavit THEOPHANES Isaurus, * cujus, confessoris imaginum, vitam sive elogium à Theodoro ut videtur Studita scriptum, ediderunt Latine ad 12. Martii Lipomannus, Surius, Henschenius: Græce & latine *Franciscus Combefisius* editioni Theophanis Luparæ præmisit, quæ cum versione & notis posthumis *Jacobi Goari* atque ejusdem *Combefisii* animadversionibus prodiit Paris. 1655. fol. Eam V. C. *Jo. Andreas Bosius* conferens cum MS. Codice Augustanæ Bibl. deprehendit hujus ope multo emendatiorem, alicubi & pleniorem, expletis quibus passim fœdatus est lacunis aliquot, dare se posse, idque se facturum promisit Exercitatione in periocham Josephi de CHristo pag. 24. additurus Syncellum & utriusque

* Anastasius Bibliothecarius Theophanem laudat his verbis: *Porro de altero quid dicam? cum & ejus* (à Methodio Patriarcha CPol.) *conscripta vita, qualiter videlicet amplius patrimonium venditis crucem suam tulerit, qualiterve secutus CHristum Abbatis in Monasterio Agri functus officio, virtutibus fulserit, miraculis coruscaverit & Confessor obierit, satis aperteque per Byzantium, & circum quaque regiones his qui prope & his qui longe sunt clamet. Sed & studia ejus ad nos usque perlata quis vel quantus vir iste fuerit, sollertibus manifestant.* Notà porro hunc Theophanem Abbatem & Confessorem diversum longe esse à Theophane Byzantio qui de rebus Justini II. Imperatoris A. C. 578. defuncti scripsit libros X. lectos Photio Cod. 64.

terpretibus * nimium tribuere, in expurgatorio Indice notat Jo. Maria Brasichellanus. *Latine* itidem, interprete *Joach. Camerario*, una cum ejus commentariis & diss. de Concilio Nicæno Basil. 1562. fol. & Lipsi. 1573. 4. atqve sine commentariis Basil. 1569. 8. ante Historiam qvam vulgo vocant Miscellam.

Græce in thesauro temporum *Josephi Scaligeri*. Lugd. Bat. 1606. & 1658. fol.

Græce & Latine, cum *Jac. Goari* notis, ad calcem Georgii Syncelli Paris. 1652. fol. inter scriptores Hist. Byz. Imperatorum & Patriarcharum qvorundam postremorum nomina à scriptore juniore adjecta esse, tum in Nicephori Græcis tum in Latinis Anastasii codicibus docet Seldenus II. 4. de synedriis pag. 106. sq. & Hanckius de scriptoribus Byz. pag. 245. Valentiniani qvoqve genealogiam in Codicibus qvibusdam desiderari notat Jo. Pearsonius in Vindiciis Epistolarum S. Ignatii. Vicissim in aliis MSS. diversæ continuationes reperiuntur jam ad Constantinum Ducam qvi A. C. 1067. obiit, jam ulterius etiam, usqve ad A. C. 1180.

GEORGII Monachi & Archimandritæ, cognomento qvod ipse sibi ex modestia sumsit *Peccatoris* sive *Hamartoli* circa A. C. 842. clari, qvem cum Syncello multi male confundunt, Chronicon ab O. C. ad Michaelem Theophili Imp. filium nondum integrum lucem vidit, etsi partes qvasdam illius & fragmenta habemus à Petavio, Lambecio, Gretsero, Allatio, Radero allisqve sparsim edita. Ex hoc Chronico etiam Chronologica excerpta petita sunt qvibus Malalas ab initio suppletur; Confer Humfredi Hody diss. Malalæ præmissam §. XLI. & Allatium de Georgiis pag. 329. seq. qvi Cedrenum, Theophanem, Glycam aliosqve posteriores Chronologos ex eo profeciſſe, atqve in Excerptis ineditis Constantini Porphyrogenneti περὶ πρεσβεων nonnulla ex hac Historia Georgii Monachi de legationibus ad Principes Ethnicos legi, q. 334. notat. Idem Allatius libro de ætate & interstitiis Ordinum apud Græcos p. 108. nonnulla ex eodem proferens, monet neutiqvam contemnendum esse auctorem, *ex qvo recentiores Græcorum Historici sua fere omnia neque verbis ipsis immutatis hausere, qvod ut videas, latinum fecimus, & una cum textu Græco si per tempora licuerit tibi communicabimus.*

Illa

* Confer Rich. Simonis Bibliothecam T. 2. pag. 470.

gis Persarum, aut Ducis Arabum, verum post Persas in Palestina potentium, denique ex ordine, quinque Episcoporum precipuorum seu Patriarcharum, Romani, Constantinopolitani, Hierosolymitani, Alexandrini & Antiocheni *ordo & anni continentur. Tabulas autem istas magna cum diversitate non tantum prefixas annis non fuit, sed etiam mendosissime conscriptas esse, & plurimis hiare locuiis, ac portentosis prorsus annorum, præsertim Patriarchalium supputationibus scatere, cum ipsemet Goar agnoscat fateaturque: quivum est, aut ipsum, aut, qui defuncti Goaris laborem eduxit in lucem, Complessum potuisse sibi persuadere, ab auctore Theophane esse: qui variorum autorum sententias & numeros secutus sit varios, quisque proprium urgente persecutionis necessitate non recensuerit, proindeque exigere à lectore suo possit, ut, qui dormitantem Homerum patitur, Theophanem quoque lapsum erigat, corrigatque: cum nimirum succedentes & ad invicem cohærentes numeros in sequutus transponit annos, seu etiam conjunctos annos in disjuncta canonia desultorie transfert: aut eidem viro nunc pauciores, mox plures diversis canonibus assignat annos: vel cum ejusdem viri pauciores anni, plures occurrunt canonis: aut cum summa quæpiam ætatis æquales loculos sive Canonia quibusdam omissis non accepit: vel denique cum numero ejusdem anni repetito, confusio inferatur non mediocris.* In eadem exegesi præliminari pag. X. seqq. mendas quasdam, librariorum socordia Theophani adspersas & ab aliis non observatas Henschenius eluit.

De Theophanis continuatoribus, Leone Grammatico aliisque dicam proximo capite, inter scriptores Byzantinos, nunc age cætera Chronica celebriora quæ Græce lucem viderunt paucis persequamur.

XXXIX. NICEPHORI Patriarchæ CPolitani A.C. 828. defuncti Chronologiam compendiariam ab orbe condito ad suam usq; ætatem, latine jam circa A. C. 872. vertit *Anastasius Bibliothecarius*, cujus Historia Ecclesiastica ex Syncello, Theophane & Nicephoro collecta & *Joanni* urbis Romæ Diacono inscripta prodiit è Codice Vaticano latine cum notis *Car. Annibalis Fabrotti* inter scriptores Hist. Byz. Paris. 1649. fol. Ex ejusdem Anastasii versione Chronologia Nicephori legitur in Bibliothecis Patrum, Paris. 1589. 1644. & 1654. Tomo septimo: Colon. 1618. Tomo nono, & Lugd. 1677. Tomo XIV. pag. 72. cum commentario *Antonii Contii*, primum edito Paris. 1573. 4. quem LXX. Interpre-

ſtæ Gabii verſione. In Codice Vaticano Æthiopicorum Heliodori annotatum eſt, illum ſcriptorem verſibus Jambicis etiam ad Imp. Theodoſium ſcripſiſſe de auro conficiendo, idqve Georgium Cedrenum teſtari. Γράφει ὁ Δίδ στίχοις ἰαμβικοῖς τὴν τοῦ χρυσοῦ ποίησιν πρὸς τὸν αὐτὸν Θεοδόσιον, ὡς φησι Γεώργιος ὁ Κεδρηνός. *Neque vero hos licet negare*, inqvit Conringius de Medicina Hermetica pag. 25. *etſi in edito Cedreni volumine* (etiam Pariſienſis edit.) *non reperias. Notum enim, valde mutilum illud eſſe, & miris modis deformatum, quod jam Joſephus Scaliger eſt conqueſtus.* Vide tamen qvæ Scaligeri judicio, qvi breviarium tantum majoris operis & cadaver ad nos pervenisſe exiſtimabat, opponit Allatius de Georgiis pag. 336.

JO. ZONARÆ CPolitani, ex præfecto vigilum & primo à Secretis Monaſticam vitam amplexi & plurimis aliis ſcriptis clari, Annales ab Orbe condito A. C. 1118. qvo obiit Alexius Comnenus, ex Viennenſi MS. & aliis qvatuor Codicibus cum *Hieron. Wolfii* notis prodiere Baſil. 1557. fol. Poſtea vir præclariſſimus *Carolus du Freſne* Wolfianam editionem ex 4. ſcriptis Codd. Regiæ Bibl. & uno Colbertino emendavit, latinam verſionem recenſuit, notasqve eruditas addidit Pariſ. 1686. fol. cumqve Wolfius contra auctoris mentem Annales in tres partes diremiſſet, Cangius diviſionem operis genuinam in partes duas, librosqve XVIII. reſtituit, & libros capitibus diſtinxit, ſubjuncto *brevi ſummario Chronologico Anonymi* ab Adamo ad Alexium Comnenum, qvod Dionyſ. Petavius cum Nicephori CPol. breviario Hiſtorico Græce & Latine vulgaverat Pariſ. 1616. 8. *Italice* qvoqve translati Zonaræ Annales ſunt à Marco Æmilio, Florentino Venet. 1560. 4. & *Gallice* à Joanne de Maumont, Lugd. 1560. & Pariſ. 1561. apud Vaſcoſan. fol. à Joanne Mileto (Milles de S. Amour) Pariſ. 1583. fol. Nonnullis Zonaræ Codicibus præfixum nomen *Georgii Scylitzæ*, forte qvod Capitibus opus diſtinxerit, ſummariaqve præfixerit. Vide Allatium de Georgiis pag. 338. 339.

XLI. In eodem Anno CHriſti 1118. deſinunt etiam ab orbe condito deducti Annales MICHAELIS GLYCÆ Siculi,* qvorum partem à Julio Cæſare ad Conſtantinum M. ex codice Andreæ Schotti ſub falſo *Theodori Metochitæ* nomine Græce cum verſione & notis edidit *Jo. Meurſius* Lugd. Bat. 1618. 4. Integros ex Jo. Sambuci Codice vertit vulgavitqve Latine *Jo. Leunclavius*, & ad captam usqve à Turcis CPolin continuavit Baſil. 1572. 8. Inde *Philippus Labbeus* pluribus Codd. MSS

* imo Σικυδίτης Byzantini. Vide Mich. de Qvien. ad Damaſcen. T. 1. p. 653.

MSS. usus Claromontano, Fontisebraldensi, & variis lectionibus ex Codice Bavarico, Vallicellano atque Augustano Glycam *Græce* primus edidit, versionem *Leunclavii* recensuit notasque suas, perinde ut Meursii quoque, & Leunclavii continuationem adjunxit. Paris. 1660. fol. Laudat hic Glycas pag. 82. *Pyronem* sive *Pyrrhonem* χρονογράφον, ex eoque refert Adamum quadragesimo demum cum conditus esset die paradisum esse ingressum.

Post Glycam scripsit circa A. C. 1150. sub Manuele Comneno quem laudat pag. 53. edit. Reg. Chronicon suum ab Orbe condito ad A. C. 1081. sive Nicephori Botaniatæ imperium & Alexii Comneni initia tantummodo produxit CONSTANTINUS MANASSES. Titulus in MS. Philippi Labbei: Ἔτι Μανασσῆ Κύρου Κωνσταντίνου ὁ Γραμματικὸς λαμπρῷ σύνθεσις χρονικὴ διὰ πολλῶν στίχων ἐπὶ τῆς μοναρχίας ἀρχομένη μέχρι τῆς Βασιλείας τοῦ Βοδωνίτου Κύρου Νικηφόρου, πρὸς τὴν Σεβαστοκρατόρισσαν Κύριν Εἰρήνην τὴν ἐκ Ἀδελφῶν γένους τῆς βασιλίδος Μαρίας τῆς Κομνηνῆς. Non prosa sed versibus prosæ similimis, quos *politicos* Græci recentiores appellant, scripsit Annales suos, sive συνοψίσεως ad Irenem Andronici Comneni uxorem, de qua Cangius inter familias Byzantinis pag. 181. Vertit hunc scriptorem ex Italico Codice vulgavitque *Latine Jo. Leunclavius* Basil. 1573. 8. *Græce* ex Codice Bibliothecæ descriptum *Jo. Meursius* edidit, subjuncta *Leunclavii* versione ad calcem voluminis & notis ejusdem suisque castigationibus Lugd. Bat. 1616. 4. Hinc inter Historiæ Byz. scriptores lucem vidit *Græce & Latine* Paris. 1655. fol. additis præter Meursii & Leunclavii notas variis Lect. è MS. Codice *Allatii*, & quas *Carolus Annibal Fabrottus* collegit è duobus Regiis Codicibus, ejusdemque *Fabrotti glossario*. Andreas Schottus in litteris ad Meursium datis 28. August. A. 1615. *De Manasse scito & penes me esse MS. ex libris Petri Pantini, eodem etiam latino interprete, cum ignoraret fortasse à Leunclavio esse conversum.*

XLII. *De Chronicis quibusdam Græcis ineditis.*

Latent longe plura ejusmodi Chronica adhuc inedita in abditis Bibliothecarum, quæ si non integra, saltim ex illis excerpta à viris judicio præditis in lucem proferri esset operæ pretium. *Joannis Siculi* Chronicon ab orbe condito usque ad imperium Michaelis,

Theophili F. sive ad A. C. 866. MS. fuit in Bibl. Palatina, qvo usum se testatur in præfat. ad Saracenica sua Frid. Sylburgius, atqve ille ipse omnino videtur ὁ Συγκελλώτης qvem secutos se Cedrenus ac Jo. Scylitzes profitentur, ut probe etiam à Labbeo observatum est.

Georgii Acropolitæ περὶ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν καὶ περὶ τῶν βασιλευσάντων μέχρι ἁλώσεως Κωνσταντινουπόλεως fuit in Bibl. Scoriacensi. Confer Allatium pag. 362. de Georgiis, qvi ejusdem Chronologiam CPolitanam Neapoli apud Carthusianos MStam commemorat.

Simeonis Magistri & *Logothetæ* Chronicon collectum ex variis Chronicis & Historiis, ab Adamo usqve ad Constantinum Porphyrogennetum, ut his etiam Jambis præfixis docetur:

Ἀρχὴν μὲν Ἀδὰμ ἔσχε βίβλος, τὸν Ἴλιον
Τὸ Πορφυρογέννητον εὐσεβὲς κράτος.

Codex MS. Regis Christianissimi qvo usus est Cangius in glossario Græco notisqve ad Zonaram & aliis in scriptis definit in Leone Armenio cum Theophane, cui in multis consonat. De Codice Messanensi & Scoriacensi mentionem facit Labbeus in protreptico Hist. Byz. pag. 500. Hoc est qvod aliis qvibus tribuitur *Simeoni Metaphrastæ*.

Simeonis Sethi Historia Chronica à creatione Mundi usqve ad Imperium Constantini Ducæ, lingva Græca vulgari, MS. memoratur inter libros qvi in Patriarchio CPolitano servantur. Vide Reinesii Epistolas ad Hofmannum pag. 409. & Allatium de Simeonibus pag. 184.

Theodosii Melitini Chronicon MS. Constantinopoli à Stephano Gerlachio Tubingam allatum celebrat Martinus Crusius, atqve ex eo fragmentum de nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ ex Paphlagonia oriundæ proponit post Epitomen Æthiopicæ Heliodori historiæ de Theagene & Charicle a. A. 1584. 8. Francofurti editam, & variis observationibus locupletatam. Hæc Labbeus in protreptico Historiæ Byz. pag. 52. qvi p. 39. notat etiam Crusium in eodem libro de illis nuptiis afferre locum ex Chronico qvod ipse possedit *Anonymi* scripto lingva vulgari, qvod fuit illustris Viri D. Mich. Cantacuzeni, die 3. Martii A. 1578. jussu Amurathæ III. in patria sua Anchialo interfecti.

Ephræmi

Ephraemi Chronographi CPolitani circa ſæculi XIV ut videtur initia clari Chronicon verſibus ſcriptum jambicis paſſim citat Allatius ut libro de conſenſu utriusqve Eccleſiæ pag. 699. 701. ſeq. 727. 776. de Pſellis pag. 42. de Georgiis pag. 327. 341. 354. &c.

Georgii Chummi Byzantini Hiſtoriam Rhythmicam à creatione rerum usqve ad regnum Davidis & Salomonis, ex Verderii ſupplemento qvi id CPoli extitiſſe ſua ætate MS. teſtatus eſt, memorat idem Allatius diatriba de Georgiis pag. 345.

Chronicon MS. è *Georgio Piſſide* & neſcio qvo *Cyrillo* decerptum ex Bibliotheca Collegii Annæi (in Auguſtana urbe ni fallor) legiſſe ſe profitetur Matthæus Raderus præf. ad Chronicon Alex. Georgii Piſidæ Hiſtoriam in Indice Bibl. Vallicellanæ inveniſſe ſe, at librum ipſum licet anxie qvæſitum reperire nusqvam potuiſſe ſcribit Allatius de Georgiis pag. 310.

XLIII. INDEX Scriptorum & Virorum Illuſtrium in Cedreni & Jo. Zonaræ Chronicis memoratorum.

Numerus nudus paginas Cedreni edit. Pariſienſis, cujus Tomus 2. ap. 459. incipit: Z. præfixum, Zonaram, & Z. b. Tomum ejus ſecundum denotat.

Abandazes ſcriba 372.
Ad Abgarum CHriſti Epiſtola 178.
Abjathar Judæus diſputans cum Silveſtro Papa 279.
Abrahamus Aſtronomus 27. (Z. 22.) Arithmeticam, Geometriam &c. Ægyptiis tradidit 26. 30. Ejus contra Aſtrologos & Magos diſputatio 20.
Acacius hæreticus 316.
Acacius CPol. Epiſcopus 352. Henotici conditor 353.
Academici Philoſophi 162.
Acephali hæretici 351. 357.
Acmes Epiſtolæ ad Herodem & Antipatrum. Z. 257.
Acœmeti Monachi 349.
Acuſilaus Hiſtoricus 11.
Adami Apocalypſes 9. futuri præſcientia 209. Ebraice locutus 12. prædictio de mundi conflagratione & diluvio. Z. 18. ſepulchrum 428.
Adanctus Magiſter, Martyr, Euſebio celebratus 268.
Adelphius hæreticus Bogomilus 294.
Adriani Imp. reſponſum de Chriſtia-

Annis Z. 592. edictum quo Judæis Judæis interdicitur id.
Ænigmatibus certanum inter Reges. Z. 85. (295.
Ænigmata de Imperatoribus Z. b.
Æschylus Athenienſium Legislator 82.
Æsculapius 53. 83.
Æſopus fabularum auctor 156.
Africanus Hiſtoricus 3. 9. 251. Z. 623.
Agapetus Epiſcopus Rom. Concilium CPol. convocat 371.
Agatho Pauli in patriarchatum CPol. ſucceſſor Monotheletas damnat 421.
Alexander Dioſpolis Thraciæ Epiſc. 368.
Alexander Hieroſol. Epiſcopus, Martyr 258. Z. 626.
Alexander Epiſcopus ſub Conſtantino, Philoſopho imponens ſilentium 284.
Alexandri Patriarchæ CPol. preces contra Arium Z. b. 23.
Alexii Imp. cum Manichæis Paulicianis diſputatio Z. b. 305.
Alexius Patriarcha CPol. Euſtathii ſucceſſor 719. 758.
Ἀλληγγυα, lex Baſilii Imp. qva opulenti jubebantur ſolvere perditorum pauperum penſiones 706. 723. 479.
Amanus, Alexandriæ ſecundus Epiſcopus Z. 572.
Ambroſius Origeni familiaris 252. 253. Z. 620.
Ambroſius Mediolanenſis Epiſc. ſucceſſor Eudoxii 311. d. libertus ejus in Theodoſium 318. 319. 326. Z. b. 22. cum Theodoſio contra Judæos diſputatio. id. 36.
Amphion & Zetus Muſici 24.
Anacharſis Scytha 204.
Anachoretæ 349.
Anagnoſtæ 298.
Ananias Avgari Regis Edeſſ. curſor. 175.
Ananilus primus alienigena Judæorum Pontifex 180. 185.
Anaſtaſia Martyr 347. c. 350.
Anaſtaſius Silentiarius 354.
Anaſtaſii Epiſcopi Antiocheni de Apollonio Tyaneo 246.
Anaxagoras 94. 158.
Anaximander 128. 158.
Anaximenes Alexandri M. præceptor 158.
Andreæ Apoſtoli reliqviæ Z. b. 24.
Andreas Scytha ſcholis præfectus 575.
Andubarius qvi Indos Aſtronomiam docuit 14.
Anthemii locus 523. forte nomen habet ab Anthemio Mechanico.
Anthimus & Timocles, tropariorum poëtæ 349.
Anthimus Epiſcopus CPol. 371.
Anthimus Martyr 265.
Antiochus Ananus 309.
Antiochus Perſa, pædagogus Theo-

Theophilo Arcadii Imp. Filio 334.
Antipas Martyr 323.
M. Antonii funebris in Cæsarem Oratio Z. 494.
Antonii monachi Alexandrini ad Didymum de oculorum jactura consolatio 298.
Antonii Pii decretum pro Christianis Z. 594.
Antonius Musa, Medicus Z. 536.
Anysius ἐν τῷ περὶ μύων 168.
Apelles tragœdus 554.
Aphthartodocetæ hæretici 70.
Apollinaris, discipulus Macedonii 379. 387. 261. libros sacros omni genere carminis expressit in usum juventutis Christianæ 305. Psalterii Metaphrasis Z. b. 35.
Apollonius Tyaneus 41. 151. 197. 245. 246. Z. 582.
Apollonius Martyr & Philosophus Z. 602.
Apostolorum scripta cur tam pauca 255.
Appiani Historia Z. 576.
Apio Alexandrinus, accusator Judæorum Z. 277.
M. Aquilius proditor Oraculorum Sibyllinorum Z. 331.
Aquadux ab Arcadio Imp. institutum Collegium 327.
Archelaus Philosophus 159.
Archimedes Z. 424. 425. & b. 56.
Aristæus de LXX. Interpretibus Z. 200.
Aristander vates Z. 183. 193.
Arius hæreticus 283. &c. Z. b. 50.
Aristoteles Philos. 145. 160. 161. (Z. 197. 185.) ejus de Palæstina locus 427.
Arsacius S. Chrysostomi successor 334.
Arsenius Monachus 327. 328. Arcadii & Honorii præceptor Z. b. 36. 38.
Artemidorus Cnidius Z. 491.
Artemius Martyr 296.
Artemo hæreticus 259.
Asclepiades Antiochenus Episc. Z. 612.
Asclepiodotus Z. 641.
Ascletarionis prædictio. Z. 58.
Asius præstigiator, 130.
Astholius Episcopus 315.
Athanasius 201. 299. (Z. b. 9.) &c. Ejus locus de vita Monastica 201.
Athenais, dicta Eudocia Z. b. 41.
Athenienses prius XVI. literis usi, à Xerxis temporibus habuerunt literas XXIV. 145.
Athenodorus Gregorii Thaumaturgi frater 623.
Alius Athenodorus Alex. Philos. 172. Z. 544.
Athingani hæretici Manichæi Z. b. 124.
Atlas Astronomus 29. 82.

Atticus Episcopus CPol. 335. Z. b. 40.
Avnan Judæus cum Silvestro Papa disputans 275.
Babylas Episc. Martyr 257. 258 264. 306. Z. 623. 626.
Babyloniorum lingva Syriaca Z. 165.
Bardesanes 550.
Barnabæ Apost. reliqviæ in Cypro repertæ 353.
Basilides Alexandrinus hæreticus 249.
Basilii M. Canon de arcendo per triennium à sacris qvi hostem interfecisset. 658. legatio ad Valentem Z. b. 31.
Basilius Bogomilorum hæresiarcha Z. 300.
Berosus Historicus 10. 11. Z. 19.
Beryllus Neronis pædagogus Z. 289.
Bibliorum librorum numerus 4. in Græcam lingvam translatio 164.
Biblia aureis literis scripta in membranis Z. 200.
περὶ τῆς βιβλιοθήκης τῶν ἁγίων τετραγράφων 564.
Bibliotheca Alexandrina. 164. ducenties mille librorum Z. 200. ejus conflagratio 488. CPolitana Z. b. 52.
Bogomili hæretici 294. 312. Z. b. 301.
Brachmanes 152. 153. 154. 204.
Bupalus Chius, statuarius 322.
Byzantes statuarius 322.
Cadmus 21. 25. 83. Bœotos literas docuit 23.
Cæsarius Gregorii M. (Naz.) frater, diversarum gentium mores & leges in compendio enarrans (qvod facit qvæst. 47.) 153. seq.
Cainano reperta Gigantum scriptura 15.
Calchas vates 124.
Callinici Martyris ædes 361.
Callinicus architectus Syrus, ignis Græci repertor 437. Z. b. 90.
Callistraticus Monachus Philippico vaticinatus Imperium. 448.
Callistus Episcopus Rom. Z. 628.
Callistus Claudii libertus & libellorum supplicum Magister Z. 564.
Carbeas Manichæorum dux 541. Charbeas 546.
Carpocrates hæreticus 249. Z. 592.
Carterius Monachus 329.
Casii Clementis libera oratio & Apologia Z. 606.
Cathari hæretici Z. 627.
Cecropius Episcopus 302.
Celadion Episcopus Alex. Z. 594.
Cerdo hæreticus 250. Z. 594. alius Episcopus Alex. Z. 584.
Cerinthus hæreticus 249.
Chaldæi Astrologi 26. Z. 22. 195.
Chaldaicarum rerum scriptores 11.

Cherubicus hymnus 390.
Chilonis μηδὲν ἄγαν 153.
Chironis centauri justitia 104.
Christi ad Abgarum Epistola Byzantium Edessa translata 176. 177. 178. Z. b. 232. imago Edessena 176. 177. 178. Z. b. 192. 201. (474.
Chrysaorii in Eunuchos dictum
Chryses Apollinis sacerdos 116.
Chrysochir Manichæorum Dux 374.
Chrysostomus 16. 327. 332. 336. &c. citatus 52. 54. 217. 331. Z. 27. &c. Ejus orationes inscriptæ ἀνδριάσιν 325. Libanii de ejus eloquentia testimonium 329. Origenista habitus Z. b. 41. commentariorum ejus in sacras literas, conflagratio Z. b. 117.
Chymicus αἰνῆς τις χειμασίης 359.
Ciceronis de Augusto somnium 171. Z. 495. Ejus & Q. Caleni consilium de Antoniano bello Z. 496.
Q. Cicero. Z. 502.
Claudii Imp. edictum pro Judæis Z. 166. Samaritanos condemnat Z. 287. (582.
Clemens Romanus 207. 245. Z.
Clemens Stromateus 249. 251. Z. 601.
Cleobulus Lindi Tyrannus, unus è VII. Sapientibus 322.
Cleopas Episc. Hierosol. Z. 588.
Colossi Rhodii inscriptio 431.
Comœdia 536.
Constans Monothelita Z. b. 87.
Constantii Epistola ad Julianum. Z. b. 28. eruditio 33.
Constantini M. statuæ subjecti versus 322. edictum pro Christianis Z. b. 2.
Constantinus Porphyrogenetus litterarum & disciplinarum sapientiæ instaurator 635.
Cornelius Episc. Romanus Z. 626.
Cornificius Z. 517.
Cosmas Patriarcha Alexandriæ 460. Z. 629. CPol. Z. b. 290.
Crates Thebanus Philos. 158.
Cusech Judæus cum Silvestro Papa disputans de veritate Relig. 276.
Cyprianus 257. 258.
Cyriacus anachoreta, CVII. anno ætatis mortuus 349. 399.
Cyrilli Alexandrini contra Julianum 307. ad Theodosium literæ 339. 379. ad Nestorium 338. duodecim capita 328. Z. b. 42. (633.
Cyrillus Antiochenus Episc. Z.
Cyrillus Ephesi Episc. 339.
Cyrillus Gortynes in Creta Episc. 510. & Martyr. Z. b. 139.
Cyrillus Phœnices Diaconus 304.
Cyrus Alexandriæ Episc. 420. Monothelita 438.
Cyrus Patriarcha CPol. 446.
Cyrus Phasidis Episc. 420.
Cyrus Episcopus Smyrnæ 348.
Dadoa hæreticus Bogomilus 294.

Jo. Damascenus Z. b. 110. ejus parallela Z. 268.
Damianus Hebræorum Rex 374.
Danielis visionum liber Z. 138. ejus oracula lecta Alexandro Magno, ibid.
Danielis monachi de Basilio Imp. vaticinium 562.
Daniel Stylita 341.
Darii Epistola ad Syriæ Satrapas Z. 175.
David Bulgariæ Archi Episc. 712.
Demetrianus Antiochenus Episc. Z. 631. Demetrius Martyr. Z. b. 239.
Demetrius Cyzicenus Historicus 2.
Demetrius Phalereus 165. Alexandrinæ Bibl. curator Z. 200.
Democritus Philos. 121. alius Ætolorum dux Z. 452.
Demophilus Arianus 312. 315.
Demosthenes ἀγραμματος (coqvus Valentis Imp.) 313. alius Demosthenes Cæsareensis 630.
Deucalion Atticum diluvium descripsit 82.
Deuterii Episcopi Arianorum perversa baptismi formula 359.
Dexippus Mechanicus 173.
Erasistratus Medicus, cognomine Αἰγοκερως 166.
Despotyni, CHristi cognati 245.
Dictys Cretensis, de bello Trojano 127.
Didymus Alex. cœcus 298.
Dio Romanus Historicus 168. Z. 595. &c.
Diogenes Cynicus 204.
S. Diomedis de Basilio Imp. vaticinium 560. ædes Z. b. 164.
Dionysii Apostolici (Areopagitæ) de Monasticæ vitæ laudibus locus 292.
Dionysius Episcopus Alex. 258. Z. 626. 631. ejus Epistola pro lapsis recipiendis Z. 627.
Dionysius Corinthi Episc. 140.
Dionysius Episc. Rom. Z. 635.
Dioscorus hæreticus Eutychianus 343. 345. Z. b. 44.
Dipœnus statuarius 322.
Dius Historicus Z. 85. alius Hierosol. Episcopus Z. 612.
Doëg Judæus qvi cum Sylvestro Papa disputavit de veritate Relig. 276.
Domitiani edictum de persecutione in Christianos inhibenda 245.
Domitius Afer, optimus sub Caji imperio caussarum patronus Z. 566.
Domnus Antiochenus Episc. Z. 635. 639.
Draco Athenienſium Legislator 82.
Draconis intestinum, cui Homeri Ilias & Odyssea aureis inscripta literis 351. Z. b. 52.
Elcesæus hæreticus 258.
Eleazarus Vespasiani tempore è Salomonis libris Magiam exercens 70. Z. 84.
Empedocles Philos. 157. 259.
Endymion Astronomus 71.

Eno-

Enochi liber Apocryphus 11. litterarum inventor doctorq; 9.
Enthusiastæ hæretici 294. 312.
Ephectici Philosophi sive Sceptici quorum princeps Pyrrho 161.
Ephorus Historicus 11.
Epiphanius 305.
Epicharmus Syracusanus litterarum [illegible] inventor 125.
Epicurus 161.
Epimetheus 81. Musicæ inventor 82.
Epiphanius Cypri 253. 332. 333. alius CPolis Episc. 371.
Erasistratus Medicus 166.
Eros Antiochenus Episc. Z. 588. 599.
Esaias Rhodi Episc. 368.
Essæi 243. 265. Stoicis congruentes 217.
Evagrius Philosophus Alexandrinus, ad CHristum conversus à Synesio 383. velut mortui Epistola ad Synesium 384. alius Evagrius Origenista Z. b. 68.
Evangeliorum aurea volumina jussu Constantini M. confecta 295.
Evangeliorum Codex in igne incolumis servatus 590.
Evchitæ hæretici 294. 302.
Eudocia 343. seq. ejus Homerocentones Z. b. 45.
Eugenia Martyrium passa Z. 625.
Eugenius Episcopus Byz. 257.
Eugenius presbyter & Martyr 306.
Eumenes Alexandrinus Episc. Z. 594.
Eunomius hæreticus 291.
Evodius Antiochenus Episc. Z. 584.
Euphemia martyr. Z. b. 46. 113.
Euphrasius Antiochiæ Episc. 265.
Euphræmius, Euphrasii successor 366.
Euphronius hæreticus Arianus 316.
Eupolemus Historicus 49.
Euripides 25. 139. 302. Z. 508.
Eusebius Cæsareensis ἐν τοῖς χρονικοῖς κανόσι 193. Ejus ad Marinum 201. de Martyribus 268. Hist. Eccles. 201. 247. Z. 545. &c. in illa Arianis favere videtur Z. b. 9. Alius Eusebius Cæsareæ Cappadociæ, qui successit Basilius M. 311.
Eusebius Dorylæi Episc. 338. alius Nicomedienfis 298. 336. alius Samosatensis Episc. 309.
Eustathius Antiochenus Episc. 294.
Eustathius CPolitanus Episc. 714. 715. 717. 719.
Eustrathius Patriarcha CPol. Z. b. 297.
Eutyches hæreticus 261. 381. Z. b. 44. alius Patriarcha CPol. 391.
Eutychius Patriarcha CPol. 388. 394.
Euthymius Syncellus Z. b. 179. Patriarcha CPol. 357. 602. 607.

Z. b. 182. alius Euthymius 350.
Sardus Martyr Z. b. 136. 139.
Euzoius Arianus 303. 309. 316. 366.
Flavianus Episc. Antioch. 294. 303. Z. 626. alius CPol. 342. 381. alius Rom. Z. 485. alius Martyr 230. Z. 626.
Gainas Alexandriæ Episc. 374.
Galenus Medicus 250.
Geneſis parva, 2. 4. 26. 29. 48. 49.
Gennadius 348.
Geometrarum ſententia de longitudine & latitudine terræ habitabilis 10.
Georgius Piſides 410.
Georgius Monachus Syncellus Chronographus 1.
Georgius Cappadox, Alexandriæ Epiſc. Arianus 299. 304.
Georgius CPol. Epiſc. 436. 438.
Georgius Martyr 675. ei ſacrum Monaſterium in Manganis 790.
Geraſinus Thavmaturgus 349.
Germanus Patriarcha CPol. 455. ſeq.
Godolias Judæus qvi cum Silveſtro Papa de religione diſputavit. 274.
Gregorius Magnus 284. Z. b. 105. 121. Dialogus 456.
Gregorius Naz. Theologus 312. 315. 316. 317. Z. b. 37. ejus poëmata Z. b. 25. σωτηριος λογος Z. b. 36. Macedonii hæreſi ſe opponit Z. b. 36.
Gregorius Nyſſenus 312.
Gregorius Thavmaturgus 259. Z. 623.
Gymnoſophiſtæ Z. 194.
Hecatæus Hiſtoricus 11.
Hegeſippus Z. 982. ejus λογος κηρυγματικος Z. 591.
Hellanicus Hiſtoricus 11.
Heraclitus Philoſ. 139. 157.
Heracleenſis Epiſcopus Patriarcham CPol. deſignare ſolitus. Z. b. 195. Multa hujus rei exempla etiam recentioribus temporibus occurrunt in Hiſtoria Eccleſiaſtica Manuelis Malaxi, qvam edidit Cruſius libro 2. Turco Græciæ.
Heraclius Imp. Monothelita 420. Z. 85.
Hercules Tyrius Philoſophus 18. 21.
Herennii Graniani ProCOS. Aſiæ Epiſtola ad Hadrianum, pro Chriſtianis 592.
Hermes Triſmegiſtus 20.
Hermogenes Rhetor Z. 533.
Hermon Epiſcopus Hieroſol. Z. 639.
Herodianus Mauricio Imp. eventura prædicens 401.
Herodotus Hiſt. 18. 139.
Heſtiæus Hiſtoricus 11.
Heſiodus 11. 91. 97.
Hieronymus Ægyptius, Hiſt. 11. Z. 19.
Himerius protoſecretarius & Logothe-

gocheta sub Leone Imp. 600. 608.
Hippocrates 121. 144.
Hippolyti Hostiensis Romæ Episc. Z. 620. de Johannis Evangelistæ obitu locus 247.
Hirami æmginata Salomoni proposita. Z. 85.
Homerus Poëta 91. 97. 204. Vide & supra, Draco. Homerocentones Pelagii & Eudociæ. Z. b. 45. Homeri statua 369.
Homerus Architectus. Z. b. 52.
Honorius Episc. Rom. Monothelita 438.
Hygini Romani Episc. Z. 594.
Jacobitæ 468. eorum Catholicus Z. 85.
Jacobus frater Domini, Episcopus Hierosol. Z. 584.
Jamblichus 313.
Jamblichi, præceptoris Procli divinatio per Gallum Z. b. 32.
Jannes & Jambres Magi 46. 47.
Jannes Patriarcha CPol. 535. seq.
Græcorum Jatrosophistæ ex Salomonis scriptis proficientes 94.
Ibas Edessæ Episc. 339. Ibæ Epistola 382.
Iconomachi Z. b. 126. &c.
Ignatius Martyr 249. Z. 584. 588.
Ignatius Patriarcha CPol. 552. 569. Z. 488. b. 162. 168.
Illus Magister à Zenone Imp. interfectus 354.
Innocentius Episcopus Rom. 332.
Joannes Ægyptius Monachus 324.
Joannis Calybitæ sedes Z. b. 59.
Joannes Episc. Antioch. 339.
Joannes Hierosol. Archiepiscopus, vivus à Saracenis exustus 661.
Joannes Chrysostomus. Vide supra, Chrysostomus.
Joannes Patriarcha CPol. sub Justino & Tiberio 391.
Joannes Damascenus 456. ejus parallela Z. 168.
Joannes Diaconus Rom. 438.
Joannes jejunator 364. ὁ ἀπὸ σχολαστικῶν Patriarcha CPol. post Eutychium 388. alius Patriarcha CPol. pædagogus Theophili Imp. 527.
Joannes Monachus, Historicus 1.
Joannes Orphanotrophus, Patriarchatum CPol. post Alexium frustra ambiens Z. b. 238.
Joannes Protovestiarius, cognomento Thracesi⁹ Historicus 2.
Joannes Sidensis Metropolita Z. b. 287.
R. Jonas Judæus cum Silvestro Papa de veritate Relig. disputans 273.
Flav. Josephus 79. 195. 200. 217. 231. 224. 426. Z. b. 19. 26. 576. ejus locus de CHristo 196. Z. 268. ἐν τῷ πρὸς Ἕλληνας αὐτῷ λόγῳ ὡς ὁ Πλάτωνος ἐπιγέγραπται περὶ τῆς ἑαυτοῦ αἰτίας. ibid. confer Damasceni parallela T. 2. Opp. pag. 789.
Josephus Thessalonicensis Archi-Ep. Z. b. 126.

Isaa-

Isaacus, Monachus Valentis fatum præsagiens 313. 314.
Isidis sacerdotes Z. 268. 269.
Isidorus Pelusiota 45. 331. 332.
Cum Judæis colloqvium Sylvestri Episcopi Romæ, præsente Constantino 273. Z. b. 5. Ad Judæos paræneſis Cedreni 218. 225. 233.
Julianus Imp. Græcis disciplinis Christianos prohibens 305. Z. b. 25. ejus Εὐαγγελίων ἀνατροπὴ à Cyrillo & aliis confutata 307. Cæsares Z. b. 10. Misopogon Z. b. 26. dictum in Calumniatores Z. b. 25. Epitaphium 308. Z. b. 27.
Julianus Antiochenus Episc. 349. alius Halicarnasſi. 262. 263. alius Episc. Alexandrinus Z. 601.
Julii Cæsaris lex de testamentis ab Antonino Pio abolita Z. 594.
Julius Gallicus causidicus, jussu Caji Imp. in Tiberim conjectus Z. 566.
Justiniani Epistolæ 376. 378. leges 368. Novellæ. ibid. horologium 371. &c.
Justina Martyr 258.
Justinus Martyr 250. Z. 592. 598. Apologia & contra Marcionem Z. 594. locus de Simone Mago Z. 568.
Jacobus Justus, frater Domini 205.
Justus Episcopus Alex. Z. 592. alius Episc. Hierosol. Z. 588.
Juvenalis Episcopus Hierosol. 339. 345.
Labeo 168.
Lamppetiani hæretici, qvi etiam Bogomili 294.
Lampus, ignis artificiosè navibus exurendis parandi peritus 437.
Proclus Larginus in Germania præsagiens necem Domitiani Z. 581.
Lazarus Monachus, pictor Z. b. 471.
Leges XII. tabularum 145.
Leo è Caria, Historicus 2.
Leo I. Papa 345. Z. b. 50. 51. Leo III. Carolum M. creat Imperatorem Z. b. 120.
Leo Philosophus sub Theophilo Imp. 548. seq. Z. b. 160. 178. 181. Episcopatu Thessalonicensi dejectus, CPoli juvenes docuit 550. ubi plura de ejus eruditione.
Leo Iconomachus Imperator Z. b. 106.
Leonides Martyr, pater Origenis 251. Z. 610.
Leontius Philosophus, Eudociæ Pater 336. Z. b. 41.
Libanius Sophista 304. 313. 327.
Liberius Episcopus Rom. 309.
Libri tanqvam ignaviæ instrumenta à Scythis relinqvuntur hosti Z. 636.
Linus Orphei discipulus 29.
Linus Episcopus Romanus Z. 570.

Lucas Evangeliſtæ Z. 545. Ejus Martyrium & ſepulchrum 212. reliquiæ CPolin perlatæ. ibid. 296. 375. Z. b. 24.
Lucianus Martyr 295.
Lucinſius Leonis Papæ vicarius 345.
Lucius Arianus 309. 315.
Lucius Epiſcopus Rom. Z. 629.
Lycurgus Legislator 53. 107.
Lyſippus ſtatuarius 322.
Macarius Martyr 306.
Macarius Antiochenus Epiſc. Monothelita 438.
Macedonius hæreticus 302. 303. 316. 379. Z. b. 23. 36. 53. Epiſcopus CPol. 361. approbator Henotici Zenon 358.
Macedonius Monachus 320.
Magi 30. 41. 118. 246. Perſarum 23. 184. Z. 118. Ægyptii 47.
S. Mamas. Z. b. 162. Mamantis Martyris templum 298.
Mammæa ab Origene in Chriſtiana religione inſtituta 257.
Mamumus Iſmaëlitarum Princeps, Geometriæ & aliis diſciplinis deditus 548.
Mancini Eſſæi de Herode prædictum Z. 243.
Manes (Scythianus) hæreticus. 259. 260. Z. 639.
Manichæi Pauliciani 364. 432. 433. 434. 435. 541. 571. Z. b. 157. &c. cum Alexio diſp. Z. b. 305.
Manichæorum Metropolis Cameia 573.
Manetho Hiſtoricus 10. 11. Alius magus Apollonii Tyanei tempore 246.
Manius Hetruſcus aruſpex Z. 366.
Maomedis errores 423. 424. Z. 86. ſeq. preces 425. tres paradiſi 429.
Marcellinus Epiſcopus Rom. 639.
Marcio hæreticus 250.
Marcus Epiſcopus Alex. Z. 572. Ejus Evangelium Petro hortante ſcriptum 198. Z. 568. Martyrium 212. alius Marcus junior, Epiſcopus Alex. Z. 594.
Marci Monachi vaticinum Leoni Philoſopho decem annorum vitam prædagiens 599. Z. b. 179. idem qui tetraodium magni Sabbati ſupplevit Z. b. 178.
Mariani Comitis ſapientis & μυστικὰ τῶν εἰδώλων vaticinium de imperii ſucceſſione Zenoni Imp. editum 354.
Maris Chalcedonis Epiſcopus 306.
Marſyas 84. alius Agrippæ libertus hoc nomine.
Martinus Epiſcopus Rom. 421. 431. 435. Z. b. 87.
Maſſaliani hæretici 294 312.
Maſtiphatis Dæmoniorum principis cum DEo colloquium 29.
Matthæi Evangelium manu Barnabæ ſcriptum, repertum cum illius Apoſtoli reliquiis 353.

à Zenone in palatio repoſitum ibid.
Mauricii Imp. conjugis Epitaphium Z. b. 79.
Maximus confeſſor 255. 435.
Maximus Philoſophus. 304.
Megaſthenes (Metaſthenes) Z. 51.
Meletius Epiſc. Alex. 309.
Memnon Epheſi Epiſc. 339.
Menander Magus & hæreticus 249.
Menander Comicus 193.
Menander Hiſtoricus Z. 85.
Menas Patriarcha CPol. 371.
Menedemus Philoſophus 165.
Mercurius Trismegiſtus 20.
Methodius Patriarcha CPol. 498. 521. 121. 526. 537. 538. Z. b. 136. 150. 153. 154. 155.
Methodius monachus Romæ oriundus, pingendi artifex 540.
Metius ob Coſmographicam qvam habuit tabulam occiſus à Domitiano Z. 581.
Metrodorus Perſa Philoſophus molarum aqvaticarum architectus 295.
Metrophanes Byz. Epiſcopus 272. Z. b. 8.
Metrophanes Epiſc. Smyrnæ 537.
Michaëlis Balbi judaizantis & plus qvam Epicurei errores Z. b. 135. 136.
Michaël Patriarcha CPolitanus Z. b. 268. ſeq.
Minos Cretenſium Legislator 121.
Mnaſeas Damaſcenus Hiſtoricus Z. 19.
Mochus Hiſtoricus 11.
Mocii Μωκίς Martyris templum 587. Z. b. 506.
Petrus Mongus Epiſcopus Antioch. Eutychianus Z. b. 54.
Monophyſitæ 461.
Monothelitæ 420. ſeq. 440. Z. b. 86.
Moſes literarum inventor 49. ejus libri & ſepulchrum 79. Apocryphæ qvædam de Moſe traditiones 72. Z. 33. Moſaica inſtituta unde non adeo nota Græcis Z. 200.
Moſomachus ſagittarius auſpicem coarguens 155.
Muſonius Philoſophus Z. 577.
Narciſſus Hieroſol. Epiſcopus 256. Z. 612. alius Claudii Imp. ab Epiſtolis, Z. 563. &c. alius Commodi percuſſor Z. 601.
S. Nazarii templum 588.
Nectarius Epiſcopus CPol. 316. 327. Z. b. 37.
Neſtorius hæreticus 261. 338. 339. 345. 379. 381. 465. Z. b. 41.
Nicephorus Diaconus Phryx, hiſtoricus 2.
Nicephorus è laico Patriarcha CPol. 477. 490.
Nicephorus ex evnucho Imperatoris Monachus Studita 738.
Nicetas Paphlago, Hiſtoricus. 2.
Nicolaus à qvo Nicolaitæ 249.

Nicolaus (Damascenus) Historicus 11. Z. 257.
Nicolaus Chrysobergius, Patriarcha CPol. 694. alius Nicolaus Grammaticus Patriarcha CPol. Z. b. 297.
Nicolaüs ὁ μυστικὸς (i. e. qvi antea Senator secretioris consilii fuerat) Patriarcha CPol. 599. 624. Z. b. 178. seq. 182.
Nicolai publicani de Constantino Duca prædictio Z. b. 183.
Nicolaus Thavmaturgus Z. b. 299.
Nigidii Astrologi de Augusto præsagium 171. Z. 495.
De Noah qvædam Apocrypha, 11. 12.
Novati I. Novatiani hæresis 258. Catharorum auctor Z. 627.
Numæ numi 458. institutum de chlamyde purpurea gestanda 19. alia Z. 321.
Oeniandi Episcopi ad Anastasium Imp. liberior oratio 361.
Onesimus martyr 245.
Oppianus 251.
Oraculum Argonautis datum 119. de Cannensi clade Z. 417. Chalcedone repertum 310. Z. b. 32. de CHristo 119. & defectu Oraculorum 182. Z. b. 115. Crœso 143. de Dalmatia, Z. b. 141. de explendo hiatu Z. 361. Juliano 304. 307. Macrino Z. 616. de Mich. Balbo Z. b. 141. de Nerone 205. de orbis imperio, perperam intellectum à Flav. Josepho Z. 576. Oresti 133. 134. de Paride 123. Pharaoni Petisonio 41. de Scirto Z. b. 116. Valentiniano 313. de aliis Imperatoribus Z. b. 133. Oraculorum ambiguitas Z. 171.
Ordio Amphionis & Zethi educator 24.
Oribasius Juliani Imp. Medicus 304.
Origenes 252. sq. Z. 610. sq. 623. 626. ὁ σιδηροῦς 255. Hexapla & alia scripta 253. Z. 611. errores 253. 326. 378. Z. 626. b. 68.
Orion Nimrodus inter sidera relatus 14. 15.
Orpheus 29. 53. 83. sq. ejus scripta & ex Theogonia versus aliqvot 57. 58.
Pæan carmen bellicum Z. 161.
Palamedes literarum & tabulæ lusoriæ inventor 125.
Palladius Episcopus Antioch. Petri Cnaphei successor 354.
Pamphilus martyr 298.
Pantænus Philosophus Z. 601.
Paphnutius cœlibatum clericorum in Concilio Nicæno oppugnans 287.
Papianus (Papinianus) Z. 610.
Parabola, paroemia, imago, tropologia, problema 45. Z. 74.
Paris histrio Z. 580.
Paschasius Leonis Papæ vicarius 345.

Patricii Prusæ Episcopi de thermis & aliis rebus Physicis, vita item æterna & inferorum suppliciis dissertatio 242. seq.
Pauliciani, supra Manichæi.
Paulinus Episcopus Alex. 309.
Paulinus Magister λογιώτατος καὶ εὐφυέστατος Eudociacharus, 337. 343. Z. b. 45.
Pauli Apostoli Martyrium 205. 212. Z. 570.
Paulus Confessor Episcopus CPol. 298. 302. 316. Paulus Eutychianus, Episcopus CPol. 374. Paulus presbyter & Oeconomus Episc. CPol. 431. Paulus Lector, Cyprius, Episcopus CPol. 468. 470. Monachus fit Z. b. 146.
Paulus Antiochiæ Episc. 363.
Paulus Samosatenus, Episcopus Antiochenus, hæreticus 252. 259. 260. Z. 611. alius Paulus Samosatenus à quo Pauliciani 432.
Paulus Emesæ Episcopus 339.
Paulus Astrologus Leontio prædicens Imperium Z. b. 93.
S. Pelagiæ templum 466.
Pelagii Patricii Homerocentra & Historia ab Augusto Imp. scripta versibus 354. Z. b. 45.
Periander Corinthius Z. 331.
Peripatetici 161. eis similes Pharisæi. Z. 217.
Petrus Apostolus certans cum Simone Mago 206. 207. 215. à Paulicianis Manichæis prorsus rejicitur 434. ejus Martyrium 212. Z. 570.
Petri & Pauli templum à Justino conditum 390.
Petrus Alexandriæ Episc. & Martyr 265. Z. 639. Petrus Athanasii successor, Episcopus Alex. 311. Petrus Mongus Alexandriæ Episc. 352. Z. b. 54. Petrus Monachus Episc. Alexandrinus 438.
Petrus Apameæ Episcopus 363.
Petrus Cnapheus ex presbytero Chalcedonensi Episcopus Antiochenus 303. 349. 352. seq.
Petrus Basilii M. & Gregorii Nyssæni frater 312.
Petrus Damasci metropolita 460.
Pherecydes Philosophus 94.
Phidias statuarius 322.
Philadelphus Byzantii Episcopus 256.
Philetus Episcopus Antioch. Z. 622.
Philo Judæus Z. 278. de Therapevtis Christianis ἐξ ἐβραίων 198. 200. de SS. Trinitate sententia 290.
Phœnix Agenoris F. φοινικικοῖς γράμμασι συνεγράψατο τὴν ἀριθμητικὴν φιλοσοφίαν 19.
Photius Patriarcha CPol. 551. 573. 593. Z. b. 167. 291.
Pilati ad Tiberium de CHristo relatio 188. 191. Z. 269.
Pius Episcopus Rom. Z. 594.

Plato

Plato Philosophus 94. 146. 159. 160. 161. 203. 242.
Plato Studites Z. b. 126.
Plato Monasterii Sacudionis Abbas Z. b. 119.
Platonis Martyris templum 588.
Plautus isthmionices Z. 403.
Polytarpus 161. 250. Z. 597.
Polycrates 247.
Polyeuctus Patriarcha CPol. 639. 649. 665. Z. b. 195. 200.
S. Pompeji mater Martia Z. 479. 511.
M. Porcius Cato Z. 447.
Porphyrius Philos. 251.
Porphyrius Martyr 298. (Porphyrius ceti piscis nomen Z. b. 69.)
Posidonius Philos. 140.
Primus, Episcopus Alexandrinus Z. 588.
Priscilla Prophetis Montani 250.
Proclus Philosophus 304. καὶ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ κρίνειν τοὺς μηχανήματα, οἱ ἦλθε ἐν ἦλθεν πεζοβοήτω Ἀρχιμήδης ἀίτανλα διελθὼν καὶ αὐτὸς ἑαυτοῦ πρωτοξευτών, ejus specula uftoria Z. b. 55. Jamblichi discipulus, Onirocrites 362. Z. b. 32.
Proclus Episcopus CPol. 338. 342.
Proclus Larginus. supra, Larginus. alius Scribonius Proclus Z. 558.
Procopius τῶν πανηλλων ἱστορίων γραμματικὸς Z. b. 105.
Procopius Martyr 265.
Prometheus 53. 81. literarum inventor & Grammaticæ 82.
Proterius Episcopus Alex. 346. 347. Z. b. 47.
Protoctetus Martyr Z. 621.
Pselli historia 1. Z. b. 285. Mich. Psellus Leonis Philos. præceptor 550. Alius ὑπατος τῶν φιλοσόφων, Michaëlis Ducæ Magister nimis eum immergens studiis ab Imperii cura eum abducentibus Z. b. 286. Constantinus Psellus ὁ τῶν φιλοσόφων ὕπατος ad Commenum à Strategico missus 803.
Ptolemæi Philadelphi Bibliotheca Z. 200.
Pyrrho Philosophus 165. Pyrrhonii 162.
Pyrrhus Episcopus CPol. 421. Monothelita Z. b. 88.
Pythagoras 94. Samius scripsit Historiam belli inter Cyrum & Samios 238. Arithmeticæ ibid. aures carmina 256.
Pythagoras auspex Z. 196.
Saba hæreticus Bogomilus 294.
Sabbatius Tessarescædecatita 265.
Sabbatius iconoclastes 488.
Sabellius hæreticus 237. 291. 317.
Sadducæi respuunt traditiones quæ præter Scripturam S. obtruduntur Z. 218.
Salomonis exorcismi 69. 102. uxor Naaba 91. libri, è quibus Medici profecerunt 94. Z. 83. cremati à Rege Ezechia 94. 108.

ſepulchrum 89. ejus ruina præſagium exitii judæorum Z. 591.
Samonæ famoſus libellus in Leonem Imp. 605. Z. b. 181. ſeq.
Sappho prima Muſarum 82.
Sardianus Epiſcopus Hieroſol. Z. 631.
Saturninus Antiochenus hæreticus 249. Z. 592.
Scyllis ſtatuarius 312.
Seneca Z. 565. 568.
Septem miracula Mundi, verſibus deſcripta 170.
Septuaginta interpres Z. 201.
Serapion Mathematicus ſ. Aſtrologus 255.
Serapio Epiſcopus Antioch. 601.
Alius Serapio lapſus de quo Z. 627. ex Dionyſii Alex. Epiſtola.
Sergius Epiſcopus CPol. 420.
Sergius Photii frater 545. alius, ab eo genus ducens, poſt Siſinnium Patriarcha CPol. 702. 717.
Sergius Leonis Philoſophi diſcipulus, Geometrico Gymnaſio præfectus 550.
Sethus Planetis imponit nomina 8. ubi & alia de illo Apocrypha.
Severiani diræ in Adrianum Z. 591.
Sextus Baeotius Philoſophus 161. Z. 595.
Severus Antiochena ſede pulſus Z. b. 58. hæreticus Eutychianus 152. 262. 374. 387. Z. b. 67.
Sibylla Subæ regina 95. Cumæa 107. Samonæa 112. Samæa 142.
Siculi (Joannis) Hiſtoria 1.
Silveſter Epiſcopus Rom. 268. 271. ejus cum Judæis diſputatio de veritate Relig. 273. ſeq.
Simeon Cleophæ F. Epiſcopus Hieroſol. 187. 215. Martyr 249.
Simeon Judæus cum Silveſtro diſceptans de veritate relig. 279.
Simeon hæreticus Bogomilus 294.
Simeon ſtylites 340. ſeq. 341.
Simocatti Hiſtoria 397.
Simon Eſſæus, Archelai ſomnium interpretatur Z. 264.
Simon Magus 179. 211. dicta S. Scripturæ ab eo male explicata 208. præſtigiæ 210. certamen cum Petro Apoſto, 206. ſeq.
Simonides literarum η & ω inventor, ut Cadmus literarum φ ϑ χ 125.
Siſinnius Epiſc. CPolitanus Chryſoſtomi ſucceſſor 337. 338. Z. b. 41.
Siſinnius Epiſcopus CPol. ſucceſſor Nicolai Chryſobergii, 702. Medicæ rei peritus. ibid.
Socrates Philoſ. 139. 145. 146. 204. 205.
Solon legislator 82. 142.
Sophocles 46. 139.
Sophronius Patriarcha Hieroſol. 420. Monothelitarum adverſarius 426. Concilium adverſus

fius Monothelitas celebrans Z. b. 85.
Solander Hippocratis frater 121.
Spyridion Episcopus Trimithuntius Sophistam confutans in Concilio Nicæno 287.
Stephani Martyris reliquiæ 337. templum 338.
Stephanus Theopolis ſ. Antiochiæ Epiſc. 460.
Stephani Alexandrini vaticinia 109.
Stephanus Patriarcha CPol. 624.
Stephanus Syncellus 686.
Stoici 161.
Studius Monaſterii Acœmetarum conditor 349. 360. Z. b. 122.
Symmachus 251.
Symmachus Papa Z. b. 55.
Syncliticorum ſ. Eutychianorum ſecta. Z. b. 54.
Synepon & Artemon hæretici.
Synodi Nicænæ 283. 439. Nicæna 283. 285. 287. Z. b. 9. (Symbolum Nicænum Z. b. 10.) Synodus CPolitana 316. 336. Epheſina 339. Z. b. 47. (Epheſina λατρεία Z. b. 44.) Chalcedonenſis 345. 357. 359. 363. 381. 382. Z. b. 46. quinta 376. Z. b. 69. contra Monothelitas 431. Nicæna ſecunda 470. 471. Z. b. 127.
Synodus contra Theopaſchitas CPolitana 371. Tomus Synodicus pro imaginibus Z. b. 110.
Leges XII. tabularum Z. 347.
Tarasius Patriarcha CPol. 470. 477. Z. b. 116. 134.
Tatianus 250.
Telesphorus Epiſcopus Rom. Z. 592. 594.
Terebinthi Buddæ, qui Manetis Magiſter fuit, libri quatuor, μυστηρίων, Εναγγέλιον, Θησαυρῶν, κεφαλαίων. 289.
Tertullianus citatus Z. 552.
Thaddæus Apoſtolus Abgarum baptizans 176.
Thales Athenienſium legislator 82.
Thales Mileſius 287.
Thavras Judæus cum Silveſtro diſputans de veritate relig. 279.
Theano Antenoris uxor, ſacerdos 121.
Theclæ templum 354.
Themelus presbyter 637.
Theodectes tragicus, infra, in Theopompus.
Theodoritus Cyri Epiſc. 339. de hæreſibus 263. contra Epheſinum Concilium 382. duodecim capita Z. b. 42.
Theodorus Daphnopates Hiſtoricus 2. alius Sebaſtenus Hiſtoricus. ibid. alius Sidenſis Hiſtoricus. ibid.
Theodorus Papa Romæ 421.
Theodorus Martyr 272. Z. b. 213. ejus templum 682.
Theodorus Confeſſor Z. b. 147.

Theo-

Theodorus Graptus. infra, Theophanes.
Theodorus κριτικός vir eruditus qvi Bulgaros in religione Christiana instruit Z. b. 135.
Theodorus Monachus Zimiscæ imperium præsagiens Z. b. 209.
Theodorus Mopsvestiæ Episc. 261. 276. 381.
Theodorus Raithenſis presbyter citatur 260.
Theodorus Studita Z. b. 126.
Theodosius Episcopus Alex. 374.
Theodosii junioris leges 319. 325. Z. b. 22. &c.
Theodotus Melitenus Iconoclastes 488. 527. Z. b. 130. seq.
Theodotus Monachus 442. seq.
Theodotus Rhetor, svasor cædis Pompeji Z. 487.
Theoduli, Pamphili, Porphyrii & Pauli reliquiæ 298.
Theognis hæreticus Arianus 316.
Theonas Episc. Alexandrinus Z. 639.
Theopaschitæ 349. 371.
Theophanes Confessor Z. b. 131. 146. Historicus 1.
Theophanes & Theodorus Grapti, hoc est stigmatibus compuncti propter imaginum cultum 520. eorum versus ad Methodium, Methodii qve responsio Z. b. 150.
Theophrastus Philosophus 393.
Theophilus Antiochenus Episc. Z. 589.
Theophili Imp. lex. de crimibus tollendis 522. versus Confessorum valtibus inscripti. Z. b. 146. Hymni sacri Z. b. 47.
Theophylactus Idelſenus presbyter 461.
Theophylactus Lacapeni F. Patriarcha CPol 629. 638. Z. b. 190. 194.
Theopompus Historicus & Theodectes Tragicus mente & oculis capti ob sacras litteras temere tractatas 165. Z. b. 201.
Theotecnus γένος Galerio persecutionem svadens Christianorum 268.
Theudas pseudopropheta Z. 286. impostor sub Claudio Imp. Z. 568.
Thomæ Apostoli ædes Z. b. 176.
Thomas Diaconus & inde Patriarcha CPol. 406.
Thomas anti Cæsar Maomedicam amplexus imperatoris 499. seq.
Joannis Thracesii Historia 2. Z. b. 271.
Thrasyllus Astrologus 196. Z. 540.
Thurus Assyriorum lex, Græcis Mars 15. 16.
Tiberius Imp. mortem comminatus accusatoribus Christianorum 188. affectus ejus in Christum Z. 552. Astrologiæ peritus Z. 540. 557.
Timæus Episc. Antiochenus Z. 639.
Timocles Poëta Christianus, tro-

pario-

pariorum ſive Hymnorum ſacrorum, ſub Leone Imp. 349.
Timotheus Ælurus, Epiſcopus Alex. 347. 352. alius Epiſcopus Alex. Timotheus Salophaciolus 347. 352.
Timotheus ὁ Πρεσβύτερος 58.
Timothei Gazæi tragœdia de chryſargyrotributo 357.
Timotheus ὁ Ἀρχιδιάκονος καὶ Ἐξάλων, Epiſcopus CPol. indecim Macedonii 360.
Timotheus Apoſtolus & Martyr. 245. ejus reliquiæ 296.
Tireſias Philoſophus 23.
Τρισάγιον, hymnus Z. b. 20.
Trypho Patriarcha CPol. 627. 628. Z. b. 191.
Tyrannus Epiſc. Antiochenus Z. 639.
Valentis Aſtrologi divinatio de CPoli Z. b. 7.
Valentinus hæreticus 250. Z. 594.
Victor Epiſcopus Rom. Z. 601
Virgilius Poëta 173.
Urbanus Epiſcopus Rom. Z. 618.
Xenajas Hierapolitanus Epiſc. 353. 354. Manichæus. ibid.
Jo. Xiphilinus Patriarcha CPol. Z. b. 275.
Xyſtus Romanus Epiſc. Z. 592. 629.
Zabdas Epiſc. Hieroſol. Z. 639.
Zachariæ Prophetæ reliquiæ 337.
Zacharias Patriarcha CPol. 420.
Zambres Magus, Judæus Z. b. 5. cum Silveſtro Papa diſputans de veritate relig. 273. 280. 281. 282.
Zebinus Antiochenus Epiſc. Z. 623.
Zenonis Imp. Henoticum 353.
Zethus & Amphion Muſici 24.
Zilix auctor hæreſeos τῶν Ζηλίκων 539.
Zoroaſter 16.
Zoſimus Rhetor Gazæus Zenonis Imp. interfectus 354.

XLIV. INDEX Scriptorum & Virorum Illuſtrium in Georgii Syncelli & Theophanis Chronographiis memoratorum.

Numeri ſoli paginas Syncelli, Th. præfixum Theophanis denotant.

Aaris 238.
Abdaas Cteſiphontis Epiſc. ſuccenſo ignis templo, perſecutionis cauſſa in Chriſtianos Th. 71.
Abdamis Brachmanus (aliis Dandamis) 261.
Abdenomus ſapiens, Salomonis ſolvens dubia 183.
Abgari ad CHriſtum Epiſtola 329.

alter Abgarus junior Edeſſenus, ἐπὶ ἔτη 359.
Abibus cum patre ſub Gamaliele Apoſtoli Pauli præceptore, fuit qui iuxta S. Stephani protomartyris Th. 74.
Abrahami eruditio 98. ſeq.
Abydenus 14. 34. 36. 38. 39. 40. 44. τὰ Χαλδαϊκὰ συγγεγραφὼς μετὰ Ἀλέξανδρον καὶ Ἀβυδηνὸς 226.
Acacius Beerhoënſis Epiſcopus Th. 63.
Acacius Euſebii in Epiſcopatu Cæſar. ſucceſſor. Th. 28. 45. 46.
Acacius Epiſc. CPolitanus Th. 104. 105. 110. &c.
Acacii Martyris templum in Caria Th. 68.
Acephali in qvinta Synodo damnati Th. 193.
Achillas Alexandriæ Epiſcopus. Th. 10.
Adiect Miletius 111.
Actus Apoſtolorum 93. 94. 95. 330. 337.
Aculilaus 43. 64.
Adamanta Argis Sacerdos 172.
Adami vita Apocrypha 5. 6. forte & ex hac vel ex parva Geneſi qvæ de pœnitentia & Apocalypſi Adami 10.
Adelphius Maſſalianorum anteſignanus Th. 54.
Adrianus Epiſcopus Rom. Th. 388. d.
Ædeſius & Frumentius Meropii Tyrii Philoſ. diſcipuli, Apoſtoli Indorum Th. 19.
Æmilius Alexandriæ Epiſc. 344.
Æſchylus 247.
Æſopus ἐν Διδασκαλίαις 129.
Æthalas Presbyter & Martyr à Sapore Perſarum Rege juſſus occidi Th. 20.
Aëtius Dux, Martyr Th. 455.
Aëtius Eunomii Magiſter 49. 59.
Africanus I. 10. 17. 19. 20. 21. 36. 53. 54. 55. 56. 57. 59. 61. 62. 63. 64. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 75. 77. 79. 80. 81. 83. 86. 92. 93. 99. 100. 105. 106. 107. 110. 111. 114. 115. 116. 121. 125. 148. 149. 154. 159. 174. 175. 176. 181. 197. 202. 204. 212. 219. 223. 232. 236. 249. 276. 289. 296. 306. 307. 309. 322. 325. 326. ſub Pertinace floruit 355. ἀπὸ τῶν χρόνων Ἀδριανοῦ ἱστορικὸς 107. à Manethone deceptus 96. Africanum ſequitur Euſebius 174. Τὰς ἱστορίας ἐν πενταβίβλῳ συγγραψάμενος 318 ἐν τρίτῳ λόγῳ 65. 70. 125. 148. ἐν πέμπτῳ λόγῳ 174. res à Flav. Joſepho tràditas refert ἐν ἐπιτόμῳ ſive compendio 249. Τὴν ἐννεάβιβλον τῶν Κεσσῶν ἐπιγεγραμμένην πραγματείαν βοτανικὴν καὶ φυσικὴν καὶ γεωργικὴν καὶ χυμευτικὴν ἐκπεπονημένος δυνάμεις, Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μαμμαίας προσφωνεῖ 359.

Aga-

Agapetus, Romæ Episc. Th. 183. 184.
Agatho Abbas Th. 204.
Agatho Romæ Episc. Th. 276.
Agathobulus Philosophus 349.
Agathodæmon. infra, in Hermes.
Agathyrnus Historicus 192.
Ἀγγαφῶ σωμῆται 174.
Agrippinus Alexandriæ Episc. 352. 354.
Alcæus Lyricus 213.
Alcmæon 213.
Alexander Alexandriæ Episc. Th. 10.
Alexander Romæ Episc. 347.
Alexander Episcopus Hierosol. 362. 363.
Alexander Episcopus CPol. Th. 13. 16. 18. 26.
Alexander Diospolitanus Episc. Th. 150.
Alexander Martyr Anchialensis Th. 227. 235.
Alexander Polyhistor 14. 28. 30. 31. 33. 34. 36. 39. 40. 44. 78. 210. 359. ὁ τὰς χαλδαϊκὰς ἀρχαιολογίας συνειληφώς 207. 226.
Alypius Gentilis, Christianorum inimicus, Juliani Imp. justu præfectus restaurando templo Hierosol. 43.
Alypius junior sub Imp. Anastasio, ἀπὸ παιδαγωγίας ἐπαιδεύθη τῆς φιλοσοφίας ἀκριβῶς. Th. 124. 126. 127.
Ambrosius Origenis amicus 358.
Ambrosius Mediolanensis Th. 58. 62.
Amenocles triremium inventor 212.
Ammon Martyr 369.
Ammonaria Virgo & Martyr 368.
Amos Hierosol. Episcopus Th. 228.
Amphilochius Iconii Episc. Th. 52. 59. Massalianorum adversarius Th. 54.
Amphion & Zethus 156 158.
Anacharsis Philos. 239.
Anacletus Episcopus Rom. 344.
S. Anastasiæ Martyris templum Th. 52. 57. reliquiæ Th. 95.
Anastasius presbyter Antiochenus Nestorii promachus Th. 76.
Anastasii duo, Monothelitarum adversarii, discipuli S. Maximi Th. 288. 292.
Anastasius Antiochiæ Episc. Th. 198. alius junior Th. 236. 242.
Anastasius qui postea Imperator factus, itidem creatus Episcopus Antioch. Th. 216. ejus fidei libellus Th. 117.
Anastasius Romæ Episc. Th. 121. Henotico subscribere coactus ab Anastasio Imp. Th. 122.
Anastasius Episcopus CPol. Th. 342. discipulus S. Germani & Syncellus. ibid.
Anatolius Laodicenus Episc. φιλόσοφος μαθήμασι διαπρεπέσι tempore Imp. Probi 385. seq.

Anatolius V. C. Alexandriæ combustus sub Arcadio Th. 64.
Anatolius Episc. CPol. Th. 87. 94.
Anaxagoras Physicus 238. 254. οἱ Ἀναξαγόρου 239.
Anaximander 239.
Anaximenes 239. 275.
Andreas Episc. Orientis, in Synodo Ephesina depositus Th. 87.
Andreas Cretensis Episc. Th. 320.
Andreas Italus κυνοδρόμος sive circulator, fulvum & cœcum circumducens canem qvem habere πνεῦμα πύθωνος dicebant, qviqve ipsius nutu mira edidit spectacula Th. 189. seq.
Andreas Theodosiopolis Episcopus Th. 115.
Andreas Troili (Rhetoris) fil. Th. 292.
Andreas Calybita Martyr Th. 363.
Arianus 16. 17. 18. 32. 33. Monachus Paradori æqvalis 34. 35. 36. Ejus Cyclus Paschalis annorum DXXXII. cum scholiis. 315. Videtur hic esse qvi Abulpharajo Abinanus Alexandrinus.
Anicetus Episcopus Rom. 351.
Anteros Episcopus Rom. 361.
Anthimus Tropariorum sive hymnorum poëta Th. 98.
Anthimus Nicomediæ Episc. Martyr Th. 9.
Anthimus hæreticus Theopaschita, è Trapezuntino Episcopus CPol. ab Agapeto depositus Th. 183. 184.
Anthimus incluſus, Monasteriorum præfectus Th. 195.
Anthusa S. Chrysostomi mater Th. 64.
Ἐν τῷ αὐτογράφῳ 216. de arca & altari per Jeremiam occultatis.
Antiochus Theodosii jun. pædagogus qvi multum contulit ad Christianismum in Persis propagandum Th. 69. seq.
Antiochus Chartophylax qvi anathema scripsit sextæ Synodo Th. 310.
Antiochus Seleucienſis 330.
Antiochus Syracusanus Historicus 193.
Antisthenes Rhetor 253.
Antonius Sylæi Episcopus, Iconoclastarum hæresis instaurator Th. 436. 437. 438.
Aphraates qvi ob Arianismum coarguit Valentem Imp. Th. 54.
Apio Posidonii Filius 63. ὑπομνηματιστὴς Γραμματικῶν ἐν τῇ κατὰ Ἰουδαίων βίβλῳ, καὶ ἐν δ' ἱστοριῶν 64. 149.
Apio Episcopus Hierosol. 353.
Apio Patricius ex Niczno Episcopo Præfectus Prætorio creatus à Justino Imp. Th. 142.
Apocrypha in Scripturis Canonicis allegata. 27.
Apollinaris Hierapoleos Episc. 352.

Apollinaris, Alexandriæ Epiſc. Th. 192. 193.
Apollinaris Syrus, innocentiæ Athanaſii præbens teſtimonium Th. 24. ejus λόγοι ὑπὲρ ἀληθείας contra Julianum Imp. Th. 40. ſeq. hæreſis Th. 53.
Apollodorus Athenienſis 28. 34. 36. 38. 39. 40. 97. 147. 180. 275. ὁ χρονικός 91. ἐν τῷ ἑ. 185.
Apollonia Virgo & Martyr 367.
Apollonius Stoicus, M. Antonini præceptor 351.
Apollonius Tyanenſis 343. 345. 346. Pythagoræ ipſo ſubtilior 334. de CHriſti regno differit cum Veſpaſiano 341.
ἀπολογία ὑπὲρ ἐμφύσεως de die creationis Mundi & reſurrectionis Domini, quod illa ſit XXV. Martii, quo conceptus eſt CHriſtus 312. Apoſtolorum templum CPoli Th. 18. 192.
Apricimas Epiſcopus, in Perſide Martyr Th. 20.
Aratus Phænomenon ſcriptor. 275.
ἀριθμὸς ordo ab Imp. Arcadio CPoli inſtitutus Th. 64. Interpres Goarus accipit de ordine & numero militum.
Arceſilaus Philoſophus 276.
Archilochus 181. 213.
Archimedes 285.
Ariani ἐξωκιονῖται Th. 156.
Arion Muſicus 213.
Ariſtarchus (Grammaticus) 180.
Ariſteas (qui de LXX. Interpretibus ſcripſit) 272. 273.
Ariſtidis Athenienſis Chriſtiani Apologia 348.
Ariſtides Rhetor Smyrnenſis 353. ejus contra Platonem 258. à Platonicis confutatus 259.
Ariſtodemus de Olympiadibus 196.
Ariſtophanes Comicus 253. 257.
Ariſtoteles Philoſ. 192. ubi φιλόσοφος vocat. Platonis ab anno ætatis decimo ſeptimo auditor 258. præceptor Alexandri 260. 263.
Ariſtoteles Battus Cyrenes excoracenſi juſſu conditor Thebanis 212.
Ariſtoxenus Muſicus 213.
Arrachion Olympionices 239.
Arrianus Nicomedienſis 358. idem diſſallor allegatur 284.
Arſacius Nectarii frater, Epiſcopus CPol. Th. 68.
Arſenius Th. 25. Monachus Ægyptius Th. 166.
Artemius Ægypti præfectus, Martyr Th. 48.
Artemon hæreticus 381.
Aſcholius Theſſalonicenſis Epiſc. baptizat Theodoſium ſeditionem Th. 58.
Aſclepiades Antiochiæ Epiſc. 357. 358.
Aſpaſia Periclis 253. 257.

Aſter Martyr 368.
Athanaſius Alexandriæ Epiſc. Th. 23. ſeqq. teſtatur probatum ab Euſebio τὸ ὁμοούσιον Th. 22.
Athanaſius Celites, Alexandriæ Epiſc. Th. 115. Alius S. reſurrectionis Diaconus à Theodoſio Dioſcorita ſ. Eutychiano occiſus Th. 92. alius Jacobitarum Patriarcha Syrus Th. 274. Alius presbyter, Cyrilli Alex. conſobrinus, Dioſcori violentia depoſitus Th. 84.
Athenais ſive Eudocia ab Attico Epiſcopo CPol. baptizata Th. 72.
Athenodorus Tarſenſis Philoſ 318.
Athingani ſ. Paulicianni Manichæi 313. 317.
Athoſthis Regis Ægypti βίβλοι ἀνέλκυσμαί 55.
Atlas Aſtrologus 149.
Atticus Epiſcopus CPol. Th. 69. 70. 72. (353.
Atticus Platonicus Philoſophus
Auxentius Mediolanenſis Epiſcopus Arianus Th. 51.
Babylas Antiochiæ Epiſc. 362. 363. 386. ejus reliqviæ Th. 42.
Οἱ τὰ Βαβυλωνιακὰ γράψαντες 205. Babyloniæ fabulæ 28. ſeq. ex Beroſo, Alexandro Polyhiſtore &c. χαλδαϊκὴ καὶ Ἀσσυριακὴ ἱστορία 23.
Bacchylides ὁ μελοποιὸς (i. e. Poëta Lyricus, licet interpres ſolet reddere Muſicum) 247. 257.
Bardas Monachus Th. 86.
Barſen Edeſſæ Epiſcopus Th. 52.
Baſianus Abbas Th. 98.
Baſileus Amaſeæ Epiſcopus Martyr Th. 13.
Baſilides Scythopolita 351. M. Antonini præceptor.
Battus qvi & Ariſtoteles, Cyrenes conditor 212. 213.
Baſilius Antiochiæ Epiſc. Th. 92.
Baſilius Cæſareenſis Th. 50. 51 52. 54. infra in Biblia.
Baſiani Monaſterium Th. 122.
Bazanes Chriſtianorum in Perſide Epiſc. Th. 145.
Benedictus Romæ Epiſcopus Th. 205.
Benjamin Epiſcopus Hieroſol. 348.
Benjamin Judæus ab Heraclio Imp. ad Chriſtum adductus. Th. 273.
Beroſus ὁ τὰς χαλδαϊκὰς ἀρχαιολογίας μεταλαβὼν 207. ἀκμάσας ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ὡς φησιν, καὶ εὑρὼν ἐν βασιλικοῖς γράμμασιν ἀναγεγραμμένας φυλακὰς ἐπιμελῶς, αἳ σωζόμεναι ἔτη μυριάδων πέντε ἑξακισχιλίων ἐξ &c. 14. 15. 28. ſcripſit eodem fere tempore qvo Manetho. 16. Chaldæorum gentem ejusqve antiqvitatem nimium qvantum extollit. ibid. & 17. 31. Allegatur præterea 36. 37. 38. 39. 51. ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βαβυλωνιακῶν 28. ἐν τῇ δευτέρᾳ 30. ἐκ τῆς τρίτης χαλδαϊκῶν βίβλων 220.

220. 221. βασιλέων ἀντιγραφή. 49.
Bezenus Elevtheropolitanus Episc. Th. 63.
Bias Philosophus 239.
Biblia sacra à S. Basilio emendata ἐν ἑνὶ δὲ ἀντιγράφῳ λίαν ἀκριβωμένῳ κατά τε στιγμὴν καὶ προσῳδίαν, ἐκ τῆς ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἐλθόντι εἰς ἐμὲ βιβλιοθήκης, ἐν ᾧ καὶ ἐπιγέγραπτο ὡς ὁ μέγας καὶ θεῖος Βασίλειος τὰ ἐξ ὧν ἐκεῖνος ἀντιγράφη ἀντιβαλὼν διορθώσατο βιβλία 203.
Bibliotheca in Capitolio Rom. 354. Bibliothecæ Athenis ab Adriano instauratæ 349.
Bio 359. ubi agitur de rebus Assyriorum.
Bonifacius Romæ Episc. 72.
Brettius Historicus 344. ubi excusum Βρέττιος.
Bufas machinarum bellicarum artifex Th. 218.
Cadmus 152. &c.
Cajus Episcopus Hierosol. 352. alter Episcopus Hierosol. hoc nomine 353. alius Episcopus Romæ Th. 4.
Cajus Historicus qui contra Proclum Montanistam scripsit 340. 341.
Calandion Episcopus Antioch. Th. 110. 114. 115.
Calanus Gymnosophista 351. 352.
Calepodius Eunuchus, Actorum Concilii Chalced. traditor Th. 133.
Callias ὁ τὰς πράξεις ἐπαθλήσας γεγράφως 193.
Callinicus Episcopus CPol. 306. 307. 308. 313.
Callinicus Heliopolensis Syrus, architectus, inventor ignis marini Th. 295.
Callippus Cyzicenus Astrologus 274.
Callistus Episcopus Rom. 358.
Calocyris Monachus Th. 503.
Canon regum Ecclesiasticus 231. Canon Chaldaicus & Astronomicus 206. 231. 313. 426. Vide & infra, Castor, Ptolemæus.
Capetulianus qui sub Juliano Christianos igni tradidit Th. 43.
Capito Episcopus Hierosol. 353.
Carterius Abbas qui Chrysostomum sacras literas docuit Th. 65.
Cassianus Hierosol. Episcopus 352.
Castor Historicus 92. 168. περὶ τῆς βασιλείας τῶν Σικυωνίων 97. ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ 205. seq.
Cataphryges se. Montanistæ 353.
Catonis nomen excidisse videtur apud Syncellum 362. d.
Cebes Socraticus 237.
Cecropius Nicomediæ Episcopus Th. 38.
Celadion Episcopus Alex. 353.

Celestinus Episcopus Romæ Th. 73. 76. 77.
Cephalio Historicus 92. 168. ἐπίσημος ἄς, οὐχ ὁ τυχών 167. Κεφαλίων γεγισθῶ (l. γεγηθώς) συγγραφεὺς πάνυ παλαιός 192.
Cerdo Alexandriæ Episc. & Martyr 347.
Cerdo hæreticus 351.
Chæremon Martyr 369.
Chaldaicarum rerum scriptores Abydenus, Alexander Polyhistor, Berosus &c.
Liber χῆμα de arte Chemica 13.
Chilo Lacedæmonius 239.
Chœrilus 254.
CHristi ad Abgarum Epistola 529.
Christinus Apostata anatomicis secandus traditus & postea combustus Th. 367.
Christophorus Himerii Spatharius Martyr Th. 368.
χρονογραφεῖον Ægyptium vetus quo Manethonem deceptum putat Syncellus pag. 254.
Chronicon latinum Anonymum 310.
Chrysaorius Diaconus Th. 122.
Cicero 299. 302. 303.
Cleanthes 276.
Flavius Clemens vir Consularis, Martyr 344. Epistola * ad Corinthios lecta publice in Ecclesiis teste Hegesippo. ib.
Clemens Alexandrinus 63. 65. 345. Stromatevs 63. 65. 148. 355. ὁ ἱερὸς στωματεύς 121. ἐν τῷ πρώτῳ στώματι 227. 228. libro quis dives salvetur 345. sexto & septimo Hypotyposeon. 327. 332. 335.
Cleobulina 247.
Cleobulus Philosophus 239.
Comœdia 172.
Constantinus Episcopus CPol. Th. 295. alius Silæi & hinc CPol. Episcopus Th. 359. 368. 369. 371. 372.
Constantinus Episcopus Romæ Th. 363.
Constantinus Seleuciæ Episc. qui Synodum Chalcedonensem anathemate percussit Th. 129.
Constantinus Patricius Podapogurus Martyr Th. 368.
Cornelius Antiochiæ Episc. 349.
Cornelius Episc. Rom. 363. 375.
Coroebus Elienfis, cursu victor 196. 197.
Cosmas Alexandrinus Episc. Th. 349. 365.
Cosmas Apostata Th. 262.
Crates Comicus 247.
Crates Cynicus 260.
Crates Platonicus 276.
Cratinus Comicus 247.
Crescens Cynicus 351.
Cronion Martyr, cognomine ὁ νέος. 368. Interpreti *Benignus*.
Ctesias Cnidius 64. 167. 359. 257. ἐν τῇ β βίβλῳ 166.
Cynica periodus annorum CCCCXLIII. apud Ægyptios 51.

* Alius fuit Clemens Romanus, auctor Epistolæ à Clemente Consulari, licet scriptores quidam confundunt.

Cyprianus 363. 376. Acta Cypriani & confessio 363.
Κυρανίδες βίβλοι 35. 52.
S. Cyriaci monasterium CPoli. Th. 97. 409.
Cyriactus Episcopus CPol. Th. 229. &c.
Cyri Regis Epistola 233. 235.
Cyrillus Antiochiæ Episc. 385. 386. 387.
Cyrillus Diaconus, Martyr Heliopoli Th. 40.
Cyrillus Hierosol. Episc. Th. 34. Epistola ejus ad Constantium de visa Hierosolymis Cruce Th. 35.
Cyrillus Alexandrinus Episc. Th. 71. 76. 77. 78. 84. ejus contra Julianum Th. 44. scripta à Timotheo Æluro depravata Th. 95.
Cyrus Episcopus CPol. Th. 312. 319. 326.
Cyrus Hieropolitanus Th. 115.
Cyrus ex præfecto Episcopus Smyrnæ Th. 83.
Dadoës Massalianorum antesignanus Th. 54.
Dalmatius Monachus, Episcopus Cyzicenus Th. 75.
Damastes ὁ Σιγειεὺς Sigeensis 192.
Damasus Romæ Episc. Th. 34. 53. 56.
Daniel Propheta 230. 231. 232. 249. ejus LXX. hebdomades 309. seq. 323. seq. 349.
Daniel Stylites Th. 98. 105.
David Beser, Spatharius Martyr, Th. 368.
Δείχαρχος ὁ πρωτὸς ἐχ ὁ ῥήτωρ, 162. leg. ut apud Malalam, Δεινάρχος.
Demagoras Historicus 192.
Demetrianus Antiochiæ Episc. 381.
Demetrius Phalereus 272. Olymp. CXXXI. defunctus 273. legislator tertius Atheniensium 273. 274.
Demetrius Alexandriæ Episc. 354. 355.
Democritus Abderites Philosophus Physicus 238. 248. 253.
Demophilus Arianus Episcopus CPol. Th. 49. 58.
Demosthenes Rhetor 260. alius Valentis Imp. coqvus Th. 54.
Dexippus 263. 334. 376.
Diaconica Epistola de pace, à Dionysio Alex. missa Romam per Hippolytum in caussa Novati 375.
οἱ περὶ Διαγόραν Φυσικοὶ Φιλόσοφοι i. e. Diagoras (non *Diagoræ auditores* ut Interpres) 254.
Didymus in qvinta Synodo damnatus Th. 193.
Didymus ἐν ἱστορίᾳ ξένῃ 161. 162.
Dinarchus 162. supra, Decharnus.
Dio Phœniciarum rerum scriptor 182. forte Dinon.

Aſter Martyr 368.
Athanaſius Alexandriæ Epiſc. Th. 23. ſeqq. teſtatur probatum ab Euſebio τὸ ὁμοούσιον Th. 22.
Athanaſius Celites, Alexandriæ Epiſc. Th. 115. Alius S. reſurrectionis Diaconus à Theodoſio Dioſcorita ſ. Eutychiano occiſus Th. 92. alius Jacobitarum Patriarcha Syrus Th. 274. Alius presbyter, Cyrilli Alex. conſobrinus, Dioſcori violentia depoſitus Th. 84.
Athenais ſive Eudocia ab Attico Epiſcopo CPol. baptizata Th. 72.
Athenodorus Tarſenſis Philoſ 318.
Athingani ſ. Pauliciani Manichæi 313. 317.
Athoſthis Regis Ægypti βίβλοι ἀνατομικαί 55.
Atlas Aſtrologus 149.
Atticus Epiſcopus CPol. Th. 69. 70. 72. (353.
Atticus Platonicus Philoſophus
Auxentius Mediolanenſis Epiſcopus Arianus Th. 51.
Babylas Antiochiæ Epiſc. 362. 363. 386. ejus reliquiæ Th. 42.
Οἱ τὰ Βαβυλωνιακὰ γράψαντες 205.
Babyloniæ fabulæ 28. ſeq. ex Beroſo, Alexandro Polyhiſtore &c. χαλδαϊκὴ καὶ Ἀσσυριακὴ ἱστορία 23.
Bacchylides ὁ μελοποιὸς (i. e. Poëta Lyricus, licet interpres ſolet reddere Muſicum) 247. 257.
Bardas Monachus Th. 86.
Barſen Edeſſæ Epiſcopus Th. 52.
Baſianus Abbas Th. 98.
Baſilcus Amaſeæ Epiſcopus Martyr Th. 13.
Baſilides Scythopolita 351. M. Antonini præceptor.
Battus qui & Ariſtoteles, Cyrenes conditor 212. 213.
Baſilius Antiochiæ Epiſc. Th. 92.
Baſilius Cæſareenſis Th. 50. 51 52. 54. infra in Biblia.
Baſſiani Monaſterium Th. 122.
Bazanes Chriſtianorum in Perſide Epiſc. Th. 145.
Benedictus Romæ Epiſcopus Th. 205.
Benjamin Epiſcopus Hieroſol. 348.
Benjamin Judæus ab Heraclio Imp. ad Chriſtum adductus. Th. 273.
Beroſus ὁ τὰς χαλδαϊκὰς ἀρχαιολογίας συγγραψάς 207. ἀκμάσας ἐπὶ τῆς χρόνους Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ὡς φησιν, καὶ εὑρὼν ἐν Βαβυλῶνι μεγάλων ἀναγραφὰς φυλακτηρίους ἐπιμελῶς, αἳ σχεδὸν ἦσαν ἐτῶν μυριάδων πλειόνων &c. 14. 15. 28. ſcripſit eodem fere tempore quo Manetho. 16. Chaldæorum gentem ejusque antiqvitatem nimium qvantum extollit. ibid. & 17. 31. Allegatur præterea 36. 37. 38. 39. 51. ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βαβυλωνιακῶν 28. ἐν τῇ δευτέρᾳ 30. ἐκ τῆς τρίτης χαλδαϊκῶν βίβλων 220.

Cyprianus 363. 376. Acta Cy- Daniel Scythes Th. 98 ic.
prani & confessio 363. David Beler, Spathanus Martyr.
Cyriaci monasterium CPoli. Th. 363.
S. Cyriaci monasterium CPol. Th. 97. 409.
Cyrillus Episcopus CPol. Th. 363.
Cyrillus Episcopus Epistolæ 225. 225.
Cyrillus Scythopolitanus Epist. 365.
Cyrillus Diaconus, Martyr Hierosolymitanus Epist. Th. 34.
Cyrillus Hierosolymitanus Concilium Th. 363.
Cyrillus Epist. Th.
Cyrillus Th. 363.
Cyrillus Th. 363.
Cyrillus Th. 363

Celestinus Episcopus Romæ Th. 73. 76, 77.
Cephalio Historicus 92. 168. ἐπίσημος ἄς, οὐχ ὁ τυχών 167. Κεφαλίων γεγονὼς (l. γεγηθὼς) συγγραφεὺς πάνυ παλαιὸς 192.
Cerdo Alexandriæ Episc. & Martyr 347.
Cerdo hæreticus 351.
Chæremon Martyr 369.
Chaldaicarum rerum scriptores Abydenus, Alexander Polyhistor, Berosus &c.
Liber χῆμα de arte Chemica 13.
Chilo Lacedæmonius 239.
Chœrilus 254.
CHristi ad Abgarum Epistola 529.
Christinus Apostata anatomicis secandus traditus & postea combustus Th. 367.
Christophorus Himerii Spatharius Martyr Th. 368.
χρονογραφῶν Ægyptium vetus quo Manethonem deceptum putat Syncellus pag. 254.
Chronicon latinum Anonymum 310,
Chrysaorius Diaconus Th. 122.
Cicero 299. 302. 303.
Cleanthes 276.
Flavius Clemens vir Consularis, Martyr 344. Epistola * ad Corinthios lecta publice in Ecclesiis teste Hegesippo. ib.
Clemens Alexandrinus 63. 65. 345. Stromatevs 63, 65. 148. 355. ὁ ἱερὸς συγγραφεὺς 121. ἐν τῷ πρώτῳ συγγράμματι 227. 228. libro quis dives salvetur 345. sexto & septimo Hypotyposeon. 327. 332. 335.
Cleobulina 247.
Cleobulus Philosophus 239.
Comœdia 172.
Constantinus Episcopus CPol. Th. 295. alius Silæi & hinc CPol. Episcopus Th. 359. 368. 369. 371. 372.
Constantinus Episcopus Romæ Th. 363.
Constantinus Seleuciæ Episc. qui Synodum Chalcedonensem anathemate percussit Th. 129.
Constantinus Patricius Podapogurus Martyr Th. 368.
Cornelius Antiochiæ Episc. 349.
Cornelius Episc. Rom. 363. 375.
Coroebus Elienfis, cursu victor 196. 197.
Cosmas Alexandrinus Episc. Th. 349. 365.
Cosmas Apostata Th. 262.
Crates Comicus 247.
Crates Cynicus 260.
Crates Platonicus 276.
Cratinus Comicus 247.
Crescens Cynicus 351.
Cronion Martyr, cognomine ὁ νέος. 368. Interpreti *Benignus*.
Ctesias Cnidius 64. 167. 359. 257. ἐν τῇ β βίβλῳ 166.
Cynica periodus annorum CCCCXLIII. apud Ægyptios 51. Cypria-

* Alius fuit Clemens Romanus, auctor Epistolæ à Clemente Consulari, licet scriptores quidam confundunt.

Cyprianus 363. 376. Acta Cypriani & confessio 363.
Κυρανίδες βίβλοι 35. 52.
S. Cyriaci monasterium CPoli. Th. 97. 409.
Cyriactus Episcopus CPol. Th. 229. &c.
Cyri Regis Epistola 233. 235.
Cyrillus Antiochiæ Episc. 385. 386. 387.
Cyrillus Diaconus, Martyr Heliopoli Th. 40.
Cyrillus Hierosol. Episc. Th. 34. Epistola ejus ad Constantium de visa Hierosolymis Cruce Th. 35.
Cyrillus Alexandrinus Episc. Th. 71. 76. 77. 78. 84. ejus contra Julianum Th. 44. scripta à Timotheo Æluro depravata Th. 95.
Cyrus Episcopus CPol. Th. 312. 319. 326.
Cyrus Hieropolitanus Th. 115.
Cyrus ex præfecto Episcopus Smyrnæ Th. 83.
Dadoës Massalianorum antesignanus Th. 54.
Dalmatius Monachus, Episcopus Cyzicenus Th. 75.
Damastes ὁ Σιγειεὺς Sigeensis 192.
Damasus Romæ Episc. Th. 34. 53. 56.
Daniel Propheta 230. 231. 232. 249. ejus LXX. hebdomades 309. seq. 323. seq. 349.
Daniel Stylites Th. 98. 105.
David Beser, Spatharius Martyr, Th. 368.
Δήχαρχος ὁ πρωτὸς ἐχ ὁ ῥήτωρ, 162. leg. ut apud Malalam, Δεινάρχου.
Demagoras Historicus 192.
Demetrianus Antiochiæ Episc. 381.
Demetrius Phalereus 272. Olymp. CXXXI. defunctus 273. legislator tertius Athenienſium 273. 274.
Demetrius Alexandriæ Episc. 354. 355.
Democritus Abderites Philosophus Physicus 238. 248. 253.
Demophilus Arianus Episcopus CPol. Th. 49. 58.
Demosthenes Rhetor 260. alius Valentis Imp. coqvus Th. 54.
Dexippus 263. 334. 376.
Diaconica Epistola de pace, à Dionysio Alex. missa Romam per Hippolytum in causſa Novati 375.
οἱ περὶ Διαγόραν Φυσικοὶ Φιλόσοφοι i. e. Diagoras (non *Diagoræ auditores* ut Interpres) 254.
Didymus in qvinta Synodo damnatus Th. 193.
Didymus ἐν ἱστορίαι ξένῃ 161. 162.
Dinarchus 162. supra, Decharnus.
Dio Phœniciarum rerum scriptor 182. forte Dinon.

Dio Philoſophiæ cultor & Platonis 258. 259.
Diodorus Siculus 92. 165. 166. 168. 179. 262. 267. 275. 284. 359. ἐν τῇ ζ'. 194.
Alius Diodorus Iſocratis æqvalis 257.
Diodorus Tarſi Epiſc. à Meletio ordinatus Th. 57.
Diogenes Cynicus 258. 260.
Dionyſia Martyr. 368.
Dionyſius ὁ τὰς πόλεις γράψας 274. Dionyſius Chalcidenſis 193. 275. 276.
Dionyſius Epiſc. Alexandrinus. 177. 275. 276. 363. 365. 366. 368. Ejus Epiſtolæ 373. 374. 275. 376. 377. 378. 379. 380. 381. de fuga ſua narratio 365.
Dionyſius Corinthi Epiſc. 344. 344. 345. 352.
Dionyſius Epiſcopus Rom. 381.
Dionyſius Halicarnaſſenſis ἐν πρώτῃ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἱστοριῶν 194.
Dioſcorus Alexandriæ Epiſc. Eutychianus Th. 84. &c.
Dioſcorus junior, Alexandriæ Epiſc. nepos Timothei Æluri, Th. 139. 141.
Dioſcorus Martyr 368. 369.
Dodonæ Oraculum 213.
Dolichianus Hieroſol. Epiſcopus 355.
Domitianus Melitinæ Epiſc. Th. 224. 238.
Domninus Antiochiæ Epiſc. 381. 385.
Domnus Demetriani F. Antiochiæ Epiſc. 391. alius junior Antiochiæ Epiſcopus Th. 82. 87. 92. alius Th. 190.
Dorothei Alexandrini Monachi volumen ingens pro Chalcedonenſis Synodi defenſione T. 131.
S. Dorotheus Martyr Alexandriæ Th. 56.
Dorotheus Tyri Epiſc. ſub Diocletiano & Juliano Confeſſor, Græce & latine doctus, in utraqve lingva plura monumenta compoſuit, & de Byzantinis aliarumq; ſediun Epiſcopis ſcripſit, Th. 19. obiit ſub Juliano, anno ætatis CVII. ibid. & 41.
Draconis leges 349. ætas 213.
Eleeſaitarum hæreſis 362.
Eleazarus ſenior, Martyr 286.
Eleuſius Cyzici Epiſcopus Macedonianus Th. 47. 58.
Elevtherius Epiſcopus Rom. 353.
Eliæ Prophetæ liber Apocryphus 27.
Elias Hieroſol. Epiſcopus Th. 122. 129. 131. 134.
Eliſæus Irenes Evnuchus Gallos Græcam lingvam docet. Th. 384.
Elpidius magnæ Eccleſiæ Diaconus qvi in ſextam Synodum anathema pronunciavit Th. 320.
Empedocles Agrigentinus 253. 254.

Enochi liber Apocryphus 11. 13. 24. 25. 26. 32. 33. 79.
Enthusiastarum Evchitarum Massilianorum hæresis Th. 54.
Ephorus Historicus 43. 172.
Ephræm Episcopus Hierosol. 350.
Ephræmii Syri λόγοι εἰς τὸν ἅδην δόσεων 15. S. Ephræmi laus Th. 53. 54.
Epictetus Philosophus 351.
Epicurus Philosophus 275. mortuus ἀυτομαλίσης 276.
Epimetheus 150.
Epiphanius CPol. Episcopus Th. 142. 145.
Epiphanius Episcopus Cypri Th. 67. 68.
Erasistratus Medicus Seleuci Regis 274.
Eratosthenes 180. 282. Regum Ægypti Thebanorum nomina à sacerdotibus Diospolitanis accepta in Græcam lingvam ex Ægyptia Regio jussu transtulit. 91. 147. καὶ τὴν τῶν Ἐραστοσθένους χρονολογίαν 193.
Erinna poëtria 260.
Esaias Rhodi Episcopus Th. 150.
Esdras 27. 216. 217. 223. 225. 229. 233. 236. 241. 244. 245. 249. 250. sq. ἡ τοῦ Ἔσδρα γραφὴ τελευταία τῶν ἐνδιαθήκων βιβλίων ἡ παλαιᾶς διαθήκης γραφῆς 250.
Evagoras Rex Cypri ab Isocrate laudatus 258.
Evagrius Episcopus CPol. Th. 49.
Evagrius alius damnatus in qvinta Synodo Th. 193.
Evangelia Apocrypha & παιδικὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν 317.
Evaristus Episcopus Rom. 344.
Evchitæ Th. 54.
Evctæus Musæi pater 153.
Eudocia Leontii Philos. filia Th. 72. &c.
Eudoxius Episc. CPolitanus Th. 38. 46. 49.
Eudoxius Cnidius 257. Astrologus 258.
Evenus ἐλεγείας ποιητὴς 254.
Evgamon Cyrenæus ὁ τὴν Τηλεγονίαν ποιήσας 239.
Eulogius Alexandrinus Episc. Th. 211. alius Episcopus Edessæ Th. 59.
Eumenes Alexandriæ Episc. 350. 351.
Eumolpidæ ab Eumolpo 161.
Eunomius Arianus, Samosatenus Episc. Th. 50. alius Episcopus Cyzici Th. 47. 49. &c.
Evodius Episcopus Antioch. 332. 334. alius Episcopus, Hormisdæ ad Synodum Heracleensem legatus Th. 137.
S. Euphemia Th. 82. 370.
Euphemius Episcopus CPol. Th. 115. &c.
Euphila Εὐφίλας (aliis Ulphila) Gothorum Episcopus, Arianus. Th 55.
Euphræmius CPol. Episcopus Th. 115. &c.

Dio Philosophiæ cultor & Platonis 258. 259.
Diodorus Siculus 92. 165. 166. 168. 179. 262. 267. 275. 284. 359. ἐκ τῆς ζ'. 194.
Alius Diodorus Isocratis æqvalis 257.
Diodorus Tarsi Episc. à Meletio ordinatus Th. 57.
Diogenes Cynicus 258. 260.
Dionysia Martyr. 368.
Dionysius ὁ τὰς πόλεις γράψας 274. Dionysius Chalcidensis 193. 275. 276.
Dionysius Episc. Alexandrinus. 177. 275. 276. 363. 365. 366. 368. Ejus Epistolæ 373. 374. 275. 376. 377. 378. 379. 380. 381. de fuga sua narratio 365.
Dionysius Corinthi Episc. 343. 344. 345. 352.
Dionysius Episcopus Rom. 381.
Dionysius Halicarnassensis ἐν πρώτῃ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἱστορίων 194.
Dioscorus Alexandriæ Episc. Eutychianus Th. 84. &c.
Dioscorus junior, Alexandriæ Episc. nepos Timothei Æluri, Th. 139. 141.
Dioscorus Martyr 368. 369.
Dodonæ Oraculum 213.
Dolichianus Hierosol. Episcopus 355.
Domitianus Melitinæ Episc. Th. 224. 238.
Domninus Antiochiæ Episc. 381. 385.
Domnus Demetriani F. Antiochiæ Episc. 391. alius junior Antiochiæ Episcopus Th. 82. 87. 92. alius Th. 190.
Dorothei Alexandrini Monachi volumen ingens pro Chalcedonensis Synodi defensione T. 131.
S. Dorotheus Martyr Alexandriæ Th. 56.
Dorotheus Tyri Episc. sub Diocletiano & Juliano Confessor, Græce & latine doctus in utraqve lingva plura monumenta composuit, & de Byzantinis aliarumq; sediun Episcopis scripsit, Th. 19. obiit sub Juliano, anno ætatis CVII. ibid. & 41.
Draconis leges 349. ætas 213.
Eleesaitarum hæresis 362.
Eleazarus senior, Martyr 286.
Eleusius Cyzici Episcopus Macedonianus Th. 47. 58.
Elevtherius Episcopus Rom. 353.
Eliæ Prophetæ liber Apocryphus 27.
Elias Hierosol. Episcopus Th. 122. 129. 131. 134.
Elisæus Irenes Evnuchus Gallos Græcam lingvam docet. Th. 384.
Elpidius magnæ Ecclesiæ Diaconus qvi in sextam Synodum anathema pronunciavit Th. 320.
Empedocles Agrigentinus 253. 254.

Eno-

Enochi liber Apocryphus 11. 13. 24. 25. 26. 32. 33. 79.
Enthusiastarum Evchitarum Massalianorum hæresis Th. 54.
Ephorus Historicus 43. 172.
Ephræm Episcopus Hierosol. 350.
Ephræmi Syri λόγοι εἰς τὸν ἅγιον δαυσον 15. S. Ephræmi laus Th. 53. 54.
Epictetus Philosophus 351.
Epicurus Philosophus 275. mortuus αὐτομαλισης 276.
Epimetheus 150.
Epiphanius CPol. Episcopus Th. 142. 145.
Epiphanius Episcopus Cypri Th. 67. 68.
Erasistratus Medicus Seleuci Regis 274.
Eratosthenes 180. 281. Regum Ægypti Thebanorum nomina à sacerdotibus Diospolitanis accepta in Græcam lingvam ex Ægyptia Regio jussu transtulit. 91. 147. καὶ τὴν ἐξ Ἡρακλεοθένους χρονολογίαν 193.
Erinna poëtria 260.
Esaias Rhodi Episcopus Th. 150.
Esdras 27. 216. 217. 223. 225. 229. 233. 236. 241. 244. 245. 249. 250. sq. ἡ ἐξ Ἔσδρα γραφὴ τελευταία τῶν ἐνδιαθήκων βιβλίων τὴ παλαιᾶς θεοπνεύστου γραφῆς 250.
Evagoras Rex Cypri ab Isocrate laudatus 258.
Evagrius Episcopus CPol. Th. 49.
Evagrius alius damnatus in qvinta Synodo Th. 193.
Evangelia Apocrypha & παιδικὰ ἐξ Σωτῆρος ἡμῶν 317.
Evaristus Episcopus Rom. 344.
Evchitæ Th. 54.
Evctæus Musæi pater 153.
Eudocia Leontii Philos. filia Th. 72. &c.
Eudoxius Episc. CPolitanus Th. 38. 46. 49.
Eudoxius Cnidius 257. Astrologus 258.
Evenus ἐλεγείας ποιητὴς 254.
Evgamon Cyrenæus ὁ τὴν Τηλεγονίαν ποιήσας 239.
Eulogius Alexandrinus Episc. Th. 211. alius Episcopus Edessæ Th. 59.
Eumenes Alexandriæ Episc. 350. 351.
Eumolpidæ ab Eumolpo 161.
Eunomius Arianus, Samosatenus Episc. Th. 50. alius Episcopus Cyzici Th. 47. 49. &c.
Evodius Episcopus Antioch. 332. 334. alius Episcopus, Hermisdæ ad Synodum Heracleensem legatus Th. 137.
S. Euphemia Th. 82. 370.
Euphemius Episcopus CPol. Th. 115. &c.
Euphila Εὐφίλας (aliis Ulphila) Gothorum Episcopus, Arianus. Th 55.
Euphræmius CPol. Episcopus Th. 115. &c.

Heraclas Alexandriæ Episc. 361. 362. 363.
Heraclius ἀναπλασιὸς 238. 254.
Hermas ἐν τοῖς ἀναγινωσκομένοις 18. 35. ἐν τοῖς Γνησίοις & χυρσανίσασι βίβλοις 35. 52. Hermetis primi sive Thothi columnæ ex Ægyptiaca lingva in Græcam translatæ ab Agathodæmone 40. Ex secundi Hermetis libris tradita à Manethone, ibid.
Hermon Episc. Hierosol. Th. 10.
Herodes Atticus Rhetor 350.
Herodianus γραμματεὺς (l. γραμματικὸς) ἄρις. 353.
Herodianus qui Mauricio Imp. eventura prædixit Th. 238.
Herodotus Halicarnassæus 55. 63. 162. 167. 169. 250. ἐν τῇ Δαυλίᾳ 64. 149. Ετιμήθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων βουλῆς ἐκφανγνύς αὐτοῦ τὰς βίβλους 247. seq.
Heron Martyr 368.
Heron Thebaidos Episc. Th. 43.
Herophila Sibylla 213.
Heros Antiochiæ Episc. 350.
Hesiodus 43. 66. 173. 176.
Hestiæus 43. ubi Αἰσχαῖος scriptum pro Ἑσιαῖος.
Hesychius presbyter Hierosol. Th. 71. 79.
Hieremias Propheta. 216. 217. 218. 219. 223. 225. 229. 233. 235. 236. 246. 250.
Hieronymi Ægyptii Φοινικικὰ 43.
Hilarion Episcopus Hierosol. Th. 34.
Hilarius Episcopus Romæ. Th. 97.
Hipparchia Philosopha, Cratetis uxor 260.
Hippias 257.
Hippocrates Cous 248. 253.
Hippolytus Portus Episcopus & Martyr ἐν τῷ εἰς τὴν Σωσάνναν καὶ τὸν Δανιὴλ συγγράμματι 218. 219. 230. Ejus Cyclus Paschalis 315. varia scripta 358. εἰς τὴν Ἑξαήμερον καὶ εἰς τὰ μέρη τὴν Ἑξαημέρου, in Ezechielis & Danielis & pleraque aliorum Prophetarum vaticinia, tum in Cantica, & in Apocalypsin, & adversus Marcionem atque alias hæreses, & Canonem Paschalem XVI. annorum in annum primum Alex. Mammææ. ibid.
Homerus 66. 73. 156. 157. 169. 173. (ubi pro Ησιόδου σύγχρονον ὁμῶς leg. σύγχρονον Ὁμήρου) 176. 178. 180. 181. 296.
Horatius 318.
Hortensius 318.
Horus Ægyptius 72. 151.
Hosius Cordubensis Episc. Th. 14. 36.
Hyginus Episcopus Rom. 350.
Hymenæus Episcopus Hierosol. 386. 387. Th. 4.
Hypatia Philosopha, Theonis Filia Th. 70. seq.
Hypatius Heracleensis Episc. Th. 46.

Jacobus Thaumaturgus Th. 86.
Jacobus Nisibenus Th. 16. 28.
Jacobus Protospathasius Confessor Th. 382.
Jacobi Apostoli Epistola 329.
Ibas in Ephesina Synodo depositus Th. 87.
Idæi Dactyli, ferri & operum ferrariorum inventores 168.
Jeremiæ Apocrypha 27.
Jesus Siracides auctor Panareti summus Pontifex post Oniam 276.
Ignatius Episcopus Antiochenus 342. Martyr. 347.
Ignatius Episcopus CPol. Photii adversarius Th. 460. &c.
Liber Ἰμάδ, Zosimi 13.
Ingenes Ἰγγένης (Ingenuus) Martyr. 369.
Innocentius Romæ Episc. Th. 64. 68.
Joannes Chrysostomus 4. Th. 64. &c. ejus Orationes de statuis Th. 62.
Joannes Episcopus Hierosol. 348. alii Th. 65. 134. 136 183. 208. 314.
Joannes Antiochenus Episcopus Th. 73. &c. alius Junior Th. 107. alius Th. 110.
Joannes Alexandriæ Episc. Th. 205. 206. alius junior 248. Joannes Hemula Alexandriæ Episc. Th. 121. Joannes Nicæota Episcopus Alex. Th. 127. &c. Joannes Tabennesiotes Alexandriæ Episcopus Th. 110. 112.
Joannes Episc. Apamenæ Th. 98.
Joannes Evangelista 345. 347. ejus Apocalypsis 344.
S. Joannis Baptistæ reliquiæ Th. 64. 362.
Joannes Maniqhæus, Timothei Episcopi CPol. Archidiaconus T. 135.
Joannes Callistrati Monachus Monothelita, Philippico præsagiens Imperium, Episcopus CPol. Th. 319. 320.
Joannes Cappadox, Episc. CPol. Th. 140. 142.
Joannes Nesteutes Episc. CPol. Th. 212. 213. 225. Alius Joannes Episc. CPol. Th. 293. Alius Joannes Syncellus Th. 453. 457. Joannes Hylilas, Lector imaginum oppugnator, cum Leone Armeno Th. 435. &c.
Joannes Μανσὼρ, Chrysorrhoas, Damascenus, assertor imaginum Th. 342. Ejus Encomium Petri Majumæ Martyris Th. 350.
Joannes Romæ Episc. Th. 142. Alii Th. 199. 208. 274.
Jonas Propheta 204. 214.
Flav. Josephus 8. 36. 42-44. 62. 63. 65. 98. 102. 105. 106. 108. 110. 112. 121. 134. 135. 148. 174. 182. 196. 226. 233. 240. 272. 273. 289. 296 306. 317. 320. 326. 331. 334. 335. 339. 342-364. 365. εἰς τοὺς Μακκαβαίους 249. 273. ἐν τῷ λόγῳ

λόγοι πρὸς ἕλληνας Antonius 63. 103.
Josephus Episcopus Hierosol. 350.
Josephus Catharorum præpositus sive Episc. Novatianus Th. 397.
Josephus Thessalonicensis Episc. Th. 409.
Josuæ liber 143. seq.
Iphitus Olympicorum ludorum instaurator 196.
Irenæus 344. 347. 354. e libro secundo adversus hæreses 345.
S. Irenes templum Th. 181.
Isaacius Episc. Hierosol. Th. 236.
Isaacus Monachus, Valentis impi cladem præsagiens Th. 55. 56.
Ischyras Athanasio insidiatus Th. 24. seq.
Isæus Rhetor 253.
Isidorus Martyr 368.
Isocrates Rhetor 257.
Judicum liber 150.
Julianus Sabas Antiochenus Asceta Th. 53. alius Martyr 368.
Julianus Imp. contra Evangelia scripsit Th. 44.
Julianus JCtus 353. interfectus à Commodo 354.
Julianus Episcopus Hierosol. 351. 353. alius Cariæ & hinc Halicarnassi Th. 132. &c. alius Mopsvestiæ Th. 115. alius Antiochiæ Episc. Th. 99. 104.
Julius Episc. Alexandriæ. 354. alius Romanus Th. 23. &c.
Julius Canus, Stoicus Philosophus interficiendus à Caligula. promittens Antiocho Seleucienſi amico suo se post mortem edoctorum amicum de statua eniſmæ suæ 330.
Justina, de qua in suppositiis actis Cypriani 363.
Justiniani Imp. hymus qui incipit: ὁ μονογενὴς Th. 183. Horologium ibid.
Justinus Martyr 333. cognomento Philosophus 350. ἐκ τῆς πρώτης λόγου πρὸς Ἀντωνῖνον βασιλέα ὑπὲρ χριστιανῶν. Apologiam suam obtulit Antonino Pio. ibid. reprehendit Crescentem Cynicum 351.
Justus 63. 65. 121. 148. Tiberiensis. Judæus Historicus 346. καθώς τινες τῶν ἐκ περιτομῆς ἱστορήκασιν 120.
Justus Episcopus Hierosol. 347. 349. alius Episc. Alexandriæ. ibid.
Juvenalis Hierosol. Episcopus Th. 80. 91. 92. 96.
Laas cum Timæo Historico allegatur 193.
Laurentius antiPapa, deinde Episcopus Nucerinus Th. 123.
Leges XII. tabularum 254.
Leo Cubicularius Confessor Th. 382.
Leo Musicus Th. 479.
Leo Philosophus & Astrologus conjector Th. 454. Ludo CPol. à Theophilo Imp. præfectus 455. Metropolita Thessaloni-

Ionicenſis Th. 465. ejus præſagia. ibid. & Th. 470.
Leo I. Epiſcopus Rom. Th. 82. 87. 90. ejus Epiſtolæ ad Flavianum & coactam ab eo Synodum Th. 86.
Leo III. Th. 398. ſeq.
Leonides Origenis pater 355.
Leontius Antiochiæ Epiſc. Th. 38.
Leontius Philoſophus Eudociæ pater Th. 72.
Leſches Lesbius, Parvæ Iliadis auctor. 213.
Letoius Melitines Epiſcopus Maſſalianorum adverſarius Th. 54.
Levi Epiſcopus Hieroſol. 349.
Libanius Sophiſta Th. 64. 65. Magiſter Joannis Chryſoſtomi qvem in ſchola ſua ſibi ſucceſſorem optavit. ibid.
Liberius Romæ Epiſc. Th. 31 &c.
Linus Thebanus λυρικὸς καὶ μυσικὸς 158. 162.
Linus Romæ Epiſcopus 341.
Livius Hiſtoricus 318.
Longinus Rhetor 384.
Lucas Evangeliſta 80. 93. 168. 169. 325.
Lucianus Antiochenus presbyter, Martyr Th. 9.
Lucius Epiſcopus Rom. 375.
Lucius Epiſc. Alexandriæ Arianus Th. 40. &c.
Lucius Samoſatenſis Epiſc. Arianus Th. 50.
Lucius Cæcilius Λούκιος Κίγκλιος (l. Καικίλιος) ὡς ἐκ βυλευτικῆς συνεδρίας 193.
Lycurgi leges 185.
Lycurgus Olympicorum reparator ludorum 196.
Lyſias Rhetor 253.
Macar Martyr 368.
Macarius Hieroſol. Epiſcopus Th. 12. &c. Alius Macarius junior, itidem Epiſcopus Hieroſol. Th. 204. 205.
Maccabæorum liber 376. ſq. primus 285. 289. 293. ſecundus 249. 278. 293. tertius 281. 282. 293. qvartus 279. 293. vide & ſupra in Joſepho, cujus ἱστορικὴ γραφὴ de Maccabæis, in qvo Reges Græcorum ab Antigono recenſuerit, memoratur 273.
Macedonius Pnevmatomachus, Epiſcopus CPol. Th. 35. ſeq.
Macedonius junior Epiſc. CPol. Th 120. &c.
Macheſius Zelotes, Arabs, Chriſtianorum & Judæorum perſecutor Th. 381. ſeq.
Malchion qvi Paulum Samoſatenum coarguit 388.
Manetho 34. 37. 38. 40. 52. 53. 59. 69. 72. 73. 74. 78. 103. 104. ἐὼς Ὤχε καὶ Νεκτανεβὼ ὁ Μανεθῶς τὰς λε δυναστείας Αἰγύπτε ωξιγραψεν τρίτῃ τόμε ἔτει ἀν, ἃ ἢ μὴ ταῦτα ἐξ Ἑλληνικῶν συγγραφίων 77. 78. 256. ψευδόμενος τὸ μεγαλύνων τὸ τῶν Αἰγυπτίων ἔθνος

15. 17. 23. 37. Sebennyta, Ægyptius Sacerdos 40. ſcripſit ad Ptolemæum Philadelphum eodem fere qvo Beroſus tempore 16. 18. ἐν τῇ βίβλῳ Σώθεως 40. Ex columnis Hermetis profeciſſe ſe profitetur. ibid. Epiſtola ad Ptolemæum ibid. Veteri Chronico Ægyptio receptus 51. ἐκ δὲ πρώτης τόμου Μανεθῶ, 60. ἐκ δευτέρου τόμου 59. 72. 73 ἐκ τρίτου. 78.
Manichæi 386.
Manichæi Pauliciani Th. 145. ſeq.
Manus Hemeriæ Epiſcopus Th. 115.
Marcellus Apameæ Epiſc. ob everſa Gentilium templa occiſus Th. 61.
Marcellus Epiſc. Ancyranus in Synodo Sardicenſi vindicatus. Th. 76.
Marcellus Romæ Epiſcopus Th. 5.
Marci Evangelium 332.
Marcus Rhetor 350.
Marcus Monachus Martyr Th. 40.
Marcus Epiſcopus Hieroſol. primus non Judæus 351.
Mares defenſor Arii Th. 17.
Mares Epiſcopus Chalcedonenſis qvi Juliano exprobrat Apoſtaſiam Th. 40.
Mares Dolicæ Epiſcopus Th. 57.
Maria ſoror Moyſis 120. Maria Ἑβραία σοφὴ cum qva verſatus, & à qva Chemicam artem didicit Democritus 248.
Martinus Epiſcopus Rom. Th. 276. 288.
Martyrius Antiochenus Epiſc. Th. 94. &c. alius Epiſcopus Hieroſol. Th. 119.
Marutha Meſopotamiæ Epiſc. Th. 71. 72.
Maſſalianorum hæreſis Th. 54.
Maſtipham (Cedreni Codicibus *Maſtiphat*) Dæmoniorum princeps ejusqve cum DEo colloqvium 102.
Mathematici (Aſtrologi) à Domitiano ejecti 343.
Matthæus Evangeliſta 35. 219.
Matthæus Hieroſol. Epiſcopus 348.
Matthias Apoſtolus 328.
Maximianus Epiſc. CPolitanus Th. 78. 79.
Maximus Monachus & Philoſophus ἐν τῷ περὶ Πάσχα λόγῳ 305. 315. Maximus Confeſſor 371.
Maximus Abbas Th. 275. &c.
Maximus Tyrius Antonini Philoſophi præceptor 35.
Maximus Alexandriæ Epiſc. 381. 385. 386.
Maximus Antiochiæ Epiſc. 353. 354. alius junior Th. 87.
Maximus Epiſcopus Hieroſol. 351. alius junior 354. alius Th. 21. &c.
Mazabanus Hieroſol. Epiſcopus 363. 375. 381.
Megaſthenes ἐν τῇ δ' τῶν Ἰνδικῶν. 221.

Melam-

Melampus Vates 161.
Meletius (in Ægypto Epiſc.) à qvo Meletiani Th. 17. 24.
Meletius Antiochiæ Epiſc. Th. 47. &c.
De Melchiſedecho 98.
Meliſſenus Dux, Martyr Th. 455.
Meliſſus Phyſicus Philoſ. 248.
Melitonis Sardium Epiſcopi Apologia pro Chriſtianis 352.
Memnonis admiranda ſtatua ὁ φθεγγόμενος λίθος 72. à Cambyſe confracta 15.
Memnon Epheſiorum Epiſcopus Th. 78.
Menandri Comici primum drama Ὀργή 275.
Menander Epheſius, Hiſtoricus. 183.
Menas Epiſc. CPolitanus Th. 184. &c.
Menedemus ad Valentem legatus, Matyr Th. 50.
Menedemus Philoſophus 272. 274.
Mercuria Martyr 368. Μερκυρία.
Mercurius Triſmegiſtus. ſupra in Hermes & Manetho.
Meropius Tyrius Philoſophus Ædeſii & Frumentii Præceptor qvi Indos Chriſtianam religionem docuerunt Th. 19.
Meſomedes Cretenſis Poëta 351.
Methodius Monachus, Epiſcopus CPolitanus Th. 457. 460.
Metranus Martyr 366.
Metrophanes CPol. Epiſcopus Th. 10.
Michæas Propheta 174. 187. 199.
Miltiades Epiſc. Romanus Th. 6. 14.
Minois leges 163.
Mochus 43.
S. Mocii templum Th. 18.
Modeſtus Hieroſol. Epiſcopus Th. 278.
Monotheletæ Th. 274. ſeq.
Montaniſtæ ad baptiſmum coacti vivos ſe comburunt Th. 336.
Moyſis Apocalypſis 27. alio titulo parva Geneſis. ὡς ἐν λεπτῇ φύσεται γενέσει, ἣν τὴν Μωυσέως εἶναί φασί τινες Ἀποκάλυψιν. 4. in latina verſione Syncelli pag. 31. pro verbis: à Moyſe plagiario ſubrepta, legendum *à Moyſe* ſive *Moyſi ſubrepta plagiô*. Antiqviſſimæ Græcorum res Moyſe non antiqviores 65. Moyſis ætas 62. 69. primus & præſtantiſſimus Chronologus 143.
Moyſes Antiochenæ Eccleſiæ Diaconus Th. 366.
Moyſes Solitarius, Epiſcopus Saracenis datus Th. 54. ſeq.
Muſæus Nymphæ & Eumolpi F. 153. 156.
Muſianus (leg. Muſanus) ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεύς 355.
Myrtæus Athenienſis Poëta 213. leg. Tyrtæus.

Narciſſus Hieroſol. Epiſcopus 354. 355. 359. Alius Narciſſus Commodi percuſſor 354. alius fautor Arii Th. 17.
Nathan Propheta 176. 181.
Naum Propheta. 201.
Nectarius ex prætore nondum baptizato Epiſcopus CPol. Th. 59. ſeq.
Neemias 249.
Neſtorius hæreſiarcha Epiſc. CPol. 76. ſq. Neſtoriani 263. 273. &c.
Nicator Sophiſta Athenis 362.
Nicephorus Patriarcha CPol. Th. 407. &c. Synodicæ ejus ad Leonem Papam Th. 419.
Nicetas Epiſcopus CPol. Th. 369. &c.
Nicetas Heliopoleos Epiſcopus Th. 360.
Nicetas Xylinites, monachus & Oeconomus magnæ Eccleſiæ CPol. Th. 472.
Nicolaus (Damaſcenus) Hiſtoricus 43.
Nicolaus ἀπὸ Καυκοδιακόνων (à Calicibus olim miniſter) σοφιστὴς γεγονὼς τῆς ἰατρικῆς ἠπιστήμης, Monothelita Th. 320.
Nicolaus πρωτομονάχος ſ. Manſionarius S. Diomedis, Baſilio præfagiens Imperium Th. 459. 471.
Nicolaus Monachus iconoclaſta. Th. 413. 421.
Nicolaus Myræ Epiſcopus Th. 408.
Nicolaus Myſticus, Epiſcopus CPol. Th 480. &c.
Nicoſtratus ὁ λογοποιὸς 353.
Nilus Ægypti Epiſcopus, Martyr. Th. 9.
Nonnus Edeſſenus Epiſc. Th. 79.
Novatus hæreticus 370. ſeq.
Oannes Ὡάννης ὃς γενὰς καὶ πολιτείας γράψας 29.
Oded Propheta 199.
Oenomaus Philoſophus 349.
Olda Prophetiſſa 214.
Oppiani Cilicis Halievtica 352. 353.
Optimus, Piſidiæ Epiſcopus Th. 52.
Oracula 196. 198. 212. 262.
Origenes Leonidæ F. 355. 358. 361. 362. 364. ſeq. 377. ad Philippum Imp. ſcribit 362.
Orpheus Lyricus 156.
Ab Oſtano Medo ſacris literis imbutus Democritus 248.
Oziel Propheta 187.
Palæphatus 161. ἐν πρώτῳ 162. ἐν πρώτῃ ἀπίστων 163.
Palladius Antiochiæ Epiſcopus Th. 116. 117.
Pambecus Aſtrologus 360.
Pammenes Chymiæ ſtudioſus 248.
Pamphilus Presbyter Cæſareenſis, Martyr. Th. 9.
Pamprepius Magiæ accuſatus & eò præſtigiator ab Illo & Leontio occiſus Th. 110. 112.

Pancratius Astrologus falsus divinus à Bulgaris occisus Th. 395.
Panodorus Monachus Ægyptius & Anianus coævi 34. Panodorus tamen post Anianum scripsit 35. sub Arcadio Imp. 326. Astrologiæ peritus 35. Chronologiæ & historiæ non indiligens scrutator, ἀληθείαν ἀσκήσας μάλιστα ἐν πολλοῖς 326. Citatur præterea 16. 17. 18. 32. 33. 34. 35. 36. 40. 41. 79. 223. 312. 313. 326. 327.
Pantænus Stoicus 355.
Panyasis Poëta 248.
Paphnutius Confessor Th. 17.
Papias Hierapoleos Episc. 332. 346.
Paralipomenon libri 216. 218. 221. 222. 225. 235. 236. 345.
Parmenides Philosophus 253. 254. 257.
S. Pastillus Pergensis Episcopus Th. 359.
Patrophilus Scythopolitanus Episcopus Arianus Th. 26. &c.
Pauliciani Th. 360. 413. 417.
Paulinus Antiochiæ Episc. Th. 10. alius junior Th. 47. 57. 59.
Paulinus Eudociæ charus & ob pomum ab ea datum occisus Th. 85.
Paulus Apostolus 98. 328. Epistola posterior ad Timotheum 335. Apocryphis usus 27. Martyrium Petri & Pauli 339. 340. 341.
Paulus Alexandriæ Episcopus Th. 185. 188.
Paulus Episc. Antiochenus Th. 141.
Paulus Calliſtrati Monachus qui Leontio Imperium prædixit Th. 307.
Paulus Confessor Episcopus CPol. Th. 30. &c.
Paulus Monothelita Episc. CPol. Th. 275. 283.
Paulus tertius Episcopus CPol. Th. 303.
Paulus Lector Cyprius, Episcopus CPol. Th. 332. 385. seq.
Pauli leprosi Monasterium Alexandriæ Th. 98.
Paulus Neocæsareensis Episc. qui Concilio Niczno interfuit Th. 16.
Paulus ὁ τοῦ Σακέλλου Sacelli præpositus Th. 471.
Paulus Samosatenus, Antiochiæ Episc. 381. 387. 388. 389. 390. 391.
Pelagia, quæ & Margarita, Nonna studio Antiochiæ conversa Th. 59.
Pelagius Laodicæ Episc. Th. 52. 59.
Pelagius Patricius τὸ δωμάτιον τοῦ πάπου ἐπὶ τοῦ ἀμβωνος Th. 116.
Pelagius Romæ Episc. Th. 195.
Peleus Ægypti Episcopus Martyr. Th. 9.
Peregrinus Philosophus 351. 352.

Periander Cypſeli F. 213.
Pericles 253.
Perſicus (lege Priſcus) Thrax Hiſtoricus Th. 100.
Petrus Apoſtolus 11. 13. Epiſtola prior 331. 332. Antiochenam Eccleſiam rexit ad obitum usque, Romanam fundavit, & Alexandriam miſit Marcum 331. Martyrium Petri & Pauli 339. 340. 341.
Petrus presbyter Alex. operum Cyrilli ab Timotheo Æluro curruptorum teſtis Th. 95.
Petrus Martyr Alexandriæ Epiſc. Th. 5. 9. alius junior. Th. 51. 56. tertius Th. 284.
Petrus Apameæ Epiſc. Entychianus Th. 142.
Petrus Baſilii M. frater Th. 52.
Petrus Damaſci Metropolita Th. 349.
Petrus Cnapheus ſ. Fullo ex Chalcedonenſi presbytero Epiſcopus Antioch. Th. 97. &c.
Petrus Hieroſol. Epiſcopus Th. 190.
Petrus Majumæ notarius, Martyr Th. 349. 350.
Petrus Mongus Epiſcopus Alex. Th. 107. &c.
Petrus Oeconomus & Petrus S. Sabæ præpoſitus, Adriani Papæ ad ſeptimam Synodum legati Th. 388.
Phanocles 161.
Phemonoë poëtria 161.
Pherecydes Hiſtoricus, Pythagoræ Magiſter 238.
Phidias ſtatuarius 248.
Phidon menſurarum & ponderum inventor 198.
Philacitus Antiochiæ Epiſc. Th. 31.
Philammon Delphicus 162.
Phileas Thmueos Epiſc. Martyr. Th. 9.
Philetus Antiochiæ Epiſc. 359.
Philippus Diaconus docens Samariæ 329.
Philippus Hieroſol. Epiſc. 349.
Philippus Sidenſis ſive Sidetes Presbyter Anno 22. Theodoſii junioris ſcribit Hiſtoriam Chriſtianam libris XXXVI. Th. 75.
Philiſtus 172.
Philo Judæus 196. ejus liber ſecundus de ſua legatione 329. Flaccus ſive liber in Flaccum 331.
Philochorus 148. 153. 180. ubi male interpres: *Philocborum rerum Jonicarum & Colonicarum ſcriptorem*, nam in Græco eſt: οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον (ſcil. φασὶ γεγενῆσθαι ὅμηρον) τὸν τῆς ἰωνικῆς ἀποικίας καθ' ὅτε τῶν ἀπὸ βίου ἀρχόντων ἄρχιππον ἦρξεν. *Philocborus affirmat Homerum ex Jonica Colonia ortum fuiſſe tempore unius ex Archontibus perpetuis nomine Archippi.* Idem in Ἀτθίδι δευτέρᾳ 158. 161. 162. 163.

Philogenes Antiochiæ Episcopus Th. 9.
Philostratus 346. Vita Apollonii 334. 343. 346.
Philostratus Athenienſis ἱστοριογράφος, imperante Aureliano, 384. ἐν ταῖς ἱστορίαις 221.
Phlegon 322. 324. ſeq.
Phocylides Tragicus 238.
Photius Patriarcha CPol. Th. 463. &c.
Photius Abbas reconciliandis Ægypti Eccleſiis præpoſitus Th. 204.
Phrauitas Epiſc. CPol. Th. 114.
Phrynichus 254.
Pindarius 254.
Georgius Piſides (ὁ Πισίδης), allegatur ubi de rebus Heraclii agitur Th. 250.
Pittacus 239.
Pius Epiſcopus Rom. 351.
Plato Comicus 247. ἐν Σοφισταῖς 149.
Plato Philoſophus 157. ἐν τοῖς νόμοις 163. ἐν Τιμαίῳ 126. ejus reſponſio ad interrogata Dionyſii Tyranni 258. ſeq. Socratis auditor 257. 258. tempore Philippi Regis mortuus 263. allegatur 17. ſed verba ἃς Αἰγυπτίων οἱ ἀφ' Πλάτωνος ἱερεῖς εἰς Σόλωνα καταριθμοῦνται, eruditus interpres male vertit: *quæ Solonis ætate majores Ægyptiorum ſacerdotes apud Platonem quondam adſcripſerunt*, ſenſus enim eſt: *quæ Ægyptiorum Sacerdotes ad Solonis usque tempora numerant apud Platonem.*
Plato Moachus Th. 397. 407. 409.
Plinii Secundi Epiſtola ad Trajanum de Chriſtianis 346. ſeq.
Plotini Enneades 361. ἡ Πλατωνικὴ αἵρεσις καθηγεμὼν 362.
Plutarchus Chæronenſis 299. 330. ſenex ab Imperatore juſſus ἐπιστρατεύειν Ἑλλάδος 349.
Polemo Philoſophus 276. alius Rhetor 350.
Polemo 63. ἐν πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν 64. 148.
Polyænus Athenienſis ἱστορεῖ 151. ubi de Memnonis ſtatua a Cambyſe confracta.
Polybius 92. de Olympiadum origine 196.
Polycarpus 347. 351. 352.
Polyevctus Monachus, Epiſcopus CPol. Th. 509.
Pontianus Romæ Epiſc. 361.
Porcius Cato αἰνῶ φιλότιμον τὴν εἰς συναγωγὴν τῶν ἀρχαιολογουμένων ἱστοριῶν 193.
Porphyrius Plotini auditor 362. à Chriſtianis Cæſareæ Paleſtinæ pulſatus ad Ethnicos defecit & contra Chriſtianos ſcripſit Th. 44.
Praulius Hieroſol. Epiſcopus Th. 72. 76. 77.
Praxilla 247.
Priami Epiſtola ad Memnonem 155.

Primus Alexandriæ Episc. 348.
Priscus Thrax, vide supra, Persicus.
Ab hoc Rhetore & Historico diversus Priscus Thraciæ dux de qvo Th. 219. 232. &c.
Proclus Cyzici & inde CPol. Episcopus Th. 75. &c.
Proclus Onirocrites qvi Anastasii & Amantii insomnia exponit. Th. 145.
Procopius scriptor Historiarum in expeditione Vandalica Belisario adfuit anno septimo Justiniani Th. 161. 162. 172.
Prodicus 257.
Prometheus 65. 149. 150.
Protagoras Sophista, cujus libros igne damnarunt Athenienses 248.
Proterius Episcopus Alex. Th. 91. &c.
Protogenes, Sardicensis Episc. Th. 36.
Pseudo Messias Syrus de qvo Th. 336.
Ptolemæus Martyr 260.
Ptolemæus Mendesius ἐν τῇ Αἰγυπτίων διηκάθει ἰσορῶν 64.
Claudius Ptolemæus ἐν τῇ μεγάλῃ συντάξει τῇ τῆς Ἀστρονομίας τοῖς ἀπὸ Ναβουναζάρου χρώμενος ἔτεσιν 206. 207. ejus πρόχειροι κανόνες 52. 261. 263. 326. χαλδαϊκὸς τῆς Ἀστρονομικοῦ κανών 231.
Ptolemæi Philadelphi Regis Bibliotheca 272.
Publius Hierosol. Episcopus 351.
Pyrrhus Episcopus CPol. Th. 275.
Pythagoras 247. à Cambyse captus, Pherecydis discipulus 238.
Pythagoras pugil Olympionica 239.
Qvadrati Apologia pro Christianis 348.
Qvinta, Martyr 366.
Regnorum libri 203. 204. 215. 218. 221. 222. 224. 225.
Repeatus Episcopus 180.
Rhadamantus 153. Lyciæ princeps 158.
Παρὰ Ῥωμαίοις λογογραφος παλαιὸς ἄδης 193.
Romanus Chalcedonis Episc. Th. 115.
Rufinus ἱστορεῖ Th. 19.
S. Sabæ Laura Th. 409.
Sabas ex antesignanis Massalianorum Th. 54.
Sabbatius à qvo Sabbatiani Th. 53.
Sabellius hæreticus 378.
Sallustius Hierosol. Episcopus Th. 124.
Sallustius Historicus 318.
Samaritici Bibliorum Codices 80. 82. 85. 88.
S. Samuelis templum CPoli Th. 196.
Sardianus Episcopus Hierosol. 358.
Secundus S. Chrysostomi pater, nobilis Antiochenus Th. 64.

Secundus Ptolemaidis Ægypti Epiſc. Th. 17.
Septem Epheſi dormientes Th. 76.
Septem ſapientes Græciæ 239.
Septuaginta Interpretes 36. 41. 80. 81. 83. 86. 88. 89. 265. 269. 272.
Septuaginta & duæ gentes & lingvæ ex confuſione Babylonica 46 ſeq. 89.
Serapio Martyr 367. alius pœnitens 373. alius Antiochiæ Epiſc. 355. alius Archidiaconus Antioch. Th. 67.
Serenus præfectus, pro Chriſtianis ſcribit ad Imp. Adrianum 348.
Sergius Epiſc. CPol. Th. 248. &c.
Severianus Gabalorum Epiſc. Th. 67.
Severianus Epiſc. Scythopolitanus Th. 92.
Severus Epiſcopus Antiochenus Th. 132. &c.
Severus presbyter, Eudociæ comes Th. 88.
Sextus Philoſophus 349. Pythagoricus 316.
Sextus Plutarchi nepos 353.
Sibylla 44. Samia & Cumæa 213.
Simeon ſtylites Th. 86.
Simeon Cteſiphontis et Seleuciæ Archi Epiſc. Martyr Th. 20.
Simmias Socraticus 257.
Simon Magus 330. 331. 333.
Simonides Muſicus 213. ὁ μελοποιὸς ſive Lyricus Poëta 238. 239. 254.
Simplicius Romæ Epiſc. Th. 100. 112.
Siricius Romæ Epiſc. Th. 57.
Siſinnius Epiſcopus CPol. Th. 75.
Sition (leg. Sotion) Philoſophus Alex. 318.
Socrates 254. φιλόσοφος καὶ παιδαγωγικὸς 257. 258.
Solon 239. ejus leges 349. Vide & ſupra in Platone.
Sophocles ὁ τραγῳδοποιὸς 254. 257.
Sophronius Hieroſol. Epiſcopus Th. 274. 279. 281.
Soterichus Cæſareæ Cappadoc. Epiſcopus à Macedonio conſecratus Th. 131. Synodus Sidoniæ ab eo celebrata contra Chalcedonenſem. ibid.
Sotion. ſupra, Sition.
Sozomenus. Th. 55. adde Valeſium ad Sozomeni VI. 38.
Speuſippus, Platonis ſucceſſor 259. 260. 274.
S. Stephani protomartyris reliqviæ Th. 74. 75.
Stephanus Epiſcopus Rom. 381. alius Th. 337. alius Th. 371.
Stephanus Cyzici Epiſc. Th. 250.
Stephanus Antiochiæ Epiſc. Arianus Th. 35. alius Catholicus Th. 107. 108. 110. alius junior ibid. qvartus Th. 349.
Steſichorus 239.

Studius qui condidit Monasterium Acoemetorum Th. 97.
Sunia, Vestalis 254.
Sylvanus, Emesæ Episc. Martyr. Th. 9. alius Gazæ Episc. Martyr. ibid. alius Sylvanus Episc. Tarsensis Th. 48. 58.
Sylvester Romæ Episc. Th. 6. alius junior Th. 6. 148.
Symmachus Romæ Episc. Th. 123.
Synodus Nicæna Th. 16. CPolitana Th. 58. &c. &c.
Tarasius patriarcha CPol. Th. 386. &c. Synodicæ ejus à Papa Adriano probatæ 388.
Tatianus 63. 65. 121. 148.
Taurus Berytius Platonicus 351.
Telesilla Poëtria 247.
Telesphorus Rom. 349.
Terentius 318. Varronem intellige, non Comicum.
Terpander Musicus 213.
Tertullianus 328. 340. 346.
Thaddæus Apostolus CHristum prædicat Edessæ 329.
Thalassius θαλαγχοσκόπος sive extispex Juliano Imp. charus, ruina domus obruitur Th. 43.
Thales Philosophus 213. 238. 239.
Thallus 92. libro tertio Historiarum 322.
Theætetus Mathematicus 248.
Themistocles Philosophus, sub Maximino Imp. 361.
Theo Hypatiæ præter Th. 71.
Theodoctes τραπεζὸς (leg. ὁ τραπεζικὸς) δεσποτοποίησας 272. vide infra in Theopompo.
Theodoritus Cyri Episc. Th. 87. Cyrilli capitula oppugnat Th. 78.
Θεόδωρος ἱστορικὸς reprehenditur Th. 139.
Theodorus Medicus Th. 230.
Theodorus Atheus 275.
Theodorus Abbas Santabarenus Th. 473. &c.
Theodorus Alexandriæ Episc. Th. 246. alius Antiochiæ Th. 358. 361. 364.
Theodorus Abuces Monachus Th. 503.
Theodorus Graptus sive inscriptus per stigmata faciem jambis & exul propter imaginum cultum, cum fratre Theophane Melodo Th. 455 456.
Theodorus ad Valentem legatus Martyr Th. 50.
Theodorus Hierosol. Episcopus Th. 365.
Theodorus ὁ πρῶτος ArchiEp. Syracus. Th. 451. Memoratur hic etiam in Synodo VII. act. 7. T. 3. Concil. edit. Binianæ pag. 693.
Theodorus Mopsvestiæ Episc. à Joanne Antiochiæ Episc. & Synodo Oriental. declaratus Catholicus Th. 82. alius Theodorus Episc. Mopsvest. junior ad quem scribit Chrysostomus Th. 66.

Theodorus Pharanis Episcopus, anteſignanus Monothelitarum Th. 274.
Theodorus Protoſpatharius Craterus dictus, Martyr Th. 455.
Theodorus Episc. Rom Th. 275.
Theodorus Studii præpoſitus Th. 407. &c ei iniqvior Theophanes Th. 422. ſeq.
Theodoſius Alexandriæ Episc. Th. 188. alius Epheſi Th. 359. alius Hieroſol. Th. 92.
Theodotus Meliſſenus Caſſiteras, Episcopus CPol. 441. &c.
Theognis Poëta 238.
Theognis Arianus Th. 17. 26. 59.
Theonas Episc. Alexandriæ 386. 387. Th. 4. Alius Marmarices Episc. Arianus Th. 17.
Theopaſchitæ Th. 97. 184.
Theophanes Graptus, Melodus ſupra in Theodoro Grapto.
Theophanes Cubicularius, confeſſor Th. 382.
Theophantus Arii defenſor Th. 17.
Theophilus Antiochenus. 352. alius Martyr 369.
Theophilus Alexandriæ Episc. Th. 60. &c.
Theophilus Caſtabalorum Episc. Macedonianus Th. 48.
Theophilus Patricius Martyr Th. 455.
Theophraſtus Philoſophus 275.
Theophylactus Antiochiæ Episc. Th. 352. 358.
Theopompus 262. ἐν τῷ τριακαιδεκάτῳ 65. Philoſophus ob litteras ſacras irreligioſe tractatas cum Theodecte punitus 272. alius Chæronenſis 362.
Theotecnus γόης perſecutionis in Chriſtianos ſvaſor Galerio Th. 7. 13. alius presbyter Antiochenus, ad Ethnicos Apoſtata Th. 43.
Thermutis Pharaonis filia qvæ Moyſen ſervavit 120.
Thomas Diaconus, Episc. CPol. Th. 246. alius Th. 289.
Thomas Theſſalonicenſis qvondam Episc. Alexandrini Episcopi in ſeptima Synodo legatus Th. 389.
Thomas Cubicularius Confeſſor. Th. 382.
Thot Mercurius Ægyptiorum 40.
Thucydides 253.
Tiberius Imp. de CHriſto colendo refert ad Senatum 328.
Timæus 193.
Timocles tropariorum ſ. hymnorum Poëta Th. 98.
Timotheus Ælurus Episc. Alex. Th. 94. &c.
Timotheus Episcopus CPol. Th. 133. 136.
Timotheus Leucus, Solophaciolus, Æluri in Episcopatu Alex. ſucceſſor, Th. 96.
Timotheus Dalmati Monaſterii præpoſitus Th. 195.

Tobias Hieroſol. Epiſc. 347.
Tragici Poëtæ hirco donati 239.
Tyrannus Antiochiæ Epiſc. Th. 4.
Τυρίων γράμματα 182.
Tyrtæus ſupra, Myrtæus.
Valens Hieroſol. Epiſc. 354.
Valentinus hæreticus 351.
Victor Epiſc. Romanus 354. 355.
Vigilius Romæ Epiſc. Th. 184 &c.
Vincentii templum CPoli Th. 196.
Vincentius & Vitus Sylveſtri Epiſcopi locum tenentes in Concilio Nicæno Th. 16.
Virgilius 318.
Vitalianus Archidiaconus Hormiſdæ ad Synodum Heracleenſem legatus Th. 137.
Vitalis Antiochiæ Epiſc. Th. 6.
Vitus vide Vincentius.
Ulphila, ſupra in Euphila.
Ulpianus JCtus 357.
Urbanus Epiſcopus Romæ 359.
Urbanus Confeſſor 371.
Urbanus ad Valentem legatus Martyr Th. 50.
Urſacius Athanaſii calumniator. Th. 26.
Xenagoras ὁ συγγραφεύς 193.
Xenajas Epiſc. Hierapolitanus Th. 115. &c.
Xenocrates Speuſippi ſucceſſor. 260.
Xenophanes Phyſicus, τραγῳδοποιός 238.
Xenophon Hiſtoricus 255. 257. 258. 262.
Xiſtus Romæ Epiſc. 348. alsius 382. alius Th. 79.
Xiſuthrus (Noachus) 30. ſeq.
Zachæus Hieroſol. Epiſcopus 347
Zacharias Prophetа 187. 222. 229. 245. 246. ejus reliquiæ inventæ Th. 74.
Zacharias Hieroſol. Epiſcopus Th. 248. 252. 273.
Zacharias Epiſc. Romæ Th. 344.
Zaleucus Locrenſium Legislator. 213.
Zebennes Antiochiæ Epiſc. 359. 361.
Zeno Martyr. 369.
Zeno Hiſtoricus 167.
Zeno Philoſophus (Eleates) 253. 254. 257.
Zeno Stoicus 276.
Zenobius Sidonis Epiſc. Martyr. Th. 9.
Zenobius Architectus qui Martyrium ſ. templum Martyrum Hieroſol. ſtruxit Th. 27.
Zephyrinus Epiſcopus Rom. 355. 356.
Zethus & Amphion 156. 157. 158.
Zeuxippus ἱστορ. 177. fortaſſe Dexippus.
Zeuxis pictor 247.
Zoilus Alexandriæ Epiſcopus Th. 188.
Zoroaſter Magus 167. Zoroaſter Rex Medorum 78. 79.
Zoſimus Romæ Epiſc. Th. 70.
Zoſimus Panopolites ἐν τῷ ἑνάτῳ τῆς ἱερᾶς βιβλίῳ πρὸς Θεοσέβειαν 13.

XLV. INDEX Scriptorum, Virorumqve illustrium in Chronico Paschali sive Alexandrino, & Glycæ Annalibus memoratorum.

Numeri nudi paginas Chronici Paschalis, Gl. præmisso paginas Annalium Glycæ editionis Paris. denotant.

Abrahamus Astronomiæ peritus Gl. 131.
De Adami conditione, Concilii Carthag. verba Gl. 95. De Adami exilio oratio Jo. Chrysostomi. Gl. 91.
Ægyptii Geometriæ repertores. Gl. 127.
Ælianus (Hist. animalium) Gl. 54. 62.
S. Æmiliani Martyrium 297.
Æschylus Poëta 169.
Æsculapius τὴν ἰαλρικὴν μέθοδον 79. Gl. 163.
Julius Africanus 104. 164. 165. 267. 268. (263.
Alcibiades & Attalus Confessores.
Alcibiades hæreticus 263.
Alexandri M. columna in Insula Brachmanum Gl. 142.
Alexander Monachus ἐν τῇ εἰς τὴν ἁγίαν τιμίαν σανίδα εὕρεσιν ἱστορία. Gl. 251.
Alexander Alexandriæ Episc. Gl. 244. 284.
Alexander Episcopus CPol. 285.
Alexander Hierosol. Episc. & Martyr 270.
Ambrosius Origenis amicus, antea Valentinianus Gl. 242.
Ambrosius Mediolanensis Gl. 257.
Amphilochius, Gl. 80. ἐν τοῖς εἰς τὰ ἁγία Βασιλείου θαύμασιν εἶπεν ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος γεγραφῆ ὧδε διήγησις λέγεται Gl. 253.
Ἀναβαθμιανός, liber Apocryphus Cainitarum Gl. 120. infra, in Paulo Apostolo.
Anacharsis Philosophus Gl. 234.
Anastasius Episcopus Antiochenus 337. 382.
Anastasius Presbyter & Syncellus CPol. 386. 387.
Anastasii Sinaitæ allegoriæ Gl. 10. 17. 24. 33. 38. 74. 80. 93. 99. 105. 166. 182. ἐν τῇ ἑξαημέρῳ αὐτοῦ 15. 46. ἐν τῷ περὶ ἀναστάσεως 86. 89. 94. 102. ἐξ ἱστορικῶν τινων μαθῶν qvæ de Manasse tradit 197.
Anatolius Patriarcha CPol. Gl. 263. (21. 202.
Anaxagoras Physicus 146. Gl. 20.
Anaximander Gl. 20. 21.
Anaximenes. ibid.
S. Andreæ Apostoli templum CPoli 306.
Andreas Hierosolymitanus, Cretensis ArchiEp. in Oratione de iis qvi obdormierunt Gl. 86. 231. 233.
Andromachus Medicus, Theriacæ repertor Gl. 59.
Andubarii Indi. scripta Astronomica 36. Anqmæi Gl. 242.

Anthimus Nicomediæ Episcopus Martyr 277.
Ex Antigoni & Ptolemæi scriptis accepta qvædam de Jeremiæ Prophetæ reliqviis per Alexandrum Regem translatis 156.
Antiphonæ in sacræ Cœnæ celebratione canendæ. 385. 390.
Antoninus Philosophus Imp. Ejus rescriptum pro Christianis ad commune Asiæ 259. Epistola de exercitu suo precibus Christianorum servato. 261. σοφία καὶ λόγους ἐπιδεδεμένος τοὺς μεθόχους σοφίας καὶ γνώσεως ἀφὶ τιμῆς εἶχεν ὅτι πολλῆς Gl. 241. (213.
Apelles è LXX. discipulis CHristi.
Apelles * & Aristo Apologiam pro Christianis exhibent Adriano Imp. 255.
Apellianorum hæresis Gl. 230.
Apocryphæ de CHristo narrationes rejiciuntur Gl. 212.
Apollinaris Hierapoleos Episc. Apologia pro Christianis 259. ὁ ἐγγὺς τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων ἐν τῷ περὶ τοῦ Πάσχα λόγῳ 6. contra Montanistas scripsit 263.
Apollinaris Laodicenus hæreticus 237. Grammatici filius 296. Gl. 70. 244. 271.
Apollonius Ῥωμαῖος ἱστοριογράφος 113. ubi de raptu Sabinarum. Sed pro Apollonio legendum Πλίνιος è Malala T. 1. p. 226.
Apollonius Tyaneus Magus 254. ejus τελέσματα 250. Gl. 239.
Apollophanes Sophista Gl. 219.
* Eusebio Ἀρίστων ὁ Πελλαῖος.
Apostolici Canones Gl. 243.
Aqvila Ponticus Astrologiæ deditus, socer Hadriani, Apostata 255. Ejus versio Græca librorum sacrorum qva testimonia de CHristo obscurare est conatus ibid. & Gl. 241. Verba Geneseos: *faciamus ei adjutorium* καθ' αὐτὸν, *contra ipsum* εὐαντίως αὐτῷ, interpretatus est Gl. 82. alius Aqvila è LXX. discipulis CHristi 213.
S. Aqvilanæ templum CPoli 338.
Arcadii Imp. responsum ad literas Innocentii Papæ Gl. 259.
Archimedes 171. Mechanicus. 175.
Arius & Ariani 237. 282. 323. Gl. 244. 252. 270. 271.
Aristarchus Philosophus 180. alius è LXX. discipulis CHristi 214.
Aristides justus, exul 161.
Aristo. vide supra in Apelle.
Aristobulus Judæus Philosophus 178. Aristobulus Pontifex 184. &c. alius è LXX. discipulis CHristi 213.
Aristophanes Comicus 169.
Aristoteles Philos. Gl. 5. 7. 29. 51. 53. 62. 71. 116. 202.
Arius hæreticus. 282.
Arsacius Episcopus CPol. 307.
Artabanus ἱστορεῖ 64.
Artabano Antiocheno posita statua 262. 263. (214.
Artemas è LXX. Christi discipulis.
Asclepius Philosophus à Domitiano occisus. 250.

Asua Adami filia Setho, & altera Azura Caino nupta Gl. 117.
Athanasius Episcopus Alexandrinus 4. 369. 285. Gl. 28. 119. 132. 207. 208. 209. 224. 244. 250. 251. in Ps. CXXXI. 223. ad Antiochum Gl. 91. 97. λόγῳ de assumtione Gl. 89. 122.
Athenais qvæ deinde Eudocia 311. Gl. 261.
Athenodorus Alexandrinus præcepta dans Augusto Gl. 206.
Atticus Episcopus CPol. 309.
S. Augustinus 371.
Babylas Martyr 270. 274.
Babylonii Astronomiæ inventores, auctore Zoroastro Gl. 129.
Bacchylides 161.
Balanii templum Heliopoli 303.
Barlaamus ad Joasaphum Gl. 88.
Barnabas Apostolus 224. 232.
Basileus, βασιλεὺς, Episc. Amasenus à Licinio interfectus Gl. 250.
Basilius Magnus 203. 228. 355. Basilii somnium de nece Juliani Imp. 297. Citatur Basilius Gl. 3. 4. 8. 11. 12. 14. 19. 21. 23. 29. 32. 34. 39. 67. 70. 71. 74. 79. 81. 83. 84. 88. 93. 101. 108. 114. 154. 155. 157. 207. 208. 222. 254. Ejus miracula 253.
ἐν τῇ περὶ φωτῶν ὁμιλίᾳ Gl. 6. 18. seq. 27. ἐν τῇ εἰς τὸ ἑξαήμερον ὁμιλίᾳ Gl. 25.
ἐν τῇ ἑξαημέρῳ Gl. 9. 80.
ἐν τῇ εἰς τὸν Προφήτην Ησαΐαν ἐξηγήσει 51. 105. 112. 120. 195.
ἐν τῷ περὶ προνοίας. Gl. 42.
ἐν τοῖς ἀσκητικοῖς Gl. 94. 168.
ἐν οἷς ἐπεξηγεῖται τὴν ϛ λγ΄ ψαλμῷ ἐπιγραφήν 58.
προτρεπτικῷ εἰς τὸ βάπτισμα 228.
Alius Basilius junior Cæsareæ Episcopus qvi Polyevctum Patriarcham CPol. inauguravit Gl. 303.
Basilius Medicus, antesignanus hæresis Bogomilorum Gl. 334.
Berosus 23.
Bibliotheca Alexandrina Ptolemæi Regis 173. Bibliothecæ Romæ combustæ 263.
ὁ ἐν Βουλγαρίᾳ Ἀρχιεπίσκοπος (Theophylactus) Gl. 210.
Brachmanes Gl. 142. 234.
Bruttius ὁ ἱστορικὸς ἢ χρονογράφος 38. 250.
Cadmus Phœnix 42.
Cæsarius Greg. Nazianzeni frater 80. 143.
Cajanitæ hæretici Gl. 120.
Cainan primus de Astronomia scripsit Gl. 129.
Cajus è LXX. discipulis Christi. 214.
Cajus Historicus qvi contra Proclum Montanistam scripsit Gl. 235.
Callimachi Ætia 111.
Callinicus Patriarcha CPol. Gl. 279.
Canon Chronicus 104.
Cassia filia Jobi Gl. 147. Alia Cassia s. Icasia à Theophilo Imp. repudiata, cujus scitum responsum refertur 288.
Cathari hæretici 271.
Catholicæ Apostolorum Epistolæ 233.
Cecropius Episc. Nicomediæ 293.

Cerdo

Cerdo hæreticus 256. alius Manichæus 273.
Cerinthus hæreticus 252.
Chanethotes Ægyptius à Moyſe occiſus 42.
ἐν χαίραιος & σωφαλάτῳ ἱστορίαις. 112.
Chilo Ephorus Lacedæmone Olymp. LIII. 143.
Chiron 37.
ὁ μήγας χρονογράφος. 379.
S. Chryſoſtomus, vide Joannes.
Cicero 185. 190.
Clemens è LXX. CHriſti diſcipulis 214. Romæ Epiſc. 250. 252.
Clemens Alex. 219. 232. 251. Gl. 228. 242. ὁ ὀσιώταλος τὴ Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας γεγονὼς ἱερεὺς, ἀνὴρ ἀρχαιότατος καὶ ἐ μακρὰν τῶν Ἀποστολικῶν γνώμης χρόνων ἐν τῷ πρώτῳ & Παίδα λόγῳ. 7. ἐν τῷ πρώτῳ στρώματι 137. 145. Κλήμης ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ πέμπτῃ ὑποτυπώσεων 224.
Clementina. Πέτρος ὁ Ἀπόστολος εἰς τὰ Κλημέντια 28. idem opus reſpicitur 23.
Clemens Chronographus 232.
Concilium Romanum contra Novatum. 271. (394.
S. Cononis templum CPoli 379.
Conſtantii Imp. Oratio. 291.
Conſtantinus Patriarcha CPol. Gl. 323.
Conſtantinus Sylvanus Pauli Samoſateni ſucceſſor ὃς ἐδίδαξε μόνοις τοῖς Εὐαγγελίοις καὶ τῷ Ἀποστόλῳ προσέχειν, καὶ τούτοις διεστραμμένως Gl. 278.
Conſtantini Imp. ſtatuæ ſubjuncta inſcriptio 280.
Conſulares faſti, τὰ ὑπατήρια. 381.
Cornelia Veſtalis 249.
Cornelii Papæ Epiſtola ad Fabium Antiochen. 273.
S. Coſmæ & Damiani templum CPoli 389. 397.
Coſmas Magnus auctor tetraodii qvod ſupplevit Marcus Monachus, ejusdem Monaſterii Oeconomus Gl. 374. in notis.
Coſmas Patriarcha CPol. Gl. 332.
Creſcens è LXX. diſcipulis CHriſti 214. 252. alius Juſtini Martyrius delator. 258. ubi & Melitonius de eo qverela.
Cteſias 168.
S. Cypriani Martyrium 272.
Cyriacus Patriarcha Gl. 279.
Cyrillus Alex. 349. ſeq. Gl. 24. 69. 71. 82. 110. 116. 118. 119. 123. 124. 126. 127. 130. 132. 137. 146. 184. 185. 193. 210. 211. 218. 253. 261. 271. ad Optimum Epiſcopum, in verba *qui occiderit Cain* 241-244. ἰβ κεφάλαια 369. διάφοροι λόγοι κζ & δυσεβῶς Διοδώρου. ibid. ἐν τινι μέρει ἐπιστολῆς. ibid. ἐν τῇ βίβλῳ τῶν θησαυρῶν Gl. 78. ἐν τῇ περὶ τὸ ἐν πνεύματι λατρείας βίβλῳ Gl. 159. ἐν τοῖς γλαφυροῖς. Gl. 119. ἐν τοῖς κζ ἰσλιανὸν 48. Gl. 124. 129. 130. 185. 199. ἐν τῷ εἰς τὴν δημιουργίαν & ἀνθρώπου λόγῳ. Gl. 88.
Cyrillus Hieroſol. in Epiſtola ad Conſtantium Imp. de Crucis apparitione Gl. 253. 271.
Cyrillus Diaconus Heliopolitanus 295.
Cyrus Patriarcha CPolitanus 379. 381. Joan-

Joannes Damascenus, vide Joannes.
Damasus Episcopus Rom. Gl. 271.
Daniel Propheta 159. &c. Gl. 101. 142. Prophetia Apocrypha 160.
Daniel Stylites Gl. 264.
Davidis Psalmi 85. amplius trecentos collegit Esdras, è qvibus solos CL. probavit Ezechias, reliqvis combustis Gl. 182. seq.
Democritus Philos. 146. 169. Gl. 20.
Demosthenes 169.
Dexiphanes Cnidius, Phari Alexandrinæ architectus 192.
Diocletiani edicta contra Christianos 277.
Diodorus ὁ σοφιστὴς χρονογράφος ἐν τῇ ἐκθέσει ξ. συγγράμματος αὐτῷ περὶ θεῶν 44. videtur Diodorus Siculus intelligi.
Diodorus Tarsensis Gl. 80.
Diogenes Cynicus 168. Gl. 20. 112. 202.
Diogenes presbyter Meletii schisma probans 296.
Dionysius Alexandriæ Episc. 271.
Dionysius Areopagita ὁ θεοφάντωρ καὶ μέγας Gl. 76. 182. 195. 208. Epistola ad Polycarpum 219. Gl. 219. 220. ad Timotheum Gl. 232.
Dionysius Corinthiorum Episc. Gl. 235. 241.
Dioscorides de Stratonico qvodam Siciliæ Duce pulchritudinem liberorum per imagines uxori instituendæ datas promovente Gl. 56.
Dioscorus Alexandriæ Episcopus. 319. cum Eutyche faciens Gl. 263.
LXX. Discipulorum CHristi nomina 212. seq.
S. Dometii Martyrium 297.
Domnus Antiochiæ Episc. 271. 317.
Dorotheus Martyr 277.
Ebionæorum hæresis 252.
Empedocles Philos. 163. Gl. 202. 282.
Encratitarum hæresis 260.
Enochi liber Apocryphus 21.
Epænetus & Epaphras, Epaphroditus è LXX. CHristi discipulis 214.
Ἐπίρας Eperastus à Paulo Apostolo de Christiana religione edoctus nullus est, sed Glycæ verba pag. 236. de Paulo hæc sunt: ἐν ἀναστάσει ὃν τῇ Ῥώμῃ ἐπιδημήσας, καὶ καταπλήξας τὸν αἰνοχάρη Νέρωνα καὶ παλλακὴν αὐτοῦ ἐπέρατον pellicem ipsi dilectam.
S. Ephræmus Gl. 124. 125. & forte 39. Συρος τις θαυμαστὸς ἀνήρ.
S. Epiphanius, ὁ μέγας Ἐπιφάνιος 23. 25. 26. 30. 255. 263. 266. Gl. 46. 120. 128. 146. 158. 198. 224. 259. ἐν τῇ πανάρίοις 23. ἐν τῇ βίβλῳ πανδέλῳ Gl. 209. εἰς τὸν ἀγκυρωτὸν αὐτοῦ 25. περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων 255.
Epiphanius presbyter ἐν λόγῳ ἐπὶ τῷ

τῶ γενεθλίω ἡ παναγίας μητρὸς θ̄υ Κυρίε Gl. 213. 290.
Eratosthenes 175.
Esaias serra lignea dissectus. Gl. 197.
Esdras γραμματικῆς νόμων ἱερῶν διδάσκαλος 163. libros sacros servat Gl. 182. 198. 199.
Evangelium in Circo populum allocuturus gestat Justinianus. 338.
Eudocia 312. Gl. 261. alia 384. Gl. 326.
Eudociæ Oratio de Antiochiæ laudibus. 316.
Eudoxius Episc. CPol. 294. 296.
Eudoxus Cnidius 167. 169.
Eulogius Ethnicismi propugnator ἀμαχος Ἕλλην in Concilio Nicæno victus & persvasus à Spyridone Gl. 250.
Eunice CHristi discipula 224.
St. Euphemiæ templum 321.
Eupolemus 64. 91.
Euripides 38. 43. 162. 166. 248. 254. 263. Gl. 202. Ejus *Danaë*. 38.
Eusebius Pamphili 247. 255. 262. ὁ πολυμαθὴς καὶ πολύϊστωρ Gl. 182. 227. 235. alius Eusebius Episcopus CPol. 286.
Eustathii Antiocheni locus de die sub Ezechia Gl. 194. alius Eustathius Epiphanienſis 296. alius Eustathius Tabularius 401.
De Eutelide formæ suæ admiratore locus Plutarchi Gl. 58.
Euthymius Patriarcha CPol. Gl. 299.
Eutychius Patriarcha CPol. Gl. 272.
Ἐξωκιωῖται Ariani 303. 323. 327.
Euzoius Episcopus Antioch. 294. Gl. 235.
Ezechias Rex Judæ 115. seq. Gl. 194. sq. Salomonis libros Medicos abolet Gl. 183. Davidis Psalmos seligit Gl. 182. seq.
Fabius Episcopus Antioch. 272.
Fasti Consulares τὰ ὑπατικά. 165. 381.
Flavianus Romæ Episc. Martyr 270.
Flavianus Episcopus CPol. 317. Gl. 263.
Flavius Episc. Antiochenus 270. 271. Psalmos alternatim canere instituit Gl. 252.
Galenus Medicus Gl. 56. 58. 59. 96. 111. 131. 133. 228. 242. falsum esse qvod cum S. Magdalena collocutus est. Gl. 231. M. Antonini meminit libro ad Pisonem, & Commodi ἐν τῷ περὶ ἡθῶν πρώτῳ. ibid.
S. Gelasinus è mimo Martyr 275, 276.
Genesis parva, liber Apocryphus Gl. 104. 108. 211.
Gennadius citatur Gl. 80. ubi de Angelorum creatione.
Georgius Martyr 274.
Georgius (Syncellus) Chronographus Gl. 117. 118. 121. 122. 138. 139. 140. 156. 197. 198. 245. 246.
Germanus Patriarcha CPol. 280. 281. ἐν τῷ εἰς τὴν κοίμησιν λόγῳ. Gl. 79. 233.

Gorgonius Martyr 277.
Gregorius Nazianzenus Theologus 228. 353. 370. 374. ἡ Θεολόγος γλῶσσα Gl. 3. 68. 80. 93. 94. 95. 99. 107. 110. 112. 120. 129. 208. 241. 254. 256. 278. 282. ἐν τοῖς ἱμετέροις αὐτῷ ἔθεσιν Gl. 83. ἐν τῷ εἰς τὸ Πάσχα λόγῳ 228.
Gregorius Nyssenus 355. ὁ θεῖος σοφὸς Gl. 2. 11. 28. 82. 83. 89. 92. 98. 100. 108. 109. 150. 161. 222.
Gregorius Patriarcha Antiochenus 377. (282.
Gregorius I. Papa Rom. Gl. 240.
Gregorius II. Papa ad Leonem de imaginibus scripsit Gl. 281.
Graeci pertigerunt Astrologiae disciplinam à Babyloniis coeptam ἡ τῶν Φαινομένων θεωρία παρ' Ἕλλησιν ἐτελειώθη, τῶν πρώτων ἐρευνησάντων ἐν Βαβυλῶνι γενομένων 127. seq.
Gymnosophistae 30.
Hadrianus Imp. τοὺς θεραπευτὰς ἐν λόγῳ μεγάλως ἐθαύμασε, σωφρονεῖν ἔχων αὐτῷ, καὶ ὡς ἤδη ἄνδρας σοφούς Gl. 240.
Hegesippus 26. 262.
Hellanicus Historicus 146.
Heraclitus ὁ σκοτεινὸς 146. Gl. 74. 116. 202.
Heraclitus Philosophus, Athenaidis, sive Eudociae Augustae pater 311. (aliis Leontius.)
Heraclii Imp. Epistola ad Chosroën Regem Persarum 386. sq. alia de Chosrois casu 398. Cabatae Sirois ad Heraclium 402.
Hercules Tyrius inventor purpurae 43. Gl. 140.
Hermes è LXX. CHristi discipulis 213.
Hermes Trismeg. Gl. 28. ἐν λόγοις πρὸς Ἀσκληπιὸν 47. Ἄμμωνι τῷ σοφῷ ἐπιστέλλων Gl. 114.
Herodotus 47. 162. 163. Gl. 202.
Hesychius 371. citatur cum Sozomeno & Theodoreto, ubi de rebus Theodori Mopsvesteni sermo est.
Hippocrates Gl. 50. 202.
Hippolytus Martyr, Portus prope Romam Episcopus ἐν τῷ πρὸς πάσας αἱρέσεις συντάγματι 6. idem Hippolytus citatur Gl. 194. 239.
Hippolytus Thebanus Gl. 227.
Homerus 37. 46. 84. Gl. 7. 184. 195.
Jacobus Hierosol. Episcopus 203. 226. 246. 248. Gl. 228.
Jacobus Cilix Medicus 322. cognomento ὁ ψυχρικός.
Jamblichus Gl. 107. ubi de angelis sermo.
Jannes atq; Zambres Magi Gl. 156.
Jason è LXX. discipulis CHristi. 213.
Ibas damnatus in Synodo Ephesina 317.
Jeremias Propheta Gl. 237.
Jesus Siracides Gl. 203.
Ignatius Martyr 223. 252. Epist. ad Trallenses 221. seq.
Innocentii I. Papae ad Arcadium Imp. literae Gl. 259. seq.

Joannis Baptistæ reliquiæ 295. 305. 320. templum CPoli 378.
Johannes Theologus non diversus ab Evangelista. 246.
Joannis Evangelii autographum Ephesi (ubi illud scripsit 246.) servatum 5. Apocalypsin in Pathmo scripsit temporibus Domitiani 250. Gl. 239. latronum principem vocat ad pœnitentiam 251.
Joannes Chrysostomus 233. 307. ὁ χρυσορρήμων Gl. 2. 9. 12. 18. 27. 39. 66. 67. 68. 69. 72. 77. 79. 80. 82. 83. 85. 87. 89 92. 93. 94. 102. 104. 109. 115. 117. 118. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 131. 132. 135. 157. 189. 209. σαλπιγξ χρυσηλατος & παναγιε Πνευματος Gl. 211. 214. 215. 220. 223. 225. 226. 229. 258. 259. 263. ἐν τῇ εἰς ἑξαήμερον ῥητορικῇ Gl. 4. ἐν τῇ εἰς ἑξαήμερον Gl. 81. 88. ἐν τῇ ἑρμηνεία & τῷ Ματθαῖον Εὐαγγελίῳ Gl. 209. 210. 211. 212. 218. ἐν τῇ τῷ Ἰωάννην ἑρμηνείᾳ Gl. 212. 219. ἐν τῷ πρὸς τὰς κωλύοντας μοναζειν. Gl. 236. ἐν τῷ εἰς τὴν ἐξορίαν & Ἀδὰμ λόγῳ Gl. 91. ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ἀνδριάντων Gl. 8.
Joannes Climacus Gl. 112. ὁ τ. Κλίμακος Ἰωάννης ἁγιώτατος.
Joannes Damascenus Gl. 8. 15. 16. 17. 24. 32. 65. 66. 71. 78. 80. 81. 82. 93. 98. 99. 100. 103. 105. 107. 111 208. 209 221. 240. 351. capite XX. decretorum suorum Gl. 4. *in latina, nam Græca locum illum non habent.*
Joannes Scyditzes Curopalates, Joannes Xiphilinus & Joannes Zonaras, vide infra in Scylitze, Xiphilino & Zonara.
Joannes Astronomus sub Constantino Imp. Leonis filio Gl. 300.
Jobus Gl. 146. 147.
Josephus 23. 94. 102. 207. 209. 217. 224. 228. 230. 233. 247. 248. 249. Gl. 12. 40. 102. 119. 121. 123. 126. 127. 130. 133. 139. 143. 145. 148. 150. 155. 158. 163. 164. 174. 175. 176. 177. 179. 183. 184. 185. 187. 188. 189. 192. 198. 228. ὁ παρ' Ἑβραίοις σοφός 222. συμφωνα Χριστογεννήσει. 247. ἐν τῷ πέμπτῳ λόγῳ τῆς ἁλώσεως. 248. Φιλαλήθης Gl. 234. 238. ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἀρχαιολογίᾳ Gl. 4. συμφωνα τῇ ἀρχαιολογίᾳ 102. Φασὶ γὰρ ἱστορικῶς λέγειν 94. Neronis mortem prædicit & Vespasiani Imperium, 240. Judæum describere excidium Hierosolymæ oportuit, ne Judæi fidem narrationi derogarent Gl. 238. à Moyse dissidet Gl. 139.
Josephi Patriarchæ προσευχὴ Apocrypha 171.
Jovis Epitaphium apud Cretenses 44. adde notas Cangii p. 499.
Irenæus 250. 251. 257. 262.
Isaacus Patriarcha CPol. 382. Isaacus Monachus Gl. 255.
Isocasius Antiochenus Philos. 322.
Isocrates Rhetor 167. 169.
Isidorus Peluſiota Gl. 98. 223. 158.

Julianus Apostata 293. 295. &c. ὁ παραβάτης, Gl. 117. 128. 185. 199. 251. 253. 254.
Julianus Episc. Halicarnassensis haeresin Christi carnem incorruptibilem fuisse, Gl. 245.
Julius Africanus ἐπιτομὴ χρονικῶν γραφαὶ ἀδόκιμοι. 267.
Julius Cæsar ἐπὶ ἔτεσι μυρίοις ἑπτακοσίοις ὀγδοήκοντα ἑπτὰ 7087. leges tulit, indictiones & bissextos ordinavit Gl. 264.
Justinianus Imp. Gl. 266. 272. Codex 335. 343. edicta de fide 341.
Justinus Philosophus & Martyr Christi, qui Apologiam pro Christianis scripsit 258. Gl. 4. 15. 19. 241. ejus discipulus Tatianus 260.
Justus Episcopus Hierosol. ob gnomento Barsabbas. 253.
Juvenalis Episcopus Hierosol. Gl. 232. 270. ubi de sepultura & resurrectione Mariæ Virginis.
Leo I. Episcopus Rom. Gl. 271.
Leonis I. Imp. de feriando Die Dominico 321. seq. edictæ contra Arianos. 323.
Leo Sapiens Philosophus Imp. Gl. 296. 297. 298. 299. 300.
Leo Archi Ep. Thessalonicensis Gl. 291. 292.
(Gl. 242.
Leontius Martyr, pater Origenis
Leontius Antiochiæ Episc. 270. alius Leo sive Leontius Syrus ὁ ἀπὸ Σαναλλαρίων 383.
Libanius Gl. 258. ubi ejus de Chrysostomo testimonium.
Licinius (Macer) Historicus 114.
Linus è LXX. Christi discipulis. 213.
Lois Christi discipula 224.
Lucas Evangelista 224. Gl. 236. 237. 281. Ejus reliquiæ 193. suspensus in olea Gl. 237.
Lucianus presbyter Antiochenus Λόγος περὶ γραφῶν 277. 279. 283. apologetica ejus oratio 279.
Lucianus Samosatensis 240.
Lucius è LXX. Christi discipulis 214.
Lycurgus Legislator Gl. 161.
Macarius Abbas ἐπιστολὴ Μακαρίου ἐν τῇ ἐν Ἐγύπτῳ ἐρήμῳ Gl. 285.
Macarius Episcopus Hierosol. 286.
Maccabæorum libri 176. 180. Maccabæorum templum Gl. 234.
Macedonius Episcopus Constantinopolitanus 294. 304. Gl. 267. 275.
Magia à Medis ad Persas manavit. Gl. 129. à Gotis differt quod hæc malorum illa bonorum operatrix sit ibid.
Magistrianus Mauricii fatum præsagiens Gl. 274.
S. Mamantes templum
Manes hæreticus 174. Gl. 82. 211. 204. è genere Brachmanum, Gl. 242.
Manichæi die Dominico jejunantes 17. abstinentes à carnibus 237. de anima terræ error Gl. 48. de anima brutorum Gl. 104.
Manetho. 46.
Marci Evangelistæ martyrium 252.
Martiani Imp. lex de ambitu Gl. 263.
Marcio Ponticus hæreticus 256. 257. 260. 263. Marcionitæ 237. 256.

ex Bibliotheca Seguieriana sive Coisliniana propediem vulgandorum. 3. De Agathia. 4. Paulo Silentiario & Theophylacto Simocatta. 5. Nicephoro Patriarcha CPol. & Nicephoro Philosopho. 6. Joanne Cameniata & aliis scriptoribus post Theophanem 7. De Leone sapiente & Joanne Scylitze 8. Nicephoro Bryennio & Anna Comnena. 9. De Joanne Cinnamo sive Cinnamo & Niceta Choniata ubi & de aliis hoc nomine & de Michaële Choniata. 10. Georgio Acropolita, Joële, & Jo. Canano 11. Georgio Pachymere. 12. Joanne Cantacuzeno. 13. Nicephoro Gregora. 14. Laonico Chalcocondyla. 15. Georgio Codino, Photii Oratione in Encænia templi CPol. Joanne Anagnosta, Matthæo Monacho, & Manuele Chrysolora & Leone Grammatico 17. Constantino Porphyrogennete, Simeone Magistro & Georgio Monacho. 18. De Duca & Anonymis scriptoribus. 19. De Anselmi Banduri Imperio Orientali. 20. De illis qui corpori Byz. nondum sunt inserti, Zosimo. 21. Georgio Phranza, 22. Genesio MS. 23. De Spisso Opere MS. Βασιλικῶν τακτικῶν de officiis aulæ CPolitanæ Constantini Porphyrogenneti, quod exstat Francofurti ad Mœnum apud Nobilis. Virum D. Zachariam Conradum ab Uffenbach. 24. Scriptores quidam Hist. Byz. inediti ac deperditi. 25 De Combefisii fasciculo Originum & rerum CPol. 26. De Saracenicis Frid. Sylburgii. 27. De Historia Ecclesiastica Manuelis Malaxi & aliis in Martini Cruste Turcæ Græcia obvia 28. De Leonis Allatii συμμίκτοις 29. Caroli Cangii merita in Hist. Byzantinam & elogium. 30. Godfr. de Villa Hardouin & alii scriptores de urbe CPoli & rebus CPolitanis. 31. De CPolitanis Imperatoribus & Patriarchis Scriptores. 32. Martini Hanckiuliber de Byz. rerum scriptoribus, Auctorique elogium. 33. Catalogus Alphabeticus & Chronologicus Imperatorum CPol. cum scriptoribus qui de unoquoque egerunt. 34 Catalogus similis Patriarcharum CPolitanorum. 35. Indiculus scriptorum de quibus dictum in hoc capite. 36.

I.

ANteqvam de singulis Byzantinæ Historiæ Scriptoribus Græcis dicere aggredior, juvat uno conspectu ac veluti in Tabella Lectori sistere succinctam omnium recensionem, qvotqvot in splendido opere Corporis Byzantini, Parisiis è typographia Regia, Græce & Latine, typis luculentis & charta regia excuso continentur. Sunt autem hæc:

1. De

1. *De Byzantinæ Historiæ Scriptoribus sub felicissimis Ludovici XIV. Francorum & Navarræorum Regis Christianissimi auspiciis, publicam in lucem emittendis, ad omnes per orbem eruditos Προτρεπτικόν. Proponente Philippo Labbe, Bituricæ, Soc. Jesu Sacerdote. Paris. 1648.*

Ἐκλογαὶ περὶ πρεσβειῶν. *Excerpta de Legationibus ex*

Dexippo Atheniense	*Prisco Sophista.*
Eunapio Sardiano	*Malcho Philadelph.*
Petro Patr. & Magistro	*Menandro Protectore.*

Theophylacto Simocatta.

Omnia è Codd. MSS. à Davide Hæschelio Augustano edita. Interprete Carolo Cantoclaro, libellorum Magistro: cum ejusdem Notis. Accedunt Notæ & Animadvers. Henrici Valesii. Paris. 1648. fol.

His Excerptis de Legationibus subjecta sunt Eclogæ Historicorum de Rebus Byzantinis, quorum integra scripta aut injuria temporum interciderunt, aut plura continent ad Constantinopolitanam historiam minus spectantia. Selegit, interpretationem recensuit, notisque brevibus illustravit P. Philippus Labbe, Bituricus, Soc. Jesu Sacerdos.

2, 3. Περὶ τοῦ πολέμου τῶν κατ' αὐτὸν χρόνων βιβλία ὀκτώ. *Procopii Cæsareensis Historiarum sui temporis Libri VIII. Nimirum de bello Persico libri II. de bello Vandalico libri II. & de bello Gothico libri IV. Interprete Claudio Maltreto Anitiensi, Soc. Jesu Presbytero: à quo supplementis aucti sunt Vaticanis, & in locis aliquot emendati. Paris. 1662.*

Περὶ τῶν ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ κτισμάτων λόγοι ἕξ. *Procopii Cæsareensis de Ædificiis Imp. Justiniani libri sex, Auctiores quam antè & emendatiores. Interprete Claudio Maltreto, Anitiensi, Soc. Jesu Presbytero. Tomi II. Pars prior. Paris. 1663.*

Περὶ τῶν Ἀνεκδότων. *Procopii Cæsareensis Arcana Historia. Qui est liber nonus historiarum. Ex Bibliotheca Vaticana Nicolaus Alemannus protulit, Latinè reddidit, Notis illustravit. Recognovit, varias lectiones adjecit, & lacunas fere omnes implevit Claudius Maltretus, Anitiensis, è Soc. Jesu Tomi II. Pars posterior. Paris. 1663.*

Ἀγαθίου Σχολαστικοῦ περὶ τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας βίβλοι πέντε. *Agathiæ Scholastici de Imperio & rebus gestis Justiniani Imperat. libri V. Ex Bibliotheca & interpretatione Bonaventuræ Vulcanii, & cum notis ejusdem. Accesserunt ejusdem Agathiæ Epigrammata cum versione Latina. Paris.* 1660.

4. Θεοφυλάκτου Σιμοκάττου ἀπὸ Ἐπαρχων καὶ Ἀντιγραφέως Ἱστοριῶν βίβλοι η'. *Theophylacti Simocattæ, Exprafecti, & Observatoris Coactorum, Historiarum libri VIII. Mauritii Imperatoris res gestas continentes. Interprete Jacobo Pontano, Soc. Jesu. Editio prior castigatior, & Glossario Græco-barbaro auctior. Studio & opera Caroli Annibalis Fabrotti, JC. Parisiis,* 1647.

5. Παschάλιον, *seu Chronicon Paschale à Mundo Condito ad Heraclii Imperatoris annum vicesimum, Opus hactenus Fastorum Siculorum nomine laudatum, deinde Chronica temporum Epitomes, ac denique Chronici Alexandrini lemmate vulgatum: nunc tandem auctius & emendatius, cum nova Latina versione, & notis Chronicis & Historicis, cura & studio Caroli du Fresne, Dn. du Cange, Regi à Consil. & Francia apud Ambianos Quæstoris. Paris.* 1688. *De hoc dictum supra cap.* 4. §. 37. *pag.* 143.

6. Γεωργίου Μοναχοῦ καὶ Συγκέλλου γεγονότος ἔξ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως χρονογραφία ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Διοκλητιανοῦ. *Georgii Monachi & S. P. N. Tarasii Patriarchæ CP. quondam Syncelli, Chronographia, ab Adamo usque ad Diocletianum. Et Nicephori Patriarchæ CP. Breviarium Chronographicum, ab Adamo ad Michaëlis & ejus F. Theophili tempora: Græce & Latine, cum mbulis Chronologicis & annotationibus. Cum & studio P. Jacobi Goar, Ordinis Prædicatorum Congregationis Reformatæ S. Ludovici. Paris.* 1652. *De Syncello dictum supra p.* 149. *seq. de Nicephoro p.* 153.

7. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους χρονογραφία. *S. P. N. Theophanis Chronographia. Leonis Grammatici Vita recentiorum Impp. R. P. Jacobus Goar, Ord. FF. Prædic. Congregationis S. Ludovici Vicarius Generalis, Latinè reddidit, Theophanem notis illustravit, Varias Lectiones multiplici Codd. collatione adjecit. R. P. Franciscus Combefis ejusdem Instituti ac Congregationis iterum recensuit, notis posteribus Theophanem; integris, Leonem Grammaticum strictim discussit, exque fide Codd. auxit, emendavit Paris.* 1655. *De Theophane itidem supra pag.* 151. *seq.*

8. Nice-

8. Νικηφόρου Καίσαρος τοῦ Βρυεννίου Ὕλη Ἱστορίας. *Nicephori Cæsaris Bryennii Commentarii de rebus Byzantinis: opera & studio Petri Possini, è Soc. Jesu. Paris.* 1661.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντ. Ἱστορία σύντομος ἀπὸ τῆς Μαυρικίου βασιλείας. *S. Nicephori Patriarchæ Constantinopol. Breviarium Historicum de Rebus Gestis ab obitu Mauritii ad Constantinum usque Copronymum. Interprete Dionysio Petavio, è Soc. Jesu, cum ejusdem notis. Paris.* 1648.

9. Γεωργίου τοῦ Κεδρηνοῦ Σύνοψις Ἱστοριῶν. *Georgii Cedreni Compendium Historiarum, ex versione Guilielmi Xylandri, cum ejusdem Annotationibus. Accedunt huic editioni præter lacunas tres ingentes & alias explendas, notæ in Cedrenum P. Jacobi Goar, Ord. Prædic. & Caroli Annibalis Fabrotti, JCti. Glossarium ad eundem Cedrenum. Item, Johannes Scylitzes Curopalates, excipiens ubi Cedrenus deficit, Græcè editus ex Bibliotheca Regia. Paris.* 1647. 2. *vol. De Cedreno dictum supra cap.* 4. §. 40. *p.* 155. *seq.*

10. Τοῦ Κύρ Μιχαὴλ Γλυκᾶ Σικελιώτη βίβλος χρονική. *Michaëlis Glycæ Siculi Annales, à mundi exordio usq; ad obitum Alexii Comneni Imper. Quatuor in Partes tributi. Philippus Labbeus Bituricus, Soc. Jesu Theologus, Græcum textum ex pluribus MSS. Codicibus primus in lucem edidit; Joannis Lewnclavii, Amelburni, interpretationem recensuit atque emendavit: indicem ex MS. Fontebraldensi præmisit, Latineque reddidit: Annotationes subjecit, in quibus, præter variantes Lectiones & Supplementa, interpretum atque aliorum plurimos errores correxit, tum præsertim Joannis Meursii, qui partem libri III. Annalium Glycæ Theodoro Metochitæ falsò adtribuit, & Historiam Romanam inscripsit; quæ hic integra repræsentatur, cum notis atque indicibus necessariis. Paris.* 1660. *De hoc supra p.* 156. *seq.*

11. 12. Ἰωάννου τοῦ Ἀσηκρῆτου τοῦ Ζωναρᾶ χρονικὸν τοῦ μεγάλου Δρουγγαρίου τῆς βιγλας καὶ Πρωτοασηκρήτης χρονικά. *Joannis Zonaræ Monachi, magni olim Vigilum Præfecti, & primi à Secretis, Annales. Carolus du Fresne, Dom. du Cange, Regi à Consiliis, & Francia apud Ambianos Quæstor, Wolfianam Editionem cum scriptis Codd. contulit: Latinam versionem recensuit, Duplici Notarum illustravit. Tomi II. Parisiis* 1686. *De hoc supra p.* 156.

13. Ἄννης τῆς Κομνηνῆς Πορφυρογεννήτου Καισαρίσσης Ἀλεξιάς. *Annæ Comnena*

na Porphyrogenita Cæsarissa Alexias, sive de rebus ab Alexio Imperatore, vel ejus tempore gestis, libri quindecim. E Bibliotheca Barberina nunc primum editi, & à P. Possino, Soc. Jesu Presbytero, Latina interpretatione, Glossario & Notis illustrati, è quibus Glossarium nunc datur: Nota mox opportunius edentur, unacum Cinnamo, continuatore Annæ, & aliis quibusdam ad Alexiadem spectantibus. Accesserunt Prefationes ac Nota Davidis Hoschelii, Augustani, ex editione anni MDCX. Paris. 1651.

Ἰωάννου Κιννάμου βασιλικοῦ γραμματικοῦ Ἱστοριῶν λόγοι ἕξ. Joannis Cinnami Imperatorii Grammatici Historiarum libri sex, seu de rebus gestis à Joanne & Manuele Comnenis Imppp. CP. Accedunt Caroli du Fresne, D. du Cange, Regi à consiliis, & Francia apud Ambianos Quæstoris, in Nicephori Bryennii Cæsaris, Annæ Comnenæ Cæsarissæ, & ejusdem Joannis Cinnami Historiam Comnenicam Nota Historica & Philologica. His adjungitur Pauli Silentiarii descriptio Sanctæ Sophiæ, Græce & Latine, cum uberi commentario. Paris. 1670.

Κωνσταντίνου τοῦ Μανάσση Σύνοψις ἱστορική. Const. Manassis Breviarium Historicum. Ex interpretatione Joannis Launclavii, cum ejusdem, & Joannis Meursii notis. Accedit variarum Lectionum libellus, cura Leonis Allatii, & Caroli Annibalis Fabrotti, JC. Item Glossarium Græco-barbarum, studio ejusdem Fabrotti. Paris. 1655. De hoc dictum capite superiore §. 41. pag. 157.

14. Νικήτου Ἀκομινάτου Χωνιάτου Ἱστορία. Nicetæ Acominati Choniatæ, Magni Logothetæ Secretorum, inspectoris & judicis Velì, Præfecti sacri cubiculi, Historia. Hieronymo Wolfio, Oetingensi, interprete. Editio Glossario Græco-barbaro auctior, & ope MSS. Reg. emendatior. Cura & studio Caroli Annibalis Fabrotti JC. Paris. 1647.

Γεωργίου τοῦ Ἀκροπολίτου τοῦ μεγάλου Λογοθέτου χρονικὴ Συγγραφή. Georgii Acropolitæ, Magni Logothetæ, Historia, seu Chronographia compendiaria, & Joannis Cantacuzeni Narratio de bello CP. Leoni Allatio interprete, cum ejusdem notis, & Theodori Dousæ Observationibus. Accessit Diatriba ejusdem Leonis Allatii de Georgiorum scriptis. Paris. 1651.

15. Γεωργίου τοῦ Παχυμέρους, Μιχαὴλ Παλαιολόγου. Georgii Pachymeris Michaël Palæologus, sive Historia Rerum à Michaële Palæologo ante Imperium & in Imperio gestarum. Nunc primum edita ex Bibliotheca Barberina,

na, interprete Petro Possino, è Soc. Jesu. Accesserunt ejusdem Observationum libri tres, & Appendix: Specimen Sapientiæ Indorum Veterum. Romæ, Typis Barberinis, 1666.

16. Γεωργίου τοῦ Παχυμερῆ Ἀνδρονικοῦ Παλαιολόγου. *Georgii Pachymeris Andronicus Palæologus, sive Historia rerum ab Andronico Seniore in Imperio gestarum usque ad annum ejus ætatis undequinquagesimum. E Bibliotheca Barberina, interprete Petro Possino, è Soc. Jesu. Accesserunt ejusdem Observationum libri tres. Romæ, 1669.*

17. Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ Αὐτοκράτορος Ἱστοριῶν βιβλία Δ'. *Joannis Cantacuzeni Eximperatoris Historiarum Libri IV. Jacobus Pontanus Soc. Jesu Latine vertit, & notas suas cum Jacobi Gretseri, ejusdem Soc. Adnotationibus edidit. Græce nunc primum prodeunt ex codice MS. Bibliothecæ Viri Illustrissimi Petri Seguierii, Franciæ Cancellarii. Paris. 1645. 3. Vol.*

Λαονίκου Χαλκοκονδύλου Ἀθηναίου ἀποδείξεις Ἱστοριῶν Δέκα. *Laonici Chalcocondylæ Atheniensis Historiarum libri decem. Interprete Conrado Clauserо, Tigurino. Cum Annalibus Sultanorum Othmanidarum, à Turcis linguâ suâ scriptis, ex interpretatione Joannis Leunclavii. Accessit index Glossarum Laonici Chalcocondylæ, studio & operâ Caroli Annibalis Fabrotti, JC. Paris. 1650.*

18. *Historiæ Byzantinæ Scriptores post Theophanem, partim nunc primum editi, partim recensiti, & nova versione adornati, quorum Catalogum hic subjiciemus. Cura & studio R. P. Francisci Combefisii, Ordinis FF. Prædicator. Congregationis S. Ludovici. Paris. 1685.*

Auctores qui in hoc volumine continentur, à Michaële Curopalata Imperatore, in quem definit Theophanis Chronicon, usque ad Nicephorum Phocam scripsere.

Chronicon, jussu Constantini Porphyrogenneti conscriptum, à Leone Armenio usque ad Michaëlem Theophili F. libri IV. Ex MS. Cod.

Idem Constantinus Porphyrogennetus de Basilii Imp. avi vita & rebus gestis. Cum nova versione.

Anonymus Continuator Theophanis, à Leone Sapiente usque ad Romanum, Constantini Porphyrogenneti F. Ex MS. Codice.

Orthodoxorum invectiva adversus Iconomachos. Ex MS. Codice.

Joannis Jerosolymitani Narratio de Iconomachis. Ex MS. Codice.

Joannes Cameniata, & Demetrius Cydonius, de excidio Thessalonicæ. Cum nova versione.

Symeonis Magistri ac Logotheta Annales, à Leone Armenio usque ad Nicephorum Phocam. Ex MS. Cod.

Georgii Monachi Vita recentiorum à Leone Armenio, usque ad Constantinum Porphyrogennetum. Ex MS. Cod.

19. *Chronicon Orientale ex Arabico MS. Latinitate donatum ab Abrahamo Ecchellensi, Syro Maronita è Libano, Linguarum Syriacæ & Arabicæ in alma Parisiensium Academia Professore Regio ac interprete. Accessit supplementum Historiæ Orientalis, ab eodem concinnatum. Paris.* 1685. Auctor Chronici vocatur *Abn-Arrahebus*, seu *Ben-Rahebus*, hoc est filius Monachi, patria Ægyptius, religione Christianus, secta Cophtita. Vide Abrahami Ecchellensis indicem scriptorum Eutychio vindicato subjectum.

Georgii Codini & alterius cujusdam Anonymi Excerpta de Antiquitatibus Constantinopolitanis, edita in lucem opera & studio Petri Lambecii, Hamburgensis, cum Latina versione & animadvers. necessariis. Accedunt Manuelis Chrysoloræ Epistola tres de comparatione veteris & novæ Romæ. Imperatoris Leonis, cognomine Sapientis, Oracula, cum Figuris atque antiqua Græca Paraphrasi. Addita est etiam explicatio Officiorum Sanctæ ac Magnæ Ecclesiæ juxta eorum ordinem, interprete Bernardo Medonio Tolosate. Paris. 1655.

Georgius Codinus Curopalata, de Officiis Magnæ Ecclesiæ & Aulæ Constantinopolitanæ. Ex versione P. Jacobi Greseri, Soc. Jesu, cum ejusdem in Codinum Commentariorum libris tribus, & de imaginibus non manufactis Opere. In hac Editione præter comparatum cum Regiis MMSS. Græcum textum, & reparatam Latinam versionem, accedunt inedita ex Regia & Mazarina Bibliotheca Officialium Catalogi, & ad Codinum mentem luculentæ notæ. Adjunguntur recentiores Orientalium Episcopatuum Notitiæ, voces honorariæ, appellationes dignitatum indices, quibus postremis seculis Ecclesiastici vel Aulici Proceres salutabantur. Cura & opera P. Jacobi Goar Paris. Ord. Prædic. Congreg. Reform. S. Ludovici. Paris. 1648. *fol.*

Notitia Dignitatum Imperii Romani, ex nova recensione Philippi Labbe. Bituricі, Soc. Jesu Presbyteri. Cum pluribus aliis Opusculis, Indicibus ac Notis Paris. è Typographia Regia. 1651. 12.

20.

20. *Anastasii Bibliothecarii Historia Ecclesiastica, sive Chronographia Tripertita. Ex MS. Codice Bibliothecæ Vaticanæ. Collata ad MS. exemplar Longobard. vetustissimam Casinensis Bibliothecæ, unde Romanum exemplar manavit. Nunc denuo ad fidem veterum librorum emendata. Accedunt Notæ Caroli Annibalis Fabroti JC. quibus obscura quæque Anastasii illustrantur. Item Glossaria duo, quibus vocabula mixobarbara, collata cum Græco Nicephori, Georg. Syncelli, & Theophanis, exponuntur. Paris.* 1649. *fol.*

Ducæ, Michaelis Ducæ Nepotis Historia Byzantina, res in Imperio Græcorum gestas complectens: A Joanne Palæologo I. ad Mehemetem II. Accessit Chronicon breve, quo Græcorum, Venetorum, & Turcorum aliquot gesta continentur. E Bibliotheca Regia nunc primum in lucem edita, versione Latina, & notis illustrata. Studio & opera Ismaëlis Bullialdi. Paris. 1649.

Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας Παιδεία Βασιλική. *S. Patris nostri Theophylacti, Archiepiscopi Bulgariæ, Institutio Regia, ad Porphyrogenitum Constantinum. Interprete Petro Possino, Soc. Jesu, Paris. è Typographia Regia.* 1651. 4.

21. *Nicephori Gregoræ Historiarum libri XXIV. cum Hieron. Wolfii & Jo. Boivinii versione, notisque ejusdem Wolfii, Cangii, Claudii Capperonerii & ejusdem Boivinii. Paris.* 1702. *fol.* 2. *Volum.*

22. *Historia Byzantina, duplici Commentario illustrata. Prior familias ac stemmata Imperatorum Constantinopp. cum eorum Augg. Numismatibus & aliquot Iconibus; præterea familias Sarmaticas & Turcicas complectitur. Alter descriptionem Urbis Constantinopolitanæ, qualis extitit sub Imperatoribus Christianis. Auctore Carolo du Fresne, Domino du Cange, Regi à Consiliis, & Franciæ apud Ambianos Quæstore. Paris.* 1680.

*De Imperatorum Constantinopolitanorum, seu de inferioris ævi, vel Imperii, uti vocant, Numismatibus Dissertatio, auctore Carolo du Fresne: quæ edita est ad calcem Glossarii Latini * ejusdem auctoris, quod in lucem prodiit Paris.* 1678. *recusum Francof.* 1681. & 1711.

23. *Anselmi Banduri Ragusini, Presbyteri ac Monachi Benedictini è Congregatione Melitensi, Imperium Orientale, sive Antiquitates CPolitanæ in quatuor partes distributæ. Paris.* 1711. *fol.* 2. *Volum.*

Hoc Corpus integrum rarius hodie nisi in instructis Bibliothecis occurrit & vix 450. florenis Hollandicis venditur, itaque A. 1699. Bibliopola Batavus insignis, Franciscus Halma auspiciis Viror. Cla-

* Glossarium Græcum ejusdem Cangii vidit lucem Lugd. 1688. fol.

Clariss. Jo. Georgii Grævii & Ludolphi Kusteri professus est novam se illius velle dare editionem, qvæ & multo minore pretio veniret, & longe tamen melior esset. Præter enim omnia hæc opera accedere debuerunt ad Procopium qvidem notæ Bonav. Vulcanii hactenus ineditæ & emendationes latinæ versionis ex versione Vulcanii selectæ: tum à Grævio suppeditati.

Geneſis ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ *libri V. sive Historia rerum ab initio Leonis Armeni, usque ad excessum Basilii Macedonis Imp. gestarum, jussu Constantini Porphyrogenneti Imp. ante annos quasi* 800. *conscripta. Johannes Andreas Bosius è MSS. membranis Bibliothecæ Collegii Paulini Lipsiensis descripsit A. CHristi* 1652. *Hunc Scriptorem Cl.* Ludolphus Neocorus *in linguam Latinam transferet, & notis illustrabit. Quin & sperare nos jubent viri docti* Georgii Phranzæ Chronicon de ultimis Orientalis Imperii temporibus, & Sultanorum Osmanidarum origine, *cujus epitome Latine tantum prodiit Ingolstadii, curâ Jacobi Pontani; ut &* Georgii Pisidæ * Historiam de Heraclio & aliis Imperatoribus Constantinopolitanis, cum versione Claudii Maltreti, Presbyteri S. I. *Præterea Celeb. Grævius omnes Europæ eruditos ac Principum Bibliothecarios per literas rogabit, ut, si qua fortè penes illos latent, quæ cum hoc opere conjungi mereantur, ea nobiscum communicare ne dedignentur, famque adeo eximia quædam & apprime huc facientia è Gallia & Germania nobis promissa fuere: quemadmodum etiam complures viri literati suam nobis operam & favorem, ad absolutam huic operi perfectionem conciliandam, prolixe polliciti sunt.*

Cura & directio totis operis incumbet Viris harum literarum peritissimis, qui suas quoque animadversiones nonnullis Scriptoribus addent, & versiones Latinas, ubi res & necessitas postulabit, emendabunt. Notæ Auctorum, quæ in editione Parisiensi ad calcem cujusque voluminis rejectæ sunt, in nostra editione ipsi textui subjicientur; nisi forte serius quædam à viris doctis ad nos missæ fuerint: illæ enim ad finem cujusque Tomi collocabuntur. Non minus etiam nostra, quam Parisiensis editio in principiis & finibus librorum elegantibus prædita erit ornamentis, inciſisque ari literis majusculis; figuras vero æneas, præsertim in Cangii Familiis Byzantinis, habebit longe decentiores. Præterea totum opus

*Maltretus præf. ad Procopii Hist. testatur se beneficio Holstenii habere *Georgii Pisidæ*, magnæ Ecclesiæ CPol. Diaconi de laudibus Heraclii Imp. libros duos, de bello Persico ejusdem Heraclii tres, & de bello Avarico ad muros Urbis CPol. unum Ab Allatio autem *Theodosi* Diaconi *de excidio* qvinq; de capta à Romano Augusto Creta.

opus editum, accuratiùs & studiosè excudere, ut spondere ausimus, editionem nostram non solum longè auctiorem, sed & emendatiorem Parisiensi fore.

Præclarum hoc Consilium gravissimis bellis Europam passim misere distrahentibus ac lacerantibus, atqve intercedente Clarissimi Grævii * fato, hactenus abjectum, vel certe dilatum est. Quod si qvando reassumetur, magnum decus novæ editioni & magnam Lectoribus utilitatem affert, si ubiqve in summis paginis singulorum scriptorum CPolitanæ Historiæ, configentur nomina Imperatorum qvorum res explicantur, atqve ubi fieri licet anni etiam Imperii, anniqve æræ Christianæ, nec minus nomina anniqve, qvantum fas, Patriarcharum CPolitanorum.

II. Magno huic operi colligendo digerendoqve, ac tam magnifica forma per Seb. Cramoisy Typographiæ Regiæ Curatorem Parisiis publicando animum primus adjecit PHILIPPUS LABBEUS S. I. qvi Eclogis Legationum Anno 1648. editis præmisit *Protrepticon* ad omnes eruditos de Scriptoribus Hist. Byzantinæ è Luparæa Typographia in lucem emittendis, in qvo continetur *Catalogus* & notitia brevis, Chronologico Ordine digesta, scriptorum Historiæ Byzantinæ qvicunqve tum temporis sive editi sive inediti memoriæ ejus se offerebant, & è qvibus illi Codicibus & qvorum virorum doctorum opera recensiti vel illustrati possint in lucem exire. Tum *Apparatus* Byzantinæ Historiæ, in tres partes dispertitus: qvarum *prima* Imperatores CPolitanos serie Chronologica, & à qvibus scriptoribus singulorum res descriptæ sint, succincte persequitur, subjunctis Carminibus duobus Græcis jambicis è Codd. MSS. Regiæ Bibl. qvorum altero Imperatores, altero Patriarchæ CPolitani, recensentur, alio item Catalogo Patriarcharum CPolitanorum CXLIX. Pars *secunda* exhibet Alphabeticam seriem & notitiam scriptorum Historiæ Byz. tam editorum qvam ineditorum ac deperditorum. Pars *tertia* Descriptionem latinam Urbis CPolitanæ per XIV. regiones, veteri incerto auctore sub Theodosii junioris ut videtur tempora claro qvem vulgarunt Gyrillus sub extremum libri IV. Topographiæ CPol. Pancirollus ad calcem Notitiæ Imperii, ac ne alios jam memorem Carolus du Fresne in CPoli Christiana lib. I. pag. 63. seq. qvi etiam auctoris præfationem qvam è MS. Vindobonensi Lambecius lib. 2 pag. 950. primus vulgaverat, præmisit. Lexicon Byzantinum qvod Partis

* Obiit diem Ultrajecti 9. Januar. A. 1703.

quarto loco voluit Labbeus subjungere, in aliud tempus distulit, sive aliis potius adornandum relinqvere est coactus.

Post hoc Labbei Protrepticon sequuntur Ἐκλογαὶ περὶ πρεσβειῶν sive *excerpta de legationibus* jussu Constantini Porphyrogennetæ facta à *Theodosio* qvodam, cujus præfatio præmittitur, qviqvè testatur se *de legationibus populi Romani ad Ethnicos eorumque ad populum Rom.* excerpta collegisse *ex Petro Patricio & Magistro, ex Chronico Georgii Monachi, ex Joanne Antiocheno, ex Dionysii Halicarnass. Antiquitatibus Romanis, ex Polybio, Appiano, Zosimo Asculonita, Josephi Antiquitatibus Judaicis, Diodoro Siculo, Dione Cocceiano, Procopio Cæsareensi, Prisco Rhetore, Malcho Sophista, Menandro Protectore & Theophylacto Simocatta.* Subjiciuntur vero tantum excerpta è *Dexippo* Atheniensi, *Eunapio* Sardiano, *Petro* Patricio & Magistro, *Prisco* Sophista, *Malcho* Philadelphiensi, *Menandro* Protectore & *Theophylacto* Simocatta. Hæc (exceptis illis Simocattæ) è Codice Andreæ Schotti primus Græce publicavit *David Hæschelius* Augustanus, Augustæ Vindel. A. 1603. 4. cum corollario eclogarum è libris amissis Diodori Siculi XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. & XXVI. qvas è Codice Ludovici Alemanni Florentini Richardus Thomson Anglus ad eum miserat. Notas qvoqve addere voluit Hœschelius, sed qvæ non viderunt lucem. Meminit earum in literis ad Jungermannum ** datis 1603. feria Philippi Jacobi: *De locis in Longino suspectis suaserim Rhodomannum consulas quem habes vicinum; qui suam mihi ἀγχίνοιαν καὶ εὐστοχίαν probavit in libro περὶ βαθους περὶ, quod constabit cum notas ediderò, nunc enim textus quem vocant impressus est modo.* Latine illas eclogas vertit *Carolus Cantoclarus* senator Regius & libellorum supplicum Magister, cujus interpretatio additis ad calcem nonnullis notis & castigationibus prodiit Paris. 1609. 8. filiis Renato & Petro à parente inscripta. Nullo MSto Codice usus est interpres & à sensu Græcorum verborum haud raro aberrat, ut pluribus Viris doctis *** jam observatum fuit. Retinuerunt tamen ejus versionem Corporis Byzantini curatores, sed notis ejus eruditas *Henrici Valesii* animadversiones antea inedi-

* Similes de Legationibus eclogas à *Joanne* qvodam CPolitano excerptas è Polybio, Dionysio Halicarnass. Diodoro Sic. Appiano Alex. & Dione Cassio, Fulvius Ursinus Græce cum notis edidit Antwerp. 1582. 4.

** Post Epistolas Hottomannorum pag. 455.

*** Vide Valesium in notis passim, Kusterum ad Svidam in Ἀγοραστός &c.

ineditas adjunxerunt. Nunc de scriptoribus ex quibus eclogæ illæ excerptæ sunt, pauca quædam annotare placet.

1. DEXIPPUS Dexippi F. cognomine Herennius, Athenienſis, Rhetor, ſub Valeriano, Gallieno, Claudio ſecundo & Aureliano Impp. clarus teſte Suida in Διξιππος & Eunapio in Porphyrio extremo, ubi χρονικὴν ejus ἱστορίαν memorat. Miror itaq; alium à Clariſſ. Kuſtero putari Dexippum Eclogarum de legationibus auctorem. Si enim hæ non ex *Chronica* Hiſtoria, certe ex *Scythicis* hujus Dexippi petitæ ſunt, quod non ab re veriſimilius videtur Voſſio de Hiſt. Gr. II. 16. & Hanckio de Rom. rerum ſcriptoribus lib. I. c. 22. licet ex Chronico excerptas malit Meurſius in Bibl. Attica, Valeſius vero id omne tanquam rem incertam in medio relinquit. Scythica quoq; reſpicit Iornandes Dexippum laudans cap. 22. de rebus Geticis. Eundem porro fuiſſe qui Chronicam Hiſtoriam & qui Scythica compoſuit, ex Photii teſtimonio perſpicue conſtat. Ducem etiam exercitus geſſiſſe & patriam Achajam adverſus Scythas defenſitaſſe Trebellius Pollio teſtatur in Gallienis cap. 13. *dein cepit Achajam eorum vaſtaverunt* (Gothi) *& ab Athenienſibus datus Dexippo, ſcriptori horum temporum vitii ſunt.* Scripſit quoque τὰ μετὰ Ἀλέξανδρον *de rebus poſt mortem Alexandri Magni libris quatuor*, quorum argumentum refert Photius Cod. 82. Arriano in plerisque conſpitare teſtatus. Idem ejus σύντομον ἱστορικὴν ſive *compendium Hiſtoricum* usque ad tempora Claudii (ſecundi hoc nomine Imperatoris) commemorat, quod Valeſius putat compendium fuiſſe *Chronicæ* ejus *Hiſtoriæ* cujus *liber decimus* laudatur à Stephano Byz. in σαμοσάτα & Conſtantino Porphyrog. lib. 2. de themotibus, themate IX. licet in Bandurii quoque editione editum *ἐν χειρονικῷ δεκάτῳ* pro χρονικῷ, liber *duodecimus* ab eodem Stephano & Etymologico Magno in Ἄλυζοι. A temporibus Mythicis hoc opus perduxit ad ſuam usque ætatem, ut Evagrius lib. V. c. ult. auctor eſt, neque enim audiendus Caſaubonus qui ad Lampridii Severum cap. 49. ait orſum ab Alexandro Severo: neque Valeſius qui apud Evagrium Σκυθικῶν, vel alius qui *Mythicis* legere mavult pro μυθικῶν. Ex eodem ut videtur opere (licet Scaliger ad Græca Euſebii pag. 420. non dubitat e libris de rebus poſt Alexandrum petita eſſe) Euſebius in Chronicon pag. 56. 57. & Syncellus pag. 263. 334. 376. Regum Macedonicorum ante Alexandrum ſucceſſionem & alia quædam repetunt. Etiam in Græcis Euſebii pag. 34. & apud Syncellum pag. 177. pro Ξενοφῶντος ἱστορεῖ

ἱστορεῖ, sunt qvi legunt Δέξιππος. Citatur Dexippus à Lampridio in Alex. Severo cap. 49. Capitolino in Maximino cap. 6. 7. & in Gordianis c. 2. (ubi *etiamsi breviter, ad fidem tamen omnia persecutum scribit*) & 9. 19. & in Maximo ac Balbino c. 1. 15. 16. Trebellius Pollio in triginta tyrannis c. 32. & in Claudio secundo c. 2. Eqvidem Jo. Tzetzes Chiliad. IX. Hist. 274. huncqve secutus Meursius & Vossius eundem putant Dexippum auctorem Σκυθικῶν, cum Dexippo de cujus *libris tribus in Categorias*, latine ex Jo. Bernardi Feliciani versione Venet. 1546. 1566. fol. & Paris. 1549. 8. editis dixi lib. IV. cap. 26. §. 8. Verum ille Philosophus ætate junior, & Jamblichi discipulus fuit, ut ex eodem Tzetza & Simplicio in Categorias pag. 1. constat. De Dexippo Cod dicam infra in Medicis libro VI. Alius etiam fuit Dexippus Comicus cujus Θησαυρὸν laudat Svidas in κωμικοῖς, erratqve Meursius qvi in Bibl. Attica cum Historico confundit.

2. Dexippi Herennii Historiam continuavit EUNAPIUS Sardianus Lydus teste Photio Cod. 77. & *XIV. libris* produxit à Claudio secundo usqve ad sua tempora sive Honorii & Arcadii imperium. *Duas* illius operis paravit *editiones*, & licet in utraqve Christianis Imperatoribus iniqvior, Julianum utpote Ethnicus miris laudibus extulit, in *νέᾳ* tamen ἐκδόσει sive posteriore editione plurima in Christianos convicia & blasphemias rescidit. Eunapii historiam exscripsit Zosimus * respicit eandem, Eunapium laudans pluribus locis, Svidas, atqve χρονογράφων vocat in Εὐνάπιος. Meminit & Eunapius ipse & lectores ad illud opus ablegat non uno loco in *Sophistarum Vitis* qvæ adhuc exstant. Has ex MSS. Mediceo, Barberino, Remensi qvi olim fuit Principis Lotharingii, & Regio Paris. duobusqve Mediolanensibus emen-

* Photius Cod. 98. de Zosimo: ἔστι δ' οὗτος ὁ γράψας αὐτοῦ ἱστορίαν, πολλὰ μὲν παραγράψας τὴν Εὐναπίου, τῷ συμβόλῳ μόνον διαφέρουσαν, ᾗ ὅτι μὴ ὥσπερ ἐκεῖνος, ἕτω καὶ ἕτερα στιλίζουσα διασύρει. Vossius de Hist. Græcis II. 18. Ex Historia Eunapii *solum de legationibus fragmentum beneficio V. C. Andreæ Schotti lucem vidit, reliqva exstare dicuntur in Bibl. Veneta. Eo autem nobiore antiqvitatis ornamento, quod Zosimum habeamus.* Quod in Bibl. Veneta exstare reliqva Eunapii Hist. dicuntur à Vossio, incerta fide tradi videntur, & jam pridem Jo. Leunclavius in Epist. ad Henricum Stephanum scripsit in Centuria Epistolar. Philologican. Goldasti pag. 305. *Eunapii fuere libri XIV. qui magnam exstant, ni fallor, in Italia. Zosimi sextus antum. Photius stilum Eunapianum ob prolixitatem & τροπικὰς frequentiores improbat, Zosimeum laudat ὡς σύντομον καὶ εὐκρινῆ καὶ καθαρὸν ἅδε ἧδε ἀπαχθεστάτου.*

emendatas (qvorum Varias Lectiones ex auctione Gudiana nactus sum) jampridem recudendas dare instituti cum nova versione mea & notis, usus etiam observationibus Is. Casauboni, atqve Variis Lect. è Codice Bodlejano, qvas benevole mecum communicavit Clariss. Hudsonus. Præter Codices Vaticanum, Venetosqve Gesnero memoratos, comperi etiam exstare MSS. Neapoli in Bibl. Patrum Augustinianorum in Cœnobio S. Johannis de Carbonaria. Prodierunt primum Græce è *Jo. Sambuci* Pannonii Tirnavienſis Bibliotheca, typis nitidis Antwerp. ex officina Christophori Plantini 1568. 8. subjectis ad calcem castigationibus *Hadriani Junii* Hornani, cujus deinde latina versio vidit lucem ibid. 1572. 8. Ab eo tempore *Hieron. Commelinus* Eunapium ex duobus MSS. Palatinis emendavit & supplevit, ediditqve Græce & Latine, adjuncta Junii (licet à Græcis passim dissidente) versione Heidelb. 1596. 8. Editio Commeliniana recusa est Coloniæ Allobrogum sive Genevæ 1616. 8. atqve *excerpta de legationibus* ex Historia Eunapiana Græce subjuncta habet ex eodem Schotti Codice. Ex his constat Eunapium Rhetorem à Lydis missum esse legatum ad Julianum Imperatorem pag. 17. seq edit. Paris. & qvum legatione cum magno successu functus esset, jussum à Juliano causam agere adversus potentem adversarium, idqve fecisse cum laude, & judicibus persvasisse. Diversus hic videtur à nostro & ætate prior, idemqve forte cum Eunapio τῷ ἐκ Φρυγίας Rhetore, cujus meminit Svidas in Μυσών. De nostro videndus præ cæteris Hanckius lib. 2. de Romanar. rerum scriptoribus cap. 9. & Jonsius lib. 3. de scriptoribus Hist. Philosoph. cap. 17. Cui in hoc uno non assentior, qvod scribit eum vicesimo ætatis anno demum gentili religione imbutum, sive ex Christiano Ethnicum factum esse, idqve Eunapium ipsum testari in Ædesio. En tibi ejus verba pag. 34. ὁ γὰρ ταῦτα γεάφων ἐκ παιδὸς ἀκρόατης χρυσανθίου γενόμενος, μόλις εἰς εἰκοστὸν ἔτος ἠξιώθη τῶν ἀληθεστέρων, ὥτω μέγα τι χρῆμα εἰς ἡμᾶς ἡ Ἰαμβλίχου Φιλοσοφίας διελάθη καὶ συμπαρέτεινε τῷ χρόνῳ. Sane Chrysanthius ille qvi à teneris Eunapium imbuit & consobrinam ejus Melitenhabuit uxorem, Ethnicus fuit non Christianus: igitur & Eunapius ubiqve Christianismi hostem professus, non vigesimo anno primum Ethnica superstitione imbutus, sed tunc initiatus demum est arcanioribus Mysteriis Philosophiæ & Theurgiæ, qvæ paullo ante

dixerat præ Constantini Imp. metu jam cœpisse diutius occuli atqve pertinaciore silentio involvi. Atqve hunc esse verborum Eunapii sensum, & per ἀληθέστερα illa intelligi mysteria Philosophiæ sublimioris, perspicue patet ex illis qvæ de Jamblicho subjungit. Matutinas horas aliis arte Rhetorica imbuendis per aliqvod temporis collocasse se refert ipse in Chrysanthio p. 153. Medicæ qvoqve artis peritus fuit, ut in eodem Chrysanthio scribit pag. 156. atqve ab Oribasio Medico tetrabiblum ei suam, qvæ etiamnum latine ex Jo. Baptistæ Rasarii versione exstat, inscribente, λογιώτατος appellatur. Confer Photium Cod. 219.

3. PETRUS gente Illyrius, patria Thessalonicensis, Rhetor sive Advocatus CPolitanus prudentiæ & eloqventiæ laude insignis fuit, qvem Justinianus Imp. teste Procopio lib. 1. de bello Gothico cap. 3. & 4. legatum misit ad Amalasuntham Theodorici Italiæ Regis filiam, eaqve interim à Gothis interfecta, bellum Theodahado jussit indicere, qvod ille deprecans in literis ad Justinianum Imp. apud Cassiodorum X. 19. Variar. Petrum legatum vocat *virum eloquentissimum, doctrina summum, & conscientiæ claritate præcipuum.* Postea Patricium fecit etiam Justinianus, ac Magistrum officiorum, misitqve de pace ad Chosroëm magnum, ut narrat idem Procopius lib. 2. de bello Gothico cap. 22. & lib. 4. cap. 11. & Svidas in Πέτρος, qvi testatur scripsisse Historias & περὶ πολιτικῆς καταστάσεως. Meminit hujus Petri & legationis ejus ad Persas etiam Menander Protector in excerptis de Legationibus pag. 150. Patricium & Magistrum sapientissimum vocat qvoqve Hermolaus Grammaticus, qvi sub Justiniano scripsit, in Epitome Stephani Byz. in ἀκόναι. Corippus lib. 1. de laudibus Justini minoris v. 25.

Successorqve boni redivivaqve gloria Petri
Hinc Theodulus adest, patriæ gravitate Magister.

Eundem putat Valesius intelligi qvem Vigilius Papa in Epistola Encyclica ad universam Ecclesiam *magnificum virum Petrum Referendarium* appellat, qviqve memoratur in Synodo qvinta. Sed diversum omnino putem Petrum Rhetorem (licet Clarissimo Kustero ad Svidam aliter videtur) qvem Leontius Scholasticus in lib. III. Anthologiæ cap. 30. memorat spectantem in Dionysiis collapso theatro obiisse. Non enim Rhetorem vocasset Poëta, sed Patricium & Magistrum.

ſtrum. Qvæ ex Petri hujus Magiſtri hiſtoriis ſuperſunt excerpta de legationibus, incipiunt à legatione Parthorum ad Tiberium Imp. neqve qvicqvam produnt recentius qvam legationem barbarorum ad Julianum Apoſtatam. Conſer Hanckium lib. 1. de Romanarum rerum ſcriptoribus capite 40. Nonnulla iisdem plane verbis leguntur in eclogis legationum ex Dione Caſſio, ut Valeſio etiam notatum. Chriſtianum fuiſſe conjicio ex auctoritate qva ſub Juſtiniano principe valuit, Licet fateor argumentum eſſe non plane firmum certumqve.

4. PRISCUS è Panio Thraciæ * opido Rhetor & Sophiſta CPol. & Theodoſii junioris ad Attilam legatus, ** ſcripſerat *Hiſtoriam Byzantinam & de bello adverſus Attilam* † libris VII. Male pro Priſco Πατρίκιος ſcribitur apud Evagrium lib. 2. cap 1. ut Valeſius annotavit, & Περσικὸς apud Theophanem p 100. ut animadverſum Labbeo in protreptico, Valeſio p 74. ad Evagrium & Martino Hankio, qvi de hoc ſcriptore bono & utili diligenter egit lib. de Byzantinis ſcriptoribus cap. 2. atqve eundem ultra annum XV. Leonis Thracis Imp. ſive CHriſti 471. ſuperfuiſſe demonſtravit. Præter illos Hiſtoriæ Byzantinæ libros, è qvibus eclogæ legationum excerptæ

 ſunt

* *Panitem* Svidas, *Thracem* vocant Theophanes & auctor Chronici Alex. *Sophiſta* eidem Svidæ appellatur; Evagrio I. 17. II. 1. & 5. & 16. & V. 24. & Nicephoro Calliſto in præfat. pag. 35. *Rhetor*: & ante excerpta de legationibus *Rhetor ac Sophiſta*.

** Jornandes de rebus Geticis cap. 34. *Attila Hunnorum omnium Dominus, & pæne totius Scythiæ Gentium ſolus in mundo regnator, qui erat famoſa inter omnes gentes claritate mirabilis. Ad quem in legationem remiſſus à Theodoſio juniore Priſcus* &c. Eundem Priſcum Hiſtoricum ſæpius laudat Jornandes ut cap. 24. 35. 42. 49. atqve Juvencus in Attilæ vita. De illa vero legatione ſua fuſe Priſcus ipſe in eclogis pag. 49. ſeq. edit. Regiæ.

† Apud Svidam male κατὰ Ἄτταλον pro κατὰ Ἀττίλαν, ut Valeſio Hankius & Kuſterus aſſentiuntur. Auctor Chronici Alex. pag. 318. cum de Attilæ & Alarici motibus & exitio retuliſſet, ſubjungit: περὶ ᾧ πολέμῳ συνεγράψατο ὁ σοφώτατος Πρίσκος ὁ Θρᾴξ. Evagrius lib. 1. c. 17. de eodem bello: ὃν περιέργως καὶ ἐς τὰ μάλιστα λογίως Πρίσκος ὁ Ῥήτωρ γεγράφει, *Videtur autem*, inqvit Voſſius p. 488. de Hiſt. Græcis, *hodieque exſtare. Sane citat Priſcum Baptiſta Fulgoſius in Memorabilium libris; inque Bibl. Vaticana eſſe, auctor eſt Raphael Volaterranus lib. XIII. Anthropologiæ. Supereſſe etiamnum ait in Nomenclatore ſuo Rob. Conſtantinus.* Nemo tamen fuit hactenus qvi eum in lucem protulerit, vel in Bibliotheca hodie ſuperſtite legiſſe ſe ſit teſtatus.

sunt & qvorum sextum laudat Stephanus Byz. in σάλωνα, memorat Svidas etiam ejus μελέτας sive *declamationes* Rhetoricas, *Epistolasque*. Christianis scriptoribus recte eum accenset Caspar Barthius in Adversariis. Historiæ Byz. scriptorem diligentissimum vocat Valesius ad Ammianum Marcellinum XXX. 2. Alius Priscus de qvo in vitis Sophistarum Eunapius.

5. MALCHUS patria Philadelphiensis a) Syrus, Sophistam egit CPoli, b) ῥητορικῆς εἰς ἄκρον ἐλήλακώς ut de eo Photius Cod. LXXVIII. qvi Christianum etiam fuisse testatur. Scripsit eleganti Stylo Βυζαντιακὰ sive *Historiam* (ab extremis Leonis primi Imperatoris in qvibus substitit Pirscus sive ab A. C. 474. usqve ad necem Julii Nepotis, occisum A. C. 480.) *libris* VII. qvorum exordio alia jam à se composita testatus est, qvemadmodum & in extremo libri ultimi plura se, si suppeteret vita scriptorum promisit, itaqve integrius opus vidit Svidas, qvi memorat Malchi *Historiam à Constantino Magno ad Anastasium usque* (ab A. C. 491. per annos XXVII. Imperatorem) in qua res qvoqve Zenonis Isaurici ac Basiliisci qvi post Nepotem regnarunt fusius fuit persecutus, inter alia graphice etiam descripsit ac deploravit conflagrationem publicæ Bibliothecæ CPol. & statuarum ἐκ Ἀνγκυρῶνος qvod incendium Basiliisco imperante accidit, & ad centum viginti millia Codicum absumsit. Vide Cangii CPolin Christianam libro 2. pag. 150. Ex duobus qvæ exstant Malchi eclogis Legationum posterior è prioribus, prior è posterioribus libris petitæ esse videntur. Allegatur Malchus ubi de incendio Bibliothecæ & Palatii sermo est, à Zonara T. 2. pag. 52. Vide & Svidam in Λέων βασιλεύς.

6. MENANDER Euphratæ Byzantini F. Herodoti cujusdam frater, imperante Mauricio ad studia literarum à qvibus ante abhor-

a) Philadelphiensem Photius fuisse testatur. Licet autem plures fuerint Philadelphiæ, tamen illam Syriæ intelligendam vetustas Malchi docet. Et fortasse fuit hic ex posteris ejusdem gentis, è qua Malchus, qui deinde sub Porphyrii nomine fuit inter Græcos Philosophos notissimus, de qvo supra lib. IV. cap. 24. De aliis Malchis dixi ad Eunapium. Vide etiam Rosweidum ad Vitas Patrum p. 74.

b) Hinc Sophistam Byzantium Svidas appellat.

c) Photius: ἔστι δ' ὁ συγγραφεὺς φιλαδελφεὺς, εἴπερ ἄλλος κατὰ συγγραφὴν ἱστορίας ἄριστος, καθαρὸς, εἰκαιρος, συντομὸς, λέξεων τῶν ἐνθηκοτάτων καὶ ἐυστόμων καὶ εἰς ὄγκον τινὰ ἐπηγμένων χορηγὸς &c.

abhorruerat, applicans animum scripsit *historiarum libros VIII.* ab anno Justiniani Imp. XXXIII. (CHristi 560.) ubi desiit Agathias, usqve ad Tiberii secundi excessum (CHristi A. 582.) à qvo auspicatur Theophylactus Simocatta. Ipse se apud Svidam in *Μενάνδρος* testatur animum appulisse ad scribendum μετὰ τὴν ἀποβίωσιν Ἀγαθίου cum Agathias jam esset defunctus, neqve continuare ipse Historiam sum posset, Ab eodem Svida pluribus locis fragmenta ex hoc Menandro afferuntur, etiam in *δοκιμάσας*, *Μαθρίκιος* & *παλλάκαις* qvæ loca in utroqve indice Clariss. Kusteri omissa, sed à Valesio pridem annotata sunt. Idem Svidas Menandrum vocat *Protectorem.* Qvod nomen explicat Menander ipse in eclogis legationum pag. 171. ὁ δέ γε τῶν μαθημάτων λεγόμενος πρωτίκτωρ, δηλοῖ δὲ τοῦτο Ῥωμαίοις τὸν ἐς τὸ κατάλογον ἀξίας, τὸν βασίλειον προσκυνητήν. Sed fuse de hac dignitate Cangius in utroqve glossario. Eclogæ illæ legationum qvæ è Menandri Historia excerptæ exstant paullo confuso ordine ac perturbato, ex duobus Codicibus Bavarico & Andreæ Schotti vulgatæ ab Hœschelio sunt; qvorum alter altero integrior fuit & diversas forte collectiones Theodosii alter, alter Joannis CPolitani exhibuit. Meminere Menandri præterea Theophylactus Simocatta lib. 1. cap. 3. Historiæ, & Constantinus Porphyrogenneta lib. 1. de thematibus cap. 2. ubi eum Procopio, Agathiæ & Hesychio illustri jungit.

7. De *Theophylacto Simocatta* è quo & ipso excerpta Legationum in editione Regia pag. 176. seq. leguntur, dicam infra, ubi ejus Historiarum libros, qvi etiamnum exstant, recensebo.

Post hæc de legationibus excerpta Labbeus subjunxit Eclogas Photii ex *Olympiodoro*, *Candido*, atqve *Theophane* Byz. tum *Hesychii* illustris de rebus CPol. cum versione & notis Meursii, & ex *Suida* Lexico excerpta de Imperatoribus Orientis, aliisqve personis rebusqve CPolitanam Historiam spectantibus cum notis & animadversionibus. His addenda excerpta è *Nonnoso* Photiana.

8. OLYMPIODORUS ex Thebis Ægypti oriundus & Theodosii ad Hunnos legatus, licet à CHristi sacris Photio teste alienus, scripsit ἱστορικὰς * Historicæ sive *Commentariorum* libros XXII. de rebus ab A.C. 407. Honorio septimum & Theodosio juniore COSS.

* Ita etiam postea Commentarios suos inscripsit Nicephorus Bryennius.

ad A. C. 425. qvo Valentinianus III. ſecundum Conſul, renunciatus eſt Auguſtus. Argumenta librorum, qvoseidem Theodoſio Auctor dicavit, refert Photius Cod. 80. qvi ποιητὴν τὸ ἐπιτήδευμα (non *Poëtam* ut vulgo interpretantur, ſed ut Reineſius * II. 5. Var. Lect. pag. 154. ſeq. *Operatorem Chymicum*) fuiſſe, ex ipſiusmet teſtimonio refert. Ac certe πτίσιν pro operatione Chemica poni pervulgatum, ut Cangius in gloſſario Græco bene obſervavit, necmodo inter Chemicorum nomina Olympiodorus occurrit, in MS. Collectione Chemicorum Græcorum de qva libro VI. pluribus erit dicendi locus, Γίνωσκε ὦ Φίλε καὶ τὰ ὀνόματα ποιητῶν, ἀρχὴ Πλάτων, Ἀριστοτέλης, Ἰωάννης ἱερεὺς, Δημόκριτος, Ζώσιμος ὁ μέγας, Ὀλυμπιόδωρος, Στέφανος ὁ Φιλόσοφος, Σοφὸς ὁ ἐν Περσίδι &c. ſed etiam inter ſcripta ipſa Chemica habeo unum hoc titulo: Ὀλυμπιοδώρου Φιλοσόφου Ἀλεξανδρέως πρὸς Πετάσιον τὸν βασιλέα Ἀρμενίας εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν ζωσίμου, ὅσα ἀπὸ Ἑρμοῦ καὶ τῶν Φιλοσόφων ἦσαν ἠρμένα. Notandum tamen hunc Olympiodorum dici Alexandrinum non Thebanum, deinde ferri ejus commentarium in ſcriptum Zoſimi, cum Zoſimus Hiſtoricus Hiſtoricum Olympiodorum nominetenus citet lib. V. c. 27. adeoq; eum ætate non videatur præceſſiſſe. Sed dicere ad hoc licet vel eodem tempore ambos ſcripſiſſe Zoſimum & Olympiodorum, qvod veriſimillimum mihi videtur, vel alium fuiſſe Zoſimum Thebanum Panopolitam (Svidæ Alexandrinum) Chymicum ab Hiſtorico, vel locum in qvo Olympiodori mentio, per gloſſema libris Zoſimi Hiſtorici inſertum eſſe, ut viſum Lambecio, qvem vide lib. VI. p. 177. ſq. 188. Certe Olympiodorus ibi fere, ubi deſinit Zoſimus, auſpicatus hiſtoriam ſuam multo qvam ille longius produxit. Prodierunt excerpta ex Olympiodori Hiſtoricis Commentariis, ne Photii editiones memorem, etiam in Tomo tertio minorum Hiſtoriæ Romanæ ſcriptorum, ſed minus integra ex Bibl. Franciſci Pithœi cum verſione & notis *Frid. Sylburgii* Francof. 1590. fol. De aliis Olympiodoris, ut Peripatetico Procli præceptore, & altero juniore Alexandrino qvi vitam Platonis & commentarios in Platonis Alcibiadem, Gorgiam, Phædonem, Philebum & alia forte nonnulla ſcripſit, qvemadmodum & de Olympiodoro Chriſtiano ſcriptore & Diacono Alexandrino qvem Philoſophum & πολὺν τὰ θεῖα vocat Anaſtaſius Sinaita (qvi ſæculo VI. extremo vixit) ſub finem libri VI. in Hexaë-

* Confer Reineſii Epiſtolas ad Neſteros pag. 19. Hermanni Conringii de Hermetica Medicina pag. 49. & Olaum Borrichium de ſapientia Ægyptiorum p. 25. 34.

Hexaëmeron, alibi dixi. Omitto Olympiodorum λοχαγὸν sive ductorem manipuli, cujus meminit Plutarchus in Aristide pag. 327. & Olympiodorum Thessalum, Hippodromi Sophistæ Patrem, de qvo Philostratus. Olympiodori nescio cujus Rhetoris περὶ ξ ἀπὸ ἐναντίων λόγε διάταξις MS. fuit inter libros Gudianos.

9. CANDIDUS Isaurus sub Anastasio ut videtur scripsit affectata ut arguit Photius dictione, *Historiarum* ab auspiciis Leonis Thracis usqve ad obitum Zenonis Isaurici *libros tres*. Idem Photius Cod. 79. ubi argumentum operis recenset, de auctore qvi Christianus fuit hæc habet: ἔστι ὁ πολίτης μὲν Ἰσαυρίας, ὡς αὐτὸς φησι, τῆς Ἰωαννίας, ἐπιθήκνμα δ' ἔχων ὑπογραφεὺς (notarius sive tabularius) τῶν ἐν Ἰσαύροις πλεῖστον ἰσχυσάντων· ἦν δὲ θεοσεβείαν χριστιανὸς καὶ ὀρθόδοξος, ἥντινα δὴ τετάρτην συνοδον ἐπαίνοις φέρει, καὶ τῶν κατ' αὐτὴν καινοτομησάντων καθάπτεσθαι δικαίως. Fragmentum ex hoc Candido Historico habet Svidas in χειρίζω, ubi pro Κάνδιδος ἱστοριογράφος, qvem ex corrupto Svidæ loco retulit etiam Simlerus in suam Bibl. & Mallincrotus in sua de Historicis Græcis paralipomena, legendum esse Κάνδιδος, monuit Clariss. Kusterus, & ante eum Reinesius III. 2. Var. lect. pag. 366. & Valesius pag. 74. ad Evagrii II. 16.

10. THEOPHANES Byzantius à Theophane Confessore, * qvi in sua Chronicorum Syncelli continuatione & ipse res Justini utriusqve ac Justiniani attigit, diversus, eoqve multis ut videtur annis antiqvior & sub Mauritio forte Imp. clarus, scripsit præter Commentarios de rebus Justiniani Imp. qvorum libro primo meminit, X. *libros Historiarum* ab anno secundo Justini junioris (CHristi 567.) ad annum ejusdem Justini duodecimum (CHristi 577.) ita ut singulis libris singulos annos tribuisse videatur. Excerpta ex illis servavit Photius Cod. 64. plures etiam postea, qvibus decem istos continuaverit libros composuisse testatus.

11. NONNOSUS Νόννοσος, Christianus scriptor, tradidit *Historiam legationum suarum*, cujus argumentum & ex illa excerpta qvædam servavit Photius Cod. 3. Fuit autem Nonnosus hic Justiniani Imp. ad Æthiopum Auxumitarum Regem Elesbaam, ad Homeritas, Saracenos qvorum φύλαρχος Cæsus erat, & ad alios Orientis populos

* De hoc supra cap. 4. pag. 151. seq. qvem *Georgium Theophanem* nescio qvo auctore vocant Vossius de Hist. Græcis pag. 285. & Reinesius de palatio Lateranensi pag. 83. 84. Ansa forte, qvod *Georgium* Syncellum continuavit.

tos legatus, filius Abrahami presbyteri qvem Justinus Thrax & Justiniatus Legatum misere ad Alamundarum & jam memoratum Caisum præfectos Saracenorum: & *Nonnosi* nepos qvi ad Aretham eorundem Saracenorum præfectum legationem nomine Anastasii Imp. obierat. Hæc è Nonnoso nepote excerpta Photiana in Labbei eclogis nescio qvomodo omissa sunt.

12. HESYCHIUS illustris, a) patriâ Milesius, Hesychii Advocati & Sophiæ Filius, scriptor (licet Svidæ b) aliud videtur) itidem Christianus, Justiniani Imp. temporibus composuit *Historiam Chronicam* sex Τμήμασι c) sive Διασήμασι distinctam, qvorum 1) de rebus qvæ à Belo Assyriorum Rege bellum Trojanum antecesserunt, 2) ab Ilio capto ad Romam usqve conditam, 3) ab Urbe condita usqve ad Consules creatos Olympiade LXVIII. 4) à Consulum initio usqve ad Julium Cæsarem. 5) à Julio Cæsare usqve ad Constantinopolin à Constantino M. instauratam. 6) à Constantino M. usqve ad excessum Anastasii Dicori Imp. Vide Photium Cod. LXIX. & Svidam in Ἡσύχιος. Sexti Τμήματος initium ad nos puto pervenisse, sub titulo: Πάτρια. d) Κωνσταντινοπόλεως, qvæ adeo à Svi-

a) Ἡσύχιος non est nomen proprium, sed dignitatis, ut multi jam animadverterunt. Vide Colomesium ad Gyraldi dialogos de Poëtis pag. 145. Hanckium de Byz. Historiæ scriptoribus cap. 4. Meursium in glossar. & notis ad Hesych. ad præcipue Cangium in glossario Græco, Jonsium pag. 307. & Edmundum Chilmeadum ad Malalæ Chronicon T. I. pag. 379.

b) Svidas Christianum non esse Hesychium, collegit ex eo, qvod in libello de viris eruditione claris Christianos scriptores non memorat. Sed aliud ejus fuit institutum, & in eo ipso libello memorat Sibyllam Chaldæam de Christo vaticinatam, Tribonianumqve tanqvam Ἕλληνα h. e. Ethnicum atqve ἀθεων perstringit. Itaqve Christianum fuisse existimant H. Stephanus, Vossius pag. 268. de Hist. Græcis, Hanckius, Caveus, aliiqve, qvibus libenter assentior.

c) Τμήματα Photius appellat, διασήματα Svidas, & auctor glossarii juris in παλαιάς ubi laudatur Ἡσύχιος ὁ Ἰλλούριος ὁ Φιλοσοφήσας ἐπὶ τῆς Μιλησίας ἐν τῷ ε χρονικῷ διασήματι τῆς ἱστορίας. Idem in Φόλλις allegat Hesychium ἐν τῷ ϛ Διασήματι.

d) Sic Hyasis sive Oasis urbis Libyæ τὰ πάτρια sive origines atqve Antiqvitates scripsit Soterichus Poëta teste Steph. in Ὕασις: Diogenes Cyzicenus τὰ πάτρια Κυζίκου Svidæ laudata in Διογ. & eidem Stephano in Βόσβιλος, atqve alibi: Claudianus τὰ πάτρια Ταρσοῦ, Ἀναζάρβου, Βηρυτοῦ, Νικαίας, ut ad epigrammata Claudiani Græca annotatum in veteri Codice Allatius reperit, qvi etiam in Excerptis Rhetorum pag. 256. edidit apospasmation Callinici Sophistæ ἐκ τῶν περὶ τὰ πάτρια

Τμή-

Svida * totum opus Chronicæ Hiſtoriæ laudante haud ſingillatim memorari, minime eſt mirum. Primus illa ſub *Georgii Codini*, qvi excerpſit ac ſervavit, nomine Græce & Latine edidit *Georgius Douſa* Jani F. περὶ πατρίων τῆ Κωνσταντινουπόλεως παραβολαὶ ἐκ τῆ βίβλυ τῆ χρονογράφυ, Heidelbergæ apud Hieronymum Commelinum 1596. 8. & Genev. 1607. 8. Inde eadem integriora paullo, veluti nondum edita ad calcem libelli Heſychii de viris illuſtribus, è MS. Palatino Græce cum verſione ſua & notis ſub vero Heſychii nomine vulgavit *Joannes Meurſius* Lugd. Bat. 1613. 8. adjunxitqve *Beſſarionis* Cardinalis Epiſtolam ſcriptam Græco vulgari ſermone ad Thomæ Palæologi filiorum pædagogum Româ datam 9. Auguſt. 1465. qva eum hortatur ut cum Critopulo Medico diligentem eorum curam habeat, neqve Anconæ diutius ſubſiſtat, ſed Siciliam petat. Meurſii verſio notæqve à *Labbeo* in editione Regia una cum Græcis recuſæ ex illius editione ſunt. Nonnulla in editione caſtigant Allatius ad Euſtathii Hexaëmeron pag. 126. & Ampliſſimus Vir Gisbertus Cuperus lib. IV. Obſervationum cap. 14. Interpretationis Douſianæ errores notavit *Jac. Greſerus* Obſervationibus in Codinum, lib. 3. cap. 18. ejusqve editionem è Bavarico Codice auctiorem fecit cap. 19. *Nos etiam*, inqvit Allatius diatriba de Georgiis p. 362. *ex alio MSto Codice multo hiſce plura in noſtro* ** *Variorum Antiquorum Tomo I. protulimus, adeo ut jam Lector opus abſolutum ferme habeat. Nec aliud ab hoc opus eſſe mihi autumo, quod in Bibliotheca Carthuſia Neapolitanæ in indice MStorum legitur* Georgii Codini Chronologia CPolitana. *Legitur etiam MS. Romæ in Bibliotheca Vallicellana D. 23. & Scoriaci in Regia. Neqve alius à Codino eſt* Georgius Conſtantini *qvi* πάτρια Conſtantinopolis *& librum* de Sapientia *ſcripſiſſe traditur à Geſnero, Conſtantinus enim, ni fallor, locum Codini occupavit. Errorem ſecuti ſunt Geſneriani Epitomatores Robertus Conſtantinus, & qvi ſine ullo delectu atqve examine omnia exſcribit Paulus Bolduanus. Liber vero ipſius* de Sapientia *nullus alius eſſe videtur, qvam ea pars* πατρίων *qva in exſtructione Templi CPol. S. Sophiæ enarranda impenditur.* Confer qvæ de Codino infra, ubi pleniorem Originum ejus CPolitanarum

τρια Ῥώμης. Tzetzes Chiliad. 2. verſu 973. ubi de Apollonio Tyanenſi: γρά-φυσι ταῦτα πάτρια καὶ χρονικῶν τι πλῆθος. Conſtantinus Porphyrog. II. 12. themat. pag. 111. οἱ τὰ πάτρια συγγεγραφότες Βυζαντίυ.

* Vide qvæ ſupra pag. 137.

** Non vidit lucem, qvod ſciam.

editionem à *Petro Lambecio* curatam recensebo. Hesychium illustrem citat Tzetzes Chiliad. 3. versu 877. atque inter alios qui Justiniani temporibus ἐπὶ τῆ Ἰουστιανῦ βασιλείας scripserunt, Constantinus Porphyrogenitus lib. 1. themate 2. nec non lib. 2. themate 8. ubi de Indictionum origine.

Memorat & Photius alterum Hesychii hujus opus *de rebus sub Justino Thrace & per primores Justiniani annos gestis*, qvod ulterius continuare mors acerba filii *Joannis* haud permisit.

Cæterum supereſt adhuc *libellus* Hesychii illustris περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ λαμψάντων σοφῶν, *de his qui eruditionis fama claruerunt*, digestus ordine nominum Alphabetico, & iisdem passim verbis, qvibus utitur Laërtius, pauca qvædam de illis perstringens. Memmit ejus Svidas qui vocat ὀνοματολόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαστῶν, qvia vero subjungit ἔστι δὲ ἐπιτομὴ τοῦτο τὸ βιβλίον, hoc potest ita intelligi, ut duos libros ejusdem argumenti composuerit Hesychius, unum uberiorem qvem Callimachi exemplo inscripserit πίνακα, & alterum qvi hodie exstat breviorem ὀνοματολόγον qvi fuerit prioris velati Epitome. Eqvidem Meursius putat supplenda esse verba: Διογένην τὸν Λαέρτιον μιμησάμενος ἔστι τὸ παρὸν βιβλίον. Sed qvanqvam plurima è Laërtio iisdem ut jam dixi verbis repetiit, Epitomen tamen Laërtii neutiqvam præstat, ne dicam Codicem nullum Svidæ MS. conjecturæ Meursii audaciori suffragari, & Hesychium multa referre de qvibus in Laërtio ne γρύ. Nonnulla ex Hesychii libello verbotenus Svidas, non tantum in Ξάνθος, Ξενοκράτης, Ποσείδιππος Μιτυληναῖος, Φαίδων, sed etiam in Ἀπολλώνιος, Ἀριστέας & aliis qvamplurimis in locis. Prodiit primum Græce è Bibliotheca *Jo. Sambuci* Antwerpiæ, typis nitidis A. 1572. 8. apud Christophorum Plantinum, subjunctaqve ad calcem versio latina *Hadriani Junii* cum ejus castigationibus, in qvibus ut Hesychium è Laërtio ita Laërtium vicissim ex Hesychio subinde emendandum demonstrat. Postea Græce & Latine prodiit cum Junii versione & notis, notisqve *Henr. Stephani* animadversionibus ad calcem Diogenis Laërtii, ex laudati Stephani officina A. 1594. 8. Illa Laërtii editio & cum illa Hesychii libellus recusus est Genevæ apud Jo. Vignon 1615. 8. Interim *Joannes Meursius* Lugduni Bat. 1613. 8. Hesychii opuscula atqve in his præsentem libellum vulgavit, castigationibusqve Junii ac Stephani notas

tas suas addidit. Junii autem versio latina non ut ab H. Stephano Græcis ex adverso per singulas paginas posita est, sed separatim ad calcem voluminis excusa legitur.

Alii Hesychii.

HEsychius *Ægyptius* Episcopus, A. C. 310. vel 311. Alexandriæ passus Martyrium cujus meminere Eusebius VIII 13. Hist. p. 308. & Martyrologia 26. Nov. Idem habetur qvi Græcam versionem sacrorum librorum V. T. emendavit, ut dixi lib. 3. c. 13. §. 14. Atqve eundem suspicor primum auctorem glossarii, ab aliis deinde interpolati truncatiqve qvod sub Hesychii *Alexandrini* nomine habemus, vide supra lib. 4. cap. 35.

Hesychius *Alexandriæ* minoris Episcopus, qvi Concilio Antiocheno & Nicæno primo interfuit.

Hesychius *Apameensis*, infra, in Justino Hesychio.

Hesychius CPolitanus presbyter, cujus λόγος qvatuor de serpente æneo Moysis memorat Photius Cod. 51. Idem forte cujus meminit Philostorgius VI. 1.

Hesychius vir *Consularis* de qvo Hieron. ad Pammachium Epist. 101. de optimo genere interpretandi: *Dudum Eſychium Virum Conſularem contra quem Patriarcha Gamaliel graviſſimas exercuit inimicitias, Theodoſius Princeps capite damnavit, quod ſollicitato notario chartas illius invaſiſſet.* Hesychium intelligo proconsulem Achajæ, ad qvem Teodosii lex in Codice Theodosiano l. ult. de principibus agentium in rebus. Ad Hesychium Proconsulem etiam Epistola Nili 292. libri 2. edit. Allatianæ. Ad hunc forte etiam Libanii Epist.

Hesychius qvi cum Synesio ad *Geometria* studium incubuit, postea Magistratu aliqvo functus. Vide Synesii Epist. 92.

Hesychius *Glossarii* sive *Lexici* auctor, supra in Hesychio Ægyptio.

Hesychius *presbyter Hierosol.* qvem Theophanes p. 71. ad Annum Theodosii jun. VII. scribit διδασκαλίας sive literarum sacrarum doctrina floruisse, ejusqve obitum refert p. 79. ad annum Theodosii XXVI. CHristi 433. Eundem Græci in Menologio 28. Martii scribunt exhausisse fontes omnes scientiæ & sapientiæ & omnem Scripturam interpretatum esse ac perspicue explicasse atqve ad multorum utilitatem proposuisse. Ejusdem meminit

Cyrillus in Vita S. Euthymii. Confer Henſchenium Tomo 3. ad 28. Martii pag. 713. De Heſychii Hieroſol. ſcriptis non repetam qvæ erudite Labbeus, Caveusqve. Tantum notabo 1) στιχηρὰ ejus ſive *κεφάλαια in XII. Prophetas* Minores cum latina verſione ſua ediditſſe Conradum Rittershuſium in Aſſe fatidico, ſive XII. Prophetis Metaphraſi latina donatis, Amberga 1604. 8. Confer de illis *κεφαλαίοις* Richardi Simonis Epiſtolas Criticas Gallice excuſas Baſileæ p. 75. ſeq. Laudantur & ejus ſcholia *in Ezechielem* ac *Jobum* atqve Conradus Clauſerus præf. ad Procopium Gazæum in Pentateuchum: *Utinam*, inqvit, *haberemus Heſychii ſcholia in Ezechielem atqve adeo omnes Prophetas. Incredibile dictu eſt, quantum lucis acceſſurum eſſet Prophetiæ lectioni.* Minores Prophetas cum commentariis Theodoreti & Heſychii extare in Codice Regis Pariſ. 1892. teſtatur doctiſſimus Montfauconus p. 316. Palæographiæ Græcæ. 2). Heſychium Hieroſol. *in Pſalmos* è MS. Veneto edere promiſit C. V. Anſelmus Bandurius, & Codicis illius initio mutili meminit laudatus Montfauconus in Diario Italico pag. 46. Habeo & ipſe Homilias qvasdam Græcas MSS. in Pſalmos, qvas alii Codices Chryſoſtomo, alii rectius Heſychio tribuunt. Procemium Heſychii in Pſalmos fuit apud Jac. Sadoletum, qvi de eo ita in Epiſt. ad Eraſmum: *De Heſychio quod quæris, habueram Pſalmorum Græcorum librum vetuſtate inſignem, in eo procœmium Heſychii luculente ſcriptum in eam ſententiam, ut probare conaretur omnes Pſalmos Davidis eſſe. Is liber mihi cum cæteris omnibus periit. Reliqua ſunt apud me Græca collectanea in Pſalmos, incerto auctore ſcripta non tam copioſe quam eleganter, quibus præcipue utor: in iisdem interdum citatur Heſychius.* 3) Libri VII. Explanationum allegoricarum *in Leviticum* ad Diaconum Eutychianum latine qvidem tantum exſtant, laudati pridem Amalario, Rabano, Strabo, aliisqve, & editi Baſil. 1527. fol. Pariſ. 1581. 8. & in Bibliothecis Patrum: ſed videntur utiqve ſcriptoris eſſe Græci, Heſychii nempe, ut titulus habet, Hieroſolymitani † presbyteri, verſi latine ab interprete neſcio qvo, Heſy,

† In gloſſa Ordinaria vocatur etiam Epiſcopus, ſed non eſt tanta illius auctoritas, ut ideo non poſſit tribui Heſychio qvi presbyter Hieroſolymitanus A. C. 433. obiit & ab explanatione Scripturarum magnam ſibi celebritatem nominis paraſſe in Menologio Græcorum ad 28. Martii traditur.

Hesychius enim Salonitanus ut is fuerit nihil est necesse, qvi verba S. Scripturæ ex Hieronymi versione adscripsit. Confer Richardum Simonem in Censura Bibliothecæ Divinæ Hieronymianæ Gallice edita p. 35. seq. 40. seq. & in Epistolis Criticis p. 69. seq. & T. 4. Bibl. Criticæ p. 55. Salmasium de transsubstantiatione p. 57. Edm. Albertinum de Eucharistia p. 847. Labbeum de Scriptoribus Ecclesiasticis T. 1. p. 633. seq. & Antonium Arnaldum in scripto Gallico: Tradition de l'Eglise touchant l'Eucharistie T. 4. de la perpetuité de la foy p. 21. seq. 4) *Sermo de resurrectione* in Codice Regio Paris. fertur sub titulo Ἡσυχίου θεολόγου, uti Trithemius & Sixtus Senensis nescio qvo auctore Hesychium presb. Hierosol. tradunt Gregorii Nazianzeni, qvi *Theologi* nomine communiter venit, fuisse discipulum. Eadem secunda de Paschate legitur inter Homilias Greg. Nysseni, sed stylo, * ut observat Combefisius, prorsus abhorrente, qvi illam cum altera *de hora qua crucifixus est Dominus*, latine ex versione sua dedit etiam in Bibl. concionatoria. In eadem & in supplemento Bibliothecæ Patrum Paris. T. 1. pag. 821. & T. 12. Lugd. p. 190. exstat latine Carolo Fabiano interprete Oratio in *S. Andream Apostolum* de qva Photius Cod. 269. licet Thomas ibi pro Andreæ nomine legitur. Græce habuit Allatius, incipit: σάλπιγξ ἡμᾶς Ἀποστολικὴ πρὸς παννυχιν ἐγείρει. 5) Hesychii presb. Hierosol. *Historia Ecclesiastica* ** respicitur in Chron. Alex. pag. 371. ubi Hesychius citatur cum Sozomeno & Theodorito ubi de rebus Theodori Mopsvesteni sermo est. 6) *Vita Longini Centurionis* & duorum sociorum Martyrum qvæ ex MS. Vaticano 1190. pag. 117. exhibetur ab Henschenio T. 2. ad XV. Martii Græce pag. 736. & latine p. 386. non videtur ut editor voluit, Hesychii presbyteri Hierosol. illius qvi sub Theodosio juniore vixit, sed longe junioris scriptoris. Confer Tillemontium Memor. Hist. Eccles. T. 1. pag. 254. 7) Allatius sub Hesychii Hierosol. nomine habuit Homiliam Hesychii Hierosol. presb. εἰς τὴν ὑπαπαντήν, incipit: Ἡ μὲν ἑορτὴ λέγεται καὶ θεοφάνια.

* Confer Rich. Simonis Hist. Crit. Novi Test. T. 3. p. 112.
** Vide supra cap. 4. §. 28. pag. 113.

In SS. Apostolus Petrum & Paulum, incipit: καλὸν μὲν τὸ ᾠδὸν τῆς ἐαρινῆς.

In S. Procopium Martyrem, incipit: Προκοπίῳ τὴν θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐξεφάνωσεν ταῦρον αὐτὸν ἰδών.

In Lazarum quatriduanum, incipit: δεῖπνον ἡμῖν πολυτελὲς Λαζάρου αὖθις.

8. De fragmento *Homiliæ* in *Nativitatem Christi* dictum supra cap. 4. p. 145.

Alius Hesychius *Presbyter* ac deinde *Episcopus Hierosolymitanus* circa A. C. 600. ad qvem Epistola Gregorii M. lib. IX. Epist. 4.

Hesychius *Episcopus* qvem cum aliis sex Episcopis missum ab Apostolis Petro & Paulo ad *Hispanos* tradunt. Vide Papebrochium T. 3. ad XV. Maji pag. 442. & Tillemontium T. 1. memor. Hist. Eccles. pag 501.

Justinus Hesychius, Apameensis, Amelii Philosophi adoptivus, cui libros suos legavit. Porphyr. in vita Plotini c. 3.

Hesychius λαμπρότατος qvi domum splendidam constructerat animi ornandi negligens ac securus, ad qvem Epistola 156. Isidori Pelusiotæ lib. 2.

Hesychius *libertus* Augusti Imp. memoratus in veteri inscriptione apud Gruterum, p. DLXIV. 2. ut alios Hesychios libertos in eodem Gruteriano thesauro obvios prætream.

Hesychios *Martyres* præter Ægyptium supra memoratum plures alios celebrant Martyrologia & Menologia ut 15. Junii, 3. Julii, 2. Septempris 3. Octobris, 7. & 18. Nov. &c.

Hesychius *Medicus* & *Grammaticus* CPoli sub Leone I. Imp. Vide Svidam in Ἰάκωβος.

Hesychius *Monachus*, S. Hilarionis amicus de qvo Hieronymus in ejus vita qvæ inter hujus Epistolas atqve apud Surium 21. Octobr. legitur.

Hesychius *Salonitanus* in Dalmatia Episcopus, cujus Epistola una ad Augustinum & duæ ad eum Augustini exstant, num. 78. 79. 80. (in nova edit. 197. 198. 199.) Augustinus XX. 5. de Civ. DEI: *Epistola quam rescripsi ad beatæ memoriæ virum Hesychium Salonitanæ Urbis Episcopum, cujus Epistola titulus est de fine sæculi.* Est illa Epist. 80. (in nova

nova edit. 199.) Epistola prima Zosimi Papæ ad hunc Hesychium data fertur Honorio XII. & Theodosio VIII. COSS. hoc est A. C. 418. T. 1. Concilior. edit. Binianæ pag. 711.

Hesychius Ἰαχυγεάφος quem in Originibus CPolitanis citat Codinus, vereor ne idem sit cum Hesychio Milesio, licet à Codino referatur inter eos qui instaurationi Urbis à Constantino M. factæ αὐλόπλαι interfuerunt. Etiam Hesychium Milesium, *tabularium* vocat Barthius p. 103. ad Claudianum.

Hesychius *Viennensis* Episcopus, cui successit Alcimus Avitus.

Adde his Hesychiam fœminam, Sacerdotem Minervæ, cujus nomine studium quietis & concordiæ svasit Oraculum Athenienssibus. Vide Plutarchum in Nicia p. 532. & libro de Pythia versibus non vaticinante p. 403.

Post Hesychii Milesii πάτρια Κωνσταντινουπόλεως Labbeus in Tomo primo Corporis Byzantini subjunxit loca ex Svida ad Historiam Byz. pertinentia, cum versione Æmilii Porti, illa nempe qvæ Svidas habet in Ἀγαθίας, Ἀγάπιος, Ἀγγέλιος, Ἀθηνᾶς, Ἀκάκιος, Ἀναστάσιος, Ἀναστάσιος σιλεντιάριος, Ἀντίοχος ὁ πραιπόσιτος, Ἀπόλλων ἄγαλμα, Ἀρδαβούριος, Ἀρειανὸς, Ἀρμάτιος, Ἄρματος, Ἀρτέμιος, Ἄυγυστος, Ἀφυσία, Ἀφροδίτη, Βασιλικὴ, Βασιλίσκος, Βελισαρίος, Βημάρχιος, Βηρίνη, Βόσπορος, Βόσποροι, Βύλγαροι, Βυζάντιον, Γενναδίος, Γενικὸς, Γεωργίος, Γέσιος, Γραπτανὸς, Δημήτης, Διονύσιος, Ἑλένη, Ἐλεύσιος, Ἑλικώνιος, Ἑρμῆν, Ἑρμόλαος, Ἑστία, Ἑστιάδες, Εὐξείνος, Εὐσάθιος, Εὐτρόπιος, Εὐτύχης, Εὐφημίας, Εὐφήμιος, Ζεύξιππος, Ζεὺς, Ζήνων ὁ βασιλεὺς, Ἡρα, Ἡράκλειος βασιλεὺς, Ἡράκλειος στρατηγὸς, Ἡσύχιος, Ἰανουάριος, Ἰγνάτιος, Ἴλλος, Ἰοβιανὸς, Ἰουλιανὸς, Ἰουστιανὸς, Ἰουστιανὸς ὁ μονόμαχος, Ἰουστῖνος, Ἰωάννης Ἀντιοχεὺς, Θεμίστιος, Θεόδοτος, Θεοδόσιος, Θεόδωρος ὁ ἀπὸ ἀναγνωστῶν, Θεοφύλακτος σοφιστὴς, Κωνσταντῖνος, Κωνστάντιος, Κωνσταντινούπολις, Κυμήγιον, Κύρος Πανοπολίτης, Λεόντιος Τριπόλεως, Λεόντιος Μοναχὸς, Λέων Βυζάντιος Φιλόσοφος, Λέων βασιλεὺς, Μακεδόνιος, Μάλχος, Μάμας, Μαναὶμ, Μάξιμος, Μάρης, Μάρκελλος, Μαρκιανὸς, Μαυρίκιος, Μελανθιὰς, Μένανδρος Προτίκτωρ, Μίλιον, Μιχαὴλ, Νάρσης, Νεστόριος, Ξηρέλοφος, Οὐαλεντινιανὸς, Οὐάλης, Πρεῖον, Πρὸς Ἀλεξανδρέυς, Παμπρέπιος, Παλήκιος, Παῦτης, Πέτρος ὁ Ῥήτωρ, Πέτρος ὕτος ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανῦ, Πλακίλλα, Πυλχερία,

In SS. Apostolos Petrum & Paulum, incipit: καλὸν μὲν τὸ ῥόδον τῆς ἐαρινῆς.

In S. Procopium Martyrem, incipit: Προκοπίῳ τὴν θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐπεφάνωσεν ταῦρον αὐτὸν ἰδών.

In Lazarum quatriduanum, incipit: δεῖπνον ἡμῖν πολυτελὲς Λαζάρου αὐθις.

8. De fragmento *Homiliæ* in *Natalem Christi* dictum supra cap. 4. p. 145.

Alius Hesychius *Presbyter* ac deinde *Episcopus Hierosolymitanus* circa A. C. 600. ad qvem Epistola Gregorii M. lib. IX. Epist. 4.

Hesychius *Episcopus* qvem cum aliis sex Episcopis missum ab Apostolis Petro & Paulo ad *Hispanos* tradunt. Vide Papebrochium T. 3. ad XV. Maji pag. 442. & Tillemontium T. 1. memor. Hist. Eccles. pag 501.

Justinus Hesychius, Apameensis, Amelii Philosophi adoptivus, cui libros suos legavit. Porphyr. in vita Plotini c. 3.

Hesychius λαμπρότατος qvi domum splendidam construxerat animi ornandi negligens ac securus, ad qvem Epistola 156. Isidori Pelusiotæ lib. 2.

Hesychius *libertus* Augusti Imp. memoratus in veteri inscriptione apud Gruterum, p. DLXIV. 2. ut alios Hesychios libertos in eodem Gruteriano thesauro obvios prætream.

Hesychios *Martyres* præter Ægyptium supra memoratum plures alios celebrant Martyrologia & Menologia ut 15. Junii, 3. Julii, 2. Septempris 3. Octobris, 7. & 18. Nov. &c.

Hesychius *Medicus* & *Grammaticus* CPoli sub Leone I. Imp. Vide Svidam in Ἰάκωβος.

Hesychius *Monachus*, S. Hilarionis amicus de qvo Hieronymus in ejus vita qvæ inter hujus Epistolas atqve apud Surium 21. Octobr. legitur.

Hesychius *Salonitanus* in Dalmatia Episcopus, cujus Epistola una ad Augustinum & duæ ad eum Augustini exstant, num. 78. 79. 80. (in nova edit. 197. 198. 199.) Augustinus XX. 5. de Civ. DEI: *Epistola quam rescripsi ad beatæ memoriæ virum Hesychium Salonitanæ Urbis Episcopum, cujus Epistola titulus est de fine sæculi.* Est illa Epist. 80. (in nova

nova edit. 199.) Epistola prima Zosimi Papæ ad hunc Hesychium data fertur Honorio XII. & Theodosio VIII. COSS. hoc est A. C. 418. T. 1. Concilior. edit. Binianæ pag. 711.

Hesychius Ἰαχυγεάφος qvem in Originibus CPolitanis citat Codinus, vereor ne idem sit cum Hesychio Milesio, licet à Codino refertur inter eos qvi instaurationi Urbis à Constantino M. factæ αὐλόπλαι interfuerunt. Etiam Hesychium Milesium, *tabularium* vocat Barthius p. 103. ad Claudianum.

Hesychius *Viennensis* Episcopus, cui succesit Alcimus Avitus.

Adde his Hesychiam fœminam, Sacerdotem Minervæ, cujus nomine studium qvietis & concordiæ svasit Oraculum Athenienſibus. Vide Plutarchum in Nicia p. 532. & libro de Pythia versibus non vaticinante p. 403.

Post Hesychii Milesii πάτρια Κωνσταντινοπόλεως Labbeus in Tomo primo Corporis Byzantini subjunxit loca ex Svida ad Historiam Byz. pertinentia, cum versione Æmilii Porti, illa nempe qvæ Svidas habet in Ἀγαθίας, Ἀγάπιος, Ἀγγέλιος, Ἀθηνᾶς, Ἀκάκιος, Ἀναστάσιος, Ἀναστάσιος σιλεντιάριος, Ἀνθίοχος ὁ πραιπόσιτος, Ἀπόλλωνος ἄγαλμα, Ἀρδαβούριος, Ἀρειανίς, Ἀρμάτιος, Ἄρμαλος, Ἀρτέμιος, Ἄυγυστος, Ἀφροδίσια, Ἀφροδίτη, Βασιλική, Βασιλίσκος, Βασιλισάριος, Βημάρχιος, Βηρίνη, Βάσσορος, Βάσσοροι, Βάλγαροι, Βυζάντιον, Γενναδίος, Γενικὸς, Γεωργίος, Γέσιος, Γραπτιανὸς, Δημήτηρ, Διονύσιος, Ἑλένη, Ἐλεύσιος, Ἑλικώνιος, Ἑρμῆν, Ἑρμόλαος, Ἑστία, Ἑστιάδες, Εὐξείνος, Εὐσάθιος, Εὐπρόπιος, Εὐψυχὴς, Εὐφημίας, Εὐφήμιος, Ζεύξιππος, Ζεὺς, Ζήνων ὁ βασιλεὺς, Ἡρα, Ἡράκλειος βασιλεὺς, Ἡράκλειος στρατηγὸς, Ἡσύχιος, Ἰανουάριος, Ἰγνάτιος, Ἴλλος, Ἰοβιανὸς, Ἰσαυριανὸς, Ἰσαυριανὸς ὁ μονότμητος, Ἰσαῦρος, Ἰωάννης Ἀντιοχεὺς, Θεμίστιος, Θεόδοτος, Θεοδόσιος, Θεόδωρος ὁ ἀπὸ ἀναγνωστῶν, Θεοφύλακτος σοφιστὴς, Κωνσταντῖνος, Κωνστάντιος, Κωνσταντινούπολις, Κυνήγιον, Κύρος Πανοπολίτης, Λεόντιος Τριπόλεως, Λεόντιος Μοναχὸς, Λέων Βυζάντιος Φιλόσοφος, Λέων βασιλεὺς, Μακεδόνιος, Μάλχος, Μάμμας, Μαναὶμ, Μάξιμος, Μάρης, Μάρκελλος, Μαρκιανὸς, Μαυρίκιος, Μελανιὰς, Μένανδρος Προτίκτωρ, Μίλιον, Μιχαὴλ, Νάρσης, Νεστόριος, Ξηρέλεφος, Ουαλεντιανὸς, Ουάλης, Ὠρεῖον, Πρὸς Ἀλεξανδρεύς, Παμπρέπιος, Παρήκιος, Παῦλος, Πέτρος ὁ Ῥήτωρ, Πέτρος ὕπατος ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανῦ, Πλακίλλα, Πυλχερία,

Πρίσκ., Πρίσκος Πανίτης, Προκόπιος ὁ Γάζαιος, Προκλ. ὁ βασιλέως ἱερεὺς Κοσμᾶς, Προκόπ., Προκόπιος, Ῥυφῖνος, Σαλίγιος ὁ τ. αὐλῆς ἔπαρχος, Σεβαστιανός, Σέλευκος, Σκιπίων Ἀπομιμ., Σταυρός, Στήλη Στάβιος, Τιβέριος, Τιμόθεος, Τραιανός, Τριβονάλιον, Τριβουνιανός, Τριβωνιανός, Τροΐλος, Φαβρικ., Φῆστος, Φιλίππικος ὁ βασιλεύς, Φιλίππικος τραπεζ., Φόρος. De Svida dicturus sum infra capite singulari qvod Lexicis Græcis dicavi. Excerpta qvædam de Imperatoribus Rom. & CPolitanis è Svida Græce & Latine exhibet etiam Frid. Sylburgius Tomo tertio minorum Romanæ Historiæ scriptorum.

III. PROCOPIUS ex Cæsarea Palæstinæ Rhetor a) sive causſarum Patronus ac Sophista, hoc est eloqventiam professus CPoli. Hunc licet paganis adscribere non dubitant Eichelius, b) & Mottanus Vayerus: Christianum utiqve & Catholicum fuisse scripta ipsius perspicue testantur, eum vero qvi subtiles & arces de religione con-

a) Svid. in Προκόπιος. Confer Vossium de Hist. Græcis II. 22. & Hanckium de scriptoribus Byz. lib. I. cap. 5.

b) Mottanus Vayerus in judicio de Historicis T. I. Operum pag. 339. & Jo. Eichelius præfat. ad Procopii Anecdota §. 17-22. qvi tamen & ipse non potest diffiteri externa saltem professione Christianismum præ se tulisse. Qvæ vero affert ut simulatorem improbum & sub Christiani larva latescentem Ethnicum probent, ita sunt pleraqve comparata, ut prudentem potius & sanum demonstrent scriptorem Historiæ, cujus neutiqvam est tanqvam ex cathedra controversias Theologicas dijudicare. Qvod porro videtur nonnihil aliqvando tribuere ominibus & fortunæ, commune hoc ipsi est cum multis piis & Christianis scriptoribus, qvi ad Dei providentia hæc nomina referunt. De qva luculentum hoc Procopii testimonium exstat cap. 4. Hist. arcanæ pag. 15. *οὐκ ἀνθρώπων βουλαῖς ἀλλὰ τῇ ἐκ θεοῦ ῥοπῇ τὰ πράγματα κυβερνᾶσθαι τὰ ἀνθρώπινα, ὃ δὴ τύχην εἰώθασι καλεῖν ἄνθρωποι.* Miror hinc Nicolaum Alemannum, qvi præfat. ad Hist. arcanam Procopii, ubi virtutes hujus scriptoris non indiserte celebrat, eumqve aperte Christianorum fidem profiteri non semel, & hæreticos atqve Samaritas aperte aversari observat, tamen subjungit ad eos se composuisse videri, qvos *Politicos* in Gallia avorum nostrorum memoria appellabant, *sed longe serius*, inqvit, *hæresium omnium sententias prorsusque Atheos appellarent, qui licet in speciem Catholici videantur, nullique sectæ nominatim addicti sint, privatis tamen rationibus vel Reip. commodis Christianam religionem pietatemque metiantur, neque de DEO qvid sentiant, qvidve doceas, si res ita ferat, vehementer laborent, Hæreticos autem & Astrologos aliosque ejusmodi Catholicæ fidei pestes, prout è re ac tranqvillitate publica esse illis videtur, ita recipiunt & infectantur.* Non possum neqve volo statuere qvam alienus ab hypocrisi, vel qvam bona fide Christia-

concertationes c) neutiqvam probaret, nedum ut eas putaret Historiæ ambitiosè inserendas esse: qviqve reprehendat Justinianum qvod hæreticos spoliandos bonis, & suppliciis d) afficiendos duxit. A Justino seniore ac Justiniano jussus esse Belisario e) Notarius sive ὑπογραφεὺς, Comes ac Consiliarius, cujus etiam expeditionibus f) interfuit & bella ac res gestas descripsit. Cooptatus inde in Senatorum g) illustriumqve ordinem, & præfecturæ etiam Urbanæ h) admotus CPoli, vitam cum morte commutavit major ut videtur i) sexagenario.

stianus Procopius fuerit, sed hoc audeo affirmare, ad tam immite de illo judicium ferendum neutiqvam idonea argumenta exstare in ejus scriptis, atqve speciatim in iis locis qvæ hanc in rem ab Alemanno & post eum ab Eichelio afferuntur. Christianissimi autem aperta & qvamplurima etiam in aliis ejus scriptis, sed præcipue in libris περὶ κτισμάτων vestigia.

c) Lib. 1. de bello Gothico c. 3. cum dixisset controversias, qvæ tunc inter Christianos magna animorum contentione agitabantur, probe qvidem perspectas se habere, sed prolixius commemorare nolle, subjungit: ἀπονοίας γὰρ μανιώδους τινὸς ἡγεῖται εἶναι διερωτᾶν τὴν τοῦ θεοῦ φύσιν ὁποία ποτέ ἐστιν. *Vesana enim puto esse insania, DEI naturam qualis sit velle perscrutari; nam humana hæc ipsa, nedum DEI naturam perfecte assequi mortales haud qvaquam posse existimo. Quare tutius hæc ego silentio prætervibo μόνα τῷ* ΜΗ ΑΠΙΣΤΗΣΑΙ *τελειμηδέν, qua religiosissime colantur, si modo fidem illis non detrahit*, (licet modum qvo sunt exponere, intimatqi illorum rationes subtiliter expedire nescias.) *Itaq; de DEO nihil ipse aliud* (in præsenti Historici operis loco) *affirmaverim, nisi quod bonus omni ex parte sit, resqve universas sua potentia completatur. De illis vera controversis ita qvisqve vel Sacerdos vel privatus homo loquatur, quemadmodum ei sentire libuerit.* In his verbis qvæ ab Alemanno, Vayero atqve Eichelio tanqvam in argumentum singularis profanæ impietatis adducuntur, & qvæ videntur etiam Clariss. Caveum permovisse ut Procopium, atqve prorsus Gentilem neqve prorsus Christianum fuisse affirmaret, nihil video qvod non scribere sanus Historiæ scriptor Christianus potuerit, haud professus Theologum, & qvæ Christianis propria sunt dogmata, in alium opportuniorem locum rejicere & innuens.

d) cap. XI. Hist. arcanæ pag. 34. seq. & cap. XIII. pag. 41.

e) Procopius lib. 1. de bello Persico cap. 1. & 12. seq. Photius Cod. 63. &c. 2.

f) ab expeditione Vandalica qvæ contigit anno VII. Justiniani, (CHristi 533.) per annos circiter triginta. Confer Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. p. 148. seq.

g) Illustrem vocat Nicephorus XVII. 10. Hist. & Anonymus Chronici auctor qvem MS. in Bibl. Vaticana evoluit Alemannus. Senatorem fuisse se innuit ipse cap. 12. Hist. arcanæ pag. 37.

h) Procopium Urbis præfectum anno Justiniani XXXVI. CHristi 562. memorat Theophanes in Chronographia p. 201. 202.

i) Vide Hanckium pag. 153.

1. Exstant ejus *octo libri Historiarum*, accurate diserte atq; eleganter scripti, qvorum argumentum succincte lib. 1. tradit Agathias qvi Procopium continuavit. Libros hosce in duas tetrades Auctor distinxit, priores qvatuor libros inscripsit Περσικά, posteriores Γοτθικά teste Nicephoro XVII. Hist. cap. 10. qvanqvam duobus posterioribus primæ tetradis libris titulus Περσικῶν neutiqvam convenit. Nam in primis duobus libris qvidem Procopius persequitur bella cum Persis gesta ab extremis temporibus Arcadii Imp. (qvi morti vicinus A. C. 408. Isigerdem Persarum Regem filio suo Theodosio tutorem dedit) usqve ad annum qvartum induciarum à Justiniano cum Persis initarum, obitumqve Theodoræ conjugis A. C. 459. (Justiniani 23.) At in duobus posterioribus libris narrantur bella cum Vandalis Maurisqve in Africa gesta ab Alarici Gothorum Regis prima A. C. 395. facta in Imperium Romanum irruptione, usqve ad domitos per Africam Belisarii ductu & Justiniani auspiciis Vandalos A. C. 545. (Justiniani 19.) His itaqve duobus rectius conveniret titulus Ουανδαλικῶν qvem illis tribuunt editores, vel etiam Λιβυκῶν, qvo totam tetradem priorem olim videntur Codices qvidam insigniisse, unde Eustathius ad Iliad. δ. p. 452. verba qvædam prœmii libri I. adducens laudat Procopium ἐν τοῖς Λιβυκοῖς. Posterior tetras sive Γοτθικῶν qvatuor libri sunt de bellis adversus Gothos in Italia gestis ab expeditione Theodorici A. C. 487. usqve ad victum & in prælio cæsum Tejam Gothorum Regem, pactamqve cum Gothis pacem A. C. 522. (belli Gothici 18. Justiniani 26.) Anachronismus Procopii qvo annum secundum & tertium belli Gothici in unum contraxit castigatur ab Henrico Norisio diss. de Synodo V. capite VI. Libros octo Historiarum commemorat & ex duobus primis excerpta habet Photius Cod. 63.

Editiones Latinæ.

Libri primores qvatuor de bello Persico & Vandalico ex versione *Raphaëlis Volaterrani* * Mario fratri inscripta & Romæ 1509. fol. pridem edita, & libri de bello Gothico ex *Christophori Personæ* k) Prioris S. Balbinæ interpretatione, cum Beati Rhenani præfat. Subjuncti

* Non Vaticano integerrimo, sed alio lacero ac minus integro Codice MS. usum Volaterranum notat Maltretus.

k) Librum tertium & qvartum Persona in unum contraxit, unde in ejus versione tres tantum libri Gothicorum numerantur. Atqve alioqvi graviter de illo interpre-

te

juncti Agathias ab eodem Persona latine redditus & Jornandes, atqve *Leonardi Aretini* libri IV. de bello Italico contra Gothos, qvi & ipsi, licet dissimulet 1) toti è Procopio expressi & A. 1470. primum Fulginii editi sunt, deinde Venet. 1471. fol. per Nic. Jenson. Et cum Beati Rhenani præfatione Basil. 1531. fol. & cum Zosimo Basil. 1576. fol. atqve iterum cum Agathia ac Jornande Lugd. 1594. 8.

Vandalicorum libri II. & Gothicorum libri IV. ex emendatiore Codice MS. latine versi ab *Hugone Grotio*, in ejus Historia Gothorum Vandalorum & Longobardorum Amst. 1655. 8. Confer Grotii Epist. 641. 645.

Editio Græca.

Libros octo Historiarum primus Græce *David Hæschelius* vulgavit ex MS. Boico & duobus Regii Paris. apographis altero Josephi Scaligeri, altero Isaaci Casauboni, Augustæ Vindel. 1607. 8. addito libro de ædificiis Justiniani. Editionem per aliqvod tempus moratus est, qvod *Vulcanio* illum laborem detrectante, *Daniel Heinsius* Procopium edere molitus fuerat, ut discęs ex Gudii Epistolis p. 290. Inde Hœschelius in Epistola ad Jungermannum (post Hottomannianas pag. 456.) *Procopius*, inqvit, *jam hic cœptus fuisset imprimi, nisi intellexissem jam excudi Lugduni Batavorum. Adeo me non offendit, ut gratuler ἐνδοτήν, qui in hoc studiorum genere plurimis præstat. Bonè tamen viri fuisset de hoc consilio certiorem me facere, ne damno essem iis quorum ære & charta & opera conducta sunt.*

te conqveruntur eruditi, utpote qvi & τὰ καιριώτατα omiserit, & qvæ retinuit, pessima fide converterit, finemqve belli Gothici justo pæne volumine fraudarit.

1) Confer Mottanum le Vayer T. I. Opp. pag. 345. seq. & Jac. Thomasium de plagio litterario §. 361. Nicolaus Alemannus præf. in Anecdota: *Leonardus Aretinus Procopii libros de bello Gothico primus omnium publicavit, sed ludum eruditus ille sibi lusit nobis plane illiberalem. Nam suppressa Græca Historia & autorum nomine dissimulato, latinam quam ipse ex Græco fecerat tanquam è variis scriptoribus decerptam de bello Italico adversus Gothos prænotat, & Juliano Cæsarino nuncupatam in publicum emittit. Eandem Græce scriptam* Blondus Flavius *industria primum suâ Italiam habuisse memorat; sed is cum in Historia Procopii modo desideret qua nos hodie minime desideramus, modo carpat qua in vulgatis editt. bene habere videmus, antiquas Blondi membranas, vel interpretem quem ille natus est fraudem eidem fecisse nemo non dicat, cum ea ipse notitia carere facile possit, qui se lingua Græca prorsus imperitum fateatur.*

Editio Græco-latina.

Claudius Maltretus Anicienſis, S. I. ab Luca Holſtenio, Joanne Fayono & præceptore ſuo Petro Poſſino adjutum ſe prædicans, Græca è MS. Vaticano emendavit, lacunasqve plurimas & duabus vel tribus brevibus exceptis, omnes editionis Hœſchelianæ ſupplevit, libros capitibus diſtinxit, capita argumentis præfixis illuſtravit, verſionemqve perſpicuam, & ad calcem voluminis fragmenta & loca à Svida allegata, in altero autem volumine varias lect. & emendationes adjunxit. Pariſ. 1662. fol.

Deſcriptio Ponti Euxini ex libro IV. de bello Gothico, Græce & latine exſtat inter Gothicarum rerum ſcriptores à *Bonav. Vulcanio* recenſitos Lugd. Bat. 1597. 1617. 8.

Editiones linguis vernaculis.

Anglice libri VIII. Hiſtoriarum H. Holcroftio interprete, Lond. 1653.

Gallice libri duo priores de bello Gothico per Gvil. Paradinum, Lugd. 1578. 8. Libri octo Hiſtoriarum & ſex de ædificiis Juſtiniani per Fumanum. Pariſ. 1587. fol. Libri duo de bello Perſico per Leonorum de Mauger (qvi tantum uſus eſt latina verſione Baſileæ excuſa, in qva libri tres de bello Gothico numerantur & libris de bello Perſico præter Procopii mentem præmittuntur,) Pariſ. 1669. 12.

2. Κτίσματα ſive *libri VI. de ædificiis conditis vel reſtauratis auſpicio Juſtiniani Imp.* cujus operis meminit Simeon Metaphraſtes in vita S. Sabæ & Nicephorus XVII. 10. Hiſt. Perperam Rob. Conſtantinus in Lexico citat Procopium *de Juſtiniani fortunis*, qvaſi περὶ κτημάτων non κτισμάτων ſcripſiſſet. Primus *Græce* edidit è Codice Conradi Peutingeri, ſed paſſim hiantes lacunis Joannes Hervagius, ad calcem Hiſtoriarum Procopii & Agathiæ latine excuſarum Baſil. 1531. fol. Inde Pariſiis A. 1543. lucem vidiſſe teſtatur Maltretus, qvam editionem haud vidi. Neſcio an in animo ipſi fuit Latina qvæ *Franciſco Cranenveldio* interprete cum notis *Theodorici Adamai* Svvallenbergenſis Geldri prodiit Pariſ. apud Chriſtianum Wechelum 1537. 4. Exſtat & verſio

latina

latina *Arnoldi Vesaliensis*, qvæ cum Historiarum Procopii libris & Zosimi latine editis vulgata est Basil. 1576. Sed Græca ex MSS. longe auctiora & emendatiora dedit *David Hæschelius* ad calcem Historiarum, Augustæ Vindel. 1607. fol. cum *Vulcanius* cœptam editionem suam omisisset. Vide Josephi Scaligeri Epistolam CLXVI. Deniqve *Claudius Maltretus* Augustanam editionem ex Codice Segvierianæ Bibliothecæ m) cujus apographum à Philippo Jacobo Maussaco Tolosate descriptum, acceperat, supplevit (exceptis duabus lacunis) & emendavit, emendatumqve novâ latina veste induit, & capitibus distinctum cum versione & argumentis suis atqve Variis lectionibus castigationibusqve vulgavit Paris. 1663. fol. *Addo*, inqvit Maltretus, *lecturum te in his libris, quæcunque inedita retulit ex Procopio Petrus Gyllius in Topographia CPolitana. Proculdubio Codicem nactus erat vir eruditus nostro simile*m. *Ac forte eo ipso usus est quem habet illustrissimus Cancellarius* (Segvierius) *& olim habuisse dicitur illustr. ac Reverend. Cardinalis Armaniacus, cujus Bibliotheca Gyllius præfuit.* Codices MSS. Mazarinianum & Caroli de Montchal Archiepiscopi Tolosani Labbeus memorat. Libri primi caput primum de restaurato S. Sophiæ templo cum nova versione sua & notis, in qvibus subinde Maltretus castigatur, exhibet *Franciscus Combefisius* in manipulo Originum rerumqve CPolitanarum Paris. 1664. 4. pag. 283. seq.

3. Procopio etiam tribuuntur à Svida Ἀνέκδοτα sive liber IX. Hist. qvem Nicephorus XVII. 10. vocat ἀντίῤῥησιν ὧν πρὸς Ἰουστινιανὸν εἶπεν ὁ ἱπαί-

m) Bibliotheca Segvieriana olim, hodie Coisliniana plurimis & optimis referta Codicibus MSS. Græcis, sed jamdiu paucorum curiositati accessa, magis longe imposterum studiosis inserviet, qvorum in gratiam à viris doctissimis Catalogus illius cum maxime ad præla paratur, neqve Catalogus solum, sed etiam una cum ipso publicanda Anecdota plurima monumenta præclara, & inditorum operum prolixiorum specimina, selecta loca vel argumenta, ut B. Lectori patebit ex hoc syllabo qvem nuper admodum Amicus Lutetia ad me benevole transmisit.

Syllabus Anecdotorum prolixiorum qua cum Bibliotheca Coisliniana Græca propediem edenda publicabuntur.

1) Severi Archiepiscopi, Acephalorum Principis, operum Catalogus ingens, sermonum apologeticorum aliorumqve opusculorum, Epistolarum item ad Consules Episcopos & alios: qvæ fere omnia ignota hactenus fuerunt; sed jam ex variis Bibliothecæ Manuscriptis nota evadent. 2) Insigne prolixumqve opusculum ejusdem.

Seve-

ἐπαίνῳ ποιῶν, ϗ ὡς ἄν τινα παλινῳδίαν τῶν αὐτῷ μὴ καλῶς εἰρημένων, retractationem eorum quæ in laudem Justiniani dixerat, ac veluti palinodiam non recte traditorum. Agathiæ, Photio & aliis ante Svidam nusqvam memorantur, neqve videntur lecta ab illis aut visa fuisse, qvemadmodum nec ab Evagrio, licet ab illo laudari Anecdota Procopii scribit Vossius de Hist. Gr. pag. 269. atqve si qvis comparet qvanta in laudem Justiniani & Belisarii alibi Procopius scripserit, ab eodem calamo tantas tamqve acerbas criminationes, partem etiam

Severi, ubi Concordantia Evangelistarum περὶ μυροφόρων fuse probatur, & de varietate exemplarium S. Marci agitur. 3) Expositio Capitum Actuum Apostolorum auctore Pamphilo Martyre, opus genuinum. 4) Styliani Opusculum de S. Trinitate, luce dignum. 5) Michaëlis Syncelli de orthodoxa fide. 6) Theodori Episcopi Scythopolitani libellus oblatus Imperatori Justiniano, & S. S. Patriarchis Eutychio, Apollinario, Domnino & Eustochio 7) Epistola Nicænæ secundæ Synodi ad Ecclesiam Alexandrinam, egregia. 8) De scriptura Leonis metropolitæ Chalcedonensis ad Nicolaum Hadrianopolitanum circa sacras Imagines, lecta Imperatore Alexio Comneno coram tota Imperatoria aula & Officialibus Constantinopolitanis, qvorum nomina & munia fuse describuntur. 9) S. Athanasii ex sermone de fide fragmentum non editum. 10) Qvatuor tabellæ pulcherrimæ initio florum Chrysostomi; in qvarum prima Imperator Nicephorus Botaniates in cubiculo adstante Saba Anagnoste; in secunda idem Imperator & Maria Uxor à CHristo coronatur, in tertia Imperator in imperatorio solio sedens qvatuor primos aulæ imperatoriæ ministros à dextris & à sinistris habet, cultu qvemqve suo ornatum: in qvarta repræsentatur Imperator stantibus hinc & inde S. Michaële Archangelo & S. Joanne Chrysostomo, cum Jambis ad singulas tabellas. 11.) Catalogus Epistolarum Theodori Studitæ numero 548. qvarum 276. nondum editæ sunt. Ex aliis autem multæ in editis mutilæ ex Coislinianis Codicibus sarciri possunt. 12) Gregorii Palamæ Archiepiscopi Thessalonicensis opera, qvinqve amplis voluminibus comprehensa: adferentur omnia librorum & capitum argumenta cum interpretatione latina; ita ut ejus doctrina & ratiocinia hinc palam conspiciantur 13.) Fragmentum insigne licet exiguum ex fine vitæ S. Gregor. Thavm. per Gregor. Nyssenum, qvod desideratur in editis & in multis MSS. 14) Vita & peregrinationes Antiochi, qvi multa ascetica scripsit, compendio descripta. 15) Præfatio Joannis Curopalatæ Scylitzæ magni Drungarii vigiliæ seu excubiarum ad Historiam Byzantinam: ubi multa optimæ notæ habentur de Scriptoribus Byzantinis, qvi ante scripserant, parum nota hactenus, & qvæ in præfatione Cedreni non memorantur. 16) Specimina prolixa ex Lexico Manuscripto num. CLXXVI. Item alia specimina ex Lexicis antiqvissimis ejusdem Bibliothecæ. 17) Ὅροι τῆς πίστεως, definitiones fidei, ubi omnes hæretici numero 29. nominatim proscribuntur. 18) Athanasii Epistola ad Agapetum Papam & ad Clerum Persanum, qvæ latine tantum cusa fuit, opus suspicioni obnoxium,

etiam verisimilitudine destitutas potuisse proficisci, merito mirabitur. Neutiqvam tamen assentior Francisco Gvieto non obesse licet naris Critico, qvi Anecdota n) non à Procopio scripta, sed suppositititum atqve alienum opus esse contendebat, ut narrat Antonius Periander Rhætus in ejus vita. Qvamvis video etiam ambigere de auctore alios viros eruditos, ut Combefisium in manipulo rerum CPol. p. 292. *Anecdoton auctor siqvidem ipse Procopius est, ipse sibi majorem forte qvam Justiniano labem ascivit, ac qvicqvid reliqva ejus historia est, plurimum elevavit*, ingens nimirum

nonium. 19) Fragmentum nobile prolixumqve Stephani de Urbibus, non ex Epitome ejus, sed ex ipso Stephani opere non abbreviato. Fragmentum hoc constat octo foliis membranaceis, excerptum ex libro decimi sæculi à perita manu exarato. Editum jam fuerat ex apographo Sammelis Tennulii, ad fidem hujus Codicis descripto, & multis gravissimisqve mendis respersо. Nunc prodit cum notis emaculatum & sincerum, ut in Codice CCXXVIII. Coislinіano habetur. 20) Photii Patriarchæ Constantinopolitani historia Manichæorum, suo circiter tempore renascentium, ex duobus Manuscriptis antiqvissimis. 21) Tactica & explicationes rerum bellicarum, instrumentorum, armorum, &c. opusculum longe diversum ab Arriani, Æliani, Leonis & aliorum Tacticis. Ex codice decimi sæculi. 22) Prologus ad Commentaria variorum in Aphthonii progymnasmata, ubi de progressu Rhetoricæ antiqvi & medii ævi multa præclara traduntur. In codice X. sæculi 23) Opusculum de disciplinarum & artium inventoribus antiqvi & medii ævi, & de iis qvi in singulis disciplinis floruerunt. In eodem Codice. 34) Nota insignis Codicis qvinti, sextive sæculi Epistolarum S. Pauli, qvi Cæsareæ in Bibliotheca S. Pamphili martyris collatus fuit cum exemplari ipsius Pamphili manu descripto. Hujus Codicis folia 14. in Bibliotheca Coisliniana supersunt. 25) Bibliorum sacrorum veteres in Capita distinctiones ex Codicibus Coislianis antiqvissimis & ex uno Regio. 26) Harpocrationis Lexicon ex compositione Cyrani Regis de 24. lapidibus de avibus & piscibus ordine Alphabetico. 27) Operis perampli contra Barlaamum & Acyndinum Capita & argumenta, ubi utriusqve Partis doctrina & ratiocinia conspiciuntur. 28) Opusculum in Apocalypsin ubi probatur eam esse genuinam Scripturæ sacræ partem, ex Codice decimi circiter sæculi. 29) Oecumenii Episcopi Triccæ in Thessalia opusculum, ubi probatur auctoritate Patrum, Apocalypsin esse veram Scripturæ sacræ partem. Ex eodem Codice. 30) Selecta historica ex Lexicis Coislinianis, qvæ in Lexicis Suidæ Pollucis & Harpocrationis vel non habentur, vel alio prorsus modo narrantur.

Ad hæc multo plura alia Anecdota, breviora qvidem, sed non inferioris notæ cum recensione singulorum Codicum Græcorum accuratissima typis edentur.

a) Anecdota sive Historiam arcanam hujusmodi plenam asperis criminationibus & invectivis lucem haud facile ferentibus in eos qvi possunt proscribere, quidem ante Procopium composuerat Theopompus, qvem imitatus Cicero II, 6. ad Atticum ita-

mirum sive adulator, sive calumniator. Ita Mottanus Vayerus diss. de libertate Tom. 2. Opp. p. 354. *Procope, ou pour mieux dire celuy qui à fait les Anecdotes sous son nom.* Fidem mererī pleraq; qvæ in hisce Anecdotis traduntur, multis erudite pugnat *Nicolaus Alemannus* o) qvi primus illa in lucem protulit Græce ex Codice duplici Vaticano, latinamqve versionem & doctas notas adjunxit, ac testimonia veterum de Procopio, & Svidæ loca ex Anecdotis hausta diligenter consignavit, Lugd. (non Lugd. Bat. ut habet Catalogus Petri Francii & Bodlej.) 1624. fol. & Coloniæ apud Jo. Wilh. Friessen juniorem 1669. fol. licet typorum nitor & elegantia alium locum impressionis qvam Coloniam innuit. Contra Procopium & Alemannum fama Justiniani asseritur à *Thoma Rivio* in defensione Justiniani Francof. 1628. 8. tum à *Gabriele Trivorio* in Observ. Apologet. adversus qvosdam JCtos & Procopii Anecdota Paris. 1631. 4. præcipue vero à *Joanne Eichelio* Professore Helmstadiensi, qvi anecdotis Græce cum versione Alemanni recusis atqvé in minores sectiones 571. divisis adjunxit animadversiones, in qvibus pleraqvè illorum loca *συγχρόνων* testimoniis convincere falsitatis annititur, Helmst. 1654. 4. *Claudius* vero *Maltretus* qvi Anecdota etiam cæteris Procopii operibus cum Alemanni versione & notis subjunxit Paris. 1663. fol. notas nullas novas addidit, sed Græca tantum ex Codice MS. *ἀνεφάλῳ* Segvieriano, & integriore Ambrosianæ Bibl. supplevit castigavitqve. Qvanqvam *partium* p) *videbatur docti* inter-

ἀνέκδοτα qvæ tibi una legamus, *Theopompino genere*, aut etiam *asperiore multo, pangentur.* Idem XIV. 17. *Librum meum illum ἀνέκδοτον nondum ut tibi perpolitum.* Βιβλίον *ἀπόρρητον* vocat Dio lib. XXXIX. pag. 96. Procopii exemplum plures sunt insecuti, ut auctor Chronici scandalosi sub Ludovico XI. Galliæ Rege consignati, Varillasius in anecdotis Florentinis, etsi nomen hoc parum illis convenire notat Vignolius Marvillius T. 2. Miscellaneor. pag. 49. Illustris Leibnitius in arcanis auspicis Elisabethæ Angliæ Reginæ, Auctores Galli Anecdotorum Poloniæ sub Joanne III. & Historiæ arcanæ Antonii Lusitaniæ Regis. Est qvi etiam virorum doctorum anecdota publicari desideret Clariss. Reimannus parte 1. Hist. literariæ pag. 243. sed maligna crudelitas hominum facit ut anecdota à calumniis discernere vix opis humanæ sit. En malorum exemplorum jampridem copia laboramus. Scripsit Anecdota sua Procopius anno XXXII. Justiniani, Vide pag. 66. 71. ipso adhuc superstite, pag. 88. sed Theodora jam ante novem annos defuncta. pag. 2. 47. 51.

o) Confer de eo Urbanum Gotfridum Siberum libro de claris Alemannis p. 139. seq.

p) Combefisius in manipulo rerum CPol. pag. 292.

interpretis, ac notas Alemanni quas unas repræsentavit, cum Eichelii confutationibus seu animadversionibus conferret, ejusque vel depelleret crimina, vel quo Justiniani læsam Majestatem in recte tueatur, libris omnibus ac æquo judicio, legeret, Sibyllæ Regiæ dignissimum Lapsæ, ac in ea sero pœnarium Historiæ Byzantinæ filum opus quæ haberemus. Jam Anno 1695 in præfat. ad libros IV de nævis jurisprudentiæ ante Justinianeæ Vir Consultiss. *Christianus Thomasius* professus est novam se editionem meditari Historiæ arcanæ Procopii, conjunctis Alemanni & Eichelii dissertationibus ac notis, ac interspersis utrobique suis observationibus, affectus utriusque & alterationes à regulis verisimilitudinibus indicantibus. Sed hactenus nihil ejus lucem vidit. Neque constat quo pervenerint Codices MSS. Anecdotorum quos habuere Joannes Lascaris & Joannes Vincentius Pinellus. Excerpta quædam ex arcana Procopii Historia ab *Hugone Grotio* latine versa leguntur in ejus Historia Gothorum pag. 519-528.

Loca duo, propudiosas Theodoræ exponentia libidines, quæ in editis desiderantur primus ex MS. Vaticano protulit & cum latina sua versione vulgavit Bernhardus Moneta T. 3. Managianor. p. 255. seq. edit. Amst. 1716. 12. quæ expressa ex Parisiensi 1719.

Orationes Procopii quas Moguntiæ Anno 1538. 8. impressas scribit Gesnerus, nunquam vidi, suspicorque esse ex Historiarum Procopii libris excerptas, nam & illis hic scriptor Orationes obiit quas rectasque non uno loco inserunt, quas Gallice versas memorat Catalogus Bodlejanus.

In Catalogo Bibliothecæ V. C. Petri Francii Amst. 1705. publica auctionis lege distractæ pag. 85. occurrit Procopius Græce ex Hœschelii editione infinitis locis emendatus à *Bonav. Vulcanio*, & aliud ejusdem edit. exemplum collatum cum MS. Vaticano & locis pene infinitis correctum. Præterea Procopii opera latine à Vulcanio emendata, & eorundem operum nova versio latina ab eodem Vulcanio confecta & hactenus inedita, 2. Voluminibus MSS. in folio, ac denique Historia Arcana ex edit. Lugdunensi, cum adnotationibus MSS. *Davidis Blondelli.* Credibile est hos libros ex auctione Francii pervenisse ad Franciscum Halmam, qui illis in nova editione Corporis Byzantini uti voluit, ut supra §. 1. p. 228. hujus capitis dicere me memini.

Procopius *Martyr* Cæsareæ sub Diocletiano, de qvo Baronius ad Martyrologium VIII. Julii. Hesychii presb. Hierosol. encomium in hunc Procopium memorat Allatius pag. 108. de Simeonibus. Incipit: Προοιμίων ἡμῖν θησαυρὸν ὁ Χριστὸς ἐπιφαίνων, ταῦρον αὐτὸν ἰδὼν.

Procopius *presbyter* qvi ex Dorotheo Tyri Episcopo circa A. C. 525. composuit commentarium de LXX. discipulis Christi & duodecim Apostolis qvem post Cangii editionem de qva supra cap. 4. p. 145. hoc ipso A. 1713. recudendum dedi ad calcem librorum de vita Moysis, notis Gilb. Gaulmini illustratorum.

IV. AGATHIAS è Myrina a) Æolidis civitate, qvæ & aliqvibus dicta Smyrna. b) Filius Memnonii Rhetoris c) ac Periclex, trienni ei ereptæ & Byzantii sepultæ. Cum Juri civili Alexandriæ d) operam dedisset, professione Scholasticus, e) religione

* Agathias ipse procemio Historiæ: Ἐμοὶ Ἀγαθίας μὲν ὄνομα, Μυρίνη δὲ πατρίς, Μεμνόνι δὲ πατήρ· Τέχνη δὲ τὰ Ῥωμαίων νόμιμα καὶ αἱ τῶν δικαστηρίων ἀγῶνες. Μυρίνα δέ φημι, οὐ τὸ Θρᾴκιον πόλισμα, οὐδὲ αὖτις ἑτέρα καθ' ἣν Εὐρώπην τυχὸν ἢ Λιβύην τῶδε κἀκείνῃ τὸ ὄνομα ἴσχει. ἀλλὰ τὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πάλαι ὑπὸ Αἰολέων ἀποικισθεῖσαν ἀμφὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πυθίου ποταμοῦ.

b) Georgius Syncellus pag. 181. Μυρῖνα, ἥτις καὶ Σμύρνα λεγομένη, κτίσθη ἐν Ἀσίᾳ. Licet huic testimonio non valde multum tribuit Martinius Hanckius lib. de Scriptoribus Byz. pag. 176. Videtur tamen inde factum, ut in nonnullis Suidæ Codicibus in Ἀγαθίας, pro Μυρινα῀ος legatur Σμυρναῖος, licet Μυρινα῀ος in Codicibus optimis Vaticano & Parisiensi legi testatur Clarissimus Kusterus qvem si placet vide, & Holstenium ad Stephanum Byz. p. 215.

c) Agathias ipse Epigrammate in Matrem III. Antholog. pag. 332.

Ἐσθλὴ δὲ τίς· Περίκλεια, γυνὴ Μίνω, ἀνδρὸς ἀρίστου
Ῥήτορος ἐξ Ἀσίης ἄνομα Μεμνονίου, &c.

Habuit & Agathias sororem eruditam *Eugeniam*, qvam defunctam celebrat Epigrammate qvod legitur eodem libro pag. 334.

d) Agathias lib. 2. Hist. p. 52 edit. Regiæ.

e) Pulsantur qvi Smyrnæ, causas in foro peroraſſe Agathiam colligunt ex Suidæ loco Vulcanius, Vossius, Heidenreichius. Nam licet patronum causarum fuisse certum est, atqve ipse non uno loco hoc tradit, tamen qva in urbe id fecerit nusqvam declarat, & ex Suida etiam emendato male colligas hoc eum fecisse Myrinæ in patria. Nihil enim aliud ille vult qvam Agathiam fuisse Myrinensem, & fuisse Scholasticum hoc est Advocati in foro egisse partibus. Suspicor Byzantii, ubi defunctam sepultamq; Matrem plangit in Epigrammate à me jam laudato, & qvo se Alexandria ubi studiorum causa fuerat commoratus, reversum scribit lib. 2. Hist. p. 53.

gione Christianus f) Providentiæ Divinæ omnia moderantis, justiqve & æqvi & sectandæ in judicando modestiæ assiduus assertor, eleganti stylo Musis Gratias admiscere cupiens g) composuit post *Justiniani* Augusti A. C. 566. defuncti fata, neqve ante A. 593. edidit h) de ejus Imperio sive de rebus ipso imperitante gestis *libros V.* initio sumto ab Anno ejus XXVI. CHristi DLIII. i) ubi definit Procopius Cæsareensis, k) usqve ad cladem Hunnorum in se ipsos instigante Justiniano arma vertentium anno ejus XXXII. CHristi DLIX. Laudat Agathiam una cum Procopio, & (qvi Agathiam continuavit) Menandro, Hesychioqve illustri Constantinus Porphyrogennetus lib. 1. de thematibus Orientis cap. 2. & Johannes Scholasticus Epiphanienſis libro 1. Historiæ, cujus verba Procopii Anecdotis præfixit Nic. Alemannus.

f) Colligo hoc ex lib. 1. p. 13. ubi de Francis: Χριστιανοὶ γὰρ ἀπαράλλακτα τυγχάνουσιν ὄντες, καὶ τὴν ΟΡΘΩΤΑΤΗΙ χρώμενοι δόξῃ. Tam longe magis id patebit ex pag. 18. & lib. 3. pag. 101. Qvin illo ipso ex loco lib. 3. pag. 77. ubi memoratur Στεφάνου τοῦ θαυμασίου ἱερόν, *Divi Stephani templum*, ex qvo non fuisse Christianum volunt evincere viri doctissimi Vossius de Hist. Græcis pag. 270. & Hanckius loco laudato. Nam qvod ait Φασὶ, non necesse est, ut ipsum vel dubitasse de rei veritate, vel per famam tantum eam accepisse velut alienum exinde concludamus, qvemadmodum illud de Móyse, *ut ferunt*, apud Chalcidium pag. 372. Adduntur enim talia à Scriptoribus qvandoqve, licet ipsis plane perviasa; ut à Flavio etiam Josepho fit interdum de rebus testatissimis scribente, præcipue ubi videnr se tradere aliqvid qvod Ethnicis hominibus possit videri exosum vel incredibile. Similem ob causam Christiana religio Agathiæ dicitur ἡ ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξα lib. 3. pag. 89. vel lib. 2. p. 69. ἡ τοῖς Ῥωμαίοις κραθεῖσα ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξα, uti apud Eusebium IV. 8. Hist. ἡ μόνη τοῖς πᾶσι κραθεῖσα καὶ ἁρμολογουμένη.

g) Agathias sub init. libri III. ἐθέλω γὰρ, εἰ ἐπ' ἐμοὶ εἴη, καὶ τοῖς ἐπιλήσμοσι τοῦ θυμοῦ ταῖς Μούσαις, Φασὶ, τὰς χάριτας καλαμίγυιας. De hoc proverbio plura dixi ad Eunapium.

h) Evagrius Epiphanienſis Syrusqvem Anno 593. 594. scripsisse supra demonstravi, libro V. capite ultimo testatur *Johannem* populārem & cognatum suum & Agathiam eorundem Justiniani temporum Historiam tum composuisse qvidem, sed nondum in vulgus dedisse, εἰ καὶ μήπω ἐτύχον ἐκδεδωκότες.

i) Ita recte Labbeus in protreptico ad Hist. Byz. p. 38. Sed apud Hanckium de Hist. Byzantinæ scriptoribus p. 182. male excusum 558. Annus duodetrigesimus Imperii Justiniani memoratur ab Agathia lib. 2. pag. 66.

k) Agathias ipse in procemio, & Svidas in Ἀγαθίας.

Procopius *Martyr* Cæsareæ sub Diocletiano, de qvo Baronius ad Martyrologium VIII. Julii. Hesychii presb. Hierosol. encomium in hunc Procopium memorat Allatius pag. 108. de Simeonibus. Incipit: Προκοπίου τὴν θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐπεδέξατο, Ταῦρον αὐτὸν ἰδών.

Procopius *presbyter* qvi ex Dorotheo Tyri Episcopo circa A. C. 525. composuit commentarium de LXX. discipulis Christi & duodecim Apostolis qvem post Cangii editionem de qva supra cap. 4. p. 145. hoc ipso A. 1713. recudendum dedi ad calcem librorum de vita Moysis, notis Gisb. Gaulmini illustratorum.

IV. AGATHIAS è Myrina a) Æolidis civitate, qvæ & aliqvibus dicta Smyrna. b) Filius Memnonii Rhetoris c) ac Periclex, trienni ei ereptæ & Byzantii sepultæ. Cum Juri civili Alexandriæ d) operam dedisset, professione Scholasticus, e) religione

* Agathias ipse procemio Historiæ: Ἐμοὶ Ἀγαθίας μὲν ὄνομα, Μυρίνη δὲ πατρίς, Μεμνονίου δὲ πατήρ· Τέχνη δὲ τὰ Ῥωμαίων νόμιμα καὶ αἱ τῶν δικαστηρίων ἀγῶνες. Μυρίνα δέ φημι, ἢ τὰ Θρᾴκιον πτόλισμα, ἢδὲ αὖτις ἑτέρα καὶ τὴν Εὐρώπην τυχὸν ἢ Λιβύην τῷδε κεκλῆσθαι τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πάλαι ὑπὸ Αἰολέων ἀποικισθεῖσαν ἀμφὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πυθιοῦ ποταμοῦ.

b) Georgius Syncellus pag. 181. Μυρίνα, ἣν νῦν λέγουσι Σμύρναν λεγομένην, κτισθῆναι ἐν Ἀσίᾳ. Licet huic testimonio non valde multum tribuit Marinus Hanckius lib. de Scriptoribus Byz. pag. 176. Videtur tamen inde factum, ut in nonnullis Svidæ Codicibus in Ἀγαθίας, pro Μυρινᾶος legatur Σμυρναῖος, licet Μυρινᾶος in Codicibus optimis Vaticano & Parisiensi legi testatur Clarissimus Kusterus qvem si placet vide, & Holstenium ad Stephanum Byz. p. 215.

c) Agathias ipse Epigrammate in Matrem III. Anthолog. pag. 332.

Ἐστὶ δέ τις Περίκλεια, γυνὴ θεοειδὴς ἀνδρὸς ἀρίστου
Ῥήτορος ἐξ Ἀσίης ὄνομα Μεμνονίου, &c.

Habuit & Agathias sororem eruditam *Eugeniam*, qvam defunctam celebrat Epigrammate qvod legitur eodem libro pag. 334.

d) Agathias lib. 2. Hist. p. 52 edit. Regiæ.

e) Putantur qvi Smyrnæ, causas in foro peroraſſe Agathiam colligunt ex Svidæ loco Vulcanius, Vossius, Heidenreichius. Nam licet patronum causarum fuisse certum est, atqve ipse non uno loco hoc tradit, tamen qva in urbe id fecerit nusqvam declarat, & ex Svida etiam emendato male colligas, hoc cum fecisse Myrinæ in patria. Nihil enim aliud ille vult qvam Agathiam fuisse Myrinensem, & fuisse Scholasticum hoc est Advocati in foro egisse partibus. Suspicor Byzantii, ubi defunctam sepultamq; Matrem plangit in Epigrammate à me jam laudato, & qvo se Alexandria ubi studiorum causa fuerat commoratus, reversum scribit lib. 2. Hist. p. 53.

Ludovicus Cousinus, Paris. & Amst. 1685.
æ Byzantinæ Gallica lingva donatæ.

Agathiæ scriptæ.

væ leguntur in Anthologia & ad calcem
minus de Κύκλῳ sive στοιχείοις Epigram-
grammatibus Poëtarum sui temporis con-
III. cap. 28. pag. 690. seq. & 709. Epi-
phiam Justini junioris legitur etiam apud
ma nescio cujus in Butelinum Francorum
ellatum, quod habet Agathias libro II. p.
n themate secundo Thematum Occidentis
rini Porphyrogeniti, sed mutilum, quia
erpretem Gallum puduit credo reddere

καὶ Φῦλα πατέχουσιν Δυσωνίς αἰχμή.

novissima Constantini editione clarissimus

præter alia multa Poëtica quæ vocat ἀγω-
roticum μύθοις πεπαιγμένον ἡδυπαθεῖς, in-
Daphniaca Svidæ memorata, versu Hexametro
Historiæ auctor est, libris IX. ut idem docet
VI. 9. Anthologiæ pag. 425.

ων Ἀγαθίᾳ ἑπταὶς εἰμι,
κτήνας ἀθετόσοι, Παφίη.
σι τόσον μέλω ὅσσον ἐμοὶ &c.

-o:buf
rum ab Agathia allegatorum
plenior, ad paginas edit. Paris.

Ἑλληνικαὶ μάντεις 42.
Alexander Polyhistor Historicus
63. 64.
Alexander Medicus 149.

Anthe-

Editiones Agathiæ.

Latinè ex versione *Christophori Personæ*, Prioris S. Balbinæ (sed qvi integras, hinc inde, ut in prooemio statim, periodos omisit & alioqvi passim hallucinatus est. *) Rom. 1516. fol. Augustæ Vindel. per Sigismundum Grimmium & Marcum Wirsungum, 1519. 4. & cum Procopio ac Jornande, Sidonii Apollinaris Epistola ** de Theodorico Imp. & Leonardi Aretini libris IV. de bello Italico contra Gothos, & Chuonradi Peutingeri Augustani de Gentium qvarundam emigrationibus, præmissa Beati Rhenani præfatione, Basil. 1531. fol. apud Jo. Hervagium. Lugd. 1594. 8. Atqve cum Zosimo, ex *Io. Leunclavii* recensione sive interpolatione & cum ejus notis, ibid. apud Petrum Pernam 1576. fol. Dedicatio Personæ ad Sixtum V. ex MS. Vaticano 2000. 4. publici juris facta legitur in Diario Veneto eruditorum Italiæ T. XIX. p. 347.

Excerpta è libro I. & II. Agathiæ ad Gothos pertinentia, *Hugone Grotio* interprete, in ejus Historia postuma Gothorum, Vandalorum & Longobardorum, Amstelod. 1655. 8.

Græcè primus ex unico Codice suo edidit *Bonav. Vulcanius*, & mox separatim *latinam* suam versionem, itidemqve notas & castigationes una cum Coronide Epigrammatum Agathiæ, Metaphrasi donata à Josepho Scaligero & Jano Dousa, Lugd. Bat. 1594. 4. Vulcanii versionem bonam in plerisqve & doctam, statim in limine castigat Maltretus ad Procopium.

Græcè & Latine cum Vulcanii versione, Paris. 1660. fol. in qva editione nihil accessit præter splendorem chartæ typorumqve & qvod Græca ex adverso posita latinis sunt.

Codicis MS. Græci Historiarum Agathiæ Vaticani meminit Gesnerus, sed qvi fallitur qvando Agathiam suspicatur collegisse Apophthegmata Philosophorum, qvia in Catalogo Codicum MSS. Bibl. Vaticanæ statim post Agathiam illa sine nomine scriptoris commemorantur.

Gallice Agathiam vertit post *Fumanum*, cujus interpretatio cum Procopio

* Vide Hadr. Junium lib. 1. animadvers. cap. 4. Vulcanium præf. & in notis passim earumqve extremo: Vossium artc Historica pag. 94. & Reinesium Var. lect. p. 416.

** Est illa libri I. Epistola secunda.

pio prodiit Paris. 1589. fol. *Ludovicus Cousinus*, Paris. & Amst. 1685. 12. tomo secundo Historiæ Byzantinæ Gallica lingva donata.

Alia Agathiæ scripta.

De *Epigrammatibus* LXXX. qvæ leguntur in Anthologia & ad calcem editionis Vulcanianæ, nec minus de Κύκλῳ sive στεφάνῳ Ἐπιγραμμάτων qvod ille ex Epigrammatibus Poëtarum sui temporis concinnavit, dixi libro III. cap. 28. pag. 690. seq. & 709. Epigramma ejus in Sophiam Justini junioris legitur etiam apud Zonaram. Epigramma nescio cujus in Butelinum Francorum Ducem à Narsete debellatum, qvod habet Agathias libro II. p. 47. occurrit qvoqve in themate secundo Thematum Occidentis sive Europæ Constantini Porphyrogeniti, sed mutilum, qvia Fed. Morellum interpretem Gallum puduit credo reddere hæc verba:

Ἡνίκα Φραγγικὰ φῦλα πατέκτανεν Αὐσονὶς αἰχμή.

Sed restituit illa in novissima Constantini editione clarissimus Bandurius.

Scripserat porro Agathias præter alia multa Poëtica qvæ vocat ἀγωνίσματα etiam opus eroticum μύθους πεποιημένους ἐρωτικούς, inscriptum Δαφνιάκα *Daphniaca* Svidæ memorata, versu Hexametro ut ipse in proœmio Historiæ auctor est, libris IX. ut idem docet hoc Epigrammate, VI. 9. Anthologiæ pag. 425.

Δαφνιακῶν βίβλων Ἀγαθίας ἑπτὰς ἐκείνας,
Ἀλλά μ' ὁ τεκτήνας ἀθρήσατό σοι, Παφίη.
Οὐ γὰρ Παφίῃσι σέθεν μέλλω ὅσσον ἐρωτι &c.

INDEX Scriptorum ab Agathia allegatorum aliqvot locis plenior, ad paginas edit. Paris.

Ἀναλαύσεται τῶν Αἰγυπτίων λόγια 154.
Agathias de se 5. 52. 53. 72. 73.
Ejus Daphniaca & alia scripta 5.
Ἀλεμανικοὶ μάντεις 42.
Alexander Polyhistor Historicus 63. 64.
Alexander Medicus 149.

Anthe-

Anthemius Trallianus machinarum ſtructos CPoli 149. ſeq. 152.
Poëtæ de Argonautis & Colchorum regione (Apollonius Rhodius) 72.
Ariſtoteles 149. cujus ſcriptis in Perſicam lingvam translatis delectatus Choſroës 66.
Aſclepiadæ clari in Co inſula 53.
Aſinius Qvadratus, Italus de rebus Germanicis accurate ſcripſit 17.
Athenocles, Beroſus & Simacus (Symmachus) Aſſyriorum Medorumqve res geſtas ſcripſere 62.
τὰς ἐν ταῖς βασιλείοις διφθέραις ἀναγεγραμμένας 66. ἐκ τῶν περσικῶν βιβλίων 141. βασιλικὰ ἀπομνημονεύματα ibid.
Beroſus Babylonius 62.
Bion Hiſtoricus 63.
περὶ τῶν τεράτων (Callimachus) 69.
Cteſias Cnidius Hiſtoricus 63.
Damaſcius Syrus Philoſophus 69.
Delphicum πρόγραμμα, *Noſce te ipſum* 4.
Demoſthenes Thucydidis ſtudioſus 68.
Diodorus Siculus 55. 63.
Diogenes Philoſophus Phœnis 69.
Dioſcorus Medicus 149.
Epigramma in Butelinum Francorum Ducem 47. in Chæremonem ruſticum de patria Trallibus ſingulariter meritum 55.
Eulamius Phryx, philoſophus 69.
Eutychianus junior 5.
Ἡ Γοτθικὴ ἱστορία 2.
Hermias Phœnix, Philoſophus 69.
Herus lucerna & Leandri amores Seſtum βιβλάριον ἐν ποιήσει καὶ ὀνόματι faciunt 155.
Herodotus 59.
Hippocrates Cous. 53.
Homericus Therſites 68.
Iſidorus Gazæus Philoſophus 69.
Iſidorus junior machinarum fabricator 152.
Juriſconſulti (νόμων ἀφηγηταί) Beryto terræ motu concuſſa Sidonem commigrantes 51.
Juſtiniani Novellæ 145.
Magi 135. Perſarum 65. 68.
Manichæi 62.
Marſyas 133.
Metrodorus Grammaticus 149.
Nonni Panopolitæ Dionyſiaca 133.
Olympius Juriſperitus 149.
Oraculum de homine impio non ſepeliendo 72.
Pabecus coriarius ſcientiæ ſideralis peritiſſimus 65.
Paulus * Cyrus Florus de templo Conſtantinopolitano, verſibus Hexametris 153.

Per-

* Vel Paulus Cyri F. Flori nepos.

Persæ Astrologi 154.
Pindarus (ἡ λύρα ἡ Βοιωτία) 72.
Plato 4. 69. 138. 147. Ejus Gorgias 69. Gorgiam, Phædonem, Parmenidem & Timæum Persice translatos legit Chosroës 66.
Priscianus Lydius Philosophus 69.
Procopius Cæsareensis Rhetor 7-10. (ubi Historiæ ejus argumentum) 56. 123. 136. (ubi ejus elog.) 138. 140. 141.
Pyrrho 68.
Φυσιολογῶν de causis motus terræ 52.
Sergius Persicæ lingvæ in Græcam interpres apud Regem Chosroëm, ex Regiis commentariis res Persarum & instituta Regumqve successiones Græce exposuit & cum Agathia communicavit 141. Agathiam in relatione illa de Regum successione semel iterumqve lapsum notat Josephus Simonius Assemanus T. 1. Bibl. Oriental. p. 7. & 8.
Sextus Empiricus 168.
Sibylla 20. 21.
Simplicius Cilix, Philosophus. 69.
Socrates. 138.
Symmachus, supra, in Athenocles.
Uranius Syrus Medicus, Aristotelis Philosophiæ peritum se jactans 67. 68. 71. Ἔφεκτικὸς sive Scepticus 68.
Xenophon 59.
Zamolxidis νόμιμα 2.
Zeno Rhetor Byzantinus 150. seq.
Zoroastris Oromasde διδάγματα & νόμοι. 62. Idem Ζωροάδης sive Ζαράδης, auctor Persis τῆς Μαγικῆς ἁγιστείας. ibid.

INDEX Scriptorum & aliorum qvorundam à Procopio memoratorum: ad paginas edit. Paris.

Soli numeri libros Historiarum, Æ præmissum libros de Ædificiis, Â Anecdoca denotat.

ACacius Episcopus CPol. 195.
S. Acacii templum. Æ. 15.
Adolius Armenius Acacii F. Silentiarius Τὰ εἰς τὴν ἡσυχίαν ἐν παλατίῳ ὑπηρεσίων 138.
Advocati legati ad Principes 147. 316.
Ægistus infans à capra nutritus 427. seq.
Æschyli Prometheus solutus 579.
Æneas 349. 627. 629. Anchisæ F. conditor Æni opidi. Æ. IV. 11. pag. 90.

mirum sive adulator, sive calumniator. Ita Mottanus Vayerus diss. de libertate Tom. 2. Opp. p. 354. *Procope, ou pour mieux dire celuy qui a fait les Anecdotes sous son nom.* Fidem mereri pleraq; qvæ in hisce Anecdotis traduntur, multis erudite pugnat *Nicolaus Alemannus* o) qvi primus illa in lucem protulit Græce ex Codice duplici Vaticano, latinamqve versionem & doctas notas adjunxit, ac testimonia veterum de Procopio, & Svidæ loca ex Anecdotis hausta diligenter consignavit, Lugd. (non Lugd. Bat. ut habet Catalogus Petri Francii & Bodlej.) 1624. fol. & Coloniæ apud Jo. Wilh. Friessen juniorem 1669. fol. licet typorum nitor & elegantia alium locum impressionis qvam Coloniam innuit. Contra Procopium & Alemannum fama Justiniani asseritur à *Thoma Rivio* in defensione Justiniani Francof. 1628. 8. tum à *Gabriele Trivorio* in Observ. Apologet. adversus qvosdam JCtos & Procopii Anecdota Paris. 1631. 4. præcipue vero à *Joanne Eichelio* Professore Helmstadiensi, qvi anecdotis Græce cum versione Alemanni recusis atqve in minores sectiones 571. divisis adjunxit animadversiones, in qvibus pleraqve illorum loca *συγχρόνων* testimoniis convincere falsitatis annititur, Helmst. 1654. 4. *Claudius* vero *Maltretus* qvi Anecdota etiam cæteris Procopii operibus cum Alemanni versione & notis subjunxit Paris. 1663. fol. notas nullas novas addidit, sed Græca tantum ex Codice MS. *ἀνεφάλω* Segvieriano, & integriore Ambrosianæ Bibl. supplevit castigavitqve. Qvanqvam *partium* p) *videbatur docti inter-*

eaque ἀνέκδοτα qvæ tibi mei legamus, Theopompino genere, aut etiam asperiore multo, purgentur. Idem XIV. 17. *Librum meum illum ἀνέκδοτον nondum ut foras proferam.* Βιβλίον ἀνεξήγητον vocat Dio lib. XXXIX. pag. 96. Procopii exemplum plures sunt insecuti, ut auctor Chronici scandalosi sub Ludovico XI. Galliæ Rege consignati, Varillasius in anecdotis Florentinis, etsi nomen hoc parum illis convenire notat Vignolius Marvillius T. 2. Miscellaneor. pag. 59. Illustris Leibnitius in arcanis aulicis Elisabethæ Angliæ Reginæ, Auctores Galli Anecdotorum Poloniæ sub Joanne III. & Historiæ arcanæ Antonii Lusitaniæ Regis. Est qvi etiam virorum doctorum anecdota publicari desideret Clariss. Reimannus parte 1. Hist. literariæ pag. 243. sed maligna crudelitas hominum facit ut anecdota à calumniis discernere vix opis humanæ sit. Ex malorum exemplorum jampridem copia laboramus. Scripsit Anecdota sua Procopius anno XXXII. Justiniani, Vide pag. 66. 71. ipso adhuc superstite, pag. 88. sed Theodora jam ante novem annos defuncta. pag. 2. 47. 51.

o) Confer de eo Urbanum Gotfridum Siberum libro de claris Alemannis p. 139. seq.

p) Combefisius in manipulo rerum CPol. pag. 292.

Avgarus Edeſſenus 117. ejus ad CHriſtum literæ 118.
Auguſtus ſacerdos in templo Sophiæ CPoli, κειμηλίων cuſtos. 170. Auguſti hujus χῆμα indutus Joannes Cappadox, ex divinatione qvadam ſperans ſe fore Auguſtum Imp. 170. 171.
S. Bacchi templum Æ. 13.
Bacchus Salomonis Ducis frater 287.
Baptiſmus θεῖον λυτρόν. Θεῖα λόγια προτεινόμενον, καὶ τὸ παιδίον ξ θεῖα λυτρᾶ ἀξιωθέν. 299.
βαρράδοτος Epiſcopus Conſtantienſis 120.
Bartholomæi Apoſtoli templum. Æ. 31. 35.
Baſiliſcus Imp. Eutychis ſectam fovens 195.
Beliſarius poſt triumphum reſtituit templo Hieroſol. vaſa, qvæ in triumpho duxerat Titus Imp. 255.
Blemyes & Nobatæ colunt Iſin, Oſirin, Priapum. Blemyes & Soli hominem immolant. 59. ſeq.
Boëthius à Theodorico injuſte occiſus. 310. ejus uxor Ruſticiana Symmachi filia 514.
Bonifacius Gelimeris γραμματεὺς Byzacenus Afer 245.
Braducio ἑρμηνεὺς 162.
Byzas Byzantii conditor, Ceroëſſæ Filius Æ. 16.
Candidus Sergiopolis Epiſc. 99. 135.
Καϊάνοι ἢ χριστιανοὶ ἀλλὰ δόξης τ παλαιᾶς 120.
Catholicus dici ſolitus Epiſcopus Perſarmeniæ regionis Δυβίου 149.
Chalcedonenſe Concilium A. 78.
Chriſtianos Catholicos hæreticis oppoſitos vocat δόξης ἔντας ὀρθῆς A. 34. πιστὰς A. 35. εἰς μίαν ἀμφὶ τῷ χριστῷ δόξαν A. 40. ſub Juſtiniano ἡ πίστις πρὸς θεὸν ἀσφαλὴς ἡ δόξα. id. 41. πολυθεΐα vel αἵρεσις δόξης ἐκ ὀρθῆς multis ſub eodem cauſa ſupplicii. A. 57. Chriſtianorum DEus irreligentes plectit, cultores protegit 198. Miles ἄρτι βεβαπτισμένον καὶ ξ χριστιανῶν ὀνόματος μεταλαχόν. 207.
Chryſes Alexandrinus μηχανοποιὸς Æ. II. 3.
De cometis variæ doctorum ſententiæ 95.
Conſtantinus qvæſtor, legum non imperitus ſed malus A. 59.
SS. Coſmæ & Damiani templum Æ. 17. 49.
S. Cypriani templum & feſtum Carthagine 226. circa illud oriri ſolita

lita tempestas καταιγιανά. ibid. & 224. Cyprianus in somno visus Christianos solatur 227.
Cyprianus dux 205. 240. 251. 369. 442. 493. 525.
Cyrus opidum à Judæis conditum in honorem Cyri à qvo libertati restituti ex Medorum in Assyriam captivitate Æ. II. 11. p. 49.
S. Cyrilli castellum Æ. 83.
Cyrillus dux 36. 204. 231. 275. &c.
Datius Mediolanensis ἱερεύς 406.
Demetrius Philippensium in Macedonia Episc. supra in Hypatius. Alii duo Demetrii. 480.
Demosthenes Senator CPol. A. C. 12.
Dianæ Tauricæ fanum 48. in templum Christianum mutatum 49.
Diogenes ἀνὴρ ἀξιόλογος A. 48.
Ecclesia, templi nomen Antiochiæ 110.
Ἑλληνίζοντες Ῥωμαῖοι 165.
Elpidius Medicus Theodorici 311.
Ephræmius Antiochiæ Archi Episc. 103.
Epiphanius Episc. CPol. 207.
Episcopus svadet bellum Vandalicum, dissvadente Jo. Cappadoce præfecto Prætorii 203.
Ἐπισκόπου δόκησίν τε καὶ ὄνομα περιβεβλημένος 441.
Epistola Avgari & CHristi 118. Amalasunthæ ad Justinianum 315. Antalæ ad Justinianum 290. Auximitanorum obsessorum ad Vitigem 450. Belisarii ad Gothos 247. ad Justinianum 370. 492 ad Justum 139. ad Mirrhanem 39. ad Narsetem 438. seq. ad Theodebertum Francorum ἡγεμόνα 449. ad Totilam de Roma non excidenda 517. Cabadæ ad Justinum de adoptando Chosroë 30. Gelimeris ad Justinianum 201. ad Pharam 250. ad Tzatzonem 232. seq. Godæ Gothi ad Justinianum 204. 275. Gothorum ad Belisarium 247. ad Vitigem 445. seq. Joannis ducis ad eundem 426. Justiniani ad Amalasuntham 315. ad duces 431. ad Φράγγων Francorum ἡγεμόνας 320. ad Gelimerem dux 200. ad Principes Gothorum 324. ad Vandalos 217. ad Theodatum 323. Justi ad Belisarium 137. Martini ducis ad Belisarium 437. Maurorum ad Salomonem ducem. 258. Mermerois Persarum ducis ad Gubazen Regem Lazorum 612. Mirrhanis ad Beli-

Beliſarium 39. ſeq. Pharæ ad Gelimerem 249. Præjectæ ad Juſtinianum 301. Salomonis Rom. ducis ad Mauros 258. ſeq. Theodati ad Juſtinianum 322. Theodoræ ad Beliſarium A. 14. ad Zeberganem A. 9. Totilæ ad Senatum Rom. 485. ad Juſtinianum 516. Tzatzonis ad fratrem Gelimerem 230. Valeriani ad Joannem ducem 630. Vitigis ad Auximitanos 450. Usdrilæ Gothi ad Valerianum 646.

Ἑρμῆ νεὼς, opidum in Africa 192.

Eruli πολύν τινα νομίζοντες Θεῶν ὄμιλον 419. ſenes interficiunt, & ad mortui mariti tumulum uxor vitam finit laqveo 419. ſub Juſtiniano Eruli facti Chriſtiani 421. ſed perfidi & nefandæ libidinis 422.

Ethnici, θρησκείαν τῆς πολυθέας ἐνόσουν. Æ. 110. τὴν Ἑλληνικὴν καλουμένην ἀθέαν id. 113. παλαιὰ δόξῃ ἣν νῦν Ἑλληνικὴν καλεῖν νενομίκασιν 76. 375.

Per Evangelia juratum 289. A. 18.
Evangelius Cæſarienſis Rhetor A. 86.
Evaris qvi templum S. Michaëlis condidit 113.
Eudubius Epiſcopus Perſarmeniæ 148.
Eugenius Martyr Æ. 62.
Euſebius Cyzici Epiſcopus 78.
Eutychis ſecta, vide in Baſiliſcus.
Fabula de hirco & leone 10.
Fauſtinus Samarita, vide Arſenius.
Feſtum Paſchatos 269. πρώτη τῆς ἑορτῆς ἡμέρα ἣν μεγάλην καλοῦσι 270. ante Paſcha jejunium 53.
Ἐπινίκιος ἑορτή 262.
Fidelius præfectus prætorii ἐυξόμενος εἴς τινα νεὼν ὑστατος ἔμεινε, inde à Gothis occiſus 416.
Fœminas fatidicas Mauri conſulunt 253.
Franci, Chriſtiani licet, πολλὰ τῆς παλαιᾶς δόξης Φυλάσσουσι 448.
Georgius ξυνετώτατος καὶ τῶν ἀπορρήτων τῷ Βελισαρίῳ κοινωνῶν 133. 162.
Georgii Martyris templum, Æ. 58.

Gothici belli anno XV. respondet Justiniani XXIIII. & qvartus induciarum qvinqvennalium cum Persis, pag. 566.
Gothici belli 1 Justiniani 9 CHristi 535. Procopii Hist. p. 326.

2	—	10	—	536	—	—	—	393
3	—	11	—	537	—	—	—	417
4	—	12	—	538	—	—	—	442
5	—	13	—	539	—	—	—	464
6	—	14	—	540	—	—	—	470
7	—	15	—	541	—	—	—	478
8	—	16	—	542	—	—	—	482
9	—	17	—	543	—	—	—	487
10	—	18	—	544	—	—	—	491
11	—	19	—	545	—	—	—	501
12	—	20	—	546	—	—	—	523
13	—	21	—	547	—	—	—	533
14	—	22	—	548	—	—	—	550
15	—	23	—	549	—	—	—	559
16	—	24	—	550	—	—	—	625
17	—	25	—	551	—	—	—	639
18	—	26	—	552	—	—	—	666

Γραικοὶ pro convitio A. 69.
γράμματα πολὺ κεχώρισται ἀνδρείας, Gothorum judicio 312.
Hebræorum Pascha A. 81. seq. ἡ Ἑβραίων γραφὴ *Vanitas Vanitatum*; qvam in ore habuit Gilimer 256. Hebræum divinandi arte clarum consulit Theodatus 330.
Hephæstus Rhetor & præfectus Alex. A. 77.
Hermogenes officiorum Magister 35. seq. A. 51.
Herodotus Halicarnassensis, libro qvarto Histor. 578. 579.
Himerius Thrax, Dux 291.
Homerus 6. 337. 628. & *præf. de Ædif.*
Homeritarum Rex Ἐσιμιφαῖος Christianus 60. alius Abramus ibid.
Hypatius in templo Sophiæ CPoli obtruncatus A. 29.
Hypatius Ephesi & Demetrius Philippensium in Macedonia Episcopus veniunt ad Episcopum Rom. δόξης ἕνεκεν τῶν χριστιανοὶ ἐν σοφίᾳ αὐτοῖς ἀντιλέγειν ἀμφαγνοοῦντες 314.

Jaco-

Jacobus Eremita in Syria 20.
S. Ixe templum, τ ἁγίας Ἴας. Æ. 22.
De Jani templo locus insignis 375.
Iberes optimi Christiani 33.
ΙΗΣΟΥΣ ὁ ΘΕΟΥ παῖς Æ. 104. ejus cum Samaritana colloqvium. ibid. ἀνθρωπ☉ ἦπερ ἐβούλετο γογονὼς ὁ Θεὸς καὶ γενεαλογεῖται ἐκ Μαρίας Æ. 12. particula crucis CHristi Apameæ 115. qvotannis solenniter προσκυνεῖται. ibid. Epistola CHristi ad Avgarum 118. ab illo Edessam defensam putat Procopius, licet Epistolam ab eo scriptam dubitat 118. 152. CPoli templum τ μεγάλε ΧΡΙΣΤΟΥ τ ΘΕΟΥ, vocant Byzantii templum Σοφίας, Ἰούστην δὲ μάλιστα τῷ Θεῷ πρέπειν τὴν ἐπωνυμίαν ἡγούμενοι 193.
Inscriptio navis Agamemnonis, qvam Geresti Euboeæ opido Tenechus dicavit Dianæ Bolosiæ sive Lucinæ 629.
Joannes Byzantius Machinarius Isidori Mechanici nepos. Æ. II. 18.
Joannes Cappadox ex Præfecto Prætorii presbyter, Petri adscito nomine 78.
Joannis Ducis sepulchrum annuo χρημάτων προσόδῳ decoratum 244.
Joannes Episcopus CPol. A. 21.
Joannis Theologi templum Ephesi Æ. lib. 5. cap. 9. A. pag. 9.
Joannis Baptistæ templum Æ. 21.
Josephius τῶν βασιλείων Φυλάκων γραμματεύς 272.
Josua 257. 258. ubi inscriptio: ἡμεῖς ἐσμὲν οἱ φυγόντες ἀπὸ προσώπου Ἰησοῦ τ Ναυῆ.
Jovis Capitolini templum Romæ 189. Jupiter Casius 629.
S. Irene. infra in Sampson.
Irenæus dux 34. Irenæus cujus defuncti opes Justinianus occupat. A. 83.
Isidorus Milesius, Mechanicus. Æ. 5. 7. 9. 34. 44.
Judæi Neapoli. 329. 335.
S. Juliani templum Antiochiæ 111.
Julianus ἀπορρήτων γραμματεύς 103.
Junilius Afer qvæstor latine peritus non Græce. A. 59.
Justiniana prima, ArchiEpiscopi Illyriorum sedes Æ. IV. 1. pag. 67.
Justiniani Imp. icon. A. cap. 8. ἀμφὶ τὰ χριστιανῶν δόγματα εἰς ἓ ἐπὶ πλεῖστον διαφερόντως εἶχεν εὖ διαθέσθαι τὰ ἐν σοφίᾳ ἀνθιλεγόμενα παιδάζων τε καὶ διατινόμενος μάλιστα. 549. πρίσεργ☉ ἀμφὶ τὴ τ Θεοῦ

θεῖ φύσει. A. cap. 18. pag. 55. Sacerdotibus indulgentior A. 49. & Ducibus ac Præfectis peccantibus 601. Leges ſuas refixit ipſe A. 43. 61. 80. neqve ſecundum eas judicare penſi habuit. A. 41. per biduum interdum cibo abſtinens A. 25. præſertim ante Paſcha A. 41. ἀνοήτως ejus οἰκοδομίας perſtringit Procopius A. 33. 57. 76. Juſtiniani annus quartus memoratur in Hiſt. pag. 47. annus VII. 207. annus X. 269. XIII. 94. 97. XVII. 287. XIX. 305. XXII. qvo obiit Theodora & XXIII. 170. 566. XXV. 608. (ubi male XV. in latino) XXVI. 660. XXXII. qvo Procopius ſcripſit ἀνέκδοτα A. 66. 71.

Juſtinus (Senior) Imp. ἀναλφαβήτῳ A. 101. 102.

SS. Laurentii, Priſci & Nicolai templa. Æ. 17.

Lazi Chriſtiani 161. Colchi à Lazorum Epiſcopis Sacerdotes accipiunt 568.

Leontius Referendarius 450. A. 51.

Lex ſive mos communis. νόμῳ ἀνθρώπων κοινός. 621. παντὶ νόμιμα πάντων ἀνθρώπων A. 8.

Lege Romana ante Juſtinum non licebat Senatori ducere meretricem A. 30. Lex de præſcriptione triginta annorum 182. Lex Perſarum ne hoſtem licet victum in ditione hoſtili eqvis perſeqvantur 14. Lex Cabadæ Regis Perſ. de promiſcuo concubitu 14. Lex Perſica de Magiſtratibus hereditariis 19. de Rege creando qvi integer & nullo vitio corporis fœdus eſſet 30. 60. 590. alia de non humandis, ſed ante volucres projiciendis humanis cadaveribus 32. 33.

Liberius ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς διαφερόντως 318.

Λογγιβάρδαι Chriſtiani 420.

Lucas Evangeliſta. Vide Andreas.

Lyſippus Sicyonius ſtatuarius. Æ. lib. 1. cap. 11. ejus bos æneus Romæ 626.

Magi Perſarum à Regibus conſulti 10. ſeq. 16. 21. 98. 120. 147. 157. Magicum artificium qvo Magi explorant Arſacis Armeniæ Regis fidem 16.

Manichæi & οἱ καλούμενοι πολύθεοι A. 35. Magiæ ſtudioſi A. 65.

Marcellus δικαίᾳ ἐπιμελείᾳ ἀκριβὴς, καὶ ἕτερ ἀληθῶς διαπυρώτατος ἐραστής 540.

Mariæ

Mariæ Θεότοκος templa 592. Æ. 11. 12. 17. 21. 49. 58. 102. 105. 107. 111. 112. 114. 117. A. 11. & in latino 71. (perperam id qvidem, vide A. p 216.) ἐπ' ἐκ Θεοῦ ἐπὶ τὴν αὐτῆς Μητέρα ἐτέον 11.
Qvadraginta Martyres Legionis duodecimæ. Æ. 18. seq.
Mauri Φυλαὶ ἔθνους. Æ. lib. 4. cap. 3. pag. 112.
Mebodes Cabadæ Persarum Regis testamentum scripsit 63.
Megas Episcopus Berrhoënsis 101. seq.
SS. Menæ & Menæi templa. Æ. 22.
Michaëlis Archangeli templa 113. Æ. 20. 21. 22. 49. 99. A. 48.
Mimi A. 28. & ἐρχησταὶ apud Vandalos. 248. Græci nihil sibi visum ajebant in Italia qvam tragœdos, mimos & piratas 358.
S. Mocii templum. Æ. 15.
Monachi visum. A. 38. seq. Monachi τῶν χριστιανῶν σωφρονέστεροι 21. seq. οἷς τὰ εἰς τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἤσκηται. 298. Monachi ex Serinda Romanos docent rationem conficiendi serici. 613.
Monasterium, μοῖνοια dictum, è lupinari. Æ. 21. sq. adde A. 49. sq.
Monasteria S. Thalelæi & aliorum Æ. 107. Qvadraginta qvinqve Sanctorum. Æ. 58.
Montanistæ, Μοντανοὶ A 34. ἐν Φρυγίᾳ id. 35.
Mopsus vates, Mopsvestiæ conditor. Æ. lib. 5. cap. 5.
Moses 257. Æ. lib. 5. cap. 8.
Οἱ τῶν Μυσικῶν ἔργων τεχνῖται. 122. Vandalis ἀκούσματα συνηθῆ καὶ θεάματα ὅσα μυσικάτε καὶ ἄλλως ἀξιοθέατα. 248. sq. μυσικοῖς ἐργαίοις χρῶντες ante portam in obsidione & excubiis cum canibus. 374. sq.
Myronis statuarii βοΐδιον Romæ 626.
Neapolis Christianos incolas jam olim (ἄνωθεν) habuit 332.
S. Nicolaus. Vide Laurentius.
Ante Numam menses decem in anno Romano. 372.
Oraculum Oresti & Iphigeniæ datum 48. aliud de Palladio 349.
Osiris Deus Ægyptiorum in Taphosiri opido sepultus. Æ lib. 6. cap. 1.
Παλαιστίνων τινὶ γεγραπται de populis ad Euxinum Pontum, sed minus accurate 566.
Palladis simulacrum καὶ τὸ λόγιον Æneæ à Diomede datum 349 sq. ubi plura de Palladio, uti de Palatio à Pallante qvodam dicto 225.
S. Pancratii porta Prænestæ & Romæ 357. seq. 381.
S. Panteleemonis templum. Æ. 22.

Paſtor & Aſclepiodorus, Rhetores Neapoli 328. 329 336.
Pauli Apoſtoli porta Romæ 551. & templum 396.
Paulus Adrumetinus Sacerdos ἐφεστήκει τῇ τῶν νοσούντων ἐπιμελείᾳ 292.
Paulus Epiſcopus Alex. A. 78.
Paulus ἑρμηνεύς, ὃς γραμματιστὴς παρὰ Ἀντιοχεῦσιν ἐφοίτησεν 102. 106. 153. 159.
Paulus Romanus 440. alius Paulus Cilix 551. ſeq. alius 649.
Pelagius Diaconus Rom. ad Totilam legatus 501. ſeq. Totilæ in templo Petri Romæ occurrit, τὰ δὲ ΧΡΙΣΤΟῦ λόγια ἐν χεροὶ φέρων. 513. Archidiaconus, Vigilii Epiſcopi Rom. nomine miſſus Alexandriam. A. 79.
Perſarum πυρεῖον ſanctiſſimum habitum, in qvo ignem æternum fovebant Magi. 147. Solem orientem adorant qvotidie 11. Sal per qvem pejerat Perozes Perſarum Rex, ab Hunnis in acie de vexillo ſuſpenſus, atqve inde victi Perſæ. 12. vide & infra in Lex.
Petri ἅγιον τῶν ΧΡΙΣΤΟῦ Ἀποστόλων κορυφαίου ſepulchrum & porta Romæ, antea Aurelia 359. muri pars Romæ in Apoſtoli tutela 368. Τεῖχον τὸν Ἀποστόλου σέβουσαι Ῥωμαῖοι καὶ θεσπίσασι πάντων μᾶλιστα 368. Petri templum Romæ 367. 409. 513. 552. A. 76. Gothis etiam in honore 396.
Petrus Juſtini Imp. γραμματεύς, inde Dux 124. στρατηγὸς ſub Juſtiniano 34. 55.
Petrus Barſames, Syrus, ex numulario prætectus prætorio. A. 63.
Petrus Theſſalonicenſis, Rhetor Byz. legatus in Italiam ad Amalaſunthan 316. 317. 318. 319. 321. 322. 323. 324. 441. atqve inde Magiſter officiorum 442. A. cap. 16. & 24. legatus ad Choſroën Perſarum Regem 591.
Phidias Athenienſis ſtatuarius 626. Æ. lib. 1. cap. 11.
Φιλοσόφων τις ἐκ Περιπάτου. A. cap. 8. pag. 26. ejus dictum: ὡς ἡδὺ τὸ ἀναλωτὰ ἐν ἀνθρώπου φύσει ξυμπαίνει εἶναι ὥσπερ ἐν τῶν χρωμάτων μίξει. id.
Οἱ Φοινίκων τὰ ἀρχαιότατα ἀναγραψάμενοι 257. Phœnicum lingva ſutuntur Mauri 258.
Photius Beliſarii privignus 319. 333. 356. A. 5. Conſularis A. 6. Monachus A. 11.
S. Platonis templum Æ. 15.

Poëtæ

Poëtarum fabulæ de Scylla & Charybdi 326. 530. de Prometheo vincto 566. Mysos ἀγχεμάχας appellant. Æ. lib. 4. cap. 7.
Porphyrius ceti piscis nomen 532. (al. Πορφυρίων) centum & qvinqvaginta amplius annorum, triginta fere longi cubitos, lati decem. id.
Praxiteles statuarius. Æ. lib. 1. cap. 11.
Περιγείτης, Ποσείδης τὸ γένος 831.
S. Priscus. vide Laurentius.
Priscus Justiniani Imp. Ἐπισολογράφος A. cap. 16. à Theodora cogitur Monachus fieri. id. p. 47.
Priscus Emesenus falsarius. A. cap. 28. pag. 80 seq.
Proclus Justini Imp. qvæstor. 30. A. cap. 6. & 9.
Procopius Belisario datus ξύμβουλος à Justino Imp. 35. qvæ vidit scripsit 6. somnio confirmatus ut in expeditione Vandalica. Belisarium seqveretur 207. Syracusas missus. 211. seq. bono omnine erectus 215. cum Salomone duce effugit seditionem 271. seq. missus Neapolim & in Campaniam 395. Thulen non adiit 423. diu in Africa se fuisse testatur A. 53. Cæsaream patriam suam laudat, ἐν Καισαρείᾳ τῇ ἐμῇ A. 35. Controversias Christianorum enarrare non vult, qvia stultum putat divina nimis alte scrutari, cum nè in humanis qvidem satis sapiamus. 314. Providentia Divinæ omnia tribuit 460. 495. 600. 615. 657. 660. A. 15. 31. & passim. Consilium dat Belisario de signo pugnæ & receptus dando tuba duplici, coriacea altera, altera ænea. 444. Libros περὶ πολέμων scripsit ante libros de Ædificiis, illosqs laudat Æ. lib. 1. cap. 1. & 10. lib. 2. cap. 1. lib. 5. cap. 8. lib. 6. cap. 5. & 6. Libros de Ædificiis, Justiniano adhuc superstite Æ. p. 98. Anecdota itidem superstite adhuc Justiniano A. p. 88. anno illius XXXII, A. p. 67. 71. sed post Theodoræ * obitum A. p. 2. 47. 51. narrat qvædam, præfatus ipse se ea non credere 330 624. &c. ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις 210. 287. 308. 315. 399. 408. 422. 536. 542. 566. 583. 590. 600. 620. 655. 660. A. 4. 7. 12. 20. 34. 37. 47. 52. 55. unde patet Anecdota Procopium subjuncta libris

* Obiit Theodora anno XIV. belli Gothici, Imperii Justiniani XXII. tertio inducia-rum qvinqvennalium cum Persis. vide Procopium III. 30. de bello Gothico. Licet autem superstite ustiniano scripsisse se Anecdota Procopius diserte innuit, edidisse tamen haud crediderim.

octo Historiarum voluisse tanqvam nonum librum, licet veretur hujus se causa annumeratum iri τραγῳδιοδιδασκάλοις & fabulatoribus. A. 2. Liber qvartus de bello Gothico diu post priores editus, nec tantum de Gothico sed etiam de aliis bellis Justiniani auspicio gestis ποικίλην ἱστορίαν exhibet 565. 566. ἐν τοῖς ὄπισθεν λόγοις 79. 372. ἣν τῷ περὶ Γότθων μοι γέγραπται 211. ἐν τοῖς πρὸ Γότθων εἰρήσεται 181. ἐν τοῖς ὑπὲρ Περσῶν λόγοις 581. ἐν τοῖς ὄπισθεν λελέξεται χρόνοις 196. ὅτε μοι ὁ λόγος ἐς τῶν Ἰταλικῶν πραγμάτων τὴν ἱστορίαν ἄγει 268. Temporis qva utitur Procopius notationem vide supra in *Gothicum bellum* & *Justinianus*.

Proverbia καδμεία νίκη. 323. ἡ σὰρξ ἀπορεῦσα τροφῆς, κατάγει τὸν παλαιὸν λόγον ἑαυτῆς ἐλείπετο (al. ἥπτετο) 435. γνῶθι σεαυτόν. 612. lupus pilum mutat, ingenium non mutat 618. risus Sardonoius 637. λέοντα ἐξ ὄνυχος. Æ. I. 10. pag. 44. ἐπὶ τριχὸς ἡ σωτηρία. id. VI. 6. κονιορτὸν εἰς τὴν γνώμην καθορᾶς. A. 40. θᾶσσον τις ψάμμον ἐξαριθμήσειεν. A. 53.

Psoës Diaconus Alex. A. 73.

Recithangus Thrax αἰνὴς ξυνετός γε καὶ ἀγαθὸς τὰ πολέμια. 169.

Reparatus Episcopus Carthag. 299.

Reparatus Vigilii Papæ frater à Vitige occisus 375.

Rhetorum ἀξίωμα à Justiniano imminutum. A. 74.

Romani maxime φιλοκάλιδες sive decoris urbis suæ studiosi 627.

Rusticiana Symmachi filia, Boëthii uxor 514.

Rusticus Romanus, Sacerdos à Theodato ad Justinianum missus 322.

Sabbatiani hæretici A. 34.

Sallustii Historici domus Romæ exusta ab Alarico 180.

Salomonis Hebr. Regis supellex Româ ab Alarico capta pervertur Carcassonem in Galliam 343.

Templum à Rege Salomone conditum Borii, urbe Mauris vicina in Africa. Æ. VI. 2. pag. 111.

Salomo Belisarii domesticus & Dux 204. 231. 253. &c. ejus mors 289.

De Samaritanis. Æ. V. 7. pag. 104. seq. Samaritanorum Rex Julianus Σαφάϐαρ filius A. 35. Justiniani contra Samaritas leges A. 35. 55.

Sampson templum S. Irenes condidit CPoli. Æ. 10. 18.

Saraceni per duos menses anni DEo sacra facientes abstinent ab excursionibus 127. 134.

S. Ser-

S. Sergii templum Æ. 13. 44. Sergiopolis 99. Æ. 44. Sergius Bacchi filius A. 18. Cyri frater 287.
Severianus Emeſenus Phœnix, Aſiatici F. dux 292.
Sibyllæ ἔπος latinis verbis: *Africa capta eſt, Mundus & ejus nate periſtis*, ita leg. 324. antrum in qvo Sibylla vaticinata, oſtentant Cumani 347. Oraculum Sibyllinum: *Quintilimenſe Romam nil Geticum metuet* 372. Sibyllina nemo poteſt intelligere ante eventum, qvia nullo ſcripta ordine 372. ſeq.
Silverius Epiſcopus Rom. 339. 347. A. 3. 4. in Cretam à Beliſario relegatus 347.
S. Simeonis templum 26.
Sinaitæ Monachi, Æ. V. 8. In culmine montis Sina πύργοι διηνεκεῖς καὶ ἕτερα ἄτλα θεάτρα νύκτωρ ἀκούονται, ἰδιώμασι καὶ γνώμην τὴν ἀνθρωπίνην ἐκπλήττοντα, ibid. ἐνταῦθά φασι πρὸς ὃ θεῖν τὴν ἡμᾶς ὑφαλαβόντα ἐξαγγεῖν, ib.
Stephanus Edeſſenus Medicus 154.
Symmachus Senator CPol. 276. alius Symmachus à Theodorico injuſte occiſus, 390.
Tatianus Senator Rom. A. cap. 12.
Tatianus Mopſveſtenus 110.
SS. Theclæ, Theodori, Theodoræ & Thyrſi templa. Æ. 15.
Templa pro Aſylo 78. 245. 298. 305. 527. A. 11. 29. 48. 50.
Templa à Vandalis profanata Mauri expiant conſecrantqve 197. ſeq.
templum ab Arianis ereptum. 227.
Tenichus Architectus navis lapideæ ab Agamemnone dicatæ Ἀρτέμιδι Βολικίᾳ ſive Lucinæ 629.
Terebinthus Epiſcopus Neapoleos Paläſtinæ, Zenone Imp. à Samaritanis truncatus Æ. V. 7. pag. 104. ſeq.
Terentius dux 205.
Theoctiſtus Medicus 393.
Theodahadus filius Amalafridæ ſororis Theodorici, λόγων μὲν λατίνων μεταλαχὼν καὶ δογμάτων πλατωνικῶν 313. ſeq. 323.
Theodorici Regis imago fatidica ex opere Muſivo. 369. ſq.
Theodoritus δορυφόρος 383.
Theodorus σοφίᾳ μηχανικῇ λόγιος ἀνὴρ. 121.
Theodorus Silentiarius Æ. IV. 8. pag. 86.
Theodorus Referendarius 145.
Theodoſius Eunomianus A. 3. Monachus A. 5.

Thomas Apamenæ Episcopus 113. 114.
In Thule insula festum ante ortum solis qvi XL. dies ipsos latet 423. incolæ Deos & Dæmones multos colunt ἀεριους, ἐγγειους, θαλασσιους καὶ ἄλλα δαιμόνια ἐν ὑδατοπηγῶν καὶ ποταμῶν 424. medullis ferarum nutriunt infantes &c. hominem immolant Marti qvem maximum habent Deorum 424.
Timotheus. vide Andreas.
Totilas τὰ ἐς τὴν ὀρχήσεων ἐκ παιδὸς διδασκόμενος 653.
Tribonianus qvæstor 70. παιδείας εἰς ἄκρον ἀφίκετο 71. 75. venalis JCtus leges figebat & refigebat 71. vide & A. 59. ejus adulatio, vereri se jentis ne ob pietatem vivus ab angelis in cœlum raperetur Justinianus A. c. 13. pag. 40.
Tribunus Medicus, qvi Chosroën morbo levavit 160. Palæstinus genere vir λόγιος καὶ τὰ ἐς τέχνην ἰατρικὴν ἀφανὴς ἦσαν, ἄλλως τε σώφρων τε καὶ θεοφιλὴς καὶ τῆς ἀσκητικῆς εἰς ἄκρον ἥκων. 590.
S. Tryphonis templum Æ. 22.
Tusci dediti divinationibus 626. Tusci hominis præsagium ὡς ἔνυσχός ποτε καταλύσει τὸν ἄρχοντα Ῥώμης, in Narsete Totilam vincente impletum 626.
Tzani τὴν δόξαν ἀπὸ τοῦ εὐσεβεστέρου μετέθεντο ἅπαντες χριστιανοὶ γεγενημένοι 45.
Valentinus Episcopus manibus à Totila truncatus. 500.
Vaticinium puerorum Carthag. τὸ Γ. διώξει τὸ Β, καὶ πάλιν τὸ Β. διώξει τὸ Γ (Gizericus Bonifacium, Belisarius Gelimerem) 226.
Vigilius Episcopus Rom. 500. 501. 548. A. 79. 80. à Belisario promotus, relegato Silverio in Cretam. 374.
Xenophon de Cyri institutione. *præf. de Ædif.*
Zeno senator CPol. A. cap. 12.

V. PAULUS Cyri Fil. Flori Nepos, a) Nobilitate generis opibusqve, & dignitate, (siqvidem Justiniani Imp. *Silentiario-*

a) Agathias lib. V. pag. 153. ubi de templo S. Sophiæ: εἰ δέ τις ἐθέλοι πόρρω πῃ τυχὸν τὸ πόλεως ἀπωκισμένος ἔπειτα γνώσεσθαι σαφῶς ἅπαντα καθάπερ παρὼν καὶ θηώμενος, ἀναλεγέσθω τὰ ΠΑΥΛΩΙ Κύρου τοῦ Φλωρέου ἐν ἑξαμέτροις πεποιημένα, ὃς δὴ τὰ πρῶτα ζηλῶν ἐν τοῖς τοῦ ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς ἐπιστάσας, γένους τε κοσμιότητι ὄγκῳ καὶ πλούτου ἄφθονον ἐκ προγόνων διαδεξάμενος,

tiariorum sive Secretariorum primicerius fuit) illustris, nec minus ingenii ac doctrinæ laude præstans *Templum S. Sophiæ* hoc est CHristo b) qvi DEI Patris Sapientia est, à Justiniano Imp. post Theodoram * conjugem jam extinctam, encæniis secundis anno Imperii sui XXXVI. 24. Dec. c) CHristi 562. CPoli dedicatum, pulcherrima ἐκφράσει, versibus Hexametris (Procœmium jambicis versibus 134. constat) ita descripsit, ut oculis propemodum subjecerit, idqve perpostremos duos encæniorum d) dies præsentibus Imperatore & Eutychio Patriarcha in domo Patriarchali prælegit, ex qvo ipso etiam poëmate constat eum fuisse Christianum. Allegatur subinde hæc templi Sophiæ descriptio à Salmasio ad Plinium & Hist. Augustam: is enim A. 1607. è Codice Palatino descripserat. Habuit etiam apographum ex eodem Codice Claudius Maltretus, qvi edere promisit præf. ad Procopium. At Philibertus de la Mare, Senator Divionensis Salmasianum *Cangio* transmisit, neqve potuit in meliores manus incidere eximium istud antiqvitatis monumentum. Hic enim vir doctissimus Græca recensuit atqve ex ingenio castigavit ac majoribus lacunis exceptis supplevit, versionemqve latinam perspicuam, & eruditissimum de templo Sophiæ Commentarium adjunxit. Paris. 1670. fol. ad calcem Jo. Cinna-

μενος, ὅμως παιδεία γε αὐτῷ καὶ λόγων ἄσκησις διεπράξατο, καὶ ἐπὶ τοῦδε μᾶλλον ἤνυσε καὶ ἐσεμνύνθη. Versus ex hac ecphrasi Pauli Silentiarii laudat Svidas in ἤρανος. Cæterum falli eos qvi nostrum, Paulum Cyrum Florum appellant, ut præter Vulcanium, Vossiumqve Reinesius pag. 471. Var. lect. Cangio & Hanckio pridem animadversum. Iidem verisimiliter conjiciunt, patrem Pauli fuisse Cyrum, Poëtæ Poëtam, cujus Epigrammata qvædam in Anthologia legunntur. At Florum hujus Cyri patrem, Pauli avum ægre mihi persvaserim illum esse Florum ἀπὸ ὑπάτων sive Consulem Codicillarem, qvi eodem Justiniano imperante claruit, & cujus in Novellis atqve Codice mentio: paullo enim antiqvior Florus qværendus.

b) Procopius in Vandalicis pag. 193. diserte testatur templum μεγάλῃ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ apud Byzantinos vocari templum ΣΟΦΙΑΣ, ταύτην δὴ μάλιστα τῷ Θεῷ πρέπειν τὴν ἐπωνυμίαν ἡγεμόνες.

* Paulus Silentiarius procem. v. 59. seq.

c) De tempore dedicatæ post prioris templi conflagrationem à Justiniano ædis Sophiæ & de duplicibus ejus encæniis, qvorum posteriora in annum qvintum post trullam Anno 32. Justiniani collapsam incidunt, videndus Cangius in Commentario ad Pauli ἐκφρασιν pag. 528. Hanckius lib. de Byz. Hist. scriptoribus cap. 6. pag. 165 seq. & Bandurius p. 776. ad Antiqvitates CPolitanas.

d) Durarunt encænia illa per dies XV. facto initio ab XXIV. Decembris.

Cinnami. MS. Vaticanum laudat Lambecius notis ad Codinum, eundem ut opinor Codicem innuens, qvi è Palatina Bibl. in Vaticanam est translatus. Sophiæ templum plures descripserunt è veteribus, ut Procopius lib. 1. de ædificiis, Codinus & Anonymi Græci à Combefisio, Lambecio & Bandurio editi, è recentioribus præter Cangium illo qvem dixi ad Paulum Commentario, & libro tertio CPoleos Christianæ, Grelotius in itinere CPolitano Gallice edito Paris. 1680. 4. è qvo plura repetit Bandurius T. 2. Imperii Orientalis pag. 744 seq.

Testatur Agathias c) plura alia poëmata à Paulo elaborata, pulcherrimum tamen esse qvod in Sophiam composuit. Ex illis sunt *Epigrammata* Græca complura qvæ in Anthologia Maximi Planudæ leguntur, ut dixi lib. III. cap. 28. ubi etiam habes de carmine *in Thermas Pythias*, de qvo jam addere liceat, qvod idem prodiit Venetiis cum Metaphrasi latina *Claudii Acantheri* A. 1586. & qvod in Codice MS. Mediceo scamn. LV. num. 7. cujus apographum fuit inter libros Gudianos, inscriptio Carminis auctorem innuit non Paulum nostrum qvi imperitante Justiniano vixit, sed alterum longe juniorem Paulum Silentiarium clarum temporibus Constantini Porphyrogeniti. Παύλε Σιλεντιαρίε εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμά, ἡμίαμβα διμέτρα πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον. Incipit ibidem:

Βάλε μαθεῖν Ἄνυσσε
Κωνσταντῖνε κρήτις
Θερμῶν ἄτεχνον ῥεῦμα &c.

THEOPHYLACTUS gente Ægyptius & Petro Ægypti præfecto cognatione junctus, a) ab Clarissimo Hanckio

c) Agathias loco laudato: ἐγὼ τοίνυν παντοίηλαί οἱ καὶ ἄλλα ὡς πλεῖστα ποιήματα μνήμης τε ἄξια καὶ ἐπαίνου. Δοκεῖ μοι δὲ τὰ ἐπὶ νέῳ εἰρημένα μείζονός τε πόνου καὶ ἐπιστήμης ἀνάπλεα καθεστάναι, ὅσῳ καὶ ἡ ὑπόθεσις θαυμασιωτέρα. Ejusdem Agathiæ Epigramma ad Paulum Silentiarium, una cum altero qvo Paulus ei respondet, legitur in Anthologia Epigramm. Græcorum lib. 7. p. 603. 604. edit. Wechel. ex qvibus constat amicos ac familiares inter se fuisse. Meminit hujus Pauli etiam Svidas in Ἀγαθίας, συμπράσας καὶ Παύλῳ τῷ Σιλεντιαρίῳ.

a) Τῷ γένει Αἰγύπτιον vocat Photius ex Theophylacto ipso VII. 16. pag. 184. ubi de Nilo fluvio: ἑλκόμενος δὲ γένοθεν ἐντεῦθεν & lib. VIII. 13. pag. 215. Πέτρος δὲ καὶ ἐκεῖνο κατὰ τὴν Αἰγυπτιακὴν ἡγεμονίαν τὰς ἡνίας διέθυνεν, ὃς καὶ συνήντησε πρὸς γένος ἡμῖν.

ckio. b) (qvem & ipſe alibi c) ſecutus ſum) patria Locrenſis fuiſſe traditur ex loco parum emendato problematum Simocattæ Phyſicorum: d) οἱ δ' καὶ μυθέρα ἴσχυν ἔπω κεκλήκαμεν, ἀλλ' ἔστι μοι γένος ὅθεν ὁρμᾶται, καὶ λόγους ἔχω πατρίδα, καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος * ἡμέτερα. At legendum uti in editione Commeliniana rectius expreſſum eſſe video: καὶ λόγους ἔχω πατρίδα. Hunc Theophylactum Chriſtianum fuiſſe ex multis locis ejus Hiſtoriarum conſtat, atqve facile apparebit ex indice ſcriptorum ab eo laudatorum, qvem infra ſubjeci. Scripſit extremis Heraclii temporibus, cujus Imperatoris aliqvoties e) meminit, & qvoqve memorat belli Perſici finem f) qvod interfecto Choſroë ſecundo Hormiſdæ F. ſopitum eſt Anno Heraclii penultimo, CHriſti 628. Præfectum & Tabularium, ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ἀντιγραφία vocant Photius Cod. LXV. & Theodoſius præf. ad excerpta de Legationibus: neutri qvidem dicitur σχολαστικὸς aut Sophiſta, neqve additur nomen Σιμοκάττης vel Σιμοκατ[illegible]. Eundem tamen eſſe Σιμόκαττον cujus οἰκουμενικὴν ἱστορίαν laudat Euſtathius ad verſ. 730. Dionyſii periegetæ, & ex qvo de Seſoſtri qvædam refert Tzetzes Chil. III. hiſt. 69. qvæ in Theophylacti Hiſtoria VI. II. leguntur, certum eſt, atqve ex ſtyli qvoqve ſophiſtici ſimilitudine qvi in problematis Phyſicis & in Hiſtoria Epiſtolisqve idem eſt, apparet. Citatur & ab Antonio Meliſſa: Nec dubium eundem qvoqve intelligi à Svida (g) cui memoratur Θεοφύλακτος σοφιστὴς, ὁ ἐπώνυμος Σιμοκάττης, neqve alium eſſe Theophylactum σχολαστικὸν τὸν Σιμόκαττον cujus exſtant Epiſtolæ. Nec qvisqvam fortaſſe de hoc dubitaſſet, niſi doctiſſimo viro Ludovico Antonio Muratorio injeciſſet ſcrupulum Codex MStus Mediolanenſis Epiſtolarum Græcarum ê variis auctoribus collectus, ut ipſi viſum, à Simocatto, in qvo præter Θεοφυλάκτου σχολαστικοῦ & Σιμοκάττου Epiſtolas etiam le-

b) lib. de Byz. Hiſtoriæ ſcriptoribus cap. 9. pag. 187.
c) ſupra lib. 2. Bibl. Græcæ cap. 10. §. XXVII.
d) in proœmio pag. 2. edit. Commelinianæ.
e) lib. II. cap. 5. pag. 37. lib. III. cap. 6. pag. 68. lib. VIII. cap. 11. pag. 212.
f) lib. VIII. cap. 12. pag. 214.
g) Illo qvidem loco Svidas Hiſtorias à Simocatta ſcriptas non memorat, ſed paſſim alibi non modo ubi nominatim Σιμόκαττον ab eo laudatur, ſed etiam illo non nominato periodus integras ex Hiſtoria Theophylacti deſcriptas exhibet. Loca in indice utroqve annotavit Clariſſ. Kuſterus.

guntur Epistolæ Photii, Theophylacto Ægyptio longe junioris. Sed omnino fefellerunt oculi sui virum præstantissimum, ut ipse non audet diffiteri, h) aut certe Codex Mediolanensis illam Collectionem, in qva Photii fuere Epistolæ, falso ad hunc Theophylactum retulit.

Exstant ejus *Historiarum* de rebus Mauricii Imp. (ἱστορίων ἐκκαιδεκάβιβλος, qvoniam non unius Gentis res complectitur, vocat Eustathius loco laudato, & inscriptio Codicis Græci MS. Bavarici qvo usus Pontanus, itemqve alter Diegi Hurtadi, qvem Gesnerus memorat,) *libri VIII.* ab exitu Tiberii II. Imperatoris A. C. 582. extincti usqve ad Mauritium Tiberii successorem à Phoca interfectum A. C. 602. Præmittitur Dialogus qvo Philosophia & Historia inter se colloqvuntur, conqvestæ qvod sub Phoca ambæ neglectæ jacuerint, cum jam sub Heraclio, favente Sergio Patriarcha iterum utraqve veluti reviviscant vigereqve incipiant. Post Phocam cæsum A. C. 610. recitata publice ab auctore pars est hujus Historiæ de Mauritii nece, qvam non sine lacrymis populus audivit, ut Simocatta ipse narrat lib. VIII. cap. 12. ubi Monodia etiam sive lamentatio ejus in Mauricium, sed mutila legitur. Primus Græce * ex Codice Bavarico hos libros edidit & versionem notasqve addidit *Jacobus Pontanus* S. I. Ingolstad. 1604. 4. præmissis ante singulos libros argumentis ex Photii h) Cod. LXV. atqve sub-

h) Muratorius in Anecdotis Græcis pag. 280. præfatus ad Epistolas Græcas Firmi Episcopi ex illo Codice Mediolanensi à se primum editas: *Dixi Epistolas Græcas variorum in unum redactas à Theophylacto fuisse, atqve ita ipsius sum mihi deprehendere dum essem Mediolani. Nunc superest mihi dubitatio, an forte me fefellerint oculi mei. Si enim hic idem Theophylactus est, qui Heraclii temporibus ineunte sæculo vulgaris Epochæ septimo floruit, literasque suorum temporum historiam mandavit, qvi Epistolas Photii longe posteriores colligere is potuit? Aut igitur nihil ad illius Codicis Epistolas congregandas Theophylactus contulit, sed ut unus tantum, ex earum Epistolarum auctoribus continetur; aut à Theophylacto scriptore Historiarum diversus est Simocattus. Et illum vetera Simocati cognomento non donat Photius, Simocatum autem Suidas nominat, at nullas ipsius Historias agnoscit.*

* Mirum ita; Is. Vossium p. 245. ad Melam A. 1658. editum, verba qvædam Theophylacti ex omnimoda Historia Græce proferentem, addere, lucem illa necdum vidisse.

i) Jac. Pontanus contendit Photium *non ipsum ex lectione & memoria argumentum librorum Simocattæ exposuisse sed summulas seu summulas lectionum ab aliquo lectore aut librario inductarum & in vestibulo totius operis ut mos est simul ordinatim positas [ut invenerit ita ab eo fasciculos constrinxisse, ac nihil pene à se animadversum interjiciendo*

ſubjuncto latine Georgio Phranza, de qvo infra dicturus ſum, & Georgii Trapezuntii Epiſtola Græce & Latine, qvo Jo Palæologum Imp. hortatur ut ad Synodum in Italia celebrandam proficiſcatur. In editione Theophylacti Pariſienſi 1648. fol. præter chartæ typorumqve ſplendorem acceſſit gloſſarum, ſeu vocum aliqvot explicatio, auctore *Carolo Annibale Fabrotto*. Phranza autem & Trapezuntii Epiſtola omiſſa ſunt. Qvod ſi nova Simocattæ editio curanda olim ſit, non prætermittenda *Jacobi Kimedonii*, Filii, ſeptendecim licet annos tum vix nati caſtigationes ad Photii è Theophylacto excerpta, & qvæ ex Svida Simocattam ſubinde vel laudante vel loca ejus deſcribente ad illum emendandum caſtigandumqve facere poterunt.

Martinus Hanckius, accuratus alioqvi ſcriptor p. 192. de ſcriptoribus Hiſt. Byz. tradit *eclogas de legationibus* ex Simocattæ Hiſtoria eſſe Græce editas ab Hœſchelio, & latine à Cantoclaro verſas, ſed nec inter Hœſcheliana excerpta περὶ πρεσβεων, nec in Cantoclari illorum excerptorum interpretatione, qvicqvam Theophylacti deprehendere potui. Verum Philippus Labbeus illa Græce & Latine cum laudati *Kimendoncii* verſione ſubjecit cæteris excerptis Pariſ. 1648. fol. qvamqvam nomen & notæ interpretis ab eo præteritæ ſunt. Prodierant porro Græce, & ſubjecta ad calcem voluminis Kimendoncii, cum jam in flore ætatis defuncti interpretatione & caſtigationibus A. 1599. 8. typis Commelianis, ex Andreæ Schotti k) Bibliotheca, cum Jani Gruteri præfatione, opuſcula junctim Simocattæus in qvibus 1) Διάλογος περὶ ἀλαφορᾶς φυσικῶν, ἀπορημάτων καὶ ἐπιλύσεως αὐτῶν *Dialogus problemata phyſica eorumque ſolutiones complexus*, qvem cum Caſſii l) iatrophiſtæ problematis Græce vulgaverat *Bonav. Vulcanius* Lugd. Bat. 1596. 12. & Græce deinde atqve latine cum eodem Caſſio recudi curavit *Andreas Rivinus* Lipſ. 1653. 4.

ciendo, alienum Laborem pro ſuo nobis obtruſiſſe & fucum feciſſe. Cum enim lemmata illa nunc imperfecta ſint, nunc minus quam pro re contineant, nunc plus contineant, nunc ab ordine rerum narratarum diſcrepent, nunc falſa ſint, hæc omnia vitia in Epitomis Photianis æque reperiri. Sed qvis præſtet Photium ex lemmatibus librorum & non lemmatum auctorem ex Photio ſapuiſſe, cum nulla alia qvam Photiana argumenta libris Theophylacti præfigenda etiam Pontanus exiſtimaverit.

k) Puto falli Clariſſ. Caveum, qvi duas editiones laudat Heidelbergenſem 1598. 8. & auctiorem curante Schotto Antwerpienſem 1599. 8.

l) De hoc ſupra lib. 3. cap. 6. §. 38.

2) *Epitome librorum VIII. Hiſtoriarum* ex Photii Cod. LXV. & *Excerpta de Legationibus* exterarum Gentium ad Romanos & Romanorum ad exteras Gentes, de qvibus jam dixi.

3) *Epiſtolæ* Morales XLIX. Ruſticæ XXVIII. & Amatoriæ totidem, qvæ una cum aliorum Græcorum Epiſtolis m) lucem primum viderunt Græce apud Aldum 1499. 4. & una cum Simocattæ qvæſtionibus Naturalibus Lugd. Bat. 1596. 12. curante Vulcanio, nec minus Græce & Latine cum alia neſcio cujus interpretatione ſecuſſe in Græcolatina Epiſtolarum collectione Genevenſi, qvæ ad Cujacium falſo n) refertur, 1606. fol.

Ambigit Labbeus T. 2. de Script. Eccleſ. pag. 416. hujusne Simocattæ ſit breve *fragmentum qvo improbantur ritus & uſurpationes in feſtis Sanctorum*, qvod ſub Theophylacti nomine latine extat in Bibliothecis Patrum, in Appendice Bigneana Pariſ. 1579. & A. 1624. T. VI. Colon. T. IV. & Lugd. (non T. 18. ut ſcribit Clariſſ. Caveus ſed) T. V. p. 1214. Commemorat Labbeus etiam *fragmentum de Nicephoro Confeſſore*, qvod nusqvam reperio.

Alii Theophylacti.

Fuere & alii Theophylacti, ut 1) Dux & Patricius ſub Conſtantino Copronymo de qvo Nicephorus CPol. in breviario Hiſtorico pag. 47. 48. 2) Lacapeni F. Patriarcha *CPolitanus* A. C. 962. defunctus, de qvo Cedrenus & Zonaras. 3) Theophylactus *Antiochiæ* Epiſcopus, de qvo Theophanes: tum 4) Theophylactus *Edeſſenus* presbyter, cujus idem Cedrenus mentionem facit. 5) Theophylactus Monachus, cujus de ſobrietate admonitiones breves MSS. Geſnerus memorat, ac deniqve 6) Theophylactus Achridis in *Bulgaria* ArchiEpiſcopus, A. C. 1070. clarus, qvem inde *Bulgariæ*

m) De illa Epiſtolarum collectione dixi lib. 2. cap. 10.

n) Iſaacus Caſaubonus præfat. Opuſculorum variorum Joſephi Scaligeri Pariſ. 1610. 4. *Quædam ſub Jacobi Cujacii, JCtorum hujus ætatis nominatiſſimi nomine ſunt publicata, de qbus ille ὀυδ' ὀνείρους unqbam cogitavit. Ejusmodi eſt illa Græcarum Epiſtolarum latina interpretatio, qbam inaudita mentiendi & falſa fingendi licentia Cujacio qbidam adſcripſerunt, & ſub tam illuſtri nomine obſcuri cujusdam & mediocriter docti Germani ſerſionem publicarunt, quam V. C. Franciſcus Pithœus, à qbo illi habuerunt, eam ſæpe mihi in Bibliotheca ſua oſtenderit, & Baſileæ neſcio qbo caſu ſibi repertam dixerit.*

rium & vulgata literæ B in V. permutatione *Vulgarium* vocant, ne alios jam memorem, Thomas Aqvinas in catena aurea, Jacobus Faber atqve Erasmus in Nov. Test. & contra Stunicam, & Melanchthon in Apologia Augustanæ Confessionis artic 4. p. 157. De hujus scriptis præsenti loco nonnulla subjungam, spicilegium qvoddam daturus ad Labbei & Cavei de illo observata. Primo autem loco à me referetur ejus

1) παιδεία βασιλική sive *Institutio Regia*, ad Constantinum Porphyrogenitum, Mich. Ducæ & Mariæ Augustæ Filium, in duo tributa tmemata panegyricum & paræneticum, qvæ & ipsa Corpori Byzantino accenseri solet, licet excusa minore forma, & cum *Petri Possini* S. I. versione, qvi Græca ex Codice Mediceo descripsit, vulgata Paris. typis Regiis 1651. 4. Ex eadem versione prodiit deinde latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. T. XVIII. pag. 563. Denique *Anselmi Banduri* cum Possini interpretatione eam Græce & Latine iterum vulgavit in Imperio Orientali Paris. 1711. fol. Tomo I. pag. 193. & paucas qvasdam observationes suas adjunxit, ad calcem Tomi 2. Optat sibi Theophylactus l. 7. γλωσσήματα Herodoti & πυκνότητα Aristidis. Meminit qvoqve II. 19. Platonis, Euclidis, Archimedis & Hypsiclis. Laudatur præterea II. 24. ab eo versus Poëtæ Tragici qvo πολιὰ sive canities senum traditur ἔχειν τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.

2) *Epistola LXXV.* qvas è MS. Bibl. Mediceæ descriptas ab Andrea Schotto accepit, & primus cum castigationibus suis Græce edidit *Jo. Meursius*. Lugd. Bat. 1617. 4. Latine convertit *Vincentius Marinerius* Valentinus, cujus versio in Bibl. Patrum Colon. 1622. Tom. XV. edita & Lugd. T. 18. p. 533. recusa hinc inde obscurior est & emendatione indiget, ut Epistola statim prima ψαρῶν redditur *pharorum* pro *sturnorum*. Et Epistola secunda: *sed si hoc in illud aliud* πρὸς ἐκεῖνον, pro *adversus illum alterum*. Epistolas Theophylacti LIX. è Codice Bibl. Vaticanæ verterat latine Sirmondus teste Baronio ad A. C. 1071. num. 15. & ex illis nonnulla affert idem num. 16. - 22. qvæ in Meursianis non leguntur; & ad Annum 1073. num. 83 seq. At qvam dat num. 90. seq. ad Annum 1073. est in Meursianis XXVI. Miror autem à Baronio dici Epistolam LXI, cum dixisset universas non plures fuisse qvam LIX, itaqve alterubi vitium in numeris, qvod transpositione unarii admitti facile potuit. Nomina eorum vel certe officia ad qvos scribit Theophylactus hæc

sunt: *Adrianus* magnus Domesticus, frater Imperatoris Epist. 24. 30. 34. 43. *Amyrnaus ὑπατ⊙ φιλοσόφων* (Σμυρναῖ⊙ ex Epist. 49.) 40. *Ancyra Episcopus* 16. *Anemas* 19. 21. *Bryennius* gener Imperatoris 31. 41. 50. *Bulgari* 48. *Cæsar.* 12. *Camateropulus.* 15. *Chartophylax.* 35. *Citri Episcopus* 14. 58. 66. *Constantinus Berrhœæ Dux*, 68. *Constantinus Ducas* 63. 64. *Corcyræ Episcopus* 17. 22. 23. *Debræ Episcopus* 67. *Doctor magnus Ecclesiæ* 36. *Domina* 62. *Gregorius Camatérus* Logotheta & Protosecretarius. 6. 71. *Gregorius Pacurianus* magni Drungarii gener. 7. *Gregorius Præses Tarsonitæ* 4. 26. 37. *Incertus* 1. 51. 60. 61. 62. *Joannes Attaliates* 40. *Joannes Grammaticus Palæologi* 33. *Joannes Opheomachus.* 8. 10. *Joannes Pantechna*, *Magister* 2. 65. *Joannes Periblepteus.* 42. 46. *Joannes Philosophus.* 45. *Macrembolites.* 53. *Magister libellorum, supplicum* 54. *Mercentiarum Episcopus.* 18. 20. *Michaël Chalcedonis Episcopus.* 27. *Michael Pantechna Medicus Imperatoris* 44. 47. 73. 74. 75. *Nicephorus Chartophylax* 5. 69. *Nicetas Chartophylax* 28. *Nicetas Diaconus Episcopi Chalcedonis*, Theophylacti discipulus 29. *Nicetas Medicus Imperatoris* 55. *Nicetas Serratum Episcopus*, *Doctor*, 9. *Nicolaus Gallicles*, *Archiater*, 38. 39. 56. 57. *Nicolaus Patriarcha.* 3. *Opheomachus.* 8. 10. *Palæologus.* 70. *Pantechna* 59. 72. Adde supra in Johannes & Michael. *Sebastes Pancurianus* 25. *Semnorum Episcopus* 42. *Theodulus Metropolita Thessalonicensis* 11. *Triaditæa Episcopus*, 32. Meminit præterea in his Epistolis Chrysellii Theodori Epist. 71. (qvod nomen in duos diversos homines divellit interpres) Demetrii fratris 16. 39. 56. 61. 71. Gregorii Diaconi 5. Maleſobes Episcopi. 32. Lazari cujusdamqvem perstringit 41. & 43. Medeni 43. Nicolai 19. Pauli cujusdam 16. & Petri, 27. Pelagonii 3. 32. Psellum laudat 15. & Sides Metropolitam 49. Strombitzes Episcopi mentio Epist. 32. Theodosii 37. Tornicii qvem *γαμβρὸν* suum vocat *ἐπ' ἀδελφιδῇ* Epist. 54. Carminum suorum meminit Theophylactus Epistola 20. & totius Bulgariæ Archi Episcopum se cum ista scriberet innuit Epist. 73. *ὁ δὲ πάσης Βυλγαρίας ἐπίσκοπ⊙, ὃν ὅστισπερ ὁρῶσί τε καὶ ἀκούουσιν, ἕκαστοι μεδίμνοις ἐκμετροῦσ᾽ αὐτὸν χρυσίνοις ἑκάστης ἡμέρας.* Passim qvoqve Acridæ sive Ἀχρι⊙, * ubi sedem suam habuit, in his Epistolis mentio, vide edit. Meursii p. 11. 51. 65. 68. sq. 75. 77. 91. 97. seq. 101. Laudantur præterea S. Gregorius & Basilius Epistola 5. & 18. Homeri versus Epist. 5. 18. 26. 55. proverbium *ἀχ ἄτω μαργίτης εἰμί.* Epist. 5. Hesiodus 6. Bacchylides, Simonides & *ἡ Βοιωτὸς λύρα* Pindari nempe. 8. Longini *κρίσεις.* 18. *ὁ στε-*

* Ἀχρὶς sive ἡ Ἀχριδὸς, ut apud Acropolitam c. 57. *τὰ ἐν Ἀχριδῷ Φρούρια* Et c. 59. *ἐν τοῖς βασιλικοῖς ἔ Ἀχριδῶ.* Et c. 67. *τὰ περὶ τὴν Ἀχρίδα.*

ὁ τυμπὸς θυμηδίης. 30. proverbium ἡ φρονὶς ἰπνοκαλείδη, & ἀραὶβδο αὐλητὴς 41. Empedoclis βυγὴ αἰθρόχρωτα. 44. Michæ Prophetæ locus VII. 12. 19. Epiſt. 58. λαπαστισμός. 62. Τὰ ἐ Στάγειρα. 71. Atticus Herodis Sophiſtæ Pater. 71. Ptolemæus Aſtronomus, Aratus. ibid. Euripidis verſus 19. & Ariſtophanis 19. 27. Lyſias 19. βίβλοι χρυσοφυεῖς. 21. Anacharſidis dictum ad Solonem, Leges aranearum telis conferentis 24. φρουρητὴς ἀτυχίας ὕφασμα. 26. Atlantis columnæ. 30. De Herodis Antipatri crudeli conſilio qvod paullo ante mortem cepit, refert ex Joſepho Epiſtola 13. ἄθλοι Μοιρῶν 7. 23. ὁ μὲν ἀθέωσαι τέρμας 26. &c.

3) Ἑρμηνεία ſive *Commentaria in XII. Prophetas minores*, qvæ dicuntur exſtare Græce in Bibliothecis Auguſtana, Argentinenſi, & Monachienſi, nondum in lucem prolata ſunt, niſi qvod *in Habacucum*, *Jonam*, *Naum*, & *in Hoſeam* ſed capite primo & parte ſecundi mutila, latine prodierunt ex interpretatione *Joannis Lonicери* Pariſ. 1542. 8. 1549. 8. & cum aliis Theophylacti commentariis, Baſil. 1545. 8. apud Mauricium de Porta, una cum Victorini, Latini Doctoris, Commentario in Apocalypſin. Commentarium *ad initium Capitis ſecundi Hoſeæ* Græce ex apographo *Jo. Andreæ Boſii*, qvi ex Codice Argentinenſi deſcripſerat, cum verſione ſua & notis edidit *Chriſtoph. Henricus Ritmeierus*, Græcarum literarum in Academia Julia Profeſſor, Helmſtad. 1702. 4. pagg. 38. *In Hoſeam*, *Jeremiam*, (puto legendum *Jonam*) *Habacuc*, *Nahum* & *Michæum* exſtare Græce in Bibl. Regis Galliæ, teſtatur Labbeus Bibl. nova MSS. pag. 79.

4) *Commentaria in qvatuor Evangeliſtas* è Chryſoſtomo & aliis antiqvis ſcriptoribus miſſa in compendium, falli enim eos qvi ex ſolo Chryſoſtomo contracta putant, docet Rich. Simon qvi de his omnino videndus lib. 3. Hiſt. Criticæ Novi Teſtamenti cap. 28. Latine vertit *Jo. Oecolampadius*, Baſil. 1524. fol. ex officina Andreæ Cratandri. Colon. 1536. 1541. 8. & 1704. 4. qvi ut Codice hinc inde minus integro, ſic etiam aliqvibus locis integriore eſt uſus qvam qvi Græcam editionem poſtea curarunt Romæ nitidis typis excuſam 1552. * fol. Vide eundem Simonium pag. 401. ubi etiam obſervat Pariſienſes qvi Græce & Latine hæc commentaria ediderunt Pariſ. 1631. fol. cum verſione Oecolampadii

à *Phi-*

* Eſt mihi hæc editio in manibus, neqve alia Græca usqvam oculis meis occurrit, licet Geſnerus memorat editionem Græcam Anni 1542, & Caveus Labbeum, qvi ex Poſſevino id habebat, ſecurus addis præterea alteram Anni 1568.

à *Philippo Montano* Armenteriano pluribus locis castigata, atqve pridem edita Basil. 1554. * fol. Antwerp. 1564. 8. Basil. 1570. fol. nullos MSS. Codices consuluisse, & Varias lectiones non adeo multas ad calcem adjectas ex Oecolampadii versione conjeciſſe. Posse autem longe accuratiorem editionem adornari collatis qvatuor qvi in Bibl. Regis Christianissimi exstant Codd. Græcis MSS. qvibus possint addi etiam alii, ut Patavinus in Bibliotheca Monasterii S. Justinæ, de qvo Montfauconus in Diario Italico pag. 78. & Vindobonenses de qvibus Lambecius lib. V. pag. 47. seq. Præcipue operæ pretium fuerit ex MSS. Codicibus restituere nomina auctorum ex qvibus sua Theophylactus repetiit. In Commentariis ad Johannem qvemadmodum & in Epistolis Græcæ se Ecclesiæ addictum & Latinis adversarium præbet, unde Combefisius miratur in Parisiensis editionis titulo vocari τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν. Certe in Romana nihil aliud est qvam Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας ἑρμηνεία εἰς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

5) *Commentarius in Epistolas Pauli*, latine primus vertit & Sixto IV. dicata sub *Athanasii* nomine edidit *Christophorus Persona* Romanus, Rom. 1469. fol. recusa deinde Rom. 1477 1497. Tubing. 1515. Paris. 1518. & inter opera S. Athanasii A. 1530. edita: nec non Colon 1527. 4. 1531. Paris. 1552. fol. *Et Athanasii cujusdam Byzantini Monachi, qui trecentis ante nostrum ætatem annis floruit, plane esse, Sirletus confirmavit, atqve in ea re non modo tecum sentit, qvi Athanasii nomine eos commentarios citas, sed cum iis etiam qui plurimis abhinc annis constantissime nomen illud agnoverunt semper & libris describendis præponi curarunt.* Hæc Latinus Latinius A. 1557. ad Andream Masium T. 2. Epist. p. 58. Post Personæ paullo liberiorem versionem alia adornata à *Jo. Lonicero* est, & sub Theophylacti vulgata nomine Basil 1534. 8. Paris. 1542. 1545. 1548. 8. hanc ad Codicem Græcum qvi olim fuit Erasmi contulit & plurimis in locis emendavit *Philippus Montanus* Basil. 1554. fol. Antw. 1564. 8. Basil. 1570. fol. Denique Græca ex Codice MS. Arundeliano descripsit *Augustinus Lindsetius* Episcopus Herefordensis, ex cujus apographo collato cum duobus Codd. Oxonienſibus, prodierunt è typographeo Regio Lond. 1636. fol. versio autem latina addita *est qvidem*, ut profitentur editores, *Philippi Montani*, (sive *Loniceri* potius, emendata à *Montano*) *verum ubiq; adeo à nobis interpolata, atq; ad Græcorum veritatem revocata, ut (si per operas typographicas licuisset importuna festinabundas) minus tædium foret nova prorsus condendæ, id qvod committentibus liqvebit.* Montani præfationem omissam esse à T. Bailio in edit. Lond. dolet Tho. Crenius T. 18. animadvers. p. 37.

6) *Com-*

* Ad hanc editionem Observationes Latini Latinii leguntur in ejus Bibliotheca sacro profana pag. 184. seq.

6) *Commentarius in Acta Apostolorum*, è Jo. Sambuci Codice Græcè cum versione notisqve marginalibus *Laurentii Sifanii* prodiit, Colon. 1568. fol. additis Nysseni, Amphilochii, Cyrilli Hierosol. & Timothei presb. Hierosol. Homiliis in occursum Domini, & Nysseni Oratione de Deitate Filii & Spiritus S. Latine idem commentarius inter alia Theophylacti prodiit ex Sifanii versione Basil. 1570. fol. Laudatur in eo Chrysostomus, Didymus, Severus, Severianus & Cyrillus.

7) *Commentarium in Epistolas Canonicas*, MS. Græcè in Bibl. Scoriacensi S. Laurentii fuisse testatur Labbeus Bibl. nova MSS. p. 434.

8) *Homiliæ undecim in totidem Evangelia Officii matutini resurrectionis Domini*, MSS. Græce in Bibl. Vindobonensi. & in Codice Bavarico 118. Ἑρμηνεία Κυρῦ ΘεοΦυλάκτυ Βυλγαρίας εἰς τὰ ἑωθινὰ Εὐαγγέλια. Vide Lambecium lib. V. pag. 191.

9) *Homilia in adorationem venerandæ Crucis, mrdio jejuniorum tempore*, cum versione *Jacobi Gretseri*, prodiit in ejus Tomo 2. de Cruce pag. 1499. (pag. 384. edit. in 4. Ingolstad. 1600.) Incipit: τί δαί; ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ σιγήσομεν θαύματι;

10) Ex *Oratione ad Nicolaum Diaconum & Castrensem*, sive Castrisium Episcopum Melosotæ, nonnulla Græce & Latine affert Allatius contra Hottingerum p. 127. & Petrus Arcudius Concordiæ de VII. sacramentis p. 170. Exstat libro V. Juris Orientalis Leunclavii p. 318.

11) *Homiliam in S. Mariæ præsentationem in templo*, latine à se versam è Codice Græco Raphaëlis du Fresne vulgavit *Franciscus Combefisius* Tomo VIII. Bibliothecæ Concionatoriæ.

12) *Orationem ad Alexium Comnenum* Imperatorem legit Latinus Latinius atqve inde A. 1081. qvo imperitare Alexius cœpit, claruisse Theophylactum colligit pag. 184. Bibliothecæ sacro-profanæ. Eadem Oratio Græce MS. exstat in Bibl. Monachiensi.

13) *Dialogus de accusationibus Latinorum* MS. Græce in eadem Bibliotheca. Incertum an ex eodem petita *argumenta adversus Latinos de Processione Spiritus S.* qvæ sub Theophylacti nomine profert Jo. Beccus in Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. pag. 215.

14) *In dictum CHristi apud Johannem*, qvem ego mittam vobis à Patre Joh. XV. 26. Citat Johannes Veccus T. 2. Græciæ Orthodoxæ Leonis Allatii p. 519.

INDEX Scriptorum, aliorumqve in Theophylacti Simocattæ ſcriptis memoratorum.

Numeri ſoli paginas in Hiſtoriarum libris edit. Pariſienſis, Qv. præmiſſum paginas quæſtionum Phyſicarum edit. Commeliniana, E. numeros Epiſtolarum denotat.

ABrahamus Judæorum πρωτοπάτωρ 129.
Academicorum & aliorum Philoſophorum perpetuum bellum, ὁ περίπατος πρὸς τὴν στοὰν ἔχει τὴν αἰτίαν, ἡ στοὰ Πυθαγορείοις συμπλέκεται, Ἀκαδημαϊκοῖς λόγοις ἐπιχειρεῖν ὑποπτεύεται, καὶ πόλεμός τις ἀσιδὴς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα κεκίνηται. Qv. 3.
Ægyptiorum Sacerdotum de Nili originibus ſententia 187. de ibidum ovis interficiendis Qv. 17.
Ælianus ſcriptor Qv. 22.
Agatharchides. vide Anarchides.
Alexander (qvæſtionum Naturalium ſcriptor) Qv. 22.
Alexandri Martyris templum 149. 183.
Alexandri Magni votum ὃ ζῆν μεῖζον τι τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἀσύχημα E. 22. ejus bucephalus E. 46.
Alexandrini ſeptimum à nato maſculo diem feſtum agunt 215.
Anarchides Cnidius 180. ſed legendum Agatharchides, ut probe monuit Kimedoncius.
Anaxagoras Phyſicus 187.
Andreas τῶν περὶ τὰς ἱερὰς ἀπαχολουμένων λιτάς 208.
Antiſthenes & Polycrates loqventes inducuntur in Simocattæ Qvæſt. Phyſicis.
Apellis πίνακες Qv. 6.
Apollogenes Corinthius. Qv. 2.
Ad Archimedem Procli nomine Epiſtola Simocattæ 73.
Ariſtagoras Timoclis F. Qv. 2.
Ariſto Phyſicus. Qv. 2. Ariſtonis filius Qv. 14.
Σταγειρίτης i. e. Ariſtoteles 173. Qv. 22.
Avtonomi Martyris templum 209. 215.
Ἰδιωτά τινα λέγουσιν ἄνδρες Βαβυλωνίοι ἱερομνήμονες, μεγίστην ἐμπειρίαν ἀπειληφότες τῆς περὶ τὰς βασιλικὰς διαφθέρας ἀναγραφῆς 87.
Turris Babel è coctis lateribus reliquiæ à Ninive allatæ CPolin. 139.

De

De Baccho Semeles F. & Pane. Qv. 13.
Cadmus Hiſtoricus 186.
Calligraphus quidam Alexandriæ à ſtatuis ſede ſua motis monetur de iis qvæ Imp. Mauricio acciderunt 215. ſeq.
οὐκ ἀστρονομίαν μυηθεὶς ἢ τὰ χαλδαίων σοφίσματα. Qv. 10.
οἱ τὰ χείρονα καὶ μαχόμενα τοιχεύδων μελήματα 38. Qv. 16.
Chosroës Secundus, Perſarum Rex περὶ τῆς αἰτίας τῶν χαλδαίων ἐξηγημάτων varia prædicit 139. Ejus Epiſtola ad Varamum 101. ad Mauricium Imp. cujus fidei ſe committit 104. & fit Chriſtianus 103. 122. Crucem auream gemmis ornatam pro victoria vovet Sergio Martyri 120. offertqve 136. Epiſtola gratias eidem agit pro impetrata ſobole 137.
CHriſti σωτήριον πάθος. δι' ὃ τὸν κόσμον εἰσεπνεύσατο ὁ μονογενὴς παῖς θεοῦ ὁ τὴν φύσιν ταυτὸς τῷ πατρὶ καὶ τὴν βασιλείαν ὁμότιμος 62. τὸν ἐγκύκλιον τῆς ἀναστάσεως πανηγυρίζειν ἡμέραν 62. ἡ μεγάλη χριστιανῶν ἑορτὴ, πάθος ὁμοῦ καὶ ἀνάστασις καὶ σωτήριος θεοῦ. 181. ὑπὲρ τοῦ κόσμου τραῦμα 212. Infra, imago.
De Cometis diverſæ doctorum ſententiæ 173.
κωμωδοῦντες ἐμμελῶς τὸ ἀπαίσιον 55.
Crucis ſignum impreſſum frontibus Turcarum peſte laborantium 133. particula de ligno crucis CHriſti in haſtili aureo, vice vexilli 141.
Μηδὲν ἄγνωστον καλὸν, ὡς ἐμοίγε καὶ τῷ Κυρηναίῳ δοκεῖ. 1. & Qv. 4. Ariſtippum vel Callimachum intelligit.
Cyriacus ἱεράρχης ſive Patriarcha CPol. 208.
Cyrus Theodoſii Imp. temporibus Conſul ἀνὴρ ἀγαθὸς εἰς τὰ μάλιστα. καὶ περὶ τὰς ἔρωτας τῶν λόγων σώφρονι μανίᾳ τινὶ ἐπιφύεται. 207. templum S. Mariæ condit CPoli. ibid.
Damaſcius ſcriptor. Qv. 22.
Darii Hyſtaspis, Regis Perſarum lex de rerum graviorum adminiſtratione inter ſeptem nobiliores familias diſpertienda hereditario jure 87.
David Rex 114. ejus verba Mauricio Imp. uſurpata θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ 217.
Democritus 188. ὁ ἀβδηρίτης Qv. 15. 22.
Diogenes Cynicus amat Laidem. E. 60.
Domitianus Melitenes Epiſcopus 111. 113. 123. Ejus concio ἐπινίκιος

νικιῶν de recepta per Romanos à Persis Martyropoli 114. seq. Oratio ad milites 124. seq.

Τῶ αἰρεῖσθαι ψυχὴ ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐπαγομένη ἀρχικὸς χωρὶς ἀλλ' αἰσχύνομαι μύθων προσηλαυνέειν τὸ τῶν θεαμάτων τὸ ἀξίωμα 39.

Ephorus Historicus 186.

Ἐπινίκιον ἄσμα 127. convivium ἐπινίκιον 134. Oratio ἐπινίκιος 114.

Epistola Petro Duci exercitus in somno oblata: ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς, ἡ θεία χάρις, ὁ τῶν Ἐκκλησιῶν κύριος καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρῶν, εἰς τὸ πᾶσι συμφέρον προστάττων ἐπὶ τῷ παρόντι τῷδε τῷ κλίματι (Ῥώμης) διατάττειν 204.

Eunomus Locrensis Qv. 1.

S. Euphemiæ Martyris templum Chalcedonę 216. corpus ejus quotannis sanguinem ebullit, qvadringentis jam tum annis in monumento collocatum. id. seq.

Euripidis versus ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ἡ δ' ἄφρην ἀνώμοτος E. 67.

Fabula de graculo pennis alienis superbiente E. 34.

Galenus. Qv. 22.

Καθάπερ γεωγράφοι χειρίζουσιν Qv. 1.

Germanus Damasci Episcopus 62. fit Dux militum 64.

Glyceriæ Martyris thavmaturgæ reliqviæ 12. templum 144.

Γολινδοὺχ fœmina è Magorum familia, Christianismum amplectitur: inde è carcere in qvem Magi eam conjecerant, liberata ab Angelo, miraculis & divinationibus clara 134. seq.

Gorgias E. 69. Gorgiæ Filius E. 65.

Gregorius Antiochenus Episcopus 68. 111. 122.

Hecatæus 186.

Hellanicus 186.

Heraclęæ Episcopus 22.

Hermagoras vir eloqvens E. 13. ejus filius Nicias. ibid.

Herodotus 186.

Hierocles scriptor, Timagenis F. Qv. 22.

Hippocrates Qv. 16.

Homeri versus 2. 46. 55. 57. 64. 113. 140. 168. Qv. 17. E. 82. 43. 49. 40. 25. Ὁμηρικὸν διήγημα in Alcinoi regia 3. ἐκεῖνον ἀκούσλιγα θυμῷ χῷ τὴν ποίησιν. 197. ἵνα καί τιν ἴσχει τὸ Ὁμηρικὸς τραγῳδίας, καρκίνωσω τὸν λόγον. 205.

Jam-

Jamblichus. Qv. 22.
Imago θαυμαστὴ ἀγχιστρόφου ἱερᾶς θεοῦ προσώπου ἀκωθάστα 34. 63.
Joannis Prophetæ & Baptistæ templum 27. 210.
Joannes Patriarcha CPol. 30. 32. cognomento πτωχὸς 172. ejus obitus. ibid.
Joannes Rhetor & Lector Rom. peritus 8.
ὁ τῆς ἱστορίας μετ' ἐπιμελείας συγγραφεὺς 159. ὁ τῆς ἱστορίας ἄπαρχος ἀγχίμολος θεῖος τῶν ἐμῶν ἐμοὶ μνήμης χεαρὸν παιδεύσαις 27. ubi de Scipione.
Judæi in Perſia opibus affluentes 129.
Templum à Juſtiniano ædificatum CPoli, ἐκκλησία μεγάλη 207. 210.
Leonides, Callimachus, Cynægirus viri fortiſſimi 38.
Lydus Juſtiniani ætate ſcripſit de ſignificatione animalium in Nilo apparentium. 186.
Lyſimachus Phalaridis Filius Qv. 26.
Machaon, vide Chiron.
Magi, ſupra in γενεθλίῳ. δαιμονίων κάτοχοι 33. 85.
Marcioniſtarum hæreſis Mauricio Imp. impacta 208.
Marias θεομήτορος προσηγορία, teſſera militaris Romanis contra Perſas 132. Mariæ imaginem veneratus Chioſroes, cui illa in ſomnio pollicita Alexandri victorias 139. Mariæ θεομήτορος templum 202. 207.
Mauricii Imp. annus ſecundus 180. octavus 69. nonus 140. decimo nono ipſi Monachus & Herodianus quidam exitium prædicunt 180. Epiſtola ad Priſcum ducem 150. capite truncandi vox *juſtus es Domine & juſta judicia tua* 211. pœnæ ad CHriſtum ut delictorum pœnas in hac vita ſolverent 212.
Melanippe Diodori neptis. E. 36.
Memphitici Philoſophi 189.
Menander Hiſtoricus ἐκ Φαρσάλου 10.
Mithras Perſarum 103. 114.
Moſes ἱεροφάντης 33. 139.
Naturæ lex φύσεως θεσμὸς 95. 212.
De Nilo fluvio variorum virorum doctorum ſententiæ 186. ſeq. lib. VII. cap. 17. Hiſtor.
Oenopides Philoſophus 190.

Pani & Nymphis primitiæ gregis sacratæ. E. 29. & 2.
Parrhasii pictoris πίναξ. E. 6.
Patriarchæ CPol. quem ὁικουμένης ἀρχιτέκτονα καὶ κτίστορα vocat, ut Philosophiæ peritissimo blanditur. 2. Sergium intelligit.
Pauli Apostoli verba ex Hebr. XI. 2. pag. 23. templum Pauli Cilicis, ἓς κατευαγγελισαμένου ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ σωτῆρα τὸν Χριστὸν καὶ παραδόξου κήρυγμα χαρᾶς ἰσότιμος ἀπόστολος καὶ μυσταγωγὸς ἀνεδείχθη, conditum Tarsi ab Imp. Mauricio. 21d.
Paulinus πλείστης παιδείας μεστὸς λογίων sed Magiæ deditus 22. ejus, filiique supplicium 23.
Pericles Corinthius Qv. 3.
Plato 173. Qv. 22.
Plotinus Q. 22. E. 1. & 25
Plutarchus ὁ τῆς ἐπιστήμης πλάτων. Qv. 22.
Τίς καὶ πόθεν καὶ τῶν ποίων 134. Poëtarum de Nilo fabulæ 185. Ægyptum & Danaum πολυτεκνοτάτην celebrant Qv. 15.
Polycrates Sosiæ F. Qv. 15.
Priscus Dux, Themistoclis more Ἀτιμάζων Ῥωμαίους 154.
Probus Chalcidensium Episcopus 139.
Proclus scriptor Q. 22.
Proverbia καλλίστη νίκη 11. τὸ καθαρὸν καὶ μὴ καθαρὸν ἐν ἡμῖν ἐφάψασθαι 22. ἁπλοῦς ὀφθαλμός 179. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, καὶ ἐπ' ὀνήσιμα 184. εὐεπίβολος τῶν πολλῶν ἡ φιλεργυρία. 205. ἀδαμαντόπολεμος Qv. 3. ὥσπερ ἐν Σκυθικῇ λαβυρίνθῳ Qv. 4. φοινίκων ἴυγξ καὶ ἀφρικῆς λέαινα Qv. 5. ὁ μυθικὸς ναύκληρος. Qv. 6. ἀπλανεστέρων ὡσπερ πλάνης. ἡ θαυμασία. id. καρυβαντιῶν Qv. 8. λημμάτων γυναῖκας Qv. 12. ὠτὰ ὀφθαλμῶν ἀπλησίστερα Qv. 14. φυσικαῖς ἀνάγκαις πέπεισμαι Qv. 15. ὅτι Θετταλοὶ πολλαχόθεν Qv. 16. Ἀργύπτιον Πρωτέα ὁ λόγος ἡμῶν ὑποκρίνεται Qv. 18. μυθικὸς κολοσσὸς Qv. 22. ὥσπερ ἐκ Δελφοῦ. E. 33. λυγκέως ὀξύτερον ibid. ὄφεσιν ταῖς ἐρωσὶν ὑδὲν ἧττον ἐυχερέστερον. id. τὴν Θρᾴκιον μανίαν νοσῶν E. 29. Μηδείας καὶ Φαίδρας φαυλοτέρα. E. 24. Midæ fames βρόγχους ὥσπερ χρυσοῦς ἀπαγχομένους E. 19.
Cicada facitumna ὥσπερ τὰ Πυθαγόρου διδαχθῆναι δόγματα Qv. 16.
Sergius Martyr 120. ὃν καὶ τὰ Νεμαδικὰ προσβάντων ἔθνη σέβεσθαι 120. Vide supra, in Chosroës.

Seso-

Sesostris Ægyptius Rex casuum suorum gyratione de fortunæ volubilitate admonetur 159. seq.
Simeon Amidæ Episcopus 34.
Σημαῖα ἀφηγήματα 2.
Slavi Musicæ artis studiosi 146.
Socratem Philosophiæ Regem Thracius ille (i. e. immanis) Anytus perdidit 1. Socrates amat Phryginam E. 60. βίον εὐτυχῆ sive liberos non habuit E. 58. ejus dictum quid si me asinus calcitret? E. 43.
In Sophiæ templo divinum somnium exspectat, sed frustra, Mauricius Imp. 180.
Sosipater Hermogenis F. Qv. 2
Sotion scriptor Qv. 22.
Tavgastensium Princeps vocatur Ταϊσὰν h. e. *filius Dei* 176. Tavgastensibus θρησκεία ἀγάλματα, νόμοι δὲ δίκαιοι, καὶ σωφρονοῦσι ἁπλῶς ὁ βίος αὐτοῖς. id.
Thales 187.
διὰ τῆς θαλάσσης σωτῆσαι τὰ ἄρρητα Qv. 17.
Theophrastus ἡ τῆς γεώσεως θάλασσα Qv. 22.
Theopompus 186.
Thucydides 186.
Τρισὶν οἱ Τόκτα λίαν ἐκτόνως τὸ πῦρ, ἄφρα δὲ καὶ ὕδωρ γεγόασιν, ἄμμι νῦσι τὴν γῆν, πρόσκεινται δὲ μόνοις καὶ θεὸν ὁρᾶν, ἀὴρ τὸν ἀπείρονα τὸν ὑράνον καὶ τὴν γῆν. τέτα δόξον ἴκασι καὶ βοὸς καὶ ἀρότρου, ὑμεῖς κεκτημένοι οἱ καὶ τὴν μελλόντων αὐτοῖς δοκεῖσιν ἐκτίθεσθαι προαγορεύειν 176.
Τὸ νεισάγιον λέγει, tersanctum Numen 11.
Vartami Tytanni ad Chosroën Hormisdæ F. Epistola 100.
Xenophon 186.

VI. NICEPHORUS CPolitanus Patriarcha in locum Tarasii A. C. 806. 12. April. die Paschatis creatus & A. 815. ob propugnatum imaginum cultum depositus, atqve inde Homologeta sive Confessor Græcis dictus in monasterio A. 828. decessit. De qvo Menæa 2. Junii. Ignatius Diaconus CPol. in vita (qvam ab Allatio acceptam Combefisius commentario illustravit Henschenio, à qvo edita Græce & Lat. in Actis Sanctor. 13. Mart.) T. 2. Latine p. 294. & Græce p. 704. & Martinus Hanckius de Byz. rerum scriptoribus lib. I. cap.

I. cap. XIII. Dissertationem de ejus scriptis cum Catalogo MSS. Bibl. Regiæ Parisiis editurum se recepit V. C. *Fr. Boivinus*, custos illius vere Regii custos dignissimus. Novum etiam operum Nicephori hujus editionem exspectamus ab *Anselmo Banduris* Ragusino, presbytero ac Monacho Ord. S. Benedicti è Congregatione Melitensi. Confer quem infra cum Lectore communicabo *Conspectum Operum S. Nicephori Patriarchæ CPol. quæ prodierunt duobus Tomis edenda sunt, & quorum pauca hactenus edita fuerunt, cum interpretatione latina, notis ac ollo dissertationibus Criticis, dogmaticis & Historicis.* Paris 1705. 12. & Memorias Trevultinas illius Anni mense Augusto pag. 1461. Editorum ejus scriptorum recensioni qvæ occurrit apud præstantissimum Caveum, pauca hæc habeo qvæ addam:

1.) *Breviarium Historicum* à Mauritii nece Anno CHristi 602. ad Annum CHristi 770. sive Leonis IV. & Irenes nuptias legit laudatqve Photius Cod. 66. idem nec plenius evolvisse se innuens qvam à Petavio Paris. 1616. 8. cum versione & notis editum & deinde inter Byzantinæ scriptores Historiæ 1648. fol. sunt recusum & Theophylacto Simocattæ solet subjici. Adjunxit Petavius Nicephori Gregoræ fragmente p. 240-257. in antiqvioribus editt. omissa. Gregorii præterea cognomento Figuli, Tauromenitani in Sicilia Episcopi Homiliam in indictionis sive anni principium. p. 258-285. Sequitur Epitome temporum ab Adamo ad Alexium Comnenum ex Eusebii Pamphili libro qvi inscriptus est *ἀναλήψεως*, & aliis junioris ætatis monumentis p. 286-309. Indiculus Metropolitanarum sedium * CPolitano Patriarchæ subjectarum p. 310-398. Georgii Pachymerii fragmenta Græce, qvæ in Augustano Codice MS. deesse Hieron. Wolfius in synopsi libri V. monuerat, p. 315-407. Libellus Hippocratis *περὶ τῶν φαρμάκων καθαιρόντων* primum editus ex Codice Cujaciano, Græce pag. 308-410. Ac denique Nicephori Patriarchæ CPol. *fragmentum de Constantini Copronymi vita & exitu*, ex Theophanis Chronographia depromtum Græce & Lat. post Petavii notas pag. 206-218.

2.) *Chronologia* Compendiaria ab Adamo ad Auctoris ætatem, de hac dixi superiore capite §. 39. pag. 153. seq.

3.) Ex

* Confer indicem similem in jure Græco Rom. Freheri pag. 244. seq.

3). De Nicephori CPol. *στιχηρολογίᾳ scribis diversis* [illegible] *Hellenomacher.* opuscula qvatuor latine ex Turriani versione vulgavit Combefis. T. 2. Auctar. Antiqu. sed passim infeliciter, cum non conjungenda hinc inde connectat. Recusa sunt T. XIV. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 89-98. Colon. 1618. T. 9. & parte altera Tomi IV. Paris. 1654. & 1660. & 2. duo fragmenta ejus qvibus Asterii Amaseni dicta vindicantur, Græce & Lat. dedit Combefilius Auctar. novo Bibl. Patrum T. I. p. 267-286. Paris. 1648. Integrum opus, *nec levi damno Christianæ rei & litterariæ* (judice Combefilio) *delitescens* habetur Græce in Bibl. Regis Galliæ sub nomine *Theodori Grapti*, qvo titulo deceptus Nicephorus Gregoras. Sed in Bibl. Cottertina ejusdem antiqvitatis Codex, teste Boivinio, recte id tribuit Nicephoro Gregoræ. Vide Jo. Boivinum ad Gregoram pag. 793. seq. Λόγῳ γ' caput 51. laudat Allatius p. 159. contra Hottinger. Ex libro 2. fragmentum *de sex Synodis* Græce & Lat. edidit Combefilius T. 2. Auctar. novo Bibl. Patrum Paris. 1648. p. 603-610. recusum latine in Bibl. Patrum Lugd. T. 14. p. 97. *Habeo*, inqvit in Bibl. Concionatoria A. 1662. idem Combefilius, *qua justum volumen impleant, nec tamen integra, dilapsis quandoque foliis* - - *expleat forte Petri Segvierii Franciæ Cancellarii ſpiſſus ſatis charta bombycina codex. Alia offerebat Allatius* &c. Confer Combefilii Origines CPolitanas pag. 184. qvi pag. 159. seqq. Græce & Latine ex vita Nicephori à Theodoro Grapto scripta edidit ipsius *disputationem de imaginibus cum Leone Armeno Imp.* Paris. 1664. 4.

4). *Stichometriam librorum sacrorum*, Chronographiæ subjici solitam, Græce una cum versione latine *Anastasii* habes in operibus postumis Petri Pithœi, Paris. 1609. 4. pag. 14. seq. Inde eam recudi curavit in Criticis sacris Anglis (apud Batavos & Francofurti recusis) Johannes Pearsonus. Emendatiorem è Codice MS. Bibl. Coislinianæ clarissimus Montfauconus p. 204. Nicephori esse negat idem vir doctissimus in Vindiciis Ignatii part. 1. pag. 33. seq. & sane videtur Nicephoro antiqvior esse, libros enim recenset eodem ordine qvo in calce synopseos Athanasianæ leguntur, etsi ibi in editis στίχων enumeratio est omissa. Chronographiæ Nicephori MS. Codex Græcus cum subjectâ stichometria, sed qvam Camerarius omisit, exstat Jenæ, ut alias Bibliothecas Galliæ, Angliæ, Italiæ prætream. Alias στιχομετρίας & indiculos librorum sacrorum è MSS. Codicibus vulgavere Corsela-

rius, Carus, Jo. Morinus, Rich. Simon, Laurentius Zaccagnius & Humfredus Hody, ut dictum à me est lib. IV. cap. 5. pag. 223. De Codice illo Jenensi, quondam usus Camerarius, vide Jo. Antonii Bosii ad Reinesium Epistolas pag. 361. 362.

5) *Confessio fidei ad Leonem III. Papam* latine ex veteri interpretatione, quam *Anastasii* Bibliothecarii esse putat, vulgata à Baronio ad A. C. 811. n. 20--43. Sed versio in edit. Græcolatina Commeliniana inter Acta Synodi Ephesinæ est *Theodori Peltani* S. I. Heidelberg. 1591. fol. pag. 342. Lat. & Græc. p. 303. Cum eadem Peltani versione legitur post Jo. Zonaræ Commentar. in Canones Concilior. Paris. 1618. fol. pag. 760. & in Collectione Concilior. Labbeana T. 7. pag. 1205.

6) Νικηφόρου ὁμολογητοῦ *Canones Ecclesiastici XVII.* in libro secundo Juris Orientalis ab *Emmundo Bonefidio* Paris. 1583. 8. editi pag. 18. Græc. & Lat. p. 105. Atque in Græcolatina *Marq. Freheri* editione Francof. 1596. fol. p. 195. seq. tum T. 7. Concilior. Labbei p. 1297. & latine in appendice ad Bibl. Patrum Paris. 1579. & tomo VI. edit. Paris. 1654. Cæterum apud Zonaram, ubi illos exstare scribit Caveus, & qui Catalogum Bibl. Barberinæ concinnavit, reperire haud potui. Ex his 2. 3. 4. 9. 12. & 16. non comparent inter *canones* illos *XXXVII.* quos Græce & Latine edidit *Cotelerius* T. 3. monument. Eccles. Græcæ pag. 445. seq. à quo pag. 451. seq. alius adhuc *novem Διατάξεις Ἐκκλησιαστικαὶ* publicatas habes ex collectione quæ complectebatur canones LXVI. Nam & Michaël Glycas pag. 294. quinquagesimum primum laudat, & Cotelerio p. 652. observante ab aliis plures ab aliis pauciores clari illius Patriarchæ ac confessoris, quo ipsis visum fuit, ordine ac modo colligi canones contigit. Eidem etiam, Cotelerio debemus p. 453-463. *Epistolam*, Nicephori, *responsiones ad 17. capita* ab Hilario & Eustratio proposita complexam. *Expositionem fidei* MS. memorat Labbeus Bibl. nov. MSS. pag. 88.

Idem quoque fuerit cum nostro *Nicephorus Chartophylax* magnæ Ecclesiæ CPol. si verum est quod notatur in Orthodoxographis, à Chartophylacis munere perveniisse ad Episcopatum Ecclesiæ CPolitanæ. At circa A. C. 560. vixisse tunc non potest, nullus enim illis temporibus Episcopus sive Patriarcha CPol. Nicephori nomine. Verum pul-

pulchre cum illa sententia congruit quod à Clariss. Cave Nicephorus Chartophylax videtur claruisse circa A. C. 801. Patriarcham enim creatum A. 806. jam à me annotatum est. Sed vicissim exstant ad Nicephorum Chartophylacem interrogationes MSS. Maximi Monachi. Vide Lambec. lib. VI. pag. 56. Qui Maximus si idem sit cum Confessore A. C. 662. defuncto, etiam Nicephorum hunc ad saeculum septimum referri atque à Patriarchali stingui oportet. Utut sit, Nicephori Chartophylacis *fragmentum ex Epistola ad Theodosium* Monachum Corinthium *de ligandi solvendique potestate*, *latine* legitur in Orthodoxographis A. 1555. p. 936. & A. 1569. pag. 74. & ad calcem Philastrii, Basil. 1539. 8. pag. 404. seq. atque in quibusdam Bibl. Patrum editt. ut Lugd. T. XII. pag. 547. & Colon. T. VII. & Paris. 1589. 1654. T. 3. *Epistola duae* ad eundem *Theodosium* de quaestionibus quibusdam, Graece & Latine exstant in jure Graeco Romano Freheri pag. 341-344. & in editione Bonefidiana Graec. p. 197. & Lat. p. 233. Occurrit etiam latine in Appendice ad Bibl. Patrum Bigneanam A. 1579. & in caeteris quas jam memoravi Bibliothecae Patrum editionibus, ut Lugd. T. XII. p. 546. seq.

Vita Dionysii Areopagitae, quae Nicephoro CPolitano tribuitur in Catalogo Barberinae Bibl. & exstat in edit. Dionysii Corderiana T. 2. pag. 204. petita est ex libro 2. Nicephori Callisti Hist. Eccles. cap. 20. Quemadmodum scholia in Synesium eidem Nicephoro CPolitano adscripta in eodem catalogo, constat esse Nicephori Gregorae.

Alius fuit NICEPHORUS Presb. magnae Ecclesiae S. Sophiae CPoli, cujus *Vita S. Andreae* cognomine σαλοῦ sive *simplicis* scripta post saeculi decimi medium, quae Graece è MS. Vaticano & Mazariniano cum Conradi Janningi versione & notis exstat in Actis Sanctor. ad 28. Maji T. 6. & centum amplius paginas complet. Habetur & MS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Nesselium parte V. pag. 173. Andreas vero iste non fuit sub Leone Thrace sec. V. sed Leone sapiente, & deinceps, Sec. X. ut Janningus animadvertit. Allegat MS. Cangius ad Zonaram pag. 29. & alibi.

Alius quoque NICEPHORUS II. *Patriarcha CPolitanus* post Arsenium, antea Ephesinus Episcopus, clarus sub Michaële Palaeologo circa A. C. 1259. Incertum huic ne tribuendum *Oniroeriticon*, quod sub Nicephori CPolitani Patriarchae nomine versibus jambicis fertur,

& ex Astrampsycho magnam partem est descriptum; de quo dixi lib. 4. cap. 13.

Alius denique NICEPHORUS *Philosophus & Rhetor* CPoli, qui Oratione funebri celebravit *S. Antonium* cognomine *Cauleam*, Patriarcham CPolitanum, A. C. 895. defunctum. Exstat Λόγος ille ἐπιτάφιος Latine apud Surium & Bollandum ad XII. Febr. Græce MS. in Bibl. Cæsarea Vindobonensi, & fortasse in aliis.

Juvat hoc loco alios etiam referre Nicephoros, in quibus primo memorandus loco

NICEPHORUS GREGORAS, Heracleotes, natus A. C. 1295. * Palamitarum strenuus adversarius in Synodo CPol. A. 1351. à Callisto Patriarcha ** cum cæteris Acyndini sectatoribus damnatus in Monasterio mortuus est, obiitque post A. C. 1359. in quo desinit ejus Historia. Vitam post Martinum Hanckium pag. 579. seq. de scriptoribus Hist. Byz. diligentissime descripsit Jo. Boivinus V. C. eumque Historiæ Nicephori præmisit, *** elogia etiam quamplurima præfixit & Catalogum scriptorum editorum inedictorumque à Bernardo de Montfaucon Roma ad se transmissum, quem hoc loco integrum inserere juvat.

Scripsit Gregoras per multa variæ eruditionis opuscula; quorum pauca typis mandata; pleraque autem extant Manuscripta in Codicibus Vaticanis, Cæsareis, Scorialensibus, Baroccianis, & aliis multis, ut Regios sileam: quædam item videatur temporis longi injuria interciisse. Eorum fere omnium notitiam dabit Index uberrimus ex R. P. D. *Bernhardi de Montfaucon* schedis, Roma ad Boivinjum transmissis, & ex variis Codicum Manuscriptorum Catalogis concinnatus. Hunc tu quæso Indicem, B. L. quantumvis longum, totum oculis percurre. In tanta librorum copia, quot hic videbis enumeratos, erit credo aliquid quod ipso argumento placeat; quod amissum doleas; quod ex Bibliothecarum pulvere erui cupias. Erunt etiam aliqua fortasse, quorum jacturam facile feras. Mihi quidem librorum Catalogos perlegisse hoc sæpe jucundum fuit, quod ex iis intellexerim, deesse mihi multa, vel inutilia, vel etiam mala.

Opera Biblica.

1. De mensura Arcæ Noæ, ex Origene. Cod. Barocc. 48. 19.
2. Ex Prophetis majoribus & minoribus dicta excerpta, cum Prolo-

go,

* Boivinus notis ad Gregoram p. 792.

** Tomum illius Synodi edidit Combefisius in Auctario novis. T. 2. p. 135. seq.

*** Confer Acta Erud. A. 1704. p. 174. seq.

gor. Nyssen. communicatum. Codicem exhibet Vindobon. Theolog. 174. Vide Benedictum Prolegomenis inter opuscula Rhetorica.

3. Ἀρίστη συλλογὴ θείων τινῶν ῥητῶν καὶ γνωμῶν ἱερῶν, συμβαλλομένη πολὺ χρησίμως εἰς ὠφέλειαν. Optimus delectus sacrarum quarundam sententiarum habetur, & fortasse Johannis, cuivis Christiano utilissimus. Initium, καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν, ἐλθὼν ὁ ἄγγελος ἐθεάσατο τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐν τῇ αὐλῇ Cod. Caesar. Vindobon. Theolog. 174.

Dogmatica.

4. Antirrhetici & Stelitevtici priores. Scripserat Gregoras libros in Palamam Antirrheticos, antequam a) Cantacuzenus Imperio potitus esset, ut ipse testatur, historiae libro XXV. b) Eos decem fuisse indicat hoc programma, Codici Vaticano praefixum: πίναξ τῶν ἐκλογίσεων καὶ τῆς θέλης ἱστορίας Ῥωμαϊκῆς λόγων ἐν γραφαῖς, καὶ συναφθέντων ἐνταῦθα τῶν ΠΡΟΤΕΡΩΝ τοῦτ' ἔστι ΔΕΚΑ c) ΑΝΤΙΡΡΗΤΙΚΩΝ. Id est: Index librorum Gregorae ex generali historia Romana selectorum, & cum DECEM eius PRIORIBUS ANTIRRHETICIS hic conjunctorum. At in Colvillano Scorialensis Bibliothecae Catalogo d), (qui in Mediolanensi sive Ambrosiano exstat Manuscriptus) indicantur tantum tres Stelitevticae in Palamam, cum selectis Historiae Romanae decem libris conjuncti, idqve in duobus Codicibus, quorum numeri sunt V. H. 19. & L. 4.

5. Antirrhetici posteriores. e) Scripsit Gregoras libros decem Antirrheticos in Tomum Palamiticum, An. C. MCCCLIII. qvos statim post Tomum promulgatum minatus erat se editurum, ut constat ex his Agathangeli verbis: f) καὶ σὺ λοιπὸν ἀπέγνωκας χεῖμα λόγοις ἀνθρωπίνοις καταλύσαι τὸν τόμον, ὃν αὐτοὶ νυνὶ καὶ λίθοι σωθῆναι τοῦ παλαμισμοῦ. Id est: Minatus es, te eorum Tomum orationibus Antirrheticis refutaturum; eum scili-

a) h. e. ante annum MCCCXLVII.
b) Eorundem meminit Hist. lib. 18. c. 7. l. 2. lib. 23. p. 609. lib. 24. p. 708. ed. Bas.
c) Ita Cod. Vaticani titulus. Actilli libri in Codice ipso deliderantur.
d) Cujus partem ex MS. Bibliothecae Ambrosianae Codice descriptam, cum Boivinio communicavit Nobilissimus Vir Fridericus Rostgardius.
e) de qvibus Boivinius in Gregorae Vita,
f) qvae apud Gregoram leguntur, Hist. lib. XXV.

cet Tomum, qvem noviſſime & clanculum ii componere auſi fuiſſent. In Colvilliano Catalogo hi qvoqve Antirrhetici indicantur g) (ſed octo tantum) cum hac inſcriptione: λόγοι ἀπόρρητοι κ) ἅγιε Παλαμικοῦ τόμου. Orationes antirrheticæ contra Tomum Palamicum. Additur, ὁ δὲ δεσμοφύλακας ἐν ταύτῃ λαθὼν, καὶ εἰσελθὼν πρὸς Διαλεγόμενος αὐτῷ Ἀγαθάγγελος, τῶν παλαιῶν φοιτητῶν καὶ φίλων ἐστὶν οἷς, περὶ οὗ πολλάκις ἐμνήσθη ἐν τῷ καθ. λόγῳ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ. Agathangelus autem ille, qvi clam cuſtodibus ingreſſus cum eo in his Dialogis colloqvitur, veterum diſcipulorum, & amicorum unus eſt, de qvo fuſius diſſeruit Hiſt. lib. XXIV. In hos poſteriores Antirrheticos Philotheus Patriarcha libros duodecim edidit, qvi exſtant in Bibliotheca Regia. N. 1996.

6. Dialogus, cujus titulus: Τίνα δύναται ἄρα θεὸς τὸν ἄνθρωπον ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν, ἆρα θνητὸν, ἢ τὸν ἀθάνατον; Qvem initio DEus hominem creaverit, mortalemne, an immortalem. Biblioth. Cæſar. Vindobon. Cod. Theolog. 174. Lambec. V. p. 288.

7. Qvæſtio ſoluta: Græce inſcribitur ἐπύθοντο πῶς ὁ ὑμνῳδὸς ἐνδοξότερον τῶν Σεραφὶμ τὴν θεολόγον ὑμνῳδοῦσαν, ἀλλ' ὑπερβάλλοντος ἀδύτως ὁ ΑΣΥΓΚΡΙΤΩΣ, ἀσύγκριτον τὸ συγκριθὲν ἐποίησε. καὶ πρὸς τίνα ἢ ἀλλων ἰερῶν, ἑαυτὴν τὸν ὕμνον ἐξύφηνε. Qvære auctor Hymnodiarum, poſtqvam Deiparam Seraphinis glorioſiorem cecinit, addito deinde adverbio INCOMPARABILITER, incomparabile eſſe ſtatuit id, qvod comparatum cum alio fuerat: it. ad qvam opinionem reſpexerit, cum hunc Hymnum compoſuit. Eodem Codice Cæſar.

8. Dogmaticæ diſputationes variæ, paſſim in Hiſtoriæ Byzantinæ libris dogmaticis.

Euchologica.

9. εὐχαὶ, ſeu Precationes.

a) Ad Chriſtum, & ad Beatam Virginem. Biblioth. Cæſar. Vindobon. Cod. Theolog. 174.

b) Πρὸς τὸν βασιλέα, ὡς αὐτὸ μεθεορτάζειν ἀξίως χειροτονηθέντος. Ad Imperatorem, * ex perſona Metropolitani recens inaugurati. Initium, ὁ μέγας, καὶ ὑψηλὸς ..... Cod. Vatic. 1086. fol. 214.

c) Ὡς

* Vel: *de Imperatore.*

c) Εἰς ἀπὸ μητροπολίτου, ὅτε πρῶτον εἰσερχόμενος εἰς τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ μητρόπολιν. ex persona Metropolitani, eam qvæ ipsi obtigit Metropolin primum intrantis. Initium, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ θεὸς ἡμῶν. Ibid. fol. 215.

d) Εἰς βασιλέα, ἢ ἀπὸ μητροπολίτου, ὅτε χειροτονήθη. ad Imperatorem, vel de Imperatore, ex persona Metropolitæ modo electi. Initium ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς &c. Ibid. fol. 216.

e) Ἐκφωνηθεῖσα, ἐπὶ τῇ εἰς τὴν Ἔφεσον πατριάρχου ἡμῶν, * pronunciata super auctoris in urbem Ephesum ingressu. Initium, ὁ βασεὺς ὁ οὐράνιος &c. Biblioth. Cæsar. Vindobon. Cod. Theolog. 174.

f) Εἰς θεμελίου εἰς τὴν πόλιν. in jaciendo fundamento domus, vel urbis. Initium: Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐρανὸν &c. Ibid.

Philosophica.

10. Συνάγωγα στιχηρῶν φιλοσοφίας. Philosophiæ Compendium. Non liqvet an sit Nicephori Gregoræ. Catalogus Bibliothecæ Vaticanæ Morellianus qvi in Bibl. Reg. asservatur. fol. 5. 6.

11. Dialogus inscriptus, ΦΛΩΡΕΝΤΙΟΣ, ἢ περὶ σοφίας. *Florentius*, s. de Sapientia. Initium, πόθεν ἡμῖν ὁ καλὸς φλωρέντιος; Cod. Reg. 2284. It. Vat. 1086. De eo Dialogo Gregoras ipse Hist. Byzant. Lib. XI. cap. 10. sect. 2. Lambec. V. p. 289.

12. Ὅτι οἱ πρὸς ἀσεβείαν σοφίαν ἐσχολακότες ἢ δεινότητα λόγου σοφοὶ ὀνομάζονται ἧττον τῇ ἀληθείᾳ ἢ ὅλως σοφίας. Qui alterutri (sacræ & profanæ scil.) sapientiæ studuerint, eos non jure sapientes dici, sed potius imitatores reipsa ejus, qvæ vere sapientia est. Initium: μέγα μὲν ἀνθρώποις σοφία. Cod. Cæsar. Vindobon. Theolog. 174.

13. Περὶ τῶν ἐπιλαμβανομένων τῶν ὀρθῶς νῦν καὶ παλαιῶν σοφῶν. ** De illis, qvi recentiores & antiqvos sapientes non recte reprehendunt. Initium, λόγου ἐξανασείσας τινὰς τῶν, οἳ ὅτι φασὶ βραδυνόμενοι, τῶν (ἀντα?) πάλαι σοφῶν. Cod. Cod.

14. Ad

* Videndum, utrum ea precatio sit Gregoræ, an Ephesi Metropolitæ.

** Incertum utrum Gregoræ, an Maximi Planudæ.

Ad eos qui Fatum statuunt. Indicatur à Possevino in Apparatu sacro. Fortasse ea est Oratio, quæ extat libro XXVIII. Hist. Byzant. cap. penult.

15. Ad Logothetam de magno pisce, & aliis animantibus. Possevin. in Apparatu sacro.

16. Utrum bruta sint ratione prædita. Catalog. Bibliothr. Barocc. N. 48.

17. Visionem non fieri extra mittendo. Ibid.

18. Aëremnon esse naturæ frigidum. Ibid.

19. De fluvüs & mari. Ibid.

20. De sole, an sit natura calidus. Ibid.

21. Animam, animæ sit immortalis secundum Aristotelem. Ibid.

22. Relabi esse in ventum. Ibid.

23. Terram esse natura siccam, & sphæricam. Ibid.

24. Numerum septenarium multis nominibus sacrum esse. Ibid.

25. Dialogus Φιλομαθὴς, ἢ περὶ ὑβριστῶν. Vide Indicem Miscellaneorum, infra num. 84.

Astronomica.

26. Πρὸς τινα Φίλον, περὶ τῶν ὑβριζόντων τὴν ἀστρονομίαν. Ad amicum quendam, de iis qui Astronomiæ insolenter obtrectant. Ita Catalogus Bibliothecæ Vaticanæ Morellianus. At in Codice Vatic. 1086. fol. 128. Epistola extat, τῷ μητροπολίτῃ Ἄπρου, περὶ τῶν ὑβριζόντων τὴν ἀστρονομίαν Initium, τί τε ἄλλα ἀμετροεθ- ἀστων &c. Vide indicem epistolarum, infra.

27. Epistola [illegible]. Initium, ἐκ τῶν Εὐκλείδου περὶ τῶν ἀέρα χωρούντων. Cod. Vat. 1086. fol. 204. Vide indicem Epistolarum.

28. Epistola, πρὸς τὸν μέγαν Λογοθέτην τὸν συγγραφέα τῆς βίβλου, Παρακλητικὴ περὶ ἀστρονομίας. Ad Magnum Logothetam scriptorem libri, exhortatoria, (an consolatoria,) de Astronomia. Epistolam hanc, ut indicatur in Catalogo Morelliano, operi Astronomico Theodori Metochitæ, Magni Logothetæ præfixam fuisse apparet. Exstat Hist. Byzant. lib. VIII. cap. 7. oratio ad Magnum Logothetam hoc titulo, συμβουλὴ μὲ παραμύθησις. At eadem in Cod. Vat. 1086. fol. 123. inscribitur, τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ Παρακλητικὴ περὶ ἀστρονομίας. Initium utrobique, οἱ μὲν ἐπὶ-

σης

* Gregoras, teste Possevino: scripserat quædam in Aristotelem.

σης ἀπασῶν ἁπάντα &c. Fortasse hæc oratio eadem est, atqve illa indicata à Morello Epistola.

28. Adde Epistolam, τῷ χρυσολωρᾷ, qvæ & ipsa est de Astronomia. Vide infra, in indice Epistolarum.

29. Πῶς δεῖ κατασκευάζειν ἀστρολάβον. Qvomodo Astrolabum construi oporteat. Catal. Morell. fol. 26. It. Cod. Reg. 2737.

30. Πῶς δεῖ * κατασκευάζειν τὴν ἐν ἀστρολάβῳ ἀράχνην. Qvomodo Aranea in Astrolabo construenda sit. Ibid. it. Cod. Reg. 2737.

31. Περὶ τοῦ ἐν ἐπιπέδῳ καταγραφῆς τοῦ ἀστρολάβου, προοιμιακὸς λόγος πρός τινα φίλον. De Astrolabi † in plano delineatione, præfatio ad amicum. Ibid. fol. 27. It. Cod. Reg. 2737. fol. 105.

De Paschate & Calendarii Correctione.

32. Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον Ἰωσὴφ, περὶ τοῦ πάσχα, ἀπόδειξις ὅτι ἐσφάλη πρὸ χρόνων, καὶ ὅπως δεῖ ποιεῖσθαι τὴν τοῦ νῦν διόρθωσιν. Ad reverendum Josephum, de Paschate, ut jamprudem in eo erratum sit, & qvomodo corrigi debeat. Initium, Πάντων μοι φίλος ἐστὶ τῶν πάνυ. a) Exstat in Cod. Vatic. 1086. fol. 57. & editus est Hist. Byz. lib. VIII. cap. 13.

33. Ad eundem, ut videtur, de eodem argumento. Initium, αἱ δύο τιμαὶ πως φερόμεναι, ἐκ μιᾶς φησί τις, σοφώτατε. Cod. Vatic. 1086. fol. 79.

34. Τὸ διορθωθὲν παρὰ λίαν ὑπὸ Νικηφόρου φιλοσόφου καὶ Γρηγορᾶ περὶ οὗ καὶ ὁ Ἀργυρὸς ἐν τῇ ῥηθείσῃ μεθόδῳ διαλαμβάνει. Paschalion à Nicephoro Gregora Philosopho correctum; de qvo Argyrus in methodo supra dicta b) loqvitur. Exstat in Uranologio Petaviano. Vide & Catalog. Morel. fol. 26.

* Recensetur à Ph. Labbe, in Bibliotheca nova, Nicephorus in Ptolemæi libros cum Aristoxeno & aliis, sed is, ut puto, Nicephorus Bryennius est, non Gregoras.

† Nicephori Astrolabus latine ex interpretatione Georgii Vallæ prodiit Parisiis 1557. 8.

a) Idem est initium Dialogi, qvi inscribitur διάλογος δεύτερος. Vide Miscellaneorum indicem infra.

b) Nempe opusculum illud subjunctum est Isaaci Argyri libro.

Historica, & Vitæ Sanctorum ac Virorum illustrium.

35. *Libri duodequadraginta Historiæ Byzantinæ*, in qvibus nonnulli merè dogmatici. Ex iis Libri undecim * priores editi sæpius.

36. *Oratio* encomiastica, prolixa & elegans, *in Imperatorem Constantinum Magnum*; dignissima (inqvit Nesselius) ut supplemento corporis historiæ Byzantinæ aliqvando inseratur. Cod. Cæsar. Hist. 103.

37. Ex Eusebii Historia Ecclesiastica. Cod. Cæsar. Theolog. 174.

38. De vita, & moribus, & conflictu S. Patris *Michaëlis Syncelli*. Initium, νόμῳ ἐτάθησαν πάλαι παῖδες Ἕλλησι, καὶ μάχαι τῷ χρόνῳ τὸ κράτος ἐδίδουν. Leo Allat. de Symeon. pag. 100. (& de Synodo Phot. p. 542. ubi etiam Martyrium *S. Quadrati* à Gregora scriptum laudat)

39. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Βασιλίσσης. Vita & disciplina *S. Basilissæ* seu Reginæ. Initium, Νικομήδεια πόλις ἐστὶ Φρυγίας. Cod. Vatic. 1086. fol. 197. Adnotat R. P. D. Bernhardus, eam Βασίλισσαν virginem & martyrem fuisse.

40. Vita *Johannis*, Heracleæ Ponticæ Archiepiscopi, qvi avunculus fuit auctoris. Indicatur ab ipso Gregora Hist. Byzant. lib. IX. cap. 7.

41. Vita *Antonii* Patriarchæ Constantinopolitani, *Caules* dicti. Initium, εἰ ἦν καὶ ἔστιν Φύσις, (an ἔχει?) ὁ χρόνος, καὶ πάντων ἐστὶ πάντα, ὁπόσα Φθορὰ καὶ γένεσις βόσκει. Leo Allat. de Symeon. pag. 87. Exstat apud Bollandum ad diem 12. Febr. Longe antiqviori Nicephoro tribuitur à Vossio II. 26. de Hist. Græcis, Rhetori ac Philosopho CPol. de qvo supra, p. 300.

Grammatica.

42. Τεχνολογία γραμματικῆς, *Ars Grammatica.* Indicatur à Morello, in Catalogo Biblioth. Vatic. fol. 5.

43. Παρεκβολαὶ καὶ ζητήματα γραμματικά. Incertum an Gregoræ. *Enarrationes* (an glossæ?) & *quæstiones Grammaticæ.* Catalog. Morell. ibid.

44. Περὶ κανόνων ἀστασίας. *De instabilitate Regularum.* Exstat in Cod. Reg. Fortasse ii sunt κανόνες ὀνομάτων, indicati à Morello, fol. 5. Catal. Bibl. Vat.

45. Περὶ

* Libri XXIV. exstant in Boiviniana editione. De hoc opere Historico accuratius disseruturus sum infra ad calcem hujus Catalogi.

45. Περὶ ἀρθογραφίας. Initium, τὸ μὲν ἀναγινώσκειν. Catal. Bibl. Barbcc. N. 48. Incertum an Gregoræ.

46. Περὶ διαφόρων, f. *de vocibus, quæ variè scriptæ, varia significant*; ut, ἀγνὸς, purus; ἄγνως, ignotus. Idem Catal. ibid.

Rhetorica, & Panegyrici.

47. Μελέτη πρεσβευτική. Declamatio Legatorum. Initium ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι &c. Argumentum sumtum ex *Thucydide*. Lacedæmonii cum Thebanis Platæam exercitu infesto petebant. Ad eos legati Platæenses veniunt, & ut ne bellum inferant, petunt. Cod. Vat. 1086. fol. 167.

48. Συμβουλευτικὸς εἰς τὴν ἁγίαν, καὶ ἱερὰν σύνοδον. Svaſoria ad ſacroſanctam Synodum. Initium, ἐμοὶ μὲν ἅπας ἔχει πρὸς τὴν παρεῦσαν ἀμιλλα &c. Exſtat hæc oratio in fine libri decimi Hiſtoriæ Byzant. Exſtabat etiam in MS. Cod. Vatic. 1086. Sed hodie ſuperſunt tantum primi duo verſiculi: cætera abſciſſa, nempe eo qvod hæc oratio in Latinos ſcripta ſit.

49. Παραινετικὸς τῇ βασιλίσσῃ ἐξ αὐτοσχεδίου συνθεσθεὶς ἐπὶ τελευτῇ τῆς Φιλαδελφείας κυρᾶς Θεολήπτου. Ad Imperatricem, de obitu Dom. *Theolepti*, Philadelphiæ (Epiſcopi,) parænæticus ex tempore compoſitus. Initium, βασίλισσα, τὸ μέγα ἐν γυναιξὶ, καὶ πρᾶγμα, καὶ ὄνομα. βασίλισσα, τὸ ἱερὸν ἔχουσι πειράλιον. Cod. Cæſar. Vindobon. Theolog. 174.

50. Ἔκφρασις τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ. *Chriſti reſurrectionis deſcriptæ enarratio.* Initium. πάνυ μοι δοκεῖ τῶν ἀνεπαΐστων εἶναι, παῖδας μὲν Ἑλλήνων φιλομαθεῖς τῆς παιδαίμονος αὐλῶν πλείης ἐφετάς τε, καὶ θέατρα Cod. Cæſar. Theol. 174.

51. Λόγος εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Μερκούριον. Oratio in ſanctum & Magnum Martyrem *Mercurium*. Initium, καὶ κυβερνήτης μὲν πρὸς a) ἄνεμον σφοδρατέρου b) βίαν Cod. Vatic. 1086. Leo. Allat. de Symeon. pag. 97.

52. Εἰς τὴν ὁσίαν Θεοφανὼ τὴν βασιλίδα. In S. *Theophanonem* Imperatricem (Leonis ſapientis uxorem.) Initium, πολλοί μοι πολλάκις τῶν ἀεσθῆ, καὶ συνίσει διαφερόντων πρεσβείαν ἄλλοις ἄλλοι σφοδρύτερος, καὶ συμβουλεύσεις. Cod. Cæſar. Theolog. 279. Allat. de Symeon.

a) forte ἀνέμων.
b) forte βίαν.

Symeon. pag. 107. Cod. Vatic. 1086. fol. 23. Notandum, quod ait Gregoras in exordio, se multorum Sanctorum vitam, & Martyrum certamina descripsisse.

53. Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, Δεκαεμβρίου τῇ γενήσει, καὶ τῇ εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσόδῳ, καὶ ἀναθρόφῃ. *De sanctissima Virgine DEI matre inviolata, ingressa in Sancta Sanctorum, & educata.* Initium, εἰκὼς Μίνωα τὸν μέγαν, τὸ ξένον ἐκεῖνο θαῦμα τὸ βάτῳ πάλαι πεφανερωμένον θέλοντα. Cod. Cæsar. Histor. 104. Vatic. 1086. fol. 179. Allat. de Symeon. pag. 82.

54. Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. *In Annuntiationem sanctissimæ DEI matris.* Initium, ἐμοὶ (vid. Histor. Byz. lib. XIII. cap. 1. f. 4. & lib. XXII. pag. 662.) τῶν ζωγράφων πολλάκις ἐκείνης ἔστιν θαυμάσαι, ἣν τῶν ἀνδριαντοποιῶν. Cod. Vatic. 1086. fol. 131. Cod. Cæsar. Hist. 104. Allat. de Symeon. pag. 88.

55. Τῇ παναγίᾳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ εὐχαριστήριος, ὡς ἐκ τοῦ βασιλίσσης Εἰρήνης. *Castissimæ DEI matri gratiarum actio, ex persona Irenes Augustæ.* Cantacuzenus Byzantio potius est post Festum Purificationis, proximè subsequuta nocte. Idcirco ejus uxor Irene rogavit Gregoram, ut sibi orationem scriberet, ad agendas B. Virgini gratias: quæ oratio, cum accurate esset ab illo lucubrata, Cantacuzeno valde displicuit hac ratione, quod victoria non Imperatoris prudentiæ, sed tota DEI matri accepta ferretur; quasi hæc Cantacuzenum, ligneo feretro impositum, in Urbem mortuum importasset; ὥσπερ ἂν εἰ νεκρὸν ὑπαίσχουσα κεκόμικε, φησὶν, αὐτὸν ἐκείνη μὲ ξυλίνῃ λάρνακι κεκαβδάτῃ. Gregoras Hist. Byzant. lib. XXVI.

Orationes in laudem Sanctorum à Gregora compositæ, legebantur in ecclesiis vivo auctore. Id ex libro Historiæ XXIV. discimus; ubi duo Palamitæ, Cabasilas & alter quidam, illi sic minantur; Τῶν μὲν σῶν λόγων, ὅσοι ἐπ' ἐκκλησίας ἐν ταῖς τῶν ἁγίων ἀναμιμνήσκονται μνήμαις, πῦρ δαπανήσει πολέμιον, καὶ αὐτίθεσιν ἅπασιν ἐν βραχεῖ προσάξουσιν θεοῦ καὶ βασιλέως. σὺ δ' ἀταφον θανὼν ἔξω πυλῶν ῥιφήσῃ τῆς πόλεως. *Quotquot orationes tuæ per Ecclesias leguntur in Sanctorum commemorationibus, eas omnes flamma inimica, & infesta jussu Impe-*

*Imperatorem brevi absumet. Is vero, cum obiisset, alii jussu extra urbem projicere * insepultum.*

56. Ἐγκώμιον εἰς τὸν Βασιλέα. *Oratio in laudem ** Imperatoris.* Initium, ἔστι τις λίθος τοῖς τραπεζίταις. a) Amabat Imperator opera *Platonis.* Gregoras eam dicendi materiam nactus, ostendere conatur Imperatoris facta cum Platonis dictis congruere. Cod. Vatic. 1086. fol.

57. Εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ Διάλεξιν ἰαμβικήν. *In laudem Imperatoris, Jonica dialecto.* Initium, Ἀλέξανδρον τὸν ἐκ Μακεδονίης Φασὶν &c. Cod. Vatic. 1086. 159.

58. Εἰς τὸν Φρόνησιν τοῦ Βασιλέως. b) *De Imperatoria prudentia.* Initium, εἰ μὴ ἦν μοι ὁρᾶν, ὦ κράτιστε βασιλεῦ. Edita est haec Oratio, Byzant. Hist. lib. VIII. cap. 8.

59. Εἰς τὸν Βασιλέα περὶ ἑαυτοῦ. *Ad Imperatorem, de seipso.* Initium, Περὶ μὲν ἐμαυτοῦ, καὶ ὡς ἄπω μοι χαίρει. Ea est oratio, qva oblatam sibi ab Imperatore *Chartophylacis* dignitatem accipere recusavit. Edita est, Hist. Byz. lib. VIII. cap. 9. In Cod. Vatic. 1086. male inscribitur, εἰς τὸν Βασιλέα, πατριάρχην αὐτὸν ποιῆσαι βουλόμενον. In laudem Imperatoris, qvi Patriarcham eum facere volebat.

60. Προσφωνητικὸς εἰς τὸν μέγαν αὐτοκράτορα τῶν Ῥωμαίων Ἀνδρόνικον Δοῦκαν Ἄγγελον Παλαιολόγον, περὶ τῆς ἐνώσεως τούτου φιλανθρωπίας, νίκας καὶ

* Hoc factum postea, testatur ac dolet Jo. Cyparissiota serm. IV. Palamiticarum transgressionum serm. 4. cap. 1. *Spectandum illud corpus magni fidei bene pratonis diu ludibrio habitum & circumductum, ejus nempe fieri quosvis inter Philosophos quinquam excellentior, nec inter Alcei ac disciplinæ ejusdem antistites, nec in obeundis pro religione certaminibus, nec in iis quibus tentatores quum Sexaruni persecutionibus, contumeliis, carceribusque angustiis tolerandis constantior fuit, adeoque inquit illius Nicephori Gregoræ, de quo per universam appellationem nihil DEus aliud significavit, nisi unum omnium vigilantissimum & exporrecto hilarius ab hostibus veritatis reportaturum.*

** Cantacuzeni.

a) ὁ παρὼν λόγος ἀφορμὴν εἰληφὼς τὸν τοῦ Βασιλέως πρὸς τὰ τοῦ Πλάτωνος ἔρωτα, πειρᾶται δεικνύειν, καὶ συγγένειαν τὰ τούτου πρὸς τοὺς ἐκείνου λόγους.

b) In Cod. Vatic. fol. 54. inscribitur εἰς τὴν Φρόνησιν καὶ τὴν εὐγλωττίαν τοῦ Βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου.

τὸ πρόσταγμα τῆς πάσης ταλαιπωρίας ἐπαγαγέσθαι. ὃν ὅπως καθαρῶς ἀπαλλαγέντες τῶν παθῶν, αὐτίκα ἀμειβόμενοι τῇ δυνάμει, καὶ τὸν παρόντα λόγον εἰς εὐχαριστίαν ἐκτετραπήκαμεν. *Prosphoneticus ad magnum Imperatorem Romanorum, Andronicum Ducam Angelum Palaeologum, de ejus humanitate, qua factum est, ut & nos aegrotantes inviseret. Nos autem morbo nondum plane levati, pro virili eum statim remunerantes, hac oratione gratias egimus.* Cod. Caesar. Theol. 174.

61. Εἰς τὸν βασιλέα κῦρον Ἀνδρόνικον τὸν νέον. *Ad Imperatorem Dom. Andronicum Juniorem.* Initium. ὡς λίαν ἡδὺς καὶ φαιδρὸς ἡμῖν ἐπανήκεις ἐκ τῶν ζοπαίων. Gratulatoria. Cod. Vatic. 1086. fol. 33.

62. Encomium Patriæ tribuitur Gregoræ in Catalogo Bibliothecæ Baroccianæ num. 116. At est Luciani.

63. Εἰς τὴν ἀμυγδαλῆν. In Amygdalam. Est encomium ejus arboris. Subjuncti sunt Senarii Jambici decem. Cod. Vatic. 1086. fol. 46.

Prologi & Proœmia.

64. Πρόλογος εἰς τὸ τῆς Σωσάννης δίκημα. *Praefatio in narrationem de Susanna.* Initium, ὡς ἔμελλον οἶμαι κἀδὲ τὸ τῶν γυναικῶν φῦλον χωρὶς ὑποδείγματος. Cod. Caesar. Theol. 174.

65. πρόλογος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὰς θεοπεσίους, καὶ μακαρίους προφήτας, ἐπὶ τῇ παρ' ἡμῶν σὺν θεῷ φιλοπονηθείσῃ τῶν καιριωτάτων αὐτῶν ῥήσεων συλλογῇ, μετὰ τῆς προσηκούσης αὐτοῖς ἐξηγήσεως. *Praefatio encomiastica, de divinis & beatis Prophetis, accommodata operi, in quo eorum dicta Deo juvante collegimus, additâ interpretatione convenienti.* Initium, πάντων μὲν ἐγὼ θείων λόγως ἀνδρῶν. Cod. Caesar. Theol. 174.

66. προλογος ἁλὰ βραχέων ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν Ὅμηρον, ὅπως ἦν, καὶ μεθ' οἵας ἡ γνώμης τὰ καὶ τὴν Ὀδυσσέα ἐπεσκευάσατο. *Praefatio brevis encomiastica, de Homero, quomodo, & quo consilio Odysseam composuerit.* Initium, σκοπαὶ μὲν, καὶ ῥήτορες, καὶ ὅσοι τὸν φιλόσοφον ἐλόντο βίον. Cod. Caesar. Theolog. 174.

67. προοίμιον εἰς πατριαρχικὴν σιγίλλιον. *Exordium Patriarchalis Diplomatis sive Bullae.* Initium, εἰ καὶ πάντα μεμαίνηται. Cod. Vatic. 1086. fol. 211.

68. Aliud

68. Aliud. Ibid. fol. 213. Initium. ἐπειδήπερ δὲ πρέπει

69. προοίμιον χρυσοβύλλου. *Exordium bullæ aureæ.* Initium: πολλῶν ὄντων ὑπόσα τὴν β. Ibid. fol. 216.

70. προοίμιον εἰς διαθήκην. *Exordium Testamenti.* Initium, γῆρει, ᾧ εἰς γῆν ἐπιλύομαι. Ibid. fol. 213.

Testamenta.

71. Διαθήκη, ὡς ἀπὸ πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ Γλυκέος τὰ ἔσχατα πνέοντος. *Testamentum, tanquam Patriarchæ Johannis Glyceos, extremum Spiritum efflantis.* Init. καὶ πᾶσι μὲν ἀνθρώποις θανάτου μεμνῆσθαι. Est Exordium Testamenti, non Testamentum ipsum; & editum exstat, Histor. Byzant. lib. VIII. cap. 2. Exstat etiam in Cod. Vatic. 1086. fol. 210.

72. Διαθήκη ὡς ἀπό τινος μοναχοῦ, *Testamentum, tanquam alicujus Monachi.* Initium, εἰ μὲν ἦσαν ἡμῶν αἱ ψυχαὶ &c. Ibid. fol. 213.

73. Διαθήκη, ἀπὸ τοῦ Πελοποννήσου μεγάλου πρωτοσυγκέλλου. *Testamentum, tanquam magni Protosyncelli Peloponnesii.* Init. εἰ μὲν ἀθανάτων ὁ παρὼν ἐτύγχανε βίος. Ibid.

74. Ὡς ἀπό τινος πρὸς τὸν βασιλέα * *Tanquam alterius cujuspiam, Imperatorem alloquentis.* Initium, πολλάκις αἰτήσας, καὶ πολλάκις &c. Cod. Vatic. 1086. fol. 213.

Monodiæ.

75. Ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, seu τοῦ βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ γηραιοῦ. *In obitum Maximi Imperatoris Andronici Palæologi*, Senioris scilicet. Initium, Τὸ μὲν τὰ συμφορὰς μεγάλου. Edita exstat Hist. Byzant. lib. X. Exstat etiam in Cod. Vatic. 1086. fol. 208. it. in Cod. Colbert. 4950.

76. Ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ σοφωτάτου μεγάλου λογοθέτου. *In obitum sapientissimi viri, Magni Logothetæ.* Initium, ἐμοὶ τοίνυν, ὦ πανάριστοι, ταυτόν τι. Edita exstat eodem Hist. Byz. libro It. in Cod. Vatic. 1086. fol. 208. & in Cod. Colbert. 4950. (Vulgavit etiam Græce & Latine ad calcem Historiæ qvam, cum pars Annalium Glycæ esset, Theodoro Metochitæ perperam tribuit Jo. Meursius

* Incertum, an Epistola, an Testamenti exordium.

sius Lugd. Bat. 1618. 4. Subjicitur etiam cum Meursii versione Annalibus Glycæ ex edit. Labbei, Paris. 1660. fol. p. 384. seq.

77. Εἰς τὸν βασιλέα νέον Ἀνδρόνικον. *In obitum Imperatoris Andronici Junioris.* Initium, ἡμεῖς ἦ, ὦ παρόντες, ἐπιτάφιος ᾠδή. Edita est, Hist Byz lib. XI. Exstat etiam in Cod. Vatic. 1086. fol. 188.

78. Ἐπὶ τῷ χώμνου κυρᾷ Ἰωάννῃ, ἀποδημησάσῃ πρὸς τὴν θεοδότην βασίλισσαν, καὶ βραχείας τινὲς ἐξωτέρως ἐξωδυρμάς τὸ ἄλγος. *In obitum Dn. Joannis Chumni, ad Divam Imperatricem*; a) cujus dolorem hæc Monodia solatur, adjuncta brevi b) admonitione. Init. ἀθλητὰ μὲν καὶ πύκτῃ, καὶ σταδιοδρόμοι. Cod. Cæsar. Theolog. 174.

79. Ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ φιλάτου Καλλιέργου. *In obitum clarissimi Callierga.* Init. ὦ θεσσαλῶν πόλις, ἵνα καὶ ῥωμαίων κοινῇ πρότερον, καὶ νῦν ἡ κατ' ἐμὲ τὴν ἔχθραν ἀνηρημένη. Eod. Cod.

80. Παραμυθητικὸς εἰς τὸν βασιλέα, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. *Ad Imperatorem consolatoria, de obitu Matris.* Initium, σὲ ἦ μάγιστε καὶ θειότατε βασιλεῦ, πολλάκις. Edita, Hist. Byz. lib. X. cap. 6.

Philologica & Miscellanea.

81. Ἐξηγήσεις τῶν παρ' ἡμῖν τοῦ γραφέως τοῖς παλαιοῖς ἐρριμμένων. *Eorum, quæ à veteribus obscurius* c) *dicta sunt, enarrationes.* Indicantur ab ipso Gregora, Histor. lib. XVIII. cap. 7. sect. 2.

82. *Commentarius in librum Synesii de insomniis*; cum præfatione ad Magnum Logothetam. Exstat MS. in Codicibus Regiis; & in lucem editus est à Petavio cum operibus Synesii. Latinus vero interpres *Pichonius* Gregoram in libri inscriptione Patriarcham Constantinopolitanum fecit.

83. Ἀπολογία πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι μὴ ἔστι καταπόνησις ἐν ἀνθρώποις. *Adversus eos, qui dicunt, Humiliationem apud homines locum non habere.* Initium, ἔχω σοί τι ἀπολογήσασθαι, ὦ φίλε πανόσιε. Cod. Vatic. 1086. fol. 49.

84. Φιλομαθὴς, ἢ περὶ εὐβουλίας, διάλογος. *Philomathes, seu de consultatione, Dialogus.* Init. ἐπειδή μοι φίλος εἰ τῶν πάνυ. Personæ collo-

a) Evlogiam, ut opinor: de qua lib. Hist. Byzant. 29.
b) vel adhortatione.
c) *Jacta* Græc. Sed legendum fortasse ἐρριμμένων.

colloqventes, Aristobulus & Philomathes. Cod. Vatic. 1086. fol. 60. Fortasse is est Dialogus indicatus in Catalogo Morel. fol. 21.

85. Opusculum initio mutilum; Cujus auctor narrat commissam versus Peloponensum navalem pugnam, fratrem vero suum vulneribus confossum, & paucis post diebus extinctum lamentatur. Cod. Vatic. 1086. (ante fol. 22.)

Poëmata.

86. Codici Vaticano 1086. præfixus est hic titulus; τῶν ἁ Νικηφόρου γρηγορᾶ ποιημάτων βιβλίον δεύτερον. Ea inscriptione quidam decepti putaverunt, Gregoræ Poëmata exstare in Biblioth. Vatic. sed eo loco ποιήματα non carmina significat, sed qvælibet scripta sive opera. Versus paucissimos à Gregora conditos fuisse existimo. Exstat in * Codice Vaticano 1086. fol. 46. post Orationem εἰς τὴν ἀμυγδαλὴν, Jambicum de amygdala arbore Decastichon. Init. Ἀμυδαλῆς ἤνθησεν ἡμῖν ἡ Φράσις. Exstat etiam Tetrastichon, in obitum Theodori Metochitæ, initio Codicis Regii 2541. & est minime modulatum.

Epistolæ.

87. ΑΓΓΕΛΩ. Initium, Οἱ ἁ κομίζοντός σοι τὸ γράμμα γνήτοιες. Cod. Vat. 1086. fol. 218.

Ἀγιωτάτοις τρισὶν ἁ &c. πρὸς ἃς ἔστειλε καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῷ. Initium: Τὸ τ᾽ Φιλαλληλίας χρῆμα καὶν τοῖς &c. memorat qvosdam libros ab se conscriptos, iisdem missos. Cod. Vatic fol. 92.

ΑΘΑΝΑΣΙΩ (ἁγιωτάτῳ ΑΘΑΝΑΣΙΩ, τῷ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΩ.)

Σὶ ὃ θαυμάζειν ἃ χρή. Cod. Vatic. fol. 91.

ΑΚΙΝΔΥΝΩ,

Ἐγένετό τις ἀνὴρ, Κλεόδημος ὄνομα. Familiaris Cod. Vatic. fol. 120.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΩ, τῷ ΖΑΡΙΔΗ.

Οἶμαι μὴ ἀνεγκλήτως καθάπαξ. De itinere, & qvæ in via sibi acciderint. Cod. Vatic. fol. 141.

* Tamen, ut poëta laudatur à Lampeno Tarchaniota Epist. ad Gregoram.

Καὶ Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ἐμὸς μιᾶς. Philologica. Cod. Vatic. fol. 168.

Εἰσὶν οἳ σε φασὶ, καὶ αὐλὸς δὴ ἦδη. Philologica. Cod. Vatic. fol. 172.

ΒΕΚΩ, (τῷ μεγάλῳ οἰκονόμῳ.)

Λόγος τὰς Πυθαγορείους ἅτα τοι. Philosophica. Cod. Vatic. fol. 178.

ΓΑΒΡΑ,

Οἶδα τὸν ἐμὸν πρὸ πολλῶν. Cod. Cæsar. Theolog. 174.

ΓΕΩΡΓΙΩ (τῷ ΛΑΠΙΘΗ) De Ecclesia Constantinop. in errorem lapsa. Desideratur ea epistola; de qva Cantacuzenus Hist. lib. IV. cap. XXIV.

ΓΛΑΒΑ, (τῷ μεγάλῳ διοικητῇ)

Λέγεται πρὸς ἄλληλα στοιχεῖα σωθέντα. Philologica. Cod. Vatic. fol. 126.

ΓΛΑΒΑ, (τῷ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης.)

Οὐκ οἶδ' ὅ, τι τις ἂν ἐν τῷ βίῳ νῦν ἔχων. Cod. Reg. 2257. fol. 265.

ΓΑΥΚΕΙ, (τῷ ὑῷ ἐμῷ παιδιατρῷ.)

Ἐμοὶ δὴ τοσοῦτον ὁ σὸς ἐνέστηκε πόθος. Familiaris. Cod. Vatic. fol. 175

ΔΕΜΗΤΡΙΩ. (τῷ ΚΑΒΑΣΙΛΑ, κυρῷ ΔΗΜΗΤΡΙΩ.)

Ἔτεσί μοι γενναῖε θαυμάζου. Philolog. & Philosoph. C. V. f. 148. Vide & infra, in K.

ΖΑΡΙΔΗ. Vide supra, in ΑΝΔΡΟΝΙΚΩ.

Θείῳ (τῷ θείῳ ἐμῷ βασιλέως) Vide infra, τῷ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗΝΩ.

ΘΕΟΔΟΥΛΩ, (τῷ σοφῷ ΘΕΟΔΟΥΛΩ, τῷ μαγίστρῳ, εἰς Θεσσαλον. κην.

Πολλοί μοι τὸν σὸν ἐμήνυσαν Philologica. Cod. Vatic. fol. 108.

Πρότερον μὲν ἡμῖν ἐλέησε λόγων. Cod. Vatic. fol. 109.

ΙΩΣΗΦ (τῷ Φιλοσοφωτάτῳ.)

Ἀσιτοῦλης ὁ Νικομάχου, καὶ ὅσοι. Philosophica. Cod. Vat. fol. 99.

Ἐστὶ πόλις τῶν Ἑλλήνων &c. Σωσίπ. Philologica. Cod. Vatic. fol. 155.

ΚΑΒΑΣΙΛΑ.

Ὅσα μὲν δὴ ἕτερα πρότερα. Agit de scriptis suis Imperatori nuncupatis. Cod. Vatic fol. 177.

Ἦκει τις ἡμῖν ἐκ βασιλέως πρότερόν ποθεν, τῆς ἐμῆς ἐξαιτούμενος λόγους. Ejusdem argumenti, brevissima. Cod. Vatic. fol. 178.

Τῷ

Τῷ καθολικῷ κριτῇ Vide supra ΑΓΓΕΛΩ.

ΚΑΛΟΕΙΔΑ, (τῷ σεβαστῷ)

Τὸν συβαγόραν ἐκεῖνον τὸν Σάμιον. Philologica. Cod. Vatic. fol 94.

Τὴν ἀλώπεκα τοῖς λαγωοῖς. Philologica. Cod. Vatic. fol. 204.

ΚΑΡΩΝΗ.

Ὁρῶν τὰς πολλὰς, ὦ βέλτιστε, ταῖς. Philologica. Cod. Vatic. 176

Τῷ Κρήτης (Μηλεοπολίτῃ.)

Η μὴ δὴ βίβλος. Cod. Cæsar. Theol. 174.

ΛΑΜΠΗΝΩ. (αἰμοιβαία εἰς τὸν πρωϊνοτάριον τὸν ΛΑΜΠΗΝΟΝ.)

Ἐθνος ἐστὶ Περσικόν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 100.

ΛΑΠΙΘΗ vid. supra in ΓΕΩΡΓΙΩ.

ΛΕΟΝΤΙΩ.

Τὴν μὴ ἐπικλήτου κτῆσιν κτήσασθαι. Philologica. Cod. Vatic fol. 193.

ΛΕΠΕΝΤΡΗΝΩ.

Δυοῖν τῶν ἡγεμονικωτέρων ἡμῶν αἰσθήσεων. Philologica Cod. Vatic. fol. 157.

ΛΟΥΚΙΤΗ, (τῷ πρωτοβεστιαρίῳ τῆς Τραπεζοῦντος.)

Παρεκάθησθέ μοι τῶν εἰλογίμων πολλοὶ &c. Philologica. Cod. Vatic. fol. 110.

ΜΑΞΙΜΩ (τῷ ὁσιωτάτῳ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς τῶν χοιρικίτου)

Οἷς καὶ μόλις ὥσπερ ἀπὸ βαθέος. Consolatoria. Cod. Vatic. fol. 121.

Ὅσα τῶν ἐν τῇ ψυχῇ γινομένων παθῶν. Consolatoria. Cod. Vatic. fol. 128.

Αλέξανδρόν φασιν ἐκεῖνον τὸν Μακεδ. Cod. Vatic. fol. 140.

Θαλῆν τὸν Μιλήσιον ἔγωγε. Philologica. Cod. Vatic. fol. 145.

ΜΑΞΙΜΩ, (τῷ μαγίστρῳ.)

πολλάκις καὶ ἐμαυτὸν ἐπῄει τεθαυμακέναι. Familiaris & Philologica. Cod Vatic. fol. 126.

ΜΑΤΘΑΙΩ, (τῷ ΕΦέσου.)

Ἤρεμόν πως κοιλοῖς ἀηδόνα Philologica. Cod. Vatic. fol 130.

Μεγάλῳ Διοικητῇ (τῷ ΓΑΒΒΑ.) Vide supra, in Γ.

Μεγάλῳ Δομεστίκῳ.

Κύρος ἐκεῖνος ὁ Καμβύσου. Philologica. Cod. Vatic. fol. 84

Αἰσώπου δὲ φευγὸς ὐκ ὀλίγοι τὸν βίον. Philologica. Cod. Vatic. fol. 99.

Ἐπειδή σε πρᾶξιν ὁρῶμεν ἁπασαν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 103.
Γινώσκοντες οἱ πολλοί με Φιλοῦντα. Laudat bellicam ejus virtutem. Cod. Vatic. fol. 107.
Οἱ πολλοί με τὰ μέγιστα δύνασθαι φασὶ σοί. Commendatitia. Cod. Vatic. fol. 190.
Ἐγὼ ἦν τὸν Ὁμηρικὸν &c. Philologica. Vatic. Cod. fol. 219.

Μεγάλῳ Δρουγγαρίῳ.

Μακρὸς ἤδη ὁ χρόνος, ἐξότε σοι. Encomiastica. Cod. Vatic. fol. 111.
Ὁ μὲν κοινῇ τῇ τῶν ἀνθρώπων. Encomiastica. ibid. ἐν πόθοις ἀνθρώπων ἐδήλουν ἀΐδης. Encomiastica. Cod. Vatic. fol. 113.

Μεγάλῳ Λογοθέτῃ

Τὸν μὲν ἐμὸν εἰς τὸν ὁμώνυμον ἔρωτα. Philolog. Cod. Vatic. fol. 125.
Τὰς τῶν Αἰγυπτίων ἱερογραμματ. Philolog. Cod. Vatic. fol. 164.
His addenda epistola περὶ κλεψύδρας περὶ ἀστρονομίας, de qva supra, in opusculis Astronomicis. Cod. Vatic. fol. 123.

Μεγάλῳ Οἰκονόμῳ vide supra in ΒΕΚΩ.

Μεγάλῳ Πριμμικηρίῳ

πάλαι μὲν ἦνεγκεν ἡ τὰ μίγιστα πάλαι. Philog. Cod. Vatic. fol. 162.

Μητροπολίτῃ Ἄπρου, περὶ τῶν ὑβριζόντων τὴν ἀστρονομίαν. Vide supra inter Astronomica.

Μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης. Vide supra in ΓΑΑΒΑ.

ΜΗΤΡΟΦΑΝΗ.

Ἀπαλλαξαίμην Ἀλεξάνδρου πάλαι. Philologica, & de Imperatore carptim. Cod. Vatic. fol. * 113. & fol. 196.

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΩ, Vide supra, in ΑΘΑΝΑΣΙΩ.

ΠΕΠΑΓΩΜΕΝΩ (ΝΙΚΟΛΑΩ.)

περὶ τῶν ἐλθουσῶν αὐτῷ τερατολογιῶν, τῶν μὲν ἄνωθεν ἐκ Τραπεζοῦντος, τῶν δὲ κάτωθεν, ἐξ Ἰταλίας. Edita exstat, Hist. Byz. lib. IX. cap. XI. Exstat etiam in Cod. Vatic. fol. 17. Initium: ὁπόσα τῶν λεγομένων νῦν ἡγεμόνα προβάλλεται.
Οσον ἐυφραίνεις χαριζόμενος μὴ ζητοῦσι. Familiaris. Cod. Vatic. fol. 129.

Πρωτοβεστιαρίῳ.

Διὰ χρόνου σὰ πρὸς ἡμᾶς πέμπων γράμματα. Familiaris Cod. Vatic. fol. 122.

Πρωτοβεστιαρίῳ (τῷ Τραπεζοῦντος, τῷ ΛΟΥΚΙΤΗ.) Vide supra in ΛΟΥΚΙΤΗ.

πρω-

πρωτοστατείῳ vide supra, in ΛΑΜΠΗΝΩ.

πρωτοσεβάστῳ.

Σὺ δ', ὦ βέλτιστε, ταυτὸν ποιεῖς τὸν μὲν ὑβριστὴν &c. Philolog. Cod. Vat. fol. 81.

Τῷ Σακελλίῳ ὁ Θεσσαλονίκης.

Ἐγὼ δέ σοι πλέον τῶν ἄλλων θαῤῥήσας. Familiaris. Cod. Vat. fol. 106. manu recentiori.

Σεβαστῷ, Vide supra, in ΚΑΛΟΕΙΔΑ.

Σοφωτάτῳ.

Τὸν Νικοκλέα φασὶν ἐκεῖνον τὸν Νεοκλέους. Philologica. Cod. Vat. fol. 193.

ΣΥΝΑΔΗΝΩ.

Ἐς τὰ παλαιὰ παροιμία Philologica. Cod. Vat. fol. 102.

ΣΩΤΗΡΙΩΤΗ. (τῷ πρωτοστατείῳ Θεσσαλονίκης.)

Ἐξ ἡμισείας μοι φαίνῃ χρηστός. Cod. Reg. 2257. fol. 265.

Τῷ ἐπὶ τραπέζης.

Σὺ μὲν, ἄρις ἀνδρῶν, ἐγκωμίοις. Philolog. Cod. Vat. fol. 97.

Τῷ Ὑπάτῳ τῶν Φιλοσόφων.

Εἰ σὺ μόνος ὁ τοσοῦτος ἐν ἀνθρώποις ἥρως.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗΝΩ (τῷ θείῳ ξ βασιλέως.)

Ἀνίᾳ ἐμοὶ καρδίη τε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἰάνθη. a) Cod. Vat. fol. 84.

Τοῦτο ἐκεῖνο ξ ξενοκράτης. Philologica. Cod. Vat. fol. 96.

Φιλοσοφωτάτῳ. Vide supra, in ΙΩΣΗΦ.

ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ.

Τὴν b) μὲν παροιμίαν; αἰεί τι Λιβύη. De Astronomia. Cod. Vat. fol. 190.

Exstant præterea Epistolæ aliqvot, ad Anonymos scriptæ. Earum hæc sunt initia:

Ἄλλῳ μὲν ἴσως πρὸς τὰς νῦν ἀποβλέψασι τύχας. Brevissima. Philolog. Cod. Vat. f. 154.

Εἰ ὅσα τῇ Φύσει πρότερα. Philolog. Cod. Vat. fol. 105.

Ἐμοὶ δ' εἴ τις φιλίαν ἄσαν. Philolog. Cod. Vat. fol. 95.

Ἑτέροις διδόναι τρυφᾶν, ἡμῖν δ' ἀνθρακας τοὺς θησαυροὺς ἀποφαίνειν. Cod. Vat. fol. 195.

a) Laudat illum, qvasi Insulæ alicujus Servatorem. An Cretæ?

b) Idem est initium atqve orationis ab Irene Augusta habitæ apud Matthæum filium. Hist. Byz. lib. XVI.

Ἰδού σοι καὶ ἕτερον ἦκει Δημόκριτον. Cod. Vat. fol. 206.
Ὁ ἀριθμὸς τῶν στίχων δυοῖν στιχ. Cod. Vat. fol. 154.
Οἷον ἐνυπνίας τοῦ τὸν ἀέρα χτυπήσης a) Cod. Vat. fol. 204.
Ὁ παρὼν ἔτος, ὥσπερ ἐφέλκιον. Cod. Vat. fol 206.
Ὅτι ἦ τῷ λαμπροβλάτῳ ἔ βασιλέως υἱῷ b) Cod Vat. fol. 217.
κένης ὁ παρὼν κ' δωδέμορος. Brevisſima, Cod. Vat. fol. 194.
Σὺ δ' ἐγκώμιον ὄψει τῇ Δημόκλια. Philologica. Cod. Vat. fol. 98.
Τὸ μὲν πρὸς ἄνδρα. Cod. Cæſar. 174.
Τὸ μὲν ὑπὲρ ἔ παρόν]ος λέγειν. Brevisſima Cod. Vat fol. 206.
His addatur Epiſtola, περὶ τραπηγῆ τινος Φαύλα, κακῶς c) τ' πόλεως Δημοθένους. Cod. Cæſar. Theolog.

In eodem codice Cæſareo exſtant Epiſtolæ duæ, ſcriptæ a Gregora; qvarum Neſſelius nec inſcriptiones, nec initia declaravit.

Hactenus Catalogus operum Gregoræ Boivinianus. Nunc *Hiſtoriam* ejus *Byzantinam* paucis adhuc luſtrare juvat. Totum opus Ῥωμαϊκῆς, ut ipſe inſcripſit, ἱστορίας conſtat *libris XXXVIII.* Ex his primos *XI. libros* à capta per Venetos & Balduinum A. C. 1204. CPoli & Theodoro Laſcari Imperium Nicææ auſpicato, usqve ad Andronici Palæologi junioris A. C. 1341. defuncti obitum, latine vertit *Hieronymus Wolfius*, qvi interpretationem ſuam A. 1559. dicavit Antonio Fuggero, ſed qvæ usqve ad A. 1562. apud typographum hæſit, unde non eſt ut ex præfationis ſcriptæ tempore cum viro Nobiliſſimo editionem Græcolatinam Gregoræ A. 1559. factum ſuſpicemur. Primum enim Græce ex Fuggeri Codice cum laudati Wolfii verſione vidit lucem Baſil. ex Jo. Oporini officina A. 1562. fol. Falliturqve Clariſſimus Boivinus, qvi hanc editionem latinam appellat, cum ſit *Græcolatina.* Certe eſt mihi hæc ſcribenti Græcolatina illius anni in manibus: neſcioqve an præterea latine ſeparatim eodem anno ex Wolfii verſione viderit lucem, cum Catalogus qvoqve Bigotianus p. 56. latinam Anni 1562. fol. memoret. Addidit vero Wolfius præter

a) Vide ſupra, inter Aſtronomica.

b) Significat ſe ſemper erga filiam Imperatoris probe affectum fuiſſe: cujus rei ſigna erant tot Proœmia operum ſuorum, eidem nuncupata.

c) Legendum τὰ τ' π.

ter paucas p. 271. 272. castigationes suas, etiam latine excerpta qvædam ex Pachymeris Historiarum libris XIII. nec non Laonici Chalcocondylæ decem libros integros ex Conradi Clauseri versione. Eandem putat esse editionem Hanckius p. 599. qvæ rescissis primo & ultimo foliis, novisqve in eorum locum suppositis profitetur lucem vidisse Coloniæ Planicianæ 1616. fol. cum cæteroqvi per omnia eadem sit cum Basileensi, & easdem mendas referat. Ab eo tempore una cum Zonara, Annalibus Niceræ Choniatæ, * & Chalcocondyle prodierunt *latine* Paris. 1567. fol. Francof 1568. & 1587. fol. tum Græce & latine Genev. 1615. fol. *Italice* interprete *Ludovico Dolci*, accurante Augustino Ferentilli, Venet. 1569. 4.

Post Wolfium felicibus auspiciis animum ad expoliendum Gregoram, Cangio hortante, appulit laudatus *Joannes Boivin*, qvi Paris. 1702 fol. ** è typographia Regia non modo libros illos undecim priore tomo longe dedit meliores, sed etiam posteriore alios tredecim antea ineditos adjunxit, qvæ Historiam producunt usqve ad A. C. 1351. Græca librorum priorum XI. recensuit & supplevit è Codice 2558. Bibl. Regis Christianissimi, ante captam à Turcis CPolin scripto, & Pachymeris qvoqve Historiam complectente, sed eo qvo Wolfius est passim integriore, atqve tum alia tum tria illa fragmenta complectente, qvæ *Dionysius Petavius* à Frontone Ducæo accepta primus vulgavit & Nicephori Patriarchæ breviario Historico subjunxit Paris. 1616. 8. *Rursus*, inqvit Clariss. Boivin, *in ea ipso Codice hoc notatu dignissimum est, qvod qvæ Gregoræ libris qvatuor postremis plurima inseruit, variis se temporibus à se elucubrata, ea fere omnia ibidem desint, sic autem suis qvaqve locis recisa fuerint, ut narrationis contextus nullo hiatu abruptus sit, sed omnibus partibus apte cohærentibus integer & continuus procedat. Id Gregoræ ipsius judicio factum velim: neqve à vero abhorret, eum primo editionis amore refrigerato suum opus recognovisse, ac ea qvæ ostentandi ingenii causa assuerat, monodias, orationes, aliaqve id genus resecuisse. Verear tamen, ne & gloriæ paulo avidior eos pannos, in prima scriptione omissos, repetitio deinde opere*

* Zonaram & Nicetam, antequam Gregoræ libris manum admoveret, idem Wolfius latine transtulit, ut ipse in Epistola ad Antonium Fuggerum: *Sed cum è Zonara velut salebris eluctatus in Niceta Acominati Choniatæ planiciem & qvasi variis floscułis variantia prata pertenissem, - - Quo opere absoluto - - ecce præter omnem exspectationem à te offertur Nicephorus Gregoras.*

** History of the works of the learned. 1703. p. 334. Act. Erud. 1704. p. 27. 173.

opere intertexuerit. Idem præterea usus Codice Regio 2078. qvem libros primos qvatuor complexum ait parum ab editis differre nisi qvod in librorum & capitum divisione discrepat. Monodias libri decimi initio, castigavit ex Codice Colbertino 4950. *cujus*, inqvit, *nobis copiam fecit Vir qvam doctus tam amabilis Stephanus Baluzius.* Lectiones è Codice Vaticano descriptas accepit à Nobilissimo Viro Frid. Rostgaardo Exstant qvoqve inter MSS. Græcos Codices Bibl. Segvierianæ libri XI. primores ex Nicephori Syntaxi Historiæ Romanæ. Sed negat Boivinus sibi tunc aditum patuisse ad illam Bibliothecam, qvæ hodie est illustrissimi Ducis Coislinii, Episcopi Metensis, & liberius aditur neqs amplius pro thesauro absconditо jacet occlusa usibus & desideriis eruditorum. Latinam Wolfii versionem passim emendavit & ad Græca diligentius * exegit, libros capitibus & minoribus sectionibus divisit, capitibus præfixit argumenta, nomina Imperatorum de qvorum rebus sermo est & Annorum CHristi in ora libri vel summis paginis annotavit, notasqve breves ubi opus fuit adjecit, uberioribus ad calcem Tomi secundi subjunctis.

Libris sive λόγοις illis undecim absolvitur prima pars, sive ut in Codice MS. Vaticano appellatur πρῶτον βιβλίον, nam in illo habentur libri ab XVIII. usqve ad XXXVIII, & liber XVIII. inscribitur δευτέρου βιβλίου λόγος ζ'. *Libros vero tredecim*, hoc est *XII. usqve ad XXIV.* de rebus per decem annos à 1341. ad 1351. sub Imperio duorum Principum Palæologi & Cantacuzeni gestis, primus idem doctissimus

* Boivinus in præfat. *Gregoræ multijuga eruditionis & artis Rhetoricæ ostentator, sæpe aberrat à proposito, & ad ea qæ parum aut nihil ad rem pertinent digreditur. In iis παρέργοις mirum est qam sit verbosus. Ea Wolfius rebus magis qam verbis intentum breviora facere instituit. Itaqe & luxuriantia compescuit, & qæ omnino redundabant, suppressit. Ego vero fatturum me opera pretium putabi, si auctoris Græci vestigiis inhærerem, atqe ejus verba lectoribus si minus annumerarem, saltem religiose & fideliter appenderem, qua ut opinor optima est ratio interpretandi. In quibusdam etiam à vero sensu deflexisse mihi visus est interpres doctissimus, aut sententiam auctoris obscure & contorte expressisse. Nihil dico de minoribus vitiis, qibus nullum opus, qantumvis tersum & limatum, carere omnino potest: qæ qidem vitia ut plerumqe nos in lucubrationibus nostris fallunt, ita in alienis vix unqam fugiunt. Eqidem eos naevos corpori alioqin egregio insperses, ut eximerem sedulo operam dedi: nec me ea re injuriam Wolfio fecisse arbitror, sed de eo bene meruisse ajo & contendo. Nec enim qia illum identidem lapsum corrigo, idcirco me vel doctiorem statuo, vel diligentiorem; neqe ei propterea detrahere ausim Hærentem capiti multa cum laude coronam.*

nus Boivin Græce cum versione sua vulgavit è duplici Apographo Codicum Vaticanorum, uno Bibl. Regiæ 2097. emendatius scripto, qui sex libros (XII. nempe usque ad XVIII.) continebat, altero septem cæterorum librorum à Jo. Vivantio Româ Lutetiam allato valdeque mendoso, sed de cujus locis plerisque dubiis Codices Vaticanos à viris doctis Zaccagnio & Delmiro consuli curavit. *Disputationem Gregoræ cum Nic. Cabasila & Anonymo de Palamæ erroribus*, quæ A. C. 351. post Synodum Palamiticam habita est, & in hoc opere ab initio libri XXII. usque ad XXIV. fere medium exstat, exhibet cum versione latina & notis *Claudii Cappronerii*, Licentiati Theologi Parisiensis. Præter annotationes porro suas in quibus inedita varia, Boivinus etiam Cangii notas postumas addidit ad libros Gregoræ septendecim.

Librum XII. & quinque deinceps continuos, sæviente in Acindynianos persecutione scripsit Gregoras, nondum tamen domo inclusus, imo ut editori videtur, ante habitam A. 1351. Synodum Palamiticam. Librum XVIII. & novem deinceps continuos jam domi manere jussus & Monachis custodibus obsessus composuit Julio & Augusto mensibus Anni 1352. tanta celeritate ut vix dies quadraginta ei scriptioni impenderit, quemadmodum in illius vita Boivinus observat, qui præterea pollicitus est *tertio Tomo* edere libros operis reliquos quatuordecim à XXV. usque ad XXXVIII. Historicos quidem octo, in Anno 1357. ineunte desinentes, & dogmaticos sex, ex apographo Codicis Vaticani, quos recepta jam libertate, variis temporibus videtur condidisse, ut eidem Boivino monitum in notis pag. 783.

Tomus quartus, præter Poëma ingens Græcobarbarum de bello sacro, item de Constantinopolitanis, Peloponnesiacis, & Neapolitanis Francorum expeditionibus, selecta variorum opuscula continere debet, ea scilicet quæ Nicephori Gregoræ Historiam possunt illustrare, in quibus erunt

1) Narratio *Niceæ* Choniatæ de statuis CPolitanis, quas Latini capta Urbe confractas, in monetam conflaverunt Cujus narrationis ex Codice Bodlejano descriptæ copia Boivino à Viro Clariss. Jo. Ernesto Grabio *facta est*.

2) *Theodori Lascaris* Orationes duæ, Encomium Patris ejus, Joannis Ducæ Imp. & Laus Urbis Niceæ, ex Codice Regio.

3) Testamentum *Arsenii* Patriarchæ, editum à Cotelerio. T. 2. monument. p. 168.

4) *Athanasii* Patriarchæ ad Seniorem Andronicum Epistolæ & relationes selectæ, ex Codice singulari qvem Bibliothecæ Regiæ cum aliis multis nuper donavit C. Maur. Tellerius, Archi Episcopus Dux Remensis.

5) *Manuelis Philæ* Poëma Historicum de Michaëlis Glabæ rebus gestis, ex alio Cod. Regio (olim Telleriano) descriptum.

6) *Tomus Pseudo Synodi Palamitica*, editus à † Combefisio.

7) Excerpta ex scriptis *Nicephori Blemmydæ*, *Gregorii Cyprii*, *Theoduli* Rhetoris, *Nicephori Chumni*, *Barlaami*, *Acindyni*, *Palamæ*, *Nicolai Cabasilæ*, *Philothei* Patriarchæ, *Medici Taronitæ*, *Cantacuzeni*, *Demetrii Cydonii*, ipsius *Gregoræ* & aliorum, omnia pauciſſimis exceptis anecdota.

Fuere & nonnulla falso adscripta Nicephoro Gregoræ ut *somnium Propheticum*, qvod ex Philothei Patriarchæ antirrhetico XII. Cod. Reg. 1996. fol. 279. Græce & Latine Boivinus vitæ Nicephori inseruit.

Gregoræ vitia, inqvit idem vir doctissimus, (*neque enim ejus scriptoris tam inepte sum fautor, ut nulla habuisse eum contendam*) *maxime conspicua hæc fuerunt: Asper, austerus, pertinax, Principes aque ac privatos linguæ petulantia offendit. Philosophus, animo haud imperavit. Historicus, partium affectum non exuit: gloriæ denique cupiditate & amore sui ipsius nimio laboravit. Plura in stilo reprehendenda: inprimis κακοζηλία, seu ambitiosa elegantiæ affectatio; poëtica verborum luxuries, figuræ insolentes, hyperbata; crebra non modo verborum sed & sententiarum repetitiones. Quod si conferendum exemplum est, in libris ejusdem argumenti Historicis Cantacuzenus longe præstat. In Chronologia tamen Gregoræ diligentior, immo apud Cantacuzenum ferme nulla. Cantacuzenus quædam videtur consulto omisisse, quæ Gregoras haud prætermisit - - Cantacuzenus solas quodammodo res Byzantinas, noster etiam externas Historiæ suæ complexus est. Uterque igitur legendus, & alter ex altero supplendus.*

Elogia ab editore Tomo primo præmissa, maximam partem constant Græcis ineditis antea monumentis, ut sunt Epistolæ: *Georgii* * *Lapithæ*, *Lampeni Tarchaniotæ* protonotarii, *Demetrii Cydonii*, *Athanasii Lepanbreni*, †† *Bryennii* sacello præfecti, *Zaridæ*, *Theodori Cutulæ*, *Balsamonis* & *Acindyni* ** ad Gregoram Epistolæ è Codd. Vaticanis, qvorum apographum à Clariss. Montfaucono accepit ejus-

† Auctar noviss. T. 2. p. 135.

* è Cypro. Confer Allatium de Georgiis p. 343. seq.

†† Joannes Bryennius vocatur in meo MS. habeo enim & ipse has Epistolas in charta scriptas ante annos circiter CCC.

** Thessalonicâ datæ sunt Epistolæ Acindyni, Demetrii, Athanasii, Bryennii, Theodori Cutula, & Theoduli Magistri,

ejusdem Acindyni ad eum Jambi, *Gregorii Palamæ* ad Nomophylacem & *Demetrii Cydonii* ad Philotheum Patriarcham Epistolæ è Codd. Regiis: Ex *Philothei* Patriarchæ antirrhetico XII. & *Jo. Cantacuzeni* initio antirrheticorum de lumine Thaborio adversus Prochorum. Exhibet etiam Græce Epistolam Scholastici *Theodoli Magistri* ad Gregoram, qvæ incipit κῦρ πώλαι φὸς ἔγωγε. Hunc Græce & Latine cum Epistola Gregoræ ad Theodulum cujus initium πολλοί μοι τὸν ὸν ἐμήνυσαν τρόπον, Græce & Latine jam vulgaverat V. C. *Laurentius Normannus* inter alias Theoduli Monachi (qvi sub Thomæ Magistri nomine magis innotuit) Orationes & Epistolas. Upsal. 1693. 4. Memorat etiam Boivinus Matthæi Ephesii & Nicolai Pepagomeni ad Gregoram Epistolas, versusqve sed parum elegantes Theodori Metochitæ, sed apponere omisit

In notis plura ante inedita fragmenta vel monumenta referuntur, ut Proœmium Nicephori Gregoræ, præmissum demonstrationi de Pascha te (è Cod. Vaticano.) pag. 769. & Epilogus pag. 770. Ejusdem Epigramma in Theodorum Metochitam 773. Versusqvidam ex Theodori Metochitæ εἰς τὸν σοφὸν Νικηφόρον τὸν Γρηγορᾶν ὑποθήκαις ἢ περὶ τῶν οἰκείων συντάγματων 767.

Fragmenta ex Catalogis MSS. Imperatorum CPol. p. 749.
Ex Blemmydæ Oratione ὁποῖον δεῖ εἶναι τὸν βασιλέα. 749.
Ex Gregorii Cyprii encomio Andronici. 752.
Ex variis Nicephori Chumni scriptis pag. 751. 753. 754. seq. 759. 761. 763.
Ex Poëta Græcobarbaro 753. 761 762. Ex Niceta, 766.
Maximi Planudæ Epigrammata de templo S. Andreæ à Theodora instaurato, 754.
De Athanasii Patriarchæ CPol. scriptis 755. seq. 757. seq. 758. 760. seq. ubi abdicationis formula, & 763.
Ex Theoduli Rhetoris oratione pro Chandreno pag. 759. seq. pag. 761. 762.
Pachymeris ἐκφρασις τῆς Αὐγουστῶν. 764. seq.
Gregorii Palamæ περὶ ἀγρυπνίας, περὶ προσευχῆς cum Claudii Capperonerii versione pag. 776.
Hippocratis Medici & magni Ducis Apocauci imagines ex antiqvo Codice Regio Operum Hippocratis, cum versibus Græcis in eorum laudem. 777. seq.

Ex Philothei Patriarchæ Antirrhetico lib. XII. pag. 786. Ex libro I. p. 792. 798.
Versus Oraculorum Caldaicorum laudati à Jo. Laurentio Philadelphiensi Lydo, qui in editione Obsopoeana desiderantur 786.
Excerpta ex Epistolis Gregorii Palamæ Archiepiscopi Thessalonicensis 787. seq. Epistola ejus ad Augustam, Annam Palæologinam, integra, quam Boivinus putat fundamentum fuisse initæ ab Augusta cum Palama adversus Patriarcham (Jo. Calecam) societatis 788.
Ex Palamæ Oratione adversus Jo. Calecam Patriarcham 789. 790. De aliis Palamæ scriptis in Bibl. Reg. pag. 805. seq.
Notitia de Opere Nicephori Patriarchæ pro imaginibus quod Theodoro Grapto tribuitur in Codice antiquissimo, unde decepti Cantacuzenus, Gregoras, Philotheus, Jo. Cyparissiota & alii p. 793. titulus libri: ξ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου γεωμέτρου Κωνσταντινουπόλεως Νικηφόρου λόγος ὑπὲρ τῶν ἁγιωμένων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἡμῶν τῶν χριστιανῶν πίστεως, καὶ κατὰ τῶν δοξαζόντων εἰδώλους προσκυνητούς. Vide de hoc opere supra p. 297.
Eusebii Epistola ad Constantiam, 795. seq. de qua supra p. 102.
Theodori Grapti locus è Cod. Regio suppletus 796.
Subscriptio Calligraphi Leonis Cinnami in Codice Regio 2951. pag. 804.

INDEX SCRIPTORUM, aliorumque quorundam in Nicephori Gregoræ Historia Byz. memoratorum.

Ad numeros librorum capitumque, & ad paginas editionis Boivinianæ. Tomus II. incipit à pag. 353.

ACademia 200. 205. 206. 211, 289. 292. 565. Platonica 354.
Acindynus XVIII. 8.
Ægyptii circulatores VIII. 10.
Æschylus Prometheo 235. 644.
Æsopi Phrygii dictum, ex terra baryta macerata hominem formatum. XVI. 4. fabula de lupa & agno 640. 650.
Anacharsidis dictum, κρεῖσσον ἐν φίλοις πεσεῖν πολλῶν ἄξιον, ἢ πολλοὺς ἀξίους μηδένας 382.

Apamaeorum 207.
S. Andreæ Monasterium 109. 161.
Andronici Palæologi seniores, imp. invectivæ in Historicos maledicos. lib. I. cap. 2. Sanctis Bibliis utitur, & de pace ineunda dubius, Psalterium consulit, & in loco Psal. LXVII. 15. acquiescit. VIII. 11. pag. 220. Nepotis naturali imaginem Deiparæ confingit. IX. 6. ab eodem Nepote detrusus Imperio, dictus est Antonius Monachus IX. 8. Ejus Oratio in Nepotem, apud Patriarcham Ecclesiam & Pontifices. IX. 3.
Andronici nepotis Oratio ad interrumpendos ab ava missos. IX. 2. ad milites IX. 4. in conjuratos XI. 2. Oratio in Synodo contra Barlaamum habita. XI. 10. Gregoram consulit moriturus, num astra Medicorum curationi suffragentur XI. 11.
Antiocheni Patriarchæ decreta & literæ contra Palamam 362.
Antigonus τὸν Ἀλεξάνδρου Δημήτριον ὁ κρείττων Eumenem dolis vincit. 306.
S. Antonii festum 283. templum sub Nicæa 96.
Apollinaris hæreticus 714.
Apophthegma Sapientis, mirandis non quod navigasset aliquis, sed quod bis navigasset. XII. 6. Thaletis vel Platonis, beatum se prædicantis quod non Barbarus natus esset sed Græcus. VIII. ult. Imp. Cantacuzeni, rebus ex voto fluentibus, τὸν οὐδὲν πέρα χωρεῖν, ὅτι τὰς ὄψεις μεθύειν ἀναγκάζει IX. 8. Ægyptii Regis, filiorum suorum calamitatem majorem ejusdem lacrymis IX. 10.
SS. Apostolorum Templum 494.
Aristotelis de DEI substantia & operatione, sententia. 683. de mente perfecta 684. Aristoteleæ linguæ labyrinthii 293.
Arius 707. 714. Ariani 578.
Arsenius Patriarcha CPol. III. 1. IV. 4. &c.
Arsenii sectatorum ἀρσενιάται schisma 77. 161. 166. 161.
Asanis oratio ad Matthæum Cantacuzenum soceris filium XVI. 2.
Astrologus Gallus 453. 483.
S. Athanasius 604. 610. 671. 672. 677. 680. 684. 708. 710. 714.
Athanasius Patriarcha CPol. VI. 5. 7. & VII. 1. 9.
Athanasius Patriarcha Alex. Constantinopolitanum perstringit fabella de fele alba in vas stramentarium lapsa & habitum adeo indu-

ta Monachalem, & tamen ingenium ſuum ſubdolum omniq́ue cupidum adhuc retinente VIII. 5.

Athanaſius Gregoræ adverſus Palamam ſimius. ejus elogium XVIII. 5. pag. 561. Athanaſius ni fallor Lauranthenus, cujus ad Gregoram Epiſtolam Boivinus edidit.

Attalus Trojanus, Trallium conditor. V. 5.

Barlaamus ultima Calaber 567. περὶ τῶν λατίνων δογμάτων ἐπιστολαὶ 343. λατινόφρων 570. inde Græcis invisus 579. Dionysii Areopag. θεολογικὰ & ἐκκλησιαστικὴ ἱεραρχία explicata 581. Monachos oppugnat 344. Palamæ adversatur, in Synodo A. C. MCCCXLI. damnatur. ibid. Tomo adversus eum promulgato memorantur. 570. 581.

Basilius Magnus 314. 345. 494. 587. 603. 609. 620. 622. 646. 649. 690. 659. 675. 680. 684. 703. ἐν τῷ κατὰ πόρνων λόγῳ 483. antirrhetica contra Eunomium 598. ἐν τοῖς πρὸς Ἀμφιλόχιον 638.

Beccus Chartophylax, inde Patriarcha CPol. V. 2. VI. 1. 21.

Nicephorus Blemmydes πολλῇ τῇ σοφίᾳ ἐφαιδρύνθη, ... 120. ... ἐν ὑμῖν ἐστὶν ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ἐν ἐμοὶ ἐπιλείπειν πεφύκαμεν καὶ ἐμοὶ ἐν ὑμῖν ἐπιλείπειν πεφύκασιν 27. Patriarchatum CPol. ... 78.

Bogomili & Messaliani circa montem Athon 448. 550.

Britanniæ Episcopi 574.

Byzas Byzantii conditor VIII. 5.

Cabasilas Gregoræ amicus, postea Palamæ sectator, à Gregora oppugnatur 644. seq. 661. seq. 697. 715. 716.

Cæsar à Bruto & Cassio occisus. 108.

Callistus ex Atho monte in Patriarchæ CPol. dignitatem evectus. 547. 658. seq.

Cambyses Persarum Rex ex Rege Ægypti capto, hendi causam rogat 274.

Jo. Cantacuzeni Imp. Orationes XII. 3. 5. 6. 8. XIII. 8. XVI. 4. XVII. 4. XVIII. 8. Epistola ad Joannem Patriarcham XV. 3.

Lucullus, Catulus & C. Marius Cimbros & Teutones profligarunt. 19.

Chalcedonensis Concilii canon duodevigesimus 548.

Chal-

Chaldæi 22. 23. 53. Chaldæorum oracula 454. sapientia 201. 276. imperium 360.
Charondas Catanæus, conditor Reip. 500. & legislator Siculorum 695.
Chilas Ephesi Episcopus 108. 109.
Jo. Chrysostomus 132. 654. 636. 681. 803.
Nicephorus Chumnus, Caniclei præfectus, vir sapiens & qui sub Andronico seniore plurimum valebat pag. 147. filia ejus Eulogia nubit Joanni Andronici & Irenes filio, sed non diu post fine liberis defuncto. ibid. seq.
Clemens S. Petri successor 312.
κλῆρος βασιλικὸς, Imperatorius clerus 306.
Jo. Climacus ὁ τῆς αἰσυητικῆς ὑποστάτης κλίμακος 604.
Clisthenes ex qvatuor tribubus decem fecit apud Athenienses 500.
Codices MSS. venditi à Turcis Nicæa potitis 282.
Concilium Atramyttenum, qvod judicium de dissentium scriptis igni permittit, flammis utraqvem cineres redigentibus 104.
Ephesinum 313. 642.
Generale qvartum 582. 248.
Generale sextum seu Trullanum 248. 565. 582. 608. 652. ἐβδόμη τῶν πράξεων τῆς θείας καὶ οἰκουμενικῆς ἕκτης συνόδου 574.
Conciliorum Generalium acta 604.
Concilia Iconomachorum λῃστρικὰ 600.
Concilium contra Arsenium Patriarcham. XV. 4. contra Barlaamum, in templo S. Sophiæ XI. 10. contra Beccum VI. 2. contra Bogomilos & Massalianos XIV. 7. contra Joannem Patriarcham XV. 9. contra Isidorum Patriarcham XV. 10. Synodus Palamitica. libro XVIII. XIX. XX. XXI. λῃστρικὴ 560. 684.
Cosmas melodus. 696.
Critobulus cum Florentio in dialogo Gregoræ loqvens inducitur 343.
Crœsus à Cyro victus 93. 191. 279.
Cylonium scelus 499. 684.
Cypriorum & Rhodiorum Epistolæ adversus Palamam memorantur 494.
S. Cyrillus 684.
Cyrus Persarum Rex 35. 93. 191. Cyrus junior Darii & Parysatidis filius 115.

Jo.

Jo. Damascenus 613. 668. 673. 674. 681. 711.
Daniel Cyzici Episcopus 108. 109.
Darius Persarum Rex 115. 306. 360. 508.
Darii Codomanni querela quod beneficio in morte affectus gratiam referre non posset 646.
David Propheta 112. 163. 599. ejus κιθάρα 208. ψαλμ. 716. Ejus verba quædam 325. 657. &c.
Debrorum Macedoniæ Episcopus, Metropolitano primæ Justinianæ subjectus 199. 200.
Delphorum Theologi 319. laurus 199. tripus 92.
Demetrius Martyr 242. ejus festum 380. templum CPoli 542.
Demetrius Poliorcetes, Antigoni F. 70.
Democritus Philosophus 210. 601.
Demonactis Rhetoris χαρίεντα ἀποφθέγματα 204.
Demosthenes 206. à Philippo Rege ob fidem Patriæ præstitam celebratus 254. ejus dictum: *consilia ex eventu judicanda* reprehenditur 365. lucernas Demosthenis redolentia 211.
Dercyllidas, Lysander & Lacedæmonii Harmostæ qvibus tributa pendere Attici & Bœoti coacti 129.
Dexius Gregoræ amicus & contra Palamam socius, ὃς λόγῳ καὶ ἀρετῇ τὸν βίον ἀεὶ κατεμάν, διὸ ἐξ καὶ νῦν ἐν ταῖς ὑπὲρ εὐσεβείας ἀγῶσιν ἀδαμῶς ψευδομένην ἔχων τὴν κλῆσιν 562.
Diasia, festum Athenienſium in honorem Jovis 233.
Diogenes Cynicus laudatus ab Alexandro M. 438. ejus dolium 508. dictum, gloriam contemtu ejus facillime comparari 645.
Dionysius Siciliæ tyrannus 458. Platonis adventu regia ejus pulvere impleta, i. e. ad Geometriæ studium frequentandum adducta 319.
S. Dionysius Areopagita 593. 680. 687. 688. 692. 693. 696. 698.
Dioscorus Archi-Episc. Alex. 642.
Dorica harmonia 194. 195. 449.
Doxologia sacra 55.
Gregorius Drimys, Palamæ Magister à Gregora reprehenditur XIX. 1. pag. 578.
Dyrrhachii Episcopus ὁ παῖς, ὃς πολλῇ βίᾳ, καὶ σωφρόσυνῃ ὀξύτητι, καὶ μεγαλοφυΐᾳ γνώμης διέπρεπεν ἐν τοῖς Ἐπισκόποις, λόγῳ τε τὴν ἀρετὴν κοσμῶν, καὶ ἀρετῇ τὸν λόγον X. ult.

Enga-

Engastrimythus 252. καὶ Βάκχη καὶ Φυβδόλῃ τῷ. 453.
Epaminondas 74. 222. 299. 471.
Eptectici Philosophi 453.
Ephesi ἀρχιθύτης sive Metropolita, cui octoginta annos nato ἐπῆλθε τὸ κόσμιον εἶδος, καὶ γλαφυρὸς ἦν τὸ ῥοῦς, καὶ φιλοσοφία σωφρονεστάτη αὐτῷ, ὅση τε καὶ ἐπιστήμης, καὶ ὅση τῆς θείας ἁγιότητος 561.
Epicurei 453. 496. magistrorum decreta non audent in dubium revocare 318. solem pedali esse magnitudine docebant 608.
Esaias Patriarcha CPol. VIII. 12. IX. 3. 6. 7. 9. 10.
Per sacra Evangelia juratum 196. 363.
Eudocia Palæologina. infra in Hypatia.
Eugenii porta, CPoli 161. 170.
Eumenes Antigoni dolis circumventus 306.
Eunomius hæreticus 598. 696. 714.
Euripides 190. 397. Poëta sapientissimus 191.
Eusebius τῶν τότε λόγιων ὁ πρῶτος. 591. ejus contra imagines. ibid. seq. 598.
Fabula de fele in stramentarium sutorium prolapsa. Supra in Athanasius Patriarcha CPol. Fabula de ave divinatrice & aucupe. 413. fabula Attica sive Græcanica 210. 625. 660.
Favorinus Philosophus 519.
Flavianus Patriarcha CPol. in Synodo Ephesina à Dioscoro occisus 642.
Florentinus dialogus Gregoræ contra Barlaamum XI. 10.
Gani metropolita 561. seq.
Gentilium dicta SS. Patribus consonantia 682. seq.
Georgius Cyprius, vide Gregorius.
Georgius Lariſſæus, hæreticus Bogomilus 450.
Georgii Martyris imago 187.
Gerasimus Monachus, Patriarcha CPol. VIII. 2. & 6.
Germanus Patriarcha CPol. ante Arsenium, ἀνὴρ σωφρὼν καὶ ἁγνὸς καὶ λόγῳ τὸν βίον κοσμήσας III. 1.
Germanus ex Episcopo Adrianopolitano Patriarcha CPol. post Arsenium IV. 4. & 8.
Germanus Heracleæ Thraciæ Metropolitanus 100.
Gibellinorum & Gvelphorum (Γελφων καὶ Γιμπελίνων) factiones. VIII. 1. pag. 176.

Joannes Glycys Patriarcha CPol. VI. 8. VII. 11. ejus teſtamentum VIII. 2.

Theodorus Graptus 591. 596. ſeq. 684. 715. ejus laus & libri adverſus Iconomachos (qvi tamen Nicephoro CPolitano erant tribuendi) 712.

Nicephorus Gregoras Glyceos Patriarchæ auditor VII. 11. Teſtamentum ei ſcribit VIII. 2. Theodorum Metochitam officiis colit & ſolatur VIII. 5. in Choræ monaſterio ab eo collocatus VIII. 5. Philoſophiamqve & Aſtronomiam ab eo edoctus VIII. 7. Epiſtolis & verſibus ab eo honoratus & doctrinæ veluti hæres inſtitutus filium & filiam ejus viciſſim inſtituit. VIII. 5. Chartophylacis dignitatem repudiat VIII. 9. & Patriarchalem dignitatem. XVIII. 1. de Paſchate diſputat VIII. 13. vitam Joannis Heracleæ metropolitani avunculi ſui ſcripſit IX. 7. vanas prædictiones refellit Epiſtola ad amicum IX. 11. & Aſtrologos. XIV. 8. Monodia in obitum Andronici ſenioris. X. 1. junioris. XI. 11. in Theodorum Metochitam X. 2. Oratio conſolatoria apud Andronicum juniorem de obitu matris ejus. X. 6. Laicus à Joanne Patriarcha advocatur ad diſputandum cum Epiſcopis latinis X. 8. Ejus Dialogus Florentius ſive de ſapientia. X. 10. Synodo contra Barlaamum licet invitatus non interfuit. XI. 10. Patriarcham inter & Palamam arbiter conſtitutus, Palamæ dogmata damnat XV. 7. XVI. 5. XX. 1. &c. habitum Monaſticum induit, aulæqve valedicit. XVIII. 4. poſt Synodum Palamiticam domo includitur XXI. 4. duriore premitur cuſtodia. XXII. 2. XXIV. pag. 716. Diſputatio cum Cabaſila lib. XXII. ſq. à pag. 661. Oratio apud Cantacuzenum. XVIII. 4. apud ſocios Orthodoxos. XVIII. 5. apud Synodum Palamiticam XIX. 1. Antirrhetici & φιλιππικοὶ λόγοι 567. 593. 697. 708. 713. adverſus Barlaamum, & ἐξηγήσεις eorum qvæ obſcurius ſive γενεαλογικώτερον ab antiqvis dicta ſunt XVIII. 7. ubi ſenio jam confectum ſe innuit. Sermones ejus per Eccleſias in Sanctorum commemorationibus legebantur 716. Diſcipulus ejus perfidus XII. 2. alii XVIII. 5. non ſatis conſtantes XX. 3. Socii ejus etiam ipſi commentarios ſcripſerunt de ſuis cum Palama concertationibus XX. 4. Oratio ad Andronicum Juniorem, ut temporum emendationem fieri curaret & æqvinoctii verni mutationem. VIII. 30.

Grego-

Gregorius Cyprius, Patriarcha CPol. ὃς τὸν ἐν ταῖς γραφαῖς ἐυγενῆ τῆς Ἑλλάδος ῥυθμὸν, καὶ τὴν Ἀττικὴν ἐκείνην γλῶσσαν ἐκείνην παλαι πολὺν ἤδη χρόνον λαθοῦσαν περιβάλλεται βυθῷ, φύσεως δεξιότητι καὶ φιλοπονίᾳ τε μακρᾷ καὶ πρὸς Θεὸν ἤγαγε, καὶ οἱονεί τινα ἐχαρίσατο ἀναβίωσιν VI. 1. pag. 99. Zelotis ſuſpectus Latiniſmi pag. 100. male eum habet Becci vividum ingenium & eloqventiæ vis, ἡ τοῦ Βέκκου γλαφυρότης καὶ λεπτολογία. VI 2. ſcripta adverſus eum. VI. 4. p. 108.
Gregorius Nazianzenus 316. 319. 483. 574. 578. 584. 587. 601. 602. 638. 668. 674. 705. ὁ μέγας ἐν Θεολογίᾳ, ἐν τοῖς περὶ Θεολογίας λόγοις 313.
Gregorius Nyſſenus 318. 621. 696. 713. 714.
Harioli Itali: harioli à Perſis oriundi. Colchidem habitantes: eorum prædicta 275. hariolis fides habetur 453. lanaticorum προφητῶν 77.
Hecuba Trojana 86. Helicon Muſarum 293. Parnaſſus 66. 154.
Hellanodicæ, judices incorrupti 213. 311. 505.
Heraclea Thracica Epiſcopus Patriarcham CPol. conſecrat. VI. 1. pag. 100. Vide infra, Severi Lex.
Heracleenſis Epiſcopus Joannes, Gregoræ avunculus IX. 7. Philotheus, Palamæ θερμὸς θιασώτης 711.
Heraclitus Philoſophus 630. 601.
Herodotus ὁ τὰ Περσικὰ συγγράψας 18.
Hieroſolymorum Patriarcha 312. 488.
Hiſpaniæ Rex alicujus ſcandali occaſione, interdicto damnatus à Papa. 102. ἔτι τοῖς τῶν Λατίνων ἐπιμιξίαις, μὴ κηδεύειν Ῥωμαίοις (non jungere ſe Byzantinis connubio) περὶ τὸ ἐνδέσιμον εἰληφέναι τὸ ἐξ ἅπαντος. ibid.
Hodegetriæ Mariæ ſive Deiparæ τῶν ὁδηγῶν Imago, 51. 183. 259. Monaſterium 342. 346. 357. templum 333.
Homerus 17. 18. 90. 231. 232. 235. 294. 347. 364. 414. 454. 483. 564. 567. Homerus & Plato ſapientes quidem, ſed μὴ δικαίμονες τὸν χριστὸν, ἀπεπηρύχθησαν ὡς αἱρεσιῶται 659.
Homeridæ Ὁμηρίδαι, qui dictis Homericis delectantur 206.
Hyacinthia, Spartanorum feſtum 233.
Hymni ſanctorum de SS. Trinitate antiquitus cantati in Eccleſia ab Iſidoro Patriarcha CPol. aboliti, & in eorum locum, quos recens ipſe compoſuit, introducti 521.

Hypatia altera & Pythagorica Theano, proverbium de fœmina ermaphrodita (Eudocia Palæologina) 180.
Iconomachi 14. 104. 591. 599. 711. 712. ἀγιάσματα & λόγους panegyricos non aboleverunt 716. seq. à Palamæ sectatoribus imagines in ignem conjectæ 593.
Joannes Aprenus, Calecas, Patriarcha CPol. X. 7. 8. XII. 2. & 6. seq. XIV. 3. XV. 3. 4. 9. XVI. 4. XIX. 1.
Joannes Beccus vide supra in Beccus, & Joannes Cantacuzenus, Chrysostomus, Damascenus, Glycis.
Joannes Heraclæ Episc. Gregoræ avunculus IX. 7.
Joannes Sozopolitanus, Patriarcha CPol. VI. 7. & 11.
Jobus, Bogomilus hæreticus 450.
Flavius Josephus 146.
Josephus Patriarcha CPol. IV. 8. V. 2. VI. 1. Josephi hujus sectatores Josephitæ 77. 101.
Josephus Cretensis & Georgius Lariſſæus Bogomili 450. tomus de ipsorum impietate Byzantium missus memoratur ibid.
Isaacus Asceta 604.
Isaacus Bogomilus 450.
Isidorus ex Monembasiæ Episcopo Patriarcha CPol. Palamæ fautor. XV. 10. 12. XVIII. 1. 2 anathematismo in eum scripti XV. 10. Isidori Canones igne deleri XVI. 5. pag. 521. Vide & supra, Hymni.
Oportebat calceum ab Hiæro consui, ab Aristagora vero indui; proverbium pag 95.
Ithacenses 66.
Judæi 98. Nissan suum ordiuntur alias ab alio Martii nostri die. 227. μονογάμιαν 608. pridem populus dilectus 487. nunc gens damnata & proscripta 716.
Julianus Apostata 584. 690.
Jupiter 210. Olympicus Phidiæ opus 200. ejus tela à Cyclopibus fabricata 625. concubitus cum Semele 693.
Jusjurandum Imperatori præstitum Patriarcha & sacerdotum Collegium scripto consignatum sacris Codicibus inserit 65.
Justinianus Imp. Bulgariam urbem patriam suam privilegiis donat. 14. Choræ monasterium condidit 282.
Justini Martyris elogium, & liber de Monarchia XXIII. p. 682.

De

De quibus Latinorum fabula 663.
Lacedæmonii victi ab Epaminonda 299. post Leuctricam pugnam, aurum mulieribus interdicunt 471. eorum Aristocratia. 500 exercitus navalis. 58. Lacedæmonii trecenti ad Thermopylas, 391.
Lamia domi cæca, foris perspicax 695.
Latini frustra se D. Petri successores jactant. X. 8. controversias pridem agitatas renovant. id. Latini duo Episcopi agunt de Ecclesiarum concordia. id. Liturgia semel cum Latinis post initam concordiam celebrata V. 2. Latini in multis recte sentiunt. X. 1. num. 31. Tzacones barbare pro Lacones 58.
Λατινόφρονες vide, Barlaamus, Gregorius Cyprius, Meliteniotes, Georgius Metochites.
Leonidæ Spartani dictum, ad Thermopylas pugnaturi, δεῦτε δεῖπνον ἔχοντες, ὡς εἰς ἅιδου ἀριστήσομεν 396. 563.
Libanius Ethnicus, Basilii M. amicus 662.
Lucianus Sophista Græcus, auctor Διαλόγων νεκρικῶν 580.
Luminum solenne, duodecimus dies post Natalem Christi 386.
Lycedæmon 200. 205. 206. 289.
Lycurgus 200. Spartanorum Legislator 695. Aristocratiam constituit apud Lacedæmonios 500.
Lysander Lacedæmonius 129. 293. 299.
Lysis Pythagoreus & Synesius ὁ παλαιὸν νεανίσκος ποιοῦσθαι τὰς φιλοσοφίας αἰγαθὰ τοῖς μηδ' ὅναρ τὴν ψυχὴν καθαρθεῖσι 598.
Manichæi materiam præexistere docent 603. cum illis sentit Palamas 714. Manichæorum doctor quidam cum aliis ejus sectæ post abjuratos errores baptizatur VIII. 15.
Marcion hæreticus 604.
C. Marius Cimbrorum & Teutonum victor 19.
Martius (Coriolanus) 509.
Martyrum certamina 638.
Massagetæ (seu Alani) Christiani antiquitus VI. 10.
Massaliani & Bogomili in monte Athos XIV. 7. & pag. 590. 598. 638.
S. Maximus Confessor 611. 612. 689. 690. 671. 681. 685. 700. ἐν τῇ πρὸς Πύρρον Διαλέξει 574.
Μελάγχλαινοι, Scythica natio 19.
Melchisedechus ἀναγκαῖος 594.

Meliteniotes, Cleri Imperatorii Archidiaconus [illegible] 78. [illegible]
[illegible] Meridiani nebulones, 277. Cafabri.
Mefembria civitas munita & πολυάνθρωπος 35. 281. 282. 293.
Georgius Metochites, Imperatorii Cleri Archidiaconus, [illegible] 78. 104.
Theodori Metochitæ elogium VII. 11. & X. 2. ubi Monadis in ejus obitum. vide & supra in Gregoras. Chora monasterium instauravit 657. ἐμοναστηρίου βιβλιοθήκην καὶ τῶν ζητουμένων πραγματείαν 168. Aristotelicæ linguæ labyrinthos explicuit 293. Palamæ & Gregoræ Drymeos errores damnat 578. &c.
Miltiadis & Themistoclis virtutes rebus adversis inclamit. 207.
[illegible], μιξοβάρβαροι 233.
Mithridatis Imperium amplissimum 400. venenis ab eo exploratis ibid.
Μῶμος de Momo Jovem reprehendente quod cum Mundo tam pulchro non etiam dignum universitatis laudatorem produxisset VIII. 9. pag. 289.
Monachi Eychitæ & Omphalopsychi. XI. 10.
Literæ ad Monachos in monte Atho datæ ab Anna & Joanne Palæologo 480. 482.
Monasterium Adelorum, proximum Trajanopoli castello. 561. S. Andreæ 109. 161. Archistrategi sive Sancti Michaelis ad Rodopham 75. Andanorum, proximum Rodope monti 389. S. Basilii 493. Chora à Justiniano conditum à Metochita instauratum IX. 13. & pag. 187. 190. 657. Chortaitæ 219. Cosmidii 287. Cratzi (monasterium Virginum) 160. Cyriotissæ 177. Hodegetriæ seu Deiparæ τῶν Ὁδηγῶν 342. 346. 357. Libis 285. Manganorum 260. Neæ XIV. 10. direptum, ibid. παμμεγίστη S. Mariæ 97. Pantocratoris 50. Paschasii 46. περιβλέπτου 166. Pertze (monasterium Virginum) 160. Sofandræ 30. 38. Studii, à Constantino Porphyrogenito instauratum, à Latinis desolatum VI. 5. 6. p. 116. Xerolophi 127. 131. 159.
Mos antiquus docendi publice CPoli sacras literas variis in locis, ἡ Χρυσόστομος ἡμέρας καὶ τάσεις τὰ Κανονοστασιαστόλους ἐδίδασκεν ἐκ μὲν τὰ ἅγια προφήτου Δαβὶδ ἄσματα, ὁ δὲ τὰς ἁγίας μεγάλου Παύλου ἐπιστολὰς, ὁ δὲ τὰς Εὐαγγελικὰς καὶ Σωτῆρος νόμους, καὶ καθ' ἑκάστα πάλιν ὅσοι θεολογικὸν ἦσαν ἄξιωμα, σχολάζοντες καὶ ἀμφοῖν ἐπαίδευε κατ' ἰδίαν καὶ παλαιὰς

πάντας ἐπὶ τοῦτο κρουσθῆναι, ἵνα τὸν ἀκριβῆ λόγον.
Eum morem sua ætate defeciſſe qveritur VI. 5. pag. 113.
Moſes pictor 450.
Mozyles Epiſcopus, Micephori Ætoliæ Principis legatus 99. Debrorum Epiſcopo prælatus, Heracleensem inaugurat VI. 5.
Nabonaſſaris anni 225.
Naupactus Metropolitanus 1008.
Nazarei & novi Palæstinæ 364.
Nero Imp. tibiis operam dans & tripudiis 642.
Nicephorus ex Metropolita Epheſino Patriarcha CPol. IV. 1.
Nicephorus, vide Blemmydes, Chumnus, Gregoras.
Niobes lacrymæ 86.
Niphon ex Cyzici Metropolitano Patriarcha CPol. VII. 9. & 11. IX. 9.
Novendiale ſacrum III. 3. Novendialis luctus 358.
Numa Pompilius, Romanorum Legislator vetuit imaginem DEI effingi hominis vel animalis ſpecie 695.
Numiſmata κολίτικα, ſive communis ulus 247. antiquum in finibus Perſarum inventi IX. 20.
Nymphæum 30. 83. in Lydia 116.
Occaſionis effigies 393. 662.
Olympici athletæ 275. 318. ludi 296. certamina Olympica 203. Olympicus oleaſter 199.
Omphalopſychi Monachi XI. 10. p. 344.
Oraculum de Michaëlis Palæologi I. obitu 92. de Trallibus ab Andronico ſeniore inſtaurandis. V. 5. de morte Michaëlis II. Imp. VII. 13. de ſeniore Andronico IX. 14. Liber in quo Imperatorum fata figuris ænigmaticis involuta fuerunt, ibid. Libri fatidici VIII. 5.
Oracula Chaldaica 454.
Oraculorum ortus & inventio: cur obſcura & ambigua: qvænam cavenda V. 7.
Oratio, ſimulacrum animi, ἀγάλματι ἐοικέναι τὴν τοῦ λόγου σύμβασιν 574.
Oratio Matthæi Cantacuzeni ad Aſanem avunculum XVI. 2. Irenes Auguſtæ ad Matthæum filium XVI. 3. Syrgiannis VIII. 4. Apocauci in Cantacuzenum XIII. 9. Palamæ in Gregoram, XX. 5.

Vide

Vide & supra Andronicus senior & junior, Asanes, Cantacuzenus & Gregoras.
Orestæ & Pyladæ 361. 404. 450. 502.
Origenis libri contra Celsum & alii commentarii à SS. Patribus laudantur 582.
Orpheus 347. Orphei cithara 205. Tragœdiæ 289.
Ostenta & prodigia futuram impiam calamitatem portendentia. VIII. 5. 14. & 15. IX. 14. XIV. 2. & 3. p. 58. 191. 385. 386. 389. 480.
Gregorius Palamas Gregorii Drimyis discipulus XIX. 1 p. 578. Episcopus Thessalonicæ, ab Isidoro Patriarcha ordinatus XV. 12. excerpta ex ejus libris XXI. 2. & 4. pag. 664. 675. 693. 697. 699. Κατὰ Βάλλαμ p. 593. in Γραικοφράντες 594. ἐκ Βλάγυ ἐπιστολή, Φιλονεικῶσι μὲν ἀλλήλοις. ibid. Oratio apud Synodum 601. Græcanicæ literaturæ (μισόμουσος ἀπαιδευσία) imperitus 678. νέων μοναχῶν μισόμουσος ἀπαιδευσία. 693. novus Eunomius 696. pejor Pneumatomachis 704. 707. Iconomachus 714. iisque pejor 717. omnium hæreseon reus 713. libros plus sexaginta scripsit 695. ejus septem errores. ibid. & 700. Palamas & Philotheus in Eucharistia non corpus & sanguinem CHristi agnoscunt, sed typum & figuram 711. 713. anathematismi in Palamam pronunciati à Joanne Patriarcha 583. Tomus Palamæ ab eodem rejectus 482. Synodum metuit 550. Synodus adversus Palamam * A. MCCCXLV. habita 523. Synodi Palamiticæ Anno MCCCLI. Acta 561. seqq.

Pala-

* Synodum illam exactam à Johanne Caleca Patriarcha, & habitam A. MCCCXLV. observat Boivinus in notis pag. 790. cujus integram observationem de pluribus Synodis in illa causa celebratis & pluribus tomis editis hic apponam. *Per annos*, inquit, *decem habita sunt de iisdem rebus Concilia saltem quatuor.* Primum *A. C.* 1341. *Junii die* 15. *adversus Barlaamum.* Secundum *circa A.* 1345. *adversus Palamam qui jam à Majo mense A.* 1343. *carcere inclusus tenebatur*: Tertium *A.* 1347. *adversus Joannem Calecam Patriarcham.* Quartum *denique A.* 1351. *Majo mense adversus Gregoram & alios Acindynianos. Joannes Cyparissiotes meminit etiam* τελευταίας συνόδου *quam ait contra eum fuisse ab Ephesi Metropolita, Palamitica*, τραυματίαν, 1. *serm.* 4. *cap.* 10. *in fine.* Tomi *sero promulgati sunt longe plures*: *nempe* 1) Tomus Hagioriticus, *de quo Palamas Cod. Reg.* 2409. *fol.* 267. 2) Tomus Synodicus *in Barlaamum & Acindynum*, *editus mense Augusto A.* 1341. *de quo Lambecius Biblioth. Cæsar. lib. IV. p.* 30. 3) Tomus Ignatii *Patriar-*

Palamitæ, Παλαμιταῖοι 453. &c. παλαμιταῖα κακόνοια 693. Somnia Prophetica Palamitarum 651.
Παναθήναια 292. 371. qvadriennio qvoqve exeunte, Olympiæ celebrata 372.
Papa in sacris hymnodiis vult in diptychis memorari cum cæteris IV. Patriarchis, & ad se tanqvam ad superius tribunal esse ἔκκλητον sive Provocationem V. 2. p. 75.
Patriarchæ auctoritas, insula, calcei, subscribendi mos XIV. 3. indocti & simplices maxime placent Imperatoribus. VIII. 2. Παλμαρχικοὶ ἄρχοντες 661.
Paulus pictor, ζωγράφων ἄριστος, Georgii Martyris imaginem pinxit 187.
Pelopidas pecunia ab Artaxerxe accepta bellum gessit cum Agesilao 74.
Pentheus discerptus à Bacchis 625. Pericles 205. Περίπατος 292.
Persarum sapientia & scientia 201. 276. lex adversus ingratos 367. Imperium per Satrapias divisum XII. 7.
μεγάλαι πύρραι καθίδρυαι Δηλίοις 312.
Phidiæ Cicada & Jupiter Olympicus 200. sculptura (λαξευτική) 469.
Philipporum Episcopus legatus à Cantacuzeno ad Anham. XV. 8.
Philippus Aridæus 225.
Philippi Macedonis dictum, fidem Demosthenis in patriam laudantis. 254. ridentis Alexandrum qvod cithara modulate caneret 279.
Philosophicum axioma, non posse contraria eodem tempore eidem rei inesse 367.

Patriarchæ Antiocheni contra Ephesinum, editus A. 1344. *Novembri mense, laudatus ab Allatio in diss. de libris Eccles. Græc. p.* 184. 4) Tomi contra Palamam *Scorii, variis temporibus à Joanne Patriarcha editi, id qvod ipse Palamas testatur his verbis:* ὥσπερ οὖν ἐστι Χριστὸς ἀληθινὸς ὁ ἐπὶ πάντων Θεὸς, Ἀντίχριστοι δὲ πολλοὶ γεγόνασιν - - οὕτω καὶ συνοδικὸς τόμος καὶ εὐσέβειαν ἐφ' ἡμῶν τὴν ἀληθείας συμήγορος, εἰς ἀντίτομοι δὲ νῦν γεγόνασι πολλοί - - ἔστι δὲ ἔστι τῶν ἐν δὲ τῷ Βαρλαὰμ εὐναίνων Ἀκινδύνῳ προελομένῳ νῦν ἐξευηγμένων, καὶ παρ' ἡμῶν ἐξελεγμένων. *Cod. Reg.* 2409. *fol.* 287. *His addatur* 5) Tomus contra Joannem *Patriarcham editus mense Februario A.* 1347. *de qvo Lambecius Bibl. Cæsar. lib. VI. p.* 28. *item* 6) Tomus & Anathematismi in Palamam, *editi mense Julio ejusdem anni, qvorum meminit Leo Allatius Græc. Orthod. Tom.* 2. *p.* 795. *& de Ecclesia Occid. & Orient. perp. conf. p.* 803. *Denique* 7) Tomus contra Gregoram *& ejus socios propugnatores, editus mense Augusto A.* 1351. *qui qvidem tomus exstat in Antiqvissimo Bibliothecæ Græcorum Patrum, parte altera p.* 135.

Philosophi Athenis rixabantur non nisi pacis tempore 452.
Philotheus Heracleæ Episcopus, Palamæ scripta Evangelio æquiparat. 589. in Eucharistia tantum agnoscit typum & figuram 711.
Φρέριοι (Fratres Minores, vulgo Φραμπάριοι) 78.
Pindarus 207.
Pisistratus Atheniensis 465.
Plato 188. 200. 205. 206. 293. 294. 319. 573. Aristonis F. 235. 323. ad Dionysium in Siciliam profectus 310. 589. supra in Dionysius. Platonis dicta 95. 158. 181. de Mente seu Deo 313. 684. de amatoris anima 373. verba ex Timæo 694. Platonis Dialogos παιδικοὶ καθυβρίζοντω ἔρωτες 606. Platonicæ Ideæ 4.
Plectrorum vi ex mari pisces à piscatoribus, è silva colubri à præstigiatoribus extrahuntur 189.
Plotinus de DEI substantia & operatione 683. de Mente, omnium rerum parente 684. de unitate 685.
Plutarchus Chæronensis 18. 695.
Pneumatomachi Spiritum S. ποίημα & κτίσμα docentes 645. 707.
Poetæ fabularum parentes 98.
Pompejus Magnus 53. 400.
Proclus Platonicus de Uno & unitate, plurimam partem verba Platonis usurpat 685. de participatione 690. secum ipse pugnat 691. refellitur. ibid. Procli Θεολογικὰ sive Theologicæ Institutiones 686. verba à Palama corrupta 692.
Profanarum scientiarum in Theologia usus 679. 680.
Gregoras Cantacuzeni Imp. Prometheus 559.
Protei Pharii more in omnes ire formas 398.
Proverbia: ἀεί τι Λιβύη φέρει καινόν 507. ἄγρας ἀπαστέρνων, ἀγρεῖος σκάφας 591. ἀκλύω θηρεύειν ἀνέμων πνοάς 559. 573. δρυὸς πεσούσης πᾶσα ἵησιν ξυλεύεται 665. εἰς πῦρ ξαίκειν 178. 559. ἐκ δ' κεραμίδος τὸ σῶμα 634. ἐν καιρὸς μοῖρα 377. 573. ἐν πίθῳ τὴν κεραμεᾶν ὁρᾶν 710. ἐξ ἀνύχων τὸν λέοντα 634. ἰλλάδος μακρότερος λόγος 58. καθάπερ ὀρέγεται μιλάπεσσίος 133. κακὸν ὕδατων γεύεσθαι 573. κὺν σαυλὸν βελτερόνεις 676. πίθηκοι τιθηκίζοντες καὶ μυέμηκες μυεμηκίζοντες τὰ σφῶν ποιοῦσιν αὐτῶν 235. Σκυθῶν ῥῆσις 487. 400. ὡς ἐπὶ μανδραβόλῳ 388. ὡς μηδὲ πνεύσειν λελιφότα 529. Endymionis somnus 667. camelus cornua appetens etiam auribus orbata est 476. fumum fugiens in ignem incidit 55. inter Phrygum & Per-

& Persarum limites multum interest 198. Lemnia mala 15. Lesbia structura 576. montem parturientes murem pepererunt 555. Mysorum præda 14. 261. 479. ne Hercules quidem contra duos 665. Onus Ætna gravius 656. Tantalea vita. 508. 538. Tantaleum saxum 119. 184. 513. 580. Gigantum proventus 556. Lamia domi cœca, foris perspicax 695. Sardonius risus 601. Sirenum voces 206. Sybaritica mensa 612. Penelopes tela 77. 277. 415. Trojanæ næniæ 15. proverbia rem aliquam fieri non posse indicantia ἐρινθῶ γάλαξιτεν, Φαιὴν γονίαν κάμψεν, ὠὸν τίλλων θάλασσαν ἄρωσιν, πλίνθον πλίνθῳ, κωφῷ ὁμιλεῖν, τυφλῷ ἀφηνιάσαι, ἀνδριάντα γαργαλίζειν, εἰς στερεὸν πάγον αὐτλεῖν, ἄστρα τοξεύειν, πῦρ ἀλεῖφειν, καὶ μαχαίρᾳ συβῶσαι, χοσκίνῳ φέρειν ὕδωρ, νεφέλας ξαίνειν. Λιθίοκα λαπαίνειν 210. 768. Vide & supra Ixion, Orestæ, Proteus, &c.

Psalterium ad sortem ex eo colligendam consultum ab Andronico Seniore 220.

Claudius Ptolemæus magnus Astronomus 146. 225. 294. 454.

Sexti & Pyrrhones καὶ ἡ ἀντίθετος γλῶσσα 584.

Pythagoras ex Ægypto in Atticam navigans 200. Pythagoras Numa & Plutarchus nihil præter DEum statuunt increatum 695.

Pythagorei 453. 600. Magistri decreta non audent in dubium revocare 318. eorum silentium qvinqvennale 600. 637.

Reliqviæ sacræ venditæ à Turcis 282. (146.

Rossicus Princeps dignitatem Dapiferi habuit apud Constantinum M.

Rubris literis scripta Cantacuzeni Epistola ad Patriarcham 475.

Sabellius hæreticus 651.

Sapientiæ liber 698. 705.

Semele Jovis ignibus absumta 693.

Serapidis fanum 552.

Seres 25. Serica texta 436.

Severus Imp. Byzantium captum & mœnibus nudatum Heracleæ Thraciæ civibus pro pago habitandum donavit 100. inde Heracleensis Episcopus CPolitanum consecrat. ibid.

Sextus Empiricus. supra in Pyrrho.

Simiarum dialecticarum proventus, ut Gigantum in fabulis 556.

Sisinnius Novatianus primæ Synodi adjutor contra Arium 582.

Socrates 200. 205. 206. 293. 319. 573. Socratici 565.

Spartani veteres pane & aqva contenti 399. Sparta 46. 299. 471.
Ὅτου ἐν ῥαψῳδίαις τῶν ἄλλων κηρύκων ὑπερφωνεῖ ὁ Στέντωρ 206.
Stoa Attica à qva Stoici 200. 205. 206. 289. 292. 354.
Stratocles Epidaurius tibicen bonus, at non item vir bonus 357.
Syllæ & M. Antonii proscriptiones 643.
Symbolum fidei Catholicæ 628. 708. de additamento *filioque* nulla controversia, ubi de concordia Græcæ cum Latina Ecclesia actum V. 2.
Synesius. Vide supra, in Lysis.
Synodus non est qvæsit præter Ecclesiasticas regulas 557.
Telchines mali dæmones 52. 222. 366. 517. 615.
Tempe Thessalica 153. 563.
Templum S. Antonii in urbe Nicæa 26. SS. Apostolorum 494. Discipulorum CHristi duodecim 170. Blachernense 78. 104. 489. 495. 497. 695. Deiparæ Hodegetriæ 333. Deiparæ ad Magnesiam (Sosandra) 26. Deiparæ τῆς πηγῆς ad fontem 49. 221. S. Demetrii CPol. 542. Joannis Baptistæ in urbe Prusa. II. 7. Martyrum qvadraginta IX. 14. Pauli Magni (templum maximum) prope portam Eugenii 170. Salomonicum 476. S. Stephani Protomartyris 494.
Templum S. Sophiæ τῆς ἁγίας θείας σοφίας μέγα τέμενος 230. θαῦμα τῆς οἰκουμένης 495. asylum olim inviolatum, à Gabala & Patriarcha temeratum XIV. 9. &c.
Ternobi Episcopus Metropolitano subesse desinit II. 3.
Thaborium Lumen XIX. 2. XX. 2. & pag. 589. 590. 591. seq. 629.
Thales Milesius 235.
Theano Pythagorica 180.
Thebæ ab Alexandro M. vastatæ 510. Thebani 69. 155. 471.
Themistocles 207. 279. 298. 301. 306.
Theodoritus Cyri Episcopus magnum contentionis incendium excitavit, ut fumi molestias multi diu senserint X. 8. p. 313.
Theoleptus vir sanctus, Philadelphiæ Episcopus, ejus urbis à Turcis obsessæ servator 135. legatus ad Syrgiannem ab Andronico seniore 197.
Therstites 590. Theseus 450.
Thetidis & Pelei nuptiæ 98. nuptiale convivium 522.
Tomus Synodicus in Massalianos & Bogomilos. XIV. 7. Tomus contra

tra Barlaamum 579. Tomus Palamiticus XXI. 5. inusitatis cerimoniis consecratur XXI. 6. auctoribus probro est. id. Vide & supra in Palamas.
Torneamentum, τόρνημα & τζίστρα X. 3. p. 296.
Tragelaphi sive chimæræ 4.
βῆλος Τραγικὸς. 86.
Tripus Βασιλικὸς 692. Delphicus 198.
Trophonii antrum 231.
Τυφῶνες ὑποχθόνιοι. 362.
Tyrus ab Alexandro M. expugnata 191. Tyri Episcopus qui Synodo Palamiticæ interfuit. XVIII. 5. XX. 6. XXI. 3.
Wenceslaus (Στεφανὸς βλάβος) Bulgarorum Princeps 174. 196. 238.
Ulysses 631. Vulcanii crateres 276.
Xerxes 207. 391. 563. cum Cantacuzeno comparatus 624. ferocia ejus ab Atho monte compressa 449.
Zaleucus Locrorum Epizephyriorum Legislator 500. 695.
Zelotæ Græci adversus Λατινόφρονας sæv. VI. 1. & 2. Zelotæ Thessalonicenses XIII. 10. XLI. 1.
Zenonis Philosophi dictum, inter Philosophos altercantes in convivio apud legatos Babylonios tacentis, τοιοῦτόν τινας ἀναγγεῖλατε ἰδὼν ἐν Ἀθήναις ἄνθρωπον σιωπᾶν ἐν συμποσίῳ δυνάμενον 452.
Zopyrus 306. 360.

Fuere & alii Nicephori complures, ut S. *Nicephorus Antiochenus*, cujus Acta fabulosa etiam alteri Nicephoro Petinensi in Istria adaptantur. Vide Papebrochium T. 6. Maji p. 807.

NICEPHORUS BASILACA Rhetor CPoli circa A. C. 1160. de qvo dixi lib. IV. cap. 30. §. 11.

Nicephorus Basilius, castelli Melenici præfectus sub Andronico seniore, de qvo Gregoras IV. 9. &c.

NICEPHORUS BLEMMYDA, Abbas, circa A. C. 1255. designatus à Theodoro Lascari Imperatore Patriarcha CPol. munus non adiit sed Presbyteri dignitate & Monastico habitu contentus vixit. Confer de illo Boivinium ad Niceph. Gregoram pag. 728. & Allatium contra Creyghtonum p. 611. seq. & ad Georgium Acropolitam pag. 254. & de Consensu lib. 2. c. 14. §. 4. ubi *Epistolam* ejus *Encyclicam* Græce edidit, & (qva lingva etiam apud Odoricum Raynaldum T. XIV. Annal.* ex Allatii versione legitur, latine. *Libros* Blemmydæ *duos de Spiritu S.* laudat Manuel

* ad A. 1255. num. 76.

Nuel Calecа libro IV. contra Græcos, *Indicio*, inquit, *nobis fuit Nicephori Blemmydæ Monachi & presbyteri, cujus in omni virtute & sapientia nomen insigne apud omnes est, duo ad Theodorum* (Ducam) *Lascarim Regem libri de Spiritu S. conscripti, quibus indicatur ex filio & per filium substantiam habere, à Sanctis Patribus traditum.* In editis prior horum librorum Jacobo Bulgariæ Archiepiscopo, posterior Imperatori Lascari inscriptus est. Prodierunt Græce & Lat. ad calcem Tomi XIII. Annal. ab Raynaldo editi cum versione Allatii Rom. 1646. fol. & in ejusdem Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. p. 1-60. ibid. 1652. 4. Ad eundem Ducam Lascarin scripsit librum * *de Imperatoris institutione* ὁποῖον δεῖ εἶναι τὸν βασιλέα, qvi in variis Bibliothecis occurrit MStus. Etiam in Bibl. Vindobonensi, sic uti fuit interpolatus à *Georgio Galesiota* Magnæ Eccles. CPol. Diacono & *Georg. Oeneota*; *De quæstionibus quibusdam dogmaticis* ad eundem Lascarin, & *Orationem de fide* ad Monachos Monasterii à se exstructi, cujus inde κτήτορα se vocat, atqve *libros tres institutionis ad Monachos* memorat Labbeus pag. 88. seq. & 94. Bibl. nov. MSS. *Encomium Greg. Nazianzeni, & expositionem versuum ejus* pag. 111. *Isagogen in Arist. de cœlo & quod mundus non sit ab æterno* pag. 114. *Historiam de S. Paulo & Patribus qui in Latromonte solitariam pitam egerunt*, elegantissime & ad antiqvum succum conscriptam habere se, testatus est Allatius p. 244. ad Georg. Acropolitam. In Vaticana, ut ab eodem Allatio discimus, MS. legitur λόγος εἰς ἕτερα ἀλλὰ τῷ βασιλεῖ, βασιλικὸς πλοῦτος ἀνδρὸς, ἐστὶν ὃς καὶ μονὰς αὐτῷ καὶ πᾶντι πλούτῳ λυσιτελής. Incipit: λόγος ἐρωτηθεὶς συμβαίνων τοῖς πράγμασι τὰς ὑπηκόους εἰσφέρειν τῷ βασιλεῖ. *Logicam* ** è qvatuor, & *Physicam* è duobus MSS. Bibl. Augustanæ Græce (non simul etiam latine, ut præstantissimo Caveo traditum) edidit *Joh. Wegelinus* Augustanus, Augustæ Vindel. 1605. 8. Utraqve junctim (Logica enim πρῶτον βιβλίον dicitur in Physica p. 32.) scripsit Blemmidas in gratiam Johannis Ducæ, & Physicæ p. 264. seq. inseruit fragmentum *exegeseos* suæ *in Psalmos*, cujus alia aposphasmatia servantur MSS. in Bibl. Vindobonensi, in qva etiam reperitur λόγος περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, qvemadmodum Ingolstadiensis & Vaticana habent

* Locum ex indoctoducis Allatius de libris Ecclesiasticis Græcor. p. 121.

** Blemmidæ *de quinque sectibus* latine prodiit Joach. Perionio interprete Basil. 1542, 8. & *ratio de compendiaria arte dissendi & de Astrolabio*, una cum aliis aliorum scriptis, interprete Georgio Valla. Venet. 1498. fol. Hoc de Astrolabio ad Nicephorum Gregoram sunt qvi referunt.

habes Isaacum *Exegesin in S. Joannem Evangelistam* & λόγους *de anima & corpore*, atque alia, *varia de religione* opuscula. In Vindobonensi præterea sunt [illegible] & λοιπὰ ἄττα περὶ σωμάτων Ἑλληνικῶν, incipit: τῶν ἀοιδίμων ἰατρῶν μεθ' ὑγιεινὰ κρατεῖσθαι· τῶν δὲ αἱμάτων, sive ναῶν εἰς τὰς κρίσεις τῶν αἱμάτων τ' Φλεβοτομίας τῶν ἀδένων, (quæ duo carmina in alio codice ubique tur *Maximo Planude*;) vide Lambecium lib. VI. p. 109. Præterea εἴσοδος τῶν ἰατρικῶν μετρεων, & Διαγνώσεις καὶ θεράπειαι τῶν ἀσθενούντων. Denique Geographicum ἐξηκοντόστιχον opusculum. Γεωγραφίαν σωματικὴν vocat Salmasius pag. 276. Epist. *Demonstrationem quod individuis vita non sit præfinita*, memorat in Apparatu Possevinus. Vide & infra, in *Nicephorum Monachum*.

Nicephorus Bryennius Ethnarcha ab Imp. Constantino Monomacho appellatus, sed imperium cum affectaret oculis privatus est A. C. 1057. quo Isaacius Comnenus Augustus acclamatus fuit. Vide Cangii familias Byz. pag. 177.

Nicephorus Bryennius II. Dyrrachii Dux, à *Nicephoro Botaniate* Imp. victus & oculis privatus una cum filio *Nicephoro Bryennio* III. quem à scriptore diversum esse, adversus Zonaram ostendit Possinus de Bryennium pag. 116.

NICEPHORUS BRYENNIUS IV. Cæsar, Nicephori Bryennii secundi ἀπογόνος & maritus Annæ Comnenæ, filiæ Alexii Comneni Imp. defunctus circa A. C. 1137. de cujus vita consulendus Martinus Hanckius lib. 1. de rerum Byz. Scriptoribus cap. 28. Ejus ὕλη * ἱστορίας ad socrum fratrem Augustum & Ducaenæ familiæ Annæ matrem, Alexii Comneni conjugem, sive *libri quatuor rerum memoriorum de rebus Byzantinis* ab Isaaci Comneni principatu usque ad initia Alexii Comneni, sive ab A. C. 1057. ad 1081. latine versi & utraque lingua primum editi sunt à *Petro Possino* S. I. qui illos descripsit ex pervetusto codice Jacobi Cujacii ac Petri Fabri Sanjoriani, quo Anna Com-

* Nicephorus ipse in præf. ὅτε χρὴ ἱστορίαν συγγράφειν προελόμενον, ὅτι πλεῖστον τῷ Ἀλεξίῳ ἐγκωμίων, μόλις δ' ἂν πρὸς ταῦτα πτοηθείη δεινότης, ἡ τὸ Δημοσθένους ἐξήκεσε μεγαλόφωνον. Ἀλλ' ἀφορμήν τινα τοῦ ῥᾳδίως βαλόμενος τοῖς τὰ ἐκείνου συγγράφειν ἐθέλουσι πρὸς ταύτην τὴν γραφὴν ἐξορμῶσα. Ταύτῃ τοι ἡ ὑλη ἱστορίας ὄνομα ἔσω τῶν λόγων. Auctores nullos allegat hic Nicephorus præter Homerum pag. 67. lib. 2. & lib. 4. pag. 101. Euripidem pag. 102. Patriarchæ Anastasii Antiochiæ Anulleni notitiæ pag. 6. 98. 2. & Thomæ Patriarchæ CPol. qui Michaelem Imp. Monachum factum creavit Metropolitam Ephesi p. 84. lib. 3. sed ibi pro Θωμᾶς videtur legendum Κόσμας.

Comnenæ Alexias libris illis subjecta legebatur. Prologus [illegible] necdum ex alio codice suppletus. Possini editio lucem vidit inter scriptores Hist. Byz. Paris. 1651. fol. ad calcem Procopii. Addenda eruditæ *Caroli du Fresne* notæ, quæ subjecta sunt Johanni Cinnamo. ibid. 1670. fol.

NICEPHORUS CALLISTUS, de qvo capite superiore pag. 130. seq.

Nicephorus Catacelonio Constantini Filius qvi Annæ Comnenæ sororem natu minorem Mariam in matrimonio habuit. Vide Alexiadem lib. X. pag. 276.

NICEPHORUS CERAMEUS, *ὁ κεραμεὺς* sive *Figulus* Possevino & in qvibusdam Codd. MSS. dicitur, qvi notior est sub nomine Theophanis Cerameï, de qvo alibi.

NICEPHORUS CHARTOPHYLAX, de qvo supra pag. 298. Idem forte Diaconus & Chartophylax CPolitani Patriarchæ qvi Concilio Nicæno II. interfuit A. C. 787. & qvi postea Patriarcha CPol.

NICEPHORUS CHUMNUS Canicleo præfectus, cujus filia Irene nubsit Joanni Palæologo, qvi deinde Imperator ab A. C. 1295. vide Cangii familias Byz. pag. 226. Eidem Chumno sub exitum vitæ facto Monacho *Nathanaël* nomen inditum, ut conjicit Jo. Boivinus ad Gregoram pag. 761. & affirmat Cangius ad Zonaram p. 748. De ineditis ejus scriptis vide si placet Caveum ad A. C. 1320. *Orationem funebrem in Theoleptum Metropolitam Philadelphiæ* allegat idem Boivinus pag. 759. Alia hujus Chumni pag. 751. 753. 754. seq. 761. 763. &c. Casauboniana pag. 21: *Inter libros MSS. Bibl. Regiæ unus est inscriptus Ναθαναὴλ ὁ Μανιχαῖος καὶ χάρτης qui CPoli ante annos* 300. *vixit. In eo continetur* Oratio ad Thessalonicenses *missa*, & variæ Epistolæ, *ex quibus appareat Nathanaëlem illum fuisse alterum Jobum, cui tot adversa contigerunt, ut dici vix queat. Dignus auctor qui legatur vel ob summam inscriptis pietatem. Habetur*, inqvit Cangius, *in Bibl. Regia num.* 751. *Codex continens varia opuscula & Epistolas Nicephori Chumni, in qvibus sunt sermones consolatorii duo, qvorum alter ad Imperatorem scribitur de morte Despotæ filii, alter ad ejusdem Chumni filiam Imperatricem* (βασίλισσαν) *de illius viduitate, cujus tum annus erat sextus decimus.* Apud Labbeum pag. 295. Bibl. novæ MSS. pro Nathanaëlis *Chrysmi* nomine reponendum *Chumni*, ubi hos opusculorum illius

illius titulos vefert: *De primis & simplicibus corporibus. Nihil inferius terra, cum ipsa sit in medio. Neque materiam ante corpora, neque species sive ideas absque corporibus, sed omnia simul. Antirrheticus adversus Plotinum; animas non prius existere quam corpora. De anima nutritiva & sensitiva. Non esse impossibile, neque praeter rationes Physicas, aquas esse supra cœlos. De aëre, & quare cum sit natura calidus, tamen cum agitatur, frigidus sentiatur, & de grandine & ventis. Adversus antiquos Philosophos de eodem argumento. In CHRISTI transfigurationem. Sanctio, Natalis Domini feriam non tantum uno die sed per totum mensem celebrari debere. Symbuleuticus de justitia ad Thessalonicenses, & urbis encomium. Ex Imperatoris decreto, ut judices jurejurando obligentur, edictum sancte obeundum. Encomium ad Imperatorem. Querela adversus Niphonem ob male administratam Patriarchatus sui provinciam. Oratio funebris in Theoleptum Metropolitam Philadelphiæ. Confutatio Latinorum dogmatis de processione Spiritus S. Testamentum valetudine adhuc firma melius quam urgente morbo ordinari. Ap Episcopum Philadelphiæ de miraculo in Cand. Ad eundem de petitione Elisei ab Elia. Ad filiam Imperatricem de ipsius viduitate. Ad Imperatorem de obitu Despotæ & filii ejus. Consolatio in calamitate amici. De charitate erga proximum, & omnia relinquenda ut CHRISTUM sequamur, & de benedictione paterna quam surripuit Jacob suadente matre. Chrysobullum super quadam consultatione Imperatricis. Chrysobullum ad Cralem Servia. De reconciliandis Monachis qui defecerant, Chrysobullum. De judicio adhibendo & eligendo genere dicendi. De his qui iniquo animo ferebant quod Rhetores quosdam imperitos objurgaverat. Chrysobullum de unione Monasterii in Galesio & S. Resurrectionis. Epistola CLXXII.* Possevinus testatur in Vaticana extare Nicephori Chumni *de oratione, judicio & operatione*, qvid ex eis amplecti qvid fugere deceat. Fuere etiam Georgius Chumnus, & Johannes Chumnus & Michaël Chumnus, de qvibus alibi.

Nicephorus *Comnenus* Sebastus, A. 1089. occisus, de qvo Congius famil. Byz. pag. 172.

Alius Nicephorus Comnenus, qvem suspectum sibi, oculis A. C. 1206. multavit Constantinus Basilii frater. id. p. 170.

Nicephorus *Confessor* sub Leone Armeno, Monasterii *Medicensis* in Bithynia Hegumenus, de qvo Henischius ad IV. Maji T. I. p. 500. seq. Alius Nicephorus Confessor, idemqve Patriarcha CPol. ab A. 806.

Nicephorus *Constantini Copronymi* F. à fratre Leone IV. Imp. oppressus A. C. 776. Vide Hist. Miscell. XXIII. 3. Theophanem &c.

Nicephorus Despotes, Michaëlis nothi filius natu maximus, Epiri Princeps, de qvo Gregoras IV. 9. Acropolita c. 64. &c.

Nicephorus Diaconus, vide Nicephorus Chartophylax & Nicephorus Phryx.

Diogenes Nicephorus, qvi excœcatus licet, literis & singillatim Geometriæ dedit operam, de qvo Anna Comnena IX. Alexiados pag. 255. seq. 266.

Nicephorus Domesticus sub Leone Basilii F. Vide Codini Origines CPol. n. 87. & Scriptores post Theophanem p. 221. Nicephorus Drungarius. id. p. 227.

Nicephorus Dyrrachii Episcopus tempore Concilii secundi Nicæni, cui præterea interfuere Nicephorus Episcopus Ἀδάτων, Adatensium, Nicephorus Episcopus Φλόγγων sive Φλόγων Flogensium, Nicephorus Episcopus Λούδων, Lundensium, Nicephorus Episcopus Ἀδριανῆς Hadriani, & Nicephorus Diaconus ac τοποτηρητὴς Γαργάρων vicarius Episcopi Gargarensium. Nicephorus Hegumenus sive Archimandrita S. Andreæ & alter S. Sergii & Μιδικίων, itemqve tertius S. DEI genitricis.

NICEPHORUS GREGORAS, de qvo dictum hoc ipso capite. Vide & Acta Eruditor. A. 1704. pag. 134. seq. Maligne qvædam eum in Historia sua tacuisse notat Allatius de consensu utriusqve Ecclesiæ pag. 727. Ex libro XXIX. adhuc inedito nonnulla affert libro de Synodo Photiana pag. 318. seq. & 542. ubi etiam laudat vitam *S. Mich. Syncelli* à Gregora scriptam, & Martyrium Κοδράτου *Quadrati Corinthii*, qvod è Codice Bavarico Græce edidit Henschenius T. 2. ad X. Martii p. 696. & latine ex Reinoldi Dehnii S. I. versione, p. 8. Hic pro *Quadrato* male *Cordatus* vocatur in appendice ad Historiam literariam præstantissimi Cavei.

Flavius Nicephorus I. Imperator CPol ab A. 802. ad 811. de qvo Cangius pag 127. famil. Byz.

Nicephorus II. *Phocas* Nicephori Phocæ patricii Nepos, Imperator ab A. 963. ad 969. qvo à Zimisce occisus est. Vide Cangii familias Byz. p. 149. 150. Ejus *Novellæ* qvædam *Constitutiones* exstant, ut sex illæ qvæ Græce & Lat. leguntur in jure Græco-Romano T. 1. pag. 113-117. edit. Freheri, & T. 2. pag. 168-171. & qvas habet Edmundus Bonefidius lib. 1. juris Orientalis pag. 5. & 28. Hujus

Nice-

Nicephori Imp. jussu conscriptus liber *de re militari* sive *de exercitibus bellicis & castrensibus* περὶ στρατηγικῆς πολέμου in 55. capita divisus qvi passim citatur è MS. Palatinæ Bibl. à Meursio in glossario, & MS. bis exstat in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium lib. VII. pag. 200. seq. Exstat & MS. in Vaticana, Regia Paris. Ingolstadiensi, Barberina & Farnesiana, ut notavit Naudæus lib. 2. de studio militari p. 518.

Nicephorus III. *Botoniates* Imperio ab Alexio Comneno dejectus A. 1081. ejus *curta bulla* confirmans decreta Synodalia de incestis nuptiis atqve sponsalibus, facta * sub Johanne Xiphilino Patriarcha, Græce & Lat. in jure Græco-Rom. lib. 2. pag. 121-123. edit. Arabici.

Nicephorus *Leonis* Iduqi Pii à Patre Imperator renunciatus A. C. 718. sed à fratre Constantino Copronymo exsecratus.

Nicephorus *Martyr* circa A. C. 260. cujus Acta Græce & Latine vulgavit Henschenius ad 9. Febr. sinteriora autem è Codd. MSS. Regiæ & Colbertinæ & Monasterii S. Germani à Pratis Bibl. vulgavit Theodoricus Ruinartus in Actis primorum Martyrum sinceris & selectis p. 239. editionis nitidæ Westhebianæ qvæ hocipso anno 1713. Amstelodami prodiit priorem Parisiensem A. 1690. 4. auctior produit. Omitto alios Martyres de qvibus Martyrologia 25. Febr. 1. Martii &c.

Nicephorus *Mediciensis*. Vide supra, Nicephorus Confessor.

Nicephorus *Melissenus* Cæsar, de qvo Anna Comnena in Alexiade. Nicephorus Melissenus Comnenus, Crotoniates Episcopus, parvo & aureo *libello de ritibus Ecclesiæ* citatur à Nic. Comneno Papadopoli, præcnot. mystagog. p. 10. 220. 267. 348. 386.

Nicephorus è Monacho, *Miletі* Episcopus, circa A. C. 900. cujus Vitam MS. habuit Raphaël du Fresne & Franciscus Combefisius.

NICEPHORUS *Monachus* circa A. C. 1100. clarus, si credimus Petro Possino, qvi λόγον ejus *de custodia cordis*, περὶ φυλακῆς καρδίας Græce & Latine in thesauro suo Ascetico edidit pag. 404. Paris. 1684. 4. Et hic & alter Nicephori Monachi λόγος priori subjunctus περὶ προσοχῆς *de attentione*; MS exstat in Bibl. Vindobonensi. Neqve fortasis Nicephorus iste diversus à Nicephoro Blemmida, de qvo supra. Vide & infra, Nicephorus Studita.

Nicephorus *Paleologus* & Nicephorus *Synadenus* pro Alexio Comneno pugnantes capti à Roberto Calabriæ Duce. Anna Comnena lib. Alexiados pag. 117.

* Habentur lib. 3. juris Græco Rom. pag. 213. seq.

NICEPHORI *Paschalei* sive *Paschalea* Monachi de jejuniis Græcorum libellus linguæ eorum vulgari scriptus, exstat ad calcem Horologii. Ejusdem de Confessione memorat Allatius de Consensu utriusque Ecclesiæ p. 1304.

NICEPHORUS *Patriarcha* CPol. ab A. C. 806. & alter circa A. 1259. De utroque dictum supra p. 295. 299.

Nicephorus Patricius, Geometriæ ludo præfectus sub Constantino Porphyrogenito. Vide scriptores post Theophanem p. 278.

Nicephorus *Reinensis* Martyr in Istria. Vide supra, Nicephorus Antiochenus.

NICEPHORUS *Philosophus* & Rhetor CPoli, de quo supra p. 300. Videndum, idemne cum Nicephoro Gregora.

Nicephorus Phocas, Bardæ Phocæ magni Domestici filius circa A. C. 1091. occisus, de quo Cangius p. 151. famil. Byz.

Nicephorus *Phryx* Diaconus, Historiæ scriptor Cedreno & Joanni Scylitzæ laudatus.

Nicephorus ex Eunucho Imperatoris Constantini VIII. Monachus *Studita* A. C. 1035. de quo Cedrenus p. 738.

Nicephorus *Synadenus*. Vide supra Nicephorus Palæologus.

NICEPHORUS URANUS, Magister sive Rhetor Antiochenus, à quo descripta Vita S. Simeonis junioris Stylitæ (qui A. C. 597. Mauritii 15. ætat. 75. obiit) Græce & Latine exstat in Actis Sanctor. 24. Maji T. 5. pag. 307-401. cum latina versione Conradi Janningi S. I.

Nicephorus Xanthopulus, idem cum Nicephoro Callisto.

VII. Venit jam recensendum Volumen *scriptorum post Theophanem*, sive qui Historiam Byzantinam ab Leone Armenio Mich. Curopalatæ Imperatoris, in quo desinit Theophanis Chronicon, successore produxerunt usque ad Nicephorum Phocam Imp. & ex MSS. Codd. recensiti atque versione donati sunt à *Francisco Combefis.* Ord. Prædicatorum Congregationis S. Ludovici, sed lucem demum viderunt post ejus fata, * Paris. 1685. fol. unde etiam annotationes, quas in hos scriptores vir doctus parabat, desiderantur. Scriptores ipsi in illo Volumine hoc ordine leguntur:

I. *Ano-*

* Obiit Combefisius Parisiis A. 1679. 23. Jun. ætatis 74. De ejus vita consulendi Carolus Perraltus in viris Seculi XVII. illustribus qui in Gallia claruerunt, Tomo 2. pag. 48. & Lud. Elias du Pin in Bibliotheca scriptorum Ecclesiasticorum T. XVIII. pag. 99.

1. ANONYMI, quem incerta conjectura *Leonem Byzantinum* vocari vidit à Labbeo in præcipuo (p. 14. & 46. *Chronicon*, Theophanis continuandæ *Constantini Porphyrogennetæ* jussu conscriptum *libris IV.* de totidem Imperatoribus: lib. 1. de *Leone Armenio* qui A. C. 813. cœpit imperitare, lib. 2. de *Michaële Balbo*, lib. 3. de *Theophilo* Michaëlis, & lib. 4. de *Michaële* Theophili filio, quem sæva sublatum scribit 24. Sept. Anni Græcorum 6376. h. e. Christi 868. Hæc Combefisius vulgavit ex apographo Barberiniano Codicis MS. Vaticani, quod Bosquetius Româ transmiserat, ad Constantinum Porphyrogenitum, vel ejus nomine verba quædam inserta videntur lib. 2. ubi de Creta à Saracenis liberanda scribo, p. 51.

2. CONSTANTINUS *Porphyrogenitus* Imperator A. C. 959. extinctus, de vitâ & rebus gestis *Basilii Macedonis*, qui Michaëli Theophili Filio A. C. 868. successit; quemque notat cum illo decessore suo Michaële annum unum habenas Imperii gessisse, deinde vero alios annos undeviginti solum rerum summam præclare administrasse, usque ad Annum minimum 888. Vita ista jam lucem viderat, cum *Leonis Allatii* versione, in ejus *symmikta*, A. 1653. 8. divisa in sectiones sive capita LXX. Sed Combefisius Græca ad jam memoratum apographum Barberinianum recensuit, novam adjunxit versionem, & sectionibus CI. aliter atque Allatius dispescuit; qui distincta capitum distinctio crucem solet figere citantibus scriptorem, vel cuncta hæc inquirere cupientibus. Quod in titulo legitur: ἱστορία διηγηματικὴ ἐκ τῶν τοῦ πανευφήμου καὶ ἀοιδίμου βασιλέως Βασιλείου, ὁ καὶ ἀναγραφεὶς Πορφυρογέννητος, ἐκ προσώπου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, φησὶ δὲ τάδε πως, Φιλοτέχνης εἰπὼν ἀλληφόρως ὁ γράφων τὸν γραφέα πεποιηκέναι, per τὸν γράφοντα intelligit auctorem quæstionis præcedentium librorum; quibus hanc vitam bonis verbis Imperatoris subnexuit, & qua testatur se detexisse, ne ipse vitam suam filii scriberet, ita enim Anonymus ille Chronici scriptor in præfat. ad eundem Constantinum, cujus jussu ad Theophanem continuandum accessisse se profitetur: ἐγὼ δὲ ἀκούσας σου τῶν [illegible] Βασιλείου τοῦ σοῦ ἐν ἱστορίᾳ, ἐξ ἑτέρου τε Φωτίου τὰ λοιπὰ συναγαγὼν καὶ τὰ τῶν γενομένων ἀληθῆ καὶ ἀδιάφορα εἰς τὸν Θεοφάνη τὸν ἁγιώτατον εἰσάπαξ συλλαβὼν, ἐξαγορεύθησα, πρέπειν ἂν εἶναι δόξαν δηγήσασθαι. Labbeum qui hanc vitam non à Constantino ipso sed ab alio ejus jussu scriptam esse suspicatus, refellit Martinus Hanckius de Hist. Byz. scri-

* Librorum distinctionem ab ipso auctore esse patet ex pag. 109.

ptoribus p. 473. atqve solus ille, Hanc lectionem vitiis scriptoris anonymi locus (nondum eum prædierat) citatus ab Labbeo & qvi eum sequitur Cavei (ubi de Leontio Byz. Chronographo agit A. C. 560) conjecturam elidendam.

3. *Anonymus* (aliis ut videtur & distinctior qvam qvi priorum qvatuor librorum auctor) de rebus [illegible] Philosophi, qvi Basilii filius & successor fuit, pag. 213. 222. de *Alexandro* Leonis fratre pag. 233. 234. de *Constantino* Porphyrogenito Leonis F. qvi puer septennis pervenit ad imperium, & priores septem annos sub Nicolao Patriarcha & aliis tutoribus, maturiore, tempore sex & viginti cum *Romano* Lacapeno, socero, ac deniqve solus annos qvindecim rebus præfuit, atqve ita per annos LV. vitæ dignitatem qve Imperatoris gessit. pag. 235-292. Et de *Romano* junioris Constantini filio pag. 293-300. Plura promittit ille scriptor de Theophili Urbis præfecti p. 275. & de aliorum summorum in aula Gall. auctoritate virorum moribus, qvæ non exstant, certe lucem non viderunt.

4. *Anonymi* * *Dissertatio scholiastæ contra Iconomachos*, & Synodium Copronymianam scripta circa A. C. 745. atqve adeo ante septimam Synodum sive Nicænam secundam, p. 305-311.

5. JOANNIS *Monachi Hierosolymitani, narratio de origine quarumdam Iconoclastarum* p. 312. 313. Idem hic Johannes (forsitan Hierosolymæ urbis postmodum Episcopus) cujus λόγοι εἰσαγωγικοὶ de sacris imaginibus ad Constantinum Cabalinum sive Copronymum edidit Combefisius T. 2. auctarii novi, sive in Historia Monothelitarum pag. 667. & qvem Codices alii tribuunt *Joanni Damasceno*. De Coloniæ Regio ex qvodvis horum opuscula Combefisius descripsit, & in qvo etiam legantur testimonia Patrum qvæ pro imaginibus in Synodo Nicæna secunda afferuntur, videnda Clariss. Montfauconi Palæographia Græca p. 65. 66. *Videri autem potest*, inqvit Combefisius, *præclarum illum Codicem qvasi encyclopædiam omnium scientiarum, collectis habens præcipua qvæque Catholicorum adversus hæreticos (CHristi maxime Mysteriorum impugnatores) munimenta. Ex illo illustris Petrus de Marca* ** Vigilii Confirmationem V. Synodi *pridem produxit, tametsi non omnibus ejus fidem fecit. Ipse certe qui librum*

* Inscribitur *Dialogus*, Sed nihil habet qvod Dialogum referat.

** In diss. de Epistola Vigilii, Paris. 1642. & ad calcem Operis de Concordia Sacerdotii & Imperii inter dissertationes varias Petri de Marca pag. 207. 227. seq. Vide & Baluzium ad lib. V. de Concordia Sac. & Imp. cap. 12.

librum composuit, tantaque in eo Patrum ac Conciliorum digessit, de hac confirmatione quasi non planè illi exploratæ veritatis, ac nutantis fidei, scripsit reperiam esse inter Acta qvintæ Synodi. - - - *Habet hic Codex* Leontium de Sectis, *longe editis emendatiorem, & auctiorem aliis quæ illic desiderantur, auctiorem. Ὀδηγὸν plura capita, (quem omnem pluraque ejus complectitur) nova ex illo facere liceat, sic editis laborantia, ut nec ipse* Anastasius *sua agnosceret, etsi omnia decoquit vulgator & interpres.*

6. *Ex narratione de miraculis S. Demetrii* * *Martyris, ἐκ τῶν τοῦ ἁγιολόγου Δημητρίου ἐν μακρᾷ διηγήσει θαυματουργιῶν*, fragmentum de revelata ab ipso excisione ac direptione Thessalonicæ p. 314-316.

7. JOANNIS CAMENIATÆ Thessalonicensis narratio diserta & elegans A. C. 904. scripta *ad Gregorium Cappadocem, de Thessalonicæ excidio* cui scriptor ipse interfuit, & qvam illo ipso anno (Leonis Philosophi XIX.) cepit Leo Tripolites Agarenorum dux. Hæc prius cum *Allatii* versione prodierat in ejus *συμμίκτοις*, vulgatis à Bartoldo Nihusio 1653. 8. Sed Combefisius iterum recensuit, & novam interpretationem suam adjunxit, divisitqve in capita LXXIX, cum in Allatiana editione dispescatur in sectiones XLV. Hic Cameniata patre Exarcho Helladis natus, fuit ex Clericorum ordine Lector, & Ecclesiæ Thessalonicensis Cubuclesius, h. e. qvi Metropolitano in publicum procedenti pedum Archiepiscopale præferret. Dicitur etiam *τῶν ἐν τοῖς ἔπαυλοις τῶν βασιλείων τεταγμένων εἷς*. Vide cap. 55. edit. Combefisianæ (Allat. 30.) & Hanckium lib. 1. de scriptoribus Hist. Byz. cap. 22. Allatium ad Georgium Acropolitam p. 224.

8. DEMETRII CYDONII, Thessalonicensis *Monodia* sive comploratio *ἐπὶ τοῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ πεσοῦσι*, *de civibus qui* in dissidiis seditione ac tumultu intestino *Thessalonicæ* A. C. 1343. sub imperio Joannis Cantacuzeni *perierunt*. p. 385 - 392. De illo tumultu Gregoras XIII. 10. & Cantacuzenus III. 94.

9. Pars *ex vita Basilii junioris* Anachoretæ CPol. A. C. 944. vel 952. extincti scripta à *Gregorio* ejus discipulo, de Constantini Ducæ clade & interitu, qvem Constantino Porphyrogenito adhuc puero ad Imperium vocare Nicolaus a) Patriarcha & alii qvidam instituerunt. pag. 394 - 399. Vitam illam Basilii Anachoretæ integram vul-

* De hoc Demetrio vide Baronium ad Martyrolog. 8 Octobr.

a) Vehementer eo nomine in Nicolaum scriptor hic invehitur, vocatqve eum per ignominiam p. 398. *ἀγχιέλαον*, & p. 399. *πτ]ίλαον*.

vulgavit Henschenius Tomo 3. Act. Sanctor. ad 26. Martii p. 608. Latine ex versione Combefisii, & Græce ad calcem voluminis pag. 24. ex MS. Codice Mazariniano, Antverp. 1684. fol.

10. SYMEONIS *Magistri & Logothetæ Annales à Leone Armenio usque ad Nicephorum Phocam*, pag. 401-498. ex Codice MS. Raphaelis Tricheti du Fresne, ex cujus libris, ipso defuncto, in gazam Regis Christianissimi est perlatus. Scripsit Symeon iste similiter *Annale ab Orbe Condito*, qvi hactenus lucem non viderunt, extantqve in altero ac majori Regio Codice qvi in Leone Armenio desinit, videturqve in illa priore parte, leviore opera auctor perfunctus, & in multis Theophani consonat, qvem & ipsum constat desinere in Leone Armenio. Confer si placet qvæ supra p. 158. ubi etiam de Codice Scoriacensi ac Messanensi. *Adscriptum majori illi Codici Regio* inqvit Combefisius, *alia manu, paulloque recentiori*, Hic est Metaphrastes; *cujus tanti visi sunt Annales & Chronica Hippolyto Thebano, ut ea omnibus anteponit.* Vide Hippolyti verba apud Allatium de Simeonum scriptis p. 34. qvi Simeonem Metaphrasten Magistri & Logothetæ cursus primum, tum etiam generalis Logothetæ dignitatem gessisse pluribus disputat. Exstant etiam hi Simeonis Annales in Bibl. Cæsarea, in qvam illos intrusit Busbeqvius, ut notatum Lambecio lib. 2. pag. 588. Qvoniam tamen in Codice Raph. Tricheti du Fresne, Chronico huic postremum inserta *Mich. Pselli Historia*, Combefisius T. 1. Bibl. Patrum Concionatoriæ suspicatur alterius esse Simeonis, qvam Metaphrastæ, & fortasse illius qvi Orationes XXIV. collegit ex operibus S. Basilii: qvippe Metaphrastes paullo ante Psellum in vivis esse desiit. *Ni ipse Psellus, Symeoni illi Chronologia ex IX. Historicis, se decimum adjunxit, sive alii addidere: opus certe à Theophane ad explendam Historiam Byzantinam summe necessarium. - - Pselli Historia lucis plurimum accipiat, ex ejus Epistolarum ipsa manu ad Imperatores, Cæsares, summosque sæculi Principes ac Magistratus, ad Patriarchas, Metropolitas, Ecclesiarum Antistites ac Præsides, ne Mich. Cerularii pro Synodo accusationem dicam, ejusdemque ac Constantini Lichudis qui illi suffectus est, nec non Xiphilini ἐπιτάφιον, luculentissimas scilicet in eos laudationes, viros nimirum qui utraque militia CPoli egregie fulserunt, ac illo dicente, qui ipse publicarum curarum is socius, ac πολιτευόμενον fere fuimus, Constantino præsertim Monomacho Imperatore, ad quem & politici scripti non spernendi tractatus.* Præter Mich. Pselli Historiam etiam *Leonis Diaconi*

ceni similem lucubrationem edere Combefisius altero statim Volumine constituit, sed morte prævento viro illo maxime industrio, nemo fuit hactenus qvi literarum studiosos hoc beneficio obligaret. In Codice Regis Galliæ 1837. præter *Mich. Pselli Φιλοσόφων ὑπερτίμου* Epistolas & de casu templi S. Sophiæ atqve in Joannem Patricium Monodias, exstat ejus *Varia Chronographia à Basilio & Constantino Porphyrogenitis ad Michaëlem Ducam.* In alio Codice ejusdem thesauri Regii occurrit *Leonis Diaconi Historia ab excessu Constantini Porphyrogeniti ad Joannem Tzimiscem* sub qvo scriptor ille vixit. *Λέοντος Διακόνου ἱστορία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς τελευτῆς τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου μέχρι τῆς τελευτῆς τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ ἐπιλεγομένου Τζιμισκῆ.* Utroqve & Pselio & Leone Diacono MSS. usus in Glossario suo Græco concinnando & in aliis scriptis suis præclarus Cangius. Ex Chronico MS. continuatoris Theophanis, & altero itidem MS. Simeonis Logothetæ nonnulla de XLII. Martyribus Amorienſibus per Saracenos circa A. C. 841. occisis referuntur ab Henschenio T. I. Act. Sanctor. Martii p. 466. 467. & Græce pag. 894. seq.

II. Deniqve collectionem Combefisianam scriptorum post Theophanem claudunt *GEORGII Monachi βίοι τῶν νέων* * *βασιλέων, Vitæ Imperatorum Leonis Armenii & qui post eum rebus præfuerunt* usqve ad Romanum Lacapenum, cum jam Constantinus Porphyrogenitus solus imperitaret, defunctum A. C. 948. Diversus est hic Georgius à *Georgio Hamartolo* cujus Chronicon ab exordio Mundi ad Michaëlem Theophili filium, sub qvo ipse vitam agebat, adhuc MS. delitescit in variis Bibliothecis. Vide qvæ supra p. 154. seq. Utriusqve & tertii insuper Georgii Monachi Chronicon sive Historiam MS. evolvisse se testatus est Raderus in Viridario Sanctor. notis ad vitam Ignatii Patriarchæ CPol. scriptam à Niceta Paphlogone: *Præter ea quæ passim ad oram notavi, placuit quædam enotare ex Georgio Hamartolo, qui diversus est à Georgio Syncello Tarasii, quamvis in fronte nomen Syncelli præferat: diversus item à Georgio Monacho qui Chronicon scripsit, quod à Pauvinio laudatur, tametsi Chronicon illud Georgii nomen præscriptum non habeat. Tres enim diversos Georgios Monachos manuscriptos partim ex Palatina Bojorum, partim ex Augustana Bibliotheca, ineditos omnes nec translatos hactenus mecum habeo, conferoque.*

* Hinc apparet non diu post vixisse. Cæterum pag. 528. annotatum: *ἕως ὧδε τὸ χρονικὸν Γεωργίου, καὶ ἀπὸ τῶν ὧδε τὸ Λογοθέτου.*

INDEX SCRIPTORUM & aliorum qvorundam in Scriptoribus poſt Theophanem memoratorum,

ad paginas edit. Pariſienſis.

ABrahamitæ Monachi pro imaginum cultu Martyres tempore Theophili Imp. 63.
Agarena mulier Pythonico obſeſſa ſpiritu, à Theophilo Imp. conſulitur 75. 421.
Alexander Nicææ Metropolita, Rhetorum ludo præfectus à Conſtantino Porphyrogenito 278.
Alexius Cæſar Monachus 68. 419.
Ameramnunes Saracenorum dux, Geometriæ & aliis diſciplinis deditus 116.
Amorienſis Martyres, Theodorus Craterus, Theophilus ac Babutzicus 78. 83. XL. Martyres 81.
Anargyrorum templum (Coſmæ & Damiani) 37.
Anaſtaſius è Monacho, Thomæ Tyranni ſocius 37. 43. 44.
Anaſtaſius Heracleenſis Metropolita 273.
Ancilla Michaëlis Imp. per intervalla vaticinans 14.
Andreas Apoſtolus aram ponit S. Michaëli 14. 455. S. Andreæ templum 141.
Andronicus fidei ejurator & ad Saracenos profugus 230. 561.
S. Annæ Oratorium à Leone Imp. exſtructum 90.
Anthemii Monaſterium 68. 419.
Antonius Sylæi Epiſcopus. infra, Conſtantinus.
Antonius Cauleas Patriarcha CPol. 220. 224. 462.
Apollonius alter 520. ejus Magia 457.
Apoſtolorum templum majus, & minus *ſepulchra*, CPoli 120.
Areopago & Heliæâ ſanctius judicium in *οἰκήματι χαλκῆς* 161.
Arianica rabies Inonomachorum 515.
Aſylijus ad Mariæ Theophili Imp. filiæ tumulum 67. 418.
Athenogenes Martyr in Olympo cultus 289.
Athingani, cui ſectæ deditus Michaël Balbus Imp. Circumciſionem ſervant & Hebræum hominem domi alunt 27. Athingani cujusdam vaticinium de Michaële 29.

Avga-

Avgarus 505.
Aurea bulla Michaëlis Balbi 45. Leonis, Basilii F. 230.
Bardanius Tyrannus Monachum induit 6. seq.
Βάρμα, convicium 12.
Basilius Anachoreta 394.
Basilii Macedonis Imp. studia & pietas 193. seq. preces 206. tota ejus progenies literis imbuta 205. S. Sophiæ ædem & alia templa instaurat 198. seq. tænia coccinea in capite, portendit ipsi Imperium 135. alia præsagia 136. 139. seq. 434. sigillis uti in rationum libellis vetat 162.
Belisarius alter 265.
Βιβλία τακτικὰ καὶ βασιλικά 88.
Bibliotheca ἐξ παλατίου 427. βασιλικὴ 454. Imp. Constantini Porphyrogeniti in χρυσοτρικλίνῳ 89. Patriarchica ἐν τῷ Θωμαΐτῃ in S. Thomæ pluteis 65.
Bogoris Bulgarorum princeps in baptismo vocatur Michaël. 101. 102.
Boiditzæ ad Amorienses obsessos literæ inter missilia jactæ 81.
Brumalium 284.
Bulgari ad CHristum conversi 440. 210. 101.
Carbeas Manichæus perduellis 103. 110.
Χαζαροπρόσωπος 445.
Chiron μιξάνθρωπος Achillis præceptor 137.
Christophorus Gangrensis Metropolita 265.
S. Clementis Martyris Oratorium 203.
Cometas Grammaticæ Græcæ Doctor sub Michaële Theophili F. CPoli 118.
Κωμικὴ παννυχὶς in Tragœdiam desinens 156.
Constantinus ὑπηρετῶν τῷ Πατρικίῳ καὶ τὴν ἐν λόγῳ γραφήν 82.
Constantinus presbyter, νομικὸς, postea dictus Antonius, Sylæi Episcopus 403. seq.
Constantino Magno dicata ædes 207.
Constantinus καθηγητὴς τῶν φιλοσόφων 283.
Constantinus Porphyrogenitus Imp. pietatis ac literarum fautor & Patronus 277. sq. S. Chrysostomi admirator 285. vitam Basilii Macedonis avi sui scripsit 2. Theophanis Chronicon jubet continuari. ibid. omnium ante se Imperatorum & belli ducum Byzantinorum res scripto tradere voluit 132. seq.

Cosmas Magister sapiens & νομομαθής 276. 591. alius melodus. infra in Marcus.
Cretenses decem Martyres 48.
Crucis adoratio 309. 338. 240. 402. 569. Christianorum in bellis armatura 338. Festum exaltationis Crucis 381. reliquiæ Crucis 38. signum fronti impressum 126. Pæan, σαυρὸς νενίκηκε 170. 408. νικοποιὸς 205.
Cyri matris somnium 139. Cyri bonus animus erga subditos 387.
Cyrillus Gortynæ Episcopus Martyr 48. Ejus sepulchrum sanguine stillans. ibid. 414.
Dæmones silvam inhabitantes 191.
Dalmatæ ad CHristum revocati 180.
Damalidis Epitaphium Epigramma 479.
Δανηλὶς, Danielis uxor 142. 194. seq.
Demetrius Martyr 314. seq. 319. 324. 326. ejus templum 335.
Dictum sapientis: συμπίχανόν ἐστιν ἅπαν τὸ πυζόμενον 333.
Diomedis Martyris Monasterium 139. 194. seq. de Basilio Macedone Imp. visum 140.
Dionysius Areopag. 63.
Adversus divinationes 29.
Docetarum hæresis objecta Iconoclastis 305.
Eliæ Prophetæ ad matrem Basilii Imp. visio 139. templum in palatio 203. Basilii Imp. erga Eliam religio 460. 548.
Elias & Michael intercessores apud Deum 169.
Evangeliorum liber ab igne intactus 211.
Euphemiæ Monasterium 164.
Euphrosyna Monialis, 417. Mich. Balbi uxor 49. à Theophilo privigno retrusa in Monasterium. 54.
Eusebii Hist. Ecclesiastica 506.
Euthymius Monachorum ἡγούμενος 444.
Euthymius Sardensium Episcopus, Martyr imaginum 31. 405. 500.
Euthymius Syncellus, Patriarcha CPol. 228. 231. 233. 467. 501. 569. 503.
Festum Ascensionis CHristi 122.
Gazarenus carmine proditus 45.
Georgius τὰς στρατιωτικὰς δέλτους ἐπεσκεμμένος 76.
Imaginis Gregorii Theologi miraculum 30. 411. Orationis exordium

dium in ſancta Lumina : πολλὴ ἰσχὺς ὁ ἐμός. ibid. Theologus 510. ex ejus ſtelitevt. in Julianum 520.
Gregorius Aſtronomiæ Doctor CPoli ſub Conſtantino Porphyrogenito 278.
Gregorius Asbestas Epiſc. Syracuſ. 443. 445.
Gryllus, Patriarcha per jocum dictus à Michaële Theophili filio, una cum XI. Metropolitis 152. ſeq. 124. ſeq. 436. alio nomine Theophilus 437.
Hæmorroiſſæ à Chriſto ſanatæ ſtatua 506.
Hebræorum Tiberiadenſium πρωτοστὰτης Φαμμακομάντις Serantapechus imagines tollendas Saracenorum principi ſvadens 313.
Ἡ παρ' Ἑβραίοις ἐλπιζομένη μονάστρια ἡ τὸν Ἀντίχριστον μέλλουσα τίκτειν 442.
Hebræus Magus Photio perſvadet Crucem ejurare, ut eruditione ſæculari excellat 443. ridicula calumnia.
Hercules 490. Hylam qværens 290.
Jo. Hexabulii conſilium 11. non audiendos hoſtes, qvando amicos accuſant 44.
Hieroſolymitana Latinorum peregrinatio 315.
S. Hierotheus 63.
Hilarion confeſſor 442.
Hiſtoricus inutilis qvi cauſas rerum non aperit 14. 104. qvi rebus non interfuit, recte diverſas ſententias commemorat 32. 69.
Homerus 175. 216. 388. 464. 478.
Homericus Therſites 57.
Jacobus Maximinæ Monaſterii præfectus 442.
Icaſiæ πολλὰ συγγράμματα 415. tetraodium Magni Sabbati &c. 514.
Iconoclaſtæ 305. 312. ſeq. 504. Vide, Docetæ, Ariani, Marcion & Manichæi. Perſecutionis auctor contra imaginum cultores Jo. Syncellus, 92.
Ignatius οἰκουμενικὸς διδάσκαλος 88.
Ignatius Patriarcha CPol. 13. 64. 120. 121. 126. 152. 153. 163. 168. 171. 434. 438. 439. ſeq. 441. 447. Eccleſia S. Michaëlis ſive ἀρχιστρατήγου ab eo condita in Satyri emporio 544. Monaſterium 454.
Imago CHriſti Edeſſena CPolin allata 268. 491. 493. 505. 590. Mariæ imago, Lyddæ 505.
Imaginum cultus 12. 56. 57. 100. 176. 309. 404. adverſus Iconomachos 508. ſq.

Invectivæ in Mich. Balbum scripto traditæ memorantur. 32.
Joannes Apostata 300.
S. Joannicius 442.
Jo. Baptistæ imago 65. 112. Oratorium 63. 64.
Jo. Theologi Oratorium 207. imago in scutis depicta 112.
Jo. Cameniata scriptor de se & Patre suo ac familia 362. 383.
Jo. Chrysostomus. Vide Constantinus Porphyrog. & Polyevctus.
Johannes Hagiopolita 218. 549.
Joannes Astronomus 486.
Joannes Grammaticus 403. Lecanomantæ F. id. Leoni Armenio favens contra Imaginum cultum 20. Monachus 74. Syncellus 419. Theophili Imp. præceptor 96. legatus ad Syriæ Principem 60. seq. 64. Patriarcha CPol. 75. 76. 403. 421. auctor persecutionis contra Imaginum cultores deponitur 93. 94. 96. 97. 98. Joannes 520. vide & 426. 428. 449. 430.
Joannes Monachus, victoriam præsagiens Petronæ 112. 114.
Joannes Ἡσυχαστής 444.
Joannes Παπᾶς 233.
Jobus Patriarcha Antiochenus 35. al. Jacobus.
Josephus Monachorum ἡγούμενος 444.
Irenæus 63.
Isaaci Hieromonachi de Basilio Macedone vaticinium 150.
Judæorum procurata conversio 210. 455.
Justiniani triclinium 91. 208. magna Ecclesia 441.
Lausiaci Triclinium 91. in eo disputationes de religione imaginum 65.
Lazari Monasterium, Evnuchis constructum CPoli 224. 556.
Lazarus pictor Monachus, confessor imaginum 64.
Leonis Armenii edictum de abolendis imaginibus 18. 20. 62.
Leo Mathematicus 122.
Leo Philosophus 426. 554. ex Episcopo Thessalonicensi Doctor publicus in XL. Martyrum æde CPoli sub Michaële Theophili F. 115. seq. 117. restitutus in Episcopatum 118. iterum dejectus 119. 424. Ejus astronomica observatione depulsa sterilitas, 118. Hæreseos causa gradu motus 424. 523. de Basilio Imp. præsagium 145. ἐπὶ παντοδαπῇ σοφίᾳ πρωτεύων. ibid. Mamumi Saracenorum Prin-

Principis ad eum Epistola 177. ad Imperatorem de illo ad se mittendo 118. Vide & pag. 446. 447. 450. 523. 537.
Leo Sapiens Imp. ob qvartas nuptias excommunicatur 228. διωσεῖτο νόμου κωμῳδεῖσθαι ἐκθέσθαι ἔχειν γυναῖκας ἄνδρα τρεῖς καὶ τέσσαρας, πολλῶν λογιωτάτων ἀνδρῶν εἰς τοῦτο αὐτῷ συναγόντων. ibid. σοφώτατος 214. 216.
Leo Tripolita ex Christiano Apostata & sævus pirata 317.
Leges à Basilio Imp. reformatæ & restitutæ 163.
Lex Persarum ne qvis rex posset fieri nisi ex regia stirpe 69. Lex Theophili qva libera esse jussit Persarum cum Romanis connubia 70.
Λοδοΐχου τοῦ Ῥηγὰ Φραγγίας 181.
S. Lucas Deiparæ imaginem penicillo & coloribus expressit 63. 505.
Lycurgus legislator 137.
B. Magdalenæ corpus 224. 556.
S. Mamantis palatium 150. 152. 158. templum 122. 123. Monasterium 577.
Μάνα 57. 58.
Manetis, Valentini, Marcionis charybdis 510. Manichæicus furor Iconomachorum 515.
Manichæi 103. 168. 172. Iconoclastarum antistites & prodromi 527.
Manuelis versus super Theoctisti cæde 106.
Manuel Adrianopoleos Episcopus in Bulgaria & Martyr 135.
Marciani περίδρομοι 204. 206.
Marcion hæreticus 510.
Marcus Monachus qvi magni Cosmæ tetraodium hymnum magni Sabbati absolvit, Leoni Imp. præfagit longius Imperium 225, 464. 557.
Μαζόκα, convitium 445.
Martinaces Monachus 75.
Matutini hymni 24.
Mercaturam exercere Imperatori & Augustæ ignominiosum 56.
Methodius Patriarcha CPol. 31. 72. 94. 95. 96. 98. seq. 120. 425. seq. 431. 534. 526. 527.
Methodius Monachus pictor judicium extremum repræsentat apud Bogarin Bulgariæ Principem 440. 102.
Michaël Balbus negavit Diabolum, qvod Moyses ejus non meminisset 31. edictum ejus contra imagines 62.

Michaël Theophili F. se vocat Coloniæ ArchiEpiscopum 152. 437. Euripidis jambi qvibus Basilicinum adoptat & præfert Basilio 156. 129. 451. ejus aurea platanus, ὁλόχρυσον ἔργανον &c. 160. 107.
Michaël Christophori Imp. filius detractis Imperialibus calceis clericus 593.
Michaël ὁ Συγκέλλ 442.
Michaël Ecclesiæ Hierosol. Syncellus, confessor pro cultu Imaginum 66.
Monachus Basilio præsagit Imperium 142. alia 196. seq.
Monasterium ἐν Νεωσιαῖς 469. S. Phocæ 97. Satyri & Orientis 13. Gastriorum 56. 108. Sergii & Bacchii 96. μετανοίας 427.
Mos Romanorum Principum absolvendi reos cum inaugurantur 8.
Natalis CHristi religio 22.
Neronis Eros 156.
Nicephorus Patriarcha CPol. 402. 404. 502. 18. 19. sq. ejus Epistola ad Mich. Balbum 31.
Nicephorus Patricius, Geometriæ ludo præfectus CPoli sub Constantino Porphyrogenito 283.
Nicetas Christophori Imp. socer, Monachus 258. 545.
Nicolai Mathematici vaticinia 474.
Nicolai Ἐν ἱερείχαις πρωτείουσα templum 200.
Nicolaus Mysticus, Patriarcha 224. 228. 229. 233. 234. 235. 236. 238. 242. 243. 244. 245. 246. 251. 252. 253. 254. 394. 396. 398. 399. 463. 470. 556. 563.
Oraculum de Mich. Balbo 52. 413. Proconnesiis datum 272.
Orthodoxiæ Dominica, pro restituto imagg. cultu 96. 99. 429. 432. 528.
Pantaleo Metropolita 469.
Papa Romæ 181. ejus τοποτηρηταὶ in Synodo contra Ignatium 121.
Pauli Orphanotrophium 15. Oratorium à Basilio Imp. conditum. 91. 203.
Pauliciani 103.
Paulini templum 37.
Petri, monasterii Athenogenis præfecti vaticinium de Leonis Imp. liberis 289.
Πέτριον monasterium Virginum 171.
Pharus, Oratorium CPoli 13. 20.

Mona-

Monachi in Philomelio vaticinium, Bardanio impertitum 5. 15. 16. 21. 30.
Photius Patriarcha CPol. 109. 121. 122. 171. 215. 218. 438. 439 seq. 441. 456. 460. 535. 544. 549. incredibiles de illo calumniæ 442. sq. opinio de duplici hominis anima 445. Διπλόφυα, δυνατὸς ῥελιαῦρ., ὑπερεγὸς δὲ φωτίς 444. liber ab Photio confictus 454.
Photinus Protospatharius 48.
Polyevctus Patriarcha CPol. 269. 493. 495. 592. alter Chrysostomus 277.
Proverbia; *Hercule fortior, Peleo castior, Themistocle sagacior* 387. *pertusum in vas* 39. *omnem funem movere* 61. δευτερῶ πλοῦς 133. *petras seminare, littus alloqui* 155. *lavare Æthiopem* 155. 210. συνοργιασαί. ibid. *aquilâ pernicior* 291. *Thessalica Tempe* 315. *aspidis in morem obdurare aures.* ibid. *Mysorum præda* 85. *Agathobetæ more* 198. *res in ξυρῷ in novacula acie constituta* 128. λιδίνη καρδία 157. ἀπὸ γραμμῆς. 160. τὸ τῆς Νεμέσεως φθονερόν 177. 178. Punica fraus 182. Γίγαντες παιδοί 130. Διονύσου θιασῶται 124.
Reliqviarum sacrarum veneratio 495. Mariæ vestis 38. 252. 445. 484. 536. 579.
Rhodii notarii liber famosus in Leonem Imp. 469.
Romanus Lacapenus Imperator, ὀρθοδοξότατος 259. ejus aurea bulla 479. lectorem ad mensam adhibuit 488.
Russi ad CHristum converti 211. ἐκ γένους τῶν Φρυγῶν 262.
Sabbatis jejunare præcipit Mich. Balbus 31.
Sabbatius Monachus ab imaginum cultu Leonem Armenium avocans 403. 17.
Salomo sub Justiniano in bello Vandalico celebris 265.
Samonæ liber famosus in Leonem Sapientem 469.
Santabarenus Monachus 214. 457. Theodorus Monachus Santabarenus Evchaitarum Archi Episcopus 218. seq. 550. 547.
Σάρκελ, significat λευκὸν ὄπισθεν 76.
Sergius Abbas, Photii ἀνεψιός 269. 492. 591. 592.
Sibyllinum Oraculum in qvodam libro Imperatoriæ Bibliothecæ repositum, qvo non solum nuda oracula, verum etiam eorum qvi Imperio potituri essent figuræ formæqve coloribus expressæ continebantur 22. 406.

Soldanus in rotarum gyratione inconstantiam fortunæ ridens 182.
Solon 137.
Sphenodæmon, Clericus Palatinus 454.
Stephanus Amasenus Evnuchus, Patriarcha CPol. 254. 486. 581. 583.
Stephanus Basilii Imp. Filius 164. Patriarcha CPol. 218. 220. 394. 549. Monachus qvidam ἀπὸ τῶν Στουδίου 40. 92.
Symbolum 308.
Synodus Copronymiana 304. 503. 504. 510. Leonis Armenii contra Imagines 501. 504.
Synodus septima confirmata 163.
Synodus contra Ignatium 121. pro restituendo Ignatio Patriarcha ibid.
Templum S. Sophiæ 159. 168. 198. JEsu CHristi 203. ἀρχιστρατήγων & Eliæ 190. 200. 196. SS. Apostolorum 198. S. Mariæ templa. ibid. 126. Platonis Martyris aliorumqve Martyrum & Sanctorum 199. 204. 206. 207. 208. 209. Mariæ ad Blachernas 97. 75. solenniter ab Imp. Theophilo freqventatum 55. Τζικανιστηρίου 63. 86. seq.
S. Theclæ protomartyris festum 452. Oratorium 91.
Theodorus Monachus cognomine Cuphara 101. 439.
Theodoræ præfagium de Basilio Macedone 145.
Theodegius Astronomiæ Doctor 119.
Theodorus Geometriæ doctor, Leonis Sapientis discipulus 119.
Theodorus Craterus Apostata 83.
Theodorus Crithinus, Archi-Episcopus cultor imaginum, male habitus 419. 517.
Theodori Studitæ Confessio pro SS. imaginibus 512.
Theodotus Cassiteras, Patriarcha CPol. 18 402. 502.
Theognostus qvi de Orthographia scripsit sub Mich. Balbo, Historiam illorum temporum de Siculo tumultu condidit 51.
Theophanes 18. seq. 432. & Theodorus Grapti Confessores pro cultu imaginum 65. 405. 100. Versus Jambici Theophili Imp. qvibus compunctæ ac descriptæ ipsorum sortes 66. 425. 524.
Theophanes Smyrnensis Episc. 100. pro Nicæno.
Theophanis ὁ μαλακείτης Chronographia 2.
Theophylactus Patriarcha CPol. 261. 489. 587. 593.
Theophilus Imp. imaginibus infestus 57. 62. ejus Cantica sacra 66. seq.

661 seq. lex de capillis non alendis 67. ultima Concio 85. edictum contra imagines 519. seq.
Theophili Imp. duo magna ὄργανα ὀλόχρυσα 416.
S. Thomæ Apostoli sepulchrum Edessæ 284. templum 218. festum 229.
Thomas Logotheta ὁ δρόμος, in Philosophia summus 143.
Thomas presbyter depositus ob impertitam benedictionem Leoni Imp. quartas nuptias celebranti 559.
Thomas apostata & perduellis 33. ejus supplicium 44. Morothomas 296.
Trajanus alter 265.
Trypho Patriarcha CPol. 258. 487. 585.
Valentinius hæreticus 510.
Vaticinium de Adata à Constantino capienda 147. Alia vaticinia, vide Agarena, Ancilla, Diomedes, Elias, Joannes Monachus, Oracula, Petrus, Philomelium, Sibyllinum.
Xerxes mare virgis cædens 111.
Zelicum hæresis extincta 100 433. Consul de hac fortunum Camerarium ad Nicephori CPol. Chronographiam p. 125.
Zoës urnæ inscriptum ex Pf. 136. 8. *filia Babylonis misera* 223. 463. 585.

VIII. LEO VI. Basilii Macedonis Filius & Constantini Porphyrogeniti ex qvarta conjuge Zoë pater, à Photio qvem Præceptorem habuit, omni genere scientiarum imbutus, Imperator CPol. à Calendis Martii A. C. 889. usqve ad XL. Maj. 911. de cujus vita videndi Continuator Theophanis, & Simeon Magister, Georgius Monachus, Jo. Scylitzes, & Annalium scriptores Cedrenus, Zonaras, Glycas & Constantinus Manasses, atqve è recentioribus qvotqvot Annales sæculi noni & Imperatorum vitas condiderunt, nec non Hanckius de scriptoribus Historiæ Byz. parte 1. cap. 23. qvi etiam *Sapientem* & φιλοσοφώτατον nuncupatum observat è Constantino Porphyrogenito, Jo. Zonara, Mich. Glyca & Constantino Manasse.

Hujic Imperatori vulgo tribuuntur XVII. *Oracula*, Græcis versibus Jambicis edita, & figuris sive iconibus appositis expressa de futuris Imperatoribus, Patriarchis, rebusqvé CPolitanis. Ex his postremum de restitutione CPoleos Græce & Latine edidit *Jo. Leunclavius* ad calcem Constantini Manassis, Basil. 1573. 8. Cætera sedecim Græce &

Latine cum castigationibus nonnullis vulgata sunt à *Jano Rutgersio* cum versione *Georgii Douzæ* (qvi Græca CPoli secum attulit) lib. V. variar. lect. capite 8. Lugd. Bat. 1618. 4. *Versiones*, inqvit, *quæ ex Italis prodierunt, tales sunt, ut quod vulgo dicitur, neqve cælum neqve terram tangant. Iconas studio omisimus, qvod ea sæpius jam recusa sunt.* Respicit *Francisci Patricii* Dalmatæ, * ejusdem qvi discussionum Peripateticarum, Novæ de universis Philosophiæ & aliorum præclarorum operum editione sibi nomen comparavit, interpretationem illorum oraculorum latinam & vulgari Italo sermone editam *espositione delli oracoli di Leone Imperatore* Brixiæ 1596. Versionem Leunclavii in postremo illo, & in cæteris Douzæ à Rutgersio alicubi castigatam servavit *Petrus Lambecius*, qvi oracula hæc Græce & Latine cum iconibus luculenter descriptis ære, notisqve suis, & cum *paraphrasi prosaica* ultimorum undecim Oraculorum Græce primum vulgata é Codice MS. Amstelodamensi, nec non cum Patricii latina interpretatione excudi curavit ad calcem Codini de antiqvitatibus CPolitanis, Paris. 1655. fol. Eadem prodierunt Germanice cum figuris in æs incisis à Jo. Theodorico & Joanne Israële de Bry, Francof. 1597. 4. in appendice Historiæ de vita & rebus gestis Muhamedis. Johannes Meursius præterea in Glossario suo Græcobarbaro laudat *Rhazani* cujusdam Paraphrasin Græcobarbaram vaticiniorum CPolitanorum, nec non explicationem *Scholarii* qvæ exstat in Bibliotheca Vaticana: De utrisqve Lambecius lib. V. Bibl. Vindob. pag. 15. seq. ex qvo discès *Joannem Ryzanum* vertisse Græce alia oracula *Theophyli* presbyteri & clerici Romani: *Gennadium* vero *Scholarium* exposuisse oraculum qvod fertur repertum singulis scriptum literis in sepulchro Constantini M. cujus ibi specimen affert. Cangius qvoqve ad Glossarium suum Græcum condendum testatur se usum Leonis Sapientis ænigmatis cum explicatione, hoc titulo: *αἰνίγματα λέξεων λεονίδου καὶ σοφιάτου συμβολικῆς ἐν βυζαντίῳ λέξεις.* Liber scriptus lingva Græca vulgari ex Codice Colbert. 5104.

Utrum auctor oraculorum illorum sit Leo Imperator, dubitare licet, neqve veteres scriptores qvorum loca Lambecius præfixit, & in qvibus Oraculorum mentio est, illa Imperatori Leoni diserte tribuunt: at ex locis aliis à Lambecio præteritis etiam apparet, oracula ejusmodi in aula Byzantina jactata fuisse diu ante Leonis Sapientis

* Vide Bælii Lexicon in *Patricius*.

pientis ætatem. Nam continuator Theophanis lib. 1. in vita Leonis Armenii cap. 22. demonstrat illius mortem, qvi septuaginta fere annis ante Leonis Sapientis Imperium occisus est, oraculo ejusmodi præsignificatam. ὁ δὴ χρησμὸς ἦν Σιβυλλιακὸς ἔν τινι βίβλῳ εἰς τὴν βασιλικὴν βιβλιοθήκην ἐναποκείμενος. ὁ χρησμὸς μόνον ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ μορφὰς καὶ σχήματα ἔχων τῶν γενησομένων βασιλέων, καθ' ἕκαστον γράμματος. *Oraculum vero Sibyllinum erat in quodam libro Palatinæ Bibliothecæ repositum, qvo non sola nuda oracula, verum etiam eorum qui Imperio potituri essent figuræ formaqve ceteribus expressa continebantur.* Eadem habet Simeon Magister in Annalibus, qvi oraculum ipsum ad Leonem Armenium spectans pluribus etiam exponit pag. 406. ἦν δὲ αὐτῷ ἐκ τινος Σιβυλλιακῆς βίβλου ὁ εἰκαστικὸς χρησμὸς μεμιμημένος. Εἶχε δὲ γεγραφὴν τοιαύτην. Λέοντος εἰκὼν θηρίου ὁλόκληρος, ἐν μὲν τῇ κεφαλῇ ἔχουσαν χ γράμμα, ἐν δὲ τοῖς ὄπισθεν φ, καὶ μέσον δὲ θηρίου πρὸς αὐτὴν τὴν ψύαν ξίφος, ἤγουν σπάθην ἐμπεπηγμένην καὶ ἡμαγμένην, ἣν ὑποδείξας στεφάνῳ ᾧ ἐπίκλην Καπτολίνῳ, ἔφη πρὸς αὐτόν· τί δηλοῖ ταῦτα; ὁ δὲ ἔφη, ἄφες Δέσποτα, μὴ ἴδῃς καὶ τὴν γραφήν. ὁ δὲ οὐ κατεδέξατο. Συλλογισάμενος δὲ ὁ Στέφανος λέγει τῷ βασιλεῖ· ἴστω ὁ Δέων εἰς πρόσωπον τῆς βασιλείας κεῖται, καὶ μέσον δὲ χ γράμματος καὶ δὲ φ κακόν τι συμβαίνῃ αὐτῷ. Καὶ ὁ βασιλεύς, τί ἐστι τὸ φ καὶ τὸ χ; ὁ δέ φησι, μέσον τὰ Χριστὲ γενέσεως καὶ τῶν φώτων. *Novent enimvex quodam Sibyllinorum Oraculorum libro, qvo illi tempore, ut voce tolleretur, fatis indictum esset. Nempe illo expressa erat figura hujusmodi: Leonis figurum ex integro referebat. Capiti literæ χ. inscripta erat, à tergo vero literæ φ. media bestiæ ad ipsa ilia impactus cruentus ensis hærebat. Hæc Imperator Stephano cognomento Capitolino ostensa, ex eo sciscitabatur, qvid hæc sibi vellent. Cui ille: apage Domine ut nec oculis figurum usurpem. Is enim vero nihil acqvievit. Tunc igitur Stephanus secum ipse reputans, Imperatori inquit: Leo ipse in Imperii signum positus est; ac inter literarum χ & φ malum aliqvod immineat. Tum Imperator: qvid vero sibi volunt χ & φ? at ille: inter Christi Natalem & τῶν φώτων diem;* (Epiphaniorum scilicet atqve luminum) intra qvod tempus Leo Armenius est non diu post obtruncatus. Allatius de Georgiis pag. 351. memorat Oracula cum figuris picta *Methodii* Episcopi Patarensis, Visiones *Danielis* Prophetæ, & *Chosroæ* Regis Persarum, & *Theophili* presbyteri Romani translata Græce à *Georgio Zegabeno*, præterqaqve Leonis Philosophi & Imperatoris. Idem pag. 404. notat Oraculum de Turcarum Imperio & fine ejus cum *Gennadii Scholarii* expositione

editum * a Dorotheo Monembasiæ Metropolita in suis Chronicis qui Venet. 1637 4. & Matthæo Cigala Cyprio post novam variarum Historiarum synopsin, ibid. 1637. 4. Additque se Vaticinium hoc inseruisse primo Variorum antiqvorum Tomo in Antiqvitatum CPolitanorum auctario cum aliis Leonis, Methodii Patarensis, Theophili Romani, Danielis Monachi & aliorum vaticiniis. Sed Tomas ille lucem hactenus non vidit. Confer interim qvæ de oraculis illis & Gennadii Scholarii Patriarchæ CPol. & *Joannis Capistrani* Ord. Fratrum minorum, qvi A. C. 1456. obiit, expositione Lambecius lib. 6 Bibl. Vindob. pag. 167. De aliis apud Græcos & Saracenos sub Danielis nomine jactatis ἐφόδοις, qvibus fata Imperatorum descripta fuisse testatur Luitprandus, vide si placet qvæ dixi in Codice Pseudepigrapho Veteris Testamenti pag. 1137. & de Methodii (non Episcopi Patarensis sed CPolitani Patriarchæ) revelationibus supra cap. 1. hujus libri p. 258. Cæterum oracula Leonis Combefisius non ad Leonem sapientem Imperatorem, sed ad Leonem Byzantium ** Joannis Patriarchæ CPol. nepotem è stirpe Morocharzaniorum, cognomento Philosophum, à Michaële Psello in Antro Insula disciplinas varias edoctum refert haud inverisimiliter. Ita enim ille in Tomo 1. Bibl. Concionatoriæ, ubi de variis scriptoribus disserit: *Leo Imperator non dicitur* sapiens *antiquis. Leoni Grammatico, Continuatori Vaticano, aliisque ejus ævi scriptoribus, ac nec Cedreno: sed magis recentioribus in quibus Zonaræ, si ejus est qua illi ejus rerum auctatus prænotatur. Et ab his sapiens dicitur ob pietatem in Deum pocius & variam doctrinam editaque ingenii monumenta quam ob divinandi peritiam. Sed fuit & alius Leo sapiens, insignis ille conjector & Astronomus, cujus discipulus Theophilo Imp. Amorium nunciavit biduo post capiendum, quemque idem Theophilus CPolitano ludo præfecit, & qvi postea Thessalonicensis Metropolita fuit. Ejus malim esse Oracula cum figuris, pro tanto illa ejus Astrologiæ judiciariæ ac ἀποτελεσματικῆς facultate, quam Leonis Imp. qvæ is non adeo excelluisse videtur, etsi*

* Exhibet etiam Græce & Latine Bandurius, V. C. libro VII. Antiqvitatum CPol.

** Hunc Leonem Philosophum Pselli discipulum ab Imperatore Leone sapiente distingvere docet Allatius diatriba de Psellis pag. 2. seq. De eodem plura Scylitzes, Cedrenus, & qvæ ex scriptoribus post Theophanem supra p. 359. sq. Video etiam à Cangio laudari Leonis Philosophi (aliis Theophili) de Regno Sophiepiis (de Imperio & Imperatoribus) librum Astrologiæ judiciariæ ex Cod. Reg. 2250 I & Colbert. 2079. & Leonis Philosophi ac Medici (qvem diversum esse non dubito) Synopsin Jatricæ sive Medicinæ libris VII. ex Cod. Reg 3511. qvam in Bibl. Vindobonensi etiam exstare Græce MS. testatur Lambecius VI. p. 98.

etsi gentis vitio ac ætatis fatidicos homines pluusculum coluerit. Vel certe antiquiora erunt illa oracula, cum iis designatam mortem Leonis Armenii, ipsi inferendam ipso Christi natalis die, auctor Zonaras sit.

Alia Leonis Sapientis Imp. scripta.

1. *Orationes* XXXIII. in Bibl. Vaticana Cod. 106. & 803. exstare MSS. notavit, singularumqve titulos adscripsit *Baronius* ad A. C. 911. n. 3. ex his unam ibidem edidit latine ex *Fed. Metii* Termularum Episcopi versione. Alias novem Græce & Latine vulgavit *Gretserus* Ingolstad. 1600. 4. ex Bibl. Bavarica, una cum Nysseni tractatibus duobus in inscriptiones Psalmorum, decimam item in Opere de Cruce T. 2. pag. 142. Ingolst. 1600. 4. Alias insuper tres una cum primis Gretserianis septem, brevibusqve notis *Combefisius*, in Auctario novo Paris. 1648. fol. T. 1. pag. 1605. Harum orationum singularum titulos vide si placet apud præstantiss. viros, Labbeum, Caveumqve. Orationem *de S. Nicolao* Myrensi Episcopo Græce & Latine vulgavit *Petrus Possinus* Tolosæ 1654. 4. non 1644. ut habent Labbeus & Caveus. Alia *in S. Chrysostomum*, ex vita ejusdem qvam Georgius Alexandrinus scripsit, maximam partem delibata, Græce in Operibus Chrysostomi T. 8. Savilianæ edit. pag. 267. & Latine apud Surium 28. Januar. & ante editionem Chrysostomi operum latinam Antwerp. 1614. fol. Alias à se versas è Codice Naudæano & Mazariniano, latine exhibet laudatus Combefisius in Bibl. Concionatoria. Nimirum *in S. Joannis decollationem* & *in omnes Sanctos* & in *S. Nicolaum* Myrensem Episcopum, qvæ una cum aliis undecim, & illa qvam à Baronio editam dixi, & altera in S. Chrysostomum latine leguntur in editione Lugdunensi Bibl. Patrum T. XVII. pag. 22. seq. Orationem *in S. Tryphonem* allegat Allatius contra Hottingerum pag. 168. & *duas in S. Demetrium* pag. 170. Longe plures libro de Simeonum scriptis, ut *in S. Clementem Ancyranum* pag. 81. *in Præursoris diem Natalem* pag. 83. *in transfigurationem Christi*, p 91. 106. *in Christi Nativitatem* pag. 69. *in principium jejuniorum* (tres orationes hujus argumenti qvemadmodum & in transfigurationem Baronius memorat) pag. 96. 114. *in Eliam Prophetam* pag. 97. *in Protomartyrem Stephanum* pag. 100. *in Templi consecrationem* 101. *in sanctæ Theophaniæ* 108. *Magno Sabbato* pag. 116. His accedunt à Baronio memoratæ, atqve adhuc qvantum

tum sciam inedita, *in Spiritum S. quod propria auctoritate adoptionem filiorum DEI largitus est*: *in Paulum Apostolum*: *in S. Thomam*, discipulum Domini, *duæ orationes*: & deniqve, *Quando domus Imperatoris fuit consecrata.* Spectant huc etiam Hippolyti Maraccii Lucensis Mariale, Rom. 1651. 8. & ejus Cæsares Mariani 1658. 8. in qvibus libellis reperies orationes Leonis Imp. in B. Virginem, latine versas à *Jo. Matthæo Caryophilo* Cretensi. De more autem qvo Imperatores Byzantini de rebus etiam sacris verba ad populum fecerint, unde illis appellatio Ἐπισημοναέχαι, vide Cangium in hac voce & D. Georgii Henrici Goezii Principem Concionatorem, in meletematibus ejus Annæbergensibus p. 583. seq.

2. *Epistola ad Omarum Saracenum* de fidei Christianæ veritate & Saracenorum erroribus, ex Chaldaico versa à Sebastiano Champerio Lugdunensi A. 1509. atqve in Bibliothecis Patrum sæpius latine edita ut Colon. 1622. T. 15. & Lugd. T. 17. p. 45.

3. *Canticum Compunctionis ex meditatione extremi judicii*; ex Codice Bibl. Bavaricæ vertit & latine edidit Jac. Pontanus S. I. Ingolstad. 1603. 4. cum Simeone juniore de fide, aliisqve scriptis qvæ recenset B. Ittigius libro de Bibliothecis Patrum pag. 611. Recusum inde in Bibliotheca Patrum Colonienſi 1618. T. XI. & in supplemento Paris. 1639. T. I. pag. 861. & in Bibl. Patrum Lugd. 1677. T. XXII pag. 747.

4. *Carmen Jambicum de misero Gracia statu*, qvod cum versione Franciſci Lucidi edidit Leo Allatius de consensu Ecclesiæ Occidentalis & Or. pag. 854. Idem Allatius edidit Græce *versus* Leonis Imp. *retrogrados* sive καρκίνους XXVII. post Excerpta Rhetorum ac Sophistarum Rom. 1641. 8. pag. 398. & ex *Carminibus Jambicis in Clementem Ancyranum* nonnulla, libro contra Hottingerum pag. 173. *Hymnos* Leonis in Bibl. Bavarica exstare MSS. scribit Possevinus in Apparatu sacro, nescio an alios viderit qvam Canticum illud Compunctionis, de qvo jam dixi.

5. Τῶν ἐν πολέμοις Τακτικῶν σύντομος ὑφήγησις; *Constitutionum Militarium Breviarium*, qvod primus è Græco à se versum latine edidit & Regi Angliæ Henrico VIII. inscripsit *Johannes Checus*, Cantabrigiensis, Basil. apud Mich. Isingrinium 1554. 12. Ad illam interpretationem concinnandam usus est codice Gr. MS. Anglicano, qvem vidisse optat *Johannes Meursius*, qvi ex tribus MSS. Regis Angliæ, Palatino & Pistoriano lacunas sibi invicem supplentibus Græcum

tiochiæ Episcopi pag. 6. & Naudæus, cujus verba adscribam ex lib. 2. de studio militari pag. 526. *Omnes vero*, inqvit, *ille Leonis constitutiones. Tactica magna parte succum traxerunt ex Onosandri strategico, cujus tamen auctoris nomen ingrato silentio bellus ille homo semper obruit, ita ut illius nullibi meminerit nisi semel, cum ejus carpere vellet sententiam. Dignumque illud insuper observatione mihi videtur, quod hujus & Mauricii Imperatoris plerumque eadem, aut parum diversa sunt verba, ut quemadmodum Galenum ex Paulo Ægineta aut Aetio, sic non difficile sit alterum ejusmodi auctorum ex alio auctiorem facere.* Verum à plagii crimine Leonem absolvere videtur, qvod non tantum in procœmio dicit, se in veterum recentiorumqve militaribus commentariis non perfunctorie versatum, optima qvæqve ex iis delibasse, & ὡς ἄλλον τακτικὸν νόμον * Hypostrategis suis tradere voluisse, sed & pag. 320. & 432. fatetur in hoc libro ea se collegisse, qvæ ex veterum commentariis accedente mediocri experientia sua edoctus fuisset. Atqve si ab auctore sunt Scriptorum nomina, qvæ in codice illo membranaceo Busbeckiano constitutionibus præfixa fuisse Lambecius T. VII. p. 214. testatur, longe magis à furto literario alienus nobis habebitur, qvi cum Plinio majore ingenue per qvos profecisset, voluerit indicare. Ait autem Lambecius majusculis literis adscripta se offendisse nomina ΑΡΡΙΑΝΟΥ, ΑΙΛΙΑΝΟΥ, ΠΕΛΟΠΟΣ, ΟΝΗΣΑΝΔΡΟΥ, ΜΗΝΑ (forte ΑΙΝΕΙΑ) ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ, ΣΤΥΙΑΝΟΥ, ΠΑΟΥΤΑΡΧΟΥ. Ex qvibus tres tantum in Tacticis Leonis allegatos reperio, Ælianum qvidem pag. 62. 90. 91. Arrianum p. 90. Onesandrum pag. 215. Eqvidem p. 431. memoratur qvoqꝫ Πτολεμαίᾳ τακτικὸς κανὼν & τετράβιβλος, item Aratus in phænomenis & Joh. Lydi ** diurna ac menstrua observatio. Sed non hos citat tanqvam iis ad Tactica concinnanda usus Imperator fuisset, sed qvod Astronomiæ studiosis hosce potissimum auctores commendandos arbitraretur. Cæterum alium hujus militaris argumenti librum à Leone scriptum fuisse recte colligitur ex verbis pag. 27. Ἔξεστι δὲ σοι ταῖς τε παρ' ἡμῶν ἰδίᾳ ἐκτεθείσαις γνώμαις ἐν τούτῳ τῷ συντάγματι καὶ

* Notari hic locus potest adversus Barthium, qvi negat Leonem in hisce Tacticis loqvi tanqvam Imperatorem: conf. pag. 10. 15. 23. 27. 32. 50. 176. &c. ubi non monet tantum sed jubet.

** De hoc Lydo vide præter Meursium in notis, ac Vossium de scientiis Mathemat. qvæ notavi supra lib. III. cap. 20. Cangii gloss. latin. in *silentium*, & Jo. Boivinum ad Gregoram pag. 789.

προσέτι ταῖς κ̃ πλάτος συνθροισμέναις ἡμῖν ἐν τῇ ϖ̃ϑ βιβλίῳ τῶν τακτικῶν μυοβίβλῳ τὴν ἐκϑεσιν τῶν ζητουμένων πλείονα κ̃ ἀφέλειαν συναγαγεῖν ὠφέλειαν. Quem etiam innui puto pag. 200. Verba hæc sunt: περὶ δ̃ τῆς πεζικῆς κ̃ τῆς συμμίκτου εἴδη ἐρεῖμεν ἅπερ ἀναγκαῖα κ̃ τὴν δ̃ πολέμου γενέσϑ νομίζομεν. Περὶ ὧν ἀκριβέστερον ἡμῖν ἐν ἑτέρῳ λόγῳ προώρισται.

6. Ἡ γεγονυῖα Διατύπωσις ϖ̃ϑ δ̃ βασιλέως Λέοντ δ̃ σοφοῦ, ὅπως ἔχωσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν ὑποκειμένων τῷ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως: *Dispositio facta per Imp. Leonem sapientem, quem ordinem habeant Throni Ecclesiarum, Patriarchæ CPolitano subjectarum.* Græce & Latine cum Joh. Leunclavii versione in jure Græco Romano, quod ab eodem Leunclavio collectum, Marqv. Freherus edidit Francof. 1596. fol. libro secundo pag. 88-102. Et ad calcem Codini, curante Jac. Goaro inter scriptores Historiæ Byz. Paris. 1648. fol.

7. Epigramma εἰς τὸ μονημέριον, in spectaculum unius diei, legitur in Anthologia lib. 1. cap. 1. pag. 3. edit. Wechel.

8. Leonis *de accipitribus* libri duo MSS. in Codice Bavarico 237.

9. De novellis Leonis constitutionibus, πραγχείρου νομικῷ & Basilicis quæ ejus auspiciis digesta feruntur, dicam accurate libro sexto, ubi JCtos Græcos recensebo. Nunc autem juvat cum Lectore communicare Leonis *Naumachica*, sive potius ea, quæ de hoc argumento in Tacticis Meursianæ editionis cap. XIX. leguntur, supplere ex Codice Gudiano, cujus Apographum benevole mecum communicavit amicus noster ingenii & doctrinæ laude clarissimus Michael Richey, Hamburgensis.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ναυμαχικά.

Περὶ ναυμαχίας βουλόμεϑα διατάξασϑαι, ἃ ἐκ τῶν ἀρχαίων μὲν ἐν τοῖς παλαιοῖς Τακτικοῖς κεκανονισμένων εὑρομεν ἀφ' ὧν ἡ προαίρεσις &c. ut in editis p. 321. edit Meursianæ, nisi quod pro Διὰ μετρίας πείρας legitur δι' ὀλίγης πείρας eodem sensu; & πλοίμων ἡμῶν στρατηγῶν pro πλωΐμων quod utrumque rectum est & præfectos navales denotat: Deinde πανθότων pro πεπονθότων, & ἀφορμὴν δοῦναι pro ἔμφασιν δοῦναι.

Διάταξις Α'. (in Meursii edit. 2.) Πρῶτον μὲν οὖν, ὦ στρατηγέ, &c. eadem quæ in editis, nisi quod verba subinde aliter collocata sunt, & ἐπισημειώσεων legitur pro σημασιῶν.

Β. 3. Κατασκευαϑῆναι δὲ δεῖ καὶ δρόμωνας, pro δρόμωνας. Sed utrumque promiscue positum reperio.

Pag. 322. pro κὴ τῶν σῶν ἰκεόνες αἰλμάχεδ, in Codice Gudiano plenius & emendatius legitur: κὴ τῶν σῶν τοιοῦτος τὴν κατασκευὴν, δυνατὸν πρὸς ἅπαντα ἱκανὸς αἰλμάχεδ, qvomodo etiam in suo Checum reperisse, ex ejus versione apparet.

Γ. 4. Ἡ ἧ τῶν δρομόνων κατασκευὴ μήτε πάνυ ἴσχυα παχέα &c. deinde ἐξεργασμὴν pro ἐξεργασμὴν, & ταχέως pro ῥαδίως, & συγκρούσεως pro συναρμόξεως (leg. συμμόξεως) τε κὴ κρούσεως. Scribitur etiam ἀλωλύσθαι qvod non erat a Meursio mutandum in ἀλῶναι, neqve enim illa ætate post ἵνα semper utebantur conjunctivo, uti mox sequitur ἵνα μὴ λίαν ἐστὶν αἰγγὸς, & pag. 332. ἵνα μὴ βαρεῖσθαι. Sic p. 336. ὅταν ἐλπίζῃσι.

Δ. 5. Ἐχέτωσαν ἧ κὴ πάντα &c. mox κάρνα pro κάρσια, sed legendum, ni fallor, καρσία. Pro τελέτῃ Meursius legit τριέτῃ cum forte Leonis ætate τίλεσι pro altero dixerint. In MS. autem ejus vicem invenio τριτάνυ, qvod eandem rem significat.

Ε. 6. Pro ἀλλὰ τοῦτο ἐσκευασμένων, rectius in MS. δὲ ἂν τὸ ἐσκευασμένον πῦρ κατὰ τῶν ἐναντίων ἀκοντίσει.

Pag. 324. τὸ πολεμίας πρὸς pro πολέμιος.

ς'. 7. σίδηρα βαρέα pro βαρεῖα. & mox μαξία ἐφορμὴν pro μάζας ἐφορμεῖς. Mox: ἢ ἐμπρῆσαι τὴν καὶ τῶν πολεμίων δυνάμων, ἢ τοὺς ἐν αὐτῇ θανατῶσαι.

Ζ. 8. ὁ ἧ ἕτερος ὁ ταὶς ἀγκύρας βάλλων κατ' θάλασσαν, ἤγουν τὰ σίδηρα.

Pag. 325. In MS. καβαλλος pro καβαλλος; & mox ἀφωρισμένον δεικνὺν τὸν ἄρχοντα.

Η'. 9. Καλασκευαζέσθωσαν σοι & mox ἢ πλέον τούτων ἢ ἔλαττον κατ' τὴν χρείαν τὴν δέουσαν, deniqve ἄνω ἑστῶτες ἅπαντες ἱστοὶ &c.

Θ'. 10. Γοργολάτυς pro δορυκλάτυς & γαλέας κὴ μονήρεις pro γαλαίας ἢ μονήρεις & σπεδαῖς χρείαις pro ταχυαῖς.

Ι. 11. deest ὁμοίως.

Pag. 333. lib. 13. σαγίτας κὴ μπλάρια. Et paucis interjectis: ἐκεῖθεν οἱ σφαλιῶται λαίβωσι, pro πορίσονται, & καλαδακτυλίδια ἐν ταῖς μάχαις pro ἀλλ' ὀλιγωδ' αὐτὰ ἐν ταῖς μάχαις, eodem sensu. Post illa verba incipit ἀλέταξις ἤγ', à verbis ἐκεῖθεν ἧ τῶν σφαλιωτῶν, ἤγουν τῶν

ἄλλων ἐλαιῶν, ita MS. pro τῶν ἄνω ἐλαιῶν, de quibus vide infra Διατάξει. 19. Mox iterum ἐπιβάσεως pro μεταβάσεως. Et εἰ καὶ μὴ ὀπισθεν, ἀλλὰ πλαγίως ὑπερθεν πέτηλα ἔχοντα καστίδας &c. unde hiatus in Meursii edit. supplendus. Paullo post, νεύρησα ἄπαξ ἀπὸ διπλῶν καστίλλων, &c καὶ λίθους ἢ δυναμίδας ἀπὸ χειρῶν ῥίπτεσθαι pro χειροπλήθεις. Et ὡς ἔλαττον τῶν ἄλλων ὅπλων αὐτὸς καταβλάψουσιν.

Pag. 334. Ιδ'. 15. ὥστε τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν τούτοις - - εἶτα τῶν βελῶν πληρωθέντων. Mox μενάυλους recte pro μὴν ἄυλους. Pro verbis autem quæ mox sequuntur: καὶ ὥσπερ ἀκμαιότερον τῇ αἰθρίᾳ κινήσει in MS. est: Καὶ ἀκοπίαστος & deinde καὶ τοῖς κοποπιακόσι στρατιώταις ἐπιθέτοις - - καὶ εὐκόλως αὐτὸς καταπολεμήσουσι. Sententia semper eadem.

Ιέ. 16. Προσβολαῖς pro συμπλοκαῖς. Ις'. 17. δύναμιν pro ἀκμήν. Cæterum male in eodem MS. Διὰ φυλάττων pro διὸ φυλάττειν & βυλαὶς pro βολαὶς.

Ιζ. 18. Φρουρίτας. Pag. 335. pro ὑπὸ τὸ πάνω, leg. σπάνης, uti in MS. τῇ σπάνει τῶν ἀναγκαίων ἀναγκαζόμενοι. A verbis ἀποστέλλης ἢ καὶ τοὺς ἄρχοντα incipit in MS. Διάταξις Ιή.

Ιθ'. 19. ἀναπληρώσεις.

Κ'. 20. τῶν ὑπὸ σε στρατιωτῶν & εὐκαίρως.

Pag. 336. Καὶ. 21. καθὼς ἂν συμπέσῃ ἀρμόζοντα πρὸς τὴν προκειμένην ἐγκράτειαν. Διάταξις Κβ' incipit à verbis καὶ πρόσεστι, εἴγε χρεία τοιαύτη καλέσει, καὶ ἵππους ἐν τοῖς ἱππαγωγοῖς προσεπιῤῥίπτειν, ὥστε κ τὸ πολεμίας ἔχειν καβαλλαρίαν, κ ἁπλῶς πάντα ἀπαρέσεως ὀδυπορήσεως δεόντως. Ita hæc Constitutio legitur in MS.

Κγ'. 22. Διαλαλήσεις - - προθυμοποιήσεις τὸν στρατὸν, ἀποκτήσεις, ἐπιηδείαν ἀνέμου πνεύσαντος.

Κδ. 23. Οὐχ ὡς ἔτυχεν ἀπάντων &c.

Κέ. 24. Καὶ τὰ σημαγγέλματα δέξεσθαι, & pag. 337. σημαγγέλμασιν ὑπακούσουσιν.

Κς'. 25. τοῖς πρώτοις χρόνοις pro τοῖς ἄνω. & καὶ ἄτω καλυμμένη.

Κζ. 26. πλὴ ἢ κ πλείονας, ὥστε καθέναι ἀλλήλων ἐπέρχεσθαι, pro quo male in editis ὥστε ἂν τις ἀλλήλων. Postea Διὰ καμμένων σιδηρῶν

ρῶν - - Διὰ τὰς ἀφυλάκτους καὶ ἀναγκαίους κινδύνους. Inde incipit Διόρθωσις κή. à verbis καὶ ἑτέρων ἢ γυναικίζεσθαι; ὡς ἂν ποῦ ἡ σὴ ἐνδοξάσης ἀεὶ τῶν ἀναιδίων &c. - - ἐνδοξότερον ἐπὶ ταῦτα ἐρχόμενοι.

Pag. 338. Κθ'. 27. καὶ ἐν ταῖς ὁρμήσεσι pro ὁρμήσεσι, & καταγίδωσαν rectius pro καταγιδῶσαν.

Λ. 28. Δεῖ δὲ καὶ τὴν ξ ἀνέμου ἐπιφοράν - - καὶ πρὸς ταύτην καὶ τὸν τόπον τὰ ὁρμήσιας ἐκλέξασθαι. Καὶ εἰ μήτις κατεπάγῃ ἀναγκαῖον - - ἀλλ' ὑφορᾶσθαι τὰς λεγομένας τῶν ναυτικῶν ἐξοσημασίας τῶν ἄστρων, pro quo minus integre in editis, ἐξοσημασίας τῶν ἄστρων.

Λά. 29. εἰ μὲν μηδένα φόβον ἔχεις pro ἔχῃς.

Λβ. 30. Εἰ πολεμίας παρείναι πᾶ ἐλπίζεις, πάντως χρὴ σὲ - -

Pag. 339. πολλαὶ γὰρ αἱ τῶν πολεμίων ἐπιβολαὶ recte pro ἐπιβολαί. Deinde εὑρήσασιν pro εὑρέσθαι.

Λδ. 32. καὶ ταῖς τάξεσι ἑκάστων διημεμῶν; pro ἑκάστῳ διημεμένας. Deinde καὶ ἐπιῤῥώσεις αὐτοῖς καὶ ἐνισχύσεις.

Λέ. 33. Δεῖ δὲ σε μᾶλλον &c. ut in editis.

Pag. 348. in Meursii edit. num 62. Græca, quæ ibi desiderantur, ita sunt supplenda:

Ξζ. 62. Διωκτέον ἢ καὶ ὁλόκληρον τὴν ναῦν ἀναλῦσαι τῶν πολεμίων, ἐὰν πλευρὰν πλευρᾷ δύνασθαι αὐτὴν τοῖς δρόμωσι, καὶ τῶν πολεμίων ἐπὶ ἓν μέρος, ὡς ἔθος ἔχουσι πρὸς τὴν ἐκ χειρὸς μάχην συνωθουμένων καὶ δυσκίνητον ἐπαναμβίζειν τὸ ἑαυτῶν πλοῖον τῷ δρόμωνι, ἐμπέλθῃ μὲν ἑτερόδρομος καὶ τὸ πλευρὰς τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ τὸ πολεμίας, καὶ ταύτην ὠθήσει σφοδρῶς τῇ συγκρούσει. Καὶ ὁ μὲν δρόμων διωθῇ λύσας ἑαυτὸν ἐκ δεσμῶν ὑποχωρῆσαι μικρὸν, ὥστε μὴ εἶναι ἀκύμβισμα τὸ πολεμίας, βυθίσει ὁ ἕτερος δρόμων πάσῃ ῥωμαίᾳ καὶ πάντως ἀναλύσει σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσι τὴν πολεμίαν ναῦν. Δεῖ ἢ κα-

62. Integram hostium navem * evertes, si latus navis tuæ hostium lateri adjunxeris, & hostibus unam in partem, ut solent, ad conferendas manus concurrentibus, & triremibus illorum in nostras triremes innixis, invadat eos alia triremis ad latus puppis hostilis, & impulsu vehementi illam conquassat. Triremis autem nostra tum seipsam solvens paululum retrocedat, ut ne ullo stabilimento hostium triremi sit, & hostilem triremem alia omnibus viribus deprimat, atque adeo ipsis cum viris integram navem evertet. Providendum autem est, ut ne.

* male Checus, classem.

ἀλλων ἐλατ]ονων, ita MS. pro τῶν ἄνω ἐλασσόνων, de qvibus vide infra Διατάξει ιγ'. Mox iterum ρητ]άρια pro μετ]άρια. Et εἰ καὶ μὴ ὀπισθεν, ἀλλὰ πάσσαλος ἐμπροσθεν πέπαλα ἔχουσα καθέδας &c. unde hiatus in Meurſii edit. ſupplendus. Paullo poſt, ναύαρχα ἄπερ ἀπὸ διπλῶν κατ]ήλκων, & κατὰ λίθους ἢ δυναμένας ἀπὸ χειρῶν ῥίπ]εσθαι pro χειροπλήθας. Et ὑπ ἐλατ]ον τῶν ἄλλων ὅπλων αὐ]ὰς καταβλάψουσιν.

Pag. 334. Ιδ'. 15. ὥστε τ]ὴν δύναμιν αὐ]ῶν ἐν τ]έτοις - - εἶνα τ]ῶν βελῶν πληρωθέν]ων. Mox μεναύλοις recte pro μὴ ἄυλοις. Pro verbis autem qvæ mox ſeqvuntur: καὶ ὥσπερ ἀκμαιότεροι τ]ῇ αἰθρία κινῆσαι in MS. eſt: Καὶ ἀκοπίαστοι & deinde καὶ τ]οῖς κατοπιακόσι τραβηκταις ἐπ]ιθυ]έν]ας - - καὶ ἐυκόλως αὐ]ὰς καταπολεμήσουσι. Sententia ſemper eadem.

Ιέ. 16. Προσβολαῖς pro συμπλοκαῖς. Ις'. 17. δύναμιν pro ἀκμήν. Cæterum male in eodem MS. Διαφυλάτ]ων pro διὸ φυλάτ]ων & βυλαὶς pro βολαῖς.

Ιζ'. 18. Φρονῆσαι. Pag. 335. pro ὑπὸ τ]ὸ πάν, leg. στάνης, uti in MS. τ]ῇ στάνει τῶν ἀναγκαίων ἀναγκαζόμθα. A verbis ἀγγελίης ἢ καὶ τοῖς ἄρχουσιν incipit in MS. Διάταξις ιή.

Ιθ'. 19. ἀναπληρώσεις.

Κ'. 20. Τῶν ὑπό σε τραβηκτῶν & ἐυκαίρως.

Pag. 336. Κά. 21. καθὼς ἂν συμπίπ]ᾳ πρὸς τὴν προκειμένην ἐγκράτειαν. Διάταξις Κβ' incipit à verbis καὶ προσέτι, εἴγε χρεία τοιαύτη καλέσει, καὶ ἵππους ἐν τοῖς ἱππαγωγοῖς προσεπιρρίπ]ειν, ὥστε κ]ὸ πολεμίας ἔχειν καβαλλαρίας, κ]ὰ ἁπλῶς πάν]α ἀπαρ]ίσας ὁδοιπορήσας θέν]ας. Ita hæc Conſtitutio legitur in MS.

Κγ'. 22. Διαλαλήσεις - - προθυμοποιήσεις τὸν τραπ]ὸν, ἀποκινήσεις, ἐπ]ηδείως ἀνέμου πνέουσαι]ος.

Κδ'. 23. Ὀυχ ὡς ἔτυχεν ἀπαίρων &c.

Κέ. 24. Καὶ τὰ σ]ρατηγήματα δέξοναι, & pag. 337. σ]ρατηγήμασιν ὑπακούσουσιν.

Κς'. 25. Τοῖς πρώτοις χρόνοις pro τοῖς ἄνω. & καὶ ὕτω καλυμθήν.

Κζ'. 26. πόλ]ε ἢ κ]ὴ πλείονας, ὥστε καβέναι ἀλλήλων ἐπέρχεσθ, pro quo male in editis ὥστε ἂν τις ἀλλήλων. Poſtea Διὰ καμήλων σιδη-

ρῶν

ρῶν -- -- Δι' ἃς αἰφνιδίους καὶ ἀναγκαίους κινδύνους. Inde incipit Διάταξις κτέ. à verbis καὶ ἑτέρων ἢ γυμνάζεσθωσαν, ὡς ἂν νοῇ ἡ σὴ εὐδοξίας ἀεὶ καὶ τῶν ἐναντίων &c. -- -- Φρονοῦσι δὲ ταῦτα ἐρχόμενοι.

Pag. 338. κθ'. 27. καὶ ἐν ταῖς ὁρμήσεσι pro ὁρμήσεσι, & καταγιδωσαν rectius pro καταγεῖσαν.

A. 28. Δεῖ δὲ καὶ τὴν ξυνήθη ἐπιφορὰν -- -- καὶ πρὸς ταύτην καὶ τὸν τόπον τὰς ὁρμήσεις ἐπιλέξασθαι. Καὶ εἰ μήτις κατεπάγῃ ἀναγκαίως -- -- ἀλλ' ὑφορᾶσθαι τὰς λεγομένας τῶν ναυσὶν ἀφανισμασίας τῶν ἄστρων, pro qvo minus integre in editis, ἀφάνισμα τῶν ἄστρων.

Λα'. 29. εἰ μὲν μηδένα φόβον ἔχεις pro ἔχῃς.

Λβ'. 30. Εἰ πολεμίας παρείναι πῦ ἐλπίζεις, παύσασθαι χρὴ σε -- -

Pag. 339. πολλαὶ δὲ αἱ τῶν πολεμίων ἐπιβολαὶ recte pro ἐπιβολαί. Deinde ἐυρήσασιν pro ἐυρέσασιν.

Λδ'. 32. καὶ ταῖς ταξεσιν ἑκάστων διηρημένων, pro ἑκάστην διηρημένης. Deinde καὶ ἐπιῤῥώσεις αὐτῶν καὶ ἐνισχύσεις.

Λε'. 33. Δεῖ δὲ σε μᾶλλον &c. ut in editis.

Pag. 348. in Meurſii edit. num 62. Græca, qvæ ibi deſiderantur; ita ſunt ſupplenda:

Ξζ'. 62. Διωκαῖον ἢ καὶ ὁλόκληρον τὴν ναῦν ἀναῤῥῆξαι τῶν πολεμίων, ἐὰν πλευρὰν τῇ πλευρὰν θῇς αὐτὴν τῷ δρόμωνι, καὶ τῶν πολεμίων ἐπὶ ἓν μέρος, ὡς ἔθος ἔχουσι πρὸς τὴν ἐκ χειρὸς μάχην συνδραμόντων καὶ δοκοῦντα ἐπικυμβίζειν τὸ ἑαυτῶν πλοῖον τῷ δρόμωνι, ἐπέλθῃ μὲν ἕτερος δρόμων καὶ τὴν πλευρὰν τὴν ἐν τῇ πρύμνῃ τοῦ πολεμίας, καὶ ταύτην ὠθήσει σφοδρῶς τῇ συγκρούσει. Καὶ ὁ μὲν δρόμων διωθῇ λύσας ἑαυτὸν ἀπὸ δεσμῶν ὑποχωρήσας μικρὸν, ὥστε μὴ εἶναι ἀνύμβισμα τὸ πολεμίας, βαρήσει ὁ ἕτερος δρόμων πάσῃ δυνάμει καὶ παύσας ἀναῤῥέψει σὺν αὐτοῖς τοῖς ἐνδεδεσι τὴν πολεμίαν ναῦν. Δεῖ δὲ κα-

62. Integram hoſtium navem * evertes, ſi latus navis tuæ hoſtium lateri adjunxeris, & hoſtibus unam in partem, ut ſolent, ad conſerendas manus concurrentibus, & triremibus illorum in noſtras triremes innixis, invadat eos alia triremis ad latus puppis hoſtilis, & impulſu vehementi illam conqvaſſet. Triremis autem noſtra tum ſeipſam ſolvens paululum retrocedat, utne ullo ſtabilimento hoſtium triremi ſit, & hoſtilem triremem alia omnibus viribus deprimat, atqve adeó ipſis cum viris integram navem evertet. Providendum autem eſt, ut ne

* male Checus, claſſem.

ne vinculum omnino æqvale fiat, sed ab hostilis navis puppim nudè aliqvantum latera relaxet, qvibus irruens triremis hostium navem, usqvedum deprimatur, invadet.

ξη. Ad hæc præterea excogitemus, ut ab inferiore remorum ordine, remigibus per foramina hastas longas emittentibus, hostes interficere possint, qvod in primis necessarium esse videtur.

ξθ'. 63. Sed & aliud hoc magis necessarium est, si qvis operas idoneas habeat per inferiores triremis remorum ordines efficere, ut hostium navis aqva compleatur.

ο'. 64. Sunt & alia qvædam bellica consilia ab antiqvioribus in navali prælio excogitata, & plura etiam qvæ excogitari possunt, qvæ in præsentia propter longitudinem minime perscribenda sunt: qvædam vero etiam commemorare hoc loco inutile est, ne hostibus divulgentur, & illis adversus nos hostes utantur. Nam hæ molitiones bellicæ si semel usurpatæ fuerint, facile aliqvid contra eas susci pi & excogitari ab hostibus potest. Qvocirca unumqvodqꝫ inventum usqvedum geritur, occultandum & secreto tenendum est.

ξη. Πρὸς τούτοις καὶ τὸ νῦν ἡμῖν ἐπινοηθὲν, ὡς ἐκ τοῦ κάτω τοῦ δρόμωνος ἐλασίαις διὰ τῶν ὀπῶν πυκτευτικῶν ξύλων τῶν κωπίων ἐκφερούσαις μάχαιρα, καθαιρεῖν τοὺς πολεμίους τῶν πάνυ μοι ἀναγκαίων δοκεῖ.

ξθ'. 63. Ἀλλὰ καὶ ἕτερόν τι τούτου ἀναγκαιότερον, ἐὰν ἐχθρῶν ἰσχυρῶν ἐπιόντων τὸ διὰ τοῦ κάτω τοῦ δρόμωνος ἐλασίας τῇ ὑποδεχθείσῃ μεθόδῳ διὰ ὀπῶν ἐμβοσκευσάσι πληθῦναι ὕδατος τὴν ναῦν τῶν πολεμίων.

ο'. 64. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι τοῖς ἀρχαίοις ἐπινοηθεῖσαι ἐν τῷ πλοίμῳ πολέμῳ ἐπιτηδεύματα, καὶ ἔτι δὲ ἐπινοηθῆναι δυνάμενα, ἅπερ ἐν τῷ παρόντι γράφειν διὰ τὴν συμβολὴν ἀνοίκειον ὑπεσάμεθα. Τινὰ δὲ καὶ ἀσύμφορα διὰ τὸ μὴ φανερὰ εἶναι τοῖς πολεμίοις, καὶ μᾶλλον ἐκείνους χρῆσθαι αὐτοῖς καθ' ἡμῶν. Τὰ γὰρ τοιαῦτα μηχανήματα ἅπαξ κατανοηθέντα δύναται αὐτὰ τοιαῦτα εἶναι καὶ κατασκευάζεσθαι καὶ παρὰ τῶν πολεμίων, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ἐπινοηθὲν μέχρι τῆς πράξεως ἔχειν ἐν μυστηρίῳ.

Οβ'. 65. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τῶν ἀρχαίων τακτικῶν καὶ στρατηγημάτων τῶν ζητῶν τις εὑρήσει, καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦτων πλείονα. Οὐ γὰρ δυνατὸν, ὡς εἰρηται, πρὸς ἕκαστα τὰ ἐμπίπτειν μέλλοντα, λέγειν τὸ ἄπειρον αὐτῶν γράφοντας, ἀλλὰ τὰ ἱκανά.

Οβ'. 65. In aliis libris quæ de consiliis factisque Imperatoriis scribuntur, permulta quis hujusmodi atque iis etiam plura inveniet: neque enim fieri potest, ut de omnibus rebus quæ cadere in bello possunt verba faciamus, quæ ipso genere immensa infinitaque sunt.

Ογ'. 66. Πλὴν κεφαλαίου εἵνεκεν ἔστωσαν αἱ δρόμωνες ἐξωπλισμέναι τοῖς ἀρίστοις στρατιώταις ἀνδράσιν, καὶ ἐκ χειρὸς μαχεῖσθαι δυναμένοις, καὶ τῇ ψυχῇ καὶ γυμνάσμασι * ἐλληνικοῖς καὶ πεπαιδευμένοις, καὶ γεγυμνασμένοις. Οὕτως δὲ ὅπλοις καὶ ὡπλισμένοις ὅπλοις ἀρείοις, καὶ ἐν τῇ ἔξω στρατιώτης ὁπλιζόμενος διαφέρει, ὅλον, ὅτι καὶ φρονιμώτερος. Καὶ ἔστω πάντες οἱ ἐν ἀνωτέρᾳ ἐπιστασίᾳ ὡπλισμένοι.

Ογ'. 66. Ad summam autem sint triremes instructæ viris fortibus ac strenuis, qui cominus consertis manibus pugnare possint, & qui alacri incitataque mente sint, & omnes in partes exercitati. Armis autem talibus exerceantur, qualibus qui vis terrestri in prælio miles armatur, iique potissimum qui in superiore remorum ordine consistunt.

Οδ'. 67. Πρὸς δὲ τὴν τῶν ἐχθρῶν πολυτέλειαν καὶ πρόσοψιν τῶν πλοίων, καὶ αὐτὸς ὁ στρατηγὸς διασκευάσει τοὺς δρόμωνας καὶ καθωπλισμένους, ὅπως μὴ ἐλάττονα πλοῖα ἔχῃ ἡμέτερα δρόμωνα ἐν πολέμῳ, ὅτε μάλιστα εἰς ὅπλα μάχην ἐλθεῖν ἑτοιμάζεται (Meurs. elegantius: εἰς ἑτοίμαλον ἐλθεῖν ἐπιστρέφεσθαι μάχην,) ἀλλὰ δεῖ καὶ ἀλλήλοις ἴσους εἶναι, εἰ οἷόν τε, καὶ πλείονα. Ἀμφοτέρων δὲ ἀνδρείως, εἰ δὲ μάχῃ, μαχομένων, εἰ πλείονες πρόσεισιν (Meurs. πρόσεισιν.)

Οδ'. 67. Pro hostium viribus numeroque navium tuam classem Imperator instruet, ut ne minorem numerum navium nos hostium classe habeamus, sed æquales potius, ut cum hostibus classe juncta pugnemus, aut majorem etiam, si fieri potest. Nam si utrique fortiter ac strenue dimicent, qui plures fuerint prævalere est.

Οε'. 68. Pro ἰσουσίους (quod habet etiam MS.) interpres legisse se innuit ἐξωπλίσεις. Pro καθωπλισμένους mox in MS. est ἐξωπλίσεις & ἰσχυροῖς pro ἀλκιμωτάτοις quid idem est. Denique pro ἐπιβάσεσι & ἐπιβάσι. ἐξ habet ἐπιβιβάσεσι & ἐπιβίβᾳ.

Bbb Video

* L. ἀθλητικοῖς.

Video præterea in Codice MS. etiam hæc seqvi de eodem argumento, qvæ in Meursiana editione incassum qværes, ego itaqve in hoc loco cum versione mea, Lectoris ut spero veniâ, subjeci.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΤΡΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ἱστορήσω σοι ἔτι καὶ ἕτερον ναυτικὸν στόλου στρατήγημα. Ὅταν μὲν εἰς τόπους λιμένας μὴ ἔχοντας καὶ ψαμμώδεις τὴν ἀπόβασιν μᾶλλον ποιῇ σοι, ἐὰν ἔτυχε τύχῃ ἐν καιρῷ ναυτικῆς στρατηγίας, σάκκους πολλοὺς γεμίσας ἄμμου, καὶ τοῖς σχοινίοις προσδήσας, ἀπὸ ἑκάστου ὁρμίσου καὶ ἐκτεμοῦσας τὰς ἀγκύρας, καὶ ἕνα τὸν λεγόμενον πελαγολιμένα ποιήσας, εὐκόλως καὶ λάθρον νυκτὸς ἐπελθὼν, τὴν βεβουλημένην σοι καταδρομὴν ποιήσεις.

Aliud præterea navalis expeditionis strategema tibi commemorabo. Qvando veneris ad importuosa & arenosa loca, voluerisqve ibi excensionem facere, si ita contingat navale bellum gerenti, saccos multos arena replebis, funibusqve qvantum eorum satis est suspendes veluti ancoras, ex singulis triremibus, atqve ita qvem vocant portum pelagium componens facile ad locum qvem cupis de nocte accedes excensionemqve qvam vóles facere poteris.

Παλαμίῳ στόλῳ ναυτικῷ πόλεμον καὶ οἰκείαν διωκόμενος ναυτικὴν ὑποχωρῶν στρατηγὸς μηνοειδῆ τὴν τάξιν ποιήσῃ καὶ ὑποστρέφειν πλέων καὶ πρύμναν καὶ ἕνα βιαίως ἀποχωρεῖν τῶν πολεμίων. Καὶ γὰρ οὐ φεύγων ἀλλὰ φυγομαχῶν ἑτοίμως ἕξει ταῖς ναυσὶ καὶ πάλιν ἐπελθεῖν τοῖς πολεμίοις καὶ πρῴραν, ὅτε καὶ τύχοι χρεία γένηται, καὶ τὰς πρῴρας ἔχων πρὸς αὐτούς. Καὶ γὰρ οὐδὲ θαῤῥήσουσιν ἐκ τοῦ πολεμίου ἐπελθεῖν, τὴν κύκλωσιν ὑφορώμενοι.

Si hostium classi dux cum copiis suis maritimis subducere se voluerit, in lunæ speciem navibus dispositis puppim versus illas propellet atqve ita recedere ab hostibus conabitur. Ita enim non fugientis sed inter receptum pugnantis instar paratas habebit naves ad hostes prora invadendos si res ita tulerit, & proras hostibus servabit obversas. Neqve illi facile in lunatam classem immittere se audebunt, veriti ne circumveniantur.

Clam

Δεῖ ἔνιαχοῦ ἅττων ἐπίλεκτα ἐκπέμπειν πλοῖα μέλλεις ναυσὶν σέλειν, κρύπτειν σε δεῖ καὶ τὰς τόπους καὶ τὰς πόλεις, ἵνα μηδένα προγνῶναι, πῇ μέλλει γίνεσθαι ὁ κατάπλους. Ἔνταλμα δὲ γράψαι, καὶ σφραγισάμενον αὐτὸ ἀσφαλῶς ἐνιδεῖν τῷ καθισταμένῳ ὑπό σου ναυάρχῳ, ἵνα κατὰ τὸ πέλαγος ἐξελθὼν, τότε λύσῃ τὴν σφραγῖδα, καὶ μάθῃ πῇ μέλλει πορεύεσθαι. Οὕτως γὰρ πυκνὰς λάθῃς τὰς πολεμίους.

Classem habere te oportet in qvas loca vel ad qvas urbes classem emittere constitueris, ut nemo præscire possit, qvo tendat navium excursio. Mandatum igitur consignabis scripto, illudqve bene obsignatum constituto à te illarum præfecto trades, qvod in mare delatus demum aperiat & qvorsum cursus instituendus sit cognoscat. Ita enim consilium tuum hostibus latebit.

Τῷ δὲ ἀγαθῷ στρατηγῷ χρὴ ἐπὶ πρὸς πᾶν ἔθνος ἀφορμὰς διαφόρους παρεσκευάσθαι πρὸς ἕκαστον τὰς στρατηγίας ἐπιτηδείους. Εἰδέναι δὲ καὶ ναυαρχίας καιρὸς ἐστὶν, ἀκίνδυνον τὴν τοῦ στόλου τάξιν διαφυλάξειν. ἐμπειρος δὲ τοῦ ἀέρος κινήσεως, καὶ τὰς ἀφορμὰς ἔχῃ, ἤτοι τὰς ὀπισθοφύλακας εὐτάκτως συναγεῖν, ἵνα μὴ ὑπὸ τόπου, ἢ ὑπὸ ζάλης θαλάσσης, ἢ ὑπὸ πολεμίων ἀναγκαζόμενοι φθείρωνται.

Bonum classis ducem perspectas habere oportet diversas qvibus adversus gentem qvamlibet uti convenit belli gerendi rationes. Qvando autem classis adversus hostem ducenda est, naves bene dispositas tutas conservabit à periculis, ventorum gnarus, & à tergo custodiam recte curabit, ne vel à natura loci, vel tempestate, vel ab hostibus afflicta detrimentum capiant.

Ἐν ταῖς ναυμαχαῖς * μάχας συνάπτειν, ἢ ὅταν οἱ πολέμιοι ναυαγήσαντες, ἢ ὅταν ὑπὸ χειμῶνος ταλαιπωρῶνται.

Navali prælio congrediendum, qvando hostes vel naufragium fecerunt, vel à tempestate misere affecti laborant.

De aliis LEONIBUS, *qvi Græce scripserunt.*

Cum Leonis Allatii diatriba de Leonibus non viderit lucem, age jacturam illam ex parte saltim levare, & de præcipuis hujus nominis, qvi Græcis literis claruerunt, paucis agere juvat.

* Idem jubet Leo pag. 346. edit. Meursii, n. 50. unde reliqva supplenda.

Leo Academicus, cui tribuitur dialogus Ἄλκυων, qui inter Platonis ſcripta legitur, ut dixi lib. 3. cap. 1. §. 42.

Leo Ægyptius de qvo Auguſtinus 1. de conſenſu Evangeliſtarum c. 23. *Numqvid & Leo Ægyptius Poëta vel Academicus fuit, qui Macedoni Alexandro diverſam qvidem à Græcorum iſtorum Deorum originem, verumtamen ita prodit, ut eos homines fuiſſe declaret.* Lennishujus opus reſpicitur à Clemente Alex. qvando ab illo laudatur Λέων ὁ ἐν τοῖς περὶ τῶν κατ' Αἴγυπτον θεῶν πραγματευσάμενος. l. 1. Strom. pag. 322. Hyginus pag. 304. *Sed de Hammonis ſimulacro Leon qui res Ægyptias conſcripſit.* Tertullianus cap. 7. de Corona: *Sic & Leonis Ægyptii ſcripta evolvas, prima Iſis reperias ſpicas capite circumtulit.* Idem videtur qvi ab Arnobio Leo Pellæus vocatur, & qvi cum Coſma Ægyptio citatur à Scholiaſte Apollonii IV. 262. Λέων ἐν πρώτῃ τῶν πρὸς τὴν μυθικὴν. & cujus *periplum* laudat idem II. 297. Cenſen. Gvilielmi Worthi notas ad Tatianum p. 96.

Leo Alabandenſis, Rhetor, ſcripſit Svida teſte Καιρῶν libros IV. Ἀνιανὰ libris II. Τέχνην ſive artem Rhetoricam, & qvæ etiam inter Leonis Byzantii monumenta refert, de ſtatibus Rhetoricis, & de bello ſacro adverſus Bœotos ac Phocenſes.

Leo Armenius Imperator ab 11. Julii 813. ad 25. Dec. 820. cujus edictum de abolendis imaginibus memoratur in ſcriptoribus poſt Theophanem pag. 18. 20. 62.

Leo Aſianus, ſive *Leo Car* (ὁ ἐκ Καρίας) inter ſcriptores Hiſtoriæ Byz. laudatur à Jo. Scylitze ac Cedreno, idemqve videtur cum *LEONE Grammatico*, cujus χρονογραφία ἀπὸ τῶν νέων βασιλέων ἐξήχυσα, *ab initio Leonis Armenii Imp. ad Romani Lacapeni mortem* ſive ab A. C. 813. ad 949. (non 1013. ut ſcribit Caveus) ſubjecta fuit Cedrici Regio Theophanis, ex qvo illum deſcripſit *Jac. Goarus*, & poſt ejus mortem Græce & latine una cum Theophane edidit notasqve ſuas addidit *Franciſcus Combefiſius*, Pariſ. 1655. fol. Idem jam obſervavit Leoni huic vix qvicqvam commune cum Anonymo illo continuatore Theophanis, qvatuor librorum ante Baſilii vitam auctore de qvo ſupra p. 349. dixi, in reliqvis continuatoribus pleraqve affinia, plerumqve etiam iisdem verbis conceptа,

ib ceptarunt ex aliis alia facta, tantisper mutatis vocibus, ut alterum alterius usum laboribus necesse sit. Codicis MSti subscriptio * testatur absolutum volumen esse Anno mundi 6521. hoc est CHristi 1013. ut recte Hanckius pag. 679. de Historiæ Byz. scriptoribus observat contra Vossium qvi male retulerat ad A. C. 1312. Recentiore manu eidem Codici adscriptum Combefisio testor. Λέων πρώτος καὶ ἀπὸ τῶν κυβερνητῶν ὁ Τζικάνδαλος, καὶ ἐπικρατέστατος καὶ πρωτοστάτης βασιλέως. *Leo Præfectus atq; Dux Gibyræotarum* ** *qui & Tzicandalus, potentissimique ac primi magistri imperatoris* (Constantini Porphyrogeniti) *domesticus.* Addidit etiam ex eodem Regio Codice & Leoni Grammatico præmisit Combefisius ANONYMI Commentarium sive συγγραφὴν χρονογραφικὴν extrema parte mutilam *de rebus Leonis Armenii*, Bardæ F. in cujus persecutione adversus Imaginum cultores, atqve Synodo adversus Imagines A. C. 814. habita definit. pag. 428 442.

Leonis Bardæ, Protoasecretis versus Jambicos MSS. memorat Labbeus pag. 134. Bibl. nova MSS. Ejusdem Oratio ad Imp. Andronicum Palæologum juniorem qvi A. C. 1341. obiit, MS. in Bibl. Vindob. unde de hujus Leonis ætate constat.

Leo Bulgarorum ArchiEpiscopus, Latinorum acer adversarius, de cujus scriptis Cavetus ad A. C. 1051. qvi recte *Achridanum* sive *Acridanum* appellat, † auctoritate Sigeberti Gemblacensis cap. 147. de Scriptoribus Ecclesiasticis, qvia Bulgarorum ArchiEpiscopi circa id temporis Achridæ sedem habebant. Vide qvæ supra pag. 284. & 286. de Theophylacto. Contra hunc Leonem Acridanum scripsit Leo IX. Papa.

Leo. Leonis F. Byzantinus, Rhetor, Platonis discipulus, de qvo Philostratus in vitis Sophistar. lib. 1. cap. 2. Plutarchus in præceptis Politicis pag. 804. Athenæus XII. pag. 550. Hesychius in Origi-

 nibus

* à librario ut videtur, non ab auctore.

** *Gibyra* Plinio Caria est, cui aliis Phrygia, qvæ sunt regiones vicinæ. *Combefisius.*

† Leo Acridanus à Leone ArchiEpiscopo Bulgariæ male distinguitur in Indice Nesseliano MSS. Bibl. Vindob.

nibus CPol. pag. 49. seq. & Svidas, qvi Aristotelis quoque discipulum à qvibusdam traditum commemorat. Et fuit fama Leo qvidam Byzantius Aristotelis discipulus, cujus filii Melantes & Pancreon heredes à Theophrasto instituuntur teste Laërtio V. 51. 53. 54. 55. 56. Sed idemne ille cum altero, an duos Leones in unum confuderit Svidas, non facile dixerim. Idem refert ejus scripta: 1) τὰ κατ' Φίλιππον καὶ τὰ Φωκέων libris septem: 2) Τριθραικὸν sive Τριθραικιὸν, de rebus Mysiorum. 3) περὶ Βησσαίας, ita enim rectius in MSS. Paris. qvam Βησσάλας, fuisse nimis de Bessæ oraculo de qvo Ammianus XIX. 12. 4) τὸν ἱερὸν πόλεμον de bello qvod Philippus gessit adversus Phocenses, qvi oraculum Delphicum expilaverant, de qvo Justinus VIII. 2. Hoc opus mox inter scripta Leonis Alabandensis Svidas memorat. 5) περὶ στάσεων qvod vertunt *de seditionibus*, cum fuerit liber Rhetoricus de formandis statibus qvæstionum, atqve iterum statim à Svida inter scripta Rhetoris Alabandensis post τέχνην sive artem Rhetoricam commemoretur. 6) τὰ κατ' Ἀλέξανδρον, qvod non de rebus Alexandri Magni, (ante enim ejus imperium, Philippo adhuc superstite mortem sibi consciviisse Svidas scribit) sed de Alexandro proavo Philippi, Xerxis æqvali accipiendum esse conjiciebat vir eruditissimus notis ad Philostratum p. 485. Cum vero de Alexandri illius antiqvioris rebus vix usqvam exstet memoria, verisimilius videtur Alexandrum M. innui, sed junioris cujusdam Leonis scripta prisco illi Byzantino Svidam parum in hujusmodi accuratum tribuisse.

Leo Car. Vide supra Alabandensis, & Asianus.

Leonis Centuripini Oratio in S. Jacobum Zebedæi F. Apostolum memoratur ab Allatio p. 113. de Simeonibus. Incipit: ὑλικὴ μὲν αἰθησις.

Leo Despota (nescio an Leonem Imp. CPol. hoc nomine designent) Λέοντος τοῦ δεσπότου εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. MS. Lambec. III. pag. 36. Leonis Despotæ alphabetarium de futuro judicio. Labbeus pag. 196. Bibl. nov. MSS.

LEO *Diaconus*, Hist. Byzantinæ scriptor de qvo supra pag. 353. Hujus *Orationem ad Basilium*, Imp. qvi Joanni Tzimisci successit, MS. haberi in Bibl. Bodlejana testatur Caveus. Incipit Ἐὰν μὲν τὸ.

Leo Grammaticus. Vide Leo Asianus, & Siculus.

LEO * *Magentenus*, Metropolita Mytilenensis circa A. C. 1340. ** scripsit ἐξήγησιν *in Aristotelem* περὶ ἑρμηνείας, commentarium maximam partem collectum ex *Ammonio*, quem magnum appellat. Laudat etiam aliquoties *Alexandrum* (Aphrodiseum) atque uno loco *Jamblichum*. Prodiit hic Commentarius Græce apud Aldum Venet. 1503. minore folio, ad calcem Ammonii in eundem Aristotelis librum, adjunctam habens Mich. Pselli Paraphrasin & Ammonium in Categorias. Latine vertit hunc Magenteni commentarium *Jo. Baptista Rasarius*; cujus versio sæpius excusa cum Ammonio latine translato, Paris. 1544. Venet. 1547. Lugd. 1547. fol. Altera versio *Hieronymi Leuilii* Veronensis, eadem Paris. 1554. fol. cum Ammonio per Barthol. Silvanium versa lucem vidit.

Alter Magenteni Commentarius *in priores Aristotelis Analyticorum libros* Græce prodiit ad calcem Jo. Philoponi in eosdem libros, Venet. 1536. f. apud Barthol. Zanettum Casterzagensem. Latina *Jo. Baptistæ Rasarii* versio separatim primum excusa Venet. 1544. f. apud Hieron. Scotum, & deinde Lugd. 1547. f. cum Ammonio in quinque Voces, Pachymeris Epitome in universam differendi artem, & Nilo de ratiocinationibus. In hoc commentario laudatur subinde ut statim p. III. ὁ ἐξηγητὴς, quo nomine *Alexander Aphrodiseus* intelligitur. *Joanne Philopono* Magentinus † junior est; quem allegat pag. XXIV. ἔφη μὲν τῷ Φιλοπόνῳ ὑπομνηματίσαι τὰ ἐκείνου σχόλια ἀκοῦσαι, ἔφη δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐν πρώτῳ. *Proclum* & *Marinum* inter τοὺς παλαιοὺς refert pag. XXXI. ubi eos in Aristotelis Analytica scripsisse innuit. De Pythagoricis substantias συμβολικῶς numerorum nomine appellantibus videndus Magentinus pag. VII. b. & pag. XXXVIII. De Hippocrate Geometra pag. XXXXI. ὁ ἱπποκράτης ὁ κυκλοῦ· οὗτος καὶ λογιώτατος τὴν πρῶτον, κυλλαβίδιον· τὰς λοιπὰς ἀστείως κυκλ. Ἀθήνησι διδάσκων ἦν. Κατὰ τύχην

* Leonis nomen in editionibus Magentini omittitur, neque exstat in plerisque Codd. MSS. ut in iis quos habet Bibl. Cæsarea: illic tamen occurrit, ut in Coisliniano uno (in al. *Asortivs*). Vide Catalogum MSS. Græcorum Bibl. Coisliniana p. 219. 225. 277. Leonem igitur vocat & Labbeus in conspectu scriptorum Græcorum Aristotelis & Platonis, quem sequuntur Lambecius lib. 7. Cod. 29. 302. Philosoph. & Nesselius. Plura de hoc Magentino & aliis quibusdam Leonibus notavi infra Volum. X. hujus Bibl. p. 527 seq.

** Male Nicænum Metropolitam vocat Kœnigius in Bibl.

† Hinc patet errare eos, quos Kœnigius refert Magentinum referre ad sæculum à nato CHristo sextum.

τύχην δὲ ἐνέτυχε γεωμέτρη, καὶ ἔφη ἔχειν γεωμετρίαν μαθεῖν, καὶ μαθὼν τοῦτο, καὶ τῶν αἱρέσεων ἐφιλοσόφησε τῶν Σωκρατικῶν.

Leo Magister & Leo Peganius ab Allatio memorantur inter Melodos sive sacrorum Hymnorum auctores, quibus Ecclesia Græca utitur. Etiam Leonis Sapientis Imp. quod supra in ejus scriptis notare neglexi, τροπάρια ἑωθινὰ undecim leguntur in Octoecho. Leo Magister idem cum Leone Patricio de quo mox.

Leo Mathematicus Byz. & alter *Medicus*, de quo supra p. 358. 366.

Leo Metapontinus, Pythagoricus, Jamblicho memoratus. Hic videtur esse Leo cui *Pherecydes* suum λόγον inscripsit Alcmæon Crotoniata. Laert. VIII. 83. Idem forte etiam Leo, Neoclidis discipulus, quem τοπικὰ Geometrica scripsisse testatur Proclus in Euclidem lib. 2. pag. 19.

Leonis Patricii & Camelei præfecti compendiosam expositionem MS. Græcam in Exodum allegat Allatius de Eugastrimytho capite 20. & expositionem similem in 1. librum Regum, capite 9. Extat quoque integra hujusmodi expositio e Patribus & Theodorito potissimum in Octateuchum & quatuor Regum libros, nec non in Evangelia SS. Matthæi & Lucæ & in Epistolam S. Jacobi, MS. in Bibl. Vindobonensi. Λέοντος Μαγίστρου, ἀνθυπάτου, Πατρικίου, καὶ Μυστικῶν ἐπιτροπεύοντος &c. Lambec. V. pag. 61. & IV. pag. 147. seq. Vide & supra, Leo Magister.

Leo Peganius. Vide supra, Leo Magister.

Leo Pellæus, qui de Diis scripsit. Arnobius IV. q. 147. *Et possumus quidem hoc in loco omnes istos nobis quos inducitis atque appellatis DEos, homines fuisse monstrare, vel Agragantino Evhemero replicato, cujus libellos Ennius, elatrum ut fieret cunctis, sermonem in Italum transtulit: vel Nicagora Cyprio, vel* Pellæo Leonte, *vel Cyrenensi Theodoro, vel Hippone ac Diagora Melio* &c. Idem hic Leo Pellæus cum Ægyptio de quo supra. Dicitur autem Pellæus quod in Macedonia versatus cum Pellæo juvene, Alexandro Magno.

De *Leone Philosopho* Byz. dictum supra pag. 366.

Leo, Platonis discipulus qui cum Chione & Euxenone interfecit Clearchum Heracleæ tyrannum, ut narrat Memnon apud Photium Cod. 224. c. 1. Alius de quo supra in Leo Byzantinus.

Leo

Leo cujus collectio præcipuarum prædictionum Vet. Test. de CHristo MS. in Bibl. Vindob. ἔρανος καὶ ἐκλογὴ ἐκ ἁγίων βίβλων καὶ προφητῶν, φιλοπόνως ἐρανισθεῖσα παρ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Λέοντος, ὅσα περὶ χριστοῦ γέγραπται. Incipit: Ὅτι θεὸς ὁ χριστός. ἱερεμίου. Οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. Lambec. IV. pag. 206.

LEO. I. ab 8. Sept. A. 440. ad 30. Octob. A. 461. Episcopus *Romanus*, cognomento *Magnus*, non qvidem Græce scripsit, sed à me hoc loco non est prætermittendus, qvoniam nonnulla ejus Græce è Latino versa feruntur. *Epistolam dogmaticam ad Flavianum* CPol. Episcopum, hæresiæ Eutychetis oppositam, & lectam in Concilio Chalcedonensi, Græce & Latine edidit Jo. Leuenclavius ex Jo. Sambuci Codice, Basil. 1578. 8. cum legatione Man. Comneni ad Armenios. Hinc Gerardus Vossius Tungrensis ad calcem operum Gregorii Thavmaturgi, Mogunt. 1604. 4. Prodiit deinde separatim cum Nic. Glaseri præfatione & Thavmaturgi doctrina de SS. Trinitate, Hamburg. 1614. 8. Idem Vossius præterea ex Sirleti Codice Græce & Latine adjunxit *Epistolam ad Leonem Thracem Imp.* contra hæreses Nestorii & Eutychetis, & *testimonia SS. Patrum de Mysterio incarnationis Domini*, à Leone Papa collecta. Cæterum omnium qvæ latine exstant Leonis operum duas præstantissimas editiones debemus V. C. Paschasio Qvesnello, qvanqvam * Indice expurgatorio proscriptas, Paris. 1675. 4. duobus Volum. & alteram Lugd. 1700. fol. De Leone ipso consulendi præter editores & qvi Pontificum vitas, atqve Annales Ecclesiæ condiderunt, Tillemontius Tomo XIV. memor. Eccles. Henschenius ad XI. April. T. 2. p. 14. seq. ne dicam de Lud. Maimburgii Historia pontificatus S. Leonis, qvæ Gallice prodiit Hagæ Comitis 1687. 12.

* Vignolius Marvillius Miscellan. Historico literar. T. I. p. 75. seq. *Le S. Leon du Pere Quesnel à été mis à Rome dans l'indice des Livres defendus, à cause de quelques observations qui ont blessé la delicatesse de cette Cour. Quand le P. Quesnel aprit cette nouvelle, il en écrit au Cardinal* François Barberin, *qui l'honoroit de son amitié, & s'en plaignit comme d'une injustice, qu'on lui faisoit. Cette Eminence lui repondit en deux mots pour l'apaiser*: Ne vous fâchez pas, mon Pere, la censure de Rome ne gâte pas vôtre livre.

Leonis II. ab A. C. 682. 19. Octob. ad 684. 23. Maj. Episcopi *Romani*, *Epistola ad Constantinum* Pogonatum, Imp. Græce versa legitur in Actis Synodi VI. sive Trullanæ, actione 18. sive ultima, T. VI. Concilior. edit. Labbei. De hoc Leone videnda Acta Sanctor. Tomo V. ad diem XXVIII. Junii pag. 374. seq. uti de *Leone III. Papa* Tomo II. ad XII. Junii pag. 572. sq. Hujus Leonis III. (qvod annotare omisit Clarissimus Caveus) Epistolas decem ad Carolum Magnum (latine illas qvidem ut cætera ejus non Græce exaratas) primus è MS. Codice Helmstadiensis Academiæ edidit notisqve illustravit Hermannus Conringius, Helmst. 1647. 4.

Leo Scholasticus Byzantinus cujus librum de divinis & reprobis exstare in Italia scripsit Gesnerus.

LEo *Siculus*, *Grammaticus*, cujus *laudationem in Nectarium Patriarcham* CPol. (cui Jo. Chrysostomus successit) laudat Allatius libro contra Hottingerum pag. 174.

LEO Stypiota Patriarcha CPol. cujus mortem commemorat Nicetas pag. 58. in Manuele Comneno, qvi imperare cœpit A. C. 1143. Hic est Patriarcha Στυπῆ, cujus ψήφισμα de nuptiis non prohibitis cum ea qvæ fratris uxor fuit, memoratur in Enimundi Bonefidii jure Orientali l. 2. pag. 59. & in jure GræcoRom. Leunclavii lib. 3. p. 217.

Atqve de Leonibus hactenus. Nunc scriptores Historiæ Byzantinæ recensere persequamur.

JOANNES SCYLITZES, patria Thracesius * sive ex Asia minore, varias in aula CPolitana dignitates obiit, ut Protovestiarii, inde Magni Drungarii Vigiliæ, sive præfecti Excubiarum, ac denique Curopalatæ: clarusqve adhuc circa A. C. 1081. in qvo desinit posterior pars ejus Historiæ.

1. Sunt qvi eum ajunt *Synopsin Historicam* scripsisse *ab Orbe condito usque ad initium Alexii Comneni*, ita enim Nesselius parte V. p. 64. testatus eam MS. esse in Bibl. Vindobonensi. Sed Lambecius II. p. 580. de eodem loqvens Codice, docet qvidem ante Scylitzæ Historiam,

* Constantinus Porphyrog. lib. I. de thematibus sive provinciis Imperii CPol. cap. 3. τὸ δὲ νῦν καλούμενον Θρακησίων Θέμα πάλαι μὲν καὶ κατ' ἀρχὰς Ἀσίας μικρᾶς ὀνομάζετο, καὶ ὁ ταύτης ἀνθύπατος Ἀσιάρχης ἐλέγετο. Memini idem Constantinus alibi, & in Basilii Imp. vita c. 15. 16. Anna Comnena p. 429. Cinnamus lib. 2. Hist. p. 40. edit. Tollii. Acropolita c. 48.

riam, præfixam esse æqve antiqva manu in septem foliis membranaceis exaratam Syllogen Chronologicam à creatione Mundi usqve ad initium Imperii Alexii Comneni (cujus adminiculo Chronographia S. Nicephori Patriarchæ CPol. * & antiqva ejusdem latina versio qvæ exstat in Anastasii Bibliothecarii Hist. Ecclesiastica, multis locis emendari possint & suppleri) sed Joannem Scylitzem esse auctorem ejus Sylloges neutiqvam tradit, qvin potius innuit illam esse Nicephori Patriarchæ, à Scylitza fortasse continuatam. Confer qvæ de duobus Codicibus Segvierianæ, sive Coislinianæ Bibliothecæ celeberrimus Montfauconus p. 206. seq.

2. Protovestiarius cum adhuc esset Scylitzes, scripsit *Compendium Historiarum, qvod incipiens à Nicephori Imperatoris à Genicis* (hoc est qvi è generali Logotheta Imperator factus est) *obitu* sive ab A. C. 811. *ad initium Imperii Isaaci Comneni* A. C. 1057. ** Hanc priorem Scylitzæ ἔκδοσιν vidit legitqve & maximam partem in suum Compendium Historiarum retulit atqve in eodem tempore nimirum A. C. 1057. desiit æqvalis ejus Georgius Cedrenus, † plagiariis tamen ideo non anumerandus, qvia in limine operis inter scriptores qvos secutus est, diserte Joannem Thracesium, Protovestiarium nominat. Hæc prima ἔκδοσις Græce nondum vidit lucem, sed exstat latine ex versione *Jo. Baptistæ Gabii*, Venet. 1570. fol. (In Cavei Hist. literaria male excusum 1670.) apud Nicolinum. Rarius obvia est hæc editio, inscribiturqve hoc titulo: *Joannis Curopalatæ Scillizæ Historiarum Compendium, qvod incipiens à Nicephori Imp. à Genicis obitu ad Imperium Isaaci Comneni pertinet.* Ille vero Gabius nescio qvare Jo. Baptista Gautorejus dicitur in Actis Eruditorum Lipsiensibus A. 1699. p. 160.

3. Ab eo tempore, & cum Cedrenus opus suum jam vulgasset, ac Scylitzes interim auctus esset Magni Drungarii Vigilarum & Curopalatæ dignitate, Historiam suam iterato edidit, atqve *ad Alexii Comneni initia* h. e. ad A. C. 1081. continuavit. Hæc secun-

* Specimenis loco ibi Lambecius ex illo codice emendatam exhibet Genealogiam Valentiniani Magni.

** Non 1067. ut bis legitur excusum apud Hanckium pag. 490. & 491. de scriptoribus Hist. Byz.

† Fabrottus præf. ad Scylitzen & Henschenius in Commentario de Theodora Imperatrice n. 90. & 97. in Actis Sanctor. ad XI. Febr. Scylitzen è Cedreno sua mutuatum contendunt. Casaubonus uter horum alterum exscripserit, dubius hæsit. Sed libenter assentior Allatio, Lambecio, Vossio, Jac. Thomasio, Goaro, Hanckio, Caveo; aliisqve viris doctis, qvi Cedrenum non dubitant ex Scylitze profeciſſe. Qvod etiam certum est omnino, siqvidem Jo. Thracesius Cedreno laudatus nullus alius est à Joanne Scylitze.

da editio tum in aliis Bibliothecis Galliæ & Italiæ, tum in Bibl. Cæsarea Vindobonensi occurrit manu exarata hoc titulo: Ἰωάννης Κυρροπαλάτης καὶ γενικὸς Δρουγγαρίης τ̃ Βίγλης ⁊ Σκυλίτζης ἐπίτομη ἱστοριῶν, ἀρχομένη ὑπὸ τ̃ Ἰσαακίου Νικηφόρου βασιλέως ⁊ ἀπὸ Γενικῶν, καὶ λήγουσα εἰς τὴν ἀναγόρευσιν Ἀλεξίου ⁊ Κομνηνοῦ. Hujus secundæ editionis sola pars posterior, ab initio Isaaci Comneni sive ab illis temporibus, in qvibus Cedrenus & prior Scylitzæ editio desierat, vulgata est ad Cedreni calcem ab *Carolo Annibale Fabrotto* Græce & Latine cum versione *Jo. Baptistæ Gabii* hinc inde emendata & *Jac. Goari* notis, Paris. 1647. fol. Hanc posteriorem partem respicit Joannes Zonaras ubi de rebus Isaaci Comneni agens Thracesium laudat lib. XVIII. Annalium cap. 18. Præmisit Scylitzes Historiæ suæ præfationem qvam à Fabrotto adjungi fuisset operæ pretium, & qvam propediem edendam exspectamus à Clariss. Montfaucono in Notitia librorum MSS. Bibl. Segvierianæ sive Coislinianæ. In illa præfatione Scylitzes laudat scriptores †† qvos ante se ait in Historia Byz. explicanda desudasse. Τὴν ἐπίτομον

†† Ut lector conferre cum hoc loco possit Catalogum similem scriptorum qvos ante se in simili argumento versatos profitetur Cedrenus, verba ejus adscribam, præcipue cum insigne Joannis Thracesii sive Scylitzæ nostri elogium complectantur, Πολλοὶ τῶν πρὸ ἡμῶν φιλοθέων ἀνδρῶν ⁊ φιλιστόρων τὴν ἐπίτομον τ̃ ἱστορίας ἐπραγματεύσαντο &c. *Multi ante nos religiosi atqve cognitionis rerum gestarum studiosi viri in compendium historias contrahere aggressi sunt. Nam* & Georgius Monachus idemqve Syncellus *ab initio Mundi usqve ad Maximianum* & *Maximinum Tyrannos rem perduxit, & qvo is loco desiit, inde principium sumens* Theophanes Confessor, *obitu Nicephori qui de generali Logothetæ Imperator fuit factus, Historiam suam finiit. Post hunc etiam alii idem opus in manus sumserunt, ut* Siculus *ille & honoratissimus* Psellus, *ac præter hos alii. Cæterum isti accuratam atqve exactam temporum rationem non tenuerunt, neqve aliud præstitere, qvam qvod nuda Regum enumeratione exposita qvis cui in Imperio successisset docuerunt. Nam* Theodorus Daphnopates, Nicetas Paphlago, *ac reliqui Byzantii, tum* Nicephorus Diaconus Phryx, Leo è Caria, Theodorus Sida *oriundus alteruter* Theodorus Sebastenus, Demetrius *item* Cyzicenus *ac* Joannes Monachus: *horum qvibus peculiari sibi proposito argumento (verbi gratia laudationem alius Imperatoris, alius Patriarchæ lituperationem, alius amici prædicationem) procul à nominatorum virorum sententia aberrarunt, ipsiqve inter se dissenserunt.* Οὗ Πρωτοβεστιάριος Ἰωάννης ὁ Θεσσαλονίκης τὸ ἐπώνυμον, συνόμωλέραν ἐν διδόναι καὶ ἀλήψιν τῶν ἐν διαφόροις συμβεβηκότων καιροῖς, τὰς τῶν ἄνωθεν λεχθέντων συγγραφέων ἱστορίας ἀναλεξάμενος, ⁊ εἰς ἓν κατασκευάσας πανσάμενος τὴν γραφήν, ἀπὸ ⁊ τέλους ἤρξατο ⁊ ἀπὸ γενικῶν Νικηφόρου, ⁊ τὰ ἐμπεσόντως ἢ ⁊ πρὸς χάριν λεχθέντα ἀποδιεστόμπησε, γυμνήσας τὴν ἱστορίαν τ̃ ἀρχαιότητος.

ἡμῶν

ἱστορίας ἀρξάμενος, ἐς τὰς καθ' ἡμᾶς συμπεραίνεται &c. *Historiam per compendium post veteres illos quam optime meditatam* Georgius (Syncellus) *ab orbe condito facto initio in tyrannos Maximianum ejusque filium Maximinum desiit.* Theophanes *vero illius fine sibi proprio instituto principio reliquisque temporibus breviter descriptis, cum ad Nicephori Imperatoris* (Γ' ἀπὸ Νικηφόρου, cui Michaël Rancabes A. 811. successit) *obitum pervenisset, ibi suæ finem imposuit narrationi. Deinde vero qui tali se studio dediderit, invenire est nemo. Aggressi quidem certè sunt aliqui munus hoc,* ut Siculus Magister, *& nostra ætate Philosophorum Princeps & amplissimus vir* Psellus, *& item alii, qui languidius in opere versati, & ab accurata rerum serie excidarunt. Nam* Daphnopates Theodorus, Nicetas Paphlago, Josephus Genesius, & Manuel Byzantius, Nicephorus Diaconus Phryz, Asianus Leo, Theodorus *qui fuit* Sides præses, *ejusque* Nepos, *atque ejusdem cognominis illius Ecclesiæ quæ est in Sebaste prafectus, & una cum his* Demetrius Cyzici & Joannes Monachus Lydus, *proprio sibi quisque proposito argumento — — longe ab illorum quos diximus mente aberrarunt.* Hæc præfatio legitur latine in versione Gabii, Venetiis excusa, de qva jam dixi. Laudatur Scylitzæ Historia sæpius à Mich. Glyca ut supra pag. 217. notavi, nec non à Theodoro Balsamone ad Concil. VI. in Trullo habitum can. 62. qvi χρονικὴν ἱστορίαν appellat, & à Manuele Calceacorypho IV. contra Græcos T. XXVI. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 446. & 450. & Joannicio Cartano apud Allatium de Georgiis p. 325. Hic est de qvo in Gesneri Bibl. *Joannes Scylax Constantinopolitanus, scripsit de Imperatoribus CPolitanis. Raph. Volaterranus.* Citatur etiam in scholiis Cusiniani. Theodoro Gazæ *Scylaces.*

4. In Jure GræcoRomano Leunclavii Francof. 1596. fol. libro II. pag. 132. seq. exstat hujus Joannis Scylitzæ *notoria & consultatio de sponsalibus discidendis, ad Imp. Alexium Comnenum:* ὑπόμνησις τῶν Κυροπαλάτου

λάτου ἡμεῖς δὲ τὰς τούτων ἐπιλοίπους βίβλους τὰ εἰκότα συμπλέξαμεν, προσθήσεις δὲ ὅσα ἀγράφως ἐκ παλαιῶν ἀνδρῶν ἐδιδάχθημεν. *Jam* Joannes Protovestiarius *cognomento* Thraccesius *compendio seorum eorum qua diversis temporibus notitiam tradere conatus, supra commemoratorum scriptorum historiis accurate perlectis indeque in suos commentarios qua ad rem facerent collatis, ab exitu Nicephori qui de generali Logotheta Imperator factus est, tantum cepit, repudiatisque qua ex animi commotione aut in gratiam alicujus scripta fuerunt, nudam historiam tradidit. Nos autem evolutis horum libris, indeque iis qua ad rem faciebant collectis, adjectis etiam qua cum non essent scripta, ab antiquis hominibus tradita didicerimus* &c. Integram præfationem ex Codice Coisliniano Græce cum Latina versione exhibet laudatus Montfauconus p. 247. seq.

λάτυ καὶ μεγάλε Δρουγγαρίε τ῀ Βίγλης Ἰωάννου. Τ. Θεσσαλονίκης μ῀ τὸν σὸν ἀνεψιὸν γνησιώτερον πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα Κύριον Ἀλέξιον ... τε καὶ ἀμφιβολίας ἐπὶ τούτῳ ἀναφυείσης.

IX. ANNA COMNENA Porphyrogenita & Cæsariſſa, ſoror Joannis Comneni, * Alexii Comneni Imperatoris & Irenes primogenita filia, nata A. C. 1083. atq; extincto ante nuptias qvi ipſi deſponſatus fuerat Conſtantino Duca, uxor NICEPORI BRYENNII Cæſaris A. C. 1137. defuncti de cujus libris qvatuor commentariorum de rebus Byz. ſupra p. 343. dixiſſe me memini. Aviæ ſuæ Annæ Dalaſſenæ ſapientiam & eloqventiam prædicat lib. III. p. 86. ipſa utroq; illo nomine celebranda merito, & laudata à Jo. Zonara lib. XVIII. c. 26. Annal. p. 305. qvi etiam γλῶσσαν ἀκριβῶς Ἀττικίζουσαν linguam exquiſite Atticiſſantem ei tribuit. De eadem Nicetas in Joanne Comneno cap. 3. ἥτις τ῀ τῶν ἐπιστημῶν πασῶν ἐπόχῃ φιλοσοφίᾳ δεύτερο μέλημα, καὶ πρὸς πᾶσαν ἐρρύθμιστο μαθησιν quæ omnium diſciplinarum parenti Philoſophiæ dedita & omnibus artibus erudita erat. Hinc & locum illi qvem debebat inter mulieres Philoſophas libenter dedit Ægidius Menagius, † alii hanc licet fœminam non dubitant ** præferre viris tantum non omnibus, qvorum ſtylo Hiſtoriam Byz. conſcriptam habemus. Exſtat ejus *scripto peſta ſupra ſexum judicio ac ſingulari elegantia conſcriptum* †† opus *Alexiados*, ſive de rebus Alexii Comneni Parentis

* Hic Joannes poſt Alexium Patrem præfuit Imperio, qvod Alexius cogitaverat Nicephoro genero & filiæ Annæ tradere. Sed Nicephorus Annæ maritus placido & qvieto Viro ingenio, noluit facere qvod alius cupidine regnandi inflammatus fociſſet, & Anna vehementer optaſſet qvidem adeo, ut multum expoſtularet etiam cum Natura, qvod ſe fœminam, Nicephorum virum creaſſet. Vide Nicetam lib. I. pag. 8. & Cangii familias Byz. p. 176. ſeq.

† In Hiſtoria Mulierum Philoſopharum pag. 39.

** Vigneul Marville, Melanges de Hiſt. & de litterature T. 3. p. 56. *L' Hiſtoire Byzantine à ſon defaut, & un defaut tres incommode au lecteur, le quel conſiſte en ce, qve plus de la moitié des Auteurs de ce Recueil ne meritent pas d' etre lûs, excepté en quelques endroits aſſez rares, ou ils ne ſe copient pas les uns les autres.* Procope *eſt presq; le ſeul de ces Hiſtoriens qui ait de la dignité, & qui ſe ſoit formé ſur les anciens, qu' il a judicieuſement pris pour modéles. L' Alexiade d' Anne Comnene à ſon merite particulier. C' eſt une Hiſtoire polie, & qui a de pair avec l' Hiſtoire d' Alexandre le Grand ecrite par Quinte Curce.* Maximus Margunius not. 2. ad Can. pœnitential. S. Baſilii: γραῦς σοφωτάτη ἐκείνη καὶ ἀληθεστάτη Καισάρισσα, ἡ Κυρία Ἄννη, ὅπερ ἔγραψεν ἐυγλωττοτάταις πολλὰς ἱστορίας. Confer Nic. Comneni prænotiones myſtagogicas p. 414. 418.

†† Cangius præf. ad Cinnamum. Confer Hanckium de ſcriptoribus Hiſt. Byz. lib. I. cap. 29. qvi inter alia notat Jo. Micrælium, virum cætera eruditum & de Hiſtoria ſacra atqve externa meritiſſimum, cui ex Bodini verbis male intellectis, viri & ſcriptoris nomen fuit *Annas Alexias*, præt. ad ſyntagma Hiſt. §. 44.

tis sui, *libri* (non XX. ut numerat Bodinus cap. 10 de methodo Histor. sed) *XV.* absoluti Manuele Comneno imperitante circa A. C. 1148. annum ætatis 65. ut constat ex lib. XIV. p. 447. seq. ubi testatur se usam commentariis virorum fide dignissimorum, qvi Patris olim secuti militiam, postea Monasticam vitam sunt amplexi, neqve tamen ex iis solis, qvæ referret hausisse, sed diligenter cum iis qvæ ipsa videndo & audiendo compererat, contulisse. Libris primo & secundo de rebus ante Imperium ab A. C. 1069. ab Alexio gestis, libro tertio ad decimum qvintum ab initio ejus imperii A. 1081. ad obitum usqve 18. Cal. Sept. A. 1118. disserit, in illo enim Historiam finisse, versiculi qvoqve Græci adscripti docent:

Λῆξεν ἅμα βιότοιο Ἀλέξιος ὁ Κομνηνός,
Ἔνθα καὶ θυγάτης λῆξεν Ἀλεξιάδος.

Finit ubi vitam Comnenus Alexius, illic
Nata quoque illustris finit Alexiadem.

Libros octo primores *Græce*, lacunosos admodum ex Codice Augustano vulgavit cum notis suis *David Hœschelius*, Augustæ Vindel. 1610. (in qvibusdam titulis 1618.) 4. Totum vero opus, omnes nimirum qvindecim libros è MS. Vaticano, & Barberino qvem Holstenius cum Mediceo * contulerat, Græce descripsit *Petrus Possinus* S. I. & cum versione sua & glossario, Hœscheliiqve notis vulgavit Paris. 1651. fol. Hinc Possinus præfat. ad Nicephorum Bryennium A. 1661. editum refert inspiciendum sibi post editam Alexiadem datum Codicem librorum Comnenæ, qvem à Jac. Cujacio qvondam acceperat Petrus Faber Sanjorianus, non paucis locis diversum ab eo exemplari ex qvo editionem suam curavit, ut non modo lacunas supplere omnes, sed & diversas lectiones facile bis mille in ora libri sui notare potuerit. Hujus Codicis non potuisse compotem fieri Tolosæ cum Alexiadem ad prælum concinnaret, qveritur in præfat. ad Annam Comnenam, ubi & notas promittit & Comnenæ vitam è veteribus collectam monumentis, & notas in Alexiadem, & *panegyricum Alexii* coram à *Theophylacto* dictum, Alexiadis elegans compendium. *Subjicietur*, inqvit, *Abacus Chronologicus, & iidem libri qvindecim partim universi recensebuntur ope Codicis Optimi, cujus recentissime nobis inopinata ostentata spes est*, (Cujaciani nimirum) *partim in locis obscurioribus collatione aliorum scriptorum illustrabitur.* Illæ Possini notæ

&

* Alius Codex insignis, initio licet & fine mutilus in Bibl. Segvieriana, qvæ hodie Coisliniana. Vide Catalogum eruditissimi Montfaucon. p. 425. qvi Varias Lectiones ejus exhibet p. 521. seq.

& lucubrationes nunqvam viderunt lucem, uti nec *Jo. Frid. Gronovii* doctissimi Viri, qvi A. 1643. ad Georgium Richterum * scripsit se Alexiadem Annæ Comnenæ doctissimæ & Atticissantis Principis nactum esse triplo auctiorem qvam Hœschelius edidit: & ex cujus lucubrationibus MSS. Jacobus Gronovius filius præf. ad Parentis opus de sestertiis, pro solita humanitate & elegantia sua scribit *se cum aegritudine observasse multis in locis satis absurde tractatam à Possino.* Vossius qvoqve lib. de Philologia cap. 2. §. 3, cum dixisset Annam Comnenam libris qvindecim de gestis Alexii Comneni patris sui, doctrinam & facundiam suam pariter comprobasse, addit: *atque hoc magis patebit, ubi integrum opus ederit Joh. Fridericus Gronovius.* ** Cæterum bene est qvod exstant eruditæ in Alexiadem notæ Historicæ & Philologicæ *Caroli du Fresne* sive *Cangii*, licet nullo MSto Codice, ad qvem textum castigaret, usi, qvæ prodierunt ad Joannis Cinnami calcem Paris. 1670. fol. Possini editioni præmissum breve Annæ Comnenæ elogium ex Lud. Jacobi à S. Carolo Bibliotheca illustrium fœminarum qvæ scriptis claruerunt. *Jac. Gretseri* refutatio alogiarum Annæ Comnenæ contra Gregorium VII. Papam, prodiit Ingolstad 1611. 4. Amori in parentem aliqvid dedisse arguit Augustinus Mascardus de arte historica p. 205. seq.

ALEXII COMNENI versus politicos ad ἀνεψιὸν suum *Alexium Spaneam* MStos memorat Labbeus in Bibl. nova MSS. pag. 132. hinc constat de tempore qvo Alexius Spanea vixit, qvem inter scriptores dubiæ ætatis refert Clariss. Caveus, διδασκαλίαν ejus ὀρθογραφικὴν Venetiis à Christophoro Zanetto, sine anni notatione editam memorans.

Alexii Comneni *Novella de electione Episcoporum* Græce è MS. Bibl. Regis Christianissimi, cum Cotelerii versione prodiit in ejus Tomo. II. monumentor. Ecclesiæ Græcæ p. 178-199. Paris. 1681. 4. *Norum Rationarium Imperii*, in Tomo qvarto eorundem monumentorum sive in Analectis Græcis post Cotelerii obitum per Monachos Benedictinos editis ibid. 1692. 4. pag. 367-392. *Aurea Bulla* † *de donandis & rebus sacris* non temere contrectandis nec in alios usus vertendis

* Vide Epistolas Georgii Richteri p. 242.

** Jo. Frid. Gronovius Epist. ad Antonium Clementium inter editas à Clariss. Burmanno p. 681. *Narro tibi Romæ me partim meâ, partim multo auro redemta manu descripsisse Alexiadem Annæ Comnenæ: & qvia mendosum erat exemplar, cum Florentino ob hanc ipsam causam in eam Urbem, qvam jam videre mihi reversum contulisse.*

† Ejusdem argumenti auream bullam à Manuele Comneno promulgatam memorat Jo. Cinnamus lib. 6. p. 161. qvam Cangius in notis pag 486. monet editam Anno ejus imperii XV, CHristi 1158.

tendis legitur Latine in Bibliothecis Patrum edit. Paris. 1575. T. V. & 1589. & 1654. T. 3. & Colon. 1612. T. XV. & Lugd. T. XIX. pag. 957. & apud Baronium ad A. C. 1082. n. 10. seq. Græce vero & Latine in Jure Græco-Romano lib. 2. pag. 124. ubi & aliæ constitutiones occurrunt Alexii Comneni quidem pag. 123 - 147. ISAACII COMNENI pag. 120. JOANNIS COMNENI pag. 147. MANUELIS COMNENI p. 149. 167. ALEXII COMNENI Secundi pag. 167.

De *Isaacii Comneni* scholiis in Homerum, characteribus Ducum Trojan. & paralipomenis Homericis dixi lib. 2. cap. 7. §. 9. & lib. 4. cap. 30. pag. 412.

Manuelis Comneni Legatio missa A. C. 1170. *ad Norsesin* * *Catholicum sive Generalem Episcopum Armeniorum* ad Eutychis sectæ ad Synodi Chalcedonensis doctrinam (qvæ res successu etiam non caruit) reducendum, exposita à legato *Theoriano*, in Ἀλαλέξει sive Colloqvio qvod de religione cum Catholico illo habuit, qvodqve primus Græce ex *Jo. Sambuci* Codice descripsit & cum latina versione sua edidit *Jo. Leunclavius*. Basil. 1578. 8. adjunctis Leonis M. Epistola ad Flavianum, Damasceno contra Manichæos & Leontii ac Constantini Harmenopuli de sectis, ejusdemqve Harmenopuli & Augustini atqve Hilarii fidei confessione Græce & Latine. Recusum postea hoc Theoriani colloqvium latine in Bibl. Patrum. edit. Lugd. T. XXII. pag. 796. Græce vero & latine in Auctario Bibl. Patrum curante Frontone Ducæo Paris. 1624. T. 1. pag. 439. Manuelis Comneni *Epistola ad Ludovicum VII. Regem Francorum*, inter scriptores rerum Germanicarum à Marqvardo Frehero vulgatos T. 1. p. 419.

ANDRONICI COMNENI, qvi ab mense Novembri A. 1183. ad Septembrem A. 1185. CPoli imperitavit, ** Isaaci Comneni Filius, Alexii nepos, Ἀλάλεξις μὲ τῶν Ἰουδαίων, *Dialogus contra Judæos*, latine è Codice Sirleti versus à *Jo. Livineio*, distributusqve in capita LXIV. & à Petro Stevartio (cui Andreas Schottus eum transmisit) in tomo singulari Antiqvæ Lectionis vulgatus Ingolstad. 1616. 4.

* Theorianus in legatione: χ̀ χαιρετίσαντες τὸν Καθολικὸν τὸν Ἀρμενίων κύριον Νοησέσιν. Hic Caveo nescio qva ratione *Nauseses* appellatur, Allatio pag. 668 de consensu utriusqve Ecclesiæ, *Noseses*. Nescio idemne Theorianus Philosophus cujus Epistolam ad sacerdotes montana loca incolentes de jejunio Sabbati, Divina communione, conjugio Sacerdotum & non radenda barba allegat Allatius lib. de purgatorio pag. 690. 822.

** Vide Comnenorum tabulam Genealogicam in Cangii familiis Byz. pag 169. seq: (de Anna Comnena pag. 176.) & ad Cinnamum pag. 189. seq. & apud Lambecium lib. V. pag. 170.

atqvè inde in Bibliotheca Patrum T. XIV. edit. Colon. 1618. & T. XXVI. edit. Lugd. pag. 39. Græce MS. in Codice Bavarico 128. & in Bibl. Vindob. ut testatur Lambecius lib. V. pag. 169. seq. ubi refellit Sirletum qvi hunc Dialogum putavit non ab ipso Andronico scriptum, sed jussu ejus compositum ab Euthymio Zigabeno. Sane in versibus Græcis Codici MS. præmissis diserte legas opus scriptum ab Andronico, & Nicetæ Choniatæ testimonio constat Andronicum fuisse γραμμάτων ἔμπειρον, καὶ αὐτὰ σόμα φέροντα εἰς τὸ Πνευματοφόρους Παύλου τὰ Ἐπιστόλια. Porro Livineji argumentum qvo dialogum hunc A. C. 1327. scriptum disputat, & qvo moti fuerunt viri docti ut Andronicum Palæologum ejus crederent esse auctorem, facile refellitur. Ait nempe Livinejus scriptorem annos Judaicæ captivitatis computare 1255. qvibus si addas 72. à CHristo nato ad Titi triumphum, fiunt 1327. Sed Andronicus c. 41. Judaicam captivitatem non numerat ab excisis per Titum Hierosolymis, sed ab captis à Pompejo, & ab Aristobulo in triumphum ducto, ut patet ex capite 39. *Nam regnante Aristobulo Judæorum Principe Romani & sacram Urbem corrupere. & Israëlitarum Gentem una cum Principe Aristobulo & liberis, mancipio cepere. Ex quo tempore Vaticinium omne & regnum atque Pontificium pessum iit, Herode extraneo Israëlitis ab Romano Rege imposito, & augusta veste amicto.*

INDEX Scriptorum & aliorum quorundam in Alexiade Annæ Comnenæ memoratorum,

ad paginas editionis Parisiensis.

Alexandrinus Ægyptius Genethliacus 164. infra, Elevtherius.
Alexii Comneni χρυσόβουλλον sive aurea bulla Matris auctoritatem confirmans 83.
Amphion & Zethus, Epidamni restauratores 99.
Aristotelis libros & dogmata interpretatus Italus Philosophus 145. 147.
Armenii in Synodo CPol. damnati 270.
Basilius Bogomilorum antesignanus. 487. seq. lapidatus à Satanicle & aliis dæmonibus. 489.
Basilius Byzantii præfectus, de cometæ significatione ab Alexio Comneno consultus. 355.
Blasius Manichæus. 157.
Blanchernita in Synodo CPol. damnatus. 270.

Bogo-

Bogomilorum hæresis, Manichæorum & Massilianorum dogmatis subscribens. 486. seq.
Nicolaus Callicles, Medicus Imperatoris. 496. 497.
Catananges Astrologus. 165.
Elevtherius Alexandrinus Astrologus. 164. 165.
Chalcedonensis Synodus. 31.
S. Demetrii Thessalonicensis templum & unguentum scaturiens. 60.
Demosthenes Rhetor. 961
Didymus tametsi cæcus, perspicacissimentis Musicam & Geometriam ad plenum didicit. 266.
Enthusiastæ. 270.
Eudoxus ἀστρονομούμενος. 164.
Euripidis Alcestis, & ejus dictum καὶ πέπον ἡμῶν θανὼν. præf.
Euthymii Zygabeni panoplia dogmatica jussu Alexii Comneni scripta 490.
Gregorium Genesium, Annæ Dalassenæ aviæ suæ ab Epistolis, memorat Anna Comnena III. p. 88.
Homerus præf. & p. 159. 191. 271. 292. 355. 381.
Jamblichi dogmata exposuit Italus Philosophus. 147.
Jasitæ, Itali Philosophi discipuli. 147.
Joannes Italus 143. Mich. Psselli discipulus 144. Dialectices peritus. id. ἰταλὸς τῶν φιλοσόφων CPoli. 145. Aristotelis & Platonis libros interpretatus est. 145. Porphyrii, Jamblichi, Procli 147. Falsa ejus dogmata percussa anathemate. 149.
Leo Chacedonensis Episcopus. 16. 129. 130. 199.
Manetho Apotelesmaticus. 164.
Georgius Manganes, Alexii Comneni scriba. 60. 63.
Manichæi. 131. vide Bogomili, & Pauliciani.
S. Maximi Philosophi & Martyris scriptorum lectione delectatus Irene Augusta 147.
ὁ Μελῳδὸς 492. David, ad cujus Psalmum XII. 6. respici, recte notat Rev. Wolfius noster diss. de Bogimilis p. 28.
Michael Pantechnes, Medicus. 497.
Nicephori Bryennii Commentarii. præf. & pag. 9. 191. 271.
Nicephori Diogenis, excæcati studium in libris ac præsertim in Geometrica disciplina positum. 266.
Nicolaus Patriarcha CPol. 273.
Nilus Itali Philosophi erroribus subscribens. 269. seq.
(*Parasceviotes*. 489.

Paulicani Manichæorum vestigia assistentes. 154. dicti à Paulo quodam Callinices filio. 451.
Petrus cui revelata lancea qua Domini latus perfossum. 326.
Pholus Manichæus. 457.
Pisanus Episcopus, (Dagobertus) 335.
Plato Philosophus. 164. 451. Ejus libros & dogmata interpretatus Italus Philosophus. 149. 147.
Polemonis Rhetoris ῥοῖζος sive stridor in dicendo. 271.
Porphyrii dogmata exposuit Italus Philosophus. 147. ejus περὶ ἀρχῶν 451.
Procli dogmata exposuit Italus Philos. 147.
Mich. Psellus. 144. Itali, ingrati discipuli Præceptor ibid. post detentionem Byzantio egreditur, cui Italus in dignitate ὑπάτου φιλοσόφων succedit. 145.
Ραίκτωρ, Monachus. 28.
Salomo Joannes, Itali Philosophi discipulus, 147. 361. 362. 379.
Sappho. 490.
Serbliæ, Itali Philosophi discipuli. 147.
Sethus Astrologus. 169.
Σύμπασα στοὰ καὶ Ἀκαδημία εἰς Ἰωάννου συνελήλυθεν 271.
Tragœdia. præf. respicit Sophoclis Ajacem flagelliferum & Euripidis Hecub. v. 518.
Jo. Xiphilinus Patriarcha Cpol. 75.

IX. JOANNES CINNAMUS a) (ita enim rectius quam à Labbeo *Sinnamus* scribitur) Grammaticus βασιλικὸς, hoc est nota-

a) Cinnamum vocat Codex Vaticanus, & Nicetas Choniates Κίναμον Ἰωάννην in Andronico Comneno lib. 2. cap. 5. ubi refert in Imperatoris hujus præsentia quædam eum dixisse de verbis CHristi Joh. XIV. 28. *Pater major me est*, quæ Andronicus ægerrime tulit. Aliis porro Cinnamis quos Cangius & Hanckius commemorant, ut sunt 1) Cinnamus tonsor apud Martial. VII. 63. idem ut volunt de quo Juvenal. I. 24.

Patricios omnes opibus quum provocet unus,
Quo tondente gravis juvenis mihi barba sonabat.

2) Cinnamus de quo inscriptio vetus apud Gruterum p. DCIX. 9. RELIQVIÆ CINNAMI, TI. CÆSARIS AUG. FAUSTIANI. 3) Cinnamus, Imperialis Sparbarius & Judex Juvenaciæ, pater Pandonis Clerici, cujus mentio in diplomate Joannis

notarius b) in aula CPolitana scripsit post Manuelem Comnenum A. C. 1180. extinctum c) ἐπιτομὴν τῶν κατορθωμάτων τῷ μακαρίτῃ βασιλεῖ καὶ πορφυρογεννήτῃ Κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Κομνηνῷ compendium de rebus gestis Joannis Comneni (qvi ab A. C. 1118. ad 1143. imperitavit) libro I. Deinde ἀφήγησιν τῶν πραχθέντων τῷ αἰοιδίμῳ ἐκ αὐτῆς τῷ βασιλεῖ καὶ πορφυρογεννήτῃ Κυρίῳ Μανουὴλ τῷ Κομνηνῷ, uberiorem enarrationem de imperio & rebus gestis, quibus auctor ipse magnam partem interfuit d) Manuelis Comneni, Joannis F. libro II. III. IV. V. & VI. Tot enim in Codice Vaticano qvi

nis Archiepiscopi Barensis circa A. C. 851. apud Ferdinandum Ughellum in Italia sacra, in Episcopis Juvenacentibus. 4) Cinnamus sacrarum largitionum Comes de qvo Jo. Cantacuzenus III. 36. Hist. 5) Cinnamus Mysticus, ex principibus aulæ, & Isaaci Panhypersebasti Colloga, de qvo idem III. 89. 95. & 97. Mich. Psellus apud Allatium de Simeonibus pag. 150.

Τοὺς ἐν πεύσει καὶ σωνυστιμένους
Συγκλήτους, ἄρχοντας τ' ἐκκλησίας,
Βαΐδας, Πρωτοσπαθίους τε Κινναμίους πάλαι &c.

His inqvam Cinnamis plures alii addi possunt ex Graneriano Inscriptionum opere: ut nempe Leo Cinnamus Calligraphus A. C. 1276. de qvo Combefisius ad scriptores post Theophanem pag. 301. Montfauconus in Palæographia Græca pag. 65. 66. Mich. le Qvien ad Joannem Damascenum T. I. p. 612. & Boivinus ad Gregoram pag. 804. De eodem Petrus de Marca in diss. de decreto Papæ Vigilii pro confirmatione qvintæ Synodi §. 1. ubi male vocatur Leo Cinnomus, in editione certe Francofurtensi, qvæ mihi jam ad manus. *Cinnamorum*, inqvit Allatius, *familia ad hæc usque tempora, non contemnenda in Græcia agnoscitur. Sigillorum nulla est: quæ si extaret, cum illa Historia Cinnamus præferat auctorem, frustra operam ludunt qui aliter profuturi, posteriorum exscriptorum incuria decepti.*

b) Vide Hanckium lib. I. de scriptoribus Hist. Byz. cap. 30. Cangium præf. ad Cinnamum, atqve in utroqve glossario, voce Grammaticus. Ita hoc vocabulum etiam accipiendum supra in Leone Grammatico.

c) Hoc Cinnamus ipse perspicue innuit, qvi lib. I. cap. 2. testatur se scripturum res gestas a duobus Imperatoribus, *quorum alter* (Jo. Comnenus), *nobis necdum notis decesserat, alter* (Manuel Comnenus) *nostra ætate & floruit & extinctus est, filio* (Alexio) *adhuc impubere, imperii hærede relicto.* ὧν ὁ μὲν ἔφθη πρὸ τῆς ἐμῆς τὸν βίον μετοικίας τὸ ζῆν ἀπολιπών. αὐτὸς δὲ ἥκμασά τε ἐφ' ἡμῶν, καὶ ἀπῆρε τοῦ βίου τὴν βασιλείαν ἀνηβῶν λιπών, τῷ παιδί.

d) Eodem loco Cinnamus refert se vixdum adolescentem Manueli Comneno operam suam addixisse, & susceptis ab eo plurimis in utramqve continentem (occidentem & orientem) expeditionibus præsentem adfuisse. Τὰ μὲν δὴ Μανουὴλ ἐκ οἴδα εἴ τις ἐμοῦ κάλλιον ἐξιστορῆσαι ἔχει. Ἐπεὶ καὶ ὅπως μειρακίῳ γε ὄντι μοι πλείστας συνεκδημησάσας οἱ τῶν εἰς ἤπειρον ἐκβάσεων συνέβαινεν ἐκστρατειῶν.

tempore captæ à Turcis CPoleos ſcriptus eſt, & in editione Pariſienſi numerantur, qvanqvam Tollius in ſua editione ex tribus poſterioribus libris unum, tres priores mole etiam excedentem fecit. Liber qvintus incipit pag. 207. edit. Tollii à verbis ὀλίγῳ ὕστερον. Liber ſextus pag. 207. à verbis ἤδη δὲ καὶ Ἰωάννης ὁ Δούκας. Hic ſextus ſive poſtremus extrema parte mancus eſt, nec conſtat ſeptimum tantum cujus initium in MS. legi Allatius teſtatur, an plures etiam libros Cinnamus adjunxerit, Hiſtoriamqve, ut eſt perqvam ſimile veri, ad obitum usqve Manuelis Comneni, hoc eſt ad A. 1180. perduxerit, qvæ enim exſtat ejus Hiſtoria, deſinit in apparatu ad obſidendam Iconium A. C. 1176.

Poſt Alexiadem voluit Cinnamo qvoqve edendo operam ſuam addicere *Petrus Poſſinus*, ut ex Simonis Wagnereccii literis 1648. 29. Maji datis apud Allatium pag. 139. de Simeonibus didici. *Cinnami*, inqvit, *editionem Poſſinus noſter nunc adornat.* Sed & *Allatius* ipſe libro de Pſellis A. 1634. edito pag. 24. ſcripſerat *in Cinnamo vertendo illuſtrandoqve diu ſeſe exercere.* Nec Poſſini tamen nec Allatii editio prodiit, licet Cinnamum curante Poſſino editum tradat Kœnigius in Bibl. Sed primus *Cornelius Tollius*, qvam præfatione ad Palæphatum A. 1649. de Cinnamo vulgando dederat fidem exſolvit, illumqve ſcriptorem ex apographo *Iſ. Voſſii*, qvi ex Codice Vaticano * deſcripſerat, Tollio ut ederet donaverat, Græce cum verſione ſua notisqve vulgavit Trajecti ad Rhenum 1652. 4. Poſtea *Carolus du Freſne* Tollii editionem recenſuit, opus non in qvatuor, ſed ex MS. Codicis fide (qvem tamen ipſe non videtur inſpexiſſe, neqve in Græcis ad illum caſtigandis operam poſuiſſe) in ſex libros digeſit, libros capitibus diſtinxit, Tollii verſionem pluribus in locis caſtigavit, notisqve ejus omiſſis qvod nihil fere ad Hiſtoriæ Cinnamicæ illuſtrationem aut locorum difficilium emendationem contineant, novas ipſe Hiſtoricas & Philologicas adjunxit, & cum notis ſuis ad Nicephorum Bryennium & Alexiadem, & cum Pauli Silentiarii deſcriptione templi S. Sophiæ Græce & Latine edidit è typographia Regia Pariſ. 1670. fol.

Dictio hujus ſcriptoris ab omnibus celebratur pura ac terſa, & Xenophontis, qvem initio operis laudat, æmula. Meritoqve Reineſius in Epiſtolis ad Boſium pag. 119. ait eum ſe probare *non tantum ab ſtylum qui gravis, purus, terſus, & ſæculi qvo vixit auctor, plane inſolens, ſed & ob res: tangit enim ſubinde geſta Imperatorum Occidentis, qua apud Hiſtoricos*

* Meminit Voſſius pater lib. IV. de Hiſtoricis Græcis pag. 492.

vicos ejus temporis sive Italos sive Germanos frustra quæras. Loca qvædam in illo scriptore illustrat pag. 126. sq. ubi addit optime feciſſe Tollium, ſi Chronologiam ſuo ſcriptori addidiſſet & Genealogiam illuſtrium Perſonarum, qvarum facit mentitionem. Prius illud etiam in Pariſienſi editione deſideratur, etſi illud jam ſi qvis aggredi velit, facile illud qveat perficere ex præclariſſimi Cangii obſervatis. Scriptores nullos allegat Cinnamus niſi Procopium lib. V. pag. 127. (edit. Tollii 237.) videturqs illum præ cæteris imitatus, non modo dictione ſed etiam ſententiis, in qvibus eſt qvod Divinæ providentiæ, qvam ſtolidi mortales fortunam appellant, omnia non uno in loco * tribuit, & qvod lib. VI. p. 150. (edit. Tollii 278.) ubi controverſiam Theologicam à *Demetrio* Lampeno motam enarraverat, ſubjungit ſibi ſemper ita viſum, naturam DEI ** curioſius inqvirere nefas utiqve eſſe mortali. *Ἐγὼ γοῦν ἐκεῖνο πάντων ἀλόγιστον εἶναι φρονῶν διατελέσω, ὅτι δὴ φύσιν θεὸν πολυπραγμονεῖν ἀνθρώπῳ ὄντι μὴ ἀνεγκλήτον.* Ad ea qvæ de Monacho *Niphone* Bogomilo narrat lib. 2. pag. 36. ſeq. conferendus Allatius de conſenſu utriusqve Eccleſiæ pag. 669. ſeq. qvi pag. 683. ſq. exhibet etiam ſententiam de Patriarcha CPolitano Coſmæ depoſito A. C. 1144, qvod cum Niphone faceret.

Manuelis Comneni Imp. *ἀγχίνοιαν* ſingularem, qva abſtruſiſſimas controverſias & ex Ariſtotele propoſita argumenta promte diſſolverit, & difficillima S. Scripturæ explanarit, laudibus effert lib. VI. pag. 148. & pag. 169. 170. ubi & *τὸν Σιλέντιον* ejus *λόγον* celebrat, hoc eſt Orationem ſacri argumenti, cum ſilentio in confeſſu Optimatum auſcultatam, de qva plura Cangius in notis & in utroqve gloſſario. Nicetas de eodem Manuele lib. VII. cap. 5. *καὶ ὁ βασιλεὺς τοιγαροῦν ὅτῳ εὐγλωττίας εὐτυχήσας &c. Hic qvidem Imperator natura facundus & ſuavis ſermonis affluentia ornatus, non elegantes tantum Epiſtolas ſcripſit, ἀλλὰ καὶ κατηχητικοὺς ὠδήσε λόγους, οὓς φασι σελέντια, καὶ εἰς κοινὴν ἀκρόασιν ἤγαγε, ſed & catechetticos elaboravit ſermones, & publice recitavit.* Teſtatur etiam Cinnamus lib. IV. cap. ult. ſe vidiſſe Imperatorem manu ſua venas ſecantem & medicamenta præbentem ægrotis, additqve multa Aſclepiadarum ſcientiæ antea incognita ab ejus ſtudio & inventione acceſſiſſe, qvæ in Noſocomiis publicata ab omnibus deinceps poſſint cognoſci. Deniqve inducit illum adverſus tota hoſtium agmina pugnantem ſolum & vincentem lib. 2. pag. 28. ſeq. 34. ſeq. & lib. 5. pag. 112.

Lib.

* pag. 23. 155. 232. edit. Tollii.

** Confer qvæ è Procopio notavi ſupra pag. 249.

Lib. IV. pag. 102. mentio de Basilio Diaconno, qui hæreseos calumniam levissima de causa viris præstantissimis impegit, atque inter alios Michaëli Evangeliorum in templo Sophiæ interpreti & Nicephoro Basilacio * Rhetori: qui vicissim Basilii dogmata reprehendenda captarunt, ipsumque & suffragantem illi Soterichum Panteugenum ** Episcopum Antiochenum designatum & singulari libro, quo Platonis in Dialogis similitudinem referebat, dogma suum propugnare ausum Sacro munere depulerunt.

Pontificis Romani arrogantiam graviter perstringit lib. V. pag. 127. seq. indigne ferens eum sibi vendicare potestatem creandi Imperatores, & Majestatis eorum tam exiguam rationem habere. ὅιον γὰρ, inquit, ὅιον ἡ Ῥώμης ἀρχὴ &c. *Qualem enim quantamque rem, Romæ principatum scilicet, barbari fœdaque mancipia cauponantur, eoque illic à multis tempestatibus neque Pontifex maximus, neque Augustus fuit. Iste enim, qui imperatoria nomine superbit, præter decorum tantæ personæ, pedes ipse pontificem equitantem propter curvitat, & tantum non equi ejus curator est: hic vera istum talem imperatorem vocat, & pari eum principibus nostris honore vult censeri. Lepidum caput, quomodo & unde tibi jus factum est Imperatoribus Romanis*

* Ἦν τις Λευϊτῶν ὃς διακόνους καλεῖμεν &c. *Erat quidam Levitarum quos nos Diaconos vocamus, nomine Basilius. Hic ad explicandum plebi in omnibus ubicunque cœtibus Verbum Divinum constitutus, tum alios qui vel tantillum offenderant, in illis concionibus novarum & ambiguarum sententiarum arguere, πρὶν δὴ περὶ Μιχαὴλ καὶ Νικηφόρου, ἐπίκλησιν Βασιλάκιον, ὧν ὁ μὲν Ῥητορικῆς ὡς τὰ δεύτερα κατηχητὴς ἐτύγχανε ὤν, ὁ Μιχαὴλ τὰ ἱερὰ τὰ ἐπὶ τῷ τῆς Σοφίας ἱερῷ διεξηγεῖτο τῶν Εὐαγγελίων ῥητά. Ἄτερος δὲ εὐδόκιμος ἄλλως τῶν ἐν λόγοις ἦν καὶ δὴ καὶ λόγων ἀγαθὸς δημιουργός, ἀμέλει γοῦν καὶ πολλὰ τῶν κατὰ Ῥητορικὴν μεμελέτητο αὐτῷ δεξιῶς. tum etiam Michaëlem & Nicephorum cognomento Basilacium, Rhetorices ea tempestate doctorem. Michaël sacros Evangeliorum sermones in Sophiæ templo interpretabatur, alter vero celebris inter eruditos & orationum insignis artifex, adeoque multa in Rhetoricen erat egregie commentatus.* De hoc Nicephoro Basilacio sive Basilaca dixi supra lib. IV. cap. 30. pag. 411.

** Σωτήριχος ὁ Παν[illegible]γενος ἡ ἐπίκλησις ἦν, ἀνὴρ καὶ ἐκείνου τῶν Χρόνων σοφίᾳ καὶ λόγων δεινότητι τοὺς ἄλλους ὑπερβαλλόμενος, ὃς καὶ τὸ Ἀνθιόχου τοῦ Θρόνου λαχὼν ὅπως ἔτι κεχειροδόνητο. Ὁ δὲ νῦν Σωτήριχος ἐκ παιδὸς γλίσχρως μόνον καὶ σόμαλον δόξῃ τῇ ἐκείνου παρίσχηται, ἀλλὰ δὴ καὶ λόγου τινὰ χρῆμα λόγῳ συνάξας, οἷος ἐκεῖνος ἐξαίσιός τις πρὸς Πλάτωνα ἐν διαλόγοις ὁμοιότητα ἴσχων, πολλὰ ἐν τούτῳ δὴ τῷ λόγῳ συνεφόρησεν ἄτοπα, δι' ἃ παρ' αὐλῆς τὴν τοῦ Θρόνου καθαίρεσιν ὑπέσχη. Confer Allatii præfat. ad excerpta Rhetorum, & adversus Creyghtonum p. 523. seq. ubi ipsa Synodi occasione mortuum illorum habitæ Acta publicaturum se recipit.

*monis præstaretibus * ostendi? Sed cum neutiquam id usquam acceperis, & ta Christianum, illa Imperatorum, mirabilem Tarvisium, qui Byzantinum Augustum solium differre esse solum Romanum, dic mihi, quo tandem auferre ** Papa dignitatem fortius & ditius est, qui hæc statuit ac decrevit, Constantinus, pulsus inter Imperatores Christianus. Quinque alterum quidem insignem ejus blium accipis (tu nunc dicendi aliquando quæ sit episcopi excellentia) alterum quod consulens & rejiciens utrumque, antiquum, nec enim alteri vado. Sed novum est, inquit, Imperatores creare ac designare. Sunt, quotiens mamus imponis, qualemcunque consecras: hæc autem spiritualis fuit: sed non est tuum, Imperium Imperatoribus abrogare, & ipsi quando res novas moliri. Nam si vestrum erat tyrannos perdere, quare dominis dedita, cum Romæ esses, aliter fecisti? sed alterius hi fuerunt: ille atque ego, qui tunc temporis vestræ Ecclesiæ præsidebat. Tu vero incurris offendis que in te ipsum, & nobis ut ipsum efficeris adversum. Quorum enim non multo ante, Imperatori gratificatus, ne alloquia quidem & appellationes accipiebas, quod neque licebat; quos fratribus adscripseras; eos nescio quo pacto facis Augustos: & illum, de quo & per quem & sub quo tanta consecutus es, non dico barbarum, sed tyrannum, sed servum bonum pro arbitrio ponis. Sed, ait, tyrannidem opprimo. Sed vi cogor. Non habet locum prætextus. Heri & non multo ante Imperatori Manueli scis quæ pactus sis; & simplicia sveris, at libelli prædicant, qui literas suas paginis exceperunt. Caterum vernilitas hæc est, ratioque agendi indocens, atque illiberalis, & cothurnis ista adaptanti vicissitudines fortunæ. & cum tempore mutaris. Verum hæc longius, quam chronicis invectivis decuerit, ad rem non pertinuit.*

NICETAS ACOMINATUS Colossensis sive Chobiates (Colossæ enim Phrygiæ Civitas seqvioribus temporibus Chonæ † dictæ sunt)

* Partem hujus invectivæ ex Cinnamo adhuc tum inedito vulgaverat Allatius de Consensu utriusque Ecclesiæ p. 523. notans p. 525. apud Græcos qvoqve non inauditum, qvod Patriarchæ eqvitatis summi Duces & Imperii administratores fuerint habenas eqvi flectendo obsequium ac reverentiam suam testati.

** Infra pag. 132. ἴσθι γὰρ ἄλλως ὅτι μὴ βασιλεῖ Ῥωμαίων ἀρχιερέα προσβάλλουσι τῇ Ῥώμῃ ἐφέπεσθαι. Τοιγαροῦν ἐξότου ὀλιγωρία τῶν ἐν Βυζαντίῳ βασιλέων τὸ τοιοῦτον γέγονε ἔθος, οὐδεὶς πώποτε ἐν Ῥώμῃ ἀρχιερεὺς κατέστη, ἀλλ' ἐν τοσούτῳ συνέβαινε χρόνῳ καὶ τὴν Ῥώμην ἀρχιερατικῆς τύχης ἐστέρητο. *Nullus alius nisi Romanus Imperator Romæ Pontificis jus habet. Ex quo igitur Byzantinorum Imperatorum contemtus brevem eum fecit, nemo quisquam Romæ constituit Pontificem, sed ipse Episcoporum & Romani cleri Antistitum Consilium retinebatur.*

† Constantinus Porphyrog. I. themate I. Κολόσσαι, αἱ νῦν λεγόμεναι Χῶναι.

sunt) magnis dignitatibus a) in aula CPolitana functus est, verum capta à Latinis A. C. 1204. CPoli Nicææ cum uxore gravidâ liberisque profugus ibi diem obiit supremum non ante annos postremos Henrici Græcorum Imperatoris, defuncti A. 1216. Vitam hujus Nicetæ scripsit frater germanus majorque natu sed illi superstes *Michaël Acominatus* b), Metropolita Atheniensis in Monodia siue lamentatione super ejus obitum, quæ Græcè c) nondum prodiit; latine vero exstat ex *Petri Morelli* versione una cum libris Historiarum edita Paris. 1566. fol. & in Corpore Hist. Byzantinæ Zonaræ, Nicetæ, Nicephori Gregoræ & Laonicum Chalcondylem latine complectente Francof. 1568. fol. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugdunensis T. 25. pag. 780. Aliud ut videtur Encomium Nicetæ Cho-

a) De illis fusè & accuratè Hanckius. Plerâque exprimuntur in titulo Operis Historici: τῶν λογοθέτου τῶν σημείων, καὶ ἐπὶ τῶν πρίγκιπος, γαμβρὸς δὲ καὶ ἑφέρτης καὶ πρωτοβεστιάριος τῶν κανικλείων καὶ κυρίου Νικήτα τοῦ Χωνιάτου ἱστορία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως Κυρίου Ἰσαακίου τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ ἐπικλήσεως Ἀγγέλου. Confer quæ infra in Indice scriptorum à Nicetâ laudatorum.

b) Hujus quoque Michaëlis Choniatæ *Historiarum fragmentum* Græce in folio Codice antiquo chartaceo XXVI. Historico Bibliothecæ Vindobon. folia quinquaginta septem implens memorat Nesselius parte V. p. 55. Ejusdem Choniatæ *Homilium in varia puncta* è MS. Bibl. Mazarinianæ latinè versic edidisque Combefisius in Bibl. Concionatoria, Tom. III. *Tractatum de Græco & Græcia quo Athenas suas ætate longè dissimiles ab priscis illis Athenarum urbe demonstrat*, Græce MS. in Bibl. Regis Christianiss. teste Labbeo Bibl. nova MSS. pag. 74. & 135. In Bibl. Bodleiana inter Codices Barocciancos n. 131. habetur Michaëlis Metropolitæ Atheniensis *protheoria*, incipit Φιλολόγου καὶ τῆς βιβλίου. *Oratio habita Athenis*, quæ incipit: τὸν μὲν δὴ προσήκοντα. *Catecheseis prima*, initium: τῆς τοῦ. *Sermo in medias Quadragesimæ*, init. καὶ ἐσόπτρου καὶ ἀφθίας. *In festo Palmarum* (eadem quam à Combefisio versam dixi) incipit: ὁ μὲν προφητικὸν καὶ βασιλικὸν. *Alloquium Nicephori Prætoris*, inscr. τοῖς λαλοῦσι τὰς φυσικὰς. *Sermo cum primum inscenderat Euripum Euboicum*, init. οἱ μὲν πολλοί. *Homilia de creatione hominis*, init. ἀσπαζόμεθα. *Contra vespertinum quod agre adhibetur ad speciem ingenii sui edendum.* Oratio *in Isaacium Angelum* (Comnenum) *Imperatorem* (qui imperavit ab A. C. 1185. ad 1195.) incipit: ὁ βασιλεὺς μὲν νότος. *Oratio funebris in Neophytum Monachorum Atheniensium Archimandritam*, init. ὁ Σαλαμὶς ἔφη τὸν γεννήτορα. *Monodia in Eustathium Thessalonicensem* incipit: ὦ συγγνώμης εἰσὶν. Ejusdem *Epistolæ* quamplurimæ. In eodem Codice habetur etiam Oratio Rhetoris cujusdam in Michaëlem Patriarcham, incipit: ἐξ ἀπὸ.

c) Locum Græce producit Allatius contra Hottingerum p. 197. seq.

Choniatæ à Michaële ſcriptum qvod incipit: πανσοφὸς μὲν ἁπὰς, exſtat in Bibl. Bodlejanæ Cod. Barocc. 131. Vide Catalogum MSS. Bibl. Bodlej. p. 15. E recentioribus conſulendi de hoc Niceta Petrus Morellus in præf. ad Monodiam, & qvi diligentiſſime in hoc argumento verſatus eſt Martinus Hanckius lib. 1. de Hiſt. Byzantinæ ſcriptoribus cap. 31.

1. Exſtant ejus Hiſtoriæ Byzantinæ libri XXI. libere & eleganter ſcripti:

1. De Joanne Comneno ab A. C. 1118. ad 1143. libro I.
2-8. De Manuele Joannis Fil. Comneno —— 1143 —— 1180. libris VII.
9. De Alexio Manuelis Fil. Comneno —— 1180 —— 1183. libro I.
10.11. De Andronico Comneno — 1183 —— 1185. libris II.
12-14. De Iſaacio Angelo —— 1185 —— 1195. libris III.
15-17. De Alexio Angelo Iſaacifratre —— 1195 —— 1203. libris III.
18. De Iſaacio Angelo qvi excœcatus pridem à fratre; poſt illius fugam Imperator iterum cum Alexio filio ſalutatur. A. 1203. lib. I.
19. De Alexio Duca, Murzuflo ſive ſupercilioſo A. 1204. lib. I.
20. De rebus poſt expugnatam à Latinis 12. April. A. 1204. CPolin geſtis. lib. I.
21. De Imperio Balduini Flandri ab A. 1204. ad 1206. lib. I.

Hos libros ex Codice qvem Antonius Fuggerus CPoli per Joannem Dernſchuvan ab Alexandro Chartophylace * Diacono CPol. comparaverat, collatis aliis duobus MSS. Græce edidit, verſionemqve ſuam & notas ſive caſtigationes adjunxit *Hieronymus Wolfius*

*Hnic Wolfius tribuit verſus in Codice MS. ad præf. Nicetæ, ubi perſpicuitatem ſuam ille jactat, adſcriptos: Οὐκ οἶδα τί φῆς ἐνθάδε χωνεύετα, Σοφιντὸ σαφὲς συγγραφῶν εἶναι λέγεις, εἶτα γραφὴν βαρβαρικὴν γράφεις. *Quid ipſum eſt quid Choniata tibi tibi? Orationis lucidum probas decus, Tenebricoſus inſtar ipſe tartari.* Addit Wolfius, non ſine cauſa hóc dici, præſertim in procœmio, ubi Homericæ dictionis æmulatione in ſalebras incidit. *Quod ſi tótam*, inqvit, *hiſtoriam ſimili orationis involviſſet, in latomias ire quam moleſtiis converſionis conflictari maluiſſem.* De MS. Codice Bibl. Coiſlinianæ vide celeberr. Montfauconum p. 209. Salmaſius in funere lingvæ Helleniſticæ p. 208. *Niceta hiſtorici tempore, qui ſub Andronico vixit, & res ejus ſcripſit, adeo diverſa fuit vulgaris Græca illius ab ea antiqua, ut duplex volumen hiſtoriæ ſcripſerit utraque lingua, Græcobarbara qua tunc vigebat & antiquiore qua ab uſu tunc receſſerat. Volumen Græcobarbarâ ſcriptum in Bibliothecis reperitur.*

Oetingensis Basil. 1597. fol. Ab eo tempore altera qvoqve Græco-Latina editio lucem vidit Genev. 1593. 4. qvæ in hoc illa priore præstat, qvod præterea Chronologiam operi præmissam, breviaria singulis libris præfixa, notasqve ad marginem morales ac politicas exhibet curante S. G. S. hoc est *Simone Goulartio* Silvanectensi, eodem qvi Flacii Catalogum testium Veritatis interpolavit. Huic Goulartianæ in Regia Græco-Latina Paris. 1647. fol. nihil aliud accessit qvam Glossarium Græcobarbarum à *Carolo Hannibale Fabrotto*, eique subjectæ paucæ è Codice Regio Variæ Lectiones ne unam qvidem paginam implentes, tum index rerum & verborum accuratus & locuples. Latina Wolfii versio recusa sæpius est una cum Zonara, Nicephoro Gregora & Laonico Chalcocondyla, Paris. 1567. fol. Fref. 1568. & Basil. 1587. f. Wolfii versionem aliqvot locis castigat Allatius præf. ad excerpta Rhetorum. Est qvoqve in manibus versio Historiarum Niceta qvam vulgari Italo sermone condidit *Josephus Horologgi*, Venet. 1562. 4. adjunctis itidem de Græco versis alterius scriptoris *libris VI. Annalium* de vitis Imperatorum CPol. à Constante qvi imperium auspicatus est A. C. 634 usqve ad Leonis Armeni initia A. C. 813. atqve *Itinerario & flore Historiarum Orientis sive de Tartaris & Passagio terræ sanctæ*, descripto ab *Haitone* Armeno, Regis nepote, qvi A. C. 1307. mense Augusto Pictavii jussu Clementis V. Pontificis Historiam illam Gallice dictavit, exceptam latine à Nicolao Salconi * & præter editiones Moltherianam, Hagenoæ 1519. 4. Basileensem inter novi Orbis scriptores 1532. fol. & Reineccianam Helmst. 1585. 4. (in appendice ad Hist. literariam Cavei memoratas) vulgatam Berolini 1671. 4. ad calcem M. Pauli Veneti de regionibus Orientalibus librorum III. & Andreæ Mulleri Greifenhagii disqvisitionis de Chataja.

Non omittendum qvod in Bibl. Bodlejana inter libros MSS. Thomæ Roe, num. 22. post Niceta thesaurum (de qvo statim dicturus sum) pag. 423. occurrit pars posterior Historiarum ejus, divisa in libros duos, qvæ non modo qvoad distinctionem librorum, sed qvoqve in phrasi hinc inde, atqve libro præsertim posteriore etiam in rebus discrepat, dignusqve adeo est Codex, qvi si nova aliqvando curanda

* Hic in appendice ad Hist. literariam Clariss. Cavei perperam vocatur Nicolaus Falconius.

randa hujus Scriptoris eximii editio sit, cum editis conferatur. Liber prior incipit à capite octavo libri tertii Alexii Comneni, p. 345. edit. Paris. (Genev. p. 582.) à verbis: Ἀλλὰ μέχρι μεν. Liber posterior à verbis capitis primi lib. de CPolis statu pag. 377. a. edit. Paris. (Genev. pag. 634.) εἶχε δὲ δὴ ὅτω ταῦτα. Inter alia quæ Codex ille suppeditat in impressis desiderata, ut de Encomio Athenarum à Mich. Choniata Nicetæ fratre, & de Tempe Thessalicorum descriptione, occurrit locus * quem una cum versione mea speciminis caussa, ut ex adversariis C. V. Jo. Langbenii est à Jo. Christophoro Wolfio, Collega & amico meo conjunctissimo excerptus, adscribam de Urbis direptione & de statuis ac monumentis post captam per Latinos CPolin eversis & conflatis, inserendum sub extrema capitis 3. lib. de Balduino Flandro.

Ἐκ πρώτης δὲ ὁ φασι γεγαμμῆς τὸ ἐθνικὸν ἐπιδεικνύμενοι φιλόχρυσον, ἐνεοῦσι πέρον λημμάτισμα καινότατα εἶμα καὶ λαθόντα ξύμπαντας δίψυχες βασιλίδα πόλιν ἐσκύλευσαν. Τὰς γὰρ τῶν βασιλέων θήκας ἀνοίξαντες, ὁπόσαι ἔνεισι τῷ ἡρῴῳ τῷ ἐπὶ τὸ μέγα τέμενος ἱδρυμένῳ τῶν ἁγίων μαθητῶν, λωποδυτήσαι νυκτὸς ἀπάσας καὶ πᾶν ὁτιοῦν ἐκκολαπτήσαι. Εἴ τις χρύσεος κόσμος, ἢ μαργάρων φαίδιμα, ἢ λίθος λαμπρὸς καὶ πολύτιμος ἀδιάφθορος εἰστέτι ταύτας ἐνέκειτο. Εὑρόντες δὲ καὶ τὸν νεκρὸν Ἰουστινιανοῦ βασιλέως τῆς μακραίωσιν ἀποκαλύψαντες ἕτεροι, τὸ μὲν ὁρᾶσθαι ἐν θαύματι ἔθεντο, τῶν δὲ νεκροσαφίων ἐμφύτων ἐδὲν ὅλως ἀπέσχοντο. Ἔστι δὲν εἰπεῖν, ὡς ἔτε τῶν ἔτι ζώντων, ἔτε μὴν τῶν ἀπελθόντων οἱ ἐκ γενεῶν τῶν ἐπιεικέστατοι ἐφείσαντο, ἀλλ' ἐκ θεοῦ καὶ τῶν ἀοιδίμων ἀρξάμενοι, πᾶσαν ἐπὶ πᾶσιν ἀδιαφορίαν καὶ ἀσέβειαν

A prima statim qvod ajunt linea insitam genti avaritiam ut demonstrarent (Latini), genus excogitant supinæ novum & omnibus hactenus Reginæ urbium direptoribus incognitum. Imperatoria enim sepulchra qvotqvot sunt in Heroo prope magnum SS. CHristi discipulorum templum, universa de nocte exspoliant, & præter omnes fas in sinum suum rapiunt qvicqvid usqvam aurei mundi vel margaritarum, crystallive aut gemmarum adhuc incolume servatum in illis condebatur. Invento etiam cadavere Justiniani Imperatoris qvod per tot ætates inviolatum manserat, primum qvidem illud oculis objectum admirati sunt, à monumentis tamen mortuorum manus neutiqvam continuere. Sed vere affirmare licet, qvod nec spirantibus nec defunctis gentes Oc-

* Eundem postea vidi vulgatum à C. V. Anselmo Bandurio in Antiqvitatibus CPol.

ἐπεδείξαντο. Μεθ' ὃ πολὺ ὂν καθαιροῦσι καὶ τὸ ἐξ μεγίστου νεὼ καθαίρεσιν, εἰς μυρίας πολλάκις ἀργύρου μνᾶς ἀριθμούμενον, καὶ τοῦτο εὐρυχωρότερον παντὸς, καὶ εἰς βάθος χρυσῷ πυκαζόμενον. Ἐπεὶ δὲ χρημάτων καὶ τούτοις ἐπαύλιζον, (οὐδὲ γὰρ φιλοπλουτίας κόρος αὐτοῖς δὴ τὸ βάρβαρον ἴσασι) τοῖς χαλκοῖς ἐπεφθαλμίζουσιν ἀνδριάσι, καὶ πυρὶ παραδιδόασι τοῦτους πυρί. Ἥτε δὴ ἐν τῇ Κωνσταντίνου ἀγορᾷ ἰσαμβὴ πολύχαλκος ἥρκται εἰς σφαῖρας, καὶ χαλκεία παραδιδόασι, ἧς ἡ κεφαλὴ μόγις τέτρασι βοῶν ὑπολόχοις ζεύγμασιν εἰς τὸ μέγα παλάτιον εἵπετο κόμισαι. Καὶ ἐπ' αὐτῇ ὁ Πάρις Ἀλέξανδρος ἡ βάσις ἀνεστήκει, συνοικοῦσι Ἀφροδίτῃ, καὶ χαριζομένῳ ταύτῃ τὸ χρύσεον μῆλον τῇ Ἔριδος. Τὸ δὲ τετράπλευρον χαλκοῦν μνημεῖον μέσον ἀναβαῖνον, καὶ μικροῖς τοῖς τῶν κίονων μείζοσιν εἰς τὸ ὕψος ἀνθαμιλλώμενον, ὅσοι πολλαχῇ τῆς πόλεως ἀνεστήκασι, τίς ἂν οὐ θαλμὸν ἐκπλαλὼν τῆς ποικιλίας ἐθαύμασε; ὅσας μυστικὸς ὄρνις τὰ ἐαρινὰ μελῳδῶν ἐκεῖ ἐντρύπωσε, γεωργῶν ἔργα καὶ αὐλοὶ, καὶ προβάτων βληχήματα, καὶ ἀρνῶν σκιρτήματα ἐξικόνητο. ὑφηλῶτο καὶ θαλάττιον πέλαγος, καὶ νεῶν ἀγέλαι καθωρῶντο, οἱ μὲν ζωγρούμενοι, οἱ δὲ τὰ

cidentales pepercerunt, verum à DEo & ejus servis facto initio in omnibus promiscua usi sunt impietate. Paullo post in magno templo detrahunt velum illud multis pridem millibus minarum argenti æstimatum, quod in toto illo promtissimum ad direptionem esset & densum aureum limbum haberet. Cum vero nec ita expleti essent pecuniis, neq; enim avaritiæ barbarorum horumce quicquam est satis, in statuas æneas conjiciunt oculos easque flammis tradunt. Itaq; Juno maxima ex ære quæ in Constantini foro stabat, ad stateres cudendos coucisa & ad conflandum data est, cujus caput vix à quatuor jugeribus boum in magnum palatium duci potuit. Præterea everſus à fundamentis suis Alexander Paris una cum Venere cui pomum aureum Eridis porrigebat. Illud vero æneum quadratum monumentum ejusq; varietatem quotus quisque qui illud spectavit non est admiratus, quod in maximam altitudinem assurgebat & cum altissimis columnis quæ passim in urbe exstant certare poterat, in quo sculptum omne genus avium vernos concentus modulantium, tum opera rustica & tibiæ ovesque balantes & lascivientes agni spectandi erant. Expositum quoque pelagus navigabile, & piscium

ἐκ-

δίκτυα. Ἰχθυαγρέται καὶ ἀλλήλους καὶ τοὺς βοῦς πάλιν αὐτοὺς φερόμενοι. Οἱ δ' ἔνδοθεν σιῶδυο καὶ σύλλεις ἀλλήλοις ἀντεπαλλόμενοι, γυμνοὶ τὰ αἰδοῖα βλημάτων ἐβάλλοντο ἀλλήλους, καὶ ἐβάλλοντο γλυκεῖ τῷ ἐπιφορήματι γέλωτι. Τοῦ δὲ ἀγάλματος ἐπὶ ὀξὺ κῶμα καὶ πυραμιδοειδὲς ἀπηρτημένου ἀνωθεν γυναικομόρφου εἰκασμα, καὶ ταῖς πρώταις τῶν ἀνέμων κινήσεσι περιφερόμενον, ὁπόθεν ἄνεμος ἔπνεε περιεστρέφετο. * Πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ θαυμαστὸν ἔργον τοῖς χωνευταῖς παρέδοσαν, ὥσπερ καὶ τὸν ἐν τῷ ταύρῳ ἐπὶ ** τραπεζώδους βάσεως ἵππον ἐφίππου ἡγεμόνος ἄνδρα τὸν ἡρωϊκὸν τὸ εἶδος, καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐξεικάσαντα. Εἶναι δ' ἔνιοι ἐλέγοντο τοῦτο μὲν ἄνδρα † Ἰησοῦν τὸν Ναυῆ, τεκμαιρομένους τὸν ἄνδρα τῇ πρὸς ἥλιον ἐκτάσει τὸ χεῖρος, ἤδη τὴν πρὸς δύσιν πορείας ἔχοντα, καὶ τὴν ἐν Γαβαὼν στάσιν ἐπιτάσσοντα· ὡς δ' ἐδόκει τοῖς πλείοσιν, ὁ ἐν τῇ νήσῳ Πίλοπος γενηθεὶς καὶ τραφεὶς Βελλεροφόντης Πηγάσου ἐπιβαθήμενος, ἣν γὰρ ὁ ἵππος ἀκραιφνὴς, οὗτος ὁ Πήγασος ὠνομάσθαι, ἄνεσιν κρεσσόνων καὶ πεδίων, καὶ πάλιν ἐνδοξῶν ἀναβάσεων εἰς πτηνὸς ἅμα καὶ πεζὸς φερόμενος. Ἀλλὰ

greges videre licebat alios vivos capi, alios retia perrumpere & impune altum iterum repetere. Jam Amores bini terniqve nudi ab indumentis, qvi certabant invicem malisqve petebant & petebantur & dulci concutiebantur risu. Huic qvadrato monumento qvod in pyramidem desinebat, in suprema parte imposita erat mulieris imago qvæ ad primos qvosqve venti motus facillime circumagebatur, unde & ventorum ministram vocare solebant. Hoc itidem longe pulcherrimum opus conflatoribus tradiderunt, qvemadmodum & virum eqvo insidentem heroica forma & spectanda magnitudine, qvi in Tauri foro qvadratæ basi insistebat, & à qvibusdam creditus est Jesus filius Navæ, cujus rei esse volverunt signum, qvod manum versus Solem jam ad occasum vergentem extenderet, ac veluti juberet in Gabaone consistere. Plurimi vero putarunt esse insidentem pegaso Bellerophontem qvi in Peloponneso educatus est, erat enim eqvus effrænis, ut Pegasum ferunt, proterveqve campum ungula qvatiens, & qvi omnino decorabat sessorem suum, nec pedibus magis incedebat qvam volabat. Fuit & antiqva fama delata usqve ad nos & omni-

καὶ

* Meminit Nicetas in Andronico Comneno lib. 2. c. 6. Vide Bandurium ad Imperium Orientale p. 504. Codini Origines CPol. n. 48. Bandurium p. 505.

** Confer Nicetam lib. ult. cap. 10. pag. 696. edit. Genevens.

† Qvæ de hac statua Bellerophontea sequuntur, Nicetæ verba ex MS. Vaticano Græce edidit Lambecius ad Codinum pag. 165.

πρὸ φήμη παλαιφάτῳ· καὶ εἰς ἡμᾶς ἀναβεβαίωται τοῖς ἐπ' αὐτῶν ἐπενεχθὲν κόμπασιν, ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ ἵππου ἐνδεικνύμενον, ἰσχὺν καὶ ἐκ τῶν βαρβάρων εἶναι ἀποφαινόμενον, ἄλλως δ' ἑτέρᾳ τῶν μὴ παρόντων Ῥωμαίοις ἐπιζημίων ἐθνῶν, ἢ καὶ τῶν Βουλγάρων ἔνος. Ποικίλως δὲ ἡ τῆς χηλῆς ἐντετύπωτο αἰσθάλισις εἰς τὸ πάντα ἀφάνεστον ἂν ἡδέως περιπλέον ἐνθεῖναι, καὶ συμμαχοῦν ἐνῆν· ἦ δὲ ἵππος, καὶ σὺν τῷ ἐνυφασθέντι ἀφανισθέντος· τῷ πυρὶ, ἔκρυπτε καὶ τὸ ἐν ὀπλῇ δὲ ἵππου ἐντυμβευόμενον χαλκῆρες ἐδάλμιε, καὶ ἐν τοιούτοις μόνον χλαῖναν ὑφάναι τῶν θριαμβίων ἐφοδιάζειν. Ὀλίγα δὴ τῶν ἐν ὕλῃ πεφασμένων οἱ λατῖνοι φρενοῦσιν, πυρὶ καὶ ξύλοις ἐκβάλλοντες· ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἐν τῷ ἱππικῷ ἱσταμένων ἀγαλμάτων καὶ ἀνδριάντων θαυμάτων ἔργων τὴν παλαιότητα παρῆκαν οἱ δὲ πολλὰ ἀπέρασοι ὄντες βάρβαροί· ἀλλὰ καὶ τούτοις κεκόφασιν εἰς νομίσματα· ἀναλαστόμενοι μικρῶν τὰ μεγάλα, καὶ τὰ δαπάναις πονηθέντα μεγίσταις ὑπιδανῶν ἀνδριάντος κερμάτων. Καθῆστο δὲ Ἡρακλῆς ὁ Τελεσφόρος * μέγας μεγαλωστὶ καὶ πολυνεὼς ἀνδρυόμενος, τὸ λεοντῆς ὑπερφαλάνδης ἄνωθεν, δοκὸν ὁρῶντες καὶ τῷ χαλκῷ καὶ μικρῷ βεβυσσαθμὸν ἀφιέντες καὶ ἀλαθεούσης τὸ ἐφ' ἁλμὸν ἐκπεσεῖν πλῆθος ἀπάλαμνον. Ἐκάθητο δὲ μὴ γαμψὸν ἐζημένος, μὴ

um jactata sermonibus, sub anteriore læva equi ungula imaginem latere viri, quem ex Venetis aliquem referre sunt qui tradiderunt, alii alium ex gentibus Occidentalibus Romanæ inimicis, vel etiam Bulgarum. Sæpiusitaq; in obducenda firmiter & obduranda illa elaboratum est, ut nullo pacto posset deprehendi quid esset quod sub ea latere constaret. Consciſſo autem equo & una cum sessore in ignem misso, reperta etiam est in ungulâ equi condita imago, induta chlænam qualem ex ovium lana conficere solent: cæterum Latini utpote parum quid illa figurâ curantes, & ipsam in flammas conjecerunt. Sed nec alias in Hippodromo sive Circo statutas imagines & alia opera admiranda perdere intermisere barbari illi, qui nihil pulchrum amare norunt, verum & illa conflarunt in nummos, exiguo pretio permutantes res maximas, & quæ immensis sumtibus constiterunt, pro vilissima pecunia profundentes. Eversus itaq; etiam est ab illis trinox * Hercules, magnus magnificè stratus super vimine, leonis pelle superjecta quæ torvum tuebatur & in ære etiam tantum non rugiebat, otiosamq; quæ circumstaret conterrebat plebem. Sedebat nec pharetram indutus, neque arcum

μὴ

* Vide Tzetzen ad Lycophron. vers. 33.

μὴ τόξον ταῖν χεροῖν φέρων, μὴ τὸ ῥόπαλον προβαλλόμενον, ἀλλὰ τὴν μὲν δεξιὰν βάσιν ἐκτείνων ὅσον καὶ αὐτὴν χεῖρα ἐς ὅσον ἔχῃ. τὸν δ' εὐώνυμον πόδα κάμπτων ἐς τὸ γόνυ, καὶ τὴν λαιὰν χεῖρα ἐπ' ἀγκῶνος ἐρείδων, ἄτρεπτον τὸ λεῖπον τῆς χειρὸς ἀναβαίνων, καὶ τῷ πλαγίῳ ταύτης, εὐθυμίας πλήρης, καθυπτιάζοντα ἡρέμα τὴν κεφαλήν, καὶ ταῖς ἰδίαις ὕσπληξιν ἀποπλαυόμενον, καὶ δυσχεραίνοντα τοῖς ἄθλοις ὅσους αὐτῷ Εὐρυσθεὺς ὑπ' ἐξ χρείαν, οὐ δι' ὃ φθόνου μᾶλλον ἠγωνοθέτει, τῇ δὲ τύχης ἐπιρροῇ φυσώμενον. Ἦν δὲ τὸ σῶμα ἐρρωμένος, ἐς ὤμους πλατὺς, τὴν ῥῖγα ὑλώδης, * ταῖς κνήμαις πίων, βραχίοσι καὶ βραχίοσιν, καὶ εἰς ὅσον προῆκεν μέγεθος, ἐς ὅσον οἶμαι καὶ τὸν ἀρχέτυπον Ἡρακλῆν ἔπλασεν ἂν ἀναδραμεῖν ὁ Λύσιππος. ** ὃ πρῶτον αἷμα καὶ ὕστατον τῶν ἑαυτοῦ χειρῶν πανάριστον Φιλοτίχνημα ταῦτον χαλκεύσας, καὶ ὅτῳ μέγιστον, ὡς τὴν ἐπιλοῦσαν τὴν αὐτοῦ αὐτίχειρα μόριον ἐς ἀνδρεῖον ζωστῆρα ἐκτείνειν, καὶ τὴν κνήμην ὑπὸ πόδος ἐς ἀνδρώμενος. Τοιοῦτον δ' ὄντα τὸν Ἡρακλῆν ὑπαρθέντα ἀκαθαίρετον οἱ τὴν ἀνδρείαν τῶν

tenens manibus, neq; clavam habens appositam, sed dextro pede qvemadmodum dextra manu qvoq; qvantum poterat protensa, siniſtrum pedem flectebat in genu, & siniſtra manu in cubitum innitebatur, cæteraq; ipsius erectæ in volam plenus ægritudine, caput leviter reclinabat, propriam fortunam ita proſeqvens lacrymis, & indignatus labores qvales Euryſtheus ipſi, non qvod opus eſſet ſed potius per invidiam injunxerat, ſecunda fortuna ſua inflatus. Erat porro amplo pectore, latis humeris, criſpo crine, clunibus pingvibus, robuſtis lacertis, & tanta magnitudine eminebat, qvanta opinor verum Herculem fingeret, ſi in vitam rediret Lyſippus, ** qvi primum & ultimum operum ſuorum artificioſiſſimumq; Herculem ex ære fecit: Ea inqvam magnitudine, ut funis pollicem ejus ambiens viro ad cingendum corpus ſufficeret, & crus ipſius ſtaturam viri æqvaret. Talem tantumqve Herculem evertere non intermiſerunt illi qvi fortitudinem, qvam ſibi vin-

* In his verbis deſinere fragmentum Niceteæ in Codice Vaticano, teſtatur Lambecius ad Codinum pag. 167.

** In MS. ſcribitur Αυτίμαχος, ſed Lyſippi nomen reſtituendum, de cujus Herculis epitrapezio pedalis magnitudinis vide Franciſcum Junium in Catalogo pictorum pag. 112. Scribitur tamen Lyſimachus etiam in Niceteæ Alexio Angelo Comneno lib. 3. cap. 4. p. 335. ubi de eadem Herculis imagine ſermo.

συγγόνων ἀρετῶν ἐπιζάντες, καὶ ταύτην ἑαυτοῖς οἰκειοῦντες καὶ πρὸς πλείστοις ἐθέμενοι. Τούτῳ δὴ συγκαθεῖλον καὶ τὸν σεσαγμένον καὶ σὺν ὀγκηθμῷ σελλόμενον ὄνον, καὶ τὸν τούτῳ ἑφεπόμενον ὀνηγόν, ὡς ἐν Ἀκτίῳ ἔσχε Καῖσαρ ὁ Αὔγουστος, † ὃ ἔστιν ἡ καθ' Ἑλλάδα Νικόπολις, ἡνίκα νυκτὸς ἐξιὼν τὸ δ' Ἀντωνίου κατασκέψασθαι στρατευμα, ἀνδρὶ ἐνέτυχεν ὄνον ἐλαύνοντι, καὶ πυθόμενος, ὅστις εἴη, καὶ ὅθεν πορεύοιτο, ἤκουσεν ὡς καλοῖμαι Νίκων, καὶ ὁ ἡμιὸς ὢν Νικάνδρου, ἐφιππεύομαι δὴ πρὸς τὴν τοῦ Καίσαρος στρατιάν. Οὐδὲ μὴν ἡ ὑαίνης οὐδὲ λυκαίνης τὰς χεῖρας ἀπήγαγον, ἃς Ῥώμος καὶ Ῥωμύλος ἐθήλασαν. Στατῆρων δὲ βραχέων καὶ τούτων χαλκῶν τὰ παλαιὰ σεμνώματα ἐκ γένους ἀπέδωκαν, καὶ καθῆκαν αὐτὰς εἰς τὸ χωνευτήριον, Ἔτι γε μὴν καὶ τὸν ἄνδρα τὸν παλαίοντα λέοντι, καὶ τὸν ἵππον τὴν Νειλῶον, ἐς χρεῖον ἀκανθωμένους λεπίσι τὰ ὄπισθεν δὲ σώματος λήγοντα, καὶ τὸν σείοντα τὴν προγονικὴν ἐλέφαντα, τὰς σφίγγας ἐπὶ τούτοις τοῖς ἐνιδεῖν ὡς γυναῖκας τὰ

dicabant scilicet & faciebant plurimi, à cognatis virtutibus se junxerunt. Sed & asinum sustulere, & à quo rudens ille atque onustus agebatur asinarium quos Cæsar Augustus apud Actium sive Nicopolin in Græcia posnerat, quod de nocte egressus speculatum Antonii castra, incidisset in virum cum asello quem agebat, & sciscitatus quis esset & quo tenderet, tulisset responsum ipsi esse Niconis nomen, asino Nicandri, & ad Cæsaris se exercitum tendere. Ne ab hyæna quidem sive lupa illa abstinuere manus, quæ Romum Romulumque lactaverat, sed pro paucis numis etiam hæc antiqua & veneranda gentis suæ monumenta tradiderunt & in conflatorium miserunt. Similiter virum cum leone certantem, & Hippocampum * Nili incolam cum postica corporis parte in caudam squamis horridum desinente, nec minus elephantem cum versatili probosside, & Sphinges ** ab anteriore parte fœminas forma conspicuas, posterius bestias horribiles, tantoque admirabiliores quod pedibus incedebant & simul alis levi-

ἔμπρο-

† Confer notas ad Svet. August. c. 96. ubi asini nomen non est Nicander, sed Eutyches.

* Vide Hippocampi imaginem in notis Rev. Olearii ad Philostratum p. 729. Videtur autem Nicetas Hippocampum confundere cum Hippopotamo, animali quadrupede cum quo Nilus pingitur, & qui neutiquam in caudam squamosam abit.

** Vide Sphingis imaginem apud Ez. Spanhemium de præstantia numism. & de Scylla Harduinum ad Plin. T. V. pag. 219. Hyænæ & lupæ in Circo CPol. meminit Nicetas in Andronico Comneno lib. 2. c. 12.

ἔμπροσθεν, καὶ φρικτὰς ὡς θηρία τὰ ὄπισθεν, καινόμενας ἢ ὡς καὶ πεζῇ βαινούσας, καὶ κύφως τῷ στερῷ φερομένας ἢ διαμιλλωμένας τοῖς τῶν ὀρνίθων μεγαλοπλέυροις, καὶ τὸν ἀχάλινον ἵππον ἀρθαλζόντα τὸ ἧς καὶ φρυμάσσοντα. Ταῦρόνωτα καὶ ἐνήνιον προπαδίζοντα, καὶ τὸ ἀρχαῖον κακὸν ἦν Σκύλλαν μέχρι μὲν ἰξύος γυναικεῖον εἶδος προφέρουσαν. Καὶ ἔστο πρότονις καὶ ὑπερμαζῶν καὶ μεσὸν ἀγχιβήλου, τὰ δ' ἔκτοθε διεχισμένον εἰς θῆρας ἐμπηδώντας ἦ ἔ Ὀδυσσέως νηΐ, καὶ συχνὰς τῶν ἑταίρων καταβροχθίζουσας. Ἦν δ' ἐν τῷ ἱππικῷ καὶ χαλκοῦς ἀετὸς ἀναπεπταμένος, ἔ ἐκ Τυανέων Ἀπολλωνίου σοφοῦ μεθόδευμα, καὶ τὸ ἐκείνου γοητείας μεγαλοπρεπὲς μαγγάνευμα. Παραβαλὼν γάρ ποτε Βυζαντίοις, παρεκλήθη τὰ τῶν ὄφεων καταπαύσαι δεινήματα, ὑφ' ὧν ἔπασχον ἐκεῖνοι κακῶς, ἀμέλει καὶ συμπερίθοις ταῖς ἀρρητουργίαις χρησάμενος, ὧν ὑφηγηταὶ δαίμονες καὶ ὅσοι τούτων προσβεύουσιν ὄργια. Ἐπὶ στήλης ἀνίσησιν ἀετὸν, ἡδονὴν ἐνεργάζον ψυχαῖς θέαμα, καὶ πεῖθον χρόνου λιβῆν τὰς αὐτοῦ θείας καταλευφώνας, ὡς τὰς ὑπερίπτους αἰκοὴν τὰ τῶν Σειρήνων δυσπαράδοτα μελῳδήματα. Διῆκε μὲν γὰρ ὡς εἰς πᾶσιν τὰς πτέρυγας, ὅφις ἦ τοῖς ποσὶν ὑποκείμενος καὶ λοβὸν μὲν εἰς ὅλκὰς ἄπτεργον αὐτοῦ τὰ ἀναφορᾶς, εἶα τοῖς ἄκροις ἔ σώμασι ὡς πρὸς δῆγμα ἐγχρίμπτων ταῖς πτέρυξιν. Ἦν δὲ ὁ ἰοβόλος ἀδὴν, ταῖς γὰ τῶν ter ferri videbantur, qvibus maximas provocabant volucres. Tum effrenem eqvum, arrigentem aures, & frementem. Nec minus Taurum frenorum patientem progredientemqve, & vetus malum Scyllam, fœminæ formam referentem lumbotenus, protenso capite, prægrandibus mammis, plenæ immanitatis: postrema diductam in bestias insultantes navi Ulyssis, & non paucos ex ejus sodalibus vorantem. Erat in Hippodromo etiam aqvila posita ex ære, mirum Apollonii Tyanensis artificium & præstigiarum ejus nobile monumentum. Is nimirum cum versaretur aliqvando Byzantii, rogatus est ut serpentium morsus prohiberet, à qvibus incolæ male vexabantur. Igitur administris nefariis artibus suis, qvas dæmones illum, harumqꝫ Mysteriis initiati docuerant, in columna posuit aqvilam, cum voluptate videndum spectaculum, & prætereuntibus facile persvadens ut diutius illud contemplando velut Sirenio qvem ægre præternavigare licet cantu se oblectarent. Alas ut jam volaturæ extendebat, Serpens vero pedibus ejus subſtratus volutusqꝫ in spiras prohibebat eam in sublime ferri, summumqꝫ caput velut ictum intentaturus alis ejus admovebat: nihil vero venenata hæc bestia valebat ipsi nocere, siqvidem ungvium acumine impetus ejus supprime-

ἀνύχων ἐμπεροπηθεὶς ἀκμαῖς, ἔσβεσε τὴν ὁρμὴν, καὶ ὑπανώτλεω μᾶλλον ἐδόκει ἢ γῦν πρὸς καταπάλαισιν ἔ ὄρνιθος ταῖς ἐκεῖνα προσφύεσθαι πτέρυξιν. Καὶ ὁ μὲν ὄφις ἅτω πνέων τὰ λοίσθια, καὶ τὸν ἰὸν εἶχεν ἑαυτῷ συναποσκορδᾶ. ὁ δ' ἀετὸς γαῦρον ὁρῶν καὶ μονονυχὶ κλώζων τὰ ἐπινίκια, ὥρμα συνεξάραι τὸν ὄφιν καὶ ἅμα οἱ δὲ ἀέρος φέρεσθαι, ταχμαίρεσθαι τοῦτο διδοὺς τῷ χαροπῷ ἔ βλέμματος, καὶ τῇ νεκρώσει ἔ ὄφεως, ὃν εἴπε τις ἂν εἰδὼν ἐπιλελησμένον τῶν ἑλίξεων, καὶ ἔ δάκνειν εἰς ὄλεθρον, καὶ τοὺς λοιποὺς Βυζαντίους ὄφεις τῶν καθ' αὑτὸν Δεισοβεῶν ὑποδείγματι, κ πείθειν ταῖς χρείας συμπεραίνεσθαι καὶ συμβιβάζειν. Οὐ μόνον δ', καθ' ὅσα εἰρήκαμεν, ἀξιάγαστον ἦν ἔτο τὸ αἰέτειον ἔκπαγμα, ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ τ ἡμέρας ὡραῖα τμήματα Δὶς τῶν ἐν ταῖς πτέρυξι κεχαραγμένων γραμμῶν ὑσῶν δυοκαίδεκα, τραπόταλα ὑπεδήλου τοῖς τὰς ὄψεις ἐκείνῳ, σὺν λόγῳ προσβάλλουσιν, ἡνίκα μὴ νεφέλαις ἐγκρύπτοιτο τὰς ἀκτῖνας ὁ ἥλιος. Τί δ' ἡ λευκώλενος Ἑλένη, καλλίφυρός τε ἔ δολιχόδειρος; ἡ τὸ πανελλήνιον εἰς Τροίαν ἀθροίσασα, καὶ καθελοῦσα Τροίαν, ἐκ ἧ ταύτης προσωπείλασα Νείλῳ, κἀκεῖθεν αὖθις ἐς ἦθη τὰ Λακαίνων ἐπαναλύσασα χρόνος. ἆρ' ἐμείλιξε τοὺς δυσμειλίκτους; ἆρ' ἐμάλθαξε τοὺς σιδηρόφρονας; batur ita ut ſopito ſimilis eſſe videretur potius coluber, qvam exſuperaturus aqvilam alis ejus ſe admovere. Itaqve extremum ducebat ſpiritum, & extinctum ſecum una commoriente gerebat virus. At Aqvila ferociter vultu victoriam & tantum non clangore teſtabatur, tentabatq; ſerpentem ſecum tollere in ſublime ac cum illo per auras ferri, qvod ſignificabat lætabundo intuitu & ſerpentis cæde, qvem ſpirarum ſuarum & exitioſi morſus jam oblitum dixiſſes, aliosqve Byzantio tum moleſtos ſerpentes exemplo ſuo repellere, atq; illos ut aufugerent & ſibi conſulerent ſvadere. Nec propter hæc tantummodo qvæ jam commemoravi dignum illud ac memorabile ſpectaculum erat, ſed ideo qvoq; qvod diligentius intuentibus, ſi radios ſolis nubium caligo non obduxiſſet, obſervare licebat ſegmenta horarum duodecim diei, ductis per alas aqvilæ lineis perſpicue deſignari. Qvid de Helena dicam niveis brachiis, decoris pedibus, egregio collo, qvæ ad Trojam omne Græcum nomen congregavit, Trojam evertit, inde applicuit ſe Nilo, atq; hinc ad mores iterum Laconicos poſt aliqvod temp⁹ reverſa eſt. Nũ vero mitificare inexorabiles hæc potuit, aut ferreos homines mollire? Nihil profecto minus, licet ſperas;

νας; ἃ μὲν ἂν ἄδε ὅλως τοιοῦτόν τι δεδύνηται ἡ πάλαι θεαλὴν τῷ καλλει δυλαγωγήσασα, καίπερ ἐταλμήν θεατρικῶς, καὶ δροσώδης ἐρωμένη καὶ τῷ χαλκῷ καὶ ὑγρανομένη πρὸς ἔρωτα, τῷ χιτῶνι, τῷ κρηδέμνῳ, τῇ στεφάνῃ καὶ τῷ πλοκάμῳ τῶν τριχῶν. Ὁ μὲν γὰρ ἀραχνίων λεπτότερος ἦν, τὸ δὲ δαιδάλεον * ἐπεκείτο, ἡ δὲ διέδει τὸ μέτωπον χρυσῷ καὶ τιμαλφῶν λίθων ἐπανερινομένη ἀφώγειαν. Ὁ δὲ τὸ τῆς κόμης κεχυμένον καὶ ἀμφισβήτουν πνεύμασιν ὀπισθίῳ δεσμεύματι ἐπεσφιγγεν, ἕως κημῶν ἐκλυόμενον. Ἦν δὲ καὶ τὰ χείλη καλύκων δίκην ἡδέματα ἀμφιγεγάμενα, ὡς καὶ δοκεῖν ἀφιέναι φωνήν. Τὸ δὲ χάριεν μειδίαμα εὐθέως προσυπαντῶν καὶ χαριοῦς πιμπλῶν τὸν θεώμενον. Καὶ τὸ δὲ βλέμμα ἐχαροπὸν, καὶ ἀπὸ αἰγίδας τῶν ὀφρύων καὶ τὴν λοιπὴν εὐφυΐαν δὲ σώματος ἐπ ἦν ὁ ποῖα ἦν ἀμαγεάψαι λόγῳ καὶ ἀπεικάσαι τοῖς ἔπεσι. Ἀλλ' ὦ Τυνδαρὶς Ἑλένη, καλὸν αὐτόθεν καλόν, Ἐρώτων μάχημα, Ἀφροδίτης ἀμιλλήτημα, παντάρκεστον φύσεως δώρημα, Τρώων καὶ Ἑλλήνων βεάβευμα. Πῦ σοι τὸ πανδὶς καὶ πασῶν ἀκαιρίων ἐπίληθες φάρμακον, ὃ Θόωνί σοι ἀπάκοιτις ** ἐχαρίσαλο; Πῦ δὲ τὰ ἀμαχα φίλτρα; πῶς ἂν ἐκφύγοι τοὺς ὑπ' ἐκείνου; ἀλλ' οἶμαι τὸν ἐκείνου μοῖραν ἐπιφέρειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἤδη πάλαι,

Ctatorem qvemcunqve pulchritudine sua duceret, ac theatralem in modum comta esset, in ære etiam roscidæ similis madentisqve ad amores, tunicâ, redimiculo; corona, criniumqꝫ nodis. Tunica telas aranearum tenuitate vincebat, vitta dædaleam artem spirans, ambiebat caput, corona imposita auri & gemmarum referebat splendorem, comas effusas & à ventis agitatas retro constringebat ligamentum ad tibias usqꝫ demissum. Labella rosæ instar leviter aperta jamjam emissura vocem videbantur, & lenis risûs amœnitas obversata statim spectanti, hilaritate eum perfundebat. Amabilem vero obtutum oculorum, superciliorum arcus & cæteram corporis formam ac pulchritudinem nemo verbis describere & ad verum tradere posteris qveat. At tu Tyndari credita filia Helena, per te tota pulcherrima, Amorum opus, Veneris curatio, donum naturæ præstantissimum, præmium victoriæ Græcis propositum & Trojanis. Ubi tibi Nepenthes & remedium omnem luctum longe propellens, qvo Thoni uxor * te pridem donavit? Ubi inexsuperabilia philtra? qvi illis usa jam non es perinde ut pridem? Sed fati opinor necessitate

* al. ἐπανέκειτο.

** Polydamna Odyss. δ. 228.

πάλαι, καὶ νῦν; Ἀλλ' ὄιμαί σοι ταῖς Μοίραις πέπρωται τῇ σῇ πυρὸς ὑποπεσεῖν ἐρωῇ, μηδ' ἐν εἰκόνι παυσαμένην ἀναλαίειν τὰς ὁρῶσας εἰς ἔρωτας. Εἶπον δ' ἂν ὡς καὶ αὐτίκα καὶ τὴν Τροίαν ἀνθαλῶσαν πυρὶ ταῖς σαῖς κεντλίοις φρυκτωθεῖσι φιλότησιν, οἱ Αἰνειάδες ἅπαντες πυρί σε καταίριναν. Ἀλλ' ὑπ' ἐρᾷς μὲ τὸ χρυσομανὲς τῶν ἀνδρῶν διαπεσεῖσθαί τι τοιοῦτον καὶ φθέγξασθαι, ὑφ' ὧν τὰ πάντα παλαιὰ καὶ καλῶν κάλλιστα ἔργα παντελεῖ ἀφανισμῷ παρεπέμφθησαν. Εἰπεῖν δὲ καὶ τὸ τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὀβολῶν μείζονα πολλάκις ἀποδιδόναι καὶ ἀποπέμπεσθαι, καὶ μᾶλλον εἰ προσανίσχυσι τῇ λείᾳ, καὶ προστιθῶσι πεντηκοντάριοι, ἢ καὶ πρός ὁρμὴν ἄλογον καὶ μανιώδη, ἃ μὴν ἀνδρείαν ἔμφασιν καθ' ἑαυτῶν ἐνθυσιῶσι, καὶ τὴν Ἄρεως σκευὴν περιτιθεῖσθαι, τὰ νίκης προμήθειαν ἄθλον πάντα τὰ προσόντα σφίσιν, αὐτὰς τὰς κυριωτάτας ἀλόχους, ἐξ ὧν παῖδες ἠμπόνησαν τέκνων, ἔτι δὲ τὸ μέγα χρῆμα καὶ τοῖς ἄλλοις δυσαφαίρετον ἅπασι τὴν ψυχὴν, καὶ ἧς ἕνεκα τὰ πάντα περιπεδάζουσιν ἄνθρωποι. Ἄλλως τέ που παρ' ἀγραμμάτοις βαρβάροις, καὶ τέλεον ἀναλφαβήτοις ἀναγνωσις καὶ γνῶσις τῶν ἐπί σοι ῥαψῳδηθέντων ἐκείνων * ἐπῶν.

fixum tibi est, ut ignis vim subeas; nec in imagine cessas spectatoribus faces amoris subjicere. Dicerem redditam talionem, quod flammis per vasanos tui amores accensis Troja exusta est, atque ita Æneadæ tuam quoque imaginem igne consumsere: Sed insana quæ in his viris est auri cupido, per quam longe pulcherrima usque quaque opera prorsus perdiderunt, hoc nec cogitare nec dicere patitur. Dicam potius quod proprias uxores sæpe pro pauculorum obolorum pretio aliis concedunt & à se dimittunt, præcipue si intenti lucro, talis per totum diem intabescant, aut immani impetu & furioso (neque enim sanam virtutem dixeris) in se mutuo ruunt, Martisque arma induunt, præmii in vicem propositis victori quæ cunctis habent, etiam propriis florenti ætate uxoribus è quibus patres liberorum audiunt, ipsa etiam vita, maximi momenti re, & aliis tam pretiosa, pro qua nihil non suscipere homines solent. Cæterum apud illiteratas etiam gentes & quæ ne alpha quidem & beta norunt aut legere callent, percrebuere versus Poëtæ quos in Helenam (scripsit

Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν,
Αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεαῖς εἰς ὦπα ἐοικεν.
Non erat indignum certe, tot fumera Troas
Tot mala pro tali Danaos tolerasse puella,
Cœlicolis simili, forma splendore, Deabus.

* Iliad. γ. 156.

Δοῦναι μοι ἐκεῖνο τῷ λόγῳ· Ἀνέκειτο ἐπὶ στήλης γυνὴ εἶδος τὴν ὥραν γύναιον, αὐτὸ τὸ τῆς ἡλικίας ἄνθος τὸ χαριέστατον, εἰς τὸ ἐπίσω τὴν κόμην ἀναδέμενον ἐπ' ἀμφότερα τοῦ μετώπου σωσπερ ἀμμένην, οὐχ ὑπερακοντίζουσαν, ἀλλ' ὡς ἁπλοῦν εἶναι τοῖς εἰς αὐτὸ τὰς χεῖρας ἐκτείνουσι. Τούτου δὴ τοῦ μορφώματος ἡ δεξιὰ χεὶρ μηδενὸς ὑπόρθμου ἐρείσματος ἄνδρα ἔφιππον ἀφ' ἑνὸς ἱππείου πώδος ἐπὶ καλάμου ἀνέσχεν, ὡς ἀδὲ σκύφον κεράσματος ἕτερον. Ἦν δ' ὁ μὲν ἀναβάτης σφριγῶν τὸ σῶμα, φρατσόμενος σώμασι κνημίσι, τοὺς πόδας ὠκυελλόμενος, πνέων ἀτρέπτως πόλεμον. Ὁ δ' ἵππος αἴσιον τὸ ἦθος ὡς πρὸς σάλπιγγα, εὐῳλός τ' αὐχένα, τὰς ὄψεις δριμύς, κἀν τῷ ἐν τῷ θυμῷ δέμον προφαίνων τοῖς ὀφθαλμοῖς, οἱ δὲ πόδες ἀνεφέροντο ἀέρι τὸ πολεμικὸν ἐπιδεικνύντες σάλευμα. Μετὰ δὲ τὸ ἄγαλμα τοῦτο ἄγχιστα δὲ τῶν τεθρίππων ἐὼν καμπτῆρος, ὃς ἐπεκέκλητο δὲ Ῥωσσίοις, ἁρμαληλάται ἄνδρες ἀνεστήλωντο τὸ ἡνιοχικῆς προγράμματος δεξιότητος, μονσυχὶ διαπρυσίως τῇ διαθέσει τῶν χειρῶν τοῖς ἡνιοχεύουσι παρεγγυόμενοι, ὡς χρὴ προσελῶντας τῇ νύσσῃ μὴ ἐφεῖναι τὰ χαλινά, ἀλλ' ἐγκλίνειν ἀνασειρασμῷ τοὺς ἵππους, καὶ συνεχῶς καὶ σφοδρῶς ἕλξαι χερσὶ τῷ μυωπι, ὅπως ἐκκλώμενοι τὴν νύσσης ἐχόμενα ἐῶσι τὸν σωλῆνα ἐκδῦναι ἀσφαλῶς καὶ ὑγιᾶ ἔχοντα τὴν ἐν περιόδῳ ἕλξιν καὶ ὑγιᾶ ἔρχεσθαι, κἂν ἵπποις δρομικωτέροις ἡνιοχῇ, καὶ τὴν ἀμιλλητήριον τέχνην ἐρώτῳ ἀπαιδεύτως. Ὁ δὲ λόγος καὶ ἄλλο τι προσθέσει τοῖς

Liceat & hoc mihi commemorare. Stabat in columella mulier singulari forma, ipsum amœnissimum florem ætatis referens, qvæ comas ex utraqvè capitis parte contortas à tergo religatas habebat, non adeo in sublimi loco qvidem posita sed ita ut manu extensa contingi posset. Hujus imaginis dextra sine ullo fulcri adminiculo, ita uti alius vix scyphum vino plenum, tenebat uno prehensum equi pede virum equo insidentem. Eqves valido corpore, thorace indutus & pedibus ocreatus bellum continenter spirabat. Eqvus aures velut ad tubarum sonitum habebat arrectas, elata cervice, feroci obtutu & oculis prodens iram adoremqꝫ procurrendi. Pedes per aërem velut bellico tumultu concitati efferebantur. Post hoc simulacrum proxime orientalem metam in Circo, qvæ vocatur factionis Russatæ, aurigæ positi erant in specimen & exemplar dextræ ac peritæ aurigationis, qvi tantum non clara voce monebant aurigantes, & manuum gestu docebant, ad metam ubi accessissent, non oportere laxare frena, sed retractione eqvos flectere, & continenter acriterqꝫ calcaria admovere, ut qvando circa metam feruntur, concurrentem æmulum cogant extra curriculum suum procedere, atqꝫ adeo poste-

εἰσημένοις, ἀδὲ γὰρ συγγράψασθαι τὸ παίσμα πρόθυμος. Χαίρειν τὴν θέαν, καὶ ἦν τέχνην μεταξὺ τῶν παίσμων θαυμασιώτερον βάσις ἦν λιθίνη, καὶ ἐπ' αὐτῆς χαλκόπλαστον ζῶον. Παρὰ τοῦτον ἐκ ἀναφόρως βῦν εἰκόνιζον, παρ' ὅσον βραχύτερκον ἦν, μηδὲ βαθεῖαν καθεκτὸς φάρυγγα, ὁίαν οἱ Αἰγύπτιοι βόες τρέφουσι, μήτε μὴν χηλαῖς ὁπλιζόμενον. Σωρεύσας γὰρ τοῦτο ἰσθμὸν γένυσι καὶ εἰς σπήγμα σωμάθλιβε ζῶον ἕτερον, δι' ὅλου δὲ σώματος λεπίσι θωρακιζόμενον ὅτου τραχείας, ὡς καὶ ἐν χαλκῷ λυπεῖν τὸν ἁπτόμενον. Ἦδεσο γὰρ τὸ μὲν βασιλίσκον εἶναι, τὸ δὲ ἀσπίδα τὸ συμμαρπτόμενον τούτῳ ἰῷ σύμασι. Οὐκ ὀλίγοις δὲ τὸ μὲν Νειλῶον βοῦς, τὰ δὲ κροκόδειλον εἶναι εἰκάζεσο. Ἐμοὶ μὲν οὖν ὁ μέλων δὲ τῶν δοξῶν ἀνομίᾳ, εἰπεῖν δὲ τὸ καινὸν ἦνα πάλην ἀμφότερον τίθεσθαι, καὶ δρᾶν ἐν μέρει καὶ τάσσειν κακῶς ὑπ' ἀλλήλων ἑκάτερα, ὀλλύναισε καὶ ὄλλυσθαι, καὶ πραῖν ἐν ταυτῷ καὶ πραΐσθαι, καὶ νικᾶν ἅμφω καὶ ὑπ' ἀλλήλων καταπαλαίεσθαι. Τὸ μὲν γὰρ ὁ καὶ φαμιζόμενον βασιλίσκον διωθῆναι ἅπαν ἐκ κεφαλῆς ἕως καὶ αὐτῆς δὲ τῶν ποδῶν τέλματος, καὶ καλιῶμενον ὅλον τὸ σῶμα καὶ ὑπὲρ τὸ βαρύχειον χρῶμα ἐχλωρίζεσθαι φαρμάκῳ λαδραμόνος τὴν δὲ ζῶν ξύμπασαν

riorem venire, etiamsi concitatissimos ad cursum eqvos habuerit, sed aurigandi artis minus sit peritus. Addam & aliud qvoddam, omnia enim perscribere in animum minime induxi. Spectatu jucundissima & præ cæteris ferme omnibus maxime admiranda erat basis lapidea,* cui animal ex ære imposuerant, & proximum huic qvi ab eo separari non posset, finxerant bovem, tum parva cauda bestiam nec profundo gutture, qvale in bobus Ægyptiis apparet, nec chelis armatam. Hanc faucibus tenebat suffocandamqve comprimebat animal aliud, toto corpore horridum squamis usqve adeo asperis, ut etiam in ære lædere tangentes posset. Credebatur alterum esse basiliscus, alterum qvod in ore ejus compressum hærebat, aspis. Non paucis illud bos Niloticus, hoc Crocodilus esse visum fuit. Mihi non curæ est has lites opinionum componere, sed modo referre miram illorum pugnam, qvæ & faciebant invicem mala & patiebantur, perdebant peribantqve, opprimebantur simul & opprimebant, vincebant mutuo & vincebantur. Alterum siqvidem qvod & basiliscum appellabant, universum à capite ad calcem lacerum erat morsu, totoqve corpore fusum virus ranæ illud colore magis reddebat lividum, ve-

diæg-

* Ex lapide porphyretico. Vide Nicetam in Andronico Comneno lib. 2. c. 6.

ἀγωνίαν, καὶ τὸ θάνατον χρῶτα σκληρὸν. Τὸ γόνυ πίπτων ὑπιζάνει, τὸ ἄμμα ἔσθεσε ἡ ζωτικὴ ἐπιμερισθεῖσης δυνάμεως. Μᾶλλον μὲν ἂν ἔδοξε τοῖς ὁρῶσι δόξαζειν, ὡς πάλαι ἐν ἀναλγησίᾳ τὸ νεκρωθὲν, εἰ μὴ τῶν ποδῶν αἱ βάσεις ὑπήρειδον, καὶ πρὸς τάσιν ὑπεστήχων ὄρθιον. Ἦν δ' καὶ θάτερον ὁμοίως τὸ ταῖς γένυσιν ἐνιχάμενον βραχὺ μὲν τὸ ὑπτίον ἀπαίρον, μέγα δ' κεχηνὸς. Τῷ ἀπάγχεσθαι τὴ τῶν γομφίων ξυνοχῇ. καὶ ξυλίεισθαι μὲν ἐώκει καὶ ὀμοῦν πειρᾶσθαι τῶν ὀδόντων ἔρκος διεκδύναι κ' διεκπεσεῖν ξ' χάσμαλ@, κ' ἴσχυε δ' ὅτι τὰ μὴ τῆς ὠμῆς εὐθὺς καὶ τῶν ποδῶν τῆς ἐμπροσθίας, καὶ ὅσα τῷ ὑραίῳ συνήπτοντο μέρη ξ' σώματ@, ἡ ξ' τόμαλ@ ξυνεῖχε πλάσασις, καὶ ταῖς γένυσιν ἐνεπέφυτο. Καὶ τὰ μὲν ἄτως ἦσαν ὑπ' ἀλλήλων κεχρώμενα, καὶ κοινὴ μὲν ἀμφοῖν ἡ ἄμυλλα, κοινὴ δ' καὶ ἡ ἄμυνα, ἰσοπαλὴς δ' ἡ νίκη, σύνεχ@ δ' καὶ ὁ θάνατ@. Ἐμοὶ δ' ἔπεσιν εἰπεῖν, ὡς τὸ φθείρεσθ' παρ' ἀλλήλων, καὶ σὺν ἀλλήλοις ἀπάγεσθαι τὴν. εἰς θάνατον τὰ τῶν κακῶν κτερισφόρα καὶ ἀνθρώπους ὀλέθρια, μὴ μόνον ἐν οἰκέταις ἔτι πλημμελεῖν, ἢ καὶ τοῖς ἀλλομωλέρις τῶν ζώων ξύστασιν συμβαίνειν, ἀλλὰ κ' παρ' ἔθνεσι συχνάκις γίνεσθαι, ἀπεῖσι τοῖς ἐμμανέσιν

nemo omnes animantis artus pervadente, atq; feralinficiente colore: In genu itaqve procumbebat, caligantibus oculorum luminibus & vitali vigore marcente. Qvin spectantibus injicere poterat opinionem, actu pridem proſtratum & lecto datum fuiſſet, niſi pedum fulcra ſubnitentia & erecta adhuc conſtitiſſent. Sed & alterum conſimiliter morſu vexabatur, poſtica parte paululum ſe jactans, oreq; multum hians, qvod dentium compreſſione ſuffocaretur. Videbaturqve contendere & ſumma vi niti ut dentium vallo ſe eximeret, faucibusqve ſeſe ſubduceret, at neutiqvam valuit, ſiqvidem qvæ pone humeros, mox & anteriores pedes, & caudæ vicina corporis pars rictu oris conſtricta tenebantur & maxillis conſoſſa hærebant. Ita hæc mutuo necdata, communi utriusq; certamine nec minus vindicta, & æqvo Marte pari victoria, & inſecuta morte utrinq; Mihi ad hæc in mentem venit annotare, qvod non tantum in imaginibus effingitur, aut in robuſtioribus beſtiis hoc accidit ut ſe mutuo perdant, & mortiferum virus & ferale atqve exitioſum hominibus malum ſecum è medio auferant, ſed id ſæpius etiam contingit in gentibus adverſus

ἡμῶν ἐπιῤῥάπτωσι, Φωτίζει καὶ σοφίζει ἀλλήλων σπλάγχνα δυνάμει Χριστοῦ. Ὃ διασκορπίζων ἔθνη τὰ τῶν πολέμων θέλοντα, καὶ μὴ χαίροντα αἵμασιν, ὃς καὶ δίκαιον * ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβαίνειν, καὶ λέοντα καταπατεῖν καὶ δράκοντα.

Romanos nos † bellantibus, qvæ occidunt invicem & occiduntur, CHristi potentia, qvi gentes belli cupidas dispergit, nec sanguine delectatur, sed docet justos ambulare super aspidem & basiliscum, & conculcare leonem, draconemqꝫ.

Alia Niceta Choniata scripta.

Θησαυρὸς ὀρθοδοξίας, *Thesaurus Orthodoxa Fidei*, *libris XXVII.* in gratiam amici, qvi capta à Latinis CPoli solum vertere secum coactus erat, scripti in exilio, qvibus post expositam salutarem doctrinam omne genus hæresium schismatumqꝫ ad suam usqꝫ ætatem persequitur, & testimoniis veterum Ecclesiæ doctorum, vel propriis argumentis confutat. Hujus operis eximii, in qvo *Euthymii* Zigabeni, qvam in præf. laudat, Panopliæ dogmaticæ multa addidit, *qvinqve* tantum *libri primores* editi exstant *latine* **, interprete *Petro Morello* Turonensi Paris. 1561. 1579. 1610. 8. & cum Orthodoxi cujusdam (ut in inscriptione appellatur) notis & indice Genev. 1619. 8. & sine illis in Bibliothecis Patrum editionis Colon 1618. T. XII. & Lugd. T. XXV. pag. 54. *Fragmentum ex libro XX.* de ordine observando ab iis qvi à *Saracenica* superstitione ad Christianam fidem transeunt, latine occurrit in Bibliothecis Patrum Paris. 1575. & aliis insecutis editionibus: Græce & Latine in Auctarii Ducæani Tomo II. Paris. 1624. & in Bibl. Patrum Paris. 1654. Tomo XII. p. 527--533. & omisso Nicetæ nomine in Saracenicis Frid. Sylburgii, Heidelb. 1595. 8. pag. 74-91. Totum opus Græce exstat MS. non uno in loco, & propter molem hactenus lucem qvam meret haud vidit, qvoniam duo volumina in folio facile compleret. Petrus qvidem Morellus, qvi libros qvinqve à se versos edidit, & totum opus in lucem proferre voluit, existimavit Codicem Græcum qvo usus est scriptum fuisse manu ipsius Nicetæ. Ita enim ille præf. ad Joannem à Sancto Andrea, Carcassonensis Ecclesiæ Decanum qvi Codicem illum ære suo redemerat, & interpretandum tradiderat Morel-

† Solenne est Byzantinis scriptoribus Romanos se appellare, qvia CPolitani Imperatores Pars Romani Imperii, & diu sola superstes, & CPolis nova Roma.

* Psal. XCI. 13.

** Græce loca qvædam affert Allatius contra Hottinger. p. 29. & de purgatorio p. 696. seq. &c.

Morellio: *Cujus beneficii nomine bona posteritas tibi gratias immortales habebit, ubi reseraverit vetustissimum Thesauri Orthodoxiæ beati Niceti Choniatæ exemplar; ut quod à* Niceta *ipso descriptum sit, post auctoris mortem ad* Michaëlem Choniatem *Abbenensium Præsulem, velut hæreditario jure transisse, quo item mortuo in manus* Theodori Scutariotæ; *Leviæ Cyziceni venisse, Cyzicoque à Turcis vastata, in frequentissima illa* πολλοὶς ἀγιορειτῶν *monasteria, quæ sunt in Athoo monte, deportatum: atque inde tandem Lutetiam advectum, venaleque à Græco quodam expositum, nullos aut paucos admodum emtores nactum (propter deformitatem nimirum, ut Æsopum illum fabulatorem olim) præter unum Joannem à Sancta Andrea, cujus è Bibliotheca boni auctores hodie, præsertim Græci non aliter exire possunt, atque ex equo Trojano boni milites, & ex Isocratis schola oratores exiisse ferunntur. - - Mox se index quoque aperit, seu elenchus quo summa librorum thesauri capita notantur, à* Niceta *ipso & compositus & scriptus, quemadmodum & libri omnes hujus operis, exceptis duobus ultimis qui à* Theodoro Scutariota *scripti sunt, qui Monodiam quoque Michaëlis scripsisse videtur. Theodori* αὐτολογεῖον *ex appendice ad indicem libri XXV. colligo. Varia alia opuscula,* (ut Alexii, Michaëlis & Josephi *Constantinopolitanorum Patriarcharum:* Eustathii & Germani *Nicænorum Præsulum*, Eustathii Romani περὶ δύο ἀδελφῶν λαβόντων δύο ἀδελφάς, Alexii Comneni Imp. χρυσοβούλλου *sive* aurea bulla, & Sacerdotis cujusdam ad Eliam Cretensem περὶ προσκομιδῆς) *quibus exemplar velut μυροθήκιον quoddam refertum est, quis scripserit, nulla conjectura possum assequi. Idem de Philosophico quodam* περὶ τῶν ψυχῶν εἰς κρίσεως, & *Ecclesiastico de* Armeniorum hæresi *commentario, idem etiam de* appendice *illa sentio, quæ libro secundo adhæret, cum tamen ad vigesimum quintum pertineat, ut ex verbis paucis* Scutariotæ *Indici Niceta additis videre est, qui appendicem illam quæ antea desiderabatur, in fine XXV. libri, alicubi reperisse se asseverasse affirmat.*

Alter Codex hujus Thesauri Græcus servatur in Bibl. Bodlejana inter libros Tho. Roe, XXII. ex qvo Nicetæ Panopliam MS. laudavit pridem Montacutius pag. 346. Apparatus ad Origines Ecclesiasticas, & qvem *egregium ac Nicetæ ætatem fere æquantem MS. Codicem* vocat Jo. Ernestus Grabe notis ad S. Irenæum pag. 70. Hunc ipsum innuit Caveus; ubi libros Thesauri Nicetæ pulcherrime descriptos in Bibliotheca Bodlejana vidisse se testatur. De eodem Codice vide sis laudatum mihi supra Wolfium in notis ad Casauboniana p. 252. & in erudita de Bogomilis commentatione pag. 2.

In Catalogo MSS. Angliæ inter Codices Bodlejanos p. 150. n. 2877. memoratur *Choniata thesaurus Græce, non idem cum eo quem Petrus Morellus latine edidit, sed multo strictior.* Hic est qvi in Casaubonianis pag. 45. traditur recens sed eleganter in maxima & crassissima papyro exaratus, fuisseqve olim Cardinalis Poli.

Nicetam contra Hæreses, MS. in Bibl. Bavarica, memorat Gretserus notis ad Orationem Germani Patriarchæ T. 2. de Cruce pag. 594. afferens locum ex tomo XIX. qvi est adversus Bogomilos. Locus ille integrior exstat apud Montfauconum pag. 333. Palæographiæ & Wolfium de Bogomilis pag. 46. Sed Nicetæ opus Græce exstat etiam Florentiæ in Bibl. Medicea pluteo IX. num. 24.

Ex libro nono Fragmentum MS. servatur in Bibl. Vindobonensi, Cod. Philosoph. XIV. vide Nesselium parte 4. p. 12.

Deniqve Clariss. Vir Bernhardus Montfauconus in Palæographia Græca p. 326. laudat Codicem bombycinum Stephani Baluzii, in qvo Panoplia Dogmatica Nicetæ, à librario sæculi XIV. exarata. Addit eum fuisse cujusdam Theodori Scutariotæ Levitæ, idqve initio voluminis notari: sed nota illa ex antiqviore Codice descripta videtur, qvalis paulo ante Petri Morelli verbis à me memoratus fuit. Porro argumenta librorum thesauri Nicetæ, qvoniam majorem partem opus lucem necdum vidit, ab eodem Montfaucono edita subjicere juvat:

Τόμος πρῶτος.

Ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ τὸ προοίμιον. εἶτα περὶ Ἀδὰμ καί τινων ἀρχαίων ἀνδρῶν εὑρέσεως τὰς εἰκονογραφίας. περὶ τῶν Ἑλληνικῶν μυστηρίων. περὶ Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος, καὶ ἑτέρων φιλοσόφων καὶ τῶν δοξῶν αὐτῶν. περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων. περὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς. περὶ ζωδιακοῦ κύκλου. τῶν ἀπλανῶν καὶ πλανήτων ἀστέρων. περὶ κομητῶν. περὶ ἴριδος καὶ παρηλίων, τῶν σεισμῶν, τῶν αὐτόμων, καὶ τῶν πρηστήρων. καὶ ἔπειτα περὶ Δωδεκαετηρίδος, περὶ τῶν χρυσῶν

Tomus primus.

In primo Libro proœmium. Deinde de Adamo, & de qvibusdam antiqvis viris qvi simulacrorum fictionem adinvenerunt. De mysteriis Græcorum. De Pythagora & Platone, deqve aliis Philosophis, ac de eorum opinionibus. De qvatuor elementis. De cœlo & terra. De circulo Zodiaci. De stellis fixis & de erraticis. De cometis. De iride, de pruina, de Pareliis, de terræ motibus, de ventis, de Presteribus. Deinde

damá-

δαμάλεων ϗ Ιεροβοάμ. περὶ Σαμαρειτῶν. περὶ Ἐσσηνῶν καὶ ἄλλων τινῶν αἱρεσιαρχῶν περὶ Σαδδουκαίων, γραμματέων, Φαρισαίων, ἡμεροβαπτιστῶν, καὶ Ἡρωδιανῶν.

autem de Judaismo. De buculis aureis Jeroboami. De Samaritanis. De Essenis, & aliis quibusdam hæresiarchis. De Saducæis, de Scribis, Pharisæis, Hemerobaptistis, Herodianis.

Τόμος δεύτερος.

Ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ, περὶ τῆς ἁγίας τριάδος. Διάφοροι αἱ χρήσεις. Εἶτα, περὶ ἀγγέλων. περὶ ἀνθρώπων. Διάφοροι δόξαι περὶ νοῦ καὶ ψυχῆς. καὶ ἔπειτα περὶ ἀρετῶν.

Tomus secundus.

In secundo Tomo, de sancta Trinitate, variorum loca. Deinde de Angelis. De hominibus. Diversæ sententiæ de intellectu & anima. Postea de virtutibus.

Τόμος τρίτος.

Περὶ Φωνῶν προφητῶν, δηλουσῶν τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν ϗ υἱοῦ ϗ Θεοῦ, τὸ Διὰ σταυροῦ πάθος, καὶ τὴν ἀνάστασιν. περὶ τῆς συλλήψεως καὶ τῶν δύο φύσεων ϗ χρισμοῦ. περὶ ἐνυποστάτων, περὶ ὁμοουσίων, περὶ ἑνοϋποστάτων, περὶ ἑνωτικωτικῆς ἑνώσεως καὶ Διαφορᾶς. περὶ προσώπου. περὶ φύσεως. περὶ φθορᾶς καὶ φθαρτῶ καὶ ἀφθάρτου. ἔπειτα, χρῆσεις τῶν ἁγίων περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας. περὶ ϗ τρόπου τῆς ἀντιδόσεως. περὶ ϗ ὅτι πᾶσα ἡ θεία φύσις ἐν μιᾷ τῶν ἰδίων ὑποστάσεων ἡνώθη τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει, καὶ ἑκὰς μέρος μέρει καὶ ἑτέρα Διαφορὰ καθ' ἕξης περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως ϗ υἱοῦ ϗ Θεοῦ.

Tomus tertius.

De vocibus Prophetarum, Filii Dei in carne adventum declarantibus, necnon crucis Passionem & Resurrectionem. De Conceptione & duabus naturis Christi. De Enhypostatis, de Consubstantialibus, de Homohypostatis, aut simul hypostatis, de hypostatica unione & differentia. De Personis. De natura. De corruptione: de corruptibili & incorruptibili. Postea loca Sanctorum de œconomia in carne, sive de Incarnatione. De * Modo retributionis. Quod tota natura divina in una ex suis hypostasibus unita sit humanæ naturæ, non autem pars parti: & alia varia post hæc de Incarnatione Filii Dei.

* id est, *de ratione communicationis idiomatum.*

Τόμος τέταρτος.

Ἐν τούτῳ κεῖνται πᾶσαι αἱ παλαιαὶ αἱρέσεις αἱ ἀναφανεῖσαι μέχρι τῆς Ἀρείου αἱρέσεως. ἐγράφη καὶ πρώτη ἡ τοῦ Σίμωνος αἵρεσις καὶ ἡ ἐπ' αὐτὴν ἀνατροπή. δευτέρα ἡ τῶν Νικολαϊτῶν. τρίτη ἡ τῶν Καρποκρατιανῶν. τετάρτη ἡ τοῦ Βαλεντίνου. πέμπτη ἡ τοῦ Πτολεμαίου, ἕκτη ἡ τοῦ Μάρκου. ἑβδόμη ἡ τῶν Ἀσκοδρούγων. ὀγδόη ἡ τοῦ Κολορβάσου. ἐνάτη ἡ τῶν ΟΦιτῶν. δεκάτη ἡ τοῦ Προδίκου. ἑνδεκάτη ἡ τῶν Καϊνῶν. δωδεκάτη ἡ τῶν Σηθιανῶν. τρισκαιδεκάτη ἡ τῶν Ἀρχοντικῶν. τεσσαρεσκαιδεκάτη ἡ τοῦ Κέρδωνος καὶ Μαρκίωνος. πεντεκαιδεκάτη ἡ τοῦ Λουκιανοῦ. ἑκκαιδεκάτη ἡ τοῦ Ἀπελλῆ. ἑπτακαιδεκάτη ἡ τῶν Σεβηριανῶν. ὀκτωκαιδεκάτη ἡ τοῦ Τατιανοῦ. ἐννεακαιδεκάτη ἡ τῶν Ἐγκρατιτῶν. εἰκοστὴ ἡ τῶν Μοντανιστῶν. εἰκοστὴ πρώτη ἡ τῶν Κυιντιλιανῶν καὶ Πρισκιλιανῶν, καὶ Πεπουζιτῶν, καὶ Ἀλογοτυριτῶν. εἰκοστὴ δευτέρα ἡ τῶν τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν. εἰκοστὴ τρίτη ἡ τῶν λεγομένων Ἀλόγων. εἰκοστὴ τετάρτη ἡ τῶν Ἀδαμιανῶν. εἰκοστὴ πέμπτη ἡ τῶν Σαμψαίων καὶ Ἐλκεσαίων. εἰκοστὴ ἕκτη ἡ τῶν Θεοδοτιανῶν. εἰκοστὴ ἑβδόμη ἡ τοῦ Νοήτου καὶ τοῦ Ναυάτου. εἰκοστὴ ὀγδόη ἡ τοῦ Σαβελλίου. εἰκοστὴ ἐνάτη ἡ τοῦ Μαρκέλλου. τριακοστὴ ἡ τῶν Οὐαλεντινίων. τριακοστὴ πρώτη ἡ τοῦ Ὠριγένους,

Tomus qvartus.

In hoc habentur omnes veteres hæreſes, qvæ usqve ad Arii hæreſin emerſerunt. Prima vero Simonis hæreſis deſcribitur, cum ejus refutatione. Secunda, Nicolaitarum. Tertia, Carpocratianorum. Qvarta, Valentini. Qvinta, Ptolemæi. Sexta Marci. Septima, Aſcodrugorum. Octava, Colorbaſi. Nona, Ophitarum. Decima, Prodici. Undecima, Cajanorum. Duodecima, Sethianorum. Decima-tertia, Archonticorum. Decima-qvarta, Cerdonis & Marcionis. Decima-qvinta Luciani. Decima-ſexta, Apellis. Decima-ſeptima, Severianorum. Decima-octava, Tatiani. Decima-nona, Encratitarum. Vigeſima, Montaniſtarum, Vigeſima-prima, Qvintilianiſtarum, Priſcillianiſtarum, Pepuzitarum & Artotyritarum. Vigeſima-ſecunda, Teſſareſcædecatitarum, ſive Qvartadecimanorum. Vigeſima-tertia, Alogorum, ut vocant. Vigeſima-qvarta, Adamianorum. Vigeſima-qvinta, Sampſæorum & Elceſæorum. Vigeſima-ſexta, Theodotianorum. Vigeſima-ſeptima, Noëti & Novati. Vigeſima-octava, Sabellii, Vigeſima-nona Marcelli. Trigeſima, Valeſianorum, ſive Valentianorum. Trigeſima-prima, Origenis,

et

ἐν ᾗ καὶ περὶ ψυχῆς τινα, καὶ ἐξήγησις τῶ ἀποῤῥήτω ὁ Φησὼ, ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει. Ἑβδομηκοστὴ δευτέρα ἡ Παύλου τῦ Σαμοσατέως. τριακοστὴ τρίτη ἡ τῶν Μανιχαίων καὶ Κυβρίκων. Ἑβδομηκοστὴ τετάρτη ἡ τῶν Ἱερακιτῶν. Ἑβδομηκοστὴ πέμπτη ἡ τῶν Κολλυριδιανῶν. Ἑβδομηκοστὴ ἕκτη ἡ τῶν Μασσαλιανῶν, ἤτοι Εὐχιτῶν, ἐν ᾗ καὶ ἀπαρίθμησις τῶν αἱρετῶν δογμάτων τῆς αὐτῶν αἱρέσεως. Ἑβδομηκοστὴ ἑβδόμη ἡ τῶν Κηρυθιανῶν. τριακοστὴ ὀγδόη ἡ τῶν Ἰκιτῶν ** (Ἰκετικῶν.) Ἑβδομηκοστὴ ἐνάτη ἡ τῶν γνωστικιάντων. Τεσσαρακοστὴ ἡ τῶν Θηπτοψυχιτῶν. τεσσαρακοστὴ πρώτη ἡ τῶν χρυσολυτῶν. τεσσαρακοστὴ δευτέρα ἡ τῶν ἐθνοφρόνων. τεσσαρακοστὴ τρίτη ἡ τῶν παρερμηνευτῶν. καὶ τεσσαρακοστὴ τετάρτη ἡ τῶν Μελιτιανῶν.

ubi qvædam de anima, & enarratio dicti hujusmodi: * *Cujusque opus qvale sit, ignis probabit.* Trigesima-secunda, Pauli Samosatemi. Trigesima tertia, Manichæorum & Cubricorum. Trigesima-qvarta, Hieracitarum. Trigesima-qvinta, Collyridianorum. Trigesima-sexta, Massalianorum, sive Euchitarum: ubi enumeratio impiorum dogmatum ejusdem hæresis. Trigesima-septima, Cerinthianorum. Trigesima-octava, Iceticorum. Trigesima-nona, Gnosimachorum. Qvadragesima, Thnetopsychitarum. Qvadragesima-prima, Chrysolytorum. Qvadragesima-secunda, Ethnophronorum, sive eorum qvi cum Ethnicis sentiunt. Qvadragesima-tertia, Parermeneutarum, sive eorum, qvi prave Scripturas interpretantur. Qvadragesima-qvarta, Meletianorum.

Τόμος πέμπτος.

Ἐν τῷ τοιούτῳ πρῶτον περὶ τῦ Ἀρείου ὅθεν ὥρμηται, καὶ περὶ τῆς ἡλίκιας καὶ τῦ ἤθους αὐτῦ, καὶ τῶν αἱρετῶν δογμάτων, καὶ τὰ ἐν Νικαίᾳ κατ' αὐτὸν συνελθόντα συνέδρια, καὶ τὰ καθαιρεθέντα αὐτῦ. ἐν ταυτῷ δὲ καὶ μνεία τῆς ἐν Ἀριμήνῳ γενομένης συνόδου, ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν Σελευκείᾳ τῆ Ἰσαυρίας. ἔπεσθε πρὸς ταῦτα ἡμέτερα ἀντιθέσεις, ἐκ δὲ

Tomus qvintus.

In hoc Tomo, primum de Ario, unde prodierit, de statura & moribus ejus, de impiis ejusdem dogmatibus: de synodo, qvæ illius causa Nicææ habita est; de subversione & damnatione ejus: atqve ibidem memoria synodi Ariminensis; similiterqve de synodo Seleuciæ celebrata. Deinde refutatio ejus à nobis adornata. Postea

τὰ-

* 1 Corinth. III 13.

** Confer Damascen. c. 87. de hæres. è Philone de Therapevtis.

τέτε διήγησις τῶν κ) Ἄετιον, κ) τὸν Εὐνόμιον. κ) ἐφεξῆς κεφάλαια δι' ὧν πειρᾶται δεῖξαι τὸν υἱὸν ὑστερογενῆ & πατρὸς κ) κτίσμα. κ) μ) ταῦτα θέσεις ἦσαν & Ἀετίε κ) & Εὐνομίε αἱρέσεως, κ) ἀναλεσπαὶ τούτων συγγραφεῖσαι ὑφ' ἡμῶν. κ) μ) ταῦτα αἱ χρήσεις τῶν ἁγίων.

enarratio de rebus Aëtii & Eunomii. Deinceps capita, quibus (Eunomius) probare nititur, Filium post Patrem ortum & creaturam esse. Sub hæc propositiones quædam hæreticæ Aëtii & Eunomii, earumque refutationes à nobis conscriptæ: & postea loca Sanctorum Patrum.

Τόμος ἕκτος.

Περὶ Μακεδονίε & πνευμαλομαχε. ἐν ᾧ τῷ τοιούτῳ τόμῳ μνεία πάλιν & Ἀρείε κ) τῶν συμφρόνων αὐτῷ, κ) τῶν δύο Εὐσεβίων & τε τῆς Νικομηδείας κ) & τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ τῆς Καισαρείας, & ἁγίε Ἀθανασίε, κ) & ἁγίε Παύλε & ὁμολογητοῦ. περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδε. περὶ τῆς εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποκαταστάσεως & Μακεδονίε, κ) τῶν εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα βλασφημιῶν αὐτῷ, ἐξαιρέτως ᾗ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. κ) καθεξῆς διήγησις, ὅπως συνέστη ἡ δευτέρα σύνοδος, κ) περὶ τῶν κυροθέντων ὑφ' αὐτῆς κ) τῆς ἀποκηρύξεως & ἁγίε Γρηγορίε & Θεολόγε τῆς ἐπὶ τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως. κ) μ) ταῦτα αἱ χρήσεις τῶν ἁγίων αἱ περὶ & ὁμοτίμου εἶναι τὸ πνεῦμα τῷ πατρὶ κ) τῷ λόγῳ, ἐκφωνηθεῖσαι.

Tomus sextus.

De Macedonio Pneumatomachio, sive Spiritus sancti hoste. In hoc item Tomo iterum memoratur Arius & ejus assectæ: tum duo Eusebii, Nicomediensis videlicet & is, qui in Cæsarea Palæstinæ: de S. Athanasio: de S. Paulo Confessore. De synodo Sardicensi. De restitutione Macedonii in thronum Constantinopolitanum, & de ejus in sanctam Trinitatem blasphemis dictis, maximeque in sanctum Spiritum. Deinde autem enarratio, quomodo secunda Synodus congregata fuerit, & de definitionibus ac decretis ejusdem: de abdicatione throni Constantinopolitani per sanctum Gregorium Theologum. Demum loca sanctorum Patrum, quod pari honore adficiendus sit Spiritus sanctus, ac Pater & Filius.

Τόμος ἑβδομος.

Περὶ & βίε κ) τῶν αἱρέσεων τῶν Ἀπολιναρίε, κ) τῶν ἀνατρεπτέων

Tomus septimus.

De vita & hæresibus Apolinarii: & sanctorum Deiferorumque

au-

αὐλὰς ῥημάτων τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων ἡμῶν πατέρων.

Τόμ. ὄγδο.

Περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς αἱρέσεως Νεστορίου, καὶ ἐκ τῶν θεοπνεύστων ῥημάτων τοῦ ἁγιωτάτου Πάπα Ἀλεξανδρείας Κυρίλλου, τῶν ἀναιρετικῶν τὴν τοιαύτην αἵρεσιν.

Tomus octavus.

De vita & hæresi Nestorii: deqve dictis divinis, qvibus sanctissimus Papa Alexandriæ Cyrillus, hujusmodi hæresin evertit.

Τόμ. ἔννατο.

Διήγησις τῶν κατὰ τὸν Εὐτυχῆ καὶ τῆς αὐτοῦ αἱρέσεως. καὶ ὅρος τῆς κ' ἁγίας τοιαύτης Εὐτυχοῦς συνοδικῆς ἁγίας τετάρτης συνόδου. εἶτα περὶ τῶν ἀντιλαμβανομένων τοῦ Διοσκόρου, ὃς πατριάρχης ἦν Ἀλεξανδρείας, συγκαθηρέθη τῷ Εὐτυχεῖ ὡς ὁμόφρων περὶ τῶν αἱρέσεων, * ἐὰν αὖτοι διηρέθησαν, Διακεκριμένοι ἐαυτοὺς ὀνομάσαντες. ἐν ταύτῃ τῇ διηγήσει, καὶ περὶ τῶν λεγομένων Ἀκεφάλων τινά, καὶ μνεία Ἰωάννου γραμματικοῦ τοῦ λεγομένου Φιλοπόνου, καὶ ἔκθεσις προβλημάτα τινα τῶν Μονοφυσιτῶν, καὶ πρὸς ταῦτα ἀντίῤῥησις μία. καὶ ἔφεξῆς ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Λέοντος τοῦ ἁγιωτάτου Πάπα Ῥώμης, ἡ πεμφθεῖσα πρὸς τὴν τετάρτην Σύνοδον.

Tomus nonus.

Enarratio de rebus Eutychis & de hæresi ejus: ac decretum qvartæ sanctæ Synodi contra eundem Eutychen. Postea de iis, qvi Dioscoro Patriarchæ Alexandrino patrocinabantur, qvi cum Eutyche, utpote earundem hæresium assertor, condemnatus est, donec ii etiam divisi sunt, sese Diacrinomenos, id est segregatos, appellantes. In hac vero narratione qvædam de iis, qvi Acephali vocabantur, & mentio Joannis Grammatici, qvi Philoponus appellabatur. Postea vero Problemata qvædam Monophysitarum: & ad hæc Antirrheticus unus. Demum Epistola Leonis sanctissimi Papæ Romani, ad qvartam Synodum missa.

Τόμ. δέκα.

Περὶ τῆς πέμπτης συνόδου, ἥτις τὴν τετάρτην συνόδον ἐκύρωσε καὶ ἐκράτυνε, συγκροτηθεῖσα ἐπὶ τοῦ βασιλείας Ἰουστι-

Tomus decimus.

De qvinta Synodo, qvæ qvartam Synodum confirmavit & asseruit, qvæqve imperante Justini-

* pro ἕως ἄν.

νιανῦ. ἐν ᾗ τῇ διηγήσει τ̀ ϑοιαύτης συνόδ, κ̀ ᾗ ὅπως συνεκροτήϑη, ἐμφέρεται ἡ αἵρεσις τῶν Μονοφυσιτῶν, ἐν μέρει ᾗ κ̀ τῶν Νεστοριανῶν. ἔκτοτε ψῆφ. Ἐπιφανίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, κ̀ τ̀ ἐνδημούσης συνόδ κ̄ Σεβήρου κ̀ Ζωόρα κ̀ Πέτρου τῶν Μονοφυσιτῶν. ἑτέρα ψῆφ. Μηνᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κ̄ τῶν αὐτῶν. Ἀναθεματισμοὶ Ἀνθίμου μητροπολίτου Τραπεζοῦντ. Μονοφυσίτου ὄντ. ἑτέρα ψῆφ. τ̀ αὐτ̀ πατριάρχου καθαιρετικὴ τ̀ αὐτ̀ Ἀνθίμου. Ἔκτοτε Διάταξις Ἰουστινιανοῦ βασιλέως κ̄ Ἀνθίμου, Σεβήρου, Πέτρου, κ̀ Ζωόρα. ἐπιστολὴ Ἰωάννου Ἱεροσολύμων κ̀ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόπων δεχομένη τὰ κ̄ Σεβήρου ψηφισθέντα. κ̀ μ̄ ταῦτα χειρόσεις Διάφοροι τῶν ἁγίων, κ̄ τῶν Μονοφυσιτῶν.

Τόμ. ἑνδέκατ. κ̄ Τριθειτῶν.

Τόμ. δωδέκατ. κ̄ τῶν Ἀφθαρτοδοκητῶν.

Τόμ. τρισκαιδέκατ. κ̄ Θεοπασχητῶν.

Τόμ. ιδ'. κ̄ τῶν Ἀγνοητῶν, ἐν ᾧ μ̄ τὰς χειρόσεις τῶν ἁγίων, κ̀ ἄλλα τινὰ εἰς ἀναίρεσιν τ̀ τοιαύτης αἱρέσεως ἐκ νέου προστίθεται παρ' ἡμῶν.

coacta est. In narratione autem de illa Synodo, & qvomodo collecta fuerit, inseritur hæresis Monophysitarum, atqve etiam ex parte Nestorianorum. Deinceps decretum Epiphanii Patriarchæ Constantinopolitani, & Synodi ibidem congregatæ contra Severum, Zooram & Petrum Monophysitas. Alterum decretum Menæ Patriarchæ Constantinopolitani contra eosdem. Anathematismi Anthimi Metropolitæ Trapezuntini, qvi Monophysita erat. Alterum decretum ejusdem Patriarchæ, qvo damnabatur Anthimus: post hæc constitutio Justiniani Imperatoris contra Anthimum, Severum, Petrum, & Zooram. Epistola Joannis Jerosolymitani & Episcoporum, qvi sub ipso erant, qva decreta contra Severum recipiuntur. Demum loca varia sanctorum Patrum contra Monophysitas.

Tomus undecimus contra Tritheitas.

Tomus duodecimus contra Aphthartodocetas.

Tomus decimus-tertius contra Theopaschitas.

Tomus decimus-qvartus contra Agnoitas: ubi posita loca sanctorum Patrum, alia qvædam ad hujusmodi hæresim subvertendam a nobis insuper adjiciuntur.

Τόμ.

Τόμ. ιε', περὶ τῆς ἑκτης συνόδου, ἥτις συνέστη ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου εἰς ἀναίρεσιν τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἱρέσεως.

Tomus decimus-quintus, de sexta Synodo, Quæ congregata fuit imperante Constantino Pogonato, ad destruendam hæresim Monothelitarum.

Τόμ. ιϛ'. περὶ τῶν εἰκονομάχων αἱρέσεως.

Tomus decimus-sextus, de Iconomachorum hæresi.

Τόμ. ιζ'. περὶ τῆς αἱρέσεως τῶν Ἀρμενίων, ἥτις τοῖς Μονοφυσίταις συνάπτεται· ἐν αὐτῇ ἡ καὶ προοίμιον ἡμέτερον, καὶ τινες λύσεις πρὸς ἀντιθέσεις τῶν Ἀρμενίων. ἔκτοτε γράμμα τοῦ βασιλέως κύρου Μανουὴλ πρὸς τὸν καθολικὸν τῆς Ἀρμενίας. Διάλεξις πρὸς τὸν αὐτὸν Καθολικὸν * Θηριανῆ τινος ἐξαποσταλεὶς τοῦ αὐτοῦ βασιλέως εἰς Ἀρμενίαν σταλέντος. ἔπειτα χρήσεις διάφοροι ἁγίων κατὰ τῆς αὐτῆς αἱρέσεως. εἶτα συλλογιστικά τινα κεφάλαια κατὰ τῆς αὐτῆς αἱρέσεως συλλεγέντα παρ' ἡμῶν.

Tomus decimus-septimus, de hæresi Armenorum, quæ Monophysitis conjungitur. Ibi est proœmium nostrum, & quædam solutiones ad objecta Armenorum. Deinde, rescriptum Imperatoris Domini Manuelis ad Catholicum Armeniæ. Dialogus Theoriani cujusdam Legati ejusdem Imperatoris, in Armeniam missi, cum eodem Catholico. Postea autem loca variorum Sanctorum contra eamdem hæresim. Denique capita quædam syllogistica à nobis collecta contra eam ipsam hæresim.

Τόμ. ιή. κατὰ τῶν Παυλικιανῶν.

Tomus decimus octavus, contra Paulicianos.

Τῶν ἁγίου Βασιλείου καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, περὶ τοῦ βαπτίσματος.

Sancti Basilii & sancti Gregorii Nysseni de Baptismate.

Τοῦ αὐτοῦ Νύσσης περὶ τῆς μεταλήψεως τοῦ δεσποτικοῦ σώματος καὶ αἵματος.

Ejusdem Gregorii Nysseni, de participatione Dominici Corporis & Sanguinis.

Τόμ. ιθ', κατὰ Βογομίλων.

Tomus decimus nonus, contra Bogomilos.

* De hoc dictum supra p. 393.

* Θεωριανῆ.

Τόμ. κ΄. περὶ τῆς θρησκείας τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ τῆς ταύτης † τῆς γνωμάτης εἰς τοὺς ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν Σαρρακηνῶν εἰς τὴν καθαρὰν καὶ ἀμώμητον πίστιν ἡμῶν.

Tomus vigesimus, de cultu Agarenorum, & de constitutione circa Saracenos, qui ad puram & immaculatam fidem nostram convertuntur.

Τόμ. κα΄. περὶ τῆς Πνευματ. κατὰ Λατίνων, ἐν ᾧ καὶ χρήσεις πλείονες.

Tomus vigesimus-primus, de Spiritu contra Latinos: ubi loca multa adferuntur.

Τόμ. κβ΄. περὶ τῶν ἀζύμων.

Tomus vigesimus-secundus, de Azymis.

Τόμ. κγ΄. ἐν ᾧ σύνοψις τῶν κινηθέντων δογμάτων ἐπὶ τῆς βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ.

Tomus Vigesimus-tertius, in quo synopsis dogmatum, quæ sub Imperatore Alexio Comneno mota & exorta sunt.

Τόμ. κδ΄. περὶ τοῦ δόγματος, * σὺ εἶ ὁ προσφέρων καὶ προσφερόμενος καὶ προσδεχόμενος, λαληθέντος ἐπὶ τῆς βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ.

Tomus vigesimus-quartus, de illo dogmate, *Tu es offerens & oblatus & acceptans*, * quod sub Imperatore Domno Manuele Comneno prolatum est.

Τόμ. κε΄. περὶ τοῦ δόγματος τοῦ, ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστιν, ἀναφυέντος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως. ζήτει τὴν λεγομένην συγγραφὴν εὐθὺς μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ τοιούτου δόγματος. ἔνθα τινὲς λεγομένην εἰς μὴ ἐπιτηδείαν ἀρεσκομένην. ἐν ᾗ τῇ συγγραφῇ χρήσεις κειμένων πάντων τῶν ἁγίων ἀμφέρεσθαι. περὶ ἧς

Tomus vigesimus-quintus, de dogmate illo, *Pater meus major me est*, ** quod sub eodem Imperatore exortum est. Quære ipsum tractatum statim post hujus dogmatis confirmationem, quam quidam dicebant, non omnino placere: in quo tractatu fere omnium Sanctorum loca affe-

† Hanc posteriorem partem editam Græce & Latine, jam supra pag. 418. observavi. Sed præterea Clariss. Cavens notat in Codice Colbertino 4753. extare MS. τὰ ὑπὸ τοῦ Μανουὴλ τοποθετηθέντα ἐν τῇ αὐτῇ βιβλῳ, καλουμένῃ Κοραῒ, καὶ χαρακτὴρ αἰτιήσεως, quod distinctum opus ab hoc thesauri Nicetæ parte existimat.

* Confer Jo. Cinnami Hist. lib. IV. cap. 16. & Nicetam in Manuele Comneno VII. 5. pag. 137. Allatium ad excerpta Rhetorum præfatione, & lib. de processione Spiritus S. p. 583. seq.

** De hac controversia per Demetrium Lampenum mota vide Cinnamum lib. VI. Hist. pag. 147. Nicetam in Manuele Comneno lib. VII. cap. 5.

τὸ τέλ⟨ος⟩ καὶ συλλογιστικά τινα κεφάλαια, περὶ ⟨ὧν⟩ μὴ δεῖν τὸν χριστὸν τὴν μίαν ὑπόστασιν, καὶ τὸν ἕνα κύριον καὶ υἱὸν ⟨τοῦ⟩ θεοῦ, καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν ἐλάττονα ⟨τοῦ⟩ πατρὸς λέγειν ὡς σαρκοφόρον. ἡμεῖς γὰρ ταῦτα οὐχ εὑρομεν. (Αλλ' ἐγὼ ταῦτα. ἐνωρηκὼς προσέθηκα μετὰ τὴν καθαρχὴν τοῦ τρίτου τόμου τοῦ παρόντος βίβλου.

runtur. In fine vero capita quædam syllogistica, quod non oporteat Christum, qui est una hypostasis, unusque Dominus & Filius Dei, etiam post Incarnationem minorem Patre dicere, utpote carnem ferentem. Nos enim hæc non reperimus. *Et altera manu*: At ego cum reperissem, post initium tertii Tomi hujusce Libri adjeci.

Τόμ⟨ος⟩ κϛ'. περὶ τοῦ δόγματ⟨ος⟩ τοῦ θεοῦ τοῦ Μωάμετ. τοῦ λαληθέντ⟨ος⟩ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως.

Tomus vigesimus-secundus, de dogmate Dei Mahometh, *** quod eodem imperante expositum fuit.

Τόμ⟨ος⟩ κζ'. περὶ τῶ δόγματ⟨ος⟩ τῶν θείων μυστηρίων ⟨τοῦ⟩ πανθέντ⟨ος⟩ ἐπὶ τ⟨οῦ⟩ βασιλείας ⟨τοῦ⟩ ἐξ Ἀγγέλων Αλεξίου ⟨τοῦ⟩ Κομνηνοῦ, ⟨τοῦ⟩ καὶ πορίσαντ⟨ος⟩, ἄφθαρτα λέγειν ταῦτα καὶ μὴ φθαρτά.

Tomus vigesimus-septimus, de dogmate divinorum mysteriorum, † excitato sub Imperio Alexii Comneni Angeli, qui & decrevit hæc, incorruptibilia, non autem corruptibilia, dici oportere.

Nicetæ Choniatæ Historiam Barbaro Græcam ex Codice Regio laudat Cangius in glossario Græco. Ejusdem *Comparatio Hyemis & æstatis*, qva Hyems præfertur, extat in Bibl. Bodlejana, Codice Barocciano 131. Incipit; παλαι ποτε. Nicetæ Choniatæ *de azymis* memorat Allatius contra Hottingerum p. 123.

Alius Nicetas, Chonarum Episcopus qvem laudat, & à qvo ex sacro baptismate susceptum se narrat Nicetas Historicus in Man. Comneno lib. VII. cap 7.

Alios qvosdam Nicetas memorat Qvesnellus ad Leonem Magnum p. 903. edit. primæ. Sed qvandoqvidem Allatii diatriba de Nicetis intercidit, age qvos in schedis meis reperio, literarum ordine Nicetas hoc loco referam.

*** num Anathemate devovendus esset, qvod Manuel Comnenus vetabat. Vide Nicetæ Manuelem Comnenum lib. VII. cap. 6. Sylburgii Saracenica pag. 86. 133. seq. Vedelium de prudentia Vet. Ecclesiæ pag. 216. seq. Allatium de Consensu p. 656.

† Confer Nicetam in Alexio Angelo lib. 3. cap. 3. & Mich. le Quien ad Damascenum T. 1. p. 653.

Alii Niceta.

Nicetas *Archidiaconus*. Vide infra, Nicetas Theſſalonicenſis.

Nicetas *Byzantinus*, *Philoſophus* (h. e. ut Caveo videtur Monachus circa A. C. 1120.) ſcripſit Apologiam pro Synodo Chalcedonenſi adverſus Armeniæ Regem (ejusqve Epiſtolam & σύγγραμμα περὶ Χριστοῦ qvod p. 729. memoratur.) Græce & Latine Apologiam illam edidit Allatius (qvi Nicetæ Davidi tribuit) in Græcia Orthodoxa Rom. 1652. 4. Tom. 1. p. 663 754. Rex qvidem cum Eutyche nihil ſibi vult eſſe commune pag. 707. & p. 712. ita explicat ſententiam ſuam, ut res parum à λογομαχίᾳ abeſſe videatur.

Nicetas *Chartophylax*. Vide infra Nicænus & Theſſalonicenſis.

Nicetas *Chirurgus*; ſive auctor collectionis ſcriptorum Græcorum rei Chirurgicæ, de qva dicendi locus erit libro VI.

Nicetas *Confeſſor*. Allatius lib. de Simeonum ſcriptis p. 107. memorat Theoſtericti Monachi Orat. funebrum εἰς τὸν ὅσιον Πατέρα καὶ ὁμολογητὴν Νικήταν.

Apud Lambecium III. p. 384. in margine pro *Nicetas Metropolita Cretenſis*, lege *Elias*.

Nicetas *Daciavus* memoratur in Actis eruditorum T. 2. ſupplementi pag. 212. ex Gennadio. Sed in Gennadii cap. 23. de ſcriptoribus Eccleſ. eſt Niceas * Romacianæ, ſive Aqvilejæ vel ut Marcianæus in antiqviſſ. Codice reperit Romanæ civitatis Epiſcopus, occultus nempe, qvalis Macrobius de qvo Gennadius cap. 6.

De Niceta *Dacorum* Epiſcopo poſt A. C. 401. Bollandus in Actis Sanctor. ad 7. Januarii T. 1. p. 365. ſeq. In Bibl. nova MSS. Labbei pag. 27. memorantur *S. Nicetæ Dacorum Epiſcopi, de quo ſæpe Paulinus Nolanus & Martyrolog. Rom ad diem 7. Januarii, tractatus duo, primus* de vigiliis ſervorum DEI, *alter* de bono Pſalmodiæ, *ex Codd. Vaticanis & Bibl. S. Maximi Taurinenſis.*

Nice-

* Hujus eſſe putant viri docti *Epiſtolam ad Virginem lapſam*, qvæ inter Ambroſii, Hieronymi, Auguſtini opera ſæpius prodiit. Forte etiam Niceæ legendum eſt pro Nicetæ vel certe Nicetas Dacorum Epiſcopus intelligendus, in Clariſſ. Montfaucon. Diarii Italico p. 84. ubi in Epiſtola Henrici Clerici Pompoſiani Monaſterii ſcripta A. C. 1093. MS. memoratur poſt Ambroſii & Fulgentii qvædam, Nicetæ Epiſcopi *de ratione fidei* 1. Ejusdem *de Spiritus S. potentia* lib. 1. Ejusdem *de diverſis appellationibus Domino noſtro JEſu Chriſto convenientibus*.

Nicetas *Dadybrenſis* in Paphlagonia Epiſcopus. Vide mox Nicetas David.

Nicetas *Dalmata* Patriarcha CPol. ab A.C. 766.

Nicetas *David*, * Philoſophus (Labbeo natione *Paphlago*, ab Allatio *Dabyrorum* in Paphlagonia Epiſcopus fuiſſe traditur) ſcripſit paullo poſt A.C. 880. ** *Vitam Ignatii Patriarcha CPol.* A.C. 878. defuncti, qvam reſpiciunt Jo. Scylitzes & Cedrenus Nicetam Paphlagonem in limine Hiſtoriæ ſuæ laudantes. Latine vertit *Federicus Metius* & cum Baronio communicavit, ut ipſe narrat ad A. C. 847. n. 34. deinde Græce cum ſua verſione edidit *Matthæus Raderus* Ingolſtad. 1604. 4. additam Actis Concilii Oecumenici VIII. cum qvibus etiam in Tomis Conciliorum ſæpius prodiit, Colon. 1618. Tomo III. part 1. ſect. 2. p. 682. Pariſ. 1636. T. VI. & 1671. T. VIII.

De Chryſoſtomo narrans qvædam Nicephorus XIV. 28. Hiſt. ait ea ſe reperiſſe *ἐν ἀποκρύφῳ ἱστορίᾳ Νικήτα Φιλοσόφου, τοῦ κατὰ Δαυίδ*, *in Apocrypha Nicetæ Davidis, Philoſophi Hiſtoria*,

S. Barbaræ laudationem Jo. Damaſceno tributam inter Nicetæ orationes reperit Combefiſius in Codice Mazariniano, & Nicetam potius referre qvam Damaſcenum putat. Idem plures Nicetæ *Rhetoris Orationes* edidit latine in Bibl. Concionatoria, Græce & Latine in Auctario Bibl. Patrum atqve alibi, de qvibus Caveus.

Nicetæ Epiſcopi Paphlagoniæ *encomium in Martyrem Theodorum* memorat Allatius lib. de Simeonibus pag. 111. Nicetæ Rhetoris Paphlagonis in Nicolaum *τὸν μυροβλύτην καὶ θαυματουργὸν* pag. 102. Idem longe plures *Nicetæ Rhetoris* qvem cum Paphlagoniæ Epiſcopo eundem opinatur commemorat Orationes, ut *in Panteleemonem* (al. *Panteleonem*) Martyrem: in SS. Martyres *Cerycum & Julittam*, pag. 115. pag. 102. &c. Alia ejus *Carmina* & *Hymni* (Man. Moſchopuli commentariis Grammaticis illuſtrati) & ex orationibus excerpta MSS. in Bibl. Vin-

* Cum hoc Davide Kœnigius in Bibl. confundit Davidem Monachum longe juniorem qvi *de Barlaami & Acindyni* ſcripſit, de qvo Caveus patre altera Hiſt. literariæ ſcriptorum Eccleſ. ad A. C. 1348. Nec non Davidem qvi Græce ſcripſit qvæſtiones in Philoſophia, & commentarios in Ariſtotelis Categorias & qvinqve voces Porphyrii, qvæ MSS. Geſnerus memorat.

** Vide Hanckium lib. 1. de Byz. rerum ſcriptoribus cap. 16. pag. 261.

Vindobonenſi. Nicetæ Paphlagonis ſcholia in tetraſticha S. Gregorii Theologi ex Codice Regio laudantur à Cangio in gloſſario Græco. Sed forte illa auctorem habent Nicetam Heracleenſem, licet in editione Græca Veneta 1563. 4. & in pluribus Codd. MSS. Paphlagoni tribuuntur. Vide Allatium de Pſellis §. 13. ſeq.

Nicetas Magnæ Eccleſiæ CPol. Diaconus & Magiſter ſeu Doctor, hinc ArchiEpiſcopus Serron ſive Serrarum in Macedonia prima, & denique *Heracleæ* Ponti in Thracia Metropolita, clarus circa A. C. 1077. temporibus Theophylacti Bulgarorum Epiſcopi, cujus ad eum Epiſtolæ feruntur. De ejus *Commentariis in Nazianzenum* in Gregorio Naz. dixi, qvemadmodum de *Catenis* in varios S. Scripturæ libros, infra capite qvod ſingillatim Catenarum tribui ſcriptoribus. In pluribus Bibliothecæ Vindobonenſis Codicibus integriora habentur *reſponſa* Nicetæ hujus *Canonica* ad Epiſcopum qvendam Conſtantinum, qvæ Græce & Latine exſtant in jure Græco Rom. p. 310. Vide Neſſelium.

Nicetas *Maronita* vide infra, Theſſalonicenſis.

Nicetas *Monachus*. vide Pectoratus. Alius Nicetas Monachus Sec. IX. ad qvem Theodori Studitæ Epiſtola. Alius Monachus in Acapniotarum Monaſterio, circa A. C. 1160. qvi ſcripſit dialogi more diſputationem de controverſiis fidei inter Latinos & Græcos, habitam Theſſalonicæ à Baſilio Achrideno ArchiEp. Teſſalonicenſi, & Henrico ArchiEp. Beneventano. Exſtat MS. in Bibl. Vindob. & incipit: *Μανηλ τῷ ἐν χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸν βασιλέωντ☉, καὶ Αὐτοκράτορ☉ Ῥωμαίων, τῷ Κομνηνῷ καὶ Παλαιολογινήτῃ Διάλογος ἐν Κωνσταντίνου πόλει, ἐλθόντος αὐτὸς ἐξ Ἰταλίας Ἐπίσκοπος Βενβεντῦ, εἰρτὴ καὶ λόγῳ κεκοσμημένο☉.*

Nicetas *Mundanus* ſive *Μουνδανὸς* Patriarcha CPol. ab A. C. 1186.

Nicetas *Mytilenæus*, vide Theſſalonicenſis.

Nicetas Chartophylax *Nicænus*, de cauſis ob qvas à CPolitana Eccleſia Romana diviſa eſt, citatur ab Allatio de conſenſu pag. 477. & de Synodo Photiana pag. 203. ubi decimum qvartum ſchiſma numeratur Photianum. MS. in Bibl. Medicea pluteo VII. n. 19, & in Bibl. Regis Galliæ Cod. 1334. hoc titulo: *Κατὰ πόσους καιροὺς, καὶ διὰ ποῖα αἰτιάματα ἐχώρισθη ἀφ' ἡμῶν ἡ τῶν Ῥωμαίων Ἐκκλησία.*

Nice-

Nicetas *Paphlago*, Nicetas *Paphlagoniæ* Episcopus. Vide supra, Nicetas David.

Nicetas *Patriarcha* CPol. Vide Dalmata & Mundanus.

Nicetas *Pectoratus* sive Sterno, (στηθατός) presbyter & Monasterii Studiensis qvod CPoli fuit Monachus, acer Latinorum & Armeniorum adversarius circa Annum CHristi 1053. de cujus scriptis consulenda qvæ observavit Clariss. Cavens. Ex libro de Azymis, Sabbatorum jejunio & nuptiis Sacerdotum contra Latinos, locum Græce etiam profert Allatius lib. de purgatorio pag. 870. Hunc Nicetam à Papæ Apocrisiariis consecutum perfectam propositionum suarum solutionem, iterum sponte anathematizasse omnia dicta & facta vel tentata adversus Romanam sedem, sicqve ab eis in communionem receptum, effectum esse eorum familiarem amicum scribit Wibertus in vita S. Leonis IX. 5. Idem tradit invectivam responsionem Cancellarii Romani Friderici, Nicetæ oppositam fuisse de latino translatam Græce & coram Imperatore recitatam, Nicetam vero coactum damnare & comburere sua scripta, habita disputatione apud Monasterium Studii in Urbe CPolitana.

Nicetas *Protheospatharius & Drungarius* Nauticæ classis, qvi scripsit Codicem Colbertinum 499. operum Basilii M. in carcere Africæ A. C. 971.

Nicetas *Pythagoreus*. Vide infra, Syracusanus.

Nicetas *Rhetor* qvem audivit Seneca pater svasoria 3. ubi & impetu suo Græcis valde placuisse narrat. Meminit ejusdem svasoria 2. & Controvers. 4. 5. 7. 8. &c.

Nicetas Sacerdos, & ipse *Rhetor* qvem Romæ auditum à se & Qvintilianum refert Plinius VI. 6. Epist. Meminit illius etiam auctor dialogi de causis corruptæ eloqv. cap. 15.

Nicetas *Rhetor*, vide supra, in Nicetas David.

Nicetas *Scutariota*, cujus *Homiliæ* III. MSS. in Bibl. Vindobonensi teste Lambecio V. pag. 190. Sed alius est Theodorus Scutariota de cujus scholiis ad Nicetæ Choniatæ thesaurum supra dicere me memini. Nicetæ Scutariotæ *Epistolæ* & *de Arte Rhetorica* MSS. in Bibl. Regis Christianissimi.

Nicetas *Scudus*, Latinorum adversarius, ex cujus opere fragmenta apud Allatium contra Hottingerum pag. 591. & de consensu pag. 209. 211. 214. 476. 535. 1111 seq. Theodori Prodromi æqualem fuisse, hoc est circa Sæculi XII. initia vixisse notat p. 630.

Nicetas *Serron*, *supra* Heracleensis.

Nicetas *Smyrnæus*, *Sophista*, sub Hadriano, Nerva & Trajano clarus: de quo Philostratus de vitis Sophistarum lib. 1. cap. 19. & Suidas. Hic à Sacerdote diversus mihi videtur, quia non reperio eum Romæ docuisse, sed Smyrnæ honores gessisse, & usque adeo non fuisse contentum scholasticorum clamoribus, quod de priore illo scribit dialogi auctor, ut professus sit laudantem se magis quam convitiantem vulgum extimescere. Omnino autem assentior doctissimo amico nostro Godfrido Oleario, qui Nicetam hunc de quo Philostratus, eundem esse putat cum Nicetâ Herodis Irenarchæ patre, fratreque Dalces cujus mentio in Martyrio Polycarpi apud Eusebium IV. 15. Hist. pag. 131. 134. In eundem Nicetam Sophistam, Antomedontis Epigramma legitur in Anthologia Epigrammatum Græcorum lib. 1. cap. 44. p. 95. edit. Wechel.

Nicetas *Stethatus*, & Nicetas *Studita*, vide supra, Pectoratus.

Nicetas *Syracusanus* Pythagoricus Philosophus apud Ciceronem 4. Academ. quæst. qui Eusebio XV. 55. de præparat Ἱκαίτης, Laërtio VIII. 15. Ἱκέτας, Plutarcho III. 9. de placitis Ὁικέτης.

Nicetas Maroniæ Mytilenæus, ex Archidiacono & Chartophylace magnæ Ecclesiæ CPol. metropolita *Thessalonicensis*, quem cum Niceta Choniata perperam confundit Index Catalogi MSS. Angliæ Tomo I. Scripsit circa A. C. 1201. *Dialogos sex de processione Spiritus S.* λόλυς ς'. Πρὸς διάλογοι ἐκπεμπτισμένης πρὸς τὴν ἐκπόρευσιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Interlocutores sunt Græcus & Latinus quos Latinis favens conciliare inter se conatur. Incipit dialogus 1. Φέρε δὴ ὦ Λατῖνε τὸ ἐριστικὸν καὶ φιλονεικον. 2. Ἀπαγγελῶ μᾶλλον ἀναγκαῖον ὦ Γραικὲ πολλὰ ἄτοπα. 3. Ἐπὶ ταύτην τὴν ἀρχὴν καὶ αὖθις τιθέμεθα. 4. Φέρε δὴ κἂν ἰδιωμῷ ὦ Λατῖνε καὶ σὺ τινες. 5. Λοιπὸν εἰ σοὶ λόγος ἕτερος ὦ Λατῖνε τῷ δόγματος. Γραικοι. Οὐ ταῦτα δὴ φημι καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ τίνες. Consule Allatium de consensu II. 13. 5. p. 705. seq. ubi Hugonem Etherianum ab eo confutatum anno-

annotat. Idem ex dialogo ſexto inſigne fragmentum affert lib. contra Hottingerum p. 467. ſeq. Nicetæ Archidiaconi & Chartophylacis CPol. anathematiſmi XI. contra * Jo. Italum Philoſophum, Mich. Pſelli diſcipulum MSti in Bibl. Vindobonenſi. Vide Lambecium III. p. 165. ſeq. & Allatium de conſenſu II. 10. 3. p. 630. ubi illos in Triodio exſtare & in Græca Eccleſia, Dominica Orthodoxiæ recitari notat. *Expoſitionem Canonum* ſive Hymnorum *S. Joannis Damaſceni* MS. in Bibl. Vindobonenſi memorat Lambecius III pag. 39. *De miraculis S. Demetrii Martyris* MS. in Bibl. Bodlejana Codice Barocciano 131. *Reſponſa Canonica* ad interrogata Baſilii Cappadocis Monachi, Græce & Latine in jure Græco Rom. Leunclavii lib. V. pag. 345 atqve iterum lib. VI. pag. 410. Fuit etiam alius Nicetas Archi Epiſcopus Theſſalonicenſis antiqvior circa A. C. 1133. Vide Montfauconi Palæographiam Græcam pag. 60.

INDEX Scriptorum, & aliorum qvorundam qvi in Nicetæ Choniatæ Hiſtoria Byz. memorantur.

ad paginas editionis Pariſienſis.

Aaron Iſaacius Latinus interpres. 95. 96. ob magiam & perfidiam excoecatus, lingvaqve exſecta ibid.

Ad Abgarum CHriſti literæ 223.

Æſopicus canis 260. fabula de tulice qvi poſt leonem oppugnatum, aranex filo implicitus omnem gloriam amiſit 317. de lupo ſub aſini pelle 41.

Agarenus θαυματοποιὸς Icari more miſere cadens 78.

Alemannorum in terram ſanctam expeditio ſub Conrado Imp. 41. ſeq. Alemanni perinde ut Armenii imaginum cultum reſpuunt, & azymis utuntur in S. Cœna 257. Alemannicum tributum 308.

Alexandri M. vox: τὰ τῇδε καὶ τὰ τῇδε πάντ' ἐμά. 309. πρὸ Ἀλεξάνδρου θεοὶ τὰ ἐπὶ πᾶσιν ἀπρόσκοπα 393. ejus pectus hiſpidum 231.

Alexius Conſtoſtephanus Aſtrologus 293.

Alexius Lucas Mauropodes 293.

Alexius Strategopulus 293.

Alexius Synadenus 293.

Alexius Theodorus Imp. 293.

Alexius Vatatzes 293.

* Fallitur Lambecius, qvi per Joannem illum intelligit Philoponum.

Alexius Comnenus Bryenni F. à Nicota Monasticis cerimoniis initiatur, & vocatur Athanasius 272. 273.
Ad Alpheum fluvium & Arethusæ fontem allocutio, & divinatio de mutanda Latinorum fortuna 393.
Amazones Alemannicæ cum Penthesilea sua chrysopode 41.
Andronicus Comnenus βαβαιβαίωται χρόνος ἀν ἐν βαβαίοις 200. eruditorum fautor, sed disputationibus de religione infensus 212. oraculum engastrimythi & hydromantæ adit, & siniſtra prolocutum spernit. 217. 218. Ejus oratio de negligentia Imperatorum. 209. eruditio 149. præscit primam literam nominis successoris. 172. ejus veneficia. 167. literæ ejus Bellerophontææ, Lapardæ datæ 180. seq. Theodosii Patriarchæ de eo judicium. 164. jam interficiendi querelæ. 224. vox Κύριε ἐλέησον, & ἵνα τί καλάμου σωστεριμμένου προστατικλάσῃ. 225. statua ejus, imagine Saturni. 213. Epicureus & Chrysippeus, lascivia & amoribus perditus. 206. Constitutio in naufragorum spoliatores 209. Ejus jusjurandum Manueli Comneno datum. 149. divinarum literarum peritus, & qui Pauli Epistolas subinde in ore haberet. 149. atque ex illis Epistolas suas ornaret 226. Præsagia Imperium ei portendentia 163. & interitum 226. seq. Incestus fratris & sororis uterinæ nuptias a Concilio desiderat probari. 168.
Anglorum in terram sanctam expeditio. 267. ὁ τῶν κελτοφώνων κατέχων βασιλεὺς τὸν Φραγγολιγγίων 267.
Anna Comnena Cæsarissa 4. ejus eruditio & indignatio contra maritum Nicephorum Bryennium, rapiendo Imperio non satis promtum 7. 8.
Antiocheni ludi Circenses in gratiam Manuelis Comneni 71.
Archilochi dictum ἓς ἔντερον πέρνης πολλάκις μεταῤῥυῆναι τὸ χρόνιον ἢ πίνειν σὺν λεγεῶνι μαχεῖν 150.
Asanis dictum, famam ad rem ipsam & actiones cujusque velut ad Lydium lapidem exigendam 299.
Astrologia à Principibus fere omnibus suspicitur 63. seq. contemnitur ab Andronico Comneno, Hydromantes præferente 218. Manuel Comnenus τῶν αἰχμολεχόντων dicta consulit. 64. & pro oraculis habet. 100. 110. ab illis decipitur 142. Astrologi de Alexio nato consulti 110. vix vident quæ ante pedes sunt. 36.

Con-

Constantinus Astrologorum princeps λεπτολόγον scrupulum minutissimum sorte negligens sibi non cavet, sed incautus interficitur. 247. seq.
Josephus Balsamon 39.
Theodorus Balsamon magnæ Antiochiæ Episc. peritissimus juris, ὑπὲρ τῶν τότε πάντας ἀν τοπαρχῶν, ab Isaacio Angelo spe Patriarchatus CPol. deluditur 259. seq.
Basilacius vates, Pythonis spiritu futura præsagiens, ad qvem velut ad Amphiarai & Hammonis oraculum populus confluebat 287.
Nicephorus Basilaces Paulinas Epistolas CPoli interpretatus 137.
Basilius Bulgaroctonus 239.
Basilius Camaterus. vide Camaterus.
Basilius Rentacenus, qvi Isaacium Comnenum in eloqventia & re militari erudiit 237. 238.
Basilius Τζιτζιλούκης, chartularius 34. 67. Basilius Τζαμπλάκων 82. Basilius Τραϊανός 89. Basilius Chones 270. Batatzes 279. 286. 314.
Bellerophontis statua, Pegaso insidentis 414.
Nicephorus Brytennius Annæ Comnenæ maritus eruditus & eloqvens 4. 7. 8. Orestiade Macedoniæ civitate oriundus. 5.
Nec Cæsari semper favit fortuna 393.
Calchas vates 304. ex Homero.
Basilius Camaterus Patriarcha CPol. 169. 172. 222. 259. 312. ejus syngrapha, se omnia facturum probaturumqve qvæ Andronicus vellet. 169.
Gregorius Camaterus e scriba Logotheta 7. 73. 74. 75.
Joannes Camaterus, Dromi Logotheta 71. 74. seq. Caniclei præfectus, postea Bulgariæ Patriarcha 176. Patriarcha CPol. 332. 338 381. seq. 407. ejus κατηχητήριοι λόγοι 332.
Canones prohibentes translationem Episcoporum 259. Patriarcham vel alium Clericum rebus sæcularibus se immiscere 164. 186.
Κατηχητικὸν πυκτόν in qvo anathema adversus DEum Muhamedis 138. 141. illud ipsum respicitur qvod Sylburgius in Saracenicis edidit.
Chasii ad nutum principum suorum qvidlibet audentes & de rupe se præcipitantes 253. 341.
Chaldaica fornax, naphthâ incensa 200.

Chalibures Mimus Isaaco Angelo gratus 282.
CHristi ad Abgarum literæ 223. ὁ ἐν τῇ χαλκῇ πύλ. 175. Monasterium χειρὶ φιλανθρώπῳ ab Imp. Alexio Comneno conditum. 6. sepulchrum 26. sepulchri lapis 144. imago per quam locutus cum Mauricio Imp. fertur 214. imagines CHristi & sanctorum tapetibus intextæ 13. imago cum cruce in forum allata ad conciendam plebem 153. festum Ascensionis 189. imagines terræ allisæ 193. crucifixi imago Monembasiensis 283.
Chrysanthus Episcopus Thessalonicensis 318.
Chrysostomi loca de sacra Eucharistia. 333. Chrysostomo comparatus Theodosius Patriarcha 163.
Chumnus Chartularius 204. Theodorus Chumnus 176. 270.
Ex Cimbrorum devictorum ossibus sepem fecisse Marium, fabula 48.
Joannes Cinnamus de dicto *Pater major me est* differens 213.
Conradi Imp. Oratio ad milites in expeditione Hierosol. 64. seq.
Constantini Magni corona 228. sepulchrum à furibus spoliatum 308. clavos Dominicæ Crucis unum freno equi, alterum galeæ infixit 284.
Constantinus Mesopotamitanus in aula Isaaci & Alexii fratris Princeps 321. idem è Lectore Diaconus 316. & Archiepiscopus Thessalonicensis 317. lævâ templum, dextra palatium tenens. id. dejectus 318.
Constantinus Stethatus, Astrologorum sub Isaacio Angelo probatissimus 247. 248.
Constantinus Tornicius, Præfectus Urbis 339.
Constantinopolitanæ plebis icon. 152.
Cosmæ Attici, Patriarchæ CPol. vaticinium 63. ejus execrationi orbitatem suam Manuel Comnenus acceptam refert 55. crimini datum ei quod cum Nephone faceret 54.
Crux pretiosissima ex lychnite gemma, 20. Crucis particulæ 284. cum crucibus, imaginibus & Evangeliis obviam euntes hosti 367. 380. in summo periculo, signo se crucis munit Isacius Angelus imp. 289.
Cyrillus ὁ μέγας ἐν θεολογίᾳ 333. ejus locus de Eucharistia ibid.
David ὁ φιλωδὸς 70.
Demetrii Martyris è sepulchro unguentum ebulliens, Thessalonicæ. 197.

197. Infra, Theodorus. fraus dæmoniacos se fingentium & de Demetrii ad Blachos migratione vaticinantium 238.
Demetrius Poliorcetes Lamiæ amore insaniens 223.
Diogenes Romanus, Imperator 29. 124.
S. Diomedis monasterium 172.
Dositheus Venetus, Vitaliani F. monachus Studita, & patriarcha Hierosol. 259. deinde CPolitanus 260. utraque sede excidit. ibid. falsus vates 259. 261.
Elias vir eruditus librum de tonitruum & terræmotuum significationibus consulens 137.
Engastrimythi 143. 217. 258.
Oraculum Delphicum Epicydidi redditum 124. seq.
Epimethei mos, ὦ τὸ μέλλον ἀκ ἔπι, τὸ δὲ μεταμέλεσθαι. 105. Epimetheus Prometheo stultior. 251.
Ephori monasterium 226.
Epistolæ sagittis alligatæ & cum illis transmissæ 89. 185.
Eruditio principibus utilis 4. ejus ratio habita in creando Imperatore 7.
In Evangelia juratum 31. 50. 335. 369. Evangeliorum Codices gemmis ornati 284.
Eudocia, Alexii Angeli Comneni filia 343.
Evergetæ Monasterium 351.
Eumathius Philocales, præfectus Urbis CPol. 307.
Euphrosyne Alexii Angeli Comneni Imp. uxor, vetitis dedita divinationibus 355.
Eustathius Dyrrhachii Episcopus 137.
Eustathii Thessalonicensis Archi Episcopi libera adversus Manuelem Comnenum oratio 140. elogium 197. 198.
Eustratius Macedo 15. seq.
Euthymius novarum Patrarum Episcopus, de dicto *Pater major me est* differens 212. seq.
Eutychii locus de Eucharistia 333.
Fœdus cum Saracenis, propinato invicem ex incisa utrinque pectoris vena sanguine 262.
Franci tantum metuunt ne cœlum ruat. 378. Franci qui olim Flaminii 355.
Georgius Dishypatus, Lector in magna Ecclesia CPoli 201.

Geor-

Geörgii Martyris festum 323.
γυμνοὶ insulares διὰ τὴν σύνεσιν ὑπέρ ψιλάνθρωπα
Hagiochristophorites Stephanus, dictus Antichristophorites 189. ejus sententia in insidiatores Andronici 215. 216.
Hammonis & Amphiarai Oraculum 287.
Hamaxobii Scythæ 11.
Hannonis Carthaginiensis festus & aves emissæ quæ illum Deum esse canerent 267.
Herostratus qui templum Dianæ Ephesiæ incendit 373.
Hierosolymorum Rex Amerigus 104. Hierosolymitani fratres (φρέριοι) 187. Templarii.
Hippocrates à Persarum Rege invitatus recusat mederi hostibus Græcorum 371. ejus dictum, optimam corporis habitudinem esse periculosam 317.
Historiæ laus & utilitas 2. stylus simplex, perspicuus & amœnus eam decet 3.
Homerus 55. 102. 107. 175. 225. 232. 274. 304. 316. 322. 338. 414. in Odyssea 51. Jupiter Homericus 51. Irus alter Homericus 165.
Jambi in Andronicum Comnenum 227.
Ibancus ἴβαγκος pro Johanne, Blanchorum lingva dicitur. 301.
Imaginum cultum æqve rejiciunt Alemanni & Armenii 257. SS. Imagines securibus excisæ 355. ad terram allisæ 193. conculcatæ, cum SS. reliqviis in fœda loca abjectis 368. pro sellis & scabellis adhibitæ 383.
Imaginibus sacris exornati vici urbis, in ingressu Imperatoris. 21. Imagines CHristi & sanctorum ex musivo opere 270.
Imperatoriæ literæ ἐρυθροσήμαντοι, σφραγίδι τι χρυσῇ καὶ σηρικῷ νήματι, ἔμπαλιν κόγχης ἀναδιδομένῳ αἵματι 34. 92. 115. 138. 280. 341. 387.
Tempore impubertatis Alexii Comneni, Alexius Sebastocrator βατραχείῳ colore subscripsit verbum ἐπερώθησαι 150.
Joannis Comneni somnium divinatorium de Alexio filio 12. triumphus de Persarmeniis 13. morituri Oratio. 28. elogium 31. à bello cum Christianis gerendo abhorret 26.
Joannes Ducas 63.
Joannis Theologi ædes, cognomento δίδυμον 153.

Josuæ

Josuæ simulacrum Solem, stare jubentis 424.
Irenæ templum a Marciano Imp. conditum 134.
Isaaci Angeli breve Epistolium ad Μεγαλοπολίτας sive CPolitanos 221. cum fratre Alexio Comneno velut Castor & Pollux alternis oritur 290. vaticinium de Friderici Imp. interitu 262. Astrologiæ fautor 342. 358. λόγια καὶ ὁμφὰς συμβολὰς 357. tanqvam ex tripode 239. d. in Græco: præsagio de longitudine & felicitate Imperii sui temere credit 268. 277. monetam adulterat. 284. Medicos qvod nihil qvam purgationes præscribere scirent, perstringit 321.
Juratum per sepulchrum CHristi, 106. 380. per Evangelia 31. 50. 335. 369. per sacram Evchariſtiam 175. per caput Imperatoris 87. per senectutem suum jurat Andronicus 215.
Latini crudeles in victos 193. seq. Infra, Turcæ. Λατινικὴ κόμψεια fastus Latinus 26. Latinorum παρανηχωμένη πίστις 348.
Leo Styppiota (ὁ Στυππιώτης) Patriarcha CPol. 36.
Leo Monasteriota 239. κόμα καὶ συγκλείτη dictus 201.
Leontius patriarcha Hierosol. 259.
Leontius monachus, Patriarcha CPol. 259.
Lopadii Episcopus ab Andronico excœcatus 186.
Lyrici versus 343. ab interprete additi ex Horatio.
Lysimachi (an Lysippi) Hercules 335.
ἀπὸ ξ ἀνδρῶν ϙ. καλλιτέχνου Μάγνου. 154. 255. Wolf. ex Macrone, ubi Catechumeni instituuntur. Τὰ ἱερὰ παθήματα 294.
Maga in patriarchico considens solio & in templo cantans fatidaque 368.
Magicæ artes 94. Magiæ insimulatus exuritur 165.
Mahomedis doctrina damnata, anathema Deo Mahomedis non dicendum 139. 141.
Mamalus scriba ab Andronico combustus 200.
Manganiæ Μαγγάνων domus Martyri sacra 283.
Manuelis Comneni imperium prædictum 30. literæ binæ ad Clerum 34. ad Byzantinos 124. patientia in ferendis dicteriis. 121. somnio monitus 123. seq. decretum de sententia an

CHristus sit simul offerens & qui offertur 139. adversus Astrologos 143. de dicto Pater major est me 138. de Deo Mahomedis non execrando 139. seq. in agone habitum Monachi induit. 143. Vide & infra in Nicephorus Phocas.
S Mariæ Θεομήτορος imago à CPolitanis Imperatoribus in bello 11. 103. 364. & triumpho 13. circumducta ædes Tamiathi 106.
Imago Mariæ Hodegetriæ 243. templum πανσανάκτης Θεομήτορος 281. Mariæ imagines singulari devotione coluit Isaacus Angelus 284. seq. 289.
Marsyas ab Apolline excoriatus 115.
Martinus Cardinalis 401.
Martyres suos CHristus miraculis remuneratur 197. Quadraginta Martyrum templum 213. 226. 284.
Mauropuli somnium 124.
Menandri versus in Byzantiorum ebriositatem 251.
Michaelis Archangeli templum in portu 283. aliud Colossis 270. 115. 140. statua CPoli ante templum 154. 155.
Michael Italicus, ArchiEpiscopus Philippopolitanus 42.
Michael Ægineta, Patriarcha CPol. 36. 161. ejus prædicatio & elogium 53. Patriarchatu ultro cessit & in Oxiam insulam recessit. ibid.
Michael, Nicetæ Choniatæ frater, ArchiEp. Athenienſis 390. 391.
Michael Sycidites Astrologus & Magus 96. Monachus factus συγγράμματα περὶ τῶν θείων μυστηρίων composuit 97.
Michael Rhetor Thessalonicensis 137.
Minervæ imago, ut Occidentalium fatricis, à plebe comminuta 459.
Moguntinus Episcopus, Cancellarius Regis Germanorum 130. 244.
Monachi barba & titulo tenus. 135. 324. in monachos assentatores invectiva 357. Monachi γυμνόποδες, καμίσιοι, stelitæ. 240. eorum μέλαν ἄμφιον 94. Τὸ κατὰ χριστὸν τρέφομεν. 273.
Monii Martyris templum 379.
Morotheodorus 255.
Moses Ταυρόκερως sive caput bubulum per ebrietatem conflatum comminuens 226.
Musurium, Σελταικὸν γράμμα, Sultani literæ quarum auctoritate milites conscribere licebat 269.

Nephon

Nephon Monachus 54.
Nenatarex monasterium muliebre, ἐ Νηματάρεως 315.
Nicephorus. Vide supra, Basilaces & Bryennius.
Nicephorus χαλάφης 51. Nicephorus pseudo 204.
Nicephori Phocæ sanctio de Monachorum agris non multiplicandis, à Manuele Comneno renovata 85. patina porphyretica 75. eum Joannes Zimisces sporta attractus noctu oppressit 85.
Nicetas Chonarum Episcopus, divinandi facultate præditus 141. à quo Nicetas scriptor Historiarum ex sacro baptismate susceptus est. 142. Ejus de Alexio Comneno præsagium. ibid.
Nicetas Acominatus Choniates de se ipso 272. 273. qvomodo capta urbe CPoli à Latinis, fuga sibi consuluerit 378. seq. & Selybriæ cum familia substiterit 381. 382. Senator CPolitanus cum urbs caperetur 414. Patriam suam χώνας memorat 256. 270. 410. πόλιν ἐνδαίμονα καὶ μεγάλην, πάλαι μὲν Χώνας Παλαιστὰς (leg. Κολοσσάς) 115. Isaach Angeli ὑπογραμματεὺς 254. Philippopolitanæ regionis ἀρχὴ & ἀπογραφὴ ipsi commissa 257. ab Alexio Murzuffo sine causa ab officio Logothetæ secretorum remotus 363. seq. amicis suis magis amicam habere se ait veritatem 257. & popularibus suis 362. horret scribere bella qvibus non vincunt Græci 628. ad Alpheum fluvium apostrophe 393. negat se velle vituperationem pro historia scribere 311. ejus præsagium 378. de Manuele Comneno 145. expostulatio qvod bonus viris mala per malos fiant 74. qvod Turcæ Christianorum occupent regiones 76. qvod Imperium traditum indignis 322. seq. qvod CPolis à Latinis tot mala pertulit 369. Threnus in captam urbem 370. seq. Cognatum suum Levitam sive Diaconum Choniatem memorat 128. de fratre Michaële Choniata, Athenarum Archi Episcopo 390. seq. ἡκων ἀφ' ἁπάντης σοφίας, καὶ παντοίαν μαθήσεων λογικὴν ἕξιν 391.
Nicetas Muntanus, Patriarcha CPol. 259.
Nicolaus Archi Episcopus Corinthius 410. alius Episcopus Nicænus. 184.
Gregorii Nyssenii verba de Evcharistia afferuntur 333. b. ὡς ἄρτον ἐσθιόμενον ἐκεῖνο ἢ ἐκεῖνο τὸ σῶμα &c. ex Catech. Orat. cap. 37. T. 2. p. 534. licet Nyssenus non nominatur.

Oracula de fatis & successione Imperatorum 27. 28. 110. 143. 149. 218. 226. 227. 229. 272. 277. 279. libelli qui ea continerent exusti 200. Oracula vana 199, ambigua ad vitandum mendacii probrum 218. Oraculum in perjuros, Epicydidi redditum 125.
ὀφθαλμοὶ πέμματος 194.
Osiris & Typhon fratres Ægypto noxii 294.
Παντεπόπτης Monasterium 157.
Pantevgenus. infra in Soterichus. Alius pag. 289.
Παντοκράτορος μονή, prope qvam sepultus Manuel Comnenus 143. 165.
Papa pro qvolibet Sacerdote 232.
Papa (de Episcopo Rom.) 130. 140. 306. 348.
Monasterium in Papycio monte 343.
à Patriarcha petenda venia perjurii & perduellionis, pro dissolvendo anathemate 248.
Πατζυάκων τελετὴ festum in memoriam victorum à Jo. Comneno Scytharum 11.
Paulus Apostolus, πνευματοφόρος Ταρσεύς. Imago ejus exitio Andronici Imp. pendente lacrymavit 227.
Periblepti monasterium 219.
Phœnix Achillis præceptor 238.
Poëtæ (Homerus) 199.
Circumforaneus qvidam cui Poëta nomen 248.
Procopius Martyr 100.
Proverbia: alter Achilles 136. Alcyonii dies 181. ancora sacra 336. aures in mentem perforatas habere 376. Bellerophontis, instar desertos campos qværere 415. Cadmea victoria 50. ut cancer pinnam vellicat 244. Crocodili lacrymæ 184. 190. Empedoclea lis. 167. dum ferrum candet, ἕως ἔτι ὁ σίδηρος ἐν ἀκμῇ. 79. Labyrinthus Creticus. 195. Endymionis more stertere 376. Fœnum in cornu gerit 376. leonem auribus tenere 12. Laconica flagella 365. Laconica canis 179. Ceadas carcer Laconicus 159 ἀδὺ σῶμα. id. 122. τὴν λεοντὴν ἐνέχειν τῇ ἀλωπεκῇ 41. 184. Lupus sub pelle ovina delitescens 161. Multis lacrymis tegere dolorem 118. Μαλέαν ἐπικάμψας ἐπιλάθῃ τῶν οἴκαδε 50. mortuo in aurem insusurare 107. Mercurium Moly destituit. 224.

224. firenius cantus. ibid. *μυρμιδόνων μῦθος* 230. Muſtelam ſebum prodidit 387. *ἵππαδας καὶ πήγασον*, pegaſi inſtar 148. *ὡς ψιλότερος* 224. paſtillo nudiores 49. 399. Protei inſtar 42. 159. 316. Sirenum cantus 135. Tantali ſaxum 169. Tantalea ſitis 338. Tenedia ſecuris 413. pecunias prodire vetat ut Danaën Acriſius 39. pecuniam *πόρρω τῶν πραγμάτων ἱδρύσθω τῶν φαύλων τὸ κατωτέρω* 42. famum tributi dum fugiunt, præcipitant ſe in ignem ſervitutis 49. *ἐξορχεμίζεσθαι* 54. *ὅσων αἰσθάνεται ἢ τῶν ἄθων ἐπικυλίσθων* 55. *ἀρίστης ὁ πόλεμος πρύτανις* ſequeſter pacis bellum 60. *αἰνῆς ἐρινεώτης ὁμοῦ καὶ ἀρείων* 63. *φιλεῖ τὸ ἀρχόμενον ἐξομοιοῦσθαι τῷ ἄρχοντι* 69. *βέμβικος πνεύματος* 75. *δηρύλλιον χρῶτα* 79. chamæleontem perjurum ad veritatis candorem reducere 89. Omphalæ ſerviens Hercules 91. Perſei præſtigiæ 94. *πανταὶ ἀπαυδήσεις ἀρᾶς, πανταὶ ἐπὶ κεφαλῇ* 109. (conſer Iſidorum Peluſ. II. Epiſt. 300.) *κοιλὰς κλαυθμῶνος καὶ στόμα ἅδου* 122. Phaëton paternum adminiſtrans currum 146. Ixion pro Junone nubem comprehendens 148. procul à Jove, procul à fulmine 148. monedulæ ad aqvilam confluentes 149. Polypus petris adhærens 6. 151. ut eqvus curſor flagellis concitatus 158. leonem rugientem irritare & camelum ad ſolitum vomitum provocare 164. *θυμοκάπηλοι* 168. res ſole clarior. ibid. Cyclopia coma 171. aqvilæ ſenium, corydali juventa 175. *τὸ πίστευμα εἰς φῶς πλημμύρου παλαίσματος* 180. à providentia ex libro vitæ deletus. ibid. Phineus ab Harpyis ſpoliatus 182. Priapus 128. Tithono & Saturno annoſior 2. 182. Cæneus ex muliere vir factus 183. victima Telchinum 200. infantis Cambyſes, crudelis Tarqvinius aut Echetus & Phalaris, vel hoſpitum mactatores Tauroſcythæ 200. chimæræ inſtar juncta inter ſe pugnantia 204. Bacchi inſtar *τὰς Θυάδας, Σιβυλλάδας, Μαινάδας, Βάκχας* ducentis. 206. *Τί σπανιώτερον ἰχθυοφάγου* 207. ex viperæ carnibus panaceam venari 208. Æoli utres qvibus ventos compeſcit 211. cymba Charontis. id. Jolaus hydram Herculi exurens 215. Sardonius riſus 218. Cyclopum more carnem & ſanguinem vorare calidum & adhuc fulminem 220. *μέλος κυκλώπειον* 221. ſenex *σαρκοφάγος* 222. Centauri inſtar partem hominis habens 227. aſpidi aures obturanti canere, Æthiopem lavare 15. clypeus plane Hectoreus 16. *λῆροι μαινομένοι* 17. *ἰσχίαις χαρᾷ προσδέχεσθαι* 18.

Heliadum instar fiere 25. lucernam in meridie accendere 29. ἀπόστιτοι καρκινωμάτων ἀρχαίων ibid. τοῖς δόμασι ἔχει μετεμφύτευ καὶ μεταθήσειν κομιζόντας 231. τῶν χαμαιπίων ἀκίσσεων ἀξιῶ. 232. ὄχ. ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὅλων ἑλκῶν τὴν διπτερώσεως 261. Euripo inconstantior 273. 288. phœnicis instar rare conspici 282. seq. judicio tanquam lapide Herculeo uti 287. si supra fauces strangulat, quid bibemus? 291. mare arare, terra navigare, montes in medium mare transferre, Olympo Athon imponere 292. sq. capita pro scabellis supponere 293. flatus vehemens ex antro Corycio erumpens 298. oculi auribus fide digniores 299. ubi in latino citatur Comicus & sententia affertur, quæ in Græco non exstat. Fama ad lapidem Lydium, λίθον μαζεύσαν, actiones ipsas & experientiam exigenda 299. ἄρτος κρέφων 307. Antonios & Augustus somnians 309. non magis rem novit quam qui in extrema Thule habitant 312. ἀρτέμων ὁ συζόφιος, καὶ ἄρχ. ὁ κιλλόμματος, καὶ ὁ ἀκατόνιχος κρεάφων 312. ut pyrolampides ad solem evanescunt. id. πάντα κοίλον κοῖν 316. tanquam à loto aut canna Siretum avulsus 321. συγκαθεύδειν τῷ φασκολίῳ, καὶ πρόθιον καὶ κύμινον, καὶ πάντα τίθεις ἐχρημάτιζεθαι δύνασθαι 338. Hortus Alcinoi 338. ἐν τραγικῇ ἐς κωμικόν id. οἱ τὸς βιλομένους καὶ τῶν ἐφίλτων ἀκουόντων ὑπεξάγεσθαι 414. ἐν τοῖς σπαρτοῖς γίγαντες 344. κῦμα ἐπὶ κύματι 348. ἀλκυὼν φωλεὸς κύμασι νῆσ. 349. Sybaritica mensa 282. CPolis nihil aliud quam Sybaris luxu celebris 349. duces cervis timidiores 349. pro ὡς κερδίλαφοι legerem ὥσπερ οἱ ἔλαφοι. Dictum antiqui cujusdam τὸ τῆς σωφρονίσεως φίλτρον βλάψαι μᾶλλον ἢ ὠφελῆσαι. 353. dipsadis morsus 357. ἐς τὰς μεταίσιους αἰτίας ita leg. pag. 363. pro μετίσιος. Ἀντιχείρου πρόδρομοι 368. verba non ex labris sed ex pectore promanantia 380. πᾶ βᾶ κὴν κυνέαι τοὶν γὰρ ἐρέαι. 386. πολυμβολος ὑπὲρ ὄρεμον καὶ κῦβον 386. γεμικῶν ἀπαπλύτης. id. πεῖσον τὰ αὐθρώπινα, καὶ νίκη ἐναμείβεται ἀνδρὸς 393.

Pythiæ thermæ 341.

S. Romani porta 406.

Rossi, Scythæ Hyperborei 84. τὸ χριστιανιάτατον γένος 337.

Salomo Θεσπέσιος 136. Ejus libri de adjurandis Dæmonibus 95. 261. Salomonis & Sybaritica mensa, pro sumtuosissima 282.

Salomon Episcopus Laodicenus, ἐκτομίας sive spado 81.

Sara-

Saracenorum [illegible] 339. Matarum (μητάτου) CPoli direptum 356.
Sardanapali Epitaphium 206.
Sclerus Sethus, Astrologus & Magus 96. 97. 218.
Scythæ captivos dæmonibus suis immolabant 397.
Servii, Triballi 11.
Sibylla Cumana ex materno utero prodiit, de fatis universitatis rerum philosophata esse fertur 281.
Pseudo-Monachus fictitius, Eucharistiam non confessionem resurrectionis, sed sacrificium duntaxat esse docens & proinde corruptibile 332. 333. Confer Allatium contra Creyghtonum p. 539.
Solonis versus ad evertendam Pisistrati Tyrannidem hortantes 276. 276.
Templum Sophiæ CPoli, 157. ὁ ναὸς Σοφίας 13. in illo mos Imperatores inaugurari 204. ὁ μέγας ναὸς ὁ ἁγία τοῦ θεοῦ καὶ ἀχράντου Σοφίας ὠνόμασεν 115. Τὸ τοῦ λόγου μέγιστον τέμενος 163. 221. 381.
Soterichus Pantevgenus, Theopolitanus (h. e. magnæ Antiochiæ) Episcopus ὑποψήφιος (h. e. suffragiis electus, licet Episcopatum adire non potuit, ut è Cinnamo supra p. 400. notavi) 137.
Leo Styppiota Patriarcha CPol. 36.
Theodorus Styppiota 38. 39. (ubi τῷ μὲν λόγῳ τὰ πρῶτα non vertendum *facundiâ princeps*, sed *auctoritate*.) 73. 74. 75.
Symbolum fidei ab Imperatoribus inaugurandis rubro colore scriptum 294.
Leo Synesius Pruseensis 185. 186.
Themistocles præ Miltiadis trophæis somnos nectus 51.
Theodorus Castamonita, λόγων σοφιστῶν μέτοχος 280.
Theodorus Dadibrenus 212. & 176. ubi excusum Badibrenus.
Theodorus Irenicus, χαρίεις τὸ ἦθος, μᾶλλον δὲ τοὺς λόγους ἀπείρηνεύτους εἰδὼς καὶ ἀπομνύουσι τὰς ἀθέους φιλοσοφίας 318.
Theodorus Capellanus 59.
Theodori Mancaphæ Imperium affectantis moneta argentea 255.
Theodori martyris miraculis clari imago 51. memoria ejus septimo die primi jejuniorum 151. ἐν μεσοβλυτῷ ναῷ Thessalonicæ 193. ubi Wolfius habet Theodorum, debebat ponere Demetrium ex pag. 197.
Theodorus Mazuca, scriba apud Man. Comnenum gratiosus 140.

Theo-

Theodorus Pantechnus præfectus Urbis CPol. domesticus secretarius & prætor. 135.
Theodosius Patriarcha CPol. 139. 140. 142. 149. 157. 163. 170. patre Armenio natus 164. in Terebinthum Insulam secedit 168.
Singularia scripta de capta A. C. 1185. Thessalonica 197. Confer quæ in Allatii συμμίκτοις & scriptoribus post Theophanem.
Timotheo dormienti fortuna urbes in unumvete contractus infinitas tradens 277.
Timothei musici modulis Alexander in furorem conjectus 513.
Θωμαΐτης δόμος 154. 164.
Thomas Patriarcha CPol. Venetiis missus 401.
Thomas veneficus 84.
Titus Imperator templo Hierosolymitano libenter volens parcere 157.
Τὸ δ' τραγῳδὸς (Euripides) ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ' ἡ φρὴν ἀνώμοτος. 90.
Turcis crudeliores Latini 370. Turcæ φιλανθρωπεύσασθαι πρὸς τὸ χρεὼν σώσασθαι 256.
Veneti, cives Romani 112. male ab Alexio Angelo Comneno habiti & Pisanis postpositi, eum vicissim per Henricum Dandalum ulciscuntur 347.
Xerxis navarchus eadem die coronatus & securi percussus 167.
Georgius Xiphilinus Τῶν ἐνδόξων ἐν βήματι τὸν 160. Wolf. quidam ex ordine sacerdotum.
Georgius Xiphilinus per VII. annos Patriarcha CPol. 316. 318. 332.
Ζωσιφίτης, alter Thersites 202.

X. GEORGIUS ACROPOLITA (proprium hoc familiæ a) non Patriæ nomen) pater fuit *Constantini Acropolitæ*, b) qui parentis exemplo magnus Logotheta * in aula CPolitana

a) Vide Allatium de Georgiis pag. 355. & Hanckium de Byz. rerum scriptoribus lib. 1. cap. 33.

b) Pachymeres in Mich. Palæologo VI. 26. confer Papebrochium T. 7. Act. Sanctor. Maji pag. 68.

* Constantinum Acropolitam perinde ut patrem Georgium Codices MSS. magnum Logothetum vocant, & ex illis Allatius, Lambecius, Cavens &c. Sed & Pachymeri

tana sed Mich. Palæologi gratia ob repudiatam Jo. Becci Patriarchæ cum Latinis concordiam excidit, scriptis adversus Latinos, c) aliisq; monumentis qvibus Sanctorum memoriam d) celebravit, *novis Metaphrasi* e) nomen meruit, clarus. Qvando autem à Volaterrano & Jo. Cuspiniano Acropolita allegatur, Pater Georgius intelligitur, qvem Labbeus in protreptico ad Hist. Byz. p. 49. recte monuit illum ipsum esse *Praetorem Graecum*, Chronici à Theodoro Lascari exorsi & in recepta à Mich. Palæologo CPoli desinentis auctorem, qvem testem subinde citat Jo. Leunclavius in pandectis Historiæ Turcicæ: nam & Acropolitam Ephræmus in Chronico metrico f) refert prætoria dignitate decoratum fuisse à Theodoro Lascari Imperatore, antequam rebus omnibus ab eo Orientem repetente præponeretur: Πλὴν διαθεὶς οὗ ἦλθ' ἐκ τὴν ἑσπέραν ἀναξ μὴ τραπεὶς εἰς ἔχθραν πρὸς τὴν ὠὴ, λιπὼν τραπηγᾶς &c.

Πρὸ τοῖς δὲ Γεώργιον Ακροπολίτην	His acropolitem praefecit Georgium,
Ἄρχοντα πάντων καὶ πρόεδρον δεικνύει,	Cunctisque summum principem dat, quem prius
Πρόεδρον ἰμήσας τῇ Πραίτωρος ἀξίᾳ.	Praetoris ipse ad dignitatem evexerat.

Cum A.C. 1241. g) obiret Irene Theodori Lascaris filia, uxor Joannis Ducæ Vatatzæ Imperatoris, Georgius fuisse se ait annorum XXI. h) natus ergo est A. 1220. ex illustri genere & Imperatorem ipsum cognatione *

meri VII. 8. memoratur flammis traditum σύγγραμμα τοῦ παλαιοῦ μεγάλου λογοθέτου τοῦ Ἀκροπολίτου, *Senioris magni Logothetae*; ad distinctionem nempe junioris magni Logothetæ Constantini Acropolitæ filii, de qvo verba Pachymeræ perperam accipit Allatius de Consensu p. 780. qvæ ipse rectius de patre intellexit lib. de Georgiis p. 378. Pachymeres T. 1. lib. IV. c. 28. p. 213. de Ceorgio Logotheta: ὁ εἰς λογοθέτας μέγας καὶ σοφὸς τὰ μάλιστα, πλὴν κατημελημένως τῶν εἰς συνείδησιν ἐχόντων.

c) Vide Allatium de consensu utriusqve Ecclesiæ II. 15. n. 14. pag. 779. 780. ubi duos ejus de processione Spiritus S. tractatus commemorat, unum cujus principium est: ἄνδρες Ρωμαῖοι, alterum ἐμπόδιόν καὶ ἄλλα λέγω τῶν ἀντιλεγόντων ἡμῖν

d) Ex Orationibus Constantini Acropolitæ in sanctos qvas MSS memorant Allatius de Simeonum scriptis & præstantissimus Cayeus parvæ alterae Hist. literariæ scriptorum Eccles. ad A. C. 1270. illa in *Martyrem Theodosium* Graece ex MS. Vaticano cum Dan. Cardoni S. I. versione exstat in Actis Sanctorum T. 7. Maji p. 69. 86. & altera in *S. Joannem Damascenum*, itidem è MS. Vaticano Graecè cum versione Jo. Francisci de Rubeis, JCti Romani, T. 2. Maji pag. 731--760.

e) Allatius de Simeonum scriptis pag. 109.

f) Verba ejus edidit Allatius de Psellis §. 79. adde Acropolitam ipsum c. 66. fq. Hist.

g) Caugius famil. Byz. pag. 223.

h) Acropolita cap. 39. Historiæ. * id. c. 37. & 32. ubi vitae ejus [illegible]

attingens. Ex Patria urbe CPoli qvam Latini tum obtinebant, missus deinde XVI. i) annorum adolescens & literarum rudimenta edoctus Niczam, ubi aulam habebat eo tempore Græcorum Imperium moderabatur jam dictus Ducas, qvi Georgium Rhetoricis, Logicis & Mathematicis disciplinis ab anno ætatis XVII. k) per septennium ab Theodoro Exaptérygo & Nicephoro Blemmida imbuendum dedit. Inde in aulam iterum adscriptum & ab eodem Duca charum habitum nec minus ab illo filioqve Theodoro (cujus tamen gravem indignationem l) aliqvando incucurrit, non diu post reconciliatus) variis auctum honoribus, Legationibus cum laude functum & ad magni Logothetæ dignitatem evectum constat, qvæ copiosius ab Allatio, Hanckio & Caveo exposita legi possunt. Nec tamen omittendum, qvod A.C. 1274. à Michaële Palæologo missus ad Concilium Lugdunense, m) Imperatoris nomine schisma ejuravit, & in Latinorum dogmatibus nihil reprehendendum videri est confessus, multis Græcis & filio ipso Georgii Constantino Acropolita ægerrime hoc ferentibus. Deniqve A. 1282 eodem anno, qvo non diu post XI. Dec. vivis exemptus Michaël Palæologus est, obiit qvoqvé Georgius, peracta legatione n) ad Joannem Bulgarorum principem, anno ætatis LXII. successoremqve o) in magni Logothetæ munere nactus est Theodorum Muzalonem.

Exstat sub hujus Georgii nomine, qvem Gregorius Cyprius p) Aristotelem & Platonem ætatis suæ appellare non dubitat, Historia

i) idem cap. 29. ubi omnino legendum non ἐνδεκαέτης ut vult Allatius, sed ἑκκαιδεκαέτης, ut recte conjicit Hanckius pag. 542. cujus sententiam firmat qvod se jam ἐγκυκλίῳ παιδεύσεως ἀπηλλαγμένον, & mox postqvam ad Joannem Ducam venit & ab eo erudiendus Magistris traditus est XVII. annos natum Acropolita scribit.

k) Acropolita cap. 32. l) id. cap. 63.

m) vide Acta Concilii Lugd. sub Gregorio X. Tomo 3. edit. Colon. 1618. part. 2. p. 741. (T. XI. edit. Labbeipi 937.) Hanckium p. 560. seq. Odoricum Raynaldum ad A.C. 1274. n. 28. Baovium n. 2. ubi male Gregorius Acropolita vocatur pro Georgio.

n) Pachymeres in Mich. Palæolog. lib. 6. cap. 34 seq. Posinus ad Pachymerem T. 2. p. 516.

o) id. in Andronico Palæologo, libro 6 capite primo.

p) Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. in Georgii Logothetæ encomio: λόγων ἧ ἑρμαῖα κἀπωνύμους εἰπεῖν μαθημάτων ἦν ὁρᾶν σωζόμενα ἐδαμοῦ ὅτι μὴ τῷ τοῦ λογοθέτη, ἃ μέγα δ' εἰπεῖν καθ' ἡμᾶς Ἀριστοτέλει εἴτε καὶ Πλάτωνι, ἢ ὅπως ποτὲ τούτοις ὡς ἐγγὺς πλησίους τὸν ἄνδρα βούλοιτό τις καλεῖν, ἢ ἵνα δίελῳ σαφέστερον, ὃν ἀριστοτελικωτέρων χρεὼν ἐδὸν ἐκεῖνα ἀπολεκτόμενον, ὅταν τὰ δεῆ τῆς λογικῆς ἐπιστήμης ἢ τὰ τῶν φυσικῶν ἀποφήνασθαι, Πλάτωνα [illegible] καὶ Μοῦσαν Φθεγγόμενον Ἀττικήν.

eix Byzantino hoc titulo: Χρονικὸν δὲ συνοπτικὸν τῶν ἐν ὑστέροις, ἤγουν Χρονικὴ Ἐπιτομὴ Historia Compendiaria de rebus proxime actis, sive narratio succincta de iis quæ (rebus per varios principatus divisis, vide cap. 37.) acciderunt à capta A. C. 1204. à Latinis CPoli, usque ad eandem A. 1260. à Michaële Palæologo iterum recuperatum & Latino vanum creptum. Hanc Galatæ sive Perææ in Bibliotheca Georgii Cantacuzeni repertam descripsit Theodosius Zygomala Nauplius, cujus exemplum Georgius Dousa CPoli secum in Belgium attulit, eoq; defuncto frater Theodorus Dousa vulgavit cum versione sua latina notisqve, Lugd. Bat. ex officina Godfridi Basson, 1614. 8. recusam minus etiam emendate & sine notis Aureliæ & Colonæ Allobrogum sive Genevæ 1615. f. cum Nicephoro Gregora & Laonico Chalcocondyla. Quamvis vero in locis obscuris Meursium & Scriverium sublinde consuluisse Dousa profitetur, tamen non ita feliciter in illa editione versatus est, ut non gratulandum Acropolitæ sit, qvod Leo Allatius Codicem Vaticanum ejusdem opusculi MS. Græcum sub titulo Πόνημα Χρονικὸν ἐμπειρότατος nactus, illud emendavit & divisum in capita, novâq; versione donatum in lucem iterum edidit Paris. 1651. f. Dousæ notis ad calcem subjunctis. Observaverat autem jampridem Allatius in libro de Psellis q) hoc non esse ipsam Acropolitæ Historiam, sed tantum Compendium ejus, nec ab auctore ipso * sed ab alio qvodam, resectis qvæ illi parum necessaria visa fuere concinnatum. Ipsum porro Acropolitæ opus ejusdem plane argumenti sed pulchrius diffusiusqve, inter Codices MStos Chii r) invenit ac descriptum Romam advexit, ejusqve ope non modo breviarii mutila hiulcaqve & male ab exscriptoribus tractata correxit ad mentem Auctoris, sed etiam Historiam integram latina sua versione & notis Historicis illustratam Græce & Latine typis Regiis edidit, compendioqve in Parisiensi qvam dixi editione præmisit. Titulus est: Ἡ παροῦσα χρονικὴ συγγραφὴ & μεγάλη διηγοθέτις & Ἀκροπολίτης ἐστὶν, ὃς ἔκτισε καὶ τὸ μοναστήριον τῆς ἁγίας & Χριστοῦ Ἀναστάσεως. Περιέχει δὲ τὰ μὲν τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν βασιλείας Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου. Acropolitam libenter sequuntur recentiores scriptores, etiam Nicephorus Gregoras, ut in notis pag. 227. & 239. idem Allatius observat, qvi tamen pag. 249.

q) pag. 63. editionis à me curatæ, ubi in imo paginæ typographus pro Paris. 1651. fol. per errorem posuit 1615.

* Acropolitæ ipsi tamen tribuit Allatius p. 368. de Georgiis.

r) Allatius de Georgiis p. 356.

non diffitetur pleraqve exactius à Gregora tradi. Acropolitæ historia (an compendium ejus, non dixerim) MS. in Bibl. Ambrosiana Mediolanensi, & in Bibl. Regis Christianissimi num. 734.

In diatriba de Georgiis qvæ Georgio Acropolitæ subjuncta est, hæc præterea ejus scripta ab Allatio commemorantur p. 357. *Forma de fide. De virtute & anima*, Anno Mundi 6771. (CHristi 1263.) MS. in Bibl. Antonii Augustini Cod. 174.

Ἑρμηνεία τῶν Θεολογικῶν ῥητῶν, *In Theologi Nazianzeni sententias* ΤΑΥΤΟ ἐστὶ τὸ ἐν σαυτῷ ὂν πρὸς ἑαυτὸ, πολλὰ γένεσ, *potest unum si à seipso discedas, multa fieri, & hæc, μονὰς ἀπ' ἀρχῆς εἰς δυάδα νενοήσασα μέχρι τριάδος ἐστί. Unitas à principio in binarium mota, in ternario consedit.* Incipit: Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τῶν φίλων, οἳ θεσπίσιν καὶ συβασιμωδίαν χαρακτῆρας εἰς λόγους ἐλθεῖν ἡμᾶς παρῄνεσαν. MS. in Bibl. Palatina.

Precationes XIII. qvas Michaëli Palæologo urbem CPolin intranti se composuisse narrat cap. 87. Historiæ, & *Oratio de recepta CPoli*, cujus argumentum cap. 89. refert, interciderunt.

INDEX Episcoporum & aliorum qvorundam in Acropolitæ Historia memoratorum.

numeris capita, non pagina designantur.

ACropolita de se cap. 27. 29. 32. 39. τὸ γένος αὐθαδὲς genus ejus illustre 32. Imperatori junctus affinitate 79. Imperatoris Joannis Vatatzæ nomine Epistolas scripsit & Imperatorium sigillum impressit 44. 49. Judex de Mich. Comneno 50. in Theodori junioris, qvem in Logica disciplina instituerat, indignationem incidit 63. ei reconciliatur. ibid. Prætor Occidentis constitutus 66. 67. 68. 70. à Michaële perduelli captus 72. 79. 83. legatus ad Constantium Bulgarorum Principem 84. Michaëli Comneno solennium precum XIII. formulas componit post captam CPolin 87. Orationis de recepta CPoli argumentum 89. Duces exercituum nec omnino laudandos judicat nec vituperandos, sed omnia DEI nutu fieri 44. 46.

Andronicus Comnenus Michaëlis Imp. filius 89.

Andronicus Muzalo, magnus Domesticus 63.

Andro-

Andronicus Sardenſis Epiſcopus 84.
Arſenius è Monacho una hebdomade Diaconus, Sacerdos & Patriarcha 53. Theodorum juniorem id. & Mich. Comnenum coronat 77. depoſitus 84. Nicephoro extincto iterum reſtitutus id. ſed CPoli recepta abſens 88.
Aurea bulla à Joanne Duca Imp. Melenicenſibus data 44. alia firmandis Theſſalonicenſium privilegiis 45.
Balduini Imp. interfecti caput Johanni Bulgarorum Regi pro poculo 13. regia inſignia CPoli capta 86.
Conſtantinus Cabaſilas, Achridis Bulgariæ Archiepiſcopus 80.
Joannes Camaterus Patriarcha CPol. cap. 6.
Chryſopus, eqvi nomen 61.
Δυσπάσασθαι τὸ κωμικὸν (Ariſtoph.) εἰ καὶ μὴ πλεπτήσασθε 45.
Conſtantinus Meſopotamita, Metropolita Theſſalonicenſis 21.
Coſmidii Monaſterium prope Blachernas 88.
Crux Imperatoria à Bulgaris capta 11.
Κύριε ἐλέησον centies repetituum 88.
Demetrius Bulgariæ Archiepiſcopus 21. κυβερνήσας id.
Per Duellum & ferrum candens purgatio 50. Διὰ θανάτου ἔλεγχος per mortis intentatæ præſentem metum qvæſtio. id.
Ἐγκύκλιος παίδευσις 29. μαθημάτων τὴ ὑψηλοτέρα τῶν λόγων παίδευσις 32.
Feſtum transfigurationis CHriſti 63.
Georgius Clida, Cyzici Metropolita 88.
Germanus Patriarcha 33. 42.
Gradibus ab Eccleſia prohibitis connubia Imperatoribus permittuntur 50.
Γράμματα ἐμψυχα. 68.
Hyacinthi Monaſterium 10. 18. 42.
Imperatoriæ literæ rubro conſignatæ 26. 38. Imperator ſcuto inſidens proclamatur 53. 77.
Joannes Hieroſolymorum Rex 27. hunc octogintà annos natum & mole corporis viribusqve inſignem vidit & miratus eſt Acropolita ibid.
Joannicius Epiſcopus Philadelphienſis 84.

Joannes Macrotes qvo ad Epistolas magni momenti scribendas usus
Joannes Vatatzes Imp. 49. Judex de Mich. Comneno 50.
Josephus Mesopotamita Grammaticus 49.
Irene Imperatoris soror, in Monastico habitu Eulogia 86.
Jurisjurandi formula μὰ τὰς λόγας 63.
Manuel Lascaris inter Monachos Maximi nomen adscivit 59. Protosebastus 60.
Manuel Thessalonicensis Episc. 84.
Manuel Patriarcha 18. Maximi successor 19. vere vir Philosophus. id. pietate insignis, licet literas parum doctus & uxori junctus 51. mortuus paullo ante Imperatorem Joannem Vatatzem 53.
Methodius Monasterii Hyacinthi Abbas, Patriarcha per tres menses CPol. 42.
Mariæ Hodogetriæ imago 88.
Michaëlis Archangeli templum 22. 85.
Michaël Auctorianus Patriarcha 19. λόγους ζυγχαίνων, καὶ πάσης γραφῆς ἐμπειρος. τὸ τε ἡμίσεως καὶ τὸ θύραθεν, 6.
Michael Comnenus Palæologus purgationem per ferrum candens prudenter declinat 50. ejus Epistola 64. scripto tomo à Patriarcha & aliis Episcopis ad Imperium suscipiendum invitatur 76. CPoli receptâ Patriarcham in thronum restituit 89.
Morotheodorus 7.
Jo. Muzalo, è Mystico Monachus 40.
Georgius Muzalo 75. Andronicus Muzalo, 63.
Mytilenensis ArchiEpiscopus 74.
Nazaræi pro Monachis 42.
Nicephorus Alyates, Grammaticus 49. præfectus Caniclei 75. 79.
Nicephorus Blemmides Philosophus excellentissimus, in Logicis Acropolitæ Præceptor 32. Præceptor etiam Theodori junioris Imp. Patriarchatum CPol. respuit 53. Ephesi versatus 87.
Nicephorus ex Metropolita Ephesino Patriarcha 84. non per annum integrum id.
Nicephorus Tarchoniata, magnus Domesticus 36. 40.
Nicolaus Medicus bonus, Philosophiæ rudis 39. dignitate Actuarius sive Medicus Imperatoris. id.

Pal-

Palmarum die, triumphantis more urbem ingredi solitus Imperator 52.

Papa 2. 14. 17.

Patriarchæ ab Imperatoribus libenter adsciscuntur, qvi desideriis eorum non refragentur 42. nec nimis sapiant 53.

Pelagius legatus sive Nuncius Pontificis Rom. 17.

Jo. Petraliphas magnus Chartularius sive Cancellarius 37. 40.

Phidias statuarius 50.

Phocas Metropolita Philadelphiensis 50.

Poëta (Homerus) 55. 63. 69.

Praxiteles statuarius 50.

Proverbia: ἐπὶ ξυρῆ in acie novacula 9. 65. ἐν ὑπερ res in angustiis constitutæ 58. ἐπὶ κύβῳ, secure. id. τρεῖλλον ξύλον, ἄπο] ἐθὸς, καὶ ὁ λίθος ἐπὶ δίψαν καὶ ἄρτος 49. τὸν ἐξ ἀρχῆς εἰς ἴσην ἀφίκεσθαι μέτρον 63. ἐκὼν ἀκων 84. Φρόνιμος καὶ πόθεν ξυνετὸς ἀξίων, ὁ φρονίμως τῶν πολλῶν 65. Φυλακὴν ἀλαφρὰν ἔχειν 69. Ἀξιόμαχόν τι κέρδος τὸ φιλίας ἀπορρῆξαι καὶ καταπολεμῆσαι κύπελλον 70. πᾶσαν μηχανὴν καὶ πάντα κάλλον κινεῖν 81. τὴν ἐξ ψυχῆς τρέχειν 81.

Σωτήρων Monasterium 74. 75.

Studii Monasterium 88.

Theodorus junior Imp. αἰφνιδίως ταχὺς à militibus appellatus 58. Morti vicinus in pœnitentiæ fidem Monachi induit habitum 74.

Theodorus Exapterygus Acropolitæ præceptor, in Mathematicis non admodum præstans, in Rhetoricâ egregius 32.

Theodorus Irenicus, cognomine Copas, Patriarcha 19.

Ad Theodorum Contostephanum institutio Imp. Joannis Vatatzæ scripto tradita, qvomodo aciem adversus Latinos componere, qvando & ubi confligere deberet 48.

Trinobi Episcopus αὐξονομίας jus & Patriarchæ nomen sibi vindicat. 33.

Tzyrithon, magnus chartularius 45.

Xerus, Metropolita Naupacti 49.

Acro-

Acropolitæ ab Allatio subjicitur pag. 149 - 186. ΙΩΗΛΟΥ, JOELIS *Chronographia Compendiaria*, res brevissime perstringens & successiones Principum ab Orbe Condito usqve ad captam à Latinis Anno 1204. CPolin, circa qvod tempus vixisse auctor ipse videtur, certe non diu post scripsisse. Post hanc Chronographiam seqvitur in eodem volumine pag. 187 - 199. JOHANNIS CANANI Ἰωάννου τοῦ Κανανοῦ διήγησις περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει γενομένης πολέμου καὶ τῆς συλλήψεως, ὅτε ὁ Ἀμουράτ Βεὶς παρέπεσε ταύτῃ μετὰ δυνάμεως βαρείας, καὶ παρολίγον ταύτην ἐκράτει, εἰ μὴ ἡ ὑπεραγνὸς μήτηρ τοῦ Κυρίου ταύτην ἐφύλαξε. *Narratio de bello CPolitano anni ab Orbe condito* 6930. *CHristi* 1422. *cum Amurat Beis* sive Amurates secundus Turcarum Imperator, *cum fortissimorum militum exercitu in eam irrupit, qvam & expugnasset utiq, nisi immaculatissima DEi Mater conservasset.* Ait autem Cananus urbem conservatam esse mira S. Mariæ ope, qvæ violaceis amicta vestibus & super propugnacula deambulans hostibus terrorem ac summam trepidationem incusserit. ἐπειδὴ τοῖς ἐχθροὶ καὶ πολέμοι ἡμῶν δέδωκαν μαξιμεῖνον Ἰουλίῳ, πάντα ἐγένοντο πληθέσθαι τὸ θαῦμα τῆς παναγίας. Ἔλεγεν γὰρ ὁ Μηρσαΐτης ὁ Παλεολόγος τῶν Τέρκων, ὅτι ἡ πόλις ἐκατρόκαλο παρὰ ἡμῶν αἰχμαλωτισθῆναι, ὡς οἱ σοφοὶ τῆς Περσίας εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Μωάμεθ ἐψηφοφόρησαν περὶ ταύτης, καὶ εὗρον ὅτι εἰς τὸ ἔτος καὶ τὸν μῆνα καὶ τὴν ἡμέραν (XXIV. Augusti) ταύτης τῆς ὥρας ἡ πόλις παρ' ἡμῶν πρόκειται κρατηθῆναι, καὶ ἔμελλε ταῦτα γενέσθαι καὶ τὴν δύναμιν τῶν ἀστέρων, καὶ τὴν τέχνην τῶν ἀστρονόμων, ἀμὴ ἡ γυναῖκα ἐκείνη ἡ ὀξέα φορέσασα καὶ ἀναπαύσασα τοῦ κάστρου καὶ τῶν προμαχιόνων ἐπάνω ἀφόβως τὸν πολέμου τὴν ὥραν ἐκείνη ἀνέπραξε τὰς δυνάμεις τῶν ἄστρων, καὶ τὴν τέχνην τῶν ἀστρολόγων. οὐκ ἦν ἀπὸ γῆς, ἀλλ' ἐξ ἀνθρώπων τὴν δύναμιν εἶχον, ἀλλ' ἐξ ἀέρων καὶ ἀοράτου δυνάμεως. Ὁρισθεὶς καὶ ἀπὸ τραπύρικλα πασῶν τῶν Τέρκων ἐσωμαζύρων ἐνόρκως τὸν Μηρσαΐτην ἐκεῖνον, καὶ ἐδηγοῦντο πρὸς παῖζας· ὅτι τὸν πολέμου τὴν ὥραν, ὅταν μὲ θράσους καὶ ὁρμῆς ἀκαλήπτως ἔφθασαν εἰς τὰ τείχη τοῦ κάστρου, ἵνα ἀναβαίνωσιν ἐπάνω, καὶ διώξωσι τοὺς Ῥωμαίους, καὶ τὴν πόλιν αἰχμαλωτίσωσιν, τότε εἶδον γυναῖκα ὀξέα ῥοῦχα φορέσασαν, καὶ ἀναπαύσασαν ἐπάνω τῶν προμαχιονίων τοῦ ἔξω κάστρου. καὶ ταύτην ἰδόντες, σκότος καὶ ζάλη, καὶ τρόμος καὶ φόβος ἦλθεν εἰς ταῖς ψυχαῖς εἰσῆλθε τῶν παίζων, καὶ πρὸς φυγὴν ἔβλεψαν, καὶ εἰς πόλεμον οὐδὲ ὅλως καὶ ἀπὸ δυνάμεως τε καὶ τέχνης. Τῆς γυναικὸς γὰρ ἐκείνης ἔλαβον τὴν δειλίαν, καὶ ἠλευθερώθη ἡ πόλις. *Cum vero hostes*

atque

atque adversus hostes hos, cessisse non jumentis, ab diverso: unde verissimum est hoc sanctissimæ Virginis patrocinium. Nunquam Mersaitæ sive Patriarchæ Turcarum affirmabat, propositum esse Civitatem subvertere, quam nondum Vizi docti Persæ astute Mahometi calculaverant; invenientesque hora nona, mense, die, denique hora urbem Anobi debellandam esse; & factum id erat omnino astrorum vi, & astronomorum artificio; sed mulierem illam violaceis vestibus amictam, per castrum obambulantem, & super propugnacula intrepide, dum pugna inibatur, vim astrorum obtudisse, & Astrologorum artificia: quamvis illa non à terra neque ex hominibus, sed è cœlo & invisibili potestate vim obtinebat. Similiter exercitus universi Turcarum jurejurando Mersaitæ dictum confirmabant, & omnibus narrabant, pugna hora, dum cum audacia & impetu, qui vertere non poterat, ad muros castri pervenerant, ut ascenderent, Græcique fugarent, urbemque caperent; vidisse mulierem violaceis vestibus indutam, de ambulantem super propugnacula exteriora castri; qua visa statim tenebræ, procella, timore, ac tremore correptos omnes in fugam sese non ad bellum dedisse, & vi, influxuque illius materiæ formidinem sibi immissam, & urbem liberatam. Hæc qvi credit idem etiam fidem habebit auctori vitæ S. Nili junioris, qvi pag. 3. narrat Rossanam Calabriæ Metropolin ab incursionibus Saracenorum defensitatam esse à S. Maria virgine qvæ super muris illius apparuit ὡς γυνὴ πορφυροφόρος, λαμπάδας ἐν ταῖς χερσὶ κατέχουσα καὶ ταύτας ἀνὼς καταβάλλουσα, καὶ ἅμα τείχους ἀποδιώκουσα. Similiter traditum est Heraclio imperitante CPolin precibus sanctissimæ Virginis liberatam ab obsidione Persarum, qvo spectat scriptum Græce & Latine editum à Combefisio T. 2. Auctarii novi p. 805. ἐν τοῖς Χρόνοις Ἡρακλεὶ Κοσρόης Σαβαρὸν &c. Sic Adolpho IV. Comiti Holsatiæ A. C. 1227. adversus Danos pugnanti ajunt visam in nubibus S. Mariam Magdalenam ** amœnâ umbrâ

Mmm pro-

* Qvem hodie *Moufitum* solent nuncupare, hunc *Patriarcham Turcarum* vocat etiam pag. 192. αὐτὸς δὲ ὁ μέγιστος καὶ πολὺς παρ' ἐκείνοις ὁ εὐγενὴς Πατριάρχης, ὃν εἶχον προφατικὸν καὶ Προφήτην τὸν ὁμώνυμον Μωσαΐτην τῇ Περσικῇ διαλέκτῳ. Sæpius idem Cananus memorat Turcarum καλογέρους sive Manachos, etiam uno nomine Τουρκοκαλογέρους. Similiter Chaliphas Turcarum Urspergensis appellat *Papas & Apostolicos suæ gentis.* Vicissim fuit cui Papa diceretur *il Gran Turco de i Christiani*, & Mahometis III. legatus Leoninum Galliæ Regis ministrum, *magnum Vizirium* appellavit, ut refert Tan. Faber ad Longinum pag. 17.

** Vide Lambecium lib. 2. rerum Hamburgensium p. 41. seq. edit. primæ.

protegentem ipsius copias, dextraqve levatâ illis benedicentem, in hostes vero radios solares vehementius retorquentem. Sed & Zosimus, Ethnicus scriptor lib. 5. cap. 6. scribit Alaricum, ne Athenas cum exercitu occuparet, deterritum esse conspectâ Minerva armata obambulante Urbis muros, & Achille stante ante mœnia, additqve causam illam servatæ Civitatis neutiqvam à se prætermittendam fuisse, utpote θεοπρεπῆ τινα ἰδέαν, καὶ εἰς εὐσέβειαν τοὺς ἀκούοντας καλλύνην.

XI. GEORGIUS PACHYMERES Constantinopolitano Patre exule Nicææ circa A. C. 1242. natus ibiqve educatus, & postea undeviginti annorum juvenis a) Constantinopolin à Mich. Comneno Palæologo A. 1261. recuperatam delatus, animum omni genere doctrinæ imbuit, muneribusqve insignibus in Ecclesia & aula CPolitana functus, Diaconum, Patriarchæ ἱερομνήμονα & πρωτέκδικον & Imperatoris διαιτοφύλακα gessit. Manuelis Philæ præceptor fuit, qvi funus ejus carmine Græco jambico deploravit, qvod exhibet Allatius diatriba de Georgiis p. 373. A Petro Holloisio *vere Catholici* elogio mactatur qv. 2. de scriptis Dionysii Areopagitæ: qvod Allatius b) ipsi invidens, *non potuit*, inqvit, *esse Catholicus, qui schisma* (Græcæ puta Ecclesiæ) *propugnavit, & contra Romanam Ecclesiam scripto etiam defendit.* Certe Λατινόφρων non fuit, & Patriarchis Latinæ fautoribus Ecclesiæ Josepho, Joanni Vecco & Gregorio Cyprio strenue sese oppositit. Vitam non diu videtur produxisse ultra A. C. 1310. (qvamqvam Lambecius T. 3. pag. 237. & T. 7. p. 71. eumqve secutus Nesselius ait eum anno 1340. obiisse.) Neqve enim post illud temporis in Historia CPol. memoratur, & Historiam suam continuasset saltim ad finem Imperii Andronici A. 1332. denati, neqve in anno ejus XXVI. A. 1308. subtitisset, si tamdiu ultra ejus non modo ætatem, sed junioris qvoqve Andronici annum undecimum Imperii annos suos proximus centenario produxisset.

Exstant ejus *Historiæ Byzantinæ libri XIII.* de rebus per annos XLIX. gestis, à tempore nati Michaeli Palæologo A. C. 1258. Andro-

a) Pachymeres ipse sub initium Hist. Allatius de Georgiis pag. 365. Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. lib. 1. cap. 34.

b) Allatius de Georgiis pag. 373. & de consensu utriusqve Ecclesiæ II. 25. 15. p. 781.

dronici Palæologi (senioris) usqve ad A. 1308. qvi fuit annus ætatis ejusdem Andronici XLIX. Imperii XXVI. Est autem opus bipartitum, nam priores sex libri res *Michaëlis* Palæologi ante imperium & ipso Imperatore gestas complectuntur; Posteriores libri septem tradunt quæ *Andronico* imperitante acciderunt per annos sex & viginti. Pachymeres & Imperatorum Michaëlis atqve Andronici, qvem adnodum & Theodori Lascaris junioris (cujus & ipsius res in priore parte Historiæ Pachymeris attingit) icones è MS. Codice expressas *Hieronymus Wolfius* præmisit suo Nicephoro Gregoræ, Basil. 1562. fol. recuso Paris. 1567. fol. Francof. 1568. fol. Idem ad voluminis calcem argumenta capitum Historiæ Pachymerianæ ex eodem Codice MS. Bibl. Augustanæ versa à se latine exhibet. Fragmenta qvædam, qvæ in Augustano Codice MS. deesse Wolfius admonuerat in Synopsi libri V, Græce vulgavit *Dionysius Petavius* ad calcem Breviarii Historici Nicephori Patriarchæ, Paris. 1616. 8. Plura Pachymeris Historiæ tum adhuc inedita loca Græce produxit Allatius in suis scriptis, præcipue in notis ad Acropolitam A. 1651. Lutetiæ excusis: Primus totum opus è Bibl. Barberina Cod. 163. 164. in lucem protulit *Petrus Possinus* S. I. vertitqve latine, & cum versione sua ac tribus observationum libris vulgavit Rom. 1666. & 1669. fol. duobus voluminibus, qvæ rarius qvam cæteri scriptores Byzantini scriptores Parisiis excusi occurrunt, & centum amplius marcis Lubecensibus venduntur. Prior volumine libri sex de Michaële Palæologo, posteriore septem de Andronico continentur. Ex Observationum vero Possinianarum libris tribus primus glossarium verborum obscuriorum exhibet, secundus notas & castigationes, tertius Chronologiam, cui jungendæ rarissime itidem obviæ *Mauritii Davidis* presbyteri Divionensis animadversiones Chronologicæ in Pachymeris Michaëlem Palæologum, qvas in Clariss. Boivinii notis ad Gregoram laudari vidi, in ipsas necdum incidi. Idem Boivinus pag. 760. monet operæ pretium fore si qvis editionem Romanam Pachymeris conferat cum Codice MS. Regio 2558. scripto A. C. 1448. * qvem Possinus haud vidit, uti nec mutilum Augustanum ex qvo Hieron. Wolfius argumenta, de qvibus supra dixi, protulit. Nescio an de hoc Pachymere accipiendum sit qvod Latinus Latinius T. 2. Epist. pag. 102. *Sirletus*, inqvit, *significat alludum esse*

* Montfauconus Palæograph. Græca p. 79.

etiam recens Georgium quendam variarum rerum scriptorem, qui cum multa de prime notæ Philosophi tanquam testis pronuntiavit, plurima etiam Aristotelis loca obscura illustravit. Quandoquidem Latinis haud favet, itaque *parum aquis Historicis* appellatur Allatio lib. de consensu pag. 753. qui tamen alibi * stylum Pachymeræ laudat, cæterum notat inter Lollianum Codicem in Bibl. Vaticana, & Barberinum quem emendatiorem & characteræ antiquiore atque elegantiore descriptum testatur, maximum non tantum in verbis ac modo dicendi, sed rerum narratarum etiam quandoque ordine esse discrimen, ut verisimile sit Pachymerium duas suæ Historiæ editiones tempori ac genio inservientem conscripsisse, ideoque ex utrisque multa errata corrigi, obscura illustrari, mutila suppleri, ac demum Historiæ corpus unum perfectum ac integrum posse absolvi. Cum idem MSS. Codices ejusdem Historiæ, mutilum quidem Venetum in Bibl. S. Marci, & Scorialensem, & ex Possevino (qui male Gregorium pro Georgio appellat) rectum in Bibliotheca Patmi Insulæ, quartumque Regis Christianissimi commemorasset, *Est & apud me*, inquit, *integra, & optimæ notæ.*

De Sapientia Indorum, quam Latine à se versam e Græco Possinus Pachymeræ priori Volumini, sive Michaeli Palæologo subjecit.

Specimen Sapientiæ Indorum, sive Dialogus inter Absalonem Indorum Regem & Gymnosophistam qvendam per fabulas scite confictas animi sui sensa ei pandentem moresqve instituentem, qvem Possinus utpote à Mich. Palæologo apud Pachymerem singulariter commendatum priori Pachymeris tomo latine subjunxit, ab eodem versus est è Græco Codice Allatiano *Simeonis Sethi*, a) qvi in Græcum ex Arabico transtulit circa A. C. 1100. in gratiam Alexii Comneni Imp. Postea Græce ex Codice Holstensiano qvi exstat Hamburgi in Bibl. Johannea

* Allatius de Georgiis pag. 368. 369.

a) Claruit hic Simeon Sethus imperitantibus Michaële Duca, Nicephoro Botaniata & Alexio Comneno & in MS. Regis Galliæ 1261. vocatur πρωτοβεστιάριος τῶν Ἀντιόχου b. e. *Protobestiarius in Palatio Antiochi* CPolitano de qvo Caugius in CPoli Christiana lib. 2. sect. 16. n. 5. & ad Zonaram. p. 46. Male inde ab Allatio de Simeonum scriptis p. 181. vocatur Simeon *Vistus* & *Magister Antiochenus*. De aliis hujus scriptis post eundem Allatium accuratius dicam infra libro VI. ubi ad Medicos pervenero.

hannea hujus eundem librum sed passim à Possiniano differentem cum nova versione sua latina vulgavit noster cum viveret amicus *Sebastianus Godfridus Starckius*. b) Berolin. 1697. 8. Titulus in Arabico est *Culila & Dimna* c) cujus editionem pridem promisit Tho. Hyde præf. ad lib. de ludis Orientalium. In Græco Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης, quasi *coronatum & investigatorem* dicas. Liber jucundus & utilis lectu, refertusq; fabulis lepide & ingeniose excogitatis, quibus malitia fraudes & stultitia hominum in vita communi & in aulis frequens ad vivum depingitur. Dicitur scriptus ante duo amplius annorum millia, *Indorum* lingvâ, d) & deinde in gratiam Chosrois Persarum Regis, (vero nomine Nouschirvan sive * Nuschi-ravan, Justiniano Imp. coævi) *Persice* e) versus à Peroze sive Perzoe Medico (alii Stephanum Edessenum appellant.) Nec minus *Syriace*, f) atqve etiam *Arabice*, g) &

b) obiit Berolini A. 1713. nec sine merito laudatur à B. D. Abrahamo Hinckelmanno præfat. ad Alcoranum Arabice primum Hamburgi editum in qvo edendo Hinckelmannum juvit, Arabica prius ab eo edoctus. Debemus huic Starckio præterea, ut orationes qvasdam & præf. ad Andreæ Mulleri Greifenhagii Alphabeta omittam, Catalogum MSS. maximam partem Orientalium, laudati Hinckelmanni: specimen versionis Coranicæ, & versionem Germanicam libri Jo. Lockii de liberorum educatione, nec non Biblia Hebraica forma minima & typis minutissimis excusa Berolini, qvibus immortuus est. Nam Photio contra Manichæos, Historiæ Alexandri Magni Hebraicæ qvam Ptolemæo Lagi Codex MS. tribuit, & aliis qvæ moliebatur, fata viri docti interceserunt.

c) Nomina hæc duo Thoum, qvæ sect. 1. & 2. loqventes inducuntur. Θῶς 'genus animalis vulpi simile & in Asia atqve Africa non infreqvens, de qvo Bochartus III. 8. & 12. Hieroz. p. 794. 801. seq. 804.

d) Saphadius commentario ad carmen Tograi, apud Hydeum prolegom. ad lib. de ludis Oriental. d. 3. *tria sunt quibus excellant Indi, quibusque reliquos homines præcellant. Liber Culcila & Dimna, ludus Shatrangi, & novem figuræ numerariæ.*

* Vide Herbeloti Bibl. Oriental. in *Nouschirvan*.

e) Simeon Sethi præf. Confer B. Tentzelii Monatl. Unterredungen. Anno 1695. pag. 710. & A. 1697. p. 572. Possianum ad Pachymerem T. 2. p. 482. seq.

f) Ebed Jesu in Catalogo, cap. 161. auctorem Syriacæ versionis libri Calaileg & Damnag ex Indico factæ laudans Bud Peridiotam.

g) Arabicam versionem MS. in Bibl. Mazariniana memorat Abraham Ecchellensis notis ad Catalogum Ebed Jesu p. 87. atqve ex Ismaelis Schiahinsciah Historia gentium narrat librum Clilah & Damnah compositum esse ab Ismo qvinto Indorum Rege, Arabice autem redditum ex Indico trecentis ante Alexandrum Macedonem annis. Habuit etiam Arabice sed ex recensione longe versione B. Hinckelmanno nostro & Clariss. Hydeus. Verisimile enim est in hisce codicibus, qvem admo-

& iterum *Perſice* h) ex Arabico, tum ex Arabico *Turcice* i), atq; ut dixi *Græce* qvæ interpretatio in Codice Bibl. Vindobonenſis refertur admodum & in Mazarinæano exſtare verſionem Arabicam factam è Perſico, juſſu Califæ Abjafari Almanzoris.

h) Hanc fortaſſe ex oriente ſecum attulit Chriſtianus Ravius, in cujus ſpolio Orientis Centur. 1. num. 20. *Liber Ethicus & Politicus titulo Clila & Dimna, Perſice* Ravii Codicem exſtare in Bibl. Berolinenſi teſtatur Starckius præf. ad Sapientiam Indorum, qvi præterea notat occurrere Perſice MS. Vindobonæ in Bibl. Græca n. 137. & Uſaliſlaviæ & Lugduni Batavorum, fuiſſeqve inter libros Golianos. Alterius etiam meminit interpretationis Perſicæ Huetius de fabulis Romanenſibus pag. 22. *Califam Abjafarum Almanzorem deinde ajunt hunc librum ex idiomate Perſico Arabice reddi juſſiſſe: alium ex Arabico in Perſicum denuo vertiſſe, poſtque has interpretationes Perſicas aliam elaboratam eſſe à ſuperioribus diverſam, ad quam tamen Gallica* (Galtanini, ſub titulo fabularum Pilpæi) *interpretatio ſit exacta.* Herbelotius Bibl. Orientali p. 118. *Anvar Sohaili* les lumieres de Canopus. *C'eſt le titre d'un livre fort fameux dans tout l'Orient, que* Haſſan ben Sohail, *Vizir du Khalife Almamon traduiſit du Perſien en Arabe; c'eſt pourquoi il lui donna ſon nom: car Sohail en Arabe ſignifie l'Etoile de Canopus. Cet ouvrage eſt originalement écrit en Indien, & a porté premierement le nom de* Teſtament de Houſchenk *ancien Roy de Perſe de la premiere dynaſtie, & celui de* Giavidan-Khird, *c'eſt à dire la ſageſſe de tous les Siecles. Il fut premierement traduit de la langue* Indienne *en la langue* Pehelevienne, *qui eſt celle des anciens* Perſans, *par Buzrobieh Medecin du Roy Coſroes ſurnommé Nouſchirvan, que ce Prince avoit envoyé exprés aux Indes pour recouvrer ce livre. Cette traduction porta le nom Perſien de* Humaioun Nameh, *livre auguſte. Aboul Mauli mit cette traduction en langue* Perſienne moderne: *mais ſon travail fut retouché & enrichi par Huſſain Kaſchefi, & porta depuis le titre de* Calilah u Damnah, *auſſi-bien que celle qui a été faite en langue* Turque *pour le Sultan Soliman. Car c'eſt un dialogue entre deux animaux, auſquels on a donné ces deux noms propres. Ces animaux s'appellent du nom de leur eſpece Schacal, & nous n'avons rien dans ces pays-cy qui en approche plus que le renard, ſoit pour la figure, ſoit pour l'inſtinct.* Idem pag. 245. *Kondemir dit que le livre* Calilah u Damna *fut compoſé en faveur de Baharam Schah-penultieme Sultan de la Dynaſtie des Gaznevides, Prince d'un tres grand merite, & qui favoriſoit beaucoup les gens des lettres. L'auteur du Lebarikh* (confer Schickardi Tarich p. 144. ſeq.) *écrit dans la vie de ce même Prince qu'il aimoit extremement les lettres & ceux qui en faiſoient profeſſion: que l'on lui dédia pluſieurs beaux ouvrages, & entr'autres celui de* Kalilah & Damnah, *compoſé par Naſrallah, fils d'Abdelhamid en l'état que nous le voyons aujourd'hui dans la langue* Perſienne en proſe, *& que ce fut le Poëte Roudeki qui le mit depuis en vers. C'eſt ce même livre lequel a été traduit en langue* Turqve, *& qui porte le titre d'*Anvár Sohaili, *les lumieres de Sohail, ou de l'aſtre qui porte le nom de Canopus.*

i) Perſicæ & Turcicæ interpretationis bina ſibi exempla MSS. ad manus fuiſſe teſtatur præf. ad Lexicon ſuum Franciſcus à Meſgnien Meninski, illa ſcilicet quæ in Bibl. Vindobonenſi aſſervantur. Turcicam ſub titulo *Humajun Name* ſive Speculum

tur ad Secundum k) Philosophum, qvam alii Codices, ut Augustanus, Florentinus, Bodlejanus, Leidensis, Holstenianus & Allatianus aliiqve referunt ut jam dixi ad Simeonem Sethum. l) *Hebraicam* versionem ** Rabbi Joëlis memorat Germanica & Italica: & nescio qvis Starckio spem ejus fecerat membranâ eleganter ante aliqvot sæcula descriptæ & multis imaginum ornamentis conspicuæ. *Latinam* ex Hebraica vidi apud Jo. Philippum Palthenium τὸν μαχαιρίτην, Gryphisvvaldensis Academiæ cum viveret decus & à multis annis mihi junctum amicitia, qvi editionem ejus parabat, & dedisset haud dubie ni morte ab hoc & majoris momenti aliis præclaris conatibus exclusus, vel potius tot & tantis qvæ patriam ejus ab eo tempore vexarunt calamitatibus præreptus fuisset. Vidi autem excusam sine anni nota informa folii, hoc titulo: *Directorium humanæ vitæ, interprete Johanne de Capua.* Vidi etiam duplicem *Italicam* m) versionem diverso tempore excusam, & tum inter se tum à Græco mire differentem. Differt itidem à Græco plurimum licet fabulas & apologos multos eosdem habet *Gallica* versio Gilberti Gaulmini, ex Persico Nasrallæ Ben Muhammed A. 1644. composita & Paris. 1698. 12. atqꝫ in Belgio recusa sub titulo *les fables de Pilpay* n) *Philosophe Indien*, atqve inde in hac urbe qvoqve

culum Principum habuit etiam Golius & notis illustravit, ut in Catalogo ejus MSS. annotatur. Catalogum Codicum Orientalium Bibl. Vindobonensis idem Meninskius concinnavit, ubi num. 145. versio illa à singulari elegancia commendatur.

k) Vide Lambecium lib VI. pag. 119.

l) id. Lambecius lib. V. pag 241. Starckius præfat. §. 23. Possinus in præf. ad Sapientiam Indorum & glossario T. 2. Pachymeris voce ἰχνηλάτης, Allatius de Simeonibus pag. 183. seq. & de Georgiis pag 345. ubi Georgii Ceramei Jambica in Simeonis Sethi Stephaniten & Ichnelaten commemorat.

** De hac confer Rev. Wolfii Bibl. Hebraicam T. 1. p. 468.

m) Titulus unius est: *La Moral Philosophia del Doni tratta da gli antichi Scrittori, o vero la Philosophia de' Sapienti antichi scritta da* Sendebar *moralissimo Philosopho* Indiano *& tradotta nella lingua Toscana da gli Academici Peregrini*; *Venet.* 1552. 4. additis figuris sive iconibus qvæ in editione Ferrar. 1610. 8. desiderantur. Altera versio illa ipsa qvam Allatius inspexit, lucem vidit Ferrariæ A. 1583 8. *Lelo Demno* (ita male, pro Caliláh u Damnáh) *del Governo de regni, sotto morali essempiati animali ragionanti tra loro, tratti prima di lingua Italiana.*

n) In Catalogo Bibl. Leidensis pag 301. & in Herbeloti Bibl. Orientali pag. 206. & 456. vocatur *Bidpai*, qvod nomen interpretantur Medicum misericordem. Sed Herbeloti verba adscribenda sunt: *Homaioun Nameh, ou Humaioun Nameh*, le livre Royal, *ou* Auguste. *C'est la traduction* Persienne *du livre intitulé Kalilah*

&

qve Hamburgi A. 1707. 12. cum Æsopi fabulis subjecta prælo. In his recentioribus editionibus, judicio viri eruditissimi, dum Gallica elegan-

te Damnah. *Ce livre qui n'est qu'un tissu d'apologues & de fables tirées des propriétez des animaux, fut composé par un Philosophe Indien nommé* Bidpai, *pour un Roy des Indes, qui portoit le nom de Dabschelim. Il est rempli de preceptes moraux & politiques. Nouschirvan Roy de Perse envoya son Medecin nommé Buzrbieh* (hic in Græca versione vocatur Περζωέ) *exprés pour recouvrer ce livre, qui étoit gardé soigneusement dans la Bibliotheque des Roys des Indes, & l'ayant entre les mains, il le fit traduire de l'Indien en langue* Pehelevienne, *qui est l'ancien* Persien, *& lui donna le nom de* Humaioun Nameh. *Abugiafar Almansor, second Kalife des Abbassides le fit ensuite traduire de l'ancien Persien en* Arabe *par l'Imâm Abulhassan Abdallah ben Mocanná sous le titre de* Kalilah & Damnah. *Quelque tems après le Sultan Nasser ben Ahmed de la dynastie des Samanides, le fit encore traduire de la langue Arabique en* Persien *plus moderne, par un Docteur inconnu, & cette version fut mise aussi tôt en vers par le celebre Poëte Persien nommé Roudeki. Babaram schach fils de Massoud Sultan de la dynastie de Gaznevides, non content de cette version, fit travailler Nasrallah Abouhabàla, le plus eloquent homme de son tems, sur le texte Arabique de Mocanná, & c'est cette version Persienne que nous avons aujourd'hui sous le titre de Kalilah & Damnah. Ce livre a acquis une si grande estime dans l'Orient, que dans le fin du neuvieme siecle de l'Hegire l'Emir Sohaili Generalissime des armées de Houssain ben Mansour, ben Baicarah ou Baicra Sultan de Khoraſſan, qui étoit de la posterité de Tamerlan, entreprit d'en faire faire une nouvelle version* (en langue Arabique sur l'ancien texte Persien) *par le Docteur Hussain Vaez dit al Kaschefi, laquelle surpasse toutes les autres en elegance & en clarté. Cette nouvelle version porte le nom d'*Anvar Sohaili, *les splendeurs, ou les lumieres de Canopus, à cause qu'elle fut faite à l'instance de l'Emir, qui portoit le nom de cette constellation: & a été traduite en langue* Turquesque en prose & en vers. *Gemali l'a mise* en vers *pour Bajazeth second du nom, Sultan de la race des Ottomans.* Idem pag. 399. *Giavidan Khird*, la sagesse de tous les tems, *c'est un livre de Philosophie Morale, composé par Huschenk, ancien Roy de Perse, lequel a été traduit plusieurs fois, & en plusieurs langues. Une partie de ce livre a été traduit en* François *par Davïd Said d'Ispahan & imprimé à Paris* 1644. *sous le titre de* Livre de lumieres *ou* la conduite des Roys. *Le traducteur dit dans sa preface, que ce livre fut traduit de Persien en Arabe par Abulhassan Abdalla, par ordre d'Abugiafar Almansor, un des Khalifes Abbassides, mais il se trompe: car ce fut Hassan Vizir d'Almamon qui en fit la traduction.* Idem p. 206. Bidpai & Pilpai, *Philosophe Indien, Vizir de Dabschelim, ancien Roy des Indes est l'auteur du* Testament de Huschenk, *second Roy de Perse de la premiere dynastie. Ce livre qui a changé plusieurs fois de nom, est le même que* Giavidan Khird, Homaiun Namé, Kalilah ve Damnah, & Anvar Sohaili. Idem pag. 465. *Il est encore aussi peu vraisemblable, que ce Prince* (Huschenk Roi de Perse) *soit l'auteur d'un livre intitulé* Giavidan Khird, *la sagesse eternelle ou de tous tems, auquel on a donné aussi le nom de* Testament de Huschenk; *mais l'ancienneté & la reputation de ce Monarque ont fait emprunter son nom pour donner plus d'autorité à cet ouvrage, qui est d'ailleurs fort estimable, & lequel est parvenu jusqu'à nous sous le titre de* Humaion Nameh.

Græca mutarunt, & de veteris præstantia non parum detri-
vêre: *non agent ô ancienne version en la mesme estime en quelle
[illegible] françois.* Cæterum jampridem V. C. Antonius Gallandius spem fecit plenioris longe Gallicæ editionis videndæ, siquidem is nactus est *Turcicam* versionem editis Pilpai fabulis quarto tanto ampliorem atque adeo integram ejusdem libri factam è Persico, cui titulus *Hamajoun Namèh* hoc est *liber Imperialis* sive *Regius*, quoniam artem imperandi libro illo contineri Orientales sunt persuasi. *Castellana* sive *Hispanica* versio in præfatione ad Italicam memoratur, *Germanica* vero quæ ex latinâ Joannis à Capua composita esse traditur auspiciis Eberhardi I. Ducis Wirtenbergici, sæpius lucem vidit, atque à Starckio memorantur editiones Ulm. 1483. fol. Beyspiel der alten Weisen von Geschlecht zu Geschlecht & Argent. 1525. fol. das Buch der Weißheit/darin erlernet wird der Welt-Lauff/ & sine loci notatione 1548. 4. der alten Weisen Exempel/ Sprüche und Unterweisungen: & Francof. 1565. 8. das Buch der Weißheit der alten Weisen von Anbegin der Welt von Geschlecht zu Geschlecht. *Belgice* denique Zachariæ Heins, Zwollæ 1623. 8. voorbeelsels de oude wysen, uyt d'Jüdische spraacke in d'Arabische &c.

Alia Pachymeræ scripta edita.

Præter Historiam Byz. de qua dixi, & de cujus editione Possiniana consuli etiam potest Jo. Gallæsius in Ephemeridibus eruditorum Paris. 6. Dec. 1666. & 2. Martii 1671. exstant non minus typis exscripta, eodem Georgio Pachymere auctore:

1. *Paraphrasis operum Dionysii Areopagitæ*, ad Athanasium Patriarcham tum Alexandrinum, in qva Maximum fere semper secutus est, ita ut Pachymerem *non magis Dionysii quam Maximi fidissimum Paraphrasten* vocet Combefisius T. 1 auctar. novissi. pag. 496. Et qvando τὸν παλαιὸν laudat, Maximum præcipue intelligit, qvi τῶν παλαιῶν is à Pachymere appellatur, T. 2. edit. Dionysii Corderianæ p. 64. Prodiit primum Græce apud Gvil. Morellium Paris. 1561 8. hoc titulo: Ἑ λογιώτατε καὶ σοφώτατε ἱερομνήμονος τὸ ἁγιωτάτης Ἑ θεῖε μεγάλης ἐκκλησίας ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ἑ ΠΑΧΥΜΕΡΗ παράφρασις εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, ἐκ πρεσβυτέρου Ἑ ἁγιωτάτε Πάπα καὶ Πατριάρχε Ἀλεξανδρείας κυρὸ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ἐπιδημοῦντος τῇ Κωνσταντίνε, πρὸς ὃν καὶ τὸ προοίμιον. Præter illam editionem (non cum Dionysii

nysii operibus, ut ex Sirlero scribit Allatius p. 367. de Georgiis, sed separatim excusam) prodiit hæc Paraphrasis etiam Græce, junctim scriptis S. Dionysii in editione Græcolatina operum hujus Lanssiliana Paris. 1615. fol. nisi qvod paraphrasi in Epistolas Dionysii, versionem suam *Petrus Lansselius* S. J. addidit. Totam latine vertit Græceq; & Latine cum Dionysii operibus & Maximi scholiis edi curavit *Balthasar Corderius*; S. J. Antw. 1634. fol. *Godfridi* qvoqve *Tilmanni* * Carthusiani versionem Possevinus memorat, & aliam *Vincentii Marineris* Allatius, sed typis non exscriptam.

2. *De Processione Spiritus Sancti*, πρὸς τὰς λέγουσας, ὅτι διὰ τοῦτο λέγεται πνεῦμα ὁ υἱὸς διὰ τὸ ἐκπέμπειν, ἢ διὰ τὸ χορηγεῖσθαι ὑπ' αὐτῆς τὴν οὐσίαν, *Adversus eos qui dicunt propterea dici Spiritum Filii, qvod ejusdem cum eo substantia sit, vel qvod ab eo digne suppeditetur*, Græce & Latine exstat in Tomo I. Græciæ Orthodoxæ, una cum editoris Allatii interpretatione, Rom. 1652. 4. pag. 390-399. Adde eundem de Consensu utriusqve Eutesiæ p. 517. seq.

3. Ἔκφρασις τῶν Αὐγουστεῶνος, *Augustalis in templo Sophiæ CPolitano descriptio*, Græce edita à Clariss. Boivinio ad Gregoram pag. 764. è Codice Regio 3119. De Augusteone Codinus Origg. CPol. n. 32. Goarus ad Codinum p. 130.

4. Ex *Paraphrasi in totum Aristotelis Philosophiam* qvæ libris XII. titulis 47. & capitibus 435. comprehensa in Bibliothecis qvibusdam integra adhuc Græce asservatur, prodiit ** *a) Epitome Logices Aristotelis* Γεωργίου Διακόνου πρωτεκδίκου καὶ Διαιοφύλακος καὶ Παχυμερῆ ἐπιτομὴ τῆς Ἀριστοτέλους λογικῆς, Latine interprete Jo. Baptista Rasario Paris. apud Vascosan. 1547. 8. & Græce ibid. 1548. 8. & Græce atqve Latine Ed. Bernhardo curante Oxon. 1666 8. In hac Epitome sub initium statim leguntur qvæ *de sex definitionibus & divisione Philosophiæ* ediderat Græce Joach. Camerarius Lipsiæ in 8. sine anni nota, una cum Archytæ libello de decem Categoriis & cum aliis qvibusdam qvæ

* Reprehendit Possevinus Tilmannum, qvod Pachymerem Athanasii σύγχρονον scripsit. Ac sane non fuit æqvalis Athanasii illius antiqvi Arianorum sæculo IV. mallei, attamen non minus certum est etiam Pachymeræ ætate fuisse Patriarcham Alexandrinum nomine Athanasium, cujus plus simplici vice ille in Historia sua Byz. meminit, & cui paraphrasin suam Dionysianam svadente ipso compositam inscripsit.

** Vide Allatium de Georgiis pag. 366. 367.

qvæ ſupra lib. 2. cap. 13. in Archyta recenſui: latine vero Oporinus Baſil. 8. cum Porphyrii qvinqve vocibus & Ariſtotelis prædicamentis à Joach. Perionio verſis. Et qvæ Græce atqve latine cum Jacobi Foſcareni verſione prodierunt Pachymeræ *de ſex Philoſophiæ definitionibus & de quinque vocibus ac decem prædicamentis.* Venet. 1532. addita Pſelli & Nicephori Blemmidæ compendiis in Logicam Ariſtotelis. β) *περὶ ἀτόμων γραμμῶν de lineis inſecabilibus*, libellus ſæpe utraqve lingva in Ariſtotelis operibus editus & Ariſtoteli ipſi à multis, antequam errorem notarent Camotius & H. Stephanus, perperam adſcriptus. Latine vertit Jac. Schegkius. Vide ſi placet qvæ dixi lib. 3. cap. 6. §. 28. γ) *Epitome* denique ipſa *Philoſophiæ* latine ex interpretatione Philippi Bechii, Philoſophi ac Medici, Baſil. 1560. fol. cum Syneſii orationibus. Hanc Epitomen *Pamoro* cuidam auctor dicavit, ut patet ex his Pachymeræ ad eum verſibus:

Δέχνυσο * ἡμετέροιο πόνυ ἑρίηνιον υἱόν.
ΕΥΜΟΡ ἐμῶν προπόλων πολέων κυδίστατε ** πάντων
Πλὴν εὐήτριον ἐκ Σταγείρης νήματ' ἑνεικε
Ταῦρά κε εὐφυέως ξυγκερκίσαι ἤθελον αὐτόν
Ὥσπερ εὐπλοκίης, μηδ' ὅσον τυθὲν λίποιτο,
Καί κεν ἀεικελίης μεταμώλια νήματ' ὄλωνται·
Ἔμπης δ' αὖτε καθ' ἡμέτερον νόον ἔστιν ἔλεψεν,
Ἔργον ὅπως πυκάσαιμι ὑπέρτερον ἀχολίης τευ,
Ἐντὸς ἀπαστοσύνης ἱερῶν τελεσμένον εἰδῶν
Πρώτῃ τῇ δὲ μεταγραφίης μάλα νηϊδὶ θέλτῳ,
Τῷ κε ὅσον τύχῃ σωτελίης δόμα ὑψόθεν ἔχω,
Ὅσσον δ' αὖτ' ἀπέκυρσεν ἁμαρτάδος ἦεν ἐμεῖο.

Hoc eſt Philippo Bechio interprete:

EUMORE, & affines inter ſacrosque Miniſtros
Maxima cura mihi, noſtrorum carpe laborum
Eximia telam non utilitate carentem,
Rite quidem textam, complexam ac cuncta Stagiræ

* *Ferreus ipſe ſum*, inqvit Allatius de Georgiis p. 372. *ſi quid eſt hiſce carminibus in tota Antiquitate durius. Chalybs ipſe & incus & ſi quid eſt in rerum Natura aſperum ac perberſum, præ his carminibus mollius eſt & tractabilius.* Verſus ſitos in Cometam affert Pachymeres in Andronico Palæologo lib. IV. c. 14. T. 2. p. 209. ſeq. & in Lunæ defectionem lib. IV. c. 15. p. 211.

** Neſſelius edit κηδίστατε *chariſſime.*

Fila tamen, volui inopti qua texere & ipse
Pro ratione mei, vel de tam flamine clara
Fors quid omittatur, pereant si marcida fila
Dissimilis tela. Tamen ut sententia nobis
Firma stet, haud quicquam linquetur sive peribit.
Nempe tuis utopus studiis insigne pararem,
Per pia bonfectum sacri jejunia tuti,
Quod fragili inscriptum buic tabula transscribere primum,
Deinde orata mihi quoque te dignare notare
Perfectum quando ut fuerit, tibi cœlica dentur
Bona quoad judicis, mibi crimen idomne putetur.

In Casaubonianis p. 21. laudatur Georgii Pachymeris *Vita Chrysostomi*, de qva nihil usqvam legere me memini. Qvam enim habemus scriptam à Georgio Chrysostomi vitam, qvod Casaubonus ignorare minime potuit longe antiqvioris est, & Photio jam laudati Georgii Alexandrini Episcopi, de qvo prolixe Hanckius de scriptoribus Byz. part. 1. cap. 10. Sed Casauboni verba adscribam: *Georgii Pachymeris de vita Chrysostomi liber est eximius & propter argumentum & nonnihil etiam propter scriptorem ipsum: pura est hujus oratio*, (at in Georgio Alex. stylum reprehendit Photius) *neque omni artificio nudata, & cura dictionis: ἐπιτάσεις καὶ τόνους qualem in Historicis observabamus, frequentissima.*

Pachymeræ scripta inedita.

Præter *Paraphrasin in universam Aristotelis Philosophiam*, de qva jam dixi & cujus major pars Græce adhuc in Bibliothecis atqve integra in Vindobonensi * delitescit, servantur in Bibl. Regis Galliæ Cod. 3119. Pachymeris μελέται εἰς τὰ προγυμνάσματα καὶ εἰς τὰς στάσεις. *Exercitamenta Rhetorica in Progymnasmata & status.* Singulorum titulos & initia exhibet Allatius de Georgiis pag. 369. 370. 371. in qvibus est etiam ἔκφρασις τῆς Λύγδου στοᾶς, qvam Boivini beneficio habere

* Codici MS. Vindobonensi hæc sua manu adscripsit Jo. Sambucus: *Philippus Bechius, Medicus Basileensis contulit Basileæ & excudit Episcopium cum Frobenio A. 1560. Verum hic Codex longe diuobus, qbibus uti Interpreti tunc licuit, integrior & probior est. Bechius sæpe nec verba apprehendit, nec sensum reddidit. Sambucus hunc emit olim Coronatis, missum ex Italia A. 1583.*

bere nos jam monui. *Epistolas* quas in Bibliothecis Italiæ latere scripsit Gesnerus, nunquam reperire se potuisse, licet anxie perquisitas testatur idem Allatius & dolet. *Eas enim, inquit, elegantissimas futuras, & dicendi antiquo nectare, præterquam quod eo ævo scriptores suos erant, plenas suspicor; cum minus alias in eloquendo Pachymerius, quod ex Historia, & libris ejusdem tractationibus colligi potest, ineptiat.* Refert autem nactum se Pachymeræ opusculum περὶ κατασκευῆς καὶ ἐξεργασίας τῶν ἐπιχειρημάτων *de apparatu & constructione argumentorum*, cujus initium: Πᾶν κατασκευάζεται δι' ἅ. Ait etiam Pachymeræ *libellum de quatuor Mathematicis* scientiis exstare MS. in Bibl. Regis Galliæ, sed dubitat idemne sit qui sub Psselli nomine editus est, & de quo Allatius libro de Psellis cap. 37. Sane idem scriptum Arsenius cum primum Romæ edidit, dubitavit Euthymium ne an Psellum haberet auctorem, licet Psello à pluribus tribuatur: Labbeus vero in Bibliotheca nova MS. pag. 117. tanquam diversa memorat *Georgii Pachymeræ de quatuor Mathematicis Arithmetica, Musica, Geometria & Astronomia* (quo ipso ordine etiam disciplinæ illæ in Psselliano libello pertractantur) *in Codice Regio* 859. *& de iisdem Euthymii Psselli in Codice* 891. *De iisdem incerti Codice* 381.

Τὰ κατ' ἑαυτὸν *Carmina de vita sua* memoret Pachymeres & ex illis versus quosdam Hexametros adducit lib. X. Historiæ Byz. cap. 14. & 15.

XII. JOANNES CANTACUZENUS, Cantacuzeni Peloponnesо præfecti & Theodoræ Palæologinæ, *Imperatoris* Andronici Palæologi amitæ filius, a) distingvendus 1) à Joanne Cantacuzeno Manuelis Comneni progenero qui adversus Servios & Hungaros fortiter pugnavit & in bello adversus Turcos circa A. C. 1174. cecidit. 2) à Joanne Cantacuzeno Cæsare, quem oculis privavit Andronicus Comnenus, & 3) à Joanne Cantacuzeno qui Despotæ dignitate usus fuit sub Joanne Palæologo circa A. C. 1356. Ab his inqvam distingvendus Joannes Cantacuzenus Imperator, literis humanioribus perinde ac sacris egregie excultus b) & prudentia

a) Vide qvæ de Cantacuzenorum familiæ Cangius in familiis Byz. pag. 258. seq. De Cantacuzeno Gregoras, Ducas, Phranza, atqve imprimis Cantacuzenus ipso.

b) Boivinus ad Niceph. Gregoram 797.

tia in rebus gerendis, reiqve militaris peritia & animi virtute conspicuus. Hic sub Andronico Palæologo seniore præfectus sacri cubiculi, sive magni Papiæ munere insignis, c) deinde donatus Magni Domestici dignitate ab Andronico Juniore Imperatore, cui à teneris peramatus & familiaris atqꝫ adeo charus fuit, ut Imperii Collegam sibi adsciscere cogitaverit, constanterqve renuentem hoc ægre tulerit, & moriens A. C. 1341. filiis suis impuberibus Joanni novem annos nato, Theodoro & Manueli delegerit tutorem. Cantacuzeni qvum tutorio nomine imperium cœpisset administrare, intercedentibus variis cum Anna qvam viduam Andronicus reliqverat dissensionibus, per calumnias insidiasqve æmulorum compulsus est ad bellum, qvod Didymotichi A. 1342. appellatus & cum conjuge Irene à Lazaro Patriarcha Hierosol. coronatus Imperator, adversus Annam filiumqve ejus Joannem per qvinqvennium gessit. His post captam 8. Jan. 1347. proditione CPolin, nihil mali intulit, sed iterum reconciliatus filiam suam Helenam Joanni qvod prius Anna æmulis Cantacuzeni suffragata ferre noluerat, desponsavit, atqve iterum solenniter CPoli proclamatus 8 Febr. Imperator, coronatusqꝫ in Blachernarum templo est à Patriarcha CPol. Isidoro 13. Maj. consorte Imperii adscito Johanne illo Palæologo qvindecim tum annos nato, ita tamen d) *ut junior seniori potiores deferret in omnibus, ac propter ætatem nondum firmatam, decem annos administratione cederet, quibus exactis æquali autoritate cum eo imperaret.* Sed non diu post recrudescentibus dissidiis res iterum devenit ad bellum, in qvo superior Joannes CPolin cepit A. 1355. Jo. Cantacuzenus cessit Imperio, & non diu post in Manganorum Monasterio Monachi habitum & IOASAPHI nomen induit, ut Irene uxor delituit in Marthæ Monasterio, Eugeniæ appellatione adscita. Per longum tempus in monastico secessu ac qviete vixisse Cantacuzenum scribit Ducas, e) sed plane ætatem produxisse usqve ad A. C. 1411. 20. Nov. Lambecius ad Codinum pag. 210. observat ex nota Demetrii cujusdam Leontarii, qvi Codici MS. Tacticor Græcor qvi est in Bibl. Barberina annotavit filiam suam

c) Cangius famil. Byz. p. 260. Hanckius de scriptoribus Byz. lib. 1. c. 36. Henr. Warthoni Appendix ad Cavei Historiam literariam scriptorum Eccles. ad A. C. 1342. Jacobus Pontanus in Cantacuzeni Vita, Historiæ ejus præmissa.

d) Cantacuzenus lib. 3. cap. ult.

e) Ducas Hist. Byz. cap. 11.

suam Lascarinam Leontariam natam esse A. 6919. (Christi 1411.) ἡμέρᾳ δευτέρᾳ μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἀειμνήστου βασιλίσσης τῆς ἁγίας θεοῦ ἡ ἀγγελικὴ σχήματος μετονομασθεῖσα ἰωσὴφ μοναχῷ, *die secunda post obitum inclytæ Imperatoris, qui in habitu Monachali nomen Josephi suscepit.* Sed tum centenario proprior vel major etiam Cantacuzenus fuerit. Et addit ipse Lambecius hoc forte rectius intelligi de Joanne Palæologo Andronici junioris filio, qvem perinde ut Cantacuzenum & factum esse Monachum & Josephi nomen post annos duos & dimidium Imperii adsumsisse Codinus f) scribit. Cantacuzenum porro qvem certe adhuc A. C. 1375. superstitem fuisse Cangius observavit, non minus inter milites, Ducesqve bellicos & Imperatores sub Cantacuzeni, qvam inter Monachos Joasaphi nomine omnibus sæculis celebrandum canit Simon ArchiEpiscopus Thebanus g) hisce versibus:

Θεμιτὸν οὖν ἦ τοῖς ἀπείροις τῶν χρόνων
Ὁ στρατιώτης, ὁ στρατηγὸς ὁ βρέμων
ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ ὡς ἄναξ ΙΩΑΝΝΗΣ,
Σεπτοῖς τε συζὼν αἰγλοις ΙΩΑΣΑΦ,
Τάξει πάσῃ δὲ ἐξέλαμψεν ἐλλόγως.

Exstant ejus *Historiæ Byz. libri IV.* de rebus sua ætate gestis à morte usqve Michaëlis Palæologi 15. Octob. A. C. 1320. extincti usqve ad Philotheum Patriarcham CPol. anno circiter 1354. constitutum à Joanne Palæologo Andronici junioris filio. Argumentum operis ipse exponit his verbis lib. IV. cap. ult. p. 910. ἃ μὲν οὖν συμβέβηκε Ῥωμαίοις ἐφ' ἡμῶν ἔστι τοῖς ἄνω χρόνοις, ἡνίκα τῶν βασιλέων Ἀνδρονίκων ὁ πρὸς ἀλλήλους ἐκινήθη πόλεμος, καὶ ὕστερον ὁ μεταξὺ τῆς βασιλίδος Ἄννης καὶ Καντακουζηνοῦ τοῦ βασιλέως ἀνερριπίσθη, καὶ τὰ τελευταῖα δὴ ταῦτα, ὅτε βασιλεὺς ὁ νέος Ἰωάννης πρὸς τὸν γυναικὸς ἀδελφὸν Ματθαῖον διενέχθη, καὶ βασιλέα τὸν κηδεστὴν, τοιαῦτά ἐστιν. *Quæ igitur à Romanis nostro ævo à pluribus retro annis gesta sunt, quando inter Andronicos* (avum ac nepotem) *bellum viguit, & postea inter Imperatricem Annam* (viduam relictam ab Andronico Palæologo juniore) *& Jo. Cantacuzenum accensum est: & postremo, quæ juniore Imperatore Johanne* (filio Andronici nepotis) *ab uxoris* (Helenæ Jo. Cantacuzeni filiæ) *fratre* (Matthæo Cantacuzeno) *& socero* (Joanne Cantacuzeno) *dissidente contigerunt, hæc sunt.* Præmissæ sunt

f) Codinus Orig. CPol. pag. 82.
g) apud Allatium de Simeonibus p. 203.

sunt operi *hinc Epistola* sub fictis *Nili* h) *& Christoduli* nominibus. Nilus Christodulum h. e. Cantacuzenum rogat ut quæ sua ætate k) Imperatoribus Byzantinis acciderint, velit consignare scripto, quod Cantacuzenus sub Christoduli nomine illi pollicetur, laudatque eum quod à se potissimum hoc reqvirat, qvo nemo melius id præstare valeat, & deinde subdit Imperatorum CPol. genealogiam ab Alexio Angelo usq; ad Michaëlem Palæologum A. C. 1320. extinctum.

Reprehenditur Cantacuzenus, l) qvod paulo fusior sit in narrandis rebus suis & in laudando se modum excedere, vicissim ea qvæ gloriæ & famæ officiebant silentio præteriisse videatur. Neqve tamen ideo fidem ei temere detraxerim in iis omnibus, ubi aliter qvædam narrant Gregoras, Ducas, Phranzes qvibus universis, etiam ipso Gregora est plerumqve accuratior, ne de stylo dicam cujus dignitatem & elegantiam omnes prædicant. Palamæ nimium faviisse arguit Allatius II. 17. 2. de consensu utriusqve Ecclesiæ p. 830. *Et mentitur palam Cantacuzenus, qui narrat Barlaamum veniam ob stulte dicta petiisse -- tacens contra Palamam pœnas à Synodo constitutas, ne etiam ipse in posterum aliqvid de dogmate pertentaret. Sed Cantacuzenus, dummodo suum tueatur Palamam, omnia invertit.* Qvicqvid vero sit de Palama saltem Imperium neqve per injuriam rapuisse, neqve per tyrannidem administrasse videtur, qvi oblatum pridem ab Andronico juniore accipere tam constanter recusavit, & tot testatissima alias dedit moderationis æqvitatisqve suæ specimina: Potius credibile est qvæcunqve graviora fecit, fecisse coactum æmulorum injuriis, Annæqve.

Opus Cantacuzeni è Codice MS. Bavaricæ Bibliothecæ descripsit vertitqve *Jacobus Pontanus* S. I. cujus versio latina cum ipsius argumentis librorum capitumqve & notis in totum opus atq; explanatione dignitatum aulæ & Ecclesiæ CPol. nec minus adjunctis annotationi-

h) Confer Jac. Pontani præf. ad Cantacuzenum, & Allatium de Nilis p. 85. nostræ editionis, qvi observat inde factum esse, ut à qvibusdam Nilus Historicus pro Cantacuzeno, & pro Cantacuzeni, Nili Historia celebretur.

k) Interpres Pontanus p. 3. habet: *qæ superiore & hac nostra ætate.* Sed in Græco tantum est ἃ τοῖς βασιλεῦσι Ῥωμαίων συνέβησαν ἐφ' ἡμῶν. Nihil certe scribit Cantacuzenus qvod ætatem ipsius antecedat. Itaqve & p. 910. idem Pontanus male: *qæ nostro ævo & superiore gesta sunt*, pro: *qua nostro ævo à pluribus retro annis sunt gesta.*

l) Vide judicia de Cantacuzeno apud Vossium, Bonam, Hanckium, Thomam Pope Blount &c.

tionibus Hiſtoricis *Jacobi Gretſeri*, S. I. prodiit Ingolſtadii 1603. fol. Deinde Græca ex Codice MS Bibliothecæ Petri Segvierii, Franciæ Cancellarii adjuncta ſunt in ſplendida editione Regia Græco-latina Pariſ. 1645. fol. tribus Voluminibus, qvorum *primo* Vita auctoris, explanatio dignitatum & duo priores libri, *ſecundo* tertius & *tertio* qvartus, Gretſeriqve ac Pontani notæ una cum duplici Indice comprehenduntur.

Alia Cantacuzeni ſcripta.

Apologia IV. ſive aſſertio *pro Chriſtiana Religione* adverſus Muhamedanos, & *IV. λόγοι* ſive *libri adverſus Mahometis errores*, qvibus varia Alcorani capita confutantur. Hoc opus Cantacuzenus in Monaſterio ſcripſit in gratiam amici ſui *Achæmenidis*, qvi è Mahomedano Chriſtianus Monaſticæ vitæ & ipſe nomen dedit & *Meletius* dictus eſt. Eum Muſelmanus *Sampſates* Iſphachanes Perſa literis ſcriptis ad deſerendam Chriſtianam fidem ſollicitaverat, qvas confuturus Cantacuzenus non ſatis habuit reſpondere ad objectiones, ſed plurima etiam addidit ad fidem religioni noſtræ faciendam, & Mahometis explodenda commenta. Duos hujus operis Codices Græcos MSS qvorum alterum *Emanuel Zycandyla* exaraſſe ſe ſubſcriptione fuit teſtatus, *Theodorus Bibliander* communicavit cum *Rodolpho Gvaltehero* Tigurino, qvi illud latine vertit ediditqve Baſil. 1543. fol. & Græca ad calcem voluminis ſubjunxit. Notat Gvaltherus, multos Judæorum errores qvos nempe cum Mahometanis communes habent, ſimul à Cantacuzeno refelli, unde ſuſpiceris libros Cantacuzeni *adverſus Judæos* Simlero memoratos ab his non diverſos eſſe. Certe editi hactenus alii nulli ſunt. Sed tamen *novem ſermones* Chriſtoduli Monachi adverſus Judæos memorat Labbeus Bibl. nova MSS. p. 1354. Alia qvoqve ejus monumenta inedita adhuc ſervantur in Bibliothecis, ut reſponſio duplex *ad Prochorum Cydonium* de lumine in monte Thaborio & de eſſentia atqve operatione divina, in Bibl. Vaticana m) & Regis Galliæ Cod. 1999. ex qvo locum produxit Clariſſ. Boivinus in elogiis præmiſſis Nicephori Gregoræ Hiſtoriæ, & Allatius de Simeonibus p. 87. ſeq.

Adverſus Iſaacum Argyrum, & de dogmate Barlaami & Acindyni *adverſus Paulum* è Latinis Patriarcham CPol. Utrumqve ſcriptum

m) Vide Allatium de Nilis pag. 61. edit. à me curatæ.

ptum in Bibl. Cæsarea & Regis Galliæ. Vide Lambecium V. p. 206. & Labbeum p. 86. Bibl. novæ MSS.

Epistola sex ad eundem *Paulum* cum duabus Pauli responsoriis. in Bibl. Regis Galliæ & Oxonienſi Bodlejane.

Edictum pro tomo Synodico A. C. 1347. factæ excommunicationis Joannis Calecæ Patriarchæ Cpol. Barlaamo & Acindyno * faventis, una cum Tomo ipso, in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium VI. p. 29.

Paraphrasis Ethicorum Aristotelis, Simlero memorata & Labbeo pag. 113. seq. Bibl. novæ MSS.

MATTHÆI Asanis CANTACUZENI, n) qvi Joannis Cantacuzeni filius, ab eo pronunciatus Imperator coronatusqve à Philotheo Patriarcha A. 1354. sed proximo anno captus à Joanne Palæologo, Imperatoris titulum exemplo svasuqve Patris deposuit, in montem Atho seceſſit & Monasticam vitam amplexus patre superstite deceſſit, *Commentarius in Canticum Canticorum* Græce & Latine cum notis *Vincentii Riccardi* prodiit Romæ 1624. fol. De ejus lucubrationibus *in Sapientiam Salomonis* & *monitis salutaribus* qvas collegiſſe vel dictaſſe traditur, nihil reperi.

XIII. NICEPHORUS GREGORAS, de qvo abunde dictum supra p. 300. seq.

XIV. LAONICUS sive ut Simlero & aliis NICOLAUS (idem enim nomen est, ut Theophilus & Philotheus, Demonicus & Nicodemus) CHALCOCONDYLES, Καλχοκονδύλης (decurtato nomine *Chalcondyles* à plerisqve dictus) Athenienſis, clarus circa A. C. 1470. Nam ad Annum 1490. vel ultra perduxiſſe ætatem, neſcio qvo auctore Voſſius scribit. Exstat tradita ab eo *historia de origine atque rebus Turcorum & Imperii Græcorum interitu libris X*, ab A. C. 1298. atqve Ottomanni I. initiis ad 1462. sive Imperium adultum Mohamedi secundi. Appendix brevis usqve ad A. 1565. recentiorem auctorem agnoscit, & in editionibus qvibusdam desideratur. Unde nec

* Subscripsit etiam Cantacuzenus tomo condemnationis sectatorum Barlaami & Acindyni, promulgato A. C. 1351. Vide Lanbecium V. p. 202.

n) Vide Cangii CPolin Christianam pag. 261. & Rob. Geri appendicem ad Hist. literariam Cavei ad A. 1354.

nec illius rationem habuit D. David Chytræus, qvi argumenta librorum decem Chalcocondylæ exhibet in sua Chronologia. Laonicus ipse scriptor minime contemnendus, unde in Vignolii Marvillii Miscellaneis Historico literariis T. 3. p. 56. legas hoc de eo judicium: *Comme on a joint Calcondyle, qui a traité l' Histoire des Turcs, aux Auteurs de la Bizantine, on peut assurer qu'il ne les deshonore pas de se trouver à leur suite. Il a le don de reveiller notre attention, en nous donnant de la curiosité, & de ne nous pas laisser dormir sur son livre.*

Laonici Chalcocondylæ editiones.

Latinè ex versione *Conradi Clauseri* Tigurini Basil. 1556. fol. apud Oporin. Atqve collata cum *Philippi Gundelii* (haud edita) versione, castigataqve à Clausero ipso & alio viro docto, ibid. 1562 fol. ad Nicephori Gregoræ Græcolat. calcem, & Francof. 1568. fol. ad calcem editorum latinè Zonaræ, Nicetæ ac Nicephori Gregoræ. Mentio apud Vossium etiam versionis qvam molitus *Dionysius Coroneus*, Professor Regius Parisiensis, sed illa nunqvam lucem vidit.

Græce & Latinè cum ejusdem Clauseri versione in tribus Hist. Byz. scriptoribus junctus Nicephoro Greg. & Georgio Acrop. Genev. 1615. fol. atqve iterum separatim, sed notulis Clauseri marginalibus omissis, ex typograph. Regia Paris. 1650. fol. in qva editione præter Varias lectiones è duobus Codicibus Regiis, è qvibus Græca passim emendata, & glossarium *Caroli Annibalis Fabrotti* JCti in Chalcocondylam & Ducam, adjuncti sunt Annales Sultanorum Othmanidarum, ab A. C. 1289. ad 1550. qvos è Turcica lingva Germanice verterat edideratqve Johannes Gaudier dictus Spiegel, latine vero transtulit & Francof. 1596. fol. vulgavit Jo. Leunclavius nobilis Angrivarius, qvi & supplementum ab A. 1550. ad 1588. Osmanidarumqve genealogiam & pandectem Historiæ Turcicæ sive explicationem & descriptionem variarum rerum nominumqve ad illustrandos Annales adjecit. Laonici Historiam tribus in Codicibus Bavaricæ Bibliothecæ manu exaratam exstare Græce, testatur Gretserus. Locum qvo Germaniæ descriptio continetur ex libro secundo, Græce & Latine cum notis exhibet Freherus inter scriptores rerum Germanicarum.

Gallicè hic ſcriptor cum commentario prodiit *Blaſio Vigenerio* interprete Pariſ. 1577. 1584. 4. & cum *Thome Arti* continuatione ad A. C. 1612. ibid. 1612. 1620. 1650. & *Mezerai*, usqve ad A. C. 1661. ibid. 1663. fol. recherche ſur l' Hiſtoire de Chalcondile, & illuſtrations de la meſme Hiſtoire.

Ipſe Laonicus, inqvit Bellarminus de ſcriptoribus Eccleſ. *non caret narrationibus falſis, qvas temere credidit rerum noſtrarum ignarus.*

Nonnulla Laonici Chalcocondylæ loca reprehendit Jacobus Gaddius in elogio Hiſtorico & T. 1. de ſcriptoribus non Eccleſiaſticis p. 119. ſq. atqve Caſp. Barthius ad Claudian. p. 338. Cæterum fallitur Henricus Warthonus V. C. qvi in appendice ad Hiſt. literariam doctiſſimi Cavei ſcribit Chalcocondylam prodiiſſe latine ex Clauſeri verſione Pariſ. 1550. Præter rem qvoqve in catalogo librorum à Joanne Oporino excuſorum, qvi vitæ ejus ſubjicitur, memorari videas Laonici libros Græce & Latine in fol. editos, nam latine tantum illos Oporinus vulgavit, conqveſtus etiam in præf. ad edit. poſteriorem Anni 1562. Græcum Codicem ſibi defuiſſe. Hunc Laonicum propinqvitate attigit *Demetrius Chalcocondylas* circa A. C. 1510. octogenario major defunctus Mediolani, de qvo in Grammaticis dicere me memini.

XV. GEORGIUS CODINUS, amplisſimo in aula CPolitana munere Curopalatæ pridem functus, poſtremis Palæologorum * temporibus claruit, & Imperio ipſi ſuperſtes fuit, ſiqvidem libellum de Imperatoribus CPolitanis claudit ** commemoratione captæ ab Agarenis ſive Turcis urbis A. 6961. hoc eſt CHriſti 1453. Ex ejus ſcriptis exſtant:

1. Περὶ

* Confer Allatium de Georgiis pag. 361. Hanckium de Byz. rerum ſcriptoribus cap. 10. Warthonum appendice ad Hiſt. literariam Cavei ad A. C. 1461. & Petrum Lambecium in brevi diſſ. de Codini vita & ſcriptis, qvi negat ſe Curopalatæ nomen in MSS. Codicibus ſex qvos vidit, offendiſſe, putatqve impoſitum potius ideo, qvod de officiis Palatii ſcripſit, qvam qvod ipſe dignitate Curopalatæ functus fuerit. Cum tamen nomen hoc Curopalatæ invenerint Junius & Gretſerus, non video qvare incredibile videri debeat dignitatem Curopalatæ geſſiſſe. Qvia autem in aliqvibus Codicibus omittitur, hinc apparet eſſe nomen dignitatis neutiqvam vero proprium, qvod non eſt qværendum aliud qvam Codini.

** p. 82. edit. Lambecii. ἐπὶ Γάτῳ (de Conſtantino Palæologo ultimo Imp. loqvitur) ἐγένετο, ὄιμοι, ἡ ἅλωσις τ αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν ἐν ἔτει ςυιξά. καὶ ἐγένετο, δοῦναι λόγος ἡ πρὸ βασιλεῦσι πασῶν τῶν πό-

1. Περὶ τῶν ὀφφικιαλίων & παλλατίου Κωνσταντινουπόλεως βασιλέων καὶ τῶν ὀφφικίων τ̃ μεγάλης ἐκκλησίας, *De officiis & officialibus Aulæ Imperatorum & magnæ * Ecclesiæ CPolitanæ.* Agit etiam Codinus *de festis plerisque & de Imperatoris Coronatione, inauguratione Patriarchæ*, aliisque, unde in altero Bavarico Codice MS. titulus prioris partis conceptus est sic: τὰ ὀφφίκια τ̃ παλλατίου. ἔτι ὃ καὶ τὰς τάξεις τὰς γενομένας ἐν ταῖς ἑορταῖς εἰς τὸ παλλάτιον, καὶ πῶς τὸν βασιλέα στέφειν δεῖ, καὶ περὶ προβλήσεως δεσπότ̃ καὶ Παλαιολόγ̃, καὶ ἐθῶν γνωμῶν ἐν τῷ παλλατίῳ. Hunc librum è Codice *Julii Pacii* descripsit, & Græce cum versione sua, notis & indicibus amplissimis primus edidit *Franciscus Junius*, latens sub nomine *Nadabi Agmonii*, A. 1588. apud Joannem Mareschallum ** Lugdunensem, 8. Postea hæc eadem editio additis aliqvot pagellis novoqve titulo, in qvo Franciscii Junii nomen, expositum est in Commelini officina 1596. 8. Qvanqvam Jacobus Gretserus Junium reprehendit *qvod novam editionem non adornarit & à se pleno sacco sparsos errores non correxerit, adjutus Codicibus Bibliotheca Palatina, & Raphaëlis Seileri exemplari, qvod erat apographum Codicis optimi Augustani, nam Codicem olim fuisse in Bibliotheca inclytæ Reipublicæ Augustanæ, testis est Hieron. Wolfius præfatione ad Nicetam, & ipse Seilerus, qvi inde Græce descripsit & Latine vertit, tametsi versionem suam in vulgus exire nunqvam permisit, Dico olim fuisse, jam enim non est, sed amissus est, ut ante aliqvot annos ex Amplissimo Domino Marco Velsero, Duumviro Augustano intellexi: nescitur cujus negligentia vel fraude perierit.* Tot ergo subsidiis (à Frehero cui A. 1596. librum dicavit) *instructus Junius, præsertim* translatione Seileriana, *debebat Codinum à capite ad calcem recognoscere, plurima & gravissima menda emendare, librumqve ab erroribus liberum Lectori proponere.* Ab eo tempore nonnulla satis acerbe ut solet castigavit ac reprehendit in Ju-

πόλεων, ὃς καὶ ἀπεκτάνθη παρ' αὐτῶν ἐν τῇ γενομένῃ Χαλάστρᾳ αὐτόσε καὶ πάντες οἱ λογάδες χεδὸν, καὶ ἐνομίσαντο τὸν τ̃ μαρτυρίᾳ στέφανον, μὴ θελήσαι προδ̃ναι τοῖς ἀνόμοις τὰ βασίλεια, μήτε μὴν θελήσας τὸν παδωνον ἀλαφυγεῖν, δωαλ̃ ὄντ̃.

* Primum statim caput de officialibus magnæ Ecclesiæ, Goaro non videtur esse Codini, & in duobus Regiis MSS. Codicibus atqve in uno eorum qvos è Bibl. Bavarica Gretserus evolvit, desideratur. Deinde ordo etiam Capitum in diversis Codicibus diversus. Vide Goari præfat. & notas p. 20.

** Francofurti prodiisse hanc editionem scribunt Hanckius & Warthonus. Sed puto Heidelbergæ potius, licet Francofurtensi Senatui sit ab editore, qvi Francofurti ad Mœnum illo tempore versabatur, dedicata.

Junii versione & annotationibus idem *Gretserus* notis ad Tomum secundum operis de Cruce, Ingolstad. 1600. 4. editum p. 577. 587. seq. 599. sq. 606. sq. 609. sq. 613. sq. &c. Idem A. 1602. 8. Ingolstadii edidit notas & Varias lectiones in Codinum ex duobus MSS. Codd. Bibliothecæ Bavaricæ & uno Lautherianæ, ad calcem commentariorum Mureti in Aristotelis Ethica, Oeconomica, Platonis de Rep. libros duos & Xenophontis *ἀνάβασιν* Cyri. Deinde ejusdem Gretseri facula Codino accensa prodiit ibid. 1604. 8. una cum Mureti notis ad Sallustium & qvinqve primores Annalium Taciti libros. Deniqve totum Codini opus ad tres illos Codices castigatum cum nova versione sua, & tribus Commentariorum, Observationum & emendationum libris, & dissertatione de imaginibus non manufactis Gretserus vulgavit Paris. 1625. fol. ex officina Seb. Cramoisii. Qvanqvam vero multa recte Gretserus in Codino vidit, multa etiam Meursiano Glossario † Græcobarbaro adjutus potuit rectius interpretari, non minus tamen spicilegium & ipse sat amplum *Jacobo Goaro* præbuit qvi in editione Codini nova Regia Parisiensi 1648. fol. Græca ad duos Codices Bibl. Regiæ & tertium Allatianum emendavit, versionem per singulas paginas castigavit, novasqve pereruditas notas suas in qvibus & Junius aliqvando (ut p. 76.) vindicatur, * addidit. Adjunxit etiam ineditos ante, Officialium Ecclesiæ & aulæ CPolitanæ Catalogos ex MSS. Regiis p. 5. 7. 36. & ex Mazarinianis MAT-

† Goarus in præf. *Quam infeliciter Junius in elucidanda verborum qbus usus est Codinus, obscuritate desudaverit*, Meursii *in pluribus locis demonstrat emendatio, & institutæ per Gretserum versio, ac in amplis dissertisqbe commentariis ejusdem Codini illustratio: sed cum ea qbæ Gretserus ætate vigebat voces illæ neotericæ Græcia nondum in occiduas partes essent allatæ, propterea venia dignus est vir sane de re literaria bene meritus -- Non enim ille solus est qbi ad scopulos qbos* Meursii glossarium *ex potiori parte ὁλοβαράβαρον exponit, allidat: Is enim cum germanam Græcarum, ac vulgarium vocum mentem non sit assecutus, seqbacibus foveam fecit, in qbam ipse prior lapsus, nisi à recentioris Græcanica linguæ bene perito corrigatur, illustretur, ac infinitis propemodum, qbæ possent addi, dictionibus* (uti à *Cangio* postea feliciter & docte præstitum est) *augeatur, facilem adhuc seqbaturis præbebit lapsus occasionem.*

* Non pauca etiam, qvæ pro Junio, socero suo possit reponere, habere se professus est Vossius lib. III. de Historicis Græcis p. 368. testatus insuper præf. ad libros de Historicis latinis Junium novam fuisse molitum Codini editionem solo typographi consilio suppressam, in qva maguam partem erepturus fuisset Gretsero occasionis ita in eum debacchandi.

MATTHÆI *Presbyteri Monachi & Medici* (*Μοναχῦ ἰατρῦ † κ̀ θύτυ*) opuſculum verſibus ſcriptum politicis *περὶ τῶν ὀφφικίων & παλατίω τῆς Κωνσταντινυπόλεως* pag. 8. 38. & alterius ANONYMI, verſibus Jambicis p. 40. nec non ex Allatianis p. 9. Præterea Græce & Latinè *Græcorum Epiſcopatuum Διατύπωσιν* ante octingentos annos à *Leone Sapiente Imp.* digeſtam & in Caroli à S. Paulo Geographia Eccleſiaſtica pridem editam, ſed per Goarum ad alium codicem caſtigatam p. 337 - 362. 2) *ἀνακεφαλαίωσιν Πατριαρχῶν κ̀ συναρίθμησιν τῶν Ἀποστολικῶν θρόνων* pag. 363-381. qvam idem Carolus à S. Paulo è Codice Vaticano dederat: 3) *τάξιν προκαθεδρίας τῶν ὑπὸ τὸν Ἀποστολικὸν θρόνον Κωνσταντινυπόλεως τελούντων Μητροπολιτῶν κ̀ τῶν ὑπ' αὐτὸς Ἐπισκόπων* p. 381-399. ex editione Gretſeri ad Codini calcem, p. 113. collata cum MS. Regio & cum jure Græco Romano Freheri p. 90. ſq. 4) *Ἔκθεσιν βασιλέως Κύρ Ἀνδρονίκυ & Παλαιολόγυ & γέροντ@, ὁποῖος νῦν ἔχυσι τάξεως αἱ ὑποκείμεναι μητροπόλεις τῷ Πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς Κωνσταντινυπόλεως* p. 400-409. Hanc *Andronici Senioris Palæologi Imp.* expoſitionem primus ad Codini calcem Junius, p. 219. & illius exemplo Gretſerus p. 117. ediderat. 5) *Ἔκθεσιν νέαν ὁποῖος νῦν γράφει ὁ Κωνσταντινυπόλεως Πατριάρχης τῷ Πάπᾳ κ̀ τοῖς λοιποῖς Πατριάρχαις κ̀ Ἀρχιεπισκόποις, κ̀ μὴν κ̀ τοῖς κ̀ Μητροπολίταις κ̀ τοῖς κοσμικὰς ἀρχὰς διϊθύνυσιν. Expoſitionem novam, quomodo CPolitanus Patriarcha ad Papam, reliquos Patriarchas & ArchiEpiſcopos, ſed & Metropolitanos, cunctosque ſæculares dignitates moderantes nunc ſcribat.* p. 410-419. 6) *Parthenii* Patriarchæ CPol. Epiſtolam formatam qva proſecutus eſt Philippum de Harlay Comitem de Ceſy, legatione functum Regis Chriſtianiſſimi ad Turcarum Imp. & *Urbani* VIII. Papæ Romani Epiſtolam ad eundem Harlæum p. 420. ſeq. Ut ad Codini librum revertar, illius MSS. Codices præter eos qvos jam laudavi etiam Vaticanum, Scoriacenſem, & Sfortianum memorat Allatius de Georgiis p. 362. notatqve ſtylo incomto ac barbaro & qvi ea ætate in populi plebisqve uſu erat ſcripſiſſe, *Præter enim*, inqvit, *rerum ac nominum difficilem intelligentiam, ſæpe etiam ipſe modo loquendi agreſti & duro ſententiam obturbat & obcæcat, quem etiam exſcriptorum errata, dictionesque exteræ loco propriarum, doctorum incuria intruſæ reddunt obſcuriorem. Pleraque ex Cantacuzeno, aliisque recentioribus Hiſtoricis prope verbatim exſcripſit, ut inter alios adnotarunt Pontanus * & Gretſerus.* 2.

† In MS. Vindobonenſi triginta verſibus auctiore pro *ἰατρῦ* legitur *οἰκτρῦ*. Vide Lambecium III. p. 469. *Θύτης* vero eſt hieromonachus, Matthæum hunc poſt Alexii Angeli tempora ſcripſiſſe notat Hanckius II. 8. p. 680. de ſcriptoribus Byz. Fortaſſe is haud diverſus à Matthæo Blastare.

* Jac. Pontanus ad Cantacuzeni lib. 1. cap 41. pag. 991. Gretſerus ad Codinum III. 12. p. 270. edit. Cramoiſianæ.

2. Παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. *Excerpta ex libro Chronico de Originibus CPolitanis.* Librum Chronicum intellige *Hesychii* illustris de qvo dixi supra pag. 241. ubi & de variis hujus libri editionibus, ex illo enim pleraqve verbotenus Codinus expressit, cæteris ut Lambecio notatum additis è Glycæ Annalibus, Chronico Alexandrino & alio hactenus non edito Julii Pollucis, Christiani scriptoris qvi antiqvo illo Polluce cujus Onomasticon Commodo Imp. dedicatum habemus, aliqvot sæculis est recentior. Prodiere hæ Codini παρεκβολαὶ primum cum *Georgii Dousæ*, Jani F. versione Heidelbergæ apud Commelium 1596. 8. & additis *Jo. Meursii* notis Genev. 1607. 8. deniqve cum versione & eruditis notis *Petri Lambecii* Paris. è typographia Regia 1655. fol. Hic Lambecius longe locupletissimam Codinianorum excerptorum editionem dedit, in qva longe plura Græce & Latine exhibentur, collatis Codicibus MSS. compluribus, duobus Holstenianis, qvorum unum Holstenius Lambecii avunculus à Peirescio acceperat, alterum è Vaticano Codice descripserat, tertio Is. Vossii ex Codice Britannico: qvarto Jac. Sirmondi, qvinto Regio Paris. & sexto deniqve Romano è B. bL. Vallicellana. Inde in Lambeciana editione post illa de Originibus CPol. sequuntur περὶ τῆς χηματογραφίας Κωνσταντινουπόλεως, *de forma & ambitu Urbis CPolitanæ.* pag. 11. Περὶ Ἀδιαβήνης *De Adiabene* regione Asiæ ultra Tigridem fluvium, in qva Naphtha provenit. p. 13. Περὶ ἀγαλμάτων, στηλῶν καὶ θεαμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. *De signis, statuis* * *& aliis spectatu dignis CPoli. ibid.* Qvæ in Lambeciana editione leguntur pag. 19. B. à verbis Εὐφημίας τῆς γυναικὸς usqve ad p. 21. D. & πρωτότυπα, ea Græce è Codice Bavarico vulgaverat Gretserus lib. 3. Observationum ad Codinum de officiis cap. 19. qvemadmodum & illa qvæ pag. 23. B. à verbis περὶ δὲ κίονος τοῦ Φόρου usqve ad verba p. 28. C. τὸ αἰδοῖον φαίνηται μοιχευθείσης. Cæterum qvæ de signis sive simulacris Gentilium Codinus hic narrat, desumsit è Phornuto & Jo. Lydi Philadelphiensis libro necdum edito de Mensibus, è qvo Svidas etiam, ut Lambecio observatum eadem hausit. Reliqva de statuis & rebus in urbe spectatu dignis, ad verbum fere descripsit ex Anonymi collectaneis Antiqvitatum CPol. qvibus titulus Ὑποτυπώσεις σύντομοι χρονικαί, qvas primus è Codice Regis Galliæ Lambecius cum notis suis ad calcem Codini pag. 85-105. vulgavit Græ-

* Pleraqve hujus partis vulgaverat etiam G. Dousa.

Græce, obſervatq; excerptas eſſe è Theodoro Lectore, Papia, Euſebio, Socrate, Marcello Lectore & compluribus aliis ſcriptoribus. Anonymi collectanea eadem longe emendatius ab illo tempore Græce & Latine cum verſione ſua & notis dedit *Franciſcus Combefiſius* in faſciculo rerum CPolitanarum, ad calcem Allatii de Simeonibus, Pariſ. 1664. 4. Cumqve Lambecium in notis illis non raro perſtringat, Lambecius ei reſpondere voluit in nova qvam pollicitus eſt Codini editione, qvam ſupplemento Corporis Hiſt. Byzantinæ ex Bibl. Cæſarea potiſſimum inſtruendo inſerere voluit. Vide lib. 3. commentar. de Bibl. Vindobon. p. 126. Sed illud ſupplementum nunqvam lucem vidit. Seqvitur in prima illa & ultima Lambeciana Codini editione ejusdem ſcriptoris περὶ κτισμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, *de templis monaſteriis & aliis ædificiis CPolitanis* pag. 37 - 64. & περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας, *De ſtructura Templi S. Sophiæ* & SS. Apoſtolorum pag. 64-74. qvæ pars etiam in Georgii Douſæ editione legitur, ac deniqve περὶ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ περὶ τῶν βασιλευσάντων ἐν αὐτῇ τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ὑφ' ἡμῶν Ἀγαρηνῶν ταύτης ἁλώσεως. *De annis ab orbe condito usque ad Imperium Conſtantini Magni: & de iis qui à Conſtantino Magno in ipſa urbium regina regnarunt, usque dum ab Agarenis* (A. C. 1453.) *capta eſt.* pag. 75-83.

INDEX Scriptorum & aliorum qvorundam, qvi in Codini & alterius Anonymi (qvæ à num. 171. incipunt) Excerptis de Antiqvitatibus CPol. memorantur.

ad numeros marginales editionis Lambecianæ.

Acatus Diaconus Eutychianus 68.
Acuntius Philoſophus, Idolorum Antiſtes 191.
Ἀγγυριανὸς ſive Ἀγκυριανὸς * χρονογράφος ἐν τῇ ἀναλόγῳ αὐτοῦ 78. 168.
Ἀλεξάνδρου συγγράμματα 206. Anaſtaſius 78. 175.
Apollonii Tyanenſis teleſma ciconiarum 7. alia ejus apoteleſmata 62. ſeq. 77. 129.
Arii mors 45.
Ariſtides Philoſophus 190.
Aſclepiodorus Philoſophus 65. 205.

* Sic conſtanter MSS. licet Lambecio eſt Ἀγκυρανὸς *Ancyranus*. Vide Batiduriam pag. 738. 782.

Appianus 63.
Ἀπολλιναρίου καὶ Ἀλεξάνδρου συγγράμματα 206.
Ἀστρονομικὸν ὄργανον, locus CPol 32.
Basilius Camaterus Patriarcha CPol. 164.
Canonaris Philosophus 198.
Chronographi 189. ὁ χρονικός 56. Clemens 205.
Constantini M. pœnitentia super Crispo filio interfecto 71.
Constantinus Epistolographus 17.
Cranus Philosophus 64. 205. unus è septem Philosophis qvi Eudociam comitati sunt. Cæterorum nomina: Carus, Pelops, Nerva, Silvanus, Apelles & Curvus. ibid.
Cyprus vel potius Cyrus Rhetor 73. 176. Cyrus Smyrnæ Metropolitanus 113, Cyriacus Patriarcha CPol. 111.
Codini τὰ περὶ κτισμάτων 26.
Demosthenis συγγράμματα 183.
Δίων ὁ τὰ Ῥωμαϊκὰ ἱστορήσας 63.
Elevsius Diaconus Philosophus 17.
Epigrammata 9. 10.
Eusebius Pamphili 196. 206.
Eutropius Sophista. 17. Eutychius Patriarcha CPol. 138. 146.
Eutychianus Grammaticus Protoasecretis 17.
Galenus 47. 189. *legendum* Gallus qvæstor, vide Banduriam p. 495. seq.
Gregorii Theologi vaticinium 95.
Heliodorus Astrologus, Leonis Isauri tempore 113.
Hero Philosophus μαντευόμενος 176. Hiero dicitur 15. 73.
Herodotus Chronographus 71. 173. Herodion. 202.
Hesychius ὁ ταχυγράφος. 17. Hierotheus Astrologus 144.
Himerius chartularius 36. 182.
Hippolytus Chronographus 71. 173. χρονικὸν ἱστορικὸν 173.
Homerus 29. πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν 128. 145.
Joannes Antiochenus 119. Icasiæ κανόνες & στιχηρά. 128.
Joannes Historicus 205. ὁ διαχρονόμενος 196. 199.
Joannes Philosophus (Astrologus) 36. 183. Josephus Studita κανόνων ποιητής 104.
Οἱ τόμοι τῆς Λέοντος τῆς μεγάλης 205. vide & 195.
ὁ Λυγύριος * Astronomus 68. 205. Marcus Metropolita Ephesi 169.
Marcellus ὁ ἀναγνώστης 171. Maximianus Astrologus 144.
Menander Cretensium vates 74. 177. Μαί-

* Alii Codices ὁ Λογύριος vel Ὀλγύρος. Vide Banduriam p. 472. Lambecius malebat Ὀλύβριος ὁ Ἑλληνικός.

Μιλίχιος ὁ χρονογράφος 206.
Modestus Patriarcha Hierosol. 70. Nectarius Patriarcha CPol. 116. 123.
Oracula 1. 9. 108. 123. 176. 180.
Panodorus Ægyptius 91. Paulus Patriarcha CPol. 123.
Τὰ Πατρὸς συγγράμματα 194. videndum num per papiam (quod dignitatis nomen sit) intelligat Jo. Cantacuzenum.
Οἱ ἁγιώτατοι ἐκ βυζαντίου συγγραφεῖς 4. Paulinus 117.
Philippus ἱστορικὸς 201. 202. at verba φίλιππος ἱστορῶν nolim cum Combefisio reddere *scripsit*, sed *retulit*.
Φιλόδωρος vel Φιλόχορος ὁ λογιώτ. 67. 211. Philodorum habet etiam Anonymus Banduriamus, etsi Bandurius p. 598. intelligit Philochorum historicum qui apud Athenienses fuerit unus è Decemviris λογισταῖς sive curatoribus Reip.
Phorton & Marcion Philosophi Romani 12.
Plumbatus Philosophus 210.
Plutarchus ἐπιτυλογεύς Justiniani Imp. 134.
Procus Patriarcha CPol. 25. discipulus S. Chrisostomi 99.
Προκόπιος Alexandrinus Historicus 206.
Romani Imp. Novellæ 157.
Secundi Philosophi ἐλογεῖα 38. 210. Sergius Patriarcha CPol. 130.
Socrates 197.
Sozomenus 205. 206. Synodus II. CPol. 123.
Doctores σχολαστικοὶ CPol. 89. 92. Tarasius Patriarcha CPol. 121.
Theodoretus 74. 176. 206. Theodosius Patriarcha Antioch. 163.
Theodorus ἀναγνώστης 36. 182. 183. 190. 206. alias Studita 104.
Theodorus ὁ Δεκαπολίτης 157. Vide infra p. 489.
Theodorus Thebanus Philosophus 91. Theophilus Philosophus 122.
Troilus Rhetor 17. alius protovestiarius 93. cubicularius Justiniani 139. 143.
Versus Poëtæ 187. emendati in Combefisii edit. p. 16.
Vigilius Astronomus 54.
Urbicius de re militari scripsit tempore Anastasii Dicori, A. 180. post conditam CPolin n. 84. alius protovestiarius 73.
Zacharias Patriarcha Hierosol. 70.

Subjicitur in calce voluminis ἑρμηνεία τῶν ὀφφικίων τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἐκκλησίας τῆς διεμπυνθήσεως τοῦ λόγου. ANONYMI explicatio Officiorum S. ac magnæ Ecclesiæ CPol. juxta eorum ordinem: quam *Bernardus Medonius* Tolosas è MS. Codice Caroli Monchalli Archi-Epi-

cōpi Tolosani primus edidit, latinamqve versionem suam & glossarium, atqve in margine notulas adjunxit.

Exstat qvoqve, sed qvam Lambecius merito omisit, ab eodem Codino versa Græce *Missa Gregorii I. Papæ*, qvam cum illa Græca interpretatione (utraqve lingva, non Græce tantum ut Warthonus scribit) Paris. 1595. 8. edidit Fed. Morellus, qvocum illam communicaverat Joannes à S. Andrea; Eccleſiæ Parisiensis Canonicus. In Bibliotheca Barberina memoratur præterea editio Paris. 1583. 8. qvam non vidi. Exstat & Græce & Latine in Frontonis Ducæi Auctario Bibl. Patrum Paris. 1624. fol. T. 2. pag. 125. & in Bibl. Patrum Paris. 1644. T. XII. *Scias Lector*, inqvit Allatius de Georgiis pag. 362. *hanc eandem Missam multo auctiorem & perfectiorem legi in Bibl. Barberina Cod. 75. qua tamen dicitur ab EMANUELE CHRYSOLORA esse in Linguam Græcam conversa.* Λειτουργία μεταγλωττισθεῖσα ἀπὸ λατινικῆς διαλέκτου εἰς τὴν ἑλληνικὴν, παρὰ τοῦ κυροῦ Μανουὴλ τοῦ χρυσολωρᾶ. Initium idem est qvod in illa qvæ Codino tribuitur: *ὁ μέλλων ἱερουργήσειν ἱερεὺς* &c.

Prodiit etiam cum Codino Lambeciano ejusdem EMANUELIS CHRYSOLORÆ * Epistola ad Joannem Palæologum Imp. qva *σύγκρισις* sive comparatio veteris ac novæ Romæ continetur pag. 107-126. Græce & Latine, cum ejusdem Lambecii versione. Seqvuntur deinde sed Græce tantum binæ ejusdem Emanuelis jam *ἱερογλύφου* Epistolæ ad Johannem Chrysoloram & Demetrium Chrysoloram Româ scriptæ & Græciæ absentiam Romæ laude solantes.

In

* Hic est qvi ex Græcia à Turcis opprimi cœpta, virisq; ejus nobilibus & eruditis inter primos Græcas literas in Latium reduxit & in Italia ipse substitit, cum Johannis Palæologi nomine legationem pro auxilio adversus hostes impetrando obiisset. Docuit Græcas literas Venetiis primum, deinde Florentiæ & Romæ ac tandem Ticini, atqve è vita decessit Constantiæ A. C. 1415. Ejus Epitaphium Lambecius Epistolis præmisit, qvod etiam legitur in Historia Concilii Constantiensis, qvam viro præstantissimo Hermanno ab Hardt debemus T. 1. p. 10. seq. Addes si vis Jovii elogia p. 41. Martinum Crusium lib. V. Germano Græciæ p. 234. (ubi etiam de Johanne Chrysolora Francisci Philelphi socero, viro itidem doctissimo) Isaaci Bullartii Academiam scientiarum T. 1. pag. 265. Hanckium de scriptoribus Byz. lib. 1. cap. 37. Kœnigium in Bibl. Pauli Freheri theatrum virorum illustrium &c. Hujus Emanuelis Chrysoloræ *Erotemata Grammatica* prodierunt Græce Argentor. 1516. 4. Venet. 1549. 8. & cum latina versione Paris. apud Wechel. Cæterum non dubito librum Chrysoloræ *de antiqua & nova Roma* qvem Gesnerus Græce referre exstare in Bibl. Medicea, & qvem Vulcanius voluit in lucem dare, illam ipsam Epistolam prolixiorem esse qvam Lambecius Græce & Latine edidit. Ejus de *processione Spiritus S.* contra Græcos qvod laudat Allatius contra Creygthonum, minor non editum esse in ejusdem Græcia Orthodoxa. Incipit: *Ῥωμαίους γεάφων.*

In notis ad Codinum pag. 187. Lambecius Græce publicavit ineditam ante *Omilienem* habitam à PHOTIO CPolitano Patriarcha *in Encæniis novæ Ecclesiæ* * B. Virginis à Basilio Macedone post A. C. 879. qvo restitutus est Photius, in Imperatorio palatio CPolitano Calendis Maji dedicatæ. Titulus est: *Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐκφρασις τῆς ἐν τοῖς βασιλείοις νέας ἐκκλησίας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος οἰκοδομηθείσης.* Incipit: *Φαιδρὸν ὁρῶ τὸ παρὸν ἡμέρας τὸν σύλλογον.* Eandem orationem Græce & Latine cum versione sua dedit Franciscus Combefisius in manipulo rerum CPolitanarum, ad calcem Allatii de Simeonum scriptis Paris. 1664. 4. pag. 304. seq. De Photii Bibliotheca & aliis scriptis infra suo loco.

De LEONIS Imp. Oraculis, qvæ à Lambecio ad calcem Codini subjuncta sunt, vide si placet qvæ dicta sunt hoc ipso capite pag. 364. seq.

De LEONE Grammatico dictum superius pag. 380.

Ex scriptis qvæ ad id temporis inedita idem Lambecius in notis ad Codinum laudat vel profert, sunt notanda *Fragmentum de turribus vocalibus Byzantii*, qvod è MS. Bibl. Regiæ Paris. affert n. 4. Aliud fragmentum *de promontorio Chalcedonensi ἠεόν* qvod deinde corrupte ἠῖον dictum est. num. 122. *Anonymus Chronographus Græcus*, qvi in Bibl. Regia asservatur. num. 9. 18. 46. *Acta Græca Sylvestri primi, Papæ* num. 14. 56. 57. 68. *Asclepiodoti τέχνη τακτική.* num. 65. *Anonymi de septem Synodis brevis narratio*, qvam post Codini libellum περὶ κτισμάτων in duobus Vaticanis MSS. reperit & num. 78. integram Græce edidit Lambecius. *Julii Pollucis Chronicon* è qvo prolixus locus de Constantino M. & instauratione Byzantii affertur num. 12. *Joannis Lydi* Philadelphiensis περὶ πολιτικῶν ἀρχῶν num. 154. & περὶ μηνῶν. n. 26. 27. 28. 29. 31. 32. 63. *Lexicon antiquum Græcum* ex Bibl. Segvieriana n. 18. *Manuelis Philæ Epigramma in B. Virginem* n. 116. *Niceta Rhetoris Oratio de passione S. Stephani, & corporis ejus inventio* n. 99. *Nicephori Callisti syntagma de miraculis ad fontem templi S. Mariæ editis & de*

* In vita Basilii scripta à Constantino Porphyrog. n. 55. templum illud sive νέα βασιλικὴ ἐκκλησία condita traditur in honorem Christi, Michaëlis Archangeli & Eliæ Thesbitæ.

ejus templi structura, MS in Bibl. Vaticana memoratur n. 116. *Procli in Cratylum Platonis.* n. 27. & *in Parmenidem.* n. 65.

XVI. IOANNIS ANAGNOSTÆ Theſſalonicenſis, de occupata & erepta Venetis A. C. 1430. * per Muratem II. Turcarum Principem Theſſalonica, ad amicum ſcripta aliqvot poſt urbem captam annis, ſæpius illo id deſiderante, narratio exhibetur Græce & Latine in Allatii *συμμίκτοις* p. 318-380. Confer Hanckium de Hiſt. Byz. ſcriptoribus lib. I. cap. 38.

Ex NICOLAI Patriarchæ Monodiâ de excidio Theſſalonicenſi A. C. 904. facto nonnulla affert Allatius notis ad Acropolitam p. 248. De illo excidio ſupra pag. 351.

XVII. De *Vita Baſilii Macedonis*, qvam nepos ejus Imperator doctrinæ omnis cultor inſtauratorqve locupletisſimus CONSTANTINUS *Porphyrogenitus*, Leonis Sapientis F. ſcripſit, dixi itidem ſupra p. 349. Nunc cætera ejus ſcripta recenſere juvat, nam qvæ de Imperatore ipſo qvi ab 6. Jun. A. 912. ſub tutoribus vel cum matre Zoë aut Romano ſocero, & ab A. 946. ad 959. ſolus præfuit, dicenda ſunt, ex Annalium ſæculi decimi ſcriptoribus rectius Lector petet, ſive veteres illi ſint Zonaras, Cedrenus, Glycas aliiqve, & continuatores Theophanis, Simeon Magiſter, Georgius Monachus, Leo Grammaticus, Jo. Scylitzes &c. ſive recentiores Baronius, Spondanus, Antonius Pagi &c. & qvi de Imperatoribus copioſos commentarios edidere Jo. Cuſpinianus &c. & qvi Conſtantini hujus vitam ſingulariter compoſuit Martinus Hanckius de ſcriptoribus Hiſt. Byz. lib. 3. cap. 25.

1. Exſtant igitur ejus ad filium Romanum (à qvo deinde veneno impie ſublatus eſt) *de adminiſtrando Imperio liber* ſcriptus (ex parte * ſaltem) A. 6457. (CHriſti 949.) indictione ſeptima, & A. 6460. (CHRISTI 952.) indictione decima. Hunc primus è Codice Palatino, qvi prius Baptiſtæ Egnatii fuit, edidit *Joannes Meurſius* cum verſione ſua & caſtigationibus Lugd. Bat. 1610. 8. Deinde aliis Con-

* Vide Allatium de Simeonibus p. 188.

* Cap. 27. εἰσὶ ἓ μάχρις τοῦ σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἰνδικτιὼν ἑβδόμη, ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου ϛυἑ. ἀφ' ἧς ἐμορίσθη ἡ Δεργηβιτζία, ἔτη ϛ. & cap. 45. μάχρι τοῦ σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἰνδικτιὼν ἰ, ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου ϛυἑ. ἐπὶ τοῦ βασι-

Constantini hujus scriptis præmissum Lugd. Bat. 1617. 8. Novissime eundem librum recudi curavit V. C. *Anselmus Bandurius* Tomo priore Imperii Orientalis, addita versione passim à se interpolata & emendata, suppletisq; in ea integris capitibus 23. & 24. de Iberia & Hispania, qvæ utpote nimis corrupta interpretari Meursius non fuerat aggressus. Græca Bandurius castigavit ex MS. membranaceo Bibl. Regiæ 2661. scripto annis abhinc qvingentis, cujus ope qvam plurimas mendas sustulit, eruditas & copiosas addidit notas, præmisitqve tabulam Geographicam Imperii Orientalis, concinnatam à Geographo celeberrimo Gvillelmo Insulano (*de l'Isle*), qva facies ejusdem qualis fuit sub Constantino Porphyrogenito & ejus prædecessoribus, apte repræsentatur.

2. *Taktika* sive Βιβλίον Τακτικὸν, τεύξεως παρόντων τῶν κατὰ θάλασσαν καὶ γῆν μαχομένων. liber Tacticus, mari terraq; pugnantium ordinationem continens. Primus edidit sed Græce tantum & castigationibus suis illustravit idem *Jo. Meursius* ex Codice Bibl. Palatinæ, cum aliis Constantini qvæ jam recensco scriptis Lugd. Bat. 1617. 8. Palatinus ille Codex descriptus fuit è Vindobonensi, de qvo Lambecius VII. pag. 201. In Codice Veronensi, qvem Latine vertit illustriss. Marchio, *Scipio Maffejus*, tribuitur Constantino, Romani Imp. filio qvi præfuit ab A. C. 976. ad 1028.

3. Περὶ Θεμάτων *de Thematibus* ** *Imperii Orientalis & Occidentalis libri II.* Ex his librum priorem de thematibus Imperii Orientalis primus è codice Tho. Clementis Angli, Medici Mechlinienſis edidit & versionem suam notasqve addidit *Bonav. Vulcanius*, Lugd. Bat. 1588. 8. apud Franciscum Raphelengium. Liber posterior de thematibus Occidentis sive Europæ, qvem & ipse editurum se Vulcanius receperat notis ad Agathiam p. 4. primus *Fed. Morellus* vulgavit cum versione sua & notis Paris. 1609. 8. Utramqve Vulcani & Morelli

Βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Ἑωμανοῦ τῶν Φιλοχρίστων καὶ πορφυρογεννήτων Βασιλέων Ῥωμαίων. Romanum intelligo non socerum Constantini sed filium, illum ipsum cui liber inscribitur πρὸς τὸν ἴδιον υἱὸν Ῥωμανὸν τὸν Θεοσεβῆ καὶ Πορφυρογέννητον βασιλέα. De Porphyrogenici elogio videndus præter Cangium & alios Seldenus lib. 1. de titulis honorum cap 5. Gisbertus Cupenus libro qvarto Observationum cap. 1.

** Θέματα veluti *imposita* præsidia, vocatæ sunt legiones militum. Hinc eodem nomine denotatæ sunt Provinciæ ipsæ in qvibus Legiones in præsidiis locatæ fuerunt. Atqve eo sensu vocabulum istud Constantinus accipit etiam in libro de administrando Imperio utc. 27. περὶ τῶν Θεμάτων Λογοθεσίας.

di locus erit infra libro VI. ubi etiam de operis illius Synopsi & aliis Græcis JCtis.

6. Διήγησις περὶ τῆς πρὸς Αὔγαρον ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνος ΧΡΙΣΤΟΥ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. *Narratio de Imagine Christi ab ipso ad Augarum Edessæ Regem missa & Edessâ CPolin translata A. C. 944.* Latine legitur apud Aloysium Lipomannum atq; inde apud Surium ad 16. Augusti. Græce ex Regio Codice una cum nova versione sua notisqve primus vulgavit *Franciscus Combefisius* in fasciculo Originum & antiqvitatum CPol. pag. 75 - 101 Paris. 1664. 4. Conjecturam Lipomanni & Baronii (ad A. 944. n. 14.) qvi narrationem hanc Constantino Romani filio tribuunt, refellit præter Combefisium Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. pag. 475. seq. & Antonius Pagi in Critica Baroniana ad A. C. 944. n. 5. seq. Exstat etiam hæc narratio MS. in Bibl. Vindobonensi, vidé Lambecium VIII. pag. 195. seq. & p. 198. ubi refertur Anonymi additamentum de illa imagine culta Edessæ antequam CPolin transferretur. Incipit: περὶ τοῦ ἐν Ἐδέσσῃ ἀχειροποιήτου καὶ θείας μορφῆς.

7. *Orationem MS. de translatione reliquiarum S. Chrysostomi* laudat Allatius de purgatorio pag. 71. ad Georgium Acropolitam pag. 201. de consensu p. 281. & de Simeonibus pag. 111. Incipit: τί τερπνότερον καὶ τῶν ὁρωμένων θεάματος, ἢ τί λαμπρότερον τῆς παρούσης ἡμέρας; Titulus est: λόγος ἡνίκα τὸ ἅγιον καὶ χρυσοῦν ἱερὸν σκῆνος ἐκ τῆς ὑπερορίας ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων ἀπετέθη.

8. *Theophanis Historiam* Constantini jussu *continuatam* memoravi supra pag. 349.

9. Supereſt præcipuum opus, qvod non ab ipso Constantino qvidem elaboratum, at egregio consilio ejus atqve auspiciis per varios viros peritos digestum est, κεφαλαιωδῶν ὑποθέσεων sive *Collectaneorum & Excerptorum* Historico Politicorum & Moralium sub capitibus sive titulis LIII. * dispositorum, conqvisitorumqve ex probatissimis qvi-

* Auctor præfationis, singulis Excerptorum titulis præmissæ: Ὁ τῆς πορφυρᾶς ἀπόγονος Κωνσταντῖνος ὁ ὀρθοδοξότατος καὶ χριστιανικώτατος τῶν πώποτε βεβασιλευκότων, ὀξυωπέστερον πρὸς τὴν τῶν καλῶν κατανόησιν διακείμενος, καὶ δραστήριον ἐσχηκὼς νοῦν, ἔκρινε βέλτιστον εἶναι καὶ κοινωφελές, τῷ τε βίῳ ὀνησίφορον, πρότερον μὲν &c. *Constantinus Porphyrogenneta Imperator omnium qui unquam fuerunt vetus fidei tenacissimus & Christianissimus, ingenio præditus ad rerum pulcherrimarum perceptionem acutissimo, ea denique præstans intelligentia, ut facile quidvis ad effectum perducere, illud primo fere optimum esse ratus & vulgo omnibus utile, ut libros undique ex omnibus Orbis partibus dolori-

duo exempla paululum diversa una cum synopsi ejus à Mich. Attaliata composita afferuntur. β) *de potentibus in prædia pauperum* * *succedentibus* γ) *de militibus*, δ) *de restitutione pretii militarium prædiorum*, ε) *de fuga mancipiorum*, hujusqve Novellæ argumentum ς) *de non deferendo judice ab iis qui actionem instituunt*, & *de his qui ad tres menses vel annum absunt*. ζ) *de eo quod judices civiles nihil accipere debeant* η) *de sportulis* περὶ ἐκτραγωτικῶν. ϑ) *de consvetudinibus*. ι) *de testamentis aperiendis*. ια) *de consvetudinibus scribæ*. ιβ) *De his qui cædes committunt gladio, vel magnis fustibus, vel lapidibus, idque consulto*. ιγ) *De secundis, tertiis & quartis Nuptiis*. Duodecimam constitutionem ediderat etiam sed capite mutilam *Enimundus Benefidius* in juris Orientalis libro I. p. 19. (Paris. 1573. 8.) qvem vide etiam pag. 15. ubi de alia Constantini hujus constitutione περὶ τῦ ἀναθεματίζεσθαι τὰς ἀποστάτας καὶ μιλταρίους. Constitutio XIII. περὶ πολυγαμῶν, adversus qvartas nuptias, eodem loco legitur pag. 16. seq.

Hisce in Meursiana Constantini opusculorum editione Lugd. 1617. 8. (post p. 252. IV. *constitutiones Novellæ* subjiciuntur qvas è Codicibus Regiis edidit auctiores meliores qve *Carolus Labbeus* cum nova versione & castigationibus Paris. 1606. 8. α) περὶ στρατιωτικῶν *de militaribus fundis, quam dictavit Theodorus* Patricius & Qvæstor Decapolitanus. β) *De fundis Armeniacis aliorum & homicidarum*. γ) *de sportulis, de aperiendis testamentis, & de eo quod certus ac definitus consvetudinum modus esse debeat*. Hanc dictavit *Theophilus* Patricius & Qvæstor. δ) *De sportulis, qua abrogatur superior constitutio*, permittens judicibus & scribæ sportulas accipere. Hanc dictavit *Theodosius* (idem qvi antè *Theodorus*) Patricius & Qvæstor Decapolitanus.

5. Leonis Sapientis & Constantini Filii ἐκλογὴ τῶν νόμων, *Delectus Legum compendiarius* ex MS. Palatino & Jo. Sambuci descriptus, & cum latina *Leunclavii* versione editus in jam laudato ejus jure Græco Romano T. 2. pag. 79 - 134. Numerus anni qvo publicatus hic delectus fuit, corruptus est, & pro ϛτμζ legendum ϛυμζ qvi respondet Anno CHristi 939. qvo Constantinus delectum Legum à Patre Leone fieri cœptum promulgare potuit.

De *Basilicis*, Basilii Macedonis & Leonis sapientis auspicio digestis, & à Constantino Porphyrogenito recognitis, dicendi

* Meminit Codinus Orig. CPol. n. 157. edit. Lambecii.

di locus erit infra libro, VI. ubi etiam de operis illius Synopsi & aliis Græcis JCtis.

6. Διήγησις περὶ τῆς πρὸς Ἄυγαρον ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. *Narratio de Imagine CHristi ab ipso ad Augarum Edessæ Regem missa & Edessâ CPolin translata A. C.* 944. Latine legitur apud Aloysium Lipomannum atq; inde apud Surium ad 16. Augusti. Græce ex Regio Codice una cum nova versione sua notisqve primus vulgavit *Franciscus Combefisius* in fasciculo Originum & antiqvitatum CPol. pag. 75 - 101 Paris. 1664. 4. Conjecturam Lipomanni & Baronii (ad A. 944. n. 14.) qvi narrationem hanc Constantino Romani filio tribuunt, refellit præter Combefisium Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. pag. 475. seq. & Antonius Pagi in Critica Baroniana ad A. C. 944. n. 5. seq. Exstat etiam hæc narratio MS. in Bibl. Vindobonensi, vidé Lambecium VIII. pag. 195. seq. & p. 198. ubi refertur Anonymi additamentum de illa imagine culta Edessæ anteqvam CPolin transferretur. Incipit: περὶ τοῦ ἐν Ἐδέσσῃ ἀχειροποιήτου καὶ θείας μορφῆς.

7. *Orationem MS. de translatione reliquiarum* S. *Chrysostomi* laudat Allatius de purgatorio pag. 71. ad Georgium Acropolitam pag. 101. de consensu p. 281. & de Simeonibus pag. 111. Incipit: τί τερπνότερον καὶ τῶν ὁρωμένων θεάματος, ἢ τί λαμπρότερον τῆς παρούσης ἡμέρας; Titulus est: λόγος ἡνίκα τὸ ἅγιον χρυσόρημα ἱερὸν σκῆνος ἐκ τῆς ὑπερορίας ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων ἀπετέθη.

8. *Theophanis Historiam* Constantini jussu *continuatam* memoravi supra pag. 349.

9. Superest præcipuum opus, qvod non ab ipso Constantino qvidem elaboratum, at egregio consilio ejus atqve auspiciis per varios viros peritos digestum est, κεφαλαιωδῶν ὑποθέσεων sive *Collectaneorum* & *Excerptorum* Historico Politicorum & Moralium sub capitibus sive titulis LIII. * dispositorum, conqvisitorumqve ex probatissimis qvi-

* Auctor præfationis, singulis Excerptorum titulis præmissæ: Ὁ τῆς πορφυρας ἀπόγονος Κωνσταντῖνος ὁ ὀρθοδοξότατος καὶ χριστιανικώτατος τῶν πώποτε βασιλευκότων, ὀξυωπέστερον πρὸς τὴν τῶν καλῶν κατανόησιν διακείμενος, καὶ δραστήριον ἐσχηκὼς νοῦν, ἔκρινε βέλτιστον εἶναι καὶ κοινωφελές, τῷ τὸ βίῳ ὀνησιφόρον, πρότερον μὲν &c. *Constantinus Porphyrogenita Imperator omnium qui unquam fuerunt rectæ fidei tenacissimus & Christianissimus, ingenio præditus ad rerum pulchrarum perceptionem acutissimo, ea denique præstans intelligentia, ut facile quidvis ad effectum perducere, illud primo fere optimum esse ratus & vulgo omnibus utile, ut libros undique ex omnibus Orbis partibus delibri-

qvibusqve Historicis omnis ætatis monumentis. Ex tribus hisce & qvinqvaginta titulis non nisi duo, neqve illi integri plane ad nos pervenerunt, vigesimus septimus περὶ πρεσβειῶν, *de legationibus*, & qvinqvagesimus περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας, *de virtute & vitio*. Tituli de legationibus alteram partem à *Johanne* qvodam *CPolitano* digestam ex Bibl. *Antonii Augustini* ArchiEpiscopi Tarraconensis vulgavit *Fulvius Ursinus* Græce Antwerp. 1582. 4. cum notis. In hac parte exstant ἐκλογαὶ excerpta è *Polybio* pag. 1-228. è *Dionysio* Halicarnassæo p. 295--312. è *Diodoro Siculo* p. 313.-- 333. ex *Appiano* p. 334-372. & è *Dione Cassio* pag. 373-447. Alteram partem ejusdem tituli de legationibus, ex recentioribus paullo Historicis excerpta complexam & ab *Davide Hæschelio* ex Codice Bavarico 204. pridem vulgatam recensui supra p. 230. seq. nunc tantum ex proœmio adscribam catalogum scriptorum è qvibus illa Collectaneorum pars concinnata fuit: Εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν ὑπεσταγμένων χρονικῶν. α', Πέτρου Παλρικίου τοῦ Μαγίστρου, β', Γεωργίου μοναχοῦ χρονικοῦ, γ', Ἰωάννου Ἀντιοχέως. δ' Διονυσίου Ἁλικαρνασσέως Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. ε', ς' Πολυβίου Μεγαλοπολίτου καὶ Ἱππιανοῦ, ζ', ζωσίμου Ἀσσαλαντίου, η', Ἰωσίππου. Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας, θ' Διοδώρου Σικελιώτου, ι' Δίωνος Κοκκειανοῦ, ια', Προκοπίου Καισαρέως, ιβ', Πρίσκου Ῥήτορος, ιγ', Μάλχου Σοφιστοῦ, ιδ', Μενάνδρου προτικτορος, ιε', Θεοφυλάκτου ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ἀντιγραφέως τοῦ Σιμοκάττου.

Tituli de virtutibus & vitiis qvi in toto opere fuit qvinqvagesimus, priorem partem ex Insula Cypro nactus *Nic. Fabricius Peirescius* communicavit cum *Henrico Valesio*, qvi ex eâ qvæ digna luce videbantur

doctrinæ variâ refertos comspsisset, deinde vastam illam librorum molem, qvâ lectores emcabat, cum præsertim molesta plerisque omnibus & tædii plena res videretur, in partes minutas putabit distribuendam, & luculentam utilitatem, qvæ potest inde percipi, oculis hominum exponendam. Adeo ut hoc delecta habito majori attentione & assiduitate lectioni incumbere studiosi queant, & sermonis facundiam altius ac penitius animo imprimere. Hoc amplius Imperator magno & felici conatu opus universum in ὑποθέσεις λεγόμενας tractatus diversos numero tres & qvinqvaginta censuit distribuendum, in qvibus ἁπασα ἱστορικὴ μεγαλοφυΐα, qvicqvid magnificum habet Historia, inclusum continetur, neqve inest qvicqvam Historiæ insertum, qvod partitionem hanc in loscè tractatus effugerit. Neqve vero ob divisionem sententiarum series operis totius ullo modo corrumpitur, verum servat hæc synopsis, vel ut verius dicam hæc rerum cognatarum οἰκείωσις sive adunatio in singulis partibus concinnandis unicuique tractatui consentiens rationem.

è qvibus Græci libri de veterinaria Medicina collecti sunt, qvorum aliqvos, Absyrtum, Chironem & Pelagonium laudat etiam P. Vegetius digestorum artis Mulomedicinæ latinus scriptor, de qvo dixi in Bibl. Latina lib. III. cap. 12.

INDEX Scriptorum è qvibus Græci Hippiatricon sive veterinariæ Medicinæ libri jussu Constantini Porphyrogeniti collecti, & qvi in illis memorati sunt.

concinnatus à me ad paginas editionis Græcæ Basileensis.

Achaicus Nicænus, ad qvem Absyrti sive Apsyrti Epistola pag. 38.

Ælianus ad qvem scribit idem Apsyrtus pag. 110. Αἰσωπῷ Αἰλιανῷ.

M. Æmilius Hispanus, Decurio, ad qvem scribit Apsyrtus p. 175.

Africanus p. 268. *caput ex d. petitum ex Africani cestis f.* 293. *b. edit. Paris.*

Agathocles Hippiater ad qvem Apsyrti Epistola p. 98.

Agathotychus 7. 18. 109.

Ammonius Hippiater, Alexandrinus 33. ad qvem scribit Apsyrtus pag. 33. 129.

Anatolius 7. 55. 58. 144. 149. 192.

Antipater Alexandrinus, Hippiater, ad qvem Apsyrti Epistola 152.

Apellas Laodicensis Hippiater ad qvem scribit Apsyrtus p. 86.

Apion Alex. ad qvem idem scribit p. 42.

Apolloniades Hippiater ad qvem scribit idem pag. 158.

Apollophanes amicus Apsyrti ad qvem ejus Epistola pag. 246.

Apsyrtus (Prusæensis vel Nicomediensis Bithynus, qvi Constantini M. * ætate ἱππιατρικὸν βιβλίον teste Svida scribit) ad Sabinum pag. 10. 1. 21. 29. 33. 37. 38. 41. 50. 53. 57. 60. 62. 64. 65. 70. 71. 72. 80. 82. 84. 85. 86. 87. 88. 90. 94. 97. 98. 100. 108. 110. 122. 139. 148. 151. 152. 166. 167. 177. 179. 180. 184. 190. 195. 196. 210. 213. 214. 217. 220. 223. 224. 232. 239. 244. 249. 256. 257. 281. 288. 290. 294. 296. 297. 298. 299. 300.

Ejus Epistola ad Hippiatrum qvendam p. 146. ad Achaicum, Ælianum, Æmilium, Ammonium, Antipatrum, Apellam, Apionem, Apolloniadem, Apollophanem, Arcaditem, Arun-

* Militasse sub Constantino Magno in Scythia ad Istrum, notat Cangius ex Eudociæ Macrembolitissæ Joniis MSS.

περὶ ἐκφράσεως *De descriptionibus.* Suid. in σάμβυκος.
περὶ Ἑλληνικῆς ἱστορίας *De Historia Graeca* (Gentili.)
περὶ ἐπικλήσεων *De implorations auxiliorum.*
περὶ ἐπιβουλῆς *De insidiis.*
περὶ ἐπιστολῶν *De Epistolis.*
περὶ κυνηγεσίας *De venatione.*
περὶ νίκης *De victoria.*
περὶ οἰκισμῶν *De coloniarum deductione.*
περὶ παραδόξων, *De miris & inopinatis.* pag. 121. edit. Valesii.
περὶ πολιτικῶν διοικήσεως, *De rerum civilium administratione.*
περὶ στρατειῶν *De expeditionibus militaribus.*
περὶ στρατηγημάτων *De strategematis* pag. 34. & 42. edit. Vales. & 437.
περὶ στρατῶν *De exercitibus.*
περὶ συμβολῆς, *de pralis.*

10. Constantini qvoqve hujus jussu *Theophanes* qvidam *synopsin* totius *artis Medicæ* ex Oribasii potissimum scriptis collectam septem libris, sive capitibus 296. digessit, & eidem Constantino inscripsit. Incipit proœmium: Ταῖς προσαγούσαις ἐπίσημός σοι περὶ τῆς θειότητός σου, ἐκ Θεοῦ Αὐτοκράτορ, περὶ τῆς τῶν ἰατρικῶν θεωρημάτων συναγωγῆς ἔσπευσα κ. τ. λ. &c. Exstat hoc opus aliqvoties Græcè MS. in Bibl. Cæsarea Vindobonensi. vide Lambecium lib. VI. pag. 114. 116. 157.

11. Eidem Constantino debemus *Collectionem Hippiatricorum* sive *de Veterinaria Medicina libros duos*, capitibus 129. distinctos, ex scriptoribus pluribus hujus generis collectos & è Græco *Latine* versos editosqve Paris. 1530. fol. interprete *Joanne Ruellio* Svessionensi, qvi rei veterinariæ nomenclaturam & brevem Diodori de ponderibus & mensuris tractationem subjunxit. *Græce* hi primum vulgati sunt à *Simone Grynæo*, Basil. 1537. 4. MS. Codex plenior & alio ordine digestus fuit in Bibliotheca Cardinalis Seripandi atqve inde in Wittiana. Insignis etiam codex ac vetustus membranaceus exstat Cantabrigiæ in Bibl. Collegii Emanuelis, qvo usum se testatus V. C. Petrus Needhamus in luculenta sua, de qva mox, Geopponicorum editione. *Italice* etiam lucem viderunt Venet. 1543. 8. & Gallice per *Johannem Masseum* Campanum Paris. 1563. 4. Sed en tibi indicem Auctorum

è qvibus Græci libri de veterinaria Medicina collecti sunt, qvorum aliqvos, Absyrtum, Chironem & Pelagonium laudat etiam P. Vegetius digestorum artis Mulomedicinæ latinus scriptor, de qvo dixi in Bibl. Latina lib. III. cap. 12.

INDEX Scriptorum è qvibus Græci Hippiatricon sive veterinariæ Medicinæ libri jussu Constantini Porphyrogeniti collecti, & qvi in illis memorati sunt.

concinnatus à me ad paginas editionis Græcæ Basileensis.

Achaicus Nicænus, ad qvem Absyrti sive Apsyrti Epistola pag. 38.

Ælianus ad qvem scribit idem Apsyrtus pag. 110. Αἰλιανέ.

M. Æmilius Hispanus, Decurio, ad qvem scribit Apsyrtus p. 175.

Africanus p. 268. *caput ex d. petitum ex Africani cestiis f. 293. b. edit. Paris.*

Agathocles Hippiater ad qvem Apsyrti Epistola p. 98.

Agathotychus 7. 18. 109.

Ammonius Hippiater, Alexandrinus 33. ad qvem scribit Apsyrtus pag. 33. 129.

Anatolius 7. 55. 58. 144. 149. 192.

Antipater Alexandrinus, Hippiater, ad qvem Apsyrti Epistola 152.

Apellas Laodicenſis Hippiater ad qvem scribit Apsyrtus p. 86.

Apion Alex. ad qvem idem scribit p. 42.

Apolloniades Hippiater ad qvem scribit idem pag. 158.

Apollophanes amicus Apsyrti ad qvem ejus Epistola pag. 246.

Apsyrtus (Prusæensis vel Nicomedienſis Bithynus, qvi Constantini M. * ætate ἱππιατρικὸν βιβλίον teste Svida scribit) ad Sabinum: pag. 10. 11. 21. 29. 33. 37. 38. 41. 50. 53. 57. 60. 62. 64. 65. 70. 71. 72. 80. 82. 84. 85. 86. 87. 88. 90. 94. 97. 98. 100. 108. 110. 122. 139. 148. 151. 152. 166. 167. 177. 179. 180. 184. 190. 195. 196. 210. 213. 214. 217. 220. 223. 224. 232. 239. 244. 249. 256. 257. 281. 288. 290. 294. 296. 297. 298. 299. 300.

Ejus Epistola ad Hippiatrum qvendam p. 146. ad Achaicum, Ælianum, Æmilium, Ammonium, Antipatuum, Apellam, Apionem, Apolloniadem, Apollophanem, Arcaditem, Arun-

* Militasse sub Constantino Magno in Scythia ad Istrum, notat Cangius ex Eudociæ Macrembolitissæ Joniis MSS.

Arruntium, Aſclepiaddem, Bebium, Cajum, Celerem, Chæream, Damam, Damnatum, Degmium, Deman, Demetrium, Dionyſium, Dium, Epiphanium, Eudoxum, Frontones, Gallum, Hegeſagoram, Himerium, Herodionem, Juſtum, Q. Lollium Marullium, Marcum, Marium Decurionem, Memnonem, Menecratem, Numenios, Orionem Marcellum, Papiam, Paſicratem, Poſidonium, Poſtumium Ducem, Rufum Octavium, Sabinum, Secundum, Sennam, Getulium Severum, Statilium Stephanum, Tiberium Claudium Heraclidem, & Valentem. Vide ſingula hæc nomina ſuo loco.

Arcadiites ad qvem ſcribit Apſyrtus 70.

Archedemus 284.

Οἱ ἀρχαῖοι 53. παλαιστῆρις εἴωθε 156. ταῦτα μὲν ἐκείνοις ἄρηται μεγάλοις ἀνδράσιν 120. ἵνα ᾖ μὴ δόξωμεν τῶν πρὸ ἡμῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἐκβάλλειν τὰς ἀφορισμούς 121.

Archelaus 275.

Ariſtophanes Byzantius Hiſtoriam Ariſtotelis de animalibus in compendium miſit 4.

Ariſtoteles 173. ejus περὶ Φύσεως ζώων 4.

Armeniorum antidotus 185.

Arſipus ad qvem Pelagonii Epiſtola pag. 145.

Artemas τομεὺς ad qvem ſcribit Apſyrtus pag. 164.

Aruntius Corinthius, ad qvem Apſyrti Epiſtola p. 147.

Aſclepiades ad qvem Epiſtola Apſyrti pag. 1. & 133.

Aſtrampſychus librum veterinarium de aſinorum curatione ſcripſit, teſte Suida.

Avxano, Αὐξάνου Hippiater 130.

Azanites 299.

Baſſus ad qvem ſcribit Hierocles p. 2.

Bebius Decurio ad qvem ſcribit Apſyrtus p. 222.

Beretius inter Veterinarios Medicos laudatus à Tiraquello.

Cajus Hippiater Alexandrinus, ad qvem Apſyrti Epiſtola p. 243.

Caſſius 28. idem forte cujus exſtant problemata.

Celer ad qvem Epiſtola Apſyrti 270. Δέσποτα Κέλερ.

Celſus 177.

Chæreas Alexandrinus ad qvem Apſyrtus ſcribit pag. 138.

Chiron 7.

Cimon vide infra, Simon.

Cleodamus Achneus ὁ περὶ ἱππικῆς καὶ πολεμικῆς γράψας. Stephanus Byz. in Ἄχναι.
Cleomenes Libycus 80. 94.
Cleomenes Lindius inter Veterinarios laudatus à Tiraquello.
P. Coccejus Juſtus. vide Juſtus.
Damas Laodicenſis, Hippiater, amicus Apſyrti cujus ad eum Epiſtola p. 65. 240.
Damnatus τομεὺς ad qvem ſcribit Apſyrtus p. 64.
Degmius, πλαστικὸς ad qvem idem p. 60.
Demetrius Apſyrti avus, Hippiater, ad qvem ſcribit p. 41.
Democritus.
Didymus.
Diophanes.
Dioclis ὑγιεινὰ ὑπομνήματα ad Regem Antigonum 235.
Dionyſius τομεὺς ad qvem ſcribit Apſyrtus pag. 29.
Dioſcorides 191.
Dius Hippiater, ad qvem civem ſuum ſcribit Apſyrtus p. 156.
Elënus, vide Helenus.
Epicharmus Syracuſanus pecudum medicinas diligentiſſime conſcripſit teſte Columella VII. 3.
Epiphanius Hippiater ad qvem eſt Apſyrti Epiſtola, p. 88.
Eudoxus τομεύς, ad qvem Epiſtola Apſyrti p. 238.
Eumelus Thebanus 12. Hippiater 38. 7. 27. 29. 40. 44. 47. 59. 61. 63. 82. 100. 107. 141. 142. 160. 166. 184. 189. 202. 217. 244. 248. 249. 254. 257. 264. 274. 289. 294. 300. 301. bis 302. bis.
Euripides 2.
Julius Fauſtus Vide Julius. Florus, Φλῶρος p. 177.
Fronto Epheſius, Hippiater, ad qvem ſcribit Apſyrtus p. 197. alius Julius Fronto, Centurio ad qvem p. 200. alius Cariſtanus Fronto ad qvem p. 53. alius Valerius Fronto ad qvem idem p. 183.
Gajus Alexandrinus. Vide Cajus.
Gallus ad qvem Apſyrtus ſcripſit. Διάφορα Γάλλε. p. 252.
Georgius Gemmyngenus Germanus, quem inter veterinarios refert Tiraquellus c. 31. de Nobilitate p. 404.
Getulius Severus. Vide, Severus.
Gregorius 75. 307.

Hege-

Hegesagoras Medicus (χρατιστ⊖ ἰατρὸς) ad qvem exstat Apsyrti Epistola pag. 186.
Helenus Hippiater 207.
Hemerius sive Himerius potius 31. Apsyrti ad eum Epistola 140.
Hippiater. ibid.
Heracleon Chiliarchus ad qvem scribit Apsyrtus 182.
Tiberius Claudius Heraclides. Vide Tiberius.
Herodion Alexandrinus Hippiater ad qvem Apsyrti Epistola p. 211.
Herophilus equarius Medicus apud Valerium Max. IX. 15. 2.
Hesiodus 172.
Hierocles * 2. 13. 27. 34. 38. 40. 43. 52. 58. 61. 62. 63. 65. 67. 70. 80. 81. 83. 84. 85. 86. 87. 91. 94. 97. 99. 101. 105. 114. 121. 130. 132. 133. 136. 139. 140. 142. 144. 145. 148. 151. 152. 153. 155. 156. 157. 159. 164. 165. 167. 170. bis. 171. 172. 174. 178. 179. 182. 184. 187. 190. 192. 195. 196. 197. 198. 199. 201. 204. 205.

* Jo. Pearsonius præf. ad Hierocles alterum, qvi in aurea carmina scripsit: *In XVI. Geoponicorum libro tria capita sunt quæ Φερεκλέους nomen præ se ferunt: sed cum liber ille ad rem veterinariam pertineat,* Ἱεροκλέους *legendum esse ostendunt Hippiatrica. Binos autem libros scripsit Hierocles* περὶ τῆς ἵππων θεραπείας, *hoc est*, de Morbis eqvorum curandis, *ut ipse testatur in Proœmio ad secundum Hippiatricorum capite sexagesimo; eosque à Basso rogatus cum confecisset, eidem postea dedicabit. Suntque hi duo libri quasi fundamenta Collectionis Veterinariæ, ad quorum formam methodumque reliquorum Epistola aut ἀποσπασμάτια redigi videantur. Fuit autem Hierocles ille non* ἱππιατρὸς, *aut inter equites Cæsarianos inermis versatus, ut Absyrtus, & Theomnestus, sed Jurisprudentiam coluit, & causis agendis in foro operam dedit. Locuples ipse mihi testis in Operis Proœmio.* ἀλλ' εἰ καὶ κατακύσειν ἡμᾶς ἑτέρων ὧν ἐχρῆν, ἔν τε δικαστηρίοις παρέχειν χρείαν τοῖς δεομένοις, καὶ σπουδὴν περὶ ταύτας ποιεῖσθαι τὰς διατριβάς· εἰκ ἀτιμασέιεν γε ὅμως τὴν σὴν ἀξίωσιν, ὦριστε Βασσε. Etiamsi nos alios potius audire hoc tempore oporteat, & in judiciis copiam nostri postulantibus præbere, atqve hisce exercitiis operam dare; non tamen negligendum fuit optime Basse, qvod tu requiris. Ethnicum fuisse constat ex his ejus verbis pag. 3. κεκλήσθω δὲ ἡμῖν συμφορεῖς τὰ λόγια τοῦδε Ποσειδών τε ἵππιος, ἀνθρώπων γένους σωτὴρ Ἀσκληπιὸς⊖ ὦ πάντως πω καὶ ἵππων μέλει· εἰ δεῖ τι χείρων⊖ τῶν Κενταύρων καὶ τῶν ἐν Πηλίῳ διατριβῶν ἀξίως μεμνῆσθαι. Hippiatrica sub Hieroclis nomine edidit Jo. Masseus, *L'art de veterinaire ou grande mareschalerie d'Hierocles auteur Grec, contenu en trois livres, par Jean Masse Champenois* Paris. 1563. 4. Hieroclis Epistolam ad Titum de signis & notis eqvorum MS. in Codice Regis Galliæ 195. teste Labbeo pag. 100. Bibl. novæ MSS.

205. 209. 210. 212. 213. 214. 216. 217. 218. 219. 220. 222. 223. (ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ 97. primi libri finis p. 171. ἐν συντάγμασι Φαρμάκων 205. 213.) 224. 232. 235. 239. 241. 243. 257. 270. 274. 285. 289. 291. 294. 297. 298. 300. 303. bis 304. ἐν τῷ δευτέρῳ μεν βιβλίῳ 52.

Hieron 21.

Hieronymus 67. Libycus 13. 84. 86. 122. 204. 205.

Himerius vide Hemerius.

ἱππιατρία Ηλείου σύνταγμα, Hippiatri Elei compositio 303.

Hippocrates mulomedicus 21. 28. 41. 59. 74. 85. 86. 109. 125. 131. 148. 155. 161. 167. 199. 204. 206. 221. 242. 245. 264. 270. 285. 297. 301. 303.

Ad Hippocratem Hippiatrum Apsyrti Epistola p. 70.

Julius Faustus Decurio, ad qvem scribit Apsyrtus p. 263.

Laurentius Rufus, &

Leontius Tiraquello inter Veterinarios memorati.

Litorius Beneventanus 26.

Q. Lollius Marullius ad qvem scribit Apsyrtus p. 150.

Lucius ad qvem scribit Pelagonius 279. 293.

Macedonum ὀστεόκολλον 181.

Mago Carthaginiensis 95.

Orion Marcellus. Vide Orion.

Verus Marcellus. vide Verus.

Marcus Hippiater ad qvem scripsit Apsyrtus 90. 260. Alius Marcus Marius decurio ad qvem p. 253.

Mecco, Μήκκων ὁ παλαιὸς 173.

Memnon Hippiater, ad qvem scribit Apsyrtus p. 156.

Menecrates Clazomenius ad qvem Epistola ejusdem Apsyrti p. 226.

Nephon 18.

Sextus Numenius ad qvem Apsyrti Epistola p. 39.

Numenius Hephæstionis F. Callipolites ad qvem scribit Apsyrtus pag. 119.

Numenius Alexandrinus ad qvem idem scribit pag. 153.

Rufus Octavius ad qvem Epistola Apsyrti pag. 228.

Orion Alexandrinus ad qvem scribit Apsyrtus pag. 8. Orion Marcellus, ad qvem Apsyrti ejusdem Epistola p. 226.

Osanni & aliorum Hippiatrica memorat Labbeus p. 122. Bibl. nova MSS.

Orion

Pamphilum ſæpe allegasi in Hippiatricis ſcribit Clariſſ. * Needhamus qvod ægre mihi perſvadeo, licet inter ſcriptores Veterinarios referatur etiam à Tiraqvello de nobilitate c. 31. p. 405. & in Catalogo Hippiatricis Græcis Baſil. edit. præmiſſo. Mihi qvidem ne unus qvidem in illis occurrit locus è Pamphilo repetitus.

Papias Hippiater Antiochenus ad qvem Epiſtola Apſyrti p. 237.

Paſicrates Alexandrinus Hippiater, ad qvem Apſyrti Epiſtola p. 247.

Pelagonius 8. 22. 23. 24. 31. 42. 56. 75. 82. 89. 90. 95. 100. 107. 126. 136. 143. 154. 155. 167. 176. 178. 185. 191. 207. 215. 216. 221. Ἀρσίτῳ ἰδίῳ χαίρειν 145. ad Lucium Epiſtola p. 279. 293.

Pindarus 3.

Piſtorius ſive Πιστήριος Siculus 24.

Poſidonius ad qvem ſcribit Apſyrtus pag. 134.

Ad Poſtumium Ducem, Apſyrti Epiſtola 259. Ποστμίῳ δουκὶ (leg. δουκὶ) χαίρειν.

Qvintiliorum Georgica 4.

Qvintus Lollius Marullius. Vide Lollius.

Rufus Octavius ad qvem Apſyrti Epiſtola p. 228. *Alius Jordanus Rufus Calaber miles, cujus liber de cura equorum MS. in Codice Thuaneo 431.*

Sabinus ad qvem Apſyrtus ſcripſit pag. 10.

Sarmatarum mos caſtrandi eqvos 67.

Julius Saturninus. Vide Julius.

Secundus Hippiater ad qvem Epiſtola ejusdem Apſyrti p. 71. 94.

Sennas centurio, Hippiater ad qvem ſcribit Apſyrtus p. 156.

Getulius Severus, ad qvem Epiſtola p. 263.

Simon. Τά τε Σίμωνος ἀκόλουθα καὶ παλαιᾶ τῆς ἱππασίας αὐτῆ τρόπης ἐν τῷ παρ' Ἀθηναίοις ἐλευσινίῳ χαράξαντος καὶ σημήναντος ἐν τοῖς χήμασι. 3. Athenienſis 173. 261. Male *Cimon* hic dicitur apud Svidam in Ἄψυρτος & Κίμων ubi ἱπποσκοπικὸν ejus βιβλίον θαυμάσιον commemorat. Et apud Tzetzem Chil. IV. verſu 483. ἱπποτροφίας Μεγακλῆς καὶ Κίμων Ἀθηναῖοι. Rectius Simon in Hippiatricis hiſce, tribus locis & apud Svidam in τρίλλη, & apud Clementem Alex. VII. Strom. pag. 761. Plinium XXXIV. 8. Julium Pol-

* Teſtatur notis ad Geoponica ſe uſum vetuſto Codice MS. Hippiatricon è Bibl. Collegii Emanuelis Cantabrig.

Pollucem II. 4. sect. 12. & antiquiorem his omnibus Xenophontem libro de equitatu.
Statilius Stephanus Medicus, ad quem scribit Apsyrtus p. 143.
Stratonicus 202. 220.
Tarentinus (Heraclides) 4. 220.
Theomnestus 16. 31. 45. 69. 73. 81. 84. 85. 92. 99. 106. 108. 123. 130. 141. 143. 167. 185. 190. 205. 215. 229. 236. 237. 250. 254. 268. 297. 302.
Tiberius 20. 27. 72. 90. 96. 101. 137. 168. 169. 191. 208. 227.
Ad Tiberium Claudium Heraclidem Clazomenium Epistola Apsyrti p. 258.
Titus ad quem scripsit Hierocles. Vide suprain Hierocle.
Tyrannius Varro, ad quem Apsyrtus scribit pag. 37. Τυραννίῳ Βάρωνι χαίρειν.
Valens Decurio ad quem scribit Apsyrtus p. 131.

P. Vegetius, latinus Mulomedicinæ scriptor, Græcos hujus argumenti auctores censuisse se non diffitetur, sed paucos laudet de nomine. Ita vero in præfatione: Licet proxima ætate & *Pelagonio* non defuerit & *Columellæ* abundaverit dicendi facultas, verum alter eorum (*Columella*) cum rusticæ rei præcepta conscriberet, curas animalium levi admonitione perstrinxit: alter (*Pelagonius*) omissis signis causisque morborum, quasi ad doctissimos scriberet, tam magnæ rei fundamenta neglexit *Chiron* vero & *Absyrtus* diligentius cuncta rimati, eloquentiæ inopia ac sermonis ipsius vilitate sordescunt. *Citatur Chiron Centaurus ad eodem Vegetio lib. I. cap. 17. lib. IV. cap. 8. & 13. 14. 27. Pelagonius IV. 13. 27. & Absyrtus IV. 13. 14. 22. 27. Alios Mulomedicos sive κτηνιάτρους scriptores de nomine ab eo allegari non memini. E latinis Columellam laudat & præf. Celsum III. 4. p. 42.*

Verus Marcellus ad quem Apsyrti Epistola p. 57.
Xenophon Athenienſis, Grylli F. περὶ ἱππικῆς p. 3. 261.

12. Denique certum est & *Noni* Medici compendium, de quo Volum. XII. hujus Bibl. p. 685. & Anonymi *de dieta* de quo Cangius p. 102. ad Zonaram, & *Geoponica* etiam jussu & auspiciis *Constantini* hujus *Porphyrogeniti* collecta fuisse, ut eos fugerit ratio, qui de *Constantino Magno*, vel ut Cornarius de *Constantino Pogonato* cogitarunt. Certe Constantino nostro Leonis Sapientis filio soli & ex asse competit elogium, quod auctor hujus συναγωγῆς in præfatione ad Constantinum scripta ait eum omne genus doctrinæ & omnes

omnes disciplinas summo studio instaurasse, vocatque eum περιβλεπτον της πορφυρας ἀπάνθισμα, qvibus verbis ad Porphyrogeniti appellationem aperte alludit. Ecqvis vero Constantini hujus jussu qvem etiam XX. 6. verbis, ὦ τιμιώτατε, alloqvitur auctor, collectionem ipsam composuerit, atqve opus hoc in *XX. libros* distributum, (qvorum primores duodecim sunt de agricultura, octo postremi de cura rei pecuariæ) ex variis scriptoribus ita digesserit, * adhuc puto esse incertum. Cum enim plures ante illam ætatem de agricultura non modo ipsi scripserint, sed etiam collectanea ejusmodi ex aliis scriptoribus composuerint, facile factum est utillis adscriberetur hoc opus, qvi recte nominari potuere inter eos è qvibus ipsum est congestum. Sic *Cassio Dionysio Uticensi* fuerunt qvi hos libros tribuerent, qvoniam nimirum XX. libros de re rustica ex XXVIII. libris Magonis Carthaginiensis Punice scriptis contractos & Græce compositos Varro lib. 1. de re rustica commemorat. Alii ut Joannes Harduinus ad Plinium suspicantur *Vindanionium Anatolium Berytium* esse auctorem, qvoniam Photius ejus συναγωγὴν γεωργικῶν ἐπιτηδευμάτων commemorat Codice CLXIII. qvam ait libris XII. digestam esse ex Democrito, Africano, Tarantino, Apulejo, Florentino, Valente, Leone, Pamphilo ac Diophane, & in qvibus hi dissident, in illis Leoni plurimum tribui. Non dubium est primoribus duodecim Geoponicorum qvæ exstant libris fundi loco hos duodecim libros Vindanionii fuisse, qvi in illis jam sub Vindanionii, jam Anatolii jam Berytii nomine allegatur, at hujus qvam habemus Georgicon collectionis auctor non possit esse ille Vindanionius scriptor Photio antiqvior, nedum qvi tot sæculis eum antecessit Dionysius Uticensis, cum Geoponica qvæ habemus, Constantini Porphyrogeniti tempore, hoc est centum amplius post Photium annis collecta esse constet. Supereſt *Cassianus Bassus* Scholasticus, à qvo γεωπονικὰς hasce ἐκλογὰς congestas esse multi viri docti sibi persvaserunt, MStorum ut videtur Codicum auctoritate persvasi. Itaqꝫ Basso eas tribuunt Erasmus adagio *alauda in nido*, Hadr. Junius lib. 1. cap. 20. & lib. 6. cap. 1. Animadversionum & in adagiis p. 164. & 288. Nicolaus Rigaltius ad Artemidorum p. 30. & præfat. ad Demetrii ἑρμηνευτικὸν, Barthius XXI.

* Varias sententias recensui pridem in Decade Decadum edita Lipsiæ A. 1689 4. capite ultimo sive centesimo. Videnda etiam C. V. Petri Needham prolegomena Geoponicis præmissa & Placcii τῷ μακαρίτῃ theatrum Pseudonymorum n. 716. Cangius ad Zonaram p. 101.

23. Adversar. Tho. Gatakerus p. 33. Adversar. & ad Antoninum pag. 86. Bodæus à Stapel notis ad Theophrastum de plantis passim, qvo in opere non pauca Geoponicon loca erudite illustrat, & Salmasius qvi novam illorum editionem ex Codicibus Palatinis adornare voluit, libro de annis climactericis p. 839. & proœm. ad Solin. & p. 1269. & ad Theocriti syringem p. 214. & ad jus Atticum p. 370. atqꝫ alibi in suis scriptis. Pridem etiam in Bibliothecæ Gesnerianæ continuatione scripsit Simlerus, *Cassiani Bassiani* (leg. *Bassi*) *librum vetustissimum MS. dici apud Monachum quendam in Italia latitare, putariqꝫ eundem esse qui nunc Constantini Cæsaris nomine de agricultura circumfertur.* His adde qvod V. C. Petrus Needhamus testatur in Codice MS. Barocciano Geoponicon libro 2. præfigi hunc titulum: *ἐκ τῶν περὶ γεωργίας ἐκλογῶν Κασσιανοῦ Βάσσου γολαγικὴ βιβλίον δεύτερον περιέχει τάδε.* Marqvardus qvoqꝫ Gudius qvi editionem Basileensem cum tribus Codicibus Bibliothecæ Palatinæ collatum nactus fuit (è qvo Geoponica post scriptores latinos de re rustica à se editos, emendatius vulgare constituerat Commelinus) & postea eandem A. 1669. contulit cum MS. Chartaceo in 4. Bibliothecæ Gottorpiensis Ducis Serenissimi Holsatiæ, titulum operis ita concipit: *Γεωπονικὰ ἐκ τῶν περὶ γεωργίας ἐκλογῶν Κασσιανοῦ Βάσσου γολαγικοῦ.* Sed ex hoc ipso titulo suspicari potius licet Bassum hunc non ipsum esse Geoponicon auctorem, sed ipsum etiam referendum inter eos, è qvibus Geoponica qvalia hodie exstant aliqvis post eum Constantini Porphyrogeniti tempore collegerit. Nam qvod ajunt hunc esse illum Bassum ad qvem scripsit Hierocles Hippiater, ut non pugnem verum esse, contra illorum sententiam militat Hierocles enim iste, ut supra notavi, Ethnicus scriptor & Porphyrogeniti ævo superior fuit, neqve ipse Hippiatrica collegit. Deinde Cassianus si esset Geoponicorum qvalia hodie habemus auctor & collector, atqve se ipse de nomine allegasset, certe allegasset freqventius qvam bis, siqvidem de eodem argumento scripsisse se voluisset ostendere, & majoris momenti observationes è libro suo produxisset. Itaqve suffragari non dubito Mausaco qvi A. 1615. ad Plutarchum de fluminibus p. 194. *Nec adhuc constitutum est*, inqvit, *qvis Geoponicorum verus auctor. Nam de Cassiano Basso quod dicunt, non est verum, licet Hierocles Medicus veterinarius ad eum scripserit. Multo minus quæ de Vindanionio Anatolio Berytio &c.* Minus etiam verisimilis eorum sententia, qvi *Florentino* hos libros institutionum Agriculturæ tribuunt, est enim Florentinus inter

inter eos è qvo Vindanionium sua collegisse Photius scribit, atq; idem ni fallor, qvi in Hippiatricis decurtato nomine Φλω̃ρ. appellatur. Neqve ita intelligendus vir præstantissimus Franciscus Redi in libro de generatione insectorum p. 74. *Sed Juba Libyæ Rex apud Florentinum libro decimo quinto Institutionum Agriculturæ, attributarum Constantino Pogonato Imperatori*, ac si Florentinum is librorum horumce auctorem habuisset; sed allegat tantum Florentini locum libro XV. Geoponicon capiti 2. insertum, in qvo Juba citatur. Primoqve loco ponitur hic Florentinus inter eos, è qvibus etiam Geoponica qvæ habemus collecta traduntur in argumento libri 1. qvod in MS. Gottorpiensi inscribitur: ἐπιγραφὴ τῶν ὀνομάτων τῶν περὶ γεωργίας συγγραψάντων. Sunt autem nomina hæc: σωκίλεκτας ἤ ἐκ τῶν Φλωρεντίνου καὶ Οὐινδανιωνίου, καὶ Ταρεντίνου, καὶ Ἀνατολίου, καὶ Βρεντίου, καὶ Διοφάνους, καὶ Λεοντίου, καὶ Δημοκρίτου καὶ Ἀφρικανοῦ τῶν Γεωδόξων, καὶ Παμφίλου καὶ Ἀντιγλίου, καὶ Βάρωνος καὶ Ζωροάστρου, καὶ Φρόντωνος, καὶ Παξάμου, καὶ Δαμιγέροντος * καὶ Διδύμου καὶ Σατίωνος καὶ Κυντιλίων. Ne objectet qvis Cassiani Bassi nomen in his non fore omissum nisi ipse Cassianus collectionis hujus esset auctor, nam ex indice scriptorum infra subjiciendo apparebit longe plures scriptores esse in hoc prooemio non nominatos, ex qvo plurima tamen Geoponicis inserta sunt. Viderit porro Colomesius, qvi in Gallia Orientali pag. 194. pollicitus est se de Geoponicis plura dicturum fuisse in Critico Gentili. Certe auctor collectionis hujus gentilis non fuit sed Christianus, ut jampridem in Decade Decadum Lipsiæ sub Jo. Alberti Fabri nomine edita ** annotavi. Qvanqvam vero-

* Ita hoc nomen scribitur in qvatuor Codd. MSS. non Δαμογέροντος.

** Verba pace Lectoris adscribere liceat: *Alia de auctore Geoponicon qua certo affirmare possim non habeo, quam Christianum fuisse, ut constat ex præfatione & ne alia memorem ex his libri* I. *verbis*: Atqve hoc experientiâ qvidam affirmant, qvod à septima Martii ad qvartam decimam tempestas rigidior fere fieri consveverit, nam his diebus innumeri Martyres paganis tradiri cum beluis decertarunt. *Deinde CPoli scripsisse, quod probari potest ex lib. I. cap.* 11. *ubi recenset quænam astra singulis mensibus cum sole occidant. Item ex libro XII. ubi quid quoque mense in climate CPolitano serendum vel plantandum sit, docet. Antiochiæ aliquando fuisse, ibique Cameleopardalin ex India allatam vidisse se testatur XVI.* 22. *Libro autem XV.* non solis, *inquit*, rusticæ rei studiosis utilia colligere allaboravi, sed Philologis qvoqve librum meum accommodare volui. *Imprimis hoc fecisse videtur libro XI. in quo varias Mythologias recensuit. Hoc etiam monendum est, quod vulgo fere negligi video, quædam nomina scriptorum capitulis inscripta merito suspecta & non suo loco posita videri, & collectorem aliorum sententias*

vero Christianus fuit, tamen etiam πραγμάτια quædam † inserere non neglexit, quæ in Vindanionio jam olim reprehendit Photius, inseruit tamen ita, ut non probaret, verum disertis verbis †† rejiceret. Inter scriptores nusquam meminit *Heronis* de quo Gyraldus in Pythagoricorum Symbolorum interpretatione T. 2. Opp. pag. 650. *Quod de faba Simeon, idem & Plinius in naturali Historia & Suidas afferunt &* Heron *in secundo rei rusticæ libro, ex Geoponicis Didymi ut videtur. Adjungit idem Heron, quod in earum flore auspicium quoddam lugubre inveniatur. Hunc Heronem secutus est Constantinus Imperator, seu quisquis ille fuit qui totidem quot* Heron *libris, hoc est XX. de tota re rustica scripsit, qui & illud quoque prodidit, Amphiaraum primum à fabis abstinuisse, ob vaticinia & somnia.* Ejusdem Heronis meminit Gvil. Philander ad Vitruvii II. 9. *Constantinus Imp. qui ex utriusque linguæ auctoribus γεωπονικων i. e. de re rustica Græce libros XX. scripsit, &* Heron *qui ante illum totidem.* Clarius etiam idem Gyraldus de re nautica cap. 4. T. 2. pag. 650. *Heron Græcus scriptor diligens, ut qui ex utriusque linguæ auctoribus libros viginti de re rustica scripsit, &*

tlas suis verumq; non auctorum quos sequitur verbis exprimere, ut id multis argumentis confirmare possem, nisi minus necessarium existimarem Libri III. capite 13. quod è Paxamo desumtum esse traditur, hac de re, *inquit*, in alio meo Georgico opere libro tertio capite 27. plenius actum reperies, *quæ verba non Paxami sed collectoris esse putaverim. Libri XX. capite 6. pleniorem de omnium piscium generibus tractationem in aliud tempus rejicit.*

† Tale est qvod VIII-31. scribit Homeri Iliad. θ. versum 170. ad primum haustum recitatum non finere ut aliqvis inebrietur. Et X. 87. ait versum Iliad. ε. 387. arboribus adscriptum impedire ne fructus decidant. Lib. XIV. cap. 5. serpentes columbarium deserturos esse si qvatuor ejus angulis inscribas nomen Ἀδὰμ qvæ primæ literæ sunt vocum ἀνατολὴ, δύσις, ἄρκτος, μεσημβρία, qvæ orientem, occidentem, septentrionem & meridiem denotant. Libro. XX. c. 18. ut pisces innumeri confluant, inscribenda ostreæ nomina Ἰαὼ, Σαβαὼθ, & ostream esse abjiciendam in mare vel fluvium. Lib. VII. cap. 14. efficacissimum adversus vini corruptionem remedium esse, si dolio θεῖα ista γράμματα inscribantur ex Psal. XXXIV. 8. *Gustate & videte quoniam suavis Dominus.* Vel si verba eadem pomo insculpantur, pomumqve in ignem abjiciatur. Lib. X. cap. 88. fructus integros in arboribus conservari si adscribantur versa Psalmi I. *Et erit tanquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo, & folium ejus non defluet.*

†† Lib XII. cap. 5. cum ex nescio qvo scriptore retulisset mures ex agro fugari, si charta ante solis ortum injiciatur adscriptis verbis: ἐξορκίζω τὰς μῦς τὰς ἐν ταύτα &c. *hoc*, inqvit auctor, *adscripsi ne quid reliquisse viderer. Non probo autem hæc omnia μὴ γένοιτο. Et omnibus auctor sum, ne ad ridicula ejusmodi animum intendant.*

& quem eſt imitatus ut puto Conſtantinus ille Imperator, qui locupletius rem ruſticam totidem libris & totidem pleraque verbis, iisdem ferme ex auctoribus complexus eſt. Et dialogo V. de Hiſtoria Poëtarum p. 283. *Videndum & ſane conſiderandum an hujus Conſtantini Imp.* (Leonis fil.) *libri viginti ſint de tota re ruſtica, qui hodie leguntur, ex diverſis ac variis ſcriptoribus concinnati: cujus argumenti & ordinis, viginti alii leguntur ſub* Heronis Philoſophi *nomine.* Illius ni fallor qvi Heraclio imperante vixit, & de cujus aliis ſcriptis dixi lib. III. cap. 24. §. 6.

Geoponicorum editiones.

Græca unica exſtat *Jo. Alexandri Braſſicani* ſtudio in lucem edita una cum Ariſtotelis libris duobus de plantis, & Sim. Grynæi præfatione, Baſil. apud Robertum Winter 1539. 8. Codex MS. è qvo editio hæc curata fuit, à Braſſicano deinde pervenit ad Jo. Oporinum, inde ad Jo. Sambucum ac deniqve illatus eſt Bibliothecæ Cæſareæ, ut teſtatur Lambecius II. pag. 539. ſeq. & VI. pag. 163 ſeq.

Latine vertit *Janus Cornarius* ex uno Codice omni inſcriptione carente, qvem *Matthæus* ei *Auvogallus* Boëmus ſuppeditaverat. Prodiit hæc verſio uno ante Græcam editionem Baſil. anno, ex officina Frobeniana 1538. 8. & recuſa eſt Venetiis eodem anno, & Lugd. 1541. 8. Poſteriores libros octo, qvi pecorum curam tangunt, poſt Cornarium & longe majori (ut ait Voſſius *) cura qvam ille transtulit *Andreas à Lacuna* Secobienſis, additis etiam caſtigationibus in interpretationem octo illorum librorum Cornarianam, Colon. 1543. 8. Plura tamen etiam Lacunam præteriiſſe vel perperam accepta ab eo eſſe, notavit Clariſſ. Needhamus. *Latini Latinii* qvædam ad editionem Lugdunenſem obſervationes occurrunt in ejus Bibliotheca profana pag. 28. ſeq. Etiam à *Jo. Ruellio* translatos fuiſſe Conſtantini de agricultura libros leges in elogiis Sammarthani, ſed editam illius interpretationem non puto, qvemadmodum nec *Burgundionis*, à qvo ſchedia aliquot Geoponicon latine verſas ſcribit Laurentius Pignorius in ſymbolis Epiſtolicis p. 159.

Germanice Geoponica interpretatus eſt *Michaël Herrius*, recognovit *Lud. Rabus* Memmingenſis A. 1551. mihi in manibus eſt editio tertia Argentorat. 1566. 8. das Veltbau oder das Buch von der Veltarbeit &c.

* Voſſius libro de Philoſophia p. 53.

Italicè, Petrus Laurus, Mutinenſis, Venet. 1542.
Gallicè, Antonius Petrus, Narbonenſis. Pictav. 1545. Lugd. 1557.

Deniqve lucem vidit inſignis & ſingulari ſtudio adornata editio *Græcolatina* V. C. *Petri Needhami*, * Cantabrig. 1704. 8. Is enim hortante illuſtri Jo. Moro, Norvicenſi tunc temporis, hodie Elienſi Epiſcopo, cui opus etiam eſt inſcriptum, Græca ad qvinqve MSS Codices integros & duos mutilos contulit ſuppeditatos ipſi ex Bibliothecis Bodlejana & Cottoniana, adhibuitqve qvæ in variis Codicibus ſuis notaverant Iſaacus Caſaubonus, Saracenus Jani Antonii Saraceni frater, Janus Gruterus & Tho. Gale. Latinam vero Cornarii verſionem variis in locis recognovit atqve interpolavit, notasqꝫ & caſtigationes atqve ſcriptorum rerumqve indices locupletiſſimos addidit. Teſtatur etiam ſe habuiſſe varias Lectiones è duobus Codicibus Palatinis, longe plures tamen & paſſim non contemnendas adhuc deſiderari obſervo, qvi cujus ſupra jam memini nactus ſum è libris Gudianis editionem Græcam Geoponicon collatam cum MSS. tribus Palatinis & qvarto Gottorpienſi. De Cæſareis MSS. conſulendus Lambecius II. p. 537. VI. 163. VII. p. 183. *Marquardum Gudium* qvoqve novam hujus operis editionem molitum colligas ex Epiſtolis ejus pag. 195. ubi notæ Gudii in Geoponicos memorantur. Qvemadmodum de *Salmaſio* Mauſſacus ad Plutarchum de fluminibus pag. 195. *Legitimum illius collectionis Geoponicæ parentem nemo mortalium qui hodie vivunt patefacere poteſt, niſi unicus ille Claudius Salmaſius, quem opus iſtud longe melius & auctius dare poſſe tam conſtat nobis qvam omnibus Remp. literariam ei multum debere.* Sed jam indicem ſcriptorum è qvibus collecta Geoponica ſunt, Needhami induſtriam ſecuti ſubjiciamus. Nam alios veteres deperditos de re ruſtica ſcriptores recenſet Fulvius Urſinus in Virgilio cum ſcriptoribus Græcis collato pag. 82. ſeq. cujus locum integrum exhibui in ſupplemento Bibliothecæ latinæ, ubi de Maronis Georgicis ſermo mihi fuit.

INDEX Scriptorum quorum excerpta leguntur, aut qui laudantur in Geoponicis.

depromptus ex editione Cantabrigienſi.

Africanus lib. II. Cap. 18, 28. IV. 2. V. 24, 30, 48, 49. VII. 9, 14, 29, 30, 31. IX. 8, 14. X. 9, 16, 30, 31, 32, 36, 49, 53, 55, 56, 59, 66, 82. XII. 11, 38. XIII. 3, 13, 18. XIV. 10, 15. XVII. 6, 11. XVIII. 4, 5, 12. Laudatur V. 45. *Anato-*

* Confer Acta Erud. 1705. pag. 183. ſeq. Ephemerides eruditor. Pariſ. 1706. p. 838.

Anatolius Lib. II. Cap. 10. V. 10. 18. 25, 26. VI. 3, 4, 13. VII. 28. X. 8. 18, 72, 85. XI. 20. XII. 7, 36. XIII. 17. XIV. 21. XVIII. 17. Laudatur XIII. 4, bis; 12.

Apsyrtus Lib. XVI. Cap. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 19, 21.

Apulejus Lib. II. 8. VI. 11. VII. 26. VIII. 38, 39. IX. 19. X. 21. XII. 8. XIII. 5. Laudatur I. 5. II. 18, 39. V. 33. bis. XIII. 8. 9. Ἀπυλήιος ὁ Ῥωμαϊκὸς I. 14.

Aratus Lib. I. Cap. 2, 3, 4.

Aristoteles Lib. XIV. Cap. 26. Laudatur III. 3. XIII. 16. XV. 1. 9.

Asclepius Laudatur Lib. XX. Cap. 6.

Berytius Lib. II. Cap. 9. IV. 11, 33. VII. 33. VIII. 23. X. 19, 38, 69, 70. XII. 37. XIII. 12. XIV. 13, 20. XVIII. 18, 19, 20.

Cassianus Bassus Lib. V. Cap. 6, 36.

Damogeron Lib. II. Cap. 30, 31. V. 21, 22, 37. VII. 13. 24. IX. 18, 26. X. 12, 63, 64, 65. XIII. 12, 35. Laudatur XI. 30.

Democritus Lib. II. Cap. 41. IV. 7, 10. V. 4, 5, 35, 43, 50. VI. 19. VII. 4, 8, 27, 32. VIII. 31, 41. IX. 12, 25. X. 5, 14, 15, 25, 27, 28, 35, 47, 48, 51, 60, 61, 67, 73, 74, 79, 80, 89. XII. 6. XIII. 1, 11. XIV. 5, 8. XV. 9. XVII. 4. 9. XVIII. 6. XIX. 4, 8. XX. 4. Laudatur I. 5, 12, Ἐφεσius. II. 14, 42. V. 2, 45. X. 29. XI. 5, 13, 16, 18. XIII. 8, 9, 14. XIV. 9. XV. 2, 7. XVII. 14. XX. 6. Δημόκριτος ὁ Φυσικὸς XIX. 7.

Didymus Lib. I. Cap. 5. II. 3, 14, 17, 26, 33, 34, 35, 48. IV 3. 13. 14, 15. V. 3, 14, 27. VI. 5, 6, 10, 18. VII. 18. 19. VIII. 22. IX. 5 6, 7, 15, 31, 32, 33. X. 3, 6, 17, 26, 33, 45, 46, 68, 71, 77. XI. 5, 18, 25. XII 3, 4, 14, 18, 28. XIII. 2, 14. XIV. 2, 3, 9, 18. 23, 24. VX. 3, 4, 5. XVI. 22. XVII. 3, 20. XVIII. 3, 7, 8, 15, 16 XIX. 7, 9. XX. 3. Laudatur XIII. 4. Ἐν τοῖς Γεωργικοῖς. X. 11, 20, 37. bis; 43, 76, 84, 87, 90. XVI. 22.

Dionysius Lib. I. Cap. 11.

Diophanes Lib. I. Cap. 6, 9. II. 7, 11. V. 7, 31, 44, 45. VI. 12. VII. 3, 17. IX. 20. X. 11, 20, 23, 76. XII. 9. XIII. 9. XV. 7. XVIII. 14. Laudatur VI. 15. X. 29. XI. 3, 26.

Florentinus Lib. I. Cap. 1. II. 22, 25, 32, 36, 37, 38, 39, 44, 45, 46, 47. IV. 1, 8, 12. V. 1, 2, 9, 12, 13, 15, 17, 51, 52. VI. 1, 2, 7, 8, 14, 15, 16. VII. 7, 37. VIII. 23. IX. 2, 3, 4, 16, 28, 29, 30. X 1, 2, 7, 13, 29, 37, 41, 42, 57, 58, 75, 90. XI. 7, 8, 9, 26. XII. 2, 13, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27. XIII. 8. XIV. 1, 7, 16. XV. 2. XVII. 1, 2, 23. XVIII. 1, 2, 9, 10. XIX. 6. XX. 1. Laudatur II. 33, 34. V. 14. X. 51, 52, 66, 76. XI. 18, 20. XIII. 9, 14. Ἐν τοῖς Γεωργικοῖς IX. 14. X. 4.

Fronto Lib. VII. 12, 22. XII. 10. XIX. 2.

Hesiodus Laudatur Lib. VII. Cap. 6.

Hierocles Lib XVI. Cap. 9, 10, 11.

Hippocrates Lib. XVI. Cap. 20.

Homerus Laudatur Lib. VIII. Cap. 31. X. 87. XI. 13.

Juba Laudatur Lib. XV. Cap. 2.

Leontinus vel *Leontius* Lib. II. Cap. 13. 24. V. 47. VII. 34 VIII. 32. IX. 11. X. 4, 50, 52, 78. XI. 21. XII. 33. XIV. 11, 12, 25. XV. 8. XVIII. 13.

Manetho Laudatur Lib. XX. Cap. 6.

Nestor Laudatur ἐν τῷ Ἀλεξικήτῳ Lib. XII. Cap. 16, 17. Ἐν τῇ Πανακείᾳ XV. 1, bis.

Oppianus Lib. XX. Cap. 2. Laudatur Lib. XX. Cap. 10.

Orpheus Laudatur Lib. II. Cap. 35.

Pamphilus Lib. II. Cap. 20. V. 23. VII. 20. X. 39, 40, 86. XIII. 15. XIV. 14. Laudatur ἐν τῷ περὶ φυτικῶν Lib. XV. Cap. 1.

Paxamus Lib II. Cap. 4, 43. IV. 9. V. 29. VII. 10, 23. IX. 17. X. 34, 54, 62, 84. XII. 17, 32, 40. XIII. 4, 7, 10, 17. XV. 6, 10. XVII. 13, 14. XVIII. 21. Laudatur X. 12. XX. 6.

Pelagonius Lib. XVI. Cap. 2, 17. 18.

Philostratus Citatur ἐν τῷ Ἱππικῷ Lib. I. Cap. 14.

Plato Laudatur ἐν ταῖς Πολιτείαις Lib. XV. Cap. 1. XVI. 2.

Plutarchus Laudatur Lib. XIII. Cap. 9. Ἐν τῷ β'. Συμποσιακῶν XV. 1.

Ptolomæus Lib. I. Cap. 13.

Pythagoras Lib. VIII. Cap. 42. Laudatur II. 35. Pythagorei XII. 13.

Quintilii & *Quintilius* Lib. I. Cap. 9. II. 21, 40. III. 1. V. 8. VII. 1, 2. IX. 10. X. 22, 88. XI. 3. XII. 19. XIV. 6, 22. XVII. 5. XVIII. 11. Laudatur V. 14. X. 2. XI. 3.

Sotion

Sotion Lib. II. Cap. 19, 29, 42. V. 16, 19, 20, 28, 38, 39, 40. VI. 17. VII. 15, 25, 35. VIII. 35, 36, 37. IX. 9, 27. X. 10, 87. XI. 28. XII. 15, 29. XIII. 6. XVII. 7, 8, 12. Laudatur I. 13. V. 9. 10. VII. 6.

Tarentinus (Heraclides) Lib. II. Cap. 12, 27. IV. 4, 5, 6. VII. 16. IX. 21, 22, 23, 24. X. 24. XI. 23. XII. 41. XX. 6, 7. Laudatur V. 11. XIII. 4, 8, 9.

Theomneſtus Lib. XVI. Cap. 12, 13, 14, 15, 16. XIX. 3.

Theophraſtus Laudatur III. 3, 4. XV. 1.

Varro Lib. II. Cap. 2, 23, 49. III. 1. V. 41, 42. VI. 9. VII. 21. VIII. 33, 34. IX. 13. X. 81. XII. 16, 39. XIV. 19. XVII. 10. XIX. 1. Laudatur I. 1. V. 17. XV. 2.

Vindanionius Lib. II. Cap. 16. V. 34. VII. 36. X. 43, 44. XII. 5.

Virgilius Laudatur Lib. II. Cap. 18.

Xenophon Lib. XIX. Cap. 5.

Zoroaſtres Lib. I. Cap. 10, 12. II. 15. V. 46. VII. 5, 6, 11. X. 83. XIII. 16. XV. 1. Laudatur XI. 18. XIII. 9.

13. Conſtantini Porphyrogeniti juſſu etiam atqve auſpiciis Martyria & *vitas Sanctorum* * non Orientalium tantum ut viſum Joanni Molano, ſed qvorumvis qvas nanſciſci potuit conſcripſit SIMEON Magiſter & Logotheta, cognomento METAPHRASTES, ** ita enim appellatus eſt, qvod plerasqve vitas non ſuopte ipſe ingenio compoſuit condiditqve, ſed ab antiqvioribus ſcriptas μεταφράσας & paullo alio habitu induit, † omittendo alia in illis, alia addendo vel mutando atqve interpolando. Vitas plerasqve recenſent Allatius libro de Simeonum ſcriptis pag. 124. ſeq. Hanckius parte 1. de ſcriptoribus

* Conferatur Metaphraſtes in vita Theoctiſtæ apud Surium ad 10. Nov. Mich. Pſellus Encomio Metaphraſtæ pag. 233. Caveus ad A. C. 901. Antonius Pagi T. 3. Criticæ Baronianæ ad A. 902. & præcipue 913.

** Adi ſis qvæ Pſellus pag. 227. ſeq. Allatius lib. de Simeonum ſcriptis pag. 73. ſeq. nec non libro de Nilis pag. 29. ſeq. edit. à me curatæ, & de Pſellis §. 16. ſeq. Martinus Hanckius parte 1. de ſcriptoribus Hiſt. Byz. cap. 24. Jo. Bollandus præf. ad Acta Sanctor. T. 1. Januar. pag. 16. ſeq.

† Vide Cotelerii monumenta Eccleſiæ Græcæ T. 3. pag. 574. & Bernhardi de Montfaucon Palæographiam Græcam p. 269. 273. 275.

bus Byz. cap. 24. p. 436. seq. & Caveus ad A. C. 901. sed ita ut difficillime possint evolvi, nam Allatius initia vitarum ordine Alphabetico digessit, Hanckius vitas recensuit sub titulis populorum qvi sanctos qvosqve qvorum sunt vitæ, sibi vindicant: Caveus ordinem secutus est Allatii, qvanqvam initia ipsa vitarum adscribere supersedit. Digessi igitur vitas qvas Simeonis ex styli ratione vel aliis argumentis genuinas Allatius censet, descriptas secundum nomina Sanctorum ordine recensita Alphabetico. Addidi etiam alias qvas certis auctoribus Allatius tribuit, itemqve illas qvas cum certo auctori non audeat assignare, Simeonis Metaphrastæ tamen non esse putat esse exploratum, deniqve longe plures qvas ipse in Actis Sanctorum vel alibi, Allatio præteritas observavi. Illum Catalogum habes Volumine IX. hujus Bibliothecæ p. 48. usqve ad 152. & multo pleniorem qvidem qvam primum editio Voluminis præsentis hoc eundem loco exhibebat. Ejus itaqve in vicem ecce jam tibi *Michaëlis Psselli* in Simeonem Metaphrastem Encomium cum versione Leonis Allatii, in eujus capite XIII. Operis de Vitis sanctorum ab eo compositi, cum laude meminit, ut facit etiam Theodorus Balsamo ad Can. LXIII. Trullan. χάρις τῷ μακαρίτῃ μεταφραστῇ τῷ τὰ μαρτυρικὰ ὑπὲρ τ᾽ ἀληθείας σκάμματα πολλοῖς πόνοις καὶ ἱδρῶσι καταπαλαίσαντι εἰς ὕμνον θεοῦ καὶ δόξαν αἰτησάσθαι τῶν ἁγίων μαρτύρων. Similia Matthæus Blastares in synopsi Canonum p. 57. seq.

TOT

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΨΕΛΛΟΥ

ΕΝΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΝ ΚΥΡΙΟΝ ΣΥΜΕΩΝΑ.

SAPIENTISSIMI PSELLI

ENCOMIUM IN METAPHRASTEM DOMINUM SYMEONEM.

Τον μέγαν ἐν βίῳ καὶ λόγῳ Συμεὼν ἐπαινεῖν προελόμενος, τὸ πάσης τ' οἰκουμένης λαμπρὸν καὶ περιβόητον καὶ ὄνομα καὶ εὐτύχημα, οὐκ οἶδα τίσι πολὺ λόγοις περὶ αὐτοῦ χρήσομαι, ἢ τί τῶν πάντων ἱερῶν, ἀρκέσαν τὴν εὐφημίαν παρέξομαι. Ανὴρ γὰρ ἐκεῖνος, οὐ λόγῳ μόνον κοσμούμενος, καὶ τὸν τε νοῦν ἔχων ἑτοιμότατον εἰς νοημάτων γονὰς, τὴν γλῶτταν οἷον δὴ τὸ Νειλῶον ῥεῦμα, οὐκ ἐν περιόδοις, οὐκ ἐκ διεστημάτων μακρῶν, ἀλλ' ὡσημέραι μυρίοις πληθύουσαν πήχεσι, καὶ εὐκαιρότατα πελαγίζουσαν, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀπὸ τῶν ἠθῶν κράσει, καὶ τὸ πάσας ἀρετὰς, καὶ τὸ παράδειγμα γενέσθαι τοῖς ζηλῶν ἐθέλουσι μεγαλοπρεπῶς βίου, καὶ σώφρονος σημαντικούμενος. Τοῦτον δὴ τὸν περιώνυμον ἄνδρα, καθ' ὥραν, ὡς εἰκὸς, ἡ Κωνσταντινούπολις ἐξήνθησεν,

CUm & vita & dicendi facultate Magnum Symeonem laudare ſtatuerim, cujus per univerſum orbem terræ eſt nomen, & res geſtæ celebratæ, neſcio qvibusnam verbis utar in eo laudando, vel qvidnam dicturus, ex omnibus ſufficientem præbebo laudationem. Hic enim Vir non ſolum erat ornatus eloqventia, & mentem habebat promptiſſimam ad gignenda præclara cogitata, & lingvam tanqvam Nili fluentum, non poſt longum temporis curriculum, ſed qvotidie rivis ſcatentem eloqventiæ, & inundantem opportuniſſimè: ſed & morum temperationem, & qvod omnes virtutes erat complexus, & qvod erat exemplum iis, qvi volebant honeſte & moderate vivere, gloriam inſignem ſibi comparaverat. Hunc ergo virum clariſſimum, tempeſtivè atqve mature, ut ita di-

ἡ πρώ-

ἡ πρώτη τὸν πρῶτον, ἡ καλλίστη τῶν πόλεων, τὸν κάλλιστον Φάναι πολιοῦχον, καὶ δοῦσα τούτῳ τὸ ἐξ αὐτῆς γεγενῆσθαι, καὶ τῇ τοιαύτῃ γενέσει τιμήσασθαι, ἀντέλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ τοιοῦτον ἐπενεγκεῖν, οἷον καὶ μόνον ἐξήνεγκεν ἀλλὰ καλλυσπεῖσα ἐκείνη ἀποδύναι τῶν πόλεων· καὶ γέγονεν αὐτῇ ἡ παρ' ἐκείνου τιμὴ τῆς πρότερον μεγαλοπρεπεστέρα καὶ μείζων· ἔσον τότε μὲν κάλλει καὶ μεγέθει τῶν ἄλλων ἐκράτει πόλεων, ὥσπερ τις παράδεισος χῶρον τὴν περίβολῃ καὶ τῷ κύκλῳ· ὕστερον δὲ διὰ ἐκεῖνον καὶ τοῖς ἄνθεσι τῶν αὐθιγενῶν ἀρετῶν, τὰς ἄλλας ὑπερηκόντισεν· ὥστε εἰ καὶ μὴ ἔτως ἐξ ἀρχῆς κόσμῳ ἐκεκόσμητο, μηδὲ οἰκείαν τοιοῦτον ἠνύσχησεν, ἀπέχρησεν ἂν αὐτῇ τὸ θαυμαστὸν δὴ τοῦτο γέννημα πρὸς τὴν τῶν κρειττόνων ἀντίθεσιν.

cam, produxit Constantinopolis prima primum, pulcherrima civitatum, pulcherrimum, ut ita dicam, patronum civitatis; qvæ cum ei dedisset, ut ex ipsa nasceretur, & tali ortu eum ornasset; ab eo hoc vicissim accepit, qvod eum produxerit, qvi vel solus sufficerit ad ei dandum pulcherrima præmia civitatum. Et fuit honor, qvem ex illo habuit, priore major & magnificentior; qvod tunc qvidem pulchritudine superabat alias civitates, veluti qvidam locus Paradisi ambitu & circuitu; postea autem propter illum, floribus qvoqve ibi genitarum virtutum alias longo intervallo superavit: adeò ut etiamsi non sic fuisset ornata ab initio, ei sufficissent fœtus hic admirabilis ut sè posset conferre cum præstantioribus.

II. Καὶ τὸ κῆ πάντων ἀσύγκριτον κρᾶτος καὶ ἀποβλέμιλλον, ἦν μὲν εὐθὺς τὸ ἐκ παιδὸς, ὡς εἰπεῖν, γενέσεως, καὶ ἐξ ἀνθούσης ἤδη τριχὸς, ὥσπερ οἱ τῶν λεόντων σκύμνοι, εὐθὺς τὴν ὀφρῦν ἐπιδεικνύμενος, καὶ τῶν ἐπαυχενίων τριχῶν τὸ λάσιον. ὑπῆν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ σωφίσεως ἄνθη, καὶ τὸ φρόνημα ῥίζαν τινὰ εἶχε βαθεῖαν, καὶ ὁ νοῦς ἐξήστραπτέ τι θαυμάσιον. Ταῦτα μὲν τοῖς ἄλλοις ἀρκοῦντα ἐτύγχανεν εἰς τελείωσιν, ἐκείνῳ δὲ

II. Et vires qvidem incomparabiles statim, & à primo, ut semel dicam, ortu, etiam florente capillo, ostendebat, non secus atqve Leonum catuli ostendunt protinus supercilium, & densam colli jubam. Etenim flores pullulabant intelligentiæ; & habebat prudentiæ profundam qvandam radicem, & qvodam admirabili fulgore mens micabat. Hæc aliis qvidem sufficissent ad absolutionem, in illo autem agnoscebantur

προ-

προχαράγματα τὰ τελείας ἐγνωρίζε τὸ φύσεως· ὥσπερ ἂν τῶν δένδρων ὅσα μηδὲ τὴν φύσιν ἀναβλαστάνει τὸ ἐπιμελομένης χειρὸς βραχύτι ἐπιδιόρθωμα, εἰ καὶ ἀρδείαν τινὰ προδέξεται, ὅτι μᾶλλον πρὸς κάλλος καὶ μέγεθος ἐπιδίδωσιν, οὕτω δὴ κἀκείνῳ ἦν μὲν ἡ φύσις εὐδρομόν τι χρῆμα, καὶ εὐθὺς πρόϊὸν κατ' ὀλίγον. ὅθεν αὐτοφυῶς μὲν ἐρρητόρευε, πρὸς ἣν φιλοσοφίαν ὁ βαθὺς τῆς ψυχῆς κόλπος ἄφθονα ἐδίδου νοήματα.

III. Ἐπεὶ ἦ καὶ πρὸς τὰς ἀγχιβάτας τῶν φιλοσοφούντων ἀπέβλεπε, καί τινας ἐκεῖθεν ἀρχὰς ἐκομίσατο πρὸς τὴν τῶν ζητουμένων εὕρεσιν ἀφορμὰς, ἀνέκυψε τε ἀθρόον καὶ ἤρθη μετέωρος, καὶ ἀπὸ τῶν ἀκτίνων εὗρε τὸν ἥλιον, ἢ ἵνα εἰπεῖν; ἀπὸ δὲ ἡλίου πρὸς τὰς ἀκτῖνας διέβλεψεν, τὸ μὲν ἐκ τῶν ὑστέρων τὰ πρῶτα συλλογιζόμενος, τὸ δὲ ἐκ τῶν προτέρων τὰ δεύτερα τῇ φύσει συμπεραινόμενος. Εἰδὼς δὲ ὡς δυσὶ τούτοις ἡ τελεία καθ' ἡμᾶς φύσις κεκόσμηται, νῷ γενήμασι, καὶ γλώττης ῥήμασι, καὶ ὡς τῶν προλαβόντων ἐκείνων σοφῶν, οἱ μὲν διὰ φιλοσοφίας τὸν νοῦν ἐτελείωσαν, οἱ δὲ διὰ ῥητορικῆς τὴν γλῶτταν ἐκαθήραν, καὶ πλήνγε ἑνὸς ἢ δυοῖν οἱ λοιποὶ πρὸς θάτερον ἐπένευσαν τῶν

veluti qvædam prius descriptæ figuræ, qvæ perfectam ejus indolem præsignificabant. Qvomodo ergo arbores, qvæ germinant præter naturam, parum egentes manu, qvæ earum, curam gerat, si aliqvam acceperint irrigationem, & pulchritudine & magnitudine adhuc magis augentur; ita etiam illi qvoqve erat celerrimum ingenium, & qvod protinus in altum erigebatur. Qvamobrem is sua sponte præbebat se oratori; ad philosophiam autem profundus animæ sinus copiosa sensa dabat, & cogitata.

IV. Postqvam autem adspexit ad scholas Philosophorum, & illinc qvædam accepit, qvæ essent adjumento ad inventionem eorum, qvæ qværuntur, repentè assurrexit, & evasit sublimis, & ex radiis invenit solem; vel à sole (ut ita dicam) adspexit ad radios; partim qvidem ex posterioribus priora ratiocinatione colligens, partim autem ex prioribus, qvæ natura sunt secunda, concludens. Cum autem sciret, qvod perfecta nostra natura his duobus est ornata, nempe fœtibus mentis, & lingvæ fluentis; & qvod ex illis, qvi eum præcesserunt, Sapientibus, alii qvidem consummaverunt mentem per Philosophiam, alii vero per dicendi facultatem

μερῶν, καὶ τοῖς μὲν ἡ γλῶτ]α πολλαχοῦ ἔρρευσεν, ἐξ ἐπιχειρημάτων πυκνῶν, τοὺς δ' ἐκήρυξε τῶν νοημάτων τὰ ὑψηλότερα, ὡς εἶναι τούτοις μὲν μικρὸν δεῖν ἀγλώττους, ἐκείνους δ' ἐρήμους νοήσεως, ἐκεῖνο μέσον ἀμφοῖν γεγονὼς, σύνδεσμος εἶτα τῶν τέως διεσκεδασμένων ἐγένετο καὶ τὴν τε γλῶτ]αν ἐξάψας τῷ νῷ, τόν τε νοῦν ἐπιστήσας τοῖς λόγοις, καὶ ῥητορικῇ μὲν τὴν φιλοσοφίαν προβιβάσας εἰς πρακτικωτέραν καὶ ἐμφανεστέραν ἐνέργειαν, τῇ δ' γε φιλοσοφίᾳ τὴν τέχνην ὑψώσας, καὶ κεράσας ἀμφω πρὸς ἄλληλα τοῖς παρ' ἑαυτῶν κάλλεσιν, ἐμφανῶν, ὥ φ ἔτως εἶπω, τὸν νοῦν, καὶ ἔνδον τὴν γλῶτ]αν εἰργάσα]ο. Ἐφιλοσόφει γοῦν μὲν τὸ ἠθικῆς πιθανότητος, καὶ ἐῤῥητόρευε μὲν τὸ φιλοσόφου βαθύτητος· καὶ ἦν ἀμφοῖν τοῖν γενοῖν ὁμοίως ἐναρμοστος, καὶ ὅδ' ὁ φιλόσοφος τὴν πολιτικὴν ἐμίσει ὑπόθεσιν, ἐρῶν χρωννυμένην τοῖς ἀπὸ τῆ φιλοσοφίας βαφαῖς, ὅθ' ὁ ῥήτωρ πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἀπήχθε]ο, τοῖς τεχνικαῖς μεθόδοις ἐναβρυνόμενος.

V. Ἐνε]εῦθεν ὥσπερ τις λαμπὰς ἀπὸ τῆ Βυζαντίδος ἀφθεῖσα τε καὶ ἀρθεῖσα, οἱονεί τις πυρσὸς ἀφεί]ος τοῖς ἁπάσαις ἔδοξε πόλεσι

lingvam expurgaverunt; & præter unum aut duos, reliqvi ad alterutram declinaverunt; aliis qvidem densis epicherematibus lingva fluxit instar fluvii: alios autem celebrarunt præclara mentis sensa & cogitata, adeo ut hi qvidem essent propemodum elingues illi autem à perfectiore deserti intelligentia; ille inter utrosqve medius fuit, veluti qvoddam vinculum eorum, qvi tunc erant disjuncti, & menti lingvam adjungens, & verbis mentem adhibens; & arti qvidem dicendi adjiciens philosophiam ad efficaciorem & apertiorem operationem: philosophia autem artem extollens, & ambo inter se contemperans sua pulchritudine, vocalem (ut fic dicam) mentem, & lingvam effecit mente præditam. Philosophabatur itaqve cum morali probabilitate & fungebatur munere Oratoris, cum philosophiæ profunditate, & erat utrisqve generibus ex æqvo accommodatus; neqve Philosophus odio habebat argumentum civile, videns id esse coloratum tincturis philosophiæ, neqve Orator ægre ferebat scientiam, artificio dicendi sibi placens.

V. Hinc veluti qvædam lampas accensa & in altum sublata è Byzantio visa est, veluti qvædam fax in aëre omnibus civitatibus, & erat

καὶ

καὶ ἦν ὡς ἀληθῶς ὁ χῶρος οἷόν τις κόσμος οὐράνιος, πᾶσι λόγων καλαῖς ἀπολάμπων γένεσι, καὶ δι' ἑνὸς διαδήλως, τὰ μὲν ἅπασαν οἰκουμένην καταπυρσεύσας, τὰ δὲ πρὸς τῷ οἰκείῳ φωτὶ, καὶ ταῖς ἀλλοτρίαις καταστράπτων μαρμαρυγαῖς· καὶ τόγε θαυμασιώτερον, καὶ δι' ὃ μᾶλλον ἄξις ἐκεῖνον θαυμάσειεν, ὅτι καὶ γένους εὖ ἔχων, καὶ τὰ τῆς εὐκλείας οἴκοθεν κεκτημένος, βαθεῖ τε πλούτῳ κομῶν, καὶ οἷόν τις ἂν πρὸς παίδευσιν ἀποκνήσειεν. Οἱ γὰρ πλεῖστοι ἀφορμὴν ἓξ πλουτεῖν, ὥσπερ τὸν λόγον ἡδέασιν, οὐχ ἵν' ἐπήβολοι τῶν κρειττόνων γένωνται ἂν ἀλλ' ὅπως τοῖς μαλαίοις ἐπενδυφύσωσιν, περὶ ἕτον σπουδάζοντες, σοφισμασιν, ἐκεῖνος ταῖς θύραθεν τύχης πρὸς φιλοσοφίαν ἐκέχρητο. Ἐυλαβῆθεν ἅτε τοὺς ἀργολέρους τῶν φιλοσοφησάντων, ἅτε τοὺς περιττολέρους τῶν ῥητόρων ζηλοῦν. οἱ μὲν γὰρ ὥσπερ ἀπλέτῳ φωτὶ ταῖς ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας καταστραφθέντες ἀκτῖσιν, αὐτίκα καὶ ἐπέμυσαν, καὶ οὐ προεβίβασαν εἰς πρᾶξιν τὴν ἀρετὴν, οὐδ' ἐχρήσαντο τοῖς δόγμασι μεγαλοπρεπῶς, οὐδὲ ἡγεμόνες γεγόνασι πόλεων, οὐδὲ φέροντες οὐ μεμαθήκασιν, εἰς μέσους τοὺς πολλοὺς προτεθείκασιν, ἀλλὰ μαχροὺς μὲν ἐξέθρεψαν πώγωνας, ὥσπερ ἄκαρπα θέρη, καὶ σκυθρωποὺς τοὺς προσώπους γεγόνασιν,

revera locus, veluti mundus quidam cœlestis resplendens omni genere doctrinæ, & per unum qvi facem ferebat, partim qvidem illustrans universum orbem terræ, partim autem præter lucem propriam alienis qvoqve coruscans fulgoribus; & qvod est admirabilius, & propter qvod illum qvispiam magis fuerit admiratus, cum esset genere clarus, & ex illustri familia natus, & abundaret divitiis, & iis, qvæ segniorem effecerint qvempiam ad disciplinas. Multi enim sibi proponunt doctrinam & eloqventiam, tanqvam opum parandarum materiam; non ut assequantur ea, qvæ sunt meliora; sed ei studentes, ut se rebus vanis voluptate expleant; ille externis fortunæ adminiculis usus est ad philosophiam. Hinc factum est, ut nec eos æmularetur philosophos, qvi erant nimis otiosi, nec Oratores, qvi nimis redundabant: Nam illi qvidem veluti immenso lumine circumfusi radiis philosophiæ statim clauserunt oculos, & virtutem neqvaqvam deduxerunt ad actionem, nec magnifice usi sunt dogmatibus, neqve duces fuere civitatum, neqve qvæ didicerunt proposuerunt in medio populo; sed promissas qvidem barbas alebant, tanqvam messes inutiles, & multum tristes erant, & severi.

μερῶν, καὶ τοῖς μὲν ἡ γλῶττα πολλαχοῦ ἐρρύησεν, ἐξ ἐπιχειρημάτων πυκνῶν, τοῖς δ' ἐκήρυξε τῶν νοημάτων τὰ ὑψηλότερα, ὡς εἶναι τούτοις μὲν μικρῷ δεῖν ἀγλώττοις, ἐκείνους δ' ἐρήμους νοήσεως, ἐκεῖνος μέσον ἀμφοῖν γεγονὼς, σύνδεσμος εἶναι τῶν τότε διεστηκότων ἐγένετο καὶ τὴν τε γλῶτταν ἐξάψας τῷ νῷ, τόν τε νοῦν ἐπισήσας τοῖς λόγοις, καὶ ῥητορικῇ μὲν τὴν φιλοσοφίαν προβιβάσας εἰς πραγματικωτέραν καὶ ἐμφανεστέραν ἐνέργειαν, τῇ δ' γε φιλοσοφίᾳ τὴν τέχνην ὑψώσας, καὶ κεράσας ἄμφω πρὸς ἄλληλα τοῖς παρ' ἑαυτῶν κάλλεσιν, ἔμφρονα, ὃ δ' ἔτως εἰπεῖν, τὸν νοῦν, καὶ ἔννουν τὴν γλῶτταν εἰργάσατο. Ἐφιλοσόφει γοῦν μὲν τὸ ἠθικῆς πιθανότητος, καὶ ἐρρητόρευε μὲν τὸ φιλοσόφου βαθύτητος· καὶ ἦν ἀμφοῖν τοῖν γενοῖν ὁμοίως ἐναρμοστος, καὶ δὴ ὁ φιλόσοφος τὴν πολιτικὴν ἐμίσει ὑπόθεσιν, ὁρῶν χρωννυμένην τοῖς ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας βαφαῖς, δῆθ' ὁ ῥήτωρ πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἀπήχθετο, τοῖς τεχνικοῖς μεθόδοις ἐναβρυνόμενος.

V. Ἐνθεσθεν ὥσπερ τις λαμπὰς ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου ἀφθεῖσα τε καὶ ἀρθεῖσα, οἱονεί τις πυρσὸς ἀλεξικέραυνος τοῖς ἁπάσαις ἔδοξε πόλεσι

lingvam expurgaverunt; & præter unum aut duos, reliqvi ad alterutram declinaverunt; aliis qvidem densis epicherematibus lingva fluxit instar fluvii: alios autem celebrarunt præclara mentis sensa & cogitata, adeo ut hi qvidem essent propemodum elingues illi autem à perfectiore deserti intelligentia; ille inter utrosqve medius fuit, veluti qvoddam vinculum eorum, qvi tunc erant disjuncti, & menti lingvam adjungens, & verbis mentem adhibens; & arti qvidem dicendi adjiciens philosophiam ad efficaciorem & apertiorem operationem: philosophia autem artem extollens, & ambo inter se contemperans sua pulchritudine, vocalem (ut sic dicam) mentem, & lingvam effecit mente præditam. Philosophabatur itaqve cum morali probabilitate & fungebatur munere Oratoris, cum philosophiæ profunditate, & erat utrisqve generibus ex æqvo accommodatus; neqve Philosophus odio habebat argumentum civile, videns id esse coloratum tincturis philosophiæ, neqve Orator ægre ferebat scientiam, artificio dicendi sibi placens.

V. Hinc veluti qvædam lampas accensa & in altum sublata è Byzantio visa est, veluti qvædam sax in aëre omnibus civitatibus, & erat

καὶ

καὶ ἦν ὡς ἀληθῶς ὁ χῶρος οἷον τις κόσμος ἑρανιος, πᾶσι λόγων καλαστραπτόμενος γένεσι, καὶ δι' ἑνὸς διαδέχων, τὰ μὲν τὴν σύμπασαν οἰκουμένην καλαπυρσεύσας, τὰ δὲ πρὸς τῷ οἰκείῳ φωτὶ, καὶ ταῖς ἀλλοτρίαις καλαστράπτων μαρμαρυγαῖς· καὶ τόγε θαυμασιώτερον, καὶ δι' ὃ μᾶλλον ἄξις ἐκεῖνον θαυμάσειεν, ὅτι καὶ γένους εὖ ἔχων, καὶ τὰ τῆς εὐκλείας οἴκοθεν κεκτημένος, βαθεῖ τε πλούτῳ κομῶν, καὶ οἷσπερ ἄν τις πρὸς παίδευσιν ἀποκνήσειεν. Οἱ γὰρ πλεῖστοι ἀφορμὴν ἕξ πλουτεῖν, ὥσπερ τὸν λόγον ἡδέασιν, οὐχ ἵν' ἐπίβολοι τῶν κρειττόνων γένωνται ἂν ἀλλ' ὅπως τοῖς μαλαίοις ἐπενδρυφύσωσιν, περὶ ἕτον παιδάζοντες, ὧδε σκιαμαχίαις, ἐκεῖνος ταῖς ὧδε τὰ ἔξωθεν τύχης πρὸς φιλοσοφίαν ἐκέχρητο. Ενθεσθεν ὅτε τοῖς ἀργοτέροις τῶν φιλοσοφησάντων, ὅτε τοῖς περιττοτέροις τῶν ῥητόρων ζηλοῖ. οἱ μὲν γὰρ ὥσπερ ἀπλέτῳ φωτὶ ταῖς ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας καλαστραφθέντες ἀκτῖσιν, αὐτίκα καὶ ἐπέμυσαν, καὶ οὐ προσβιβάσαν εἰς πρᾶξιν τὴν ἀρετὴν, οὐδ' ἐχρήσαντο τοῖς δόγμασι μεγαλοπρεπῶς, οὐδὲ ἡγεμόνες γεγόνασι πόλεων, οὐδὲ φέρονται ἃ μεμαθήκασιν, εἰς μέσους τοῖς πολλοῖς προτεθείκασιν, ἀλλὰ μακροῖς μὲν ἐξέθρεψαν πώγωνας, ὥσπερ ἄκαρπα θέρη, καὶ σκυθρωποὶ τοῖς προσώποις γεγόνασιν.

revera locus, veluti mundus qvidam cœleſtis reſplendens omni genere doctrinæ, & per unum qvi facem ferebat, partim qvidem illuſtrans univerſum orbem terræ, partim autem præter lucem propriam alienis qvoqve coruſcans fulgoribus; & qvod eſt admirabilius, & propter qvod illum qviſpiam magis fuerit admiratus, cum eſſet genere clarus, & ex illuſtri familia natus, & abundaret divitiis, & iis, qvæ ſegniorem effecerint qvempiam ad diſciplinas. Multi enim ſibi proponunt doctrinam & eloqventiam, tanqvam opum parandarum materiam; non ut aſſeqvantur ea, qvæ ſunt meliora; ſed ei ſtudentes, ut ſe rebus vanis voluptate expleant; ille externis fortunæ adminiculis uſus eſt ad philoſophiam. Hinc factum eſt, ut nec eos æmularetur philoſophos, qvi erant nimis otioſi, nec Oratores, qvi nimis redundabant: Nam illi qvidem veluti immenſo lumine circumfuſi radiis philoſophiæ ſtatim clauſerunt oculos, & virtutem neqvaqvam deduxerunt ad actionem, nec magnifice uſi ſunt dogmatibus, neqve duces fuere civitatum, neqve qvæ didicerunt propoſuerunt in medio populo; ſed promiſſas qvidem barbas alebant, tanqvam meſſes inutiles, & multum triſtes erant, & ſeveri.

VI. Εἶτα δὴ οἱ μὲν ἀδὲν δέον ἀφὲ τὴ ἀγορᾶς θέσεις, ἀκράτῳ τῇ παῤῥησίᾳ ἐχρήσαντο· οἱ δ' πίθοις τινὰς καλῳκήκασιν, ἀπεγράψαντες ἑαυτούς. οἱ δ' πρὲ ἀφὲ διαλεκτικὰς ἐρωτήσεις τὸν ἑαυτῶν βίον κατατερίφασιν. ἄλλοι δ' πρὲ φυσικῶν ἐζήτησαν ὑποθέσεων, ἀνωφελεῖς τινὰς ἀντιλογίας καὶ ἔριδας τῷ βίῳ καταμείσαντες· καὶ τῶν ῥητόρων δ' οἱ πλείους ταυτὸ τοῦτο πεπόνθασιν, τὴν ἔμφρονα τέχνην, ἀφροσύνης ἀφορμὴν ποιησάμενοι· καὶ δεῖν τὰ λυσιτελοῦντα ταῖς πόλεσι προαιρεῖσθαι καὶ μελετᾶν, οἱ δὲ τὰ μὲν αὐτοὶ πλάττοντες, τὰ δ' οἷόν τε ἀποκειμένοις χρησάμενοι πράγμασι, καινήν τινα σκηνὴν τῷ βίῳ ἐπεισαγάγοντο. Ἀλλ' ἐκεῖνος οὐχ οὕτως πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἀλλὰ μήτε τὴν ἐσθῆτα μεταλλάξας, μηδέτι δ' μεγαλοπρεποῦς καθυφεὶς, μήτε τὸ γένος ἀτιμάσας ταῖς καινοτομίαις, μήτε πλάσας, ἢ μεταπλάσας ὑποθέσεις πολιτικὰς, μήτε τηνάλλως σοφιζευσάμενος, τῇ μὲν ἀπὸ τούτων γένοις φιλοτιμία ὕλῃ πρὸς τὸ εὖ ποιεῖν πολυαρκεστάτῃ ἐχρήσατο, τὴν δ' ἀπὸ τῶν μαθημάτων αἱρετὴν ἀφορμὴν εὐθὺς ἔσχε μεγαλοπρεπείας τε καὶ λαμπρότητος. Βασιλεῦσι δ' ἐπέρασε γενόμενος, μὰ τιμιώτατα τῶν ὅλων πιστεύεται, τὸ μὲν ἐγγὺς ἑστάναι δ' βήματος, ἀφὲ τὴν σύνεσιν. τὴν δὲ τὰ πολιτείας διοικησιν, ἀφ'

VI. Deinde alii qvidem cum non opus esset per forum currentes, intemperanti usi sunt dicendi libertate; alii autem dolia qvædam habitarunt, se eis circumscribentes. Alii autem in Dialecticis interrogationibus vitam suam consumpserunt: alii autem qvæsiverunt de naturalibus positionibus, qvasdam inutiles contradictiones & lites in vitam afferentes; & hoc ipsum evenit plurimis ex Oratoribus; prudentem artem fecerunt occasionem insipientiæ, & cum oporteret eos eligere & meditari qvæ civitatibus sunt conducibilia, illi, partim qvidem ipsi fingentes, partim autem utentes tanqvam rebus repositis, novam qvandam scenam tragicam in vitam introduxerunt; sed ille non sic; longe qvidem ab eo abfuit: sed neqve vestem mutans, neqve aliqvid remittens de magnificentia, nec hujusmodi novitatibus genus suum dedecore afficiens, neqve civiles causas fingens & refingens; neqve inaniter fungens munere Rhetoris, generis qvidem decore utebatur omnino ad benefaciendum: virtutem autem, qvam sibi paraverat è disciplinis habuit protinus occasionem splendoris & magnificentiæ: nam cum Imperatoribus evasisset amabilis, ejus fidei committuntur, qvæ sunt omnium maxime honorabilia; ut qvi prope tribunal qvidem

τε

τε τὴν τ. φύσεως ἐπιστημοσύνην, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων προσλαβὼν ἐπιμέλειαν.

VII. Καὶ πρῶτα μὲν ταῖς μυστικωτέραις ἐφεστήκει τῶν πράξεων, καὶ τοῖς ἀπορρήτοις βουλεύμασι κοινωνὸς παρειστήκει τοῖς συμβουλεύουσι. Ἐπεὶ δὲ ἡ τοῦ βασιλέως πίστις ἐν τούτοις τὸν ἐκήρυξε, μὴ τῶν αὐτῶν καὶ τὰς κοσμικὰς φροντίδας συνειληφὼς οἷος αὐτὸν γεγενῆσθαι εἰσαγγελέα τε τῷ κραταιῷ ἔξωθεν, καὶ ἐξαγγελέα τῶν ἔσω κραταιῷ τοῖς ἔξωθεν· καὶ ἦν ὡσανεὶ δεσμὸς τῆς διοικήσεως ἀκριβής. Τὰ μὲν ἄνω ἡλιακῆς κύκλου τὸ μὲν ἐστὶν ἑτέρωθι, τὸ δὲ πρὸς ἡμᾶς· ἐκεῖνο δὲ ὁ αὐτὸς ὅλος ἦν καὶ τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς πράγμασιν. ὥσπερ καὶ ἄνωθεν ὁ λόγος τοῦτον ἐγνώρισεν, παντοδαπῶς εἶχε τῆς φύσεως, τὰ μὲν προβουλεύσασθαι, τὰ δὲ τῶν βουλευμάτων καὶ καταεργάσασθαι· βαρβάροις τε πόρρω τῆς Ρωμαίων ἀπώσασθαι γῆς, τοὺς δὲ καὶ καταγωνίσασθαι, ἢ στρατεύμασιν. ἢ τεχνάσμασιν· ἔθνησι ὑποποιῆται, καὶ σῆναι δεξιὸς πρὸς τοὺς καιροὺς καὶ τὰ πράγματα, τῷ μεταβεβλῆσθαι ὅτε δέον, τῷ καινοτομῆσαι ὅτε συμφέρειν, τῷ τὴν αὐτὴν τηρῆσαι ἰδέαν, ὅτε τοῦτο καλὸν δόξειε. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἁδὲ χαριτος ἄμοιρος ὁ ἀνὴρ, ἀλλὰ καταῤῥυτος. αὐτῷ πρὸς πᾶσαν σοφὴν μετ' ἐμμελοῦς παιδιᾶς καὶ ἡ γλῶττα καὶ ἡ διάνοια. Μεγαλοπρεπῶς δὲ ἔχων καὶ τὴ σο-

stiaret propter sapientiam: Reip. autem administrationem propter ingenii solertiam, & rerum curam acceperit.

VII. Et primum qvidem præfuit rebus arcanis; & secretorum consiliorum fuit particeps, cum Imperatoribus; adeo ut Imperatori renuntiaret ea, qvæ afferebant exteri, & rursus exteris ea, qvæ jubebat Imperator: & erat veluti qvoddam accuratum vinculum administrationis. Atqve orbis qvidem solaris pars qvædam est alibi, pars vero est apud nos; ille vero ipse totus erat apud Imperatorem, & in ipsis negotiis: Qvomodo enim superius significavit oratio, versatile, & ad omnia accommodatum habuit ingenium; adeo ut & prius consultaret, & exeqveretur ea, qvæ consultata fuerunt, & Barbaros procul propulsaret à finibus Romanorum, alios autem superaret, aut copiis aut artibus, & gentes in suam redigeret potestatem, temporibusqve & rebus dexterrime uti posset; qvod mutaretur qvando oportebat, qvod innovaret qvando expediebat; qvod eandem servaret speciem, qvando bonum videbatur; sed neqve erat Vir expers gratiarum & leporum, sed ad omnem leporem ac gratiam conveniente doctrina temperata erat ei lingva instituta & animus. Cum autem

VI. Εἶτα δὴ οἱ μὲν ὑδὲν δέον ἀλλὰ τὰ ἀγορᾶς θεσμὸς, ἀκράτῳ τῇ παῤῥησίᾳ ἐχρήσαντο· οἱ δὲ πίθοις τισὰς καλωκήκασιν, ὥσπερ ἀράχνας ἑαυτοὺς. οἱ δὲ ὥσπερ ἀλλεκτικὰς ἐρωτήσεις τὸν ἑαυτῶν βίον καταστρέφασιν. ἄλλοι δὲ ὥσπερ φυσικῶν ἐζήτησαν ὑποθέσεων, ἀνωφελεῖς τινας ἀντιλογίας καὶ ἔριδας τῷ βίῳ καλακομίσαντες· καὶ τῶν ῥητόρων δὲ οἱ πλείους ταυτὸ τοῦτο πεπόνθασιν, τὴν ἐμφρονα τέχνην, ἀφροσύνης ἀφορμὴν ποιησάμενοι· καὶ δεῖν τὰ λυσιτελοῦντα τοῖς πόλεσι προαιρεῖσθαι καὶ μελετᾶν, οἱ δὲ τὰ μὲν αὐτοὶ πλάττοντες, τὰ δὲ οἷόν τε ἀποκειμένοις χρησάμενοι πράγμασι, καινὴν τινα σκηνὴν τῷ βίῳ ἐπεισαγάγοντο. Ἀλλ' ἐκεῖνος οὐχ οὕτως πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἀλλὰ μήτε τὴν ἐσθῆτα μεταλλάξας, μηδέτι δὲ μεγαλοπρεποῦς καθυφεὶς, μήτε τὸ γένος ἀτιμάσας τοῖς καινοτομίαις, μήτε πλάσας, ἢ μεταπλάσας ὑποθέσεις πολιτικὰς, μήτε τηναλλῶς σοφιζευσάμενος, τῇ μὲν ἀπὸ τούτων γένοις φιλοτιμία ὕλη πρὸς τὸ εὖ ποιεῖν πολυαρκεστάτη ἐχρήσατο, τὴν δὲ ἀπὸ τῶν μαθημάτων αἱρεθεῖσαν ἀφορμὴν εὐθὺς ἔσχε μεγαλοπρεπείας τε καὶ λαμπρότητος. Βασιλεῦσι δὲ ἐπέρασι γεγονὼς, καὶ τιμιώτατα τῶν ὅλων πιστευθεὶς, τὸ μὲν ἐγγὺς ἐσάναι δεδοίκασι, τὴν δὲ τῶν πολιτείας διοίκησιν, ἀφ'

VI. Deinde alii qvidem cum non opus esset per forum currentes, intemperanti usi sunt dicendi libertate; alii autem dolia qvædam habitarunt, se eis circumscribentes. Alii autem in Dialecticis interrogationibus vitam suam consumpserunt: alii autem qvæsiverunt de naturalibus positionibus, qvasdam inutiles contradictiones & lites in vitam afferentes; & hoc ipsum evenit plurimis ex Oratoribus; prudentem artem fecerunt occasionem insipientiæ, & cum oporteret eos eligere & meditari qvæ civitatibus sunt conducibilia, illi, partim qvidem ipsi fingentes, partim autem utentes tanqvam rebus repositis, novam qvandam scenam tragicam in vitam introduxerunt; sed ille non sic; longe qvidem ab eo abfuit: sed neqve vestem mutans, neqve aliqvid remittens de magnificentia, nec hujusmodi novitatibus genus suum dedecore afficiens, neqve civiles causas fingens & refingens; neqve inaniter fungens munere Rhetoris, generis qvidem decore utebatur omnino ad benefaciendum: virtutem autem, qvam sibi paraverat è disciplinis habuit protinus occasionem splendoris & magnificentiæ: nam cum Imperatoribus evasisset amabilis, ejus fidei committuntur, qvæ sunt omnium maxime honorabilia; ut qvi prope tribunal qvidem

τε

τε τὴν τ᾽ φύσεως ἐπιηδειότητα, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων προσλαβὼν ἐπιμέλειαν.

VII. Καὶ πρῶτα μὲν ταῖς μυστικωτέραις ἐφεστήκει τῶν πράξεων, καὶ τοῖς ἀπορρήτοις βουλεύμασι κοινωνὸς παρειστήκει τοῖς συμβουλεύουσι. Ἐπεὶ δὲ ἔδοξε πίστις ἐν τούτοις τοῦτον ἐκήρυξε, μὴ τῶν αὐτῶν καὶ τὰς κοσμικὰς φροντίδας συνειληφὼς· ὡς αὐλὸν γεγενῆσθαι εἰσαγγελέα τε τῷ κραθῆναι ἔξωθεν, καὶ ἐξαγγελέα τῶν ἔσω κραθέντων τοῖς ἔξωθεν· καὶ ἦν ὥσπερεὶ δεσμὸς τ᾽ διοικήσεως ἀκριβής. Τὰ μὲν ἐν ἡλιακῷ κύκλῳ τὸ μὲν ἐστὶν ἑτέρωθι, τὸ δὲ πρὸς ἡμᾶς· ἐκεῖνος δὲ ὁ αὐτὸς ὅλος ἦν καὶ τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς πράγμασιν. ὥσπερ καὶ ἄνωθεν ὁ λόγος τοῦτον ἐγνώρισεν, παντοδαπῶς εἶχε τ᾽ φύσεως, τὰ μὲν προβουλεύσασθαι, τὰ δὲ τῶν βουλευμάτων καὶ καθεργάσασθαι· βαρβάροις τε πόρρω τ᾽ Ρωμαίων ἀπώσασθαι γῆς, τοὺς δὲ καὶ καταγωνίσασθαι, ἢ στρατεύμασιν. ἢ ἰσχυάσμασιν· ἔθνησε ὑποποιῆται, καὶ σῶναι δεξιὸς πρὸς τοὺς καιροὺς καὶ τὰ πράγματα, τῷ μεταβεβλῆσθαι ὅτε δέον, τῷ καινοτομῆσαι ὅτε συμφορὰν, τῷ τὴν αὐτὴν τηρῆσαι ἰδέαν, ὅτε τοῦτο καλὸν δόξειε. Καὶ ἐπὶ τούτοις δὲ χαρίτων ἄμοιρος ὁ ἀνὴρ, ἀλλὰ καθήρμοτο. αὐτῷ πρὸς πᾶσαν σπουδὴν μεμιγμένῃ παιδιαῖς καὶ ἡ γλῶττα καὶ ἡ διάνοια. Μεγαλοπρεπῶς δὲ ἔχων καὶ τ᾽ σε-

stiaret propter sapientiam: Reip. autem administrationem propter ingenii solertiam, & rerum curam acceperit.

VII. Et primum qvidem præfuit rebus arcanis; & secretorum consiliorum fuit particeps, cum Imperatoribus; adeo ut Imperatori renuntiaret ea, qvæ afferebant exteri, & rursus exteris ea, qvæ jubebat Imperator: & erat veluti qvoddam accuratum vinculum administrationis. Atqve orbis qvidem solaris pars qvædam est alibi, pars vero est apud nos; ille vero ipse totus erat apud Imperatorem, & in ipsis negotiis: Qvomodo enim superius significavit oratio, versatile, & ad omnia accommodatum habuit ingenium; adeo ut & prius consultaret, & exeqveretur ea, qvæ consultata fuerunt, & Barbaros procul propulsaret à finibus Romanorum, alios autem superaret, aut copiis aut artibus, & gentes in suam redigeret potestatem, temporibusqve & rebus dexterrime uti posset; qvod mutaretur qvando oportebat, qvod innovaret qvando expediebat; qvod eandem servaret speciem, qvando bonum videbatur; sed neqve erat Vir expers gratiarum & leporum, sed ad omnem leporem ac gratiam conveniente doctrina temperata erat ei lingva instituta & animus. Cum autem

λῆς, καὶ ξ σχήματος αἷμα καὶ ξ βαδίσματος, αὐληθέντα τὸ ἦθος πρὸς τὸ φαινόμενον. ἐπίχαρίς τε ὢν καὶ εὐπρόσιτος, καὶ αὐλόθεν ἕλκων πάντας τῷ μειλιγίματι. Εἶχε δὴ καὶ τὰ χειρὸς ἀφειδῶς, δύο ταύτην ἐπεκλεινόντων, πλούτου καὶ προαιρέσεως. καὶ προὐκείτο γε αὐτῷ ὑπιάζουσα, καὶ ἐξήνλει ταύτη ὥσπερ ἐκ πόλεμου δαψιλῶς ὁ βουλόμενος. Εἶχε μὲν οὖν οὕτω ταῦτα τῷ μεγάλῳ ἐκείνῳ ἀνδρί. εἶχε δὴ καὶ ὥσπερ ἔχειν μέρη τινὰ τῶν τὴν ἡμετέραν πίστιν συγκροτεῖν εἰωθότων. Ἀλλ' ἦν. ἄλλως τί μὴ τελεώτερον χρῶμαι τῷ λόγῳ, μὴ δὲ εἰς κορυφαίαν ἀρχὴν ἀνάγω τὸ μέγιστον τῶν ἐκείνου κεφαλαίων. Εἶμι γοῦν πρὸς τὴν πρώτην ὑπόθεσιν, βραχύ τι τὸν λόγον προκαλεσάμενος.

VIII. Φιλότιμα μὲν τὰ ὅσα τῶν μαρτύρων κατ' ἐχθρῶν ἀγωνίσματα, πρός τε ἃς ἐμφανῶς, καὶ πρὸς ἃς ἀφανῶς ἠγωνίσαντο· καὶ πῶς γὰρ οὔ; παῤῥησίαι λαμπραὶ καὶ γνώμαι ἀήττητοι, τό, τε ἐκκεκινθαλῶν χέσεων, καὶ τὸ καλαμελῆσαι τῆς φύσεως, τομαί τε μελῶν καὶ ἀποβολαί· καὶ τὸ τελευταῖον ζωῆς ὠθισθένησις. Οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ ὁ ἀσκητικὸς βίος καλέλαμπε. δαπάνη γὰρ κἀνταῦθα σαρκῶν, καὶ τρυφὴ τὸ μὴ τρυφᾶν, ἐν οἷς γε δέον τρυφᾶν· καὶ τὸ ἀπερρῆχθαι κόσμε, καὶ πρὸς θεὸν μὴ τῶν σωμάτων αὐλῶν ἀναπτῆναι, καὶ σπᾶσθαι πρός τε τὰ ἔμφυτα πάθη, καὶ πρὸς τὰ ἐπιῤῥέοντα ὅσα τῶν πονηρῶν,

esset ei magnificus & amictus, & habitus simul cum incessu, mores qvoqve mutabat ad id, qvod videbatur, ut qvi esset gratiosus & affabilis, & eo ipso omnes subridens ad se attraheret. Præterea autem manu qvoqve minime erat parcus; utpote qvod duæ res extenderent, nempe divitiæ & voluntas. Habebat autem ita qvoqve, ut oportebat, nonnullas partes ex iis, qvæ consuerunt nostram fidem constituere. Hæ autem erant (sed cur non perfectius utor Oratione, neqve eam ad capitale reduco principium qvod est maximum caput rerum illius?) Vado ergo ad primum argumentum, si antea ea, qvæ sunt dicenda nonnulla præmisero.

VIII. Gloriosa qvidem sunt certamina, qvæ susceptæ fuerunt à Martyribus adversus inimicos, partim apertè partim obscure. Qvidni enim? cum fuerit eorum præclara fiducia & mens inexpugnabilis; affectus abdicasse, neglexisse naturam, exsecta membra & amissa, ac postremo vitæ contemptus. His autem nihilominus refulsit vita qvoqve Monasticæ exercitationis. Nam hic qvoqve est carnis consumptio, nec se deliciis dedere, in iis, in qvibus non oportet, & à mundo separari; ad Deum cum ipsis evolare corporibus, & innatis resistere affectio-

πονηρῶν,

πονηρῶν πνευμάτων ἔξωθεν. Λαμπρὸι γοιγαρῦν ἄμφω οἱ βίοι, καὶ πάλαι μὲν ἦσαν, ἔσον ἦ κ᾽ αὖθις. ἀλλ᾽ ἡ λαμπρὰ γέως ἐγνώρισο ἡ γέτων ἐναδθα αὐτίδεσις· αἱ μὲν ἀπόρρητοι βίβλοι, ἃς δὴ γοῦν πολλοῖς ἐν τῇ ἀποκαταστάσει οἱ Ἄγγελοι ἀναγνώσονται, ἀκριβῆ τὰ τ᾽ μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ ἀσκήσεως ἔχουσιν ὑπομνήματα. Οἱ ἦ πρὸ ἔ θαυμασίᾳ ἔ δὲ ἀνδρὸς ἐν ταὐτῷ τὰς ἐκείνων πράξεις ἀναγραψάμενοι, ἥμισυ τ᾽ μεγαλοπρεπείας ἐκείνων ἐφίκοντο· ἀλλὰ τὰ μὲν αὐτῶν καταψευσάντο, τὰ ἦ μὴ δυνηθέντες καλάλλη αὐθεναι, ἀκομψον ἐκείνος τὸ ἀγαθὸν, καὶ ἀφιλότιμον συγγεγράφασιν, ἔτε καλὴν ὑποθέμενοι, ἔννοιαν, ἔτε μὲν ὑπερεπέσι καλαπεσμόσαντες λέξεσιν, ἐδ᾽ ἀκριβῶς ὑπογράψαντες, ἔτε τὴν τῶν κολοσάντων βαρύτητα, ἔτε τὴν τῶν μαρτύρων πρὸς τὰς ἀποκρίσεις συνετότητα. ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀσκηταῖς τὴν ἄσκησιν ἐκιβδήλωσαν, ἀφελῶς αὐτοῖς, καὶ ὥσπερ ἐκ ἔ ὠδολυχόντων τὰ ἔπεδασμένα διεξιόντες.

IX. Ἐνθέντοι οἱ μὲν ὐδὲ ψιλὴν ἀναρτέρουν τὴν τῶν ὑπομνηματιδέντων ἀνάγνωσιν, τοῖς δὲ καὶ γέλωτος ἀφορμὴ τὰ λεγόμενα ἐγνωρίζετο· καὶ τὸ τ᾽ συνθήκης ἦ ἀκαλλὲς, καὶ τὸ ἀνακόλυθον τ᾽ ἐννοίας,

nibus, & iis qvæ à malis ſpiritibus affluunt extrinſecus. Eſt ergo amborum præclara vita; & olim qvidem fuerat; & erit rurſus, ſed non clare interim fuerat cognita eorum hic remuneratio; ſed arcani qvidem libri, qvos multis in futura in integrum reſtitutione legent Angeli, accurate monimenta continent eorum martyrii & exercitationis. Qvi autem ante hunc beatum virum res geſtas illorum ſcripſerunt, non ſunt aſſecuti illorum magnificentiam; ſed partim qvidem de eis ſunt mentiti, partim autem cum non poſſent rebus eorum reſpondentem afferre Orationem, bonum illis conſcripſerunt, qvod nec erat ulla elegantia ornatum, nec laude proſeqvendum, ut qvi nec pulchram ſubjecerint ſententiam, nec eam verbis ornarint decentibus; neqve accurate deſcripſerint ſævitiam ac atrocitatem eorum, qvi punierunt, neqve Martyrum in dandis reſponſis prudentiam: qvin etiam Monachorum adulterarunt exercitationem; ſimpliciter & qvaſi temere, & ut accidit, referentes, qvæ ſtudioſe ab illis facta ſunt.

IX. Hinc factum eſt ut nonnulli ne vel legere qvidem ſuſtinerent ea, qvæ ſunt literarum mandata monumentis, aliis autem ea, qvæ dicebantur, præberent ridendi materiam; & compoſitionis inele-

ἐννοίας,

ἐννοίας, καὶ τὸ τῆ λέξεως εὐτελὲς, ἀγλευκὴ τοῖς ἀκούσιν ἦν, καὶ ἀπηχθάνοντο μᾶλλον ἢ προσίεντο· καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ἀναγραψαμένοις διεκωμῳδεῖτο ἡμῖν τὰ θαυμάσια τῶν ὑπὲρ Χριστὸν θεραπόντων ἀγωνίσματά τε καὶ τρόπαια. Καὶ ξύμπαντες μὲν διελοιδορεῖντο σαφῶς τοῖς συγγράμμασιν, ἀντεισενεγκεῖν δ' ἦν τῶν τὰ κρείττονα, οἱ μὲν δι' ὄκνον ψυχῆς, οἱ δὲ ὡς γελοιώτατον πάθασμα, καὶ ὧ μηδὲ βίος ἂν ἑλοῖ ἀνδρὸς ἐξαρκέσειεν, ἔτι βουλομένοις δύναμις τις προσῆν ἅτε δυναμένοις βούλησις. Ἀλλ' οὐχὶ κἀ ὁ θαυμασιος Συμεὼν ταυτὸν ἐπεπόνθει τούτοις· ἀλλὰ μέχρι τοῦ μέμψασθαι τοῖς γεγραμμένοις συμπροϊὼν αὐτοῖς, ἔπειτα περαιτέρω προβέβηκε, καὶ θαρρεῖ τὶ πρᾶγμα νεανικὸν, μᾶλλον δὲ εὐτυχὲς πρᾶξιν, ἣν οὐδεὶς τῶν πάντων εὐτετύχηκε, δι' ἧς ἐκεῖνος τε ἐπιφανέστερος τῶν ἁπάντων ἐλλογίμων ἐγένετο, καὶ τῷ τε Θεῷ τὰ κάλλιστα τῶν ὄντων ἀφωσιώσατο, καὶ τοῖς τῶν μαρτύρων ἀγῶνας καὶ διεξόδους, τάς τε τῶν ἀσκητῶν ἐγκρατείας καὶ καρτερίας ἐκάλλυνέ τε καὶ κατεκόσμησε, καὶ τὴν αὐτὴν ἐκείνοις προσενεγκὼν εὔνοιαν, τὰς παρ' ἁπάντων ἀντείληφε χάριτας.

X. Καὶ τί γὰρ ἄντις τῷ τοιούτῳ παραβάλοι παράσματι, ποίαν ἀρχαιολογίαν Ἑλληνικὴν, ἢ καταμέ-

gantia, & sententiæ absurdæ & nulla consequentia ex dicto vilis & abjecta, erant iis, qui audiebant, insuavia, & odio habebantur, potius quam admittebantur; & propter eos, qui conscripserant, nobis ludibrio habebantur admirabilia Christi servorum certamina ac trophæa. Et omnes quidem aperte scripta insectabantur maledictis: eorum autem loco afferre meliora, aliis quidem propter animi socordiam, aliis autem ut quod est opus perfectissimum & maximi studii, & cui nec tota quidem viri vita sufficerit, neque vires aderant volentibus, nec iis, qui poterant, voluntas: sed non etiam admirabilis Symeon eodem modo, quo ij, fuit affectus: sed cum eis procedens ad scriptorum usq; reprehensionem, deinde processit ulterius, & juvenile aggreditur facinus, vel felicem potius actionem, quam nullus omnium gesserit feliciter, per quam ille evasit clarior omnibus, qui sunt ubiq; eruditis; & Deo consecravit ea, quæ sunt omnium pulcherrima: Martyrumque certamina & cursus, & Monachorum abstinentiam atq; patientiam ornavit ac declaravit, & eandem, quam illi adhibens benevolentiam, gratias vicissim accepit ab omnibus.

X. Quid enim quis cum tali contulerit opera? Quas Græcorum Antiquitates aut terræ universa di-

τρησιν

ἔρησιν, ἢ συμπάσης τῆς ἐπὶ τοῖς ἁγίοις ἐπαίνου ἐστὶν ἀπόδειξις, καὶ πρὸ ἐκείνων Βαβυλωνίοις καλῶς θῆσαι, ὅσα τε μὴ ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνων ἀνδρικωτέρῳ διηγήσασθαι. Ἔχει μὲν καὶ ταῦτα φιλότιμα καὶ πάλιν ἃ τοῖς μὴ καλλιλογίας ἐκτεθειμένοις τὰς συγγραφάς. Ἀλλὰ τοῦτον μὲν ἄλλα τὴν τῶν ἀναγεγραμμένων σωθῆναι διασπεύδασαι τοῖς πολλοῖς ἡ ἀνάγνωσις. Ὁ πόσα ἦν ὁ γραῦς ὅτος εἶπε μὴ τὸ ἀκριβὲς ἐν λόγῳ περιβολῆς ἐπὶ τοῖς μαρτυρήσασι καὶ ἀσκήσασι τῶν συγγεγραμμένων ἐξενέγκασθαι, διττὸν ἔχει τὸν ζῆλον, τό τε πρὸς τὴν σωθῆναι μιμήσεως, καὶ τὸ πρὸς τὰ κάλλιστα ἐν ἤθεσι ὑποτάσεως. Εἰποιμι ἂν καὶ τρίτον ὑπ' ἔλαττον τούτων, ἀλλ' ἀκριβέστερόν τε καὶ ὑψηλότερον, ὅτι θεῖ τῶν συγκροτούντων τὸ εὐαγγέλιον, ἡ τῶν Ἁγίων ἀνάγραπτος μνήμη κεφάλαιον τῶν ἄλλων καθέστηκε. Τὸ μὲν οὖν ἐκλέξασθαι τοιοῦτον ἑαυτῷ καὶ γράφειν ὑπόθεσιν, μαρτύριον ἐστὶν ἀκριβέστατον τοῦ ἐκείνῳ σωφρονεῖν· τὸ δὲ τοιαύταις ἐννοίαις χρήσασθαι, καὶ λέξει μὲν σαφεῖ διαρρέοντι, τό τε πιθανὸν ἔχούσῃ καὶ ἀληθινὸν, καὶ ἐμφύτου, ἐστὶ μὲν καὶ τὰ εἰκότα σοφίας τεκμήριον· μᾶλλον δὲ σημεῖον ἂν τις θοῖτο τὸ εὐαρμόστως πρὸς τοὺς καιροὺς, καὶ τοὺς ἀκροατὰς χρήσεως.

XI. Καὶ ἵνα τί περὶ τούτου δεῖ μείζους εἶπω, καὶ παρεκβατικώτερον ἐν δεῖ

mensuratia? Quanta Perſis, illisqve ſuperioribus Babyloniis præclare geſta? qvanta poſtea Alexandro Macedonum fortiſſimo peracta certamina? Nam his qvoqve ambitioſo cultu ornatuq; magnifico cum verborum lepore prælusit Scriptorum induſtria. Eo tamen uno fere magni habita, eorumqve vulgo expetita lectio, qvod oratio ſit ipſa compoſita. Qvæ autem Vir hic ſtrenuus decenti eloqvio de iis commentatus eſt, qvi vel martyrium geſſerunt, vel ſolitariam vitam coluerunt, duplici nomine æmulationem habent, imitandæ ſcilicet compoſitionis, morumqve præclare inſtitutorum formationis. Dicam & tertiũm, nihil his deterius, qvinimmo majoris ſolertiæ ſublimiusqve, qvod eorum qvibus conſtant Evangelia, Sanctorum cõſcripta memoria, reliqvorum caput exiſtit. Qvod itaqve tale ſibi argumentum delegerit, illius certo prudentiam adſtruit; qvod vero talibus uſus ſententiis eſt, eaqve dictione, qvæ ipſa cum claritate incisa, probabilis, veraqve ac ex re nata eniteret, illius qvoqve ſapientiæ claro indicio eſt; maximeqve hominem prodit; qvi rex temporum ac auditorum rationibus ſermonem rite noſſet componere.

XI. Atq; ut hujus generis qvidpiam loqvar, paulòqve fuſius ſer-

γὰρ χρήσομαι· ἴσμεν δὲ ὅτι τοῖς πολλοῖς τῶν τε σοφιστικωτέρου τῆς γλώττης κεχρημένων, οὐδὲν ἧττον καὶ τοῖς περὶ τὰ μαθήματα ἐσπουδακόσιν, ἀλλὰ καὶ οἷς τὰ φυσικὰ μαθήματα περιῆδεται, ἢ πάνυ τι σπουδάζεται ἐξ ἀνδρὸς τὰ σπουδάσματα, ὅτι μή τε τὰ τ' μίξεως τῶν εἰδῶν ἐκφερὴ παρ' αὐτοῖς, μήτε οἱ σχηματισμοὶ τῶν λόγων καταφανεῖς, μήτε τίς ἀπορία φύσεως καὶ ἐπίλυσις, μήτε γραμμικαὶ ἀποδείξεις μὴ τῶν φορτικῶν ὀνομάτων, μήτε φιλόσοφοι ἔννοιαι ὑψηλολογοῦσαι τὸ ὑποκείμενον. Βούλονται γὰρ οἱ περιττοὶ τὴν σοφίαν πρὸς ἐπίδειξιν πάντα γεγράφθαι, ἢ πρὸς ὠφέλειαν καὶ ἦθους παίδευσιν. Ἐγὼ δ' ἀδέτινος τούτων φημὶ τὰ ἐξ ἀνδρὸς ἀπεσεμνῦσθαι συγγράμματα. Ἀλλ' ἐπειδὴ μὴ ἐπιδεικτική τις αὐτῷ ἡ χρῆσις, ἢ τυχὸν ταῦτα αὐτῷ τίθεται, ἢ δὲ ἐκ προοιμίων εὐθύς, οὐδὲ πανταχῆ, οὐδὲ ἐν πᾶσιν, ἀλλ' ὅπῃ αὐτῷ ἀφορμὴν τὸ πρᾶγμα δίδωσιν, ὁπόσα δέον τῷ λόγῳ χρησάμενος, ἐπὶ τὸν προτεθειμένον σκοπὸν εὐθὺς ἐπάνεισιν. Ὁ γὰρ λόγος αὐτοῦ οὔτε εἰς τεχνολογίαν καὶ κατασκευὴν φύσεως, οὔτε μὴν εἰς γραμμικὴν θεωρίαν, ἢ τὴν περιττοτέραν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς σύνεσιν. Ἀλλ' οὐδὲ σπουδάζεται τούτῳ ἡ ἐξ ἀρχῆς κίνησις, ἢ ὅπως ὁ ἀπλανὴς κόσμος πρὸς τοὺς πλάνητας ἐκκειται. μέλει γὰρ αὐτῷ συμφώνων ἢ ὁμοφώνων ἀ-

monem adhibeam; non me latet Viri lucubrationes scriptaqve monumenta non esse magno studio, nec iis qvi lingvæ ornamento utuntur nimis Rhetoricè, nec iis, qvi suum studium posuerunt in disciplinis; sed nec iis, qvi studuerunt naturæ contemplationi: qvod eis dicendi generum mixtio non eluceat, nec figuræ dicendi sint apertæ, neqve ulla naturalis dubitatio & solutio, neqve lineares demonstrationes cum importunis nominibus, neqve philosophicæ sententiæ, qvæ subjectum verbis in altum invehant. Volunt enim qvi sunt sapientiæ ultra modum dediti, omnia scribi ad ostentationem, non ad morum correctionem: Ego autem dico, hujus viri scripta nullo horum esse privata; sed qvoniam non ad ostentationem comparabatur ejus scriptio, ea non ponuntur frequentia, neqve statim à principio, neqve ubiqve, neqve apud omnes: sed qvando res dat ei occasionem, usus iis, qvæ postulat oratio, redit rursum ad scopum propositum. Ejus enim oratio neqve ad Sophisticam intuetur jactationem & forensem apparatum, neqve ad artificiosam naturalium excogitationem, neq; ad linearum contemplationem, aut curiosiorem numerorum intelligentiam. Sed neqve est ei studium cœlimotus, aut qvemadmo-

dùm

δὲν, ἀλλ' ὑδὲ τῶν ἐπὶ τούτοις ἀμε-
λεῶν. Διὸ δὴ τὰ μὲν τοιαῦτα μᾶλλον ὡς
περιττὰ ἐξαπέμπεσθαι ἔοικεν ὅπου
καὶ ποῦ καιρὸν χρώμενος· τὸ δὲ
ἀληθείας ἀπαυθαχῆ, ἔχεσθαι, καὶ
τὸ ἀψευδὲς διηνεκῶς. Φράσεως
δὲ πολλὰς μὲν ἐπίστατο τρόπους, πέ-
χνῃσθαι δὲ τῷ ἀποχρῶντι, πρὸς τὴν
τε τῶν ἀκροατῶν, καὶ τῶν πολλῶν
ἅμα ἀκρόασιν. Καὶ ἤρκεσέ γε
τῷ τοιούτῳ ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι.
Τῷ μὲν γὰρ ῥυθμῷ καὶ τῇ καλλει
τῆς λέξεως, τὸν ἐλλόγιμον ἀκροα-
τὴν ἐφελκύσατο, καὶ ἑθέλξαι
ἱκανῶς τοῖς τῶν χαρίτων θηρέτροις,
τῷ δέ γε σαφεῖ καὶ σφίγματι τὰς
ἰδιώτιδας ἀκοὰς τοῦ ἀκούειν φωνῆς
ἀνηρτήσατο· ἀμφοτέρους τε αὖ
ὑπηγάγετο τῷ συντόμῳ καὶ πι-
θανῷ.

dum inerrans mundus procedat circa ſtellas errantes; ſed neqve ſunt ei curæ conſonantes, aut ſemivocales, neqve qvi per eas fit concentus. Propterea hæc qvidem amendat tanqvam ſupervacanea, nonnunqvam tamen eis utens & in tempore. Veritati autem adhæret, & à falſo alienæ narrationi. Dictionis autem ſciebat qvidem multos modos: uſus eſt autem eo, qvi ſufficiebat ad auditionem ſimul & bonorum, & vulgi: & utriusqve auribus ſimul ſatisfecit: nam dictionis qvidem numero & pulchritudine eruditum ſic attraxit auditorem, & ſatis delinit gratiarum illecebris: eo autem qvod eſſet clara & ſucculenta oratio, effecit, ut aures imperitorum ab ejus voce penderent. Ambos rurſum induxit brevitate & probabilitate.

XII. Εγὼ γὰρ ἵνα μηδὲν φῶ ἕ
ἀληθὲς ἔλαττον ἐπικρυψάμενος,
χαρακτῆρων μὲν λόγων πολλὰς οἶ-
δα καλλονάς, λέγω δὴ τῶν τελεω-
τέρων ῥητόρων, καὶ οἱ μηδὲ πρὸς πα-
ράδειγμα τοῖς πολλοῖς ἐῶσι, τῇ
ὑπεροχῇ ἕ τόνῳ καὶ ἕ ῥυθμῷ,
ἀκριβεστέραν ἤ ἰδέαν, οἷς εἵλετο συν-
θέσθαι συγγράμμασιν, ἂν ἔδα εἴ-
τις τῶν πάντων συνήσεσεν. Ἀλλὰ
καὶ εἴτις ἂν τῶν τοιούτων ἐκείνων
ἦν τε φράσιν καὶ τὴν ἐνθύμησιν,
προείλετο τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν,
περιεργότερον μὲν ἂν ἴσως αὐτῇ τῶν

XII. Ego enim, ut nihil dicam, celans qvod ſit vero minus, ſcio qvidem eſſe multa dicendi genera pulchriora; perfectiorum, inqvam, Oratorum, & qvorum exemplar non eſt vulgo propoſitum ad imitandum, propter excellentem ſonum & numerum Orationis: præſtantiorem autem dicendi formam iis ſcriptis, qvæ componere ſtatuerat, neſcio an qvisqvam ex omnibus unqvam adaptaverit. Sed etſi qvis ex illis, qvi & dictione excellunt & ſententia, ejusmodi argumenta

λόγον εἰργάσατο, ὁ φημὶ δὴ σύμπασιν ἀκροάσεσι καλλιλλήλον τε καὶ ἁρμοδιώτερον. Τὰ τε γὰρ προοίμια τῶν λόγων αὐτῷ ἁπτόμενα εὐθὺς ἐξ ὑποκειμένου, καὶ βραχύ τι περιὼν τὸν ἐξ συγγράμματος ἀναφαίνει σκοπὸν, καὶ ἣν πᾶσαν ἐπ᾽ ἐνίοις τῶν λόγων ὑπόθεσιν κεφελαιωσάμενος, εὐθὺς κατὰ μέρος τέμνει, πρός τε τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς καιροὺς μεθαρμόττων. Καὶ τὸ μὲν χρῶμα ἐξ λόγου τοῦ αὐτοῦ πᾶσι, καὶ ἡ ποιότης μία τῆς φράσεως· ἡ δὲ γε ἐξ ἤθους μεταβολὴ ποικίλη, καὶ ὡς ἂν εἴποι τις, τεχνικὴ, ὁ δὲ τὴν τέχνην τὰ πράγματα μεταβάλλοντα, ἀλλὰ τῷ ἑκάστῳ τῶν ὑποκειμένων πραγμάτων τε καὶ προσώπων οἰκεῖον ὑφερμηνεύοντα. Ὡς πρὸς ἀρχέτυπα δὴ τὰ ἀρχαιότερα τῶν πραγμάτων ἐναλενίζων, ἐκείνων τε οὐκ ἀφίσταται, ἵνα μὴ δόξῃ ἄλλο τι ποιῶν, καὶ τοῦτο τὸ ὑποδείγμα, καὶ τὴν ὕλην ἰδέαν μεταλυπεῖ· οὐκ ἐναλλάττων τὴν ὕλην, ἀλλὰ τὸ ἡμαρτημένον τῶν εἰδῶν διορθούμενος· οὐδὲ καινοτομῶν τὰς ἐννοίας, ἀλλὰ τὸ τῆς λέξεως σχῆμα μετατιθεὶς· ἀνωμαλίαις τε σχημάτων διηγημάτων ὁ λέγων αὐτῷ, καὶ μεταλλαγαῖς ὑποθέσεων, οὐ συγχύτων οὐδὲ ταράττων. ἀλλ᾽ ὥσπερ ἄριστος κυβερνήτης σφοδρυνόμενος αὐτῷ τὸ νεὼς ἀτρέμας ἵστησι, τῷ εἰδέναι τεχνικῶς χειρίζων.

fuscepisset, accuratiorem quidem & elaboratiorem effecisset Orationem, sed non itidem dico auditoribus congruentem & convenientem. Nam & proœmia ejus statim attingunt subjectum, & parum procedens ostendit scripti scopum, & in omnibus Orationibus, cum totum argumentum accepisset in summam, id statim in partes dixidit: secundum accommodat personis, & temporibus. Et est quidem omnibus idem color orationis, & una qualitas dictionis: morum autem varia est mutatio, & ut dixerit quispiam, artificiosa, non propter artem res mutans, sed quod unicuique rei & personæ incidenti conveniebat, interpretans. Tanquam autem ad archetypa exemplaria ad res antiquiores intuens, nec ab illis recedit, ne videtur aliquid aliud facere, & ad exemplar quoque totam transmutat dicendi formam, non diversam faciens materiam; sed quod indicendi genere peccatum erat, corrigens: neque sententias innovans, sed convertens figuram dictionis: & ei incidens oratio in diversitatem narrationum & varietatem argumentorum, non confunditur neque perturbatur; sed tanquam optimus gubernator, cum ei navis agitaretur fluctibus stabat quietus clavum tenens artificiosissime.

XIII.

XIII. Εστι δ' ὅτε καὶ τῶν λόγων καὶ γεωγραφεῖ τὰς τῶν ἐπαινουμένων πατρίδας, τὴν συμπάσης ἀποτεμνόμενος γῆς, καὶ ἀνάγων εἰς ἓν τῶν τμημάτων. Εἶτα δὲ καὶ περὶ ποταμῶν τι φθέγγεται, καὶ φυσιολογεῖ αὐτῶν τὰς ἀρχάς, καὶ κατὰ εὐκαιρίας πόλεων, καὶ κράσεως ἀέρων, καὶ ὡρῶν ἁρμονίας, εἰ καὶ μὴ τὴν ἀκοὴν τῶν οὖλι δυσηκροωμένων τῶν λεγομένων οὐκ ἐπαίουσιν. Ἀπταίστως δὲ καὶ πολυσχιδῶς τῶν λόγων μοίραν, τὰ μὲν ἀγωνιστικώτερον, τὰ δὲ πραότερον. Τῆς δὲ τῶν διηγήσεων χάριτος τίς ἂν αὐτῷ τῶν πάντων ἀμφισβητήσειεν, ἢ τῆς συνθήκης, ἢ τῶν ῥυθμῶν ἀναπαύσεως, ἢ πρὸς πάντα καταλλήλου ἁρμονίας; Βούλομαι μὲν οὖν, ὅτι μὴ σωμύλος, ὑπὲρ ἐκείνου διαγωνίσασθαι. Εὑρίσκω δὲ τοὺς λόγους αὐτῷ μηδὲ χάριτος τὸ χαριτος ἀποδεούσας, ἀλλ' ὅπου μὲν καὶ τὸ σφριγῶν ἔχοντας, ἐν δὲ γε τοῖς πλείοσι τὸ κόσμιον. Δύο δὲ ταύτας ὁδοὺς αὐτῷ θέμενος, μαρτυρικὴν ἔνστασιν καὶ ἀσκητικὴν καρτερίαν, τρέχει μὲν ἐπ' ἀμφοῖν τοῖν σταδίοιν, οὐ ποδῶν ὠκύτητι, ἀλλὰ λογισμῶν ὀξύτητι· μᾶλλον δὲ τὸν ἀσκητικὸν διαθέων διαυλον, ἐντονώτερος αὐτὸς καὶ ἀγωνιστικώτερος γίνεται. Παίνει γὰρ μοι τὴν ἀκοὴν, ὁπηνίκα ὁ λόγος αὐτῷ ἄνεσιν μὲν ὄρῃ, ὑπείκει δὲ σπήλαια· ὑπό τε πίτυϊ ἢ δρυῒ τινὰ καθίζει τὸν ἀσκητὴν,

XIII. Porro autem in nonnullis qvoqve Orationibus describit patriam eorum, qvi laudantur ab universa terra separans, & deducens ad unam partem; deinde loqvitur etiam nonnihil de fluminibus, & de eorum principiis disserit naturaliter, deqve opportunitate civitatum, & de temperatione aëris, & de temporum convenientia, etiamsi ii, qvi sunt revera auribus paulo surdioribus, ea, qvæ dicuntur, non exaudiunt: multifariam qvoqve tractat partes Orationis, alias qvidem majori contentione, alias vero lenius & sedatius. In gratia autem narrationum, qvis ex omnibus cum eo contenderit? Qvis in compositione? Qvis in numerorum suavitate? Qvis in concinnitate in omnibus congruente? Atqve volo qvidem contendere qvod non sit ampla & grandis ejus Oratio: invenio autem, ejus orationibus ne hanc qvidem deesse gratiam: sed alicubi qvidem eas esse amplas & redundantes, in pluribus autem graves & temperatas. Cum has autem duas vias sibi proposuisset, Martyricam constantiam & Monasticam in exercitatione tolerantiam: currit qvidem in utroqve stadio non cum pedum pernicitate, sed cum celeritate orationis, maxime autem monasticum percurrens curriculum, evadit se ipso robustior & fortior: Aures qvidem

κὴ χεδιάζει αὐτῷ τροφὴν ἢν ἐκ βοτανῶν, κὴ πόμα τὸ ἐκ πηγῶν. Περιανθίζει δὲ ταῖς τοιαύταις διηγήσεσι λέξεσί τισι τὸ καλὸν ἀνθοῦσαις, κὴ χημάτων ποικίλμα ῥοδοειδῶς, κὴ ὡς ὁρώμενα δείκνυσι τὰ τότε καιρῷ πραττόμενα. Ζηλῶ μὲν οὖν ἐγὼ τὸν ἄνδρα κὴ τὴ τοιαύτης εὐτοκίας κὴ χάριτος, οὐδὲν γε ἧττον τὴ εὐχρηστίας τῶν ὑποθέσεων. Εἰ δὲ κἀμοὶ πολλὰ κὴ σοῦ πολλῶν συγγεγράφηται, ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοι τοιοῦτον ζῆλον κὴ μίμησιν τὰ ψευδάσματα· ἀλλὰ λογίοις μὲν ἴσως ἀνδράσι φανήσεται σπουδάσματα, κὴ ζηλώσουσι ταῦτα διὰ τὴν λέξιν, κὴ τὸν ποικίλον σχηματισμόν· καταφρονήσουσι δὲ οἱ πολλοὶ, ὅτι μὴ μέλον αὐτοῖς ζητημάτων κὴ ἐννοιῶν ἀπορρητοτέρων.

XIV. Φασί γέ τοι μηδὲ ἐκ παρέργου τοῦτον ἅψασθαι τοῦ πράγματος, μηδὲ αὐτὸν προθέμενον, εἰμὴ ὅσον βούλεται. Βασιλέως δὲ τοῦτον ὧδε κλήσεως ἕνεκα τοῦτο προσηγάγετο, κὴ οἷς ἐφρόντιζετο λόγος κὴ σύνεσις. Καὶ ἦν αὐτῷ ἡ παρασκευὴ ἐξ ἑτοίμου, κύκλος τε ὁ βραχὺς, τῶν τε πρώτως ἐν σημαινομένων τὴν λέξιν, κὴ τῶν μὴ ταῦτα τιθέντων, κὴ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ, ὁ μὲν τὰ

certe pinguefacit, qvando ejus Oratio aſcendit qvidem montes; ſubit autem ſpeluncas: ſub pinu autem, aut qvercu aliqva collocat Exercitatorem: & vile alimentum & illaboratum ei offert ex herbis, & potum ex fontibus. Ejusmodi narrationes ornat qvibusdam florentibus pulchre dictionibus, & variis roſis figurarum, & ea, qvæ tunc fiebant, qvaſi ſubiicit oculis. Virum ego laudo qvidem propter ejusmodi facundiam & grátiam: non minus autem, qvod pulchre tractavit argumenta; nam etſi à me multa qvoqve de multis ſcribuntur, non habent eorum opera talem zelum & imitationem: ſed viris qvidem fortaſſe doctis videbuntur digna, in qvæ ſtudium conferatur, & ea æmulabuntur propter dictiones, & varias figuras: vulgus autem contemnet, qvod non ſint ei curæ qvæſtiones, & ſententiæ nimis arcanæ.

XIV. Porro autem dicunt eum non leviter agentem, hanc rem eſſe aggreſſum, neqve ipſum id ſibi propoſuiſſe, ut faceret qvantum vellet; ſed Imperatoris adhortationes eum ad hoc adduxerunt, & ii qvibus curæ erat doctrina & intelligentia; & promptus ei fuit apparatus, & non parvus orbis eorum, qvi primo dictionem notis excipiebant, & eorum qvi poſtea

πρῶ-

πρῶτα τῶν, ὁ ἦ τὰ δεύτερα. Καὶ ἐπὶ τούτοις, οἱ μὲν συγγεγραμμένα ἐξακριβώμενοι, ἢν δ', τι ἦς ὑποχαράξεως λάθοι, πρὸς τὴν ὑποκειμένην διορθώσωνται ἔννοιαν. εἰ δὲ εἰπὴν αὐτῷ λέγε τὸ πλῆθος τῶν συγγραμμάτων πολλάκις τὰ αὐτὰ ἀναγινώσκειν τε καὶ ἐφορᾶν. Ἀλλ' εἰ καὶ πολὺς ὁ ζῆλος, καὶ ἡ φροντὶς βελτίονα ἦ δέον ἦν, ἢ μᾶλλον πρὸς ἦτο δὴ ἀξιόχρεως, ἀλλ' ὅμως σάχυς ἐνικᾶκει μακρῷ τὴν θερίδα καὶ τὸ λήϊον εἶναι ἀδέπω καὶ ἦμερον. Ὡς τε εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο τῷ ἀνδρὶ διεπράξατο, μὴ δ' ἀποχρῶντα τὰ ἄλλα σύμπαντα, καὶ καθήκατον, πρὸς ἀφορμὴν εὐφημίας ἀρκεῖν, ἀλλὰ τόγε τοιοῦτον ἐλέσθαι πράδασμα, καὶ ὅτως κατατρέξασθαί τε καὶ ἀκριβώσασθαι, ἅυταρκες αὐτὶ παντὸς ἄλλου πρὸς ἐγκώμιον τῷ ἀνδρί.

XV. Ἐγω γ' ἂν πρὸς μὲν τὰ τῶν θυραίων σοφῶν συγγράμματα οὐκ ἀξιῶ συγκρῖναι τὰ παιδάσματα ἦ ἀνδρός. Τί γὰρ εἰ οἱ μὲν τούτων τὰ Παναθηναϊκὰ συνέθεντο, οἱ ἦ τὸν τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων μάχην μεγ' ἐπὶ σοβαρᾶς λέξεως συνεγράψαντο· καὶ οἱ μὲν καθ' ἦ τῶν ῥητόρων, οἱ ἦ ὑπὲρ τῶν ῥητόρων διετηγωνίσαντο, ἐν οἷς τὸ μὲν πεπτὸν ἐνδηλον καὶ λιπαρές, τὸ δ' ὑφειμένον βραχύ τι καὶ ἀσθενές. Οὐ

transcribebant: & alius post alium qvidem prima faciebat. Hic vero secundo scribebat, & post hos alii, qvi, qvæ scripta fuerant pulchrè intelligebant, ut qvod scriptores latuerat, ad propositam corrigerent sententiam: nam propter scriptorum multitudinem non licebat ei sæpe eadem revolvere, & intueri. Sed etsi fuerit multus labor, & major qvam par esset solicitudo, immo vero digna qvæ in hoc adhiberetur: sementem tamen longe vicit spica, & seges qvalis nondum fuit usqve in hodiernum diem. Qvocirca etiamsi nihil aliud Viro illi fuisset elaboratum, & non alia omnia, qvæ vel singula sufficiunt ad laudem merendam, opus tamen tale suscepisse, & id tam præclare executum esse, Viro pro qvovis ad laudem suffecerit.

XV. Atqve ego qvidem nolo conferre ejus opera cum scriptis externorum Sapientum. Qvid enim si ex his alii qvidem composuerunt Panathenaica, alii autem prælium Peloponnesiorum & Athenienſium magnifica dictione composuerunt: & alii qvidem a) contra Rhetores decertarunt, & alii pro Rhetoribus, b) in qvibus est qvidem insignis & manifestus redundans verborum ornatus: est

πρὸς

a) Plato.
b) Aristides.

πρὸς τούτους ἂν ἐγὼ τὸν ἐμὸν ἀγῶνα παραβαλεῖν οὐκ ἐβουλήθην. Ἀλλ' εἴ μοι τίς δοίη, ἐν ἴσῳ ἂν τοῦτον θείην τοῖς περὶ τὸν τοῦ εὐαγγελίου λόγον πονήσασι, καὶ τὰ τοῦ λόγου βάθη ἐξερευνήσασιν· ὧν γὰρ ἴσα τὰ τέλη, τούτων καὶ αἱ ἀρχαὶ παραπλήσιοι· καὶ ὧν ἡ σωτηρία ψυχῶν παρ' ἀμφοῖν τὸ τέλος τῶν ὑποθέσεων, πῶς οὐχὶ καὶ τὰ αἴτια ἐν ἴσῳ καθεστήκασιν ἀλλήλοις, καὶ οἱ συγγραφεῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοῦτο καθῆνται, ἢ ἵνα τὸ ἡμέτερον εἴπω, τῶν ἴσων κληρονομήσουσι. Πόσους γὰρ οὐκ ἂν στεφανωθείη ἀριστεὺς στεφάνους ὁ θαυμαστὸς οὗτος ἀνήρ; μᾶλλον δὲ πόσοις ἤδη οὐκ ἂν ἤδη καλέσειεν ἀναδρομὴν πρὸς θεὸν, καὶ παρ' ἐκείνοις χορεύειν, ὧν ἐν ταύτῃ τὰ ἤθη καὶ τὸν βίον συνέγραψεν. Ἐπέδειξε γὰρ καὶ τῷ βέλει, ὁποῖον αὐτῷ ὁ διεπαιδαγωγημένος βίος ἐτύγχανεν ὤν· ὃ γὰρ ὥσπερ τελμῆτος αὐτὸν οἱ συνεωρακότες φασὶν, οὐδὲ διῃρῆσθαι ἀλλ' ἐοικέναι ὥσπερ τινος δέσμης ἐλευθερούμενον, καὶ ἱλαρῷ πρὸς τὰς ἄγοντας Ἀγγέλους ἀναπεμπόμενον νεύματι, καὶ πῶς ἐπιδιδοὺς ἑαυτὸν ταῖς ἐκείνων χερσὶν, ἵνα ταχὺ ἀναχωρήσῃ τοῦ σώματος.

XVI. Καὶ ἐτάθη μὲν οὕτως εὐωδίας ἦν αὐτοῦ τὰ πάντα ἐγγενόμενα· καὶ οὐκ εὐθὺς μόνον, οὐδὲ ἐπὶ τρίτην ἡμέραν, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλοστὴν ἀπ' ἐκείνης, ἕως δὴ μόνον τῷ τάφῳ

autem brevis & imbecilla utilitas. Cum his ergo nollem ego meum conferre Athletam; sed si qvis mihi hoc dederit, ego eum exæqvaverim iis, qvi in Evangelio laborarunt, & profundum Verbi sunt interpretati. Qvorum enim sunt fines æqvales, eorum sunt etiam principia similia: Et si salus animarum apud utrosqve est finis argumentorum, qvidni etiam fuerint causæ inter se pares, & steterint scriptores in eadem trutina, aut, ut dicam, qvod nostrum est, fuerint etiam ex æqvo hæredes? Qvam multis autem fortis viri coronis non fuerit coronandus hic Vir admirabilis? immo vero qvibus non est jam coronatus, cum ad Deum ascenderit, & apud illos ducat choros, qvorum mores ac vitam conscripsit? Nam vel in fine ostendit, qvalem vitam egerat. Non enim eum veluti abscissum, aut divisum fuisse dicunt ii, qvi viderunt: sed videbatur veluti a qvodam vinculo liberati, & hilari vultu se extendere ad ducentes Angelos, qvo modo se ipsum traderet illorum manibus, ut cito emigaret è corpore.

XVI. Et sic qvidem est mortuus: fuerunt autem statim omnia, suavi odore plena; & non tunc solum, nec in diem tertiam, sed etiam in multos dies postea, donec ἐτε-

ἐτεθησαύριτο. Καὶ ἦν ἂν, μέχρι παντὸς ἀρωμαλίζουσα ἡ σορὸς, εἰ μὴ τινες τοσοῦτον παρωμόκασιν, ὥστε καὶ ἕτερον παρ' ἐκεῖνῳ καταθεῖναι σωμάτιον. ὁμοῦ γε δὲ καὶ κεῖνο συμπεπλῶκεν τῷ μεγάλῳ ἀνδρὶ, καὶ ἡ τῆς εὐωδίας ἔσπη πηγή. Τοῦτο μὲν δή σοι τὸ θαῦμα κάλλιστα μοι πάντων ἀνδρῶν καὶ ἐλλογιμώτατε, εἰς ὑπερουσίαν ἐστὶν ἀποδείξεως τῆς σῆς καθαρότητος καὶ ἁγιότητος· ἐπεὶ καὶ τ' ἄλλα ἀποχρῶντα σοι πρὸς τὴν τῆς ἀρετῆς ἀκριβεστάτην τελείωσιν. Συ δὲ μοι ἵλεως εἶης, εἰ μή σοι σύμπασαν διηκριβωσάμην ἀρετὴν, μὴ τὴν ἐκ πάντων τῶν σῶν καλῶν συνυφαντησά σοι τὴν εὐφημίαν, καὶ μή με οἷς ἐλλέλοιπα, δι' ὀργῆς ἔχοις, ἀλλ' οἷς συγγέγραφα, λαβὲ μνήμης ἄγοις, ἔστι δὲ μνήμη τῶν ἐνταῦθα τῆς καθαρωτέρας ἡμῶν καὶ θεοειδέστι ψυχαῖς.

fuit ſolus conditus in ſepulchro; & loculus perpetuo talem emiſiſſet odorem, niſi ſe aliqui tam inique geſſiſſent, ut aliud corpuſculum propter eum deponerent. Simul atque enim hoc magno illi Viro accidit, deſiſtens ille ſuavis odoris. Atque hoc quidem miraculum, ô virorum omnium optime & eruditiſſime, ſatis ſuperque oſtendit puritatem tuam, & ſanctitatem: nam alia quoque tibi ſufficiunt ad accuratiſſimam virtutis conſummationem. Tu autem ſis mihi propitius, ſi non perfecte expoſui omnem tuam virtutem, neque ex omnibus tuis bonis tibi pure attuli laudationem, nec mihi iraſcaris propter ea, quæ ſunt à me prætermiſſa, ſed eorum quæ ſcripſi memineris, ſi eorum, qui hic ſunt, eſt ulla memoria veſtris puriſſimis & diviniſſimis animis; in Chriſto Jeſu Domino noſtro; cum quo Patri cum ſancto Spiritu gloria, honor & potentia, nunc & ſemper, & in ſæcula ſæculorum, Amen.

ΜΗΝΙ ΝΟΕΜΒΡΙΩΙ κη'.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ

ΗΜΩΝ ΣΥΜΕΩΝ ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ

Ακολουθία συντεθεῖσα ὑπὸ Ψελλοῦ.

Στιχηρὰ εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Ἦχος πλαγίᾳ δευτέρᾳ πρὸς τὸ, Ὅλην ἀποθέμενοι.

MENSIS NOVEMBRIS DIE XXVIII.

COMMEMORATIO SANCTI PATRIS NOSTRI SYMEONIS LOGOTHETÆ METAPHRASTÆ.

Officium à Pſello compoſitum.

Interprete LEONE ALLATIO.

Troparia * in Pſalmum, *Domine clamavi.* Echus obliqvus ſecundus.

Ut illud, Ολην αποθεμενοι.

Γερας τὸ λαμπρότατον, σὲ καὶ ὑπερβλέπον ὕψος μεγαλοπρεπέστερον, ταῖς μεγαλουργίαις σοῦ ἀπεργάσας, καὶ τὴν ἐνοικοῦσαν σε βασιλίδα πολιν καὶ ἐν τούτῳ βασιλεύουσαν, πασῶν τῶν πόλεων καὶ ὑπερκειμένην ἀπέδειξας, καθ' ὥραν ἐξανθήσασάν σε τὸν ἀληθῶς θεώνυμον, βίῳ τε καὶ λόγῳ, καὶ πάσαις

MUnus tuum ſplendidiſſimum, & conſpicuam celſitudinem, magnificentiora tuis præſtantiſſimis geſtis effeciſti, & qvi parentem Reginam Urbem, in hoc qvoqve omnium urbium dominatricem & victricem oſtendiſti, qvæ tempeſtive te veluti florem, & vita & oratione, & virtutibus omnibus præſtantiſſimis

ταῖς

* Id eſt, ad Veſperas.

ζαῖς καλλίσαις ἀρεταῖς, τὸ θαυμαστὸν ζαύτης γέννημα, καὶ λάμπρὸν στεφάνωμα.

Ω ζῶν θαυμασίων σε, θαυμασιώτατε Πάτερ, οἷς σε ἐθαυμάτωσεν, ὁ ποιῶν θαυμάσια, μόνος Κύριος. Ως γὰρ ζῶν ἄψαυστον σαρκικῶν μίξεων διετήρεις τὸ σαρκίον σε, ὕτως ἐφύλαξας τάφῳ τυμβευθὲν ἀπρεπέλαστον, τὸ σῶμα σε τὸ ἅγιον, τ' ἐπιμιξίας δ' ὕστερον, τούτῳ συντεθέντος ἑτέρου σώματος, οὐ ἀπρεπῶς καὶ μαζευρεῖ, δ' ἐμβολίζοντος μύρῳ σε ἡ ἔκλειψις.

Σῶ ζοῖς θείοις χείλεσιν χάρις πολλὴ ἐξεχύθη, καὶ σοφίας ἔμψυχον τ' ἀκτίσε γέγονας οἰκητήριον. ὡς πυρὸς γλώσσῃ διασωθεὶς, ὅσιε, ἐν τοῖς λόγοις ὑπερπύγασας τῶν Αποσόλων τε καὶ τῶν ἀθλοφόρων τὰ σκάμματα, καὶ βίον τὸν ἰσάγγελον. Ασκητῶν ἐκάσε διέγραψας, καὶ νῦν συνοικήτωρ γενόμενος αὐτοῖς, ἐν ὑραν῵ τριάδος φῶς τὸ ἀνέσπερον βλέπεις ἀγαλλόμενος.

vere celeberrimum edidit fœtum sui admirabilem, & emicantem coronam.

O res gestas tuas admirandas, maxime Pater admirande, qvibus te admirabilem effecit, qvi solus mirabilia facit, Dominus. Qvemadmodum enim, cum viveres, lenociniis carnis tuum paruum corpusculum intactum conservabas, ita & in sepulchro tumulatum corpus tuum sanctum insociabile conservasti, & inconfusum ab admixtione alterius corporis, postmodum ibidem una cum tuo collocati; qvod & indecore appositum fuisse indicat, qvod inde effluebat ungventi defectus.

E tuis divinis labiis gratia luculenta effusa est, & Sapientiæ increatæ animatum habitaculum effectus es, veluti ignis lingva diductus, Beate, sermonibus tuis admodum illustrasti Apostolorum, & præmia reportantium certamina, & vitam Angelis parem Ascetarum descripsisti: & nunc una cum illis habitans, in cœlo Triadis lumen inextinctum non sine gaudio conspicis.

Δόξα. Ιδιόμελον. ἦχος πλαγίε δευτέρε.

Gloria. Idiomelon. Echus, obliqvus secundus.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γὴν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν καλοργημάτων σε. Διὸ ἐν ζοῖς ὑρανοῖς

Venerande Pater, in omnem terram exivit sonus tuorum factionorum. Propterea in cœlo labo-

μαῖς ἔυρες μισθὸν τῶν πόνων. τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμιμήτως ἐζήλωσας, παῤῥησίαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

rum mercedem adeptus, Dæmonum dissolvisti phalanges, Angelorum cohortes consecutus es, eorumqve vivendi rationem inculpate æmulatus, cum possideas libertatem efflagitandi, in tui commemoratione pacem impetra animabus nostris.

Ἀπολυτ. ἦχος πλαγίᾳ τετάρτῃ.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδασκαλε καὶ σεμνότητος, τὸ οἰκεμένης ὁ φωστὴρ, τῶν λογογράφων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, λύρα τοῦ Πνεύματος, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας φωτίσας, Συμεὼν πάτερ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Apolyticium. Echus obliqvus qvartus.

Rectæ ac integræ doctrinæ Dux, pietatis magister & honestatis, orbis lumen, Scriptorum à Deo inspiratorum ornatus, Spiritus lyra, tuis doctrinis omnes illuminans, Symeon Pater noster, precare Christum Deum, ut animæ nostræ salutem consequantur.

Ο Κανὼν, ποίημα τοῦ αὐτοῦ ψελλοῦ, Φέρων Ακροστιχίδα τήνδε,

Canon, Compositio ejusdem Pselli, hac notatus Acrostichide.

Μέλπω σε τὸν γεάψαντα τὰς Μεταφράσεις.

Cano te, qvi concinnasti Metaphrases.

Ωδὴ α'. πλαγίᾳ δευτέρᾳ. Ως ἐν ἠπείρῳ πέζευσας ὁ Ισραήλ.

Ode 1. Obliqvus secundus. Ως ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ισραήλ.

Μέλος μοι ἔυρυθμον δίδου, Λόγε Θεοῦ, εὐφημεῖν ἐρμήσαντι, τὸν Συμεῶνα τὸν Μεταφραστὴν, τὸν κυρίως Λογοθέτην ἀξιάγαστον.

Melos mihi concinnum exhibe Verbum Dei, cum celebrare inceperim servum tuum Symeonem Metaphrastem, proprieqve Logothetam admirabilem.

Ἐξ ὑψωμάτων τῶν θείων, καὶ

Ex divinis altitudinibus ad te

ἐπὶ

ἐπὶ σὲ Πνεῦμα τὸ πανάγιον κατελήλυθε, σοφὲ, καὶ καρδίαν εὗρε καθαρὰν, καὶ ἔνσωμον ἀληθῶς ἀνεπαύσατο.

qvoq; sanctissimus Spiritus descendit, ô Sapiens! & purum cor reperit, & corporeè verè inhabitavit.

Λύχνος ὁ νόμος Κυρίου, σὺ τοῖς ποσὶν ἀπὸ βρέφους γέγονε, μετὼν ἐν αὐτῷ εὐσεβῶς, ἡμέρας καὶ νυκτὸς, τὴ ἡμέρας ὡς υἱὸς, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις σου.

Lucerna lex Domini pedibus tuis à pueritia effecta est, qvi in ea pie meditabaris die & nocte, diei tanqvam filius, & lumen viis tuis.

Πόκον σε πάλαι προεῖδεν ὁ Γεδεὼν, ἐφ' ὃν καταβέβηκεν ὁ Θεὸς, ὡς ὑετὸς, καὶ τὴν γῆν πεπλήρωκεν αὐτῆς, Μητροπάρθενε, ἀγνὴ τ' ἐπιγνώσεως.

Vellus te antiqvitus prævidit Gedeon, ad qvod, Deus veluti pluvia descendit, & terram suam replevit, Virgo & Mater, agnitione non contaminata.

Ὠδὴ τρίτη. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ode 3. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὡς πλήρης Πνεύματος, πληρωθεὶς ἀνεδείχθης, τῶν αὐτοῦ προσταγμάτων· ὃ γὰρ ὠδοὶ σοὶ ὁ Χριστὸς, ἐμπιστευθέν σοι, καλῶς ἐξεργάσω ταλαντον, Μακάριε.

Tanqvam Spiritu plenus perfector factus es illius mandatorum. Namqve à Christo tibi talentum concreditum, probè absolvisti, Beate.

Σοφίας θείας ἐραστὴς, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων γεγονὼς, θεορρήμων, περιεστάλκης αὐτὴν, καὶ τῶν χαρίτων αὐτῆς τῷ στεφάνῳ, Μάκαρ, ἐστεφάνωσαι.

Sapientiæ divinæ amator à teneris ungviculis factus, divinitoqve, eam amplexatus es, & gratiarum ipsius corona, ô Beate, exornatus es.

Ἐλλαμπρύνας ἐν ἀρχαῖς ταῖς τ' κάτω συγκλήτῳ, ὡς εἰπὲ βουλοφόρος, τὸ πολίτευμα τὸ σὸν ἐκτήσω ἐν οὐρανοῖς, καὶ τὴν ἄνω σύγκλητον ἐκόσμησας.

Cum terreni Senatus dignitatibus condecoratus fuisses, veluti vir Consiliarius, vitæ ducendæ rationem in cœlo acqvisiveras, & supernum Senatum decorasti.

Τὸν ὑπὲρ Φύσιν τοκετὸν, τὴν παναγνὸν Παρθένου, ὁ σοφὸς Λογοθέτης, ἀκαταλήπτον εἰδὼς, Ἀγγέλοις τε καὶ βροτοῖς ἐνδιδάσκει, πίστει μόνῃ σέβασ∆αι.

Partum ſuper naturam immaculatiſſimæ Virginis cum comprehendi non poſſe ſciret ſapiens Logotheta, Angelos & homines inſtruit, ut fide ſola venerentur.

Ὠδὴ ἡ. Χριστός μου δύναμις.

Ode 4. Χριστός μου δύναμις.

Ὁ παύλων Κύριος, καὶ παύλων αἴτιος τῶν καλῶν, ἐξ ἁπάντων σε τὸν σοφὸν, Μάκαρ, ἐξελέξατο, τῶν θεραπόντων τῶν αὐτοῦ, ἐπαινέτην ἀξιάγαστον.

Omnium Dominus, & omnium cauſa bonorum ex omnibus te ſapientem; Beate, elegit ſervis ſuis laudatorem admirabilem.

Νοὸς ὀξύτητι καὶ καθαρότητι, καὶ λαμπρότητι βίου, τὸ νοερόν σε φῶς καθωράϊσε, καὶ ταῖς τῶν λόγων καλλοναῖς, ὁ Θεός σε ἐκαρίτωσεν.

Mentis acumine & puritate, & vitæ claritate, intellectuale te Lumen exornavit, & ſermonum venuſtatibus Deus condecoravit.

Γραφαῖς ἐσχόλαζες ταῖς θείαις, ὅσιε, καὶ ἁγίων τοὺς βίους ἰχνηλατῶν, τούτων τὰ παθήματα καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐξύμνεις, ταῖς σοφαῖς σου Μεταφράσεσιν.

Scriptionibus divinis operam dabas Sancte, & Sanctorum Vitas inveſtigans & perſcrutans, horum tormenta & certamina extollebas doctis tuis Metaphraſibus.

Ῥητόρων στόμασι, σαλπίγγων ἄδουσα εὐηχέστερα μέλη, ἀνευφημεῖν ἐπαξίως ἄχραντε, ἀδυνατοῦσι τὸ Θεοῦ σε ὄρος τὸ κατάσκιον.

Oratorum ora tubis ſuaviora mela canentia digne collaudare, immaculata te Dei montem inumbratum, neqveunt.

Ὠδὴ ἑ. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθή.

Ode 5. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθή.

Ἀνατολὴ ἥλιε Χριστὲ τῆς δικαιοσύνης, τῶν ψυχῶν ὁ φωτισμὸς τῶν ὑμνούντων σε, τῶν Μεταφράσεσί σε ταῖς ἐγκωμιάζουσι, τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου λύσον, ὡς εὔσπλαγχνος.

Orientis Sol Chriſte juſtitiæ, animarum illuminatio collaudantium te, tui Metaphraſtæ precibus, caliginem animæ diſſolve veluti miſericors.

Ψυχο-

Ψυχωφελεῖς καὶ σωτηριώδεις τοῖς πιστοῖς λόγους, θεόφρον, συντέθεικας, ζῆλον πρὸς ἀνδρείαν ἀρετῆς μίμησιν, τῶν εὐσεβισάντων τὰ ὑπομνήματα.

Animæ proficuos, jucundos & salutares fidelibus sermones, divina mente prædite, concinnasti, ad fortitudinem incitamentum, & virtutis æmulationem, eorum qvi probe vixerunt Commentaria.

* * *

Ναὸς καὶ θρόνος καὶ κιβωτὸς, ὁ πανβασιλίσσης καὶ θεοῦ, σὺ εἶ πανύμνητε δέσποινα, μόνη θεοτόκε, τὸ ἱλαστήριον ἡμῶν, τῶν προσφευγόντων ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Templum & Thronus & Arca omnium Regis & Dei, Tu es, laudatissima Domina, sola Deipara, nostri Propitiatorium, qvi sub tuam umbram confugimus.

Ωδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ode 6. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὸ πρῶτον σου σύγγραμμα, ἐκ προνοίας θείκης, καὶ ὁμιλίας γέγονε ἱερέως προσβύτου καὶ μοναχοῦ, Συμεὼν θαυμάσιε, ὃν ἐν Πάρῳ τῇ νήσῳ τεθεώρηκας.

Prima tua commentatio ex divina providentia & colloqvio facta est sacri senis & Anachoretæ, Symeon admirabilis, qvem in Paro insula conspexisti.

Ἄξιως ἐξύμνησας τῆς Λεσβίας τὰ λαμπρὰ καὶ θεῖα ἀγωνίσματα, Θεοκτίσης τὰ ἀύλως ἀγγελικὸν, μικροῦ καὶ ἀσώματον, τελεσάσης σωφρόνως τὸ πολίτευμα.

Pro dignitate laudasti Lesbiæ illustria & divina certamina, vere Theoctistæ, à Deo fabricatæ, qvæ Angelicam, & tantum non incoream, absolvit sapienter vitæ rationem.

Τὰ ἄδηλα Κύριε, καὶ τὰ κρύφια τῷ σῷ θεράποντι ἐδήλωσας, τὰ σῆς σοφίας ἄβυσσον οἰκτιρμῶν, δεικνὺς τὰ ἐλέη σου, καὶ δοξάζων τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Abscondita Domine & occulta servo tuo revelasti tuæ sapientiæ, miserationum abyssum ostendens tuas misericordias, & glorificans te glorificantes.

Ἀνάσπα γε Κύριε ἐκ βυθοῦ μετῶν κακῶν, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, καὶ ὁσίου θέσπα Συμεών,

Eripe me Domine ex profunditate malorum precibus tuæ Genetricis, & sancti, Domine, Symeo-

ὦ σὲ θεραπεύσαντα, ἀλη βίῳ καὶ λόγῳ, πολυύμνε.

nis, qvi te & vita & sermone coluit, multum misericors.

Κοντάκιον. ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Contacium. Echus secundus. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀμέμπτως ἐν γῇ σοφὲ πολιτευσάμενος, τῶν ἐν οὐρανοῖς Ἁγίων τὰς λαμπρότητας κατιδεῖν ἠξίωσαι, καὶ πανσόφως τούτους ἐξύμνησας· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Inculpate in terra, ô Sapiens! vita exacta, Sanctorum qvi in cœlo sunt, splendores intueri dignus factus es, & doctissime eos laudasti: cum ipsis indefinenter precare Christum Deum pro omnibus nobis.

Ο οἶκος.

Oecus.

Μελῳδικῶς πιστοὶ συνελθόντες, συμφυμήσωμεν πάντες ἐπαξίοις ᾠδαῖς, τὸν μέγαν Θεοῦ θεράποντα, Συμεῶνα, τὸν ἅγιον Λογοθέτην, ὃν ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία φωστῆρα πεπλούτηκεν ἐπὶ γῆς, τοῖς διδασκάλοις πατράσιν ἐκλάμψαντα. Σὺν τούτοις καὶ ψάλλων ἀπαύστως Χριστῷ, φωτός τε ἀϊδίου πληρούμενος, συγχαίρει πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Cum canticis una fideles simul convenientes, omnes collaudemus dignis præconiis magnum Dei servum Symeonem, sanctum Logothetam, qvem Christi Ecclesia sibi luminare possedit in terra, cum Patribus Doctoribus emicantem, cum his enim indefinenter canens Christo, & lumine sempiterno repletus gaudet, preces pro nobis omnibus effundens.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλουν μοι τὴν καμίνον.

Ode 7. Δροσοβόλουν μοι τὴν καμίνον.

Στηλιτεύονται καὶ δαίμονες καὶ τύραννοι μαρτύρας καὶ ὁσίους Χριστοῦ οἱ κολάσαντες, ταῖς σοφαῖς σου μάκαρ συγγραφαῖς· πιστῶν μελῳδεῖ δὲ ἡ πληθύς, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Dedecore notantur & Dæmones & Tyranni, qvi Martyres & Sanctos Christi tormentis affecerunt, doctis tuis, ô Beate, commentariis. Fidelium autem multitudo concinit, Benedictus Deus Patrum nostrorum.

Μετα-

Μετα φράσεις ὀνομάζονται οἱ λόγοι σου, ζακαριάπα, καθηδύνοντες τὸν ἡμέτερον νοῦν ὑπὲρ μέλι, καὶ γλυκασμὸν τοῖς χείλεσι σάζοντες, ὡς φῶν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Metaphrafes nuncupati ſunt tui ſermones, ter Beate, noſtram mentem oblectantes ſupra mel, & dulcedinem labiis ſtillantes, ut clamemus, Benedictus es Deus Patrum noſtrorum.

Ἐπαινέσει γενεὰ καὶ τὸν ψάλλοντα, καὶ γενεὰ τοὺς λόγους τοὺς σοὺς, ὡς ἐξάδοντας τὰ θαυμάσια τοῦ θεοῦ, καὶ μέλπειν προτρέποντα ἡμᾶς, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Laudabit generatio, ut canitille, & generatio ſermones tuos, tanqvam qvi mirabilia Dei collaudant, caneréqve nos excitant, Benedictus es Deus Patrum noſtrorum.

Τὴν καλὴν ἐν γυναιξὶ σε καὶ πανάμωμον μητέρα θεοῦ, οἱ πιστοὶ ἱκετεύομεν, ἐκτὸς γενέσθαι ἡμᾶς κακίας τοῦ ψάλλειν ἐμμελῶς, εὐλογημένη εἶ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Perpulchram inter mulieres te, & immaculatiſſimam Dei Matrem Fideles exoramus: Ab imminenti infortunio libera, ut ſuaviter canamus, Benedicta es, qvæ Deum in carne peperiſti.

Ὠδὴ ἡ. Ἐκ Φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ode 8. Ἐκ Φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ἁπασῶν ἡ λαχοῦσα ἄρχειν τῶν πόλεων, σε προήγαγε θεῶν καρπὸν, μακάρια, τρίφυλλα αὐλῆν μυστικῶς, καὶ πολίζοντα νέκταρ ἀμβροσίας, ψυχῶν εἰς σωτηρίαν.

Omnium cui contigit urbium dominari, te divinum fructum Civitas extulit, Beate, qvi eandem myſtice alis, & propinas nectar ambroſiæ in ſalutem animarum.

Φυτάργαν ἐγκρατείας καὶ βίου σώφρονος, γεωργὸν εὐσεβείας καὶ θείας πίστεως, γνώσεως βυθὸν καὶ πηγὴν κατανύξεως, πάντες σὲ τιμῶμεν, Συμεὼν λογοθέτα.

Continentiæ, & vitæ caſtæ plantatorem, pietatis & divinæ fidei agricolam, cognitionis abyſſum, & contritionis fontem omnes te veneramur, Symeon Logotheta.

Ῥητορεύων τὰ θεῖα, θέλγεις τὸ πλήρωμα τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας,

Oratorum more divina exponens, cœtum venerandæ Eccleſiæ

θεομακάριστε, καὶ δυνατῆς ἀρετῆς πρὸς τὴν μίμησιν, τῶν ἐν εὐσεβείᾳ καλῶς τελειωθέντων.

Ἁγιάσματος θείων κειμηλίων ἔσχες θεόθεν παρθένε, τὸν ὑπὲρ φύσιν παναειφυῶς τὸν Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἀνυμνολογοῦμέν σε πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Σεμνῶς βιώσασα, πρὸς τὸν ποθούμενον εἰρηνικῶς, τελειμάκαρ, ἐξεδήμησας, Κύριον, καθ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ κλεινὸς Στέφανος τελειοῦται ὁ πρωτομάρτυς, ᾧ καὶ σὺν δεδόξασαι.

Ἐκ γῆς ἀπαίρουσα, πρὸς ἐράνια ἡ ἱερὰ ψυχή σου, θεοφόρε, σκηνώματα, γηθαλέον εἶχε τὸ πρόσωπον, βλέπουσα τοὺς Ἁγίους αὐτῇ συγχαίροντας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμιον ζωὴν ταύτην προπέμποντας.

Ἰδοὺ συνήφθης Ἁγίων τάγμασι, Πατριαρχῶν, Μαρτύρων, Ἀποστόλων, Ὁσίων τε Προφητῶν καὶ Διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, οἷς ποτε καὶ συγχορεύων μακαριώτατε, μίμνησο πρὸς Κύριον ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Σιὼν ἁγία θεοχαρίτωτε, πόλις Θεοῦ καὶ καλλωπισμένον παλάτιον,

demulcens, divine Beate, excitasque ad virtutis imitationem eorum, qui in pietate bonum exitum habuere.

Sanctificationis divinam Arcam habentes, Deipara Virgo, te, quæ supra naturam Deum, qui capi non potest, cepisti, hymnis extollimus fideles in secula.

Ode 9. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Decenter vita tradicta, ad desideratum pacifice, ter beate, Dominum abiisti, eodem ipso die, quo inclytus Stephanus venerandus Martyr finem vitæ oppetiit, quo cum simul glorioſe coronatus es & glorificatus.

E terris proficiscens ad cœlestes, Deifer, anima tua sacra habitationes, gaudentem vultum gerebat, videns Sanctos una secum congaudentes, & ad supernam vitam transmittentes.

Ecce jam associatus es Sanctorum ordinibus, Patriarcharum, Martyrum, Apostolorum, Confessorum, Prophetarum, Doctorum, & Hierarcharum, quibuscum choreas ducens, Beatissime, recordare nostri apud Dominum, qui tuas laudes prosequimur.

Sion sancta gratiis à Deo condecorata, Urbs Dei, & undique

τὴν

πασῶν βασιλίδων πόλεων, ἐν σοὶ ἀναπεμφθεῖσαν ἔχειν ἑαυτὴν φυλάξασαι, καὶ Μεταφραστὴ ταῖς ἱεραῖς κόρη δεήσεσιν.

Εἰς τὰς αὐτὰς ἐχ. δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Εὐγενοῦς ἀνεβλάστησας ῥίζης ῥόδον κατέφυθεον, βεβαμμένον χάρισι τοῦ Πνεύματος, καὶ τοῖς σοῖς ἐυωδίασας ὑμᾶς συγγράμμασιν σὺ, Ἀποστόλων, Ἀθλητῶν, καὶ Ὁσίων τὰ σκάμματα, συμπαραλαμβάνων, ὧν καὶ σύσσοιχος ὤφθης, θεοφάντωρ Συμεών, τρυφῆς ἐν χλόῃ, τῇ ἐνόρῳ σκηνούμενος.

Γραφικῶν ἐξεχύθη ῥημάτων, Συμεών, ἐν τοῖς χείλεσι, τοῦ ἁγίου Πνεύματος χάρις ἄῤῥητος. διὸ τὸν μάτην καυχώμενον, πλοκαῖς λαλέξεων ἐξελέγξας, τοποτεινοῦς. ὡς καλαμὴ γὰρ γέγονε, καταφρόσωπον τοῦ πυρὸς τοφρυμένη, καὶ σε μᾶλλον μεγαλύνων, ἀνεδείχθη βρίξας νοὸς σου τὴν δύναμιν.

Ὡς θεράπων γενόμενος τοῦ Θεοῦ, ἐκ τῶν ἔργων σου, ὡς ἁγίων σύσκηνος, ὃς ἀνύμνησας ὡς παῤῥησίαν κτησάμενος, ἁγνείᾳ τοῦ βίου σου, θεοῤῥήμων Συμεών, τῶν ὑμνούντων σε μέμνησο, τὸ φιλάγαθον τῆς ψυχῆς σου δεικνύων, ἵνα πάντες τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν

communitum palatium, Reginam omnium urbium tibi devinctam, ac devotam defende, Metaphrastæ sacris, ô Puella, precationibus.

Ad Laudes. Ecclus qvartus.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Ex nobili radice ortum duxisti rosa omni ex parte rubicunda, gratiis Spiritus tincta, & fideles jucunde donans odoribus tuarum scriptionum, Apostolorum, Athletarum & Confessorum certamina explicans, qvibuscum una collocatus, Divina revelans, Symeon, deliciarum in gramine, qvod in rore est, habitans.

Ut Scripturæ verbis utar, effusa est, Symeon, in labiis tuis Spiritus sancti gratia inæstimabilis. Qvæ propter eum, qvi frustra sese jactabat, concertationum complexibus redarguens, atteris; factus est enim veluti stipula ante ignem in cinerem abiens, & te magnum facere visus est, cum ob virtutes mentis tuæ timore perculsus contremuisset.

Veluti servus Numinis factus, tuis operibus, veluti eodem cum Sanctis contubernio utens, veluti vitæ tuæ castimonia libertatem adeptus, diviniloqve Symeon, eorum, qvi te collaudant recordare, animum tuum in probitatem propensum ostendens, ut omnes Dei

λανθρωπία, πταισμάτων ἄφεσιν ἡμῖν χαρισάμενον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Βίον ἔνθεον κατορθώσας, θεωρίας τὴν πρᾶξιν καλλωπίσμασας, Συμεὼν πανευφήμησε. Τὴν γὰρ σοφίαν φιλήσας ἔρωτι θείῳ, ἐκ σώματος δὲ πνεύματος τὴν χάριν κατεπλούτησας, καὶ ὡς πηγὴν μέλιτος τὸν γλυκασμὸν σὺ τῶν λόγων ἀποστάζων ἡμῖν, εὐφραίνεις νοήμασι θείοις τὴν ἐκκλησίαν Χριστοῦ. διὸ ἐν οὐρανοῖς συμφιλοχωροῦν, αὐλιζόμενον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

humanitate peccatorum remissionem consequamur.

Gloria, &c.

Vita divina perfecta ſplendidam actionem exornasti, unde beatissime; Namque cum amore ſapientiam deperisses, Spiritus gratia ditatus es, et favum mellis dulcedinem tuorum ſermonum nobis inſtillans, divinis cogitationibus Ecclesiam Dei delectas. Quapropter in cœlorum versans atque inhabitans, pro nobis, qui tuam commemorationem peragimus, indesinenter Deum precare.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ἐν Ἐκκλησίαις.

Proximenon Apoſtoli.

Mirabilis Deus in Sanctis ſuis. In Eccleſiis, &c.

Πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐπάσῳ δίδοται ἡ φανέρωσις. καὶ τὰ ἑξῆς· ἕως δὲ. Ἐπάσῳ καθὼς βούλεται.

Ex Epiſtola Pauli ad Corinthios Lectio.

Fratres. Unicuique datur revelatio, &c. usque ad: *Unicuique, ut vult.*

Τὸ Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ Ματθαίου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. καὶ τὰ ἑξῆς. ἕως δὲ. Οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Evangelium ſecundum Matthæum.

Dixit Dominus Diſcipulis ſuis, Vos eſtis lumen Mundi, &c. usque ad: *Hic magnus vocabitur in regno cœlorum.*

Alia

Alia SIMEONIS *Metaphraſtæ ſcripta.*

Præter vitas Sanctorum, & qvi ad Symeonem referuntur Annales, de qvibus ſupra p. 352. & 358. dicere me memini, exſtant & alia ejus ſcripta qvædam, ut

Epiſtolæ IX. qvas Græce & Latine edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus pag. 254. ſeq. Pariſ. 1664. 4. una eſt ad Nicetam Metropolitam Smyrnæum, una ad Conſtantinum Romanum, aliæ inſcriptæ τῷ Λαοδικείας neſcio cui Epiſcopo Laodiceno.

Carmina pia duo politica Alphabeti literas initio præ ſe ferentia, unum altero qvovis verſiculo, alterum ſingulis verſibus, & *duo jambica*, unum ad animam ſuam & alterum ad Stylianam Protoſecretarium, Græce leguntur apud eundem Allatium p. 132. ſeq. Alia MSta habentur in Bibl. Vindobonenſi. Vide Lambecium T. 3. p. 149. T. V. p. 44.

Sermo in diem Sabbati Sancti, qvem latine vulgavit Combefiſius in Bibl. Concionatoria, Tomo III.

Sermo εἰς τὸν θρῆνον τ ὑπεραγίας Θεοτόκυ, ὅτε περιεπλάκη τὸ τίμιον σῶμα τ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησ χριστ. in lamentationem S. Deiparæ pretioſum corpus Domini noſtri Jeſu Chriſti amplexantis, Græce & Latine apud Allatium p. 245. Incipit: Ἔτο ἐκεῖνο, γλυκύτατε Ἰησ.

Alios duos Simeonis ſermones vidiſſe ſe teſtatur Allatius pag. 130. unum περὶ τ ζωηφόρυ τελευτῆς καὶ μεταστάσεως τ Θεοτόκυ. De ſalutifero obitu & tranſitu Deiparæ, Incipit: Τὸν καιρὸν τ Πενηκοστῆς οἱ Ἀπόστολοι. Alterum de vita B. Mariæ virginis & revelatione ejus veſtis, qvi incipit: ἐχρῆν ἀληθῶς τὴν παρθένον.

Idem pag. 131. memorat Simeonis Hymnos ſive canones & troparia nec non preces qvibus etiamnum Græcorum Eccleſia utitur, & pag. 132. *γνωμικὰ κεφάλαια ſententioſa capita CXXXI.* Primum incipit: Ὁ δὲ σύφων ἐν καιρῷ λόγῳ τ ἐπαλωλέρε βελτίω χ πολύ. Alia ejusmodi *capita CL*, atqve iterum *LV.* ex *Macarii Ægyptii* ſermonibus ſelecta & paraphraſi expoſita. Incipiunt priora qvidem: χάριτι μὲν καὶ δωρεᾷ τ Πνεύματος θείᾳ ἑκάστῳ ἡμῶν τὴν σωτηρίαν πορίζεται. Poſteriora autem: Πᾶσα ἡ ἐναρέτησις Θεῦ.

Ἠθικοὶ λόγοι *Sermones XXIV. de moribus ex S. Baſilii Magni operibus ſelecti*, & Græce editi Pariſ. 1556. 8. à Gvil. Morello, & Latine ab Stanislao Ilovio (non Florio uti apud Allatium legitur) redditi ſæpius lucem viderunt inter Baſilii M. opera. Exſtant etiam cum Ilovii verſione excuſi ſeparatim, Francofurti 8. In Græcolatinis

vero Basilii editionibus video junctam aliam versionem, compositam à Simone à Maillê, Archiepiscopo Turonensi. Combefisius Simeonem hunc qvi Basilii ethicos sermones selegit, diversum facit à Simeone Metaphraste. Ac sane fuit etiam qvidam Simeon Magister & Logotheta, longe junior, qvi post Alexium Aristinum sub Manuele Comneno circa A. C. 1166. clarum, *Epitomen Canonum* sive condidit * sive scholiis illustravit, Græce & Latine exstat in Bibliotheca Canonica Justelli & Voëlli T. 2. pag. 710-748. Paris. 1661. fol.

Symbolæ qvædam Simeonis Metaphrastæ exstant in Catena Nicetæ *in Lucam*, ex qvo tamen non licet colligere eum commentarios in Lucæ Evangelium scripsisse, non magis qvam ex Theophanis Ceramei Homilia in qvintum matutinum Evangelium, à qvo laudatur Simeon ὁ ἱερὸς μεταφράσεως ἐν μέλεσι συνθέμενος ἐν τῷ εἰς τὸν ἱερὸν Λουκᾶν ὑπομνήματι, intelligitur enim Lucæ elogium, qvod inter vitas sanctorum supra p. 540. seq. memoravi.

Dioptra in Catalogo MSS. apud Antonium Verderium Simeoni Metaphrastæ tributa, incertum est † alianefit ab Dioptra sive amusi rei Christianæ qvam PHILIPPUS solitarius versibus politicis ** A. C. 1105. †† Alexii Comneni 16. ad Callinicum Monachum scripsit, & *Jacobus Pontanus* ex Codice MS. Augustano prosario sermone vertit & Latine edidit Ingolstadii 1604. 4. cum Nic. Cabasilæ libris sex de vita in Christo, Joannis Carpathiorum Episcopi, Capitibus hortatoriis CXCI. Philothei Patriarchæ CPol. laudatione Basilii, Naz. & Chrysostomi qvæ Græca etiam adjuncta habet, & Mich. Glycæ duabus disputationibus, additis etiam in calce Voluminis observationibus *Jac. Greteri* ad obscura Dioptræ loca. Locum Dioptræ ex libro IV. qvi in versione desideratur, ex MS. Bibl. Regiæ Græce cum interpretatione sua exhibet Cotelerius ad lib. VIII. Constitutt. Apostol. c. 42. Exstat & Græce Dioptra sæpius in Bibl. Vindobonensi ut docet Lambecius lib. V. p. 34. sq. 42 sq. & Montfauconus p. 54. Palæographiæ Græcæ. Ac Lambecius qvidem observat in Pontani editione librum primum integrum omissum, excepto exordio, qvod ad calcem libri

* Confer Beveregii prolegomena ad Synodicum magnum §. XXVI. seq.

† In Codice Vindobonensi Dioptræ Philippi, subjungunturversus Simeonis Magistri & Logothetæ. Vide Lambecium III. pag. 44.

** Vide p. 4. & 196. seq. edit. Ingolstad.

†† Vide pag. 128. ejusdem editionis, qvæ deinde in Bibl. Patrum Colon. Tom. 12. & Lugd. T. 21. recusa est.

bri qvarti sub titulo flebilis lamentationis subnexuit, & secundum pro primo, tertium pro secundo &c. venditatum, ut adeo qvatuor tantum libros Pontanus ediderit cum à Philippo scripti sint qvinqve. Notat etiam falli Gretserum, qvi ex primis versibus Dioptræ qvos Crusius in Turco Græcia p. 198. adducit, putavit Crusium de alia dioptra loqvi. Hanc porro recenseri & Græcam dictionem castigari à *Phialito* qvodam jussit Dionysius Evzoitus, Metropolita Mytilenæus. *Michaëlis* vero *Psselli* præfatio præmittitur etiam in laudata editione, cujus qvoqve notæ sive scholia hinc inde adsperguntur. Qvæ appendicis loco, in Codice Vindobonensi subjici notat Lambecius lib. V. p. 36. de fide & cærimoniis Armeniorum, Jacobitarum, Chatzitzariorum & Romanorum seu Francorum, hæc (excepta parte postrema de Romanis) Græce & Latine vulgavit Combefisius Auctario novo T. 2. p. 262. & 271.

XIX. DUCAS, *Michaëlis Duca*, viri doctrina & Medicæ artis peritia clari & ex Imperatoria Ducarum a) familia oriundi *nepos*, & post captam à Turcis A. C. 1453. CPolin, profugus in Lesbum Insulam & Minister in aula Principis Christiani, Dominici Gateluzi ejusqve fratris, Nicolai qvi Turcis tributarius Lesbo imperabat, b) variis ad Turcos legationibus functus est usqve ad Lesbum A. C. 1462. à Mahomete II. Turcarum Imp. captam, cui superstes Ducas ad *Historiam Byzantinam* scribendam animum appulit, & post temporum seriem ab Adamo ad Joannem Cantacuzenum brevissime perstrictam, fusius exponit qvæ ab Andronici Palæologi junioris obitu sive A. C. 1341. qvo Cantacuzenus Johanni Palæologo Tutor à Patre datus est, usqve ad Lesbum A. 1462. à Turcis expugnatam. Certe ulterius non progreditur Ducæ Historia in editione, qvam in fine mutilam è MS. Regis Christianissimi *Ismaël Bullialdus* edidit, & latina versione, argumentis capitum, & notis doctis illustravit, Paris. 1649. fol. testatus scriptorem styli qvidem elegantia haud ornatum & comtum esse, sed rerum momento & gravitate eximium, earumqve narratione prudenti gratum. In rebus Hungaricis minus peritum se prodit Ducas capite XXXII. Vide Bullialdi notas pag. 259. seq.

Sub-

a) Cangii famil. Byz. p. 160. sq. Hic p. 166. etiam memorat Georgium Ducam Armenem, qvi in Galliam venit A. C. 1455. & à Carolo VII. Rege cum aliis Græcis exulibus humaniter exceptus, & stipendiis ad vitam donatus est.

b) Hanckius de Byz. Historiæ scriptoribus parte I. c. 39. ex Ducæ cap. 5. & 43. seq.

Subjunxit Bullialdus ex eadem Regia Bibliotheca ANONYMI Χρονικὸν σύντομον, *Chronicon breve* ab A. C. 1089. ad 1523. Græce & Latine p. 196-205. Labbeus in protreptico ad Hiſt. Byzantinam ſcripſit *Anonymum Bibliotheca Regiæ de rebus geſtis Græcorum adverſus Turcas & de expugnatione CPolis* latine redditum ab Iſm. Bullialdo, breviqve vulgandum. Idem memorat *Anonymi Hiſtoriam de rebus Turcicis* vulgari Græca lingva ſcriptam in Bibl. Barberina cuſtodiri. DE ANONYMO utroqve continuatore Theophanis dixi pag. 349. 350. Qvemadmodum de ANONYMI Collectaneis Antiqvitatum CPolitanarum pag. 480.

Refertur etiam ab Hanckio inter Byzantinos ANONYMUS Vitæ Chryſoſtomi ſcriptor, Conſtantino Porphyrogenito junior, qvæ Græce edita primum eſt ab Henrico Savilio T. VIſl. Operum Chryſoſtomi, Etonæ 1613. fol.

ANONYMUS Photii Adverſarius, cujus narratio *de ſtavropatia* ſive ſigni crucis in ſubſcriptionibus Epiſcoporum appingi ſolitæ & promiſſorum per illud datorum violatoribus, ab Anno CHriſti 858. qvo Photius Ignatio detruſo ſucceſſor in Patriarchatu CPol. datus Ignatii reſtituti obitum Anno CHriſti 878. Prodiit Græce cum Matthæi Raderi S. I. verſione ad calcem Actorum Concilii Octavi, Ingolſt. 1604. 4. atqve inde in editionibus Conciliorum. Addidit Raderus Græce & Latine alterius ANONYMI ſcriptum A. C. 892. Breviarium rerum in ſynodo VIII geſtarum, nec minus METROPHANIS Metropolitæ Smyrnæi Epiſtolam de rebus à Photio geſtis ad Manuelem Patricium ac Logothetam Dromi, qvam ex Frid. Metii verſione Latine dederat Baronius ad A. C. 870. n. 45. ſeq. Tum Vitam Ignatii Patriarchæ ſcriptam à MICHAELE Monacho, & STYLIANI MAPÆ Epiſtolam ſcriptam A. C. 886. ad Stephanum VI. Papam, ut eum Photianis partibus conciliaret. Et libellum pro Ignatii Patriarchæ cauſa miſſum ad Nicolaum Papam à THEOGNOSTO Monacho.

ANONYMI Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem ſapientem freqventer allegatur à Cangio in diſſ. de hebdomo ad calcem notarum in Zonaram p. 132. 136. 151. 156. 157. 158. 159. 169. De alio Anonymo Græco Chronici ſcriptore dixi ſupra pag. 158.

XX. AN-

XX. ANSELMI BANDURII, Ragusini, Presbyteri ac Monachi Benedictini è Congregatione Melitensi, *Imperium Orientale, sive Antiquitates CPolitanæ* in qvatuor partes distributæ & Cosmo III. Magno Etruriæ Duci * dedicatæ fol. prodiere Paris. 1711. duobus Voluminibus, qvorum prius scripta Varia ab editore collecta & *Guilelmi Insulani* sive *de l'Isle* Chartas duas Geographicas, Imperium Orientale per *themata* distinctum, & descriptionem ejus qvale Sæculo X. fuit, cum ejus observationibus complectitur, posterius continet Bandurii in illa commentarios & varias tabulas veterum nummorum & monumentorum, rebus CPolitanis melius intelligendis & Urbis ipsius CPoleos atqꝫ templi Sophiæ imagini distinctius animo subjiciendæ, ære nitide descriptas. Volumine itaqve priore post Bandurii seriem Chronologicam Imperatorum & Patriarcharum à Constantino Magno Imp. & Patriarcha Metrophane ad captam usqꝫ à Turcis CPolin, exstant:

1) *Constantini Porphyrogeniti Imp. de Thematibus Orientis & Occidentis libri duo*, ad MS. Codicem Regis Galliæ bombycinum 2431. ante qvingentos annos circiter scriptum emendati, & Latina versione accuratiore & notis illustrati pag. 1.-30. De his dixi supra pag. 487. seq.

2.) *HIEROCLIS Grammatici Συνέκδημος* sive *Comes peregrinationis*, tradens recensionem ἐπαρχιῶν sive Provinciarum LXIV. & civitatum 935. qvæ Imperatori CPolitano paruere. pag. 31-52. Hierocles iste Constantino Porphyrogenito fuit antiqvior, à qvo allegatur Themate 1. Occidentis, falliturqve Schelstratenus, qvi dum Constantini verba pro Hierocleis accipit, ex illo Constantini loco probare vult Hieroclis scriptum genuinum & integrum non ad nos perveniſſe. Hunc synecdemum, sed sine nomine auctoris, & qvatuordecim postremis provinciis mutilum primus vulgaverat *Carolus à S. Paulo* pag. 20. seq. in notitiis antiqvis Geographiæ suæ sacræ subjectis, qvæ Paris. 1641. fol. primum prodiit, & recusa est Amstelod. 1703. fol. *Lucas* vero *Holstenius* hunc libellum ex MS. Vaticano descriptum & ex alio Altempsiano emendatum, & è duobus Farnesianis supplетum latine vertit, & cum Constantini Porphyrog. de thematibus & de administrando Imperio vulgare voluit in Corpore Hist. Byzantinæ, sed fato præventus non potuit. Cum itaqve in Bibl. Barberina per aliqvod tempus delituisset, in lucem editus Græce & Latine

* Ab hoc magno Duce deinde A. 1714. illustri Magliabechio 3. Jul. ætat. 81. defuncto successor datus est in præfectura Bibliothecæ Mediceæ.

est in *Evangelio Sebastianeo* tomo secundo postumo Antiqvitatis Ecclesiæ illustratæ, in appendice ad opus Geographicum. Rom. 1697. fol.

3) *Constantini Porphyrog. liber de administrando Imperio*, p. 53-157. de qvo dixi supra pag. 487. seq.

4.) AGAPETI * Diaconi S. magnæ Ecclesiæ CPol. κεφάλαια βασιλικὰ ad Justinianum recens A. C. 527. creatum Imperatorem, sive ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν, LXXII. *capita admonitionum* qvorum acrostichis sive literarum initialium juncta series reddit verba: Τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλαχίστου διάκονος. p. 158-170. Joachimus Camerarius in Latina versione sua reddit hoc acrostichon: *Divinissimo & pietate summo Regi nostro Justiniano Agapetus infimus Diaconus.* Possevinus in fine Apparatus, ubi Catalogos librorum MSS. Græcorum exhibet; testatur CPoli inter Codices Constantii Barini fuisse hunc librum, in cujus inscriptione Agapetus Justiniani antequam Imperium ille susciperet Magister fuisse traditur, ex qvo Norisius diss. de Synodo V. cap. 2. etiam evincit Justinianum doctissimo Viro Magistro usum, tanqvam ἀναλφάβητον falso traduci. Citatur hic Agapeti liber plus simplici vice in florilegio Stobæi, qvanqvam loca illa esse ab ipso Stobæo dubites, qvoniam Photius inter scriptores qvibus Stobæus est nullam facit Agapeti mentionem.

*Agapeti editiones Græcæ, qvæ Græcolatinam Banduriana ex duobus MSS. Regiis ** recensitam præcessere.*

Basileæ A. 1521. 8. apud Jo. Frobenium, cum Æsopi & aliorum fabulis, Hesiodo, Theognide & aliis Gnomologis.

In libello Gnomico, Joach. Camerarii Græce p. 87. Sed & Latina Camerarii versio subjicitur ad calcem libri p. 229. Lipsiæ 8. sine anni notatione Lugduni Batav. 1591. 8. apud Franciscum Raphelengium.

Basil. 1553. forma minore.

Coloniæ 1604. 8. 1638. 8.

Græco-

* Fuere plures hoc nomine, ut Agapetus Synadorum Episcopus, de qvo Philostorgius & Svidas in Ἀγαπητός Eusebium falsò laudans pro Philostorgio. Agapeti duo Archimandritæ Constantinopoli, qvorum in Actis Concilii CPol. sub Mena memtio. Agapetus I. Papa Rom. A. C. 535. & Agapetus II. ab A. 946-956. qvorum Epistolæ exstant. Tum Agapetus Rhodi Insulæ Metropolita, cujus Epistola pro Concilio Chalcedonensi ad Leonem Imp. scripta A. C. 457. occurrit in Actis Concilii Chalced. parte 3. c. 45.

** Exstat etiam Græce MS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium III. p. 152.

Græcolatina.

Venet. 1509. 8. Basil. 1518. 8.

Cum Æsopi & aliorum fabulis, Batrachomyomachia, Galeomyomachia, Musæo de amoribus Erus & Leandri & jurisjurando Hippocratis, Basil. 1545. 8. Paris. 1549. 12. Basil. 1574. 12. & Venetiis apud Antonium Bartoli 1709. 8.

Inter Veterum Theologorum Græcorum scripta, Conrado Gesnero curante junctim edita Tiguri, 1559. fol.

Ex *Jo. Ranftii* editione, Witeb. 1562. 8.

In posteriore Orthodoxographorum editione Basil. 1569. Tom. I. pag. 180. fol.

In Compendio Moralium præceptionum Martini Hayneccii, Lipsiæ 1600. 8.

Herbornæ 1605. 8. cum versione *Matthiæ Martinii*, & Bremæ 1605. 12. & 1615. 8. qvas duas editiones mihi non visas memorant Hendreichius in pandectis Brandenburgicis & Carolus Arndius in schediasmate Bibliothecæ Græcæ difficilioris, Rostoch. 1702. qvod totum est de Phalaride, Agapeto & Basilio Macedone. Eidem Hendreichio memorantur, qvoqve *Andreæ Wyneri*, (qvi latine vertit, Magdeb. 8. uti etiam *Petrus Bizarrus*) *Conradi Rittershusii*, Lipsi. 1611. 12. *Jo. Berconii*, & *Henrici Ritshusii* editiones Lipsi. 1613. 4.

Cum notis *Stephani Schæningii*, Franeckeræ 1608. 8. cum S. Nili admonitionibus & libello de virtutibus qvi Aristoteli tribuitur.

Cum versione duplici, dissertationibus, exemplis, qvæstionibus per *Georgium Dmudium*. Francos. 1615. 4. & 1659. 4.

In Auctario Bibliothecæ Patrum Ducæano Paris. 1624. fol. Tom. 2. pag. 362. & T. XII. Bibl. Patrum Morellianæ Paris. 1644. p. 607.

Agapeti scheda regia & Basilii Macedonis adhortationes ad Leonem filium, cum versione recensita à *Bernhardo Damke*, Hamburgensi, additis ejus notis. Basil. 1633. 8.

Agapeti scheda Regia repurgata mendis & explanata à *P. Goerin*, Paris. 1635. 8.

Cum notis *Jac. Brunonis* & filii *Jac. Pancratii Brunonis*, Lipsiæ & Norimb. 1669. 8.

Agapeti editiones Latinæ.

Apud Baronium ad A. C. 527. n. 4. ſeq.

In Bibliotheca Patrum, Pariſ. 1575. atqve deinde in aliis editionibus Pariſienſibus, Colonienſi & denique in Lugdunenſi Tomo IX.

Ex *Albani Torini* verſione Baſil. 1541. 8. ad calcem Onoſandri, apud Robertum Winter.

Ex Metaphraſi heroica *Menradi Moltheri*, Hagenoæ 1527. 8.

Ex verſione & cum ſcholiis *Jacobi Huggelii*. Mulhuſii 1560. 8.

Ex verſione *Joach. Axonii* Graviani, Antwerp. 1561. 8.

Halæ Sax. 1593. 8. ad Jo. Sigismundum, Marchionem Brandenburgicum ſtudio *Jo. Olearii*, adjunctis capitibus Auguſtanæ Confeſſ. & libri Concordiæ.

Aphorismis LXXII. diſtributum Latinis verſibus elegis reddidit *Edo Neuhuſius* Steinfurtianus 1603. Francof. 8. cum Ottonis Caſmanni ſyſtemate doctrinæ vitæqve politicæ.

Gallica, Hiſpanica, Germanica.

Gallice à Joanne Picot. Pariſ. 1563. 8. Hinc ab Hieronymo Beneventano. ibid. 8. Tum Pardulpho Pratejo interprete, Lugd. 1570. 8. Atqve ex verſione Ludovici XIII. Galliæ Regis. Les Preceptes d'Agapetus à Juſtinien, ſur une verſion latine, par le Roy Loüis XIII, en ſes leçons ordinaires. Pariſ. 1612. 8.

Hiſpanice, per Chriſtophorum Moſqvera de Figveroa. Madrit. 1596. 4. Reglas para los qve goviernan.

Germanice Martino Mollero interprete, Gorlitii, 1590. 1605. 8. Et ex verſione Nicolai Glaſeri, Brem. 1619. 4. cum laude philomelæ & Luciano de calumnia ac Tabula Cebetis.

5. BASILII *Macedonis*, Imp. CPol. παραίνεσις ἐφυμιστικὴ ad Leonem Sapientem, filium qvem Pater 6. Januar. A. C. 879. Auguſtum pronunciavit, *capita exhortationum LXVI.* qvorum acroſtichis ſive primæ literæ junctæ reddunt hæc verba: Βασίλειος ἐν Χριστῷ βασιλεὺς Ῥωμαίων Λέοντι τῷ πεποθημένῳ υἱῷ καὶ συμβασιλεῖ. *Baſilius in Chriſto Imperator Romanorum, Leoni caro filio & Imperii Collega.* p. 171-192. Hunc librum Bandurius emendavit ex duobus Codicibus Bibl. Regis Chriſtianiſſimi, n. 3059. & 3363. Exſtat etiam MS. in Bibl. Vindobonenſi ut annotat Lambecius III. p. 38. dignum qvi cum editis conferatur teſtatus. Codices Venetum, Vaticanum & Bibl. Strozzianæ pridem laudavit Geſnerus.

Edi-

Editiones Capitum Basilii Græcolatinæ, quæ Banduriana præcesserunt.

Primus Græce edidit *Federicus Morellus* cum versione quam ipse composuit, Paris. 1584. 4. typis Reg.

Cum Agapeto, & notis *Bernardi Damke*, Hamburgensis, prodiit Basil. 1633. 8.

Cum versione *Joannis Paradis*, Paris. 1637. 12.

Cum versione eleganti *Justi Brunsfeld*, Gotting. 1671. 8.

Latinæ.

In Bibliothecis Patrum Paris. 1589. T. V. Colon. T. IX. parte 2. & Lugd. T. XVI.

Ad calcem Onosandri, una cum Ferrandi Diaconi Carthag. paræneticо, cura Johannis à Fuchte; Helmst. 1616. 4.

Gallicæ, Italicæ, Germanicæ.

Gallice ex Hieron. Beneventani versione, Paris. 1612. forma minore.

Versio recentior hoc titulo: *Maximes pour l'education d'un jeune Seigneur avec les instructions de l'Empereur Basile pour Leon son fils, traduites du Grec, & l'abregé de leur vie.* Paris. 1690. 12.

Italice ad calcem militis Christiani, ab Antonio Possevino editi, & cum auctario recusi Venetiis 1604.

Latine & *Germanice*, Baruthi 1669. 12.

6. *Theophylacti Institutio Regia*, ad Constantinum Mich. Ducæ F. de qva dixi supra p. 285.

7. *Libri octo Antiqvitatum CPolitanarum* ex monumentis maximam partem antea ineditis selecti, & Græce descripti ac versione latina copiosisqve atqve eruditis commentariis illustrati. Libris *qvatuor* primoribus continentur Monachi *Anonymi*, qvi Alexio Comneno opus suum inscripsit, adeoqve * Codino recentis & qvinqvaginta annis est antiqvior, *Origines & Antiqvitates CPolitanæ*, qvibus descriptionem Urbis in tres partes distributæ,

* De Codini Antiqvitatibus CPol. supra p. 480. Anonymi opus ab Oudino sine caussa Michaeli Psello tribui, docet Bandurius præf. ad T. I. numismatum Imperator.

templorum, aliorumqve ædificiorum & monumentorum p. 1-64. & libro qvarto p. 65-80. Templi S. Sophiæ continetur, ex Codice chartaceo Regis Galliæ 3058. 3. & 4. *Stylus hujus Anonymi*, inqvit Bandurius, *est varius & inæqualis, utpote qvi opus suum ut arbitror ex diversis scriptoribus Originum seu Antiqvitatum CPolitanarum & aliis Chronicorum scriptoribus qvi ante ipsum floruerunt, consarcinavit pro more auctorum illius ævi. Hausit igitur ex opusculo Hesychii Milesii ** qvod inscribitur* περὶ τῶν παρ' ἑαυτῷ *sive de Originibus CPol. & ex altero ejusdem tituli & argumenti opusculo, auctore* Christodoro *Panisci F. Coptensi, qvem laudant Suidas & Eudocia Augusta in Joniis, opere MS. à nobis in Commentariis sæpe citato. Fortasis & ex aliis ejusdem argumenti scriptoribus, qvi citantur *** à Porphyrogenito lib. 2. de Thematibus cap. 12. Præterea ex auctore Chronici Alexandrini, Theophane, Cedreno ac reliqvis Historiæ Byz. scriptoribus.*

Libro *qvinto* exhibentur cum nova Bandurii versione pag. 81. ad 106. *Anonymi* διηγήσεις σύντομοι χρονικαὶ, qvas à Lambecio primum Græce, & à Combefisio Græce ac Latine editas dixi supra pag. 480. seq.

Libro *sexto* continentur 1.) *Niceta Choniatæ narratio de statuis CPolitanis* pag. 107--114. qvam dedi supra pag. 405. cum mea versione ignarus tunc vulgatam jam fuisse à Clariss. Bandurio. Poterit autem ut spero, utriusqve interpretatio collata inter se mutuo juvare. Initio statim τὸ ἐθνικὸν φιλοχρυσον ἐνδεικνύμενος puto me rectius vertisse *insitum genti avaritiam ut demonstrarent*, qvam virum doctissimum qvi reddit: *auri amore gentilium vitu flagrantes.* Sed mox idem τὰς τῶν βασιλέων θήκας rectius interpretatus est *Imperatorum sepulchra.* Bandurius hanc narrationem accepit à Clariss. Boivinio, qvi illam à Grabio ad se transmissam edere voluit in Tomo qvarto Nicephori Gregoræ, ut dixi supra pag. 321.

2.) *Georgii Pachymeræ descriptio Augusteonis*, qvam laudatus Boivinius Græce vulgaverat in notis ad Gregoram pag. 764. seq. sed Bandu-

* De hoc supra p. 241. De Christodoro autem Ægyptio constat ex Svida qvod vixit tempore Anastasii Imp. & qvod præter alia multa scripsit Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως ἐπικῶς sive versibus Heroicis, libris XII. De ejusdem Christodori ἐκφράσει τῶν ἐν ζευξίππῳ ἀγαλμάτων *descriptione statuarum in Gymnasio Zeuxippi* CPolitano, mox dicetur pagina seqvente.

** Nullos qvidem Constantinus nominat, sed tantum laudat τοὺς τὰ πάτρια συγγεγραφότας & Βυζαντίδα.

Bandurius cum versione sua recudi curavit pag. 114-117. De Augusteone sive Augustæo atrio templi S. Sophiæ Codinus in Originibus CPol. h. 32. Goarus ad Codinum de officiis pag. 130. & Bandurius ad Antiqv. CPol. pag. 468. seq. & 804.

3) *Photii Patriarchæ CPol. descriptio Ecclesiæ Deiparæ Genitricis in Palatio extructæ a Basilio Macedone Imp.* pag. 117-121. cum nova Bandurii interpretatione. Ediderat eam pridem Lambecius Græce, & utraqve lingva Combefisius, ut supra pag. 485. dicere me memini. Habita est in Encæniis Anno CHristi 880. Basilii Imp. 14. De templo illo vide sis Bandurium p. 598. seq.

4.) *Περὶ τῶν τάφων τῶν Βασιλέων de sepulchris Imperatorum in Templo CPolitano SS. Apostolorum* pag. 121-124. Adjuncta est descriptio Herois Justinianei, & tumulorum Imperatoriorum in variis Monasteriis. E Codice Regio. Confer qvæ è Codice Colbertino Græce exhibet Cangius lib. IV. CPoleos Christianæ pag. 109. 110. *Τὰ ἐν τῷ ἡρώῳ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου μνήματα. Τὰ ἐν τῷ ἡρώῳ τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ.*

5.) Excerpta de Antiqvitatibus CPolitanis ex Codice Regio & Codino de ædificiis CPol. cum Lambecii & Bandurii notis p. 124-134.

Libro *septimo* continentur *Epigrammata & poëmata* variorum Poetarum de rebus CPolitanis è libro tertio & qvarto Anthologiæ, & ex libro qvinto *Ecphrasis Christodori Thebani statuarum in Gymnasio Zeuxippi*, & Epigrammata in aurigas in Hippodromo CPol. pag. 135-175. Metaphrases latine additæ sunt ad unum tantum A. B. sive Anselmi Bandurii, ad cætera Andreæ Alciati, Casparis Ursini Velii, Federici Morelli, Francisci Franchini, Hugonis Grotii, Jani Cornarii, Joannis Sleidani, Pauli Stephani, Petri Menardi, Septimii Florentis Christiani, & Theobaldi, qvorum nomina primoribus literis innuuntur. Præterea *Maximi Planudæ* * Heroelegi & Jambi in Templum S. Andreæ à Protovestiaria conditum: pag. 175. seq. *Georgii Pisidæ* sive *Pisidis* Jambi in templum Blachernarum. pag. 177. seq. *Mich. Pselli* Jambi in æreum eqvum in Hippodromo qvi pedem attollebat. pag. 178. Hinc *inscriptiones variæ* qvæ CPoli vel olim extiterunt, vel etiamnum exstant pag. 179-184. Deniqve pag. 184. sq. *Matthæi Cigalæ* Cyprii qvi A. C. 1636. scripsit, de sepulchro Constantini Magni narratio, & *Gennadii Scholarii* Patriarchæ CPol. expositio literarum ænigmaticarum

* Græce ediderat Cangius ad Zonaram p. 35. emendatius Boivinus ad Gregoram p. 754.

rum qvæ in eodem sepulchro inscriptæ fuisse traduntur & divinationem de Palæologorum imperio à Turcis evertendo continent. Vide qvæ dixi supra pag. 365. 366. & confer Dorothei Monembasiensis Chronicon pag. φμ'δ. editionis qvam possideo Venetæ A. 1684. 4. ubi idem vaticinium cum expositione legitur.

Libro *actavo* occurrit 1) Catalogus Episcoporum ac Patriarcharum CPol. decerptus ex Chronographia Compendiaria S. Nicephori Patriarchæ CPol. qvæ habetur in Codice Regio, diversa ab editis pag. 187-190. Desinit in Ignatio Evnucho.

2.) Nicephori Callisti Xanthopuli nova enarratio de Episcopis Byzantii & Patriarchis Cpolitanis, è Codice qvem Regi Christianissimo pridem donavit Antonius Eparchus pag. 191-200. Desinit in Athanasio qvi Johanni Sozopolitano successit.

3) Catalogus Patriarcharum CPolitanorum ex jure Græco Romano Jo. Leunclavii Francof. 1596. fol. pag. 296. seq. diversus ab aliis pag. 201-208. Desinit in Josepho Abbate Galesii.

4. Catalogus Patriarcharum CPol. ex nova Variarum Historiarum synopsi Matthæi Cigalæ, diversus ab aliis pag. 209-218. Desinit in Neophyto Heracleensi. Matthæi Cigalæ synopsis Historiarum prodiit Græcè Venet. 1637. 4.

5.) *Philippi Cypri*, magnæ Ecclesiæ Protonotarii libellus continens catalogum Patriarcharum CPolis pag. 218 229. Desinit in Parthenio. Hunc primus Græce & Latine edidit Nic. Blancardus Franeqv. 1679 4. una cum Christophoro Angelo de statu & ritibus Ecclesiæ Græcæ. Deinde latine cum notis postumis * Henrici Hilarii, Rectoris Scholæ Cellerfeldensis, prodiit Lipsiæ 1687. 8. His tomo secundo p. 1000. seq. accedit Catalogus Patriarcharum CPolitanorum ab A. C. 1594. ad 1640. transmissus CPoli ad V. C. Eusebium Renaudotum, Græce & Latine.

6. Ἔκθεσις νέα Ἀνδρονίκου βασιλέως *Expositio nova Andronici* Palæologi *Imp. qvi Metropoles CPoleos alias è minoribus ad majores extulit, alias è diverso ad minores thronos deduxit.* pag. 230 -- 235. Diversa hæc est ab ἐκθέσει Andronici senioris, qvam cum Codino sæpius editam dixi supra pag. 479.

7.) Κατάλογος Ἐπισκόπων ἢ ἴσως ** ἑκάστου τῶν μητροπόλεων ὑποκειμένων, ὅσαι σώζονται νῦν ἐκ μέρους, ἐκ τούτων αἱ πλείσαι ἀφα-

* Confer Acta Eruditorum T. I. supplementi pag. 391. seq.

** ita leg. pro αἵ τινας.

ἀφανίδησαν. *Catalogus Episcopatuum cuinam singuli Metropoli subjiciuntur, qua nunc ex parte superstant, pleraeque vero earum exoluerunt.* p. 236--240.

8. Catalogi duo Imperatorum, unus à Constantino M. ad Alexium Ducam Murzuflum pag. 241 243. ex Jure Græco Romano Leunclavii p. 181. & alter ab eodem Constantino usque ad captam CPolin, subjecta successione Sultanorum usque ad A. C. 1636. p. 244-247. ex Matthæi Cigala Synopsi Variarum Historiarum.

Sequuntur PETRI GYLLII, Altiensis Galli, eximii scriptoris & longarum per annos quadraginta amplius susceptarum peregrinantium usu, doctrina, ingenioque clarissimi qui A. C. 1555. ætatis 65, Romæ diem obiit, *de Bosporo Thracio libri III. & de Topographia CPoleos & de illius Antiquitatibus libri IV.* utrumque opus latine ab Auctore scriptum & post editionem minus correctam Lugd. 1561. 4. excusum emendatius minori forma inter Resp. Elzevirianas, Anno 1632. lectuque dignum. Thoma Smitho quidem judice in notitia CPoleos, edita Lond. 1692. 8. p. 66. Gyllius in illius urbis descriptione accuratissimus, pæne nimia diligentia usus narrationem paullo obscuriorem & minus gratam reddit. Gratissima hæc est vel eo nomine, quoniam plura monumenta tunc adhuc exstantia sed interjecto tempore à Turcis destructa describit. Usus etiam *Dionysio* Byzantino MS. cujus edendi spem postea fecit Holstenius.

Quam Elzevirius Gyllio subjunxit Veteris Auctoris *Anonymi* Latini, circa Theodosii junioris tempora compositam *descriptionem CPoleos per XIV. Regiones*, cum notis Guidonis Pancirolli Bandurius quoque exhibet, poterat vero præmittere etiam præfationem, quam è MS. Vindobonensi vulgavit Lambecius lib. 2. p. 950. atque in sua ejusdem descriptionis editione non omisit Cangius in CPoli Christiana lib. 1. p. 63 seq. Ediderat eandem descriptionem CPoleos, sed sine jam dicta præfatione illustraveratque Pancirollus ad calcem Notitiæ utriusque Imperii.† Subjunxerat etiam, sed sine notis Pancirolli, Phil. Labbeus in protreptico ad scriptores Historiæ Byz. p. 54. & ad calcem Notitiæ utriusque Imperii Paris. 1651. 12.

Præter Indices rerum, utilissimo instituto subjectus etiam operi à Bandurio est Index Geographicus regionum, populorum & civitatum quæ in monumentis hisce memorantur, nec non brevis index scriptorum allegatorum in libris Constantini Porphyrogeniti, quem hoc loco paulo integriorem subjungam.

† De illo opere quod in Tomo septimo Thesauri Antiquitatum Rom. Græviani recusum est, dixi in Bibliotheca Latina lib. IV. c. 5. §. 6. Cangius ad Villehardouinum p. 288. suspicatur auctorem esse *Marcellinum Comitem*, qui Justiniani Imp. Cancellarius fuit, & Cassiodoro teste (c. 25. Divin. Lect.) *quatuordecim libellis CPolitanam civitatem minutissima narratione descripsit.*

INDEX Scriptorum qvi in libris Conſtantini Porphyrogeniti de Thematibus & de Adminiſtrando Imperio citantur, ad paginas editionēs Bandurianæ.

ABro ἐν παροιμίοις 77.
Æſchylus in Prometheo 30.
Agapius Monachus 126. ſeq.
Agathias qvi Hiſtoriam Juſtiniani tempore ſcripſit. 5.
Alexander ὁ συγγραφεύς 23. Polyhiſtor. 24.
Alexis Comicus 28.
S. Anaſtaſio Euſtathii F. 93.
Anaxarchus Philoſophus 17.
S. Andreæ Apoſtoli interceſſio 131. *ſeq. ejus templum in Patrarum metropoli* 132.
Apollodorus ἐν τῇ β' περὶ γῆς 76.
Apollonius Grammaticus 77.
Archimedem Geometram luxit Marcellus 28.
Arianus Monachus Mahomedis ſuffragator 68.
Ariſtophanes Τριφάλητι 77.
Artemidorus 18. ἐν τῇ β' τῶν γεωγραφουμένων 76. 77.
Athenæus Δειπνοσοφιστῶν β'. 77.
Baſileus Cappadox, Martyris nomen ſub Licinio 7.
Baſilius Magnus, Cæſareenſis Epiſcopus 7.
Baſiliſcus Cappadox Comanenſium Archiepiſcopus 7.
Οἱ τὰ πάτρια συγγεγραφότες Βυζαντίοι 30.
Cæſarius Nazianzeni frater 7.
Charax ἐν ἑ χρονικῶν 78. ἐν Ἑλληνικῶν γ'. ibid.
S. Chryſogonus Monachus & Martyr 93.
Clidemus ἐν πρώτοις Ἀτθίδος 22.
Conſtantini Imp. diræ in eos qvi ſacras veſtes profanaverit vel Græcum ignem prodiderit 63. ſeq. & de affinitate cum infidelibus non contrahenda 65.
Cratinus ἐν μαλθακοῖς 77.
Dexippus ἐν χρονικῶν δεκάτῳ, (ita leg.) 26.
Dionyſius Periegetes 17. 18. ſeq. 24. 77.
Dorienſium lingva utuntur Byzantii 21.
Epicurus Samius, Neoclis F. 17.
Epigrammata vetera 7. 10. 29. 30. 72.
Euphemius Grammaticus 25.
Euſtratius Arabracenus, Martyr 12.
Favorinus 30.
Gregorius (Nyſſenus) *Baſilii M. frater* 7.
Gregorius Theologus Epiſcopus Naz. ſepultus CPoli in æde Apoſtolorum 7. ejus jambi 26.
Gregorius Thaumaturgus Neocæſareenſis Epiſcopus 7. 12.
Hellanicus ἱερείων πρώτῃ τῶν ἐν Ἄργει 22.

Hero-

Herodorus ἐν τῇ δικάτῃ τῶν καθ' Ἡρακλέα ἱστοριῶν 76. confer Holstenium ad Stephanum Byz. p. 86.
Herodotus Halicarnasseus 6.15.17.
Hesiodus 22.
Hesychius Illustris qvi Historiam Justiniani tempore scripsit 5. ejus locus 26.
Hierocles 24. Grammaticus 23. ὁ γράψας τὸν συνέκδημον 21.22.
Οὐκ ἔστιν οὖν χρεία τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ψεύδεσι μεμεστωμένην 18. ὡς Ἕλληνες ψευδολογοῦσι τοῖς γράμμασι 22.
Homerus, 8.25.26.
ἐν τῷ νεῶν καταλόγῳ 11.16. Poëta 24.
Οἱ τὸν Ὅμηρον χολιογραφήσαντες 18.
Ἰαμβεῖον, Γαρασδοειδὴς ὄψις ἐθλαβωμένη 25.
Inscriptiones veteres 3.4.10.14.
Jobi Historia 14.
Johannes Philadelphiensis Lydus 5.
Irenes Augustæ Epistola ad Narsetem 83.
Isocratis Orationes ad Demonicum 17.
Ister ἐν ἀποικίαις Αἰγυπτίων 17.
Laches Lindius qvi colossum Rhodium fecit 72.
Laurentius, Archidiaconus Martyr Tetrangurius 92.
S. Lucas 8.105.
Mahomedes 68. ejus successor Ababachar 69.70.
Marcianus ἐν περίπλῳ ἰβηρίας 77.
Marsyas ἐν πρώτῳ Μακεδονικῶν 22.
Melissus Samius, Philosophus 17.
Menander Comicus ἀσπίδι 77.
Menander qvi Historiam Justiniani tempore scripsit 5.
Menippus 27. seq. ὁ τὰς καδιασμὰς τῆς ὅλης οἰκουμένης διαγραψάμενος 5.
Naucratius Basilii Magni frater, 7.
Nicolaus Damascenus ἐν τετάρτῃ ἱστορίᾳ 24.
Nicolaus μυροβλύτης 17.
Parthenius ἐν Λευκαδίας 77.
S. Paulus Apostolus 23.
Pausanius Damascenus 5.
Petrus Basilii Magni frater 7.
Philarchus ἐν τῇ ζ. 77.
Philostephanus ἐν τῷ περὶ νήσων 17.
Phlegon ἐν Ὀλυμπιάδι πεντεκαιδεκάτῃ. 30.
Polybius ὁ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν γεγραφώς 5.
Praxitelis sculptoris Venus 15.
Procopius qvi Justiniani tempore Historiam scripsit 5.6.
Protogenis pictoris patria Xanthus 16.
Pythagoras Samius, Mnesarchi F. 17.
Qvadratus Ῥωμαϊκῆς χιλιάδος Ε. 76.
Regum libri 12.
Scylax ὁ Καρυανδηνός 5.
Stephanus Grammaticus 27.
Stephani Mathematici sive Astrologi divinatio de Saracenorum expeditione 69.
Strabo Geographus Cappadox ex

Amasea urbe 5. 18. ἐν δεκάτῳ Γεωγραφικῶν 30.
Synodi sextæ in Trullo caput XXXIX. p. 130.
Theophanis Chronicon 69. 71. 74. 76. 78. Monasterium magni Agri instituit, avunculus
* Constantini Porphyrogeniti 76.
Thucydides ὁ συγγραφεὺς 25.
S. Tryphon sanans impuros à spiritibus vexatos 92.
Xenophon ἐν τῇ ἀναβάσει Κύρου 12.

In Volumine secundo Bandurius Historiæ Byzantinæ lucem insignem affundit partim tabulis æneis nitidè in æs incisis, partim eruditis notis & commentariis in scripta priore tomo comprehensa.

Tabulæ æneæ qvatuor præmissæ urbem *CPolin* repræsentant pro vario urbis statu per varia tempora, 1) qvalis ab Anonymo Latino describitur divisa in XIV. Regiones tempore Theodosii junioris: 2) qvalis describitur ab Anonymo Græco qvi Alexii Comneni tempore vixit, divisa in partes tres. 3) qvalis fuit sub Joanne Palæologo, penultimo CPol. Imperatore, ex Christophori de Bondelmontibus Florentini libro de Insulis Archipelagi, MS. in Bibl. Regia Pāris. qvem ad Cardinalem Jordanum de Civitate Rhodi misit A. C. 1422. 4) qvalis hodie cernitur, atqve à Grelotio delineata est. Similiter *Anaplus Bosphori Thracii* duabus Tabulis repræsentantur, 1) utl ex Dionysio Byzantio, sive qvi hunc secutus est Petro Gyllio pridem à Gvil. Sansonio descriptus fuit. 2) ex delineatione Domini de Combes. Deniqve exhibetur singulari tabella *prospectus Propontidis atqve Hellesponti.*

Numismatum Byzantinorum tabulas septem post p. 456. sive qvæ Byzantina veteri Rep. adhuc florente, sive qvæ sub Imperatoribus cusa sunt, magnam partem è Gazophylacio Regis Christianissimi, reliqva è Fucaltiano Bandurius depromsit.

Specimen diptychi eburnei *Consularis* p. 492. qvale dederat Sirmondus notis posterioribus ad Sidonium lib. VIII. Epist. 6. Tom. I. Operum pag. 1060. & Jo. Mabillonius T. 3. Annalium Benedictin.

Columna Historiata qvam CPoli Arcadius Imp. pridem è marmore erigi curavit, & in qva Theodosii Patris gesta, nec non ædificia ab utro-

* Videtur ille locus de Theophanis prosapia & de Constantino Porphyrogenito additur ab alio, non ab ipso Constantino.

utroqve Augusto exstructa repræsentantur, Tabulis XIX, ex Gentilis Bellini delineatione per partes pulchre descriptam exhibet post p. 508. Confer qvæ de eadem præter Gyllium Cangius in CPoli Christiana lib. 1. pag. 78. & Claudius Franciscus Menetrerius S. I. qvi eandem columnam ære depingi curavit & copiose descripsit Paris. A. 1703. Alia columna qvam Theodosius Magnus in foro Tauri poni curaverat, eversa est à Bajazethe, neqve amplius exstat.

Pag. 632. è Codice Regio charactere unciali noni sæculi scripto, (in qvo Opera Nazianzeni exstant) in una tabella exhibentur *Ordinatio S. Nazianzeni*, *Victoria Constantini M. contra Maxentium* & *inventio S. Crucis* per Helenam Constantini M. Matrem.

Post pag. 664. *Circi* sive *Hippodromi CPolitani* à Constantino M. exædificati reliqviæ, qvales adhuc superfuere centum ante captam CPolin annis, ex Onufrii lib. 1. de ludis Circensibus.

Pag. 667. *Anaglypha* in latere septentrionali stylobatæ *Obelisci*, qvi ex lapide Thebaico in medio Hippodromo CPol. erectus erat, descripta ex Jac. Sponii & Georgii Wheleri Itinerariis. Præterea *Tripus æreus Apollinis*, qvi in eodem Hippodromo fuit, & *Columna* marmorea *Marciano* Imp. à Tatiano qvodam posita, alteraqve Porphyretica, qvæ etiamnum CPoli visitur.

Pag. 745. Ichnographia *Templi Sophiæ* CPol. Ejusdem prospectus exterior septentrionalis & occiduus qvalis hodie cernitur p. 752. atqve meridionalis pag. 756. Prospectus interior versus altare pag. 758. & prospectus altari adversus, versus ostia pag. 762. omnia ex *Josephi Grelotii* accurata descriptione ex ejus Itinerario CPolitano qvod Gallice prodiit Paris. 1680. 4. atqve inscribitur: *Relation nouvelle, d'un voyage de Constantinople*, * *enrichie de plans levez sur les lieux, & de tout ce qu'il y a de plus remarqvable de cette ville*.

Pag. 790. *Naturæ multimammiæ imago* ex pyla marmorea antiqva Romæ obvia qvam repræsentavit Lambecius lib. 2. p. 738.

Pag. 937. *Imago Synodi CPolitanæ* universalis adversus Macedonium & Apollinarem habitæ, imperante Theodosio Magno, deprompta ex Codice MS. noni sæculi operum Nazianzeni, ex qvo Bandurius pag. 632. alias icones exhibuerat, & de qvo consulendus

* Hujus libri lectione vehemens sæpe desiderium CPolis adeundæ sibi injectum testatur V. C. Hadrianus Relandus, lib. de religione Muhamedica p. 151.

Montfauconus in Palæographia Græca pag. 250. seq. & Franciscus Louvard in Conspectu Operum Nazianzeni. Observare licet in hac imagine Synodi, in medio summo loco positum thronum, cui non insidet sed proximus ante Episcopos assidet Imperator: in throno positum est magnum volumen explicatum, Sacræ Scripturæ videlicet, ad cujus oracula exigi omnia oportet.

Pag. 991. Imagines Joannis Baptistæ, Constantini M. Matrisqve Helenæ, Manuelis & Joannis Palæologorum, & Josephi Patriarchæ CPol. qvi Florentiæ obiit, è Codice Regio 3058. complexo Antiqvitates CPolitanas, qvas primis qvatuor libros Bandurius edidit.

Post pag. 1007. Tabulæ sex celebriorum ædificiorum CPoli ab Imperatoribus Mahumetanis conditorum qvæ hodie ibi supersunt, 1). Ichnographia & prospectus templi Sultani Achmed. 2) Prospectus Solimaniæ sive superbi Templi à Solimanno exstructi. 3) Ejusdem Ichnographia. 4) Prospectus Templi cui nomen Validea. 5) Claustri pro Gynæceo Imperatorio (Grand Serrail) & Palatii prospectus. & 6) Claustri porta sive introitus. E Grelotio supra laudato, una cum ejus descriptione, lingva Gallica.

Deniqve in notis ad Constantinum Porphyrog. pag. 118. & 119. exstant varia Alphabeta Slavonica: nec non, *Anonymus* de conversione Gentis Russorum ad fidem Christianam tempore & svasu Basilii Macedonis facta p. 112 seq. Græce & Latine.

De Scriptoribus ineditis, qvorum fragmenta insignia, vel opuscula integra Bandurius Commentariis suis in Antiqvitates CPol. inseruit.

ATHANASII Macedonis, * qvi ab XIV. Octobr. A. C. 1289. ad XVI. Octobr. 1293. atqve iterum ab 3. August. A. 1304. ad 1310. Patriarcha CPol. fuit, (de qvo plura Pachymeres ipsi infestus, & non minus amicus illi Gregoras) scripta pleraqve sive memorat sive ipsa exhibet Bandurius, è qvo & Clariss. Boivinii notis ad Nicephorum Gregoram pag. 755. seq. licebit notitiam illorum hoc loco tradere.

In Codice Chartaceo qvem Regiæ Bibl. Paris. donavit ArchiEpiscopus Dux Rhemensis, Carolus Mauritius Tellerius habentur

* Hujus Epistolæ VIII. de necessaria Episcoporum residentia, Latine leguntur T. XXV. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 944. seq. ex Latino Nicephori Gregoræ interprete.

tur hæ Athanasii illius Epistolæ & Opuscula, qvæ descripsisse se & in latinum sermonem vertisse testatur Bandurius p. 962.

Πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα, *Ad Imperatorem* (Andronicum Palæologum juniorem) γράμματα sive Epistolæ 1. περὶ τῶν ἀρχιερέων τῶν ἐμπορομένων ὧδε, *de Episcopis CPoli degentibus, cum deberent ad Ecclesias suas redire.* Confer infra, 10. & 52.

2. *De incursibus circa urbis muros & portas, neqve permittendum esse qvempiam cum armis urbem introire.*

3. *De expellendis qvi nefaria agunt, nec differenda illorum pœna, præcipue in circuitu S. Sophiæ.*

4. περὶ τῆς ὀρθῆς δόγματος, *de recta fidei doctrina.*

6. *De legitimo connubio.*

8. *De eleemosyna, & rogatio consilii circa captivos.*

9. *De non committendis per nuncios certis negotiis, sed coram significandis.*

10. 13. 15. 16. 17. 31. 44. 45. *de residentia Episcoporum, & qvod non debeant plus sex mensibus à suis Ecclesiis abesse, uti legibus & canonibus statutum est, & ne habitent in Regia urbe.* adde 1. 52. 63. 75. Ex his Epistolis *tres* latine vertit ediditqve Franciscus Turrianus ad calcem libri de residentia Pastorum. Florent. 1551. Addidit etiam Latine alias *qvinqve* hujus Athanasii Epistolas ejusdem Argumenti ad Episcopos, qvæ in Codice Regis Galliæ non exstant.

12. *Propter Chrysobulla*, ubi de rebus temporalibus monasteriorum administrandis.

14. & 22. *Ut justitia, temperantia, veritas & misericordia immutabiles serventur.*

20. *Ut instituat liberos & subditos omnes secundum DEI bene placita.* Græce occurrit apud Bandurium pag. 614.

21. *De conversione ad DEum, & ut cognoscat unusqvisqve privata & publica, & de strepitu facto.*

23. *Ne bona facere Imperator differat.*

24. Περὶ τῶν θεοκτόνων Ἰουδαίων *de Deicidis Judæis, ut ex urbe discedant.* Græce apud Bandurium p. 614.

25. 26. *Qvantam subditorum curam Imperatores gerere debeant.* In principio sanctor. Jejuniorum Indict. IV. & V.

27. *De*

27. *De festo Nativitatis CHristi, rogans venerandum emitti decretum, ne qvis à vesperi Sabbati & Regiæ Festivitatis in balneum aut tabernam ad bibendum intromittatur.*

28. 39. *Adhortatio in festo Dormitionis S. Deiparæ.*

29. *Exhortatio ad misericordiam.*

30. *Qvod ii qui cum Imperatore in Catechumeneis conveniunt, non ad preces sed ad voluptates respiciant.*

32. *Ne per dilationem illa parva delicta qvæ referuntur, sine remedio maneant, neve littera solum in forulos immittantur.*

33. *De domibus privatis qvæ templis conjuncta sunt, & hoc grave esse delictum. Adde infra, 49.*

34. *Ut commiseretur iis qvi Paxen (τὸν Παξῆ) è carcere eduxerunt.* Idem forte qvem Κατζίμπαξιν Pachymeres appellat.

37. 38. 55. *Adhortatio ad sepulturam Salvatoris concelebrandam.*

40. *De asserenda in libertatem Ecclesia CHristi.*

41. *Qvod non ex humano affectu, sed tantum charitatis causa hæc referat.* adde 64.

42. *De iis qvi sitiunt populum DEI devorare sicut escam panis, & qvod ipse condoleat plus qvam amici & cognati de erumnis qvæ accidunt.*

43. *Ne omittat pro dono sibi collato conferenti DEO dignos referre fructus.*

46. *Ut Oeneota beneficium impertiat.*

47. *Qvæ merces ei danda, qvi in S. DEI Ecclesia Synodicum retulerit.*

48. *Contra turpis lucri cupidos, & de privilegiis Ecclesiæ.* Græce & Latine apud Bandurium p. 983.

49. *De honorandis & exornandis Divinis Templis, qvod neminem deceat in Catechumeneis habitare, neqve domos qvorundam Divina Templa contingere par sit.*

50. *Ut ne cuivis loqventi aurem præbeat Imperator, nec colonos ab agris colendis coërceat.*

51. *De impudentibus, sanguinariis, & in malitia locupletibus.*

52. *Qvod ii qvibus gladius à DEO traditus est, non ad tradentis placitum illo utantur, & ut Tyrius & Alexandrinus Episcopus ex Urbe discedant.*

53. *Relatio Patriarchæ Athanasii & congregatæ apud eum Synodi ad Andronicum Palæologum Imp. de qvibusdam juris capitibus, per modum παρᾶς sive*

No-

Novella *quam Imperator approbavit.* Locum ex ea profert Baronius ad Gregoram p. 757.

56. 57. 58. *De fame qua populus laboravit, ac ne inscio Patriarcha frumentum veneat, vel pretium augere liceat.*

60. *Quod ii qui amore ducuntur DEi, placita suggerunt & magna vi perficere nituntur, id sibi lucro esse rati.*

61. *Quod Orthodoxis visum sit ut Divina Templa excitent, iis qui in diversis locis ad hoc deputati sunt, concedenda, ut divini Canones enuncient.*

62. *Ut curet combustibilia ligna suppeditari, quo possit Patriarcha pulmentum pauperibus coquere.*

63. *Ut quisque Episcopus in sua Ecclesia resideat, Et de Clericis qui officium & rogo causa (ὀφφικίων καὶ βόγας ἕνεκεν) contumaces sunt.*

64. *Quod ea quae Ad Imp. refert, non amicorum, cognatorum, munerum aut gloriae causa referat, adde 41.*

66. *Adhortatio ut Ecclesiam componat, & subditos ad vitam secundum Leges deducat.*

67. *De Despota Joanne Palaeologo, Imperatoris filio.*

69. *Quod Augusta graviter succenseat filio suo felicissimo Despotae, (κατὰ τοῦ χριστοῦ Δεσπότη.)* Hortatur ut Imperator permittat Filio Matrem adire ad hujus dolorem leniendum.

70. *De Despota & filio Imperatoris Joanne, ut pro sumtibus & pro dignitate necessaria ipsi subministrentur.*

71. *De publicorum negotiorum administratore qui quendam induxit ut sexturi imaginem Salvatoris percuteret ac dejiceret, ac de eo qui frumentum abripere ausus est.* Accusat impietatis qvendam Operum publicorum redemtorem, qvi imaginem Salvatoris, Templi fastigio impositam dejecerat.

72. *De iis qui nolebant festum Divorum Apostolorum celebrari; & quod ipse Imperator non passus sit ut id praetermitteretur, & sacra liturgia in donum miseris pretiosam ac pulchram sumicam talarem.*

73. *De Domino Niphone, Cyziceno Episcopo, & de accusationibus ipsi objectis.* Graece apud Bandurium. p. 984.

74. *Gratiarum actio, quod cum in tanto Mundi curae constitutus sit Imperator, non alteri primas deferat in reducenda ave quam pariter audiunt.*

76. *Ut post DEum sive in dextris sive in sinistris à spirituali Patre nutu pendeat.*

77. *Ut provideat fructuum & panis venditionem justam esse*, ubi de Dermociata, de fame, & de Latinis Byzantiorum pecunia ditatis.

Hactenus Epistolæ πρὸς τὸν Ἀνδρονικόν ad Imperatorem Andronicum.

78. Γράμματα διάφορα βασιλέως καὶ ἀρχόντων. καὶ πᾶν τὸ ὑπήκοον πρὸς ἐπιστροφὴν πρὸς θεὸν καὶ μετάνοιαν, *Epistolæ quæ Imperatores, Principes & omnes subditi ad conversionem & pœnitentiam excitantur.*

5. *Epistola ad eum qui librum dono, χάριν κανισκίου miserat, cui postea remissus fuit.*

7. *De congregandis in Choræ Monasterium Pontificibus, ut ad Imperatorem communis utilitatis caussa simul conveniant.* Græce apud Bandurium pag. 615.

11. *Ad magnum Diœcesim, ut pro injuriosa ablata restituat.*

16. *Epistola ne quis Pastor ovile deserat.*

18. Πρὸς τὸν βασιλέα, *ad Imp. Dominum Michaëlem, ut inter graves curas etiamde iis quæ in Baptismate promissimus sollicitus simus.*

19. *Epistola ad Dominam Mariam Armenam Augustam*, scripta Ratim post adventum ejus ex Armenia, de qvo Gregoras VI. 8. Hist.

35. 36. *Quod oporteat omnes ad Salvatoris sepulturam celebrandam concurrere.*

54. Γράμμα συγκαλῶν βασιλέα τε καὶ ἀρχοντας, ἱερεῖς τε μοναζοντας &c. *Epistola qua cohortatur Imperatores, Principes, Sacerdotes & Monachos, ut nudis pedibus cum divinis Imaginibus processionem obeant.*

59. *Ad Augustam, quod oporteat eam cum Conjuge concordem esse.* Pertinet ad dissidia qvæ fuerunt inter Andronicum Imp. & uxorem ejus Irenem, de qvibus Gregoras.

65. Γράμμα συλλυτήριον, *Invectiva qua perstringitur* Johannes *quidam* Drimys, *qui execrandam sibi fecisset conciliabat contra gregem Christi, contra Ecclesiam & à DEo coronatum Imperatorem.* Græce & Latine apud Bandurium p. 970. seq.

67. Πρὸς μοναχούς *ad Pastores, ne Monasteria subditis quasi propriam possessionem sibi attribuant aut vendant, aut aliis tradant, nisi prius Canonice facta sint.*

75.

75. *Epistola de Monachis qui arbitrio suo sacros Canones conculcarunt, & à Monasterio suo aufugerunt.*

79. *Abdicatio primi Patriarchatus* A. C. 1293. de qva Pachymeres II. 23. & III. 24. Hist. & Nicephorus Gregoras VI. 7. Eam Græce è Codice Regio exhibet Jo. Boivinius notis ad Gregoram pag. 757. qvamvis per errorem typographi vocatur Θεσπίσματα τ δευτέρας πατριαρχείας. Græce & Latine Bandurius pag. 968.

80. *Posterior Patriarchatus abdicatio* A. C. 1310. de qva Gregoras VII. 9. Illam Græce exhibet Boivinius in notis jam laudatis p. 762. Græce & Latine occurrit apud Bandurium p. 976. seq.

81. *Sanctissimis DEI Præsulibus, gloriosissimo Senatui, & honoratissimis è Clero Sacerdotibus & Monachis, iis etiam qui militiam exercent; ac Civibus divitibus, pauperibus, viris & mulieribus.* Græce & Latine apud Bandurium, ibid.

82. *Ad Magistrum libellorum supplicum, de electione qva creatus Patriarcha fuerat Episcopus Cyzici,* Nipho. A. C. 1310. Græce apud Bandurium p. 985.

83. Γράμμα ἀνεπίγραφον seu *fragmentum in qvo accusatus Athanasius provocat ad Synodum, ut si crimina objecta vera esse patent, deponatur & ignominiose ejiciatur; sin minus, delatores puniantur.*

84. *Qvomodo & qvare prima & secunda Patriarchatus abdicatio facta sit.* Græce & Latine apud Bandurium p. 978. seq. Etiam Græce pars legitur in notis Boivinii ad Gregoram p. 763.

EUDOCIÆ sive EUDOXIÆ *Macrembolitissæ*, Augustæ qvæ Constantini Ducæ primum deinde ab A. C. 1068. *Romani IIII, cognomento Diogenis* imp. conjux fuit, eoqve post qvadriennium capto, excæcato & extincto in Monasterium relegata est, opus ineditum * *Viola Violarium* sive collectio spissa varii argumenti digestaqve ordine Alpha-

* Scripsit præterea Πλόκαμον Ἀριάδνης, *Filium Ariadnes*, versibus Ilepicis, & τὰς τῶν γυναικῶν χρείας, *de mulierum officio*, & τί δεῖ τὰς βασιλίδας ἀσκεῖν qua in re Imperatrices exerceri debeant, soluta oratione, & περὶ ἑκάστης Μοναζουσῶν

betico, ad Romanum Diogenem Conjugem. Titulus est: Εὐδοκίας ἡ Μακρεμβολιτίσσης βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως ἰωνιά * (ita malim cum Cangio legere, qvam ut in Clariss. Montfaucon Palæographia Græca pag. 298. semel iterumqve excusum est ἰώνια) ἤγουν συναγωγὴ θεῶν, ἡρώων τε καὶ ἡρωϊκῶν γενεαλογίας, καὶ τῶν περὶ αὐτὰς μεταμορφώσεων, μύθων τε καὶ ἀλληγοριῶν ἅτινα εὗρον ἐν τοῖς παλαιοῖς ἐρευνησάμενοι, ἐν ᾗ καὶ περὶ διαφόρων σοφῶν, πρὸς τὸν φιλόχριστον καὶ εὐσεβέστατον βασιλέα Ῥωμανὸν τὸν Διογένην, γυναῖκα, προπαιδεύσεων. *Eudociæ Macrembolitissæ Imperatricis CPolitanæ Violarium, sive collectio de Genealogia Deorum, Heroum, Heroinarum, & de metamorphosibus ad ipsos pertinentibus, de fabulis & allegoriis quæ apud veteres reperiuntur. Ubi etiam de variis sapientibus & eruditis viris, ad Christi amantem & piissimum Imperatorem Romanum Diogenem, philosophorum & tropæis ornatum.* MS. exstat in Bibl. Colbertina, recenti charactere exaratum, & freqventer laudatur à Cangio in Glossario Græco. Indicem vero capitum dedit V. C. Anselmus Bandurius notis ad Antiqvitates CPol. pag. 818. seq. qvem hoc loco subjungere, qvoniam plurimorum scriptorum Græcorum memoriam continet, operæ pretium duxi. Numeros capitum & latinam versionem ipse addidi.

Πίναξ ἓξ παρούσης βιβλίου. *Index hujus libri.*

1. Περὶ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ περὶ τῶν ἐπωνυμιῶν καὶ ἰδεῶν αὐτῆς. De Minerva & ejus cognominibus & formis. 2. Διὰ τί Ἀθηνᾶ, καὶ ἵνα τῶν ἄλλων θεῶν οἱ μὲν τοῖς Ἕλλησιν, οἱ δὲ τοῖς Τρωσὶ συμμαχῶσι; Qvare Minerva & qvidam ex cæteris Diis, alii Græcos alii Trojanos juverunt? 3. Περὶ δὲ πῶς ἡ Ἀθηνᾶ παρθένος ὅσα νίκησε δράκοντα; De eo, qvo-

σῶν de Vita Monialium, qvæ qvidem in Proconnesi sive Marmaræ Monasterio asservantur, ut in margine procemii Codices Colbertei annotatum esse Montfaucon. & Cangius testatur. Atqve hic etiam p. 48. ad Zonaram monet in Codice altero Colbertino, qvemadmodum & in Codice Regio 2977. fieri Clariss. Kusterus me monuit, ad hanc Eudoxiam referri Homerocentra. Εὐδοξίας τῆς ἀδελφῆς τοῦ κυροῦ Ζώης Ὁμηροκέντρωνες. *Homerocentones*; inqvit Montfaucon, *qui jamdiu editi fuerant, scripsisse creditur Eudocia Macrembolitissa, cujus opusculi Codex habetur in Bibliotheca Collegii Ludovici Magni.* Notum tamen est à Jo. Zonara T. 3. p. 37. & Jo. Tzetze Chil. X. vers. 57. & 89. Homerocentones referri ad Eudociam antiqviorem, Theodosii junioris conjugem, Leonis sive Leontii Philosophi filiam, de qva dixi lib. 2. c. 7. §. 4. De illa etiam agunt Socrates VII 21. Evagrius I, 20. Theophanes p. 72. ibiqve Jac. Goar in notis pag. 569. Chronicon Alex. p. 312. seq. &c.

* Sic Mich. Apostolius scripsit Ἰωνιὰν de qva dixi lib. IV. cap. 9. §. 9. Svidas: Ἰωνιὰ ὁ λειμὼν τῶν ἴων, ὥσπερ ῥοδωνιὰ τῶν ῥόδων, καὶ κρινωνιὰ ὁ τῶν κρίνων.

qvomodo Minerva cum virgo esset, pepererit Draconem. 4. De Apolline. 5. De Apolline & Diana. 6. Qvare Diana ἐλαφηβόλος, à cervis petendis dicatur? Et de Actæone. 7. Περὶ τοῦ αἱματος τοῦ ἐπιβωμίου. De sangvine super aram effuso. 8. De Marte. 9. Περὶ τῆς Ἄρεως τρώσεως, καὶ τοῦ ἐν τῷ χαλκοκεφάλῳ πίθῳ καταλείσεως. De Martis vulneratione, ejusqve inclusione in æneo carcere. 10. Περὶ τοῦ ᾅδου de orco sive inferis. 11. Περὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν αἰσχρῶν μυστηρίων αὐτῆς. De Venere ac turpibus ejus Mysteriis. 12. Περὶ τοῦ Ἀφροδίτης ἔρωτος. De Veneris amasio. 13. Περὶ τοῦ Ἄπιδος Φάτνης. De Apidis præsepi. 14. De Æolo. 15. De Minya Æoli F. 16. De Æsculapio. 17. De Æsculapii filiis. 18. De Atlante. 19. De Æaco. 20. De Antæo. 21. Περὶ Ἀντιόπης καὶ τειχισμοῦ Θηβῶν. De Antiopa & Thebis muro cinctis. 22. De Amphione. 23. De Alcmæone. 24. De Actæone. 25. Περὶ Ἀβαρίδος ὀιστοῦ. De sagitta Abaridis. 26. De Atalanta & Melanione. 27. De Alcestide. 28. Περὶ Ἀλκμαίωνος τοῦ ἐξ Ἀμφιάρεω. De Alcmæone Amphiarai F. 29. De Amphiarao. 30. De Agamemnone. 31. De Agenore. 32. De Ancæo. 33. De Adonide. (Infra c. 51.) 34. Περὶ Ἀδώνιδος κήπων καὶ δένδρων Ταντάλου. De hortis Adonidis & Tantali arboribus. 35. De Athamante. 36. De Acmone. 37. De Ajace Locrensi. 38. De Ajace Telamonio. 39. De Ægæone. 40. Περὶ Αἰγιόχου Διός. De Jove scutigero. 41. Περὶ αἰγίδος τοῦ Διός. De scuto Jovis. 42. Περὶ αἰγοκέρωτος. De capricorno. 43. Περὶ αἴδου χωνίης. De orci galea. 44. De Æeta. 45. Περὶ Αἵσημου. De Æsemo. 46. De Acasto. 47. De Acrisio. 48 Περὶ Ἀκτοριώνων. De Actoris filiis. 49. De Alectryone. 50. De Alexandro Paride. 51. De Adonide. (Supra c. 33) 52 Περὶ Ἀλετρίδων. de molitricibus. 53. De Alcimeda. 54. Περὶ Ἀλκυονίδων ἡμερῶν. De diebus Halcyoniis. 55. Περὶ Ἀλιτηρίων. De iis qvi molas Athenis diripuerunt. 56. Περὶ Ἁλοσύδνης. De Halosydna. 57. Περὶ Ἀλωϊάδων. De Aloidis. 58. Περὶ Ἀμαδόκων. De Amadoco utroqve, Patre & filio. 59. De Amazonibus. 60. Περὶ Ἀμαλθείας καὶ τοῦ κέρατος αὐτῆς. De Amalthea & Amaltheæ cornu. 61. De Amymone. 62. De Amphidromiis. 63. De Alpheo fluvio. 64. Περὶ ἀνιπποποδάων καὶ χαμεύνων. De illis qvos Homeros Iliad. π. 235. illotis pedibus & humi cubantes vocat. 65. Περὶ τοῦ ἐξηγεῖσθαι καὶ ἀριθμῶν καὶ λογισμῶν εὑρέσεως καὶ θέσεων καὶ γεωμετρῶν καὶ τῆς ὀνομαστικῆς καὶ ὀικονομικῆς. De Astronomiæ

miæ ſtudio, & numeri ac computi inventione, nec non de Sacrificiis, Geometria, divinatione è ſomniis, auſpiciisqve. 66. Περὶ αἰλουργίδος, ἤτοι τὴ πορφύρας βαφῆς ἱστορία, καὶ πῶς τὴν ἀρχὴν εὑρέθη ἡ πορφύρα. Καὶ πῶς τὰ ζῶα τῦν οἱ Φοίνικες θηρῶνται. De purpuræ infectione narratio, & qvomodo primum inventa fuerit, & qva ratione Phœnices muricem piſcentur. Confer Cangii appendicem gloſſarii Græci in κογχυλευταί. 67. Ὅτι Αἰγύπτιοι διάφορα τῶν ζώων ἐσέβοντο. Qvod Ægyptii varia animalia coluerunt. 68. De Anthemocrito. 69. De Anticlea. 70. De Antinoo. 71. De Amphinomo. 72. De Alcinoo. 73. De Antiphato. 74. De Admeto. 75. De Amphictyone. 76. De Æſimo. 77. De Aërope. 78. Æneæ Genealogia, & Aſtyanactis atqve Emathionis. 79. Abantis Genealogia. 80. De Antilocho. 81. Περὶ Ἀπύγων καὶ Μελαμπύγων. De Apygis & Melampygis. 82. De Ægypto ejusqve liberis. 83. De Ambrace. 84. De Ammone. 85. De Acrone Medico. 86. De Agapio. (Infra c. 102.) 87. De Apollonide Hiſtorico. 88. De Acuſilao. 89. De Anaximandro. 90. De Antipatro. 91. De Apollonio Aphrodiſienſi. 92. De Alexandro Myndio. 93. De Adriano Rhetore. 94. De Athenodoro. 95. De Æſchine. 96. De Abante. 97. De Anaximene. 98. De Alexandro cui cognomen πηλαπλάτων, qvaſi luteum Platonem dicas. 99. De Alcmæone Philoſopho. 100. De Anaxarcho. 101. De Anaxagora. 102. De Agapio (ſupra c. 86.) 103. De Anaximandro. 104. De Anaximene. 105. De Antiſthene. 106. περὶ Ἀκύλα de Aqvila (Rhetore ni fallor) 107. De Alexandro Ægeo. 108. De Alcidamante. 109. Περὶ Ἀμμωνίου τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου, de Ammonio qvi etiam dictus Alexander. 110. De Apollonio Tyanenſi. 111. De Rhetore Antipatro. 112. De Apollonio Athenienſi Rhetore. 113. De Antiocho Rhetore. 114. De Andócide. 115. De Andromacho. 116. De Androtione. 117. De Antiphonte. 118. De Androclide. 119. De Apollonio Archebuli. 120. De Agathia Scholaſtico. 121. De Alexide Comico. 122. De Alcæo Tragico. 123. De Alcæo Comico. 124. De Alcmane Lyrico. 125. De Anacreonte. 126. De Anaxandride. 127. De Anaxippo. 128. De Antimacho. 129. De Antiphane. 130. De Apollodoro. 131. De Apollonio Solenſi. 132. De Apollophane. 133. De Apollodoro Tarſenſi. 134. De

Ara-

Arato. 135. De Abrone Grammatico. 136. De Alexandro Mileſio. 137. De Alexandro Ætolo. 138. De Anterote. 139. De Apione. 140. De Apollodoro Grammatico. 141. De Apollonio Dyscolo. 142. De Ariſtarcho. 143. De Ariſtonico. 144. De Ariſtophane (Grammatico) 145. De Arcadio Grammatico. 146. De Archibio. 147. De Aſclepiade. 148. De Aſtyage. 149. De Ariſtogene Medico. 150. De Ariſtogene Cnidio. 151. De Archigene. 152. De Apſyrto. 153. De Ariſtide Rhetore. 154. De Ariſtogitone. 155. De Apollonio Naucratita. 156. De Ariſtocle. 157. De Harpocratione. 158. De Aſpaſio. 159. Περὶ Ἀφαρέως de Aphare. 160. De Apſine. 161. De Æſopo Sophiſta. 162. De Ariſtæneto. 163. De Arriano Poëta. 164. De Arione. 165. De Ariſtæo. 166. De Ariſtomene. 167. De Ariſtonymo. 168. De Archedico. 169. De Aſtydamante Tragico. 170. De Archippo. 171. De Aſtydamante juniore. 172. De Auguſto Cæſare. 173. De Augea Comico. 174. De Achille Poëta. 175. De Avtocrate. 176. De Achæo Tragico. 177. De Æunico. 178. De Æſchrione. 179. De Arceſila, Academico Philoſopho. 180. De Arriano Philoſopho. 181. De Arignote. 182. De Ariſtocle. 183. De Ariſtippo. 184. De Ariſtoxeno. 185. De Arruphi. 186. De Æſchine Socratico. 187. De Archelao. 188. De Harpocratione Platonico. 189. De Africano. 190. De Anacharſide. 191. De Artemidoro. 192. De Archimede. 193. De Archyta Tarentino. 194. De Androclide. 195. De Ariſtandro vate. 196. Περὶ Ἀπατουρίων de feſto Apaturiorum. 197. Περὶ τῆς λεγομένης εἰς μακάρων νῆσον λεγομένης, de eo qvod dicitur, abi in Macaream inſulam. 198. Πόθεν Αὔσονες οἱ Ἰταλοὶ λέγονται, unde Itali Auſoniorum nomine appellentur. 199. Περὶ τῆς Αἰνείου ἀρχῆς καὶ τῆς εἰς Ἰταλίαν πλεύσεως de principatu Æneæ & ejus navigatione in Italiam. 200. Arceſilai genealogia. 201. De Atreo. 202. De Antigona. 203. De Harmonia Cadmi uxore. 204. De Ariadne. 205. De Agenore. 206. Περὶ Ἀργοῦς de Argo centoculo. 207. Περὶ Ἀργοῦς de Argo navi. 208. Περὶ Ἀπίδων de Apidis. 209. Περὶ ἀστρολογίας ἀρκτου, de ursa ſidere. 210. De Arne Nympha. 211. De Harpyiis. 212. De Aſtarte. 213. De Aſteria. 214. De Aſtyanaſſa. 215. De Aſtydamia. 216. De Aſtyoche. 217. De Aſphalione. 218. De

Au-

Augia. 219. De Acheronte. 220. Unde Græci Achæorum nomen acceperint. 221. De Actibio Persa. 222. Genealogia Achillis. 223. De Apsyrto Æetæ F.

224. De Baccho. 225. Περὶ Βριμοῦς De Brimone, Cereris cognomento. 226. De Bellerophonte. 227. De Coma Berenices. 228. De Belo ubi etiam de Babylone. 229. De Borea. 230. De Briareo 231. De Brizone. Περὶ Βριζοῦς. 232. De Biante. 233. De Bronto. 234. De Bacidis. 235. De Batto. 236. De Vero περὶ Βήρου. 237. De Basilico Sophista. 238. De Bacchylide Lyrico. 239. De Battone. 240. περὶ Βαρβῆς. 241. De Bolo Democritio. 242. De Biante. 243. De Bolo Pythagoreo. 244. De Bione. 245. περὶ βουθύτου Ἡρακλέους de Herculeboves mactante.

246. περὶ Γάγγου τοῦ δεκαπήχεως. De Gange Æthiopum Rege, statura decem ulnarum. 247. De Ganymede. 248. De Gargitta (Γαργίττα) cane. 249. περὶ γεωργίας πῶς εὑρέθη, qvomodo agricultura inventa sit. 250. De Geryone. 251. De Glauco Athenienſi. 252. De Glauco Minois. 253. De Glauco marino. 254. περὶ Γιγάντων τῶν σπαρέντων καὶ φυέντων αὐθημερόν, de Gigantibus satis & eadem die nascentibus. 255. De Gorgonibus. 256 De Gyge. 257. De Gesio Jatrosophista. 258. De Gajano Rhetore. 259. De Genethlio. 260. De Gorgia. 261. De Glaucone.

262. De Dædalo. 263. de Idæis Dactylis. 264. περὶ τῆς Δαιμόνων λαλιᾶς, de gulositate Dæmonum. 265. de Danaë. 266. de Dardano. 267. de Daphne. 268. de Danao. 269. Δελφίνιος διὰ τί ὁ Ἀπόλλων; qvare Apollo dicatur Delphinius? 270. περὶ τοῦ δέρατος τοῦ χρυσομάλλου de aureo vellere. 271. de Deucalione. 272. περὶ δημαρχῶν de principibus populorum Atticæ. 273. de Delphico tripode. 274. περὶ Δήμητρος, de Cerere. 275. περὶ Δήμητρος καὶ ἑστίας, de Cerere & Vesta. 276. de Didone. 277. περὶ δικαστηρίων, τῶν ἐν Ἀθήναις de judiciis Athenienſium. 278. de Diomede. 279. de Dionyso sive Baccho. 280. de eo qvod Dionysius fuerit androgynus sive Hermaphroditus. 281. περὶ τῶν κατακοπέντων καὶ διασπασθέντων τὸν Διόνυσον, de iis qvi Bacchum conciderunt & distraxerunt. 282. de Dioscuris, Castore & Polluce. 283. περὶ δισμήτορος de bimatre Baccho. 284. de Durateo eqvo Trojano. 285. περὶ δρυὸς τῆς Δωδωναίας καὶ τοῦ λέβητος de qvercu Dodonæa & de lebe-

debete. 286. de Dorippe. 287. de Damaſte Chronographo. 288. de Democrito Hiſtorico 289. de Demetrio Ilei (ὁ Ἰλιεὺς) 290. de Demoſtrato. 291. de Didymo. 292. de Dictye. 293. de Diodoro. 294. de Dionyſio Mileſio. 295. de Dionyſio Rhodio. 296. de Dione. 297. de Deride. 298. de Dexippo Medico. 299. de Dioſcoride. 300. de Dracone. 301. de Damiano Sophiſta. 302. de Dexippo. 303. de Dinarcho. 304. de Dionyſio Mileſio. 305. de Demade. 306. de Dionyſio Halicarnaſſeo. 307. de Dione Pruſæo. 308. de Dinolochio Comico. 309. de Damoxeno. 310. de Dicæogene. 311. de Diogene Oenomao. 312. de Diocle. 313. de Dionyſio Mytilenæo. 314. de Dionyſio Byzantino. 315. de Dionyſio Corinthio. 316. de Dexippo. 317. de Daphida Grammatico. 318. de Demetrio Ixione. 319. de Didymo. 320. de Dicæarcho. 321. de Diogeniano. 322. de Dionyſio Grammatico. 323. de Dracone. 324. de Damaſcio Philoſopho. 325. de Damophilo. 326. de Democrito. 327. de Didymo. 328. de Dicæarcho. 329. de Demetrio Phalereo. 330. de Diodoro Valerio. 331. de Diodoro Crono. 332. de Dionyſio Tyranni filio. 333. de Dionyſio Metathemeno. 334. de Dione. 335. de Diagora. 336. de Diogene Phyſico. 337. de Dione Pruſæo ſive Pruſæenſi. 338. de Domnino Philoſopho. 339. de Diogene Cynico.

340. Περὶ εἰρεσιώνης, de ramo oliveæ ex qvibus primitias fructuum Athenienſes ſuſpendebant. 341. περὶ δὲ ἐν Κυνόσαργες λεγομένῳ de Cynoſarge, Athenis. 342. de Hecuba. 343. de Hecate. 344. περὶ τῶν ἑκατονταχείρων de centimanis Gigantibus. 345. de Elara, Tityi matre. 346. περὶ Ἐλεγείδος καὶ Πειρόνης. de Elegii de Pirone. 347. de Idothea. 348. Qvare Minerva dicta Ἐλλωτίς. 349. de Helle & Phrixo. 350. de Empuſa. 351. de Endymione. 352. Διὰ τί ἐνόρχης ὁ Διόνυσος; 353. de Ennyone. 354. de Epeo. 355. de Epicrate. 356. de Epimenide. 357. de Erechtheo. 358. de Erinnybus ſive Furiis. 359. de Helena. 360. de Hermete ſive Mercurio. 361. de Erote ſive Cupidine. 362. de Erichthonio. 363. de Heſperidis. 364. de Eveno. 365. de Evmæo. 366. de Eurybato. 367. de Eriphyle. 368. de Eurypylo. 369. de Euryto. 370. de Europa & Agenore. 371.

de Eltheto. 372. de Hecatæo Hiſtorico. 373. de Hellanico Mileſio. 374. de Hellanico Mytilenæo. 375. de Evagora. 376. de Ephippo. 377. de Euſtathio. 378. de Ephoro. 379. de Hermagora Rhetore. 380. de Evodiano. 381. de Epiphanio Sophiſta. 382. de Heliconio Byzantio. 383. de Hermogene. 384. de Eudemo. 385. de Euſebio Arabio. 386. de Euſtochio Sophiſta. 387. de Epigene Comico. 388. de Epimenide. 389. de Epicrate. 390. de Epinico. 391. de Epicharmo. 392. de Eripho. 393. de Hermippo. 394. de Evthycle. 395. de Eumolpo. 396. de Evodo. 397. de Eupolide. 398. de Euphorione. 399. de Euphorione Chalcidenſi. 400. de Euphrone. 401. de Epaphrodito Grammatico. 402. de Helladio Grammatico. 403. de Hermolao. 403. de Eugenio. 404. de Eudæmone. 405. de Irenæo. 406. de Hecatæo. 407. de Empedocle. 408. de Empedotimo. 409. de Epicteto. 410. 411. de Eratoſthene. 412. de Epicuro. 413. 414. de Hermagora. 415. de Epicharmo. 416. de Epaminonda. 417. de Hermia. 418. de Eudoxo.

419. De Zamolxide. 420. de Zeuxippe. 421. de Jove. 422. περὶ Διὸς πάντα γυναῖκα γεγονότος. De Jove mulierum cauſa in omnes formas mutato. 423. περὶ τῆς πρὸς τὴν Ἥραν. De Jovis ſermone ad Junonem. 424. περὶ τοῦ ἐμπεσόντος φόβου τῷ Διΐ. de Jovis timore. 425. περὶ τῆς σωμπνεύσεως τῶν ὀφρύων καὶ συγκινήσεως τῶν τοῦ Διός. de nutu Jovis & motu capillorum. 426. περὶ τοῦ ἐν Κρήτῃ τάφου τοῦ Διός. de Jovis ſepulchro in Creta. 427. πῶς ἄχθη ὁ Ζεύς, ἤτοι περὶ τῶν ἐπωνυμιῶν αὐτοῦ. Quomodis dicatur, ſive de Jovis cognominibus. 428. περὶ τοῦ γάμου τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας, de Jovis & Junonis nuptiis. 429. de Zetho & Amphione. 430. de Zeto & Calaide. 431. de Zopyro Babylonio. 432. de Zenobio Sophiſta. 433. de Zoilo. 434. de Zoſimo. 435. de Zenodoto Grammatico. 436. de Zenodoto Epheſio. 437. de Zonæo. 438. de Zenone Eleate Philoſopho. 439. de Zenone Sidonio. 440. de Zenone Tarſenſi. 441. περὶ Ζήνωνος τοῦ Μυασέως. 442. de Zenone Citieo. 443. de Zoroaſtre. 444. de Zoromaſdre, περὶ Ζωρομαάσδου. 445. de Zoſimo.

446.

446. De Hebe. 447. de Eetione. 448. περὶ Ἡλίου καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, de Sole ejusqve liberis. 449. de Junone. 450. περὶ τῆς Ἥρας ἐν τῷ αἰθέρι καὶ τῶν νεφέλας περιαμένης σιδηρείτας. De eadem vincta ferreis catenis & in æthere atqve nubibus suspensa. 451. περὶ δὲ τοῦ Ἥρας ἐν τῷ Ἄργει ἱδρύματος, de Junonis monumento in Argo. 452. de Hercule. 453. de Heroibus apud Græcos. 454. de Elysio campo. 455. πόσοι καὶ τίνες οἱ Ἀργοναῦται Ἥρωες, καὶ τίνων καὶ πόθεν; Qvot & qvinam Heroës Argonautæ, qvibus ex gentibus & unde? 456. Τίνες οἱ Ἥρωες οἱ τὸν καλυδώνιον σὺν κτείναντες; qvinam Heroës Calydoniæ suis interfectores? 457. de Vulcano. 458. de Vulcani anathematis, Venerisqve & Dianæ, Mercurii & Amorum.

459. Περὶ Θεογονίας de Deorum generatione ac genealogia. 460. de Thetide. 461. de Thamyride. 462. de Therſite. 463. de Theſeo & Pirithoo. 464. de Theoguide Tyranno. 465. de Thraſybulo. 466. de Thalete ſapiente, περὶ Θαλῆ δὲ σοφῦ. 467. de Theanone. 468. de Theæteto Aſtrologo. 469. de Theodoſio Tripolita. 470. de Theophraſto. 471. de Theone Alexandrino & aliis. 472. de Theodecte Rhetore. 473. de Theodoro Sophiſta. 474. de Theodoro Gadareno. 475. de Theocrito Rhetore. 476. de Theopompo. 477. de Theone Sophiſta. 478. de Theramene Athenienſi. 479. de Thraſymacho. 480. de Thalete Poëta. 481. de Theogneto. 482. de Theognide. 483. de Theodoro. 484. de Theocrito. 485. de Theopompo. 486. de Theophilo. 487. de Theſpide. 488. de Themiſtogene Hiſtorico. 489. de Theſeo. 490. de Thucydide.

491. De Januarii imagine. 492. de Jaſione. 493. de Idæis Dactylis. 494. 495. περὶ Ἰάσονος καὶ πῶς ἀπέκειτο αὐτῷ κληρονομῆσαι τὸ χρυσόμαλλον δέρας de Jaſone & qvomodo ipſi contigit aureum vellus ſortiri. 496. de Ida. 497. de Idmone. 498. de Ilaóne. 499. de Inone. 500. de Ixione. 501. de Icario, parente Penelopes. 502. de Hippodamia. 503. de Hippodamo. 504. de Iſide. 505. de Iſtiæa. 506. de Itye. 507. de Iphigenia. 508. περὶ Ἰκαρίου τοῦ ἐλθόντος Διονύσου λαβεῖν τὸ τῆς ἀμπέλου κλῆμα καὶ φυτεῦσαι, καὶ τῆς Ἠριγόνης τῆς αὐτοῦ θυγατρός, καὶ ὅτι ἐλθὸν χίους πρώτους ἐγένετο ὁ μέλας οἶνος. De Icario qvi à Baccho ramum vitis accepit plantavitqve, & de Erigone

gone ejus filia, & qvod apud Chios primum natum est vinum nigrum. 509. de Iphicle. 510. de Jone. 511. de Jamblicho Philosopho. 512. de Jasone. 513. de Hierocle. 514. de Hipparchia. 515. de Hipparcho. 516. de Hippoboto. 517. de Histiæo. 518. de Jasone Historico. 519. de Hippye. 520. de Istro. 521. de Hippocrate & aliis. 522. de Hippia Rhetore. 523. de Isæo. 524. de Isocrate. 525. de Iphicrate. 526. de Ibyco Poëta. 527. de Idæo. 528. de Jophonte. 529. de Jone. 530. de Hipparcho. 531. de Hipponacte.

532. de Cadmo. 533. Διὰ τί καίουν τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ, qvare apud priscos cadavera combusserint? 534. de Cæneo. 535. Διὰ τί τὴν κόμην ἔτρεφον οἱ Ἕλληνες, qvare comam Græci aluerint? 536. περὶ Καρνείων, ἑορτῆς τοῦ Ἀπόλλωνος, de Carneis, festo Apollinis. 537. de Castalia. 538. de Cecrope. 539. qvare Diana vocetur Celadine. 540. de Centauris. 541. de cornu Amaltheæ. 542. de Cerbero. 543. de Ceramicis. 544. περὶ Κερδοῦς Θεοῦ, de Deo Cerdoo sive lucri præside. 545. de Ceto Trojano. 546. περὶ κολάσεων τῶν παρ' Ἕλλησι δοξαζομένων de pœnis ac suppliciis apud Græcos olim receptis. 547. περὶ κολοιοῦ καὶ τῶν πτερῶν αὐτοῦ de grue ejusq; alis. 548. de Cotto & Briareo. 549. de Crono sive Saturno. 550. de Callistone. 551. de Cephalo. 552. de Ceyce. 553. de Cepheo. 554. de Circe. 555. de Clymene. 556. de Cœsyra. 557. de Conna. 558. de Corydalo. 559. de Cretheo. 560. de Crio. 561. de Ctimene. 562. de Cydone. 563. de Cyclopibus. 564. de spuriis in Cynosarges abjici solitis. 565. de Cylone. 566. de Cyro Parasatidis F. 567. qvare Venus appelletur Colotis. 568. de Cadmo Historico. 569. de Capitone. 570. de Cleoxeno. 571. de Clemente. 572. de Critone. 573. de Ctesia Medico. 574. de Callinico Rhetore. 575. de Castore. 576. de Cæcilio. 577. de Cephalione. 578. de Cephalo. 579. de Cephisodemo. 580. de Corace. 581. de Callimacho Poëta. 582. de Cantharo. 583. de Carcino. 584. de Cæsare Tiberio. 585. de Corinna. 586. de Cephisodoro. 587. de Cæcilio. 588. de Claudiano. 589. de Cleophonte. 590. de Clitagora. 591. de Colutho. 592. de Corinno. 593. de Cratete Comico. 594. de Cratino. 595. de Creophylo. 596. de Cyro. 597. de Carneade Philosopho. 598. de Callippo. 599. de Cebete. 600. de

de Celsino. 601. de Cleanthe. 602. de Cleobuline. 603. de Cleombroto. 604. de Cornuto. 605. de Crate. 606. de Critone.

607. de Ladone. 608. de Lacratide. 609. περὶ Λακωνικῶν ἐφήβων τῶν ξαινομένων μάστιξι, de Laconicis juvenibus qvi flagellis cædebantur. 610. de Lamia. 611. de Lampetia. 612. de Laodamia. 613. de Lapithis. 614. de Levcothea. 615. de Levcosia. 616. de Leone, sidere. 617. de Leda. 618. de Latona. 619. de Latona. 620. περὶ τῶν Λιτῶν de Deabus supplicationum præsidibus. 621. de Locro. 622. de Lygdamide qvi Dianæ templum exusfit. 623. de Lynceo. 624. qvare Apollo dicatur Lycegenes. 625. 626. de Lyra sidere. 627. de Lacharete Rhetore. 628. de Leone Alabandensi. 629. de Leona. 630. de Luciano. 631. de Lolliano. 632. de Lycurgo. 633. de Lysia. 634. περὶ Λεσχίδα τοῦ ποιητοῦ, de Leschide Poëta. 635. de Leucone. 636. de Lino. 637. de Lysimacho. 638. de Lysippo. 639. de Luperco Grammatico. 640 de Lynceo. 641. de Leone Philosopho. 642. de Lesbonacte. 643. de Longino. 644. de Lampria Historico. 645. de Lyco.

646. περὶ Μακαρίας τῆς Ἡρακλέους, de Herculis filia Macaria. 647. περὶ τῶν Μάγων θυτικῆς προγνώσεως, de Magorum ex extis divinatione. 648. περὶ Μαίρας de Mæra sive cane sidere cœlesti. 649. de Mariandeno. 650. de Marpessa. 651. de Marsya. 652. de Mausolo Care. 653. De Megara Herculis. 654. De Melampode. 655. de Meleagro. 656. de Medusa. 657. de Memnone. 658. de Menœceo. 659. de Merope & Clæothera. 660. de Metabo. 661. de Medea. 662. περὶ Μίδου τοῦ χρυσομανοῦς, de Mida aurum insano modo sitiente. 663. περὶ Μίδου κολάσεως de Mithræ pœna. 664. de Milone Crotoniata. 665. de Minoë. 666. de Mormone περὶ Μορμῶς. 667. de Molionidibus. 668. περὶ τῶν Μοιρῶν, de Parcis. 669. de Musis. 670. de Mysteriis Elevsiniis Atticæ. 671. de Myrmidonibus. 672. περὶ Μύρρας, de Myrrha. 673. de Marsya Historico. 674. de Menæchmo. 675. de Menandro. 676. de Marcello Medico. 677. de Menecrate. 678. de Metone. 679. de Menæchmo. 680. de Maximo Tyrio. 681. de Maximo Epirota. 682. de Marino. 683. de Musonio. 683. de Myrone, περὶ Μυρῶνος. 684. de Majore,

Rhetore. 685. de Malcho. 686. de Marcello. 687. de Marpsia. 688. de Melesermo. 689. de Melito. 690. de Menandro. 691. de Metrophane. 692. de Minuciano. 693. de Magnete Comico. 694. de Melanippide. 695. de Menandro. 696. de Menelao. 697. de Menippo. 698. de Mesimede. 699 de Metagene. 700. de Mimnermo. 701. de Mnesimacho. 702. de Morsimo. 703. de Musæo. 704. de Myia. 705. de Myrone, περὶ Μυρέως. 706. de Myrtilo. 707. de Mythæco Grammatico. 708. de Mosscho.

709. De Nannaco. 710. de Narcisso. 711. περὶ τὴν γενομένην τιμὴν τῷ Νείλῳ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων, de cultu quo Nilum Ægyptii afficiunt. 712. de Neoptolemo. 713. de Neleo. 714. de Nereo. 715. de Nereidibus. 716. de Niobe. 717. de Nymphis. 718. de Neocle Philosopho. 719. de Nicolao Peripatetico. 720. de Nicomacho Stagirita. 721. de Numenio. 722 de Nicandro Medico. 723. de Nicomacho Medico. 724. de Nymphide Historico. 725. de Neanthe Rhetore. 726. de Nicagora. 727. de Nicolao Rhetore. 728. de Nicolao Sophista. 729. de Nicostrato. 730. de Nausicrate Comico. 731. de Neophonte. 732. de Nestore. 733. de Nicomacho. 734. de Nicostrato. 735. de Nicophrone. 736. περὶ Νικοκλέους. 737. de Nonno. 738. de Nicanore Grammatico.

739. De Ulysse. 740. de Oedipode. 741. de Oenomao. 742. de Oenone. 743. περὶ οὗ εἶς ἐν ἄστρῳ, de sagitta, sidere. 744. de Omphale. 745. περὶ ὀνειροκριτείας de divinatione è somnis. 746. περὶ οἰωνισμῶν de auspiciis sive divinatione ex avibus. 747. Διὰ τί ὁ ὄνος ἐν τῷ οὐρανῷ τετύπται quare asinus in cœlo colatur? 748. de Oreste. 749. περὶ ὄρνιθος οὗ ἐν ἄστρῳ, de Avi sidere in cœlo. 750. de Orpheo. 751. de Oseride. 752. περὶ Ὀφιούχου de Ophiucho sidere. 753. περὶ Ὀρφέως οὗ Νικολάου καὶ τῶν ἄλλων. 754. ὅτι ὁ Ὅμηρος Αἰγύπτιος, καὶ περὶ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ τελευτήσαντος αὐτοῦ. Quod Ægyptius patria sit Homerus, & de eodem in Arcadia defuncto.

755. De Palamede. 756. de Palladio. 757. de Pallade. 758. de Pane. 759. de Pandare. 760. de Pandaro. 761. de Pandione. 762.

762. de Pandora. 763. de Virgine ſidere in cœlo. 764. de Paride. 765. de Paſiphaë. 766. de Patroclo. 767. qvare Jupiter & Apollo vocetur πατρῷος ? 768. de Pelope. 769. de Periclymene. 770. de Perſeo. 771. de Perſephone. 772. de Pegaſo. 773. de Peleo. 774. de Plejadibus. 775. de Polyboto. 776. de Polygnoto. 777. de Polyzelo. 778. de Polyxena. 779. de Polyphemo. 780. de Neptuno. 781. de Priamo. 782. de Priapo. 783. de Procne. 784. de Procride. 785. de Prometheo. 786. de Prylide. 787. de Proteo. 788. de Pythia. 789. de Pirithoo & Theſeo. 790. de Palæphato hiſtorico. 791. de Pauſania. 792. de Polemone Ilienſi. 793. de Polybio. 794. περὶ Πυλάδου τοῦ Ἰταλικῆς ὀρχήσεως εὑρετοῦ, καὶ περὶ ὀρχήσεων, καὶ διὰ τί οἱ ἐρῶντες μὲν χεῖρας ἄνθη καὶ μῆλα φέρουσιν. De Pylade ſaltationis Italicæ inventore, ac de ſaltationibus, & qvare ab amantibus flores & mala manibus geſtentur ? 795. de Palladio Rhetore. 796. de Pancratio Sophiſta. 797. de Paulo Tyrio. 798. de Paulo Germino. 799. de Pauſania Sophiſta. 800. de Pericle. 801. de Petro Magiſtro. 802. de Polemone. 803. de Polluce. 804. de Polyæno. 805. de Polycrate. 806. de Poſidonio Olbiopolita. 807. de Potamone. 808. de Pollione. 809. de Polo. 810. de Priſco. 811. de Proæreſio. 812. de Procopio. 813. de Protagora Abderitano. 814. de Pythio. 815. de Palamede. 816. de Palæphato Poëta. 817. 818. de Pamprepio. 819. de Panolbio. 820. de Panyaſi, περὶ Πανυάσιδος. 821. de Parthenio Nicæno. 822. de Parthenio Chio. 823. de Piſandro. 824. de Pigrete. 825. de Pindaro. 826. de Platone Comico. 827. de Polyevcto. 828. de Polyzelo. 829. de Poſidippo. 830. de Ptolemæo Cytherio. 831. de Palamede Grammatico. 832. de Palæphato Grammatico. 833. de Pamphilo Grammatico. 834. de Pollione. 835. de Ptolemæo Grammatico. 836. de Pamphile Philoſopha. 837. de Pamphilo Philoſopho. 838. De Panætio. 839. de Pappo Alexandrino. 840. de Parmenide. 841. de Paulo Philoſopho. 842. de Periandro. 843. de Perſæo. 844. de Pittaco. 845. de Platone. 846. de Platone. 847. de Plutarcho. 848. de Plotino. 849. de Polemone. 850. de Pollete. 851. de Porphyrio. 852. de Poſidonio. 853. de Poſidonio. 854. de Potamone. 855. de Prodico. 856. de Proclo Stoico. 857. de Pro-

Proclo Lycio, 856. περὶ Πτολεμαίου καὶ Κλαυδίου, ἐν ᾧ καὶ περὶ καταγωγῆς καὶ ἀρχῆς καὶ γένους καὶ Πτολεμαίων, καὶ διαδοχῆς τῶν βασιλευσάντων. De Claudio Ptolemæo, & de origine atqve genealogia Ptolemæorum Regum Ægypti, eorumqve successione, 857. de Pythagora & fabis Pythagoricis, 858. de Pyrrhone,

859. περὶ Ῥέας καὶ τῶν Κορυβάντων καὶ τῶν ἐκτομιῶν τῶν Φρυγῶν. De Rhea & Corybantis, Phrygumqve exsectionibus, 856. de Rheso, 857. de Rhœone περὶ Ῥοιοῦς, 858. de Rhegino Grammatico, 859. de Rhiano Grammatico, 860. de Rufo Medico,

861. περὶ Σαλμωνέως καὶ τῶν ἐκ βύρσης βροντῶν, de Salmoneo & fulminibus è corio, 862. de Sardanapalo, 863. de Sarpedone, 864. de Sirenibus, 865. de Semele, 866. de Sesonchosíde. 867. de Sibyllis, 868. de Sinope, 869. de Sisypho, 870. de Scedaso ejusqve filiabus, 871. περὶ Σκύλλης, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν ἀλλοκότων θηρίων, de Scylla & monstrosis animalibus, 872. de Stymphalidibus avibus, 873. de Styge, 874. de Sphinge Cadmea, 875. de Strattide Historico, 876. de Sabino Rhetore, 877. de Sallustio Sophista, 878. de Serapione Alexandrino, 879. de Sibyntio, 880. de Siricio, 881. de Scopeliano, 882. de Sopatro, 883. de Sallustio Medico, 884. de Sorano Medico, 885. de Sannyrione Comico, 886. de Sapphone, 887. de Sibylla Erythræa ac reliqvis, 888. de Symonide, 889. de Sophocle, 890. de Sopatro, 891. de Sosicle, 892. de Sotade Cretensi, 893. de Sotericho, 894. de Sophilo, 895. de Sophrone, 896. de Spintharo, 897. de Stesichoro, 898. de Strattide, 899. de Stratone, 900. de Seleuco Grammatico, 901. de Sereno, 902. de Semo περὶ Σημοῦ, 903. de Simmia Rhodio, 904. de Sosibio, 905. de Soteride, 906. de Sexto Philosopho, 907. de Silvano, 908. de Simmin Thebano, 909. de Solone, 910. de Stilpone, 911. de Strabone, 912. de Stratone, 913. de Synesio, 914. de Syriano, 915. de Sophrone, 916. de Socrate, 917. de Sotade Athenienſi.

918. De Tantalo, 919. περὶ τῶν Ταύρων ξενικτονείας de Tauris hospites mactantibus, 920. περὶ Ταύρου τοῦ καταστερισθέντος, de Tauro inter sidera relato, 921. de Telamone, 922. de Tenno à

qvo

qvo Tenedus, 923. de Telebois, 924. de Telemacho, 925. de Telepho, 926. de Titono. 927. de Titanibus, 928. de Tityo, 929. de Tleptolemo, 930. περὶ τραγῶν τῶν Μενδησίων de Mendesiis capris, 931. de Triptolemo, 932. de Tritone, 933. περὶ Τρωὸς ἐξ οὗ ἡ Τρόια ἐπωνυμάσθη, καὶ περὶ τῆς ἁλώσεως αὐτῆς, καὶ τῆς τῶν Τρώων γενεαλογίας, καὶ τῆς τῶν καταλελειμμένων καταντήσεως, ἐξ ὧν κατάγεται καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρχή. De Troe à qvo Troja denominata, & de urbis ejus excisione, ac de genealogia Trojanorum, & excisioni superstitum fatis, à qvibus etiam Resp. Romanorum. 934. Τῶν Τρώων βασιλέων γενεαλογία, καὶ καταγωγὴ τῶν Ῥωμαίων, Trojanorum Regum genealogia, & qvomodo Romani inde descendant, 935. De Troilo, 936. de Trophonio, 937. de Tyrone περὶ Τυρῶ, 938. περὶ Τυφωέως τοῦ γίγαντος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ τὸν χρυσοῦν δέρας φυλάσσων δράκων ἐγεγόνει. De Typhoë Gigante, à qvo Draco custos aurei velleris.

939. De Nymphis Hyadibus, 940. de Hyacintho, 941. de Hydra, 942. de Hyla.

943. De Phaëtusa, 944. de Phaëthonte, 945. Unde & qvomodo Phæaces nati fuerint, 946. de Phædra, 947. de Phalaride, 948, περὶ Φαλλῶν de Phallis, 949. de Phanete, 950. de Phaone, 951. de Pherecle. 952. de Philœtio, 953. περὶ Φιλοξένου τοῦ χαλικοδείρου de Philoxeno gruis collum sibi optante, 954. de Phemio. 955. de Phineo, 956. de Phœnodamante, 957. de Phorcyno ejusqve filiabus, 958. de Phormione, 959. περὶ Φρίξου, ἐν ᾧ καὶ ἡ γενεαλογία αὐτοῦ τε καὶ πάντων τῶν ἐξ αὐτοῦ ἀναβλαστησάντων ἡρώων. De Phrixo, ubi etiam genealogia illius & omnium Heroum qvi ex eadem stirpe propullularunt. 960. de Phrynide citharœdo, 961. de Phrynonda, 962. de Phrygum exsectione 963. de Phyleo 964. de Phylaco, 965. de Pherecyde Historico, 966. de Philippo. 967. de Phlegonte περὶ Φλέγωνος, 968. de Phylarcho, 969. de Philippo Rhetore, 970. de Philisco Milesio, 971. de Philostrato, 972. de Philisto Naucratita, 973. de Phrynicho Bithyno, 974. de Phileta Grammatico, 975. de Philisco Ægineta, 976. de Philoxeno,

977. de Philone, 978. de Philagrio Epirota, 979. de Phædone Philoſopho, 980. de Pherecyde, 981. περὶ Φιλοσόφου de Philoſopho (confer Svidam in Φιλόσοφος.) 982. de Philone, 983. de Phocylide, 984. de Pherecrate Athenienſi, 985. de Philetæro, 986. de Philemone Syracuſio, 987. de Philippo Comico, 988. de Philiſco, 989. de Philiſtione, 990. de Philocle, 991. de Philoxeno Lyrico, 992. de Philonide, 993. de Philyllio, 994. περὶ Φόρμυ de Formo, 995. de Phrynicho Tragico, 996. de Phœnicide.

997. De Chaldæorum Aſtronomia, 998. περὶ χάρητος τοῦ τὸν Κόλοσσον κατασκευάσαντος, καὶ τίς καὶ πότε αὐτὸν καθεῖλεν; De Charete qvi Coloſſum fecit, & qvis eundem everterit, ac qvo tempore? 999. περὶ τῶν χαρίτων, de tribus Gratiis. 1000. de Charicle & Philyra, 1001. de Charybdi, 1002. de Chirone centauro, 1003. de Chimæra, 1004. de Chryſeide 1005. περὶ χρυσῆς σειρᾶς, de aurea catena, 1006. περὶ τοῦ χρυσομάλλου δέρατος, de aureo vellere, 1007. de Chryſe, 1008. περὶ τῶν χρυσῶν μήλων de malis aureis, 1009. de Charone Lampſaceno Hiſtorico, 1010. de Charone Carthaginienſi, 1011. de Charone Naucratita, 1012. de Chæremone Comico, 1013. de Chionide, 1014. de Chriſtodoro Poëta, 1015. de Chriſtodoro Thebano, 1016. de Choerilo Athenienſi, 1017. de Charace Philoſopho, 1018. de Chryſippo, 1019. de Chirone Medico.

1020. De Pſammyticho.

1021. De Ogyge, 1022. de Oceano, 1023. de Horis, 1024. περὶ Ὠρείωυ, 1025. de Orithyia, 1026. de Orione 1027. de Oto & Ephialte.

Operæ pretium eſſet inſigne hoc Eudociæ opus qvod ex unico Colbertino Codice accurate exſcribendum ſe curaſſe Bandurius pag. 590. teſtatur, ſi non integrum in lucem edere, certe cum Svida, in qvo multa iisdem verbis leguntur, nec non cum Phornuto atqve aliis Mythologis diligenter conferre, & qvæ ſingularia in eo leguntur, cum Lectoribus communicare. Allegat Eudociam Bandurius pag. 449. 590. 818. 829. 830. Cangius ad Zonaram p. 11. ſeq. & in gloſſario Græco.

Præte-

Præterea Bandurius pag. 662. seq. Græce & Latine velut ineditum exhibet *Anonymi* scriptoris *apospasmation de Hippodromo*, sive *Circo*, cujus nomen & originem à Circe Auctor ridicule repetit. Petitum hoc est ex Volumine MS. qvantivis pretii & varia præclara * variorum scriptorum & non unius argumenti monumenta complexo, qvod Antonius Eparchus ** Corcyræus pridem Regiæ Bibliothecæ Parisiensi legavit, in qva hodie est n. 3502. (pridem 2216.) Sed non meminit doctissimus Bandurius hoc ipsum de Hippodromo breve scriptum ex eodem MS. Codice jam bis editum fuisse Græce & Latine in Variis sacris Stephani le Moyne T. 1. pag. 503. Lugd. Bat. 1685. & 1694. 4.

Pag. 453. seq. Bandurius ex Catalogo Boiviniano MStorum Regiæ Bibliothecæ tradit notitiam duorum Codicum & variorum scriptorum qvæ in utroqve illo comprehenduntur præter Origines CPolitanas qvibus in hoc opere ipse usus est. Alterum Originum illarum CPol. auctorem Cangius in Addendis ad CPolin Christianam illas allegans pag. 194. existimavit vixisse sub Constantino Duca: sed Bandurius pag. 455. observat scripsisse sub Andronico Comneno Palæologo, & ea qvæ de Duca velut Imperatore ætatis suæ tradit, ex antiqviore auctore transscripta operi suo inseruisse.

GEORGII (postea induto Monastico habitu GREGORII) *Cyprii*, ex Lectore Prot. Apostolario Patriarchæ CPol. à die Palmarum sive XI. April. 1283. usqve ad Jun. 1289. qvo abdicare † se fuit coactus, de qvo Pachymeres & Gregoras & è recentioribus Allatius de Georgiis pag. 420. seq. & de consensu utriusqve Ecclesiæ

* Contenta hujus Voluminis MS. ex apographo Sarraviano exponit Stephanus le Moyne in Variis sacris T. 1. p. 517. seq. sed longe accuratius p. 875. seq. Bandurius qvi etiam ex hoc ipso Codice seriem patriarcharum CPol. à Nicephoro CPol. concinnatam produxit. Confer qvæ infra Volum. X p. 477 seqq.

** De illo Antonio Eparcho, qvi circa A. C. 1543. ad Melanchthonem Venetiis scripsit, videndus Martinus Crusius in Turco Græcia p. 94. seq. & in appendice pag. 543. seq Lambecius lib. V. p. 118. & Stephanus le Moyne præfatione ad Varia sacra. Hunc Antonium aliqvot Polybii libros nondum aut Græce aut Latine evulgatos in Latinum sermonem vertisse scribit Antonius Sanderus libro declatis Antoniis pag. 169.

† Formulam abdicationis vide apud Pachymerem in Andronico Palæologo lib. 2. cap. 9.

pag. 766. 768. 771. & 775. seq. & Vindiciis Synodi Ephes. cap. 60. & 63. Possinus ad Pachymeris Andronicum p. 565. seq. & 606. seq. & Bandurius pag. 939. seq.

1. *Tomus* sive *expositio de fide contra Joannem Veccum* Patriarcham ἔκθεσις τῆ τόμε τῆς πίστεως κατὰ τῆ Βέκκε, Græce è Cod. 3442. Bibl. Regiæ Paris. apud Bandurium pag. 942-949. Incipit: ἔσχε μὲν ἡ ἐκκλησία. Contra hunc Tomum videnda qvæ Veccus T. 2. Græciæ Orthodoxæ Allatii.

2. *Confessio homologia γεγονὸς ὁπότε ἡ ἐπισύστασις γέγονε κατ' αὐτὸν παρὰ τῶν κληρικῶν καὶ τινῶν ἀρχιερέων διὰ τὸ γράμμα τῆ ἐξ Ἑβραίων, μᾶλλον δ' ἰούδα Μάρκε.* Græce pag. 949-952. Incipit: μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει.

3. *Apologia pro Tomo.* Ἀπολογία πρὸς τὴν κατὰ τῆ τόμε μέμψιν ἰσχυροτάτη. Græce pag. 952-961. Incipit: ἀεὶ μὲν ἐγὼ πρότερον.

4. Πιττάκιον sive *Epistola ad Imperatorem Andronicum* Ducam Angelum Comnenum Palæologum, Græce p. 961. in qva injuriam sibi à *Marco* illo (qvem cum Marco Ephesio in Florentini Concilii Actis celebri perperam nonnulli confundunt) & à *Joanne Chila* * Ephesi Metropolita factam deprecatur Incipit: κράτιστε, θεοστρίβλητε.

5. Ejusdem Gregorii Cyprii alia scripta edita sunt: ἐγκώμιον εἰς τὴν θάλασσαν εἴτουν εἰς τὴν τῆ καθόλε τῆ ὕδατος Φύσιν. *Encomium maris* sive *aquæ*, quod cum Pauli Silentiarii carmine in Thermas Pythias Græce edidit Bonav. Vulcanius Lugd. Bat. 1591. 8. separatim & ad calcem Aristotelis de Mundo.

6. *Proverbia*, ordine Alphabeti, Græce ad calcem Mich. Apostolii proverbiorum, p. 273-281. à Petro Pantino Lugd. Bat. 1619. 4.

7. *In Georgium Martyrem Oratio.* Græce & Latine in Actis Sanctor. XXIII. April. T. 3. Incipit: ἆθλον τῆτο τῶν λόγων ἀγωνιζομένων.

8. *Sententiæ* separatim excusæ Colon 1536. 8.

9. Ex *encomio in Georgium Logothetam Acropolitam* qvem διδάσκαλον suum Gregorius in Epistolis suis appellat, apospasmation dedit Græce & Latine Theodorus Dousa ante Georgii Acropolitæ Chronicon CPol. Lugduni Bat. 1613. 8.

Inedita ejusdem sunt: 1. λόγος ἀντιρρητικὸς τῶν τῆ Βέκκε βλασφήμων δογμάτων, scriptus anteqvam Gregorius Patriarchatum iniret. Incipit: Οὐκ ἔγωγε θαυμάζω φιλάτης. MS. in Bibl. Vindob.

Epi-

* Hujus *Joannis Chilæ* Epistola ad eundem Imperatorem Græce à Bandurio exhibetur pag. 949. Incipit: τὴν ἐκπόρευσιν ἀκίνητον.

2. *Epistola CXCI.* cum Auctoris encomio. MSS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium VIII. pag. 511. seq. ubi inscriptiones & initia. Testatur Lambecius in illo Codice subjungi ἀπόφασιν sive decretum Synodale pro Gregorio Cyprio, & formulam solennem, qua Adversarii testimonium illi dant innocentiæ & ὀρθοδοξίας. Hanc integram edidit Lambecius pag. 522. Epistolas etiam publicaturum se pollicitus in supplemento qvod paravit Corporis Byzantini. Allatius verò p. 423. de Georgiis monet in Bibl. Mediolanensi Ambrosiana exstare Epistolas CLXVI. in Bibliotheca vero Antonii Augustini fuisse CCIII. & in Bibl. Lolliana & Monachiensi Electoris Bavariæ. Epistolas Gregori Cyprii è Codice Ballesdensii descripsisse se testatur Combefisius T. I. Auctarii novissimi Bibl. Patrum pag. 478. & qvædam ex illis profert p. 485. Confer Volum. X. hujus Bibl. p. 809. seq.

3. *Responsiones ad varias quæstiones* in Codice 2180. Regis Christianissimi exstare notavit Naudæus in nova Bibl. MSS. p. 104.

4. *Fabulæ* in Bibl. Bavarica Monachii Cod. 66. & in Bibl. Vindob.

5. *Descriptio & Encomium Urbis CPol.* qvam habuit Bonav. Vulcanius, extat hodie inter alias Gregorii Cyprii *Orationes* sive *declamationes* in Bibliotheca Lugd. Bat.

6. *In Imperatorem Andronicum* & in *Michaëlem Palæologum* declamationes Panegyricæ, nec non *in Dionysium Areopagitam*, in *Marinam* Martyrem, & in S. *Euthymium* Episcopum Madytenum memorantur ab Allatio pag. 423. de Georgiis.

Ut à Gregorio Cyprio ad Bandurium iterum revertar, ex monumentis ineditis ab ipso laudatis nihil hoc loco præterea memorandum venit qvam ANONYMI *Catalogus duplex urbium qua nomen mutarunt*, ὅσαι τῶν πόλεων μετωνομάσθησαν εἰς ἕτερον, qvi paulo diversus qvam Codino de officiis magnæ Ecclesiæ in edit. Paris. p. 404. subjectus est, è Codice recenti MS. Baluziano integer Græce exhibetur in notis ad Constantinum Porphyrogenitum p. 10. seq. Confer qvæ περὶ ἐπωνυμίας πόλεων καὶ τόπων edidit è MS. Veneto Allatius ad Acropolitæ cap. XXIV. p. 241. atqve inde Clarissimus Hudsonus in appendice Tomi IV. Geographorum Græcorum minorum p. 43.

XXI. ZOSIMUS Comes & Ex-Advocatus fisci à Photio Cod. XCVIII. & in MSS. Codicibus qvos Leunclavius, H. Stephanus & Sylburgius inspexerunt, Κόμης καὶ ἀποφυποστιήγορος. Filius fortasse fuit Zosimi illius, ad qvem novæ Epiri præsidem leges Valentiani & Valentis A. C. 373. latæ extant in Codice Theodosiano. Scripsisse vide-

videri possit non post Eunapium modo, sed *Olympiodorum Thebanum* qvoqve (adeoqve post A. C. 425.) qvem lib. V. cap. 27. allegat ubi de Ravenna urbe disserit, qvanqvam locus ille glossema videtur Lambecio VI. p. 188. & vide si placet, qvæ de Olympiodoro notavi supra pag. 238. Laudat præterea Herodotum obiter IV. 20. & *Quadratum* Historicum V. 27. ac *Pisandrum* V. 29. qvi libris LX. scripsit ἡρωϊκὴν θεογαμίαν, poëmate illo Heroico omnem propemodum historiam complexus, male enim Zosimi interpres verba ὁ τὴν τῶν ἡρωϊκῶν θεογαμιῶν ἐπιγραφὴν πᾶσαν ὡς οἷόν τε ἱστορίαν περιλαβών, vertit: *qui Heroicarum divarumque nuptiarum titulo totam hanc propemodum historiam complexus est.* Etiam pro Ἡρωϊκῶν apud Zosimum legendum Ἡρωϊκῶν, ex Svida, tum ex Macrobio potissimum apparet lib. V. cap. 2. Saturnal. ubi ait Virgilium pleraqve libri 2. Æneidos pæne ad verbum transscripsisse à Pisandro, *qui inter Græcos poëtas eminet opere quod à nuptiis Jovis & Junonis incipiens universas Historias quæ mediis omnibus sæculis usque ad ætatem ipsius Pisandri contigerunt, in unam seriem coactas redegit & unum ex diversis hiatibus temporum corpus effecit, in quo opere inter Historias cæteras interitus quoque Troja in hunc modum relatus est.* Patet Ἡρωϊκὴν appellatam qvod à Junonis cum Jove nuptiis opus inciperet, Ἡρωϊκὴ certe vocari non potuit, qvia Jupiter & Juno neutiqvam in Heroum classe sed Deorum. Et Ἡρωϊκὴ dictum ut Ἑρμαϊκὴ στοὰ & alia similia. Qvod vero Pisandrum à Virgilio exscriptum putavit Macrobius, fortasse fefellit eum ratio, & Pisandrum antiqvissimum illum poëtarum Camirænum habens in animo non cogitavit hunc alterum longe fuisse Virgilio juniorem, qvippe qvi floruit sub Alexandro Mammææ, Filius Nestoris Larandensis Severo Imp. clari, ut duobus locis diserte affirmat Svidas. Cæterum ut ad Zosimum sermo noster revertatur, *Polybii* plus semel mentionem facit & l. 1. c. 57. testatur se perinde ut Polybius in suo Historiarum opere exposuit qva ratione imperium per exiguo tempore non totis certe LIII. annis Romani adqvisiverint, similiter indicaturum qvomodo hoc idem Romani iterum temporis non magni spatio ignavia ac sceleribus suis corruperint perdiderintqve. *Eunapii* qvanqvam nusqvam meminit, tamen Historiam strenue exscripsisse Photius animadvertit. Εἰποι δ' ἂν τις ὡ γεγράψαι αὐτὸν ἱστορίαν, ἀλλὰ μεταγράψαι τὴν Εὐναπίου, τῷ συμβόμῳ μόνον διαφέρουσαν. Ea vero qvæ de Constantino Tyranno habet libro VI. & qvæ de Alarico ac Stilicone scribit libro qvinto, cuncta ferme ex *Olympiodoro* mutuatum

tum esse notat Henr. Valesius ad Sozom. p. 170. Qvoniam porro Olympiodorus Historiam suam usqve ad Valentiniani III. sive Placidi imperium produxit, qvod cœpit A. C. 425. hinc constat Zosimum nostrum non ante id tempus Historiam suam composuisse. Post Arcadii & Honorii tempora rejicit etiam Evagrius III. 41. caussatus eum de Constantino Magno falsa tradidisse, commentatum ὅτε ἀκοὴν ὅτε ἀλήθειαν, πολλοῖς ὕστερον χρόνοις ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὁνωρίου, ἢ καὶ μετ' αὐτοὺς γεγονότα.

Ætatem tulit ejus ΙΣΤΟΡΙΑ sive ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ, νέας ἐκδόσεως, λόγοις ς', *Historia libri VI, ex nova* sive altera auctoris editione. Argumentum operis & de stylo judicium à Photio rectissime mutuabor. Σύντομος δὲ καὶ τὴν Φράσιν ἐυκρινὴς τε καὶ καθαρός, ἀλλ' οὐ ἡδὺς ἀπαραλλάκτως; Ἄρχεται μὲν κ. τ. λ. *Succinctus est, dictione perspicuus ac purus, nec suavitatis expers. Incipit historiam velut ab Augusto, sed Imperatores universos ad Diocletianum usque percurrit, nudam quasi commemorationem atque successionem singulorum tradens. De potitis imperio post Diocletianum copiosius tractat libris quinque. Nam primus Imperatores ab Augusto ad* * *Diocletianum usque recenset. Libro sexto finem imponit, in iis desinente temporibus quibus Alaricus Romam iterum obsidens civibus ad inopiam redactis obsidionem solvit eisque dixit Imperatorem Attalum, quem deinde retrusus abdicavit Imperio, quod regnum sibi traditum adversus Honorium Augustum parum recte administrare videretur. Sarus autem simultates adversus Alaricum exercens, cum trecentis quibus praerat ad Honorianas partes accedens & belli societatem pollicitus, Alarici rebus impedimentum injecit.* Gesta hæc sunt in qvibus desinit Zosimi Historia, Anno CHRISTI 410. Honorii Imp. 16. Theodosii junioris 3. Atqve ex isto Photii loco patet, Historiam Zosimi qvam ipse legit non longius productam fuisse qvam in nostris codicibus exstat, qvanqvam Vossius lib. 2. de Hist. Græcis cap. 20. verisimile putavit paullo ulterius progressum. *Nam qvædam in fine deesse, nemini*, inqvit, *puto esse obscurum.* Hoc tanto minus mihi persvadeo, qvod alteram editionem Zosimi evolvisse se Photius testatur, atqve ita intelligendum qvod in MSS. Codd. ἱστορία νέα inscribitur, non eqvidem respectu antiqviorum temporum Romani Imperii ab aliis scriptoribus memoriæ proditorum, ut Sylburgio visum, sed respectu antiqvioris editionis qvam Zosimus ante hanc in lucem & manus homi-

* Hodie postrema pars libri primi, ea nempe qvæ à Probo usqve Diocletianum, desideratur. Ante caput XXIII. libri qvinti, lacuna duarum paginarum in fol. in Codice MS. Coisliniano teste celeberr. Montfaucono p. 215.

hominum emiserat. In Arcadii & Honorii temporibus illum subsititisse Evagrius qvoqve annotatum reliqvit lib. V. c. ult. περὶ δὲ τῶν ἑξῆς χρόνων (post Arrianum & Asinium Qvadratum) Ζωσίμῳ ἱστόρηται μέχρις Ὁνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν βασιλέων. Librum certe septimum usqvam extitisse præter Sigonium nemo affirmavit.

Vetus nec injusta qverela est Zosimum Ethnicum scriptorem Christianis Imperatoribus, Constantino M. inprimis & Theodosio iniqviorem se præbuisse. Hoc jampridem et exprobarunt, ne de recentioribus * jam commemorem, idem Photius, tum Evagrius III. 40. & 41. & Nicephorus XVI. 41. seq. Eqvidem Jo. Leunclavius vir doctissimus Apologiam adversus hos Zosimi, qvi ipsi omnia debet obtrectatores, scribere non dubitavit, neqve adeo negaverim Christianis Principibus etiam illis qvos nominavi fuisse qvæ nec taceret & merito reprehenderet cordatus & nulli partium studio deditus Historiæ scriptor: Confirmat qvoqve nonnulla Zosimo tradita Jo. Andreas Bosius de Pontificatu Maximo Imperatorum Christianor. cap. 6. T. V. thesauri Antiqv. Rom. Græviani p. 301. 302. & ante eum Jacobus Gothofredus notis ad Cod. Theodos. T. 6. p. 257. 258. ut qvod Christianus licet haruspices Constantinus consuluit. Sed cum non Christiani tantum testentur scriptores, sed etiam ex ipsis Ethnicis Praxagoras Athenienſis, qvi Photio teste cod. XLI. Jonica dialecto libros duos de Constantini Magni vita scripsit, eundem qvemadmodum idem Photius cod. LXII. auctor est, ita prædicet ut omni virtute non minus qvam prosperis successibus omnes ante se Imperatores affirmet superasse, ὅτι πάσῃ ἀρετῇ καὶ καλοκαγαθίᾳ καὶ παντὶ εὐτυχήματι πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευκότας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπεκρύψατο, hinc mirum mihi videtur & maligaum eorum judicium Christianorum ** qui cum apud Eusebium illorum temporum scriptorem (& qvi post jam defunctum Imp. vitam ejus edidit, ne hoc auribus ipsius datum esse putes) cum apud sexcentos scriptores Christianos legunt aliqva in laudem Constantini, iis omni studio detrahunt fidem: at cum unus

* Vide apud Tho. Pope Blount in Censura scriptor. Hanckium de Scriptoribus Rom. Caveum Hist. lit. Jo. Andream Bosium diss. de periocha Josephi de CHRISTO pag. 30. Barthium ad Claudian. p. 553. b. 560. a.

** Vide Hallenses Observationes selectas T. I. Obs. 22. seq. & Godfridum Arnoldum in Apologia hæresium lib. IV. c. 2. cui respondit M. Jo. Frid. Corvinus in examine corpori Doctrinæ subjecto c. 15. p. 222. seq.

unus Zosimus post centenos amplius annos Constantino atrocissima quæque impingit crimina, hæc arripiunt protinus, & verissima esse profitentur ideo, quia hoc qui narrat fuit à Christiano nomine alienus. Quemadmodum vero ipse Zosimum quem venustissimum scriptorem appellat lib. a notatorum Juris p. 275. à Leunclavio recte in multis defensum esse haud nego, ita non possum tamen non probare Mottani Vayeri de illo judicium * quod ex Gallica latine interpretabor: *Ut verum fatear, etsi eruditissimus Leunclavius Zosimum in non paucis bene tuetur, docetque parum æque sensisse eos qui Historicum Ethnicum qualis ille fuit aliter quam præ se fert animatum esse voluerunt, vel nequiverunt ferre quod vitia primorum Christianorum Imperatorum detexisset quorum de virtutibus non siluit: negari tamen nequit locis infinitis ab illo proditum animum Christianismo infestiorem quam leges Historiæ permittebant. Nam largiamur fortasse eum non præter rem reprehendisse impositum à Constantino Chrysargyri tributum, quod Anastasius deinde sustulit: recte etiam improbasse luxum Imperatoris & prodigalitatem, & quod uxorem Faustam hypocausti æstu suffocarit, filiumque Crispum Zelotypia ac si cum matre consuesset incensus interfecerit. Fieri enim potest ut Eusebius Constantino ipso vel saltem Constantio filio imperante non ausus sit talia commemorare, ut videmus accidere iis omnibus qui scribunt de rebus Principes suos spectantibus. Sed & aliunde quoque constat multa alia reprehendenda Constantinum commisisse. Quo sorori Constantiæ gratum faceret, ab exilio revocavit hæresiarcham Arium, & S. Athanasium magno Catholicorum dispendio Treviros relegavit. Non potest tamen in Zosimo ferri quod universas Constantini actiones quantum valuit in malam partem est interpretatus. Hunc si audias ideo Christianorum sacra amplexus Constantinus fuit, quod Paganorum nulla lustrationes essent expiandis ejus sceleribus, itaque ab Ægyptio nescio quo persuasum religioni Christianæ nomen dedisse, quippe quæ criminum quorumcumque veniam promitteret. Perinde ac si Zosimus intima mentis Constantini, & omnia consilia ejus fuissent scrutatus, aut perspectum habuisset quo gratiæ lumine anima ejus benignitate Numinis illustrari potuerit. Cum narrat controversias quæ cum affine suo Licinio ipsi intercesserunt, omnis culpa est penes Constantinum † cui nulla fides pietasque. Nec satis est affirmare Licinio Constantini jussu gulam laqueo fractam Thessalonicæ contra fidem conjugi ejus datam, addit*

* Mottanus Vayerus judicio de Hist. Græcis Tom. Opp. pag. 336. seq. Adde pag. 674. seq.

† Libanius Orat. 3. Tom. 2 p. 106. diserte testatur Constantinum vicisse, sed Licinium τὰς συνθήκας κατὰ τῶν pacta violasse. Confer quæ Jo. Andreas Bosius diss. de periocha Flav. Josephi de CHristo c. 2. §. XIV.

enim Zosimus solenne hoc fuisse Constantino fidem fallere ac pejerare, neque ullam omittit ipsi obrectandi eumque lacerandi occasionem. Neque in solo Constantino animum ejus Christianisuo infestum videre licet. Nam decrementum Imperii Romani contemtui artis religionis Ethnicae tribuit, & singillatim omissi Dioclesiani aetate secularibus ludis. Calamitatum quae Gratiani tempore acciderunt hanc ait fuisse causam, quod ille ut Christianus noluerit Pontificis Maximi Ethnici a) *insignibus ac titulo uti, licet hoc nec ipse sibi Constantinus religioni duxerit. Quando Theodosius monuit Senatum Romanum de omittendo cultu Idolorum, professusque est se nolle amplius sumtus ad sacrificia & hostias praebere, Zosimus Senatum* b) *induxit respondentem, neutiquam esse consentaneum ut deserant patrios ritus quibus observatis jam mille & ducentos annos rebus prosperis usi fuissent, atque in eorum locum amplectantur religionem expertem rationis, ad eamq; compelli se patiatur. Nec minus animum ejus parum aequum & iram ostendit injuriosa ordinis Monachorum descriptio,* c) *quos ait omnium fere bona ad se vapere sub pretextu eleemosynarum inter pauperes dilargiendarum. Hypocrita & malus ipse est Olympius* d) *auctor interitus Stiliconis, non minus quod hujus semper conatur tueri innocentiam, quam quod ille magni fuit inter Christianos nominis, ut apparet vel ex Epistolis quas Augustinus* e) *ad eum exaravit. Caeterum nemo, opinor, Zosimo habebit fidem, quando non modo Joannem Chrysostomum* f) *pro seductore populi traducit, sed etiam Innocentium primum quem πόλεως ἐπίσκοπον* Urbis Episcopum *appellat, ait permisisse Ethnica sacrificia pro salute Romae fieri,* g) *cum Alaricus eam obsideret.*

Minus porro mirabimur ita adversum sacris nostris & abiis abhorrentem Zosimi animum fuisse, si quantum idem superstitionibus Idololatricis quibuscunq; tribuerit, consideraverimus. Hinc plures narrat fabulas quas Historia indignas pronunciarem, nisi consimiles etiam reperirentur in iis qui cum summa laude in hoc genere scribendi sunt versati. Primo statim libro h) *post captam ab Aureliano Zenobiam refert Oracula, & prodigia persequitur, qua Palmyrenorum Zenobia parentium interitum antecesserunt. Idem famis tempore prope Rhenum narrat pluisse frumento* i) *unde panis coqueretur alendo exercitui Probi qui inde victoriam ab hoste retulit. Fabula de Valesio per vocem divinam monito* k) *ut Cereri ac Proserpinae sacra faceret, libro secundo occurrit. In quarto libro legas* l) *Athenas totamq; terram Atticam immunem praestitam à magno terrae motu per sacra Achilli*

facta

a) lib. IV c. 36. b) IV. 59. c) V. 23. d) V. 32.
e) Augustin. Epist. 124. & 129. f) V. 23. g) V. 41.
h) lib. I. c. 57. i) lib. I c. 67. k) lib. 2. c. 1. l) IV. 18. m) V. 6.

facta à quodam Nestorio hierophanta. Libro quinto eadem Athenæ liberantur ejusdem Achillis ac Minervæ phasmate sive spectro apparente & Alarici molliente animum, quam fabulam doctissimo Baronio n) *explodendam relinquo. Jovis etiam & Minervæ simulacrum in incendio quod Arcadii Imp. temporibus CPoli accidit per miraculum servata* o) *commemorat. Denique malorum omnium quæ Stiliconem ejusque familiam afflixerunt, causam ait fuisse iras Virginis cujusdam Vestalis,* p) *quæ male imprecata fuerat Serenæ Stiliconis conjugi quod mundum collo simulacri Rheæ circumjectum sibi temere applicuisset, & eam ipsam ob causam quod illum collo suo applicuit, hanc impietatem strangulatione punitam fuisse, Serenamque laqueo cervicem illam præbuisse elidendam quæ diæ mundum injecerat.*

Errores quosdam Zosimi perstringit Anton. Possevinus in Apparatu Sacro, & Baronius passim in Annalibus. Johannes quoque Tristanus T. 2. operis præstantissimi quo vitas Imperatorum è numis illustravit pag. 656. *Zosime*, inqvit, *que je trouve toujours le plus fautif de ce peu d' Historiens que nous avons.* Temporis notas quod nusquam fere addit, defectus est illi cum pluribus aliis scriptoribus communis. Zosimum, diligentissimum quamvis ἀκριβωτάτου Xenophontis imitatorem, nova sæpe ac Græcis non recepta vocabula usurpasse notat Schurzfleischius ὁ μαχαίτης Epist. arcan. T. 1. p. 383.

Editiones Zosimi

Latinæ.

Jo. Leunclavio interprete, Basil. 1576. fol. cum Procopio, Agathia, Jornande. Et in tomo tertio Historiarum Johannis Philippi Vorburg. Francof. 1650. fol. præmissa Leunclavii Apologia.

Græcolatina post primores duos libros ab *H. Stephano* una cum *Jo. Leunclavii* (licet auctoris nomen dissimuletur) versione ad calcem, Herodiani A. 1581. 4. atqvinde Lugd. 1611. 8. editos, additis brevibus Stephani castigationibus sive notulis. A Leunclavio Græca etiam H. Stephanus acceperat, ut patet ex centuria Epistolarum Philologicarum à Goldasto editarum Epist. 72 p. 305.

Libri sex integri, à *Fried. Sylburgio* Veterensi ad duos MSS. Codices Thuanum & Palatinum recensiti, cum versione ex secundis *Jo. Leunclavii* curis, adjectis ejusdem Apologia pro Zosimo adversus Evagrii, Nicephori Callisti & aliorum acerbas criminationes, Sylburgiiqve castigationibus: Inter Romanæ Historiæ scriptores Græcos minores. Francof. apud heredes A. Wecheli 1590. fol.

a) ad A. C. 395. n. 16. o) Zosimus lib. V. c. 24. p) lib. V. c. 38.

Cizæ 1679. 8. Libri duo primores primum, deinde universi sex cum versione Leunclavii ex edit. Wechel. & Apologia pro Zosimo & cum notis H. Stephani, ac Sylburgii curante *Christophoro Cellario*, Smalcaldiensi qui & ipse animadversiones suas adjunxit. Dicata est haec editio capitibus primum distincta, V. C. Joanni Georgio Grævio. Recusa hoc ipso anno 1714. Jenæ, 8.

Oxon. 1680. 8. cura *Thomæ Smithi*, typis nitidis.

Gallica, *Ludovico* * *Cousino* interprete, Paris. 1678. 4. & Amst. 12. una cum Xiphilino & excerptis è Zonara.

Alii Zosimi

Zosimus eruditus Plinii junioris libertus, qvem laudat libro V. Epist. 19. *Est homo probus, officiosus, litteratus & ars quidem ejus & quasi inscriptio Comœdus, in qua plurimum facit. Nam pronunciat acriter, sapienter, apte, decenter etiam, utitur & cithara perite ultra quam Cœmœdo necesse est. Idem tam commode orationes & historias & carmina legit, ut hoc solum didicisse videatur.*

Zosimus Gazæus vel Ascalonites Sophista temporibus Imp. Anastasii clarus, testa Svida scripsit Lexicon Rhetoricum, (in limine Svidæ memoratum inter libros qvibus ipse plurimum usus) & Commentarios in Demosthenem (qvos in Vaticana Bibl. adhuc suo tempore supersesse MSS. scripsit Gesnerus) ac Lysiam. Sunt qvi hunc cum Historico nostro confundunt, ut Antonius Riccobonus lib. de Historia pag. 5. Interfectum à Zenone Imp. refert Cedrenus pag. 291.

Zosimus, Thebanus Panopolita teste Photio Cod. CLXX. (Svidæ Alexandrinus, fortasse qvoniam Alexandriæ vixit) qvi ad sororem Theosebiam scripserat ordine litterarum *libros XXVIII. χυμευτικῶν, Commentariorum Chemicorum.* Fallitur A. Schottus qvi hunc Zosimum cum historiarum Scriptore eundem habuit (probante licet Balth. Bonifacio in judicio de Historicis & Petro Lambecio lib. VI. comment. p. 177. seq.) & χυμευτικὸς λόγος vertit *libros frigidos*, tum à Photio Thebanum Panopolitam existi-

* Obiit Cousinus, Curiæ Monetalis præses, cui præter alia scripta Gallicam versionem scriptorum qvorundam Hist. Byz. & multos annos Ephemeridum litterariarum Parisiensium debemus, A. 1706. mense Martio. Vide illas Ephemerides A. 1708. mense Januario sub init. & Nova literaria Hamb. 1707. p. 149. seq.

existimavit haberi non Zosimum istum, sed auctorem cujus opus Photius ibi recenset qvi CPoli post Heraclii tempora versatus Zosimi istius testimoniis usus est. Οὐ μόνον ἢ ὑπὸ τῶν προειρημένων ἀγνόει καὶ σωλίθησι τὰς μαρτυρίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν χυμευτικῶν (male editum χειμευτικῶν) Ζωσίμου λόγων. Θηβαῖος δ' ἦν ὅτος Πανωπολίτης, ὃς ἐκ ἐφείσατο τὰ αὐτὰ κατασκευάζειν, ἐν οἷς καὶ Ἑβραϊκῶν λέξεων ἐκτίθετάι σημασίας, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἔλεγε· ἔνθα τὸ σωτήριον ἐκήρυξε μαθημα, καὶ ἐν ᾧ τρόπῳ τῶν ἀνθρωπίνων πάντων ἀνεπαύσατο. Ex hoc loco patet Zosimum istum fuisse Christianum: neqve tribus sæculis ante CHRISTUM natum floruisse, ut in Lud. Morerii Lexico legas. Atqve exstant in MSS. Codicibus adhuc inter Chemicos Græcos Zosimi magni Panopolitæ Thebani fragmenta de qvibus dicturus infra sum libro VI. Jam in transcursu liceat notare hallucinationem Labbei, qvi in Bibliotheca nova MStorum velut duos diversos Chemicos scriptores laudat Zosimum Panopolitam atqve Zosimum Thebanum. Svidas ait illud opus à nonnullis etiam inscriptum χειρόκμηλα, sive χειροσχήματα, ita enim cum doctissimo Botrichio verbum illud apud Svidam vel lego vel interpretor. De Democriti χειροκμήτοις diversi plane generis problematis dixi lib. 2. cap. 23. de qvibus confer Menagium ad Laërt. IX. 49. Ex eodem Svida constat hunc Zosimum, *Platonis* etiam *vitam* composuisse, unde Platonis eum Scholæ faviſse suspiceris.

Zosimus presbyter, cujus & Maronis vitia passim perstringit & ad qvem sæpius scribit Isidorus Pelusiota in Epistolis. Libro IV. Epist. 170. ad eundem Zosimum verba λαθὼν ἢ λίθον ἐπιστήσας κῆ ἐπὶ ἀλόντι· verte: *& modo latuerit aliqvis, lapidem posfit in eum qvi deprehensus est peccator, projicere.* Perperam enim ibi eruditus interpres: *qvasi clanculum lex lapidem contra deprehensum in ejusmodi peccato projecisset.*

Zosimus βιβλιοφόρος ad qvem idem Isidorus lib. III. Epist. 86. ubi monet eum ut amico accurate indicet τὸν στιχισμὸν τῶν βιβλίων, hoc est non, ut interpres, *seriem atqve ordinem librorum*, sed *numerum* στίχων sive *versuum*, è qvibus de mole ac pretio librorum constabat.

Zosimus Thasius Epigrammatum Græcorum scriptor, è qvibus nonnulla superstant in Anthologia p. 105. 565. 566. edit. Wechel.

Zosimus Tharasæ in Numidia Episcopus, qvi Concilio Carthag. de rebaptizandis hæreticis cum S. Cypriano interfuit A. C. 255.

Zosimus Episcopus Neapolitanus in Campania ab Arianis suffectus in locum Maximi, de qvo Baronius ad A. C. 359. n. 57. seq.

Zosimus Martyr cujus meminit in Epistola S. Polycarpus: ne dicam de aliis Martyribus hoc nomine apud Baron. in Martyrolog. Rom. & Possevinum in Apparatu.

Zosimus Papa qvi in Episcopatu Ecclesiæ Romanæ Innocentio I. successit A. C. 417, mortuus A. 418. 17. Sept. Ejus duæ Epistolæ ad Africanos de caussa Pelagii, editæ primum è MS. Vaticano à Baronio ad A. C. 417. n. 19. licet à Marco Antonio Capello, Franciscani ordinis Monacho & aliis qvibusdam in dubium vocantur, Zosimo rectè vindicatæ & emendatius descriptæ exhibentur à Jo. Garnerio T. 1. Operum Marii Mercatoris pag. 201. seq. Adde Paschasium Qvesnellum ad Opera Leonis M. p. 453. seq. & 511. seq. Epistolæ Encyclicæ qva Pelagiani condemnantur fragmenta extant apud Augustinum & Prosperum & T. 2. Concil. edit. Labbeanæ pag. 1613. Alias Zosimo huic tributas Epistolas spurias esse docet Launojus parte altera opusc. de duobus Dionysiis, neq; qvicqvam à Natali Alexandro pro illis allatum est, qvod non idem Launojus jam confutavit in iterata editione qvæ vindicias adversus Menardum continet. Adde B. D. Reiseri Launojum Confessorem p. 803. seqq.

Zosimus novæ Epiri Præses sub Valentiniano & Valente ad qvem A. C. 373. datæ leges lib. VI. cod. Theodos. tit. 31. de stratoribus & lib. XII. tit. 10. de præfectianis. Hunc Zosimum Historici nostri parentem fuisse suspicatur Jacobus Gothofredus T. 4. pag. 572.

Zosimus sive Zosimus Abbas cujus Ἀπολογισμὸς edidit Petrus Possinus in thesauro Ascetico p. 279. Antiqviorem Joanne Moscho & circa A. C. 432. clarum in Palæstina Ascetam celeberrimum fuisse editor contendit. Zosimi Abbatis Cilicis meminit Moschus in prato spiritali c. 123. 124. 127. 166.

Zosimus Monachus & Anachoreta, ad qvem Photii Epistolæ,

Zosimæ Apocalypsin rejicit Nicephorus Homolegeta in jure Græco-Romano Freheri T. 1. pag. 196.

Zosima servæ nomen in veteri Epigrammate Græco Anthol. f. 341.

Zosima

Zosima Tigranis Armeniæ Regis uxor, à Pompejo in triumpho ducta. Plutarch. in Pompejo pag. 643.

In veteribus inscriptionibus freqventissimum Zosimorum & Zosimarum nomen. Vide præter indices Gruteri Reinesium p. 615. Inscript. Sponii itinerarium pag. 88. b. & 108. edit. Germanicæ, Clariss. Montfauconi Diarium Italicum pag. 118. & 70. Thomassinum de Donariis Vett. c. ult.

XXII. GEORGIUS PHRANZES a) illustri genere & Imperatorem ipsum b) per affinitatem contingente natus est CPoli 30. August. A. C. 1401. c) Parentibus A. 1417. pestilentia correptis & extinctis inter Imperatoris Manuelis Palæologi cubicularios d) & biennio interjecto inter secretarios receptus, tum eidem Manueli, tum filiis illius Joanni (cui à moriente Patre singulariter commendatus e) fuerat) & Constantino charus, varias legationes pro illis obivit, consilio atqve opera utriqve adfuit, Glarentzam in Peloponneso recepit, Constantinam ad Patras A. 1429. objecto corpore suo exemit hostibus, & pro eo capi se f) passus est. Restitutus interjecto tempore *Protovestiarii* g) munere A. 1432. & præfectura Spartana A. 1446. h) auctus fuit, cumqve ad firmandam Constantino post Johannem fratrem A. 1448. extinctum successionem in Imperium adversum fratrem illius Demetrium i) adfuisset, & ad magni Logothetæ k) dignitatem ab eo fuisset evectus, non diu post capta à Turcis A. 1453. CPoli & ipse cum omnibus suis venit in potestatem l) Turcarum. Inde venditus

a) Vide Allatium de Georgiis p. 425. seq. Martinum Hanckium de Scriptoribus Hist. Byz. part. 1. cap. 40. pag. 645. seq. Henr. Warthonum appendice ad Hist. literariam scriptor. Eccles. ad A. C. 1424. & Jac. Pontanum prolegom. ad Phranzam.

c) Soror Phranzæ nubsit Gregorio Palæologo Mamonæ, Magni Ducis Mamonæ filio, ut ipse testatur libro 1. cap. 38. Illum Gregorium genti Augustæ palæologorum accenset Cangius in familiis Byz. p 254. Uxorem qvoqve Phranza duxit A. 1438. Helenam Alexii Palæologi Examplaconis filiam ex qva filios tres filiamqve unam suscepit. Vide eum II. 17.

e) Phranzes ipse lib. 1 cap 21. d) lib. 1. cap. 38. & 41.

e) lib. 2. cap. 1. f) lib. 2. cap. 3. seq.

g) Phranzes lib. 2. cap. 10. & in procemio: *Ad hunc modum ego quoque Georgius Phranzes & Protobestiarius* &c. h) lib. 2. cap. 19. i) lib. 3 cap. 1.

k) lib. 3. cap. 6. pag. 162 seq. l) Confer Hanckium p. 661. seq.

"differit. Symbolum item Nicænum, ſecundum ſingula verba è "Scriptura ſacra tam novi, qvam veteris Teſtamenti contextum & "conflatum demonſtrat. Tandem capita qvædam fidei profitetur, "qvod ſolemne fuit ad monachorum ordinem ſeſe aggregantium, in "qvibus ipſis qvædam non Romana, & Catholica cernuntur. Hæc "& hujus farinæ alia ad hiſtoriam nihil facere, lectoriqve moleſtiam "magis creatura, qvi non videt, nihil videt. Porro qvæ libro primo "de Osmanidarum Imperatorum origine, ſucceſſione, rebus geſtis "de inſula Creta, & adverſum barbaros propter eam perpetratis diſ- "ſeruntur, ac præterea alios qvosdam locos, etſi hiſtoriæ minus pro- "prios, minus tamen ab ea alienos, nec inutiles, & graves reliqvi. "Nec vereor, ne qvis factum hoc meum ſecus interpretetur, qvi "clariſſimos utriusqve lingvæ hiſtoricos, aliosqve ſcriptores egre- "gios ſimiliter ob ſolam longitudinem in epitomas contractos "non ignorat, qvos in præſentia nominare nihil neceſſe eſt. Qvod "lib. 3. ex narratione ſenis cujusdam de rebus Indicis parum cre- "dibilia refert, ſciendum apud Plinium & Diodorum Siculum haberi "ſimilia. Ad hæc qvædam obſcura & intricata, ſcribæ, an auctori "vitio danda, detraxi, nullo rerum notabili detrimento, in qvorum "intelligentia, ut qvis diu ſe torqveret, operæ pretium non eſt viſum. "Prudenter enim Nicetas in veſtibulo, ſeu præfatione operis ſui, "qva hiſtoriam eximie, ſi qvisqvam alius, commendavit: *Qvidqvid "enim non apertum eſt, atqve in promptu poſitum, hiſtoria abominatur: qvidqvid "ſimplex & naturale eſt, & intelligentiæ obviam, libenter admittit.* Protove- "ſtiarius ipſemet undecim libros Nicephori Gregoræ in ſex prima "capita libri primi, qvaſi in anguſtiſſimum carcerem nimia prope- "modum brevitate coarctata compegit. Qvæ ipſa capita, qvod "erant longiuscula, nos in multa diduximus: & alioqvi in capitum "numero longitudineqve per totos libros conſtituenda ac defini- "enda noſtro judicio paruimus. Et qvoniam epitomen conficie- "bamus, adhuc alia qvædam omiſimus, cum præſertim involutiora "eſſent, de qvibus ſuo loco. Ter, qvater libro primo ad ſupple- "mentum, pauxillum verborum ex Gregora & Laonico aſperſimus. "Atqve hic te, lector, monitum volo, ad ea qvæ libro jam nominato "traduntur, uberius cognoſcenda, lectionem Gregoræ, nec hujus "tantum, ſed & Joannis Cantacuzeni, ſuperiore anno à nobis in la- "tinum converſi, multaqve aliter, qvam ille narrantis magnopere

"pro-

profuturam." Hæc Pontanus qvi pag. 304. notis ſuis Græce inſeruit omiſſum in verſione ſive Epitome ſua *Andronici* junioris Imperatoris pro Monembaſiotis diploma ſive bullam, & pag. 309. *Beſſarionis* Cardinalis *Epiſtolam*, qvam ad Pædagogum filiorum Thomæ Palæologi, Anconam ille miſit, & Meurſius deinde Græce ac Latine ſubjunxit Heſychii illuſtris opuſculis Lugd. Bat. 1613. 8. vulgatis, ut dixi ſupra pag 241. Deniqve pag. 317. & 325. Græce & Latine Pontanus addidit *Georgii Trapezuntii* Epiſtolam ad Joannem Palæologum, qva eum invitat ut triremibus ab Eugenio IV. miſſis Imperator in Italiam ad Synodum naviget.

De Phranzæ opere, qvod MS. Græce fuit etiam in Bibl. Regia Scoriacenſi, atqve in Ambroſiana Mediolanenſi qvemadmodum & Barberina hodie aſſervatur, ita ſtatuunt eruditi, * ut obſidionem & expugnationem CPoleos accuratiſſime ab eo deſcriptam eſſe nemo dubitet, alioqvi multa parum ad rem facientia, parumqve accurate ab eo tradita eſſe conqveſti ſint multi. Nicephorum Gregoram ab eo, etiam ubi errat exſcribi notat Allatius ad Acropolitam pag. 220. 264. 270. confundere omnia ac mutilare pro libidine pag. 250. Idem oſcitantiam ejus reprehendit libro de conſenſu utriusqve Eccleſiæ pag. 776. Ex Acropolita proœmium & qvæ ab urbe à Latinis direpta ad ipſam à Græcis recuperatam narrat, per ſummas transcripſiſſe, notat pag. 426. de Georgiis.

Græce loca è commentariis Phranzæ Hiſtoricis producit Allatius in eodem opere de conſenſu p. 4. & alibi, neqve aliunde hauſit qvæ Græca Phranzæ laudat Cangius in Gloſſario Græco. Notandum autem eſt Allatium habuiſſe opus diverſum ab eo qvod in Epitomen contractum Latine Pontanus edidit. Ita enim ille diatriba de Gregoriis, loco laudato: *Servatur penes me ejusdem Phranzæ Chronicon diverſum omnino ab edito. Incipit ab A.* 1402. *finit in annum* 1417. *neſcio an ab ipſo Auctore, ne prolixitate operis Lectorem fatigaret, in compendium poſt primum Chronicon concinnatum, an prius etiam, qvam prolixum ederet, veluti memoriæ fulcrum, & materiæ argumentum prepantum fuerit. Qvicqvid tamen ſit, eloqvio barbarum, & locutione è trivio petita, habet in ſe multa qvæ aliunde non occurrent, & diſtincte omnia proſeqvitur: in eo tamen minime laudandum, qvod minutiſſima qvæqve & nullius dignationis commemoret, ſatis*

* Vide Hanckium de ſcriptoribus Hiſt. Byz. pag. 667. ſeq.

in angustiis domesticis enarrandis curiosus & loquens. Sic exorditur: αὐτὸς ὁ Γεώργιος ὁ Φραντζῆς καὶ Γρηγόριος τάχα μεταχὺς ταῦτα ἔγραψεν ὑπὲρ τῶν καθ' ἑαυτὸν καὶ τινων μερικῶν γεγονότων ἐν τῷ τῆ ἀθλίας ζωῆς αὐτῦ χρόνῳ ἀπὸ τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ γενέσεως ἀνά, ἔτει. *Principium:* καλὸν ἦν μοι ἢ μὴ ἐγεννήθην, ἢ παιδίον ἀποθανεῖν. *Contuli cum MS. Codice Neapolitano Bibliothecæ SS. Apostolorum Clericorum Regularium. Et ut conjicio asservatur quoque Scoriaci in Bibl. Regia.* Γεωργίυ τῦ Φραντζῆ περὶ τινων γεγονότων ἐν τῷ κατ' αὐτὸν χρόνῳ. Idem Allatius contra Creyghtonum p. 117. vocat ἔκφρασιν compendiosam Phranzæ, & MS. apud se esse testatur.

In editione Pontani III. 29. pag. 219. testatur Phranzes se antequam habitum Monasticum induceret, *Confessionem fidei* edidisse, atque in *expositione Symboli* ostendisse unde à SS. Patribus illud fuerit compositum. Illam confessionem sive expositionem utrum à Simeone † Thessalonicensi mutuatus Phranzes sit, Allatius addubitat, cæterum Pontanus in versione sua Historiæ, cui ab auctore inserta fuerat, eandem ut alia multa rescidit.

XXIII. Quem JOSEPHUM GENESIUM viri docti appellant, is ab uno memoratur Joanne Scylitze * in proœmio Historiæ. Sed in MS. Scylitzæ Codice distingvi Josephum ac Genesium notat Labbeus, ** ita ut duo fuerint Historiæ CPol. scriptores diversi, unus Josephus Byzantinus, & alter Genesius Byzantinus. At enim ut patria Byzantium fuisse Genesium perqvam est incertum, licet Byzantinam Historiam scripserit, sic Josephum diversum à Genesio apud Scylitzen laudari ægre mihi persvadeo. Qvicqvid vero

† Simeonis Thess. duplex scriptum in Symbolum memorat Allatius de Simeonibus pag. 194. qvæ ambo in Vaticana & Bodlejana Bibliothecis continentur MSS. unum est ἑρμηνεία σωστικὴ καὶ δύναμιν εἰς τὸ τὴ ὀρθοδόξυ καὶ ἀμωμήτυ ἡμῶν πίστεως τῶν χριστιανῶν θεῖον καὶ ἱερὸν σύμβολον. Incipit: περὶ τῦ ἱερωτάτυ συμβόλυ τὴ ἀληθῦς καὶ μόνης τῶν χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως. Alterum: ἔνθεσις ἀναγκαιοτάτη περὶ τῶν τῦ ἱερῦ συμβόλυ ῥήσεων, ὁθεν συνελέγησαν, καὶ κατ' τίνων αὐτὰ συγκείμεναί εἰσιν. *Expositio perqvam necessaria sententiarum sacri Symboli, unde collectæ sunt, & adversus qvos dictatæ.* Incipit: Καλὸν ἐκθέσθαι καὶ ὁθεν τὸ ἱερώτατον τῶν τῶν θείων Πατέρων συνετέθη Σύμβολον. Citat Allatius p. 160. de purgatorio.

* Locum Scylitzæ habes supra pag. 398.

** Vide Labbeum in protreptico ad Hist. Byz. p. 41. Alius porro Genesius cujus meminit Sidonius lib. IV. Epist. 6. Alius Genesius presbyter, scriptor vitæ S. Genovefæ Virginis, ut præteream Genesios Martyres, qvorum memoriam celebrant Latini 25. August. & 11. Octobr.

vero sit, Lipsiæ in patria meâ servatur in Bibliotheca Paulina Codex antiqvus MS. membranaceus Græcus *Historiæ* Genesianæ, jussu Constantini Porphyrogeniti compositæ, & res Imp. qvinqve CPol. *Leonis Armeni*, qvi A. C. 813. cœpit imperare, *Michaëlis Balbi*, *Theophili* fil. *Michaëlis* & *Basilii Macedonis*, A 889. Cal. Mart. defuncti comprehendentis. Ex hoc Codice Collegii Paulini Bibliothecæ Academicæ Lipsiensis paginis LXXVII. in fol. constante vir doctissimus *Jo. Andreas Bosius* jampridem illius editionem parare se significavit in diatriba de testimonio Flav. Josephi de Christo. *** Apographum Bosianum cum brevibus *Tho. Reinesii*, qvocum Bosius illud communicaverat, notis servatur Jenæ in Bibl. publica Academiæ, cui libros suos ille moriens legavit, ex qvo Genesii editionem deinde molitus fuit ejusdem Acad. Professor celebris *Georgius Schubartus*, ut memorant Acta Eruditorum Lips. A. MDCLXXXV. p. 441. Aliud Apographum cum iisdem Reinesii notulis servat Bibliotheca Amplissimi Senatus Lipsiensis: Novum etiam ac singulare studium Genesio in lucem proferendo impendit præclari Vir ingenii & magnæ, supra ætatem, doctrinæ, *Godfridus Wagnerus*, Lipsiensis, Pastor ad S. Johannis, sed illo florentibus annis extincto etiam ista spes † decollavit, ita ut palma hæc integra relicta sit Viro, cujus neutiqvam interpretis Genesium pœnitebit, præstantissimo *Godfrido Oleario*, qvi doctrinæ & exempli laude Patriam suam & Ecclesiam hodie, atqve diu, opto decorat, ac scriptorem illum ex eodem Codice Paulino descriptum & versione ac notis à se illustratum jam in scriniis habet & proxime prælis commissurus est. Versus qvibus Genesius suos qvinqve Βασιλειῶν libros Constantino Porphyrogenito offert, hi operi præfiguntur:

Τὴν ἐξ ἱστορίας τελέσας βίβλον ὡς ἐκέλευσας,
Αὐτοκράτορ, μελέτας καὶ καμάτοις μεγάλοις.
Ἔν σοι δῶρον ἔθηκα, ὅπως εἰγνωσμένον εἴη
Ἐκ φιλοδεσποσίας σωὸς θεράποντος ἐμεῖο.

*** Bosius de testimonio Flavii Josephi Jen. 1673. cap. 2. pag. 24. *Theophanis Chronographia Augustanum Codicem ante aliqvot annos cum edito comparabimus, cujus ope eum scriptorem multo emendatiorem, alicubi & pleniorem completis qvibus passim fœdatus est lacunis aliqvot, una cum Georgio Syncello & utriusqve continuatore* Genesio *hucusqve inedito pauciqve etiam eruditissimorum virorum viso notabo dabimus aliqvando* &c. Descripsit ille Genesium A. 1652.

† Qvemadmodum & spes editionis Genesii promissæ à *Ludolpho Kustero*, deqva supra pag. 228.

Hos versus à B. Wagnero cum Clariss. Caveo communicatos, & ab eo vulgatos in parte altera Historiæ literariæ scriptorum Ecclesiasticorum ad A. C. 940. ita utcunqve transtuli:

Historiam jussu qvam Cæsar magne tuopte
Perfeci curis atqve labore gravi,
Hanc Tibi dona fero, notum fit ut omnibus, ista
Nutu scripta Tuo, Te cupiente legi.

Leguntur & alii versus Olympii cujusdam ad voluminis calcem, qvæ mihi non videntur ad Genesium pertinere, sed ad Johannem qvendam Historicum Scylitzæ itidem laudatum, & cujus Opus fortasse olim Genesio in Codice Lipsiensi MS. adhærebat, postea ab eo separatum periit.

Λαῶν ἀνὴρ ἄριστος, ὡς ἐγὼ κρίνω,
Γεωργίν τε Φημὶ κἀγὼ Θεοφάνης
Τῶν χρονογράφων, ὁ τ' δὲ τ' βίβλε πατὴρ
Ἰωάννης σοι ταύτης, φιλοδαιμόνων
Ὁ τῶν προτέρων πρῶτος, ἀλλὰ καὶ θύτης
Διηκασαρείας, τ' Ἀναζάρβης πάλαι.

In optimis est optimus me judice
(Georgium Theophanemqve intelligo
Chronographos) præsentis auctor & Pater
Libri Johannes, diligentium DEUM
Flos ille primus Præsulum atqve Episcopus
Diocesareæ, dicta Anazarba antea.

Pro λοίσθων scripsi λώστον, & in qvarto versu pro φίλε δαιμόνων vel Eduardi Bernardi * doctissimi viri φίλε δαιμόνων malui φιλοδαιμόνων. Sane virum pium nemo Christianus facile vocabit φίλον δαιμόνων, facilius φιλοδαίμονα, pro φιλοθέῳ, licet & hoc rarissimum est in Christianorum scriptis, cum dæmonum vocabulum in Novo Test. semper de malis angelis accipiatur, qvod ab Homero, Platone & aliis Ethnicis scriptoribus passim ponitur pro Diis.

XXIV. Post Genesium dicere juvat de alio, itidem inedito Opere, ad res CPolitanæ aulæ & Ecclesiæ pertinente, qvod MS. exstat Francofurti ad Mœnum apud virum Nobilissimum & eruditione atqve inge-

* Vide Caveum loco laudato & Acta Eruditor. Lipsiensia A. 1699. p. 160. Aliter Oudinus qvem si placet vide T. 2. de scriptoribus Eccles. p. 437. seq.

ingenio florentisſimum, *D. Zachariam Conradum ab Uffenbach*. Is titulum Indicemqve Capitum pro ſingulari humanitate ſua mecum communicavit, qvos cum Latina verſione mea in priore editione dedi. Cum autem interea lucem viderit laudati Uffenbachii Catalogus MSS. Codicum, in qvo longe uberior notitia, ejusdem operis *ἀνεκδότῳ* p. 538. ſeq. traditur: lubet illam potius cum verſione Clarisſimi eruditisſimiqve viri *Johannis Henrici Maji*, qvi Codicem præſens evolvit & totius Operis editionem eſt pollicitus, hoc loco lectori meo offerre.

Τὰ ὁπόθεσις τῶν βασιλικῶν ταξειδίων, καὶ ὑπόμνησις τῶν ἀπλήκτων. Fol. 1. a.

Ὅσα δεῖ φυλάττειν, βασιλέως μέλλοντος ταξειδεύειν. ibid.

Κωνσταντῖνος ἐν χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ, βασιλέως Ῥωμαίων, υἱῷ Λέοντος ἐν ἁγίοις καὶ σοφωτάτου βασιλέως, ἀπογόνῳ τοῦ βασιλέως ἐν ἀνδρικωτάτου καὶ γενναιοτάτου βασιλέως, πρὸς Ῥωμανὸν τὸν θεοστεφῆ βασιλέα, καὶ υἱὸν αὐτοῦ. Fol. 4. b.

I. Ὅσα δεῖ γίνεσθαι ἐν μεγάλῃ καὶ ὑψηλῇ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων μέλλοντος στρατεύεσθαι. ibid.

α'. Διὰ τῶν συνηθειῶν τῶν ἀρχόντων τῶν βασιλικῶν σκάβλων τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ τῶν ἔξω ἐν τοῖς σκάβλοις. fol. 5. b.

β'. Διὰ τῶν ὀφφικιαλίων καὶ τῶν λοιπῶν. fol. 6. a.

γ'. Διὰ τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων. ibid.

δ'. Διὰ τῶν ἁγιωνύμων μοναστηρίων· ἱππάρια ρ'. ibid.

Deſignatio expeditionum Imperatoris bellicarum, & memoriale pro caſtris.

Qvænam obſervanda, qvando Imperator expeditionem parat.

Conſtantini in Chriſto rege æterno imperatoris Romanorum, filii Leonis venerandi & ſapientisſimi Imperatoris, nepotis vero Baſilii fortisſimi ac Nobilisſimi Imperatoris, ad Romanum à Deo coronatum Regem ac filium ſuum.

I. Qvænam fieri oportet, ubi magnus & excelſus Romanorum imperator caſtra metari voluerit.

1. De tributo a præfectis ſtabulorum imperatoriorum, tam intra urbem qvam extra illam, dando.

2. Ab officialibus & aliis.

3. A Metropolitis & Archiepiſcopis.

4. A ſanctis monaſteriis. *Equi centum.*

ε', Διὰ

ε'. Διὰ τὴ βασιλικῆς ὑπηρεσίας. fol. 6. b.

ς'. Διὰ τὸ μινσορατῶρος, ἤγουν τὴ βασιλικῆς κόρης· σαγμάρια ν'. fol. 7. a.

ζ'. Διὰ τὸ οἰκειακὸ βασιλικὸ βεστιαρίου· καὶ τῶν ἀπὸ τὸ κοιτῶνος διδομένων εἰς φόρτωσιν τὸ αὐτὸ βασιλικὸ βεστιαρίου, σαγμάρια λ'. fol. 7. b.

η'. Διὰ τῶν ἀφαφίων τῶν εἰς ἐθνικὰς ἀποστολομένων, λόγῳ ξενίων. fol. 8. b.

θ'. Διὰ τῶν ἐρραμμένων. ibid.

ι'. Διὰ τὸ ἰδικὸ, σαγμάρια μς'. fol. 9. b.

ια'. Εἰσὶν αἱ φορτωσίαι ἑξῆς. fol. 11. a.

ιβ'. Περὶ τῶν χαρτέτων. fol. 12. a.

5. De ministerio Imperatori (*cellario & mensæ structore præstando.*)

6 De mensuratore imperatorii tentorii. *Equi sagmarii L.*

7. De domestico imperatoris vestiario, & de his qvæ ex cubiculo subministrantur ad onerandos ejusdem imperatorii vestiarii sagmarios equos XXX.

8. De vestibus non consutis, qvæ ad gentes mittuntur lautiorum loco.

9. De vestibus consutis.

10. De præfecto zrarii privati. *Equi sagmarii XLVI.*

11. Designatio jumentorum onerariorum hæc est.

12. De excubiis.

II. Ὅσα δεῖ γίνεσθαι, ὅταν ἀπὸ ἐξπεδίτιου, ἢ μακρᾶς ὁδοιπορίας, ἐπανέρχεται ὁ βασιλεύς. fol. 17. a.

II. Quænam fieri oporteat, qvando ab expeditione, aut longo itinere, redit Imperator.

III. Ἡ ἀπὸ τὸ Θεοσάτου μὴ νίκης ἐπάνοδος βασιλέως τὸ Θεοφίλου ἀπὸ Τεφρικῆς καὶ Γερμανικίας. fol. 18. a.

III. Reditus è castris Basilii Imperatoris Christum amantis, post victoriam à Tephrice & Germanicia.

IV. Ἡ ἀπὸ τὸ Θεοσάτου ἐπάνοδος Θεοφίλου βασιλέως, ὅτε ἐνίκησεν κὸ κράτησε τὺς ἀπὸ Κιλικίας στρατοπεδεύσαντας καθ' αὐτὸ Ταρσίτας, Μοψυεστίτας, Ἀδανίτας, Εἰρημυπολίτας, Ἀναζαρβήτας, κὸ λοιπὺς χιλιάδας ρ'. fol. 20. a.

IV. Reditus e castris Theophili imperatoris, qvum potenter vicisset bellantes adversus ipsum e Cilicia Tarsitas, Mopsuestitas, Adanitas, Iremupolitas, Anazarbitas & reliqvos, ad vicies mille.

Κατ-

Κωνσταντίνε φιλοχρίστε καὶ ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ αἰωνίῳ βασιλεῖ βασιλέως, υἱὲ Λέοντος σοφωτάτου καὶ αἰμνήστου βασιλέως, σύνταγμά τι καὶ βασιλείου πράξεως ἄξιον, ποίημα. fol. 21. b. Præfatio est ad librum primum. Incipit: Ἄλλος μὲν τισὶν ἴσως ἐδόκει ἂν τῆδε τὸ ἐγχείρημα ἀβέλτερον. Præfationem excipit opus ipsum, cujus hæc sunt capita.

Constantini Christum amantis, & in eodem Christo æterno rege imperatoris, filii Leonis sapientissimi & perpetua memoria celebrandi Imperatoris, Syntagma, & imperatoria industria vere dignum opus.

LIBER PRIMUS.

Index capitum libri PRIMI.

α'. Ὅσα δεῖ φυλάττεσθαι προϊόντος γινομένης ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ· ἤτοι τάξις καὶ ἀκολουθία τῶν ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων προελεύσεων, ἐν αἷς οἱ βασιλεῖς ἀπιόντες ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. fol. 22. a.

I. Observanda, qvando processio in magnam ecclesiam instituitur; sive ordo & series solennium ac illustrium processionum, imperatoribus ad magnam ecclesiam euntibus.

β'. Ἄκτα τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων. fol. 33. a.

II. Acta in festo die natali Christi.

γ'. Ἑορτὴ τῶν φώτων· ἄκτα τῶν δύο μερῶν. fol. 35. a.

III. De festo die Epiphaniæ. Acta utriusqve factionis.

δ'. Ἄκτα τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Πάσχα. fol. 36. a.

IV. Acta in festo die sanctæ Paschæ.

ε'. Ἄκτα τῇ ἑορτῇ τῇ δευτέρᾳ τοῦ Ἀναστασίμου. fol. 37. a.

V. Acta feriæ secundæ in hebdomade renovationis; sive postridie Paschæ.

ς'. Ἄκτα τῇ ἑορτῇ τῇ κυριακῇ τοῦ αὐτοῦ πάσχα. fol. 38. b.

VI. Acta feriæ Dominicæ secundæ post Pascha.

ζ'. Τῇ ἑορτῇ τοῦ μυροφόρου. fol. 39. a.

VII. Feria qvarta hebdomados qvartæ post Pascha.

η'. Τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀναληψίμου. fol. 39. b.

VIII. Festo die ascensionis Christi.

θ'. Τῇ ἑορτῇ τοῦ πεντηκοστοῦ. fol. 41. a.

IX. Festo die Pentecostes.

ι'. Ὅσα δεῖ φυλάττεσθαι ἐν τῇ

X. Observanda die secunda in

δευτέρα ἡμέρᾳ τ̃ Ἀναστασίμου. fol. 45. b.

κά. (*) Ὅσα δεῖ φυλάττειν τῇ γ'. τῆς Ἀναστασίμου εἰς τὸν ἅγιον Σέργιον. fol. 51. a.

κβ'. Ὅσα δεῖ φυλάττειν τῇ δ'. τῆς Ἀναστασίμου, καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ τελεῖται. fol. 52. b.

κγ'. Περὶ τῆς τ̃ παρεισάκτου προσκλήσεως. ibid.

κδ'. Ὅσα δεῖ φυλάττειν τῇ ε'. τῆς Ἀναστασίμου, τ̃ ἀσπασμὸν τελουμένου ἐπὶ τ̃ χρυσοτρικλίνου. fol. 53. a.

κε'. Ὅσα δεῖ φυλάττειν τῇ παρασκευῇ τῆς διακαινησίμου. fol. 55. a.

κς'. Ὅσα δεῖ φυλάττειν τῇ κυριακῇ τ̃ ἀντίπασχα, ἀπιόντος τ̃ βασιλέως ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ. ibid.

κζ'. Ὅσα δεῖ φυλάττειν τῇ τετράδι τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ τῆς ἐν τῷ ναῷ τ̃ ἁγίου Μωκίου προελεύσεως. fol. 55. b.

Δεῖ εἰδέναι καὶ τοῦτο, ἀνὰ πόσων δοχῶν δέχονται τὰ μέρη ἐν ταύτῃ προελεύσει. fol. 59. a.

κή. Ὅσα δεῖ φυλάττειν τῇ ἑορτῇ τ̃ προελεύσεως τῆς ἁγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀναλήψεως. fol. 59. b.

hebdomade renovationis; sive postridie Paschæ.

XI. Observanda die tertia hebdomados renovationis, ad S. Sergii (*templum abeunte imperatore.*)

XII. Observanda die qvarto hebdomados renovationis, & qvæ illo die agantur.

XIII. De patriarchæ invitatione (*ad solemnia qvinta feria, & sivè ad mensam imperatoriam.*)

XIV. Observanda die qvinto hebdomados renovationis, qvando salutatio imperatoris in aureo triclinio peragitur.

XV. Observanda in paraſceve hebdomados renovationis.

XVI. Observanda in Dominica secunda post Paſcha, abeunte imperatore ad S. Sophiæ templum.

XVII. Observanda feria qvarta hebdomados qvartæ post Paſcha, & in processione ad templum S. Mocii.

Scire etiam hoc oportet, qvoties qvælibet factio excipere debeat in hac processione (& *comitari Imperatorem.*)

XVIII. Observanda in festo diei & processione sanctæ Christi Dei nostri adscensionis.

κθ'.

(*) MS. Codex hic incipit numerare κ. & sic porro.

ιθ'. Ὅσα δεῖ φυλάτ͂τειν τῇ παραμονῇ τ͂ ἁγίου Ἠλιοῦ, καὶ τῇ αὐτῇ τῇ ἑορτῇ. fol. 61. b.

XIX. Observanda in vigilia S. Eliæ, ipsoque ejus festo die.

κ'. Μαΐῳ Μαΐου α. τὰ ἐγκαίνια τ͂ νέας. Ὅσα δεῖ φυλάτ͂τειν τῇ ἑορτῇ τῶν ἐγκαινίων τ͂ νέας μεγάλης ἐκκλησίας. fol. 62. a.

XX. Calendis Maji encaenia novæ ecclesiæ. Observanda festo die encæniorum novæ magnæ ecclesiæ.

κα'. Ὅσα δεῖ φυλάτ͂τειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τ͂ ἁγίου Δημητρίου. fol. 64. a.

XXI. Observanda in processione ac festo die S. Demetrii.

κβ'. Ὅσα δεῖ φυλάτ͂τειν τῇ ἑορτῇ κ̃ προελεύσει τ͂ ὑψώσεως τῶν τιμίων ξύλων. fol. 65. a.

XXII. Observanda in festo die & processione exaltationis venerandorum lignorum, sive S. Crucis.

κγ'. Ὅσα δεῖ φυλάτ͂τειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τ͂ ἁγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κ̃ σαρκικ γενέσεως. fol. 66. b.

XXIII. Observanda in festo die & processione sacræ Christi Dei nostri nativitatis secundum carnem.

κδ'. Ὅσα δεῖ φυλάτ͂τειν τῇ α. τ͂ Ἰανουαρίου μηνὸς τ͂ ἁγίου Βασιλείου. fol. 69. b.

XXIV. Observanda Calendis Januariis, (*processione indicta ad templum*) S. Basilii.

κε'. Ὅσα δεῖ φυλάτ͂τειν τῇ παραμονῇ τ͂ ἁγίων Φώτων. fol. 70. b.

XXV. Observanda in vigilia Epiphaniæ.

κς'. Ὅσα δεῖ φυλάτ͂τειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τ͂ Φώτων. fol. 71. b.

XXVI. Observanda in die festo Epiphaniæ & processione.

κζ'. Ὅσα δεῖ φυλάτ͂τειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τ͂ ὑπαπαντήσεως. fol. 73. a.

XXVII. Observanda in die festo ac processione occursus, sive purificationis B. Mariæ.

Ὅσα δεῖ φυλάτ͂τειν, εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τ͂ ὑπαπαντήσεως τῇ β'. τ͂ α'. ἑβδομάδ͂. fol. 76. a.

Observanda, quando festus purificationis S. Mariæ dies incidat in feriam secundam primæ hebdomadis.

κη'. Ὅσα δεῖ φυλάτ͂τειν τῇ

XXVIII. Observanda in Domini-

ἑορτῆ τῆς ἐρθοδοξίας. fol. 76. b.

κθ'. Ὅσα δεῖ φυλάτ]εσθαι τῇ κυριακῇ τ̃ μέσης ἑβδομάδ(ος) τῶν νηστειῶν, ἡνίκα τὸ ζῶμεν καὶ ζωοποιὸν ξύλον ἔ σταυρὸς προσκυνεῖται. fol. 78. a.

λ'. Ὅσα δεῖ φυλάτ]εσθαι, εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ ἔ εὐαγγελισμὸς τ̃ ὑπεραγίας Θεοτόκου τῇ κυριακῇ τ̃ μέσης ἑβδομάδ(ος). fol. 78. b.

λά. Ὅσα δεῖ φυλάτ]εσθαι τῇ παραμονῇ τῆς Βαϊοφόρου. fol. 81. b.

λβ'. Ὅσα δεῖ φυλάτ]εσθαι τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τῶν βαΐων. ibid.

λγ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάτ]εσθαι τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ε. καὶ ἐπὶ τῆς τ̃ βασιλέως πρέπει ἐν τοῖς γηροκομείοις. fol. 84. a.

λδ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάτ]εσθαι τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ, καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ τελεῖται. fol 84. b.

λε'. Ὅσα δεῖ παραφυλάτ]εσθαι τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ. fol. 85. a.

λς'. Ὅσα δεῖ παραφυλάτ]εσθαι ἐπὶ προελεύσεως ἐκκλησίας. fol. 87. a.

λζ'. Καὶ εἰδέναι, πῶς ἀλλάσσουσιν οἱ βασιλεῖς ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ προελεύσει. fol. 87. b.

ca Orthodoxiæ, sive restitutionis cultus imaginum.

XXIX. Observanda in Dominica mediæ hebdomados jejuniorum, qvando venerandum & vivificum crucis lignum adoratur.

XXX. Observanda, ubi inciderit festus dies annunciationis S. Deiparæ in dominicam mediæ hebdomados (*jejuniorum.*)

XXXI. Observanda in vigilia Palmarum.

XXXII. Observanda in die festo Palmarum ac processione.

XXXIII. Observanda in sancta & magna feria qvinta, & de imperatoris circuitu in Gerocomiis.

XXXIV. Observanda in magna parasceve, & qvæ in illa peragantur.

XXXV. Observanda in sancto & magno Sabbato.

XXXVI. Observanda in processione Unionis ecclesiæ, sive qvando Tomus (*) unionis prælegitur.

XXXVII. Nosse par est, qvomodo vestes mutent Imperatores in festis diebus atqve processionibus.

λή. Ὅσα

(*) Hic tomus unionis editus est à *Jo. Leunclavio* in Jure Græco-Romano tomo I. pag. 104. seqq.

λή. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ στεψίμῳ βασιλέως. fol. 89. a.

XXXVIII. Obſervanda in coronatione Imperatoris.

Ἀκτολογία τῶν δήμων ἐπὶ στεψίμῳ βασιλέως. fol. 90. a.

Fauſta acclamatio factionum Circenſium & populi in coronatione imperatoris.

λθ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ στεφανώμασι βασιλέως. fol. 91. a.

XXXIX. Obſervanda in nuptiis Imperatoris.

μ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ στεψίμῳ Αὐγούστης. fol. 92. a.

XL. Obſervanda in coronatione Auguſtæ.

Ἀκτολογία τῶν δήμων ἐπὶ στεψίμῳ Αὐγούστης. fol. 93. b.

Qvid factiones interea, dum Auguſta coronatur, agant.

μά. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ στεψίμῳ Αὐγούστης καὶ στεφανώματι. fol. 94. a.

XLI. Obſervanda in Auguſtæ coronatione nuptiisqve.

μβ'. Ἀκτολογία τῶν δήμων ὅταν τεχθῇ παιδίον πορφυρογέννητον. fol. 97. a.

XLII. Qvid factiones agant, qvando Porphyrogenitus naſcitur.

μγ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ χειροτονίᾳ Καίσαρος. fol. 97. b.

XLIII. Obſervanda in Cæſaris inauguratione.

Ἀκτολογία τῶν δήμων ἐπὶ χειροτονίᾳ Καίσαρος. fol. 99. a.

Qvid factiones agant, qvando Cæſar inauguratur.

μδ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ χειροτονίᾳ Νωβελησίμου. fol. 100. a.

XLIV. Obſervanda in Nobiliſſimi inauguratione.

Ἀκτολογία τῶν δήμων ἐπὶ χειροτονίᾳ Νωβελησίμου. fol. 101. b.

Factionum acclamatio, qvando Nobiliſſimus inauguratur.

με. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Κυροπαλάτου. ibid.

XLV. Obſervanda in Curopalatæ inauguratione.

μς'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Μαγίστρου, ἐὰν κελεύσει αὐτὸν ποιῆσαι ὁ βασιλεὺς ἐν προκόπτῳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. fol. 102. a.

XLVI. Obſervanda in Magiſtri officiorum inauguratione, ſi hunc renunciare illum juſſerit imperator, qvando proceſſus in magnam inſtituitur eccleſiam.

Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Μαγίστρου, εἰ κελεύει αὐτὸν ποιῆσαι εἰς κυριακὴν παγανίν. fol. 103. a.

Observanda in Magistri officiorum inauguratione, si imperator eum creare jubet in festo qvodam die pagano, i. e. tali, qvem ecclesia Christiana non celebrat.

μζ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ παλατικίου τυγκλητικοῦ καὶ στρατηγικοῦ. fol. 104. a.

XLVII. Observanda in promotione Patricii Senatoris & præfecti militum.

μή. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προβολῇ πατρικίων. fol. 106. b.

XLVIII. Observanda in creatione patriciorum.

Ἀκτολογία τῶν δήμων ἐπὶ προαγωγῇ πατρικίου. fol. 109. a.

Acclamationes populi & factionum in Patricii creatione.

μθ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προβολῇ ἀνθυπάτων. fol. 110. b.

XLIX. Observanda in promotione Proconsulum.

ν'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ ζωστῆς πατρικίας. fol. 111. a.

L. Observanda, qvando inauguratur ornatrix Augustæ patricia.

να'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ πραιποσίτου. fol. 112. b.

LI. Observanda in Præpositi inauguratione.

νβ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ ὑπάρχου. fol. 113. a.

LII. Observanda in præfecti urbis inauguratione.

Ἀκτολογία τῶν δήμων ἐπὶ τὰ ὑπάρχου προαγωγῆς. fol. 113. b.

Factiones qvid agant, qvando creatur præfectus urbi.

νγ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ κοιαίστωρος. fol. 115. a.

LIII. Observanda in creatione qvæstoris.

νδ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ δημάρχου. ibid.

LIV. Observanda in creatione principis factionum Circensium.

Ἀκτολογία τῶν δήμων ἐπὶ προαγωγῇ δημάρχου. fol. 115. b.

Factiones qvid eo tempore agant, qvo ipsarum primicerius inauguratur.

νε. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, εἰ κελεύει ὁ βασιλεὺς προβαλέσθαι δύο δημάρχους ἐν τῷ ἅμα. fol. 116. b.

LV. Observanda, si imperator jusserit binos simul factionum principes constituere.

νς'. Ὅσα

νς'. Ὅσα δεῖ παραφυλάτ]ειν ἐπὶ προαγωγῇ δευτερεύοντος. ibid.

LVI. Observanda in renuntiatione secundicerii.

νζ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάτ]ειν ἐπὶ προαγωγῇ συμβούλων, καὶ λογοθετῶν. fol. 117. a.

LVII. Observanda in assessorum judicii & Logothetarum inauguratione.

νή. Ἐπὶ προαγωγῇ ἀντιγραφέων. ibid.

LVIII. In creatione magistri scriniorum.

νθ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάτ]ειν Σπαθαροκανδιδάτῳ μέλλοντ]ι γίνεσθ]αι πρωτοσπαθαρίῳ. fol. 117. b.

LIX. Observanda, qvando Spatharocandidatus promovendus est in dignitatem Protospatharii.

ξ'. Ἐπιτάφι]ον βασιλέως. ibid.

LX. Deductio funeris imperatorii.

ξά. Ὅσα δεῖ παραφυλάτ]ειν τῇ ἐτησίῳ τελευτῇ γενεθλίων ἡμέρᾳ τ]οῦ βασιλέως. fol. 118. a.

LXI. Observanda post finitas preces & vota in natali die imperatoris.

ξβ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάτ]ειν εἰς παραμονὴν δεξίμου. fol. 118. b.

LXII. Observanda pridie ejus diei, qvo in urbe excipiendus est imperator.

ξγ'. Ὅσα παραφυλάτ]ειν τῇ ἐπαύριον εἰς τὸ δέξιμον. fol. 119. a.

LXIII. Observanda mane ejus diei, qvo in urbem veniens imperator est excipiendus.

ξδ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάτ]ειν εἰς δέξιμον τ]οῦ χρυσοῦ ὑπποδρομίου, δευτέρᾳ ἡμέρᾳ μ]ετὰ τὸ ἀνάστασα. fol. 120. a.

LXIV. Observanda, qvando excipiendus est imperator in aureo hippodromo, postridie Antipaschæ, sive Dominicæ in Albis.

ξέ. Ὅσα δεῖ παραφυλάτ]ειν εἰς Σάξιμον ἄγων εἰς κλητόριον. fol. 122. b.

LXV. Observanda in Saximodeximo convivio.

ξς'. Ὅσα δεῖ παραφυλάτ]ειν δεξίμου γινομένου ἐν τῇ μυστικῇ φιάλῃ τ]οῦ τρικόγχου, χειμῶνος ὄντ]ος καὶ βαιῶν ἀνέμων, καὶ μὴ συγχωρούντ]ων γενέσθ]αι ἐν ταῖς ἐξ ἔθους φιάλαις. fol. 124. b.

LXVI. Observanda circa imperatoris exceptionem in sacro stagno, qvod atribus conchis nomen gerit, tempestate aut ventorum vehementia non concedentibus illam in consvetis labris fieri.

ξζ'. Περὶ τ]ῶν ἀπάντ]ων ἀρχόντ]ων τάξεώς τε καὶ προσάσεως ἀνακά-

LXVII. De procerum, omnium ordine & collocat]one, servan-

Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Μαγίστρου, εἰ κελεύει αὐτὸν ποιῆσαι εἰς κυριακὴν παγανίν. fol. 103. a.

Observanda in Magistri officiorum inauguratione, si imperator eum creare jubet in festo quodam die pagano, i. e. tali, quem ecclesia Christiana non celebrat.

μζ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ παλῃκιὶς κυγκλητικὸς καὶ στρατηγικῆς. fol. 104. a.

XLVII. Observanda in promotione Patricii Senatoris & præfecti militum.

μή. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προβολῇ παλῃκίων. fol. 106. b.

XLVIII. Observanda in creatione patriciorum.

Ἀκτολογία τῶν δήμων ἐπὶ προαγωγῇ παλῃκίων. fol. 109. a.

Acclamationes populi & factionum in Patricii creatione.

μθ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προβολῇ ἀνθυπάτων. fol. 110. b.

XLIX. Observanda in promotione Proconsulum.

ν'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ ζωστῆς παλῃκίας. fol. 111. a.

L. Observanda, quando inauguratur ornatrix Augustæ patricia.

να'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ πραιποσίτου. fol. 112. b.

LI. Observanda in Præpositi inauguratione.

νβ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ ὑπάρχου. fol. 113. a.

LII. Observanda in præfecti urbis inauguratione.

Ἀκτολογία τῶν δήμων ἐπὶ τ' ὑπάρχου προαγωγῆς. fol. 113. b.

Factiones qvid agant, qvando creatur præfectus urbi.

νγ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ κοιαίστωρος. fol. 115. a.

LIII. Observanda in creatione qvæstoris.

νδ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ δημάρχου. ibid.

LIV. Observanda in creatione principis factionum Circensium.

Ἀκτολογία τῶν δήμων ἐπὶ προαγωγῇ δημάρχου. fol. 115. b.

Factiones qvid eo tempore agant, qvo ipsarum primicerius inauguratur.

νε. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, εἰ κελεύει ὁ βασιλεὺς προβάλλεσθαι δύο δημάρχους ἐν τῷ ἅμα. fol. 116. b.

LV. Observanda, si imperator jusserit binos simul factionum principes constituere.

νς'. Ὅσα

ιγ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἡνίοχον ἀγωνίῳ ἅρματι. fol. 138. a.

ιδ'. Περὶ τοῦ κρεμάσαι καὶ ἀπορρῆψαι. ibid.

ιε'. Περὶ ἵππου ἀπολύσεως. fol. 138. b.

ις'. Περὶ πρόβας. ibid.

ζ'. Μηνὶ Μαΐῳ ιά. ἄγεται τοῦ ἱππικοῦ τοῦ γενεθλίου ἡμέρας τοῦ θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως, ἔτους. ibid.

Ὅσα δεῖ τελεῖσθαι τῇ εὐδοκιμούσῃ τοῦ λαχανικοῦ ἱπποδρομίᾳ, ἤγουν τοῦ γενεθλίου ἡμέρας τοῦ θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως. fol. 141. b.

ιά. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τὸ φανὸν λαμπάδος τελεσθῆναι. fol. 142. a.

ιβ'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἱπποδρομίου, πῶς δεῖ κοιλίσαι. fol. 142. a.

ιγ'. Περὶ τῶν βιγῶν, πῶς δεῖ αὐτὰς τελεῖσθαι. fol. 143. a.

ιδ'. Ἅρτα ἀπὸ νίκης εἰς τὸ αὐτὸ ἱπποδρόμιον. ibid.

ιε'. Ἅρτα ὅτε τρέχωσιν αἱ δρομάδες τοῦ ἑνὸς μέρους ἀπὸ δρόμου ἀπωσεῖ. fol. 144. a.

ις'. Ἅρτα εἰς τὸν ἀπολακτισμὸν τῶν δρομέων. ibid.

ιζ'. Ἅρτα εἰς τὴν καλίστρευσιν τῶν πεζῶν. fol. 144. b.

13. Quænam aurigæ obſervandæ ſint, quando donorum dies celebratur.

14. De ſuſpenſione currus bigati.

15. De equo damnum paſſo.

16. De proba, ſive primo artis equeſtris ſpecimine.

LXX. Menſis Maji die XI. inſtituitur certamen equeſtre, in die natali urbis hujus à Deo cuſtoditæ & imperatoriæ, ad hunc modum.

Obſervanda pridie Lachanici hippodromii, ſive pridie diei natalis hujus à Deo cuſtoditæ & auguſtæ urbis.

LXXI. Obſervanda, quando faculis fit illuminatio.

1. De eodem hippodromio, quomodo deceat miſcere (*ſortes.*)

2. De bigis, qua ratione illas oporteat ordinare.

3. Acta poſt victoriam in decurſione equeſtri reportatam.

4. Acclamatio, quando currunt unius factionis curſores certatim illac.

5. Acclamationes, quando curſores calce repellunt.

6. Acta in loco ubi pedites depugnant.

σφ δεξίμεν ἐπιτελεσθέων ἐν ταῖς μεγάλαις φιάλαις. fol. 126. b.

ξή. Περὶ τῆ χρυσῆ ἱπποδρομίε, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ τελεσθέων. fol. 127. a.

Περὶ τῆ δουλικῆ ἱπποδρομίε. fol. 128. b.

ξθ. Ὅσα δεῖ παραφυλάττεσθαι ἱππικῆ ἀγωνίε τῆ καλαδίγε. fol. 129. a.

1. Περὶ τ' ὄρνιας πῶς δεῖ κεινίειν. fol. 130. a.

2. Ἄνεται ἐπὶ νίκη τῶν ἡνιόχων. fol. 132. a.

3. Ὅσα δεῖ τελεῖν εἰς τὸ δουλικὸν ἱπποδρόμιον. fol. 133. b.

4. Ὅσα δεῖ ζηλεῖσθαι μικροπανίτην μέλλοντα γίνεσθαι φακτιοναρίε. fol. 134. b.

5. Ἄνεται μέλλοντα γίνεσθαι δευτέρε ἡνιόχε. fol. 135. a.

6. Ὅσα δεῖ παραφυλάττεσθαι βηγαρίε ζωννυμένε. ibid.

7. Ἄνεται ἐπινικίων θριαμβευομένων ἐπὶ τῆ ἱπποδρομίε. fol. 136. a.

8. Ἄνεται ἐπὶ μεγιστάνων ἀμεταῖ ἐν πολέμῳ ἡττηθέντι καὶ ἀναιρεθέντι. ibid.

9. Περὶ ἵππου παραγινομένε τῆ δ. βαΐου, καὶ πῶς δεῖ αὐτὸν ἐπαλλάσσεσθαι. ibid.

10. Περὶ τοποτηρητῆ. fol. 136. b.

11. Περὶ διαφορῶν. fol. 137. a.

12. Περὶ βραβίων. fol. 137. b.

da in qvalibet imperatoris exceptione in majoribus lacubus.

LXVIII. De aureo Hippodromio, & qvæ in illo aguntur.

De vespertina eqvestri decursione.

LXIX. Observanda qvando eqvitatus fit designatio.

1. De urna, & qvomodo (*sortes in eam conjectæ*) agitari debeant.

2. Acta in victoria auriga sum.

3. Agenda in vespertino hippodromio.

4. Qvænam facienda, qvando Micropanita constituendus est factionarius.

5. Acta qvando creandus est auriga secundarius.

6. Observanda, qvum higarius Zona donatur.

7. Acta qvando victoriales triumphi in hippodromio celebrantur.

8. Agenda, ubi principum barbaricorum supremus in bello dux vincitur & interimitur.

9. De eqvo, qvi primum præmium certamine consecutus est, & qvo pacto illi substituendi alii eqvi.

10. De locumtenente, sive vicario.

11. De diversarum factionum certamine eqvestri.

12. De præmiorum æqva distributione.

13. Ὅσα

13. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἡνίοχον αἰγαμφύῳ ἅρματι. fol. 138. a.

14. Περὶ τοῦ κρεμάσαι καὶ ἀπο-κρεμάσαι. ibid.

15. Περὶ ἵππου ἀπολύσεως. fol. 138. b.

16. Περὶ πρόβας. ibid.

6. Μηνὶ Μαΐῳ ια', ἱλαστήρια καὶ ἱππικὸν ἀγῶνα γενέθλιον ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως, ἄτως. ibid.

Ὅσα δεῖ τελεῖσθαι τῇ αὐγούστῃ καὶ λαχανικῷ ἱπποδρομίᾳ, ἤγουν καὶ γενεθλίῳ ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως. fol. 141. b.

ια'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τὸν φανελλαρίας τελεσθῆναι. fol. 142. a.

1. Περὶ τοῦ αὐλοῦ ἱπποδρομίου, πῶς δεῖ κοιλίειν. fol. 142. a.

2. Περὶ τῶν βιγῶν, πῶς δεῖ αὐλαῖς τελεῖσθαι. fol. 143. a.

3. Ἄκτα ἀπὸ νίκης εἰς τὸ αὐλὸν ἱπποδρόμιον. ibid.

4. Ἄκτα ὅτε χρίχωσιν οἱ δρομεῖς καὶ ἐνὸς μέρους ἀπὸ δρόμου ἀπωσθῶσι. fol. 144. a.

5. Ἄκτα εἰς τὸν ἀπολακτισμὸν τῶν δρομέων. ibid.

6. Ἄκτα εἰς τὴν κοιλίσεων τῶν πεζῶν. fol. 144. b.

13. Qvænam aurigæ observanda sint, qvando donorum dies celebratur.

14. De suspensione currus bigati.

15. De eqvo damnum passo.

16. De proba, sive primo artis eqvestris specimine.

LXX. Mensis Maji die XI. instituitur certamen eqvestre, in die natali urbis hujus à Deo custoditæ & imperatoriæ, ad hunc modum.

Observanda pridie Lachanici hippodromii, sive pridie diei natalis hujus à Deo custoditæ & augustæ urbis.

LXXI. Observanda, qvando faculis fit illuminatio.

3. De eodem hippodromio, qvomodo deceat miscere (*sortes.*)

2. De bigis, qva ratione illas oporteat ordinare.

3. Acta post victoriam in decursione eqvestri reportatam.

4. Acclamatio, qvando currunt unius factionis cursores certatim illac.

5. Acclamationes, qvando cursores calce repellunt.

6. Acta in loco ubi pedites depugnant.

ζ'. Ἄκτα καπαρησίου τοῦ μαθαρίου εἰς τὸ πεζόν. ibid.

η'. Ἄκτα μέλλοντος λαμβάνειν τὰ ἔπαθλα τοῦ συμπερίστου καὶ τοῦ δευτέρου. ibid.

θ'. Περὶ τοῦ βοᾶν, ὅπως δεῖ τελειοῦν. ibid.

ι'. Περὶ τοῦ Μακελλαρίου ἱπποδρομίου τοῦ λεγομένου Λυπέρκαλ. fol. 146. a.

Ἀκτολογία τῶν δήμων εἰς τὸ μακελλάριον ἱπποδρόμιον. fol. 147. b.

ια'. Τὰ ὑπὸ τῶν Καγκελλαρίων τοῦ κουαίσωρος ἐν ταῖς προελεύσεσι τῶν δεσποτῶν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ῥωμαϊστὶ ἀδόμενα. fol. 148. a.

ιβ'. Ἔνθεσις τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν βυκαλίων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῶν ιθ'. ἀκουβίτων. fol. 148. b.

ιγ'. Εὐφημία ἅμα πρωὶ ὑπὸ τοῦ στρατοπέδου ἐκβοωμένη. fol. 149. a.

ιδ'. Εὐφημία λεγομένη ὑπὸ τοῦ στρατοπέδου, ὅτε κατὰ πολεμίων ἐστρατεύσατο ὁ Αὐτοκράτωρ, ἢ στρατηγέσιον δοθεὶν τῷ στρατοπέδῳ, εἴτε τις ἄλλη βασιλικὴ λαμπρὰ τὰ αὐτὰ ᾄδεται καὶ λέγεται καὶ σιλεντίου ἀγομένου. ibid.

ιε'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ τρυγητοῦ, ἐν προκινσῳ τοῦ ἱερέως ᾄδεται. fol. 149. b.

ιθ'. Ἄκτα ἀδόμενα τῷ ὑπάρχῳ τῇ κυριακῇ τοῦ βαϊοφόρου, ἀ-

7. Acta de mapparii viribus deficiente in pedestri pugna.

8. Acta, quando victoriæ præmia capere vult tum qui primus attigit metam, tum qui ab eo secundus est.

LXXII. Vota quomodo exsolvi debeant.

LXXIII. De Macellario hippodromio, dicto Lupercal.

Votivæ acclamationes factionum in Macellario hippodromio.

LXXIV. Quænam Cancellarii quæstoris in Augustorum processibus ad magnam ecclesiam Latinè soleant cantare.

LXXV. Expositio eorum quæ buccellarii, interea dum in triclinio novendecim accubituum considunt, acclamant.

LXXVI. Fausta acclamatio, quam summo mane edit exercitus.

LXXVII. Læta exercitus acclamatio, quando de hoste triumphum agit imperator, aut annonam militibus distribuitur, aut alia imperatoria largitio. Eadem tunc etiam recitantur, quando silentium sive concilium convocatur procerum.

LXXVIII. Observanda tempore vindemiæ, in processu ex sacro loco in campum.

LXXIX. Faustæ cantilenæ quæis excipitur præfectus prætorio,

πιόντι

LIBER SECUNDUS.

α'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀνοίγοντος τὰ παλάτια, καὶ τὰ καθημερινὰ ἱσταμένης προελεύσεως. fol. 176. b.

β'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐν τῇ προελεύσει τῇ καθεκάστην κυριακῇ ἡμέρᾳ. fol. 178. a.

γ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τὸν βασιλέως προβαλλομένου Δομέστικον τῶν σχολῶν, ἢ στρατηγὸς, ἢ Δρουγγάριον τῶν πλοίων, ἢ Σακελλάριον, ἢ τὸν Σακελλίου, ἢ λοιπὰς ὀφφικιαλίους. fol. 178. b.

δ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Ῥαϊκτωρος. fol. 179. b.

ε'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Συγκέλλου. fol. 180. a.

ς'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, ὡς τὰ τῶν ἐπιτελεῖται ἡ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου στήσις μνήμη, καὶ τὰ ἐγκαίνια τῶν ἱδρυθέντων τιμίων σταυρῶν ἐν τῷ νεῷ παλατίῳ τοῦ Βόνου. fol. 180. b.

ζ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τῶν ἁγίων πάντων. fol. 181. b.

η'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ πρώτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνὸς, τῇ τιμίᾳ καὶ ζωοποιῷ σταυρῷ ἐξερχομένῳ. fol. 182. b.

θ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεο-

Index capitum libri SECUNDI.

I. Obſervanda, qvando indies palatium aperitur; & de proceſſu qvotidiano.

II. Obſervanda in proceſſione uniuscujusqve diei Dominicæ.

III. Obſervanda dum Imperator creat Domeſticum ſcholarum, vel militiæ magiſtros, vel Drungarium claſſis, vel Sacellarium, vel præfectum ſacello, vel officiales reliqvos.

IV. Obſervanda in promotione Rectoris.

V. Obſervanda in promotione Syncelli.

VI. Obſervanda, qvando nunc celebratur ſancti & magni Conſtantini annua memoria, nec non Encænia ſtatutarum venerandarum crucium in novo palatio Boni.

VII. Obſervanda in proceſſione & feſto die omnium ſanctorum.

VIII. Obſervanda primo die menſis Auguſti, qvando veneranda & vivifica crux producitur in publicum.

IX. Obſervanda in feſto obitus ſanctiſſimæ Deiparæ in Bla-

τόκυ ἐν Βλαχέρναις μηνὶ Αὐγούστῳ ιε'. fol. 183. b.

ι'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ δευτέρᾳ τ̃ πρώτης ἑβδομάδ☉, ☧ βασιλέως δημηγορ☧ντ☉ ἐπὶ ☧ σελενζίου τ̃ Μαναύρας. fol. 184. b.

ια'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῶν ζωμίων ☧αυρῶν μελλόντων ἐξιέναι τῇ μέσῃ ἑβδομάδῃ τ̃ ἁγίας τεσσαρακοστ̃ς. fol. 186. a.

ιβ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῶν δεσπ☉λῶν ἀπιόντων λούσασθαι ἐν Βλαχέρναις. fol. 186. b.

ιγ'. Ὅσα δεῖ ☧αραφυλάττειν ἐπὶ παγανῇ κυριακῇ, ἢ ἐν ἄλλῃ κοινῇ ἡμέρᾳ, μελλόντων τῶν δεσπ☉λῶν ἀπιέναι εἰς τ̃ς ἁγίους ἀποστ☉λους, εἶτα εἰς ἕτερον ναὸν εὔξασθ☧. fol. 188. b.

ιδ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ χειροτονίᾳ παλαιάρχου Κωνσταντινουπόλεως. fol. 191. a.

ιε'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν δοχ☧ς γινομένης ἐν τῷ μεγάλῳ τρικλίνῳ τ̃ Μαναύρας, τ☧ν δεσπ☉λῶν καθεζομένων ἐπὶ ☧ Σολομωνείου θρόνου. fol. 191. b.

Περὶ τ̃ς δοχ☧ς τ̃ς γενομένης ἐν τῷ αὐτῷ τρικλίνῳ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῇ παρουσίᾳ ☧ ἀγγέλ☧ ☧ Ἀμερμύη, ἀπὸ Ταρσοῦ ἐλθόντων πρεσβέων περὶ τ☧ ἀλλαγίου καὶ τ̃ εἰρήνης, μηνὶ Μαΐῳ λά. ἡμέρᾳ, ἰνδικτίωνι δ'. ἐν ☧ καὶ

I. Quæ observanda, quando imperator in Blachernas ad balneum proficiscitur. fol. 183. b.

II. Observanda, quando imperator in Magnaura in senatorum conventu verba facit. fol. 184. b.

III. Observanda, quando ex Blachernis ad Magnauram proficiscitur. fol. 184. b.

IV. Observanda, quando imperator in Magnaura in senatorum conventu verba facit. fol. 184. b.

V. Observanda, quando imperator in Magnaura in senatorum conventu verba facit. fol. 184. b.

VI. Observanda, quando imperator in Magnaura in senatorum conventu verba facit. fol. 184. b.

VII. Observanda, quando imperator in Magnaura in senatorum conventu verba facit. fol. 184. b.

VIII. Observanda, quando imperator in Magnaura in senatorum conventu verba facit. fol. 184. b.

IX. Observanda, quando imperator in Magnaura in senatorum conventu verba facit. fol. 184. b.

X. Observanda secundo die primæ hebdomadis, quando verba facit imperator in senatorum consessu ad Magnauram.

XI. Observanda, quando venerandæ cruces educendæ sunt media hebdomade sacri jejunii quadragesimalis.

XII. Quid observandum, quando lotum eunt imperatores ad Blachernas.

XIII. Quænam observanda in pagana Dominica aut alio die non festo, abituris imperatoribus orandi caussa ad templum SS. Apostolum, & deinde in aliud aliquod.

XIV. Observanda in ordinatione patriarchæ CPolitani.

XV. Observanda, quando legati excipiuntur in magno triclinio Magnauræ, imperatoribus in Solomonteo throno considentibus.

Quomodo excepti in eodem triclinio fuerint, tempore Constantini & Romani, missi à Saracenorum principe & Tarsô venientes legati, de captivorum permutatione & pace tractantes, mensis Maji die

κδ'

περὶ τῶν Ἱσπανῶν δοχῆς, καὶ περὶ τοῦ γενομένου τότε ἱπποδρομίου, ὡσαύτως καὶ περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ Κυρίου μεταμορφώσεως, καὶ τῆς τοῦ Δελεμίχη δοχῆς, ἔτι τῆς ἡγεμόνος καὶ ἀρχοντίσσης Ἕλγας τῶν Ῥώσσων, ὁποίως ταῦτα πάντα ἐτελέσθησαν. fol. 193. a. (*)

XXX. indictione IV. Narratur simul, qva ratione Hispani fuerint excepti; item de Hippodromio tunc institvto; de festo transfigurationis Domini nostri; qvomodo exceperit imperator Delemicen, nec non ducem ac principem feminam Russorum, Elgam. Hæc omnia, qvomodo fuerint acta, hic invenies.

ιϛ'. Ὅσα δεῖ φυλάττειν προερχομένων τῶν ἀρχόντων τῶν δ'. Τάγματος εἰς τὸν ἱππόδρομον. fol. 203. Deest finis hujus capitis.

XVI. Observanda, qvando præfecti qvatuor ordinum procedunt in circum.

ιζ'. Ἀναγόρευσις Ῥωμανοῦ τοῦ πορφυρογεννήτου υἱοῦ Κωνσταντίνου βασιλέως. Deest hoc caput totum.

XVII. Renuntiatio Romani Porphyrogeniti filii Constantini Imperatoris.

ιη'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν βρουμαλίοις ἐπιβαλλόμενα εἴτε τοῦ μεγάλου βασιλέως, εἴτε τοῦ μικροῦ, εἴτε τῆς Αὐγούστης. Initium hujus capitis desideratur; qvæ ex eo restant, incipiunt fol. 204. a.

XVIII. Observanda, qvum Brumalia agit vel Imperator, vel ejus filius, vel Augusta.

ιθ'. Ὅσα δεῖ γίνεσθαι θριάμβου ἐπινικίων τελουμένου ἐν τῷ Φόρῳ μέχρι λιτῆς, μέλλοντος τοῦ βασιλέως

XIX. Facienda, qvando triumphus ob victoriam ducendus est in foro cum processione

(*) Hic titulus paullo aliter se habet in ipsa capitum inscriptione, fol. 193. a. Περὶ τῆς γενομένης δοχῆς ἐν τῷ Βεβλέπτῳ καὶ μεγάλῳ Τρικλίνῳ τοῦ Μαγναύρας, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν πορφυρογεννήτων ἐν Χριστῷ βασιλέων Ῥωμαίων, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἁγίων Ἀμερημνῆ (sic) ἀπὸ τῆς Ταρσοῦ ἐλθόντων πρεσβέων περὶ τῆς ἀλλαγίου καὶ τῆς εἰρήνης. μηνὶ Μαΐῳ λαʹ ἡμέρᾳ, ἰνδικτ. δ'. Tum folio 199. a nova capitis sectio sistitur, cujus hæc est inscriptio: Περὶ τοῦ γεγονότος ἱπποδρομίου ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τῶν Φίλων Σαρακηνῶν, διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὸ ἀλλάγιον εἰς ἰνδικτ. δ'. ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν πορφυρογεννήτων βασιλέων.

σιλέως πατησαι Ἀγαρηνῶν μεγιστάνων. fol. 206. a.

κδ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν θειάμβῳ τελεμάχῳ ἐπινικίων ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ. fol. 208. a.

κε'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ὅταν τιχθῇ ἄρρεν παιδίον τῷ βασιλεῖ. fol. 208. b.

κϛ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ βαπτισμῷ ἄρρενος παιδὸς βασιλέως. fol. 210. a.

κζ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, ἐπὶ χειρώματος παιδὸς βασιλέως. fol. 210. b.

κη'. Ἐπὶ προαγωγῇ κυβικυλλαρίας, sive, ut in fronte capitis legitur, κυβικυλλαρείας. fol. 211. a.

κθ'. Ἐπὶ προαγωγῇ κυβικυλλαρίου. fol. 211. b.

λ'. Περὶ τῶν ιζ διαφόρως καιρικὰς συμβάντων γενέσθαι, ὡς ἐπὶ παλαιᾶς συνηθείας τῆς τελεμάχης ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. fol. 212. b.

λα'. Ὅπως Ἡράκλειος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἀπὸ τῆς τοῦ Καισαρείας ἀξίας ἀνήχθη εἰς τὸ χρῆμα τῆς βασιλείας, καὶ πῶς Δαβὶδ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ γέγονε Καίσαρ. fol. 212. b.

λβ'. Περὶ προκίνσου τοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. fol. 213. a.

λγ'. Πῶς ἐν ἡμέρᾳ ἱπποδρομίου ἐδέξατο Ἡράκλειος τοὺς τῆς ecclesiastica, Imperatore pedibus calcaturo victum Saracenorum suprèmum principem.

XX. Observanda, qvum triumphus ob victoriam instituitur in Hippodromo.

XXI. Observanda, si masculà prole imperatoris familia fuerit aucta.

XXII. Observanda, qvando masculus infans sacra lavatur aqva.

XXIII. Qvænam observanda in tonsione filii imperatoris.

XXIV. Observanda in promotione Cubicularix.

XXV. Observanda in promotione Cubicularii.

XXVI. De his qvæ diversis temporibus, ex antiqva consvetudine, fieri consveverunt in magna ecclesia.

XXVII. Qvomodo Heraclius à proprio patre ex Cæsarea dignitate evectus fuerit in Imperatoriam, & qvo modo frater ejus David cæsar constitutus.

XXVIII. De processu in magnam ecclesiam (*ab eodem Heraclio, indicata occasione*) instituto.

XXIX. Qvomodo die hippodromii salutaturum se admiserit συγκλή-

συγκλήτε, παρόντ@ καὶ τῦ πατριάρχυ. fol. 213. a.

λ'. Περὶ κηδείας Πατριάρχυ. fol. 213. b.

λά. Πῶς δεῖ προσφέρειν τὸν βασιλέα ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἀναθήματα. ibid.

λβ'. Περὶ αἰτήσεως δεξίμυ τῶν δύο μερῶν ἱππέως παρόσης. fol. 214. a.

λγ'. Περὶ προαγωγῆς ἀξιωμάτων ἐν ἡμέρᾳ (*) αἰτησίῳ ἀνθυπατείας καὶ τιμίμυ, καὶ γενεθλίυ καὶ τελευτῶντ@. ibid.

Heraclius senatum, præsente etiam patriarcha.

XXX. De justis funebribus, qvæ patriarchis persolvuntur.

XXXI. Qvomodo Imperator in magna ecclesia offerre debeat donaria.

XXXII. Qvomodo duæ factiones in festo die petierint, ut exceptio perageretur.

XXXIII. De promotione ad varias dignitates in anniversaria memoria ejus diei, qvo vel ad imperatoriam summam dignitatem pervenit & coronatus est, vel qvo in lucem editus, vel qvo matrimonium inivit imperator.

λδ'. Περὶ προαγωγῆς ἀξιωμάτων ἐν ἡμέρᾳ (a) αἰτησίῳ γινομένης καὶ ἑτέρων τοιούτων. ibid.

XXXIV. De promotione ad diversos honores, annuo nativitatis die, vel similibus, in orbem redeuntibus.

λέ. Περὶ Σαξίμυ. fol. 214. b.

XXXV. De Saximo.

λς'. Περὶ εἰσαγωγῆς ἀπὸ ἱππάρχων ἐν ἡμέρᾳ ἱπποδρομίας προβληθέντ@ ἐν τῷ Σαξίμῳ πρὸ τῆς αὐτῆς ἱπποδρομίας. ibid.

XXXVI. Qvod die, qvo cursus equestris agebatur, in Saximum introductus fuerit is, qvem præfecti designaverant, antequam hippodromium inchoaretur.

λζ'. Περὶ τῶν ἀποστατησάντων καὶ πάλιν δυλωθέντων, πῶς ἐδέχθησαν ὑπὸ τῆς βασιλέως. ibid.

XXXVII. Qvomodo deficientes ab obsequio, sed iterum sese submittentes, exceperit imperator.

λή. Περὶ τ χειροτονίας Θεοφυλάκτυ τ ἁγιωτάτυ πατριάρχυ. fol. 215. a.

XXXVIII. De ordinatione Theophylacti, sanctissimi patriarchæ.

(*) Ἐτησίῳ scribitur in titulo capiti præfixo.

(a) Ἐτησίων γενεσεως scribitur in titulo, qvi capiti præmittitur.

λθ'. Περὶ ζ' παλμιάρχης, ὅτι τὸ παλαιὸν ἴδιον εἶχον προεδρεῖον. fol. 215. b.

μ'. Περὶ ζ', τῶν ζρόνων τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ ζ' παχα ἐκβαλλόντων τὰς λώρας ὅτε βασιλεὺς, καὶ οἱ Μάγιστροι, καὶ ἀνθύπατοι, καὶ πατρίκιοι. (b) Τὰ ἐν τῷ ναῷ τ' ὑπεραγίας Θεοτόκου ζ' Φάρῳ κειμήλια σκεύη καὶ λοιπὰ καὶ τὰ εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον ἐν τῇ Δάφνῃ. fol. 215. b.

μα'. Ὅτου εἴδη τῶν ἀλλαξίμων. fol. 216. b.

μβ'. Ὑπόμνημα ἐν συντόμῳ τῶν βασιλευσάντων βασιλέων ἐν τῇδε τῇ μεγάλῃ καὶ εὐτυχεστάτῃ Κωνσταντινουπόλει, ἀπὸ ζ μεγάλου καὶ εὐσεβεστάτου καὶ ἁγίου Κωνσταντίνου. (c)

μγ'. (d) Περὶ τῶν τάφων τῶν βασιλέων τῶν ὄντων ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡρῶον τὸ ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου. fol. 217. a.

1. Ἡρῶον ζ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ. fol. 217. b.

2. Στοὰ ἡ πρὸς μεσημβρίαν ζ' αὐτοῦ ναοῦ. fol. 218. a.

XXXIX. Qvod patriarcha olim habuerit proprium præpositum.

XL. Deeo, qvam ob causſam in ſancta & magna Dominica Paſchæ lora gerant imperator, magiſtri, proconſules & patricii. De vaſis ſacris, & nonnullis aliis, in ſanctiſſimæ Deiparæ templo in Pharo aſſervatis; nec non de iis, qvæ in templo S. Stephani in Daphne repoſita cuſtodiuntur.

XLI. De variis generibus veſtimentorum mutatoriorum.

XLII. Brevis recenſio imperatorum magnæ ac fortunatiſſimæ hujus CPoleos, inde à magno religioſiſſimo & ſancto Conſtantino.

XLIII. De ſepulcris imperatorum in templo SS. Apoſtolorum; & de monumento S. & magni Conſtantini.

1. Monumentum magni Juſtiniani.

2. De porticu ad meridiem in eodem SS. Apoſtolorum templo.

3. Στοὰ

(b) A verbis, τὰ ἐν τῷ ναῷ, incipit ſectio qvædam, huic adjecta capiti. Ejus verba, prout in fronte ſectionis fol. 21.. b. leguntur, hæc ſunt: Εἰς τὸν ναὸν τ' ὑπεραγίας Θεοτόκου ζ' Φαρῳ ζ' μεγάλου παλατίου.

(c) Deeſt hoc caput integrum, violenta manu exciſſum.

(d) Titulum hujus capitis & ſectiones ipſius ex ipſo codice, non ex capitum generali indice adſcripſimus. Illic enim diſtincte, hic confuſe leguntur. At maluimus clara ſeqvi, qvam impedita.

γ. Στοὰ ἡ πρὸς ἄρκτον τῆς αὐλῆς ναοῦ. ibid.

3. De porticu ad septentrionem ejusdem templi.

δ. Εὐφημία ὑπὸ τῶν στασιωτῶν, ὅταν καὶ θρίαμβος ἀγωνιζόμενον ᾖ· ὅτι ἡ αὐτὴ εὐφημία ἄδεται καὶ ὑπὸ τῆς στασιωτείας, ὅταν φιλοτιμία τις ἡ μεγιστᾶνος ὑπὲρ τῆς βασιλείας αὐξηθῇ· fol. 219. b.

4. Fausta exercitus acclamatio, qvando victoria & triumphus agitur. Notandum vero, eandem adhiberi acclamationem à notitiis, qvando vel erogatio publica ab Imperatore instituitur, vel Majuma celebratur.

ε. Ἡ ὑπὲρ τῶν Σαρδῶν ἀδελφὴ εὐφημία τοῖς βασιλεῦσιν. ibid.

5. Fausta Sardorum acclamatio, qva imperatores prosequuntur.

μδ'. Ἡ γενομένη ἐξόπλισις καὶ ἔξοδος, καὶ τὸ πόσον τῆς μόγας καὶ τῆς λαοῦ τῆς ἀποσταλείσης καὶ τῆς θεολέτου (a) Κρήτης μετὰ τοῦ πατρικίου Ἡμερίου καὶ λογοθέτου τοῦ δρόμου, ἐπὶ Λέοντος τοῦ φιλοχρίστου βασιλέως. fol. 220. a.

XLIV. Armatura, sumtus, numerus stipendiorum & populi ad expeditionem missi contra Deo invisam Cretam, cum patricio Hemerio, & Logotheta cursus publici, sub Leone Christum amante Imperatore.

με'. Ἡ καὶ τῆς αὐτῆς θεολέτου Κρήτης γενομένη ἐκστρατεία καὶ ἐξόπλισις ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν πορφυρογεννήτων, εἰς ἰνδικτίωνα ζ'. fol. 223, a.

XLV. Expeditio & apparatus bellicus congestus ad subigendam eandem Cretam, tempore Constantini & Romani porphyrogenitorum, indictione VII.

μς'. Οἷς ἁρμόζει ὁ βασιλεὺς ὀνόματα ἁρμόζειν τοῖς μεγιστᾶσι καὶ πρώτοις τῶν ἐθνῶν. fol. 227. b.

XLVI. Qvibus titulis ornare conveniat Imperatori Duces & viros principes gentium.

μζ'. Οἱ τῶν κατὰ διαφόρων ἐθνῶν πρεσβεῖαι πρὸς τὸν βασιλέα χαιρέτισμοί. ibid.

XLVII. Qvibus formulis diversarum gentium legati advenientes salutem nuntient, & vicissim recipiant.

μή. Τὰ ἄκτα τῶν εἰς ἐθνικὰς

XLVIII. Qvibus formulis in lit-

(a) Rectius tam in hujus qvam sequentis capitis inscriptione, legitur Κρήτης, ut in titulo singulis capitibus præfixo.

λθ'. Περὶ τοῦ πατριάρχου, ὅτι τὸ παλαιὸν ἴδιον εἶχεν πραιπόσιτον. fol. 215. b.

XXXIX. Quod patriarcha olim habuerit proprium præpositum.

μ'. Περὶ τοῦ, ἵνα ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα φοβεδίλλωσι τὰς λώρας ὅτε βασιλεύς, καὶ οἱ Μάγιστροι, καὶ ἀνθύπατοι, καὶ πατρίκιοι. (b) Τὰ ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ Φάρου κειμήλια σκεύη καὶ λοιπὰ καὶ τὰ εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον ἐν τῇ Δάφνῃ. fol. 215. b.

XL. Deeo, qvam ob causſam in ſancta & magna Dominica Paſchæ lora gerant imperator, magiſtri, proconſules & patricii. De vaſis ſacris, & nonnullis aliis, in ſanctiſſimæ Deiparæ templo in Phaſo aſſervatis; nec non de iis, qvæ in templo S. Stephani in Daphne repoſita cuſtodiuntur.

μα'. Ὅτε ἅδει τῶν ἀλληλούια. fol. 216. b.

XLI. De variis generibus veſtimentorum mutatoriorum.

μβ'. Ὑπόμνημα ἐν συνόψει τῶν βασιλευσάντων βασιλέων ἐν τῇδε τῇ μεγάλῃ καὶ εὐτυχεστάτῃ Κωνσταντινουπόλει, ἀπὸ τοῦ μεγάλου καὶ εὐσεβεστάτου καὶ ἁγίου Κωνσταντίνου. (c)

XLII. Brevis recenſio imperatorum magnæ ac fortunatiſſimæ hujus CPoleos, inde à magno religioſiſſimo & ſancto Conſtantino.

μγ'. (d) Περὶ τῶν τάφων τῶν βασιλέων τῶν ὄντων ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡρῶον τὸ ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου. fol. 217. a.

XLIII. De ſepulcris imperatorum in templo SS. Apoſtolorum; & de monumento S. & magni Conſtantini.

1. Ἡρῶον τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ. fol. 217. b.

1. Monumentum magni Juſtiniani.

2. Στοὰ ἡ πρὸς μεσημβρίαν τοῦ αὐτοῦ ναοῦ. fol. 218. a.

2. De porticu ad meridiem in eodem SS. Apoſtolorum templo.

3. Στοὰ

(b) A verbis, τὰ ἐν τῷ ναῷ, incipit ſectio qvædam, huic adjecta capiti. Ejus verba, prout in frontc ſectionis fol. 21.. b. leguntur, hæc ſunt: Εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ Φάρου τοῦ μεγάλου παλατίου.

(c) Deeſt hoc caput integrum, violenta manu exſciſſum.

(d) Titulum hujus capitis & ſectionem ipſius ex ipſo codice, non ex capitum generali indice adſcripſimus. Illic enim diſtincte, hic confuſe leguntur. At maluimus clara ſeqvi, qvam impedita.

ογ'. Περὶ Διανομῶν τῶν ἐυσεβῶν ἕ βασιλέως ἔνεκα τῶν Βρουμαλίων καὶ στεψίμων καὶ ἀνακεφαλαίων. fol. 258. a.

LIII. De distributione munerum pietatis erga Deum testandæ caussa erogatorum ab imperatore in Brumaliorum solennitate, in diebus annuæ memoriæ coronationis & sumtæ imperatoriæ majestatis.

οδ'. Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου ἔκθεσις πρωτοκλησιῶν πατριαρχῶν τε καὶ μητροπολίτων, καὶ ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων. fol. 260. b.

LIV. Epiphanii, episcopi Cypri, expositio, qvo ordine Patriarchæ, Metropolitæ, Archiepiscopi atqve episcopi loca sua occupent.

νε'. Περὶ τ Διανομῆς τῶν χορηγίων τῶν συνηθισμῶν τῶν πατρικίων καὶ τῶν συνηθειῶν τῶν πραιποσίτων, ὧν λαμβάνουσιν ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῦ ἱπποδρομίου. fol. 262. b. In fine qvædam desunt.

LV. De misilium distributione & stipendiorum à patritiis datorum; de præpositorum salariis, qvæ accipiunt secundum ordines hippodromii.

νς'. (*) Βίος Ἀλεξάνδρου τ Μακεδόνος, κατ' ἱστορίαν ἔχων Φάκελα Gδ'.

LVI. Vita Alexandri Macedonis, continens facta historica XCIV.

νζ'. Τῷ Φυσιολόγῳ ἡ τῶν ἑκάστου θηρίου θαυμασιὴ ἕξις· πρός τε θεὸν ἀναγωγὴ καὶ τῶν ἐν βίῳ ἀναστρεφόντων. λόγοι ν'.

LVII. Physiologus de admiranda cujusqve animalis constitutione, una cum manuductione ad Deum, & honestæ mores vitæ. Sermones L.

Codicis ipsius MS. qvem edi è re literaria utiqve esset, atqve editionis spem factam ab eruditissimo Majo cum voluptate intellexi, hanc descriptionem Amplissimo Possessori D. Uffenbachio in acceptis refero:

Codex forma est majori, qvam in Folio vocare solent, in membranas pergamenas easqve firmiores, lævigatas atqve nitidiores, qvam qvibus postremis, ante Typographiæ inventionem, temporibus utebantur, exaratus. Qvanqvam de ejus ætate certo definire non ausim, illum tamen longe ante Urbis expugnationem in ipsa Græcia scriptum esse, existimo. Summa enim cura atqve dexteritate confectus, ut ſphalmata, qvibus recentiores ex Scribarum ignorantia atqve oscitantia scatent, vel nulla vel exigua varietate occurrant. Et licet elegantia Scripturæ tanta appareat, ac si integrum volumen non solum eadem manu, sed

(*) duo posteriora capita desunt in MS.

ἐπιγραφῶν. fol. 229. a.

μδ'. Εἰσὶν γὰρ ἐκτεθείμενα δίδοσθαι παρὰ τῶν ὀφειλόντων τιμὰς ἔν τε αἰξιώμασι καὶ ὀφφικίοις, καθὼς ὑπῆρχεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ φιλοχρίστου δεσπότου. fol. 231. a.

με'. Εἰσὶν αἱ κατὰ τύπον ῥόγαι τῶν στρατηγῶν καὶ κλεισουραρχῶν, (b) καθὼς ἐρογεύοντο ἐπὶ Λέοντος τοῦ φιλοχρίστου δεσπότου. fol. 232. a.

νά. Ὅσα δεῖ σφραγιλάτεσθαι, ὅταν ἐν ὀχήματι βούληται προελθεῖν ὁ βασιλεύς, καὶ ἰδοὺ τὰ ὁρίσματα τοῦ στρατηγίου. fol. 233. a.

νβ'. Ἀναγκαιολογία τῶν βασιλικῶν κλητορίων καταστάσεως, καὶ ἐπάσου τῶν αἰξιωμάτων πρόσκλησις καὶ τιμή, συλλεχθεῖσα ἐξ ἀρχαίων κλητορολογίων ἐπὶ Λέοντος τοῦ φιλοχρίστου δεσπότου καὶ σοφωτάτου ἡμῶν βασιλέως, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνι γ'. ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ςυη. ὑπὸ φιλοθέου βασιλικοῦ πρώτου σπαθαρίου καὶ (c) ἀρτυκλίνου. fol. 234. a.

teratum, ad exteros populos mittendarum, inscriptionibus uti soleant imperatores.

XLIX. Designatio pecuniæ qvam exsolvere tenentur qvotqvot dignitates & officia ambiunt, prout sub Leone Christum amante imperatore ea consvetudo obtinuit.

L. Sigillatim exponuntur stipendia strategorum & clausuræ præfectorum, qvomodo data fuere regnante Leone Christum amante imperatore.

LI. Observanda, ubi libitum fuerit imperatori curru vehi advisenda horrea in castrorum usus congesta.

LII. Accurata recensio, qva ratione imperatoria celebrentur convivia; item, cujusvis officii propria adpellatio & dignitas; congesta ex antiqvis convivalibus libris, regnante Leone Christum amante domino & sapientissimo imperatore nostro, mense Septembri indictione III. anni ab orbe condito 6408. per Philotheum imperatoris protospatharium & articlinum, hoc est, mensæ imperatoriæ structorem, loca convivis assignantem.

Cæte-

(b) Hæc adjecimus ex ipsa capitis inscriptione; nam in indice capitum non comparent.

(c) Corrigendum ἀρτυκλίνου, qvomodo in ipsa tractatione adpellatur sæpissime.

νγ'. Περὶ Δίξεως τῶν ἐυσεβῶν ἔ βασιλέως ἐν τοῖς βρουμαλίοις καὶ συνήμοις καὶ ἀνακεφαλαίοις. fol. 258. a.

LIII. De distributione munerum pietatis erga Deum testandæ caussa erogatorum ab imperatore in Brumaliorum solennitate, in diebus annuæ memoriæ coronationis & sumtæ imperatoriæ majestatis.

νδ'. Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου ἔκθεσις πρωτοκλησιῶν πατριαρχῶν τε καὶ μητροπολιτῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων. fol. 260. b.

LIV. Epiphanii, episcopi Cypri, expositio, qvo ordine Patriarchæ, Metropolitæ, Archiepiscopi atqve episcopi loca sua occupent.

νε'. Περὶ τ Δίξεως τῶν κομιζομένων τῶν συνηθισιῶν τῶν πατρικίων καὶ τῶν συνηθῶν τῶν πρωτοστατῶν, ὧν λαμβάνουσιν ἐν τοῖς ἄγμασι ἱπποδρομίου. fol. 262. b. In fine qvædam desunt.

LV. De misilium distributione & stipendiorum à patritiis datorum; de præpositorum salariis, qvæ accipiunt secundum ordines hippodromii.

νς'. (*) Βίος Ἀλεξάνδρου ἔ Μακεδόνος, καθ' ἱστορίαν ἔχων φάκελα Gδ'.

LVI. Vita Alexandri Macedonis, continens facta historica XCIV.

νζ'. Τῷ Φυσιολόγῳ ἡ τῶν ἑκάστου θηρίου θαυμασιὴ ἕξις· πρός τε θεὸν ἀναγωγὴ καὶ τῶν ἐν βίῳ ἀναστρεφόντων. λόγοι ν'.

LVII. Physiologus de admiranda cujusqve animalis constitutione, una cum manuductione ad Deum, & honestæ mores vitæ. Sermones L.

Codicis ipsius MS. qvem edi è re literaria utiqve esset, atqve editionis spem factam ab eruditissimo Majo cum voluptate intellexi, hanc descriptionem Amplissimo Possessori D. Uffenbachio in acceptis refero:

Codex forma est majori, qvam in Folio vocare solent, in membranas pergamenas eas qve firmiores, leviores atqve nitidiores, qvam qvibus posteriores, ante Typographiæ inventionem, temporibus utebantur, exaratus. Qvanqvam de ejus ætate certo definire non ausim, illum tamen longe ante Urbis expugnationem in ipsa Græcia scriptum esse, existimo. Summa enim cura atqve dexteritate confectum, ut sphalmata, qvibus recentiores ex Scribarum ignorantia atqve oscitantia scatent, vel nulla vel exigua rarissime occurrant. Et licet elegantia Scripturæ tanta appareat, ac si integrum volumen non solum eadem manu, sed

(*) duo posteriora capita desunt in MS.

*eodem calamo eademque die descriptum videatur; Litterarum tamen character antiquior est & à nostro multum differt, atque ideo lectionem initio difficiliorem reddit, quæ difficultas augetur per Siglas vel Litterarum compendia, & quod voces minus distincte nullo plerumque interstitio sibi cohæreant. Quod equidem neque non contemnendam antiquitatis CL. Salmasius * asserit. Accentus adjecti illam nec tollunt nec minuunt, cum ab Aristophane jamdum inventi ** & in vetustissimis atque præstantissimis Codicibus sæpe reperiantur. Externa Libri facies, involucrum nimirum ex corio bubulo Turcico constans auroque obductum atque Regum Hungariæ Insignia, quæ in utraque parte apparent, satis demonstrant, non ultimum inter celeberrima atque instructissima Budensi, heu quondam! Bibliotheca κειμήλια locum obtinuisse. De quo infra pluribus. Sed ut ad interiora accedam. Primus Tractatus omnem apparatum bellicum omniaque ad illum necessaria exactissime describit. Reliqui, Ritus Ecclesiasticos, Cerimonias in uno quoque festo die observari solitas prolixius enumerant. Hinc non solum quæ ad statum aulicum & Ecclesiasticum pertinent, sed multa etiam quæ ad Topographiam Urbis, Officiorum atque Dignitatum notitiam utrumque, Ecclesiasticam imprimis horum Temporum Historiam, faciunt, reperiuntur, quæ alibi frustra quæsiveris. Quod luculento est indicio hoc opus nunquam prodiisse. Multa enim tam Palatii quam Ecclesiæ Officia à Codino atque Meursio omissa ex illo produci, multa etiam illustrari possunt. Innumera quoque voces occurrunt, quas neque Glossaria à Labbæo, Meursio, du Cangio composita, neque Hesychius, neque Suidas habent. Quare ad Linguæ etiam peritiam haud parum conducit. Stylus caterum satis comptus atque pro istius Seculi Barbaria sat elegans. Nunquam vero editum, imo vix cognitum hactenus optimum fuisse Codicem prorsus miror. Neque enim inter opem Constantini à Vulcanio vel ab aliis publici juris facta apparet, neque ab Hanckio, nec alio quod sciam, ulla ejus fit mentio. Verum du Fresnei Domini du Cange industriam effugisse plane demiror, quippe qui ad illustrandam Orientalis Imperii Historiam, & Glossarium suum adornandum incomparabili prorsus studio omnia rimatus est. Solus Gesnerus, † in Historia Litteraria peritissimus, ejus hisce meminit, dum inter alia Constantini Opera recenset:* Volumen Græcum magnum ex Bibliotheca Hungarica de Ceremoniis aulicis Sacris & prophanis. Videndum *pergit Gesnerus*, an forte sit idem Liber qui Harmenopulo tribuitur in Catalogo

* Epistol. ad Cl. Sarravium quæ CLXXXIII. est in edit. Burmanni p. 186. seq.

** Idem Salmasius l. c.

† Sive Jacobus Frisius potius in Epitome Bibl. Gesnerianæ & continuatione ap. Froschov. 1583. fol. p. 173.

logo Bibliothecæ Regis Gallorum, Ordo Regii Palatii. *Nullum vero mihi dubium eſt, aut falſo Conſtantino Harmenopulo inſcribi aut plane diverſum eſſe debere. Cum expreſſiſſimis verbis Imperator in omnium Tractatuum Titulis & prælogviis illos ſibi ipſi vindicet, & qvem Conſtantino Harmenopulo tribuit Codex, de Auticis, meus vero de Eccleſiaſticis potiſſimum agat. Du Cangius qvi omnia Regiæ Bibl. MS. ſoduloexcuſſit, Harmenopulum non vidit, alias neglexiſſet minime, qvare illum adeſſe vix credo. Si Labbei Bibliothecæ MSS.* * *ad manus eſſet lubens conſuluiſſem, is enim Regiæ Bibliothecæ MSS. inter cætera enumerat, qvalis autem ſit Catalogus de qvo Geſnerus, ignoro. MStum fuiſſe oportet. Singularem enim Regiorum MStorum Indicem unqvam typis vulgatum eſſe, me latet. Illum vero ipſiſſimum eſſe Codicem qvi Budenſis Liberariæ ſupellectilis uberrima atqve præſtantiſſima qvondam fuit, Ungariæ Regum arma ut ſupra dixi gentilitia, qvibus ex utroqve latere ſplendent, comprobant. In ultima Urbis Budæ expugnatione aliqva Bibliothecæ rudera recuperata, qvæ Julius à Pflugk* † *deſcripſit, ſed meus Codex non memoratur, qvare longe ante evaſiſſe oportet. Qvibus autem fatis in meas tandem manus devenerit, equidem ignoro. Exiguo are à me redemtus fuit, in magno autem pretio mihi habetur, dignus etiam qvi lucem publicam videat. Qvod an mea unqvam opera fiet neſcio, exiguam enim in Græcis notitiam meam ingenue agnoſco, neque qvi hodie græſſatur ſcribendi pruritus me tenet, ut Scriptoris vel Editoris nomen nullo Reipubl. Litterariæ commodo temere mihi arrogare velim. Interim gratus mihi labor eſt, qvem cum Dn. Schneidero dicto Schmidt Viro Græcarum imo omnium Litterarum peritiſſimo, Codici impendo. Hujus induſtria (nam mea qvam confero ſymbola exigua vel nulla,) prioris atqve dimidia etiam partis ſecundi Tractatus verſio jam delineata. Rudis ea qvidem, ſed ſecundis curis, & ſi plura qvam ſupra à me nominata Gloſſaria nacti erimus expolietur.*

Non dubium eſt qvin egregio prorſus munere rem literariam beaturi, & Hiſtoriæ Byzantinæ novam atqve inſignem lucem allaturi ſint viri præſtantiſſimi, ſi locuples hoc atqve Imperatoriis auſpi-

* In hac pag. 270. memoratur ex MSS. Bibl. Regiæ, poſt Harmenopoli promtuarium libris VIII. diſtinctum & pleraqve alia ad utrumqve jus Græcorum ſpectantia opuſcula, *Officia Palatii & Eccleſiæ* ac ſedes Patriarchæ CPol. ſubjectæ ſub Leone Philoſopho & Andronico Palæologo, & τάξις τῶν χαρτοφυλάκων per Demetrium Gemiſtum Protonotarium magnæ Eccleſiæ Diaconum, Inſcriptiones Patriarchæ CPol ad Papam & cæteros Patriarchas, ArchiEpiſcopos. Sed nihil hæc ad præſens opus.

† in Epiſtola ad Seckendorfium qvæ extat T. II. Collectionis Madero Schmidianæ de Bibliothecis pag. 310. ſeq.

auſpiciis elucubratum opus ſtudio ac labore ſuo recenſitum atqve explicatum qvamprimum publicaverint.

XXV. ANSELMI BANDURII Conſpectus * Operum S. NICEPHORI Patriarchæ CPol., *quorum pauca hactenus edita fuerunt, edendorum propediem duobus Tomis in fol. cum interpretatione Latina, notis atqve VIII. Diſſertationibus Criticis, Dogmaticis & Hiſtoricis.*

Erudito Lectori.

Inter Conſtantinopolitanos præſules, nullus ab ævo Chryſoſtomi fuit tot doctrinæ pietatisqve dotibus exornatus, qvot Nicephorus ille, qvi octavo ſæculo, omnes Iconoclaſtarum impetus excepit, ſcripta & molimina egregie repulit. Ejus opera a multis tentata, hactenusqve tamen in variis Bibliothecis latentia cum in lucem edere animus ſit, doctorum opem & conſilium expetere cogor; tum ut ſi qvid in Bibliothecis extet hoc in catalogo non expreſſum, ea de re me commonefacere non dedignentur; tum ut ſi uspiam pauca illa qvæ temporum injuria in manuſcriptis noſtris exciderunt, qvæqve ſuo loco notavimus, reperiantur, ea nobis ad publicum uſum commodare ne graventur.

Qvanti vero æſtimanda ſint iſthæc Opera, etſi res ipſa per ſe loqvatur, paucis tamen recenſere ne pigeat. Hic Iconomachorum omnes ſententiæ, impia dicta, & molitiones aperiuntur, & incredibili diligentia confutantur; qva in re nihil perfectius hucusqve in lucem prolatum eſt. Hic bene multa ad Hiſtoriam pertinentia, & ab Hiſtoricis intacta, narrantur; ac ubiqve abſoluta & varia in rebus cum eccleſiaſticis tum profanis Nicephori eruditio deprehenditur. Conſtantini Copronymi, qvem Mamonam ubiqve nuncupat, auſus in temeranda religione varii, doli, fraudesqve, furor in Chriſtianos, machinationes contra piam fidem, admixtis ſubinde rerum geſtarum monumentis recenſentur, ejusdemqve impia doctrina pro virili refellitur. Hic Euſebii Cæſarienſis dogmata, ut impia & à Chriſtianæ fidei ſinceritate aliena, confutantur: nam inter Græcorum præſtantiſſimos Euſebius ut Arianus & hæreticus (nec fortaſſe injuria) ſemper ** habitus eſt: in his vero qvæ Euſebium ſpectant multa habentur hacte-

* Promiſſus à me hoc ipſo capite pag. 296.

** Vide tamen qvæ pro excuſando Euſebio ſupra pag. 32.

hactenus inedita & ignota, qvæ ad illorum temporum historiam apprime conducant. *Epiphanidis* item cujusdam, cujus nec ætas, nec nomen ita comperta sunt, sententia adfertur, ac utpote impia & lethifera profligatur. Qvodqve, meo qvidem judicio, præstantissimum est, multa nova & inobservata de Synodo secunda Nicæna profert; iis longe sinceriora qvæ jam in collectione Synodorum comparent; utpote qvæ ab oculato teste, qvi rebus etiam interfuerit, tradantur. Multa item sanctorum Patrum vel fragmenta, vel etiam opuscula pene integra nondum edita, hic passim inserta nec sine voluptate reperias; In his *Macarii Magnetis* vix noti scriptoris, qvi teste Nicephoro primis Ecclesiæ sæculis floruit, pretiosa ἀποσταστικὰ qvam plurima, qvibus alia ejusdem scriptoris fragmenta ad doctrinam Ecclesiasticam perqvam utilia, à doctissimo & humanissimo *Joanne Boivinio* accepta, adjunximus. Nec sine examine ille & perqvisitione, Patrum opera in medium adfert, sed sicubi opus ἐξηγητικῆς vel θεολογίας accurate & sagaciter edisserit. Non immerito igitur vir tantus passim à scriptoribus cum æqvalibus, tum subsequentis ævi, à doctrina, à religione, à disciplinarum omnium scientia, laudatur: in his primas tenent Ignatius ejus vitæ scriptor, Theodorus Studita Photius in Bibliotheca & alii, qvorum testimonia initio operum ejusdem Nicephori adferemus. Etsi vero nunc primum Nicephori opera isthæc in lucem prodeant, non defuerunt qvi antehac ea publicare voluerint. Inter eos *Combefisius* vir de re literaria optime meritus, ut videre est in Præfatione ad vitam Nicephori. At sive aliis distentus negotiis, sive morte præoccupatus; aliis rem dimisit; cujus promissa si expleamus, nos pergratum literatis omnibus facturos confidimus. His dissertationes criticas, dogmaticas, historicas ad operis elucidationem, ut in laterculo videre licet, adjiciemus.

Prodeunt autem isthæc ex codicibus Regiis 1826. 1989. 2378. exqve Colbertino 364. * Hisce porro ineditis operibus, alia omnia subjungemus, qvæ publici juris sunt, qvæqve ordine digesta in fine seqventis laterculi reperies. Hæc omnia vero duobus in folio Tomis complectemur: nisi fortasse ampliorem segetem ex Vaticana Bibliotheca eruere liceat, ubi jam omnia studiosis patent beneficio summi Pontificis CLEMENTIS XI. qvi ad bonum Reipublicæ cum

* Addendus Codex Bibl. Coisilinianæ de qvo celeberrimus Montfauconus p. 143.

auſpiciis elucubratum opus ſtudio ac labore ſuo [illegible] evectus eſt, plicatum qvamprimum publicaverint.

XXV. ANSELMI BANDURI[illegible] excultus.

S. NICEPHORI Patriarchæ CPol., [illegible] otium & hanc literarum *edendorum propediem duobus Tomis* [illegible] *atque VIII. Diſſertationibus Criticis* [illegible] COSMUS III. Magnus [illegible] & nos & ſtudia noſtra fovere [illegible] ſuorum qvorum opera Muſas [illegible] videmus, veſtigiis inſiſtens, lite- [illegible] Regio advigilat. Hujus ma- [illegible] uſum opportune dabitur, totum [illegible] tenuitate noſtra qvidpiam utilitatis & [illegible] referatur. Hujus item beneficio alia [illegible] in lucem emittere per otium paramus: [illegible] Mopſueſteni Commentaria in duodecim Pro- [illegible] Carpathii in Cantica genuina Commentaria; *Heſy-* [illegible] qvæ omnia ex Bibliothecis eruimus; & alia qvoqve, [illegible]

Inter C[illegible]
ſtomi fuit tot[illegible]
phorus ille,
pit, ſcrip[illegible]
ta, ha[illegible]
edere
ut ſ[illegible]
v[illegible]

Nos item multum debere profitemur V. C. *Clementi*, Bi- *bliothecæ Regiæ* cuſtodi, qvi nobis hujusce vere Regiæ ſupellectilis *ad* mutum copiam fecit: nec minus Cl. *Boivinio* alteri cuſtodi, qvi cata- *logum* operum S. Nicephori ab ſe accuratiſſime concinnatum nobis perhumaniter obtulit, unde proſpectum noſtrum, & ex ipſis codici- bus, adornavimus.

Neqve tacendus R. P. *Michaël Lequien* ex Familia Domini- *canorum*, vir eruditus & officio plenus, cujus item opera & conſilio freqventer uſi ſumus. Sed nihil pro meritis unqvam dicere poſſim de doctiſſimo viro nobisqve ſumma neceſſitudine conjuncto R. P. D. *Bernardo de Montfaucon*, ſtudiorum noſtrorum fautori, cujus ope- ra, conſilio, exemplo ad hæc ac pleraqve alia capeſſanda animum ad- pulimus, cujus conſilio Gallicum iter ſuſcepimus & Græcarum Mu- ſarum, qvas à puero colueramus, ſtudio, nos totos addiximus. Hi no- bis aggrediendi operis auctores fuere. Jam vero ſupereſt ut erudito- rum conſiliorum judicumqve expectemus.

Pariſiis in Monaſterio ſancti Germani à Pratis IV. Kal. Junii M. DCCV.

Elen-

Elenchus Operum S. NICEPHORI Patriarchæ CPol.

Edita asteriſcis notantur, locusque in margine indicatur.

TOMUS I.

Præliminaria Interpretis.

PRÆFATIO generalis.

Præfatio de iis qvæ hoc volumine continentur.

Diſſertatio de Nicephoris, eorumqve ſcriptis.

Vita * ſancti Nicephori Patriarchæ Conſtantinopolitani, deſcripta ab Ignatio Diacono ejus diſcipulo.

Oratio Theophanis presbyteri habita in translatione ejus reliqviarum.

Chronica Synopſis ſancti Nicephori Patriarchæ CP. Acta ac ſcripta ordine annorum digerens; ex ejusdem Nicephori vita, ex epiſtolis ſancti Theodori Studitæ, aliorumqve Authorum monumentis.

Veterum teſtimonia de ſancto Nicephoro Patriarcha. CP.

Sancti NICEPHORI *Patriarcha Conſtantinopolitani, pro irreprehenſibili, & pura Chriſtianorum fide* Capita LXXXIII.

Hæc Capitum diſtinctio ſumpta eſt ex codice Colbertino antiqviſſimo: Capitum autem argumenta toto opere perlecto reſtituta ſunt.

I. PROOEMIUM. Suum eſſe cuilibet rei tempus, juxta Salomonem: Fidei autem defendendæ tempus nunc adeſſe.

II. Melius facturos homines, ſi omiſſis inutilibus qvæſtionibus futurum judicium, vitamqve æternam meditentur.

III. De fidei progreſſu à prima usqve origine: ut variè pro variis temporibus divina Providentia hominum ſaluti conſuluerit: de lege veteri: de ſalute humani generis per CHriſtum reparata. Theologiam à ſanctis Doctoribus abundè eſſe hactenus explicatam.

IV. De perverſis Iconomachorum opinionibus: eas à ſynodis jam

* Exſtat Græce in Actis Sanctor. T. 2. Martii p. 704. & Latine p. 294.

pridem esse damnatas: easdem nunc in perniciem Ecclesiæ reviviscere.

V. Iconomachorum vitia: eos gulæ præsertim ac ventri deditos esse.

VI. Continuatio invectivæ in Iconomachos: eorum plerosqve Concilio Nicæno subscripsisse, deinde mutavisse sententiam: mox depositos, ac sacerdotio privatos turbas movisse.

VII. Ut Iconomachi lingva & manu in Ecclesiam ac res sacras grassati sint. Pathetica ac vehemens declamatio.

VIII. Iconomachi cum Judæis collati. CHristum per illos secundo ac tertio passum esse; ejus nempe imaginibus violatis ac deformatis.

IX. Iidem collati cum ædificatoribus Turris Sennaar, item cum Janne & Mambre, cum Alexandro & Hymenæo, cum filiis Corè, ac denique cum senioribus Babyloniis, qvi Susannam calumniati sunt: adjunxisse sibi Iconomachos colluviem hominum vilissimorum. Qvam ob causam permiserit Deus Ecclesiam turbari & orthodoxos vexari? Invectiva in corruptissimos sacerdotum mores.

X. Duplex Iconomachorum blasphemia: prima, Idololatras esse eos qvi imagines colunt: altera, corpus Christi incircumscriptum esse: primum errorem conari eos testimoniis sanctorum Patrum confirmare.

XI. Alterum, Arianorum ac Manichæorum testimoniis astruere.

XII. De Eusebio Cæsarienſi, deqve Ariana hæresi.

XIII. Testimonia sanctorum Patrum male intellecta, ac trunca ab Iconomachis usurpata.

XIV. Invectiva in eos à qvibus schisma denuo excitatum.

XV. De persecutione ab iisdem susc itata.

XVI. De his qvi metu amittendi bona vel dignitates, hæresin amplexi sunt. Iconomachorum mores. CHristi, Apostolorum, ac Prophetarum dicta, adversus eos prolata.

XVII. Crimina Orthodoxis objecta ab Iconomachis. De Synodo seu Pseudo-Synodo Copronymiana.

XVIII. Expositio fidei Orthodoxæ.
De DEO uno ac trino.

XIX. De CHristo.

XX. De

XX. De CHristo seu de incarnati Verbi mysterio fusius.

XXI. De duabus in CHristo naturis, ac de unione hypostatica.

XXII. Duas esse in CHristo voluntates, & operationes duas diversas.

XXIII. De adoratione duplici: De imaginum cultu; De objecto Idololatriæ crimine.

XXIV. Qvinam sint Idololatræ. Iconomachos DEI hostes esse. Dicta Prophetarum contra DEI hostes prolata.

XXV. Episcoporum ac Sacerdotum impietas per prosopopœiam amplificata. De secunda Nicæna Synodo.

XXVI. Argumentum contra Iconomachos petitum ex iis verbis qvæ in Liturgia recitabantur, *ἀποστήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων*, &c. Id est, *cum nos ab errore idololorum revocasset*, &c.

XXVII. In illa Iconomachorum verba, *Nisi nos Constantinus* (Copronymus scilicet) *ab Idolorum insano cultu liberasset, CHristus nullo modo salutem nobis afferre potuisset.* Iconomachos in ipsa sacrorum mysteriorum celebratione pugnantia & dicere & facere. De religionis Christianæ progressu ab ipsa usqve origine.

XXVIII. Si CHristus Ecclesiam suam ab Idolorum cultu liberare non valuit, qvæ sequantur inde absurda?

XXIX. Argumentatio in Sacerdotes Iconomachos, dicentes se Idololatras fuisse.

XXX. Duo esse Idololatrarum genera: item diversum esse Idolorum & imaginum cultum.

XXXI. Multos coli ab Idololatris deos, habitu ac figurâ varios; unum à Christianis: Sacrificiorum diversitas.

XXXII. Alia argumentatio Ironica contra Iconomachos, dicentes serviisse se Idolis.

XXXIII. Duplex criminatio ab Iconomachis excogitata; prima in ipsam CHristi imaginem; altera in Christianos: Judæis ac Græcis pejores esse Iconomachos.

Pars Altera hujus Apologetici, in qua probatur ex sacris Scripturis omnes gentes ab Idolorum cultu virtute CHristi liberatas esse, & Ecclesiam universam errare non posse.

XXXIV. An ea qvæ Iconomachi docent congruant cum sacris Scripturis, dictisqve Propheticis? Sequuntur Prophetarum dicta, ordine Chronologico.

XXXV. Davidis verba, & ad ea obſervationes ſancti CP. Patriarchæ.

XXXVI. Verba Michææ, Oſeæ, & Habacuc, cum explicatione, & obſervationibus.

XXXVII. Verba Sophoniæ & Zachariæ cum explicatione, & obſervationibus.

XXXVIII. Chriſtianos ab Idolorum cultu longiſſime abeſſe: qvæ fuerit Martyrum, qvæ Aſcetarum & Anachoretarum fides

XXXIX. De Diis gentium ac fabuloſa Theologia. Superſtitioſum Idolorum cultum abolitum eſſe, ex qvo CHriſtus in mundum venit.

XL. Coli ab Orthodoxis CHriſtum: coli item ejus imaginem: ſcilicet Corpus CHriſti pingi potuiſſe, circumſcriptumqve & paſſibile fuiſſe.

XLI. Verba Malachiæ & Iſaiæ, cum explicationibus, & obſervationibus.

XLII. Obſervationes ad verba Iſaiæ.

XLIII. Iſaiæ verba, cum explicatione & obſervationibus.

XLIV. Alia Iſaiæ verba, cum obſervationibus & explicatione.

XLV. Verborum Iſaiæ explicatio. Alia ejusdem Prophetæ verba. Apoſtolorum Pauli, Joannis, & Petri dicta cum Propheticis congruentia.

XLVI. Iſaiæ verba cum explicatione & obſervationibus.

XLVII. Iſaiæ & Pauli Apoſtoli verba de purificata ac ſanctificata à CHriſto Eccleſia, & ejus cum CHriſto unione.

XLVIII. Excurſio in Iconomachos. Verba Prophetica, Iſaiæ ſcilicet.

XLIX. Falſum eſt qvod Iconomachi dicebant, averſum eſſe, ac alienatum à DEo populum ejus. *Refutatio per dilemma.*

L. Id agere Iconomachos, ut CHriſtum ſua & dignitate & virtute ſpolient. Iconomachorum verba cum Evangelicis collata.

LI. Eosdem & Patri injuriam facere & Spiritui ſancto. Jeremiæ verba cum explicatione & obſervationibus.

LII. Alia Jeremiæ verba cum explicatione & obſervationibus.

LIII. Qvam dulcia ſint DEI eloqvia ac promiſſa.

LIV. Ezechielis verba.

LV. Explicatio Prophetiæ præcedentis, & ad eam obſervata. Alia ejusdem Prophetæ verba cum explicatione & obſervationibus.

LVI.

LVI. Alia Ezechielis verba cum explicat. & observat.

LVII. Alia Ezechielis verba cum explicationibus & observationibus.

Numeri sequentes à Cl. Boivinio restituti sunt. Nam codex Colbertinus, ex quo distinctio capitum sumpta est, mutilus est hoc loco.

LVIII. De Daniele Propheta: ejus verba, cum explicatione & observationibus.

LIX. Epilogus, seu conclusio Propheticorum testimoniorum supra allatorum. Excursio in Iconomachos.

LX. Ut ab Iconomachis templa ipsa profanata sint, ac deformata: item sacra vestimenta ac vasa.

LXI. Ne ipsis quidem libris Evangelicis eos peperciſſe: quid distent picturæ à scripturis, sive historiæ pictæ ab iis quæ scriptæ sunt. De præstantia & utilitate picturæ.

LXII. Iconomachos Evangelii contemptores esse, ac violatores.

LXIII. Eos & CHristo & Sanctis bellum indixisse. *Prosopopœia.* Judæis pejores esse Iconomachos.

LXIV. Iconomachi imaginem CHristi oderunt, ut pantheræ hominis effigiem. Querimonia seu lamentatio ob profanationem templorum.

Apologeticæ tertia pars.

LXV. Quas rationes habuisse se dicunt Iconomachi destruendarum imaginum: Earum rationes refelluntur.

LXVI. Utilitas imaginum. De lege Mosaica. De Gratia, quæ CHristo authore Legi successit.

LXVII. Lex & Gratia inter se collatæ. Non posse simul stare Idololatriam & Gratiam.

LXVIII. Quantum Gratia & Veritas Legi & figuris præstent. De Sacerdotio CHristi. De Sacrificiis ab eo institutis. De tabernaculo ac cærimoniis.

LXIX. Tabernaculum veteris cum novo collatum. De mediatore seu ministro. De Pontifice, de candelabro, de mensa. De pane, de Sacrificio, de Arca ac propitiatorio.

Proœmium fusioris disputationis de Cherubinis.

LXX. De Cherubinis non ex ipsis Dei justu fabrefactis, & arcæ impositis: veneranda fuisse simulacra illa, multis de causis.

LXXI. Prædicta esse ac veteri modo eaque ad Deum peculiari aliqua rati-

ratione referuntur, & ad ejus gloriam pertinent. Imagines Cherubinorum cum imaginibus CHristi collatæ. Imaginum usum antiqvissimum esse, & ipsi Ecclesiæ coævum. Qvantum præstent sacra novæ Legis, veteris Testamenti sacris.

LXXII. De Templo Salomonico. De Templo post transmigrationem Babylonicam ædificato. Qvanta utriusqve gloria fuerit.

LXXIII. Illam Templi ac veterum sacrorum gloriam evanuisse, ex qvo Veritas umbræ succesit. Christianorum Templa cum Judæorum Templis collata.

LXXIV. Qvantum nova sacra veteribus præstent. Judæis templi instaurationem negligentibus indignatum esse Deum; qvanto magis Iconomachis templa evertentibus?

LXXV. Si CHristus carne assumpta homines nihil juvit, necesse esse ut vel nesciverit, vel noluerit, vel non potuerit.

LXXVI. Absurdum esse primum.

LXXVII. Item secundum, ac tertium.

LXXVIII. CHristum & sciviſſe, & voluiſſe, & potuiſſe salvos nos facere.

LXXIX. De fide & incredulitate. Fidem Christianorum esse irreprehensibilem.

LXXX. Qvænam vere impura & immunda sint. Non esse repudiandas imagines ob incredulitatem ac dementiam Iconomachorum.

LXXXI. De Iconomachorum pertinacia ac duritie. Octingentos annos præteriisse, ex qvo imaginum cultus in Ecclesia vigeat.

LXXXII. Qvi per omne illud tempus vixerunt, an Idololatræ fuerint? qvam absurdum sit id dicere.

LXXXIII. Invectiva in Iconomachos. Operis totius epilogus.

Præliminaria Interpretis.

APpendix ad librum superiorem, sive selectæ sententiæ, ac fidei regulæ, ex sacris Scripturis & ex libris sanctorum Patrum excerptæ.

Præfixum est Proœmium, in qvo de Iconomachorum temeritate circa ea qvæ sunt fidei; de fugiendis vanis qvæstionibus; de fidei præstantia, &c.

Testimonia Scripturarum ac sanctorum Patrum, videlicet

Ea

Ἐκ τ κατὰ Ἰωάννην ἁγίᾳ εὐαγγελίᾳ.
Τῦ αὐτῦ.
Τῦ ἁγίᾳ ἀποστόλᾳ Παύλᾳ ἐκ τ πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς.
Τῦ αὐτῦ ἐκ τ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς.
Τοῦ αὐτῦ πρὸς Θεσσαλονικεῖς.
Τοῦ αὐτῦ ἐκ τ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς περὶ τῶν ἀποθνήσκοντων.
Τοῦ αὐτῦ ἐκ τ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς.
Ησαΐου προφήτου. Ἀμβακὺμ προφήτου. Ἐκ τῶν Σολομῶντος παροιμιῶν.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τ Χρυσοστόμου ἐκ τ εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν λόγου.
Τοῦ αὐτῦ ἐκ τ ἑρμηνείας τ πρὸς Ρωμαίους.
Τῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας τ εἰς τὸ αὐτὸ ῥητὸν ἑρμηνείας.
Τῦ αὐτῦ ἐκ τ β΄. βιβλίου τῶν πρὸς Ἑρμείαν Διαλόγων.
Τῦ ἁγίου Ἰωάννου τ Χρυσοστόμου ἐκ τ πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς ἑρμηνείας.
Τῦ αὐτῦ ἐκ τ πρὸς Θεσσαλονικεῖς α. ἐπιστολῆς ἑρμηνείας.
Τῦ αὐτῦ ἐκ τ πρὸς Ἑβραίους ἑρμηνείας, εἰς τὸ, πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, καὶ τὰ ἑξῆς.
Τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἐκ τ εἰς τὸν ρλδ. ψαλμὸν ἑρμηνείας.
Τῦ αὐτῦ ἐκ τῶν καθ' Ευνομίου, ἐν οἷς καὶ πόθεν ἡ ἀσεβεια γνῶναι, δείκνυσι.
Τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τ Θεολόγου ἐκ τ εἰς βάπτισμα λόγου.
Τῦ ἐν ἁγίοις Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης ἐκ τῶν εἰς τὴν τ ἀνθρώπου κατασκευὴν. κεφ. κγ΄.
Τῦ αὐτῦ κεφ. κδ΄.
Τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν ἐκ τ περὶ τῶν θείων ὀνομάτων λόγου δ΄. κεφ. κδ.
Τῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἐκ τ λόγου τ κτ τῶν Φρονούντων τὰ Σαμοσατέως, καὶ περὶ πίστεως, ὅτι εἷς ὁ Χριστός.

Dissertatio de Constantini Copronymi, qui à Nicephoro Mamonas *est appellatus, vita, moribus, doctrina, ac scriptis.*

ANtirrheticus liber, seu refutatio ineptiarum, qvas irreligiosus Mamonas contra salutarem Dei Verbi incarnationem indocte & impie effutivit, Capitibus L.

I. Proœmium. Duplex crimen Orthodoxis objectum esse ab Iconomachis: primum qvod Idolis servirent: alterum qvod CHristi

Corpus, tanqvam circumſcriptum, pingerent. De primo actum ſupra: de ſecundo, actum iri in hoc & ſeqventibus Antirrheticis.

II. Invectiva in Iconomachos.

III. Eos idem cum Manete ſentire.

IV. Item cum Ario.

V. Renovari ab iis varias hæreſes.

VI. Generalia concilia nihili ab iisdem facta.

VII. Argumenta eorum futilia eſſe, ac vix refutatione digna, confundi autem ab iis illas voces, ἀγεγραπτον, & ἀπεγεγραμμενον.

VIII. De libro Dogmatico, cujus author Mamonas, qvo ordine, qva methodo ſit ſcriptus.

IX. Proœmium illius libri, ut Mamonas ſimulata pietate benevolentiam captet.

X. Ad illa Mamonæ verba: *Sancta Dei & Catholica noſtra Eccleſia*; eandem Eccleſiam ab illo & Catholicam vocari, & Idolicam ſeu Idolis addictam. De Mamonæ impietate & ſævitia.

XI. Ad illa Mamonæ verba; *Ita traditum confitetur*; traditionem Eccleſiaſticam ab eo agnoſci ſimul & repudiari.

XII. Ad illa ejusdem verba; *Non mutata Divinitate in carnem*, &c. incipere inde Mamonam ſeipſum prodere, de Incarnatione Verbi male ſentientem.

XIII. Ad illa ejusdem verba; *Etſi omnis imago derivata à prototypo aliqua noſcatur*: non cohærere hæc cum ſuperioribus. De malignitate Mamonæ, virus ſuum evomere præfeſtinantis.

XIV. Mamonas Orthodoxus ſe initio mentitus: deinde prodita erroris ſui turpitudine agnitus cum gracculo Æſopico, furtivis plumis nudato, comparatur.

XV. Ad illa Mamonæ verba; *Quamvis item ejusdem cum effigiato naturæ*, &c. Non magis hæc ad rem eſſe, qvam ſuperiora. Confundi à Mamona imaginem arte factam, cum imagine naturali.

XVI. Si imago ejusdem ſit eſſentiæ ſeu naturæ cum re effigiata, qvot inde ſeqvantur abſurda?

XVII. Ad illa Mamonæ verba: *Ut totum ſervetur*, &c. Non eſſe imaginem id, qvod prototypo per omnia ſimile ſit, ac nihilo ab eo differat.

XVIII.

XVIII. Ne Logicæ qvidem artis cognitionem ullam Mamonæ esse. Eum per ignorantiam, imaginis notionem penitus evertere.

XIX. Ad illa Mamonæ verba; *Quærimus à vobis quomodo fieri possit ut Dominus noster JEsus CHristus, (qui ex duabus naturis, corporea & incorporea, per unionem inconfusam persona unâ est) depingatur, hoc est, effigietur.* Solutio illius qvæstionis.

XX. Mamonam naturas in CHristo confundere; licet inconfusas dicat; CHristum, cum DEus simul & homo sit; simul esse & *γραπτὸν* & *ἄγραπτον*.

XXI. Ad illa Mamonæ verba; *Quoniam & alteram naturam, incorpoream, carni unitam habet*, &c. Ex eo qvod naturæ in CHristo unitæ sint, non seqvi carnem esse incircumscriptam; inconfusam enim esse unionem.

XXII. Si propter unionem hypostaticam duarum naturarum in CHristo, caro incircumscripta est, sicut ipsa Divinitas: pariter propter unionem naturalem trium personarum in DEo, Pater & Spiritus sanctus erunt geniti, sicut Filius.

XXIII. Ad illa Mamonæ verba; *Quoniam post unionem illam inseparabilis res est*, &c. Eum qvi solus carnis imaginem pingit, non affingere carni propriam Personam, nec qvartam addere Trinitati.

XXIV. Mamonæ verba; *Id est personam characterizans, ac statuens CHristum creaturam esse duntaxat, nec Divinam naturam ei inesse*: Refutatio verborum. CHristum ipsum sudario divina vultus sui lineamenta impressisse. Iconomachos Judæorum æmulatores esse.

XXV. De Mysterio Incarnationis doctrina Orthodoxa. Contra eos qvi dicunt beatæ Virginis corpus incircumscriptum fuisse circa illud tempus qvo CHristus conceptus est. Dilemma.

XXVI. Aphthartodocetarum opinio, assumptam à CHristo carnem incorruptibilem dicentium. Si CHristi corpus incircumscriptum fuit, an illud a beata Virgine habuerit, an beatæ Virgini communicaverit?

XXVII. Qvi CHristum circumscriptum negat, is & hominem esse eum negat: qvi hominis corpus pingit, is corpus ab anima non dividit. De Copronymi imaginibus sculptis, pictisqve. Invectiva in eundem. Eum effigiem suam adorari voluisse.

XXVIII. Definitio archetypi. Definitio imaginis.

XXIX. Definitio Idoli.

XXX. Imago relationem habet ad archetypum, & ab eo differt essentia. Qui imagini illudit, eum & archetypo illudere.

XXXI. Etymologia vocis εἰκὼν, quæ imaginem significat. Imaginem CHristi aliud esse a Christo. Item differre hæc, simile esse & idem esse: Item aliud esse, & alius esse.

XXXII. Ad illa verba Mamonæ; *Ab unito Divino Verbo separat*, &c. Qui CHristum effigiat, is naturas dividit, mente dumtaxat, non actu, sive reipsa.

XXXIII. Ad illa Mamonæ verba; *Quod si non separetur, simul utique circumscribetur.* Verbum divinum cum natura sua sit incircumscriptum, non posse carne circumscripta simul circumscribi. De archetypo & imagine.

XXXIV. De Christolytis. Si Pictorum ars Divinitatem CHristi à carne separat, ipsa morte potentior sit necesse est. Excursio in Copronymum.

XXXV. Verbum Divinum nec violata carne injuriam passum esse, nec effigiata, circumscriptionem.

XXXVI. Quibus verbis Pictor Iconomachum alloqvuturus sit.

XXXVII. Verbum Divinum circumscripta carne non circumscribi, probatur per exempla, solaris radii; item orbis solaris descripti; item ferri candentis aqva tincti.

XXXVIII. Ad illa Mamonæ verba; *Impossibile enim est imaginem esse, quæ non declaret formam sive characterem prototypæ personæ*, &c. Mamonas CHristum personæ, formæ, & characteris expertem statuit. Duæ sunt in CHristo formæ. Testimonia sanctorum Pauli & Petri. De Eusebio parva sentiente.

XXXIX. Ad illa Mamonæ verba; *Fieri enim non potest ut in eo, qui ex duabus naturis in una persona constat*, &c. Si duæ sunt in CHristo naturæ, utraqve natura suas habet proprietates: si itaqve Divinitas incircumscripta sit, humanitas circumscripta.

XL. Mamonas, ut Apolinarius, videtur unam in CHristo naturam agnoscere.

XLI. Ad illa Mamonæ verba: *Sed aut Divinitas simul circumscribitur in imagine, quatenus CHristus ex duabus naturis persona una est, aut*, &c. Verbum Divinum non modo carne circumscripta, non circumscri-

ſcribitur; ſed ne qvidem cum in carne eſſet, circumſcribebatur. Teſtimonia ex ſacris Scripturis. In DEo ſubſtantia nihil differt ab operatione.

XLII. Si CHriſtus compoſitus; neceſſe eſt etiam ut ſit circumſcriptus. Verbum Divinum, carne circumſcripta non circumſcribitur: probatur per exempla ſigilli aurei, & rotarum ignearum, qvæ cum Cherubinis pinguntur.

XLIII. Ad illa Mamonæ verba; *Dicit autem is, qui fecit illam imaginem, eam CHriſti imaginem eſſe*, &c. Qvi imaginem facit, eamqve CHriſti eſſe dicit, is CHriſti nomine diverſa ſignificari ſcit, ac cum duo ſint ſignificata, altero dumtaxat utitur.

XLIV. Cum ait Paulus, *nos autem prædicamus CHriſtum crucifixum*, non dicit, neqve opinatur crucifixum eſſe ipſum Verbum. Alia teſtimonia, ex qvibus patet nomen CHriſti de una ſæpe natura accipi.

XLV. Ad illa Mamonæ verba; *Et quomodo Dei & hominis nomen, Divinam naturam ſignificans & humanam*, &c. Qvæ dicuntur de CHriſto, ea non neceſſe eſt de utraqve natura accipi. In Evangelio CHriſtus modo homo, modo DEus vel filius DEI vocatur.

XLVI. Non eſſe meris verbis immorandum. Sæpe enim fieri vocum enallagen ſeu permutationem; ut cum dicitur, *Si videritis filium hominis aſcendentem illuc, ubi erat prius.*

XLVII. Per ἀντιδόσεως & οἰκειώσεως modum, fieri ut utraqve in CHriſto natura proprietates ſuas alteri communicet, ac ut Verbum adoptet ea qvæ ſunt carnis propria.

Teſtimonia ſanctorum Petri, Pauli, Cyrilli, Amphilochii, Gregorii Nyſſeni.

Item de CHriſti imaginibus.

XLVIII. Si de CHriſti Incarnatione recte ſentirent Iconomachi, non confunderent in CHriſto naturas, naturarumqve proprietates & operationes.

XLIX. De Divinis operationibus; non differe eas ab eſſentia. De operatione CHriſti, ſcilicet humana; eam eſſe finitam & circumſcriptam. De duplici CHriſti facultate, Divina & humana: duplicem item eſſe ejus voluntatem, nec tamen humanam Divinæ contrariam eſſe.

L. Duplex in CHristo cognitio: ut DEus, novit omnia etiam antequam homo natus esset: ut homo, quædam ignoravit. Testimonia ex Evangelio. Cætera quoque in CHristo duplicia sunt, propter duas naturas. Proinde nihil obstat quominus is in eadem persona circumscriptus sit & incircumscriptus.

Brevis Præfatio Interpretis in secundum Antirrheticum.

Antirrheticus II. Capitibus XX.

PRoœmium.

I. Ad illa Mamonæ verba; *Constituimus autem & de alio capite interrogare vos*, &c.

Invectiva in Mamonam. Eum & Ecclesiæ doctoribus & iis Principibus, qui ante illum justè ac piè imperarunt, sapientiorem se facere.

II. Ad illa Mamonæ verba: *Unus ille ex duobus in unam personam redactus*, &c. Eo ipso quod unam ex naturis non circumscriptam statuit, alteram imprudens ac nolens circumscriptam fatetur.

III. Ad illa Mamonæ verba; *Per Divinitatem suam cum præsciviſſet*, &c. Mamonam ita stupidum esse, ut non intelligat imaginem CHristi monimentum esse incarnationis. * Refutatio eorum quæ Mamonas docuit de corpore CHristi in sacramento Eucharistiæ. De Apologia qua utitur pro se Mamonas.

IV. Ad illa Mamonæ verba; *Quoniam si de uno hoc simulacro persuaserimus vobis rectè nos dicere*, &c. Quænam ea sint, quæ de sanctorum ac beatæ Virginis imaginibus dicturum se ille profitetur. Nolle eum beatam Virginem vocari Θεοτόκον, id est, DEI matrem, ejusque intercessionem ab eo repudiari.

V. De veneratione sanctorum. Excursio in Mamonæ impietatem.

VI. De profanatis ab eo templis, ac sacris reliquiis.

VII. a) De angelis, eos incircumscriptos esse, sed non per omnia; eosdem pingi ac effigiari fas piumque esse.

VIII.

* *Insignis locus de Eucharistia, cujus mentionem facit Harduinus in tractatu de sacramento altaris.* Partem *autem interpretatus est Johannes Baptista Rousselot. Editus à Combefisio in manipulo Orig. rerumque Constantinopolit. p.* 221.

a) *Fragmentum de Angelis & Cherubimis, editum à Combefisio, & assutum disputationi Nicephori cum Leone Arm. in Manip. Originum rerumque CP. pag.* 178.

VIII. b) De Cherubinis, qvos DEus ipse jussit effigiari.

IX. De Angelorum apparitionibus, aliisqve ejusmodi visionibus; Angeli qvamqvam formæ ac figuræ expertes, non semel Patriarchis ac Prophetis visi sunt.

X. De Angelis qvi mulieribus circa sepulchrum Christi apparuerunt; eos qvales visi sunt tales depictos esse. De honore Angelis debito. Per eos preces nostras DEO offerri.

XI. Ignorare Iconomachos qvid sit pictura, qvid circumscriptio, qvid γραπτὸς qvid περιγραπτὸς: hæc autem non confundenda.

XII. c) Qvid sit γραφὴ seu pictura, qvid περιγραφὴ, seu circumscriptio.

XIII. CHristum tribus modis circumscribi: non eadem esse γραπτὰ & περιγραπτὰ.

XIV. Enumeratio variarum rerum qvæ etsi circumscriptæ sunt, pingi tamen non possunt.

XV. Qvi virtutes pingunt, ii non pingunt propriè, sed fingunt. Iconomachorum stupor, idem esse statuentium γράφειν aç περιγράφειν, Alter sentire ipsum illum, cujus authoritate utuntur, & qvem verum esse Asterium contendunt

XVI. Veri Asterii Testimonium. Nusquam sancti Patres pro γράφειν dixere περιγράφειν, nec περιγραφὴ, aut περιγραπτικὴ, aut ζωοπερίγραφος, pro γραφὴ seu γραφικὴ, seu ζωγραφία.

XVII. CHristus corpus habuit circumscriptum qvamdiu vixit: item cum ascendit in cœlos: cum cujusmodi corpore rursum venturus est judicatum vivos & mortuos.

XVIII. CHristus cum viveret, non aderat corpore in duobus simul locis: neqve etiam nunc cum in cœlo sit, eum nobis corporaliter adesse. Si fuit ἐνσώματος, id est, incarnatus, fuit etiam in loco, & circumscriptus.

XIX. Qvi CHristum negant circumscriptum fuisse, ii Docetarum errore implicantur. Docetarum opinio de CHristo crucifixo. CHristus cum effigiatur, non circumscribitur, sed pingitur, id qve non qvatenus DEus, sed qvatenus homo. Si incarnatus fuit, fuit etiam circumscriptus.

XX. Si

b) *Locus differsus ab eo quem Canisius edidit.* T. 2. edit. novæ Basnagianæ parte 2. p. 15.

c) *Totum hoc caput Latine edidit Canisius Antiq. lect. tom. 4. pag. 277.* edit. primæ. In nova autem exstat T. 2. part. 2. p. 13.

I. Duplex in CHristo cognitio: ut DEus, novit omnia etiam antequam homo natus esset: ut homo, quædam ignoravit. Testimonia ex Evangelio. Cætera quoque in CHristo duplicia sunt, propter duas naturas. Proinde nihil obstat quominus is in eadem persona circumscriptus sit & incircumscriptus.

Brevis Præfatio Interpretis in secundum Antirrheticum.

Antirrheticus II. Capitibus XX.

PRoœmium.

I. Ad illa Mamonæ verba; *Constituimus autem & de alio capite interrogare vos*, &c.

Invectiva in Mamonam. Eum & Ecclesiæ doctoribus & iis Principibus, qui ante illum justè ac piè imperarunt, sapientiorem se facere.

II. Ad illa Mamonæ verba: *Unus ille ex duobus in unam personam redactus*, &c. Eo ipso quod unam ex naturis non circumscriptam statuit, alteram imprudens ac nolens circumscriptam fatetur.

III. Ad illa Mamonæ verba; *Per Divinitatem suam cum præsciviſſet*, &c. Mamonam ita stupidum esse, ut non intelligat imaginem CHristi monimentum esse incarnationis. * Refutatio eorum quæ Mamonas docuit de corpore CHristi in sacramento Eucharistiæ. De Apologia qua utitur pro se Mamonas.

IV. Ad illa Mamonæ verba; *Quoniam si de uno hoc simulacro persuaserimus vobis rectè nos dicere*, &c. Quænam ea sint, quæ de sanctorum ac beatæ Virginis imaginibus dicturum se ille profitetur. Nolle eum beatam Virginem vocari Θεοτόκον, id est, DEI matrem, ejusque intercessionem ab eo repudiari.

V. De veneratione sanctorum. Excursio in Mamonæ impietatem.

VI. De profanatis ab eo templis, ac sacris reliquiis.

VII. a) De angelis, eos incircumscriptos esse, sed non per omnia; eosdem pingi ac effigiari fas piumque esse.

VIII.

* *Insignis locus de Eucharistia, cujus mentionem fecit Harduinus in tractatu de sacramento altaris.* Partem *autem interpretatus est Johannes Baptista Rousset. Editus à Combefisio in manipulo Orig. rerumque Constantinopolit. p.* 221.

a) *Fragmentum de Angelis & Cherubimis, editum à Combefisio, & assutum disputationi Nicephori cum Leone Arm. in Manip. Originum rerumque CP. pag.* 178.

VIII. b) De Cherubinis, qvos DEus ipse jussit effigiari.

IX. De Angelorum apparitionibus, aliisqve ejusmodi visionibus; Angeli qvamqvam formæ ac figuræ expertes, non semel Patriarchis ac Prophetis visi sunt.

X. De Angelis qvi mulieribus circa sepulchrum Christi apparuerunt; eos qvales visi sunt tales depictos esse. De honore Angelis debito. Per eos preces nostras DEO offerri.

XI. Ignorare Iconomachos qvid sit pictura, qvid circumscriptio, qvid γραπτὸς qvid περιγραπτὸς: hæc autem non confundenda.

XII. c) Qvid sit γραφὴ seu pictura, qvid περιγραφὴ, seu circumscriptio.

XIII. CHristum tribus modis circumscribi: non eadem esse γραπτὰ & περιγραπτὰ.

XIV. Enumeratio variarum rerum qvæ etsi circumscriptæ sunt, pingi tamen non possunt.

XV. Qvi virtutes pingunt, ii non pingunt propriè, sed fingunt. Iconomachorum stupor, idem esse statuentium γραφὴν ac περιγραφὴν, Alter sentire ipsum illum, cujus authoritate utuntur, & qvem verum esse Asterium contendunt

XVI. Veri Asterii Testimonium. Nusquam sancti Patres pro γραφὴν dixere περιγραφὴν, nec περιγραφὴ, aut περιγραπτὴ, aut ζωοπερίγραφος, pro γραφὴ seu γραφικὴ, seu ζωγραφία.

XVII. CHristus corpus habuit circumscriptum qvamdiu vixit: item cum ascendit in cœlos: cum cujusmodi corpore rursum venturus est judicatum vivos & mortuos.

XVIII. CHristus cum viveret, non aderat corpore in duobus simul locis: neqve etiam nunc cum in cœlo sit, eum nobis corporaliter adesse. Si fuit ἐνσώματος, id est, incarnatus, fuit etiam in loco, & circumscriptus.

XIX. Qvi CHristum negant circumscriptum fuisse, ii Docetarum errore implicantur. Docetarum opinio de CHristo crucifixo. CHristus cum effigiatur, non circumscribitur, sed pingitur, id qve non qvatenus DEus, sed qvatenus homo. Si incarnatus fuit, fuit etiam circumscriptus.

XX. Si

b) *Locus differsus ab eo quem Canisius edidit.* T. 2. edit. novæ Basnagianæ parte 2. p 15.

c) *Totum hoc caput Latine edidit Canisius Antiq. lect. tom. 4. pag. 277.* edit. primæ. In nova autem exstat T. 2. part. 2. p. 13.

XX. Si propter hypostasin, quæ in CHristo una est, corpus CHristi esset incircumscriptum, esset ob eandem rationem & invisibile, & incomprehensibile, idemque nec tangi posset, nec manducari. De corpore Christi in sacramento Eucharistiæ, verum illud corpus esse, non imaginem.

Præfatio Interpretis in tertium Antirrheticum.

Antirrheticus III. Capita continet LXXXIV.

Videtur hic Antirrheticus non eodem tempore editus quo reliqui; multa enim continet in superioribus jam exposita.

PRoœmium. Stulte Iconomachos quærere, unde traditum sit colendas esse imagines.

I. Quemadmodum Iconomachi traditioni inhærentes Evangelicos libros, & crucem adorant; sic Orthodoxi traditionem secuti, imagines venerantur. In iis quæ ad Deum pertinent non argumentandum, sed credendum.

II. De fide & incredulitate. Orthodoxi fidem colunt.

III. Usum pingendi ipsi Evangelii prædicationi coævum esse: picturam esse genus quoddam scripturæ, eruditis simplicibus idiotisque necessarium.

IV. Picturæ utilitas, per quam eorum quæ Christus sive fecit sive passus est, memoria renovatur. Evangelicæ scripturæ, cum historicis rerum Evangelicarum picturis collatæ.

V. Sermones ipsi nihil aliud sunt nisi rerum imagines; sermonibus lucem vimque addunt picturæ. De veteribus libris in quibus adjunctæ erant sermonibus imagines. Historicæ picturæ idem valent ac historici sermones, major oculorum quam aurium fides. Evangelica historia imaginibus expressa nihil aliud est quam ipsum Evangelium.

VI. * De statua ærea quam CHristo posuit mulier sanguinis fluxu liberata. Quid de ea re dicat Asterius, in illius mulieris encomio. Iconomachos non Christianis, sed Judæis anumerandos.

VII. De traditione non scripta. CHristus suas leges non scripsit, sed animis insculptas esse voluit. Testimonium Lucæ Evangelistæ. Mul-

* *Editum à Combefisio in Auct. nov. Bibliothecæ P. P. Græc. Tom. primo, pag. 278.*

Multa in Ecclesiis observantur, quæ sine ac traditione, non Scriptura nituntur. Enumeratio variarum traditionum.

VIII. De lege & consuetudine. Traditio, ipsa ipsius, ipsis grammaticis venerabilis est. De traditione varia testimonia, ex Evangelio, ex Epistolis Pauli, ex Chrysostomo, ex Basilio magno, ex Epiphanii scripto περὶ τῶν ἀγράφων παραδόσεων ἐν τῇ τῶν αἱρέσεων ἀγκύρᾳ.

Idem valere legem & consuetudinem.

IX. Contra eos qui dicunt: *Quomodo lex jubet imaginem CHristi adorare?*

X. * De varia adoratione.

XI. De Cæsaris imagine.

XII. De eo quod Imperatorum ipsæ imagines venerabiles sint.

XIII. Ipsis Judæis dementiores esse impios Iconomachos, qui imperium CHristi excusserint.

XIV. Eosdem Persis amentiores esse, & Herode contumaciores.

XV. Exemplum de adorantibus & conspuentibus imaginem CHristi.

XVI. Historia de sancta Maria Ægyptia.

XVII. Historia de imagine Polemonis.

XVIII. Verba sancti Basilii.

XIX. Filius seu Verbum, imago Patris dicitur secundum hypostasin minime dissimilem.

XX. Etiam imago sensibilis, similitudinem cum forma CHristi retinet.

XXI. Quid sit imago, & secundum quid ἰσχὺν dicta sit? Divisio.

XXII. Artificialem imaginem, ratione speciei & formæ, cognominem esse prototypo.

XXIII. De imagine, verba sancti Gregorii Theologi.

XXIV. Verba sancti Cyrilli.

XXV. Verba sancti Dionysii.

XXVI. Verba Clementis Alexandrini, ex tractatu de Pascha.

XXVII. Etiam Samuelem Prophetam CHristi imaginem fuisse.

XXVIII. De Græcorum detestandis superstitionibus.

XXIX. Ipsa simplicia & compositione carentia mystice effingi: proinde CHristum cum sit persona composita, composite ac materialiter effingi posse.

* *Editum Bibl. P. P. Græcolat. Tom. I. p. 2. pag. 729.*

XXX. Sancti Patres & sacræ Synodi, imaginibus ornari templa dictas factisque curaverant.

XXXI. Filium dici imaginem Patris cum hypostasim habeat naturæ nil dissrepantem. Nos autem filios Dei dici adoptione & gratia, eam similitudinem habentes cum eo qui natura & potestate Filius est, quam habent imagines cum prototypis.

XXXII. Seipsos fraudant impii Iconomachi adoptione, qua per lavacrum Baptismatis contigit eos adoptari.

XXXIII. Tollentes CHristi passionem, crucem ipsam simul tollunt.

XXXIV. Quomodo sanctificantis CHristi figuram impii respuunt; sanctificatæ autem crucis figuram colunt.

XXXV. * Syllogismi decem; quanto pretiosior CHristus propria cruce, tanto imaginem CHristi pretiosiorem esse imagine ipsius Crucis.

XXXVI. Pretiosa ipsa ligna conculcari ab iis, confringique ex auro & argento efficta phylacteria.

XXXVII. Contra eos qui vetant sacris vestibus intexi imagines.

XXXVIII. Contra eos qui dicunt, CHristum post resurrectionem non circumscribi.

XXXIX. Contra eos qui dicunt, Si id quod mortale ac corruptibile erat mutatum est, quidni & illud quod erat circumscriptum?

XL. Quid significet illud, Non facies similitudinem ullius rei, &c.

XLI. Contra eos qui dicunt, Quanam lege jubetur similitudinem DEI fieri?

XLII. De Abgaro & imagine CHristi non manufacta.

XLIII. De Persarum Rege, qui misso pictore, CHristi in Urbe Bethlehem nati & sanctæ Virginis Matris imaginem videre voluit.

XLIV. A Manichæis & ab Arianis imagines aboleri.

XLV. De iis qui avium & bestiarum imagines sacris vestibus intextas imaginibus CHristi ac sanctorum æquiparant.

XLVI. De iis qui demonstrationem petunt, qua confirmetur imagines adorandas esse. Exemplum solis: item maris ac fluvii.

XLVII. Demonstratio qua ostenditur, Christianos speciem & appellationem CHristi retinere, per derivationem, id est, à CHristo, tamquam à fonte, derivatam.

XLVIII. Exemplum: duo filii unius Patris,

XLIX. Quid

* *Canisius Antiq. Lect. Tom. 4. pag. 259. T. 2. edit. novæ parte 2. p. 7.*

XLIX. Quid possint dicere adversarii de sanctissima Virgine DEI Matre, ac de sanctis? numqvid etiam hi ex divinitate & humanitate constant?

L. Et olim in corporibus; & nunc in imaginibus cum CHristo persecutionem pati ac decertare sanctos Martyres.

LI. Decertaminibus sanctorum Martyrum.

LII. Eos, & cum viverent, Martyres fuisse, & imaginibus Martyres etiamnum esse.

LIII. Iconomachi sanctorum intercessiones spernunt, & veneranda eorum templa evertunt.

LIV. Templa & imagines Sanctorum idem cum illis nomen & gratiam æqve habere.

LV. Qvi hæc faciunt, eos Marcionis ac Manetis impietate laborare.

LVI. Renuntiasse prorsus Christianæ fidei, & ab ea alienatos esse impios Iconomachos.

LVII. Imaginibus res veras indicari, itaqve Iconomachos CHristi ac Sanctorum memoriam abolere.

LVIII. Qvid sit illud, *Faciamus hominem ad similitudinem nostram.*

LIX. Nostri Sacerdotes cœlestium ordinum & hierarchiarum similitudinem exprimunt.

LX. Qvare Filius, idemqve Verbum tamqvam imago Patris honoratur, Filii autem imago propter Filium ludibrio habetur.

LXI. CHristi ac Sanctorum insignia prorsus ab Iconomachis contempta esse.

LXII. Qvinam sint & cujus disciplinæ impii Iconomachi?

LXIII. Qvinam sint qvorum DEus venter est

LXIV. De illis, qvi beatum prædicant impium Mamonam Constantinum.

LXV. De calamitatibus & mortiferis cladibus, qvæ illius tempore infinitæ acciderunt.

LXVI. Cœli astra, non ferentia injuriam CHristo factam, decidisse e cœlo, sicut passionis tempore.

LXVII. De fame, de rebellionibus contra Mamonam, de gentium incursionibus ac prædationibus.

LXVIII. Piæ Imperatricis Irenes opera compressam esse Hæresim.

LXIX. Errones illos vagos, qværentes sibi religionem, invenisse Manichæorum superstitionem.

LXX. * De illis, qvi dicunt longævum ideo fuisse Mamonam, qvod in DEum contumelioſius fuiſſet.

LXXI. Mamonam, cum moreretur, gehennæ deſignatæ lumina agnoviſſe.

LXXII. De bellicis ejus expeditionibus.

LXXIII. Impios & atheos Imperatores, longævos ac fortunatos vixiſſe.

LXXIV. De Regibus Iſrael ac Juda.

LXXV. De crudelitate Mamonæ.

LXXVI. Qvomodo paſſionem CHriſti & ſanctorum certamina cavillabatur.

LXXVII. Qvomodo venerandum & Apoſtolicum habitum exuere cogebat Monachos, eosqve ἀμνημονίτους vocabat.

LXXVIII. De fidelium Imperatorum præclare geſtis, ac moderatione.

LXXIX. Narratio de Imperatore Theodoſio Magno, & de Monacho, qvi baculo & ſudario cervice ſua detracto miraculum patravit.

LXXX. Monachos à Mamona mulieribus copulatos eſſe.

LXXXI. De piis Imperatoribus, qvorum vita & proſpera fuit, & longa.

LXXXII. Ab ipſa usqve CHriſti ætate Eccleſiam inſtituta ac dogmata ſua illæſa retinuiſſe, usqve ad tempora Mamonæ apoſtatæ.

LXXXIII. Non eſſe Imperatorium ſed Judaicum ſcelus hæreſim Iconomachorum.

LXXXIV. Ortam ex Judæis ac Saracenis hanc impietatem Leoni & Conſtantino irreligioſis Principibus adhæſiſſe.

Appendix ad libros ſuperiores, ſeu LXXV. teſtimonia Sanctorum Patrum circa Quæſtionem, utrum CHriſtus circumſcriptus fuerit, necne. Præfixum eſt Proœmium, Teſtimonia videlicet.

Χρήσεις αἱ περιγραπτὸν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον παρίστουσαι τὸν Χριστόν.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῆς κατὰ Δυκητῶν πρὸς Εὐμένιον διαλόγου.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀθανασίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, κατὰ τῶν τὰ τοῦ Σαμοσατέως φρονούντων, περὶ πίστεως, ὅτι εἷς ὁ Χριστός.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐκ τῆς πρὸς Κλεδόνιον πρώτης ἐπιστολῆς.

τοῦ

* *Editum à Petavio cum Breviario Hiſtorico ejusdem Nicephori.*

Τῦ αὐτῦ ἐκ τῦ εἰς τὰ φῶτα λόγου.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τῦ εἰς τὸ πάσχα λόγου.
Σχόλιον τῦ ἐν ἁγίοις Μαξίμου εἰς τὸ πρωτότοκον μητόν.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τ̃ πρὸς Ιωάννην τὸν Κυβικυλλιώτην δογματικῆς ἐπιστολῆς.
Τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης, ἐκ τῦ κατηχητικῦ.
Τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ικονίου, ἐκ τ̃ πρὸς Σέλευκον ἐπιστολῆς.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τ̃ αὐτῆς ἐπιστολῆς.
Τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου ἐπισκόπου Μύρων τ̃ Λυκίας, εἰς τὴν ἡμέραν τ̃ ὑπαπαντῆς.
Τῦ ἁγίου Ιππολύτου τῦ ἐπισκόπου Πόρτου καὶ μαρτύρος, ἐκ τῦ κ̃ βίβλου καὶ Ηλικίων τῶν αἱρετικῶν λόγου.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τῦ αὐτῦ λόγου.
Τῦ μακαρίου Νεσσίου, ἐκ τῦ κατὰ Νεσορίου καὶ Εὐτυχῆς λόγου.
Θεοδότου ἐπισκόπου Ἀγκύρας, ἐκ τῦ εἰς τὴν Θεοτόκον, καὶ τὸν Συμεῶνα λόγου.
Τῦ ἁγίου Σωφρονίου ἐπισκόπου Ιεροσολύμων, ἐκ τ̃ πρὸς Ονώριον τὸν Ρώμης ἀρχιμανδρίτην ἐπιστολῆς.
Ἀναστασίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν ἐρῶν.
Εὐσταθίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τῦ περὶ ψηλοκεφάλας λόγου, ἔνθα περὶ τῦ νομοθέτου Μωσέως τὸν λόγον ποιεῖται.
Κλήμεντος πρεσβυτέρου Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῦ λόγου, τῦ κ̃ Ιουδαϊζόντων.
Ἐκ τῶν Πολυχρονίου ἐπισκόπου Ἀπαμείας εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ ὑπομνημάτων, τόμου δευτέρου.

Χρήσεις αἱ τέλειον ἄνθρωπον ὥσπερ καὶ τέλειον Θεὸν κηρύσσουσαι τὸν Χριστόν.

Ἐκ τῦ ὅρου τ̃ ἐν Χαλκηδόνι συνόδου.
Τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἐκ τῦ κ̃ Ἀπολλιναρίου λόγου.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τῦ αὐτῦ λόγου.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τῦ περὶ τῆς σωτηριώδους ἐπιφανείας τῦ Χριστῦ λόγου.
Τῦ ἁγίου Βασιλείου, ἐκ τῆς πρὸς τὸν Σαμοσάτεως ἐπιστολῆς.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τῦ περὶ πίστεως λόγου.
Τῦ Θεολόγου, ἐκ τῦ εἰς τὸ βάπτισμα λόγου.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τῦ εἰς τὸν Υἱὸν λόγου β̃.
Τῦ ἁγίου Διονυσίου, ἐκ τῶν περὶ θείων ὀνομάτων.

Τῦ ἁγίυ Ιωάννυ τ Χρυσοστόμυ, ἐκ τ πρὸς Καισάριον μοναχὸν ἐπιστολῆς, μ τὴν β'. αὐτῦ ἐξορίαν.
Τῦ ἁγίυ ἱερομάρτυρ Ἰγνατίυ, ἐκ τ πρὸς Φιλιππησίυς ἐπιστολῆς.
Τῦ ἁγίυ Ἐπιφανίυ ἐπισκόπυ Κύπρυ, ἐκ τ Ἀγκυρωτῦ.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τ βίβλυ τ κ Ὠριγένους λόγυ.
Τῦ ἁγίυ Ἱππόλυτυ ἐπισκόπυ Ῥώμης.
Τῦ ἐν ἁγίοις Πρόκλυ ἐπισκόπυ Κωνσταντινυπόλεως, εἰς τὸ, παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν.
Τῦ ἐν ἁγίοις Ἀμβροσίυ ἐπισκόπυ Μεδιολάνων, ἐκ τῶν πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τ πρὸς Ἀνισιὸν ἐπίσκοπον λόγυ.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τ πίστεως περὶ τ θείας οἰκονομίας.
Ἀμφιλοχίυ ἐπισκόπυ Ἰκονίυ, ἐκ τ πρὸς Σέλευκον, ἐπιστολῆς.
Τῦ ἁγίυ Ἰυστίνυ Φιλοσόφυ καὶ μάρτυρ, ἐκ τ ιζ'. κεφαλαίυ τ περὶ τ ἁγίας τριάδ σωτ ἀγματ.
Τῦ ἁγίυ Κυριακῦ ἐπισκόπυ Πάφυ καὶ ὁμολογητῦ, ἐκ τ εἰς τὰ Θεοφάνια λόγυ, εἰς ὃ καὶ ὑπ τῶν ἐν Νικαίᾳ.
Τῦ ἁγίυ Γελασίυ ἐπισκόπυ Καισαρείας τ Παλαιστίνης καὶ ὁμολογητ. εἰς ὃ ὑπ τῶν ρν'. ἐκ τ ἑρμηνείας τ συμβόλυ.
Τῦ μεγάλυ Φλαβιανὸ ἐπισκόπυ Ἀντιοχείας, εἰς τὴν ἀνάληψιν.
Λεοντίυ ἐπισκόπυ Ῥώμης, ἐκ τ πρὸς Φλαβιανὸν τόμυ.
Θεοδότυ ἐπισκόπυ Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν πρὸς Ἡρακλείδην κ Σωσυσιτεῶν.
Τῦ ὁσίυ Ἐφραὶμ τ Σύρυ, ἐκ τ εἰς τὸν μαργαρίτην.
Τῦ ὁσίυ Ἰσιδώρυ τ Πηλουσιώτυ, ἐκ τ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς.
Τῦ ἁγίυ Κυρίλλυ, ἐκ τ Διαλογικῦ σωτ ἀγματ, ὅτι εἷς ὁ Χριστός.
Τοῦ αὐτῦ, ἐκ τ πρώτυ λόγυ τῶν περὶ τ ἁγίας τριάδ.
Τοῦ αὐτῦ ἐκ τῆς πρὸς τὸν μακάριον Σέκενδον ἐπίσκοπον Διοικασαρείας ἐπιστολῆς, τῶν κ τὴν Ἰσαυρίας ἐπαρχίων.
Τῦ αὐτῦ, κ τί ἔφηται ἄνθρωπ ὁ τ Θεῦ λόγ.
Τῦ αὐτῦ, πῶς δεῖ νοεῖν τὸ, ὁ λόγ σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. κ ἵνα ἦρτον ἀποκάλεσαι, Θεὸς ὢν ὁ λόγ. καὶ πῶς ἴδιον αὐτῦ τὸ σῶμα λέγεται.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τ πρώτυ λόγυ τῦ πρὸς Ἑρμείαν διαλόγυ.
Τῦ αὐτῦ ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῆς πρὸς Ἕλληνας.
Τῦ αὐτῦ ἐκ τῦ προσφωνητικῦ πρὸς Ἀλεξανδρέας.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τῦ κ Σωουσιτεῶν λόγυ.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τῆς πρὸς Σούκενσον ἐπιστολῆς β'.

Τῦ

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα προσφωνητικῆς.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην ἐπισκοπον Ἀντιοχείας.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς καθ' Ματθαῖον ὑπομνήματος.

Χρήσεις αἱ περὶ τῶν μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐκ τοῦ περὶ υἱοῦ λόγου β'.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ εἰς τὸ βάπτισμα λόγου.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον πρώτης ἐπιστολῆς.
Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆς πρὸς Σύκενσον πρώτης ἐπιστολῆς.
Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Νύσσης, ἐκ τοῦ δευτέρου λόγου κατ' Εὐνομίου.
Ἀναστασίου Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν πρὸς Σέργιον.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν αὐτῶν λόγων.
Τοῦ ἁγίου Ἡσυχίου Φιλοσόφου καὶ μαρτυρος, ἐκ τοῦ περὶ τριάδος. κεφ. ιζ'.
Θεοδότου Ἀγκύρας περὶ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Αἱ λοιπαὶ ὑπαλλαγμάτων χρήσεις εἰσὶν, αἱ τῷ εὐαγγελικῷ λόγῳ συμφώνως ὡς ἐψηλαφήθη ἡ θεία πλευρὰ καὶ τῶν ἅλων αἱ διαλήψεις, περὶ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Θωμᾶ τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐκ τοῦ εἰς τὴν νέαν κυριακὴν λόγου.
Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, κατ' Ἀρειανῶν, καὶ εἰς Θωμᾶν τὸν Ἀπόστολον. κεφ. ις'.
Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῶν πρὸς Ἑρμείαν Διαλόγων.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν αὐτῶν τοῦ ἡ. λόγου.
Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Νύσσης, ἐκ τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς. κεφ. κε'.
Πρόκλου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.
Τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ ἐκ τοῦ περὶ ἀγάπης λόγου.
Ἔτι τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῶν σχολίων περὶ τοῦ ἀνθρακος.

Antirrheticus, seu confutatio eorum qvæ Eusebius & Epiphanides contra CHristi Salvatoris nostri Incarnationem inepte disseruerunt.

Hujus Antirrhetici duæ sunt partes, prima contra * Eusebium. Secunda contra Epiphanidem.

De vita, moribus, doctrina, ac scriptis Eusebii, Disquisitio.

Antirr-

* Latine in Canisii Antiquis Lect. T. 2. edit. novæ Basnagianæ part 2. p. 4. seq.

Antirrheticus contra impium Euſebium, Capitibus LXXVI.

PRoœmium.

I. Mamonam librorum adulteratorum ac ſpuriorum teſtimonia obſervaſſe.

II. Mamonam Apoſtolicorum, Evangelicorumqve dictorum oppugnatorem fuiſſe & Chriſtianorum ſpe excidiſſe.

III. Ab ſceleſto & impoſtore Hebræo hæreticam rabiem ad Leonem & Conſtantinum Iſauros manaviſſe.

IV. Mamonam ſacrorum Templorum ac donariorum ornatum penitus deleviſſe.

V. Item multis contumeliis affectos Monachos & culeis inſutos in profundum mare demerſos eſſe.

VI. Mamonas falſo ſanctos Patres hæreſeos ſuæ teſtes producit.

VII. Magiſtros ſibi propoſuit Euſebium Arianum, & Epiphanidem Docetam hæreticum.

VIII. Euſebius Filium creaturam & miniſtrum Patris vocat.

IX. Refutatio epiſtolæ Euſebii ad Imperatricem Conſtantiam.

X. Confundi ab eo ſubſtantiales CHriſti formas, & earum proprietates.

XI. Unam formam veram agnoſcens, alteram monſtruoſam ac falſam ſtatuit.

XII. Ariani dicunt formam in CHriſto humanam non eſſe proprie naturam, ſed figuram ſimplicem, absqve hypoſtaſi.

XIII. Qvid ſit forma, & qvare dicatur forma, & qvot modis dicatur?

XIV. Qvomodo expreſſa formæ imago, ſecundum humanas proprietates effingatur.

XV. Eadem ſenſiſſe Euſebium, qvæ impii hæretici Valentinus, Marcio, Manes, & Arius.

XVI. Qvid ſit, in ſimilitudinem carnis peccati CHriſtum natum eſſe.

XVII. Euſebius Imperatrici innuit, non potuiſſe CHriſtum liberare nos ab Idolis.

XVIII. Euſebius commixtionem & alterationem formarum ſtatuit.

XIX. Ariani ſubſtantiam & hypoſtaſin idem eſſe ſtatuunt.

XX. CHri-

XX. CHristum in transfiguratione deificatum esse dicit Eusebius.
XXI. Eadem sentire Eusebium, qvæ Manes, Marcio, Marcianus, & Massaliani.
XXII. Mutatam & confusam esse humanam CHristi naturam cum Divina substantia opinatur Eusebius.
XXIII. Argumentum ex eo petitum, qvod Imperatores & Martyres jampridem per imaginem formæ cogniti sint.
XXIV. CHristum per speciem nostræ similem exprimi.
XXV. De Baptismate, & qvomodo vetus noster homo crucifixus sit.
XXVI. Transformatum CHristi corpus, jam & immortale evasisse dicit Eusebius.
XXVII. Argumenta de mutatione & conversione.
XXVIII. Qvid sit in CHristo substantia, & ἐνυπόστατον.
XXIX. Non circumscripta humana forma, necesse esse passiones Divinitati tribuere.
XXX. De Arianorum opinione.
XXXI. De Docetarum errore.
XXXII. DEum Verbum ex sancta Virgine cum assumpto corpore humano prodiisse.
XXXIII. Contrariæ Sectæ hæreticos opinari deificatum esse in Jordane CHristum, ac Filium vocatum fuisse.
XXXIV. CHristum post resurrectionem visum esse hominibus non immutatum.
XXXV. Naturalia & essentialia non mutari. De prodigiis per Moysen editis.
XXXVI. De Divina Incarnatione.
XXXVII. Qvid sit naturæ novatio in divina Incarnatione.
XXXVIII. Ad primigeniam pulchritudinem rediisse humanam naturam.
XXXIX. Negari prorsus ab Eusebio CHristi Incarnationem.
XL. Aliam in DEO rationem spectari, aliam in Incarnatione.
XLI. Etiam nostra corpora post resurrectionem non immutari.
XLII. Contra opinionem Manetis.
XLIII. Qvomodo formam Eusebius substantiam vocet intellectualem qvalis est Angelorum.
XLIV. Eusebius & Ariani inanimatam CHristi carnem dicunt, eamqve utpote intellectualem non effigiari.
XLV. An Sacerdos Eusebius nominandus sit CHristi hostis?

XLVI. Contra eos qvi Divina CHristi Mysteria in Sacramento Eucharistiæ imaginem esse corporis dicunt.
XLVII. Contra eos qvi veros CHristianos Idololatras vocant.
XLVIII. Qvid sit Idolum, & qvatenus Idolum dicatur, & qvot modis dicatur.
XLIX. Contra eos qvi mutationem & alterationem factam in CHristo statuunt.
L. Exemplum Solis, de unione inconfusa duarum CHristi naturarum.
LI. Qvid sit, *Non facias similitudinem eorum quæcunque in cælo sursum &c.*
LII. Nos Christianos vivificæ Trinitati, ac DEO cœli servire.
LIII. DEum jussisse etiam incorporeorum Cherubinorum imagines fieri.
LIV. JEsum, Nave filium lapides ex Jordane eductos factis columnis consecrasse.
LV. Isaias columnam, id est, statuam futuram Domino in Templo ejus prædicit.
LVI. Jacobus Patriarcha columnam in modum statuæ erexit.
LVII. Ab ipsis Apostolis transmissum esse usum effingendæ CHristi Imaginis.
LVIII. Eusebium ipsum narrare historiam de statua Domini & mulieris.
LIX. Qvid sit illud, *Si enim cognovimus*, inqvit, *secundum carnem CHristum, at nunc non cognoscimus.*
LX. Testatur Eusebius Imaginem Manetis à Manichæis in conto sive hasta circumlatam fuisse, ut Imperatorum Imagines in militaribus signis.
LXI. Eusebii argumentatio ex illis verbis, *Beati mundo corde*, & ad eam responsio.
LXII. De Divina natura: eam incomprehensibilem esse.
LXIII. De testimoniis qvæ Mamonas pro se ex Gregorio Nysseno protulit, ubi is ait, *& Ario dico, & Aëtio.*
LXIV. Contra Apollinarium.
LXV. Testimonia S. S. Patrum de inconfusa unione & individua hypostasi.
LXVI. Contra Eusebium, qvi mutatum & alteratum CHristum statuit.
LXVII. Ambrosii Mediolanensis verba de anacrasi, seu commixtione, qvid ea sit.
LXVIII. De perfectis CHristi naturis.
LXIX. Definitio dogmatica formæ & personæ.
LXX. De statua, & herba adonia. LXXI.

Τῦ αὐτῦ ἐκ τῦ εἰς τὰ Φῶτα λόγου.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τῦ εἰς τὸ πάσχα λόγου.
Σχόλιον τῦ ἐν ἁγίοις Μαξίμου εἰς τὸ πρωτότοκον μητόν.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τῦ πρὸς Ἰωάννην τὸν Κυβικυλλήνου δογματικῆς ἐπιστολῆς.
Τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης, ἐκ τῦ κατηχητικῦ.
Τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, ἐκ τῦ πρὸς Σέλευκον ἐπιστολῆς.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τῦ αὐτῆς ἐπιστολῆς.
Τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου ἐπισκόπου Μύρων τῦ Λυκίας, εἰς τὴν ἡμέραν τῦ ὑπαπαντῆς.
Τῦ ἁγίου Ἱππολύτου τῦ ἐπισκόπου Πόρτου καὶ μαρτυρος, ἐκ τῦ εἰς Βήρυλλον καὶ Ἡλικίωνος τῶν αἱρετικῶν λόγου.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τῦ αὐτῦ λόγου.
Τῦ μακαρίου Λεοντίου, ἐκ τῦ κατὰ Νεστορίου καὶ Εὐτυχῆς λόγου.
Θεοδότου ἐπισκόπου Ἀγκύρας, ἐκ τῦ εἰς τὴν Θεοτόκον, καὶ τὸν Συμεῶνα λόγου.
Τῦ ἁγίου Σωφρονίου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐκ τῦ πρὸς Ὁμόμιον τὸν Ῥώμης δογματικῆς ἐπιστολῆς.
Ἀναστασίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν ὁρων.
Εὐσταθίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τῦ περὶ ψηλογραφίας λόγου, ὅθεν περὶ τῆ νομοθεσίᾳ Μωσέως τὸν λόγον ποιεῖται.
Κλήμεντος πρεσβυτέρου Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῦ λόγου, τῦ κῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡμῶν.
Ἐκ τῶν Πολυχρονίου ἐπισκόπου Ἀπαμείας εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ ὑπομνημάτων, τόμου δευτέρου.

Χρήσεις αἱ τέλειον ἄνθρωπον ὥσπερ καὶ τέλειον Θεὸν κηρύττουσαι τὸν Χριστόν.

Ἐκ τῦ ὅρου τῦ ἐν Χαλκηδόνι συνόδου.
Τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἐκ τῦ κατὰ Ἀπολλιναρίου λόγου.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τῦ αὐτῦ λόγου.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τῦ περὶ τῆς σωτηριώδους ἐπιφανείας τῦ Χριστῦ λόγου.
Τῦ ἁγίου Βασιλείου, ἐκ τῆς πρὸς τὸν Σαμοσάτων ἐπιστολῆς.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τῦ περὶ πίστεως λόγου.
Τῦ Θεολόγου, ἐκ τῦ εἰς τὸ βάπτισμα λόγου.
Τῦ αὐτῦ, ἐκ τῦ εἰς Υἱὸν λόγου β΄.
Τῦ ἁγίου Διονυσίου, ἐκ τῶν κατὰ θεῖον ἐπιτροπικῶν.

Τῦ ἁγίυ Ιωάννυ τ̃ Χρυσοστόμυ, ἐκ τ̃ πρὸς Καισάριον μοναχὸν ἐπιστολῆς, μ̃ τὴν β'. αὐτ̃ ἐξορίαν.
Τῦ ἁγίυ ἱερομάρτυρ⊙ Ιγνατίυ, ἐκ τ̃ πρὸς Φιλιππησίυς ἐπιστολῆς.
Τῦ ἁγίυ Επιφανίυ ἐπισκόπυ Κύπρυ, ἐκ τ̃ Ἀγκυρωτ̃.
Τῦ αὐτ̃, ἐκ τ̃ βίβλυ τ̃ κ̃ Ωριγένυς λόγυ.
Τῦ ἁγίυ Ἱλαρίυ ἐπισκόπυ Ρώμης.
Τῦ ἐν ἁγίοις Πρόκλυ ἐπισκόπυ Κωνσταντινυπόλεως, εἰς τὸ, παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν.
Τῦ ἐν ἁγίοις Ἀμβροσίυ ἐπισκόπυ Μεδιολάνων, ἐκ τῶν πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα.
Τῦ αὐτ̃, ἐκ τ̃ πρὸς Ἀνισιὸν ἐπίσκοπον λόγυ.
Τῦ αὐτ̃, ἐκ τ̃ πίστεως τ̃ εἰ τ̃ θείας οἰκονομίας.
Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, ἐκ τ̃ πρὸς Σέλευκον, ἐπιστολῆς.
Τῦ ἁγίου Ισιδώρου Φιλοσόφου κὴ μάρτυρ⊙, ἐκ τ̃ ιζ'. κεφαλαίου τ̃ εἰ τ̃ ἁγίας τριάδ⊙ συλλαγμαλ⊙.
Τῦ ἁγίυ Κυριακῦ ἐπισκόπου Πάφου κὴ ὁμολογητ̃, ἐκ τ̃ εἰς τὰ Θεοφάνια λόγου, εἷς ἦ κὴ ἦτ⊙ τῶν ἐν Νικαίᾳ.
Τῦ ἁγίου Γελασίου ἐπισκόπου Καισαρείας τ̃ Παλαιστίνης κὴ ὁμολογητ̃. εἷς ἦ ἦτ⊙ τῶν ρν'. ἐκ τ̃ ἑρμηνείας τ̃ συμβόλου.
Τῦ μεγάλου Φλαβιανῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, εἰς τὴν ἀνάληψιν.
Λεοντίυ ἐπισκόπυ Ρώμης, ἐκ τ̃ πρὸς Φλαβιανὸν τόμου.
Θεοδότυ ἐπισκόπυ Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν πρὸς Ηρακλείδην κ̃ Σωσσιανῶν.
Τῦ ὁσίυ Εφραὶμ τ̃ Σύρου, ἐκ τ̃ εἰς Ἰὼν μαργαρίτην.
Τῦ ὁσίυ Ισιδώρου τ̃ Πηλουσιώτου, ἐκ τ̃ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς.
Τῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τ̃ Διαλογικοῦ συλλαγμαλ⊙, ὅτι εἷς ὁ Χριστός.
Τοῦ αὐτ̃, ἐκ τ̃ πρώτου τόμου τῶν εἰ τ̃ ἁγίας τριάδ⊙.
Τοῦ αὐτ̃ ἐκ τῆς πρὸς τὸν μακάριον Σύκενσον ἐπίσκοπον Διοικασαρείων ἐπιστολῆς, τῶν κ̃ τὴν Ισαυρίας ἐπαρχίαν.
Τῦ αὐτ̃, κ̃ τὸ ἔσχατον ἄνθρωπ⊙. ὁ τ̃ Θεῦ λόγ⊙.
Τῦ αὐτ̃, πῶς δεῖ νοεῖν τὸ, ὁ λόγ⊙ σὰρξ ἐγένετο, κὴ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. κ̃ ἵνα τρόπον εἶπος ἐλλείψαι, Θεὸς ὢν ὁ λόγ⊙. κὴ πῶς ἴδιον αὐτ̃ τὸ σῶμα λέγεται.
Τῦ αὐτ̃, ἐκ τ̃ πρώτου λόγου τῦ πρὸς Ερμείαν διαλόγου.
Τῦ αὐτ̃ ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῆς πρὸς Ἕλληνας.
Τῦ αὐτ̃ ἐκ τῦ προσφωνητικῦ πρὸς Ἀλεξανδρείας.
Τῦ αὐτ̃, ἐκ τῦ κ̃ Σωουσιανῶν λόγου.
Τῦ αὐτ̃, ἐκ τῆς πρὸς Σούκενσον ἐπιστολῆς β'.

Τῦ

III. Sanctum Sidæ Metropolitam testari suppositiam esse eam Epistolam, quæ Epiphanio tribuitur.
IV. Contra Epiphanidæ testamentum.
V. Definitio seu Expositio dogmatis Epiphanidæ.
VI. Contra eos qui dicunt non faciendam esse imaginem CHristi, nec sanctæ DEI Matris.
VII. In illud, *Cum manifestatus fuerit: similes ei futuri sumus*,
VIII. Sancti Epiphanii verba contra Collyritas, & de mulieribus quæ erant in Arabia.
IX. Quomodo effingantur Angeli, testimonia Prophetarum.
X. De Acataleptetarum & Aperigraptetarum opinione.
XI. Contra eos qui dicunt; *Ubinam jussit Dominus fieri imaginem & adorari?* (Romanos.
XII. De Abgaro, & imagine non manufacta; apud Edessenos, &
XIII. Contra eos qui dicunt; *Institutum illud esse à maligno spiritu.*
XIV. Contra eos qui dicunt, Idololatriam in mundum rursus à diabolo esse invectam
XV. Ex sua genealogia Epiphanides mendax arguitur.
XVI. Epiphanidem eadem cum Valente sensisse.
XVII. Contra eos qui dicunt homines à diabolo rursum ad idololatriam esse pertractos.
XVIII. Contra eos qui dicunt; *Quinam veterum CHristi Imaginem depinxit?* (CHristum.
XIX. Contra eos qui dicunt senes pingi Apostolos, comatum autem
XX. Contra eosdem dicentes, si comam habuit CHristus, quare Judæi ad illum prodendum triginta denariis Judam attraxerunt?
XXI. Epiphanidem Marcionis, Manetisque sectatorem fuisse.
XXII. De velis, quæ præcepit dari ad sepulturam pauperum.
XXIII. Contra eos qui dicunt oportere jejunare in Sabbato, & sanctam DEI Matrem gladio interfectam esse impie affirmant.
XXIV. Sanctus Epiphanius omnes hæreses proscripsit.
XXV. De Epistola Nili.
XXVI. De Imagine sanctæ Protomartyris Theclæ.
XXVII. De Leontio Hæretico.
XXVIII. De Leontio Cyprio, Orthodoxo.
XXIX. Multis argumentis probari Pseudonymum Epiphanium diversum esse à Magno Epiphanio.
XXX. Opinio Arianorum, Manetis, Apollinarii, Dioscori, & Acephalorum.

Index χρήσεων αἱρετικῶν quæ Antirrhetico contra Epiphanidem subjunctæ sunt.

Ἐκ δοξίου Κωνσταντινουπόλεως Ἀρειανοῦ, ἐκ τῆς περὶ σαρκώσεως λόγου.
Λευκίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας Ἀρειανοῦ, ἐκ τῆς εἰς τὸ πάσχα λόγου.
Μάνης ἐκ τῆς πρὸς Σκυθιανὸν ἐπιστολῆς, ἐν ἑτέροις δὲ, Βαλεντίνου δ διδασκάλου Μάνητος. ἐπιγέγραπται.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Κόνδικον Σαρακηνὸν ἐπιστολῆς.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Οὐδᾶν ἐπιστολῆς.
Ἀπολιναρίου τοῦ ἀνοήτου καὶ ματαιόφρονος, πρὸς Πέτρον.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διόδωρον. ἐν ἑτέρῳ, πρὸς Ἡράκλειον γέγραπται.
Τοῦ αὐτοῦ, πρὸς Διόδωρον.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ περὶ σαρκώσεως rursus.
Διοσκόρου, ἐκ τῆς παρ' αὐτοῦ γραφείσης ἐπιστολῆς ἀπὸ Γαγγρῶν εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
Ἐκ τῆς συγγραφῆς Τιμοθέου πρεσβυτέρου τοῦ κατὰ Μαρκιανιστῶν ἤτοι Ἀκεφάλων, καθ' ὧν ἠγωνίσατο Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, Φλαβιανὸς καὶ Θεόδοτος Ἀντιοχείας. Λιτοῦ Μελιτηνῆς. καὶ Ἀμφιλόχιου Ἰκονίου οἱ τύποι, &c.

TOMUS II.

Prolimmaria Interpretis.

PRÆFATIO de iis qvæ in hoc volumine continentur.
Dissertatio de Synodo Nicæna secunda, ac in eandem observationes variæ.
Recensio critica qvamplurium Operum variorum SS. Patrum, ex qvibus fragmenta contra Imagines protulerunt Iconomachi.
Præfatio ad Macarii Magnetis Opera.
De Macario Magnete testimonia recentiorum Scriptorum.

De Macario Magnete Veterum testimonia, seu de verbis Macarii Magnetis, quæ Iconomachi contra Imagines sacras impiè usurpaverunt, duplicatum Orthodoxorum Judicium.

PRoœmium. Non esse temere cuilibet doctrinæ credendum, sed ei tantum qvæ cum sacris Scripturis congruens sit.

De

De mala fide Iconomachorum qui testimonia trunca ac mutila, vix indicatis Authoribus, examinanda (*S. Nicephoro*) miserant.

De testimonio ex Apocriticis Macarii sumpto.

De manuscripto codice vetustissimo in quo continebantur Apocritica Macarii.

De Macario ipso cujus fuerit, & quo tempore vixerit.

Excerpta ex Apocriticis Macarii, sive ex ejus Dialogis cum Græco sive Ethnico.

Ostendit sanctus Nicephorus, quæcumque Macarius in iis libris de Imaginibus disputavit, non pertinere ad Imagines CHristi vel Sanctorum, sed ad profanas gentilium Deorum Imagines.

Brevis Præfatio Interpretis.

Sancti NICEPHORI *Antirrheticus liber. Contra eos qui divinam Imaginem Idolum ominare impiè ausi sunt. Itemque quid sit γεγραπ̃ον καὶ ἀγεγραπ̃ον? Et quomodo intelligendum illud*, Non facies ullam imaginem, *&c.*

Item observanda esse ea quæ à Patribus tradita sunt; denique testimoniorum quæ ab Ecclesiæ hostibus impiè usurpata sunt, confutatio.

PRoœmium. Propositum sibi esse veram doctrinam confirmare, adversariorum autem errores refellere. Servanda esse ea quæ à majoribus tradita & longo usu confirmata sunt.

Orthodoxos stabili fundamento niti; hæreticos autem non ita. De Ecclesia.

Orthodoxorum & hæreticorum viæ quam diversæ sint. Iconomachorum mores. Incarnationis mysterium ab Iconomachis aboleri. Eorum sævitia.

Cap. I. De crimine Idololatriæ orthodoxis objecto.

Persecutio contra orthodoxos excitata quem exitum habuerit.

Cap. II. Iconomachos, postquam Idololatriæ arguere orthodoxos frustra conati sunt, aliâ viâ aggredi, & mota de *circumscripto* controversiâ, Incarnationis mysterium oppugnare, ac Valentini & aliorum errores amplecti.

Cap. III. Iconomachos objicere orthodoxis illa verba legis Mosaicæ; *Non facies omnem similitudinem, &c.* Illius objectionis solutio.

Legem

Legem illam, *Non facies similitudinem &c.* datam esse Judæis post exitum ex Ægypto; ne Ægyptiorum Idololatriam imitarentur. Quæ in lege scripta sunt, ea ad Judæos pertinent, non ad Christianos. Lex imagines coli vetat, quadrupedum scilicet, ac cæterarum creaturarum, non autem CHristi.

Iconomachi non statuunt ullum discrimen inter imaginem CHristi & imaginem creaturæ, ac proinde nec inter CHristum & creaturam.

Cap. IV. Quam procul absit ab orthodoxis Idololatriæ crimen. Non licuisse Judæis DEum effingere, quod eum non vidissent; Christianis autem licere, quia viderint.

Cap. V. Lege vetitum esse ne fierent simulacra *τῶν σεβασμάτων*, non autem *τῶν ὑπερκειμένων*. De tabernaculo, Propitiatorio, & Cherubinis. Imagines Judaicæ, cum iis quas Christiani venerantur, collatæ. Ipsi Iconomachi crucem adorant, quæ nil aliud est quam imago passionis CHristi.

Cap. VI. Iconomachos traditionis & longi usus nullam habere rationem. Imaginum cultum antiquissimum esse. Melius facturos fuisse Iconomachos, si scripta Christianorum ac SS. Patrum legissent, a quibus ea quæstiones jam examinatæ essent.

Cap. VII. Iconomachorum dicta adeo futilia esse, ut ne refelli quidem digna sint. Imaginum cultum, CHristi & Apostolorum totiusque Ecclesiæ authoritate constitutum, traditione ac longo usu confirmatum, ipsi deniqve rationi consentaneum esse. De sancto sudario. De Iconomachorum incredulitate.

Cap. VIII. Imaginum cultum non ideo esse rejiciendum, quod lege non sit constitutus.

Cap. IX. De testimoniis quibus utuntur Iconomachi ad errores suos astruendos. Eos noctu pugnantibus similes esse.

Cap. X. Testimonium sancti Joannis Chrysostomi ab Iconomachis contra imagines productum, ex commentariis ejus in Evangelium Matthæi. Videtur autem eo loco S. Chrysostomus damnare picturam, & artem *ποικιλτικήν*.

Mens Chrysostomi declarata ex aliis ejusdem scriptis. Nicephori observationes.

Verba Prophetica cum S. Chrysostomi verbis congruentia.

Verba Basilii magni eodem pertinentia.

Ex

Ex libro Exodi, verba quibus commendantur variæ artes, veluti tinctorum, sculptorum &c.

Artes illas de quibus actum supra, non esse per se malas, sed abusu tantum, neque id ignorasse sanctum Chrysostomum.

Quatenus ex artes utiles sint? quatenus inutiles ac perniciosæ?

Sanctum Chrysostomum non fuisse imaginum cultu aversum.

Sancti Chrysostomi tempore ornata fuisse picturis texturisque variis templa & ipsa altaria.

De musicum arte; eam laudabilem esse, si templis non muliercolis ornandis serviat.

Testimonium sancti Nili ex ejus Epistola ad Olympiodorum de Picturis, quatenus ornandis templis utiles sunt, vel non utiles.

De pravis vanisque artibus.

Iconomachorum crudelitas, luxus, fastusque. Iconomachos Picturæ infensos esse quatenus templis decorandis servit: non autem quatenus eorum luxui ac fastui blanditur; contra quam sanctis Patribus visum est.

Sanctum Chrysostomum suam de supradictis artibus, picturâ nempe & statuariâ, opinionem tum alibi clarius indicasse, tum in vigesima, seu ut alii numerant duodecima oratione εἰς τὰς ἀργυρείας. Item in decima & sexta decima. Verba sancti Chrysostomi.

Cap. XI. Testimonium Methodii Myrorum, vel Patarorum Lyciæ Episcopi; ab Iconomachis contra imagines productum, ex oratione περὶ ἁγίας ἀσήτου.

Diversam esse rationem profanarum sacrarumque picturarum: utrasque autem ab Iconomachis confundi.

Iconomachorum impietas in imagines. Non intelligi ab iis Methodii sententiam, Eum loqui de pictoribus qui ad voluptatem & ambitiosum ornatum pingunt.

Non ideo contemnendam pictorum artem, quod colores facile deleantur: nec corruptis imaginibus ipsa quoque archetypa corrumpi.

De varia significatione vocis εἴδωλον.

Quæ Methodius contra sophistas dixerit in oratione supra memorata, ea in Iconomachos aptissimè cadere.

Refutatio. Non congruere qvæ Iconomachi statuunt cum sex Synodis Oecumenicis, præsertim cum sexta.

Non ideo negligendum esse imaginum cultum, qvod illi præferendus sit is, qvi in spiritu & veritate exhibetur.

Vera causa cur Iconomachi imaginibus bellum indixerint.

Invectiva in Iconomachos.

Pios Imperatores multos fuisse, nullum tamen solum imagines sustulisse.

Qvi imagines colunt, iidem DEum in spiritu & veritate colunt.

De vera adoratione.

CHristi corpus nostro prorsus simile fuisse, idqve vere ac reipsa, non [illegible] itaqve & circumscriptum fuisse, & plagi potuisse.

De cultu imaginis CHristi; qvis sit illius finis, & qvantus utilitatem habeat.

Post hæc autem verba: Διὰ μέσου τούτων ἐστὶ τὰ ἐκ τῶν συμβόλων, τῆς μιμήσεως ἀγωγιμαίους ἀναγων. ἐντεῦθεν ἐν ἐμφύτοις ἐννοίαις ὑπάρχουσι τὰ. . . desiderantur solum unum; forte plura: reliqua autem de his verbis, ἀφούσας εἰδώλους εἰς θεὸς προσκυνητούς. ἢ γὰρ ἐπὶ τὸν θεμένον τοῦτον ἀναφορὰ ἐστὶ &c.

Synodum Copronymianam Conciliorum sex Oecumenicorum æmulatricem falso dici.

De Synodo Nicæna, de Constantinopolitana utraqve, de Ephesina, de Chalcedonensi.

De sexta Synodo Oecumenica.

Veterum canonum, qvos sancti Patres constituerunt Apostolicæ doctrinæ consentaneos, collatio cum canonibus Concilii Copronymiani.

Canon de sacris Symbolis salutaris CHristi incarnationis.

Cap. V. Verba Iconomachorum ex decisione.

Refutatio. Iconomachos sancti Gregorii Nysseni testimonio abuti contra imagines.

Cap. VI. Verba Iconomachorum indidem sumpta & ad testimonium Gregorii Nysseni supra memoratum pertinentia.

Invectiva in Iconomachos.

Iconomachi testimoniis hæreticorum, veluti Eusebii Ariani, utuntur: negligunt autem sacras Scripturas.

Ne

Ne ipse qvidem CHristus Cæsaris hominis Idololatriæ & Ethnici imaginem contemsit.

Iconomachorum opinionem de imaginibus longè diversam esse à Patrum doctrina.

Invectiva.

Cap. VII. Verba Iconomachorum ex decisione.

Refutatio. Falsissimum esse qvod Iconomachi asserunt, Ecclesiam tranqvillam fuisse, ex quo Copronymus Synodum suam habuerit.

De persecutione atrocissima, qvæ Copronymianam Synodum consequuta est.

Qvæ inde clades DEo irato contractæ sint.

Terræ motus, glacies, pestis, æthereî terrores.

Cap. VIII. Verba Iconomachorum.

Invectiva in illos qvos Iconomachi viros vocant; laus mulieres Irenes Imperatricis, qvam iidem despiciunt.

Qvantum illa muliebris simplicitas salutaris omnibus fuerit.

Narratio historica eorum qvæ Synodum Nicænam secundam antecesserunt, eique convocandæ occasionem dederunt.

De secessione Pauli Patriarchæ,

De Tarasio Patriarcha.

De Synodo Nicæna secunda.

Collatio hujus Synodi cum Copronymiana.

Cap. IX. & XI. Verba Iconomachorum.

Qvi illi Synodo interfuere Episcopi, si horum magistri fuerunt, & hos, à qvibus despiciuntur, unxerunt.

Invectivæ in Episcopos Iconomachos.

Laus Episcoporum qvi Niceno secundo Concilio interfuerunt.

Laus Imperatricis Irenes.

Post hæc verba desiderantur nonnulla, qvæ ex Theophane supplenda videntur. ἐγὼ ἐφύτευσα &c. desideratur fortasse unum vel aliud forte, resumitur vero ab his verbis: ἐκάθαιρε μυρσίνας &c. forte, ὥσπερ χύτρα ἐυθεσεως τῇ ῥιζοτομίᾳ τῶν γονιμων ἄλλο τι ἀφαιρουμένου τὸ ἀνόητον &c. scribendum.

Cap. XI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Iconomachi idem cum Manichæis & Arianis sentiunt. De cultu imaginum.

Cap. XII. Verba Iconomachorum.
Apologia pro imaginibus.
Cap. XIII. Verba Iconomachorum.
Refutatio. Qvidni imaginibus tribuatur is honor, quem Copronymus eqvis & eqvitibus exhibuerit? Qvanta fuerit Copronymi insania circa eqvestres pompas. Copronymus eqvos unguentis delibutos publicè prosequutus est, præferentibus faces & sacra vasa clericis.
Cap. XIV. Verba Iconomachorum.
Refutatio. Nec DEus circumscripto corpore circumscribitur, nec Divinitas à carne separatur.
Exempla. Solare corpus, & solis radius.
Cap. XV. Alia Iconomachorum verba.
Refutatio. De differentia χαρακτὴρ καὶ εἰκὼν. Hæc eadem alibi fusius disputata sunt ab eodem Nicephoro in prioribus Antirrheticis.
Qvosnam authores Iconomachi sequantur. Valentini, Marcionis, Marciani, Manetis, Eusebii, & Epiphanidæ opiniones.
Testimonia viginti, qvibus vera de circumscripto doctrina constituitur.
Cap. XVI. Verba Iconomachorum.
Refutatio. Iconomachos Epiphanidæ Manichæo ac Docetarum erroribus obnoxio, assentiri.
Imaginem CHristi non esse pseudonymam, sed veram: omnem imaginem esse archetypo similem, & ad eum relationem habere. Etymologia vocis εἰκὼν.
Cap. XVII. Verba Iconomachorum. Refutatio. Seipsos damnant Iconomachi, cum Synodum secundam Nicænam damnant.
Cap. XVIII. Verba Iconomachorum.
Refutatio. Cultus non imaginibus ipsis, sed archetypis per imagines exhibetur.
Cap. XIX. Verba Iconomachorum.
Refutatio. De Synodo Copronymiana.
Qvoniam sint, qvorum authoritate ac testimoniis utantur Iconomachi.
Testimonia Patrum Græcorum, qvæ ab Iconomachis proferuntur.

Sacras

Sacras scripturas, in qvibus de Cherubinis agitur, irrident ac nihili faciunt.

* Conciliorum sex Oecumenicorum præcipuæ decisiones.

Post hæc autem verba: τὰ τοίνυν ἀπόμενα, ὅλην αὐτῆς ἀναπλάττει τὴν πρᾶξιν, καὶ ὅσοι ἴσασι - - - - desunt folia duo, in quibus Iconomachorum decisiones conferebantur cum decisionibus supradictarum Synodorum: resumitur vero ab his verbis: ἡμῖν - λόγων ἡ δόξαν συστῆσαι βουλόμενος τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἀχ ὑποτάγησαν καὶ τοῦ, &c.

Exemplum Pantheræ, qvæ hominis imaginem ipsam odit. Habes illud exemplum integrum in alio Antirrhetico.

De mysterio Eucharistiæ, an sit imago corporis Christi.

De Concilio Nicæno secundo. Qvæ in eo Concilio constituta sunt ea cum decisionibus Conciliorum cæterorum congruere.

Cap. XX. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Non consentire Iconomachos cum suis magistris Copronymo & aliis, imo nec ipsos secum.

Cap. XXI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Si imagines malæ sunt, cur Idola non vocantur?

Nihil in Ecclesia receptum esse, qvod esset malum.

Iconomachos non esse Christianos, cum ab Ecclesia defecerint.

De testimoniis, qvibus ii utuntur ad errores suos defendendos. Ut corrumpant Scripturas ac testimonia Patrum, variis technis ac dolis.

Admonitio Interpretis ad Lectorem

Pars altera Antirrhetici.

REfutatio testimoniorum qvæ Iconomachi contra imagines protulerunt.

I. Testimonium sumptum ex Constitutionibus Apostolorum.

Refutatio, in qva testimonium Evagrii pro imaginibus.

** II. Testimonium Asterii Amaseæ Episcopi contra imagines. Ex oratione de divite & Lazaro.

Re-

* *Edita à Combefisio in auct. Bibl. P. P. Gr. Tom. II. pag. 603.*

** *Tota oratio de divite & Lazaro edita est à Combefisio in Auct. primo Biblioth. S. S. P. P. Gr. pag. 2.*

Refutatio, in qvo testimonium ex eadem oratione pro imaginibus.
Item Encomium mulieris, qvæ sanguinis fluxu liberata statuam CHristo erexit; eodem Asterio auctore.
Testimonium Anticpatri Bostrensis de eadem muliere.
Testimonium Eusebii Cæsariensis de eadem re.
III. Testimonium Leontii contra imagines.
a) Refutatio, in qva veri Leontii, Neapoleos in Cypro Episcopi testimonium pro imaginibus, sumptum ex Apologetico Christianorum contra Judæos.
IV. Testimonium Theodori Galatæ contra imagines.
Refutatio, in qva testimonium ejusdem pro imaginibus, ex oratione in laudem Virginis, DEI matris.
Testimonia varia pro imaginibus; contra falsi Theodoti testimonium.
b) Testimonium Asterii pro imaginibus, ex ejus Oratione in laudem Euphemiæ, seu potius Ecphrasi tabellæ in qva depicta erat Euphemia.
V. Alia falsi Theodoti verba contra imagines.
Refutatio, in qva testimonium sancti Basilii pro imaginibus.
VI. Alia Pseudonymi Theodoti verba.
Refutatio, in qva testimonium Gregorii (Nazianzeni) de imagine Polemonis Philosophi.
Testimonium Gregorii Nysseni pro imaginibus.
Item Basilii Magni.
Item Joannis Chrysostomi.
VII. Alia verba Pseudonymi Theodoti.
VIII. Testimonium Pseudonymi Basilii Seleuciensis contra imagines.
Refutatio, in qva testimonium veri Basilii Seleuciensis pro imaginibus, ex Epistola ad Imperatorem Leonem.
IX. Testimonium Amphilochii Iconiensis contra imagines ex Encomio Basilii Magni.
Refutatio, in qvâ ejusdem Amphilochii verba, ex eodem Encomio proferuntur.
Testimonium sancti Chrysostomi, ad illustrandam Amphilochii sententiam.

X. Con-

a) *Editum in Concilio Nicæno II. Act. IV. pag. 233.*
b) *Editum in Concilio Nicæno II. Act. IV. pag. 207.*

X. Continuatio testimonii Amphilochiani.
Nicephori observationes ad Amphilochii testimonium.
De præstantia Picturæ.
XI. Testimonium Basilii Magni contra imagines, ex Oratione de hominis creatione.
Refutatio, in qva testimonium ejusdem Basilii Magni pro imaginibus, ex ejus Epistola ad Amphilochium Iconii Pontificem.
XII. Testimonium Gregorii Nysseni contra imagines.
Refutatio, in qva testimonia Patrum Gregorii Nazianzeni, Gregorii Nysseni, Epiphanii, sancti Joannis Chrysostomi pro imaginibus.
XIII. Testimonium Gregorii Nazianzeni, contra imagines ex ejus Poemate eodem.
Refutatio, vel potius explicatio illius testimonii.
XIV. Testimonium sancti Chrysostomi, ex encomio Romani Martyris contra imagines.
Explicatio illius testimonii.
XV. Ejusdem testimonium ex oratione in laudem Abrahami, itidem contra imagines.
Explicatio illius testimonii.
XVI. Ejusdem aliud testimonium, ex Oratione in custodem carceris.
Explicatio illius testimonii.
XVII. Testimonium Epiphanii contra imagines, ex ejus Testamento.
Refutatio illius testimonii.
XVIII. Ejusdem testimonium contra imagines ex oratione qvæ inscribitur, contra eos qvi imagines Idolicorum facere student in similitudinem CHristi, & Virginis DEI matris, item Martyrum, Angelorum ac Prophetarum.
Refutatio.
XIX. Ejusdem testimonium ex Epistola ad Theodosium, contra imagines.
Refutatio.
XX. Ejusdem testimonium, ex Epistola ad Joannem Aliæ Episcopum contra imagines.
Refutatio.
Argumenta duodecim quibus probatur non esse vera Epiphanii ea testimonia qvæ ab Iconomachis allata sunt.

Opera S. Nicephori Patriarchæ CPOL. antehac edita.

PRæfatio generalis, Interpretis.

Synodus Constantinopolitana sub Nicephoro, in qva Josephum qvem defunctus Tarasius, propter conciliatas incestas nuptias Constantini Imp. filii manes depoſuerat, in Presbyterum recepit.

Copiosum Constantinopolitanum habitum contra Antonium Sylæi Metropolitam à S. Nicephoro Patriarcha CP. & Episcopis LXXX.

Sancti Nicephori CP. Canones XXXVII. ex Ecclesiasticis constitutionibus ipsius & SS. Patrum cum eo congregatorum collecti.

Ex canonibus Nicephori sanctissimi Patriarchæ CP. œcumenici, & ipsius Ecclesiasticis Constitutionibus Canones XVII.

Sancti Patris nostri Nicephori Patriarchæ CP. & confessoris Epistola Catholica.

Epistola Nicephori qva prolixe confessionem fidei suæ anno DCCCII. Leoni Papæ declarat; cujus titulus: Leoni Papæ Antiqvæ Romæ fratri & comministro per omnia sanctissimo beatissimoqve Nicephorus DEI misericordia Episcopus CP. in Domino salutem.

Chronologia tripartita secundum rationem Græcorum olim Latine versa ab Anastasio Bibliothecario, explicata à Joachimo Camerario. Eadem emendata & notis illustrata per Antonium Contium. Ac demum sub titulo brevis Chronographiæ ad varias editiones recensita, tabulisqve Chronologicis & Adnotationibus ditata prodiit Parisiis anno MDCLII. cura & studio viri de re literaria optime meriti admodum R. P. Jacobi Goar Ordinis Prædicatorum.

Sancti Nicephori Patriarchæ CP. Breviarium Historicum, de rebus gestis ab obitu Mauricii ad Constantinum usqve Copronymum, primum in lucem editum ac Latine versum opera & studio viri doctissimi ac eruditissimi adm. R. P. Dionysii Petavii e Societate Jesu, cum ejusdem Notis Chronologicis. Parisiis, MDCXXXI. & ex Typographia Regia MDC. XL. VIII.

Opera

Opera Dubia S. Nicephori Patriarchæ CPOL.

Interpretatio cheta somniorum secundum ordinem alphabeti, versibus Jambicis. Edita à Nicolao Rigaltio post Oneirocriticon Astrampsychi, eodem quo Oneirocriticon Artemidori volumine. In quarto Lutetiæ, ex officina Claudii Morelli MDCIII.

Macarius Magnes, seu de Macario Magnete, authore vetustissimo, veterum ac recentiorum testimonia. Item fragmenta ex ejusdem libris excerpta, pleraque nunc primum è manuscriptis codicibus depromta.

Index eorum quæ hoc libello continentur.

I. Præfatio Joannis Boivinii, de Macario Magnete & de ejus operibus.

II. Testimonium Photii de Macario Magnetum Episcopo.

III. De verbis Macarii Magnetis, qvæ Iconomachi contra imagines sacras protulerant, Antistitum Orthodoxorum disputatio, qva continentur multa ex ejusdem libris Apocriticis excerpta.

IV. Testimonia recentiorum. Item Fragmenta Apocriticorum à Turriano & aliis qvibusdam Recentioribus edita.

V. Fragmenta Commentarii ejusdem Macarii Magnetis in Genesin, ex mss. codice Eminentissimi Cardinalis Otthoboni desumpta.

HACTENUS CONSPECTUS OPERUM S. NICEPHORI CPol. à V. C. Anselmo Bandurio junctim edendorum.

Scriptores alii ad Historiam Byz. facientes inedita.

Supplementum Historiæ Byzantinæ ex MSS. Bibliothecæ Vindobonensis concinnandum una cum nova editione Codini promisit Lambecius pluribus locis commentariorum suorum de illa Bibl. ut T. 1. p. 131. T. 3. p. 56. 126. 171. 173. 174. &c.

Idem T. 1. p. 147. seq. Specimen exhibet hallucinationum & mendarum occurrentium in Catalogo Bibliothecarum CPolitanarum

rum, qvem *Antonius Verderius* * edidit, monetq; Poſſevinum qvæ ad calcem Apparatus ſacri ex Verderio excerpſit, errores illos neutiqvam emendaſſe, ac ſimul polliceatur ex MS. Codice Bibl. Vindob. Hiſtorico XLIX. ſe Catalogum illum longe emendatius editurum eſſe Græce & Latine, intelligens ni fallor Codicem Hiſtoricum XCVIII. ordinis Neſſeliani, † in qvo poſt Anonymi Miſcellaneas Antiqvitates CPolitanas, MSti exſtant Catalogi Græci Librorum *Conſtantini Varini*, *Antonii Cantacuzeni*, *Jacobi Marmorotæ*, *Joannis Sozi*, & *Manuelis Eugenici*.

De *Georgii Piſidæ* & *Theodoſii* Diaconi ſcriptis ineditis huc facientibus, dixi ſupra p. 228. De *Leonis Diaconi* & *Mich. Pſelli* p. 352. qvemadmodum & de Chronicis ineditis *Joannis Siculi*, *Georgii Acropolitæ*, *Simeonis Logothetæ*, *Simeonis Sethi*, *Theodoſii Melitini*, *Georgique Chumni*, & *Ephræmi*, pag. 158. ſeq. *Michaëlis Attaliatæ* Chronicon MS. ſive Hiſtoriam à Mich. Balbo usqve ad Michaëlem Ducam Parapinacium, qvod fuit in Bibl. Scoriacenſi, memorat Labbeus in Protreptico pag. 46. Idem pag. 42. ex Poſſevinianis Catalogis MSS. meminit *Georgii Gemiſti Plethonis* Byzantii ** Epitomes Hiſtoriarum Sicularum, & Hiſtoriæ *Georgii* Monachi *Lecapeni*.

Scriptores Hiſtoriæ Byz. deperditi.

Antonii Poëtæ Græci carmen Heroicum de Gaina Gotho tyranno per Arcadium oppreſſo, qvod Theodoſio juniore A. C. 438 recitans vehementer placuit, ut ex Socratis VI. 6. Hiſt. narrat Tripartita

* Ad calcem ſupplementi Bibl. Geſnerianæ ſubjunxit Verderius *Bibliothecam CPolitanam, qua antiquorum ejusdem Urbis & peritissimi libri MSS. in hac tunc existentes recensentur*. Lugd. 1585. fol.

† Vide Neſſelii Catalogum MSS. Vindob. parte V. p. 151.

** Hujus Georgii Gemiſti Orationes duæ, qvarum altera de rebus Peloponneſiacis constituendis ad Manuelem Palæologum Imp. altera ſvaſoria ad Theodorum Deſpotam, de eodem argumento, editæ Græce & Latine cum verſione Gvil. Canteri Antverp. 1575. fol. ad calcem Eclogarum Stobæi, plane diverſæ ſunt à duobus libris ejusdem Gemiſti de rebus Peloponneſiacis geſtis olim poſt pugnam Mantineath. Hi Græce vidêrunt lucem una cum Xenophontæ Venet. 1503. fol. apud Aldum, & ad calcem Herodoti. Baſil. 1557. fol. Latine vertit præter M. Antonium Antimachum Baſil. 1540. 4. Zacharias Orthus, Profeſſor Gryphiswaldenſis, Roſtoch. 1575. 8.

tita X. 6. & Nicephorus Callistus XIII. 6. Exillo poëmate videntur repetita qvæ affert Etymologici Magni scriptor in φίλιππος.

Bemarchius Cæsareensis Cappadox Sophista, cujus præter Orationes & declamationes varias, etiam libros X. de rebus gestis Constantini Magni Svidas memorat in Βημαρχιος. Constantini tempore vixisse, neutiqvam constat. Hujus an alius Bemarchii Paraphrasis in qvatuor Evangelia occurrit in Catalogo qvodam MSS. apud Lambecium lib. 1. p. 150.

Callistus Juliani τῶν σοφιστῶν in Persica expeditione comes, de ejus rebus poëma heroicum composuit teste Nicephoro Callisto lib. X. hist. cap. 34.

Candidi Hauri Historia, de qva supra p. 239.

Capito Lycius Græce vertit Svida teste Eutropii Historiam qvæ in Joviniani obitu desinit libris X. De illa versione qvæ intercidit, qvemadmodum & de altera qvæ exstat, *Paanii*, dixi in Bibliotheca Latina lib. 3. cap. 6. ubi de Eutropio Latino scriptore.

Constantinum Imperatori nescio cui ab Epistolis, Eutychianum Protosecretarium & Grammaticum Imperatoris Eleusium Diaconum & Philosophum, Troilumqve Rhetorem inter Historicos Byzantinos laudat Codinus in Originibus CPol. p. 17.

Demetrius Cyzicenus, laudatus à Scylitze & Cedreno, supra p. 388. 389.

Dexippi Historia de qva supra p. 231.

Eudocia Heroico nomine descripsit victorias per Romanos reportatas à Persis. Vide Socratem VII. 21. Hist.

Eunapii Historia, de qva supra p. 232.

Eusebius Scholasticus scripsit bellum qvo Arcadius Imp. Gainam Gothum vicit. Vide Nicephorum Callistum XIII. 6.

Eutychianus à Codino laudatus. Vide paullo ante in Constantino. Videtur autem idem esse Floridus Eutychianus, primarius Imperatorum scriba qvem ab virtute & eruditione laudat, & à qvo ad scribendam Historiam excitatum se scribit Agathias in proœmio. Valde enim falluntur, qvi omnes illos à Codino ibi & auctore Originum CPol. memoratos, Constantini M. ætate vixisse opinantur.

Helicon ius Byzantius, Sophista, cujus Chronicon ab Adamo ad Theodosium Magnum Svidas memorat.

Hermolaus Grammaticus, Βυζαντικὰ sua laudat in Epitome Stephani Βυζαντίων in Γόρδος.

Hesychii illustris Historia, de qva supra pag. 240. 242.

Joannes Antiochenus cujus Historiam laudat civis ejus & cognatus Evagrius lib. V. Hist. cap. ult. Adde III. 20. 28.

Joannis Lydi, Monachi, inter Historicos memini Scylitzes.

Leonis Byz. antiqvi scriptoris sub Philippo Alexandri M. parente clari libros VII. de rebus veteris Byzantii Svidas memorat.

Malchi Philadelphiensis Historia de qva supra p. 236.

Manuel Byzantius, inter Historiarum scriptores à Jo. Scylitze & Cedreno laudatus. Supra pag. 388. 389. Labbeo videtur idem cum Manuele Protospathario, qvi Magistri Joannis Curcuæ res octo libris fuit complexus teste Cedreno p. 630.

Nicephorus Phryx & Diaconus, qvem iidem Cedrenus ac Scylitzes memorant.

Nonnosi Historia de qva supra p. 239.

Olympiodori Historia de qva pag. 237. seq.

Peri Patricii Historia de qva supra p. 236.

Praxagoræ Atheniensis, Ethnici scriptoris libri duo de rebus Constantini M. qvorum argumentum habet Photius, Cod. 62.

Rufi Historia de qva supra p. 235.

Sergii Confessoris Historia de rebus gestis Imperatorum Iconomachorum Constantini Copronymi & Michaëlis, laudata Photio Cod. LXVII.

Teucri Cyziceni de Byzantio liber Svidæ memoratus in Τεῦκρος.

Thalassius citatus ab eodem Svida in Θεόφιλος.

Theodorus Scbystenus & alius *Sida Episcopus*, laudati à Joanne Scylitza & Georgio Cedreno, qvorum verba adscripsi p. 388. 389.

Theophanis Byzantis Historia, de qva supra p. 235.

Trajanus Patricius χρονικὰ συγγράψατο & ὁρθοδοξίαν sub Justiniano Rhinotmeto clarus, cujus Chronicon ὀνόματος laudat Svidas, & ante Svidam citat Theophanes in rebus Gratiani & ex eo Anastasius Bibl. in Historia Eccles.

Troili Sophistæ CPolitani Epistolarum libri VII., ab eodem Svidâ laudati non pauca Historica ad res Byzantinas spectantia continuisse videntur. Confer Labbei protrepticum p. 53.

XXVI. FRANCISCUS COMBEFISIUS ad calcem Anastasii de Simeonibus scripsit, Paris. 1664. 4. edidit *Originum rerumque CPolitanarum*, variis auctoribus, *manipulum*, in quo continentur:

1) Παρασκευὴ σύντομος χρονική, de monimentis, spectaculis & ædificiis CPolitanis eorumque conditoribus *breves demonstrationes Chronologicæ*, *incerto auctore*, p. 1-39. Græce primum edita è Codice Regio à Lambecio ad calcem Codini, cum notis, ut dixi supra pag. 480. sed à Combefisio recensita, & versione atque animadversionibus illustratæ. In his tum Lambecius quandoque reprehenditur, id ægerrime ferens ille passim ** in Combefisium est invectus, pollicitusque novam hujus scripti editionem, in qua notas Combefisii confutare voluit. Sed illa nunquam vidit lucem, & injuriam Combefisio facit Lambecius quod ejus manipulum subinde vocat plagiariam farraginem, eam nempe ob causam, quod illi inserunt quæ-

Obiit Combefisius Congregationis S. Ludovici Ord. Prædicatorum Monachus Parisis A. 16. 9. 23. Jun. ætat 74. non 47. ut supra p. 348. perperam excusum est, Vir præclare meritus de Antiquitate Ecclesiastica, nec nisi de Orthodoxia ut ejus scripta testantur. Ab ejus enim industria habemus 1) Bibliothecam Concionatoriam Veterum Patrum, Paris. 1662. fol. Vol. III. vbi 2) Auctarium novum Bibliothecæ Patrum, Paris. 1648. fol. 2. Vol. quorum posterior præfixam habet Historiam Monotheletarum. 3) Auctarium novissimum, ibid. 1672. fol. 2. Vol. 4) Amphilochium, Methodium & Andream Cretensem Paris. 1644. fol. 5) S. Maximi Opera ibid. 1675. fol. 2. Vol. 6) S. Chrysostomi Homiliam de Monali Politia & in præcursoris Decollationem ac Pœnitentiam, cum Vindiciis & emendationibus scholiorum S. Maximi ad Dionysium, ibid. 1645. 4. 7) S. Chrysostomi librum de educandis liberis, & alios quinque tractatus Varios: Severianum Gabalorum Episc. de S. Cruce, Basilium Seleucensem de S. Stephano ejusque reliquiis, Zachariæ Hierosol. Episcopi Epistolam ad suæ plebis reliquias è Persida, & incerti de exitu captivitate, Urbisque excidio. Paris. 1656. 8. 8) Ejusdem Græcum textum Orationes & tractatus Basilii Magni & Basilii Seleuciensis. ibid. 1674. 4. 9) Basilium Magnum ex integro recensitum, ejusque Varias Lectiones, notas & supplementum in Basilii M. opera. ibid. 1679. 8. 10) Theodoti Ancyrani de fide Concilii Nicæni, & Germani Patriarchæ CPol. in dormitionem B. Mariæ Virginis. Paris. 1675. 8. 11) Illustrium Christi Martyrum lectos triumphos, veteris Græcorum monumentis contignatos. ib. 1660. 8. 12) Nonnulla in Theophanis Chronicon, de quo supra pag. 191. &c. 13) Inprimis post Theophanem de quibus pag. 348. seq.

** Lambecius lib. 3. p. 126. lib. 4. p. 72. lib. 8. p. 462. &c.

quædam monumenta jam ante à Lambecio vulgata, quæ tamen iterum iterumque testetur se ea ex Lambecio repetere; & quæ Græce tantum ille dedit, Combefisius versione ac notis illustrata exponit Lechori.

2) *Constantini Porphyrogeniti* Imp. CPolitani διήγησις περὶ ἀλη-θοῦς ἀθροισθείσης ἱστορίας περὶ τῆς πρὸς Ἀβγαρον ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ὡς εἰς Ἔδεσσαν μετακομισθῆναι πρὸς τὸν παναγιώτατον ταύτην καὶ βασιλίδα τῶν πόλεων Κωνσταντινούπολιν. *Narratio de imagine CHristi Edessena* pag. 75-101. Vide quæ de hoc scripto notavi supra p. 490. & Lambecium VIII. p. 335. ubi loca quædam ejus illustrat. De imagine vero Edessena CHristi, CPolin allata mentio apud continuatorem Theophanis in Romano Imp. p. 268.

3) Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Βασιλέα Θεόφιλον περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, Orientalium Patriarcharum *Christophori* * Alexandrini, *Jobi* Antiocheni, & *Basilii* Hierosol. aliorumque MCCCCLV. Episcoporum ac Clericorum *Epistola Synodica* (Joanni Damasceno perperam tributa in Codice Mazariniano) *ad Theophilum Imp. de SS. imaginibus* p. 110-145. Meminit hujus Epistolæ Constantinus Porphyrogenitus in jam memorata narratione de imagine Edessena p. 90. (sed male ibi Jobus vocatur Alexandrinus & Christophorus Antiochenus), & Auctor MS. narrationis de Imagine B. Virginis apud Lambecium VIII. pag. 334. Exstat MS. in Codice Barocciano 148. Dedit & Græce ac Latine V. C. Michael le Quien in Damasceno suo T. 1. p. 629.

4) *Nicephori* Patriarchæ CPol. πρὸς Λέοντα βασιλέα τὸν Ἀρμένιον περὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων, *Disputatio cum Leone Armenio, Imperatore, de SS. imaginibus*, p. 159-178. ex ejus vita scripta per Theodorum Graptum, & MS. in Bibl. Sorbonica. Confer supra p. 674. seq.

5) *De Angelorum imaginibus* locus p. 178-182. ex ejusdem Nicephori antirrhetico secundo cap. 7. Vide supra p. 654.

6) *Theodori Grapti*, Confessoris imaginum, Vita incerto auctore p. 191-213. ex Codice Regio. Incipit: τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ ἀθλητῶν ἐλομένων. Latine pridem ediderat Lipomannus, & ex eo Surius 26. Dec. Confer quæ de hoc Theodoro Allatius contra Creyghtonum p. 707. seq. asserens inter alia locum ex ejusdem Epistola ad Joannem Cyzici Episcopum.

7) Ex libro ejusdem *Theodori Grapti*, ὑπὲρ τῆς ἀμωμήτου τῶν χριστιανῶν πίστεως, *de inviolata Christianorum Fide*. p. 221. seq. cum latina

* Hujus Christophori Alexandrini Paschale seu scoticum & paraboliens de vita humana MS. Græce in Bibl. Vindob. memorat Lambecius VIII. p. 364.

na versione Joannis Baptistæ Rousſel, Ord Prædi. Servatus hic Teodori Grapti locus à Nicephoro Patriarcha CPol. in cujus antirrhetico secundo cap. 3. legitur, ut supra p. 654. notatum est.

8) *Theophanis Grapti Canon sive Hymnus in fratrem Theodorum Graptum* p. 224. - - 230. ex Græcorum Menæis 27. Dec.

9) *Germani* Patriarchæ CPol. Oratio in Encænia Templi S. Deiparæ in qve sanctas fascias Domini nostri JEsu CHristi, & in venerationem Zonæ ejusdem S. Deiparæ p. 232-241. Incipit: Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σου. Latine vulgaverat Lipomannus T. 6. & Surius ad 31. Augusti.

10) *Anonymi διήγησις περὶ τῆς οἰκοδομῆς τ̃ ναοῦ τῆς μεγάλης τ̃ θεοῦ ἐκκλησίας, τῆς ἐπονομαζομένης ἁγίας Σοφίας*, Narratio de structura Templi magni DEI Ecclesiæ S. Sophiæ p. 243-264. ex MS. Raphaëlis du Fresne. De Codice MS. Vindobonensi, ex qvo hæc narratio longe emendatior edi potest, videndus Lambecius VIII. pag. 462. seq. ubi insignia hujus rei specimina.

11) *Procopii Cæsarensis* de eodem templo locus pag. 283-291. ex libro primo de ædificiis Justiniani, de qvo opere Procopiano dixi supra pag. 252. seq. qvemadmodum de aliis scriptoribus qvi magnum illud Templum CPolitanum descripserunt, p. 279-280. nongentis qvondam Sacerdotibus celebratum scribit Crusius in Turco-Græcia p. 54.

XXVII. FRIDERICUS SYLBURGIUS * ex MSS. Codicibus Palatinis Græce & Latine cum notis suis anno ante obitum edidit *Saracenica* sive *Mosmetica*, Heidelberg. ex Typographia Commelini 1595. 8. in qvo volumine occurrunt.

1) Ἔλεγχος σαφὴς τ̃ ἰσμαηλιτ̃ καὶ τ̃ φλυαρίας τ̃ δογμάτων αὐτ̃, *Ismaëlitarum, futiliumqve ejus sectæ dogmatum perspicua confutatio*, pag. 1-34. cum Latina versione *Jo. Jacobi Beureri*, Professoris Græcæ Lingvæ in Academia Fribvrgensi, qvi sine nomine auctoris hoc scriptum ad Sylburgium misit, Sylburgius vero observavit esse titulum XXVIII. Panopliæ † *Euthimii* Zigabeni, circa A. C. 1112, clari κατὰ Σαρακηνῶν, contulitqve cum qvatuor Codicibus

* De præclaro hoc viro dixi lib. 3. cap. 6. §. 38. in notis.

† In Bibliotheca Patrum edit. Lugd. cujus Tomo XIX. Panoplia Euthymiana exstat ex Zini versione, Latine, est titulus XXIV. p. 228. seq.

MSS. Bibl. Palatinæ, & cum latina interpretatione *Petri Franciſci Zini* qvi totam Panopliam latine vertit, de qva infra in Euthymio. Jam ſufficiat notaſſe Elenchum hunc Iſmaëlitarum ex Sylburgii editione legi etiam in Auctario Græcolatino Bibliothecæ Patrum Ducæano Pariſ. 1624. Tom. 2. p. 292. & in Bibl. Patrum edit. Morellianæ Pariſ. 1644. 1654. tomo XII. p. 536-551.

2) Περὶ τῆς ἀρχηγοῦ τῶν Σαρακηνῶν Μωάμεθ, τῆς καὶ Μιχαμέτ. *De Saracenorum Principe Maometho*, incerti ſcriptoris, p. 54-73. cum verſione Sylburgii, qvi obſervat gemina fere legi non modo in Georgio Cedreno p. 346. ſeq. edit. Baſil. ſed etiam in MS. *Joannis Siculi* Chronico qvod in Michaële Theophili filio deſinit.

3) Τάξις χειρομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐπιστρέφουσι πρὸς τὴν καθαρὰν ἀληθῆ πίστιν ἡμῶν τῶν χριστιανῶν. *Ordo qui obſervatur ſuper iis, & anathematiſmi ab illis dicendi qui à Saracenis ad noſtram Chriſtianorum puram veramque fidem ſe convertunt*, p. 74-91. cum ejusdem Sylburgii verſione. *Catecheſis iſta*, inqvit, *Saracenorum ad Chriſtianam fidem accedentium è MS. Palatino Bibliothecæ libro ſatis vetere deſumta eſt: in quo multa ſunt ejusmodi conſtitutiones ſive ordinationes ſuper iis qui ab Hæreſi aliqua Gentiliſmo, Judaiſmo & ſimilibus ad Chriſtianam religionem ſe aggregant.* Hoc κατηχητικὸν πυκτίον in qvo anathema adverſus Deum Mohammedis, reſpicitur à Niceta Choniate in Manuele Comneno, ut jam dixi ſupra p. 437. Confer etiam anathematiſmos Saraceni qvi ex libro XX. theſauri Orthodoxæ Fidei ejusdem Nicetæ leguntur Latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XXV. p. 186. ſq. Græce & Latine T. 2. Auctarii Ducæani p. 282. ſeq. & T. XII. Bibl. Patrum edit. Morellianæ Pariſ. 1644. 1654. p. 527-533. Non omittendum deniqve qvod Sylburgius in notis p. 128. ex eodem MS. Codice & Græce & Latine exhibet *Modum recipiendi Hæreticos in Eccleſia*: πῶς χρὴ δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ αἱρέσεων τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ προσερχομένους.

4) Ex *Theophanis* Monachi Chronographia, & qvi Theophanem latine vertit *Anaſtaſii* Bibliothecarii Hiſtoria Eccleſiaſtica, *narratio de Saracenica ſive Moamedica ſecta primordiis* p. 92-105. Utrumqve, Theophanem & Anaſtaſium ab eo tempore integros vulgarunt viri eruditi, ut ſupra p. 151. ſq. dictum eſt, ſed Sylburgio eos MStos Bibliotheca Palatina ſuppeditavit. *Erunt autem fortaſſe*, inqvit, *qui & alia his addi potuiſſe dicturi ſint. Fateor. Primum enim* Joannem Damaſcenum a) *paullo poſt Saracena ſecta initium vixiſſe, & contra eam ſcripſiſſe, ſed*

a) Forte reſpexit qvæ habet *Damaſcenus* ad calcem libri de hæreſibus in Cotelerii monum. Eccleſiæ Græcæ T. 1 p. 326-335 atqve inter Damaſceni opera T. 1. edit. Viri Clariſſ. Mich. le Qvien p. 110. ſeq.

sed pauca valde, in cribrationis suæ prologo tradit illustris ille Cardinalis Nicolaus de Cusa, atque adeo inter Damasceni opera exstat b) *Christiani & Saraceni disputatio. Deinde Romæ in Vaticana Bibliotheca exstare dicitur* Nicetæ Byzantini Philosophi *contra Mahumedem liber, & Epistola ab Agarenis missa confutatio ad Michaëlem Theophili filium, Imp. CPolitanum. Sed quoniam neque illius neque hujus exemplaria Græca nancisci nobis licuit, alia eorum edendorum exspectandæ fuit occasio.* Joannis Cantacuzeni c) *contra Mahumedem orationes quatuor, & tres* * *Christianæ religionis contra Saracenorum hæresin Apologetici; ad hæc* Richardi Florentini d) *confutatio Corani Mahumedici*

b) Latine in antiqvis Damasceni editionibus legitur, & incipit: *Si interrogatus à Saraceno, quis sit CHristus.* In nova editione T. I. pag. 466. Græca qvidem addita ex *Theodoro Abucara*, sed passim manca, & subjunctus p. 470. alius dialogus Saraceni Theodori, ex ore Joannis Damasceni, hoc initio: εἰπέ μοι ὦ Ἐπίσκοπε. Græca ad Jo. Aubertum miserat Allatius. In MS. autem Vindobonensi, teste Lambecio V. p. 126. prior διάλεξις MS. exstat Græce alio ordine, atqve incipit sic: Ἐρωτηθεὶς ὁ χριστιανὸς παρὰ Σαρακηνῶ, τίνας λέγεις αἰτίας καλῆ καὶ κακῆ; Hisce scriptis jungendus *Bartholomæi Edessini*, elenchus & confutatio Hagareni, qvam capite mutilam Græce cum versione sua edidit Stephanus le Moyne è MS. Scaligeriano in Variis sacris T. I. p. 302-428. & alterius scriptoris κατὰ Μωαμεθ, p. 429-451. Conferenda etiam qvæ de Muhamede tradit *Constantinus Porphyrogenitus* lib. de administrando Imperio cap. 14. seq. *Gennadii* Scholarii Patriarchæ CPol. Confessio & dialogus cum Amurathe Sultano Mahomede, *de via salutis humanæ & vera fide Christianorum*, de qvibus mox ad Turco Græciam Martini Crusii.

c) Vide supra p. 473. & qvæ de *Georgio Phranza* ex his Cantacuzeni orationibus plura mutuato p. 618. * qvatuor.

d) Richardi propugnaculum fidei adversus deliramenta Alcorani prodiit latine Paris. 1511. Hispali 1520. & Venet. 1607. 4. Græca autem *Demetrii Cydonii* versio cum latina interpretatione Bartholomæi Piceni de Monte Arduo ad Ferdinandum Aragoniæ & Siciliæ Regem exstat in Theodori Bibliandri Syntagmate scriptorum anti Muhamedanorum Basil. 1543. fol. subjuncta Christianæ fidei exomologesi adversus Saracenos, incerto auctore, Græce & Latine. Revisa Rom. 1606. 8. In Codice MS. Cæsareo hæc est inscriptio libri Richardi: Ἀναστροπὴ κεφαλαιώδης τῦ νόμυ Μωαμεθ, ὑπὸ μὲν Ῥικάρδυ τινὸς ἐκτεθεῖσα λατινικῶς, ὑπὸ δὲ τῦ Δημητρίυ τῦ Κυδωνίυ ἑρμηνευθεῖσα ἑλληνικῶς. Vide Lambecium lib. I. p. 145. & lib. V. p. 168. In Bibliandri editione ita inscribitur: Ῥικάρδυ τῦ τῷ τάγματι τῶν παρὰ Λατίνοις καλυμένων Πρεδικατόρων κατειλεγμένυ ἀνασκευὴ τῆς παρὰ τῦ καταράτυ Μαχυμεθ τοῖς Σαρακηνοῖς τεθείσης νομοθεσίας, μετενεχθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλῆς διαλέκτυ εἰς τὴν Ἑλλάδα, διά τινος Δημητρίυ. De Richardo ille, sive Ricoldo, Ordinis Dominicani Monacho qvi circa A. C. 1300. floruit, vide Ambrosii de Altamura

medici à Demetrio Cydonio *in Græcum sermonem conversa, consulto à nobis omissa, quod & recentiora essent, & prolixiora quam quæ enchiridii forma exarari possent.*

XXVIII. MARTINI CRUSII * qvi ante hos centum annos Academiam Tubingensem doctrina atqve ingenio suo exornavit, atqve ut Græcæ lingvæ priscæ † peritissimi, sic Græcobarbaræ primi ** in Germania interpretis ac doctoris *Turco Græciæ libri octo*, qvibus Græcorum status sub Imperio Turcico in Politia & Ecclesia, Oeconomia & Scholis describitur, excusi sunt Basileæ Anno 1584. 1594. fol. *Libro*

Bibliothecam Ordinis Prædicator. p. 86. & 465. seq. De Demetrio Cydonio qvi Imp. Joanni Cantacuzeno charus fuit medio sæculo XIV. & qvam plurima scripsit, dictum est Volum. X. hujus Bibl. p. 385. seq.

* Natus A. 1526. 19. Sept. & Professor utriusq; lingvæ ab A. 1559. in Academia Tubingensi obiit 25. Febr. A. 1607. ætat. 81. Inter Historicos Germaniæ magna ejus laus ob editos Annales Svevicos Francof. 1595. 1596. fol. 2. Vol. Turco Græciæ vero jungenda ejusdem Crusii gratulatio ad *Salomonem Schweigerum*, Imperatoris Rom. ad aulam CPol. legatum, cum descriptione illius peregrinationis. Argentor. 1582. 4. & ad calcem Mich. Neandri explicationis partium Orbis terræ Lipf. 1589. 8. nec non *Stephani Gerlachii*, qvi Baroni Ungnadio ad Aulam Turcicam A. 1573. legato à sacris fuit, iter CPolitanum diu post ejus fata editum Germanice Francof. 1674. fol.

† Qvam familiaris fuerit Crusio lingva Græca, docet edita ab eo Witeberg. 1602. fol. qvatuor tomis distincta *Corona anni*, sive Homiliæ qvas ille ex ore Theologorum Germanice verba pro concione facientium, Græce calamo excepit, atqve ita Græce & Latine edidit. His addo poëmata ejus Græcanon invitis Musis scripta & Orationes Græcas Epistolasqve editas Basileæ apud Oporin. 1566. 4. itemqve alia carmina & prosa Græca, qvæ libris sex *Germano Græcia* complexus est Basil. 1585. fol. Plures etiam Hymnos nostræ Ecclesiæ Germanicos Græca Metaphrasi donavit. qvæ adhuc MS. apud venerandum D. Val. Ernestum Loescherum asservatur, una cum prosaria ejusdem expositione sive Homiliis Hymnodicis, qvarum latinam versionem edidit Rev. Jo Christophorus Olearius; Arnstad. 1705. 8. Crusius qvoqve fuit qvi Jacobi Herbrandi compendium Theologiæ, vertit Græce, ne dicam de iis qvæ ad Patriarcham CPol. Jeremiam missa, & cum amœbæis illius Jeremiæ & Theologorum Tubingensium scriptis utraqve lingva edita sunt Witeberg. 1584. fol. Omitto Grammaticam Crusii Græcam qvam ipse puer olim didici, & Narrationem Græce scriptam de bello Smalcaldico editam inter scriptores rerum Germanicarum à Marqv. Freherо, Tomo tertio p. 429. Francof. 1611. fol. Commentarium in lib. 1. Iliados, Observationes ab Heliodori Æthiopica &c.

** Crusius ipse de se in Turco Græcia p. 185. Πρῶτος, (*absit gloriatio & invidia*) *introductor Barbaro Græca Lingua in nostram Germaniam. Quod si non ubique κατορθώσω, veniam mihi ὡς πρωτοπείρῳ benigne dari peto. Mihi quidem hanc linguam ἀδήνως καὶ ἀπταλέως εἰσημάθησαντι diu nullum adjumentum, aut certe exiguum inbenienti, DEus novit quanto labore, investigatione, ratiocinatione opus fuerit.* adde p. 311.

Libro primo, cui effigies Imperatoris CPol. habitu priſco & inſignibus Imperatoris ornati præmittitur, exſtat 1) *Hiſtoria Politica CPoleos ab Anno CHriſti* 1391. *ad A.* 1578. puriore ſtylo Græce deſcripta & ad Cruſium miſſa à *Theodoſio Zygomala*, p. 1-43. Græce & Latine cum Cruſii verſione, & notis à pag. 44-68. In his ſtatim ſub initium memorat MS. Codicem qvæſtionum Grammaticarum *Manuelis Mo'chopuli*, qvi pridem Reuchlini fuit, ſcriptum ante Annum CHriſti 1392. docetqve eundem eſſe qvi Baſil. 1533. prodierit ſub falſo nomine *Baſilii M.* Τῦ μεγάλε Βασιλείε περὶ γραμματικῆς γυμνασίας. Laudat etiam pag. 44. 190. 195. *Niceta Acominati* Choniatæ Hiſtoriam BarbaroGræce MStam in inclytæ Auguſtæ Vindelicorum Bibliotheca, ex qva præcipua BarbaroGræca Hieron. Wolfius in ſuas ad Choniatam notas transtulerit. Annæ Comnenæ ſepulchrum in templo Patriarchatus CPoli obvium deſcribit p. 46. & locum ex ejus Alexiade tunc adhuc inedita profert adverſus primatum Papæ Romani. Narrat etiam p. 48. ſe accepiſſe Damaſceni Θησαυρὸν, & p. 53. illum *Damaſcenum Hypodiaconum & Studitam* appellat, qvi compoſuit Homilias theſauro illo comprehenſas, qvi liber in pagorum Græciæ & Thraciæ templis, ſuis Dominicis & feſtis diebus qvibus ejus λόγοι inſcripti ſunt, à Sacerdote ad populum legi ſolet. P. 68. & 210. meminit *Barbaro Graci MS. Chronici* ab exordio Mundi ad Michaëlem Botaniatam, qvod ipſi abſtulit Stephanus Gerlachius.

2) *Theodoſii Zygomala* de CPoleos obſidionibus & Turcica expugnatione rebusqve hodiernæ Græciæ *Epiſtola ad Martinum Cruſium* ſcripta Byzantii A. 1581. p. 74-98. cum Cruſii verſione & notis à p. 99. ad 104. in qvibus fragmenta aliarum Epiſtolarum Græcarum ad Cruſium & Gerlachium miſſarum tum ab eodem Theodoſio qvi pag. 100. Protonotarium ſe magnæ Eccleſiæ CPol. vocat, tum à Simone Cabaſila, & p. 104. Epiſtolam abſolutoriam qva Michaël Patriarcha Antiochenus Theodoſium à peccatis abſolvit. In calce Epiſtolæ hujus, qvemadmodum & aliarum paſſim in hoc opere, nomen & titulus ſcriptoris miris literarum ductibus more Græcorum recentium obſcure indicatus potius qvam expreſſus cum expoſitione à Cruſio addita legitur.

Libro ſecundo, cui effigies Patriarchæ CPol. præmiſſa eſt, exhibetur *Hiſtoria Patriarcharum CPolitanorum* qvi fuerunt à capta Anno 1453. per Mahomedem II. CPoli, qvid ſingulorum temporibus

gestum sit, & qvisnam fuerit auctor pescesii (ξ, πεσχεσίε) sive muneris qvod Patriarcha novus Sultano dat, qvis præterea Charatzii, (& χαραtζίε) sive annui tributi Ecclesiastici, qvis item additionem qvôqve tempore majorem fecerit. p. 106-184. Hujus Historiæ lingva Græca vulgari scriptæ auctor est incertus, descripsit eam *Emanuel Malaxus*, Peloponnesius, à qvo Stephanus Gerlachius illam tribus thaleris redemit A. C. 1677. mense Aprili, Crusius vero qvi eam accepit à Gerlachio, latinam versionem, & à p. 185-212. notas adjunxit. Malaxus ille jam A. C. 1501. diem obierat, qvi pueros & adolescentulos Græcos sub Patriarcheio in parvula & misera casa docendo & libros describendo vitam toleravit. Qvæ ex Historia Ecclesiastica Malaxi laudat Allatius de Georgiis, leguntur in Crusii editione p. 107. seq. & 120. Sed qvæ idem habet Allatius p. 391. non memini me in illa legere, ut aliud forte exemplum ejus habuerit. Cæterum ex hac Historia hausit Henricus Hilarius, qvæ de Patriarchis post CPolin captam notavit ad Georgii Cyprii Chronicon. Ecclesiæ Græcæ; & qvæ de Patriarcha Joasapho sive Josepho in Concilio Cpol. A. C. 1565. ob Simoniam depositio Harduinus, & ante eum Labbeus.

In notis sub initium Crusius observat qvædam de Græcis qvi Concilio Basileensi, Ferrariam deinde atqꝫ A. 1439. Florentiam translato interfuerunt, de qvo conferendus etiam Lambecius VIII. p. 504. sq. Addit præterea Crusius pag. 186. in Academiæ Basileensis Bibliotheca publica exstare complura Græca volumina MSS. tempore Concilii eo delata, è qvibus *scholia ex Patribus in Genesin & Exodum* memorat. P. 187. ait se apud Jo. Zygomalam inspexisse venalem librum MS. hoc titulo: *Ξ σοφωτάτυ κὴ λογιωτάτυ Ματθαίυ τῦ Καμαριώτυ ἐξήγησις εἰς τὰς Ἐπιστολὰς Συνεσίυ, τῦ σοφωτάτυ κὴ Θεοφιλεστάτυ Ἐπισκόπυ, γεγραμμένη ἰδίᾳ χειρὶ τῦ αὐτῦ Καμαριώτυ. Καὶ ἔτι βραχὺ ὑπόμνημα εἰς τὸν αὐτὸν Καμαριώτην, ὅτι ἀπὸ Θεσσαλονίκης &c. Doctissimi viri* Matthæi Camariotæ *commentarius in Rever. Episcopi* Synesii *Epistolas, manu ipsius scriptus. Præterea commentariolum in eundem* Camariotam, *quomodo patria Thessalonicensis, professione Philosophus, huc CPolin venerit ultimis Imperatorum Paleologorum miseris temporibus: & hic post urbem amissam substiterit, postquam Scholarii qui postea Patriarcha fuit Gennadius, & quorundam aliorum optimatum, circa medium regni Amurate, præceptor fuisset.* Patriarchei CPol. icon & descriptio exstat p. 190. Ibidem & p. 275. sq. notat in Bibliotheca arcis Tubingensis extare MS. partem operum Basilii M. & librum pulcherrime in membranis descriptum continentem Sanctorum vitas per τρίτον τρίμηνον sive per menses Martium, Aprilem, Majum. P. 196.

ubi

ubi de Græcorum Psalmodia, Horisqve Canonicis, laudat vetustum MS. παιδίστην καὶ λειτουργάριον Antiochi Monachi τῆς Λαύρας τοῦ Ἀββᾶ Σάβα ad Eustathium Abbatem μονῆς Ἀταλησῆς Ancyræ in Galatia, additqve ei subjunctum λειμῶνα sive λόγους καὶ βίους διαφόρων γερόντων καὶ ἁγίων πατέρων qvod opus auctor qvisqvis fuit Sophronio cuidam inscripsit, qvem ἱερὸν πισὸν τέκνον appellat. Conciones sacras à Græcis fieri p. 197. 207. notat non lingva Græcobarbara qvæ à vulgo intelligatur sed antiqva. Ibidem nonnulla de Musica Græcorum Ecclesiastica, & qvanti sit apud Christianos & Turcas Patriarchæ CPol. auctoritas. Imperatorem qvi à S. Babyla Antiocheno Episcopo excluſus templo fuit, ex Legenda Græca MS. 4. Sept. notat fuisse Numerianum. P. 198. & 200. 203 Græce affert versus Διάττειας, latine deinde editæ à Jac. Pontano (de qvo dixi supra p. 566. seq.) & p. 199. 205. laudat MS. Augustanum Codicem Historiæ *Georgii Pachymeris* (de qva supra p. 458.) nec minus ibidem & p. 496. memorat *Augustanam Confessionem* è Græco versam in lingvam Ibericam sive Georgianam: & *Joannicium* Hieromonachum Cartanum & magnum Protosyncellum Cercyrorum librum varii argumenti, inscriptum ἀνθῶ. composuisse curas fallendi causa Venetiis in carcere in qvem eum Arsenius Monembasiensis Episcopus compingi fecit, si Cartanum qvidem audimus non ob aliqvod crimen sed ob studium pietatis & veritatis. P. 200. Epigramma *Michaëlis Sophiani* Byzantii in Templum S. Georgii Venetiis A. C. 1564. ex libello Zachariæ ἱερέως σκορδυλίς Κρητὸς ὃ ἐπονομαζομένου Μαραφᾶ καὶ ἐπιτρόπου τῆ τῆς Κωνσταντινουπόλεως οἰκουμενικῆ Πατριάρχου. Seraglia sive Regia Ottomannicæ CPolitanæ icon pag. 202. P. 203. memorat Georgium Cantacuzenum *, Antonii Cantacuzeni, à qvo Hieron. Wolfius Zonaram redemit, filium in Bibliotheca sua habuisse *Acta tertii, quarti & quinti Concilii, exegesin διαφόρων in Pentateuchum, Nilum Theologum* alios qve libros optimos, sed inæstimabili pretio æstimatos. P. 204. 250. 273. memorantur Διδαχαὶ Ἀλεξίου ἱερέως ὃ Ραετίου καὶ χαρτοφύλακος τῆς Κερκύρας, excusæ Venetiis A. 1560. cum præfatione Theonæ qvæ his verbis inscribitur: ἐν ἀρχιερεῦσιν ἐλαχίστου θεωτάτου καὶ ἐξαρχάτου ὃ πανυπερτάτου Πατριάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῖς αἰδεσίμοις ἀρχιερεῦσι καὶ φιλαρέτοις πατράσι, τῷ τε λοιπῷ ὃ Κυρίου χριστιανίμῳ πληρώματι συνεφάπτειν. Ibidem exstat notitia de *Cyrillo* Metropolita Nicæno Anno 1575. Ephesino *Athanasio* & Thessalonicensi *Joasapho*, & de Patriarcha CPol. *Jeremia* p. 205. qvem virum humanissimum vocat ac veritatis studiosissimum, perpe-

* Hujus Georgii Cantacuzeni Bibliothecam refertam libris MSS. laudat Georgius Dousa Epist. de itinere suo CPol. p. 70. Lugd. Bat. 1599. 8.

perpetuum in lectione Patrum & aliorum bonorum Autorum, qvamtum ei per negotia Ecclesiastica & politica concessum fuit. *Nam praeter Ecclesiarum*, inqvit, *curam incumbit ipsi etiam omnis judicandi causas Graecorum, quas coram judice extraneo sive Turca disceptari nolunt. Cumque nemo sit qui liberales artes hodie juvenes doceat, non erubescit in virili aetate Dialectica, Rhetorica & Ethica à Rhetore suo sene Joanne Zygomala, nunc Cathedralis Ecclesiae Scripturarum interprete audire, qui artium harum mediocrem cognitionem Patavii ante plures annos hausit. Epitomen Dialectica, Rhetorica & Ethica, Basilea impressam Patriarcha vertit. In tota Graecia studia nullibi florent: Academias & Professores publicos nullos habent, praeter scholas triviales, in quibus pueri ὠρολόγιον, ὠκτώηχον, Psalterium aliosque libros quorum in Missa usus est, legere docentur. Qui vero eos intelligat inter presbyteros & calogeros, paucissimi sunt. Qvidam Italiae Academias adeunt, in quibus antiqvam linguam, principia Philosophiae, Patrumque Theologiam percipiunt. Hi reversi domum alios interdum eruditunt, quemadmodum CPoli in Patriarchatu medicus quidam* Leonardus è Chio (idem qvi expugnationem CPolis descripsit) *Patriarchae aliisque Calogeris Ammonii Commentaria in Organum Aristotelis, Rhetorica Hermogenis & Hesiodum explicat.* P. 106. summum Graecorum sacerdotem & Archi Episcopum Venetiis Anno 1580 fuisse testatur *Gabrielem Philadelphiensem* Archi Episcopum. Vitam Apollonii (Tyrii) & Tarsiae lingva Graecobarbara memorat p. 209. Michaëlem Eparchum Corcyraeum διδάσκαλον καλὸν qvi Venetiis causas egit, & Andream Curcumelem p. 208. Trojae ruinas referens multosqve adhuc ejus supereſſe muros testatus, addit majorem illam CPoli fuisse urbem p. 210. Ibidem ex *Barbaro Graeco Chronico* qvod Michaëlis Cantacuzeni * fuit, offert narrationem de Trisagio, & p. 211. hosce versiculos in duodecim festa Graecorum:

Τὸ χαῖρε, γέννα, Συμεὼν, Ἰορδάνης,
Θαβώριον, Λάζαρος, βαΐα, ζύλον,
Ἔγερσις, ἄρσις, Πνεῦμα, καὶ Κόρης μόρος.

Non praetermittendum est qvod in Historia Ecclesiastica Malaxi qvam Crusius Graece & Latine exhibet notisqve illustrat, etiam inserta legitur *Confessio Gennadii Scholarii* pro veritate fidei Christianae ad Amuratem Suldanum Muhamedem II. capitibus XX, Graece & Latine cum Turcarabica versione Achmetis qvi Berrhoeae praetor & Mahometi

* Hic strangulatus est 3. Martii Anno 1578. Anchiali in sua domo. Vide Crusium pag. 211. 274. & Georg. Dousam in laudata Epistola p. 71.

hometi Zelebi Commentariensis pater fuit, jussu Suldani facta, & Græcis literis descripta pag. 110-119. Eadem prodiit etiam Græce & Latinè ad calcem Orationis Dav. Chytræi † de statu Ecclesiarum in Græcia, Asia, Africa, Ungaria, Bohemia Francof. 1583. 8. & curante Joanne à Fuchte Helmst, ** 1611. 8. una cum ejusdem argumenti sed prolixiore *dialogo Gennadii & Amurathis περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς σωτηρίας ἀνθρώπων* qvi Græce & Latine vulgatus est à Jo. Alexandro Brassicano, Viennæ 1530. 8. atqve à Christiano Daumio una cum Hieronymi Theologi Græci Dialogo de Trinitate, Cygneæ 1677. 8. Latine vero *** ex Gregorii Hermonymi Spartani versione, Joanne Polo de Albo Castro curante in Hæresiologia Jo. Heroldi Basil. 1556. fol. p. 797. & in Bibliothecis Patrum ut in editione Lugdunensi A. 1677. T. 26. p. 556. De Codicibus MSS. hujus Dialogi vide Allatii diatribam de Georgiis p. 402. & Eusebium Renaudotum in Gennadii operum notitia p. 83.

Libro tertio continentur variæ Græcorum inter se ab A. 1556. ad 1580. scriptæ *Epistolæ*, à *Theodosio Zygomala* in Crusii gratiam selectæ, cum Crusii versione & notis. Digestæ autem sunt in partes tres hoc modo:

Prima pars complectitur Epistolas scriptas lingva vulgari, cum apposita per eundem Zygomalam versione Græca puriori. Scriptæ sunt à *Joanne Maximo* Sacerdote & δευτερέυοντι seu Secundano: *Hermodoro Lesbarcho* Medico è Chio: *Simeone* Hieromonacho & Episcopatus Ephemero sive vicario ex Andro, à *Michaële* Zygomalæ affine è Nauplio, *Manuele* scriba ex Anchialo, *Michaële Shiri* è Monembasia & *Stamatio* (Eumathio) fratre Zygomalæ ex Anchialo. Subjungitur etiam pag. 228. *Parthenii* metropolitæ Sophiæ in Bulgaria Epistola ad Imperatorem Rudolphum II. data A. 1580. & pag. 229. Testimonium Comiti Alberto Lewenstenio datum A. 1578. Cairi à Patriarcha Alexandro *Joachimo*. Utriusqve Joachimi & Parthenii literis præter subscriptiones obscuris circumductionibus literarum involutas, unà cum explicatione subjuncta sunt etiam eorum sigilla.

Pars secunda continet Epistolas scriptas lingva Græca puriori complures, qvarum primoribus decem idem Zygomala versionem Græcobarbaram, omnibus latinam versionem & notas Crusius adjunxit.

Libri 5ti Pars Altera.

† Hic qvoqve Chytræus Orationi illi subjunxit varias Epistolas ex Græcia ad Martinum Crusium & alios datas, Græce & Latine.

** Notabis in Fuchtenii editione tantum extare capita duodecim, adeoqve octo postrema deesse.

*** Non-Græce & Latine, ut legas in Appendice ad Hist. literariam scriptorum Eccles. præstantissimi Cavei.

Qvi Epistolas scripsere sunt *Joannes Coreses* (Κορέσης) Medicus è Chio ad Patriarcham CPol. *Metrophanem*: *Hermodorus* supra memoratus, *Joannes Zygomala*, magnus Rhetor Magnæ Ecclesiæ CPol. (sive Exarchus Rhetor vide p. 259.) *Joannes Despota* seu Rex Moldaviæ, *Demetrius* Despotæ scriba ad Patriarcham CPol. *Josaphum*, *Nicolaus* Protopapa Nauplienſis, *Mandel* è Chio, *Matthæus Monachus* è Chio, *Methodius* Hieromonachus, *Neophytus* Lariſſæ Metropolita, *Jeremias* Patriarcha CPol. *Eugenius* Episcopus montis Sinai & Raithi ad Imp. Maximilianum A. 1569. *Demetrius* Diaconus CPol. ad Philippum Melanchthonem qvem præceptorem ſuum appellat A. 1559. p. 263. Interpolita etiam ſunt p. 258. ſeq. Epitaphia verſibus ſcripta in *Isaacum* Sacerdotem Peloponneſium, & *Gratiſam* Theodoſii Zygomalæ matrem, nec non *Jo. Zygomalæ* Epigramma in Concilium Decemvirorum illuſtriſſimæ Reip. Venetæ, & preces ad Mariam Virginem à qva morbo levari exoptat.

Tertia pars habet Epiſtolas ſeptem ab Anno 1556. ad 1575. ſtylo Græco mixto ſive Eccleſiaſtico qvi puris barbara adſperſa habet ſcriptas à *Calliſto* Metropolita Rhodi, *Logizo* Sacerdote in Inſula Chio, *Theona* Paronaxiæ, ac deinde Theſſalonicæ Metropolita, *Arſenio* Metropolita Tornobi ad Principem Mich. Cantacuzenum: à *Joanne Bonaphes* à Patris Achajæ, *Maximo* Protoſyngelo Patriarchæ, ex Joanninis ſive Caſſiope Ætoliæ, & *Ignatio* Hieromonacho è Chio, ad magnum Chartophylacem Alexandrinum à Tera.

In notis p. 222. Cruſius è libro ἀνθ' ὧν τῶν χαρίτων affert parabolam de ſeptem filiabus Diaboli ex injuſtitia ſuſceptis, arrogantia, avaritia, fraude, invidia, hypocriſi, ſuperbia, ac ſortatione. P. 230. ſq. ex Martyrio S. Catharinæ *in veteri Codice MS. chartaceo foliis magnitudine ſingulis paginis binas columnas qvadragenorum verſuum habentibus, rubro corio aſſerculis inducto, cum bullis ſeu umbilicis & cum duobus clauſuris (more Græco) in acutos infibulandis. Fuerat is Codex cum aliis plurimis MSS. à Cardinale Joanne de Raguſio tit. S. Sixti, Baſilea in Concilio relictus.* P. 234. *Meletius* Patriarchæ Alex. Protoſyncellus commendatur ut vir perdoctus, perhumanus, religionis ſtudioſus. Ibidem narrat Turcas qvinqvies qvotidie ad preces convocari hora una ante lucem, tum circa horam nonam, duodecimam, & qvartam, atqve hora prima noctis. Initium precationis eorum eſſe *ne Deus concordiam Chriſtianis det.* De *Joſepho* Hieromonacho Gardiano in Monaſterio S. Catharinæ in monte Sina, vide p. 235. ſeq. Μαρκέλλε, βιβλίον ἔχον τ' Θεσβίτου ἐγκώμια pag. 243. *Ex Gerlachio cognovi*, inqvit p. 246. *plerisqve Græcorum templis in ſingulis Civitatibus, ſcholas puerorum adjunctas eſſe, in quibus nullæ ſint claſſes nec diverſæ lectiones,*

ſed

ſed unus præceptor pueros in Pſalterio, Horologio, Acoluthiis aliisque libris quorum in Eccleſiis uſus ſit, inſtituens. Ab Joanne Zygomala, complures Patriarchatus officiales antiquam linguam mediocriter doctos eſſe: etiam à doctioribus Græciæ diſcipulos ad illam ali, & propterea diſtendam Italiæ quoque Academias à Peloponneſiis, Cretenſibus, Chiis adiri. Illum Joannem Zygomalam ex magno Rhetore Patriarchico factum μέγαν τῶν θείων γραφῶν ἑρμηνεύτην notat p. 248. atque p. 264. ſcribit verſionem Confeſſionis Auguſtanæ Græcam ſub Dolſcii editam nomine, compoſitam fuiſſe à Philippo Melanchthone, qui illam per Demetrium Theſſalonicenſem, Diaconum CPol. miſit ad Joaſaphum Patriarcham CPol. De illa verſione vide etiam p. 488. 496. Eadem eſt quæ cum Wurtenbergenſium Theologorum ſcriptis ad Jeremiam Patriarcham CPol. prodiit Witeb. 1584. fol. ubi habes etiam Jeremiæ reſponſiones, quas Latine ſeparatim vulgaverat Stanislaus Sokolovius, Polonus. Vide quæ dixi Volum. X. hujus Bibl. p. 518.

Libro Quarto Cruſius exhibet Epiſtolas alias ſexaginta vario ſtylo Græco ſcriptas, cum latina verſione & notis. Auctores Epiſtolarum ſunt: *Metrophanes* Cæſareæ Cappadociæ Metropolita & deinde Patriarcha CPol. *Nicolaus* Sacellarius & alii Clerici Chii. *Joaſaphus* Patriarcha CPol. *Jeremias* Patriarcha CPol. *Michaël* Patriarcha Antiochenus, *Sophronius* Hieroſolymorum & Palæſtinæ, *Gregorius* Metropolita Pruſæus, *Antonius* Mytilenes, *Calliſtus* Metropolita Rhodi, *Macarius* Hieromonachus & Abbas Monaſterii Inſulæ Patmi, *Sophronius* Hieromonachus antehac Abbas, & *Neophytus* Hieromonachus atq; Protoſyngelus Patriarchicus, *Hippolytus* Chii Metropolita (cujus Epiſtola p. 304. directa eſt ad magnæ Eccleſiæ CPol. Clericos, Magnum Oeconomum, Magnum Logothetam, Magnum Scevophylacem, magnum Sacellarium, & parvum Logothetam, item Nomophylacem, & Dicæophylacem, protonotarium ac protoapoſtellarium) *Joannes Coreſes* & *Franciſcus Domeſticus* Medici Chii; *Leonhardus Mendonius* Anchialo, *Smaragda* Canabutzena, *Joannes Burclas*, *Stamatius* * è Scyro, *Joſephus* Epiſcopus Scyri, *Joachimus* Imbri Epiſcopus, alius Protopapa ſive Epiſcopus Teni Inſulæ, *Dionyſius* Nauplii & Argorum, *Joaſaphus* Monembaſiæ Metropolita, *Arſenius* Corinthiæ Epiſcopus, *Dionyſius* veterum Patrarum Metropolita Corinthi, *Nicanor* Athenarum, *Joaſaphus* Theſſalonicæ, *Jeremias* Lariſſæ Epiſcopus & *Damaſcenus* Demonici & Elaſſonis, *Damaſcenus* Epiſcopus Ἀγκῶν καὶ Ἱερᾶνος, Litæ & Rhendinæ: *Pachomius* ὁ Τάινους καὶ χώρας Ganni Metropolita & Choræ, *Theophanes* Hieromonachus qui Theodoſii Zygomalæ ſe ſpiritalem parentem p. 332. appellat: alius Oeconomus Calliupoleos, *Joaſaphus*

* Stamatii ſive Eumathii Zygomalæ mentio p. 324.

phus Adrianopoleos Episcopus, *Gabriel* Pogojanæ ArchiEpiscopus, *Gennasimus* Polianæ Episcopus, *Zosimus* Citri, Tornobi *Arsenius*, *Sophronius* Archiepiscopus primæ Justinianæ & Achridarum, *Methodius* Melenici Episcopus, *Neophytus* Dicæi cœnobii Hieromonachus, *Thomas Palæologus* Despota Porphyrogenitus, cujus Epistolæ p. 344. subjiciuntur Sultani Turcici *Selimi* literæ comminatoriæ ad Venetos qvibus Cyprum ab eis repetit. Et p. 312. exstat *formula testamenti* facti A. 1574. Chii à *Maria Pilia*, cum subscriptionibus. Plerisqve etiam Epistolis hoc qvarto libro subscriptiones adjunguntur, notatu dignæ tum propter nomina ipsa personarum & locorum, tum ob monogrammata & intricatos literarum ductus qvos cum expositione semper ad αὐτόγραφα accurate expressos Crusius lectori inspiciendos exhibet. In notis idem p. 320. & 293. notat Theodosium Zygomalam A. 1576. cum Nomophylace magnæ Ecclesiæ presbytero *Sabbatiano* Exarchum in insulas emissum fuisse, *nempe ad colligendas pecunias de qvibus τὸ χαράτζιον tributum Sultano persolveretur. Literis tunc hortari solet Patriarcha CPol. Antistites Insularum, clericos Politicosqve viros, & plebem ab Imbro & Lesbo Rhodum & Carpathum usqve, ut velint contributione βοηθεῖν τῇ μητρὶ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, αἵτε ἴσαις βοηθείαις αὐτῶν αὐτῆς χρὴ μέχρι & νῦν συμπραμένης, καὶ τὸ ἀποδὸν συνεισφερούσης. Iidem ἔξαρχοι ** potestatem quoque habent à Patriarcha & ἀργιᾶς πασῶν τῶν ἀφορίζειν, privandi dignitate Ecclesiastica & excommunicandi & λύσεως αἰτίας, si qvos hujusmodi pœna dignos repererint; sicut vicissim qvoqve pœnitentes absolvendi.* De Zygomalæ fratribus & aliis propinqvis vide p. 324. Ἀπολυτικὰ sive dimissoriæ Epistolæ Clerico à Metropolita Rhodi datæ exemplum legitur p. 299. qvalium in veteri ecclesia usus, de qvibus Bernardinus Ferrarius lib. 1. de antiqvo Ecclesiasticarum genere cap. 8. & Beveregius ad can. XVII. Trullanum. Ex Basilicis tum temporis adhuc ineditis loca proferuntur à Crusio p. 331. De Athanasio Lauræ Monasterii in monte Atho conditore temporibus Nicephori Phocæ Imp. vide sis p. 333.

Libro qvinto occurrunt LXII. Epistolia sive argumenta, Scholasticis qvi in stylo utroqve exercere se volunt, proponenda, qvæ Theodosius Zygomala A. 1578. ad Crusium misit stylo græcobarbaro cum pure Græcis è regione positis, atqve editor deniqve auxit latina interpretatione p. 349-370.

Libro sexto exstat 1) *Demetrii Zeni* Zacynthii, ejusdem cujus liber de Alexandro Macedone versibus Græcobarbaris politicis, Venet. 1529. excusus est, *Batrachomyomachia Homerica*, vulgari lingva Græcorum,

** Confer p. 502.

rum, versibus itidem politicis expressa, una cum latina versione Crusii. p. 373-382. subjuncta hujus Oratione de laude fabulæ p. 383-389. & notis in Batrachomyomachiam p. 390-399. Hanc Demetrii Zeni Batrachomyomachiam Venetiis primum excusam, postea ex Crusii editione Græce ac Latine recudi fecit Joanes Michael Langius in parte altera Philologiæ Barbaro Græcæ, Altdorfii 1707. 4.

2) Carmina aliqvot Crusii Græca, cum versione interlineari Græcobarbara *Simeonis Cabasilæ* Hieromonachi, & latina Crusii interpretatione p. 400-407.

Libro septimo Epistolæ XXVIII. Tubinga CPolin & CPoli Tubingam missæ ab A. 1573. ad 1578. Græce & Latine p 410-483. cum Crusii notis p. 484-514. Tubinga scripsere Crusius, & D. Jacobus Andreæ: CPoli vero *Theodosius Zygomala*, hujus pater * *Joannes Zygomala* Rhetor, ex Nauplio Peloponnesi, *Jeremias* Patriarcha CPol. *Simeon Cabasilas*, & *Joannes Trachaus* Nazarensis. Patriarcham Jeremiam ita describit Crusius p. 486. *Patriarcha Hieremias vir humanus & placidus est, amabili vultu, hominum animos ipso intuitu sibi devinciens. Corpulentus est & procera statura. Veste utitur monastica, nigra & prælonga: caput cucullo tectum habet, crines nutrit crispos, & ex antecessorum consvetudine in humeros (qvemadmodum Salvator noster pingi solet) diffluentes. Cumqve totius Græciæ, & plurium locorum, caterorumqve Patriarcharum qvasi Ἐξίσοκος sit, nihil splendoris vitæ ipsius habet, sed omnia simplicitatem & humanitatem singularem sapiunt.* & pag. 491. *Similis moribus, forma & statura nostro Cancellario D. Jacobo Andreæ, & forte longior: in medio capite rasus, in syncipite corolla, in occipitio & temporibus longi capilli, sicut in omnibus illic Monachis. Patria ejus* Ἀγχίαλος, *vulgo* Achilò, *Ponto Euxino vicinum opidum. Ætas illius A. 1578. fuit circiter XLII. annorum. Patriarchæ, Metropolitæ & Episcopi cognominibus carent. Fertur tamen Hieremiæ familiam vulgo* Τζαβὲς *dici, id est μεζόνας.* Ex fragmento veteri MS. Barbarogræco iconibus ornato de *amoribus Lybistri & Rhodamnes* specimen affert Crusius p. 489. 490. & argumentum totius fabulæ à se in compendium missum latine exponit, de qva alio loco, ubi scriptores Eroticos recensèo. De *Emanuele Margunio* Cretensi, in Academia Patavina Philosophiam Græcasqve literas edocto mentio p. 495. uti de *Simeone Diacono* p. 500. qvi Crusio significavit habere se *undecim capita Apollonii Dyscoli* Grammatici, eatenus desiderata p. 503. ubi etiam de *Philippo Ptolemæo* Perusiano Medico Physico Sceptico, qvi A. 1578. Græcobarbaro Epistolio Crusii amicitiam ambivit, & paullo post ad Turcas accessit, pag. 504. Longus Catalogus aliorum virorum in Græcia tunc

* vide p. 431. 491.

clarorum doctrina & dignitate occurrit pag. 506. ſq. ex albo D. Stephani Gerlachii. P. 498. ex Gerlachii Epiſtola hæc brevis notitia librorum CPoli MStorum exhibetur:

Μεγάλη Βιβλιοθήκη (Photii, vide p. 512.) in inſula Chalce.

Μέλισσα (Antonii Meliſſæ Loci Communes.)

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου περὶ τῶν καθ' αὐτὸν: ἃ χρύσεα ἔπη καλοῦσι.

Νικηφόρου καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμμύδου ἐξήγησις εἰς τὸ Ψαλτήριον.

Τετραευαγγέλιον ἐξηγημένον, εἰς τὴν ὑποθεσιν τῶν δὲ εὐαγγελιστῶν, καὶ εὐσεβίου τοῦ παμφίλου, πρὸς Καρπιανὸν μοναχόν.

Χριστοδούλου μοναχοῦ libri tres contra Judæos.

Joſephi Monachi, cognomento πρεσνίτου, (forte Βρυεννίου) *orationes Theologicæ: quas temporibus Manuelis Regis pleraſque in palatio Regio, & templo Apoſtolorum, habuit: de S. Trinitate, de proceſſione Spiritus S. tantum ex Patre, contra Latinorum ſententiam.*

Joan. Damaſceni κεφάλαια ν. περὶ τῶν αἱρέσεων.

Γρηγορίου πάπα τοῦ παλαιοῦ ῥώμης, μετὰ καὶ πέτρου τοῦ Φιλοσόφου διάλογοι.

Ἐκκλησιαστικὸς Διάλογος τοῦ ταπεινοῦ Σύμεων, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων: καὶ περὶ τοῦ μόνης πίστεως τοῦ Θεοῦ.

Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, τῆς ἐν ἱεροσολύμοις ἁγίας λαύρας, τοῦ ὁσίου πατρὸς Σάβα.

In Patriarchatu, maximum opus, titulo: Συναγωγὴ ἐξηγήσεων ἀπὸ διαφόρων ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων (*Athanaſii, Cyrilli, Baſilii, Chryſoſtomi, Theodoreti, Greg. Nyſſeni, Iſidori, Euſebii, & aliorum*) εἰς τὴν βίβλον τῶν ψαλμῶν; συλλεγεῖσα παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου ἡρακλείας Νικήτα τοῦ Σερρῶν.

Pandecta, continens ſummas, ſeu argumenta, canonum Apoſtolicorum: ſeptem Synodorum univerſalium, & provincialium, Epiſtolarumque Synodalium: Actæ vero ſextæ & ſeptimæ Synodi, perfecta. Cui addita eſt ἐξήγησις τῶν θείων κανόνων τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, καὶ τοπικῶν: πονηθεῖσα ἰωαν. μοναχῷ ζωναρᾷ.

Ἑξηκοντάβιβλος, *liber Juris civilis, precio aliquot centuriarum Aureorum.*

Hiſtorici Laonicus Chalcondyles, Michael Glycas, Ἀγαθίας, Εὐτάκτου.

Fragmenta quædam hiſtoriæ Turc. de expugnatione Conſtantinopolitæ, lingua vulgari.

Ἐπιστολαὶ Πηλουσιώτου (Iſidori) ἀνδρὸς σοφιστοῦ.

P. 510. narrat CPoli miſſos hoſce libros MStos, emtos 37. thaleris: *Demoſthenem* ab edito multum differentem, (adde p. 503.) additis

tis nonnullis vitis *Plutarchi*, *Thucydidem*, *Theodoreti* ἐρανὴν cum explicatione *Epigrammatum* inedita, & Κεφάλαια (*Theodori*) λόγων Θεολογικῶν tunc adhuc ineditos. Deinde *Librum Canonum*, cui Acta Conciliorum Patrumqve auctoritates plurimæ insertæ, pro pretio duodecim thalerorum. *Testamentum Novum* pulcherrimum cum iconibus, Psalterio adjuncto, ex libris Mich. Cantacuzeni, pro decem thaleris, qvod Græci qvindecim ducatis redimere voluerunt. *Manassem* (*Constantinum*) Historicum tum nondum editum, pro tribus thaleris. *Festorum Græcorum canones* cum explicatione libri Psaltici, qvi usitatissimus Græcis ὀκτώηχος dicitur, qvatuor thaleris. Librum sermonum Theologicorum. Orationes *Gregorii* (*Naz.*) Theologi cum expositione (*Niceæ*) τοῦ Σερρῶν Metropolitæ Homeliæ, duodecim thaleris, ac deniqve *Theodosium Melitenenm* Historicum pro duodecim Venetiis Ducatis sive Zechinis qvorum unus sex & viginti baciis sive grossis valet. His p. 503. addit *Greg. Nyssenum* in Canticum Canticorum Bibl. Tubingensi inserendum. Prognostica Astrologica Annorum 1577. & 1578. exhibet Græce p. 499. & 501. narrat *Halepo sive Hierapoli CPolin vocatum esse Astrologum qvendam, qvi Sultanum de fortuna sua ex astris præmoneat. Ideo ex Galatensi colle exstruxit profundam detectamqve turrim, cujus summo imposuit astrolabium, & multos circulos ex orichalco magnos, inde prædicturus scilicet qvas gentes amicas qvas inimicas habiturus sit Murates. Operi perficiendo septennium sumsit, quotannis stipendio trium millium ducatorum, ejus duplum finito opere à Rege accepturus. Adjutor ei fuit Judæus quidam Thessalonicensis, qvi ambo Cometam A. 1577. Ambiæ & Persiæ bellum minari dixerunt. Exitus tandem hic fuit, qvod sphæricum illud opus mense Januario A. 1580. spatio unius horæ omne solo æqvatum est, qvod vulgo crederetur id omnis hactenus mali, bello in Persis infeliciter gesto, causam fuisse.* Etiam Græce exstare libellum τὰ τοῦ Σολομῶντος κλαβίκλα, cognosces ex pag. 503. Tituli qvatuor Patriarcharum, CPol. Alexandrini, Antioch. & Hierosol. nec non qvatuor CPolitano Patriarchæ non subjectorum ArchiEpiscopum, Tornobi Bulgariæ, Pecii Serviæ, primæ Justinianæ, & Iberiæ sive Georgianæ leguntur Græce pag. 507. seq.

Libro Octavo deniqve cum versione & notis occurrunt Epistolæ Græcæ XVIII. à Crusio scriptæ ad *Franciscum Portum* Cretensem, ejusqve filium *Æmilium Portum*; ad *Gabrielem Philadelphiensem* ArchiEpiscopum (Venetiis A. 1580. seq. degentem,) ad *Meletium* Cretensem Alexandriæ Ægypti Protosyngelum & Hieromonachum, ad *Joannem Morzinum* Cretensem: & vicissim à *Porto* utroqve (Geneva & Lausannâ) à *Constantino Patricio* Chio (Patavio) à *Gabriele Philadelphiensi*,

Joanne

Joanne Medico è Peloponneſo Epidaurio & ab *Andronico Cublidé*, Oeconomo & Procuratore fraternitatis ad S. Georgium Græcorum, (Venetiis,) ad Cruſium, Pars Epiſtolæ Cruſii ad *Emanuelem Margunium* Cretenſem p. 527. qvi idem eſt Margunius auctor Epigrammatis p. 538. qvod commentario Danielis Furlani in Ariſtotelem de partibus animalium præmittitur. Non alius etiam *Maximus Margunius*, Cytherorum Epiſcopus cujus Epiſtolam Hœſchelius Photio ſuo præfixit.

In qvibusdam exemplis Turco Græciæ Cruſii ſubjuncta reperitur qvæ in aliis abeſt à p. 541. ad 557. *Appendix* dicata D. Joachimo Camerario, Joachimi F. Noribergæ Medico, à qvo pleraqve in illa comprehenſa accepiſſe ſe Cruſius teſtatur. Occurrunt autem in ea, Græcè:

1) *Antonii, Eparchi* a) *Corcyræi* Epiſtola ad Philippum Melanchthonem de pacandis in Religione diſſidiis, ut Turcis fortius occuratur A. 1543.

2) *Joachimi Camerarii* reſponſum luculentum ad Matthiam Irenæum Francum Würtzeburgenſem culpam in Pontificios conferens A. 1544. ſcriptumqve pro Melanchthone apud Coloniam tunc abſente & occupatiſſimo.

3) *Dionyſii* Patriarchæ CPol. intercesſio pro Stephano Cæſarienſi Cappadoce, eleemoſynam colligente ad ſe ſuosqve à Turcis redimendos A. 1554. Græce & Latine.

4 & 5) *Jacobi Baſilici Marcettii* ſive *Marchionis*, Deſpotæ Sam. & *Jacobi Diaſſorini*, Domini Doridis Epiſtolæ Bruxellis miſſæ per Φεγγιὸν Pfinzingum Cæſaris Conſiliar. datæ ad Philippum Melanchthonem, amicæ & litteras ejus deſiderantes. A. 1555. Græce.

6) *Joach. Camerarii* pro Philippo ad utramqve reſponſio benevola, & de Græciæ ruina qvidem dolenda, gloria tamen immortali in Germaniam etiam derivata. A. 1556.

7) *Philippi Melanchthonis* Epiſtola per Demetrium Diaconum miſſa ad Joaſaphum Patriarcham CPol. de Eccleſia Chriſti apud Græcos & apud nos A. 1559. Geneve.

In notis Cruſius p. 555. exponit numerum & nomina præfecturarum Turcicarum Aſiæ & Europæ qvibus præſunt Beglerbeji. De Walachia ſive Myſia aut Dacia Walachorumqꝫ turbulentis ingeniis p. 558.

XXIX.

a) Hujus elegiam de miſero Græciæ ſtatu memorat Melanchthon in Epiſt. ad Camerarium 16. Febr. 1545. nec non in alia qva Venetias eum ex illa vetere Alcinoi inſula (Corcyra) migraſſe teſtatur. Poſtqvam Venetiis per aliqvod tempus Græcas literas profeſſus fuiſſet Corcyram iterum regreſſum ad ſuos itaqve in litteris conſerviſſe refert Gyraldus dialogo 2. de Poëtis ſui temporis.

XXIX. In LEONIS ALLATII * *συμμίκτων* varia etiam leguntur, ad res CPolitanas facientia, itaqve & hujus collectionis brevem recensionem præsenti loco inserendam existimavi. Prodierunt itaqve curante Bartoldo Nihusio Amstelodami A. 1653. 8. licet titulus Coloniam Agrippinam præ se ferat, atqve distributa sunt in libros duos, in qvorum priore exstant.

1) *Joannis Phocæ* Cretensis **. Monachi qvi Matthæi Monachi in Patmo filius fuit & A. C. 1185. Palæstinam lustravit, *de locis Antiochiam inter & Palæstinam* nec non Syriæ, Phœniciæ & Palæstinæ, Græce & Latine p. 1-46. Hæc descriptio etiam Latine ex Allatii versione præmittitur Tomo secundo Act. Sanctorum Maji, cui Papebrochius subjunxit fabulosum Itinerarium Antonini Placentini è MS. Tornacensi, cum suis animadversionibus.

2) *Epiphanii* Monachi ac presbyteri Hagiopolitæ sive Hierosolymitani incertæ ætatis, *Syria & urbs sancta*, Græce è Codice Vaticano, cum Feder. Morelli versione per Allatium multis locis interpolata p. 48-63. Ejusdem scriptoris *de vita S. Deiparæ* laudat Allatius de Simeonum scriptis p. 106. & ad Eustathii Hexaëmeron pag. 285. seq. *Homiliam de S. Andrea Apostolo*, idem de Simeonibus p. 90.

3) *Perdiccæ* Protonotarii Ephesini *Hierosolymæ* versibus Politicis cum metaphrasi ejusdem Morelli carmine Jambico, pag. 65-68. Cangio hic idem videtur Perdicca de qvo pseudo Synodus Palamitarum A. C. 1347. habita pag. 171. & Pachymeres VI. 24. Hist. Ac Synodo illi CPolitanæ interfuere bini hoc nomine, unus *Theodorus Perdiccæ*, magnæ Ecclesiæ à supplicationibus: & *Georgius Perdicca*, scevophylax Imperatorii cleri, ab utroqve tamen horum Ephesius diversus fuisse videtur.

4) *Anonymi de Locis Hierosolymitanis*, lingva Græca vulgari, cum Allatii versione p. 80-102.

* Obiit Allatius Romæ 19. Januar. 1669. octogenario major. Catalogum scriptorum suorum ipse texuit in Apibus urbanis. Alius legitur ante librum de *templis* Græcorum edit. Colonienſis, & ad calcem scripti de mensura temporum antiqvorum. Videndi etiam Elias du Pin T. XVIII. Bibliothecæ scriptor. Eccles. sub init. Prosper Mandosius in Bibl. Romana, Petrus Bayle in Dictionario Historico Crit. Christophorus Hendreich in Pandectis Brandenburgicis &c. MSta ejus servantur Romæ in Collegio Græcorum.

** De primis scriptis in priore hoc *συμμίκτων* volumine comprehensis confer quæ placet qvæ dixi libro IV. cap. 2. §. 18.

5) Eugesippus de distantiis locorum terræ sanctæ, Latine, p. 104-120. è Codice Caroli Moroni. Scripsit hic Eugesippus A. C. 1040.

6) Willebrandi de Oldenburg Canonici Hildesheimensis qui A. C. 1211. Palæstinam adiit, Itinerarium terræ sanctæ, Latinè p. 122-152.

7) Leonis Allatii dissertatio de solea veteris Ecclesiæ, sive loco in quo solium Imperatoris p. 154-174.

8) Ejusdem Epistolæ sive dissertationes tres ad Bartholdum Nihusium, *prima* pro γνησιότητι Liturgiæ S. Jacobo Apostolo tributæ pag. 176. 203. *secunda* pro Græcorum communione sub specie una p. 204-223. & *tertia* de reliquiis S. Crucis p 224-235.

9) Rituale Ecclesiæ Ægyptiæ sive Cophtitarum, Latine ex versione Athanasii Kircheri, S. I. qui eam A. C. 1647. jussu Cardinalium Congregationis de propaganda fide ex lingva Copta & Arabica transtulit p. 239 267.

10) Conradi Marpurgeri de Miraculis S. Elisabethæ viduæ, Thuringiæ Landgraviæ, Latine p. 269-293.

11) Gabrielis Sionitæ Epistolæ binæ ad Nihusium de nonnullis Maronitarum ritibus p. 295-302.

Tomo sive libro posteriore occurrunt Græce & Latine 1) *Constantini Porphyrogeniti* Imp. liber *de vita & gestis* avi sui *Basilii Macedonis*, Imperatoris CPol. p. 1-178. Vide qvæ supra p. 349.

2) *Joannes Cameniata de excidio urbis Thessalonicæ* A. C. 904. pag. 180-316. Vide qvæ supra p. 351. & Allatium ad Georgium Acropolitam p. 224.

3) *Joannes Anagnosta* Thessalonicensis *de captu Thessalonicæ* A. C. 1430. 29. Martii pag. 318-380. Vide supra p. 486. & Allatium de Simeonibus p. 188.

4) *Theodori Gazæ* Epistola ad Franciscum Philelfum *de Origine Turcarum* p. 382-392.

Hisce Latine subjiciuntur 5) Melchioris Inchoferi S. I. dissertatio de Evnuchismo ab antiqva Ecclesia improbato, ad Leonem Allatium p. 382-392.

6) Allatii confutatio fabulæ de Joanna Papissa, ex monumentis Græcis. Editio qvarta ex duabus primis recognita pag. 415-434.

7) Lucæ Holstemii ad Nihusium Epistola de usitate etiam Abassinis communione sub una specie p. 436. seq.

8) Ejus-

8) Ejusdem & Anonymi de Sabbatio flumine p. 439-444.

9) Catalogus operum *S. Joannis Damasceni*, Jo. Auberto qvi post Gyraldum Alex. recensitum novam eorum editionem meditabatur, suppeditatorum ab Allatio & Lutetiam transmissorum pag. 448-453.

XXX. *Catalogus Episcoporum Byzantinorum qvi ante Constantinum M. fuisse incerta fide feruntur.*

1. ANDREAS * Apostolus, confer Lambecium lib. 3. p. 56. & 154. Philippum Cyprium p. 3. Nicephorum CPol. in Chron. & Nicephorum Callisti II. hist. c. 39. & VIII. 6. Codini Origg. CPol. n. 124.
2. *Stachys* (cujus mentio Rom. XVI. 9.) *per annos XVI.* Martyrolog. & Menolog. 31. Octobr. pseudo Dorotheus pag. 431 seq. post Chronicon Paschale Cangii, Jus GræcoRom. Leunclavii pag. 296. Codinus loco laudato & Matthæus Cigala, qvi ex LXX. discipulis fuisse annotat. Vide & Bandurium p. 731. ad Antiqvitates CPol.
3. *Onesimus*, ** *per annos XVI.*
4. *Polycarpus* (apud Lambecium III. p. 56. male Πολύκαρ[Φ.) *per annos XVIII.* Hic à Matthæo Cigala omittitur.
5. *Plutarchus*, *per annos XIV.*
6. *Sedechias* (apud pseudo Dorotheum p. 432. Philippum Cyprium in Bandurii Imperio Orientali T. 1. p. 218. & Lambecium III. pag. 56. & in jure GræcoRom. Σεδεκίων) *per annos IX.* male in latina pseudo Dorothei versione *novemdecim.* Omittitur à Matthæo Cigala.
7. *Diogenes per annos XV.*
8. *Eleutherius per annos VII.* Hic à Matthæo Cigala omittitur.
9. *Felix per annos V.*
10. *Athenagoras per annos IV.* hic à Pseudo Dorotheo & Cigala omittitur, Philippo Cyprio & in jure GræcoRom. p. 297. *Athenogenes.*

* Non ab Andrea sed à *Petro* Apostolo primos Byzantio datos Episcopos contendit Baronius ad A. C. 44. n. 12. ex fide Agapeti Papæ.

** Hunc cum Onesimo Philemonis servo confundunt Pseudo Dorotheus, Philippus Cyprius & Matthæus Cigala. Sed illum Onesimum Ephesi Episcopum tradunt veteres. Vide Baron. & Acta Sanctor. 16. Februar.

11. *Polycarpus* (ſecundus) *per annos XVII.* Cigala XVIII. qvi interponit *Elevtherium*, aitqve ſediſſe *per annos VII.*

11. b. *Athenodorus* Pſeudo Dorotheo p. 433. poſt Polycarpum memoratus. Cigalæ *Athenogenes*, qvem ait ſediſſe annos IV. Idem alium hic interponit *Polycarpum*, *annis XVIII.*

12. *Evzoius*, *per annos XVI.* (Pſeudo Dorotheo VI.)

13. *Laurentius per annos XI. menſes 6.*

14. *Alypius per annos XIII.* menſes 6. à Cigala ponitur poſt Pertinacem.

15. *Pertinax* (Magiſter militum & Conſulatu functus) *per annos XIX.*

16. *Lempiamus per annos XI.* Pſeudo Dorotheo & Cigalæ rectius *Olympianus.* ita & Philippus Cyprius Bandurii.

17. *Marcus per annos XIII.*

18. *Cyriacus per annos XVI.* Pſeudo Dorotheo *Cyrillianus.*

19. *Caſtinus* (qvi templum S. Euphemiæ † in Petrio CPoli condidit) Philippo Cyprio Κηςῆνος *Ceſtinus*, in Nicephori Calliſti Codicibus *Conſtantinus per annos VII.*

20. *Taratus per annos XXXV. menſes 6.* Pſeudo Dorotheo *Titus.* Philippo Cyprio Τάρας ὁ Κιτήτης.

21. *Demetrius* * frater vel filius potius Probi Imp. A. C. 282. defuncti, *per annos XXXIV. menſes 6.* Confer Acta Sanctorum T. I. Junii p. 391.

22. *Probus*, ejusdem Demetrii filius, per annos XII.

Exiguam fidem mereri qvæ de ſucceſſione Epiſcoporum jam commemoratorum tradunter, recte notat Papebrochius in Actis Sanctor. Tom. I. Junii p. 392.

(Cedreno & qvem hic ſecutus eſt Simeoni Logothetæ in Chronico, hi tres modo ante Metrophanem memorantur Epiſcopi Byzantini:

22. b. *Presbyter* qvidam, *per annos VIII.*

22. c. *Philadelphus*, *per annos III.* imperante Antonino Caracalla.

22. d. *Eugenius* ab anno tertio Gordiani *per annos XXV.*)

22. e. In Chronico MS. Simeonis Magiſtri & Logothetæ celebratur *Rufinus* qvi per annos novem præfuerit Eccleſiæ Byzantinæ.

CON-

† Vide Cangii CPolin Chriſtianam libro IV. pag. 146. & Bandurium pag. 649. ſeq. Sed Tiro Epiſcopo Byz. hoc tribuit Pſeudo Dorotheus poſt Chronicon Paſchale Cangii p. 430. licet & ipſe p. 432. hoc referre videtur ad Conſtantinum Imp.

* Pſeudo Dorotheo p. 434. & Philippo Cyprio *Domitius*, Cigalæ *Domitianus.*

CONSPECTUS CHRONOLOGICUS HISTORIÆ CPOL.

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.
Flavius Valerius CONSTANTINUS Magnus, Constantii Chlori F. à 25. Jul. De rebus hujus Imperatoris Bemarchius Svidæ & Praxagoras, Photio memoratus periere. Exstant Græci, Eusebius, Zosimus, Svidas & Latini Eutropius, Aurelius Victor, Anonymus post Ammianum editus, Rufinus, Anastasius Bibliothecarius, aliiqve Hist. Eccles. atqve Chronicorum scriptores.	1 306	
	2 307	*Metrophanes* de qvo Menæa 4. Junii. & Acta sanctor. T. 1. Junii p. 384. seq.
	3 308	
	4 309	
	5 310	
	6 311	
	7 312	
	8 313	
	9 314	
	10 315	
	11 316	
	12 317	*Alexander* Metrophani succedit. Vide Basnagii Annales T. 2. p. 666. & Bandurium ad Antiqvitates CPol. p. 888. seq. Acta Sanctor. Junii T. 1. p. 387. seq.
	13 318	
	14 319	
	15 320	
	16 321	
	17 322	
	18 323	
In hoc anno desinit Eusebii Hist. Eccles.	19 324	
In vicennalibus Constantini desinit Eusebii Chronicon.	20 325	Concilium Nicænum.
	21 326	
	22 327	
	23 328	
	24 329	
dedicata CPolis, ex veteri Byzantio instaurata à Constantino. *Vide præter Annalium & Originum CPol. scriptores, Ez. Spanhemium ad Orat. 1. Juliani p. 96. sq. Cangii CPolin Christianam lib. 1. p. 26.*	25 330	
	26 331	
	27 332	
	28 333	
	29 334	
	30 335	
	31 336	

	Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.
1	CONSTANTIUS Constantini M. Fil. à 22. Maji cum fratribus Constantino juniore & Constante. De his Julianus, Libanius, Zosimus, Eutropius, Victor, Ammianus, Rufinus & cæteri Hist. Eccles. ac Chronicorum scriptores Græci ac Latini.	337	21
2		338	22
3		339	23
4		340	*Paulus*, eoqve non diu post remoto *Eusebius Nicomediensis*. 1
5		341	Vide Socratem l. 2. c. 7. Variam 2
6		342	Pauli apud Photium, 3
7		343	Post Eusebium extinctum restitutus *Paulus* à Catholicis, ab 1
8		344	Eusebianis *Macedonius* electus. 2
9		345	Sed Paulum iterum Constantius 3
10		346	deposuit, Ariani plane obtinuerunt. Vide Bandurium p. 4
11		347	890. Acta Sanctorum T. 2. 5
12		348	ad VII. Junii p. 13. seq. 24. 6
13		349	7
14		350	8
15		351	9
16		352	10
17		353	11
18		354	12
19		355	13
20		356	14
21		357	15
22		358	16
23		359	17
24		360	Macedonio deposito, die 15. 1
1	Flavius Claudius JULIANUS, à 3. Nov. qvi ipse de se in suis scriptis tum Eunapius, Zosimus, Libanius, Eutropius, Victor, Ammianus, Orosius &c. Mamertinus panegyrico in Julianum.	361	Mensis Peritii (h.e. Februarii) ut 2
2		362	testatur Chronicon Alex. successit *Eudoxius* Antiochenus 3
			hactenus Episc. Arianus. Vide Socratem, Sozom. &c.
1	Flavius JOVIANUS à 27. Jun. In hujus morte definit Eutropii Historia & Sexti Rufi breviarium. De eodem Zosimus, Ammianus, &c.	363	Macedonium postea è diptychis eraserè Patres Concilii 4
			CPol. secundi A. 381. Confer
1	Flavius VALENTINIANUS Gratiani F. à 25. Febr.	364	Henricum Noris de qvinta Sy- 5
2	& Fl. VALENS Frater à 29. Mart.	365	nodo cap. 5. 6
3		366	7
4		367	8
5		368	9
6		369	10
7		370	Eudoxio *Demophilus* successit 1
8		371	Arianus. Vide Philostorgium IX. 10. & 14. Bandurium p. 891. 2
	Fl. GRATIANUS Valentiniani F. Aug. declaratur 24. Aug. Gratiani annus 2		
	3		
	4		
	5		

Imperatores CPolitani.			A. C.	Patriarchæ.	
Gratiani annus 6	Valentiani & Valentis	9	372	Orthodoxi qvidem *Eleusinium* elegerant, sedis depositus est à Valente Imp.	3
7		10	373		4
8		11	374		5
Obiit Valentinianus Senior 17. Nov. VALENTIANUS filius qvadrimus Imperator pronunciatur.		12	375		6
Gratiani annus 10	Valentiniani jun. 2	13	376		7
11	3	14	377		8
Obiit Valens. Gratiani annus 12	4	15	378		9
in hoc anno desinit Ammianus, & Hieronymi Chron.		1	379		10
FL. THEODOSIUS Magnus à 19. Januar.			380		11
Gratiani annus 14	Valentiniani jun. 6	2	381	*Gregorius Naz.* per paucas hebdomades. Huic *Maximo* Philosopho qvem tres Episcopi Ægyptii ordinaverant rejecto, *Nectarius* eod. anno qvo Concilium CPolit. inter generalia secundum celebratum est, successit.	1
15	7	3	382		2
16	8	4	383		3
Gratianus occiditur die XXV. Augusti. Fl. ARCADIUS à Patre Theodosio Consors & Collega in Imperio adsciscitur 16. Januar.		5	384		4
		6	385		5
Arcadii annus 3	Valentini jun. 11 Theodosii M.	7	386		6
4	12	8	387		7
5	13	9	388		8
6	14	10	389		9
7	15	11	390		10
8	16	12	391		11
9	17	13	392		12
10	strangulatus Valentinianus	14	393		13
11	junior, 15. Maj.	15	394		14
12		16	395		15
Theodosius M. moritur 17. Januar. Arcadii annus		13	396		16
De his Imperatoribus Zosimus, Claudianus Poëta, Paulus Diaconus, & Hist. Eccles. atqve Chronicorum scriptores cæteri. In Theodosii M. morte desinit Rufini Historia.		14	397		17
		15	398	Nectario successit *Joannes Chrysostomus*, Antiochenus hactenus presbyter.	1
		16	399		2
		17	400		3
		18	401		4
		19	402		
		20	403	Chrysostomus throno pulsus in Synodo ad Qvercum.	5
		21			6
		22	404	Iterum depositus in Synodo CPol. in ejus locum ordinatus *Arsacius* presbyter Nectarii frater, 26. Junii.	
		23	405	Obiit Arsacius 3. Id. Novemb. Vide Socratem VI. 20. Palladium in vita Chrysost. p. 94.	

	Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.	
24		406	Arſacio *Atticus* ſucceſſit de	1
25		407	qvo Theodorus Lector lib. 2. p.	2
	Arcadius moritur Calendis Maji. Succeſſore relicto	408	568. Socrates VII. 20. Sozom.	3
	THEODOSIO juniore, Filio, de qvo Olympiodorus		VII. 25. & Acta Sanctor. ad	
2	apud Phot. Procopius lib. I. Perſicor.	409	VIII. Januar. T. 1 p. 473 ſq.	4
	In hoc tempore Zoſimi Hiſtoria definit.	410		5
4		411		6
5		412		7
6		413		8
7		414		9
8		415		10
9		416		11
	In hoc tempore definit Oroſius.	417		12
11		418		13
12		419		14
13		420		15
14		421		16
15		422		17
	Honorius moritur ſub anni extremum.	423		18
17		424		19
	In hoc anno definit Philoſtorgii Hiſtoria.	425	Attico defuncto *Siſinnius* ordi-	1
19		426	natus prid. Calend. Martii. Vi-	2
			de Socratem VII. 26.	
20		427	Obiit Siſinnius 9. Cal. Januar.	3
21		428	*Neſtorius* ordinatus Cal. April.	1
	In hoc anno definit Idatii Chronicon & Hiſtoria Ec-	429	Vide Liberatum c. 4. Breviarii	2
	cleſiaſtica Theodoreti.		& Antonium Pagi in Critica Ba-	
23		430	toniana.	3
24		431	In Neſtorii menſe Junio depoſi-	1
			ti locum ordinatur *Maximia-*	
25		432	*nus* 25. Octobr. Vide Socratem	2
26		433	VII. 37. Henſchenium ad 21.	3
			April. T. 2. p. 849.	
27		434	Maximiano prid. Id. April.	1
28		435	mortuo ſuccedit *Proclus*, de	2
29		436	qvo vide Acta Sanctor. ad Acta	3
30		437	Flaviani (18. Febr.) n. 29. &	4
31		438	Tom. 2. Martii X. pag. 29.	5
	In hoc anno definunt Hiſtoriæ Socratis & Sozomeni.		Theodorum Lectorem lib. 2. p.	
32		439	568. Socratem VII. 40. Codi-	6
33		440	ni Origenes CPol. n. 25. edit.	7
34		441	Lambecii.	8

Impe-

Imperatores CPólitani.		A.C	Patriarchæ CPol.	
	35	442		9
	36	443		10
In hoc anno desinit Chronicon Prosperi Tironis	37	444		11
	38	445		12
	39	446	Proclus KXIV. Octobr. obiit.	1
	40	447	Succedit *Flavianus*. De qvo Acta Sanctor. 18. Febr.	2
	41	448		3
	42	449	Synodus Ephesina λῃστρικὴ in	1
Theodosius junior obiit 28. Jul. succeditin Oriente Fl. Valerius MARCIANUS, Arcadii gener.	1	450	qva occisum Flavianum refert Gregoras lib. X. c. 5. Hist. In Fla-	2
	2	*451	viani locum successit *Anatolius*	3
	3	452	presbyter & Apocrisiarius Ale-	4
	4	453	xandrinus, qvem ordinavit Dio-	5
	5	454	scorus Protogene & Asterio	6
	6	455	COSS. hoc est A. C. 449. Vide Theodorum Lectorem. p. 580.	7
	7	456	552. Primo hic à Theophane vo-	8
Marciano qvi obiit CPoli 26. Januar. successit LEO Magnus, Græcis etiam ὁ *Μακέλλης*.	1	457	catur nomine Patriarchæ p. 89. Leonem Imp. coronavit Anato-	9
			lius, teste Theodoro Lectore p. 568	
	2	458	Anatolio *Gennadius* successit.	1
	3	459	Vide eundem Theodorum p.	2
	4	460	553. 554. & è recentioribus Til-	3
	5	461	lemontii memorias Hist. Eccles.	4
	6	462	T. XVI. Theodorus narrat qvo-	5
	7	463	rundam suffragiis pro Gennadio	6
	8	464	Acacium electum fuisse, hinc à	7
	9	465	Georgio Cyprio & in Nicephori	8
	10	466	Callisti Catalogo Acacius bis, semel ante atqve iterum post	9
	11	467	Phraitam memoratur.	10
	12	468		11
	13	469		12
	14	470		13
	15	471	Gennadio *Acacius* successit.	1
	16	472		2
	17	473		3
Leoni magno mense Januar. extincto succedit LEO junior, Zenonis F. & mense Nov. Pater ZENO Isaurus.	1	474		4

* Hoc anno 451. Concilio Chalcedonensi Anatolius interfuit.

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.
Zeno à Basilisco tyranno pulsus, post viginti mensium exilium restituitur. De his Candidus Isaurus apud Photium, Procopius lib. 1. Vandal. Evagrius, Theodorus Lector, Victor Tunnunensis &c. Ne dicam de perditis Malcho Philadelphiensi, Joanne Ægeate, Basilio Cilice, Eustathio Epiphanensi, Hesychio Milesio, aliisque.	2 475	5
	3 476	6
	4 477	7
	5 478	8
	6 479	9
	7 480	10
	8 481	11
	9 482	12
	10 483	13
	11 484	14
	12 485	15
	13 486	16
	14 487	17
	15 488	18
	16 489	Acacio cum ut hereticorum fautor deponendus esset mortuo succedit *Phritas*, quem alii *Flabitam* vocant, Victor Tunnunensis *Flabianum*: & huic post tres menses itidem extincto *Euphemius* Evchaita, curator mendicorum Decapolis, de quo Theophanes, Theodorus Lector p. 558. sq. Tillemontius T. 16. Memor. Eccles. 1
	17 490	2
Obiit Zeno Imp. mense Aprili successit Fl. Valerius ANASTASIUS Dyrrhachenus, cognomine Dicorus. De hoc Procopius c. 19. Anecdot. Codinus Origg. CPol. n. 125. Jornandes, Historia Miscella &c.	1 491	3
	2 492	4
	3 493	5
	4 494	6
	5 495	7
	6 496	Euphemio in exilium pulso succedit Macedonius de quo Henschenius ad 25. April. T. 3. p. 369. seq. 8
	7 497	9
	8 498	10
	9 499	11
	10 500	12
	11 501	13
	12 502	14
	13 503	15
	14 504	16
	15 505	17
	16 506	18
	17 507	19
	18 508	20
	19 509	21
	20 510	22

Imperatores CPolitani.		A.C	Patriarchæ CPol.	
	21	511	Macedonio itidem dejecto & in exilium pulso, sub hujus anni finem succedit *Timotheus* presbyter & Scephylax. Vide Theodorum Lectorem p. 563.	23
	22	512		1
	23	513		2
	24	514		3
	25	515		4
	26	516		5
	27	517	Timotheus V. Aprilis obiit.	1
Anastasius obiit X. Julii. Successit Fl. Anicius JUSTINUS senior sive Thrax.	1	518	ordinatus in Timothei locum *Joannes Cappadox*, XVII. April. Vide Bandurium p. 895. qui notat primum hunc Joannem usum titulo Patriarchæ Oecumenici.	2
	2	519		3
In Justino senatore desinit Theodori Lectoris Historia.	3	520	Johanni Cappadoci defuncto	1
	4	521	succedit 25. Februarii *Epiphanius*, de qvo Allatius p. 446.	2
	5	522	de consensu utriusqve Ecclesiæ.	3
	6	523		4
	7	524		5
	8	525		6
	9	526		7
Justino I. April. extincto successit Fl. Anicius JUSTINIANUS Magnus, Justini sororis F. De qvo Procopius, & qvod in Justiniani obitu desinit Jo. Malalæ Chronicon, tum Agathias, ac Jornandes: ut omittam Theophanem Byz. & Nonnosum Photio laudatos.	1	527		8
	2	528		9
	3	529		10
	4	530		11
	5	531		12
Hoc anno desinit Petavii Chronologia, libro XIII. Doctrinæ Temporum.	6	532		13
	7	533		14
In hoc anno desinit Marcellini Comitis Chronicon.	8	534		15
Belli Gothici, qvod Procopius describit, initium.	9	535	Epiphanio V. Junii defuncto succedit *Anthimus*, aliis *Anthemius*, hæreticus, Episcopus antea Trapezuntinus.	
	10	536	Anthimo intra mensem Martium depoſito ſuccenturiatur	1
Encænia prima templi Sophiæ sub Justiniano celebrata. Vide Bandurium p. 770. templum illud pridem jam conditum sub Constantino M. Lambec. VIII. 465. & sub Constantio. Bandur. p. 766.	11	537	*Menas*, XIII. Martii ordinatus.	2
	12	538	De hoc Cangius p. 60. ad Zo-	3
	13	539	naram. Eodem anno celebra-	4
	14	540	tum celebre Concilium CPoli	5
	15	541	adversus Acephalos Eutychia-	6
	16	542	nos.	7

Imperatores CPolitani.	A.C.		Patriarchæ CPol.	
	17	543		8
	18	544		9
Vandali domiti, de qvibus Procopius.	19	445		10
Inducie cum Persis.	20	546		11
	21	547		12
	22	548		13
Obiit Theodora Justiniani conjux.	23	549		14
	24	550		15
	25	551		16
Belli Gothici finis, in qvo desinit etiam Jornandis liber de regnorum successione.	26	552	Mennæ intra mensem Augustum extincto succedit *Eutychius*, de qvo Papebrochius ad VI. April. T. 2 p. 548. sq. ubi Vitam ejus ab Eustratio sive Eustathio scriptam exhibet.	1
	27	553	Concilium Generale Qvintum	2
	28	554	CPoli celebratum.	3
	29	555		4
	30	556		5
	31	557		6
Hoc anno Anecdota sua scripsit Procopius.	32	558		7
In hoc desinit Agathiæ Historia.	33	559		8
	34	560		9
	35	561		10
Encænia secunda templi Sophiæ, 24. Dec. Vide Banduriam p. 776. & Pauli Silentiarii poëma, de qvo supra p. 279.	36	562		11
	37	563		12
	38	564		13
In hoc anno desinit Chronicon Victoris Tunnunensis.	39	565	Pulso sede Eutychio XXII.	1
Justinianus obiit 13. Nov. successit Fl. Anicius JUSTINUS junior, Curopalates, Justiniani Nepos, de qvo Menander Protector, Corippus Poëta, &c.	40	566	Jan. succedit *Joannes Scholasticus* de qvo præter Theophanem Cedrenum &c. vide vitam	2
Ab hoc tempore incipit Chronologia Marqv. Freheri, Juri Græco Romano præmissa.	1	567	Symeonis Stylitæ junioris, n.	3
	2	568	188. seq. in Actis Sanctor. T.	4
	3	569	5. Maji p. 377. 378.	5
	4	570		6
	5	571		7
	6	572		8
	7	573		9
	8	574		10
	9	575		11

Imperatores CPolitani.		A.C.	Patriarchæ CPol.	
	10	576		12
	11	577	Post Joannem, XXXI Augusti	1
Justino Juniore V. Octobr. extincto, Imperium solus obtinuit Fl. TIBERIUS Anicius Constantin⁹, Thrax. cum Augustus declaratus à Justino fuisset XXVI. Sept.	1	578	mortuum, restituitur iterum *Eutychius* (de qvo supra) III.	2
	2	579	Octobr.	3
De hoc vita Eutychii Patriarchæ, Evagrius &c.	3	580		4
In hoc anno desinit Chronicon Marii Aventicensis apud Andream du Chesne T. 1. scriptor. Francic.	4	581		5
Tiberius Fl. MAURICIUS socero Tiberio successit 15. August. De hoc Menander Protector & Theophylactus Simocatta.	1	582	Eutychio VI. April. defuncto	1
	2	583	succedit Diaconus *Joannes Nesteus* sive *Jejunator*, XII.	2
	3	584	April.	3
	4	585		4
	5	586		5
	6	587		6
	7	588		7
	8	589		8
	9	590		9
	10	591		10
	11	592		11
In hoc tempore Evagrii Historia desinit, & Chronicon Joannis Biclarensis.	12	593		12
	13	594		13
	14	595	Joanni Septembr. II. defuncto	14
	15	596	succedit *Cyriacus*,	1
	16	597		2
	17	598		3
	18	599		4
	19	600		5
	20	601		6
Mauricio 27. Nov. occiso, Fl. PHOCAS, coronatus à Cyriaco Patriarcha Imperator 23. Nov. de qvo Theophylactus Simocatta VIII. 7. seq. Nicephorus CPol. sub init. breviarii.	21	602		7
	1	603		8
	2	604		9
	3	605		10
In Phocæ initio desinit tomus tertius Annalium Samuelis Basnagii.	4	606	Cyriaco XXIX. Octobr. defuncto succedit *Thomas Diaconus*, de qvo Acta Sanctor. ad 20. Martii. T. 3. p. 91. sq. Ab illo conditum CPoli in παλριαρχείῳ triclinium qvod ab ipso dictum Θωμαΐτης, in qvo Patriarchæ Bibliotheca. Vide Nicephorum Callistum XVIII. 44. Cangium CPol. Christiana p. 143. & ad Zonaram p. 73. Hunc Thomã male inter Patriarchas Philipp⁹ Cyprius omittit.	11

Imperatores CPolitani.		A.C.	Patriarchæ CPol.	
	5	607		1
	6	608		2
	7	609		3
Phocæ V. Octobr. occiso Fl. HERACLIUS succedit, qva in re desinunt libri Nicephori Callisti Hist. Eccles. qvos habemus. De Heraclio videndum Nicephori CPol. breviarium, Theophanes Byz. & ex eo Anastasius Bibl. & Miscella, aliique Annalium scriptores. Nam Georgii Pisidæ libri de qvibus supra p. 228. nondum viderunt lucem.	1	610	Thomæ 20. Martii defuncto	1
	2	611	succedit 18. April. *Sergius* Diaconus. De qvo Nicephorus in breviario, inter alia Heraclium ab eo coronatum referens,	2
	3	612		3
	4	613		4
	5	614	Hunc Sergium tacito nomine	5
	6	615	laudat Simocatta in protemio	6
	7	616	Historiæ. Monothelitis favit.	7
	8	617	Vide Combefisii Historiam Mo-	8
	9	618	nothelitarum, Allatium de consensu p. 452.	9
	10	619		10
	11	620		11
	12	621		12
	13	622		13
In hoc anno desinit appendix ad Chronicon Marii Aventicensis.	14	623		14
	15	624		15
	16	625		16
	17	626		17
	18	627		18
	19	628		19
In vicesimo anno Heraclii desinit Chronicon Alex.	20	629		20
	21	630		21
	22	631		22
	23	632		23
	24	633		24
	25	634		25
	26	635		26
	27	636		27
	28	637		28
	29	638		29
	30	639	Sergio defuncto succedit *Pyrrhus* Presbyter, Monothelita,	1
FL. Heraclius CONSTANTINUS * Patri Heraclio 2. Mart. defuncto succedit, sed	1	640	mense Januario. Vide Nicephori breviarium p. 18.	2

Impe-

* hunc Constantinum qvem è priore conjuge Eudocia suscepit, jam Augustum appellaverat Pater 22. Dec. A. 612.

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.	
post 130. dies veneno à Martina poverca extinguitur 22. Jan. substituto Fl. HERACLEONA Constantini fratre, qvem Martina peperérat. Sed hæc sub extremum anni una cum filio Heracleona in exilium pellitur Imperiumqve traditur FL. Heraclio CONSTANTI, Constantini Filio. Vide Nicephori CPol. breviarium, Theophanem &c.	1 641	Pyrrhus mense Octobri dejectus	1
	2 642	cui *Paulus Presbyter* successit.	2
	3 643	Idem Niceph. p. 21. editionis primæ. Etiam Paulus hic Monothelitis favisse visus est.	3
	4 644		4
	5 645		5
	6 646		6
	7 647		7
	8 648		8
	9 649		9
	10 650		10
	11 651		11
	12 652		12
	13 653		13
	14 654		1
	15 655	In Pauli defuncti locum iterum	1
	16 656	restituitur *Pyrrhus* post menses	2
	17 657	qvatuor & dies XXIII. defunctus, successore dato itidem	3
	18 658	Monothelita *Petro* Diacono,	4
	19 659	Œconomo & Visitatore.	5
	20 660		6
	21 661		7
	22 662		8
	23 663		9
	24 664		10
	25 665		11
	26 666	Petrus obiit. Vide Antonium Pagi ad A. 656. n. 5.	12
	27 667	Post sex menses & dies undecim	1
Idibus Julii occiso Syracusis in balneo Constanti succedit filius CONSTANTINUS *pogonatus*. De qvo Nicephorus CPol. in breviario.	1 668	eligitur *Thomas* Diaconus, secundus hoc nomine, de qvo Acta Sanctor. T. 3. April. p. 58. & Antonius Pagi ad A. C. 656. n. 6. ubi eum Catholicum non Monothelitam fuisse probat.	2
	2 669	Thomæ defuncto *Johannes* Presbyter & Protec-	1
	3 670	dicus sive primus Defen-	2

	Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.	
1				
		671	for Ecclesiæ CPol. succedit	3
4		672	Hunc Johannem Philippus	4
5		673	Cyprius in Catalogo Patriarcharum malè omittit.	5
6		674	Johanni succedit *Constantinus*	1
7		675	Cancellarius.	2
8		676	Constantino succedit *Theodo-*	1
9		677	*rus* presbyter.	2
10		678	Theodoro dejecto successor da-	1
11		679	tus *Georgius Cyprius.* Vide Theophanem p. 301. sq. Cangium ad Zonaram p. 71. sq.	2
12		680	Concilium CPolit. in Trullo,	3
13		681	inter Oecumenica sextum, ad-	4
14		682	versus Monothelitas.	5
15		683	Georgio pulso sive defuncto	1
16		684	succedit iterum *Theodorus*	2
17	Fl. Heraclius JUSTINIANUS, sedecim annos natus, (deinde dictus *Rhinotmetus*) Patri Constantino Pogonato succedit mense Septembri,	685	presbyter, de quo paullo ante.	3
18		686	*Paulus* è Laico succedit post	1
1		687	mortuum Theodorum. Vide	2
2		688	Theophanem p. 302. 303. Bar-	3
3		689	durium p. 902.	4
4		690		5
5		691	Concilium Quinisextum Trul-	6
6		692	lanum CPoli habitum, adver-	7
7			sus quod disputat Allatius lib. I. c. 27. de consensu utriusque Ecclesiæ.	
8		693	*Callinicus* Presbyter Paulo suc-	1
9		694	cedit. Vide Nicephorum p. 25.	2
1	FL. LEONTIUS Patricius Imperium sibi rapit, Justiniano naribus resciss relegato in Chersonesum.	695	& 28. breviarii, Theophanem	3
2		696	p. 302.	4
3		697		5
1	FL. TIBERIUS Apsimarus Constantini Pogonati frater Leontium naribus multat & in Monasterium Dalmati detrudit, imperatque.	698		6
2		699		7
3		700		8
4		701		9

Impe-

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.
	5 702	10
	6 703	11
	7 704	12
JUSTINIANUS Rhinotmetus restituitur, qvi Tiberium captum fratremqve illius Heraclium & Patricium Leontium supplicio afficit.	1 705	Callinico dejecto privatoqve oculis successor datur *Cyrus*
	2 706	Monophysitarum fautor & Pres-
	3 707	byter, de qvo Bollandus T. 1. Ja-
	4 708	nuarii p. 551. seq. Nicephorus
	5 709	CPol. Breviarii p. 28. Theo-
	6 710	phanes p. 301.
	7 711	Cyro dejecto *Johannem* Dia-
PH. PHILIPPICUS Bardanis F. Justiniani nepotes qve filium Tiberium interficit, & Imperium obtinet.	1 712	conum Monothelitam succes- sorem dat Philippicus Imp. Vide
	2 713	Theophanem p. 302-320. Ni-
	3 714	cephori breviarium p. 31.
Philippico 3. Jun. excæcato successit ANASTASIUS II. *Artemius* antea dictus.	1 715	In Johannis dejecti locum sub-
	2 716	stituitur XL. Augusti *Germanus*
	1 717	Cyzici Metropolita, de qvo
	2 718	Henschenius ad XII. Maji T. 3.
THEODOSIUS τὸν κατὰ, *Adramyttenus*, Philippico Thessalonicam relegatus suffectus invitus est.	3 719	p. 155. seq. Combefisii Auctar. nov. T. 1. p. 1462. sq.
	4 720	
Idem mox cessit LEONI *Isauro*, qvi & *Conon* & *Iconomachus* dici solet. In hujus qvoqve potestatem mox venit qvem Imperatorem alii nuncupavêrant *Basilium*, Gregorii Onomagali F. novo nomine *Tiberium*. Vide Nicephori CPol. breviarium, Paulum Diaconum, Theophanem, Anastasium Bibliothecarium &c.	5 721	
	6 722	
	7 723	
	8 724	
	9 725	
	10 726	
	11 727	
	12 728	
	13 729	
	14 730	Germano succedit XXII. Ja-
	15 731	nuar. *Anastasius* Iconoclasta.
	16 732	Vide Nicephori breviar. p.
	17 733	38. 42. & Theophanem p.
	18 734	302. Historiam miscell. lib. 22.
	19 735	Baudurium p. 904.
In hoc anno desinit liber XVIII. Pauli Diaconi.		

Imperatores CPolitani.	A.C	Patriarchæ CPol.
	2 1069	6
	3 1070	7
Ex infelici adversus Turcas expeditione reversus Romanus Diogenes à Constantini Ducæ liberis mense	4 1071	8
Octobri excæcatur, & in insulam Protem relegatur, Imperium vero sibi vindicat ejusdem Ducæ filius MICHAEL *Ducas Parapinacenus*, cum Matre *Eudocia*, sed qvæ paullo post Monacha esse jussa est. De hoc Scylitzes & Nicephorus Bryennius fuse lib. 2 & 3.	1 1072	9
	2 1073	10
	3 1074	11
	4 1075	Joanni Xiphilino 2. Augusti defuncto successit *Cosmas* Hierosolymitanus. Vide Scylitzem p. 860. Alexiadem Comnenæ p. 68. 75. 79. Forte & apud Niceph. Bryennium lib. 3. pag. 84. pro Θωμᾶς legendum Κοσμας. 1
	5 1076	2
	6 1077	3
Depositio 7. Apr. & in Monasterium detruso Michaele, Imperium obtinuit NICEPHORUS BOTANIATES, de qvo Nicephorus Bryennius lib. 3. & 4. Zonaras, Glycas, & qvi in hoc desinit Scylitzes.	1 1078	4
	2 1079	5
	3 1080	6
Dejecto Botaniate occupataqve CPoli 1. April succedit FL. ALEXIUS COMNENUS, de qvo fuse Anna filia in Alexiade, Nicephorus Bryennius ejus maritus libro qvarto, Nicetas Choniates libro 1. & qvi in morte hujus Imperatoris desinunt Zonaras & Glycas.	1 1081	Cosmæ qvi 8. Maji se Patriarchatu abdicavit, succedit *Eustratius Garides*, Evnuchus, Itali errorum suffragator. Vide Annam Comnenam p. 75. 79. 148. Antonium Pagi ad A.C. 1086. n. 9. Lambecium T. 4. p. 324. 1
	2 1082	2
	3 1083	3
	4 1084	Eustratio deposito succedit mense Septembri *Nicolaus Grammaticus*. Vide Annam Comnenam p. 273. & Pagium ad A. C. 1089. n. 8. 1
	5 1085	2
	6 1086	3
	7 1087	4
	8 1088	5
	9 1089	6
	10 1090	7
	11 1091	8
	12 1092	9
	13 1093	10
	14 1094	11
	15 1095	12
	16 1096	13
	17 1097	14
	18 1098	15
	19 1099	16
	20 1100	17
	21 1101	18
	22 1102	19

Imperatores CPolitani.		A.C.	Patriarchæ CPol.
	32	773	7
	33	774	8
Constantino Copronymo 14. Sept. mortuo successit filius LEO *Chazarus* sive è Chazara natus. Vide Hist. Miscell. libro XXIII.	34	775	9
	1	776	10
	2	777	11
	3	778	12
	4	779	13
Leonem Chazarum 8. Sept. extinctum excepit filius CONSTANTINUS V. A. 771. natus, sub tutela matris suæ IRENES.	5	780	Nicetæ VI. Febr. defuncto succedit *Paulus Cyprius*, Lector, secunda jejuniorum Dominica. Vide Codini Origines CPol. n. 123. 1
	1	781	2
	2	782	3
	3	783	4
	4	784	Paulus in Flori Monasterium secessit, XXX. Aug. successoremque habuit *Tarasium*, XXV. Dec. Vide de eo Acta Sanctor. 25. Febr. & T. 1. Martii pag. 788. Vitam Tarasii scripsit Ignatius discipulus, deinde Svida tesse Episcopus Nicæenus. 5
	5	785	1
	6	786	2
	7	787	Concilium Nicænum secundum pro imaginibus. 3
	8	788	4
	9	789	5
Irene matre in ordinem coacta, Constantinus filius solus imperat.	10	790	6
	1	791	7
	2	792	8
	3	793	9
	4	794	10
	5	795	11
	6	796	12
Constantinus oculis 16. August. jussu matris effossis non diu post obiit; hinc sola imperium gerit IRENE mater.	7	797	13
	1	798	14
	2	799	15
	3	800	16
	4	801	17
Irene 30. Octobris in Lesbum deportata & paulo post defuncta Imperium sibi vindicavit NICEPHORUS Patricius *ὁ ἀπὸ γενι-*	5	802	18
	1	803	19
	2	804	20

	Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.	
3	*κῶν* sive Generalis Logotheta & anno post mense Dec. STAVRACIUM filium, consortem Imperii adscivit. Vide Hist. Miscell. lib. XXIII. 47. seq. & lib. XXIV.	805		21
4		806	Tarasio XXV. Febr. defuncto	1
5		807	succedit XII. April. die festo	2
6		808	Paschatos *Nicephorus*, de quo	3
7		809	supra pag. 295. seq. 640. seq.	4
8		810	Vide & Acta Sanctor. T. 2. ad	5
9		811	XIII. Martii. Cangium ad Zo- naram p. 74.	6
1		812		7
2		813		8
1	Nicephoro dum bellum cum Bulgaris gerit 26. Jul. occiso, & Stavracio in monasterium se abdente Imperium datur Nicephori genero Fl. MICHAELI, Curopalatæ, cognomine *Rancabe*, 5. Octobr. In hujus initiis desinit Theophanis Chronicon. Incipit ab eo Joannes Scylitzes. Vide & Hist. Miscell. XXIV. 25. seq.	814		9
2	Michael cum filio Theophylacto abdicare se Imperio coactus successorem habuit 11. Jul. LEONEM *Armenium*, Bardæ F. Iconomachum, qui à brevi statura dictus etiam Chamæleon. De hoc Anonymus ad calcem Theophanis editus, scriptores post Theophanem de quib⁹ supra p. 349. sq. Anonym⁹ alter quem Leontium quidam volunt, & Simeon Magister ac Georgius Monachus, præterea Jo. Scylitzes & Genesius MS.	815	Nicephoro XIII. Martii in exili- um misso ab Iconomachis statim	1
3		816	succenturiatus *Theodotus* Melis- senus, cognomento *Cassiteras*, 1.	2
4		817	April. festo Paschatos, & eodem	3
5		818	mense sub eo Concilium habitum.	4
6		819	Vide Cangium ad Zonaram p. 96	5
7		820		6
1	In hoc tempore desinit liber XXIV. Hist. miscell. Leoni occiso 25. Dec. succedit Thomamés; Constantinum,	821	Theodoso defuncto (cui Phi-	1
2		822	lippus Cyprius *Theodori* Spa-	2
3		823	tharocandidati filium subjicit)	3
4		924	succesit *Antonius* Sylæi Epi-	4
5		825	scopus, quem hypsodeplam alii,	5
6		826	alii Caslimatam cognomine ap-	6
7		827	pellant. Vide Bandurium p.	7
8		828	908.	8
9		829		9
1		830		10
2		831		11
3		832	Antonio defuncto succedit	1
4		833	XXI. April. *Joannes* ab holli-	2
5		834	bus Jannes magus appellatus &	3
6		835	Lecanomantæ filius. Vide Con-	4
7		836	tinuatores Theophanis p. 75.	5
8		837	96. Simeonem Magistrum p.	6
9		838	403 &c.	7
10		839		8

Mich. Balbo I. Octobr. extincto succedit filius THEOPHILUS, de quo videndi continuator Theophanis Anonymus libro tertio, Simeon Magister, Georgius Monachus, Scylitzes, Suidas, Genesius MS. & de ejus nuptiis Anonymus à Martino Crusio ad calcem Epitomes Heliodori editus.

	Imperatores CPolitani.		A. C.	Patriarchæ CPol.
11			840	9
12	Theophilo 20. Januar. mortuo succedit filius MICHAEL cognomine μεθυσος sive μεθυστης,		841	10
1	adhuc puer, sub tutela matris suæ THEODORÆ,		842	Joanni Iconomacho depositio succedit XII. Febr. *Methodius*,
2	quæ religiosissima		843	Cyzici Episcop⁹. Vide Cangium
3	fuit. Vide Anonymum continuatorem Theophanis libro IV. sive ultimo & Simeonem Magistrum, Georgium Monachum ac		844	ad Zonaram p. 79. Acta Sanctor.
4			845	T. 2. Junii 14. p. 960. seq.
5	Scylitzen, Genesium MS. Vitam Basilii Macedonis in Allatii συμμικτοις p. 41. seqq.		846	Methodio XIV. Junii defuncto
6			847	*Ignatius* Michaelis Curopalatæ
7			848	Imperatoris, cognomine Rancabe filius succedit IV. Jul. Vide
8			849	vitam ejus scriptam à Photii hoste Niceta Paphlagone, & editam
9			850	
10			851	à Labbeo T. 8. & ab Harduino
11			852	T. 5. cum Actis Concilii anti-
12			853	Photiani: & scriptores post
13			854	Theophanem. Baronium ad Martyrolog. 23. Octobr.
14	Theodora exmonia instituta, hinc solus deinceps Michaël imperat.		855	
15			856	
16			857	Ignatio XXIII. Nov. depositio
17			858	succedit *Photius* Tarasii Patriarchæ nepos, hactenus Laicus die
18			859	XXV. Dec. Multa adversus Pho-
19	Bardæ Imperatoris avunculus Cæsar creatus, feria IV. Paschatos.		860	tium Allatius de consensu lib. 2. cap. 4. seqq. & libro de Synodo Photiana.
20			861	Concilium CPol. adversus
21			862	Ignatium.
22			863	
23			864	
24			865	
25	Bardæ interfecto, † 21. April. in Imperii consortium		866	
1	26. Maj. adscitus BASILIUS Macedo.		867	Photio XXV. Sept. depositio *Igna-*
2	Post Michaelem 24. Sept. interfectum solus Basilius imperat. de quo Constantinus Porphyrog. †† in hujus Basilii vita, Georgius Monachus, Simeon Magister ad Scylitzes, & Genesius MS.		868	*tius* iterum restitutus XXIII. Nov.
3			869	Concilium CPol. Anti-Pho-
4			870	tianum.
5			871	
6			872	

† Vide scriptores post Theophanem p. 128. 148.

†† Vide supra p. 349. & de Basilii hujus capitibus paraeneticis p. 572. seq.

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarchæ CPol.	
	873		6
	874		7
	875		8
	876		9
	877	Ignatio XXIII. Oct. defuncto	10
	878	*Photius* restituitur iterum succedit XXVI. Octob.	1
	879	Concilium pro Photio, quod Græcis est Octavum Generale.	2
	880		3
	881	In illius actis Imperatores sunt	4
	882	Basilius, Leo & Alexander.	5
	883		6
	884		7
	885		8
	886	Photio in Monasterium Armeniacorum Bordi dictum relegato sacerdotii *Sceptrum* Porphyrogenitus, Leonis sapientis Imp. frater. De qvo Acta Sanctor. T. 4. ad 17. Maj. p. 36. seq.	1
	887		2
	888		3
	889		4
	890		5
	891		6
	892		1
	893	Stephano defuncto mense Majo	2
	894	succedit *Antonius Cauleas*, cujus vita scripta à Nicephoro Philosopho. Vide supra p. 300. Continuatorem Theophanis p. 220. Allatium de consensu p. 614. &c.	
	895	Antonio defuncto XII. Febr.	1
	896	succedit *Nicolaus Mysticus* sive	2
	897	Senator secretioris Consilii; de	3
	898	qvo Acta Sanctor. ad 15. Maji	4
	899	T 3. p. 509. Continuat. Theophanis p. 224. 228. 229. &c.	5
	900	Allatius de Consensu p. 604.	6
	901		7
	902		8
	903		9
	904		10

Basilio I. Martii extincto succedit filius LEO, cognomine *sapiens* de qvo Simeon Magister, Georgius Monachus, Anonymus alter continuator Theophanis p. 217-237. Scylitzes &c. De hujus Leonis scriptis supra p. 363. sq. In morte ejusdem desiit olim liber XXIII. Historiæ Ecclesiasticæ Nicephori, cujus hodie sibi XVIII. libri existant, cæterorum qvinque tantum argumentis brevibus superstitibus.

Excisum Thessalonicæ, qvod describit Johannes Cameniata. supra p. 351.

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.
	905	11
	906	Nicolao qvod qvartas Imperatoris nuptias improbaret depo-	1
	907	sito succesit *Euthymius* Syncellus. Vide Continuat. Theopha-	2
	908	nis p. 228. 231. &c.	3
	909		4
	910		5
ALEXANDER Leoni Fratri succedit XI. Maj.	911	Euthymio pulso per Leonem &	1
	912	Alexandrum *Nicolaus Mysticus*	2
	913	restituitur: Vide Banduium p.	3
	914	900. seq.	4
	915		5
CONSTANTINUS Porphyrogenitus Leonis Sap. filius Alexandro Patruo 6. Junii extincto succedit septennis, imperatqve sub tutela ZOES Matris. De his videndi Anonymus Theophanis continuator, Simeon Magister, Georgius Monachus & Scylitzes. De Constantino Porphyrogenito scriptis dixi supra p. 486. seq.	916		6
	917		7
	918		8
	919		9
	920		10
	921		11
	922		12
	923		13
	924		14
	925	Nicolao XV. Maj. defuncto succedit Augusto Mense *Stephanus*	1
	926		2
	927	Amasex Metropolita. Vide Continuat. Theophanis p. 254. 256. 258.	3
	928	Stephano XVIII. Jul. defuncto	1
	929	succedit XIV. Dec. *Trypho* Mo-	2
	930	nachus de qvo Acta Sanctor. T.	3
	931	2. Aprilis 19. p. 610. Vide Con-	
	932	tinuatores Theophanis p. 258. 261. 289. seq.	
	933	Tryphone intra mensem Augu-	
	934	stum deposito sedes vacavit	
	935	annum unum mensis qvinqve.	
ZOE in ordinem coacta, cum Constantinus Helenam ROMANI Lacapeni filiam duxisset, mense Aprili, cujus ipsius anni mense Decembri coactus idem est Romanum socerum sumptum una cum filio CHRISTOPHORO in Imperii consortium adsciscere. Christophorus non ita multo tempore post obiit.		*Theophylactus* Romani Lacapeni Imp. filius ordinatus 2. Febr. Vide Continuatores Theophanis.	1 2 3

Impe-

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.
	25 936	4
	26 937	5
	27 938	6
	28 939	7
	29 940	8
	30 941	9
	31 942	10
	32 943	11
Romanus exmonachatus Monachi habitum induit 16. Dec. Mox etiam filii ejus *Stephanus* & *Constantinus* ab Imperio prohibiti. Sic soli Constantino Porphyrogenito Imperium manſit.	33 944	12
	34 945	13
	35 946	14
	36 947	15
	37 948	16
	38 949	17
	39 950	18
	40 951	19
	41 952	20
	42 953	21
	43 954	22
	44 955	23
	45 956	Theophylacto XXVII. Febr. defuncto ſuccedit 3. April. *Polyëuctus*, forte antea in Monachatu dictus *Epiphanius*, ut ita fuerit ille de qvo multa Nicephorus in vita S. Andreæ ἐν σκαλῇ apud Henſchenium 28. Maji, T. VI. Vide etiam Continuatores Theophanis p. 269. 270. 277. Bollandum ad V. Februarii T. I. p. 706. ſeq.	1
	46 957		2
	47 958		3
Conſtantino Porphyrog. 17. Nov. extincto ſuccedit filius ROMANUS II. ſive junior. jam A. 948. à Patre, ipſo Paſchatos feſto coronatus.	48 959		4
	1 960		5
	2 961		6
	3 962		7
Romano 15. Martii defuncto ſucceſſit filiis prælatus & 16. Auguſti coronatus NICEPHORUS II. PHOCAS, qvi Theophanonem viduam à Romano relictam uxorem duxit. De hoc Simeon Magiſter in Annalibus & Scylitzes: è Latinis Luitprandus in Legatione ad hunc Imperatorem qvam vulgavit Canisius Ingolſtad. A 1600. Hic etiam eſt Nicephorus cujus meminit Conſtantinus Porphyrog. in Baſilii Macedonis vita p. 192.	1 963		8
	2 964		9
	3 965		10
	4 966		11
	5 967		12
	6 968		13

Impe-

Imperatores CPolitani.

Nicephoro II. Dec. mortuo succedit JOHANNES TZIMISCES, coronatus 25. Dec. De hoc Scylitzes, Cedrenus, Zonaras & reliqvi Annalium scriptores.

Post Tzimisen anno hocexeunte sublatum veneno, succedunt BASILIUS II. Bulgaroctonus fraterqve ejus CONSTANTINUS, Romani junioris filii. Vide præter Scylitzen & Annalium scriptores, qvæ Acropolita cap. 11. & 13. & Basilii hujus Epitaphium in Gangii notis ad Zonaram p. 109. & apud Banduvium p. 179. 868.

	A.C.	Patriarchæ CPol.
7	969	14
1	970	Polyevcto XV. Jan. defuncto succedit *Basilius* Scamundrenus, Dominica Orthodoxiæ XIII. Febr. 1
2	971	2
3	972	3
4	973	4
5	974	Basilio depositio successor datur Antonius Studii Abbas, initio anni. 1
6	975	2
1	976	3
2	977	4
3	978	5
4	979	Anno ineunte abdicavit se Patriarchatu Antonius. Sedes Vacavit per annos qvatuor & dimidium.
5	980	
6	981	
7	982	
8	983	Paullo post medium anni ordinatur *Nicolaus Chrysoberges.* 1
9	984	2
10	985	3
11	986	4
12	987	5
13	988	6
14	989	7
15	990	8
16	991	9
17	992	10
18	993	11
19	994	12
20	995	13
21	996	Nicolao defuncto succedit *Sisinnius Magister.* 1
22	997	2
23	998	3
24	999	Sisinnio defuncto succedit 1
25	1000	*Sergius* Monachus (Photii 2
26	1001	ἀνατύπως.) Vide Continuatorem Theophanis p. 3
27	1002	269. Allatium de consensu p. 606. seq & Bandurium pag. 923. ex qvo discces Sergium non (ut Pa- 4 5 6 7
28	1003	
29	1004	
30	1005	

Imperatores CPolitani,		A.C	Patriarchæ CPol.	
	31	1006	gius) fuisse binominem, nec	8
	32	1007	ante Sergium fuisse Johannem nescio qvem, sed *Johannem Patriarcham* cujus	9
	33	1008		10
	34	1009	in Epistola Petri Antiocheni	11
	35	1010	ad Mich. Cerularium mentio, fuisse Patriarcham Antiochenum non CPolitanum. Vide Cotelerii monum. Ecclesiæ Græcæ T. 2. p. 148.	12
	36	1011		13
Basilii Bulgaroctoni ejusqve fratris Constantini Imperii annus.	37	1012		14
	38	1013		15
	39	1014		16
	40	1015		17
	41	1016		18
	42	1017		19
	43	1018		20
	44	1019	Sergio defuncto succedit *Eustathius* Presbyterorum Palatinæ sedis princeps.	1
	45	1020		2
	46	1021		3
	47	1022		4
	48	1023		5
	49	1024		6
Basilio mense Dec. extincto solus deinceps imperat Constantinus Romani F. Basilii frater.	50	1025	Eustathio paucis diebus ante Basilium Bulgaroctonum extincto succedit *Alexius* Studii Abbas mense Decembri.	7
	51	1026		1
	52	1027		2
Constantino Romani F. defuncto 9. Nov. succedit FL. ROMANUS *Argyrus* sive *Argyropulus* Constantini gener. De hoc Scylitzes, Cedrenus, Zonaras, Glycas, Manasses.	53	1028		3
	1	1029		4
	2	1030		5
	3	1031		6
	4	1032		7
	5	1033		8
Romanus Argyropulus 11. April. veneno á Zoë conjuge extingvitur, succeditqve MICHAEL Καλαφάτης, *Paphlago* in torum non minus qvam in Imperium. De hoc Scylitzes & Annalium scriptores.	1	1034		9
	2	1035		10
	3	1036		11
	4	1037		12
	5	1038		13
	6	1039		14
	7	1040		15

Impe-

Imperatores CPolitani.		A.C.	Patriarchæ CPol.	
Michaële Paphlagone Monachi induente habitum & paulo poſt 10 Dec. mortuo ſuccedit MICHAEL CALAPHATES * Paphlagonis ſororis filius à Zoë adoptatus, ſed qvam mox cum Joanne Paphlagonis fratre exauctoravit.	1	1041		16
Calaphati poſt effoſſos oculos exauctorato 21. April. detruſoq; in Monaſterium ſuccedit CONSTANTINUS *Monomachus*, 12. Jun. adminiculo Zoës, qvam deinde duxit. Vide Scylitzen, Cedrenum, Zonaram, Manaſſem, Glycam, Gvilelmum Appulum &c.	1	1042		17
	2	1043	Alexio XX. Febr. defuncto	1
	3	1044	ſuccedit *Michael Cerularius*,	2
	4	1045	feſto Annunciationis XXV.	3
	5	1046	Mart. De hoc intelligendus	4
	6	1047	Jo. Scylitzes p. 808. ſeq.	5
	7	1048	Eum ut Latinæ Eccleſiæ ad-	6
	8	1049	verſarium infectatur Allatius de conſenſu p. 616. ſeq.	7
	9	1050		8
	10	1051		9
	11	1052		10
	12	1053		11
Conſtantino 30. Nov. mortuo ſuccedit THEODORA, Zoës jam defunctæ ſoror.	1	1054		12
	2	1055		13
MICHAEL *Stratioticus*, à Theodora conſors Imperii adſciſcitur, qvæ obiit 22. Aug.	3	1056		14
In hoc tempore deſinit Cedreni Chronicon.	1	1057		15
ISAACUS *Comnenus* exauctorato Michaele & in Monaſterium abdere ſe permiſſo Imperator eligitur 31. Aug. Vide Scylitzem, & Nicephorum Bryennium libro I.	1	1058		16
If. Comnenus in Studii Monaſterium ſe recepturus Imperatorem pronunciat CONSTANTINUM DUCAM, menſe Decembri. Vide eosdem ſcriptores.	2	1059	*Michaeli Cerulario*, feſto Mi-	1
	1	1060	chaelis, qvod Junii VIII.	2
	2	1061	Græci celebrant, depoſito ſuc-	3
	3	1062	ceſſit *Conſtantinus Lichudes*.	4
	4	1063	Vide Scylitzem p. 809.	5
	5	1064	Lichudi circa initium Januarii	1
	6	1065	defuncto ſuccedit *Joannes*	2
	7	1066	*Xiphilinus*. Vide Scylitzem	3
Duca 5. Junii extincto imperat EUDOCIA vidua cum liberis, qvæ proximi anni die 13. Januarii nubſit ROMANO DIOGENI, eumqve Augustum fecit.	8	1067	p. 817. 860. Annam Comne-	4
	1	1068	nam pag. 75. Alexiados.	5

* Pater Michaëlis fuit navium piscator, qvod καλαφάτην appellant. Atqve noſtris etiam Germanis uſitata vox, ein Schiff kalfatern.

Imperatores CPolitani.	A.C	Patriarchæ CPol.
2	1069	6
3	1070	7
Ex infelici adversus Turcas expeditione reversus Romanus Diogenes à Constantini Ducæ liberis mense Octobri excœcatur, & in insulam Protem relegatur, Imperium vero sibi vindicat ejusdem Ducæ filius MICHAEL *Ducas Parapinacenus*, cum Matre *Eudocia*, sed qvæ paullo post Monacha esse jussa est. De hoc Scylitzes & Nicephorus Bryennius fuse lib. 2 & 3.		
4	1071	8
1	1072	9
2	1073	10
3	1074	11
4	1075	Joanni Xiphilino 2. Augusti defuncto successit *Cosmas* Hierosolymitanus. Vide Scylitzem p. 860. Alexiadem Comnenæ p. 68. 75. 79. Forte & apud Niceph. Bryennium lib. 3. pag. 84. pro Θωμᾶς legendum Κοσμᾶς. 1 2 3 4 5 6
Depositio 7. Apr. & in Monasterium detruso Michaële, Imperium obtinuit NICEPHORUS BOTANIATES, de qvo Nicephorus Bryennius lib. 3. & 4. Zonaras, Glycas, & qvi in hoc desinit Scylitzes.		
5	1076	
6	1077	
1	1078	
2	1079	
3	1080	
Dejecto Botaniate occupataqve CPoli 1. April succedit FL. ALEXIUS COMNENUS, de qvo fuse Anna filia in Alexiade, Nicephorus Bryennius ejus maritus libro qvarto, Nicetas Choniates libro 1. & qvi in morte hujus Imperatoris desinunt Zonaras & Glycas.		
1	1081	Cosmæ qvi 8. Maji se Patriarchatu abdicavit, succedit *Eustratius Garidas*, Eunuchus, Itali errorum suffragator. Vide Annam Comnenam p. 75. 79. 148. Antonium Pagi ad A. C. 1086. n. 9. Lambecium T. 4. p. 324. 1 2 3
2	1082	
3	1083	
4	1084	Eustratio deposito succedit mense Septembri *Nicolaus Grammaticus*. Vide Annam Comnenam p. 273. & Pagium ad A. C. 1089. n. 8. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
5	1085	
6	1086	
7	1087	
8	1088	
9	1089	
10	1090	
11	1091	
12	1092	
13	1093	
14	1094	
15	1095	
16	1096	
17	1097	
18	1098	
19	1099	
20	1100	
21	1101	
22	1102	

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.
Alexii Comneni annus Imperii. 23	1103	20
24	1104	21
25	1105	22
26	1106	23
27	1107	24
28	1108	25
29	1109	26
30	1110	27
31	1111	Nicolao defuncto succedit 1
32	1112	*Joh. Hieromnemon*, Chalcedonensis Episcopus. Vide 2
33	1113	Bandurium p. 915. 3
34	1114	4
35	1115	5
36	1116	6
37	1117	7
In hoc anno (quo desinunt Jo. Zonaræ & Mich. Glycæ Annales,) Alexio Comneno successit 15. Augusti, filius JOANNES COMNENUS, ob morum probitatem καλοϊωαννης dictus. De hoc videndi Jo. Cinnamus libro primo, Nicetas Choniates, libro 1. & è latinis Otto Frisingensis, Guil. Tyrius &c. 1	1118	8
2	1119	9
3	1120	10
4	1121	11
5	1122	12
6	1123	13
7	1124	14
8	1125	15
9	1126	16
10	1127	17
11	1128	18
12	1129	19
13	1130	20
14	1131	21
15	1132	22
16	1133	23
17	1134	Joanni Hieromnemoni de- 1
18	1135	functo succedit *Leo Styppiota*, 2
19	1136	ὁ Στυππης de qvo vide Allatii consensum p. 644. 3
20	1137	4
21	1138	5
22	1139	6

Imperatores CPolitani.		A. C.	Patriarchæ CPol.	
	23	1140		7
	24	1141		8
	25	1142		9
Joanni Comneno 8. April. extincto successit MANUEL COMNENUS, Filius, de qvo Joannes Cinnamus libris 2 3. 4. 5. & 6. Nicetas Choniates libris septem.	1	1143	Leoni Styppiotæ succedit	1
	2	1144	*Michaël* Ὀξείτης Monachus, cognomento Curacuas. Vide Nicetam Choniatem p. 58. 59. & 88. & Jo. Cinnanamum lib. 2. p. 33.	2
	3	1145		3
In hoc anno desinit Chronicon Ottonis Frisingensis.	4	1146	Leoni se abdicanti successit *Cosmas Atticus*, patria Ægineta qvi cum per decem menses fuisset, XXVI. Februar. ob Bogomilorum haeresin jure an injuria ei impactam expulsus est. Vide Niceatam p. 88. seq. Cinnamum lib. 2. p. 67. seq. Allatium de consensu p. 683. sq. ubi formula depositionis & apud Bandurium p. 916. sq. Sedes inde per decem menses vacavit.	1
	5	1147	Die XXVI. Decembris Patriarcha creatus *Nicolaus Muzalon*. Vide Cinnamum lib. 2. p. 88. seq. Bandurium p. 920. Lambecium lib. VI. p. 302.	
	6	1148		1
	7	1149		2
	8	1150		3
	9	1151	Nicolao se circa mensem Aprilem abdicanti successit *Theodotus* Monachus & praefectus Collegii S. Resurrectionis, qvem Theodosium pauci qvidam appellant.	1
	10	1152		2

Impe-

Imperatores CPolitani.		A.C.	Patriarchæ CPol.	
	11	1153	Theodoto succesisse ajunt	3
	12	1154	Catalogi qvidam *Neophytum ἐγκλείστον* sive Monachum ex claustro Evergetidis. Vide Philippi Chronicon Ecclesiæ Græcæ cum notis Henrici Hilaridis p. 193. & Banduriun p. 920. qvi hunc Neophytum pro commentitio habet. Nicephorus Callistus succesisse Theodoto ait *Constantinum Chliarenum* Diaconum, mense Aprili.	4
Manuelis Comneni annus Imperii.	13	1155	Constantino Chliareno succesit *Lucas Chrysoberges*, de qvo Cinnamus libro V.	1
	14	1156		2
	15	1157		3
	16	1158		4
	17	1159		5
Theoriani Legatio ad Armeniorum Catholicum Norsesin.	18	1160		6
	19	1161		7
	20	1162		8
	21	1163		9
	22	1164		10
	23	1165		11
	24	1166		12
	25	1167		13
	26	1168		14
	27	1169	Lucæ Chrysobergæ defuncto	1
	28	1170	succesit *Michaël Anchiali*,	2
	29	1171	Diaconus, sacellarius & Princeps Philosophorum.	3
	30	1172		4
	31	1173		5
	32	1174		6
	33	1275		7
	34	1176		8
	35	1177	Sub initium anni extincto Michaeli succedit *Charito* Monachus, eodem anno exeunte mortuus.	1

Imperatores CPolitani.		A.C.	Patriarchæ CPol.	
	36	1178	Hunc excipit *Theodosius* Boradiotes Monachus e Villis S. Auxentii. Vide Nicetam p. 265. 285. & Baudurium p. 921.	1
	37	1179		2
Manuele 24. Sept. defuncto succedit ALEXIUS *junior*	38	1180		3
COMNENUS, Porphyrogenitus, de qvo Nicetas	1	1181		4
Choniates libro singulari, & è Latinis Gvil. Tyrius.	2	1182		5
Alexio mense Octobri strangulato rapit Imperium	3	1183	Theodosio in Insulam Terebinthum secedenti successor	6
ANDRONICUS Comnenus Isaaci F. Alexii senioris nepos. De hoc Nicetas libris duobus, Gvil. Tyrius libro XXII.	1	1184	datur *Basilius Camaterus.*	1
	2	1185		2
Andronico 12. Sept. interfecto succedit ISAACIUS	1	1186	Dejecto Camatero sufficitur	1
secundus ANGELUS COMNENUS, de qvo idem	2	1187	*Nicetas Muntanes*, magnus	2
Nicetas tribus libris.	3	1188	Sacellarius.	3
	4	1189		4
	5	1190	Nicetæ dejecto sufficitur	1
	6	1191	*Leontius* diaconus, dictus *Theotocites* qvod per Θεοτόκον	1
	7	1192	qvam Imperator apparuisse sibi dicebat electus & post se-	1
	8	1193	ptem menses iterum dejectus	2
	9	1194	est, succedente *Dositheo* Pa-	3
Isaacio in carcerem conjecto & excæcato 10. April.	1	1195	triarcha Hierosol. qvi post an-	4
ALEXIUS Angelus *Comnenus* frater Imperium	2	1196	ni & sex mensium spatium ces-	5
eripit. *Alexium* Isaaci filium carceri includit, qvi	3	1197	sit locum *Georgio Xiphilino*	6
elapsus Latinos ad evertendum imperium sollicitat.			magno Scevophylaci. Vide Baudurium p. 922 925. Allatium de Georgiis p. 341. sq.	
In hoc anno desinunt Cæsaris Baronii &	4	1198	Post Xiphilini mortem vacat	7
Antonii Pagi Annales.	5	1199	sedes duobus mensibus, deinde	1
		1200	eligitur *Joannes Camaterus*,	2
		1201	Diaconus & Chartophylax de	3
		1202	qvo Allatius de consensu pag.	4
ALEXIUS IV. Isaaci Augusti F. à Latinis 25. Jul. una cum Patre ISAACO restitutus, sed post sex mensium intervallum strangulatus est ab ALEXIO V. *DUCA*, cognomine *Murzuflo* * qvi in Imperio successor post 70. dierum spatium misere periit. Gustavit etiam Imperium NICOLAUS CANABUS, de qvo Nicetas p. 610. & MANUEL Isaaci Angeli filius, qvem ad breve tempus Balduinus Imperatorem renunciavit.		1203	723. & ad Acropolitam pag. 222.	5
Capta CPolis 12. April. à Latinis, Francis Venetisq; in qva desinit Joelis Chronicon compendiarium de qvo supra p. 456.		1204		6

* qvasi supercilioso; vide Nicetam p. 608. Dousam & Acropolitam p. 288. seq. Cangium ad Villehardouinum p. 307.

Per annos LVIII. qvibus * Latini CPolin tenuerunt.

Imperatores CPol. è Latinis.	A.C.	Imperat. Græci Nicææ in Bithynia	Patriarchæ CPol. è Latinis.	Patriarchæ Græci Nicææ.
BALDUINUS I. Flandriæ Comes, coronatus 31. Maj. de qvo Nicetas, extremo lib. XX & toto XXI. Villeharduin' &c.	1204		*Thomas* Maurocenus nobilis Venetus, in qvem invehitur Nicetas.	7
	1205	FL. THEODORUS LASCARIS Alexii Angeli, cuj' filiam Annam duxerat gener, de qvo Nicetas lib. ult. Niceph. Gregoras lib. I. Acropolita c. 6. seq. & 18.		8
HENRICUS Balduino fratre occiso succedit, coronatus 20. Aug. de qvo Nicetas lib. ult. cap ult.	1206			abdicanti se Camatero succesit 20. Mart.
	1207			9
	1208			1
	1209			2
	1210			3
	1211			4
	1212			5
	1213			6
	1214			7
	1215		*Gerbasius* Tuscus creatus à Pontifice Rom.	Michaeli defuncto succedit post vacationem decem mensium *Theodorius Irenicus* cognomine *Copas* Diaconus & Chartophylax Ὑπατος Φιλοσόφων 8. Sept.
PETRUS *Curtiniacus*, Comes Antisiodorensis	1216			
Petro defuncto	1217			
ROBERTUS Curtiniacus coronatur 25. Mart.	1218			
	1219			
	1220			
	1221		*Matthæus* sive *Matthias*, à qvo Robertus coronatus est.	Theodoro 3. Jun. extincto succedit *Maximus*
	1222	Fl. JOANNES DUCAS, cognomine BATATZES sive DIPLOBATA		Accometarũ Abbas, qvi Joannem Ducam † teste Acropolita coronavit
	1223			
	1224			
	1225			

* Hanc partem Historiæ singillatim illustravit Cangius in Historia Imperii CPolitani sub Imperatoribus Francis, edita Gallice ad calcem Villeharduini, ejusdem argumenti scriptoris, de qvo infra. Paris. 1657. fol. Captæ CPoleos historiam consignavit Guntherus T. 4. lect. antiqvarum Canisii edit. novæ Basnagianæ.

† Exinde apparet falli Clariss. Bandurium (qvem alioqvi in hac Chronologia libenter seqvor) cum p. 927. Maximum refert ad A. C. 1215.

Imperatores CPol. & Latini	A. C.	Imperat. Orœci Nicææ in Bithynia		Patriarchæ CPol. & Latini.		Patriarchæ Græci Nicææ.	
		ZIUS, Theodori Lascaris, cujus filiam *Irenem* duxerat, gener. Vide Acropolitam c. 18. ad 52. Gregoram lib. 2. Pachymerem.				sed post sex menses mortuus successorem habuit *Manuelem Charitopulum* cognomento Philosophum.	
	8	1226	4	Joanne recusante	6	Manuelis sub extremum Augusti mortuo successit *Germanus II. Neuplius*, Monachus, de quo Allatius in consensu p. 711.	5
	9	1227	5	*Simon* Archiepiscopus Tyri, creatur Patriarcha à Pontifice Rom.	1		1
Roberto defuncto succedit JOANNES BRYENNIUS Hierosolymæ Rex, tutorio nomine pro Balduino secundo pupillo suo.	1	1228	6		2		2
	2	1229	7		3		3
	3	1230	8		4		4
	4	1231	9		5		5
	5	1232	10	*Nitolaus* Episcopus Spoletinus.	6		6
	6	1233	11		1		7
	7	1234	12		2		8
	8	1235	13		3		9
	9	1236	14		4		10
Joanne Bryennio defuncto BALDUINUS II. imperium suscipit vix octo & decem annos natus	10	1237	15		5		11
	11	1238	16		6		12
	12	1239	17		7		13
	13	1240	18		8	Post Germanum defunctum sedes vacat altra triennium.	
	14	1241	19		9		
	15	1242	20		10	Sub extremum anni	
	16	1243	21		11	succedit *Manuel* Archipresbyter, à Manuele Charitupulo diversus, licet à Philippo Cyprio confunditur.	
	17	1244	22		12		1
	18	1245	23		13		2
	19	1246	24		14		3
	20	1247	25		15		4
	21	1248	26		16		5
	22	1249	27		17		6
	23	1250	28		18		7
	24	1251	29		19		8
	25	1252	30		20		9
	26	1253	31	Pantaleo Zustignano.	1		10
	27	1254	32		2		11

Imperatores CPol. è Latinis.	A.C.	Imperat. Græci Nicææ in Bithynia	Patriarchæ CPol. è Latinis.	Patriarchæ Græci Nicææ
28	1255	FL. THEODORUS junior LASCARIS sive Ducas & Constantinus à quibusdam dictus, Joannis F. De hoc Gregoras lib. 3. c. 1. 2. Acropolita c. 52. seq. 33		3 Manueli paullo ante Imperatorem Ducam defuncto succedit post ejusdem mortem *Arsenius* Monachus *Autorianus*, Nicephoro Blemida dignitatem illam respuente. Vide Acropolitam, c. 53.
29	1256	1		Gregoram, Pachymerem &c. Allatium de consensu pag. 724. 2
30	1257	2		4 3
31	1258	3		5 4
32	1259	JOHANNES LASCARIS 1		6 Posse quum ad Pachymerem T. 1. p. 512. sq. 5
33	1260	Theodori F. vix sexennis, 2		7 8 Arsenio perfugo succedit *Nicephorus* Ephesi Episcopus, qui eodem anno, mense Nov. obiit. Vide Gregoram IV. 1. 1
25. Jul. CPolis à Michaele Palæologo recuperata, atque Imperium Francorum, Balduino secundo pulso, finem habuit. Pachymeres in Michaële Palæologo lib. 1. c. 27.		Imperium administrante qui mox illud sibi plane vindicavit MICHAELE *Comneno* PALÆOLOGO. Vide Gregoram lib. 3. c. 3.	Pantaleonis Zusligani annus	9

Post recuperatam à Græcis CPolin, *titulo tamen Imperatorum CPolitanorum* adhuc usi è Francis sunt *Philippus* Curtiniacus filius unicus Balduini II. ab A. 1272.

Carolus Comes Valesius, Philippi Pulchri, Galliæ Regis frater, qui duxit *Catharinam* Philippi filiam A. 1300.

Catharina Valesia Caroli filia, ab A. 1308.

Philippus II. Princeps Tarentinus, qui Catharinæ nubsit, filius Caroli II. Siciliæ Regis ab A. 1326. ad 1332. quo obiit, titulum Imperatricis retinente uxore Catharina Valesia.

Robertus II. Princeps Achajæ & Tarenti, ab A. 1346.

Philippus III. Princeps Tarentinus ab A. 1352.

Jacobus Baucius Andriæ Dux, ab A. 1374.

Similiter Pontifices Romani subinde suffecerunt qui *titulum Patriarchæ CPolitani* post Pantaleonem Zustiganum gererent, ut notatum à Cangio in Historia CPolitana sub Francis Imperatoribus p. 244. Fuerunt itaque.

Hugolinus Malebranchius Cardinalis, defunctus A. 1281.

Petrus ab Honorio IV. confirmatus, mortuusque A. 1301.

Leonhardus Ecclesiæ S. Bartholomæi Venetiis presbyter, à Bonifacio VIII.

Nicolaus Nigroponti Episcopus, qui fuit A. 1314.

Petrus, A. 1323.

Getio Ariminensis, Cardinalis, A. 1331.

Robertus A. 1341.

Henricus A. 1345. occisus.

Guilelmus Mediolanensis ArchiEpiscopus A. 1362.

Petrus Thomas Carmelita, ArchiEpiscopus Cretensis ab Urbano V. constitutus Patriarcha CPol. & defunctus A. 1366. de qvo Acta Sanctor. 29. Januar. T. 2. p. 990. seqq.

Paulus A. 1367.

Philippus, præfectus Avenionensis A. 1368.

Jacobus Vitalis Cardinalis, ArchiEpiscopus Hydruntinus A. 1375.

Angelus de Corario, Venetus, A. 1400. qvi postea A. 1406. Papa Gregorius XII.

Post captam à Turcis CPolin *Isidoro* Cardinali Rutheno dignitatem illam recusante * suscepit oblatam à Pio II. *Bessario*, Episcopus Sabinus Cardinalis Nicænus, qvi Patriarcha CPolitanus vocatur etiam in titulo Panegyrici, qvo Baptista Platina eum A. 1462. 15. Nov. defunctum condecoravit.

Ad *Petrum Mariam* Cardinalem Tarvisionum ad Patriarcham CPol. Epistola Francisci Philelfi lib. XXXVII. 1. data A. C. 1473.

Post receptam CPolin à Græcis.

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.	
MICHAELIS *Comneni* † PALÆOLOGI annus.	3 1261	Recuperata CPoli *Arsenius* 15.	1
De illo Imperatore fuse Nicephorus Gregoras & Georgius Pachymeres. Addendus etiam Phranzes.	4 1262	Aug. restituitur. Confer Banduriam p. 931.	2
	5 1263		
	6 1264	Arsenius qvi sacris Imperatori ob excoecatum Joannem interdixerat à Concilio deponitur. Hinc sedes per aliqvod tempus vacat.	
	7 1265		
	8 1266		
	9 1267	*Germanus* Episcopus Adrianopolitanus Festo Pentecostes 5. Jun. creatus abdicat se 14. Sept. ejusdem anni.	
	10 1268	Calendis Jan. ordinatus *Josephus* Galesii Abbas de qvo Gregoras IV. 8. V. 2. VI. 1. Pachymeres &c. Allatius de consensu p. 753.	3
	11 1269		4
	12 1270		5
	13 1271		6
	14 1272		7
	15 1273		1
	16 1274	Deposito Josepho succedit *Joannes Βέκκος* sive *Vecus*, ordinatus 2. Junii, de qvo Gregoras V. 2. VI. 1. Hic est qvi multa scripsit pro Lati-	2
Hoc tempore filium Andronicum à patre Michaële jam in consortium Imperii adscitum	17 1275		3
	18 1276		
	19 1277		Impe-

* Ita de Isidoro Phranza III. 20. p. 200. Sed Odericus Raynaldus ad A. C. 1473. n. 58. Isidoro mortuo Bessarionem surrogatum scribit.

† Coronatus hic sub init. mensis Sept. & Joannem Lascarim oculis orbari jussit 25. Dec. ejusdem anni.

Imperatores CPolitani.		A.C.	Patriarchæ CPol.	
patet ex subscriptione Codicis MS. 291. Regis Chri-	20	1278	næ Ecclesiæ dogmatibus,	4
stianissimi: ἐν ἔτει ϛπϞϐ' ἐπὶ τ̃ βασιλείας τ̃	21	1279	quam cum Græca conciliare	5
τ̃ Κυρ̃ ΜΙΧΑΗΛ Δεσπ. Ἀγγέλῳ Κομνηνῷ τ̃	22	1280	volebat.	6
Παλαιολόγῳ καὶ τ̃ νέῳ Καισαρίῳ, καὶ ΘΕΟΔΩ-	23	1281		7
ΡΑΣ τ̃ εὐσεβεστάτης Αὐγούστης, καὶ τ̃ Κυρ̃				
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ Κομνηνῷ τ̃ Παλαιολόγῳ, καὶ				
ΑΝΝΗΣ τ̃ εὐσεβεστάτης Αὐγούστης.				
Michaeli defuncto succedit filius ANDRONICUS	24	1282	Vecco 26. Dec. dejecto, resti-	8
PALÆOLOGUS *senior*, de quo Gregoras, Pa-	1	1283	tuitur *Josephus* Galesii Abbas	1
chymeres, Joannes Cantacuzenus & Georgius	2	1284	de quo paullo ante: Huic au-	2
Phranzes. Huic Andronico Nicephorus Callisti	3	1285	tem paullo post cedenti atque	3
Historiam suam Ecclesiasticam inscripsit.	4	1286	deinde mortuo succedit *Geor-*	4
	5	1287	*gius Cyprius*, de cujus scriptis	5
	6	1288	supra p. 603. sq.	6
	7	1289	Abdicare se mense Jun. coacto	7
	8	1290	Georgio succedit 14. Octobr.	1
	9	1291	*Athanasius Moschedo* de cujus	2
	10	1292	scriptis supra p. 582. seq.	3
MICHAEL Andronici junioris filius consors Impe-	11	1293	Athanasio coacto se abdicare	4
rii à Patre factus. Posita ad Pachymerem T. 2. p.	12	1294	26 Octobr. succedit *Joannes*	1
568.	13	1295	(antea *Cosmas*) Sozopolita-	2
	14	1296	nus, ordinatus Cal. Jan. an-	3
	15	1297	ni proximi. Vide Gregoram	4
Ab hoc tempore uti desinit Pachymeres, incipit Lao-	16	1298	VI. 7. & 11.	5
nicus Chalcocondyles.	17	1299		6
	18	1300		7
	19	1301		8
	20	1302	Pulso 3. Aug. Johanne, Atha-	1
	21	1303	nasius iterum restituitur. Vi-	2
In hoc tempore desinit Catalogus Patriarcharum	22	1304	de Gregoram VII. 9.	3
CPol. adornatus à Nicephoro Callisto.	23	1305		4
	24	1306		5
	25	1307		6
	26	1308		7
	27	1309		8
	28	1310	Post Athanasium secunda vice	
	29	1311	se coactum abdicare sedes	
			vacat per biennium.	

Imperatores CPolitani.		A.C.	Patriarchæ CPol.	
	30	1312	Initio anni Patriarcha creatur	1
	31	1313	*Nipho*, Cyzici metropolitanus.	2
	32	1314		3
	33	1315	Nipho ob varia male gesta pulso succedit post annos quo sedes vacavit spatium *Joannes Glycys*, cursus publici Logheta. Vide Banduriam p. 986. Gregoram VII. 11.	1
	34	1316		2
	35	1317		3
	36	1318		4
	37	1319		1
	38	1320	Joanni successit *Gerasimus* è monasterio Manganarum Monachus. Post Gerasimum 19. April. 1321. defuncti sedes vacat per triennium.	2
Obiit Michael Palæologus junior, Andronici senioris filius, quem consortem Imperii Pater fecerat. Hinc incipit Cantacuzeni Historia.	39	1321		3
	40	1322		
	41	1323	Patriarcha creatus *Esaias* prid.	1
	42	1324	Cal. Dec. Vide Gregoram	2
	43	1325	VIII. 12. IX. 3. 6. 7. 9. 10.	3
Andronico seniori 19. Maji abdicare se coacto & in Monasterium ubi Antonii nomen adscivit detruso,	44	1326	X. 6. 7.	4
	45	1327		5
Imperium rapit ANDRONICUS PALÆOLOGUS *junior*, senioris ex filio Michaele nepos. De hoc Gregoras Cantacuzenus, Phranzes, Chalcocondylas.	1	1328		6
	2	1329		7
	3	1330		8
	4	1331		9
	5	1332		10
	6	1333	Esaiæ fatis functo succedit	1
	7	1334	*Joannes Calecas*, *Apremus*.	2
	8	1335	Vide Boivini notas ad Gregoram p. 774.	3
	9	1336		4
	10	1337		5
	11	1338		6
	12	1339		7
	13	1340		8
Andronico Palæologo juniori 15. Junii defuncto succedit filius JOANNES PALÆOLOGUS novensis, 19. Nov. coronatus, sub tutela JOANNIS CANTACUZENI, qui res suas & pupilli fusè descripsit, cui jungendi Gregoras libro ad XVIII. Ducas, Chalcocondylas & Georgius Phranzes. Vide supra p. 469. seq.	1	1341		9
	2	1342		10
	3	1343		11
	4	1344		12
	5	1345		13
	6	1346		

Impe-

Imperatores CPolitani.		A.C.	Patriarchæ CPol.	
Cantacuzenus Januar. 8. CPolin ingr. Imperiumqve sibi vindicat: coronatur 27. Maj. & Joanni Palæologo pupillo suo filiam *Helenam* dat in matrimonium.	1	1347	depositus 8. Jan. Joannes Calecas, cui datus successor *Isidorus Buchiras*, Monembasiæ Episcopus. Vide Bandurium p. 987.	1
	2	1348		2
	3	1349		3
	4	1350	Isidoro sub extremum anni superioris defuncto succedit *Callistus* Galata ex Monte Atho Monachus, qvi Georgii Palamæ favit, vide Gregoram XVIII. 1.	1
In hoc anno desinit liber XXIV. Nicephori Gregoræ, ex editis ultimus.	5	1351		2
	6	1352		3
	7	1353		4
	8	1354	Callisto dejecto *Philotheus* Heracleæ Episcopus substituitur, qvi & ipse cum Palama fecit. Vide Cantacuzenum extremo Historiæ.	
Joanne Paleolo CPolin & Imperium recipiente Cantacuzenus in Monasterium se abdit & *Joasaphi* nomen induit. Hoc tempore desinunt Nicephori Gregoræ libri Historiarum hactenus inediti.	1	1355	Initio anni restitutus *Callisto*.	1
	2	1356		2
	3	1357		3
	4	1358		4
	5	1359		5
	6	1360		6
	7	1361		7
	8	1362	Sub extremum anni defuncto Callisto *Philotheus* restituitur. De ejus scriptis vide Bandurium p. 988. seq.	8
	9	1363		1
	10	1364		2
	11	1365		3
	12	1366		4
	13	1367		5
	14	1368		6
Professio fidei à Joanne Imp. Romæ edita ad Urbanum V. Allat. de consensu p. 843. seq.	15	1369		7
	16	1370		8
	17	1371		9
	18	1372		10
	19	1373		11
	20	1374		12
	21	1375		13
	22	1376	Philotheum fatis functum excepit *Macarius*.	14
	23	1377		1
	24	1378		2

Impe-

Imperatores CPolitani.	A. C.	Pontifices Romani.	Pont.
	1379	Philotheus obiit.	3
	1380	Initio anni succedit *Nilus*, de	E
	1381	quo Lambecius VIII. p. 526.	2
	1382	seq.	3
	1383		4
	1384		5
	1385		6
	1386		7
	1387		8
	1388	Anno ineunte Nilus obiit	1
	1389	successoremque nactus est *Anto-*	2
	1390	*nium*.	3
Joanne Palæologo extincto MANUEL PALÆOLOGUS solus deinceps imperat, de quo Ducam vide & Phranzem atque Laonicum Chalcocondylem & Historiam Politicam CPoleos in lib. 1. Turco Græciæ.	1391		4
	1392		5
	1393		6
	1394		7
Manuelem fugat JOANNES secundus *Palæologus* Andronici fratris filius, Imperiumque sibi rapit. De quo iidem scriptores.	1395	Antonio defuncto succedit	8
	1396	*Callistus* II. & huic itidem	
	1397	post tres menses extincto	1
	1398	*Matthæus*. Vide Lambecium	2
	1399	VIII. p. 524. seq.	3
	1400		4
	1401		5
	1402		6
Restituitur MANUEL Palæologus, Joannemque victum in Insulam Lemnum relegat. Vide Phrancem Ducam, Chalcocondylem, & Hist. Politicam in Crusii Turco Græcia.	1403		7
	1404		8
	1405		9
	1406		10
	1407		11
	1408		12
	1409	Matthæo mortuo succedit	13
	1410	*Eutychius*, de quo Allatius	1
	1411	pag. 173. contra Hottinge-	2
	1412	rum.	3
	1413		4
	1414		5
	1415		6

Impe-

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarchæ CPol.	
	14 1416	*Josephus II.* Ephesi Metropolita, Euthymio satis functo succedit 21. Maj. Vide Bandurium p. 989. sq. ex Syropuli Hist. Concilii Flor. sect. 2. c. 4.	1
	15 1417		2
	16 1418		3
Defuncto Manueli succedit filius JOANNES PALÆOLOGUS. De qvo itidem scripserat.	1 1419		4
	2 1420		5
	3 1421		6
Ad hunc annum refer Ja. Cantacuzeni narrationem de irrito Turcarum in urbem CPolin conatu, de qva supra p. 456.	4 1422		7
	5 1423		8
	6 1424		9
	7 1425		10
	8 1426		11
	9 1427		12
	10 1428		13
	11 1429		14
	12 1430		15
	13 1431		16
	14 1432		17
	15 1433		18
	16 1434		19
	17 1435		20
	18 1436		21
	19 1437		22
Concilium Florentinum pro conciliando cum Latinis Græcorum Ecclesia. Interfuit ipse Joannes Imperator, * & Josephus Patriarcha, in illo fatis functus.	20 1438		23
	21 1439	Josaphus 9. Jun. Florentiæ in Concilio moritur hinc succedit anni proximi vere *Metrophanes* Metropolita Cyzicenus. Nam Bessario qvem aliqvi electum scribunt, Romæ hæsit. Vide Bandurium pag. 992. & Allatium de consensu III. 3. & contra Creygthonum p. 118.	24
	22 1440		1
	23 1441		2
	24 1442		3
	25 1443		4
	26 1444		5
	27 1445	Metrophani succedit *Georgius* sive *Gregorius Mammas* Melissenus, Imperatoris confessarius. De hoc Allatius contra Creyghton. Exerc. 8.	1
	28 1446		2
	29 1447		3

* Confer Icones exhibitas à Lambecio VIII. p. 504.

Imperatores CPolitani.		A.C	Patriarchæ CPol.	
Joanni defuncto 31. Oct., succedit ejus frater CONSTANTINUS PALÆOLOGUS.	30	1448		4
	1	1449		5
	2	1450		6
	3	1451	Gregorius Mamasenus Romam se recipit, futurum Urbis excidium prævidens.	7
	4	1452		8
CPolis capta die Martis 29. Maj. festo Pentecostes, à Mahomede II. Turcarum Imperatore, & Constantinus fugiens oppressus.	5	1453	Neque ei alius Patriarcha 9 substituitur.	

Vide Chalcocondylam, Phranzam, Ducam, Turcogræciamque Crusii pag. 53. & 101. 102. & p. 76. seq. ubi Matthæi Camariotæ lamentatio. His adde Leonhardi Chiensis Mytilenes Archiepiscopi Historiam captæ urbis editam separatim latine Norimb. 1543. 4. & à Bzovio insertam Annalibus ad A. C. 1453. n. 6. Isidori Cardinalis Ruthreni Episcopi Sabinensis, legati Pontificis Epistolam ejusdem argumenti apud Odoricum Raynaldum ad A. 1453. n. 6. Leonem Allatium contra Creyghton. p. 319. sqq. Michaëlem Nau in effigie Ecclesiæ Romanæ Græcæque p. 83 seqq.

Patriarchæ CPolitani post captam à Turcis urbem.

A.C.

1454 *Georgius Scholarius*, postea *Gennadius* dictus, per annos qvinqve & aliqvot menses. Vide Manuelem Malaxum in Turco Græcia Crusii pag. 107. & Philippi Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ p. 336. seq. Hujus Georgii, qvi in duos à multis discerpitur, plura scripta exstant, de qvibus alibi.

1460 *Isidorus Hieromonachus*. Turco Græc. p. 128.

Joasaphus Hieromonachus.

Marcus Hieromonachus CPolitanus, cognomento Xylocarabes. TurcoGræc. p. 124.

Simeon Hieromonachus Trapezuntius, primus qvi Sultano pescesium sive munus obtulit ut Patriarchatum consequeretur. id. p. 125. Allat. de consensu p. 1007.

Dionysius Philippopoleos Metropolita, sedit per annos octo, ac deinde se abdicavit. TurcoGræc. Crusii p. 127.

Hoc loco Marcum Ephesium *male inter Patriarchas CPol. recensent Philippus Cyprius.*

Simeon restitutus sedit per triennium. TurcoGræc. pag. 129. Vide & p. 139. ubi de ejus obitu.

Raphaël Hieromonachus Servius. id. p. 130. Hic primus Sultano solvit charatzium annuum tributum.

Maxi-

A.C.

1480 *Maximus* (ante *Manuel*) per sex annos. id. pag. 131. 138. hic vir doctissimus appellatur à Philippo Cyprio, qvi Symboli explicationem ab eo conscriptam memorat pag. 365. Hoc Maximo Patriarchatum tenente obiit Muhamedes II. Imperator Turcarum A. C. 1481.

Niphi Metropolita Thessalonicensis. Turco Græc. p. 138.

Dionysius restitutus sedit per annos duos & aliqvot menses. id. pag. 141.

Maximus (ante *Manasses*) Serrarum Metropolita, Patriarchatum tenuit per sexemium. id. p. 142.

Niphi restitutus, & per annum unum functus patriarchatu, iterum dejectus est.

Joachimus Dramæ Metropolita. Turco Græc. p. 143.

Nipho tertium electus, Patriarchatu fungi renuit. id. p. 144. sq.

Pachomius, Zichnarum Metropolita. id. p. 145.

Joachimus restitutus. id. p. 146.

Pachomius restitutus, qvo Patriarchatum obtinente obiit Imperator Turcarum Bajazetus A. C. 1512.

Theoleptus Metropolita Joanninorum, per annos octo & menses 6. Turco Græc. p. 152.

Jeremias Sophiæ Metropolita. id. p. 153.

Joannicius Sozopoleos Metropolita. id. p. 154. Hoc tenente Patriarchatum obiit Selimus Turcarum Imperator A. 1520.

Jeremias restitutus; Patriarchatum gessit per annos XXIII. & menses aliqvot. id. p. 156. 164.

Dionysius Nicomediæ Metropolita. id. p. 166.

Joasaphus sive *Josaphaus* Adrianopoleos Metropolita. id. p. 169. seq. Hic qvod bina palatia sibi condidisset superbi nomen tulit, & per Synodum dejectus est. Vide Henr. Hilarii notas ad Philippum Cyprium p. 407. seq. ubi nomina Episcoporum qvi dejectioni ejus subscripsere, petita è Manuele Malaxo. Ad hunc Joasaphum Philippus Melanchthon A. 1559. per Demetrium Mysum Diaconum CPol. misit Augustanam confessionem Græce versam à Paulo Dolscio.

Metrophanes Cæsareæ Metropolita. Turco Græc. p. 175. Hoc Patriarchatum tenente obiit Selimus sive Solimannus II. Turcarum Imperator A. 1566.

A. C.

1572 5. Maj. *Jeremias* cognomento Tranus, Metropolita
Vide Manuelem Malaxum (qui sub hoc Jeremia fu
in Turco Græcia Crusii p. 179. Hic est Jeremias cu
stant & Tubingensium Theologorum mutua scripta.
1579 *Metrophanes* restitutus, post menses novem decessit. 18. Augusti
1580 *Jeremias* iterum.
1584 *Pachomius* Lesbius cognomento Batillas. Vide Philippi
Chronicon p. 427.
1587 *Theolepsus* Philippopoleos Metropolita.
Jeremias tertium restitutus.
1594 *Matthæus* Joanninorum, Patriarchatu per dies 19. Cal.
functus se abdicavit. Vide Bandurium p. 1000.
Gabriel Thessalonicæ, per menses V.
Theophanes Athenarum, per menses VII.
Meletius Πηγᾶς, Alexandrinus Patriarcha ἐπιτροπικῶς
vicario nomine pro more administravit vacantem Patri
archatum CPol.
1595 *Matthæus* restitutus, cum quatuor annos functus esset, in
rum pellitur.
1599 *Neophytus* Athenarum, post anni Patriarchatum pulsus in exi
lium.
1600 *Matthæi* tertium restitutus, post paucos dies decessit.
1600 *Raphaël* Methymnæ, post annos quinque & menses sex dejectus.
Neophytus restitutus, annos quinque.
Cyrillus Lucaris, Alexandrinus Patriarcha, vicario nomine.
Timotheus à Marmora Patrarum veterum, annum unum.
1621 *Cyrillus Lucaris*, (qui vicario nomine jam functus Patriarchatu
fuerat) per annum unum.
1623 *Gregorius* Amasiæ, menses tres
Anthimus Hadrianopoleos, dies 3.
1624 *Cyrillus Lucaris* restitutus, annos octo
1632 *Cyrillus Contari*, *Berrhoënsis* dies octo
1632 *Cyrillus Lucaris* tertio restitutus, annum unum & menses duos.
1633 *Athanasius* Patellarius dies 22.
1633 *Cyrillus Lucaris* quarto restitutus, annum unum.
1634 *Cyrillus Berrhöensis* restitutus, annos duos.
1636 *Neophytus* Heracleæ, annum unum. In hoc desinit Catalogus
Matthæi Cigala, apud Bandurium p. 218. 1637

A.C.

1637 *Cyrillus Lucaris*, qvintum restitutus sed post annum unum strangulatus est

1638 *Cyrillus Berrhöensis* tertium restitutus, post annum itidem conjectus in carcerem eodem fata periit. Confer Jo. Aymonii librum, Monumens avthentiqves p. 311. sq. Et qvæ pro Cyrillo Lucari Hottingerus, Tho. Smithus aliiqve, qvos contra scripsere Allatius, Rich. Simon, Eusebius Renaudotus &c.

1639 4. Jul. *Parthenius* Adrianopoleos, (qvi prius Anchialensi Ecclesiæ præfuerat) annos qvinqve, menses duos. In hoc definit Philippi Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ, apud Bandurium p. 229.

1644 Alius *Parthenius* Adrianopoleos, cognomine Κορακίνης, annos duos mensesqve totidem.

1646 *Joannicius* Heracleæ, annum unum, menses undecim.

1648 *Parthenius* posterior restitutus, annos duos, menses sex.

1651 *Joannicius* restitutus, annum unum.

Cyrillus Tornobi, cognomine Σταυός, dies viginti.

Athanasius Patellarius restitutus, dies qvindecim.

1654 *Paisius* Lariſſæ, undecim menses.

Joannicius tertium restitutus, menses totidem

Cyrillus Tornobi restitutus, dies 14.

Paisius restitutus, per undecim menses.

1656 *Parthenius* Chii, menses octo. Ob literas in Moscoviam missas suspensus in vestitu Patriarchali, & per biduum oculis omnium expositus.

1657 *Gabriel* Gani, dies duodecim. Suspensus qvod baptizasset Judæum qvem Judæi Turcam fuisse causabantur.

1657 *Parthenius* ὁ Κυμινέμης, Prusæ Metropolita, annos tres.

Dionysius Lariſſæ, ὁ σταυός,

Parthenius Cumcumis, restitutus.

1662 *Clemens* Iconii.

Hoc loco ante Methodium Dionysius Lariſſæ A. 1666. restitutus ponitur in Catalogo Patriarcharum post Cyrillum Lucarem, qvi exstat in libro perpetuité de la foi touchant l'Evchariſtie T. 3. lib. VIII. p. 449. Sed illum omittit Catalogus Græcus apud Banduriun p. 1002.

A. C. *Methodius* Heraclex.
Parthenius Cumcumis, tertium restitutus.
1671 *Dionysius Muselimes.*
Gerasimus Tornobi.
Parthenius qvartum restitutus.
Dionysius Muselimes, restitutus.
Athanasius Rhaidesti, qvi post dies duodecim iterum ejectus.
Dionisius Muselimes, tertium restitutus.
Parthenius qvintum restitutus
Jacobus
Dionysius Muselimes qvartum restitutus.
Jacobus restitutus.
Callinicus Prusæ,
Neophitus Hadrianopoleos.
1687 *Callinicus* restitutus per annos qvindecim.
1702 *Gabriel* Chalcedonis à 30. Sept. per annos qvinqve, menses duos.
1708 *Neophitus* Heracleæ Metropolita. Vide Bandurium p. 1003.
1710 *Athanasius.*
1712 *Cyrillus* depositus mense Iulio Anni 1713.

Omitto titulares & nominetenus Patriarchas CPol à Latinis venditatos A. 1463. *Bessarionem* decujus Epistola qva se Patriarcham CPoleos vocat, vide Lambecium VIII. p. 507. A 1473. *Petrum Mariam*, Cardinalem Tarvisinum, ad qvem Epistola Francisci Philelfi XXXVII. t. A. 1474. *Hieron. Laudum*, 1485. *Joannem Michaëlem*, 1503. *Marcum Cornarium*, 1524. *Egidium Viterbiensem*, 1532, *Franciscum Pisarum*, 1545. *Marinum Grimani*, 1546. *Rannucium Farnesium* 1550. *Fabium Columnam*, 1565. *Scipionem Rebibam*, 1577. *Prosperum Rebibam*, 1590. *Bonifacium Bevilaqvam*, 1599. *Bonaventuram Calatagironem.*

Prætereo denicq; Patriarchas aliarum qvam Græcæ communionum CPoli ut *Zachariam Vartabiet* qvem Patriarcham CPolitanum nationis Armenæ memorat Allatius de consensu p. 1003.

Catalogus Imperatorum CPol. ordine Alphabeti compositus.

Inserta sunt currentibus literis nomina aliorum Imperatorum Romanorum & Occidentis.

ABsimarus Tiberius A. C. 698-705.
Achilleus Tyrannus sub Dioclet.
Adolphus Nassovius 1292-1298.
Adrianus 117-138.
Æmilianus 253.

Aemilianus Tyrannus sub Gallieno.
Albertus I. ab A. 1298-1308.
Albertus II. 1438. seq.
Alexander Severus 222-235.
Alexander Leonis frater 911.
Alexander Tyrannus sub Maxentio.
Alexius Comnenus 1081-1118.
Alexius Junior 1180-1183.
Alexius Angelus 1195-1203.
Alexius IV. Isaaci F. 1203.
Alexius V. Ducas Murzuflus 1203.
Allectus, Tyrannus sub Diocle.
Alphonsus Castella Rex, electus 1257.
Anastasius 491-518.
Anastasius II. sive Artemius 713. seq.
Andronicus Comnenus 1183-1326.
Andronicus Palæologus senior. 1282-1332.
Andronicus Palæologus junior. 1326-1341.
Anthemius 465-472.
Antoninus Pius 138-161.
M. Aurelius Antoninus Philosophus 161-180.
Arcadius 383-408.
Arduinus 1012-1015.
Arnulphus 891-903.
Artavasdus Tyrannus sub Constantino Copronymo.
Artemius sive Anastasius II. 713. seq.
Attalus Tyrannus sub Honorio.
Augustus anno CHristi 14. *defunctus*
Augustulus 475. seq.
Avidius Cassius, Tyrannus 175.
Avitus 455. seq.
M. Aurelius Antoninus ab A. 161-180.
M. Aurelius Quintillus 270.
Aurelianus 270-275.
Aureolus Tyrannus sub Gallieno.
Balbinus 237.
Balduinus Flander 1204-1206.
Balduinus II. 1237-1260.
Basilisk Tyrannus sub Gallieno.
Bardanius Tyrannus sub Nicephoro *circa annum.*
Bardas 860-866.
Bardas Phocas, Tyrannus sub Joanne Zimisce.
Basiliscus tyrannus 475.
Basilius Macedo 866-889.
Basilius II. Bulgaroctonus 976-1025.
Bassianus Heliogabalus. 218-222.
Bassianus Tyrannus sub Constantino Magno.
Jacobus Baucius Andriæ Dux. Imperatoris titulo usus 1374.
Berengarius 915.
Berengarius II. 950.
Bonosus Tyrannus sub Probo.
Britannio sive Ebranio Tyrannus sub Constantio Constantini F.
Cajus Caligula 37-41.
Nicolaus Canabus 1203.
Caracalla 211-217.
Carausius Tyrannus sub Maximiano Herculio.
Carinus 283. seq.
Carolus M. 800-814.
Carolus Calvus 877. seq.
Carolus Crassus 879-891.
Carolus IV. 1346-1378.
Carolus V. 1519-1558.

Care-

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.
	25 1379	Philotheus obiit. 3
	26 1380	Initio anni succedit *Nilus*, de 1
	27 1381	quo Lambecius VIII. p. 526. 2
	28 1382	seq. 3
	29 1383	4
	30 1384	5
	31 1385	6
	32 1386	7
	33 1387	8
	34 1388	Anno ineunte Nilus obiit suc- 1
	35 1389	cessoremqve nactus est *Anto-* 2
	36 1390	*nium*. 3
Joanne Palæologo extincto MANUEL PALÆOLOGUS solus deinceps imperat, de qvo Ducam vide & Phranzem atqve Laonicum Chalcocondylem & Historiam Politicam CPoleos in lib. I. Turco Græcize.	1 1391	4
	2 1392	5
	3 1393	6
	4 1394	7
Manuelem fugat JOANNES secundus *Palæologus* Andronici fratris filius, Imperiumqve sibi rapit. De qvo iidem scriptores.	1 1395	Antonio defuncto succedit 8
	2 1396	*Callistus* II. & hunc itidem
	3 1397	post tres menses extincto 1
	4 1398	*Matthæus*. Vide Lambecium 2
	5 1399	VIII. p. 524. seq. 3
	6 1400	4
	7 1401	5
	8 1402	6
Restituitur MANUEL Palæologus, Joannemqve victum in Insulam Lemnum relegat. Vide Phrancem Ducam, Chalcocondylem, & Hist. Politicam in Crusii Turco-Græcia.	1 1403	7
	2 1404	8
	3 1405	9
	4 1406	10
	5 1407	11
	6 1408	12
	7 1409	Matthæo mortuo succedit 13
	8 1410	*Euthymius*, de qvo Allatius 1
	9 1411	pag. 173. contra Hottinge- 2
	10 1412	rum. 3
	11 1413	4
	12 1414	5
	13 1415	6

Impe-

Aemilianus Tyrannus sub Gallieno.
Albertus I. ab A. 1298-1308.
Albertus II. 1438. seq.
Alexander Severus 222-235.
Alexander Leonis frater 911.
Alexander Tyrannus sub Maxentio.
Alexius Comnenus 1081-1118.
Alexius Junior 1180-1183.
Alexius Angelus 1195-1203.
Alexius IV. Isaaci F. 1203.
Alexius V. Ducas Murzuflus 1203.
Allectus, Tyrannus sub Diocle.
Alphonsus Castella Rex, electus 1257.
Anastasius 491-518.
Anastasius II. sive Artemius 713. seq.
Andronicus Comnenus 1183-1326.
Andronicus Palæologus senior. 1282-1332.
Andronicus Palæologus junior. 1326-1345.
Anthemius 465-472.
Antoninus Pius 138-161.
M. Aurelius Antoninus Philosophus 161-180.
Arcadius 383-408.
Arduinus 1012-1015.
Arnulphus 891-903.
Artavasdus Tyrannus sub Constantino Copronymo.
Artemius sive Anastasius II. 713. seq.
Attalus Tyrannus sub Honorio.
Augustus anno Christi 14. *defunctus*
Augustulus 475. seq.
Avidius Cassius, Tyrannus 175.
Avitus 455. seq.
M. Aurelius Antoninus ab A. 161-180.
M. Aurelius Probus 276.
Aurelianus 270-275.
Aureolus Tyrannus sub Gallieno.
Balbinus 237. seq.
Balduinus Flander 1204-1206.
Balduinus II. 1237-1260.
Basilisk Tyrannus sub Gallieno.
Bardanius Tyrannus sub Nicephoro *circa annum.*
Bardas 860-866.
Bardas Phocas, Tyrannus sub Joanne Zimisce.
Basiliscus tyrannus 475.
Basilius Macedo 866-889.
Basilius II. Bulgaroctonus 976-1025.
Bassianus Heliogabalus. 218-222.
Bassianus Tyrannus sub Constantino Magno.
Jacobus Baucius Andriæ Dux. Imperatoris titulo usus 1374.
Berengarius 915.
Berengarius II. 950.
Bonosus Tyrannus sub Probo.
Britannio sive Rhetanio Tyrannus sub Constantio Constantini F.
Cajus Caligula 37-41.
Nicolaus Canabus 1203.
Caracalla 211-217.
Carausius Tyrannus sub Maximiano Herculio.
Carinus 283. seq.
Carolus M. 800-814.
Carolus Calvus 877. seq.
Carolus Crassus 879-891.
Carolus IV. 1346-1378.
Carolus V. 1519-1558.

Caro-

Imperatores CPolitani.		A.C	Patriarchæ CPol.
Joanni defuncto 31. Oct., succedit ejus frater CONSTANTINUS PALÆOLOGUS.	30	1448	4
	1	1449	5
	2	1450	6
	3	1451	Gregorius Mamissenus Romam se recipit, futurum Urbis excidium prævidens. 7
	4	1452	8
CPolis capta die Martis 29. Maj. festo Pentecostes, à Mahomede II. Turcarum Imperatore, & Constantino fugiente oppressus.	5	1453	Neqve ei alius Patriarcha substituitur. 9

Vide Chalcocondylam, Phranzam, Ducam, Turcogræciamqve Crusii pag. 53. & 101. 102. & p. 76. seq. ubi Matthæi Camariotæ lamentatio. His adde Leonhardi Chiensis Mytilenes Archiepiscopi Historiam captæ urbis editam separatim latine Norimb. 1543. 4. & à Bzovio insertam Annalibus ad A. C. 1453. n. 6. Isidori Cardinalis Rutheni Episcopi Sabinensis, legati Pontificis Epistolam ejusdem argumenti apud Odoricum Raynaldum ad A. 1453. n. 6. Leonem Allatium contra Creyghthon. p. 319. sqq. Michaëlem Nau in effigie Ecclesiæ Romanæ Græcæqve p. 83 seqq.

Patriarchæ CPolitani post captam à Turcis urbem.

A.C.

1454 *Georgius Scholarius*, postea *Gennadius* dictus, per annos qvinqve & aliqvot menses. Vide Manuelem Malaxum in Turco Græcia Crusii pag. 107. & Philippi Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ p. 336. seq. Hujus Georgii, qvi in duos à multis discerpitur, plura scripta exstant, de qvibus alibi.

1460 *Isidorus Hieromonachus*. Turco Græc. p. 128.

Joasaphus Hieromonachus.

Marcus Hieromonachus CPolitanus, cognomento Xylocarabes. TurcoGræc. p. 124.

Simeon Hieromonachus Trapezuntius, primus qvi Sultano pescesium sive munus obtulit ut Patriarchatum consequeretur. id. p. 125. Allat. de consensu p. 1007.

Dionysius Philippopoleos Metropolita, sedit per annos octo, ac deinde se abdicavit. TurcoGræc. Crusii p. 127.

Hoc loco Marcum Ephesium *male inter Patriarchas CPol. recenset Philippus Cyprius.*

Simeon restitutus sedit per triennium. TurcoGræc. pag. 129. Vide & p. 139. ubi de ejus obitu.

Raphaël Hieromonachus Servius. id. p. 130. Hic primus Sultano solvit charatzium annuum tributum.

Maxi-

A. C.

1480 *Maximus* (ante *Manuel*) per sex annos. id. pag. 131. 138. hic vir doctissimus appellatur à Philippo Cyprio, qvi Symboli explicationem ab eo conscriptam memorat pag. 365. Hoc Maximo Patriarchatum tenente obiit Muhamedes II. Imperator Turcarum A. C. 1482.

Nilus Metropolita Thessalonicensis. TurcoGræc. p. 138.

Dionysius restitutus sedit per annos duos & aliqvot menses. id. pag. 141.

Maximus (ante *Manasses*) Serrarum Metropolita, Patriarchatum tenuit per sexemium. id. p. 142.

Nilus restitutus, & per annum unum functus patriarchatu, iterum dejectus est.

Joachimus Dramæ Metropolita. TurcoGræc. p. 143.

Nilus tertium electus, Patriarchatu fungi renuit. id. p. 144. sq.

Pachomius, Zichnarum Metropolita. id. p. 145.

Joachimus restitutus. id. p. 146.

Pachomius restitutus, qvo Patriarchatum obtinente obiit Imperator Turcarum Bajazetus A. C. 1512.

Theoleptus Metropolita Joanninorum, per annos octo & menses 6. TurcoGræc. p. 152.

Jeremias Sophiæ Metropolita. id. p. 153.

Joannicius Sozopoleos Metropolita. id. p. 154. Hoc tenente Patriarchatum obit Selimus Turcarum Imperator A. 1520.

Jeremias restitutus; Patriarchatum gessit per annos XXIII. & menses aliqvot. id. p. 156. 164.

Dionysius Nicomediæ Metropolita. id. p. 166.

Josaphus sive *Josephus* Adrianopoleos Metropolita. id. p. 169. seq Hic qvod bina palatia sibi condidisset superbi nomen tulit, & per Synodum dejectus est. Vide Henr. Hilarii notas ad Philippum Cyprium p. 407. seq. ubi nomina Episcoporum qvi dejectioni ejus subscripsere, petita è Manuele Malaxo. Ad hunc Josaphum Philippus Melanchthon A. 1559. per Demetrium Mysum Diaconum CPol. misit Augustanam confessionem Græce versam à Paulo Dolscio.

Metrophanes Cæsareæ Metropolita. TurcoGræc. p. 175. Hoc Patriarchatum tenente obiit Selimus sive Solimannus II. Turcarum Imperator A. 1566.

Juſtinus ſenior Thrax 518-527.
Juſtinus junior, Curopalates 565-578.
Romanus Lacapenus 919-944.
Lambertus Guidonis F. 894.
Theodorus Laſcaris 1205-1222.
Theodorus Laſcaris junior 1255-1259.
Leo I. Magnus Thrax ὁ Μακέλης 457-474.
Leo II. junior, Zenonis Iſauri F. 474.
Leo III. Conon, Iſaurus 717-741.
Leo IV. Chazarus 775-780.
Leo V. Armenus 813-820.
Leo VI. Sapiens 889-911.
Leontius 695-698.
Leopoldus 1658-1705.
Licinius 307-323.
Lollianus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
Lotharius 841-856.
Lotharius II. 1126-1138.
Ludovicus Pius 815-840.
Ludovicus II. 856-871.
Ludovicus III. Balbus 848.
Ludovicus IV. Arnulfi F. 903-912.
Ludovicus V. Bavarus 1314-1346.
Ludovicus Bonoſi F. 898.
Clod. Macer Tyrannus ſub Nerone.
Macrinus 217. ſeq.
M. Fulvius Macrianus Pater è triginta Tyrannis, Gallieni tempore.
Q. Fulvius Macrianus, ex iisdem triginta.
Maconius, ex iisdem Tyrannis.
Magnentius 350-353.
Majorianus 457-461.
Manuel Comnenus 1143-1180.
Manuel Iſaaci Angeli F. 1204.
Manuel Palæologus 1384-1419.
Marcianus 450-457.
Marcus Philoſophus poſt Gordianum.
Marcus Antoninus Philoſophus. 161-180.
Marinus Tyrannus ſub Philippo Arabe.
Marius è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
Matthias 1612-1619.
Mauritius 582-602.
Maxentius. 305-312.
Maximianus Herculius 286-304.
Galerius Maximianus 305-311.
Maximilianus I. 1494-1519.
Maximilianus II. 1564-1576.
Julius Maximinus 235-238.
Galerius Maximinus 308-313.
Pupienus Maximus 237. ſeq.
Petronius Maximus 455.
Maximus Tyrannus Gratiani tempore.
Maximus Tyrannus tempore Honorii.
Michael Curopalata Rangabenus 811-814.
Michael II. Balbus 821-829.
Michael III. Theophili F. Porphyrogenitus μισθωτὸς 841-867.
Michael IV. Paphlago, Καλαφάτης 1034-1041.
Michael V. Calaphates 1041. ſq.
Michael VI. Stratioticus 1056-1058.
Michael VII. Ducas Parapinaceus 1071-1078.
Michael VIII. Palæologus ſenior 1259-1282.

Mi-

Michael IX. Palæologus junior. 1321.
Mizizus sive Mezentius Tyrannus sub Constantino Pogonato.
Julius Nepos 474. seq.
Nepotianus Tyrannus tempore Constantii, Constantini M. filii.
Nero 54-68.
Nerva 96-98.
Nicephorus ὁ ἀπὸ γενικῶν. 802-811.
Nicephorus II. Phocas 963-969.
Nicephorus Bryennius, Anticæsar Nicephori Botaniatæ.
Nicephorus Botaniates. 1078-1081.
Nicolaus Canabus 1203.
Nigrinianus Tyrannus sub Maximino.
Numerianus 283. seq.
Nymphidius Tyrannus sub Nerone.
Octavianus Augustus. A. C. 14. *defunctus.*
Odenatus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
Olybrius 472.
Otho 68.
Otto Magnus 938 974.
Otto II. 974-984.
Otto III. 984-1003.
Otto IV. 1208-1212.
Palæologos vide in Andronico, Constantino, Joanne, Manuele & Michaële.
Pertinax 193.
Pescennius Niger, antiCæsar Didii Juliani.
Petronius Maximus 455.
Petrus Curtiniacus 1216-1218.
Philippicus Bardanis F. 711-713.
Philippus Arabs 244-249.
Philippus II. 1198-1208.
Philippus Curtiniacus, *titularis.* 1272.
Philippus II. & III. Principes Tarentini, *iisdem titulares* 1326. & 1352.
Phocas 602-610.
Piso è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
Postumus Pater ex iisdem Tyrannis.
Postumus filius, ex iisdem.
L. Priscus Tyrannus sub Decio.
Probus 276-282.
Procopius Anticæsar Valentis.
Proculus Tyrannus sub Probo.
Pupienus Maximus 237. seq.
Quietus è triginta Tyrannis sub Gallieno.
M. Aurelius Quintillus 270.
Regillianus è triginta Tyrannis.
Richardus Anglus, electus 1263.
Robertus Curtiniacus 1221-1228.
Robertus II. titulo Imperatoris usus 1346.
Rodulphus I. Habsburgicus 1273-1292.
Rodulphus II. 1576-1612.
Rodulphus Suevia Dux, antiCæsar Henrici IV.
Romanus Lacapenus 919-944.
Romanus II. Constantini Porphyrogeniti F. 959 963.
Romanus III. Argyrus. 1028-1034.
Romanus Diogenes 1067-1072.
Romulus Augustulus 475. seq.
Rupertus 1400-1411.

Jul. Sabinus Tyrannus sub Vespasiano.
Saturninus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
Saturninus Tyrannus sub Probo.
Sebastianus Tyrannus sub Honorio.
Clodius Septimius Albinus, anti-Cæsar Septimii Severi.
L. Septimius Severus 193-211.
Alexander Severus 222-235.
Severus Lacanus 461-465.
Sigismundus 1411-1438.
Stavratius 803-811.
Stavratius Tyrannus sub Constantino Chazari F.
Sylvanus Tyrannus sub Constantio, Constantini M. filio.
Tacitus 275. seq.
Tetricus Pater è triginta Tyrannis sub Gallieno.
Tetricus Filius ex iisdem.
Theodora Michaëlis μετανοεῖ mater 841-855.
Theodora Zoës soror 1054-1056.
Theodorus Lascaris 1205-1222.
Theodorus Lascaris junior 1255-1259.
Theodosius Magnus 379-395.
Theodosius junior 408-450.
Theodosius Adramyttenus 715. seq.
Theodosius Mauritii Imp. filius à patre consors Imperii factus.
Theophilus 819-841.
Theophylactus 813.
Thomas (Constantinus) Tyrannus sub Michaele Balbo.
Tiberius 14-37.
Tiberius II. Thrax. 578-582.
Tiberius III. Apsimarus. 698-705.
Timolaus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
Titus Vespasianus 79-81.
Titus Tyrannus sub Maximino.
Trajanus 98-117.
Trebellianus è triginta Tyrannis.
Trebonianus Gallus 251. seq.
Vabalathus, ex iisdem.
Jul. Valens Tyrannus sub Decio.
Valens, Valentiniani frater 364-378.
Valens è triginta Tyrannis, Gallieni tempore.
Valens Tyrannus sub Maximo.
Valentinianus senior 364-375.
Valentinianus junior 375-392.
Valentinianus III. 425-451.
Valentinus Tyrannus sub Valentiniano seniore.
Valerianus 253-260.
L. Verus 161-169.
Fl. Vespasianus 69-79.
Titus Vespasianus 97-81.
Trebonianus 252.
Vetranio sive Britannio, Tyrannus sub Constantio Constantini M. filio.
Victorinus Pater, è triginta Tyrannis, Gallieni tempore.
Victorinus filius, ex iisdem.
Vindex Tyrannus, sub Nerone.
Vitellius 69.
Volusianus Treboniani F. cum Patre 252.
Wenceslaus 1378-1400.
Wido. 892.
Zeno Isaurus 474. 491.
Zoë Constantini Porphyrog. mater 912-919.

Cata-

Catalogus Patriarcharum CPol. ordine Alphabetico compositus.

L. *Latinos*. T. *titulares denotat*.

Acacius ab A. C. 472. ad 489.
Ægidius Viterbiensis L. T. 1514.
Alexander 317-340.
Alexius Studii Abbas 1025-1043.
Alypius 14. *ante Constantinum M.*
Anastasius 730-754.
Anatolius 449-458.
Michaël Anchiali 1169-1177.
Andreas Apostolus 1.
Angelus Cornarius L. T. 1400.
Anthimus S. Anthemius Trapez. 535.
Anthimus Adrianopolitanus post (1621.
Antonius Cassimata, Sylæi Episc. 821-832.
Antonius Cavleas 893-895.
Antonius Studii Abbas 974-979.
Antonius IV. 1388-1396.
Arsacius 404-406.
Arsenius Autorianus 1255-1264.
Athanasius Macedo, Monachus ex monte Gano 1289-1293. & 1302-1310.
Athanasius Patellarus, Cretensis, Metropolita Thessalonic. 1633. & 1653.
Athanasius Rhaidesti post Ann. 1671.
Athenagoras *sive* Athenogenes. 10. *ante Constantinum M.*
Athenodorus II. b. *ante Const.*
Atticus 406-425.
Basilius Scamandrenus 970-974.
Basilius Camaterus 1183-1186.
Joannes Beccus sive Veccus. 1274-1282.
Bessario L. T. 1473.
Bonaventura Calatagiro L. T. 1599.
Bonifacius Bevilaqva L. T. 1590.
Joannes Calecas 1333-1347.
Callinicus Prusæ. post 1680. & 1687.
Callistus 1350-1362.
Callistus Xanthopulus 1395.
Basilius Camaterus 1183-1186.
Joannes Camaterus 1198.
Antonius Cassimata 821-832.
Theodotus Cassiteras 815-821.
Antonius Cauleas 893-895.
Mich. Cerularius 1043-1059.
Castinus sive Cestinus sive Constantinus 19. *ante Constantinum M.*
Charito 1177.
Nicolaus Chrysoberges 983-996.
Lucas Chrysoberges 1155-1169.
Jo. Chrysostomus 400-404.
Clemens Leonii 1662.
Rubius Columna L. T. 1550.
Constantinus *supra in Castino.*

Conſtantinus Cancellarius 674-676.
Conſtantinus Iconomachus, Syllæi Epiſcopus, 754-766.
Conſtantinus Lichudes 1059-1064.
Conſtantinus Chliarenus, Diaconus 1154.
Angelus Cornarius. L. T. 1400.
Marcus Cornarius. L. T. 1053.
Coſmas Hieroſol. 1075. 1081.
Coſmas Atticus 1146. ſeq.
Coſmas Sozopol. 1293. 1302.
Cyriacus ſeu Cyrillianus 18. *ante Conſtantinum M.*
Cyriacus II. 595-606.
Cyrillus Contari, Berrhoënſis. 1632. 1634. ſeq. 1638.
Cyrillus Lucaris 1621. 1624-1632. 1632. 1633. 1637.
Cyrillus ὁ Σταυὸς Tornobi 1652-1656.
Cyrus 705-711.
Demetrius *ſive* Domitius 21. *ante Conſtantinum M.*
Demophilus Arianus 370-381.
Diogenes 7. ante Conſtantinum M.
Dionyſius Philippoleos. poſt A. 1470. & poſt 1487.
Dionyſius Lariſſæ, ὁ Σταυὸς 1660. 1666.
Dionyſius Muſelimes 1671. ac deinde qvartum reſtitutus.
Domitius, vide ſupra in Demetrio.
Doſitheus 1191.
Elevtherius. 8. *ante Conſtantinum M.*
Epiphanius 520-535.
Epiphanius qvi poſtea Polyevctus. 956-970.
Eſaias 1323-1333.
Evagrius 370.
Eudoxius Arianus 360-370.
Eugenius 22. d. *ante Conſtantinum M.*
Euphemius Evchaita 489.
Euſebius Nicomedienſis 340-343.
Euſtathius 1019-1025.
Euſtratius Garides 1081-1084.
Euthymius Syncellus 906-911.
Euthymius II. 1410-1416.
Eutychius 552-565. & 577-582.
Evzoius 12. *ante Conſtantinum M.*
Fabius Columna L. T. 1550.
Ranucius Farneſius L. T. 1546.
Felix. 9. *ante Conſt.*
Flavianus 446-449.
Flavitas ſive Flavianus II. 489.
Franciſcus Piſarus L. T. 1545.
Gabriel Theſſalonicenſis poſt A. 1594.
Gabriel Chalcedonis. 1702.
Gennadius 458-471.
Georgius Scholarius in Patriarchatu Gennadius 1454-1460.
Georgius Cyprius 679-683.
Georgius ſive Gregorius Cyprius. 1283-1289.
Georgius ſive Gregorius Mamas Meliſ-

Meliſſenus 1445- usqve ad captam à Turcis CPol.
Georgius Xiphilinus 1192-1198.
Geraſimus Tornobi poſt 1671.
Geraſimus Monachus 1320.
Germanus Cyzici Metrop. 715-730.
Germanus Nauplius 1226-1239.
Germanus Malchutz 1267.
Gervaſius L. 1215-1220.
Gotio L. T. 1331.
Gregorius Nazianzenus 381.
Gregorius Cyprius 1283-1289.
Gregorius Amaſeæ 1623.
Gregorius protoſyncellus 1445-1453.
Marinus Grimani L. T. 1545.
Grullus ſive Gryllus à Michale μεθυσῦ per jocum creatus.
Gvilelmus L. T. 1362.
Henricus L. T. 1345.
Hieronymus Laudus L. T. 1474.
Hugolinus L. T.
Jacobus poſt 1675. & iterum.
Jacobus Viſſius L. T.
Jeremias Sophiæ Metropol. poſt 1519. & 1520.
Jeremias Tranus, Lariſſæ 1572. & 1582. & poſt. 1587.
Ignatius 846-857. & 867-877.
Joachimus poſt 1500.
Joannes Chryſoſtomus 398-404.
Joannes Cappadox 518-520.
Joannes Antiochenus Scholaſticus 565-577.
Joannes Neſtevtes ſive jejunator 582-595.
Joannes Protecdicus 669-674.
Joannes Diaconus 711-715.
Joannes Camaterus 1198. usqve ad captam urbem à Latinis.
Joannes Iconomachus 832-842.
Joannes Xiphilinus 1064-1075.
Joannes Hieromnemon. 1111-1134.
Joannes Beccus ſive Veccus 1274-1282.
Joannes Calecas 1333-1347.
Joannes Glycis 1316 1320.
Joannes Michaël L. T. 1485.
Joannes de Abbatis villa. L. 1246.
Joannicius Sozopol. 1520.
Joannicius Heracleæ. 1646. & 1651. & 1655.
Joaſaphus ſive Joſephus Epheſi Metrop. 1416-1439.
Joaſaphus Hieromonachus poſt 1460.
Joaſaphus ſive Joſaphatus Adrianopoleos Metrop. poſt 1550.
Joſephus Galeſii 1268-1274. & 1282.
Joſephus ſive Joaſaphus Epheſi Metrop. 1416-1439.
Iſidorus Buchiræ 1347-1349.
Iſidorus Hieromonachus 1460.
Iſidorus L. T. ante 1473.
Laurentius 13. *ante Conſtantinum M.*
Lempianus 16. *ante Conſt.*
Leo Styppiota 1134-1143.
Leonardus L. T. poſt 1301.
Leontius Theotocites 1190.
Lucas Chryſoberges 1155-1169.
Macarius 1376-1380.
Macedonius hæreticus 343-360.
Macedonius II. 496-511.

Ma-

Manuel (al. Maximus) 1480.
Marcus. 17. *ante Constantinum M.*
Marcus Hieromonachus post 1460.
Marcus Cornarius. L. T. 1503.
Marinus Grimani L. T. 1545.
Matthæus Joanninorum Metropol. 1594. & 1595. 1600.
Matthæus 1397-1410.
Matthæus L. 1221-1226.
Maximianus 431-434.
Maximus (al. Manuel) 1480.
Maximus Serrarum, post 1488.
Melitius Πηγᾶς vicario nomine 1594.
Mennas 536-552.
Methodius Cyzici Episc. 842-846.
Methodius II. 1240.
Methodius Heracleæ post 1662.
Metrophanes 307-317.
Metrophanes Cyzicenus 1439-1445.
Metrophanes Cæsareæ Metropol. post 1560. & 1581.
Michaël Cerularius 1043-1059.
Michaël Autorianus 1206-1214.
Michaël ὀξείτης 1143-1146.
Michaël Anchiali 1169-1177.
Nectarius 381-400.
Neophytus ἔγκλειστος 1154. dub.
Neophytus Athen. 1599. & 1607-1611.
Neophytus Heracleæ Episc. 1636.
Neophytus Hadrianopoleos 1686.
Neophytus junior. Heracleæ Metropol. 1708.
Nestorius 428-431.
Nicephorus 806-815.
Nicephorus Ephesinus 1260.
Nicetas Slavus, Eunuchus 766-780.
Nicetas Muntanes 1186-1190.
Nicolaus Mysticus 895-906. & 911-925.
Nicolaus Chrysoberges 983-996.
Nicolaus Muzalus 1147-1151.
Nicolaus Grammaticus. 1084-1111.
Nicolaus L. 1232-1253.
Nicolaus L. T. 1340.
Nilus 1380-1388.
Nipho 1312-1314.
Nipho Thessal. post 1486. & iterum post 1490.
Onesimus 3. *ante Constantin. M.*
Pachomius Zichnarum Metrop. post 1500.
Pachomius Batistas, Lesbius 1584.
Paisius Lariss. 1654. & 1655.
Pantaleo Zustiganus L. 1253-1260.
Parthenius Adrianopoleos 1639.
Parthenius Adrianop. junior. 1644. & 1648.
Parthenius Chii Episc. 1656.
Parthenius Cumcumis, Prusæ Metrop. 1657. & 1661. & 1670. & post 1671. & post 1675.
Paulus 340. & iterum 343.
Paulus presbyter 641-655.
Paulus é Laicis 686-693.
Paulus Cyprius 780. 784.
Paulus L. T. 1366.
Pertinax 15. *ante Constantin. M.*

Petrus Apoſtolus 1. in not.
Petrus Diaconus 655-666.
Petrus L. T. 1323.
Petrus Thomas L. T. 1366.
Philadelphus 22. c. *ante Conſtant. M.*
Philotheus 1354 & 1362-1376.
Photius 857-867. & 877-886.
Phraitas ſive Flavitas 489.
Franciſcus Piſarus L. T. 1532.
Plutarchus 5. *ante Conſtantinum M.*
Polycarpus 4. *ante Conſt.*
Polycarpus ſecundus. 11. *ante Conſt.*
Polyevctus 956 970.
Presbyter qvidam. 22. b. *ante Conſtantinum.*
Probus 22. *ante Conſt.*
Proclus 434-446.
Proſper Rebiba L. T. 1577.
Pyrrhus 639-641. atqve iterum 655.
Ranucius Farneſius L. T. 1546.
Raphaël Hieromonachus Servius poſt 1470.
Raphaël Methymnæ Epiſc. 1600-1607.
Proſper Rebiba L. T. 1577.
Scipio Rebiba L. T. 1565.
Robertus L. T. 1341.
Rufinus 22. e. *ante Conſtantinum M.*
Scipio Rebiba L. T. 1565.
Sedechias ſive Sedecion 6. *ante Conſt.*
Sergius Diaconus 610 639.
Sergius Monachus 999-1019.
Simeon Hieromonachus Trapez. poſt 1460. atqve iterum poſt 1470.
Simon L. 1226-1232.
Siſinnius 425-428.
Siſinnius Magiſter 996-999.
Stachys 2. *ante Conſtantinum M.*
Stephanus Leonis Imp. frater 886-893.
Stephanus Amaſeæ Metropolita 925-928.
Stype, vide Leo Stypiotes.
Taraſius 784-806.
Taratus (al. Titus) 20. ante Conſtantinum Magnum.
Theodorus presbyter 676-678. & 683-686.
Theodorus Spatharocandidati F. 821.
Theodorus Copas, Irenicus 1215.
Theodoſius Monachus, Boradiotes. 1178-1183.
Theodoſius ſive Theodotus 1158. ſeq.
Theodotus Caſſiteras, Meliſſenus 815-821.
Theoleptus Joanninorum Metropol. poſt 1512.
Theoleptus Philippopoleos 1587.
Theophanes Athenarum Epiſc. 1594.
Theophylactus Romani Lacapeni Imp. Filius 933-956.
Thomas Diaconus 606 [illegible]
Thomas II 667-669.
Thomas Maurocenus L. 1204-1215.
Timotheus 511-517.

Timotheus Pattarum Epiſcopus, poſt 1610.
Trypho 928-931.
Joannes Veccus 1274-1282.
Joannes Xiphilinus 1064-1075.
Pantaleo Zuſtiganus L. 1253-1260.

XXXI. Hæc de Hiſtoria CPolitana, ejusqve Græcis ſcriptoribus dixiſſe ſufficiat, qvibus unicum ſubjungere juvat Gallum *Godfridum de Villeharduin* * ſive *de Villa Harduini*, Campaniæ Gallicæ Mareſcalcum (Marechal de Champagne & de Romanie) qvi Hiſtoriam CPolis à Francis Venetisqve A. 1204. captæ, cui ipſe interfuit, fideliter deſcripſit ab A. 1198. ad 1207. Gallico illius ætatis ſermone, qvi cum ab hodierno uſu in non paucis abhorreat, *Bleſius Vigenerius* qvi primus eam novem libris arbitratu ſuo diviſam edidit, recentiorem Gallicam interpretationem per ſingulas paginas appoſuit, Pariſ. 1584. 4. Hinc ſine ejusmodi interpretatione, ſed ex emendatiore MS. Veneto prodiit Lugd. 1601. fol. diviſa in ſectiones CCLVII. Deniqve *Cangius* Pariſ. 1657. fol. utramqve harum editionum cum MS. membranaceo Regio contulit, Petri qvoqve Pithoei notulis ineditis uſus, qvas marginibus ille Vigenerianæ editioni alleverat ex MS. Codice, & ex primis foliis editionis Villeharduini qvæ juſſu Reip. Venetæ A. C. 1573. imprimi cœpit, ſed poſtea ſuppreſſa eſt. Adjunxit Cangius varias Lectiones in margine, & Vigenerii exemplo interpretationem recenti idiomate Gallico: ſectionum diviſionem ſervavit ex editione Lugdunenſi, ſubjunxitqve è Bibl. Regia Hiſtoriam brevem Imperatorum CPolitanorum Latinorum ab urbe capta usqve ad 1243. petitam ex Hiſtoria Galliæ, ſcripta verſibus Gallicis à *Philippo Muskes* Epiſcopo Tornacenſi (qvi A. 1282. obiit) & hactenus inedita. p. 212--229. Deniqve p. 230. 231. *appendicem Latinam* Villeharduino in MS. Regio à Veneto aliqvo temporibus Andronici Paleologi ſubjectam annexuit. Poſt Obſervationes Cangii, qvibus Villeharduinus & Hiſtoria illius ætatis ex omni genere ſcriptorum erudite illuſtratur, & Rhamnuſii, Ottremanni aliorumqve recentiorum hallucinationes ſubinde caſtigantur: ſeqvitur ejusdem gloſſarium veterum vocum Gallicarum, qvibus Villeharduinus utitur pag. 354--370.

Non

* A Græcis ſcribitur Βιλαρδουΐν, ut apud Acropolitam c. 47. ubi Achajæ & Peloponneſi Princeps hoc nomine memoratur. Confer Elogium Villeharduini & Genealogiam ejus familiæ, notis à Cangio præmiſſam.

Non minoris momenti eſt, qvæ Villeharduino ſubjuncta alteram Voluminis partem conſtituit, & tota Cangii induſtriæ debetur, Gallice itidem ſcripta & ſingulari ſtudio ex fide dignis monumentis ordine temporum digeſta Hiſtoria Imperii CPolitani ſub Imperatoribus Gallis ab A. 1198. usqve ad tempus captæ urbis à Turcis. *Hiſtoire de l'Empire de Conſtantinople ſous les Empereurs Francois, contenant ce qui s'eſt paſſé de plus memorable dans cet Empire, depuis que les Francois s'en rendirent maiſtres, jusques a ce que les Turcs s'en ſont emparez: dans laquelle la ſuite des Empereurs Francois, des Patriarches de Conſtantinople Latins, des Roys de Theſſalonique, des Princes de la Morée & d'Achaïe & d'Epire, des Ducs d'Athenes, de Duras, de Nicſia, des Seigneurs de Négrepont, de Metelin, & autres ſont decrites*, (pagg. 326.) *avec un recueil de pluſieurs titres & autres pieces non encore publiées, tirées tant du Treſor des Chartes du Roy, que d'ailleurs, pour ſervir de preuves à cette Hiſtoire* (pagg. 85.) Pariſ. 1657. fol. pagg. Raro obvium eſt hoc opus, in illa qvidam Hiſtoriæ parte neceſſarium, qvod licet unico modico volumine conſtat, & nullis iconibus ære deſcriptis ſuperbit, tamen venit pretio qvinqvaginta amplius marcarum Lubecenſium.

XXXII. Villeharduino jungere juvabit Innocentii III. Papæ Epiſtolas, & *Guntherum* Monachum Pariſienſem, Ord. Ciſtercienſis, eorundem temporum ſcriptorem, qvi latine tradidit Hiſtoriam captæ à Latinis CPoleos, editam in Henrici Canſii T. V. Lectionum Antiqvar. p. 358. Monachii, 1604. 4. tum alios plures qui Chriſtianorum Europæorum expeditiones in terram ſanctam ab A. C. 1080. ad 1291. (qvo Syria & Palæſtina amiſſa eſt) deſcripſerunt, imprimis volumina duo hortantibus Franciſco Pithœo & Paulo Petavio collecta à Jacobo Bongarſio, & Hanoviæ 1611. fol. edita ſub titulo: *Geſta DEI per Francos*, in qvibus ſcriptores latini illius vel paullo ſeqvioris ætatis præter Anonymos, Robertus Monachus Hieroſolymitanæ Hiſtoriæ & belli Chriſtianorum adverſus Saracenos ſcriptor, Baſil. 1533. fol. pridem vulgatus: tum Baldricus, Raimundus de Agiles, Albertus Aqvenſis, Fulcherius Carnotenſis, Gauterius, Gvibertus Abbas qvem habeo ſcriptum ante CCC. annos in membrana, Gvilelmus Tyrius ſcriptor præcipuus, & Jacobus de Vitriaco, cujus Hiſtoria Orientalis & Occidentalis prodierat Duaci 1597. 8.

Benedicti de Accoltis de bello à Chriſtianis contra Barbaros geſto, pro CHriſti ſepulchro & Judæa recuperandis. Venet. 1532. 4. Baſil. 1544. 8.

Annalium ſcriptores, Baronius, Bzovius, Pagius, Odoricus Raynaldus, Spondanus: Lexicorum item Hiſtoricorum concinnatores ut Morerius in *Croiſade*. Cangii gloſſar. in *Crux*.

Hiſtoire des gvevres des Chrétiens contre les Turcs, par Aubert. Pariſ. 1559. 4.

Belli ſacri Hiſtoria, edita à Johanne Mabillonio, Muſei Italici T. 1. p. 131. ſeq.

Jac. Benzelii Palæſtina, ſive de terra Promiſſionis & Sveonum Gothorumqve expeditionibus ſacris diſſertationes duæ Geographico-Hiſtoricæ. Upſal. 1703. 8.

Jo. Henr. Bœclerus in diſſ. de paſſagiis, T. 1. diſſertationum Academicarum p. 581. ſqq. ad Æneæ Sylvii Orationem ſuper hoc argumento Romæ A. C. 1452. habitam ad Nicolaum V. Pontificem nomine Friderici III. Imperatoris, pro ſvadenda in terram ſanctam expeditione.

Jo. Franciſcus Buddeus in ſelectis Juris Naturæ & Gentium, diſſertatione 2.

Jac. Greterus in Apologia cruciatarum expeditionum Tom. 3. de Cruce, lib. 2.

Commentarii duo Hiſtorici, antea inediti, alter de Regibus vetuſtis Norvvagicis, alter de profectione Danorum in terram ſanctam circa A. 1184. ſuſceptam, eodem tempore ab incerto auctore conſcriptus, & primum editus à Bernh. Caſpare Kirchmanno. Amſtelod. 1684. 8. Conſer etiam Janum Bircherodium lib. de Ordine Elephantino cap. VIII. ſeq. p. 51. ſeq.

Joannes Leunclavius ſcriptor præclariſſimus in Annalibus, Hiſtoria & Pandectis Turcicis, qvæ ſæpius excuſa latine & in alias etiam lingvas translata ſunt.

Stephanus Luſignanus in Hiſtoria regnorum Hieroſolymorum Cypri & Armeniæ, Pariſ. 1613. 4. Gallice.

Lud. Maimburgii, S. I. Hiſtoire des Croiſades pour la delivrance de la terre ſainte, Pariſ. 1675. & Amſt. 1682. 12. qvatuor Volum.

Jo. Molani de ſacra militia Ducum & Principum Brabantiæ, cum notis Petri Louvii, Sylvæducenſis. Antvverp. 1592. 8. Conſer Clariſſ. Burchardi Gothelf Struvii Bibliothecam antiqvam T. 1. p. 214. ſeq.

L'im-

L' imprese & espeditioni di Terra santa, & l'acqvisto fatto del Imperio di CPoli dalla Republica di Venetia, doppo l'anno 1198. insino al 1205. da Andrea Moresini. Venet 1627. 4.

Passage d' outremer de Godefroy de Boullion. Paris. 4.

Passages d' autremer par les François. Paris. 1518. fol.

Petri d' Outremanni CPolis Belgica, sive de rebus à Balduino & Henrico Imperatoribus CPol. ortu Belgis libri V. addito libro singulari de excidio Græcorum, cum notis uberioribus. Tornaci 1643. 4.

Adami Rechembergii Exercitatio de prima expeditione Cruciata, in ejus diss. Historico politicis T. 2. p. 474. seq.

Pauli Rhamnusii de bello CPolitano & Imperatoribus Comnenis per Gallos & Venetos restitutis, qvo in opere Villeharduini vestigiis insistit. Venet. 1603. & curante Jac. Gaffarello, ibid. 1634. fol. & Italice 1604. 4.

Chronicon Hierosolymitanum, sive de bello sacro Historia, libris XII. edita à Reinero Reineccio. Helmst. 1584. 4. Auctor est Albertus Aqvensis, in Gestis DEI per Francos iterum recusus.

Frid. Sylburgii Saracenica pag. 107. seq. ubi duodecim expeditiones cruciatæ recensentur.

Hermannus Witsius in Dodecade Exercitationum Tom. 2. Miscell. Exercitatione duodecima, qvæ est Hierosolymæ Historia §. 41-47.

XXXIII. Præter Villeharduinum & Historiam CPolitanam sub Imperatoribus Gallis, *Carolus Franciscus* (DU FRESNE) *Dominus* DU CANGE, Regi Galliæ à Consiliis & Franciæ apud Ambianos Qvæstor, etiam aliis multis nominibus de Historia, rebus, & antiqvitatibus CPolitanis ita præclare promeruit, ut ad earum lucem unus industria sua plus videatur contulisse, qvam cæteri universi. Nam ne de Chronico Paschali, cui immortuus est, atqve de Zonaræ Annalibus ab eo recensitis & illustratis dicam, de qvibus supra p. 142. & 156. commemini: neqve repetam qvæ de ejus notis in Pauli Silentiarii descriptionem Templi Sophiæ pag. 279. & de observationibus in Nicephorum Gregoram p. 321. & in Nicepho-

cum Bryennium, Annæ Alexiadem & Cinnamum pag. 344. 392. & 398. dicta à me sunt, qvibus descriptionem CPoleos ex *Christophori de Bondelmontibus* Florentini opere inedito ad Cardinalem Jordanum A. 1422. compositio adjunxit: his omnibus veluti cumulus qvidam accedunt duo opera pulcherrima & elaboratissima, qvibus in lectione scriptorum Hist. Byzantinæ cum fructu versaturus carere nemo potest. Unum est *Historia Byzantina duplici Commentario illustrata*, qvorum prior *familias* ac *stemmata Imperatorum* CPolitanorum, cum eorundem Augustorum *nomismatibus* & aliqvot Iconibus, præterea familias Dalmaticas & Turcicas complectitur: alter continet *Constantinopolin Christianam* sive descriptionem Urbis celebriumqve ejus ædificiorum ac monumentorum, qvalis extitit sub Imperatoribus Christianis, ex omni scriptorum genere summo studio qvatuor libris contextam & adornatam. Paris. 1680. fol. Additamenta & emendationes ad hoc opus subjunxit Gangius notis suis in Zonaram T. 2. ad calcem *dissertationis de hebdomo CPolitano* p. 145. seq.

Alterum est * *Glossarium ad scriptores Mediæ & infimæ Græcitatis*, in qvo laudatissima *Joannis Meursii* industria, qvi primus in hoc genere elaboraverat, vulgatoqve Glossario Græcobarbaro Lugd. Bat. 1610. & cum bis mille fere vocabulorum accessione 1614. 4. egregiam facem hisce literis accenderat, plura vero omiserat & inexplicata reliqverat, innumeris partibus vindicatur, & Græca vocabula novatæ significationis, aut usus rarioris, Barbara, Exotica, Ecclesiastica, Liturgica, Tactica, Nomica, Iatrica, Botanica, Chymica explicantur, eorum notiones & originationes retexuntur: complures ævi medii ritus & mores, dignitates Ecclesiasticæ & Monasticæ, Palatinæ, & qvamplurima alia observatu digna & ad Historiam præcipue Byzantinam spectantia ex editis atqve ineditis monumentis recensentur & explicantur. ** Lugd. 1688. fol. Præmissa *Simonis Portii* Romani Doctoris

* *Ingens ingentis opus* dicitur Cotelerio notis ad monumenta Ecclesiæ Græcæ Tom. 3. p. 615. Cangius ipse *vir ad miraculum doctus* T. 1. p. 733. Obiit ex dysuria (qvæ Patrem qvoqve ejus abstulerat) Parisiis X. Cal. Nov. 1688. de cujus vita & scriptis videndus Carolus Peraltus in elogiis illustrium Galliæ virorum T. 1. pag. 160. & Stephanus Baluzius Epistola ad V. C. Eusebium Renaudotum, qvæ Chronico Paschali præmittitur.

** Auctor in præfatione, *ab hoc opere*, inqvit, *edendo linguæ minus publici bodie saporis rationem Parisienses typographos deterruit. Tumque dixeram cum Terentiano Mauro*, hoc domi clausum manebit: *Cum esse vir rei Literariæ perquam studiosus*

Joan-

Glossis Grammatica lingvæ Græcæ vulgaris, inscripta Richelio: & ad calcem operis subjuncta Cangii appendix ad Glossarium suum mediæ & infimæ *** Latinitatis Paris. 1678. fol. 3. Vol. editum & Francof. 1681. atqve 1713. recusum, & nunc auctius etiam Parisiis sub prælo sudans) qvod vel ideo etiam hoc loco commemorari à me convenit, qvoniam annexam habet auctoris dissertationem *de Imperatorum CPolitanorum nomismatibus*, de qvibus qvemadmodum & de variis CPolitanis Antiqvitatibus egregium nuper spicilegium accepimus à doctissimo Viro *Anselmo Bandurio*, in cujus Imperio Orientali (de qvo supra p. 569. sq.) præclara inprimis ad Chronologiam & Geographiam CPol. Imperii subsidia continentur. Idem jam molitur aliud Opus hoc titulo: *Imperatorum Romanorum à Trajano Decio ad Palæologos Augustos, Nomismata Latina, Græca, Ægyptiaca, omnis metalli ac moduli, distincta per classes, & quam diligentissime descripta, de notis brevioribus illustrata, ad qvindecim ferme millia, & in iis qvamplurima inedita, ex qvibus variora ad tria millia in ære incisa repræsentantur, & in fronte Nomismatum, cujusqve Imperatoris vita proponitur*, Paris. 2. Tomis in fol.

XXXIV. De Scriptoribus Historiæ Byzantinæ Græcis qvinqvaginta, insignem & accuratum Commentarium consignavit præclarus Vir *MARTINUS HANCKIUS*, Gymnasii Elisabethani apud Uratislavienses * nuper Rector, deditqve excudendum Lipsiæ 1677. 4. in qvo vitas singulorum exponit copiose, scripta etiam & de scriptis judicia distinctiorem in modum recenset, eadem usus methodo, qva de Romanarum rerum scriptoribus libros duos concinnaverat, excusos ibi-

Joannes Anissonius, Lugdunensis *qui artis Typographicæ, qua sub Gryphiis, Tornæsiis, Rovillis, aliisqve pridem ea in urbe floruit, reparandæ gloriæ, dum paternis insistit vestigiis, sedulus incumbit, Glossarii nostri Græcanici typis suis elegantissimis edendi provinciam ultro in se recepit.* Cæterum typographi Parisienses injuriam sibi hac querela fieri ratî, ediderunt scriptum cui titulus: *les Imprimeurs & libraires de Paris à Messieurs les Gens des lettres*, in qvo negant sibi Glossarium Græcum à Cangio unqvam serio oblatum, sed ab Anissonio potius prævertente exortum è manibus. *Mais M^r. Anisson s'étant trouvé dans le même tems à Paris, nous enleva cet ouvrage.*

*** Pauca & levia sunt qvæ in hoc opere notat Hadr. Valesius in Valesianis.

* Obiit B. Hanckius Uratislaviæ A. 1709 24. April. ætat. 77. Ejus elogium habes in Actis Eruditorum illius Anni p. 331. in novis Literariis Hamburgensibus p. 373. & in appendice ad Lexicon universale Historicum editum Germanice cura Rev. D. Jo. Francisci Buddei. Memoirs of literature T. I. p. 27. Neuer Bücher-Saal XXXI. p. 493.

Juſtinus ſenior Thrax 518-527.
Juſtinus junior, Curopalates 565-578.
Romanus Lacapenus 919-944.
Lambertus Guidonis F. 894.
Theodorus Laſcaris 1205-1222.
Theodorus Laſcaris junior 1255-1259.
Leo I. Magnus Thrax ὁ Μακέλλης 457-474.
Leo II. junior, Zenonis Iſauri F. 474.
Leo III. Conon, Iſaurus 717-741.
Leo IV. Chazarus 775-780.
Leo V. Armenus 813-820.
Leo VI. Sapiens 889-911.
Leontius 695-698.
Leopoldus 1658-1705.
Licinius 307-323.
Lollianus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
Lotharius 841-856.
Lotharius II. 1126 1138.
Ludovicus Pius 815-840.
Ludovicus II. 856-871.
Ludovicus III. Balbus 848.
Ludovicus IV. Arnulfi F. 903-912.
Ludovicus V. Bavarus 1314-1346.
Ludovicus Bonoſi F. 898.
Clod. Macer Tyrannus ſub Nerone.
Macrinus 217. ſeq.
M. Fulvius Macrianus Pater è triginta Tyrannis, Gallieni tempore.
Q. Fulvius Macrianus, ex iisdem triginta.
Maconius, ex iisdem Tyrannis.
Magnentius 350-353.
Majorianus 457-461.
Manuel Comnenus 1143-1180.
Manuel Iſaaci Angeli F. 1204.
Manuel Palæologus 1384-1419.
Marcianus 450-457.
Marcus Philoſophus poſt Gordianum.
Marcus Antoninus Philoſophus. 161-180.
Marinus Tyrannus ſub Philippo Arabe.
Marius è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
Matthias 1612-1619.
Mauritius 582-602.
Maxentius. 305-312.
Maximianus Herculius 286-304.
Galerius Maximianus 305-311.
Maximilianus I. 1494-1519.
Maximilianus II. 1564-1576.
Julius Maximinus 235-238.
Galerius Maximinus 308-313.
Pupienus Maximus 237. ſeq.
Petronius Maximus 455.
Maximus Tyrannus Gratiani tempore.
Maximus Tyrannus tempore Honorii.
Michael Curopalata Rangabenus 811-814.
Michael II. Balbus 821-829.
Michael III. Theophili F. Porphyrogenitus μεθύστης 841-867.
Michael IV. Paphlago, Καλαφάτης 1034-1041.
Michael V. Calaphates 1041. ſq.
Michael VI. Stratioticus 1056-1058.
Michael VII. Ducas Parapinaceus 1071-1078.
Michael VIII. Palæologus ſenior 1259-1282.

Michael IX. Palæologus junior, 1321.
Mizizus sive Mezentius Tyrannus sub Constantino Pogonato.
Julius Nepos 474. seq.
Nepotianus Tyrannus tempore Constantii, Constantini M. filii.
Nero 54-68.
Nerva 96-98.
Nicephorus ὁ εἰρὸ γενικὸν, 802-811.
Nicephorus II. Phocas 963-969.
Nicephorus Bryennius, Anticæsar Nicephori Botaniatæ.
Nicephorus Botaniates. 1078-1081.
Nicolaus Canabus 1203.
Nigrinianus Tyrannus sub Maximino.
Numerianus 283. seq.
Nymphidius Tyrannus sub Nerone.
Octavianus Augustus. A. C. 14. *defunctus.*
Odenatus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
Olybrius 472.
Otho 68.
Otto Magnus 938 974.
Otto II. 974-984.
Otto III. 984-1003.
Otto IV. 1208-1212.
Palæologos vide in Andronico, Constantino, Joanne, Manuele & Michaële.
Pertinax 193.
Pescennius Niger, antiCæsar Didii Juliani.
Petronius Maximus 455.
Petrus Curtiniacus 1216-1218.
Philippicus Bardanis F. 711-713.
Philippus Arabs 244-249.
Philippus II. 1198-1208.
Philippus Curtiniacus, *titularis*, 1272.
Philippus II. & III. Principes Tarentini, *itidem titulares* 1326. & 1352.
Phocas 602-610.
Piso è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
Postumus Pater ex iisdem Tyrannis.
Postumus filius, ex iisdem.
L. Priscus Tyrannus sub Decio.
Probus 276-282.
Procopius Anticæsar Valentis.
Proculus Tyrannus sub Probo.
Pupienus Maximus 237. seq.
Quietus è triginta Tyrannis sub Gallieno.
M. Aurelius Quintillus 270.
Regillianus è triginta Tyrannis.
Richardus Anglus, electus 1263.
Robertus Curtiniacus 1221-1228.
Robertus II. titulo Imperatoris usus 1346.
Rodulphus I. Habsburgicus 1273-1292.
Rodulphus II. 1576-1612.
Rodulphus Suevia Dux, antiCæsar Henrici IV.
Romanus Lacapenus 919-944.
Romanus II. Constantini Porphyrogeniti F. 959 963.
Romanus III. Argyrus. 1028-1034.
Romanus Diogenes 1067-1072.
Romulus Augustulus 475. seq.
Rupertus 1400-1411.

Andronicus Cublides 764.
Andronicus Palæologus 479. 576.
Anianus Ægyptius Monachus 135.
* Anna Comnena 190. seq. 698. Index scriptorum ab ea memoratorum. 391. seq.
Anonymi in Apocalypsin 255.
— *appendix ad Villehardouinum* 760.
— Opus contra Barlaamum & Acyndinum 255.
— *Belli sacri scriptores.* 765. 766. 767.
Anonymi Catalogi Patriarcharum CPol. 229. 567. Episcoporum 575. 576. sq. Imperatorum CPol. 144. 229. 577.
— Prologus ad Commentaria in Aphthonium 255.
Chronicon Alexandrinum sive Paschale 142. seq. Index scriptorum in eo allegatorum. 205. seq.
— Chronicon Barbaro Græcum. 693. 696. 758.
— Definitiones fidei 254.
— Demonstrationes Chronologicæ de rebus CPol. 480. 574. 602. 687.
— *Descriptio CPoleos per XIII. regiones.* 229. 577. Auctor ex conjectura præstantissimi Cangii p. 288. ad Villehardouinum, est Marcellinus Comes scriptor Chronici, qui Justiniani Imp. Cancellarius fuit, & Cassiodoro teste (c. 25. Divin. lect.) *quatuordecim libellis CPolitanam Civitatem minutissima narratione descripsit.* Nisi forte minutissima narratio apud Cassiodorum non notat brevissimam, qualis est illa quam habemus, sed diligentissimam quæ minutius & scrupulosius omnia persequitur.
— Distinctiones antiquæ Bibliothecæ librorum in capita 255.
— de Hippodromo 605.
— Historia Politica & Patriarcharum CPol. in Turco Græcis Crusii 693. 744.
— contra Iconomachos 350.
— de inventoribus artium & disciplinarum 255.
— Lexica 254. 255.
— de locis Hierosol. 705. seq.
— de Lybistri & Rhodamnes amoribus 702.
— contra Mohamedem 689. seq.
— de officiis CPol. 479.
— Oraculorum Leonis Imp. expositio 364.
— Poëta Græcobarbarus 323.
— de Russorum conversione, apud Banduriom. ad Constantin. de administrando Imp. p. 112. seq.
— Tactica 255.
— de templo CPol. Sophiæ 689.
— Theophanis continuator 349.
— alter succinctior 350.
— Vitæ SS. & Martyrum. 510. sq.
— Vitæ Apollonii & Tarsiæ 696.
— de urbibus quæ nomen mutarunt 605.

Alii

Alii Anonymi pag. 142. seq. 485. 568. 573. 574. 575.
Antiochus 254.
Antiochi Monachi Pandectes. 695.
Antipater Bostrensis 536. 680.
Antonius Mytilenes 699.
Antonius Monachus 558.
Aphrodisianus Persa 542.
Appianus 492.
Archippus Eremita sive prosmonarius 514. 549.
Arrianus 492. 137. 135.
Arsenius Pegadensis 560.
Arsenius Corcyrensis Episc. 512. 515.
Arsenius Tornobi Metropolita. 700. 698.
Arsenius Patriarcha CPol. 321.
Arsenius Coronæ Episcopus 700.
Asclepiodotus 485.
Asterius Amaseæ Episc. 547. 555. 680.
S. Athanasius Alex. 254. 513. 538. 560.
Athanasius junior Patriarcha Alex. 465.
Athanasius Ephesinus 695.
Athanasius Laurę in monte Atho conditor 701.
* Athanasius Macedo Patriarcha CPol. 582. seq. 322. 323.
Athanasius ὁ ταχυγραφος. 518.
Michael Attaliata 684.
*Audefredus Banderii Imperium Orientale. 569. seq. Confectus operibus Nicephori CPol. 640 seq. Opus promissum de gestis Imperatorum. 767.
Barlaam 522.
Barnabas sive Barbas 555.
Barsaphtas 511.
Bartholomæus Edessenus 691.
*Basilius Cilix 114. 130.
*Basilii Macedonis Imp. κεφαλαια παραινετικα. 572. seq.
Basilius Hierosol Patriarcha 688.
Basilio Magno tributa Grammatica commentario est Moschopuli 693.
Basilius Seleuciensis 532. 539. 544. 553. 560. 563.
Bemarchius 684.
Bessarionis Epistola 241. 619.
*Joannes Boivin 300 319.
*Christophorus de Bondelmontibus 768.
Brunichius 136.
Brutius Chronogr. ibid.
Nicephorus Bryennius 343. seq.
Joannes Bryennius 322.
Josephus Bryennius 542. 544. qvater. 702.
*Ismael Bullialdus 567.
Nicolaus Cabasila. 521. 529. 531.
Simon Cabasila 693.
Caddus nomen corruptum pro Candido 239.
Joannes Calecas 534.
Mannel Calecas 530.
Callistus Metropolita Rhodi 698. 699.
Callistus Poëta 685.
Callistus Patriarcha CPol. 534.

Matthæus Camariota, vide Matth.
*Joannes Cameniata 351.
*Joannes Cananus 456. seq.
*Candidus Isaurus 239.
Carolus du Fresne, Dominus du Cange, 764. seq. 767. seq.
Antonius Cantacuzenus 684. 695.
Georgius Cantacuz. 695.
* Joannes Cantacuzenus Imp. 469. sq. 691.
Matthæus Cantacuzenus 474.
Michael Cantacuz. 696. 698.
Carolus Cantoclarus 230.
Capito Lycius 685.
Rudolphus Capellus. 768.
Casfiani Chronographia 112.
Georgius Cedrenus 155. seq. Index scriptorum ab eo laudatorum 159. seq.
Joannes Capistranus 366.
Chæremonus Syracusanus 550.
*Laonicus Chalcocondyles 474.
Demetrius Chalcocondyles 476.
Michael Acominatus Choniates. 402.
*Nicetas Acominatas Choniates. 400. seq.
Christodorus Thebanus 575.
Christodulus Monachus. 702. (Joannes Cantacuzenus.)
Christophorus, Alexandrinus Patriarcha 688.
Chrysippus presbyter Hierosol. 514. 536.
Macarius Chrysocephalus. Vide Macarius.
Demetrius Chrysoloras 521.
Manuel Chrysoloras 484.
Jo. Chrysostomus vide Johannes.
Matthæus Cigala, Cyprius 366. 577.
*Joannes Cinnamus 396 seq.
Alii Cinnami 396. seq.
Clemens Historicus 136.
*Georgius Codinus 476. seq.
**Franciscus Combefisius*. 348. *Ejus Origines CPol.* 687. seq.
* Anna Comnena, Vide Anna.
Alexii & aliorum Comnenorum scripta 392. seq.
* Constantinus Acropolita 449. 538. 550 562.
Constantinus Diaconus CPol. & Chartophylax 547.
Constantinus ab Epistolis 685.
Constantinus Patricius Chius 704.
*Constantinus Manasses 157.
*Constantinus Porphyrogenitus Imp. 486. seq. 519. 530. 569. 688. Vita Basilii Maced. 349. Cerimoniale MS. 623. seq.
Constantinus Episcopus Tii 515.
*Constantinus Magnus Imp. 1. seq. Donatio ei tributa. 5. seq.
Cosmas Vestitor 519. 535. 564.
* *Martini Crusii Turco Græcia* 692. seq.
Cyrillus Alex. 532.
Cyrillus Nicænus 695.
Cyrillus Monachus & Presb. Scythopol. 526. 556. 562. Vide & Eutychiana Hist.
Cyrillus Chronographus 159.
Damascenus Demonici & Elisonis Episc. 700.

Da-

Damaſcenus Hypodiaconus & Monachus Studita 693.
Joannes Damaſcenus. Vide Joannes.
Damaſcenus Litæ & Rhendinæ Epiſc. 780.
Daniel Monachus Raithu. 538.
Demetrius Chalcocondyles 476.
Demetrius Chryſoloras 521.
Demetrius Cydonius 322. 323. 351. 544 691.
Demetrius Cyzicenus 685. 388. 389.
Demetrius Lampenus 399.
Demetrii Martyris miracula 351. 522.
Demetrius Theſſalonicenſis, Diaconus CPol. 698. 699.
Demetrius Joannis Deſpotæ ſcriba 698.
*Dexippus Herennius 231.
Alii Dexippi 232.
Diadochus Epiſcopus Photices Epiri 530.
Dio Coccejanus 492.
Diodorus Sic. 492.
Diodori Tarſenſis Chron. 135.
Dionyſius Nauplii & Argorum Epiſc. 700.
Dionyſius Patrarum Epiſc. Metropolita Corinthi. 700.
Dionyſius Exiguus 148.
Dionyſius Halicarnaſſenſis 492.
Dominus 136. Varii hoc nomine. ibid.
Dorotheus Monembaſiæ Metropolita 366. Ejus Chronicon recuſum etiam Græce Venetiis 1684. 4. & cum auctario ac locupletiſſimo Indice. 1691. 4. apud Nicolaum Sarum.
Dorotheus Tyri Epiſcopus 145.
Georgius Douſa 241. *Hujus Epiſtola de itinere ſuo CPol. prodiit Lugd. Bat.* 1599. 8.
Theodorus Douſa 451.
*Ducas Michaëlis nepos. 567.
Theodorus Laſcaris Ducas. Vide Theod.
Abrahami Ecchellenſis Chronicon Orientale 226. *res Eccleſiæ Alexandrinæ maxime complectitur, quas nuper nova atque inſigni luce perfudit V. C. Euſebius Renaudotus, in Hiſtoria Patriarcharum Alexandrinorum Jacobitarum.* Pariſ. 1713. 4.
Jo. Eichelius 256.
Eleuſius Diaconus 685.
Elias Monachus 530.
Ephraim Cherſonæ Epiſc. 519.
Ephræm Chronographus 159.
Ephraim Syrus. 510. 517. 521. 530 532. 533. 539. bis 547. bis.
Epigrammata 575.
Epiphanius Cypri Epiſc. 532. 551.
Epiphanius Monachus & presb. Hieroſol. 512. 542. 705.
Epiphanius Scholaſticus. 120.
Evagrius Monachus 552.
*Evagrius Hiſt. Eccleſ. ſcriptor. 126. ſeq.
Alii Evagrii 127. ſq.
*Eudocia Macrembolitiſſa. 587. ſq.
Eudocia Theodoſii jun. 684. 588.

Eugenius Epiſc. montis Sinai & Raithu 698.
Eumathius ſive Stamatius 697.
* Eunapius Sardianus 232. ſq. 703.
Alii Eunapii 233.
Evodius 547.
Euripus Jo. Baptiſtæ diſcipulus. 537.
Euſebius Alex. 529. 530. bis. 531. qvater.
Euſebius Hiſtoricus ab Octaviano ad obitum Imp. Cari. Evagrius lib. V. cap. ult.
Euſebius Monachus 555. Sebaſtenus. 526.
* Euſebius Pamphili 30. ſeq. 324. Index ſcriptorum in libris Præparat. Evangelicæ 37. ſeq. & in Hiſtoria Eccleſiaſtica laudatorum 63. ſq. Epiſtola ad Carpianum 97.
Euſebius Scholaſticus 685.
Alii Euſebii 105. ſeq.
Euſtathius Epiphanienſis. 126. 136.
Euſtratius Presbyter 526.
Euthymius Monachus 546.
Eutolmius 526.
Euthymius Zigabenus 689.
Εὐθυμιακὴ ἱστορία à Cyrillo Scythopolitano ſcripta tribus libris, qvorum primus continebat vitam Euthymii Abbatis, defuncti 20. Januar. A. C. 473. ſecundus vitam S. Sabæ, tertius Joannis Silentiarii. Vide Lambecium VIII. p. 306. & Michaelem Qvien ad Damaſcenum T. 2. p. 879.
Eutropius 136. 685.
Eutychianus 136. 685.
Excerpta de Legationibus. ſeq.
Excerpta Peireſciana 490. ſeq.
Hugonis Favolii Hodœporicon &c. verſus ſcriptum Heroico libro III. prodiit Lovan. 1563. 8.
Felix 555.
Florentius 557.
Franciſcus Domeſticus, Medicus Chius 699.
Carolus du Freſne, Dominus du Cangé. 664. ſeq. 767. ſeq.
Gabriel Philadelphienſis. 696. 704.
Gabriel Pogojanæ Epiſc. 700.
* Geneſius 620. ſeq. 389.
Gennadius Scholarius 364. 365. ſeq. 696. ſeq. 575.
Geoponica 500. ſeq. Index ſcriptorum in illis laudatorum. 506. ſeq.
* Georgius Acropolita 448 ſq. 158.
Georgius Alex. ArchiEp. 518.
Georgius Cantacuzenus 695.
Georgius Chartophylax & Monachus CPol. 543. bis.
* Georgius Cedrenus 155. ſeq. Index ſcriptorum ad eo laudatorum 159. ſeq.
Georgius Chumnus 159.
* Georgius Cyprius. Vide Gregorius.
Georgius Gemiſtus Pletho 684.
* Georgius Codinus 476. ſeq.

Geor-

Georgius Galeſiota 342.
Georgius Grammaticus 515. bis.
Georgius Hagiopolita ſive Hieroſol. 535.
Georgius Hamartolus Chronici auctor 154. ſeq. 151.
Georgius Lapitha 322.
Georgius Lecapenus 684.
* Georgii Monachi βίοι βασιλέων. 353.
Georgius Monachus, tertii Chronici auctor 353. 492.
Georgius Metropolita Nicomedienſis 520. 543. 544. bis 545.
Georgius Ocnæota 342.
* Georgius Pachymeres 458. ſeq. 465. ſeq.
Georgii Pediaſimi hiſtoriam inéditam laudat Ducæus T. 2. auctarii Bibl. Patrum p. 445.
* Georgius Phranzes 615. ſq. 228.
Georgius Piſides 159. 228. 575.
* Georgius Syncellus. 149. ſeq. Index ſcriptorum ab eo laudatorum 177.
Georgius Trapezuntius. p. 619.
Georgius Zegabenus 361.
Geraſinus Polianæ Epiſc. 700.
Germanus Patriarcha CPol. 514. 534. ter. 535. 543. 544. 545. 546. qvater.
Geſta DEI per Francos 763.
* Mich. Glycæ Annales 156. Index ſcriptorum in illis laudatorum 205.
Jac. Goarus 478. 151.
Jo. Georgius Gravius 228.
* Nicephorus Gregoras. infra, Nicephorus.
Gregorius Antiochenus Epiſc. 532.
Gregorius Baſilii Anachoretæ diſcipulus 351.
* Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. 603. ſeq. 522. 526. 527. 322. 323. 540. 547.
Gregorius Archidiaconus & Referendarius CPol. 522. 530.
Gregorius Mytilenæus 531.
Gregorius Nazianzenus 531.
Gregorius Neocæſareæ ſive Thavmaturgus 532. 544. 550.
Gregorius Nyſſenus 245. 524. 528. 541. 544. 547. 548. 559. 561.
Gregorius presbyter, Nazianzeni diſcipulus 528.
Gregorius presbyter Cæſareæ Cappadociæ 519.
Gregorius Pruſæus Metropolita. 699.
Joſephus Gregorius. p. 581.
Jac. Greſerus 241. 477. ſeq. 566. Ejus de Cruce 533. ſeq.
Guntherus Monachus 765.
Petrus Gyllius 577.
Martinus Hanckius. 767.
Harpocratio 255.
Hegeſippus 112.
Heliconius 685.
Henricus Hilarius 694.
Heraclius Imp. 148.
Hermias 123.
Hermodorus Leſtarchus 697. 698.
Hermolaus Grammaticus 686.
Herodotus 492.
* Heſychius illuſtris Mileſius 240. ſeq. 137.

Heſy-

Hesychius presbyter Hierosol. 112. 137. 144. 243. seq. 512. 531. 540. bis 554. 556.
Alii Hesychii 243. seq.
* Hierocles Hippiatricorum scriptor. 497.
* Hieroclis Grammatici Synecdemus 569. seq.
Hieronymus Monachus 553.
Hippiatrica 493. seq. Index scriptorum in illis allegatorum. 494. seq.
Hippocrates 323.
Hippolytus Portuensis 135.
Hippolytus Thebanus 155.
Hippolytus, Chii Metropolita. 699.
Corporis Historiæ Byzantinæ conspectus 221. seq.
Dav. Hæschelii eclogæ Legationum. 221.
Jacobus Apostolus 543. Hebræus. 542.
Jacobus Monachus 543. bis. 544. bis. 556.
Jacobus Diaconus 553.
* Matthæus Jatrus. Vide Matthæus.
Jeremias Lariſſæ Episcopus 700.
Jeremias Patriarcha CPol. 695. sq. 698. 699. 701. seq.
Ignatius Diaconus 295. 723.
Ignatius Chius Hieromonachus. 698.
Specimen sapientiæ Indorum. 460. seq.
Innocentius III. Papa 765.
Inscriptiones 575.
Joachimus Patriarcha Alex. 697.
Joachimus Imbri Episc. 700.
Joachimus Teni Episc. 700.
* Joannes Ægeates 112.
Joannes Anagnosta. 486. 706.
Joannes Antiochenus. 686. 491.
Joannes Apostolus, Theologus. 542. 545.
Joannes Bonapheus 698.
Joannes Burclas 700.
Joannes Bryennius sacello præfectus 322.
Joannes Calecas 534.
* Joannes Cameniata 351. 706.
* Joannes Cananus 456. seq.
* Joannes Cantacuzenus. 469. seq. 322. 323. 691.
Joannes Chrysostomus 522. 532. bis. 533. qvinqvies 534. 551. 552.
Joannes Coresses 697. 698. Medicus 704.
Joannes Damascenus 516. 519. 545. ter. 688. 690. 691. 693. 707.
Joannes Despota Moldaviæ 698.
Joannes Diaconus Magnæ Ecclesiæ & Rhetor 539.
* Joannes ὁ Ἀλεξανδρεὺς & 111.
Joannes Discipulus 546.
Joannes Discipulus Epiphanii. 524.
Joannes Monachus & presbyter Eubœæ 535. 543. bis Episcopus 530.
Joannes Evchaitorum Metropolita

lita 513. 517. 523. 525. 527. 532. 545. 561. 562.
Joannes Geometra. 531. 544. 545. bis.
Joannes Monachus. 388. 515. Hieroſol. 350.
Joannes Hagiopolite ſive Hieroſol. 541.
Joannes Patriarcha Hieroſol 528.
* Joannes Malala 138. ſeq. 492. Index ſcriptorum ab eo allegatorum 139 ſeq.
Joannes Maximus 697.
Joannes Laurentius Lydus, Philadelphienſis. 485. 389. 324.
* Joannes Thraceſius, cognomine Scylitzes, Protoveſtiarius & Curopalata 386. ſeq. 254.
Joannes Siculus 157. ſeq.
Joannes Stavratius, Chartophylax Theſſalon. 522.
Joannes Theſſalonicenſis Epiſc. 522. 531. 542. 546.
Joannes Trachæus, Nærenſis 701.
Joannes Xiphilinus 529.
* Joannes Zonaras, vide Zonaras.
Joannicii ἄνθος, 695. 698.
Joaſaphus Monachus (antea Jo. Cantacuzenus) 470.
Joaſaphus Monembaſiæ Metropolita 700.
Joaſaphus Theſſalonicenſis 695. 700. Patriarcha CPol. 698. 699.
Jobus Antiochenus Patriarcha. 688.
* Joël Chronographus 456.
Joſephus 516. 542.
Flav. Joſephus 492.
Joſephus Bryennius. 531. 544. qvater. 702.
Joſephus Hiſtoriæ CPol. ſcriptor 339. 620.
Joſephus Hieromonachus 699.
Joſephus Epiſcopus Scyri 700.
Joſephus Theſſalonic. ArchiEp. 533. 534. 551. vide Joaſaphus.
Iſaacus ſacerdos Peloponneſi. 698.
Iſidorus Cardinalis Ruthenus. 746.
Iſidorus Diaconus 137.
Iſidorus ArchiEp. Theſſal. 530. 532 543. 544. 545. 557.
Judas Hiſtoricus 112.
Julius Africanus 112.
Julius Metaphraſtes 514.
Julii Pollucis junioris Chronicon 485.
Franciſcus Junius 467.
Philippus Labbe S. I. 229.
Petrus Lambecius 364.
Lampenus Tarchaniota 322.
* Laonicus Chalcocondyles 474. ſeq.
Leo Aſianus 389. è Caria 388.
Leo. Byz 686.
Leo Cinnamus 324.
Leo Centuripinus 529.

Leonis Diaconi Hiſtoria MS. 353.
Leo Grammaticus 380.
Leo Metropolita Chalced. 254.
* Leo Sapiens, Imperator 363. ſeq. 367. ſeq. Naumachica ejus è MS. edita. 372. ſeq. Homiliæ 519. bis. 521. 522. bis. 523. 529. 530. bis 531. bis. 532. bis. 533. bis. 534. bis. 544. 545. 550. 551. 553. 557. 559. 564.
Leo Philoſophus 366.
Leones alii qvi Græce ſcripſerunt. 379. ſeq.
Leonhardus Chienſis 746. 696.
Leonhardus Mendonius 699.
Leontius Byzantius 349.
Leontius Epiſcopus Arabiſſi. 540.
Leontius presbyter CPol. 519. 528. 531. ter. 532. 536. 539.
Leontius Hieroſol. 552.
Leontius Neapoleos Cypri Epiſc. 538. 553. 558.
Leontius presb. & Abbas S. Sabæ Romæ 528.
Jo. Leunclavius 766.
Licinius 136.
Logizus ſacerdos Chius 698.
Lucianus presbyter 559.
Macarius Chryſocephalus Archi Ep. 534. 535. Philadelph. 514. bis. 529. 531. 532. qvater. 535. 536. 537. 551.
* Leo Magentenus 383.
Macarius Magnes 683.
Magnus Hiſtoricus 136.
Manuel Malaxus 695.
* Malchus Philadelphienſis 236.
Claudius Maltretus 228. 252. 253. 256.
Manuel ſcriba ex Anchialo 697.
Manuel Byz. Protoſpatharius. 686. 389.
Manuel Calecas 530. 559.
Manuel è Chio 689.
Manuel Chryſoloras 484.
Manuel Eugenicus 684.
Manuel Margunius. p. 704.
Manuel Moſchopulus. 693.
Manuel Palæologus 530. 545. 546.
Manuel Phile 322.
Stylianus Mapa 568.
Marcellus Archimandrita 537.
Marcion ſive Marcius 555.
Manuel Margunius 702.
Maximus Margunius 704.
Marcus Monachus & Abbas S. Sabæ, CPol. 528.
Jacobus Marmorota 684.
Matthæus Camariota. 517. ejus in Syneſii Epiſtolas. 694. lamentatio ſuper capta CPoli. 746.
Matthæus Epheſius 323.
* Matthæus Iatrus 479. Nota in MS. Vindobonenſi, triginta verſibus auctiore, non legi Μοναχῦ ἰατρῦ ſed Μοναχῦ ὀικτρῦ καὶ θύτε. h. e. miſeri Hieromonachi. Vide Lambecium VIII. p. 469.
Maximus Margunius. p. 704.
Maximus Planudes 513. 532. 323. 575.
Maximus Protoſyncellus 698.
Meletius Cretenſis Protoſyncellus

lus 704. & inde Patriarcha Alex. 698. ſeq.
*Menander Protector 236. ſeq.
Conſtantinus Acropolita, novus Metaphraſtes 449. 562.
Julius Metaphraſtes 514.
*Symeon Metaphraſtes. Vide Symeon.
Methodius (al. Metrodorus) de vita Dionyſii Areopag. 522.
Methodius Epiſcopus. 365. 366. 533.
Methodius Melenici Epiſc. 700.
Methodius (al. Timotheus) presbyter Hieroſol. 531.
Joannes Meurſius. 241. 487. ſeq. 766.
Metrophanes Patriarcha CPol. 698. 699.
Metrophanes Smyrnenſis Metropol. 568.
Michael Acominatus Choniates. 402.
Michael Antiochenus Patriarcha. 693. 699.
Michael Archimandrita 550.
Michael Eparchus 696.
Michael Glycas. 156. vide Glycas.
Michael Monachus. 514. 554. 561. 568.
Michael è Nauplio 697.
Michael Pſellus. 511. 513. 517. 528. 531.
Michael Sophianus 695.
Michael Sbiri 697.
Michael Synadorum Epiſcopus. 514.
Michael Syngellus ſive Syncellus 254. 513. 522.
Milichius Chronographus 137.
Bernardus de Montfaucon. 300.
Andreas Moreſini 767.
Philippus Muſkes 964.
Nectarius ArchiEp. 562.
Ludolphus Neocorus 228.
Neophytus Lariſſæ Metrop. 698.
Alius Hieromonachus & protoſyncellus CPol. 699.
Neſtorianus 137.
Nicanor Athenarum Epiſcopus. 700.
Nicæna Synodus II. 254.
Nicephorus Baſilacas 400.
*Nicephorus Blemidas 341. 553. 536. 322. 323.
*Nicephorus Bryennius 343. ſeq. 702.
*Nicephorus Calliſtus Xanthopulus 130. ſq. 129. 485. 546.
Nicephorus Chartophylax 298.
Nicephorus Chumnus 322. 323. 344. ſeq.
Nicephorus Diaconus Phryx. 388. 389.
*Nicephorus Gregoras 300. ſeq. 322. 346. 519. 562. 546. bis. 544. 543.
*Nicephorus Patriarcha CPol. 153. ſeq. 295. ſeq. 512. 688. 324. Conſpectus ejus operum edendorum à V. C. Anſelmo Banduric. 640. ſeq.
*Nicephorus Philoſophus 300.

Nicephorus Phryx & Diaconus. 686
Alii Nicephori 299. seq. 344.
*Nicetas Acominatus Choniates 400. seq. 418. seq. 323. Ejus narratio de statuis CPolitanis. 321. 547. exhibetur integra Græce cum nova versione 405. seq. Index scriptorum in Nicetæ historia laudatorum 435. sq. Historia Græcobarbare scripta. 693. liber contra Moamedem 690.
*Nicetas David Paphlago Episc. 431. 388. 389. 512. bis. 513. 529. bis 534. 561. 560. 554. bis. 548. bis 543. 542 539. 536.
Nicetas Rhetor (idem cum Davide) 485. 513. 516. 518. 552. bis. 550.
Nicetas Philosophus 520.
Nicetas Serrarum Episc. 703.
Nicetas Smyrnæ Metropolita, ad qvem Simeonis Metaphrastæ Epistola apud Allatium p. 254. de Simeonibus.
Alii Nicetæ 429. seq.
Nicetæ Xylinitæ duo, de qvibus Bandurius in Imperio Orientali p. 719.
Nicolaus Cabasilas 522. 530, 531. 561. 544. 543. 322.
Nicolaus Damascenus 492.
Nicolaus junior Chronographus. 137. seq.
*Nicolaus Chalcocondyles 475. seq.
Nicolaus sacellarius Chii 699.
Nicolaus Nauplienſis 698.
Nicolaus Pepagomenus 539. 323.
Nicolaus Patriarcha de excidio Thessalonic. A. C. 904. p. 486.
Nicostratus Trapezuntius 127.
Nilus 562. alius 472.
Nilus Monachus 549.
Nilus Rhodi Metropolita 548.
*Nonnosus 239. seq. Huic Nonnoso Lambecius V. p. 131. tribuit Gregentii disputationem cum Herbano Judæo, & VIII. p. 337. Martyrium Arethæ & sociorum.
Oecumenius 255.
Olympius 622.
*Olympiodorus 237. seq.
Alii Olympiodori 238 seq.
Onesimus Pauli Apost. discipulus. 564.
Oracula 324. 363 seq.
Petrus Outremannus 767.
Pachomius Ganni & Choræ Metropolita 700.
*Georgius Pachymeres 458. seq. 695. 574. 323.
Pæanius 685.
Manuel Palæologus 530.
Gregorius Palamas 254. 530. 545. 322. 323. 324.
Palamiticæ Synodi 322. 336.
Palladius Helenopolitanus 518.
Pamphilus Martyr 254. 255.
Panodorus Ægyptius Monachus. 135.

Pan-

Pantaleo Diaconus & Chartophylax CPol. CPol. 514. ter.
Pantaleo presbyter CPol. (idem, forte) 534.
Paphnutius Anachoreta 551.
Parthenius Patriarcha CPol. 479.
Parthenius Sophiæ Metropolita 697.
Paſicrates 526.
Patriſcus, corruptum nomen pro Priſco 235.
*Paulus Silentiarius 278. ſeq.
Perdiccæ varii 705.
Dionyſius Petavius 296.
*Petrus Magiſter, 234.
Petrus Epiſcopus Argivorum, 520.
Manuel Phile 322.
Philippus Cyprius 576.
*Philippus Sidetes 112. ſeq.
*Philippi Solitarii Dioptra 566. 695.
Philo ſcriptor Hiſt. Eccleſ. 114. adde Lambecium III. p. 196. IV. 169. VIII. p. 424.
*Philoſtorgius 114. ſeq.
Alii Philoſtorgii 114.
Philotheus Patriarcha CPol. 513. 517. 521. 533. 534. 557. 322. 323. 324.
Joannes Phocas 765.
Photius Patriarcha CPol. 255. 485. 575.
Photius Scevophylax 541.
*Georgius Phranzes 615. ſq. 228.
Georgius Piſides 159. 228. 575.
Georgius Gemiſtus Pletho 684.
Maximus Planudes. vide Max.
Polybius Hiſtoricus 492.
Polybius Epiſcopus Rhinocurorum. 524.
Polycarpus Aſceta 560.
Jacobus Pontanus 566. 616, 472.
Antonius Poſſevinus 684.
Petrus Poſſinus 343. 398. 459.
*Praxagoras Athenienſis 686.
*Priſcus Panites 235.
Alius hoc nomine 236.
Prochorus S. Joannis diſcipulus 536.
Proclus Philoſ. 486.
Proclus Patriarcha CPol. 512. 531. bis. 532. qvinqvies. 559. bis. 552. 551. 542. 543.
*Procopius Cæſareenſis, 248. ſeq. 689. Index ſcriptorum ab eo laudatorum 265. ſeq.
Procopius Diaconus & Chartophylax 258. 514. 542. 536.
Alii Procopii 258. ſeq.
Michaëlis Pſelli Hiſtoria 388. 389. MSta adhuc exſtat 352. Epiſtolæ. ibid. Jambi 375. alia 558.
Philippus Ptolemæus 702.
Πύρων ſive Pyrrho Chronographus 138.
Alexius Rharthurus 695.
Paulus Rhamnuſius 767.
Joannes Rhuzanus ſive Rhyzanus. 360.
Richardus Florentinus 691.
Ruſini Hiſtoria Eccleſ. 118. ſeq.
Sabbatianus presbyter 700.
Sabinus Macedonianus 119.

Salomonis καβάλλα 704.
Joannes Scylitzes, Curopalata. Vide Joannes.
Segvierianæ Bibliothecæ MSS. Græca brevi edenda 253. seq.
Selimi Sultani litteræ ad Venetos. 700.
Sergius Confessor. 686.
Severianus Gabalensis Episc. 549.
Severus ArchiEp. 252.
Siculus Magister, Hist. Byz. scriptor. 388. 389. Joannes Siculus, 157. seq.
*Paulus Silentiarius 278. seq.
Simeon Hieromonachus ex Andro 697.
*Theophylactus Simocatta, vide Theoph.
Sisinnius ArchiEp. CPol. 514.
Smaragda Canabutzena 700.
*Socrates Hist. Eccles. scriptor. 117.
Mich. Sophianus 695.
Sophronius Monachus 521.
Sophronius Hieromonachus 699.
Sophronius Patriarcha Hierosol. 534. bis. 554. 547. 546. 536. 147. alius junior 699.
Sophronius ArchiEp. primæ Justinianæ & Achridarum 700.
*Sozomenus 121. seq.
Stamatius sive Eumathius 697. 700
Sebast. Gotfridus Starckius 461.
Stephanus Byz. de Urbibus 255.
Stephanus Byz. alius 560.
Stephanus Monachus Sabaita. 556.
Stylianus 254. Mapa 568.
Suidas 247.
Jo. Suzus 684.
**Erid. Sylburgii Saracenica* 689.
Symeon Cabasilas 693. 701.
Symeon Diaconus 702.
Symeon humilis 558. Abbas S. Mamantis ad Xerocerum περὶ Θεσσαλονίκης. ibid. in notis.
*Symeon Metaphrastes 509. seq. 560, 564. seq.
*Symeonis Magistri Annales. 352. pars prior inedita 158.
Symeon Sethus 460. ejus Chronicon 158.
Symeonis Thessalonicensis Chronicon MS. laudat Cangius glossario Græco in τρίλιθος & alibi.
Tarasius Patriarcha 543.
Medicus Taronita 322.
Teucrus Cyzicenus 686.
Thalasius 686.
Theodoritus Episcopus 558. 557. 147. ejus Hist. Eccles. 124. seq.
Theodorus Abucara 691.
Theodorus Alaniæ Episcopus. 537.
Theodorus Balsamo 322.
Theodorus Cerameus 703.
Theodorus Cutula 322.
Theodorus Cyzici Metropolita 517.
Theodorus Daphnopata 388. 389. 552. 537. bis.
Theodorus Episcopus 518.
Theodorus Galata 680.
Theodorus Gaza 706.
Theodorus Graptus 688. 324.

Theodorus junior, Confeſſor. 543.
Theodorus Laſcaris Ducas 321. 564.
* Theodorus Lector 128. ſeq.
Theodorus Magiſter 552.
Theodorus Metochita, magnus Logotheta 114. 528. 547. 323.
Theodorus Paphi Epiſcopus 559.
Theodorus Petrarum Epiſc. 562.
Theodorus presbyter CPol. 546.
Theodorus Qvæſtor 527.
Theodorus Scutariota 552.
Theodorus Scythopolitanus 254.
Theodorus Sebaſtenus 388. 389. 686.
Theodorus Sidæ Epiſc. 686. 388. 389.
Theodorus Studita 254. 533. 555. 538.
Theodorus Trimithuntis Epiſc. 518.
Theodoſius Diaconus 228.
Theodoſius Melitenus Hiſtoricus 703. 158.
Theodotus Ancyranus 550.
Theodulus Abbas 536.
Theodulus Rhetor 322. Magiſter 322.
Theognoſtus Monachus, Exarchus CPol. 568.
Theonas 695. 698.
* Theophanes Byzantius 239.
Theophanes Graptus 689.
* Theophanes Iſaurus, Confeſſor, ſcriptor Chronici 151. ſeq. 388. 389. 690. Index ſcriptorum ab eo laudatorum 171. ſeq.
Scriptores poſt Theophanem p. 348. ſeq. Index ſcriptorum ab illis laudatorum 394. ſeq.
Theophanes Cerameus, Tauromeniæ Epiſc. 535.
Theophanes Hieromonachus 700.
Theophilus ArchiEp. Alex. 519.
Theophilus Chronographus 137.
Theophilus presbyter 364.
* Theophylactus Bulgariæ Archi Epiſc. 285. ſeq. 533.
* Theophylactus Simocatta 280. ſq. Index ſcriptorum ab eo memoratorum 290. ſeq.
Alii Theophylacti 284. ſeq.
Theoſteriſtus Monachus 550.
Thomas Apoſtolus 563.
Thomas Palæologus Deſpota. 700.
Thomas Magiſter 323.
Thomais 526.
Jo. Thraceſius, Protoveſtiarius. 388. vide Jo Scylitzes.
Timotheus Epiſcopus Alex. 549.
Timotheus Chronographus 137.
Timotheus Presbyter Antioch. 531. 533.
Timotheus presbyter Hieroſol. 531.
Titus Boſtrenſis Epiſc. 552.
Trajanus Patricius 686.
Troilus Sophiſta, 686.
Henr. Valeſius 230. 491.
Conſtantinus Varinus 684.

Nanus notarius 561. (al. Abgarus.)
Antonius Pereirius 684.
Godfridus de Villeharduin. 764.
Bonav. Vulcanius 257. 262. 487.
Hieron. Wolfius 318. 319.
Joannes Xiphilinus 529.
Zacharias Rhetor 114. 126.
Zacharias Maraphras 695.
Zaridas 322.
Georgius Zegabenus 364.
Demetrius Zenus 701.
Joannes Zonaras 156. seq. 531. 533. 539. 557. index scriptorum in ejus Annalibus allegatorum 159. seq.
* Zosimus Historicus 605. seq.
Zosimus Citri Episc. 700.
Alii Zosimi 612.
Eumatius sive Stamatius Zygomala 700.
Johannes Zygomala 696. 698. 699. 701.
Theodosius Zygomala 693. 697. 698. 700. 701.

CAPUT VI.

De HELIODORO *& aliis Scriptoribus Græcis Eroticis, editis, ineditis, deperditis.*

Heliodorus Æthiopicon scriptor. 1. *ejus editiones.* 2. *Imitatores & Epitoma.* 3. *Carmen ineditum de arte Chemica.* 4 *alii Heliodori.* 5. *liber de vero amore perperam tributus Athenagoræ.* 6. *Achillis Tatii de amoribus Clitophontis & Leucippes.* 7. *Longi Pastoralia.* 8. *Eustathius sive Eumathius de Ismenii & Ismenes amoribus.* 9. *Theodori Prodromi de amoribus Rhodantis & Dosiclis.* 10. *Alia Theodori Prodromi scripta.* 11. *Alia scripta Erotica edita.* 12. *inedita.* 13. *deperdita.* 14.

I.

HELIODORUS * Theodosii F. Phœnix Emesenus, Imperatorum Theodosii M. Arcadii atq; Honorii temporibus cla-

* Auctor in extremo libri X. Æthiopicon: τοῖον δὲ πέρας ἔχει τὸ σύνταγμα, τὰ περὶ Θεαγένην καὶ Χαρίκλειαν Αἰθιοπικῶν, ὃ συνέταξεν ἀνὴρ Φοίνιξ Ἐμισηνὸς τῶν ἀφ' Ἡλίου γένος, Θεοδοσίου παῖς Ἡλιόδωρος. Photius cod. LXXIII. hanc ipsum clausulam referens non habet verba τῶν ἀφ' Ἡλίου γένος, & pro Ἐμισηνός legit Ἀμισηνός. Meminit iterum Heliodori Cod. LXXXVII. XCIV. & CLXVI.

clarus, homo Christianus composuit admodum juvenis ** ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ † fabulam disertam, elegantem & amœnam, scriptam prosa, complexam & amores castos & varias jactationes *Theagenis & Chariclea*, libris X. Postea, teste Socrate, factus Episcopus Tricensis in Thessalia, auctor fuit moris, ut Clericus qvi post susceptum sacrum munus cum uxore ante Clericatum legitimo matrimonio juncta cohabitaret, deponeretur. Qvod vero Nicephorus XII. 34. Hist. Eccles. addit Synodum provincialem †† statuisse, ut qvoniam lectione ejus librorum juvenes multi in periculum pudoris conjicerentur, ipsos vel igni abolendos daret vel Episcopatu cederet; atqꝫ Heliodorum Episcopatu excidere, qvam scripta sua abolere maluisse: Hoc merito fabulosum videtur viris doctissimis, Valesio p. 72. ad Socratem, Petavio apud Vavassorem & Vavassori ipsi pag. 149. de ludicra dictione, Sorello in observationibus ad librum XIII. Pastoris sui insanientis (berger extravagant) p. 685. Huetio p. 36. libri de origine fabularum Romanensium, & Petro Bælio in Dictionario Historico Critico Tom. 2 p. 1499. Meminit Helidori hujus Αἰθιοπικῶν scriptoris, Photium præter & Socratem ac Nicephorum, Elias Cretensis ad Orat. 17. Nazianzeni &c. Michaëlis Psselli judicium ineditum de Historiis Cha-

** Socrates V. 22. p. 287. Ἀλλὰ ὁ μὲν ἐν Θετταλίᾳ ἔθυε ἀρχιερεὺς Ἡλιόδωρος. Τρίκκης τῆς ἐκεῖ γενόμενος Ἐπίσκοπος, ὃ λέγεται ποιήματα ἐρωτικὰ βιβλία ἃ νέος ὢν συνέταξε καὶ Αἰθιοπικὰ προσηγόρευσε. Totum hoc de Heliodoro omittit Historia Tripartita, Socratis locum latine efferens IX. 38. Photius autem cum Helidori Æthiopica recensuisset Codice LXXIII. Τοῦτον δὲ, inqvit, ἐπισκόπου τυχεῖν ἀξιώματος ὕστερον φασίν. Dubium qvidem hoc videtur Valesio, *neque enim satis constat*, inqvit, *utrum libri illi de amoribus Theagenis & Charicleæ ab Heliodoro Episcopo scripti sint, an ab alio quopiam.* Sorellus plane falsum esse hoc non dubitat. At falsum certum est Socratis & Photii temporibus hoc ita traditum fuisse. Et alia exempla Ecclesiasticorum, qvi Erotica scripserunt, collegit Ægidius Menagius in Anti-Baillet.

† Alio sensu Αἰθιοπικὰ scripserat Bion Solensis, de qvo Laert. IV. 58. & Philo, cujus rerum in Æthiopia & per Æthiopes gestarum historiam laudat Antigonus Carystius hist. mirab. c. 160. Marcellus, è cujus Αἰθιοπικοῖς affert qvædam Proclus I. in Platonis Timæum p. 55. Sed Heliodorus Αἰθιοπικὰ scripsit ut Jamblichus Βαβυλωνιακὰ, Aristides Μιλησιακὰ, i. e. fabulam sive drama prosarium de amoribus Charicleæ Æthiopum Regis filiæ & Theagenis Thessali. Pro numero librorum decem in qvibusdam est capitum XXIX.

†† Severitatem Synodi majorem qvam opus erat fuisse notat Vossius IV. de Hist. Gr. pag. 487. Certe multum abest ut alii scriptores erotici pudorem Heliodori imitati semper fuerint.

Ἡλιοδώρου Φιλοσόφου * πρὸς Θεοδόσιον τὸν μέγαν Βασιλέα, περὶ τῆς τῶν Φιλοσόφων Μυστικῆς τύχης, ὅτι ἰάμβων.

Σεπτὲ γαίης μέδοντες, οἷς πανίμφρονες
Μυστικόλοι ἕποντες ἄκρον δακτύλῳ,
Καὶ πανσόφων ἐπῶντες τὴν γνῶσιν πᾶσαν
Παθῆντες ἀψαύστῳ χερὶ, πὶ μυκήθμοις
Ἐγκυκλίου παιδείας ἐννέας σοφὰς
Ἀνιγμάτων δὲ καὶ παροιμιῶν λόγῳ
Μαθεῖν σκέπτειν θέλοντες καὶ ἄκρως ἰδεῖν
Σοφιστικῶν τε κεκαλυμμένων φρένα
Καὶ γνῶσιν ὧν ἔθρεψαν εἶα δὴ ἐπῶ,
Πάσης τιμῆς κρίνουσιν ἀξίως πίλον
Τοὺς ἐμπόνους φίσαντας αὐτῶν τοὺς πόνους,
Καὶ δωρεῶν πλείστων τε παντίμων χάριν
Νέμουσι, καὶ τιμῶσιν εὐπλοΐας πάνυ,
Μάλιστα τοὺς ἄγοντας αὐτοῖς γνησίως
Ἐννοίας οἷον πρακτικῆς σοφιστικῆς
Ἐννοίας ἀρχαίων τε ῥητόρων σοφῶν
Ἠσκημένων μίμησιν εἰς γνῶσιν πᾶσαν.
Ἐπεὶ σὺ Θεόδοσε καὶ σῶφρον μέδων
Πάθησας ὥσπερ γνῶσιν οἰδέναι πᾶσαν
Ἐπιστήμην καὶ πρᾶξιν ἔμπειρον δέχου
Ἐντεχνον ὡς ἔχουσαν εἰσαγωγικὴν
Τελείαν ἐκμαίθησιν εἰς δόξαν πλέως,
Γυμναστικῆς παιδείας ἔνθεον τέλος.
Φέρουσαν, ἄῤῥητόν τε κέρδος καὶ κράτος.
Ἐς ὠφέλειαν καὶ λύπης ἀπαλλαγὴν
Τὸν πλοῦτον ἀξίως τε τίμησασαν βροτοῖς,
Πανίας ἄχθος ἐκδιώκουσαν βίᾳ
Εὐκλείας ἐμπιπλῶσαν ἀλήκτῳ, φρένας
Τέρψασαν, ἡδύνασαν εὐπόῳ φίλῳ,
Ἐχθρῶν δὲ εἰς ἄγουσαν ἐκ λύπης φθόνῳ
Ἄπαυστον ἄλγος καρδίας ἕως τέλους.
Σὺ ὧν ἄναξ πανίμφρον, εὐσεβέστατε

Ἄγαλ-

* Latinam versionem nescio quo auctore compositam audio existare MS. in Codice Regis Christianissimi xii. Apographum Græcum nescio à quo descriptum pervenit ad me beneficio illustris viri Pauli Vindingii, τῦ μακαρίτυ.

Ἄγαλμα παιδείας τε θειοείκελον,
Πρόσεξον εἰς καθεδραν εἰκειόμβ@.
Παιδευτὰς ἐμφρονάς τε καὶ ἄνδρας σοφὺς
Μύησιν ὡς ἔχοντας ὧν ζητεῖς ἐπῶν,
Κλῦον τὸ ἧς σε θᾶττον ἀκροώμβ@.,
Ὁμιλίας τε ὥστε ἐξηγήσεως
Τούτων τὰς εὐσπλοίας ἀσμένως δέχε.
Ἄκουε ὧν λέγουσιν μὲν πρὸς ῥήσεων
Αἰνίγμασι προσδέχεσθαι καὶ ῥήμασιν
Οὗτοι γὰρ ὄλβον προσφέρουσί σε βίῳ
Κοσμοῦντες εὐπραγείᾳ τῆς βιώσεως
Κράτ@. σὸν εὐφραίνοντες εὑρήσει λόγων
Μύσαι σοφισαὶ ὄντες ὡς ἐχέφρονες
Μηδὲν φθονοῦντες τοῖς θέλουσι μανθάνειν
Ἐγκειμένην μύησιν αὐτῶν ἐν λόγοις,
Ἀλλ' ἀφθόνως ἁπλοῦντες ἀξίοις ἔπ@.
Κεκρυμμένης ἐννοίας ὥστε πλουτεῖν
Καὶ ποιεῖν ἄριστον ἐκ πόνων λόγον
Καρπὸς Θεῷ ἱλασμὸν εἰς ὁφλημάτων.
Πρόσελθε γὰρ Σοφισαὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις
Τοῖς ἐμπόνως ῥηθεῖσιν ἐκ πολλῶν πόνων
Καὶ νυνεχῶς ἄκρα ῥημάτων πλοκὰς
Καὶ σωθέσεις ἔννοιαν ὡς μυσαρχικῶς
Ἔχουσαν εὐληπτον ἀῤῥήτων λόγων
Ἐκφανσιν εὐγνωστότε τοῖς φιλεμπόνως
Ζητοῦσι καὶ παντὸς νυκτὸς, ἡμέρας,
Μυσαρχικῶς τέχνης τε θείας ἱερᾶς
Τεχνουργίας τὴν πεῖραν ἐκ θείας ροπῆς
Ἄρισον ἐκπληροῦσαν ἀρχὴν καὶ τέλ@.
Οὕτως πρόσεσί μοι γὰρ ἄρξασθαι λέγειν
Ἀρχὴν λόγου πάρειμι δ' ὁ σκοπῶν ἐπ@.
Τεύξεται τὴν σύνταξιν ἐξ εἴδους ἑνός
Φέροντ@. εἰς δήλωσιν ὡς οὐκ ἄλλοθεν
Ἀλλ' ἐκ μιᾶς τε φύσεως τὸ κεκμηκὸς
Τῆς ἐνθεούσης ἐκ θαλάσσης εἰς θέαν
Βασαζομένης ὥσπερ ἀτμὸς εἰς νέφ@.
Ὑγρῷ τε θερμῷ ἐκκόσει καὶ συμπλοκῇ

Ἐκ-

Ἑνωμένοιν ἀμφοῖν μὲν εἰς μίαν κράσιν
Τούτης φυλαττούσης δὲ τῶν ἄμφω γόνων·
Τὸ ἄῤῥεν᾽ πρὸς θῆλυ καὶ τερπομένων·
Ζεύξεις θελκτῶν εἰδῶν ἀλλοίων θέας
Γαλακτι ξ πυῤῥοῦτε γεννάται γόνος·
Συλλαμβάνουσα μὲν βρέφος σωμασίας
Ἐξ ἄῤῥενος θήλεια τίκτουσα κλέος·
Τέρας βροτοῖς πλῆρες ὄλβου καὶ κράτους
Ἀεὶ ξένον, παμπλῆκτον, ἠγαπημένον
Ποθούμενον, φιλητὸν ὡς ζητούμενον
Καὶ μηδόλως τῇ πείρᾳ πρὶν ἀναξίους
Ἐκφαῖνον αὐγὴ ὄψιν, ἀλλ᾽ ὕστερ μὲν οὐ.
Κρυπτὸν πρόσωπον γαστρὸς ἐντὸς μητέρος·
Τῇ λευκότητι, τῆς ἦ φαιδρᾶς ὑσμίνης
Θησαυρὸς ὡς ποικίλος ἐκφύγοι χερῶν
Ἁφήν, ὁρᾶν δὲ κάλλος ἀδεὶς ἰσχύει
Ἐκ κοιλίας τῆς μητρὸς ἀλλ᾽ αὐτὸς βοᾷ
Πάρειμι τοῖς ζητοῦσιν ἐν μέσῳ πέλων.
Ὁρῶντες ἀγνοοῦσιν ὕπερ τοῖς κόποις
Ζητοῦσι καὶ μοχθοῦσιν ὡς πλανώμενοι,
Ἐκεῖσε ὧδε ἀσχολοῦνται εἰς κενόν.
Ἐγὼ ἦ ὡς ὑπουργὸς ἀτιμώμενος·
Ἄλλος τε πάντων ἁδαμοῦ ἀφίσταμαι
Κτηνῶν γάρ εἰμι δῆλος, εὑρήσεις δέ με
Ὅπου δ᾽ ἂν οἰκήσωσιν ἄνθρωποι ὅλοι,
Μὴ ἦν πορευθεὶς μακρὰν ἐκτέμνων ὁδόν
Οὐ γὰρ πέλω εἰς πόντον, εἰ ἐκεῖσε μὲν,
Ἐκ τῆς θαλάττης εἰς νέφος εὑρίσκομαι,
Βαίνω γὰρ, ὥσπερ ἀτμὸς, ἐκ πόντου μέσου,
Νέφη ἔχων χιτῶνα καὶ καλύπτομαι
Σκότος ὁμίχλης καὶ μέλανσίς με σκέπει,
Ἀνέρχομαι ἦ πανὸς ὡς λεπτὸς πάχυ
Ἀὴρ ἔχει με πρύτανις ἐν αὐτῷ ὅλον,
Εὑρίσκομαι δ᾽ ἔκλαμπρος ἐκχιλβος λίαν
Πλύσει ὅταν με ἐκπλυνεῖς θείῳ πυρί
Ἐψῶν παρόντων καὶ ὕδωρ τὸ πόντιον

Mi-

Μέτρῳ χέων μυ εἰς πρόσωπον αὖ πάλιν
Διχῶς μερίζομαι γὼ εἰς τρεῖς γίνομαι
Κάτω ἄνωτε πατρὶ καὶ τῇ τεξάσῃ
Αὐγή με λευκὴ μῆνᾶ τῶν πλάγχνων μέσον
Πατὴρ φύσας δὲ πυρὸς ἐξελεύσεται
Θνήσκων βίᾳ ἐγὼ γὼ αὐτὸν ὡς φονεὺς
Κτείνω ἑῶν ἔζοικον ὄρφανον πάλιν
Ὕλης ἐν ᾗ ὑπῆρχεν ἴχνος μὲν φέρειν
Λαβὼν δ' ἀπ' αὐτῷ θένος ἐυρεθήσομαι
Κρείττων, ἔχων τ' σφῶν τε μορφὴν εἰκόνος.
Ξανθὸν φέρων τὸ εἶδος, ἀλλὰ πρὸς βραχὺ
ὌΦθήσομαι μέλας δὲ ποικιλοχρόας
Βρύων χρυσόσπερμόν τε καὶ χρυσοζώμιον
Ὃ καὶ χρύσανθον εἶδος ἐκ μετάλλᾳ χρυσῆς
Ποικιλόμορφον ὤχραν ἀργυρόχρυσον
Χρυσάργυρον ξανθόχρων αὖθις πορφυρῆν
Ὡς κυτρινόπρασόν τε πυῤῥοφεγγίτης
Χρυσῆ κόραλλός εἰμι ταύτας ἐκφέρων
Τὰς χρόας, ἄνθη πάντα καὶ χλοηφορῶ.
Ὅταν δὲ ἴδῃς ταύτας εἰς τὸ ἐμφανὲς
Μορφῆς ἐμῆς τὰς χρόας ἐκμορφωμένας,
Πρόσιλθε γεννηθέντι παιδίῳ νέῳ
Ἐμοὶ μέλανι ὄντι καὶ κεκρυμμένῳ
Σκότει ἀφαίρῳ οἷα καὶ τῇ ἀχλύι
Ἀλλ' ἔνδον ἐκσίλβοντι καὶ κεκασμένῳ
Γάλακτι ἐκθήλαζε μαθὼν μητρόων
Θηλῆς γάλα πρὸς ὀλίγον ποτίζε με
Θρέψων με μικρὰ μικρὰ πηπτος πέλω
Ἕως ἂν ἐλθῃ ἰσχὺς ἐκτρέφουσά με
Ἄγουσα εἰς ἀνδρεῖον ἔυρυθμον μελῶν.
Εἰς χῆμα δ' αὖ τέλειον ἔυμορφον πάνυ
Ἐγὼ γὼ ἀνδρωθεὶς μὲν λεπτυνθήσομαι
Τραφεὶς λίαν ξιφικῶς ἀκμάσω νέος
Τῇ ποιότητι τουτέρων τῶν στοιχείων
Καὶ ἐν νέφει ὡς λεπτὸς αἰτμὸς ἴζομαι
Ἀὴρ γὼ εἰς κόλπους με θάλπων βαστάσει

Vanus notarius 561. (al. Abgarus.)
Antonius Pervicacius 684.
Godfridus de Villeharduin. 764.
Bonav. Vulcanius 257. 262. 487.
Hieron. Wolfius 318. 319.
Joannes Xiphilinus 529.
Zacharias Rhetor 114. 126.
Zacharias Maraphras 695.
Zaridas 322.
Georgius Zegabenus 364.
Demetrius Zenus 701.
Joannes Zonaras 156. seq. 531. 533. 559. 557. index scriptorum in ejus Annalibus allegatorum 159. seq.
* Zosimus Historicus 605. seq.
Zosimus Citri Episc. 700.
Alii Zosimi 612.
Eumatius sive Stamatius Zygomala 700.
Johannes Zygomala 696. 698. 699. 701.
Theodosius Zygomala 693. 697. 698. 700. 701.

CAPUT VI.

De HELIODORO & aliis Scriptoribus Græcis Eroticis, editis, ineditis, deperditis.

Heliodorus Æthiopicon scriptor. 1. *ejus editiones.* 2. *Imitatores & Epitomæ.* 3. *Carmen ineditum de arte Chemica.* 4 *alii Heliodori.* 5. *liber de vero amore perperam tributus Athenagoræ.* 6. *Achillis Tatii de amoribus Clitophontis & Leucippes.* 7. *Longi Pastoralia.* 8. *Eustathius sive Eumathius de Ismenii & Ismenes amoribus.* 9. *Theodori Prodromi de amoribus Rhodantis & Dosiclis.* 10. *Alia Theodori Prodromi scripta.* 11. *Alia scripta Erotica edita.* 12. *inedita.* 13. *deperdita.* 14.

1.

HELIODORUS * Theodosii F. Phœnix Emesenus, Imperatorum Theodosii M. Arcadii atq; Honorii temporibus cla-

* Auctor in extremo libri X. Æthiopicon: τοῖον δὲ πέρας ἔχει τὸ σύνταγμα, τὴν περὶ Θεαγένην καὶ Χαρίκλειαν Αἰθιοπικῶν, ὃ συνέταξεν ἀνὴρ Φοίνιξ Ἐμισηνὸς τῶν ἀφ' Ἡλίου γένος, Θεοδοσίου παῖς Ἡλιόδωρος. Photius cod. LXXIII. hanc ipsum clausulam referens non habet verba τῶν ἀφ' Ἡλίου γένος, & pro Ἐμισηνός legit Ἀμαθηνός. Meminit iterum Heliodori Cod. LXXXVII. XCIV. & CLXVI.

clarus, homo Christianus composuit admodum juvenis ** ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ † fabulam dissertam, elegantem & amœnam, scriptam prosa, complexam & amores castos & varias jactationes *Theagenis & Charicleæ*, libris X. Postea, teste Socrate, factus Episcopus Tricensis in Thessalia, auctor fuit moris, ut Clericus qvi post susceptum sacrum munus cum uxore ante Clericatum legitimo matrimonio juncta cohabitaret, deponeretur. Qvod vero Nicephorus XII. 34. Hist. Eccles. addit Synodum provincialem †† statuisse, ut qvoniam lectione ejus librorum juvenes multi in periculum pudoris conjicerentur, ipsos vel igni abolendos daret vel Episcopatu cederet; atq; Heliodorum Episcopatu excidere, qvam scripta sua abolere maluisse: Hoc merito fabulosum videtur viris doctissimis, Valesio p. 72. ad Socratem, Petavio apud Vavassorem & Vavassori ipsi pag. 149. de ludicra dictione, Sorello in observationibus ad librum XIII. Pastoris sui insanientis (berger extravagant) p. 685. Huetio p. 36. libri de origine fabularum Romanensium, & Petro Bælio in Dictionario Historico Critico Tom. 2 p. 1499. Meminit Helidori hujus Αἰθιοπικῶν scriptoris, Photium præter & Socratem ac Nicephorum, Elias Cretensis ad Orat. 17. Nazianzeni &c. Michaëlis Pselli judicium ineditum de Historiis Cha-

** Socrates V. 22. p. 287. Ἀλλὰ ὃ μὲν ἐν Θετταλίᾳ ἔθυε ἀρχιερεὺς Ἡλιόδωρος. Τελικῆς τῆς ἐκεῖ γενόμενος Ἐπίσκοπος, ἃ λέγεται πονήματα ἐρωτικὰ βιβλία ἃ νέος ὢν συνέταξε καὶ Αἰθιοπικὰ προσηγόρευσε. Totum hoc de Heliodoro omittit Historia Tripartita, Socratis locum latine efferens IX. 38. Photius autem cum Helidori Æthiopica recensuisset Codice LXXIII. Τοῦτον δέ, inqvit, φησὶν Ἐπισκόπου τυχεῖν ἀξιώματος ὕστερον φασίν. Dubium qvidem hoc videtur Valesio, *neque enim satis constat*, inqvit, *utrum libri illi de amoribus Theagenis & Charicleæ ab Heliodoro Episcopo scripti sint, an ab alio quopiam.* Sorellus plane falsum esse hoc non dubitat. At saltim certum est Socratis & Photii temporibus hoc ita traditum fuisse. Et alia exempla Ecclesiasticorum, qvi Erotica scripserunt, collegit Ægidius Menagius in Anti-Baillete.

† Alio sensu Αἰθιοπικὰ scripserat Bion Solensis, de qvo Laert. IV. 58. & Philo, cujus rerum in Æthiopia & per Æthiopes gestarum historiam laudat Antigonus Carystius hist. mirab. c. 160. Marcellus, è cujus Αἰθιοπικοῖς affert qvædam Proclus I. in Platonis Timæum p. 55. Sed Heliodorus Αἰθιοπικὰ scripsit ut Jamblichus Βαβυλωνιακὰ, Aristides Μιλησιακὰ, i. e. fabulam sive drama prosarium de amoribus Charicleæ Æthiopum Regis filiæ & Theagenis Thessali. Pro numero librorum decem in qvibusdam est capitum XXIX.

†† Severitatem Synodi majorem qvam opus erat fuisse notat Vossius IV. de Hist. Gr. pag. 487. Certe multum abest ut alii scriptores erotici pudorem Heliodori imitati semper fuerint.

riclez & Leucippes laudat & ex eo nonnihil profert Leo Allatius c. 4. de patria Homeri p. 79. Æthiopica Heliodori antequam ederentur legit & locum è libro ipsius decimo sub *scriptoris non dilutæ auctoritatis* elogio latine attulit Politianus cap. 3. Miscellaneor.

II. Lucem vidit Heliodorus primum *Græcè* Basileæ 1534. 4. ex officina Hervagiana, cum præfatione *Vincentii Obsopæi*, qui ex Bibliotheca Matthiæ Corvini Hungariæ Regis à milite * quodam direptum redemit. Hæc editio cum MSS. codicibus ab Andrea Schotto ni fallor vel G. Cantero, diligentissime collata fuit in Bibliotheca Marquardi Gudii.

Latine ex versione non ineleganti & cum argumentis *Stanislai Warschewiczki* nobilis Poloni Basil. 1551. fol. apud Oporinum. Versionem subinde præter Bourdelotium in notis castigat Caspar Barthius III. 2. V. 20. Adversar. qui judicat Heliodoro opus esse nova interpretatione, quam etiam promisit sed non dedit Joanus Bourdelotius. Porro fallitur Clariss. Bælius, qui in lexico affirmat Heliodori editionem in folio esse Græcolatinam. Separatim versio latine Heliodori recusa est Antwerp. 1556. 12. Lugduni Bat. 1637. 12. & Ursellis 1651. 12. Inter libros ab Oporino excusos memoratur Heliodorus Græce innumeris locis emendatus à Guil. Cantero, & latine à Warschewickio versus in 8. Sed illam editionem nunquam vidi.

Græce & Latine cum eadem Warschewiczii versione & *Hieronymi Commelini* castigationibus, qui Heliodorum contulit cum quatuor MSS. Palatino, Vaticano, Guil. Xylandri & Basileensi. Heidelb. 1596. 8. & Lugd. 1611. 8.

Cum ejusdem Warschewiczii versione & notis eruditis *Jani Bourdelotii* Paris. 1619. 8.

Cum

* Opsopœus in præfat. *Defecit ad me seriatus exista clade Ungarica, qua sereniss. quondam Regis Matthiæ Corvini Bibliotheca omnium instructissima superioribus annis* (A. 1526.) *à barbarie Asiatica vastata est. Hunc cum aliis nonnullis miles quidam plane gregarius* (Gregorius perperam excusum est in Mich. Neandri præfat. ad Gnomologiam Stobæi p. 27.) *& ab omnibus tam Græcorum quam latinorum disciplinis abhorrentissimus jam apud nos tinctorem agens, tunc vero illustrissimum Principem Casimirum Marchionem Brandenburgensem laudabilis memoriæ comitatus in Ungariam fortuna non sine numine vocat, nec sine numine divino sustulit, quia auro exornatus nonnihil ad hunc explendescebat, ne scilicet tam bonus auctor & visus & lectus paucissimis, interiret.*

Cum versione eadem & annotationibus Davidis *Parei*. Francof. 1631. 8. Gilberti qvidem Gaulmini notæ in Heliodorum qvarum spem facit pag. 480. & 530. ad Theodorum Prodromum, nunqvam editæ sunt.

Gallicè Heliodorus translatus est auctore *Jacobo Amioto* Paris. 1549. & 1559. fol. & 1575. 12. 1583. 12. qvæ versio ipsi Abbatiam ** conciliasse dicitur, licet auctor, qvem transtulit, hoc ipso opere Episcopatu feratur excidisse.

Alia Gallica versio paulo nitidior nescio qvo auctore cum pluribus nec inelegantibus imaginibus in æs inciſis prodiit Parisiis apud Samuelem Thiboust. 1623. 8. Metaphrasin *Melini San Gelasii* (de Saint Gelais) Episcopi Engolismensis qvi carmine Gallico *** partem Heliodori transtulisse traditur, haud vidi.

Hispanice è latino, per *Ferdinandum de Mena* Toletanum, recensente Cæsare Oudino, Paris. 1616. 12. *La Historia de los dos leales amantes Theagenes y Chariclea, transladada de latin en Romance por Fernando de Mena, vezino de Toledo: vista y corregida por Cesar Oudin.* Aliam versionem ineditam *Francisci Vergara* memorat Nic. Antonius in Bibl. Hispana.

Anglice carmine Hexametro Heliodorum reddere conatus est *Abraham Fraunce*, cujus initium videbis ubi lubebit in Actis Eruditorum Anni 1687. p. 580.

Germanice prodiit per *Johannem Fischart* Westhofii in Alsatia ludimagistrum, Francof. 1580. 8. quæ altera & denuo recensita est editio.

Belgice Amstelod. 1659. 1669. 12.

Polonice, Vilnæ 1606. 8.

** Baillet jugemens des Savans T. 1. p. 557. *Quelques uns disent qu' Amiot eut l' Abbaye de Bellosane après la mort de Vatable pour une traduction assez mediocre qu'il fit du Roman d' Heliodore & qu'il ne recommoda qu' après son voyage au Concile de Trente.* Mr. Teissier elog. T. 2. p. 152. *Rabillard dans son Histoire de Meaux dit qu' Amiot exerça à Bourges la charge de Professeur en la langue Grecque & en la Latine pendant dix ans avec beaucoup de reputation: que ce fut durant ce temps là qu'il fit sa traduction de l' Histoire Ethiopique de Theagene & Chariclee, dont il ne connoissoit pas l' Auteur, & qu'étant allé à Rome il apprit de Romulus Amasée, Bibliothecaire du Pape, qu' Heliodore Evesque de Trica dans la Thrace étoit l' Auteur de cette Histoire &c.*

*** Sorel remarqv. sur le XIII. livre du Berger extravagant p. 685. Mr. Bayle Dictionnaire p. 1499.

III. Veram esse historiam qvam Heliodorus descripsit, licet subinde instar Herodoti paradoxis refertam, sensit Opsopœus & Philippus Melanchthon & auctor præfationis ad Germanicam versionem. Sed hoc non magis assensum nostrum meretur, qvam qvod affirmantem G. Calixtum inducit C. W. Eybenius ad Eponymologicum Criticum Magiri pag. 426. licet nihil tale habet Calixtus vir doctus libro de conjugio Clericorum p. 419. Heliodorum libros suos conscripsisse lingva Æthiopica. Vel qvod Menagius Tom. 2. Anti Baillet p. 334. Heliodorum primo loco recensens inter eos qvi officio sacro functi amatoria vulgare non dubitarunt, scribit Æthiopica eum sua composuisse cum jam esset Episcopus. Vel qvod Sorellus à Clariss. Bælio * confutatus negavit auctorem Æthiopicorum fuisse Christianum. Cæterum in locorum descriptione fide haud indignus esse videtur scriptor certe venustissimus, licet non satis Atticum observet Clarissimus Grævius notis ad Luciani Solœcistam pag. 746. Ita qvoqve de Heliodoro Salmasius præfat. ad Erotica Achillis Tatii: *Veteres scholiasta aliquando scriptum hoc Achillis Tatii vocant nomine* Ασυμπτωτος, *ut Heliodori Æthiopica sub titulo* Χαρικλείας. *Hi duo sunt optimi ac præstantissimi* Ἐρωτικῶν *auctores qui hodie existent & terantur manibus hominum otiosorum & elegantis inertiæ studiosorum. Reliqui omnes, Eustathii & Prodromi, nugæ sunt præ istis, vix digni qui legantur. Heliodorus Achille disertior, & in operibus dicendi genere eloqventiam qvam promittit ac præstat, etiam vendicans. Certe abundantior est, & tractatu limpido & amœno diffusæ orationis, lectorem allicit & tenet. Iste* (Achilles) *simplicioris & magis inaffectatæ elegantiæ sectator, ut planein eo agnoscas peculiares Alexandrinis vernulis argutias, & delicias nativi sermonis miro sale ac suavitate conditi. Succinctior ubique est, & vibrantes sententias ex abrupto interqvens. Argumenti varietas & accidentium mutatio in Heliodoro mirabilior* (qvandoqve etiam citra necessitatem & nodum vindice dignum interveniente Deo ex machina) *qvamvis nec Achilles hac in parte sibi defuerit. Sed* Ἐπισόδεια *intermiscuit paulo lasciviora, cum semper sit castus Heliodorus.* Bourdelotius p. 18. ad Heliodor. *Achillem Tatium esse Heliodori simiam, si Gaulmino meo morem geram ad Achillem Tatium declarabo.* Prætereo qvæ de Heliodoro erudite ut solet & eleganter illustris Huetius libro de origine fabularum Romanensium p. 36 sq. post alia deniqve observans à seqventium temporum fabulatoribus Heliodorum tanqvam exemplum propo-

* Mr. Bayle in *Heliodore*, nota (E)

propositum sibi ad imitandum, perinde ut à Poëtis fere Homerum. Quod de recentioribus etiam non paucis fabularum Romanensium scriptoribus verum esse constat, ut in Gasperis Gilli Hispani Diana latine à se sub Erotodidascali nomine edita observavit Casp. Barthius, in Gvarini Myrtilo & Urfæi Sylvandro Huetius. Confer Claudii Quilleti Callipædiam libro III. p. 43. edit. Paris. 1596. 8. Elegans epitome nec minus perspicua quam brevis librorum Heliodori concinnata est à *Gvil. Cantero* lib. 1. novar. lect. c. 19. Idem loca nonnulla ejusdem scriptoris castigat in libro de ratione emendandi Græcos auctores ** & novar. lect. lib. 3. cap. 9. probans judicium viri docti, qui Epicis poëtis diligenter legendum Heliodorum, & licet prosa decurrat, pro optimo exemplari illis proponendum vasit. Epitomen Æthiopicorum Heliodori edidit etiam cum quibusdam observationibus & narratione de parentibus suis *Martinus Crusius* Francof. 1584. 8. Sed & *Johannes Scheffinus* Lubecensis Æthiopissam Tragico-comœdiam vulgavit versibus latinis, cujus argumentum fatetur se ex Heliodori Æthiopicis petiisse. Francof. 1608. 8.

IV. Tribuitur præterea huic Heliodoro, incerta fide, Poëma Chemicum versibus Jambicis. Chronicon MS. in Bibl. Regis Christianissimi: Ἡλιόδωρος γράψας τὰ λεγόμενα Αἰθιοπικὰ ἐπίσκοπος ἦν τὴν Τρίκκης ἐπὶ Θεοδοσίου. Γράφει ὁ Ἀλὲ σίχων ἰάμβων τὴν ξ χρυσῆ ποίησιν πρὸς τὸν αὐτὸν Θεοδόσιον. Vide Cangii glossarium Græcum in vocabulo ποίησις, Conringium de Hermetica Medicina p. 25. Bartholinum de Medicis Poëtis p. 103. seq. Exstat adhuc illud poëma sub Heliodori nomine in variis Bibliothecis manu exaratum, quod interpretabor infra, ubi Chemicos scriptores recensebo libro VI. Nunc Græcum repræsentabo, quale ex apographo Codicis Parisiensis, sed valde inemendato potui exsculpere, ut si non omnia restituerim ac correxerim, lector æquus mihi facile hoc sit condonaturus.

** Gvil. Canterus præf. ad librum suum de ratione emendandi Græcos auctores: *Secundo loco Heliodori historiam adduxeram ex duobus antiquis Codd. mirum in modum à nobis emendatam. Etenim primum cum Vaticano Codice collatum hoc opus à quodam fuit, deinde ex alio in Italia scripto libro G. Falkenburgius idem emendavit. Ex utrisque porro libri notis in unum collectis Heliodorum correximus, nostris etiam conjecturis interjectis.*

Ἡλιοδώρου Φιλοσόφου * πρὸς Θεοδόσιον τὸν μέγαν Βασιλέα, περὶ τῆς τῶν Φιλοσόφων Μυστικῆς τύχης, ἐν ἰάμβοις.

Σεπτὰ γαίης μέδοντες, οἷς πανίμφρονες
Μυστιπόλοι ἕπονται ἄνδρες δακτύλῳ,
Καὶ πανσόφων ἑστῶτα τὴν γνώμην πᾶσαν
Παθόντες ἀψαθεῖ μύθῳ, μὴ μυκήσῃ
Ἐγκυκλίου παιδείας ἐπαίνους σοφοὺς
Ἀπαγμάτων δὲ καὶ παροιμιῶν λόγῳ
Μαθεῖν σκαπτὸν θέλοντες καὶ ἄκρους ἰδεῖν
Σοφιστικῶν τε κεκαλυμμένων φράσιν
Καὶ γνῶσιν ὧν ἔφησαν εἶα δὴ ἐπῶν,
Πάσης τιμῆς κρίνουσιν ἀξίους πέλειν
Τοὺς ἐμπόνους φίλαυτας αὐτῶν τοὺς πόνους,
Καὶ δωρεῶν πλείστων τε παντίμων χάριν
Νέμουσι, καὶ τιμῶσιν ἐυπλεῖς πάνυ,
Μάλιστα τοὺς ἄγοντας αὐτοῖς γνησίως
Ἐπαίνους οἷον πρακτικῆς σοφιστικῆς
Ἐπαίνους ἀρχαίων τε ῥητόρων σοφῶν
Ἡσκημένων μίμησιν εἰς γνῶσιν πᾶσαν.
Ἐπεὶ σὺ θεόστεπτε καὶ σῶφρον μέδων
Πόθησας ὥστε γνῶσιν εἰδέναι πᾶσαν
Ἐπιστήμην καὶ πρᾶξιν ἔμπειρον δέχειν
Ἔντεχνον ὡς ἔχουσαν εἰσαγωγικὴν
Τελείαν ἐκμαίθησιν εἰς δόξαν πλείστην,
Γυμναστικῆς παιδείας ἔνθεον τέλος
Φέρουσαν, ἄῤῥητόν τε κέρδος καὶ κράτος
Ἐς ὠφέλειαν καὶ λύπης ἀπαλλαγὴν
Τὸν πλεῖστον ἀξίους τε πέμπουσαν βροτοὺς,
Πανίας ἄχθος ἐκδιώκουσαν βίᾳ
Ἐυπλείας ἐμπίπλῶσαν ἀλήτους, φρένας
Τέρπουσαν, ἡδύνουσαν ἐυνέτων φίλων,
Ἐχθρῶν δὲ εἰσάγουσαν ἐκ λύπης φθόνῳ
Ἄπαυστον ἄλγος καρδίας ἕως τέλους.
Σὺ ὧν ἄναξ πανίμφρον, ἐυσεβέστατε

Ἄγαλ-

* Latinam versionem nescio quo auctore compositam audio extare MS. in Codice Regio Christianissimi XII. Apographum Græcum nescio à quo descriptum pervenit ad me beneficio illustris viri Pauli Vindingii, τῦ μακαρίτυ.

Ἄγαλμα παιδείας τε θεοείκελον,
Πρόσεξον εἰς καθέδραν οἰκειόμβ.
Παιδευτὰς ἐμφρονάς τε καὶ ἄνδρας σοφὺς
Μύησιν ὡς ἔχοντας ὧν ζητεῖς ἐπῶν,
Κλῖνον τὸ σὸν σὺ θᾶτ]ον ἀκροώμβ.,
Ὁμιλίας τε ὥστερ ἐξηγήσεως
Τούτων τὰς εὐελπείας ἀσμένως δέχου.
Ἄκυρ ὧν λέγουσιν μὲν πρὸς ῥήσεων
Αἰνίγμασι προσδέχεσθαι καὶ ῥήμασιν
Οὗτοι γὰρ ὄλβον προσφέρουσί σοι βίῳ
Κοσμοῦντες εὐπραγείᾳ τῆς βιώσεως
Κρατ. σὸν εὐφραίνοντες εὐρήσει λόγων
Μύσαι σοφισταὶ ὄντες ὡς ἐχθρονες
Μηδὲν φθονοῦντες τοῖς θέλουσι μανθάνειν
Ἐγκειμένῳ μύησιν αὐτῶν ἐν λόγοις,
Ἀλλ' ἀφθόνως ἁπλοῦντες ἀξίοις ἐπ.
Κεκρυμμένης ἐννοίας ὥστε πλυτίειν
Καὶ ποιεῖν ἄρισον ἐκ πόνων λόγον
Καρπὸς Θεῷ ἱλασμὸν εἰς ὁΦλημάτων.
Προσελθὲ γὰρ Σοφισταὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις
Τοῖς ἐμπόνως ῥηθεῖσιν ἐκ πολλῶν πόνων
Καὶ νυνεχῶς ἄκυρ ῥημάτων πλοκὰς
Καὶ σωθέσεις ἔννοιαν ὡς μυσαρχικῶς
Ἔχουσαν ἔυληπ]ον ἀῤῥήτων λόγων
Ἐκφανσιν ἐυγνωσόντε τοῖς Φιλαμπόνως
Ζητοῦσι καὶ πονοῦσι νυκτὸς, ἡμέρας,
Μυσαρχικῶς τέχνης τε θείας ἱερᾶς
Τεχνουργίας τὴν πεῖραν ἐκ θείας ροπῆς
Ἄρισον ἐκπληροῦσαν ἀρχὴν καὶ τέλ.
Οὕτως πρόσεσί μοι γὰρ ἄρξασθαι λόγων
Ἀρχὴν λόγου πάρειμι δ' ὁ σκοπῶν ἐπ.
Τέυξεται τὴν σύνταξιν ἐξ εἴδους εἰνός
Φέρονθ. εἰς δήλωσιν ὡς ὐκ ἄλλοθεν
Ἀλλ' ἐκ μιᾶς τε Φύτ]λης τὸ κοσμούμβον
Τῆς ἐνθεύσης ἐκ θαλάσσης εἰς θέαν
Βασαζομένης ὥσπερ ἀτμὸς εἰς νέΦ.
Τῇ τε θερμῇ ἐνώσει καὶ συμπλοκῇ

Ἐνω-

Ἑνωμένοιν ἀμφοῖν μὲν εἰς μίαν κρᾶσιν
Ταύτης φυλαττούσης δὲ τῶν ἄμφω γόνων
Τὸ ἄρρεν᾽ πρὸς θῆλυ καὶ τερπομένων
Ζεύξεις θελκτῶν εἰδῶν ἀλλοίαν θέας
Γαλακτι δ᾽ πυρρῷτε γενναίαν χρόνῳ
Συλλαμβάνουσα μὲν βρέφος σωμασίας
Ἐξ ἄρρενος θήλεια τίκτουσα κλέος
Τέρας βροτοῖς πλῆρες ὄλβου καὶ κρείττους
Ἀεὶ ξένον, παμπλήκτον, ἠγαπημένον
Ποθούμενον, φιλητὸν ὡς ζητούμενον
Καὶ μηδόλως τῇ πείρᾳ πρὶν ἀναξίους
Ἐκφαῖνον αὐγῇ ὄψιν, ἀλλ᾽ ὕπνος μὲν εὖ.
Κρυπτὸν πρόσωπον γαστρὸς ἐντὸς μητέρος
Τῇ λευκότητι, τῆς ὑ φειδρᾶς ὑσίης
Θησαυρὸς ὡς ποικίλος ἐκφεύγει χερῶν
Ἀφήν, ὁρᾶν δὲ κάλλος ἐδεὶς ἰσχύει
Ἐκ κοιλίας τῆς μητρὸς ἀλλ᾽ αὐτὸς βοᾷ
Πάρειμι τοῖς ζητοῦσιν ἐν μέσῳ πέλων.
Ὁρῶντες ἀγνοοῦσιν ὅπερ τοῖς κόποις
Ζητοῦσι καὶ μοχθοῦσιν ὡς πλανώμενοι,
Ἐκεῖσε ὧδε ἀσχολοῦνται εἰς κενόν.
Ἐγὼ ὑ ὡς ὑπουργὸς ἀτιμώμενος
Ἄλλος τε πάντων ὑδαμοῦ ἀφίσταμαι
Κτηῶν γάρ εἰμι δῆλος, εὑρήσεις δέ με
Ὅπου δ᾽ ἂν οἰκήσωσιν ἄνθρωποι ὅλοι,
Μὴ ὄν πορευθεὶς μακρὰν ἐκτάμνων ὁδόν
Οὐ γὰ πέλω εἰς πάντον, εἰ ἐκεῖσε μὲν,
Ἐκ τῆς θαλάττης εἰς νέφος εὑρίσκομαι,
Βαίνω γὰ, ὥσπερ ἀτμὸς, ἐκ πόντου μέσου,
Νέφη ἔχων χιτῶνα καὶ καλύπτομαι
Σκότος ὁμίχλης καὶ μέλανσίς με σκέπει,
Ἀνέχομαι ὑ πάντες ὡς λεπτὸς πάχυ
Ἀὴρ ἔχει με πρύπτων ἐν αὐτῷ ὅλον,
Εὑρίσκομαι δ᾽ ἔκλαμπρος ἔκχιλος λίαν
Πλύσει ὅταν με ἐκπλυνεῖς θείῳ πυρί
Ἐψῶν παροῦσι καὶ ὕδωρ τὸ πόντιον

Mi-

Μέτρῳ χέων μιν εἰς πρόσωπον αὖ πάλιν
Διχῶς μερίζομαι χδ' εἰς τρεῖς γίνομαι
Κάτω ἄνωτε πατρὶ καὶ τῇ τεζάσῃ
Αὐγῇ με λευκὴ μῶνα τῶν πλάγχνων μέσον
Πατὴρ φύσας δὲ πυρὸς ἐξελέυσεται
Θνήσκων βίᾳ ἐγὼ χδ' αὐτὸν ὡς φονεὺς
Κτείνω ἑῶν ἔξοικον ἔρφανον πάλιν
Τ'λης ἐν ᾗ ὑπῆρχεν ἴχνος μὲν φέρειν
Λαβὼν δ' ἀπ' αὐξ ὠδίνος εὑρεθήσομαι
Κρείττων, ἔχων τ' σφῶν τε μορφὴν εἰκόνος.
Ξανθὸν φέρων τὸ εἶδος, ἀλλὰ πρὸς βραχὺ
Ὄφθήσομαι μέλας δὲ ποικιλοχρόας
Βρύων χρυσόσπερμόν τε καὶ χρυσοζώμιον
Ὃ καὶ χρύσανθον εἶδος ἐκ μετάλλου χρυσῆς
Ποικιλόμορφον ὤχραν ἀργυρόχρυσον
Χρυσάργυρον ξανθόχρων αὖθις πορφυρᾶν
Ὡς κυτρινόπρασόν τε πυῤῥοφεγγίτης
Χρυσῆ πόραλλός εἰμι ταύτας ἐκφέρων
Τὰς χρόας, ἄνθη πάντα καὶ χλοηφορῶ.
Ὅταν δὲ ἴδῃς ταύτας εἰς τὸ ἐμφανὲς
Μορφῆς ἐμῆς τὰς χρόας ἐκμορφυμένας,
Πρόσελθε γεννηθέντι παιδίῳ νέῳ
Ἐμοὶ μέλανι ὄντι καὶ κεκρυμμένῳ
Σκότει ἀφαίρῳ οἷα καὶ τῇ ἀχλύι
Ἀλλ' ἐνδον ἐκσίλβοντι καὶ κεκασμένῳ
Γάλακτι ἐκθήλαζε μαθῶν μητρόων
Θηλῆς γάλα πρὸς ὀλίγον ποτίζε με
Θρέψων με μικρὰ μικρὰ νήπιον πέλω
Ἕως ἂν ἔλθῃ ἰσχὺς ἐκτρέφουσά με
Ἄγουσα εἰς ἀνδρεῖον εὐρυθμον μελῶν.
Εἰς σχῆμα δ' αὖ τέλειον ἔυμορφον πάλιν
Ἐγὼ χδ' ἀνδρωθεὶς μὲν λεπτυνθήσομαι
Τραφεὶς λίαν ξιφικῶς ἀκμάσω νέος
Τῇ ποιότητι τεσσάρων τῶν στοιχείων
Καὶ ἐν νέφει ὡς λεπτὸς ἀτμὸς ἴζομαι
Ἀὴρ χδ' εἰς κολπους με θαλπων βασάσει

Ἔνδον δὲ μὴ ἔχων πῦρ ὑψωθήσομαι
Ἀρθεὶς εἴσω ὑψοῦ, ὄμβρου ἔσομαι
Οἵητε γαίᾳ ξηρᾷ θεὸν μὴ νάμα
Φύτλης ἐμῆς γεννηθεὶς ὡς ὑπερφυῶς
Τῶν στοιχείων τὴν ποιὰν εὐκεράτως ἔχειν
Κατακλῶσαι ἀρδείᾳ γῆν ἐκβλαστάνειν,
Χλοηφόρους παντοίας ἀνθῶν εἰδέας,
Πυκνούμενος γὰρ ἁλμὸς ἐκ γῆς εἰς νέφος
Ἐξ ὑγρᾶς ὕσίας τε θᾶττον γίνεται
Ὕδωρ βρέχον τὴν γαῖαν ἐκβλαστάνειν γένη
Τῶν ἀνθέων παντοῖα καὶ καρποφορεῖ,
Οὕτως γὰρ ἡ τῆς ξηρᾶς ἐκλυθήσεται
Φύσις πρὸς ὑγρὰν ἐκρίσασα καὶ νάμα
Ὑπερφυῶς εἰς θεῖον ἐκτραπήσεται
Καὶ τὴν μέλανσιν λευκότητα ποιέει,
Αὕτη γὰρ ἡ λεύκωσις ἔσαι δευτέρα
Ἥπερ ποθοῦσι τῶν σοφῶν ἀνδρῶν γόνος
Ἰδεῖν ὅταν μέλανσις ἐκ γαίας τραφῇ
Τῆς ὥσπερ ὕσης νεκρᾶς ἐξ ὕλης πάχος
Εἰς φαιδρὸν ὄμμα λευκότητος ὡς χιὼν
Τὸ θεῖον ἐκβλύζουσα νέκταρ ἐκ μέσου
Πηγαῖας ὡς φέρουσα τὸ ζητούμενον
Ἀφροσελήνης ξανθὸν ἐντὸς γαστέρος
Τὸ κάλλος ἐξαστράπτων αὐγαῖς ἐκφέρει
Λευκὴν μὲν ὄψιν δεικνὺς ἔκτυλβον πάνυ
Χρυσάνθιον κόραλλον, ἀλλ' ἀσώματον
Ἐυειδὲς εὐέκλαμπρον ἀστραπήχρουν
Ζώνας χρυσιζούσας τε καὶ χλοηφόρους
Πέμπων σέλας καὶ λάμψιν ἀυθις ἡλίου
Λεύκωσιν ὡς κάλυμμα ἔξωθεν φέρων
Ἔνδον δὲ τοῖς βλέπουσιν ὥσπερ πυρφόρος
Λαμπῆρ φλογηφόρος τε φεγγίτης μέλας
Τὰς τῶν λίθων ποικίλας ἐκπέμπων χρόας
Ὡς ἄμπελον χλωρὸν τὸ εἶδος τῶν φύλλων
Ὡραῖον, ἔυειδες μὲν ἄνθος βλαστάνων
Ἐκ τεττάρων κλάδων δὲ συνηνωμένων
Ὁμοῦ μίαν πρὸς ῥίζαν ἔυκαρπον φέρει

Πέπει-

Πέπειρον ἀρδευθέντα βότρυν ὡς μέλι
Τὴν ποιότητα γεύσεως κεκτημένον
Λευκὸν πάνυ πρόσχημα καὶ μορφὴν ἔχει.
Οὕτω δὲ λευκὸς βότρυς εὐθαλὴς πέλων
Λειόμενος τῇ χερσὶν οἶνον βλαστάνει
Πυῤῥὸν μὲν ὥσπερ αἷμα γεύσει ἐυκράτου
Εὐεσμον ἐξ οὗ βάπτεται ἡ πορφύρα
Τῇ κογχύλῃ μιχθεῖσα πόντου ἐκ μέσου
Ἐρυθρὰ ὥσπερ ἀτμὸς εἰς νέφος θέσει
Ἀνέρχεται γὰρ ἐκ θαλάσσης ἐκφάναι
Νυμφοστολίσης παρθένου φαιδρὸν γάλα
Βρέφους νέου τεχθέντος εἰς διατροφὴν
Ἀνδρωθὲν ἔσαι γὰρ τεκοῦσῃ ὡς υἱός,
Ζευχθεὶς δὲ ταύτῃ αὐθις ὡς νικηφόρος
Ὀφθήσεται τὸ θῆλυ ἐκκαλύμενος
Πρὸς συμπλοκῆς ἕνωσιν εἰς συνουσίαν.
Ταύτης ἐνωθείσης δὲ φαιδρῶς ἄρρεν
Πρὸς δευτέραν πλοκήντε καὶ μίξιν πάλιν
Ἔσαι ὅλη ἐκσιλβος ἀχλὺν τὸ σκότος
Τ' ἅλην γεώδη ἐκβάλλουσα εἰς τέλος
Καὶ μίγνυται εἰς ζεῦξιν ἐκ ἀφίσταται
Τῇ δευτέρᾳ πλοκῇ τε θᾶττον ἐκτελεῖ
Πρώτης κλειδὸς πλήρωσιν ὡς καὶ τὸ σέφος
Λευκώσεως πληροῦσα ἔργον δευτέρας
Χρήζουσα μηδὲν εἰς τελείωσιν πάλιν.
Τὸ σῶμα λευκαίνειν πᾶν οἷον καὶ θέλει
Τῶν τεσσάρων βάπτουσα σωμάτων φύσιν
Λευκὴν φέρουσα καὶ διώκουσα σκότος
Τὸ ἐμφωλεῦον ὡς κάλυμμα ἀχλύος
Ἐκσιλβον ἔκλαμπρόν τε δείκνυσι πλέον
Φωτὸς σελήνης ταῦτα λευκαίνει ὅλα
Νικῶντα λευκότητι λεύκωσιν πᾶσαν.
Ἐξῆς τε δευτέρα κλεὶς ἄρχεται πάλιν
Ξανθώσεως λεύκωσιν εἰς ξανθὸν φέρειν
Ξανθοῦντε δείκνυσα τῆς μορφῆς ὅλην
Ἐργάζεται γὰρ αὖθις ὥσπερ καὶ πάλαι,
Οὕτως γὰρ ἡ ξάνθωσις εἰς πέρας φέρει

Ἄριστον ἐκπλήρωμα καὶ κεκοσμένον
Πληρεμίνων τῶν βαθμῶν εἰρμὸν καὶ τέλος,
Ὥσπερ γὰρ ἡ λεύκωσις, ἕτως γίνεται
Ξανθώσεως τὸ ἔργον ἐκπληρέμενον
Εἰς κέρδος ὄλβιόντα τὸν κόπον φέρει,
Καὶ χαρμονὴν πάμπλυτον ἐξάγει κόποις
Πάρωθεν ὃς ἔπειρας, ὥστε πλεσίως
Τῶν τύτε δραγμάτων πλέον μὲν ἐκφέρειν
Φόρυς καὶ δεικνύει τὸν μισθὸν εὐφραδέστατον
Εἰς ἐκβολὴν πενίας αὖθις εὕρεσιν
Πλέτε τε καὶ ὄνησιν ἔνθεον βίῳ
Οὕτω γὰρ εὐπραγοῦντες ὀφθῶμεν σοφοί
Χρῄζοντες ὧδε μηδὲν ἔκ τινος βροτῶν
Μὴ ἀσχολέμενοι δὲ πάμπαν ἐν βίῳ
Ἀλλὰ θεῷ λατρείας αἶνον προσφέρειν
Στέργειν παθόντε τρυφῶν ἠτιμασμένον
Ἄπονον χαρὰν καὶ δόξαν ἔνθεον χάριν
Πτωχοῖς νέμειν δέοντα καὶ πάντας θέλειν
Σώζειν τε καὶ λύτρωσιν ἐξ ὀργῆς νέμειν
Καὶ χεῖρας συμπαθείας ἐκτείνειν πᾶσιν
Καὶ εὐπραγεῖν καὶ μηδὲν ἔκφαυλον λέγειν
Ἢ τεκταίνεσθαι σκάνδαλόν τι εἰς πέλας
Ἀλλ' εὐφρονεῖν εἰς πάντας εὐπροσηγόρως
Εἶναι θέλοντας, κλῆρον ὄλβιον μέγαν
Ζωῆς ἔχειν μιμητὰς ἔργοις ἐνθέοις
Τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ θείῳ ἐν λόγῳ
Πράξει τε φωσφορεῖντας εἶναι ὡς σέλας
Μηδὲν λέγειν εἰς πρᾶξιν ἀλλ' εἶτι φρονεῖν
Πένητας εὐποΐᾳ συμπαθεῖν ὅπως
Τὸν πλοῦτον ἐκκενοῦντες εἰς αὐτοὺς ῥᾷον
Εὕρωμεν ἔργων μισθὸν ἠτιμασμένον
Ἐντεῦθεν ἐκδημοῦντες ὡς ἄνδρες σοφοί.
Οὗτος γὰρ ἐστιν εὐσεβείας ἔνθεος
Ἀγὼν πόθος τε θερμὸς εἰς θεότροπον
Ζῆλον τελέμενος, ἀνδρεία φρενῶν
Καὶ σώματος κάθαρσις ὥσπερ καὶ ψυχῆς.
Οὕτως γὰρ εὐπραγοῦντες ἀξιόκλεοι

Εσό-

Ἐσόμεθα πρὸς Χριστὸν ὡς καὶ τῷ σέβει
Στεφηφορεῦντες αὐθις ἐσθλῶν πράξεων
Σκηπτ[ου]χίας τῶν κλήρων ἀξιώμεθα
Ἐκλάμψεως εἰς δόξαν αὐγλης καὶ φάους
Τιμῆς σέβας ἔυκλειαν ἐυσεβες ἀτους
Ἄναξι πιστοῖς προσφέροντες ἐντίμως
Τοὶς τὸ κρατῶ καὶ σκῆπτρα γῆς πιστευμένοις
Ἡς χριστολάτραις ὄσι δόξης ἐμπλέοις,
Ὑμνοῦντες, ἐυλογοῦντες, αἰνοῦντες Θεὸν
Τὸν πέρθεον τὸν φωτὸς ὄντα αἴτιον
Ζωῆς χορηγὸν καὶ θέλοντα τοῖς βροτοῖς
Λύτρωσιν ἐυρεῖν ὥσπερ ἀμπλακημάτων
Οὕτως τυχεῖν μέλλουσαν ἔυκλειαν πάλιν,
Καὶ προσφέρειν λατρείαν αὐτῷ τῷ μόνῳ
Θεῷ λόγῳ σὺν Πατρὶ θείῳ Πνεύματι
Εἰς κυκλικοὺς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

V. Fuere & alii Heliodori, qvos præsenti loco succincte perseqvar. Nonnulli qvidem *nostro antiquiores*, ut 1) Heliodorus Γαζοφύλαξ Seleuci Regis, jussu ejus, templum Hierosolymitanum spoliaturus, de qvo 2. Maccab. III. Vide Jo. Valentem ad Annum Imperii Seleucidarium 136. Olymp. 150. 4. 2) Heliodorus Atheniensis, qvi Athenæo & Harpocrationi ὁ ῥέτορικὸς & 3) Heliodorus alter Atheniensis Tragicus Galeno memoratus. De utriusqve scriptis agit Meursius in Bibl. Attica & Vossius pag. 372. de Hist. Gr. 4) Rhetor Heliodorus, Græcorum longe doctissimus, cujus meminit Horatius lib. 1. Sat. 5. 5) Heliodorus Stoicus, qvi L. Junium Silanum discipulum suum testimonio apud Neronem oppressit. Schol. Juvenal. Sat. 1. vers. 33. & 35. 6) Heliodorus Philosophus & Rhetor qvi Adriano Imp. ab Epistolis fuit. Spartian. Adriano c. 15. & 16. Dio lib. 69. p. 789. Nescio an diversus 7) Heliodorus Syrus, Avidii Cassii Pater, Rhetor, & præfectus Ægypti. Xiphilin. pag. 810. 8) Heliodorus Cassii filius sub M. Antonino deportatus Jul. Capitolin. in M. Antonino c. 26. 9) Heliodorus Alexandrinus ὁ Ὀλυμπιονίκης Olymp. 248. 10) Heliodorus fatorum interpres sive Mathematicus (h. e. Astrologus) cujus meminit Ammianus XXIX. 1. Nescio an ab hoc vel qvinto diversus sit 11) Heliodorus Stoicus qvi

recenſetur inter Scholiaſtas Arati. 12) Heliodorus Arabius Sophiſta ſub Antonino Caracalla, de qvo Philoſtratus 2. de Sophiſt. pag. 620. Huic Æthiopica tribuenda ſuſpicantur auctor Græci ſcholiqvod Hervagianæ librorum Heliodori editioni ſubjicitur, Sorellus & alii, parum certa conjectura, & Socratis, Photiiqve teſtimonio adverſante. 13) Lucius Aurelius Heliodorus ejusqve filius 14) Aurelius Valerius Heliodorus, Palmyreni, in Inſcriptione Palmyrena XIII. 15) Heliodorus Pruſaënſis 16) Heliodorus Medicus Chirurgus cujus mentio apud Juvenalem VI. 373. 17) Heliodorus metricus ſive qvi de metris Comicis ſcripſit, laudatus Hephæſtioni, Rufino & Priſciano. Idem forte qvem allegat Euſtathius ad Homerum. 18) Heliodorus Martyr ſub Aureliano, de qvo Martyrologia 21. Nov. 19) Heliodorus presbyter qvi contra Manichæos ſcripſit teſte Gennadio c. 6. de Scriptor. Eccleſ. 20) Heliodorus qvi martyrium obiit Antiochiæ ſub Diocletiano. Martyrolog. 28. Sept. 21) Heliodorus libertus & Procurator Vibiæ Aureliæ Sabinæ, Marci Antonini filiæ, in Veteri inſcript. apud Begerum T. 2. thesaur. Brandeb. p. 676.

Alii æqvales noſtri 1) Heliodorus de qvo ſæpius meminit Hieronymus in Epiſt. eum Epiſcopum appellans. Confer Baronium ad Martyrolog. 3. Julii. Hunc eundem cum Æthiopicon ſcriptore viri docti faciunt, ſed qvia eſt res incerta, illum h. l. ſeparatim memorare volui. 2) Heliodorus Monachus ad qvem Nilus in Epiſtolis lib. 1. Epiſt. 41. & lib. 2. Epiſt. 46. 3) Alius ut puto Heliodorus Silentiarius ad qvem idem Nilus IV. 61. Neſcio qvisnam ex hiſce vel diverſus ne ab omnibus ſit Heliodorus ad qvem exſtant Epiſtolæ Syneſii, alius certe cujus in Epiſtolis Libanius meminit.

Alii juniores noſtro Heliodoro 1) Heliodorus Martyr in Africa de qvo Martyrolog. 6. Maji 2) Heliodorus Antiochenus presbyter circa A. C. 440. cujus de virginitate libellum memorat Gennadius c. 29. de Scriptoribus Eccleſ. 3) Heliodorus de qvo Honoratus Masſilienſis in vita Hilarii Arelatenſis p. 111. *In his profectibus conſtitutum ſubditus ardor accendit, ut Heliodori matrem hæreſis Ariane vinculis colligatum expeteret* (leg. expediret) *illuminaret, attuleret.* 4) Heliodorus qvem filium ſuum vocat Sidonius Apollinaris IV. Epiſt. 10. 5) Heliodorus Alexandrinus Hermeæ F. Ammonii frater. Prætereo 6) Heliodorum presbyterum, qvi puer cum diſciplinam ſubterfugi-

fugiturus ad concavam fluvii cujusdam ripam lateret, ab homunculis qvibusdam in terram pygmæorum delatus, & post longam temporis moram matri suæ restitutus est, qvam fabulam ex Silvestri Giraldi itinerario Cambriæ lib. 1. cap. 8. plura transscribens qvam credens refert V. C. Jo. Christoph Becmannus Histor. Orbis terrarum Geographica & civili p. 364. seq. 7) Heliodorum præfectum, Cassiodori consangvineum, lib. 1. Var. Epist. 4.

Alii denig; incertæ ætatis, ut Q. Sosius Heliodorus in Vet. Inscript. apud Fabrettum p. 253. Heliodorus, cujus Epitaphium Græcis scriptum literis in Ægypto testatur se reperisse Vanslebius p. 374. relat. de Ægypto. Tum ille, cujus Epitaphium legitur ad Gades Hispaniæ in hanc sententiam:

D. M. S.

Si lubet, legito.

Heliodorus insanus Carthaginiensis ad extremum orbis sarcophago, testamento me hic jussit condier, ut viderem si quispiam me unqvam insanior ad me visendum ad hæc usqve loca penetraverit.

Omitto qvod apud Themistium Orat. 2. p. 30. (Orat. 14. edit. Petavii) ubi Philo & Heliodorus Sophismatum κυριεύονλες & κεραίνες inventores memorantur, pro Heliodoro Diodorum (Cronum) non absurde legit vir doctissimus Joannes Harduinus.

Supereſt unus adhuc dicendus HELIODORUS Larissæus * sub cujus nomine Optica sive κεφάλαια τῶν ὀπτικῶν paucis foliis constantia edita sunt Græce & Latine Florentiæ apud Juntas 1573. 4. & ibidem Italice *Ignatio Dante* interprete, una cum Opticis Euclidis 4. Ad editionem Florentinam hunc libellum Græ-

* Diu post Tiberium scripsisse ostendit se ubi narrat eum de nocte qvoqve visu valuisse, Τινὰς ἢ νύκτωρ ὀψεῖν ὅιος ἐκεῖνος ὁ Τιβέριος γέγονε ὁ Ῥωμαίων βασιλεύς. Confer qvæ viri docti ad Sveton. Tiberio cap. 68. Laudat & Ptolemæi Ὀπτικὴν πραγματείαν, ut Platonem qvoqve & Euclidis στοιχεῖα Optica, atqve Heronem Mechanicum ἐν Καταπτρικοῖς. Multis idem argumentis contendit videre nos non per solam immissionem radiorum ex objectis, sed & per προβαλλόμενον ἀφ' ἡμῶν φῶς sive per lucem ex oculo nostro emissam, qvod multis hodie præterrem absurdum videtur.

Græce & Latine Hamburgi curavit recudi Frid. Lindebrogius Anno 1610. 4. & Tho. Galeus Cantabrigiæ cum Opuſculis Mythologicis Phyſicis & Ethicis A. 1670. 8 Prodierunt etiam Heliodori Lariſſæi Optica ſed pleniora & in duos diſtincta libros cum interpretatione & animadverſionibus *Eraſmi Bartholini* Pariſ. apud Cramoiſium 1657. 4. Κεφάλαια illa qvæ Florentiæ edita dixi in qvibusdam Codd. MSS. inſcribuntur: Δαμιανὸς Ἡλιοδώρῳ Λαρισσαίῳ περὶ ὀπτικῶν ὑποθέσεων κεφάλαια. Vide Labbeum Bibl. nov. MSS. pag. 119. Damiani Heliodori nomen invenio etiam in codicibus Iſ. Voſſii, Galei, & Gudii: tum in eo qvi exſtat in Johannea noſtra cod. 56. MS. fol. Inter MStos codices Iſ. Voſſii eſt etiam Heliodorus de menſuris ac ponderibus. Et Labbeus Bibl. nov. MSS. pag. 117. memorat Domni ſive Domneni Lariſſæi Philoſophi enchiridion introductorium in Mathematicam, & Enchiridion Arithmeticæ.

VI. De fabula erotica qvæ ſub ATHENAGORÆ nomine prodiit, alibi dixi: tamen non poſſum non in præſenti cum Lectore communicare qvæ de eadem nuper ad Collegam meum conjunctiſſimum ſcripſit vir ſupra laudes, & legiſſe te non pœnitebit.

Eruditiſſimo viro Jo. Chriſtophoro Wolfio, Sacrarum litterarum Profeſſori, S. P. D. Maturinus Veyſſierius La Croze.

Actum forte agere tibi haud ab re videbor, Amicorum cariſſime, in hacce quam tibi nuper pollicitus ſum ἐπιχείρεσι fabula illius amatoria, quam viri quidam eruditi Athenagoræ Philoſopho Chriſtiano adſcripſerunt. Poſt illa enim qua Vir Illuſtris Gisbertus Cuperus eam in rem annotavit, in quibus conſentientem habuit amicum noſtrum communem, a) - - *vix quemquam fore cenſeo, qui ei ſententiæ tuendæ, in quam Guillelmus Cave* b) *prater alios propendere videtur, animum deinceps adjiciat. Perpenderam id quidem apud me, cum ſcribebam me neſcio quid eam in rem habere aliis indictum; unde etiam ita lis mota inter eruditos dijudicari poſſet, ut in poſterum nihil futurum eſſet ea in re controverſiarum. Nimirum τὸ πρῶτον ψεῦδος deprehendiſſe mihi videbar, potiſſimam*

a) Biblioth. Græcæ L. V. pag. 88. & ſeq.
b) Hiſtor. Litterar. pag. 87. ed. Gen.

mam videlicet causam, quæ Fumæum illius libri Scriptorem impulerat, ut eam fabulam ederet in vulgus, nonnullaque alia observaveram, quibus novitas illius scriptionis liquido demonstraretur.

Ea autem editione usus sum, quæ Anno 1599. *Parisiis prodiit apud Michaëlem Sonnium, quo Typographo* c) *Martinus Fumæus Genilliacus sepius alias usus est. Ejusdem namque Michaëlis Sonnii typis editi sunt tum Procopius de bellis Gothicis & Vandalicis, tum Agathias in Gallicam linguam à Fumæo conversi, Anno Christi,* 1587. *Item eodem anno ejusdem versio Gallica Historiæ Indiæ Occidentalis, à Gomara Hispanicè scriptæ, quibus addi potest Historia motuum Hungaricorum Fumæo auctore, apud eumdem Sonnium edita A. C.* 1594. *Hinc haud agre conjeceris ipsum Fumæum, hunc quem Athenagoræ fœtum suppositum fuerat, suâ sponte Typographo dendum dedisse, necesse usum nisi in fraudem nomine Bernardi nescio cujus Sanjorriani,* d) *cujus curâ liber editus esse fertur. Illius autem Sanjorriani Præfatio Athenagoræ præfixa, Castri in Occitania scripta est A. C.* 1596. *quod quidem vix intelligi posse videtur, cum Fumæi liber nonnisi triennio post Parisiis sit editus, etsi triginta annis antea scriptus, si quæ tamen fides haberi potest ejusdem Fumæi Epistolæ quæ libri nuncupatoriæ est, & Marlinco* e) *A. C.* 1569. *ad Lamanæum Protonotarium missæ fuisse fingitur. Hæc sane omnia nescio quid fraudis & doli mali præ sè ferre videntur, nec immerito in memoriam revocant dictum illud veteris Poetæ,* Ἄπαλευς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ.

Quicquid tamen de iis censendum putes quæ modo legisti, liber sanè accuratè & jucundè scriptus est, nec multum varietate & festivitate argumenti Heliodori Æthiopicis concedit. Sunt planè quædam quæ haud ita attentum lectorem fallere possint, & memet ipsum initio fere fefellerunt; etsi ea legeram quæ Doctissimus Huetius de hoc opere scripsit in Dissertatione de origine fabularum Eroticarum. Primo autem fraus quæ jam nonnihil subolebat, manifestò apparuit, cum Libro secundo pag. 64. *hæc legi de Periandro Corinthiorum Tyranno:* Periandre - - - fit prendre trois cens enfans des meilleures maisons de Corcyre, et les fit embarquer dedans des vaisseaux Corinthiens, pour les mener à Sardis vers Haliates, afin de les faire circoncire. *Quæ cum apud Herodotum legere meminissem, miratus sum ecquid castrationis loco*

c) Martin Fumeé S. de Genillé.

d) Petrus Faber in fine Epistolæ Nuncupatoriæ Agonistici: *E Sanjoriano Suburbano, a. d. Kalend. Mart, Anno CHristi M.D. XC.* e) Marly.

Fumæus circumcisionem posuisset, ἐκτομὴν pro ἀκτομὴ, meque vix è difficultate extricâssem, nisi venisset in mentem Herodoti versionem antiquam Gallicam extare, quam forte Fumæus neglectis fontibus expressisset: Nec me conjectura fefellit. Ubi enim Herodotus Libro tertio, c. XLVIII. p. m. 180. hæc habet: Κυψελίου γὰρ παῖδας τριηκοσίων ἀνδρῶν τῶν πρώτων, Περίανδρος ὁ Κυψέλου ἐς Σάρδις ἀπέπεμψε τοῖσι Ἀλυάττεα ἐπὶ ἐκτομῇ. Periander enim Cypseli filius trecentos optimatum Corcyræorum filios Sardis ad Alyatten castrandos mittebat. *Hæc verba Petrus Saliat* a) *vetus Herodoti Gallicus interpres sic vertit*: Car envoiant Periandre filz de Cypsele trois cens enfans des meilleures maisons de Corfou à Sardis vers Haliatte pour les circumcir &c. *Vel hinc intelligi potest Fumæum haud eum fuisse qui priscos Græcæ linguæ scriptores nonnisi ope parum emendatæ Gallicæ versionis intelligebat.*

Post hanc observationem se se complures aliæ aperuerunt, quas mihi fere omnes præripuit Illustris Cuperus, proindeque à me ut par est prætermittentur, si unam aut alteram excipias, haud, puto, inutilem fraudi de qua hic agimus, arguendæ. Libro quinto Pseudo-Athenagoræ, pag. 169. Manethyssæ cujusdam Historia refertur tragicæ plane & lugubris, verum ita similis ei quam de Eponina Julii Sabini uxore narrant Plutarchus in Erotico, Tacitus IV. Libro Historiarum, & Xiphilinus in Vespasiano, ut facile agnoscas Manethyssæ illius lugubres casus ex Eponinæ calamitatibus fuisse expressos. Libro septimo Slavones sive Sclavi ad mare Adriaticum prope Epidamnum collocat, quos sane nondum migrantes ex antiquis sedibus, qua ætate Theogenes & Charide vixisse fingunturi. Jovis Hammonis templum ita describitur Libro sexto à pagina 204. ut mirandum plane architectonicæ specimen ibi haberi omnes eruditi fateantur, doctissimusque Bibliothecarius Tomo primo Systematis b) *Architectonici Athenagoram propterea inter eos auctores recenseat, quorum lectione Architectonicæ artis studiosus adjuvari possit.*

Adhuc velitationem habuisti & levem pugnam: nunc accedo ad illud argumentum in quo hujus Epistolæ initio τὸ πρῶτον ψεῦδος latere tibi narrabam. Præter Architectonicen, aliam artem habuit quam jactaret in hoc opere Fumæus nimirum vanissimam, sic enim censeo, τῶν χρυσοποιῶν ματαιοτεχνίαν. Ut mirer neminem vidisse eruditorum qui hunc librum manibus sedulo versarunt, neque dem Doctissimum Huetium, qui se bis Athenagoram legisse profitetur. Ego vero

a) Edit. in fol. Anno CHristi 1566.
b) Cours d'Architecture.

id non ſolum Fumæum intendiſſe mox docebo, verum & pœtam quendam haud valde elegantem, cujus hoc Epigramma Latinum initio Libri adſcriptum eſt:

De Interprete.

Dum Gallis Graios flores felicis olivæ
Detegit, & lingua lucidiore parat:
*Quæ fuerant * nullis monumenta ambagibus arcta,*
Non mirum ſi non lucidiora refert.
Haud etenim indignis præſtanda ſcientia, quæ vult
Legitimis tantum pabula digna ſuis.
Qualiacumque tamen ſunt hæc quæ ſcripſerit Author,
Hinc poterunt omnes carpere grata ſibi.

Noſti procul dubio adeptorum, *quos vocant mirandum taciturnitatem & ænigmaticum dicendi genus. Eo alludit Epigrammatis ſcriptor:* indignis, *inquit*, haud eſt præſtanda ſcientia, *quæ* legitimis *tantum, id eſt* adeptis *& filiis artis revelanda eſt. Quo hæc ſpectent, intelliges ex fabula quam primo Gallice lib. IX. mox Latinè deſcribam ex Pſeudo-Athenagoræ, fol. verſo 344.*

Entre autres devis Theogenes racompta à Charide une cer-“ taine fable, qu'un des principaux de la Cour du Roy Damasdes,“ eſtant pour lors en l'armeé, où il eſtoit, feit repreſenter en un“ ſoir dedans ſa tente pour donner plaiſir à pluſieurs autres Seigneurs“ qu'il avoit conviez chez ſoy à ſouppér. Du nombre deſquels j'eſtois,“ diſoit Theogenes, & ceſte fable fût à ce que je pouvois congnoiſtre“ exterieurement ſeulement par les perſonnages qui eſtoient repre“ ſentez, ne pouvant au reſte bien entendre leur langage: que le“ Dieu Apollo ſe preſentaen place, beau & bien peigné, ayant ſa treſ-“ ſe blonde, qui lui pendoit ſur les eſpaules, proferant quelques“ paroles, que je ne pouvois entendre. Et un peu apres je vey un“ Daimon ſe manifeſtant à nous ſoubs un voile blanc, palpable ce“ ſembloit il: mais toutefois ne ſe pouvoit il arreſter. En moins de“ rien ce Daimon s'aprochant d'Apollo, je ne ſcay quelle illuſion“ brouilla mes yeux. Car je perdis de veue ce Dieu, & le Daimon“ ſembla demeurer ſeul. Puis vint Vulcan, voulant ce m'eſtoit ad-“ vis, venger Apollo, uſant de grande violence contre ce Daimon,“ lequel ne pouvant ſupporter cet effort, je ſus eſtonné que je ne le“ veis

* Forte legendum eſt, *multis.*

„veis plus : & Apollo nous apparut comme devant. Je ne ſçay ſi „ces Scythes trouvoient ces changemens & disparutions eſtranges. „Mais j'en eſtois ſi esmerveillé, que je ne ſçavois quaſi qui j'eſtois. „Je regardois fort attentivement & obſervois de l'oeil autant qu'il „m'eſtoit poſſible, & neantmoins il m'eſtoit impoſſible d'y remar- „quer aucune ſubtilité ou tour de main, encor que cela ſe feiſt cinq „ou ſix fois. Car auſſi toſt que Vulcan s'eſtoit retiré penſant avoir „bien vengé Apollo, & l'avoir remis & rendu en ſa premiere forme, „ce Daimon ne failloit à revenir, & ſe ſaiſiſſant promptement du Dieu „le rendoit esvanouy comme devant. Vulcan revenoit derechef „faiſant pareils effects qu'à la premiere fois. Mon eſprit eſtoit en „grand peine voyant des actes ſi eſtranges : parceque je n'entendois „rien de ce qu'ils proferoient, & ſe diſoient l'un à l'autre. Ce „que ſi j'euſſe peu entendre, la merveille peut eſtre n'euſt eſté ſi „grande, & euſſe receu quelque contentement, & aprins quelque „choſe de nouveau, qui n'eſt commune en la Grece. Or à la ſixieſme „fois, & Vulcan & le Daimon s'eſtans abſentez, Apollo nous parut „fort debile, encor que ſon teint ne fuſt diminué, & ſe pleignoit „d'avoir eſté tout caſſé, & corrompu par ce Daimon, ainſi que ſes „geſtes me le donnoient à cognoiſtre. Ce Daimon non content de „l'avoir tant tourmenté, revint encor un coup vers luy, amenant „avec ſoy un ſien compagnon repreſenté avec un veſtement blond, „qui le couvroit entiérement. Ces deux envahirent enſemble „Apollo & le réduirent à telle extremité qu'il ne paroiſſoit plus, & „ce dernier Daimon plus fort que l'autre ſembloit paroitre ſeul. Vul- „can ne faillit à venir ſecourir le Dieu, & ſe monſtrant plus robuſte „contraignit ces deux Daimons de gagner le haut. Apollo ſe mon- „ſtra, lors encor plus corrompu qu'il n'avoit eſté, & ne ſe pouvoit „plus ſouſtenir, demeurant touſjours couché. Æſculape le medecin „le vint viſiter. Je penſe bien que c'eſtoit ſeulement pour conſerver „la regle, qui veut qu'un Medecin en ſa maladie doive s'aider du ſe- „cours d'un autre Medecin. Car il eſt ſans doute qu'Apollo eſt plus „ſçavant, & expert en cette ſcience que n'eſt Æſculape. Icelluy or- „donna un bain que je veis faire, compoſé de certaines drogues „qu'on apporte des ſablons de la region Cyrenaicque, purgées & net- „toyées de leurs immondices ſablonneuſes. De ce bain devant un feu „fut oint & frotté Apollo par pluſieurs fois, le ſechant autant de fois

qu'on,

qu'on le frottoit. Puis fut remis en un bain froid fait des excremens“ de Bacchus durant quelque espace de temps. Je ne sçay si Æscula-“ pe estoit bien entendu en son art: mais nous voyons que cest Apol-“ lo diminuoit, & se fondoit en ce bain, comme la neige au soleil,“ & en toute l'eau du bain sembloit sa substance estre dissipée. Tou-“ tefois Æsculape ne faisoit point semblant de s'en estonner, ains“ estoit assez resolu en son fait. Il feit escoulet l'eau du bain, laquel-“ le il mettoit à part, & lui en rebailla de pareille, le baignant ainsi“ souventefois, & quasi autant comme il l'avoit frotté & lavé & se-“ ché de l'autre. Apres pour le rechauffer appoſa à ces eaux qu'il avoit“ tirées du bain, un petit feu, au devant duquel l'humidité qui rendoit“ Apollo tout mouillé, s'evapora, & estant sec il sembloit encor“ avoir esté rendu plus debile par tous ces bains, onctions, & lave-“ mens. Je l'estimois de ma part tout perdu, & m'estonnois com-“ me en ce pays on representoit devant un peuple la mort de quelque“ Dieu, estant ainsi que nous devons croire les Dieux estre immortels.“ Mais je me trompai comme entendrez. Car ce Medicin invoc-“ quant le fils de l'air & de la Lune que je veis se presenter devant luy,“ iceluy donna à Æsculape du plus beau & du plus precieux qui fust en“ soy, le quel il bailla soudainement à avaller à Apollo, qui apres cet-“ te prinse, semble estre resuscité reprenant un teint vif, & beau à“ merveilles avec une telle plenitude de vie, qve se communiqvant en“ tel estat aux malades & decrepits, il les remettoit en meilleure dis-“ position qu'ils n'avoient esté. Voila la fin de ceste fable, laqvelle“ je n'ai peu vous reciter plus appertement que comme je ferois la de-“ scription de certaines figures que j'aurois vues en un tableau, sans“ sçavoir le sujet du peintre.“ *Hasienus Pseudo-Athenagoras quem jam Latine dicentem audies.*

Theogenes (è captivitate Scythica redux) inter alias nar-“ rationes Dominæ suæ Charidi hanc fabulam narravit, qvam qvidam“ ex Optimatibus Aulæ Regis Damasdis, qvi tunc in exercitu versa-“ batur, in scenam protulerat in tabernaculo suo, qvo multos alios“ proceres qvos ad cœnam invitarat, hujus spectaculi voluptate dele-“ctaret. Ipsis intereram, inqvit Theogenes, fuitqve haec fabula“ hujusmodi, qvantum qvidem ex personis intelligere potui, nec“ enim eorum lingvam satis assequebar. In medium processit *

* Aurum.

"Apollo egregia forma, eleganter comptus, flava coma in humeros "pendente, qvi voces qvasdam protulit, qvas minime intellexi. "Paulo post alius nobis Dæmon * apparuit velo candido tectus, "qvi qvidem palpari posse videbatur, etsi nunqvam uno loco consi- "steret. Cum ad Apollinem is Dæmon accessisset, statim illusio- "nis nescio qvod genus oculos meos ita fascinavit, ut Apollo ab "aspectu evanesceret, solusqve postremus ille Dæmon remansisse vi- "deretur. Tum prodiit ** Vulcanus, ultrus Apollinem, sic "enim mihi videbatur. Is magna vi eum Dæmonem aggressus, eum, "ut pote sibi imparem, ita fugavit, ut plane discederet, unusqve "Apollo, ut antea cerneretur. Haud eqvidem dixero an Scythis "hæ mutationes & fugæ mirabiles visæ fuerint: ego vero earita ad- "mirabar, ut fere meimet ipsius immemor essem. Qvam atten- "tissime poteram oculis & animo omnia lustrabam, nec qvicqvam "fraudis aut præstigiarum subesse animadverti, id licet qvinqvies vel "sexies perageretur. Ubi primum Vulcanus exierat, egregie ulto, "ut putabat Apolline, restitutoqve in pristinum decus, haud mo- "ram faciebat hic Dæmon qvin rediret, & arreptum Deum, ut antea "evanescere cogeret, qvi tamen Vulcano redeunte pristinam de- "nuo formam recipiebat. Eqvidem anxius hærebam mirabili inso- "litarum mihi rerum spectaculo eo vehementius perculsus, qvod ni- "hil eorum intelligerem, qvæ inter se fabulabantur; qvorum si non- "nulla assequi licuisset, minor forte animum meum incessisset admi- "ratio; mihiqve aliqva in re satis factum esset, cum novi qvidpiam "didicissem, apud nos in Græcia haud ita obvium. Itaqve cum jam "sexies res processissent, Vulcanusqve & Dæmon ille abiissent ex ocu- "lis, Apollo nobis valde debilis apparuit, utpote qvi, licet nihil "detrimenti in colore passus esset, se tamen ab eo Dæmone fractum "& luxatum esse qverebatur, qvod qvidem ex ejus gestu intellige- "bam. Atqvi hic Dæmon qvasi parum profecisset Apolline ita cru- "ciando, iterum rediit adducto secum comite qvodam suo † fla- "vam vestem induto qva totus tegebatur. Ambo ergo Apollinem "unanimiter adorti ad eas angustias adduxerunt, ut jam nullo loco "appareret, solusqve postremus hic Dæmon, forte videlicet suo for- "tior, cerneretur. Nec tamen defuit Vulcanus qvin opem ferret "Apollini, & robustior effectus utrumqve Dæmonem fugaret. Tum vero"

* Mercurius, sive Argentum vivum. ** Ignis, † Sulphur,

vero Apollo magis qvam antea vitiatus apparuit, fractus enim jace-
bat, nec jam poterat consistere. Tunc ad eum Æsculapius acces-
sit, moris puto illius servandi causa, qvi jubet medicos, si qvan-
do ægrotaverint, alterius Medici ope uti. Qvis enim dubi-
taverit Apollinem & doctiorem & peritiorem esse illius artis
qvam Æsculapium? Jussit ergo Æsculapius lavationem Apolli-
ni parari qvibusdam mercimoniis constantem * qvæ è Cyre-
naica regione afferuntur, purgatis tamen antea a sordibus suis
arenosis. In eo lavacro prope ignem unctus fuit & imbutus
Apollo, totiesqve exsiccabatur, qvoties antea unctus erat. Su-
binde vero, per aliqvod temporis spatium in lavationem frigidam
immersus est qvæ Bacchi excrementis † constabat. Eqvi-
dem nesciebam an Æsculapius artem suam rite calleret: Apollinem
enim minui videbam, & in lavacro diffluere, qvemadmodum nix
in sole liqvescit; ita ut tota ejus substantia in ea aqva, qva lavatio
constabat, dissipata & dispersa videretur. Nihilo secius id Æscula-
pium nihil curare credidisses, ita interritus id qvod moliebatur
peragebat. Lavationis aqva ejecta & seorsim posita, similem ei
subinde aqvam addebat Æsculapius, sæpiusqve lavabat Apollinem
qvoties fere eum antea unxerat, imbuerat & siccarat. Tum ve-
ro ut eum calore recrearet, iis aqvis qvas è lavatione tulerat,
ignem exiguum apposuit, coram qvo in vapores solutus est omnis
ille humor, qvo Apollo madefactus fuerat. Jam vero exsicca-
tus longe debilior hic unctionibus & lotionibus effectus fuisse vide-
batur. Itaqve Apollinem periisse judicabam, & mirabar qvi in
illis regionibus alicujus Dei interitus in scena exhiberetur, cum
certe Deos immortales esse arbitrari debeamus. Allucinabar ta-
men, ut mox audies. Nam medicus ille advocavit aëris & Lunæ
filium, a) qvem ipsi obviam venientem vidi. Is Æsculapio dedit
qvicqvid sibi inerat egregium & pretiosum, qvod ille statim Apol-
lini bibendum dedit, qvi ex potione recreatus, qvasi nova vita do-
natus est, resurgens vegetiori colore insignis, b) ea pulcritu-
dine & vi sanitatis, ut eo in statu manens, si qvos decrepitos &
morbo laborantes adeat, seqve cum iis communicet, in longe
meliorem statum eos restituat, qvam is fuerit, in qvo antea ver-
saban-

* Sal Hammoniacus.
† Tartarum sive fecula vini.
a) Ros defecatus.
b) Lapis Philosophicus.

„sabantur. Is est fabulæ istius finis: eam autem non potui enarra„re apertius, quam figuras quasdam & imagines in tabulla pictas de„scriberem, si quidem ignorarem quidnam in animo habuerit ille „artifex, à quo depictæ fuerunt.„

Jam puto aliquam gratiam inivero à lapidis Philosophici sectatoribus: vix enim crediderim tum in Bibliotheca Chemica Curiosa Jacobi Mengeti, tum in iis voluminibus quibus Borellus omnes fere hujus artis scriptores collegit, ullum processum, *ut vocant, clariorem aut expeditiorem legi. Interim dum ipsi hoc tentabunt, & pro thesauro, ut solent, carbones nanciscentur, id saltem habebimus, Fumaum hujus libri scriptorem Chemicæ vanitati fuisse obnoxium, nec posse antiquo scriptori Græco hanc fabulam tribui, quæ novitatem suam manifestissime prodit. Haud sane sum nescius Democriti, Zosimi, Synesii, Olympiodori & aliorum jactari codices Manuscriptos miræ antiquitatis, quibus arcana artis Chemicæ continentur; at vidi ego viros eruditissimos horum librorum novitatem ex ipsius Græci Sermonis corruptelis arguisse. Unum novi inter paulo antiquiores Æneam Gazæum, sæculi quinti exeuntis scriptorem, qui de transmutatione metallorum aliquid attigisse videatur, pag. 67. edit. Barthiana.* Ἐπεὶ καὶ παρ' ἡμῖν οἱ περὶ τὴν ὑλην σοφοὶ ἀργυρον καὶ κασσίτερον ἀλλαβόντες, καὶ τὸ εἶδος ἀφανίσαντες ἐπὶ τὸ σεμνότερον μεταβαλόντες τὴν ὕλην χρυσὸν κάλλιστον ἐποίησαν. „Sic namque apud nos quoque mate„riarii talium periti, argentum stannumque accipientes, speciem „priorum delent, in excellentiorem rem transigunt, aurum efficiunt „pulcherrimum.“ *Hæc ex versione Barthii, cujus notas adi sis in hunc locum. Hoc, inquam, mihi testimonium unum in tota antiquitate occurrit, quo Chemici in arte sua tuenda abuti possint, nisi quis eo trahendum putet dictum Platonis in Euthydemo p.* 289. & 290. *edit. Stephani.* ὥστε οὐδ' εἰ τὰς πέτρας χρυσᾶς ἐποιοῦμεθα ποιεῖν, οὐδενὸς ἂν ἀξία ἡ ἐπιστήμη εἴη. εἰ γὰρ μὴ κεχρήμεθα ἐπιστήμῃ τῷ χρυσίῳ, οὐδὲν ὄφελος αὐτοῦ ἐφάνη ὄν. „Quin etiam si lapides „quidem aureos facere nossemus, nihili æstimanda esset scientia. „Nisi enim sciremus auro uti, nulla sane ex illo rediret ad nos uti„litas.„ *Sane plerosque Chemicæ artis studiosos ita credulos expertus sum, ut ne dubitem fore qui his verbis Platonem ad artem suam digitum intendisse arbitrentur.*

Verum redeo ad Athenagoram, à quo tantisper digressus sum. Vides in hac Scythica fabula Apollinem & Mercurium pro metallorum nominibus usurpari, quemadmodum id hodie fit, ex veteri certe usu, nescio tamen an ita antiquo ut ad Athenagoræ ætatem referri possit. Eustathius quidem in primum Iliadis, idvel

remo-

remotissima antiquitati tribuit p. 25. edit. Romanæ. Τὸ δὲ σκῆπτρον χρυσοῦ, ἐνταῦθα πλάττει ὁ Ποιητὴς τῷ Ἀπόλλωνι, τουτέστι τῷ ἡλίῳ, διὰ τὸ κατὰ τὸ μέταλλον τοῦ χρυσοῦ, ἡλίῳ ἀπονεμηθὲν τῶν παλαιῶν ἀνατίθεσθαι, ὡς τῇ σελήνῃ τὸ ἄργυρον, καὶ ἑτέρῳ τῶν πλανήτων ἄλλο τι, καθάπερ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου Φέρεται. "Sceptrum aureum hic fingit Poëta & Apollini, id est Soli, adscribit, eo qvod metallum auri Soli ab antiqvis attributum sit, ut Lunæ, argentum, & alii Planetæ aliud metallum, ut fertur in Scholiis Pindari." *Hæc Eustathius, qui παραβάσεως suæ * in Pindarum innuere videtur, quæ non tota perierunt: earum enim Præfationem longam satis & eruditam Manuscriptam vidi in Bibliotheca Academiæ Basileensis. Erunt forte & alii ** Eustathio antiquiores, qui de metallorum affinitate cum Planetis eadem dixerint: certe aliquid ejusmodi olim observavi, nec tamen auctoris aut loci in memoriam redeo, - - Interim nonnihil hanc in rem invenies in Commentario Erasmi Schmidii in Odam V. Isthmiorum Pindari, p. 93.*

Potuit etiam respicere antiqviora illum Poëtam scholia, qvæ hodie in manibus doctorum sunt, & in qvibus ad Isthm. Od. V. leguntur hæc verb: ἑκάστῳ δὲ τῶν ἀστέρων ὕλη τις ἀνάγεται, ἡλίῳ μὲν χρυσὸς, σελήνῃ δὲ ὁ ἄργυρος, Ἄρει σίδηρος, Κρόνῳ μόλιβδος, Διὶ ἤλεκτρος, Ἑρμῇ κασσίτερος, Ἀφροδίτῃ χαλκός.

** Olympiodorus in 3. Meteorolog. p. 59. b. ἰστέον δὲ κἀ τοῦτο, ὅτι θεῖος Πρόκλος ἐν τοῖς εἰς Τίμαιον ὑπομνήμασιν ἀνάγει τὰ μέταλλα εἰς τὰς ἑπτὰ πλανωμένας, λέγων ἀναπεῖσθαι τὸν μὲν μόλιβδον τῷ Κρόνῳ διὰ τὸ βαρὺ καὶ συγγενὲς καὶ ψυχρόν. Τὸ δὲ ἤλεκτρον τῷ Διΐ διὰ τὸ εὔκρατον καὶ ζωογόνον ἔχειν ἀστέρος, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μίγμα τιμιώτερόν ἐστι χρυσοῦ καὶ εὐκράτου. Τῷ δὲ Ἄρει τὸν σίδηρον, διὰ τὸ τιμητικὸν καὶ ὀξύ. Ἡλίῳ δὲ τὸν χρυσὸν, ὡσανεὶ πηγὴ φωτὸς οὖσι. Ἀφροδίτῃ δὲ τὸν χαλκὸν διὰ τὸ ἀνθηρὸν, καὶ ὅτι πλησίον ἐστὶ τοῦ ἡλίου, ὥσπερ καὶ χαλκὸς τοῦ χρυσοῦ. Ἑρμῇ δὲ τὸν κασσίτερον διὰ τὸ διαφανὲς καὶ στιλπνὸν, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ πλησίον εἶναι τὸ σελήνης, ὥσπερ ὁ κασσίτερος τοῦ ἀργύρου. Τῇ δὲ Σελήνῃ τὸν ἄργυρον, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἄργυρος παρὰ χρυσῷ τιθέμενος δοκεῖ καταλάμπεσθαι ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ καὶ φωσφορώτερος γίνεσθαι, ὥσπερ ἡ σελήνη ὑπὸ τοῦ ἡλίου καταλάμπεται. Constantinus Manasses, sed Eustathio junior p. 3. Annalium:

Ὁ Κρόνος ἦν μελάνηρος, μολίβδινος τὴν χρόαν,
Ἔλαμπε ζοὺς ὡς ἄργυρος, Ἄρης φλογώδης ὡπλο,
Ἐστίλβων ἡλιος λαμπρὸν ὡς ἐυρίζων χρυσίον,
Ἀνῆγεν δ' ὡς κασσίτερος σφαῖρα τῆς Ἀφροδίτης,
Εἶχε χαλκὸς ἐρυθραυγὴς Ἑρμῆς ἐλαμπηδύχει,
Διαφανὴς ὡς ὕελος ἤυγαζεν ἡ σελήνη.

Quicquid sit, nihil peribit Chemicis si Athenagoras ipsis decesserit. Vidi quosdam & novi, homines, quod mireris, non ignaros bonarum litterarum, qui in Metamorphosibus Ovidii, in Apuleio, in Heliodori Æthiopicis &c. nihil aliud agi † contendebant, quam ut ars conficiendi auri anigmatice describeretur. Quid dicam de Midæ fabula, quam totam eo libentius & facilius ad artem suam trahunt, quod manifesta transmutationis aureæ mentio ibi occurrat. Ego vero quando jam Athenagoram absolvi, & ad Chemicos digressus sum, etsi vereor ne sit adeo prolixa loquacitate obtundam, nonnulla addere constituiex Plutarchi Parallelis Græcis & Romanis, quorum mihi memoriam Midæ fabula in mentem revocavit.

Scis in obscurissimo Poëmate, Ara Dosiadæ, versum septimum parum emendate legi.

Ἐς γὰρ βωμὸν ὁρᾷς με μήτε * ταγχούρου
Πλίνθους, μήτ' Ἀλόβης παγέντα βώλοις.

Vides enim me aram nec auri
Lateribus, nec argenti glebis compactam,

Ibi τάγχουρον, vocem nihili, probabiliter emendavit Cl. Salmasius, qui sic legit: Ἐς γὰρ βωμὸν ὁρᾷς με μήτε γ' ἀυροῦ. *Ego vero olim ex historia sive fabula Anchuri filii Midæ locum Dosiadæ satis commode interpretabar, ita ut codicis Manuscripti lectio constaret. Nimirum hæc refert Plutarchus ille, quisquis est pag. 306. edit. Francofurtana. Cum ad Celenas Phrygiæ, multæ domus in hiatum terræ absorberentur, oraculique responsum Midas accepisset, tum demum hiatum coiturum, cum res omnium pretiosissima in eum injiceretur,* Ἄγχουρος ὁ υἱὸς τοῦ Μίδα, *Anchurus Midæ filius, cum ejus pater nec quicquam profecisset, injecta magna vi auri & argenti, se ipsum eques in hiatum injecit nihil anima humana pretiosius existimans.* συνελθούσης δὲ τῆς γῆς, χρύσιον βωμὸν ἐποίησεν Ἰδαίῳ Διὸς ἁψάμενος τῇ χειρὶ. οὕτως ὁ βωμὸς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐν ᾧ τὸ χάσμα συνέβη γενέσθαι, λίθος γίνεται, τῆς ὑπ' αὐτοῦ μένης προθεσμίας παρελθούσης, χρύσεος ὁρᾶται. "Cum jam terra coivisset, ibi Midas auream "aram fecit Idæi Jovis, manu admota (qua scilicet lapides ara in aurum mutati sunt) "Hæc ara circa tempus quo hiatum fieri contigit, lapidefit, post illud "vero tempus aurea apparet,,. *Jam intelligis versum commode legi potuisse* μήτ' Ἀγχούρου πλίνθους, neqve lateribus aræ Anchuri similibus. *At duo obstiterunt quominus ei sententiæ inhærerem, quæ initio valde arridebat. Versus*

† Multa in hanc sententiam Jac. Tollius vir doctus in fortuitis.

* Is. Vossius legit μήτε Γαγγα. Alias conjecturas vide in Clariss. Viri Hadr. Relandi parte 2. diss. Miscell. p. 247. 248.

*sus enim Phalacius est qui cum Spondæo in quarto pede stare non potest. Deinde illius Pseudo Plutarchi, qui Parallela Græca & Romana scripsit, auctoritas valde vacillat apud eruditos, & videntur hæc Parallela Græculi alicujus recentioris esse figmentum; quam in rem adeas velim Dodwelli Dissertationem quartam præfixam voluminis secundo Geographorum Minorum, Oxoniæ studio Cl. Hudsoni editorum; cui velim addas Josia Mercerinotas ad Fulgentii Expositionem sermonum antiquorum. Jam vero merito suspicari licet Parallelorum scriptorem Anchuri fabulam commentum esse, * ut pravam Dosiadæ lectionem, aliquis aliquando ex Parallelis tanquam ex Plutarcho interpretaretur.*

Quod autem Holobolus Rhetor, qui Scholia eruditæ in hanc Anum scripsit, Τάγχαρον vocem esse Persicam affirmavit, qua aurum significaret, id minime credendum est, & vero valde simile videtur deceptum fuisse Holobolum ex male intellectis locis Cosmæ Indico-Pleustæ, qui τάγχαραν lingua Axumitarum, vel Aforum Barbarorum aurum significare dixit, edit. Montfauconii pag. 139. D. & 143. versu 4. ante finem. Haud sic dimittam Anum Dosiadæ quin tibi rem aperiam, quam mirum est latuisse Salmasio & Liceto, qui operosis commentationibus hoc poëma illustrarunt. Nimirum Ἀκροστιχὶς est in eo carmine, & litteræ quæ versuum initia constituunt, si ordine legantur, hanc sententiam efficiunt:

Ὀλύμπια πολλοῖς ἔτεσι θύεται.
Olympiæ multis annis sacrifices.

Hinc conjicio hanc Anum dono missam fuisse Olympio cuidam, sive in die sui natali, sive Saturnalibus, pro more Græcorum qui Romanos mores induerunt, quod vel Lucianus in Epistolis Saturnalibus, sive Κρονικοῖς luculenter docet. Eum Olympium Poëtam fuisse, ostendunt hi Dosiadæ versus:

Σὺ δ' ὧν πιὼν πρίηθεν ὕδ-
ατος πόλαιφα γόργωνος.
Tu vero bibens è fonte, quem
Fœtus exsculpsit Gorgonis.

Quæ autem ætate Olympius ille vixerit quis eruet? - - Hactenus Vir doctissimus Mat. Veisserius la Croze. Nunc alios scriptores Græcos Eroticos persequamur.

VII. ACHILLES TATIUS (velut Tatii libertus vel filius, ut Salmasio placet) apud Suidam Στάτιος, Alexandrinus, Ethnicus primum, post Christianus ac si eidem Suidæ credimus Epi-

* Hoc, fateor, mihi non videtur esse verisimile, qui puto parallelorum quoque librum argumentis non plane certis Plutarcho eripi. Vide quæ supra lib. IV, c. 11. num. 69. & Dodwellum libro laudato p. 109.

scopus, incertæ admodum ætatis, præter librum περὶ σφαίρας cujus pars hodieqve exstat * sub titulo *Isagoges in Phænomena Arati*, scripsit etiam *libros VIII.* Ἐρωτικῶν τῶν περὶ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα, sive *de amoribus Clitophontis & Leucippes.* Laudatur à Photio Codice LXXXVII. & XCIV. & CLXVI. Mich. Psello apud Allatium c. 4. de patria Homeri, p. 1753. & à Johanne Phoca in Allatii συμμίκτοις p. 10. cui dicitur ὁ τὴν Λευκίππην γράψας. Exstat & MS. in Bibl. Jo. Mori Elienſis Epiſcopi n. 219. Photii (vel Leonis Philoſophi potius) jambos decem in hos Tatii libros ex inedita Epigrammatum Græcorum Anthologia Salmaſius ſuæ Tatii editioni præfixit. Latine primum lucem viderunt *Annibale Crucejo* Mediolanenſi interprete Baſil. 1554. 8. apud Hervagium. Deinde Græce è codice Palatino vulgavit, Crucejiqve translationem adjunxit *Jo. Commelinus, Heidelbergæ* Anno 1601. 8. cum Longo & Parthenio. Emendatiorem ab eo tempore editionem debemus *Claudio Salmaſio* Lugd. Bat. 1640. 12. qvi uſus codice Thuanæo, & collatione duorum exemplarium Bibliothecæ Chriſtianiſſimi Regis, tum Codice Caſauboni qvi eſt in Bibliotheca Reg. Angliæ, atqve comparatione codicum Romani ac Florentini, tantam in illis varietatem reperit, ut non dubitet duas olim ἐκδόσεις hujus ſcripti ab ipſo Achille prodiiſſe. Idem Salmaſius Græcis à ſe recenſitis adjunxit jam dictam Cruceji (qvi male Cruccius apud Vosſium p. 315. de Hiſt. Græcis) verſionem, & in calce libri breves notas, in qvibus varias lectiones perſeqvitur & interpretem ſubinde caſtigat. *Si plus otii*, inqvit, *adfuiſſet, novam verſionem adjunxiſſem. Hoc cum non potuerim, melius judicavi relinqvere integram qvæ jam prodiit, qvamvis infinitis locis vitioſam & à mente Græci auctoris longiſſime recedentem, qvam eam interpolare. Nunqvam probavi hujusmodi interpolatores alienarum curarum - - Sive bene ſive male alicui ceſſerit ſtudium auctoris alicujus Græci in latinum convertendi, cur ignorare poſteros hoc nolumus, qvid qvisqve in eo genere recte aut ſecus ediderit. Si plura bona malis in verſione erunt, ita illa cenſeo laudanda, ut de his admonere lectores rudiores putem neceſſarium, non tamen ut licentiam hanc mihi permittam qvamvis opus de meo & alieno, pene rem monſtro ſimilem componam. - - Si autem plura vituperanda laudandis interpres aliqvis dederit, qvid reliqvum eſt niſi ut nova alia ſubrogetur in locum ejus qvæ peſſima ſit, modo qvis id poſſit aut velit.* Gothofredus qvoqve Jungermannus novam Tatii editionem verſionemqve molitus fuiſſe cognoſcitur ex literis Grateri qvæ

* De hoc libro dixi lib. 3. c. 5. §. 23. Utrumqve opus anteqvam Chriſtianus fieret ab Achille ſcriptum notant viri docti, ut Ricciolus in Alamageſto.

qvæ leguntur inter Gudianas pag. 210. *Gallice* Anonymo (Franciſco Belleforeſto forte, vide A. Verdier Bibl. Gallicæ pag. 5. & Crucimanium p. 9.) interprete. Pariſ. 1568. 1575. 8. Deniqve *Anglice* qvoqve prodierunt Erotica Tatii Oxon. 1638. 8. Alia ſcripta deperdita hujus ſcriptoris à Svida memorantur Ἐτυμολογίαι, & ἱστορία σύμμικτος in qva mentionem fecit de viris inſignibus ac clariſſimis.

VIII. LONGUS incertæ & ipſe ætatis ſcriptor, & vix cuiqvam veterum memoratus, in Jungermanni codice vocatur Σοφιστής, & poſt Heliodorum ſcripſiſſe videtur, eumqve locis qvibusdam imitatus eſſe. Exſtant ejus *libri qvatuor* Ποιμενικῶν τῶν κατὰ Δάφνιν καὶ Χλοήν, *Paſtoralium de Daphnide & Chloë*, qvos Politiano pridem laudatos c. 2. Miſc. & à *Jac. Amioto*, *Gallice* verſos Pariſ. 1559. 8. primus Græce in lucem edidit ex *Aloyſii Alemanni* Bibliotheca Florentiæ apud Philippum Juntam A. 1598. 4. cum variis Lect. *Raph. Columbanius*. Opus hoc proſa amœna Græca ſcriptum, latino carmine in *expoſitis* ſuis reddidit *Laurentius Gambara* jam tum ſenex, * *ſed libere adeo, ut ſæpe vix Longum agnoſcas, adeo multa addit, demit, mutat, ut taceam qvod ſæpe nec mentem Longi fuerit aſſecutus, qvippe Poëta melior qvam Græcè intelligentior*, ut ait Voſſius pag. 517. de Hiſt. Græcis, & ante eum Jungermannus præf. ad Longum: *Non eo ſine Gambara ſuos expoſitos cecinit, qvod voluerit interpretem Longi agere. Qvin ſuo ſibi modo immutat, mutilat, confundit Longiana. Et de ipſius peritia Ἑλληνισμῷ ne qvid odioſe protuliſſe videar, dicant tibi doctiſſimi illi qvos laudis & honoris gratia nomino, Stephanus & Vulcanius.* Ex hac Gambaræ Metaphraſi factum eſt ut Mallincrotus pag. 39. paralipom. de Hiſtoricis Græcis & poſt eum Morerius in Lexico perperam tradiderint Longum carmine Heroico de amoribus Daphnidis & Chloës ſcripſiſſe, cum proſa opus ſuum Græca contexuerit. Græce & Latine cum verſione *Gothofredi Jungermanni* editus eſt Longus Hanoviæ A. 1605. 8. additis ad calcem voluminis brevibus interpretis ſed eruditis notis, in qvibus præter Florentinam edit. codices MSS. Fulvii Urſini Romæ collatos conſuluiſſe ſe teſtatur. Cum *Laurentii Gambaræ* liberiore (de qva ſupra dixi) Metaphraſi Longus etiam prodiit ex Commelini officina Heidelbergæ A. 1601. 8. Poſt Gallicam qvam memoravi Amioti translationem *Anglice* vertit *Georgius Thornley*

* Apud Voſſium pro *ante annos CLXX.* haud dubie legendum *ante annos LXXX.* Gambaræ poëmata & in his expoſiti ejus lucem viderunt Antwerpiæ A. 1569. 8. Voſſii liber excuſus eſt A. 1649.

Fumæus circumtisionem posuisse, ὠτεοτομὴν pro ἐκτομῇ, neque vix è difficili loco extricâsse, nisi venisset in mentem Herodoti versionem antiquam Gallicam extare, quam forte Fumæus neglectis fontibus expressisset. Nec me conjectura fefellit. Ubi enim Herodotus Libro tertio, c. XLVIII. p. m. 180. *hæc habet:* Κερκυραίων δὲ παῖδας τριηκοσίων ἀνδρῶν τῶν πρώτων, Περίανδρος ὁ Κυψέλου ἐς Σάρδις ἀπέπεμψε εὐνούχους Ἀλυάττεω ἐπὶ ἐκτομῇ. Periander enim Cypseli filius trecentos optimatum Corcyræorum filios Sardis ad Alyatten castrandos mittebat. *Hæc verba Petrus Salius* a) *vetus Herodoti Gallicus interpres sic vertit:* Car envoiant Periandre filz de Cypsele trois cens enfans des meilleures maisons de Corfou à Sardis vers Haliatte pour les circumcir &c. *Vel hinc intelligi potest Fumæum haud eum fuisse qui priscos Græcæ linguæ scriptores nonnisi ope parum emendatæ Gallicæ versionis intelligebat.*

Post hanc observationem se se complures aliæ aperuerunt, quas mihi fere omnes præripuit Illustris Cuperus, proindeque à me ut par est prætermittentur, si unam aut alteram excipias, haud, puto, inutiles fraudi de qua hic agimus, arguendæ. Libro quinto Pseudo-Athenagoræ, pag. 169. *Manethysse cujusdam Historia refertur tragicæ planè & lugubris, verum ità similis ei quam de Eponina Julii Sabini uxore narrant Plutarchus in Erotico, Tacitus IV. Libro Historiarum, & Xiphilinus in Vespasiano, ut facile agnoscas Manethysse illius lugubres casus ex Eponinæ calamitatibus fuisse expressos. Libro septimo Slavones sive Slavos ad mare Adriaticum prope Epidamnum collocat, quo sane nondum migrarant ex aviis sedibus, quæ ætate Theogenei & Charidæ vixisse finguntur. Jovis Hammonis templum ita describitur Libro sexto à pagina* 204. *ut mirandum planè artis architectonicæ specimen ibi haberi omnes eruditi fateantur, doctissimusque Blondellus Tomo primo Systematis* b) *Architectonici Athenagoram propterea inter eos auctores recenseat, quorum lectione Architectonicæ artis studiosus adjuvari possit.*

Adhuc velitationem habuisti & levem pugnam: nunc accedo ad illud argumentum in quo hujus Epistolæ initio τὸ πρῶτον ψεῦδος latere tibi narrabam. Præter Architectonicen, aliam artem habuit quam jactaret in hoc opere Fumæus, nimirum vanissimam, sic enim censeo, τῶν χρυσοποιῶν ματαιοτεχνίαν. Id miror neminem vidisse eruditorum qui hunc librum manibus sedulo versârunt, ne quidem Doctissimum Huetium, qui se bis Athenagoram legisse profitetur. Ego vero id

a) Edit. in fol. Anno CHristi 1566.
b) Cours d' Architecture.

id non ſolum Fumæum intendiſſe mox docebo, verum & pœtam quendam haud valde elegantem, cujus hoc Epigramma Latinum initio Libri adſcriptum eſt:

De Interprete.

Dum Gallis Graios flores felicis olivæ
Detegit, & lingua lucidiore panit:
*Quæ fuerant * nullis monumenta ambagibus arcta,*
Non mirum ſi non lucidiora refert.
Haud etenim indignis præſtanda ſcientia, quæ vult
Legitimis tantum pabula digna ſuis.
Qualiacumque tamen ſint hæc quæ ſcripſerit Author,
Hinc poterunt omnes carpere grata ſibi.

Noſti procul dubio adeptorum; *quos vocant mirandum taciturnitatem & ænigmaticum dicendi genus. Eo alludit Epigrammatis ſcriptor:* indignis, *inquit*, haud eſt præſtanda ſcientia, *quæ* legitimis *tantum*, *id eſt* adeptis *& filiis artis revelanda eſt. Quo hæc ſpectent, intelliges ex fabula quam primo Gallice lib. IX. mox Latine deſcribam ex Pſeudo-Athenagora, fol. verſo* 344.

Entre autres devis Theogenes racompta à Charide une cer-“ taine fable, qu'un des principaux de la Cour du Roy Damasdes,“ eſtant pour lors en l'armeé, où il eſtoit, feit repreſenter en un“ ſoir dedans ſa tente pour donner plaiſir à pluſieurs autres Seigneurs“ qu'il avoit conviez chez ſoy à ſouppèr. Du nombre deſquels j'eſtois,“ diſoit Theogenes, & ceſte fable fût à ce que je pouvois congnoiſtre“ exterieurement ſeulement par les perſonnages qui eſtoient repre“ ſentez, ne pouvant au reſte bien entendre leur langage: que le“ Dieu Apollo ſe preſenta en place, beau & bien peigné, ayant ſa treſ-“ ſe blonde, qui lui pendoit ſur les eſpaules, proferant queſques“ paroles, que je ne pouvois entendre. Et un peu apres je vey un“ Daimon ſe manifeſtant à nous ſoubs un voile blanc, palpable ce“ ſembloit il: mais toutefois ne ſe pouvoit il arreſter. En moins de“ rien ce Daimon s' aprochant d' Apollo, je ne ſcay quelle illuſion“ brouilla mes yeux. Car je perdis de veue ce Dieu, & le Daimon“ ſembla demeurer ſeul. Puis vint Vulcan, voulant ce m'eſtoit ad-“ vis, venger Apollo, uſant de grande violence contre ce Daimon,“ lequel ne pouvant ſupporter cet effort, je ſus eſtonné que je ne le“ veis

* Forte legendum eſt, *multis*.

Πάντα γὰρ ἐμολέγηκα προδρομαντύμῳ
Καὶ θεῖον ἔσχον χρισὸν ὠνομασμένον
Γῆς Ῥωσικῆς πρίσβυν αἰβρὸν ἐν λόγοις,
ὑφ' οὗς ἀναχθεὶς εὐσεβῶς ἀνετράφην.

Ait vero, si ad hæretici nomen sufficiat litterarum humaniorum pleniores haustus mente imbibisse, hæreticos fore etiam Basilium, Gregorios, Chrysostomum, Maximum.

Ἆρ' αἱρετικὸν ὡς λόγοις τεθραμμένον
Καλεῖς λόγων ἄμοιρε, τοῖς ἐξωτέροις·
Ὡς συγκαλύψῃς τὴν ἑαυτῷ μωρίαν,
Κάλει τὸ λοιπὸν αἱρετικὸν, εἰ θέλεις,
Τὸν Γρηγορον νῦν, τὴν Βασιλείου χεῖρα,
Τὸ χρύσεον μέλισμα Ἰωάννου,
Τὸ Γρηγορίου φθέγμα Ἰωάννου,
Τὸν Μάξιμον, τὸ θαῦμα τῆς ἡσυχίας,
Οἷς εἰς τόσον μέτεστι τῶν ἔξω λόγων
Ὡς καὶ Πλάτωνας ἐκτρέπειν καὶ Σωκράτας.
Εἰ μὲν τὸ λεχθὲν αἱρετικίζειν λέγεις,
Συναιρετικίζοιμι τοῖς λελεγμένοις.

Εἰς εἰκονισμένον τῷ βίῳ, *in imaginem vitæ*, versus politici.
Μισθετικοὶ κατὰ φθονούντων, jambi *ad invidos*.
Jambi *αἰνεπίγραφοι in hortum*.

Exstant in eodem volumine adjuncta etiam aliorum auctorum quædam carmina ac poëmatia, de quibus alibi: *Rhetoris* nescio cujus in S. Chrysostomum, Pselli in tres Hierarchas & sanctas septem Synodos, Emanuelis *Phile* (Φιλῆ) ὅτε ἐπὶ χρυσογραφίᾳ μεταβληθεὶς ἀπητήθη ὅρκον περὶ ἀσφαλείας, Jambi ad Imp. Michaëlem Palæologum, quibus nihil se adversus illum scripsisse testatur, & propter ea quæ in Chronographia scripserat pulsus in exilium, veniam ac securitatem postulat. *Callistis* jambi in sacram crucem ab Augusta porphyrogenita Anna Alexia ornatam, in CHristum in Cruce, & in S. Georgium ex saxo candido sculptum. *Nicephori* denique *Callisti Xanthopuli* synopsis S. Scripturæ & alia carmina de quibus supra p. 132. seq.

5. De

Extra illud volumen, prodiit

5. *De sapientia Dissertatio* sive invectiva in illud Poetæ, ἡ πενὶη σοφίην ἔλαχεν, *sors pauperum, sapientia*, Græce è Bibl. Regis Christianissimi vulgata à *Federico Morello*, qvi latinam qvoqve versionem addidit. Paris. 1608. 8.

Inedita Theodori Prodromi scripta.

6. *Lexicon*, qvod allegat Meursius in glossario Græcobarbaro.

7. Ἐξήγησις sive *expositio in Hymnos festis Dominicis* * *consecratos à Cosma Episcopo Majuma & Jo. Damasceno.* MS. in Bibl. Vaticana, Cæsarea, Mutinensi aliisqve. Vide Lambecium lib. V. pag. 276. 277. Montfauconi Diarium Italicum p. 32. & Labbei Bibl. nov. MSS. pag. 97. Fragmenta exinde proferunt Gretserus Tomi III. de Cruce libro IV. & Allatius de libris Ecclesiasticis Græcorum p. 74. seq. Ab hoc opere Theodorus qvi illud Orphanotropho cuidam inscripsit, ὁ τῶν ἱερῶν κανόνων πρωτοσαφηνιστὴς dicitur Nicephoro Blemmidæ Orat. 1. de processione Spiritus S.

8. *Epitome commentariorum Theodoriti in Psalmos.* Labbe pag. 78. Bibl. novæ MSS.

9. De processione Spiritus S. λόγος adversus Latinos. Incipit: Φανερόν ἐστιν, ὅτι ὥσπερ ὁ υἱὸς, οὕτω καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὅτεται ἐκ Πατρὸς μόνα ἔχειν ὑπαρξιν. Allatius p. 629. seq. de consensu utriusqve Ecclesiæ.

10. *Grammatica qvædam* ad calcem Demosthenis obvia in Bibl. Vindobonensi, ut notavit Nesselius parte IV. p. 62. Codice philologico CV.

11. *Poëma Astronomicum*, versibus Politicis ad Sebastocratorissam Irenem. Vide Lambecium VII. p. 83.

12. *Poëma in duos libros distinctum*, versibus itidem politicis. Horum priore libro paupertatem suam deplorat ad Imp. Manuelem Comnenum, altero invehitur in Abbatem suum sive ἡγούμενον. MS. in Regis Galliæ Codice 1334. & laudatur à Cangio in Græco glossario.

* Δεσποτικαὶ ἑορταὶ Græcis appellantur Annunciationis B. Virginis, Nativitatis CHristi, Purificationis B. Virginis, Epiphaniæ sive baptismatis Christi & transfigurationis, resuscitationis Lazari, festum Palmarum, Ligni seu Crucis, Resurrectionis, ascensionis, missionis S. Spiritus, & assumtionis B. Virginis.

13. *De Mure*, ex codice Regio laudat idem Cangius.

14. *In posteriora Analytica Aristotelis*, & περὶ ἐπιδεικτικῶν Romæ in Bibl. Vaticana, teste Gesnero.

15. *De pauco & multo, magno & parvo, quod non sint relativa sed contraria.* Labbe p. 115.

16. *Ad quæsita Sebastocratorissæ Irenes, brevis enarratio*; in Bibl. Regis Galliæ. id. p. 90.

17. *Epistola ad Gregorium* Monasterii Insulæ Oxiæ Abbatem. Incipit ὅτι μοι θεσπίσια καὶ σοφὲ μὲν πάτερ. Vide Lambecium lib. V. p. 233.

18. Aliæ *Epistolæ* in Bibl. Bodlejana, inter Codices Barocianos n. 131. teste Caveo.

XII. BARLAAM & JOASAPHI sive JOSAPHATI *vita, historia ex interiori Æthiopia seu Indorum regione in S. urbem translata per* JOHANNEM *Monachum de contubernio S. Sabæ.* Hic est titulus libri (dramatibus eroticis utique, sed castis ac piis adscribendi) in codice Palatino. Vide Sylburgii Catalogum MSS. p. 115. Prodiit latine separatim Antwerpiæ in 12. & sæpius inter scripta *S. Johannis Damasceni*, è versione non Gregorii Trapezuntii ut habet titulus, sed Trapezuntio antiquiore, qva Vincentium Bellovacensem jam usum observat Allatius libro de Georgiis p. 376. Sunt qvi *Johannem Sinaitam* qvi sub Theodosio vixerit, alii *Johannem Climacum* qvi & ipse monachus Sinaita circa A. C. 564 claruit, libri Græca prosa compositi auctorem esse volunt, cui etiam tribuitur in Codicibus MSS. Bibl. Paulinæ Lipsiensis. Vide Joach. Felleri Σ μαναρίτην Catalogum p. 157. 163. Latinam versionem veterem nonnulli adscribunt *Anastasio* Bibliothecario, circa A. C. 870. celebri. Confer Casp. Barthii notas ad Hermæ pastorem p. 910. & ejusdem Adversaria p. 2951. Labbei Bibl. nov. MSS. p. 192. Ab eo tempore latine denuo transtulit *Jacobus Billius* Paris. 1577. & Gallice Paris. 1578. 8. Damasceni esse post Bellarminum non ab re pleriqve eruditi dubitarunt, ut notavit Rob. Cocus censuræ scriptor. vet. p. 428. seq. Græce è Codice Bibl. Regiæ se editurum inter dubia scripta Joh. Damasceni tomo tertio recepit, qvi jam duobus Voluminibus genuina illius monumenta præclaro studio expolivit vulgavitqve, vir doctissimus Michael Le Qvien Monachus O. P.

NAR-

NARRATIO EORUM QVÆ APOLLONIO REGI CONTIGERUNT, è Græco versa ab homine Christiano, * ente mille annos, exstat Latine, è MS. Bibl. Augustanæ vulgata à Marco Velsero Augustæ Vindel. 1595. 4. atq; inter ejusdem Opera junctim curante Christophoro Arnoldo edita ibid. 1682. fol. pag. 681-704. *Casus suos*, ut in extremo narrationis illius legitur, *Apollonius ipse descripsit, duo volumina perfecit, unum in templo Ephesiorum, alterum in sua Bibliotheca collocavit.* Eandem narrationem latine, sed multis locis ab impressa diserepantem habuit MStam Theodorus Canterus, ut testatus est litteris ad Joannem Meursium. Gallice etiam prodiit Roterdami 1710. 8. hoc titulo: *Les avantures d' Apollonius le Tyr, par Mr. le Br.* Et carmine politico Græcobarbaro, Venet. 1696. 8. apud Nicolaum Glycem, διήγησις ὡραιοτάτη, Ἀπολλωνίδ ἐν Τύρῳ βασιλεύσαντος.

De aliis qvæ edita Græce supersunt scriptis Eroticis, alibi jam in hoc opere dicere me memini, sunt autem *Anacreontis*, *Sapphonis*, *Alcæi* aliorumqve Lyricorum poëmatia amores spirantia, de qvibus lib. II. cap. 15.

Platonis Philosophi ἐρωτικὸς, Phædrus & Epigrammata lasciva de qvibus lib. III. cap. 1.

Demosthenis tributa oratio ἐρωτικὸς inscribitur, de qva lib. II. cap. 26.

Parthenii Nicæi amatoriæ narrationes, de qvibus lib III. cap. 27.

Plutarchi ἐρωτικὸς & amatoriæ narrationes de qvibus lib. IV. c. 11. num. 97. & 98.

Luciani Samosatensis Λούκιος, ἢ ὄνος ad Theomnestum, & dialogi meretricii, de qvibus lib. IV. cap. 16.

Epistolæ Eroticæ *Aristæneti*, *Alciphronis*, aliorumqve de qvibus lib. II. cap. 10.

Musæi carmen de amoribus Heronis & Leandri, de qvo lib. I. cap. 16.

XIII. *Inedictos* hujus argumenti scriptores Græcos hosce octo observavi, qvi à viris doctis aliqvando, si tanti videbitur, in lucem protrahentur.

* *Symposio* versionem illam, incerta conjectura, tribuunt Jo. Meursius, & Casp. Barthius lib. LVIII. cap. 1. Adversariorum. Nempe in illa p. 699. & 700. ejusmodi ænigmata legi observavit, qvalia Symposii habemus, de qvibus dicere me memini in Bibliotheca Latina.

1. JAMBLICHI liberti Marco Antonino imperante clari *Babylonica de Sinonidis & * Rhodanis amoribus* memorata Svidæ qvi libros *XXXIX.* & Photio cod. XCIV. qvi libros XVI. numerat & argumentum eorum compendio recenſet. Meminit Jamblichi iterum inter ſcriptores eroticos Photius codice CLXVI. Svidas in γάμος & Φάσμα & Theodorus Priſcianus ſive Octavius Horatianus lib. 2. de re Medica c. 11. apud qvem pro *Sirii aut Amblii* legendum *Syri Jamblichi*, ut notant Reineſius p. 514. Var. lect. & Vosſius pag. 548. de Hiſt. Gr. Fragmentum qvoddam illius operis Leo Allatius cum verſione ſua edidit in Græcorum Rhetorum & Sophiſtarum excerptis Romæ A. 1641. 8. ſub falſo nomine Rhetoris *Adriani*, inter cujus declamatiunculas nihil declamationis ſimile habens qvarto loco legitur. Sed in codice Bibl. Florentinæ, unde exſcripſit Iſ. Vosſius, inſcribitur: Ἐκ τῶν Ἰαμβλίχου ἱστοριῶν Βαβυλωνιακῶν, περὶ Πρώδου ** Βαβυλωνίων βασιλέως, teſte Colomeſio pag. 16. Opuſc. Opus integrum fuit manu exaratum in Bibliotheca Scorialenſi, ſi Catalogo MSS. fides (non edito illi Alex. Borvoëtii ſed Martini Lafarinæ Abbatis & Philippi IV. à domeſticis ſacris & conſiliis, qvem *ἀνέκδοτον* habuit Iſaacus Vosſius.) Verum Bibliotheca illa periit incendio Anno 1671. Dicuntur Jamblichi Babylonica edere voluiſſe 1) *Aloyſius Alemannus* de qvo Joh. Woweranus II. 10. Epiſtolar. (in literis datis Florent. Cal. Sept. 1601.) *Aloyſius Alemannus is qui Longi paſtoralia vertit, *** neſcio qvæ Jamblichi inedita parat.* 2) *Gothofredus Jungermannus* de qvo Scaliger in Scaligeranis ſecundis pag. 222. *Jungermann donnera amatoria de Jamblichus, qui à eſté du temps de Commodus.* Jungermannus ipſe præf. ad Longum: *ſi mihi favebis - - dabo operam ut alium mox ſcriptorum amœniſſimum haſtenus ἀνέκδοτον publice habeas.* 3) *Gilbertus Gaulminus* qvi in notis ad lib. de vita & morte Moſis, illa citat p. 283. & pag. 216. *Ad Jamblichum in Βαβυλωνιακοῖς plura dicemus.* Qvo tamen in loco non inte-

* Ῥοδάνης, Svidæ Ῥοδῶν viri nomen, Σιωνὶς virginis, non contra, ut Mauſſacus p. 156. ad Harpocrat. notatus eo nomine à Reineſio p. 363. Var. lect.

** Vosſius Pater pag. 548. de Hiſt. Gr. legit περὶ προόδου *de progreſſu Regis Babyloniorum.* Sane apud Photium Regis nomen Γάμος non Πρώδης.

*** Non vertit ſed tantum edidit Longum Alemannus, itaqve recte Colomeſius in Wowerii verbis exhibet *dedit.* Addes hunc Aloyſium Alemannis qvos ſingulari libro deſcripſit vir Rev. Urbanus Gotfridus Siberus. Lipſ. 1710. 4.

integrum opus Jamblichi ſed tantum Epitomen ejus à Photio concinnatam promittere Gaulminus videtur Colomeſio p. 264. Galliæ Orientalis. Diverſus fuit hic Jamblichus & antiqvior Jamblicho iditem Syro, Chalcidenſi qvi ſub Conſtantino Imp. claruit, de qvo dixi ad Eunapium & ſupra lib. IV. c. 28. Confer ſcholion græcum ab Hœſchelio editum p. 937. ad Photium, è qvo diſces Jamblichum Babylonicorum ſcriptorem genere Syrum, Babylone à nutritio ſuo educatum fuiſſe captumqve inter alios, cum Trajanus Imperator Babylonios bello invaſiſſet: ex qvo Svidas forte Jamblichum iſtum ἀπὸ δούλων ſive mancipium fuiſſe ſcribit. Alioqvi Babylone ſcribam Regis geſſit hic Jamblichus, lingvæ Syriacæ & Babylonicæ peritus & poſtea Græcam etiam ita edoctus ſub Trajano (Jonſius ſub M. Antonino, Scaliger ſub Commodo vixiſſe affirmant) ut Rhetor non ineptus illa qvoqve lingva evaſerit.

2. XENOPHONTIS Epheſii *Epheſiaca* de qvibus Svidas: Ξενοφῶν Ἐφέσιος ἱστορικὸς Ἐφεσιακά, ἅτινα δὲ ἐρωτικὰ βιβλία ἐστὶ περὶ Ἀβροκόμην καὶ Ἀνθίαν. Hujus operis erotici libri qvinqve habentur Græcè in Monaſterio S. Virginis, Florentiæ, teſte Bernhardo de Montfauçon, diarii Italici p. 365. & ſpes eſt brevi in lucem edenda eſſe.

3. CHARITONIS Aphrodiſienſis *de Chærea & Callirrhoë amatoriarum narrationum libri VIII.* etiam hoc opus eodem in loco manu exaratum occurrere teſtatur Montfauconius. Sed & in Vaticana Bibl. exſtat teſte Huetio pag. 69. & Mallincrotio in paralipom. de Hiſt. Græcis, ex Dithmaro Mullero Tremonienſi, editore eroticorum Andreæ Capellani.

4. ANONYMI *de amoribus Callimachi & Chryſorrhoës* Verſibus politicis, laudat Meurſius in gloſſario græcobarbaro vocabulo βάτεω & alibi paſſim.

5. NICETÆ EUGENIANI Poëſis *de Charicellis & Droſilla amoribus* ad imitationem Prodromi † Philoſophi, vide Labeum Bibl. nov. MSS. p. 220.

6. ANO-

† Theodori Prodromi, de qvo ſupra §. II.

6. ANONYMI ποίημα ſcriptum ante Annos 400. *de Amoribus Lybiſtri & Rhodamnes*, MS. in Cod. Colbertin. 4384. Allegat Meurſius gloſſario græcobarbaro in γαϊτάνιον & alibi. Cruſius Turco Græcia p. 489. 490. Cangius in Βιτζέα &c. Argumentum & ſpecimen ex Cruſio adſcribere placet: *Conſtat verſibus politicis: id eſt, binis dimetris jambicis (quorum poſterius, catalecticum) habentibus. Ut cum Rhodamne, quæ adhuc repugnarat amanti Lybiſtro, jam benigne reſpondet, ipſe gaudet:*

Ψυχὴ γὰρ ἐρωτότρωτος, ὅσα ψυχοπονίσῃ:
Χάνει τὰς πόνους, ἂν γλυκὺν μάθῃ ἔπος λόγον.

Anima enim amore vulnerata, qvamvis multum doluerit:
perdit dolores, ubi dulce perceperit de amore reſponſum.

In talium vero dimenſione, συναίρεσις fit:

πόσους κινδύνους ἔπαθα, κὴ ἀνάγκας ὑπεσάθην;
Τί πράγματα ἰσυμέβησαν ἀεστέαν εἰς ἐμέναν;
πέτρας ἀνάχες ἔθησιν, κὴ σιδηρὶν καρδίαν:
ναμετὰ συμπαθάχησες, τὰ ἐπάχησα δι ἐσέναν.

O qvot pericula adii, qvot neceſſitates ſuſtinui?
O qvæ acciderunt propter te (chara Rodamna) mihi?
Saxeum ſi habuiſſes ſenſum, & ferreum cor?
certè in his condoluiſſes, qvæ paſſus ſum propter te.

Addam ſanè totius fabulæ hujus argumentum: quantum ex mutilo, & tranſpoſita hinc inde folia habente, fragmento, colligere potui: ordinans hoc modo narrationis ſeriem.

Lybiſtrum, ingenio formaque præſtantem juvenem, Chriſtianum, Regem Latinum, ſolum triſtiſſimè vagantem (quia magico dolo ſuam chariſſimam uxorem Rhodamnam amiſerat, eamque requirebat) invenit quidam, nomine Clitophon, & ipſe amore triſtis. Hi una amicitiam juramento ineuntes firmant. Huic Lybiſter narrat: qvomodo initio amorem contemnens, poſtea occaſione venationis & ſomnii, in eum inciderit. Itaque centum Miniſtris comitatus, in regionem ethnici Regis Chryſi venerit: ac poſt multos totius biennii labores, ſpecioſiſſimam illius filiam conſilio amici; multis literis ſagitta in arcem ejus, nomine Argyrocaſtrum, conjectis, operaque Eunuchi adhibita, concilians) nomine Rhodamnam (victo Ægyptio Rege Friderico, qvi rivalis ejus erat) in matrimonium duxerit: ſucceſſorque Regni, à Socero deſignatus fuerit. Deinde dolo Fride-

Friderici (sicut à vate ei prædictum fuerat) magia cujusdam anus, sibi sua chara Rhodamna erepta fuerit. Exiverat ergo mœstissimus, cum centum Ministris, quærens ipsam per mille pericula: Ministris in varia loca quærendi causa dimissis: qui, biennio exacto, ad eundem locum redirent. Tunc invenerat eum ille Clitophon: qui Lybistro poscenti, vicissim de sua fortuna exponit: sibi nomen Clitophontem esse: ex Regia familia Armeniæ descendisse: &, quod filiam patrui sui, nomine Myrtanam, deperisset, metu sponsi profugisse. Proficiscuntur dehinc aliâ per loca difficilima: somnium Lybistri de aquila & perdice, ut faustum, Clitophon exponit. Reperiunt Friderici animum, ignorantes scelus ejus, & ab ea decipiuntur. Tandem Clitophontis fideli prudentia, Rhodamna reperitur: & Lybister (quem ipsa, scelere anus necatum esse putaverat) adeam cum summo gaudio reducitur. Redeunt ad locum, ubi initio Lybister à Clitophonte inventus fuerat. Reperiunt & in loco constituto centum illos Ministros.

Summa cum lætitia ad Argyrocastrum redeunt: ubi Clitophonti, gratitudinis ergò, Lybister sororem Rhodamnæ, nomine Melanthiam, uxorem dedit.

Ita biennium Lybister consumpsit in concilianda sibi & ducenda, Rhodamna: biennium in eadem reperienda consumpsit, & domum reducenda. Πολὺ, τὸ ἐλεύθερον πάθος, *ubique: & alicubi,* τὸ τῆς ἡδονῆς. *Loci communes præcipui: 1. De vi amoris. 2. de bono vero amicitiæ. 3. quod industria & constantia omnia vincat. Omnia, castissima & honestissima. Vetustum autem esse eum libellum (cui non pauca initia, media & fine, deerant) colligo non modo ex chartarum carie & attritu: sed etiam ex iconibus, ubi nulli sclopi apparent: sed arcus & sagittæ; & musicæ testudines. Fortasse illo tempore extitit, quo Germani, Galli, & Veneti, Constantinopolin ante 370.* * *annos) per Flandrenses comites rexerunt. Nomen enim Friderichi, Germanicum est. Item σκέλπε, sthelm. In concursu equestri, Lybister ad Friderichum:* ἢ, ἰγὼ τὸν ἀπεκρίθηκα: τόρα ἀποθήσωμες σκέλπε, *Ego ei respondi: nunc moreris, sthelme.* Hæc Crusius.

7. ANONYMI διήγησις ἐξαίρετος ἐρωτικὴ καὶ ξένη τοῦ Ἡμπαρίου θαυμαστή, *Narratio amatoria de quodam Hemperio*, versibus politicis græcobarbaris, MS. in Bibl. Cæsarea. Incipit: Καὶ πῶς νὰ γράψω τὴν ἀρχὴν &c. Ἀρχὴ τῆς διηγήσεως τῆς χώρας τῆς Πρεβέντζας. Ἄνθρωπος μέγας θαυμαστὸς αὐθέντης τῆς Πρεβέντζας. Vide Nesselium I. p. 342. Lambecium V. p. 262.

8. Anonymi διήγησις ἐξαίρετος ἐρωτικὴ καὶ ξένη Φλαμίου τοῦ πανευτυχοῦς καὶ κόμητος Πλάντζαφλάμης. *Narratio versibus politicis græcobarbaris*

* Crusii liber prodiit A. C. 1584.

ris de amoribus Florii & Blancæfloræ. Incipit; Ἐκ Καβελλάρης εὐγενοῦς ἐρωμένου ἐκ Ῥώμης. Exstat MS. in eadem Bibl. Cæsarea. Vide Nesselium I. p. 343. & Lambecium V. p. 264.

XIV. Restant Scriptores erotici deperditi, quos literarum ordine strictim recensere juvat:

Agathiæ Καθολικά de quibus dixi supra in Agathia lib. V. c. 5. p. 263.

Ammonius, *Antiphanes*, * *Apollodorus*, *Aristophanes* Byz. *Gorgias* & *Lynceus* Samius scripserant de meretriculis Athenienſibus teste Athenæo, qui & ipse de illis non pauca narrat libro XIII. Ex quo multa quæ de scortis famosioribus collegit Jo. Textor in officina sua, non longe ab extremo libri. Dixere olim in laudem Naidis meretricis *Alcidamas*, pro Phryne *Hyperides*.

Antonius Diogenes de Diniæ ac Dercyllidis amoribus & quæ ipsis in ultimam usque Thulen & ulterius oberrantibus & jactatis acciderunt, admirandarum atque incredibilium narrationum libri XXIV. Isidoræ sorori inscripti, quorum argumentum recenset Photius Cod. CLXVI. suspicans auctorem non diu post Alexandri M. ** tempora vixisse, Lucianoque & Lucio atque aliis qui dramata ejusmodi & commenta erotica scripserunt, occasionem & materiam præbuisse. *Antiphanes*, cujus ibidem meminit, fuit Antiphanes Bergæus, de quo Scymni Chii locum attuli lib. I. c. 22. §. 4, cui adde Strabonem lib. 2. p. 102. ubi Pytheæ, Evemeri & Antiphanis ψευσμάτων mentionem facit.

Aristides Μιλησιακῶν impudicorum libellorum scriptor, quos latine verterat *Sisenna* teste Ovidio 2. Trist. V. 443. Mentio illius operis apud eundem v. 413. Plutarchum in Crasso, Appianum Parthicis, Lucianum amoribus aliosque. Vide Politianum c. 16. Misc. & Vossium de Hist. Gr.

Ariſto

* Forte apud Athenæum XIII. p. 586. pro Ἀντιφάνης legendum Ἀριστοφάνης.

** Longe junior videtur Francisco Vavassori lib. de ludicra dictione p. 148. *nam, & duplex nomen, inquit, insitata res Veteri Græcia, & nomen Romanum in Græcum hominem nisi forte Ciceronem minus habet, neque quod gravissimum est tum natagens Antonia autfacta hoc aut audita temporibus illis. Suspicio quoque est nondum cognitam Thulen insulam de qua isti ferebantur inscripti libri.* Confer tamen, si placet quæ contra Vavassorem disputat Bælius in Lexico T. I. p. 163.

Aristo Julietes è Julide Ceæ insulæ oppido Peripateticus, circa Olymp. CXL. clarus ἐν δευτέρῳ περὶ ἐρωτικῶν λόγων laudatur ab Athenæo IV. 15. XV. p. 674. Sed & Aristoni Chio Stoico ἐρωτικὰς διατριβὰς tribuit Laërtius VII. 163.

Aristotelis ἐρωτικῶν libri. Vide qvæ supra III. 6. in scriptis hujus Philosophi deperditis.

Astyanassa περὶ χημάτων συνουσιαστικῶν. Suid.

Botrys Siculus lascivus & obscœnus scriptor; cujus meminit Timæus apud Polybium in excerptis Peiresc. p. 52. qvem locum describit Svidas in Δημοχάρης. Adde eundem Svidam in βοτρυσαγῆ ἔρωτα & Athenæum VII. pag. 322. ubi Botrys παιγνίων qvorundam apud Messanenses repertor memoratur. Fuit & Botrys Medicus Athenienſis Plinio laudatus & Galeno qvi ejus compositiones Medicas memorat III. 1. de medicam. κατὰ τόπους.

Cadmus Archelai F. Milesius, qvem juniorem Svidas vocat, scripsit eodem teste λύσιν ἐρωτικῶν παθῶν libris XIV.

Capito Alexandrinus ἱστοριῶν ἐν δευτέρῳ ἐρωτικῶν. Athen. X. p. 425.

Cleanthis Stoici περὶ ἔρωτος & ἐρωτικὴ τέχνη. Laërt. VII. 175.

Clearchi ἐρωτικά laudat Athenæus XIII. p. 573. πρῶτον ἐρωτικῶν id. XV. p. 669. & aliis in locis.

Cleomachus pugil, mollium & cinædicorum scriptorum auctor, ut colligas è Strabone XIV. p. 648.

Cleomenis Laminthii & Sapphonis ἐρωτικὰ μέλη memorat Athenæus XIII. p. 605.

Damascius cum Achille Tatio, Heliodoro aliisqve hujus commatis scriptoribus conjungit Photius cod. CLXVI. propter libros qvatuor παραδόξων διηγημάτων de qvibus cod. CXXX. Incertum an idem hic sit Damascius Damascenus de qvo infra inter Philosophos.

Diogenes Cynicus ἐρωτικὸν scripsit teste Laërtio VI. 80. & inter lascivorum auctores scriptorum referuntur ab Apulejo in Apologia.

Elephantis (sive ut Svidæ in Ἀστυάναξα dicitur Ἐλεφαντίνη) fœmina lascivorum poëtria carminum, de qvibus vide qvæ viri docti ad Priapeia, Martialem XII. 43. & Svetonium Tiberio c. 43. Ezech. Spanhemius diss. IX. de usu numismatum p. 731. seq. Ejus περὶ κοσμητικῶν memorat Galenus libro & capite 1. de medicamentis

καὶ τόκους. Male *Cleophantis* in quibusdam Plinii editt. ut notatum Tiraquello. Emplastrum Elephantinum, incertum an ab hac Elephantide, laudat Celsus.

Epicurus inter alia περὶ ἔρωτος scripsisse traditur à Laërtio X. 27.

Eubius. Ovid. 2. Trist. versu 426. *Eubius impura conditor Historiæ.*

Evenus ἐν ἴαις εἰς Εὔηνον ἐρωτικοῖς allegatur ab Artemidoro lib. I. c. 5. ubi ex eo profert notationem nominis cameli quod dicatur quasi κάρα μιμεῖται, *caram imitans*, ut legas etiam in Etymologico Magno. Perstringit idem opus Arrianus IV. 9. Epictetum: ἀλλὰ χρυσίππου καὶ Ζήνωνος ἀκριτόμυθα ἀναγινώσκεις καὶ Εὔηνον, οἶδεν ἀπώλειας; *In locum Philosophicorum scriptorum Chrysippi ac Zenonis jam lectitas impudicas fabulas Milesias Aristidis, & Eveni amatoris: nonne plurimum inde perdidisti?* Confer quæ de Eveno utroque supra lib. II. c. XI. §. 7.

Hemitheon de cujus Sybaritide sive Sybariticis libellis Politianus c. 15. Misc. & Nic. Heinsius ad Ovidii 2. Trist. 417.

Heraclidis Pontici ἀνήρ τις ἐρωτικὸς ἢ κλεινίας. Laërt. V. 87.

Herodianus. Theodorus Priscianus sive Octavianus Horatianus lib. 2. Logico cap. 11. p. 85. *Utendum sane lectionibus animum ad delicias pertrahentibus, ut sunt Amphipolita Philippi, aut Herodiani, aut certe Syri Jamblichi, vel cæteris suaviter amatorias fabulas describentibus.*

Lucius Patrensis (ex Patris Achajæ urbe) in *libris Metamorphoseon* è quibus Lucianus Asinum suum expressisse videtur Photio cod. CXXIX. quanquam prius subdubitanti utrum Luciani διήγημα amplificaverit potius Lucius. Lucium hunc Patrensem græcum scriptorem cum Apulejo Madaurensi (cui Lucii prænomen ex ejusdem Lucii imitatione vulgo perperam tribuitur) latino fabularum Milesiarum scriptore perperam confundit Hendreichius in pandectis Brandenburgicis T. I. p. 234. Ab hoc Lucio Tertullianus c. 3. Apologetici Lucium dixit pro homine amoribus perdito: *Qui juvenis quam Lucius, quam amasius.*

Lysia Rhetoris Epistolæ ἐρωτικαί. Suid.

Meleagri Athenienſis Sophistæ Epistolarum amatoriarum libri XIV. Suid.

De Menandri Ἀφροδισίους dixi lib. II. c. 22.

Misthonis Sybaritæ, hominis impuri meminit Lucianus in Pseudologista T. 2. p. 434. sed scriptorem fuisse non innuit, non magis quam

qvam Ariphradem & Baſtam Chium. Unde notandus Nic. Heinſius ad Ovidii 2. Triſt. 417.

Menaſeæ ἐρωτικὰ Ælian. XVII. 46. hiſt. animal. ſed legendum *Εὐρωτιακά* cum Reineſio p. 71. Epiſt. ad Daumium, ubi promittit eroticos ſe ſcriptores vir doctus recenſiturum in ſexto Variarum libro, ſed qvi lucem non vidit. Apud Plutarchum in libro qvod non liceat ſvaviter vivere ſecundum Epicurum p. 1101. Xylandri verſio exhibet: *Scripſit in Amatorus poëta.* Sed in Græco aliter eſt, & conjungenda ſunt verba *ἀψίφων ἑαυτὸν ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς*, tum ſeqvitur: *ὡς ὁ ποιητὴς εἴρηκε.*

Pamphila Epidauria ſcripſerat inter alia qvæ memorat Svidas, etiam *περὶ Ἀφροδισίων.*

Paxamus δωδεκαπήχεων compoſuerat teſte eodem Svida, *ὅτι ἦ περὶ αἰσχρῶν χημάτων.* Ita leg. pro *ὅτι ἦ.* Confer eundem Svidam in *δωδεκαμήχανον* & Schol. Comici ad ranas.

Perſei Stoici *περὶ ἐρώτων*, Laërt. VII. 36.

Phanoclis Poëtæ Elegiaci *ἔρωτες* five *καλοί* allegantur à Clemente Alex. protreptico p. 24. & lib. 6. Strom. p. 627. ubi Demoſthene junio-rem docet. Vide & Stobæum Grotii p. 262. & Scaligerum ad Euſeb. p. 41. ſeq.

Philænis. Vide infra in Polycrate, & Adr. Junium adagio *Philænidis commentarii.* Svid. in Ἀσυάτατα.

Philippus Amphipolita Rhodiacorum libros valde obſcænos teſte Svida ſcripſit. Hunc ipſum allegat in *ἀποσιωπήσεσι.* Adde & Theodori Priſciani locum ſupra in Herodiano.

Polycharmi Naucratitæ librum *περὶ Ἀφροδίτης de Venere Dea* allegat Athenæus XV. p. 675.

Polycrates Athenienſis Sophiſta turpiſſimum opus *περὶ χημάτων Ἀφροδισίων* (conſimili ſcelere qvo parentum noſtrorum memoria nebulo qvidam impudentiſſimum librum edidit ſub nomine Aloyſiæ * Sigææ) vulgaverat ſub nomine *Philænidis*, Leucadiæ Matronæ honeſtiſſimæ, ut teſtatur Æſchrion apud Athenæum VIII. p. 335. Confer Epitaphium Philænidis Samiæ auctore Dioſcoride qvod ex Anthologia inedita primus vulgavit illuſtris Ez. Spanhemius p. 764. diſſ. 9. de uſu numiſmatum, & emenda-

* Vide V. C. Joh. Molleri Homonymoſcopiam p. 35. Tentzelii Monatliche Unterredungen A. 1693. p. 166. ſeq.

tius Gvil. Fleetwood p. 338. Vet. Inſcription. Memorat ὑπομνήματα φιλαίνιδος. Timæus apud Polybium p. 53. excerpt. Peireſc. & Svidam in Δημόχαρες. Adde Clementem Alex. pag. 40. protreptici, Athenæum X. p. 457. Svidam in ἀσυάνασα, Lucianum amoribus T. 1 p 894. Meminit Philænidis inter meretrices etiam Cleomedes lib. 2. p. 477. Athenæus V. p. 220.

Protagoridæ Cyziceni ἀκροάσεις ἐρωτικὰς allegat Athenæus IV. p. 162.

Pythonicus Athenienſis. Vide Athenæum V. p. 220.

De *Sophoclis* ἐρασταῖς dixi lib. II. c. 17.

Sotades mollium & laſcivorum auctor carminum de quo dixi lib. II. c. 22. ut & de aliis cinædologis.

Sphærus Stoicus ſcripſerat Διαλόγους ἐρωτικούς. Laërt. VII. 178.

Sphodrias Cynicus in Τέχνῃ ἐρωτικῇ allegatur ab Athenæo IV. p. 162.

Θεοδωρίς, εἰς ἴαμβα μέλος. Athen. XIV. p. 475. num Anacreontis?

Theophraſti ἐρωτικὸς ſive περὶ ἔρωτος liber. Vide ſupra III. 9. in ſcriptis hujus Philoſophi deperditis.

Xenophon Babylonius, Βαβυλωνιακά, ἔστι δὲ ἐρωτικά. Svid.

Xenophon Cyprius, Κυπριακά. Ἔστι δὲ αὐτὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία, περὶ τῆς Κινύρου καὶ Μύρρας καὶ Ἄδωνιν, Svid.

Zeno Stoicus inter laſcivorum ſcriptorum auctores refertur ab Apulejo in Apologia. Ejus ἐρωτικὴ τέχνη. Laërt. VII. 34.

Zonæi Epiſtolæ ἐρωτικαί. Svid.

INDEX HOMONYMORUM

in ſex Voluminibus hujus Bibliothecæ diſtinctorum.

Abercii V. 1, 24. p. 188.
Abydeni I. 22, 5.
Achæi II. 19.
Achilles IV. 5, 23.
Acominati V. 5, p. 402.
Acropolitæ V. 5. p. 449.
Adamantii III. 6, 38. V. 1. p. 213. 223.
Addæi III. 28, 7.
Adraſti III. 11.
Æliani IV. 21, 1.
Æneæ III. 30, 9.
Æſchines II. 23, 31. & 26, 9.
Æſchriones III. 5, 19.
Æſculapii I. 8, 5.
Æſchyli II. 16, 2.
Æſopi II. 9, 3.
Agapeti V. 5. p. 570.
Agatharchides III. 8.

Aga-

Agathemeres IV. 2, 10.
Agathocles III. 11.
Agathones II. 19.
Albini III. 2.
Alcæi II. 15, 9. II. 19.
Alcibiadæ II. 26, 1.
Alcinoi III 23, 13.
Alciphrones II. 10, 25.
Alcmanes II. 15, 10.
Alexandri III. 8. & 11. & IV. 25. n. 11. & IV. 30. in Ariſtidæ ſcriptis n. 12.
Alexines II. 22.
Alypii III. 10, 6.
Ammonii III. 11. IV. 26, 15.
Amunes, Amones I. 2, 2.
Anatolii III. 11. IV. 29.
Anaxagoræ II. 23, 7.
Anaximandri II. 23, 8.
Anaximenes II. 23, 9.
Andromachi III. 26, 8.
Andronici III. 6, 29.
Antigoni III. 27, 8.
Antiochi III. 15.
Antipatri III. 11. & 15.
Antiphanes II. 22.
Antiphontes II. 26, 1.
Antiſthenes II. 23. §. 32.
Antiſtii III. 28, 7.
Apollodori II. 19. III. 15. & 27, §. 7.
Apollonii III 15. & 21, §. 7. & IV. 24, 15. V. 1, 24. p. 191.
Apollophanes II. 22. III. 15.
Apſines IV. 31. §. 16. n. 12.
Arati III. 18, 10.
Archelai II. 23, 10.
Archidemi III. 15.
Archilochi II. 15, 16.
Archytæ II. 13.
Arctini I. 2, 4.
Ariſtæneti II. 10, 40.
Ariſtarchi III. 5, 14.
Ariſtidæ IV. 30, 4. & 8. V. 1, 24. p. 187.
Ariſtippi II. 23, 33. III. 33, 4.
Ariſtobuli III. 8. & 11.
Ariſtocles III. 11.
Ariſtones III. 11. & 15. V. 1, 24. p. 187.
Ariſtophanes II. 21.
Ariſtoteles III. 6, 1.
Ariſtoxeni III. 10, 2.
Arriani IV. 8. 1.
Arſenii V. 5. p. 771.
Artemidori IV. 3, 9.
Artemones II. 15, 19.
Aſclepiadæ II. 15, 20. III. 13.
Aſcepiodoti III. 3.
Aſpaſiæ II. 23, 31.
Aſtydamantes II. 19.
Athanaſii V. 2. p. 298. V. 5. p. 771.
Athenæi III. 24, 1. IV. 20.
Athenagoræ V. 1, 19. p. 91.
Athenodori III. 15.
Attali III. 15.
Avtocrates II. 19.
Avtolyci III. 5, 13.
Bacchii III. 10, 5.
Bardeſanes III. 24, 9.
Baſilii V. 5. p. 771.
Batones II. 22.
Bianores III. 28. 7.
Biones II. 19 III. 17, 11.

Boë-

Boëthi III. 11.
Botryes V. 6. p. 827.
Bryennii V. 5. p. 771.
Calecæ. ibid.
Calliæ II. 19. & 22.
Callimachi III. 19, 6.
Callippi III. 5, 10. & III. 11.
Callisti V. 5. p. 771.
Callisthenes III. 11.
Calliſtrati III. 24, 14.
Cantacuzeni V. 5. p. 772.
Carcini II. 19.
Carneadæ III. 3.
Cassii III. 6, 38.
Castores V. 1, 24. p. 187.
Celsi III. 33, 3.
Cephisodori II. 22.
Cercopes I. 19, 2. II. 8, 4.
Chæremones III. 15.
Chalcondylæ V. 5. p. 476.
Chilones II. 23, 14.
Chrysippi III. 15.
Chrysoloræ V. 5. p. 772.
Cinesiæ II. 15, 23.
Cinnami. V. 5. p. 396. seq.
Cleanthes III. 15.
Clearchi III. 11.
Cleobuli II. 23, 15.
Cleomedes III. 5, 22.
Comneni V. 5. p. 392. seq.
Conones III. 5, 18.
Constantini V. 5. p. 722.
Coraces IV. 32.
Corinnæ II. 15, 24.
Corinni I. 4, 2.
Cornuti III. 15.
Cosmæ III. 25, 3. & 28, 7.
Crantores III. 6.
Cratini II. 22.
Critolai III. 11.
Critones II. 23. 35.
Cteſiæ II. 25, ult.
Cteſibii III. 24, 7.
Cteſiphontes II. 15, 26.
Cyri III. 28, 7. IV. 31. 16. V. 6. p. 816.
Cyrilli V. 5. p. 772.
Damascени id. p. 772. seq.
Daphnæ I. 4, 6.
Dardani I. 4, 10.
Demadæ & Demeæ IV. 30, 13.
Demetrii III. 3. & 11. & 14. & 26, 2. IV. 31. 1. V. 5. p. 773.
Democrates II. 13.
Democriti II. 23, 5.
Demodoci I. 5, 7. III. 28, 7.
Demophili II. 13.
Demosthenes II. 26. 8. p. 928.
Dexippi III. 11. IV. 26. 7. V. 5. p. 232.
Diagoræ II. 23. 16.
Dicæarchi III. 11.
Didymi II. 3. 1. & II. 13.
Dinarchi II. 26. 11.
Diodori II. 19. III. 31, 7.
Diogenes II. 19. & 23, 18. III. 13. & 15. & 33, 3.
Diogeniani IV. 9, 4.
Dione IV. 10.
Dionysii III. 32, ult. & III. 3. & 15. & IV. 32, 9. V. 1, 6. & 24. p. 191.
Dionysiadæ II. 19.
Diophanti IV. 22, 12.

Dio-

Dioſcoridæ IV, 3, 2.
Diotimi III. 15.
Diphili II. 22.
Domnini V. 4. p. 136.
Dorothei V. 4. p. 145.
Doſiadæ III. 17, 17.
Doſithei III. 5, 11.
Empedocles II. 19.
Epaphroditi IV. 7, 1.
Ephræmi V. 2. p. 335.
Epigenes III. 5, 8.
Epimenidæ II. 13.
Evagrii V. 4. p. 127. ſeq.
Euclidæ II. 23, 36. III. 14, & III. 33. 6.
Eudemi III. 6, 31. & III. 11.
Eudociæ II. 7, 4. V. 5. p. 588.
Eudoxi III. 5, 9.
Eunapii V. 5. p. 233.
Euphrones II. 22.
Euripidæ II. 18, 1.
Euſebii V. 4. p. 105. ſq. V. 5. p. 774.
Euſtathii V. 6. 9.
Euſtratii III. 6, 29.
Gaudentii III. 10, 7.
Gemini III. 5, 20.
Glauci III. 28, 7.
Glaucones II. 23, 37.
Gorgiæ II. 26, 5. p. 810. & IV. 32.
Hannones I. 6, 9.
Harpocrationes IV. 36, 13.
Hegeſippi V. 1, 24. p. 189.
Heliodori V. 6. 1.
Heracliti I. 1, 3. I. 22, 2. II. 22. II. 23, 4. V. 1, 24. p. 198.
Hercules I. 6, 15.
Hermæ. V. 1, 10. p. 30.
Hermetes I. 7, 2.
Hermiæ V. 1, 19. p. 97.
Hermogenes IV. 31, 7.
Herodoti II. 20, 10. II. 1, 2.
Herones III. 24, 7.
Heſiodi II. 8, 1.
Heſychii V. 5, p. 234. ſq. IV. 35, 3.
Hierocles II. 12, 6. V. 5. p. 776.
Himerii III. 30, 12.
Hipparchi II. 5, 19.
Hippiæ II. 23, 19.
Hippocrates II. 24, 1. & 6.
Hippolyti V. 1. p. 211.
Hipponactæ II. 15, 32.
Hippones II. 23, 20.
Homeri II. 7, 11.
Horapollines I. 13, 3. & 8.
Hori I. 13, 2. & 8.
Jamblichi IV. 28, 2. & ult.
Ignatii V. 1, 13. p. 45.
Jones II. 19.
Joſephi IV. 6, 17.
Iſæi II. 26, 6.
Iſocrates II. 19. II. 26, 5.
Juſtini V. 1, 15. p. 52.
Laërtii IV. 19, 1.
Lampes III. 28, 7. in Baſſus.
Lampri II. 15.
Leonidæ III. 15.
Leontii III. 18, 4.
Lesbonactes IV. 30, ult.
Liberales III. 27, ult.
Lini I. 14, 6.
Locmanni II. 9, 14.
Longini IV. 31, 10.
Luciani IV. 16, 4.
Lucilii III. 28, 7.
Lycones III. 11.
Lycophrones III. 16, 7.

Lycurgi II. 2[illegible].
Lyſimachi. [illegible] 15.
Magnes II. 25. V. 1. p. 276.
Mariani III. 287.
Maximi IV. 23, 8.
Melampodes I. 15, 2. & 4.
Melanippidæ II. 15.
Melanthii II. 19.
Meliſſi II. 23, 22.
Melitones V. 1, 24. p. 185.
Menandri II. 23, 37. III. 13.
Menedemi II 23, 37. III. 13.
Menelai III. 5, 17.
Menippi II. 22. III. 13.
Methodii V. 1. p. 259.
Metri III. 28, 7.
Metrodori III. 28, 7. III. 33, 3.
Midæ I. 34, 4.
Milones II. 13.
Miltiades V. 1, 24. p. 193.
Mneſithei II. 22.
Modeſti V. 1, 24. p. 192.
Mœrides IV. 34, 5.
Moſchi III. 17, 13.
Muſæi I. 16, 5.
Muſonii III. 13. & 15.
Myiæ II. 15.
Myrones II. 15.
Neocles III. 33, 1. & 3.
Nepotes V. 1. p. 273.
Nicandri III. 26, 8.
Nicanores III. 8.
Nicarchi III. 28, 7.
Nicephori V. 4. p. 299. 344.
Niciæ III. 17, 2. & 22.
Nicolai IV. 32.
Nicomachi IV. 22, 2. II. 19.
Nili, ad Allatii diatribam de Nilis
Numenii III. 3.
Oenomai III. 13. III. 28, 7.
Olympi I. 17, 3. V. 5. p. 622. 811.
Olympiodori III. 11.
Opheliones II. 22.
Oppiani IV. 20, 1.
Origenes IV. 26. ad vitam Plotini c. 3. & V. 1. p. 213,
Orthagoræ III. 8.
Palæphati I. 21, 4. & 22, 4.
Palamedæ I. 23, 5.
Panætii III. 15.
Papæ V. 1, 15. p. 59.
Papiæ V. 1, 24. p. 186.
Parmenidæ II 23, 3.
Parmeniones III. 28, 7.
Parthenii III. 27, 9.
Paſtores V. 1, 11. p. 31.
Pauſaniæ IV. 15, 1.
Periandri II. 23. 25.
Phædri III. 1, 12.
Phaniæ III. 11.
Pherecydæ II. 23, 26.
Philemones II. 22.
Philippi II. 22.
Philiſci II. 19.
Philiſtiones II. 22.
Philocles II 19. & 22.
Philodemi III 33, 3.
Philones IV. 4 III. 24, 4. & 29, 3. & 33. 6.
Philonidæ II. 22.
Philoſtrati IV. 24, 13.
Philoxeni II. 19.
Phlegontes IV. 13, 1.
Phrynichi II. 19. & 22.
Pindari II. 15, 1.
Pittaci II. 23, 26.

Nume-

Platones III. 1, 1. II. 19. & 22.
Plutarchi IV. 11, 7. (30, 2.
Polemones III. 3, 6. III. 6, 38. IV.
Polluces IV. 33, 3.
Polyæni IV. 15, 6.
Polybii III. 30, 9.
Polycleti III. 8.
Polyidæ II. 19.
Polyzeli II. 22.
Porphyrii IV. 27, 1.
Posidippi II. 22.
Posidonii III. 15.
Potamones IV. 26. ad vitam Plotini c. 9.
Praxiphanes III. 11.
Procli III. 15.
Procopii V. 5.
Prodici II. 23, 41.
Protagoræ II. 23, 28.
Pselli, ad Allatii diatribam de Psellis.
Ptolemæi IV. 14, 1. III. 11. IV. 33, 5.
Pythagoræ II. 12, 3. II. 13.
Quadrati V. 1. 24. p. 186.
Junii Rustici duo III. 18.
Sallustii III. 13.
Sapphones II. 15.
Scævolæ III. 15.
Scylaces IV. 2, 6.
Serapiones II. 22. V. 1, 24. p. 193.
Severi III. 3. IV. 30, 10.
Sexti II. 13. III. 15. IV. 18. 1.
Sibyllæ I. 29, 6.
Simmiæ & Simones II. 23, 42. III. 17, 14. & Allatius de Simeonibus
Simonidæ II. 15.
Sirachi III. 29.
Sisyphi I. 34, 2.
Socrates II. 23, 30.
Sopatri II. 10, 12. II. 22.
Sophili & Sophocles II. 17, 1.
Sosigenes III. 5, 21.
Sotadæ II. 22.
Sotiones III. 15.
Spinthari II. 19.
Strabones IV. 1, 7.
Tatiani V. 1, 19. p. 84.
Teleftæ II. 15.
Thaletes I. 35, 3.
Thamyres I. 35, 6.
Theanones II. 12.
Themistocles III. 15.
Theocriti III 17, 4.
Theodectes III. 11.
Theodori III. 18, 4.
Theodoti V. 1. 21. p. 107.
Theognides II 11. 1. II. 19.
Theones IV. 31, 14. III. 5, 21. III. 15.
Theophili V. 1. 19. p. 94.
Theophrasti III. 9. ult.
Thespides II. 16, 1.
Thucydides II. 25, 9.
Tiberii IV. 31, 18.
Timocles II. 22. III. 15.
Timones III. 33, 5.
Timothei II. 19.
Tzetzæ III. 16, 3.
Vettii Valentes III. 20, 9.
Xanthi II. 15.
Xenocles II. 19.
Xenocrates III. 3.
Xenones II. 22.
Xenophanes II. 23, 2.

καὶ τόκους. Male *Cleophantis* in qvibusdam Plinii editt. ut notatum Tiraqvello. Emplastrum Elephantinum, incertum an ab hac Elephantide, laudat Celsus.

Epicurus inter alia περὶ ἐρώτος scripsisse traditur à Laërtio X. 27.

Eubius. Ovid. 2. Trist. versu 426. *Eubius impura conditor Historiæ.*

Evenus ἐν ταῖς εἰς Εὔηνον ἐρωτικοῖς allegatur ab Artemidoro lib. I. c. 5. ubi ex eo profert notationem nominis cameli qvod dicatur qvasi κάρμηρος, *carnans fœmora*, ut legas etiam in Etymologico Magno. Perstringit idem opus Arrianus IV. 9. Epictearum: *οὐδὲ χρυσίππου καὶ Ζήνωνος ἀρχαίδην ἀναγινώσκεις καὶ Εὔηνον, ἠδὲ ἀπώλλυας; In locum Philosophicorum scriptorum Chrysippi ac Zenonis jam lectitas impudicas fabulas Milesias Aristidis, & Eveni amatoria: nonne plurimum inde perdidisti?* Confer qvæ de Eveno utroqve supra lib. II. c. XI. §. 7.

Hemitheon de cujus Sybaritide sive Sybariticis libellis Politianus c. 15. Misc. & Nic. Heinsius ad Ovidii 2. Trist. 417.

Heraclidis Pontici ἀνάστασις ἐρωτικὸς ἢ Κλεωνίας. Laërt. V. 87.

Herodianus. Theodorus Priscianus sive Octavianus Horatianus lib. 2. Logico cap. 11. p. 85. *Utendum sane lectionibus animum ad delicias perenabentibus, ut sunt Amphipolitæ Philippi, aut Herodiani, aut certe Syri Jamblichi, vel cæteris suaviter amatorias fabulas describentibus.*

Lucius Patrensis (ex Patris Achajæ urbe) in *libris Metamorphoseon* è qvibus Lucianus Asinum suum expressisse videtur Photio cod. CXXIX. qvanqvam prius subdubitanti utrum Luciani διήγησιν amplificaverit potius Lucius. Lucium hunc Patrensem græcum scriptorem cum Apulejo Madaurensi (cui Lucii prænomen ex ejusdem Lucii imitatione vulgo perperam tribuitur) latino fabularum Milesiarum scriptore perperam confundit Hendreichius in pandectis Brandenburgicis T. I. p. 234. Ab hoc Lucio Tertullianus c. 3. Apologetici Lucium dixit pro homine amoribus perdito: *Qui juvenis quam Lucius, quam amasius.*

Lysiæ Rhetoris Epistolæ ἐρωτικαί. Suid.

Malefermi Athenienſis Sophistæ Epistolarum amatoriarum libri XIV. Suid.

De Menandri Ἀφροδισίους dixi lib. II. c. 22.

Misthonis Sybaritæ, hominis impuri meminit Lucianus in Pseudologista T. 2. p. 434. sed scriptorem fuisse non innuit, non magis qvam

qvam Ariphradem & Baſtam Chium. Unde notandus Nic. Heinſius ad Ovidii 2. Triſt. 417.

Musæa ἐρωτικά Ælian. XVII. 46. hiſt. animal. ſed legendum *Εὐρωπιακά* cum Reineſio p. 71. Epiſt. ad Daumium, ubi promittit eroticos ſe ſcriptores vir doctus recenſiturum in ſexto Variarum libro, ſed qvi lucem non vidit. Apud Plutarchum in libro qvod non liceat ſvaviter vivere ſecundum Epicurum p. 1101. Xylandri verſio exhibet: *Scripſit in Amatorus poëta.* Sed in Græco aliter eſt, & conjungenda ſunt verba *αὐξήσων ἑαυτὴν ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς*, tum ſeqvitur: *ὡς ὁ ποιητὴς ἔφησε.*

Pamphila Epidauria ſcripſerat inter alia qvæ memorat Svidas, etiam *περὶ Ἀφροδισίων.*

Paxamus δωδεκατηχυον compoſuerat teſte eodem Svida, *ὅτι ἦ περὶ αἰσχρῶν χημάτων.* Ita leg. pro *ὅτι ἦ.* Confer eundem Svidam in *δωδεκαμήχανον* & Schol. Comici ad ranas.

Perſei Stoici *περὶ ἐρώτων.* Laërt. VII. 36.

Phanoclis Poëtæ Elegiaci *ἔρωτες* ſive *καλοί* allegantur à Clemente Alex. protreptico p. 24. & lib. 6. Strom. p. 627. ubi Demoſthene juniorem docet. Vide & Stobæum Grotii p. 262. & Scaligerum ad Euſeb. p. 41. ſeq.

Philænis. Vide infra in Polycrate, & Adr. Junium adagio *Philænidis commentarii.* Svid. in *Ἀσυάνασα.*

Philippus Amphipolita Rhodiacorum libros valde obſcœnos teſte Svida ſcripſit. Hunc ipſum allegat in *ἀποσιμώσεσι.* Adde & Theodori Priſciani locum ſupra in Herodiano.

Polycharmi Naucratitæ librum *περὶ Ἀφροδίτης de Venere Dea* allegat Athenæus XV. p. 675.

Polyæmtes Athenienſis Sophiſta turpiſſimum opus *περὶ χημάτων Ἀφροδισίων* (conſimili ſcelere qvo parentum noſtrorum memoria nebulo qvidam impudentiſſimum librum edidit ſub nomine Aloyſiæ * Sigææ) vulgaverat ſub nomine *Philænidis*, Leucadiæ Matronæ honeſtiſſimæ, ut teſtatur Æſchrion apud Athenæum VIII. p. 335. Confer Epitaphium Philænidis Samiæ auctore Dioſcoride qvod ex Anthologia inedita primus vulgavit illuſtris Ez. Spanhemius p. 764. diſſ. 9. de uſu numiſmatum, & emenda-

* Vide V. C. Joh. Molleri Homonymoſcopiam p. 35. Tentzelii Monatliche Unterredungen A. 1693. p. 166. ſeq.

tius Gvil. Fleetwood p. 338. Vet. Inſcription. Memorat ὑπομνήματα Φιλαίνιδος Timæus apud Polybium p. 53. excerpt. Peireſc. & Svidam in Δημοχάρης. Adde Clementem Alex. pag. 40. protreptici, Athenæum X. p. 457. Svidam in ἀσυάνασσα, Lucianum amoribus T. 1 p 894. Meminit Philænidis inter meretrices etiam Cleomedes lib. 2. p. 477. Athenæus V. p. 220.

Protagoridæ Cyziceni εἰκοσάστιχοι ἐρωτικαὶ allegat Athenæus IV. p. 162.

Pythonicus Athenienſis. Vide Athenæum V. p. 220.

De *Sophoclis* ἐρασταῖς dixi lib. II. c. 17.

Sotades mollium & laſcivorum auctor carminum de quo dixi lib. II. c. 22. ut & de aliis cinædologis.

Sphærus Stoicus ſcripſerat Διαλόγους ἐρωτικούς. Laërt. VII. 178.

Sphodrias Cynicus in Τέχνῃ ἐρωτικῇ allegatur ab Athenæo IV. p. 162.

Στοδωρὶς, εἰς ἐρωτα μέλος. Athen. XIV. p. 475. num Anacreontis?

Theophraſti ἐρωτικὸς ſive περὶ ἔρωτος liber. Vide ſupra III. 9. in ſcriptis hujus Philoſophi deperditis.

Xenophon Babylonius, Βαβυλωνιακά, ἔστι δὲ ἐρωτικά. Svid.

Xenophon Cyprius, Κυπριακά. Ἔστι δὲ αὗται ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία, περὶ τε Κινύρου καὶ Μύρρας καὶ Ἄδωνιν, Svid.

Zeno Stoicus inter laſcivorum ſcriptorum auctores refertur ab Apulejo in Apologia. Ejus ἐρωτικὴ τέχνη. Laërt. VII. 34.

Zonæi Epiſtolæ ἐρωτικαί. Svid.

INDEX HOMONYMORUM

in ſex Voluminibus hujus Bibliothecæ diſtinctorum.

Abercii V. 1, 24. p. 188.
Abydeni I. 22, 5.
Achæi II. 19.
Achilles IV. 5, 23.
Acominati V. 5, p. 402.
Acropolitæ V. 5. p. 449.
Adamantii III. 6, 38. V. 1. p. 213. 223.
Addæi III. 28, 7.
Adraſti III. 11.
Æliani IV. 21, 1.
Æneæ III. 30, 9.
Æſchines II. 23, 31. & 26, 9.
Æſchriones III. 5, 19.
Æſculapii I. 8, 5.
Æſchyli II. 16, 2.
Æſopi II. 9, 3.
Agapeti V. 5. p. 570.
Agatharchides III. 8.

Aga-

τῆς Οδυσσέως ἑταίρας Δίωνα ἀράσασθαι καὶ ἐλθόντα, τὸν ἢ Οδυσσέα εἶναι ἀρχὴν προφέρουσα καὶ δεξιώσθαι πέμπει τὸν Κύκλωπα. Incipit: Οὐδὲν ἄρα φιλοπάλλαξ ψυχῆς ἐλβιώτερον, εἰ δ' ἅμα καὶ φιλολόγῳ ἐνεῤῥῇ. 2) Ἐπικήδειος πρὸς τὸν ἀποιχόμενον ἐπὶ τῶν δεήσεων Κύριν Νικηφόρον τὸν Κομνηνόν. Incipit: Ἀμείβων γῆ πιωλάτη, καὶ μήτηρ γενίμων χυμῶν, ἄρες ἢ ἐυ καχραμιδίοι. His adde 3) quod è Conſtantini Manaſſis libro tertio Hodœporici, verſibus Jambicis ſcripti locum affert idem Allatius p. 201. ad Georgium Acropolitam.

Pag. 169. *adde*: Malchus τὰ περὶ Ζήνωνος καὶ Βασιλίσκου συγγεγραφώς. Z. b. 52.

Pag. 170. *dele* Metaſthenes, *nam Megaſthenes ſolum verſum eſt.*

Pag. 190. *poſt* Heſychius presbyter, *dele verba*, & Epiſcopus.

Pag. 204. *lege*: Zeuxippus ἱστορεῖ. 177. forte Dexippus.

Pag. 240. *v.* 6. *poſt* omiſſa ſunt, *adde*: Huic Nonnoſo Lambecius V. pag. 131. tribuit Gregentii diſputationem cum Herbano Indæo, & VIII. pag. 387. Martyrium Arethæ & ſociorum.

Pag. 241. *poſt* Beſſarionis Cardinalis Epiſtolam ſcriptam Græco vulgari ſermone, *adde*: ſervatamque à Georgio Phranza & à Jac. Pontano editam Græce in notis ad Phranzam p. 309.

Pag. 251. *ante notam* l) *adde*: Locum ultimi libri Procopii de origine Gothorum primus è MS. Græce edidit, latinamque verſionem addidit Petrus Pithœus ante Cocem Legum Wiſigothorum. Pariſ. 1579. fol.

Pag. 279. *lege*: anno Imperii ſui XXXVI. 24. Dec. CHriſti anno 562.

Ad p. 287. *adde*: Commentarios Theophylacti in Prophetas, Græce è MS. Argentinenſi proferet latinamque verſionem addet V.C. Jo Henricus Lederlinus, Lingvar. Orientalium in illa Academia Profeſſor.

P. 322. *nota* Bryennium ſacello præfectum in MS. meo codice vocari Joannem Bryennium, habeo enim & ipſe illius aliorumque ad Nicephoram Gregoram Epiſtolas ſcriptas in charta ante annos circiter trecentos.

Pag. 341. *poſt verba*, Epiſtolam ejus Encyclicam, *adde*: de pellice Imperatoris Mich. Palæologi Marceſina, in Gregorii Thavmaturgi monaſterium irrumpente, & ab Blemmyda Abbate repulſa.

P. 342. *nota*, quod ſeparatim deinde utraque latine etiam Weigelinus vulgavit, Phyſicam quidem Blemmidæ A. 1606. & Phyſicam 1607.

P. 348. *v.* 4. *à fine*, *lege* ætatis 74, *pro* 47.

P. 364. *poſt verba*: in appendice Hiſtoriæ de vita & rebus geſtis Muhamedis, *adde*: Latine quoque eodem anno 1597. 4. Francofurti apud eosdem de Bry, fratres, cum actis Mahomedis I. Saracenorum Principis. Quod autem illa vaticinia ibidem tribuntur *Severo* & Leoni Imperatoribus, nullam aliam ob cauſam factum eſt, quam quod Suidas in Σεβήλλοφος ſcribit